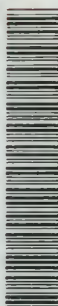

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

A
A
0
0
0
4
0
4
8
5
7
5

REESE LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY OF CALIFORNIA.

Received *Mar. 27* 1893

Accessions No. *50758*. Class No. *1803*

PA
6105
V24

Southern Branch
of the
University of California
Los Angeles

Form L 1

PA
6105
V24
V.81

This book is DUE on the last date stamped below

Form L-9-15m-8,'26

Digitized by the Internet Archive
in 2008 with funding from
Microsoft Corporation

T. LIVII PATAVINI

HISTORIARUM

LIBRI QUI SUPERSUNT.

VOL. XV.

T. LIVII PATAVINI

HISTORIARUM

LIBRI QUI SUPERSUNT,

EX EDITIONE G. A. RUPERTI

CUM SUPPLEMENTIS

NOTIS ET INTERPRETATIONE

IN USUM DELPHINI

VARIIS LECTIONIBUS

NOTIS VARIORUM

RECENSU EDITIONUM ET CODICUM

INDICE LOCUPLETISSIMO

ET

GLOSSARIO LIVIANO

ACCURATE RECENSITI.

75902

VOLUMEN DECIMUM QUINTUM.

T

LONDINI:

CURANTE ET IMPRIMENTE A. J. VALPY, A. M.

1828.

APPENDIX TO VOLUME

NO. 100

OF THE

RECORDS

OF THE

OFFICE

OF THE

RECORDS

OF THE

OFFICE

OF THE
50° 58'

OF THE

OFFICE

OF THE

OFFICE

OF THE

OF THE

OFFICE

OF THE

tum superest in Voss. 2. Port. a m. sec. Gaertn. et Hav. viri docti exponunt, animo ab aliis rebus ad libidinem traducto : quod ferri posse non diffiteor ; potius tamen eum Rhénano, quidquid Sigon. et Gebb. adversentur, præfero, quod in pluribus iisque optimis codd. inveni *alienatus ad libidinem animo*. *Alienatus animo*, ut 'alienatus sensibus' infra xxv. 39. 'Hostes simul ignis, clamor, cædes, velut alienatos sensibus, nec audire, nec providere quidquam sinunt.' Et 'alienatus mente' apud Plinium xxviii. 8. 'Hyænam magi ex omnibus animalibus in maxima admiratione posuerunt, utpote cui et ipsi magicas artes dederint, vimque, qua illiciat ad se homines mente alienatos.' Et paullo post 'Quod si successerit, alienari mente, ac vel ex equo hominem decidere.' Quemadmodum autem *alienatus animo*, ita 'abalienatus jure' xxii. 60. 'Deminuti capite, abalienati jure civium, servi Karthagiensium facti.' Similiter 'alienare mentem' apud jurisconsultum l. 15. ff. de Injuriis. 'Apud Labeonem quæritur, si quis mentem medicamento aliove quo alienaverit, an injuriarum actio locum haberet?' 'Alienatio mentis' apud Plinium Hist. Nat. xxi. 21. 'Quæ potio datur et in alienatione mentis melancholicis : ' apud Tac. Ann. vi. 24. 'Vocesque deficientis adjecerat, quis primo alienationem mentis simulans, quasi per dementiam, funesta Tiberio, mox, ubi expses vitæ fuit, meditata compositasque diras inprecatur.' Vide Rhodii Lexicon Scribon. voce 'Mentis alienatio.' *Alienatus animo ad libidinem*, ut 'alienatio a me ad cives inpios' apud Cic. Orat. Phil. ii. 1. 'Tuamque a me alienationem ad cives inpios tibi gloriæ fore putasti.'

Negat hesterno tantum convicio Icili] Repone *negat ex hest. tant. convicio*. Rhén. Ut Rhénanus reposuit, in nullo cod. reperi. Nam *negat ex*

terno est in Voss. utroque, Leid. 1. Harl. 1. Port. Klockian. Lipsiens. Hav. et fragm. Hav. a m. pr. *negat hesterno* Leid. 2. Harl. 2. Gaertn. et fragm. Hav. a m. sec. unde constat, librarios voces 'hesternus' et 'externus' male in Mss. confundere solitos fuisse. Vide alia exempla hujus erroris ad xl. 14. § 2. Si itaque Rhénanus *negat ex hesterna* ex conjectura reposuit, eum non audiendum censeo. Quin et si *negat ex hesterno* in cod. Wormat. reperit, ea lectio ex juncta duplici lectione *externo* et *hesterno* nata esse videri debet. Cujus erroris, in libris scriptis frequentissime obvii, plura exempla vide ad hujus lib. c. 44. § 4. Insuper si Livius hic *negat ex hesterno tantum convicio Icili* scripsisset, existimari posset mox etiam subjuncturus fuisse 'sed ex certis quoque indicis compertum se habere.' Ita enim Livium plenumque præpositiones repetere solitum fuisse, vidimus hoc lib. cap. 6. § 8. Nihilominus lectionem, a Rhénano receptam, loco movere non sustinui, quod quam proxime ad eam accedens Flor. S. Marci, optimæ notæ codex, aperto librarii errore præferat *negat ex hesterno*.

Cujus testem Romanum populum habeat] Est in veteri *populum Rom.* Rhén. In ordine verborum omnes nostri consentiunt Rhénani veteri. Vide ad x. 16. § 6. In ipsis vocibus tamen eorum nonnulli aliquid mutant. *Cujus testem pop. Romæ habeat* est in Leid. 1. quod etiam voluisse videtur, qui in Port. a m. sec. *populum Rom.* dedit : *cujus testem pop. rumor habeat* Voss. 1. Leid. 2. et Klockian. *cujus testem pop. rumorum habeat* Lipsiens. at *pop. Romanum* verius est.

Nocte tota cætus in Urbe factos esse ad movendam seditionem] Bis trajectis vocibus *tota nocte cætus in urbe factos esse ad sed. mov.* fragm. Hav. Panllo ante *aptum*, pro *compertum*, Lipsiens. Per compendium scriptum fuisse pu-

to aptum, ex quo parva mutatione aptum dari potuit.

§ 2 *Itaque se, haud inscium ejus dimicationis, cum armatis descendisse*] Forte cum armatis descendisse. Klock. *Itaque haud insc. ejus dim. cur armatis descendisse* Gaertn. Cave autem cum Klockio legas *descendisse*. Quod enim a multis factum esse Gronovius memorat ad II. 28. § 6. ut verbum hoc improprie jactarent, id etiam hic ab Klockio commissum est. Appius enim se 'cum armatis descendisse' dicit, nempe in forum, ubi erat magistratum jus dicentium tribunal, quo etiam Virginus filiam deduxit, ut Livius supra cap. præc. narrat, et quo Sp. Oppius intravit, ut collegæ Appio auxilio esset infra cap. seq. Sollemnis autem est locutio 'descendere in forum.' Infra c. 56. 'Quum Appius stipatus patriciis juvenibus in forum descendisset.' IV. 14. 'Dispositis præsidis quum in forum descendisset.' Et passim. Similiter 'in aciem,' 'in campum Martium descendere' ubique occurrunt; quarum locutionum rationem inde deducit Vala Elegant. v. 36. quia in aciem, in forum, in campum venientes de loco tanto in locum discriminis veniunt. Alii vero quia ex locis altioribus sese dimittebant in inferiora. Vide Grævinum ad Cic. ad Fam. VIII. 4. et Tenucl. ad Frontin. II. 1. ex. 11. Horum expositio, certe ratione locutionis, qua hic Livius utitur, verior est. Erat enim forum in valle inter montes Capitolinum et Palatinum. Vide Donat. de Urbe Rom. II. 16. et seqq. et Nardin. Romæ Vet. v. 2.

Non ut quemquam quietum violaret] *Non ut quietum quicquam* Leid. 2. quicquam etiam est in Gaertn. Mox *coërcet* Harl. 1. cujus librarius omisisse videtur, vel non animadvertisse notam *coërc'et*. Vide ad XL. 14. § 2.

§ 3 *Proinde quiesce erit melius*] Ita recte primi Moguntini ediderunt, quum ante vulgo legeretur *Proinde*

quies erit melius. Moguntinorum lectionem habent omnes nostri, nisi quod alio ordine verborum *Proinde quiesce melius erit sit* in Voss. 1. Leid. 2. Lipsiens. et Hav. *Proinde quiesce erit melius* in Gaertn. *Proinde quiesce erit melius* in Voss. 2. Verum, contractionem hanc Livium etiam in verbo *quiesce* sæpius captasse, patebit ex illis quæ dicuntur ad XXXVII. 11. § 5. Tota, quæ hoc loco, locutio etiam occurrit XLIV. 36. 'Non operæ est stanti nunc in acie docere, quibus de causis hodie quiesce melius sit.'

I, inquit, lictor, submovere turbam] Prima vocula *I*, quam Aldus adjecit, ab antiquioribus edd. exsulabat; eandem non agnoscunt etiam Voss. ambo, Leid. 2. Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. a m. pr. Eam interceptam puto a primo seq. dictionis elemento; licet sæpe etiam alibi negligentia librariorum exciderit, ubi tamen errori eadem origo assignari nequit. Vide ad I. 26. § 7. Contra *Ii, inquit, lictor est* in Leid. 1.

Da viam domino adprehendendum mancipium] *Ad prædendum manc.* Lipsiens. *ad prædendum manc.* Voss. 1. Leid. ambo, Klockian. Port. Flor. Gaertn. et fragm. Hav. Vide ad II. 29. § 4. et hoc cap. § 6. Mox, *Quum hoc int. pro Q. hæc int.* Hav. *Td ipsa* autem deficit in Gaertn.

Desertaque præda injuriæ puella stabat] *In jure puella stabat* Lipsiens. *Vox puella deest* in Gaertn.

§ 4 *Tum Virginus, ubi nihil usquam auxilii vidit*] *Tunc Virginus* Voss. 2. Port. Gaertn. et fragm. Hav. Vide ad II. 12. § 15. Deinde *ubi usq. nihil aux. vidit*, transpositis vocibus, Port. *ubi nihil usq. aux. vidit* Voss. 1. et Leid. 2.

Primum ignosce patrio dolori] Pal. 2. *patrio primum ign. dol.* Gebh. Ita et Hav. nisi quod librarius ejus vocem *dolori* negligenter omiserit. *Primum ign. dol. neglecta voce patrio*, Lipsiens.

Si inclementius in te sum invecus] Vet. lib. *si quid incl.* Sigon. Voculam *quid*, quam vetustiores typis descripti agnoscent, primus Frobenius a. 1535. expunxerat. Sed constanter superest in omnibus Mss. ita tamen ut *si quod incl.* habeant Voss. 1. et Harl. 1. *si quot incl.* Leid. 1. *si quid clementius* Voss. 2. Eleganter post voculam *si* *quid* abundare solet. Infra xxxvi. 9. 'Simul orantes, ut, remoto exercitu, per legatos, si quid ei videretur, secum disceptaret.' Cic. ad Fam. iv. 1. 'Trebatioque mandavi, ut, si quid tu eum velles ad me mittere, ne recusaret.' Ovid. Epist. Heroid. vi. 151. 'quod si quid ab alto Justus ades votis, Jupiter, ipse meis: ' ubi vide Nic. Heinsium. Denique voces *in te sum* perperam desiderantur in Leid. 2.

Sinas hic coram virgine nutricem percontari, quid hoc rei sit] *Sinas hoc* Voss. ambo et Leid. 2. Deinde *quid hoc sit*, voce *rei* exclnsa, Voss. 1. et Leid. 2. Male. Vide ad iii. 4. § 5. Mox verbis seqq. *fulso pater ductus sum* Leid. 1. quomodo fere Cic. de Amic. c. 19. 'Quum cogniti sunt, et aut Deorum aut regum filii inventi, retinent tamen caritatem in pastores, quos patres multos annos esse duxerunt.' Solent autem verba 'dicere' et 'ducere' sæpe in scriptis commutari. Vide ad xxxviii. 43. § 1. Hic tamen nihil mutandum arbitror. Vide Gruter. ad d. loc. Cicer. Terent. in Andr. iv. 5. 13. 'Si id scissem, numquam huc tetulissem pedem: semper enim dicta est ejus hæc atque habita est soror: ' in Heaut. ii. 3. 29. 'Quæ est dicta mater esse ei antehac, non fuit.' Denique *dictus sim*, pro *d. sum*, Gaertn.

§ 5 *Data venia, seducit filiam, &c.]* Virginie virginis, quam pater Virginus Icilio uxorem desponderat, quamque Appius unus ex decemviris vitare tamquam servam satagebat, ob idque a patre peremptæ, historiam enarrat Livius, cujusque indubitam

fidem facit multæ antiquitatis marmorea tabella, cum hujusmodi inscriptione Romæ in Sancta Maria Monticelli exstante.

D. M.

VIRGINIVS

FILIAE. MEAE. CARISS. VIRGINIAE
NIMIAM. OB. PIETATEM. PROPRIIS
MEIS. MANIBVS. INTEREMPTAE
PROH. DOLOR. QVANTVM. FVIT
CARISSIMA

VIX. ANN. XVI. IVVENTVTIS
EIVS. MEN. V. D. III.

Hujus rei, antiquitatis studio commotus, meminisse volui, quamvis historiam per se claram nulla dilucidatione egere cognoscam, nec laboris nostri titulo aut subjectæ materiæ respondere. Mirum sane tabellam, hujusmodi historiam referentem, usque ad tempora nostra servatam, sicque per annos amplius bis mille facti generosi magnitudinem celebrante historia, ac inciso marmore conservante memoriam, faventibus etiam longissimis annorum curriculis. Namque Appium decemvirum magistratum gessisse, quando id contigit, A. U. C. 303. constat, et Christum Salvatorem nostrum A. U. C. 751. Augusti imperii 42. natum consentiunt omnes; unde facta computatione manifestum evadit, ab insigni facinoris anno usque adhuc reperiri annos 2040. *M. Donatus*. Merito hanc inscriptionem, quam ante Donatum Mazochius et Fabricius prodixerunt, Gruterus inter spuria ac subposititia retulit in corpore Inscr. p. 16. num. 8. Rupertus etiam ad Pompon. de Orig. Jur. ii. 10. testatur, monumentum hoc sibi natum isto seculo videri, quo Romanæ linguæ genium ne unus vel alter possidebat: habuisse enim Virginii ævum verba quædam propria et peculiarem scribendi modum, posterioribus temporibus non nisi antiquariis intellectum, qui hic nullus adparet.

Seducit filiam ac nutricem prope Cloa-

cinæ ad tabernas] Veneris armatæ templum laud procul foro intelligit, quæ ‘Cluacina’ dicitur a ‘cluendo,’ id est, pugnando, auctore Plinio xv. 29. Quidam Cloacinam Cloacariorum Deam intellexerunt; sed inepte, meo quidem iudicio. *Glar.* Plinius *Chuacina* legit xv. 29. ‘Quippe ita traditur, myrtea verbera Romanos Sabinosque, cum propter raptas virgines dimicare voluissent, depositis armis purgatos in eo loco, qui nunc signa Veneris Cluacinae habet. Cluere enim antiqui purgare dicebant.’ At Lactantius de Falsa Relig. i. 20. *Cloacinam* agnoscit. Verba ejus sunt: ‘Cluacinae simulacrum, in cloaca maxima repertum, Tati consecrauit, et, quia, cujus esset effigies, ignorabat, ex loco illi nomen imposuit.’ *Sigon.* Deam hanc *Cloacinam*, non *Chuacina*, dicendam esse, contendunt viri docti ad Augustin. de Civit. Dei iv. 8. Et eam scripturam firmant nummi gentis Mussidiae apud Ursin. aliosque, in quorum aversa parte inscriptum CLOACIN. legitur. Vide Ezech. Spanhem. de Præst. et Usu Numism. Dissert. l. x. p. 191. Non moramur enim J. Harduinum; qui, quamque ejus vocis literam integræ vocis initialem esse existimans, in notis ad Plin. loc. laud. inscriptionem ita explicabat, ‘Cymbam Lubentes Obtulerunt Augusto Cæsari Imperatori Narbonenses.’ Donjatius ‘Cloacinam’ in cloaca inventam distinguit a ‘Venere Cluacina:’ illius enim ædiculam in quinta, hujus in octava Urbis regione memorari: Venerem autem ‘Cluacinam,’ a ‘cluendo,’ id est purgando dictam, alio nomine ‘Armatam’ dictam esse. Quis tamen vett. Venerem Cluacinam etiam ‘Armatam’ adpellatam scripserit, non invenio. Sed origo orta videtur ex depravato Plinii loco laud. in quo alii, quod nunc editur, ‘cluere enim antiqui purgare dicebant,’ legerunt *pugnare dicebant*. Verum id tanto mi-

nus ferendum in Donjatío, quod ‘cluere’ recte exponat ‘purgare.’ Ceterum *prope Cloacinae* alii intelligunt, *prope ædem Cloacinae*. Vide Marlian. lib. Urb. Rom. Topogr. iii. 5. Panvin. in Descript. Urb. Reg. viii. et Fabric. Descript. Urb. c. 10. quomodo ‘ad Martis’ inlustramus ad x. 23. § 13. Alii *prope Cloacinae* intelligendum putant signum, vel statuam. Vide Fam. Nardin. Rom. Vet. v. 8. Ellipsin non adsecuti sunt plerique librarii, unde *prope Cloacinae tabernas*, vocula *ad* omissa, scriptum est in Voss. ntroque, Leid. 2. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. Klockian. Hav. et fragm. Hav. a m. sec. in quo a m. pr. exaratum exstiterat *prope Cloacineas tabernas*.

Quibus nunc Novis est nomen] *Quibus nunc Jovis* Hav. *quibus nunc notum est nomen* Leid. 2. Lipsiens. et Voss. 1. a m. sec. Manus enim primigenia dederat *quibus nunc notus est nomen*; quæ lectio manifesta verioris scripturæ *Novis* vestigia servat. Utramque lectionem servans Gaertn. præfert *quibus nunc Novis notum est nomen*. De *Tabernis Novis* vide Fam. Nardin. loco laud. et Alex. Donat. de Urb. Roma ii. 27.

Atque ibi ab Ianio cultro arrepto] Pall. 1. ac 3. falso habent *Ianio*. Ceterum Diodorus ait, fuisse *κοπίδα*, qua trajecta fuerat Virginia. Sed glossarium *κοπίδα* ait quoque esse cultrum. *Κοπίς ἢ μάχαιρα*. *Cultrum*. Lubet autem totum Diodori locum huc adscribere ex l. xii. p. 300. Εἰς δ' ἐξ αὐτῶν ἐρασθεὶς εὐγενοῦς παρθένου πενιχρᾶς, τὸ μὲν πρῶτον χρήμασι διαφθεῖραι τὴν κόρην ἐπεβάλετο. ὥς δ' οὐ προσεῖχεν ἐκείνη τοῦτω, ἐπαπέστειλε συκοφάντας εἰς αὐτήν, προστάξας ἄγειν εἰς δουλείαν. Τοῦ δὲ συκοφάντου φήσαντος ἰδίαν αὐτοῦ εἶναι δούλην, καὶ πρὸς τὸν ἄρχοντα καταστήσαντος δουλαγωγεῖν, προσαγαγὼν κατηγορήσεν ὡς δούλης. τοῦ δὲ διακούσαντος τὴν κατηγορίαν, καὶ τὴν κόρην ἐγχειρίσαντος, ἐπιλαβόμενος ὁ συκοφάντης ἀπὸ-

γαγεν ὡς ἰδιαν δούλην. 'Ο δὲ πατὴρ τῆς παρθένου παρὰν καὶ δεινοπαθῶν, ὡς οὐδεὶς αὐτῷ προσεῖχε, παραπορευόμενος κατὰ τύχην παρὰ κρεωπόλιον ἀρπάσας τὴν παρακειμένην ἐπὶ τῆς σανίδος κοπίδα, ταύτῃ πατάξας τὴν θυγατέρα ἀπέκτεινεν, ἵνα μὴ τῆς ὕβρεως λάβῃ πείρας, &c. *Gebh. Atque ibi a lanio* Leid. 2. *atque ibi ab lanio* Port. *atque ibi albanio* Voss. 1. et Lipsiens. in contextu, pro quo *ab lanio* emendatur in margine. *Ab anio* scriptum fuerat in Flor. sed litera initialis / postea recte addita est. Deinde *culto abrepto* Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. Lipsiens. et fragm. Hav. Solent autem librarii voces 'arripere' et 'abripere' commiscere. Vide ad II. 33. § 7. Hic vero ut *abrepto* darent, caussa fuisse videtur quod 'ab lanio' præcesserit. Verum 'ab lanio arrepto culto' dictum est, ut 'advocare ab armis' et similia alia, de quibus vide ad I. 57. § 8. vel 'culter ab lanio' ponitur pro culter lanii, ut 'cornu sinistrum ab regis,' pro regiorum, XXXVII. 23. 'Ab regis sinistro cornu, quod ab alto objectum erat, Hannibal, dextro Apollonius purpuratorum unus præerat:' ita enim recte Gronov. scribendum conjecit: ubi plura vide. 'Arripere cultrum' autem, ut 'arripere ignem' II. 33. 'Cæde in proxima urbis facta, ignem temere arreptum imminentibus muro ædificiis injectit.' Quin etiam in eadem hac re Jurisconsultus Pomponius I. 2. § 24. ff. de O. J. 'Arrepto culto de taberna lanionis filiam interfecit.'

Hoc te uno, quo possum, ait, modo, filia, in libertatem vindico] Volumen scriptum habet *filiam in lib. vindico*. Nec est absurda lectio; nisi quis mallet legere, *filia mi, in lib. vindico*. Rhen. Λεπτολόγος est Rhenannus, contendens legendum, vel *filiam in libertatem*, vel *filia mi*, seorsum sentientibus omnibus libris. *Gebh. Hoc te uno, quod possum* fragm. Hav. Vide

ad XXXVI. 33. § 3. *Hoc te uno possum* Port. *Hoc te uno, quo possum* Voss. 1. et Leid. 2. Deinde *filia, lib. vindico* Gaertn. *filiam in lib. vindico* Voss. 1. Leid. 1. Harl. 1. et Lipsiens. Ut pateat, Gebhardi quidem, at non omnes libros, a Rhenani cod. seorsum sentire. Præfero tamen vulgatum *filia, in lib. vindico*, et ultimam literam τοῦ *filiam* ex proxima vocula in repetitam esse existimo. Vide ad I. 27. § 11. II. 30. § 13. c. 40. § 4. et § 11. III. 36. § 3. v. 4. § 3. c. 32. § 9. VI. 24. § 11. et alibi sæpe.

Pectus deinde puellæ transfigit; respectansque ad tribunal] Vocem deinde fragm. Hav. a m. pr. vocem sequentem *puellæ* Hav. omittunt. Deinde *spectansque* Port. a m. pr. et Lipsiens. *re expectansque* Leid. 2. Qua lectione nihil aliud iterum librarius indicavit, quam se duplicem lectionem invenisse *respectansque*, quæ vera est, et *expectansque* errore scribæ natam. Vid. hoc lib. c. 44. § 4.

§ 6 *Excitus Appius comprehendit Virginium jubet*] *Exercitus Appius* Voss. 1. solito errore. Vide ad x. 33. § 1. Deinde *compr. Virg. jubet* Leid. 1. et Klockian. Vide hoc cap. § 3.

Donec multitudine etiam prosequentium ruente ad portam perrexit] Colon. membranæ, *donec mult. etiam proseq. juvenum tuente ad portam perrexit*. Modius. Pall. tres *proscq. tuente*: quasi tuentibus multis prosequentium evaserit per portam ad exercitum Virginium. Amplius Andreas *donec mult. etiam proseq. juvenum tuente*: quod in membranæ Coloniensibus quoque reperit Modius. *Gebh. Ruente* a Curione est, nam quicquid ante illam cum Mss. *tuente*: scilicet Virginium a vi licitorum Appii. Lib. XXXIII. c. 7. 'A paucis procurrentibus lacessita pugna est, deinde subsidiis tuentium pulsos ancta.' Quod Modius ex Col. annotat *proscquentium juvenum*, id sane

Romana Andreæ, Veneta, Tarvisina, Becharius, Ascensius, Moguntini, Saveterius expresserunt. Aldus omis-
sisse videtur, et ex eo Juntas, Gryphius, et cæteri. Sed videtur non
rejiendum, quando et 'matrona-
rum' et 'viorum' separatim mox
Livius meminit. *J. F. Gron.* Non
Curio, sed Basileenses a. 1539. de-
cennio ante Curionem *ruente* primi
dederunt, invitis etiam codd. meis.
Vocem vero *juvenum* nullus eorum-
dem codicum agnoscit, quam prop-
terea recte ab Aldo omissam puto.
Non enim mox 'matronæ' et 'viri'
memorantur, ut obponantur 'juve-
nibus,' qui Virginium persecuti sunt,
sed ut doceat Livius, quid subito hoc
casu a sexu muliebri, quid item a
sexu virili, et ita per partes ab omni-
bus Romanis, qui aderant, factum
fuerit. Potius itaque obponuntur
'matronæ' et 'viri.' Præterea *mul-
titudinem etiam proseq. tuente ad por-
tam pertexit* Lipsiens.

§ 7 *Puellæ infelicem formam, neces-
sitate patris deplorant* Infelicem *for-
tunam* Leid. 2. Hav. et Hearnii Ox-
on. C. et N. in margine. Et ita a m.
sec. inter versus emendatum præfert
Voss. 1. Sed præstat vulgatum. Su-
pra enim c. 44. Virginiam 'forma
excellentem' dicit. Hic vero *for-
mam* illam 'infelicem' vocat, quo-
niam pulchritudo ejus causa amoris
Appiani, et ita mortis Virginie ex-
stitit. Alibi sæpe voces 'forma' et
'fortuna' in Mss. commutantur. Vide
ad xli. 20. Ceterum *Munitorius*, pro
Numitorius, transpositis literis, paullo
ante Lipsiens. Eodem errore scribas
Municius, pro *Minucius*, dedisse vidi-
mus ad ii. 63. § 2. et *munendi*, pro
minuendi, ad vi. 27. § 8.

§ 8 *Ceteraque, quæ in tali re mulie-
bris dolor* Non dubito, quin Livius
scripsit, quemadmodum est in lib.
vet. *Eanne lib. procr. cond. ea pud.
præmia esse, cetera*, (pro 'et cætera,'

subaudi 'clamitant,') *quæ in tali re
muliebris dolor*: et quæ sequuntur.
Rhen. Voculam *que*, vel relativum
quæ (utrum enim sit, discerni nequit,
quum pro diphthongo æ plerumque
in Mss. simplex litera e scribatur, et
hic etiam *que*, non *quæ*, reperiatur in
plurimis meorum codicum) omittunt
etiam Flor. Voss. 1. Leid. ambo,
Harl. 1. et Lipsiens. Quorum con-
sensus efficit, ne pertinaciter Rhena-
no adversandum censeam. Cetero-
quin tñ *quæ* excidisse videri posset
propter præcedens *que*: quod alibi
non raro factum. Vide ad xxi. 6.
§ 8. Vel, si malis, pronomen *quæ*
elisit præcedentem voculam *que*, qui
error et alibi commissus est. Vide
ad xli. 2. § 11. Paulo ante *Eam lib.
procr. cond.* particula interrogandi
omissa, Voss. 2. Tum *ea pudicitia*, pro
ea pudicitia, Lipsiens.

*Quo est mæstior imbecillo animo, eo
miserabilia magis querentibus subicit*
Tñ eo si arcerent veteres libri, non
profecto revocarem: sed quare tan-
topere eliminandum sit, quam censeat
homo doctus, causam nullus video.
J. F. Gron. Homo doctus, Grono-
vio memoratus, qui voculam *eo* elimi-
nandam censebat, est J. Freinshe-
mius, qui hanc conjecturam propo-
suit in Indice Flori in voce 'Dubium.'
Et eadem etiam aberat a Voss. 1.
Verum postea, errore scribæ de-
prehenso, a m. sec. adscripta est.
Reliqui omnes constanter vulgatum
servant, nisi quod *eu miserabilia* ha-
beat Lipsiens. neque ego satis justam
expungendi causam video. *Subicit*,
pro *subjicit*, Flor. Leid. ambo, Port.
Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm.
Hav. Vide ad ii. 10. § 9. Præterea
quo est mæstior Gaertn. errore libra-
rii. Vide ad ii. 15. § 6. Insuper *in-
bellico animo* Klockian.

§ 9 *Vox tota tribunicie potestatis ac
provocationis ad populum erepta* Vota,
pro vox tota, Flor. Deinde particu-

lam copulante nesciunt Leid. 1. et Port. Insuper *procationis ad pop.* habet Leid. 1. *vocationis ad pop.* fragm. Hav. a m. pr. Tum *erectæ* Leid. 1. quomodo librarii alibi sæpe peccare soliti sunt. Vide ad III. 5. § 7. Denique verbis seqq. *publicarum indignationumque Lipsiens.*

CAP. XLIX. § 2 *Nunc retractantem arripit*] Vir doctus *retractantem*: ut et pro eo, quod est c. 52. 'Nullo, qui per ætatem ire posset, retractante.' Num ergo et apud Columellam II. 2. 'Nunquam stimulo lacessat juvenem, quod retractantem calcitrosumque eum reddit.' Cic. Tusc. v. 29. 'Quod paullo ante Peripateticos veteremque Academiam hortari videbatur, ut sine retractatione libere dicere audent, sapientes esse semper beatissimos.' Ad Attic. XIII. 25. 'Conficies igitur, et quidem sine ulla dubitatione, aut retractatione.' Num, inquam, et his locis mutandum? J. F. Gron. Vir doctus, qui *detrectantem* apud Gronovium legendum putabat, est iterum J. Freinshemius in Indic. Flori in voce 'Detrectare;' ejus conjecturam Gronovius ipse a. 1645. in contextum recepit. At, quum postea mutata sententia vulgatum præferendum judicaret, mirum est pristinam lectionem simul revocatam non fuisse, quod nunc demum præstiti. Quamvis enim Hearne Oxon. L. 1. et 2. Freinshemio suffragari profiteatur, omnes tamen mei *retractantem* servant, nisi quod *retrectantem* sit in Harl. 2. et Port. a m. sec. cujus primigenia scriptura etiam *retractantem* fuerat. 'Retractare' autem plerumque quidem pro iterum ac de integro tractare poni solet; quum tamen frequentativum sit τοῦ 'retrahere,' causam non video, cur etiam de eo commode dici non possit, qui constanter se retrahit, qui parere recusat. Infra VI. 28. 'Juniores Romani sine retractatione convenere.' XXXVII. 18. 'Ibi rursus levia per ex-

ursionsiones prælia fieri cœpta, Eumene summæ rei discrimen haud dubie retractante:' ita utroque loco legendum; nam vulgo etiam *detrectatione* et *detrectante* editur. Vide quæ illis locis notantur. Similiter Sall. fragm. Histor. I. 1. in Orat. L. Philippi § 3. 'Vos mussantes et retractantes verbis et vatum carminibus pacem optatis magis, quam defenditis:' ubi videndus Curtius. Cic. Orat. Philipp. XIV. 14. 'Quumque sine ulla retractatione pro patria vitam profuderint:' ubi videndus Ferrar. Potius autem scribendum *retractare*, quam *retrectare*. Ita enim et *detractare*, pro *detrectare*, passim in Mss. Livii melioribus exaratum occurrit. Vide ad Liv. XXXIV. 15. § 9. quæ scriptura Dukero suspicandi causam dedit ad Flori I. 22. § 2. alicubi *retractare* per errorem scriptum fuisse pro *detractare*. Mox locus adparitoribus adeundi transpositis vocabulis Leid. 2. In præcedd. autem *nunc vocare Icilium*, pro *nunc vocari* I. Harl. 1. Reliqui vulgatum servant, nisi quod *vocali* sit in Gaertn.

§ 3 *Sed duces quoque multitudinis erant*] *Ducesque mult.* Voss. 1. et Leid. 2. Vide ad v. 27. § 1. *duces etiam mult.* Gaertn.

Si jure agerent] Scribe, *si jure ageret*: subaudi, Appius. Rhen. Sententia videtur esse: si Appius sibi pro jure et potestate magistratus ita agendum putaret, se defensuros Icilium adversus eum, qui non magistratus, sed privatus esset. Duk. Si solum Lipsiensem *agerent* præferentem excipias, *ageret* servant omnes, quibus usus sum, scripti. Et ita Aldus ediderat. Verum in erratis priorem lectionem *agerent* perperam revocavit. Paulo ante L. Val. M. Hor. omissa vocula connectente et, priscae edd. Eam primus addidit Aldus suffragantibus omnibus meis codd.

Vindicare se a privato Icilium aie-

bant] *Agebant* Voss. 1. Leid. ambo, Klockian. Lipsiens. Harl. 2. Hav. et fragm. Hav. qui error in membranis antiquis frequens est. Vide ad viii. 33. § 23.

Si vim adferre conaretur, ibi quoque se haud in pares fore] Dele pronomen *se*. Nam præcedit 'vindicare se a privato.' *Rhen.* Ablegavit provocabulum *se* Rhenanus, illud repetentibus Pall. Mss. omnibus, atque antiquitus editis. *Gebh. Adferre conarentur* Voss. 1. Leid. ambo, Lipsiens. Hav. fragm. Hav. a m. pr. Hearnii Oxon. N. et C. omnesque inpressi usque ad Frobenium, qui a. 1535. *conaretur* vulgavit; quomodo etiam legi necesse est, si superius *jure ageret* cum Rhenano recipimus. Et ita hic exhibent Voss. 2. Harl. ambo, Port. et fragm. Hav. a m. sec. Tum *illi quoque*, pro *ibi quoque*, Port. Denique pronomen *se*, quod Rhenanus delendum judicavit, ab uno tantum abest fragm. Hav. in reliquis omnibus constanter superest. Neque illam legitimam delendi causam puto, quod modo præcesserit. Vide ad i. 3. § 9.

§ 4 *Hinc atrox rixa oritur*] *Atrox ira oritur* Port. errore scribarum. Paulo post *sequantur* *Val. Hor.* transpositis vocabulis Gaertn. Ordinis mutandi causam habuisse librarius videtur, quod bis supra hoc cap. Valerius Horatio præponatur; similiter etiam c. 40. c. 41. c. 50. c. 53. c. 55. iv. 6. et alibi. Sed omnes codd. reliqui ab uno illo dissentiunt. Præterea Livium non semper eo ordine in his usum esse patet ex c. 52. 'Plures jam, quam Horatius et Valerius, vociferabantur.'

Eos concio audit, decenviro obstrepit] *Decenviro obstrepat* fragm. Hav. a m. sec. Interpolatori displicuisse videtur mutatio orationis agentis in passivam, quæ tamen Livio familiarissima est. Vide ad iv. 2. § 7. et ad viii. 34. § 9.

§ 5 *Cum fractis animis Appius vitam metuens in domum*] *Contractis animis* Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. qui error sæpe in codd. scriptis occurrit. Vide ad iv. 24. § 7. *Contractis animis* corruptius Lipsiens. Sed 'fractus' et 'tractus' in Mss. commutari solent. Vide ad xxiii. 35. § 1. Deinde *vitam met. App. fugit in domum* Flor. Sed voces *Appius fugit*, quas sensus respuit, partim quod *Appius* præcedat, partim quod *recepit* sequatur, olim pro lemmate margini adscriptæ, ab indocto autem librario in contextum admissæ fuisse videntur. Id autem sæpe alibi factum esse videbimus ad vii. 40. § 4. Ceterum paullo ante vocula *Jam*, quæ est in omnibus libris, qua scriptis qua inpressis, a manu recenti deletur in Flor. Tum *pro imperio* ut i. 51. 'Quia pro imperio palam interfici non poterat, oblatum falso crimine, insontem oppressit.'

Capite obvoluto recepit] *Recipit* Voss. 2. Leid. 1. Harl. 1. Port. Flor. et Gaertn.

§ 6 *In forum ex altera parte intrumpit: videt imperium vi victum*] *In forum ex altera parte rumpit* Leid. 1. Port. et fragm. Hav. a m. pr. Male. Vide ad Præfat. § 11. *irrupit* Harl. antiq. et Lipsiens. Deinde *vidit imp. vi victum* Gaertn. *videt imp. invictum* Leid. 1. et Lipsiens. Qui error natus est ex similitudine ductum literarum *in* et *ui* in scriptura Longobardica. Vide ad iii. 20. § 6. c. 57. § 8. et alibi. Ob eandem causam etiam sæpe *hinc* et *huic* commutantur in Mss. Vide ad xxv. 40. § 2. *ingens ac uigens*. Vide Nic. Heinsium ad Siliii Ital. vi. 35. Ex eodem fonte profluxit, quod infra cap. seq. § 3. *in se* pro *visæ* præferat Hav. *in res*, pro *vires*, Gaertn. v. 46. § 4. *invido*, pro *vivido*, idem codex vi. 22. § 7. Ceterum *videt imp. jam victum* Harl. 2. Sed, utramque lectionem jungens, *videt imp. jam invictum* dedit librarius Hav.

Paullo ante *collegæ isset*, pro *coll. esset*, Harl. 1. quomodo sæpius peccarunt scribæ librarii. Vide ad xxvii. 41. § 3.

Agitatus deinde consiliis] Pro certo habeo, legendum *Agitatis deinde consiliis*, ut est in vet. lib. Nam iv. 25. ait, 'Consilia ad movenda bella ad Fanum Voltumnæ agitata.' Et post etiam, 'Ibi secreta consilia agitare.' Itemque sæpius 'agitare consilia.' *Sigon.* *Agitatus deinde consiliis* solus Pal. 2. a Sigonio rarissime discedens. Reliqui omnes *Agitatus*. Non diffiteor tamen, alteram hac meliorem esse lectionem. *Gebh.* *Agitatis* apud me tantum superest in Harl. 2. Hav. et Port. ab interpolatione; quibus Hearne Oxon. L. 1. B. et C. succinere testatur. *Agitatum* Lipsiens. Alii omnes, quibus usus sum, *Agitatus* servant. 'Agitare consilia' Livio frequens est, ut Sigonius observat. Ita i. 48. 'Ni scelus intestinum liberandæ patriæ consilia agitant intervenisset.' vi. 2. 'Nec diu licuit quietis consilia erigendæ ex tam gravi casu reipublicæ secum agitare.' c. 18. 'Et Manlius cum principibus novandarum rerum interdiu noctuque consilia agitabat.' xxviii. 10. 'Qui Etruscorum Umbrorumque populi defectionis ab Romanis ad Hasdrubalem sub adventum ejus consilia agitassent.' 'Consulta agitare' perpetuus Livii imitator Silius dixit i. 675. 'Inde agitant consulta Patres, curasque fatigant.' Doujatius, qui emendationem *Agitatis deinde consiliis* perperam Glareano adscribit, priscam lectionem non omnino respuendam judicat. Eam enim significare, varietate consiliorum, quæ omni ex parte et in omnem partem ingerebantur, agitatum et fluctuantem Oppium, initio adsensisse iis omnibus, quæ proponerentur, tandem eo descendisse, quod plures auctores suadebant, ut senatum vocari juberet. Et hanc lec-

tionem veriore esse auctoritas codicum integerrimorum eam tuentium persuadet. *Agitatus consiliis*, ut 'agitatus variis casibus' apud Justin. xviii. 6. 'Cujus' Urbis 'virtus sicut bello clara fuit, ita domi status variis discordiarum casibus agitatus est.' Hanc itaque lectionem contextui restitui. Præterea *conciliis* fragm. Hav. a m. sec. Mox sequens *atque* non comparet in Lipsiens.

Multis auctoribus trepidus senatum postremo vocari jussit] Pall. tres et Campani ed. *trepidaverat*. Gebhard. Quid sibi velint tres Pall. Voss. uterque, Helm. Flor. Rott. et Campanus exhibendo *trepidaverat*, ignoro; nisi forte auctoribus, *trepida re, senatum postremo*. Infra c. 69. 'Plebem obedientem in re tam trepida Patribus præberent.' iv. 17. 'Et senatus, ut in trepidis rebus, dictatorem dici Mamercum Æmilium jussit.' xxvi. 8. 'Ut in re tam trepida senatu extemplo vocato.' J. F. Gron. *Trepidaverat*, quod in plerisque suis Gronovius invenerat, mihi quoque in omnibus meis obvium fuit. Eamdemque lectionem in Oxon. quos consuluit, superesse Hearne auctor est. Hinc Gronovius prima nott. ed. scribendum conjecit *multis auct., ut trepida re, senatum*. Sed malim *multis auct., trepida in re, sen.* Sæpius ea formula 'in re trepida,' 'in rebus trepidis' apud Livium occurrit. Supra i. 27. 'Tullus in re trepida duodecim vocat Salios, fanaque Pallori ac Pavori.' iv. 13. 'Ne senectus sua in tam trepidis rebus damno dedecorive reipublicæ esset.' c. 46. 'Subsidia, quæ respicerent in re trepida, præparata erant ab tribuno militum.' c. 56. 'Senatus extemplo (quod in rebus trepidis consilium ultimum erat) dictatorem dici jussit.' xxvi. 5. 'Romani, ut in re trepida, ne ad unam concurrendo partem aliquid indefensi relinquerent, ita inter se copias

partiti sunt.' v. 36. 'Quorum auxilium a Clusinis in re trepida sit imploratum.' c. 44. 'Res ac periculum commune cogit, quod quisque possit in re trepida præsidiū, in medium conferre.' xxxiv. 11. 'Orant, ne se in rebus tam trepidis deserat.' Silins Ital. vii. 1. 'Interea trepidis Fabius spes unica rebus:' ubi ex eodem plura exempla landavi. Vide tamen, an præstet, *Agitatus deinde cons., postq. ex omni parte ads. multis auct. trepidaverat, sen. post. vocari jussit*; vel, transpositis vocibus, *postquam ex omni parte ads. trepidaverat, multis auct. sen. post. vocari jussit*. Id si placet, 'trepidare' non accipiendum est pro terrore concuti; sed, quemadmodum id verbum sæpe eleganter de ultro citroque discurrentibus sumi solet, de quo vide ad xxvii. 1. § 8. ita hic ad animum translatum de eo dicitur, qui certum, quod sequatur, consilium capere nequit, sed, modo huic, modo alteri adsentienti, in partes varias rapitur. Deinde *senatum postremum vocari* Lipsiens. aberratione librarii: unde etiam factum est, ut vocem *vocari* perperam omittant Leid. 2. et Voss. 1.

§ 7 *Spe per senatum finiendæ potestatis ejus*] *Fin. pot. eis* Hav. Paulo ante *Hec res, quod*, pro *Ea res quod*, Lipsiens. Sed utramque lectionem jungens scriba Gaertn. *Hec ea res* dedit. Præterea *displicat*, pro *displicere*, Leid. 2.

§ 8 *Senatus nec plebem irritandam censuit*] *Non plebem irritandam* Voss. 1. et Leid. 2. n^o *plebem irritandam* Port.

Multo magis providendum] Ms. et *multo magis*. Lego *sed multo magis*. Klock. Particulam *et*, quam vetustiores excusi omiserant, primus addidit Aldus. Eandem etiam agnoscunt omnes scripti, quam in *sed* cum Klockio mutare nihil opus existimo. *Et multo post magis provid.*, addita

voce, præfert Hav. Mox verbis proximis *nequit Virginii*, pro *ne quid*, Lipsiens.

CAP. L. § 1 *Quæ tum in monte Vecilio erant*] Quis ille mons sit, haud equidem memini me legere. Oportet, obscurum esse nomen. *Glar.* Video in Gallia nuper in usum Serenissimi Delphini ad has voces scriptum esse, 'Opinor *in monte Algido* legendum,' &c. [Vid. nott. Delph.] Sed in his nihil, nisi immensæ negligentiae cum andacia certamen. Tam enim credo illum caste ac juste opinari de Liviana mutatione, quam vere in Dionysii vulgata exemplaria illud mendum irrepsit. Non irrepsit in Dionysium, sed in Diodorum Siculum xii. p. 300. Non irrepsit in vulgata modo Diodori exemplaria, sed omnia alia, quæ habentur, aut inspecta sunt a viris doctis, quorum iste fuit labor. Emendatiores quos dicat, non intelligo. Soli Laur. Rhodomannus et Ph. Cluverius, alter in notis, in Vetere Italia. ii. 16. p. 777. alter sic correxit, nisi quod Rhodomannus non citet *Ἀλγιδίω*, sed *Ἀλγιδίω*, quod dicit esse mendose pro *Ἀλγιδίω*. Sed quum Stephanus clare dicat *ἐθνικὸν* esse *Ἀλγιδίος*, apparet nihil in ea voce accidisse, nisi mutationes *Δ* et *Α* literarum, et scripsisse Diodorum *Ἀλγιδίω*, scilicet *ἔρει*, particulatim dicto *Vecilio*, uno ex collibus Algidiensibus. Nam egregie id *ἐθνικὸν* Stephani Græcum confirmatur ab accuratissimo Holstenio per inscriptionem ab Maunio productam, ubi sic Latine idem concipitur, non Algidiensis. Sic ergo in Algidi montanis varia omnino fuerunt vocabula, quibus certæ partes distingui solebant, ut passim factum. *Jac. Gron. Respons. ad Cavill. Fabretti* p. 19. Codd. nihil mutant, nisi quod in *monte Vetilio* sit in Leid. 2. in *monte Vetulio* in Gaertn. Neque legitimam illam causam Livii verba tentandi

Donjatius censere debebat, quod *mons Vecilius* a nemine memoretur. Ita enim infinita, et in Livio, et in aliis scriptoribus, mutanda superessent. Accedit quod, quamvis ager circa Algidum montanus fuerit, tamen Livius et æquævi scriptores disertim *Algidum montem* non memorent, qui tamen *Algidi* sæpissime mentionem faciunt. Id demum a posterioris ævi scriptoribus Hieronymo, Anctore de Viris Illustr. et Entrop. factum esse, observat Cluver. Ital. Antiq. II. 16. p. 777. Paullo ante *juniores Patres*, pro *juniores Patrum*, Lipsiens. Vide hoc lib. ad c. 15. § 2.

Ut omni ope a seditione milites contineant] *Ab seditione* Flor. Voss. ambo, Leid. 1. Port. Lipsiens. Hav. fragm. Hav. et vetustiores, quos vidi, typis descripti. Lugdunenses operarum errore *omni ope ac sed.* a. 1553. vulgarunt, quod anno sequenti Basileenses et postea alii servarunt usque ad Modium, qui litera erasa a *seditione* edidit, quum c potius in b mutanda foret, præeuntibus scriptis et prioribus impressis. *Omni ope*, sive *omni opere*, est in Gaertn. sollemni scribarum errore. Vide ad VIII. 16. § 4.

§ 2 *Ubi Virginius majorem, quam liquerat in urbe, motum exciruit*] Scribendum *quam reliquerat*. Rhen. *Liquerat* primus Aldus dederat, sed invitis et scriptis et editis prioribus. Præterea *exciruit* Voss. 2. Male. Supra II. 64. 'Sedato tumultu, quem terror subitus exciverat.' v. 10. 'Haud parvum motum duo judicia excivere.' XXVII. 24. 'Adparnitque, quantam excitatura molem vera fuisset clades, quum vauis rumor tantas procellas excivisset.' Voces autem 'excivere' et 'excitare' alibi sæpe librarii commutarunt. Vide ad XXVIII. 24. § 4. Insuper prima vox *ubi* deficit in Gaertn. Sed pro ea *ibi* est in Flor. Solent autem hæ voces in scriptis

confundi. Vide ad XXVII. v. § 2.

§ 3 *Strictum etiam telum, respersusque ipse cruore, tota in se castra convertit*] Nemo animadvertit, hic vocem unam deesse, sine qua sensus esse nullus aptus potest. Ea vero est in libris antiquis sic: *strictum etiam telum tenens, respersusque*. Quam eandem assert etiam Dionysius in eadem re explicanda I. XI. p. 720. τὴν μαγειρικὴν διὰ χειρὸς ἔχων, αἵματι πεφυμένος ἄρας: id est, *Lanii cultrum manu tenens, totus sanguine sædatus*. Sigon. Quorsum hoc, o Sigoni, an putas totidem verbis Halicarnass. vertisse locum Livii? Imo omnes veteres libri, quos vidi, et is, cui ego multum tribuo, qui a Victorino Feltrensi fuit correctus, et impressus a Vendelino MCDLXX. nam ex antiquissimis eum describendum curavit. Sententia autem venusta est et gravis: nam ait Livius, telum strictum, ipsum etiam Virginium, qui erat respersus cruore, convertisse in se oculos militum. Duo enim admirationem injiciebant militibus: primum telum strictum; deinde ipse Virginius, qui erat respersus cruore. Quod si addatur illa dictio *tenens*, non video quomodo locum habere possit altera dictio *ipse*, quæ alioquin vim magnam habet in ea periodo. *Robortell.* Annot. II. 54. Ego, quum in plerisque libris Mss. triennio ante invenirem *strictum etiam telum tenens*, id quod nunc etiam in Muræti libro invenio, et quum Dionysium ipsum, quum de eodem homine eademque re loqueretur, eam non prætermittere animadverterem, ne prætereundam mihi quidem putavi. *Robortellus* autem omittendam esse censet, quia duo, inquit, admirationem injiciebant militibus; primum, telum strictum; deinde, ipse Virginius, qui erat respersus cruore. Quod si addatur dictio *tenens*, se non videre ait, quomodo locum habere possit dictio altera *ipse*, quæ alioquin vim mag-

nam habet in periodo. Ad quæ dico, Virginium duobus modis castris admirationem incussisse, et quod strictum telum haberet, et quod ipse sanguine respersus esset. Quod autem ait, se non videre, ut vox *ipse* locum habeat, nescio quos oculos habeat, qui non videat, aliud esse Virginium, strictum telum tenentem, aliud Virginium ipsum, quod multo majus est, respersum cruore. Neque enim Virginius aut cum telo, aut non respersus attulisset admirationem, sed cum strictum teneret gladium, et ipse, nedom gladius, esset respersus sanguine, in se tota castra convertit. Hæc si non vides, aut videre non potes, non est quod in tantis veterum scriptorum tenebris ambules, aut aliis lucem ostendere cogites, quam ipse intueri prope cæcus non possis. *Sigon.* Emend. i. 49. Eleganter de hac re jurisconsultus Pomponius l. 2. § 24. ff. de Orig. Jur. 'Initium fuisse secessionis dicitur Virginius quidam, qui cum animadvertisset, Ap. Claudium contra jus, quod ipse ex vetere jure in duodecim tabulas transtulerat, vindicias filiae suæ a se addixisse, et secundum eum, qui in servitum ab eo suppositus petierat, dixisse, captumque amore virginis omne fas ac nefas miscuisse: indignatus, quod vetustissima juris observantia in persona filiae suæ defecisset, utpote cum Brutus, qui primus Romæ consul fuit, vindicias secundum libertatem dixisset in persona Vindicis Vitelliorum servi, qui prodicionis conjurationem indicio suo detexerat, et castitatem filiae vitæ quoque ejus præferendam putaret, arrepto cultro de taberna lanionis, filiam interfecit: in hoc scilicet, ut morte virginis contumeliam stupri arceret, ac protinus recens a cæde, madensque adhuc filiae cruore, ad commilitones fugit: qui universi de Algidio, ubi tunc belli gerendi causa legiones erant, relictis ducibus pristinis, signa in Aventi-

nium transtulerunt. Omnisque plebs urbana mox eodem se contulit.' *Modius.* Solus Pal. 2. *strictum etiam telum tenens.* Sed quoniam hic liber est sublestissimæ fidei, et recentissimæ notæ, suppositum quippe est τὸ *tenens* ab eo, qui putavit hiantem orationem tali verbo fulciendam esse. Conjecit enim castra in admirationem telum sive culter, quo filiam transfixerat, et ipse fœdatus sanguine virginis filiae. Certe judicio opus est versaturis in vetustis libris, neque omnia avide arripienda sunt, quod plerumque in Livio parum memor pudoris, quem tanto scriptori debebat, fecit Sigonius. *Gebh.* Sane animadvertit nemo deesse vocem, sine qua sensus nullus esse possit: neque enim deerat: sed facile animadvertere est, superesse vocem in codice interpoli Sigonii, *strictum etiam telum tenens.* Ipsum enim illud telum strictum et subrectum, quale erat cruore madidum et stillans, non modo tenens telum, admirationi hominibus fuit, omniumque in se ora convertit. Vidit hoc et Robortellus. *J. F. Gronov.* *Tenens*, a Sigonio additum, Hearne in solo tantum Oxon. B. obfendit. Neque mihi in ullo meo obvium fuit, nisi in Hav. et in margine Port. a m. sec. Ejus loco *gerens* similiter in margine a m. sec. præfert fragm. Hav. Sigonius callide verborum Dionys. ordinem invertit, ut inter eum et Livium convenire incautis tanto magis persuaderet. Leguntur enim hac serie: Ἀφικνεῖται περὶ λύκων ἅπας ἐπὶ τὸν πρὸς Ἀλγίδῳ χάρακα, τοιοῦτος ὅλος ἐκ τῆς πόλεως ἐξέδραμεν, αἷματι πεφθυρμένος ἅπας, καὶ τὴν μαγεϊρικὴν μάχαιραν διὰ χειρὸς ἔχων. Præterea *structum etiam telum* habet Leid. 2. sollemni errore. Vide quæ olim notavi ad Sil. Ital. iv. 746. et viros doctos ad Val. Max. ii. 8. ex. 7. *Strictum telum*, ut 'stringere cultrum,' 'ferrum,' 'gladium.' Supra i. 58. 'Stricto gladio ad dormientem

Lucretiam venit.' Infra VII. 5. 'Procul inde omnibus abire jussis, cultum stringit.' c. 40. 'Vos prius in me strinxeritis ferrum, quam in vos ego.' IX. 5. 'Sibi non stringere licuisse gladios, non manum cum hoste conferre.' XL. 4. 'Posito in conspectu poculo, strictisque gladiis, Mors, inquit, una vindicta est.' c. 9. 'Mihi quoque ferrum in me strictum cernenti vocem mittere liceat.'

Respersusque ipse cruore] *Respersusque et ipse cruore* Gaertn. Notat autem Victor. ad Varr. de Re Rust. I. 57. in optimo exemplari Varronis esse 'conspargere' et 'aspargere;' omnibus denique in locis, ubi hoc verbum est apud Varronem Catonemque in compositione, eandem vocalem primam litteram habere, quam habet simplex: quomodo 'retractare,' 'attractare,' et 'detractare' multis locis apud Livium in Mss. obcurrit. Vide ad III. 49. § 2. v. 22. § 5. et XXXIV. 15. § 9. Verum quum alii omnes codd. tum etiam optimæ notæ Flor. *respersusque* servant. Pierius quoque auctor est, se apud Virgil. Æn. III. 625. in antiquis codd. quotquot habuit, 'aspersa' et 'adpersa' invenisse; et idem notat, in antiquioribus omnibus, quos præmanibus habuit, Æn. X. 416. *dispersit* legi.

In castris risa, majoris aliquanto, quam erat, speciem] *In castris in se dedit aberrans* cod. Hav. librarius. Vide ad cap. præc. § 6. *in castris in majoris* est in Lipsiens. *species* deinde est in Flor. a m. sec. Præterea voces *quam erat* perperam omisit Port.

§ 4 *Flens diu vocem non emisit*] Hic postremum verbum perperam mutatum est. Debet enim esse *vocem non misit*, quemadmodum antiquum continet exemplar. Porro sæpe 'mitto,' pro emitto, Livius usurpat, simplex pro composito, sicut et 'missa' participium, pro emissâ. *Rhen. Rhe-*

nani codici concinunt mei omnes. Ita III. 36. 'Si quis memorem libertatis vocem aut in senatu aut in populo misisset.' c. 41. 'Non erit melius, inquit, nisi de quo consulimus, vocem misisse.' c. 56. 'Audita vox una vindicæ libertatis, ex eo missa ore, quo vindiciæ nuper ab libertate dictæ erant, silentium fecit.' IV. 3. 'Quod spiratis, quod vocem mittitis, quod formas hominum habetis, indignantur.' VIII. 32. 'Extra ea cave vocem mittas.' c. 33. 'Bene agis, inquit, quum eo nos deduci jussisti, unde et privati vocem mittere possemus.' XXX. 12. 'Si captivæ apud dominum vitæ necisque suæ vocem supplicem mittere licet.' XXXV. 32. 'Qui vocem liberam mittere adversus regis legatum auderent.' XL. 9. 'Mihi quoque ferrum in me strictum cernenti vocem mittere liceat.' Phædrus Fab. IV. 10. 4. 'Repente vocem sancta misit religio:' ubi vide Burmann. Justin. XLII. 4. § 12. 'Multis diebus non adloqui quemquam, non cibum sumere, non vocem mittere, ita ut etiam mutus factus videretur.' Florus IV. 10. § 7. 'Adeo res miraculo fuit, ut unus ex barbaris miserit vocem:' ubi videndus Dukerus. Ita *vox calo missa*, pro *v. e. emissâ*, Gronov. legendum censuit v. 51. § 7. ubi locutionem pluribus exemplis inlus-travit.

§ 5 *Supinus deinde tendens manus*] *Extendens* Gaertn. pro quo *intendens* legendum esse conjici posset. Vide Nic. Heinsium ad Valer. Flacc. III. 268. Potius tamen est, ut *extendens* ex glossa interpretis receptum putemus. De locutione 'tendere manus' vide quæ notavi ad Sillii Ital. xv. 640.

Neu se, ut parricidam liberum, aversarentur] *Patricidam* Lipsiens. et Voss. 2. Vide Cortium ad Sall. Cat. c. 14. § 2. Justin. XVIII. 7. 'Adfectati regni accusatus duplicis et in filio et in patria parricidii poenas dedit.' Dein-

de parr. liberi adversarentur Port. a m. pr. parr. liberorum avers. a m. sec. Sed liberum contracte Livio frequens. Vide ad xxii. 22. § 5. *adversarentur* habent Leid. 1. Lipsiens. et Gaertn. eodem errore, quo 'aversus' et 'adversus,' ut et 'avertere' et 'advertere' passim in libris scriptis confunduntur. Vide ad ii. 30. § 6. Gravius aberrarunt scribæ codicum Voss. 1. et Leid. 2. quorum ille præfert veri seu patricidiam adversarentur, hic neque ut patricidæ veri seu patricidiam adversarentur.

§ 6 *Sibi vitam filia sua cariorem fuisse*] Mallem legi hoc loco *cariorem futuram fuisse*. Sigon. Falsus est Sigonius, qui hic persuadere nobis conatur legendum esse *cariorem futuram fuisse*. Continuo quia ille ex idiotismo ita loqui amavit, intrudendum tale Livio fuit. Vulgatam tuentur Pal. 2. ac deinde edd. binæ antiquissimæ. Ceteri scribunt *filia suæ cariorem fuisse*. Gebh. Ex meis vulgatum servant Flor. Harl. 2. Gaertn. et Hav. At reliqui præferunt *filia suæ cariorem fuisse*; nisi quod voces *adversarentur*. *Sibi vitam filia sua cariorem fuisse*, si *liberæ ac pudicæ vivere* desint in contextu fragm. Hav. in cujus margine a m. sec. adscribuntur, ita tamen ut ab initio *filia suæ* exaratum fuerit, quod postea in *filia sua* mutatum est.

Si liberæ ac pudicæ vivere licitum fuisset] Lectio vetus *ac pudicem vivere*. Forte scribendum *pudicam vivere licitum fuisset*. Et sequitur paullo post, 'quia non ultra pudica victura fuerit.' Rhen. Vet. libb. habent *liberæ ac pudicæ* sine diphthongo. Sigon. Non aliter Pall. tres et edd. priscae, quam *liberæ et pudicæ*. Proinde delirat Rhenanus, corrigens ineptissime *pudicam vivere*, absurdissima constructione. Gebh. Rhenanus *pudicam*. Malo, si *liberæ ac pudicæ vivere licitum fuisset*. Quod mutavit Sigonius prætextu scriptorum suorum. Atqui

fuerunt illi omnes, si quidem multi fuerunt, adeo recentis manus, ut diphthongos non haberent. Plautus Casina ii. 8. 53. 'Malo hercle vestro tam versuti vivitis.' Bacchid. iii. 6. 24. 'benevolens vivit tibi.' Catullus x. 33. 'Sed tu insulsa male et molesta vivis.' Terent. Heaut. ii. 4. 11. 'Nisi prospectum interea aliquid nobis est, desertæ vivimus.' Cicero Philipp. xi. 10. 'Agitur autem, liberine vivamus, an mortem obeamus:' ad Fam. xiv. 1. 'Quod si nostris consiliis usi essemus, beatissimi viveremus.' J. F. Gron. In nullo meo *liberæ ac pudicæ* inveni, quod Rhenano in suo obvium ansam conjectandi dedit *liberæ ac pudicæ*. Id autem licet Gebhardo recte displicuisse existimem, caussam tamen non habuit, cur absurdissimam eam constructionem diceret. Livius enim, qui ubique orationem varietate distinguendi occasionem captavit, pari modo nomen adjectivum et adverbium cum particula conuectente junxit ii. 30. 'Itaque confusi et contemtim pugnam inire.' Licet autem Rhenanus *liberæ et pudicæ vivere* conjecerit, ejusque emendationes plerumque Frobeniana a. 1535. exhibere solita fuerit, hic tamen eo relicto dedit *liberæ ac pudicæ vivere*, quod a Sigonio mutatum, recte Gronov. revocavit. Ovid. Am. Eleg. iii. 9. 37. 'Vive pius, moriere pius.' Et ita alibi sæpe adjectiva pro adverbis poni solent. Vide ad xxii. 12. § 7. Quod autem adinet ad genus constructionis 'licitum fuisset vivere liberæ,' eodem modo id dictum est quo illud xxii. 44. 'Illis timidis et ignavis licet esse, qui respectum habent.' et apud Horat. Sat. i. 2. 50. 'Qua res, quæ ratio suaderet, quaque modeste Munifico esse licet.' Plura ejus generis plena manu conlegit Nic. Heinsius ad Nasou. Epist. Heroid. xiv. 64.

Morte amitti melius ratum quam contumelia, liberos] Deest verbum *vivere*,

inquit Sigonius. Immo superfit et hic in lutulento illo codice id verbum. Non enim sensus est, melius se esse ratum liberos mori, quam contumelia affectos vivere; sed cum imbibisset, minus esse durum per mortem, quam per probrum et dedecus, perdere liberos, dum miseretur filiae et vicem ejus dolet, non recte æstimantibus crudeliter in eam se consuluisset videri. Non enim minus quam morte, amittebat filiam per duplicem contumeliam; alteram certam et expositam, cum addiceretur domino pro mancipio, libertateque et civitate excluderetur; alteram dissimulatam quidem, sed satis multis prævisam intellectamque, cum destinaretur Appianæ libidinis victima. Sensus autem ille, quem dedimus, ostendit etiam in distinctione vulgo peccari, et ita faciendum: *quum velut servam ad stuprum rapi videret, morte amitti melius ratum quam contumelia liberos, misericordia.* J. F. Gron. *Vivere*, quod ex veteri cod. post vocem *liberos* addebat Sigonius, superest in Gaertn. Hav. et Oxoniensibus L. 1. et C. apud Hearnium. Sed recte Gronovius illud ex interpolatione natum docuit. Ceterum jam ipse Sigonius tacitus vet. libri sui scripturam damnavit. Scholion enim, quod in prima tantum ed. compareret, omitendo in posterioribus satis indicavit, se sententiam mutasse, et vulgatam lectionem nunc probare. Præterea *morte adimi melius* Hearnii Oxoniensis L. 1. *morte adimī* in contextu habet Lipsiens. pro quo in margine emendatur similiter *morte adimī*. Ovidius Epist. Heroid. xiii. 95. ‘Infelix, quæ prima virum lugebit ademptum.’ Epist. Heroid. xv. 115. ‘Non aliter, quam si gnati pia mater adempti Portet ad exstructos corpus inane rogos.’ Ex Pont. l. i. ep. 9. vs. 41. ‘Jure igitur lacrimas Celso libamus adeunto.’ Horat. Od. ii. 4. 10. ‘ademptus Hector Tradidit fessis leviora

tolli Pergama Graiis.’ Sed nihil mutandum esse codicum vulgatam lectionem tuentium consensus evincit. Vide ad Epit. Liv. lib. cxxvii.

Misericordia se in speciem crudelitatis lapsam] Aliter Pal. 2. et, ut plane existimo, perperam *Misericordia vivere, se in speciem, &c.* At Campanus *mira se in sp. crud. lapsam.* Gebh.

§ 7 *Nec se superstitem filiae futurum fuisse, nisi spem ulciscendæ, &c.*] Tò se non modo desideratur in Voss. 1. et Leid. 2. verum etiam in excensis vetustioribus. Primus addidit voculam Aldus, quam servant reliqui codd. quorum etiam auctoritati cedendum puto. Neque vetustæ lectioni patrocinium inde peti potest, quod pronomen modo præcesserit: ‘*Misericordia se in speciem crudelitatis lapsam.* Nec se superstitem filiae futurum fuisse.’ Nam ita supra etiam cap. præc. ‘Si jure ageret, vindicare se a privato Icilium aiebant: si vim adferre conaretur, ibi quoque se haud in pares fore.’ Et sane vulgatæ Livii lectioni controversiam movendo justam causam non esse, quod eadem vox modo præcesserit, ex illis patet quæ dicta sunt ad r. 3. § 9. Præterea *fuisse* perperam abest a fragm. Hav. a m. pr. Denique *ni spem ulciscendæ mortis* Harl. 2. Verum, quum reliqui constanter præferant *nisi*, ejus voculæ posteriorem syllabam a litera prima seq. vocis interceptam puto.

Illis quoque enim filias sorores conjuges esse] Liber antiq. habet *conjugesque esse*. Rhen. Pall. 1. ac 3. Campanusque *Illis quoque enim filias*. At Pal. 2. *Illis quoque eis filias*. Andreas, omisso τῶ enim, *Illis quoque filias*. Gebh. Ro. Andreae, Bec. Mog. Asc. et cæteræ, *Illis quoque filias*. Gryphius *Illis quoque etiam*. Mss. et Campanus et Juntas *Illis quoque enim filias*: cui meum calculum appono. Vulgatum, *Illis etiam filias*, in primo reperio Curione. J. F. Gron. *Illis*

quoque eis Harl. 2. et Hav. At reliqui omnes *Illis quoque enim filias*. Primæ edd. præferunt *Illis quoque filias*. Aldus deinde reposuit *Illis quoque enim filias*: quod sequentes editores servarunt usque ad Basileenses a. 1539. qui substituerunt *Illis quoque etiam filias*; sed eodem errore operarum, quo etiam particulæ illæ in Mss. commutantur. Vide ad xxxvi. 41. § 3. Et enim tamen errorem servavit Gryphus a. 1548. Sed Curio deinde duarum particularum *quoque etiam* conjunctione offensus, τὸ *quoque* expunxit. Quo restituto Gronovius recte ex Mss. cum Aldo revocavit *Illis quoque enim filias*. Deinde copulam, quam Rhenanus addidit, *filias sorores conjugesque esse*, agnoscunt omnes codd. mei. Eorum itaque fide eam servo. Ceteroquin illam omittere Livio haud infrequens est. Vide ad iv. 28. § 5. Verba proxima *nec cum filia sua libidinem Ap. Claudii extinctam esse* omittuntur in Leid. 1. negligentia scribæ, cui ansam dedit τὸ *esse* repetitio. Vide ad ix. 11. § 11.

§ 8 *Uxorem sibi futo ereptam*] *Arreptam* Leid. 2. *erectam* Gaertn. et fragm. Hav. a m. pr. Vide ad iii. 5. § 7. *raptam* antiquæ edd. Suet. in Calig. c. 7. 'Ex ea novem liberos tulit: quorum duo infantes adhuc rapti, unus jam puerascens.' Justin. ii. 2. 'Neque plus hominum ferrum et arma, quam naturalis factorum conditio raperet.' 'Sibi raptam,' ut apud Ovid. Epist. xiii. 74. 'Ut rapiat Paridi, quam Paris ante sibi.' Metam. xiii. 772. 'lumenque, quod unum Fronte geris media, rapiet tibi, dixit, Ulixes.' Quum tamen reliqui codd. in vulgatum consentiant, eam lectionem recte ab Aldo adscitam puto. Paulo ante *cavendæ injuriæ similis* Port. alio ordine, sed invitis reliquis qua scriptis, qua editis. *Cavendū similis injuriæ* perperam Gaertn.

Filiam, quia non ultra pudica victura

fuert, miseram, sed honestam mortem obcubuisse] Vet. lib. *miseram, sed honestam morte*. Sigon. Hanc lectionem solum in Campani reperi ed. Alias Pall. 2. ac 3. Andree quoque ed. *miseram sed honestam morte occub.* ubi Pal. 1. omittit τὸ *sed*. Gebh. *Filiam, &c. miseram, sed honestam morte occub.* primæ edd. præter Campanianam Gebhardo memoratam, usque ad Aldum. Is vero *miseram, sed honestam mortem occub.* recepit: quæ lectio, licet interim Sigonius ex vet. lib. priorem revocarit, in reliquis recentioribus permansit, usque dum Gronovius alteram *miseram sed honestam morte* iterum restituerit. Ita autem tantum apud me pejoris notæ codd. Voss. 2. Harl. 2. Gaertn. et Hav. ut et Oxonienses apud Hearnum præferunt; nisi quod Voss. 2. etiam voculam *sed* neglexerit. At contra *filiam, &c. miseram, sed honestam morte occub.* Leid. 2. et Port. ut *filiam miseram, sed honestam occub.* eodem modo dicatur, quo his ipsis verbis, *quia non ultra pudica victura fuerit*; et superius hoc cap. 'Si liberæ ac pudicæ vivere licitum fuisset:' ubi plura Gronovius exempla ejus locutionis laudavit. Proxime hanc lectionem *filiam, &c. miseram, sed honestam morte, occub.* a m. pr. fuerat in Flor. sed a m. sec. litera deleta factum est *miseram, sed honestam, morte occub.* Verum *miseram, sed honestam mortem occub.* Voss. 1. Leid. 1. Harl. 1. Klockian. et fragm. Hav. quod recepi; sive jungere velis *filiam miseram, sed honestam*, sive *miseram sed honestam mortem*; quomodo 'inhonorata mors' est apud Silium Ital. iv. 607. 'Namque inhonoratam Fibrenus perdere mortem Et famæ nudam inpatiens, spectabimur, inquit:' ubi olim plura notavi. De locutione 'obcumbere mortem,' vel 'morte,' vide ad xxxi. 18. § 6. Præterea *quod non ultra* Hav. Vide ad xxxviii. 36. § 4. Insuper *victura pudica fuerit*, transpositis vocibus, prisce excusi; pro quo Fro-

benius a. 1535. dedit *pudica victura*, consentientibus scriptis, quibus usus sum.

§ 9 *Quo vindicaverit filia*] *Quo vindicavit filia* Lipsiens. et Hav. Vide ad XL. 14. § 10. Posset et videri legendum esse *vindicavit*. Vide ad XXXIV. 32. § 8. *quod vindicaverit filiae* Flor. sollemni scribarum errore. Vide ad XXXVI. 33. § 3.

§ 10 *Hæc Virginio vociferanti subclamabat multitudo*] *Nec Virginio vociferanti* Hav. quomodo sæpius scribæ peccarunt. Vide ad XXXII. 20. § 7. *Hæc Vir. vociferante* Gaertn. a m. pr. Ut ita 'Vir. vociferante' absolute; 'subclamare' autem sine casu ponatur, ut infra XXVI. 22. 'Quum centuria frequens subclamasset, nihil se mutare sententiæ.' XXI. 18. 'Sub hanc vocem hand minus ferociter, daret, utrum vellet, subclamatum est.' X. 25. 'Ad hoc quum subclamatum esset, duplici quidem vallo et fossa, et tamen in ingenti metu esse.' Quum tamen et idem ille codex a m. altera et omnes reliqui constanter *vociferanti* præferant, vulgato controversiam non moveo. Nam *Virginio vociferanti* etiam ablativo casu accipi potest. Vide ad VI. 14. § 13. Deinde *succlamabant* Voss. 1. a m. pr. et Leid. 2. quomodo alibi sæpe Livius loqui solitus est. Infra VI. 19. 'Simul multitudo illa non secum certari viderint, et ex advocatis iudices facti erunt, et accusatores de plebe, patricium rem intuebuntur, et regni crimen in medio, nulli magis, quam libertati favebunt suæ: ubi plura vide. An autem ipsi etiam hoc loco idem genus loquendi placuerit, ut dubitem, reliquorum vulgatum servantium auctoritas efficit. Ceteroquin *subclamabant* videtur probare sequens 'defuturos.'

Nec illius dolori, nec suæ libertati] *Nec ullius dolori* Harl. 1. Frequenter librarios voces *illi* et *ulli* in Mss. commutasse, docebo ad XXV. 11. § 3. Mox male *immixtæ turbæ* Voss. 1.

Delph. et Var. Clus.

Leid. ambo, Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr. Tum *rogati*, pro *togati*, Lipsiens. et Gaertn. errore librarium. Vide h. lib. ad c. 26. § 9. Errori causam dedit similitudo litterarum *r* et *t*. Vide ad V. 55. § 3.

Quum eadem illa querendo, docendoque] Prima vox exsulat ab Harl. 2. Port. et Hav. ad quam expungendam librarii permoti fuisse videntur, quod nescirent quid ei responderet; ideoque supervacuum crederent. Sed optime expedit, ejusque usum docuit Gronov. ad § seq. Præterea particula *que* deficit in fragm. Hav.

Indigniora potuerint videri, simul profugatam jam rem nunciando] *Potuerunt videri* Leid. 2. *potuere videri* Port. Deinde *profl. rem jam nunc*, alio ordine edd. vett. usque ad Aldum, qui *jam rem* primus dedit. Et ita omnes scripti, licet quidam in aliis vocibus mutant. Nam *profugatam jam rem nunciantes* Voss. 2. *profugatam* etiam Leid. 2. at *nunciandum* Harl. 1. Paulo ante *quando*, pro *quanto*, Gaertn. quem errorem librarii ob minus distinctam verbi præenuntis pronunciationem facillime committere potuerunt. Vide ad VII. 16. § 3.

§ 11 *Insecutosque, qui*] Non placet eos, qui cum Virginio venerant, narrare, post suum discessum secutos alios, qui Appinam desperatione rerum exsilium sibi conscivisse referrent. Credibile est enim, ita illos properasse, ut serius exeuntes assequi priores non possent. Dein cur ipsi illi, qui secuti dicuntur, non loquuntur, sed istis partes suas tradunt? Scripsit immo Livius *insecutique*. Et ita Voss. alter. Duo ait genera hominum perpulisse milites, ut ad arma conclamarent, et Romam contenderent: alterum, qui cum Virginio venerant: hi egerunt tum querendo eadem, quæ Virginius, adjiciendoque non posse verbis exprimi satis mœstam rei faciem, et, quamquam tristissima audirent, multo ta-

Livius.

20 G

men tristiora videntibus fuisse: tum nunciando Romæ turbarum plena omnia, nec imperii compotes, qui essent illic, decemviros: alterum, qui, hos insecuti, auxerunt mendacio rem superjacentes, Appium pene manibus hominum discerptum servili fuga se subduxisse, et exsulatum isse. Particulas 'quum querendo,' 'simul nuntiando' posuit, ut 'quum tum, qua querendo qua nuntiando, et querendo et nuntiando.' J. F. Gron. Nondum per omnia Gronovii emendatio Doujatio placere potuit: nulla enim ratione fieri potuisse existimat, ut Virginii et primi ejus comites actum de decemviris esse nunciarent, quum illis discedentibus Appius pro tribunali sederet armatis septus, nemine adhuc seditionem aperte movente. Existimat igitur etiam copulam que tollendam, et posteriorem periodi præcedentis partem ad eosdem, qui insecuti erant, referendam esse, distinctione mutata hoc modo, *quanto visa quam audita indigniora potuerint videri: simul profligatam jam rem nunciando Romæ esse insecuti, qui Appium prope interentum in exilium abisse dicerent, perpulerunt, &c.* Vel, si conjunctionem retineri placeat, levi, ut credit, mutatione non incommode ita scribi posse opinatur: *simul profligatam jam rem nunciato Romæ esse, insecutisque qui Appium, &c. Nunciato autem Livio usitata loquendi figura exponit 'quum nunciatum esset.'* Tandem etiam vulgatam defendi, atque omnia, quæ hic narrantur, iis adscribi posse arbitratur, qui primi in castra pervenere. Diversis enim temporibus digressos eo simul pervenire potuisse; forte etiam paucos quosdam ea ipsa de causa insecutos, ut Appii fugam nunciarent, postquam citatis equis postremum agmen præcedentium adsecuti essent, respiraturos ex fatigatione locum aliis dedisse nunciandi per castra, quæ audiissent. Verum non ad-

vertit, si insecuti aliis narrare potuerint, quæ post Virginii discessum Romæ acciderunt, eos idem quoque militibus in castris referre potuisse; neque admodum necesse fuisse, ut respirandi ex fatigatione spatium sumerent, et aliis partes suas darent, præsertim in re tanti momenti. Cur autem Doujatius in omnes has partes se verterit, et Gronovii emendationi acquiescere noluerit, ea causa esse videtur, quod non intellexerit locutionem 'profligatam jam rem esse,' quam exponit 'actum de decemviris esse.' At 'profligare' non est conficere, ad exitum perducere, sed rem cæptam promovere, in ea multum proficere, quod patet ex eleganti gradatione apud scriptores obvia 'committere,' 'profligare,' 'conficere bellum,' 'cæpisse,' 'profligare,' 'perficere rem,' et ex eo, quod jungantur 'profligatum et pene sublatum bellum,' et 'profligata ac pene ad exitum deducta quæstio.' Vide Dukerum ad Flori II. 15. § 2. et quos ibi plures laudavit. Primi itaque, qui cum Virginio profecti erant, nunciabant rem Romæ jam profligatam esse, id est, auctoritatem decemvirorum in Urbe plurimum labefactatam, in imperio iis abdicando multum promotum esse. Adde omnia nonnihil aucta fuisse ab iis, qui cum Virginio advenerant, quemadmodum etiam aucta fuerunt ab insecutis, Appium in exilium abisse nunciantibus. Gronovii itaque conjecturam unius codicis auctoritate firmatam, quam Clericus jam in contextum recepit, servavi. Ceterum omnes hic codd. vulgatum *insecutosque, qui servant præter unum Klockian. qui præfert insecutos, qui.* Male. Vide ad Epit. Liv. lib. ci.

In exilium abisse dicerent, perpulerunt] *In exilium abisse* Voss. 1. Gaertn. et Hav. Vide ad II. 4. § 3. Deinde *perpuler* Leid. 2. et Port.

Ut ad arma conclamaretur] *Clama-*

retur Lipsiens. Sed 'conclamare' in hac re usitatissimum est. Plurima ex Livio exempla, quibus formula 'ad arma' illustratur, et quorum plerisque verbum 'conclamare' obcurrit, conlegit Brisson. de Formul. iv. p. 343. Unicum tantum exstat ibi exemplum, ubi 'clamare ad arma' vel 'clamitare' dictum esse videri potest, quod desumptum est ex Liv. ix. 24. 'Decurrit inde quanto maxime poterat cum tumultu, ad arma, et, pro vestram fidem cives! clamitans, arx ab hostibus capta est, ite, defendite!' verum ibi unus tantum erat, qui ad arma clamitaret; hic plures sunt, qui id conclamant, simul clamant. Olim scriptum fuerat *clamaretur*, ut præfert Klockian. postea autem inperitus scribe priorem litteram omisit.

§ 12 *Decemviri simul iis, quæ videbant, iisque, quæ acta Romæ audierant*] Pal. 1. *sique hisque acta Romæ*. Pal. 3. vero *simulque hiisque acta*. Gebh. *Simul iis, quæ videbant, iisque* sane potest tolerari, et alibi Livio adsereamus. Tamen, quia ex duobus melioris notæ scriptis alter *videbant sique hisque acta*; alter *simulque hiisque acta*, videtur scribendum: *Dec. simul his, quæ vid. simul his, quæ acta Rom. aud.* ut 1.41. 'Simul, quæ curando vulneri opus sunt, comparat; simul, si destituat spes, alia præsidia molitur.' v. 10. 'Romæ simul delectu, simul tributo conferendo laboratum est.' viii. 28. 'Fœneratoris simul libidinem, simul crudelitatem insignem.' Et frequenter alibi. *J. F. Gron.* Plerique codd. mei præferunt *Dec. simul his, quæ vid. iisque*, vel *hisque, quæ acta Rom. aud.* de quo loquendi genere videbimus ad Liv. xxxiii. 12. § 2. Sed solus Voss. 2. *Dec. simul his, quæ vid. simulque his, quæ acta Rom. aud.* Unde firmari potest conjectura Gronovii legentis, *Dec. simul his, quæ vid. simul his, quæ acta Rom. aud.* Et ita invenisse in codd. suis videntur librarii Voss. 1. et Leid. 2.

qui dederunt *Dec. simul his, quæ acta Rom. aud.* reliquis *quæ videbant, simul his* omissis, cui negligentia eorum occasionem illud præbuit, quod *τὰ simul his* bis repetita fuerint. Ea autem tam facile transmittere non potuissent, si scriptum fuisset *simul his, quæ vid. hisque, quæ Romæ acta aud.* Livio autem illa repetitio *τὸν simul* familiarissima est. Supra 1.9. 'Adeo simul spernebant, simul tantam in medio crescentem molem sibi ac posteris suis metuebant.' ii. 10. 'Simul fragor rupti pontis, simul clamor Romanorum, alacritate perfecti operis sublatus, pavore subito impetum sustinuit.' c. 65. 'Consul increpando simul temeritatem, simul ignaviam, pudore metum excussisset.' iii. 33. 'Simul ut pro legatione tam longinqua præmio esset honos, simul peritos legum peregrinarum ad condenda nova jura usui fore credebant.' c. 68. 'Pleni fortunarum gloriæque, simul publicæ, simul privatæ.' ix. 25. 'Ab his simul custodes trucidari cœpti, simul datum signum armatis.' xxi. 33. 'Simul ab hostibus, simul ab iniquitate locorum Pœni obpugnabantur.' xxiii. 30. 'Contenta simul senectute patris, simul post Cannensem cladem Romana societate, ad Pœnos defecit.' xxiv. 12. 'Numidis Hispanisque ad præsidium simul castrorum, simul Capuæ relictis.' c. 21. 'Travecti per Tychem simul ad libertatem, simul ad arma vocantes.' c. 31. 'Quum ipsos simul milites fidos, simul obsides haberent.' xxvii. 3. 'Simul ut cum agro tecta urbis fruenda locarentur, simul metuens, ut suum quoque exercitum, sicut Hannibalis, nimia urbis amœnitate emolliret.' c. 15. 'Canere inde tubæ simul ab arce, simul a portu et ab navibus:' ubi iterum vide Gronov. c. 40. 'Distenderant curas hominum, simul recordantium, quas primus adventus Hannibalis intulisset Italiæ clades, simul, quum illa angeret cura, quos tam propitios urbi atque imperio fore

Deos.' xxviii. 31. 'Simul seditionem civilem in castris Romanis, simul defectionem sociorum in majus verbis extollentes.' xxix. 2. 'In medios invecti hostes simul pedestres acies turbarunt, simul equitibus Hispanorum viam inmittendi equos clausurunt.' xxx. 4. 'Simul ut ab eo, quod parabat, converteret hostium animos, simul ne qua eruptio ex urbe fieret.' Pari modo Virgil. *Æneid.* ii. 220. 'Ille simul manibus tendit divellere nodos, Perfusus sanie vittas atroque veneno, Clamores simul horrendos ad sidera tollit.' Curtius iv. 10. 'Equitesque præmisit, simul speculatum, simul ut ignem, quo barbari cremaverant vicos, exstinguerent.'

Alius in aliam partem castrorum ad sedandos motus discurrunt] *Alii in aliam partem* Port. a.m. sec. erasa prior lectione. Deinde *discurrit* primæ edd. quas vidi; pro quo Aldus recte *discurrunt* substituit, eam lectionem tuentibus omnibus scriptis meis. Liv. ii. 10. 'Cunctati aliquamdiu sunt, dum alius alium, ut prælium incipiant, circumspectant.' xxii. 7. 'Tamen alius ab alio inpleti rumoribus domos referunt.' xxx. 4. 'Qui, dum in colloquio legati essent, vagi per castra, alius alia, aditus exitusque omnes, situm formamque et universorum castrorum, et partium, specularentur.' Sall. in Cat. c. 6. 'Hi postquam in una mœnia convenire, dispari genere, dissimili lingua, alio more viventes, incredibile memoratu est, quam facile coaluerint.' in Jug. c. 12. 'Reguli interea in loca propinqua thesauris alius alio concessere.' quo utroque loco consulendus est Curtius, et Ruvius ad priorem locum, qui et plura ex Curtio hujus locutionis exempla adduxit.

Leniter agentibus responsum non reditur] *Leviter agentibus* Flor. Voss. 1. Leid. 1. Harl. 2. Port. Hav. et fragm. Hav. qui error ob ductum similitudinem frequens est in libris scriptis. Vide ad xxxvi. 31. § 8. *leniter agere*

etiam Livius dixit xxvii. 9. 'Quum abstertere eos a tam detestabili consilio vellent, castigando increpandoque plus, quam leniter agendo, profecturos rati.' xxxix. 25. 'Acerbius leniusve egerunt.' ubi τῶ *lenius* obponitur *acerbius*, ut etiam mox eodem cap. 'Hæc acerbe postremi: quum priores leniter permulsissent iram.' Eidem obponitur etiam *aspere agere* hoc cap. 'Nihil placet aspere agi; quippe ab ipsis datum locum seditionis esse.' Eadem obpositio est ii. 61. 'Ut ex consuetudine asperitate orationis aliquid leniret atque submitteret.' Similiter 'leniter adloqui et castigare' xxxiii. 38. 'Per legatos, leniter adloquendo castigandoque temeritatem et pertinaciam, spem conabatur facere.'

Imperium si quis inhiberet] Ita restitui, quum in textum passim irrepisset *imperio*. At nostrum exstat in Pall. tribus, nisi quod eorum duo *juberet*. Grut. *Imperium inhiberet* legendum esse ante Gruterum jam vidit Jan. Gulielm. Quæst. Plaut. in Bacchid. c. 2. qui tamen male Sigonio adscribit, quasi is *imperium*, quod in prioribus fuerat edd. mutaverit in *imperio*, quum ita jam Aldus omnesque fere edd. sequentes exhibuerint usque ad Gruter. Eadem damnata lectio mihi in Hav. Hearnio vero in Oxon. B. obvia fuit. Locutionem 'inhibere imperium' non modo Gulielm. loco laud. sed etiam Gronov. illustrant hoc lib. ad c. 59. § 1. *Juberet*, pro *inhiberet*, perperam etiam Voss. 2. Mox *responderetur* Voss. 1. Leid. 2. Lipsiens. et Gaertn. Vide ad Liv. xxxix. 42. § 6. at *respondere* habet Port.

§ 13 *Ut quisque obcurreret*] *Occurrat* Voss. Olim per compendium scriptum fuisse videtur *occurrat*; postea vero nota addita negligentia librarii omissa esse. Vide ad xl. 14. § 10. Ita mox § 15. *quærent*, pro *quærent* sive *quærent*, in duobus erat codd. Ceterum paullo ante *Adventinum*, pro

Aventinum, habent Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. et Lipsiens. quomodo etiam passim aliis locis in Mss. variis lapsi sunt scribæ: at pejus errat librarius Hav. qui pro *Adrentinum*, dedit *ad-ventum*.

Alia vox nulla violenta audita est] *Violentia* Voss. 1. Leid. 2. Harl. 1. fragm. Hav. a m. pr. et Gaertn.

§ 14 *Quippe ab ipsis datum locum seditionis esse*] Vide num legendum sit *locum seditioni*, in dandi casu, non in gignendi. *Glur*. Glareanus putat legendum esse *seditioni*. Sed a vulgato non apicem discedunt omnes Pall. Mss. et impressi. *Gebh*. Non video cur hic magis relinqui debeat *seditionis*, quam c. 45. 'locum seditionis quærere:' ubi J. F. Gronovius bene correxit *seditioni*. Cic. pro Balbo c. 6. 'Cujus igitur audita virtus dubitationi locum non daret.' Livius xxv. 40. 'Nullum neque locum, neque tempus cunctationi consiliove dedit Mutines.' *Duk*. In vulgatam lectionem conspirant etiam omnes, quibus utor, codd. eamque adversus Glareanum defendit Corte ad Plin. Epist. II. 1. § 6. Sed vide ad III. 46. § 2.

§ 15 *P. Sulpicius*] Hic *Sulpicius* consularis esse traditur. At in consulatu *Ser. Sulpicius* nominatus est. Ergo et hic *Ser.* etiam *Sulpicius* scribendum. *P.* tamen *Sulpicium* consularem legatum nominat etiam *Pedianus* pro Cornelio p. 139. Verum reclamant Græci. *Sigon*. In omnibus meis constanter *P. Sulpicius*. Vide hoc lib. ad c. 31. § 8. nisi quod *P. Supplicius* sit in Harl. 2. et Lipsiens. Vide ad III. 10. § 5. Paulo ante, pro *C. Julius*, Harl. 1. præfert *Con. Julius*: Gaertn. autem *Crassus Julius*. Ceterum in priscis edd. tres legati alio ordine memorantur, et *Sp. Tarpeius* in postremum locum, post duos collegas, rejicitur. Ea serie, qua nunc recensentur, primo apud Aldum occurrunt, cui scripti

omnes consentiunt.

Qui quærerent senatus verbis] *Quærere* Voss. 1. scribæ errore. Vide paullo ante ad § 13. Corrupte etiam *quærere senatum verbis* Lipsiens. *quærere senatum urbis* corruptius Gaertn. 'Quærere senatus verbis,' nt 'denunciare senatus verbis' VI. 17. 'Denunciatum senatus verbis, facessere proptere ex Urbe:' ubi vide.

Quid sibi vellent, qui armati Aventinum obsedissent] *Quod armati* Harl. 2. Vide ad XXXVII. 35. § 4. Deinde *insidunt* Harl. 1. Non sequor. 'Obsidere' enim non tantum est obsidione cingere, sed etiam præsidio occupare, insidere: unde 'præsidio obsidere' Livius dixit XLIV. 35. 'Quum loca non iniqua esse dicerent, præsidiiis autem regis obsideri.' Tibull. Eleg. II. 6. 23. 'Prædator cupit immensos obsidere campos:' ubi alia exempla habet Broekhus. et inter illa etiam hoc Liv. XXXI. 28. 'Filium Persea, puerum admodum, datis ex amicorum numero, qui ætatem ejus regerent, cum parte copiarum ad obsidendas angustias, quæ ad Pelagoniam sunt, mittit.' Adde *Cortium* ad Sall. Cat. c. 27. § 2. Frontin. I. 5. ex. 19. 'Quum saltum evadere non posset, faucibus ejus obsessis.' *Absedisset* Port. *obsidisset* Harl. 2.

§ 16 *Id modo a multitudine conclamatum est*] Præpositio deest in Voss. 1. et Leid. 2. quam reliqui constanter servant. Deinde inverso ordine *M. Hor.* et *L. Val.* Port. Vide ad c. 49. § 3. Paulo ante *qui responderetur*, pro *quid responderetur*, Klockian. Vide ad VI. 37. § 8. Deinde *invidia*, pro *invidiæ*, Gaertn. Supra II. 60. 'Hinc tantæ concordiæ ducis exercitusque non ausi obferre se Æqui:' ubi quædam vide.

CAP. LI. § 1 *Trepidatum esse, quia sine capite multitudo fuerit*] *Trep. est, quia sine cap. mult. fuerat* Harl. pr. *fuerat* etiam Gaertn.

Responsumque, quamquam non inuti-

liter] Est. in Pall. tribus *responsum* *quoniam non inutile*, contranitante consensu edd. priscarum. *Gebh.* Conjunctionem *que* nesciunt etiam Leid. 1. Harl. 2. Port. Lipsiens. et Hav. At facile eam seq. vocis prima syllaba intercipere potuit.

Fortuito tamen magis consensu] *Fortuito* Harl. 1. Perperam. Vide ad II. 28. § 1. Vox *tamen* exsulat a Leid. 2. Mox alio ordine *comm. esse cons.* Gaertn.

§ 2 *Qui summæ rei præessent*] *Summæ reip. præessent* Voss. ambo, Leid. ambo, Harl. ambo, Port. Lipsiens. Gaertn. et Hav. *summæ reipub. præessent* fragm. Hav. in quo tamen voci *pub.* notæ adjectæ sunt a manu 2. quibus aliquid delendum esse vulgo indicari solet. Neque vocem illam agnoscent ullæ, quas consuli, vetustæ edd. Verins itaque videtur, a reliquis codd. hic discedendum, et solum Flor. ac libros typis descriptos veriore lectionem subgressisse. Littera enim *p*, quæ τῷ *rei* in scriptis adjicitur facile ex prima vocis seq. repeti potuit, quemadmodum etiam alibi factum est. Vide ad XXVII. 40. § 3. Quos enim sibi præficiebant milites, qui ex Alcido in Aventinum transierant, eos 'summæ reipublicæ præesse' Virginius contendere non poterat, quum non modo alter in Sabinis exercitus esset, sed et multi, tum patricii, tum plebei, adhuc in urbe Roma degerent, et decemviri nondum honore abissent.

Militarique honore tribunos militum appellari] Ita primus edidit Frobenius a. 1531. Omnes autem, quos vidi, vetustiores typis descripti præferunt *appellare*: quod et ipsum in cunctis codd. quibus usus sum, superest: unum excipio Flor. in quo, si excerptis credendum, nihil hic varietatis præferentibus, *appellari* superest. Ejus itaque fide nihil mutandum puto; quamvis etiam haud temere tam concordem aliorum con-

sensum spernendum esse judicari posset. Non enim eam lectionem jure suspectam redderet forma verbi mutata, 'placere creari et adpellare.' Nam id sæpe Livio placuit. Infra XLII. 24. 'Nec novos statnere fines, sed veteres observari, in animo habere.' Vide Ondendorp. ad Front. II. 5. ex. 46. et. quæ notantur ad VIII. 34. § 9. et ad IV. 2. § 7. Præterea *tribunos militares* Gaertn. quomodo mox sequitur: 'Ita decem numero tribunos militares creant.' Sed reliqui vulgatum servant, quos audiendo censeo.

§ 3 *Reservate, inquit, ista de me judicia*] *Reservare* Lipsiens. Deinde *de me ista judicia* Port. Paulo ante vocula *is* aberat ab Hav. quemadmodum etiam τὸ *Quum* ab Harl. 1. *primos honos deferretur* habet Lipsiens.

§ 4 *Nec mihi filia in vita honorem ullum jucundum*] Buslidianus codex multo melius *nec mihi filia inulta*. Non enim in omnem vitam honores recusat, quos postea suscepit; sed honorem sibi injucundum dicit, quamdiu vindicta de filiae injuria nondum potitus fuerit. *Nannius*. Rectius idem liber vetus *Nec mihi filia inulta*. Non enim in omnem vitam honores Virginius recusat, quos postea suscepit; sed honorem sibi injucundum dicit, quamdiu vindictam de filiae injuria nondum ceperit. *A. Schottus* Obs. III. 38. Non congruit sequentibus, rejectos omnes a Virginio honores. Campanus edidit *Nec mihi filia inulta*: quam lectionem produxit nuper quoque ex vet. libro A. Schottus Obs. I. III. c. 38. *Gebh.* *In vita*, vel unica voce *invita*, plerique codd. mei. Unus Leid. 2. recte exhibet *inulta*: quod sibi etiam Hearne fatetur inventum esse in codd. quos Oxonii consuluit, L. 1. 2. et N. Error ex similitudine literarum *i* et *l* natus est, unde factum, ut in Mss. passim a librariis confundantur. Vide ad II.

23. § 3. *Præterea jocundum* Voss. ambo, Leid. ambo, Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Vulgatum verius esse, post Dausquei. de Orthogr. part. II. in voce 'Jucundus,' docuit Brockhus. ad Prop. Eleg. I. 3. 35. auctoritate Cic. de Finib. II. 4. 'Hanc quoque jucunditatem, si vis, transfer in animum, juvare enim in utroque dicitur, ex eoque jucundum.' Adde Vossium in Etymol. Ling. Latinae in voce 'Jucundus.'

Nec in perturbata republica eos utile est præesse vobis] *Imperturbata* re prisci excusi. Aldus primus in *pert. rep.* vulgavit, et ita omnes codd.

Qui proximi invidiæ sunt] Pal. 2. *qui proxime*. Sic Plautus in Milit. I. 1. 28. 'indiligenter hic eram.' Vide antiquas nostras. Gebh. *Proxime* etiam Port. et Hav. Alibi sæpe adverbium pro adjectivo poni solet. Vide Cortium ad Sall. Jug. c. 14. § 11. quemadmodum contra adjectivum pro adverbio. Vide ad XXII. 12. § 7. Hic tamen codicum *proxime* præferentium auctoritas levior est, quam ut tuto eam sequamur.

§ 5 *Si quis usus mei est, nihilo minor ex privato capietur*] *Si quis mei usus est* Port. qui etiam *nihilo minus* præfert. At *Si quis usus mei, ex privato* fragm. Hav. a m. pr. cujus margini, quæ culpa librarii ommissa erant, a m. sec. postea adscripta sunt. *Præterea nihil omnino ex privato* Flor. in quo, unica litera expuncta, postea emendatum est *nihil omnino ex privato*, contra sensum Virginii. *Nihil minor rei ex privato* Gaertn.

§ 6 *Neque in Sabinis quievit exercitus*] Pall. 1. ac 3. *quietus exercitus*. Gebh. Ita et Voss. 2. Sed *quietul* Leid. 1. *Neque in Sabinis qui exercitus* Harl. 1. Mox *secessio a decemviris* Gaertn. et vetustiores typis excusi. Aldus demum *ab decemviris* dedit, ut habent reliqui codd. mei; nisi quod *secessio ab decemviri facta* præferat Lipsiens. Sed ultima li-

tera τοῦ *decemviris* ibi intercidit ob similitudinem primæ in voce seq. Vide ad IV. 33. § 11.

§ 7 *Sicci cædis memoria revocata*] Scribendum est *renovata*. Porro quod hic est *renovata*, paullo post dixit *redintegrata* c. 56. 'Redintegrata,' inquit, 'extemplo est omnibus memoria fœdissimæ potestatis.' Rhen. Manavit ab Rhenano hæc lectio *memoria renovata*, solum testem nacta Pal. 2. librum ejus fidei, cujus sæpissime memoravi. Reliqui cum Campano *memoria revocata*. Sed quia video, ante duo ferme secula ita placuisse Andreæ, edenti *memoria renovata*, amplecti volupe et verum fuit. Livius XXII. 61. 'Nec postquam is rediit, renovavitque memoriam acceptæ cladis.' Curtius VII. 2. 'Ceterum recruduit separatus dolor: quippe veteris periculi memoriam præsentis cura renovabat.' Livius XXIII. 41. 'Ut antiquam cladum Samnio memoriam renovaret.' Elegantissime XXVIII. 35. 'Robur plenius nitidiusque ex morbo velut renovatus flos juventæ faciebat.' Cujus loci venustatem fœde contaminatum ivit Rhenanus. Ita Actius Agamemnonidis: 'Inimicitias Pelopidarum extincta tamen obliteratas renovare memoria.' Plinius Epist. VI. 10. 'Ipse mihi locus optimi illius et maximi viri desiderium non sine dolore renovavit.' Quinctilianus Declam. XI. 'Quoties redierit ille lætus vobis in supplicia mea dies, lugubres mihi ferte vestes, renovate servuli plancus, parate solatia propinqui.' Justinus XVIII. 4. 'Tunc fratrem dolo aggreditur, fingit se ad eum migrare velle, ne amplius ei mariti domus cupidæ oblivionis gravem luctus imaginem renovaret, neve ultra amara admonitio oculis ejus occurrat.' Græci, ut notum, dicunt ἀναγεῖν. Gebh. Sic ante Rhenanum legebatur, sic Mss. fidi, nec debuit ille supponere *renovata*. Petronius c. 10.

‘In memoriam revocatus injuriæ.’ Livius xxxiii. 33. ‘Nec præsens omnium modo effusa lætitia est, sed per multos dies gratis et cogitationibus et sermonibus revocata.’ Adde, si tanti est, quæ ad Senecæ Beneficia ii. 11. notavimus. *J. F. Gron. Renovata* Flor. Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. Hav. et Hearnii Oxon. L. 1. et N. cum vetustioribus inpressis usque ad Aldum, qui *revocata* restituit, suffragantibus ex memorum codd. numero Voss. 2. Leid. 1. Port. et fragm. Hav. quam eamdem lectionem margini Oxon. N. adscriptam esse, Hearne professus est. Sæpissime hæ voces in Mss. commutari solent. Vide quæ notavi ad Silii Ital. xiv. 112. Adde viros doctos ad Cic. Orat. Philipp. i. 1. et quæ dicuntur ad i. 55. § 1. ut et ad iv. 9. § 1. ad v. 18. § 12. et ad c. 52. § 9. Ita cod. Sangerm. apud Columell. exhibet iv. 21. *Unde vitis anno sequenti revocari debeat*: ubi recte editur *renovari*. Utraque lectio habet, quo se tueri possit. Gronovio itaque, *revocata* restituenti, adversari nolui. ‘Revocare in memoriam’ dixit Justin. i. 5. ‘In memoriam somnii responsique revocatur:’ et vii. 1. ‘Revocatus in memoriam oraculi, quo jussus erat, dncibus capris imperium quærere:’ quod ‘reducere in memoriam’ dixit Plinius Ep. iii. 10. ‘Veritus sum, ne vos festis diebus confunderem, si in memoriam gravissimi luctus reduxissem.’ ‘Renovare memoriam,’ ut ‘renovare dolorem’ Virgil. Æn. ii. 3. ‘Infandum, regina, jubes renovare dolorem.’

Quam qui nova fama de virgine adeo fæde ad libidinem petita accenderat] Ego *Virginia* reposui. Juv. ‘*Virginia formæ*:’ et Livius paulo post c. 58. ‘*manes Virginie*:’ rursus ‘*M. Claudius Virginie assertor*.’ *Sabell.* Docet legendum codex vetustus, *quam quem nova fama de virg. adeo fæde ad lib. pet. acc.* Rhen. Videtur illud

quem mutandum esse in *quidem*, vel omnino delendum. *Numitorius* vero, quem supra Livius nominat, non is est, qui argenteis et æreis numismatibus *L. NUMITORIVS* dicitur, sed ex ea, ut videtur, familia. *Ursinus.* Pall. 1. ac 3. *quam quæ ... petita acciderat.* Pal. 2. quoque *quam quæ nova fama de virg.* Cui accedit Campanus. Andreas autem *quam qui ... petita acciderat.* Vulgatam lectionem architectatus est Rhenanus, non adeo inepte, ut opus fuerit conjectura Fulvii Ursini, vel corrigentis *quam quidem*, ad quod alludit prisca, ut notavi, editio; vel omnimodo expellentis. *Gebh.* §q; &c. *acciderat* Klockian. *quam quæ, &c. acciderat* Voss. 1. a m. sec. et Leid. 2. *quam quæ ... accenderat* Leid. 1. Voss. 2. et Harl. 1. *quam quem ... acciderat* Voss. 1. a m. pr. *quam quem ... acciderat* Hav. *quamquam, &c. accenderat* Gaertn. Etiam Hearne auctor est, se in Oxon. C. *quam quæ*, in cod. vero N. et *quam quæ*, et *quam quem* reperisse: *quam quod ... acciderat* habet ed. Mediol. a. 1480. *quam quidem* legendum esse, etiam concecit Latinus. Rhenani lectionem veriolem puto, quam servant Harl. 2. Port. et fragm. Hav. Nec multum abit Lipsiens. qui *quam quem, &c. accendit* præfert. At in Flor. duplicem lectionem librarius notavit hoc modo, *quam quem, &c. accenderat*; ut indicet, vel *acciderat*, vel *accenderat* legendum esse. Quod posterius verum est. ‘Accidere’ et ‘accendere’ alibi etiam librarii commutarunt. Vide ad xl. 32. § 2. ‘Accendere motum animorum,’ ut ‘accendere discordiam’ ii. 29. ‘Si alia aliorum sit conditio, accendi magis discordiam, quam sedari:’ ubi videnda quæ notavi. Porro *de virgine*, quod Sabellicus mutavit, substituens *de Virginia*, in omnibus meis scriptis constanter supererat. Idem de illis etiam, quos Oxonii consuluit, Hearne testatur. Horum igitur auctoritate

permotus priscam scripturam contextui reddidi, quam sibi etiam præ alia placere Latinus monnit. Sabellici conjecturam jam Veneti annis 1495. et 1506. mox Ascensius, et post eum recentiores receperunt. 'Virginem' tamen et 'Virginiam' nonnumquam commutari, dictum est ad hujus lib. c. 45. § 1. Denique adeo *fedo* Lipsiens.

§ 8 *Ne comitiorum militarium prærogativam urbana comitia iisdem tribunis plebis creandis sequerentur*] Nihil mutandum, licet admodum turbent librarii in membranis. *Ne qua miciorum milit. prerogativa urbana iisdem tribunis, &c. corruptissime* Harl. 1. *prærogativa . . . sequerentur* Lipsiens. Gaertn. Voss. 2. Leid. 1. Harl. 2. et fragm. Hav. *prærogativa . . . querentur* Voss. 1. *prærogativæ . . . quererentur* Leid. 2. *prærogativa . . . sequeretur* Hav. et Port. a m. sec. qui a m. pr. *prærogata . . . sequerentur* præfert. Deinde *urbana comitia id est tribunis plebis creandis* Voss. 2. Denique vox *creandis* deest in Leid. 2. Ex solis Flor. et Klockian. nulla scripturæ varietas notatur, nisi quod *hisdem tribunis* habeant, pro *iisdem tr.* Indoctis autem scribis locum corrumpendi anam dedit, quod non intelligerent quid Livius *comitiorum militarium prærogativam* vocet. Ei exponendo adcommodatus est locus Asconii ad Cic. Act. 1. in Verr. c. 9. 'Prærogativæ, præter justum integrumque beneficium, aut dictum aut factum aliquid significat liberalius ab eo, qui nobis bene facturus est. Et rursus, Prærogativæ sunt tribus, quæ primæ suffragium ferunt ante jure vocatas;' ubi in sequentibus adhuc latius explicat, quænam 'prærogativæ,' quænam 'jure vocatæ tribus' sint, de quibus vide etiam Gronov. Observ. iv. 1. Quum autem centuriarum vel tribunum prærogativarum auctoritatem plerumque jure vocatæ sequerentur, earumque suffragium fere

semper probarent; hinc factum est ut 'prærogativa' ponatur pro bono omine, certo signo atque indicio rei eventuræ. Et ita hoc loco capi potest, ac debet. Itilius impedire volebat, ne plebs comitiis tributis omen futuri tribunatus plebis, datum illis, qui suffragio militari in Aventino tribuni militum creati erant, ratum esse, eosdemque illos tribunos plebis jubere posset; id enim si eveniret, ipse ab hoc honore, cui iminebat, exclusus fuisset. Operam itaque dedit, ut in exercitu, in quo militabat, totidem tribuni militum crearentur. Pari sensu vox 'prærogativa' occurrit apud Liv. xxi. 3. 'In Hasdrubalis locum hand dubia res fuit, quin prærogativam militarem, qua extemplo juvenis Hannibal in prætorium delatus, imperatorque ingenti omnium clamore atque adsensu adpellatus erat, favor etiam plebis sequeretur.'

§ 9 *Peritus rerum popularium, imminensque etiam potestati*] Antiqua lectio *imm. et pot.* Opinor legendum *imm. ei pot.* Nam ipse postea tribunus plebis electus est, et eam potestatem restitui populo summis viribus urgebat. Sic lib. seq. Livius noster c. 25. 'Interim Romæ principes plebis jam diu nequicquam imminentes spei majoris honoris:' ita enim legendum docebimus ad fidem vetusti codicis. *Rhen. Imminensque ei potestati* est commentum Rhenani. Pall. tres *imminensque potestati*. Primus omnium Campanus corruptit, edita lectione *imm. etiam pot.* hinc subdit acnmini Rhenani prurigo. *Gebh. Imminensque potestati* Leid. 1. Voss. 2. Harl. ambo, Hav. et Hearnii Oxon. B. *imm. et pot.* Voss. 1. Leid. 2. Lipsiens. Gaertn. et Port. Sed fragm. Hav. a m. pr. *imminensque et potestati*, a m. altera *imminensque potestati* præfert. Rhenani conjecturam verioremi puto. Alii enim voculæ et atque ei commutari solent. Vide ad xli. 19. § 6. Quin et Rhenano consentire videtur Flor.

ex quo in excerptis nihil notatur. Præterea male *pariter*, pro *peritus*, Leid. 1. *penitus* Harl. 1. Mox autem verba *et ipse prius*, quam *iretur ad urbem*, *pari potestate* desunt apud Hearnium in Oxon. B. sed negligentia ac culpa scribæ, cui frandi fuit vocum *potestati* et *potestate* repetitio. Vide ad ix. 11. § 11.

Eundem numerum ab suis creandum curat] J. Perizonius in marg. Livii *creari* legendum conjicit. Sed codd. dissentiunt; qui nihil mutant, nisi quod *a suis* sit in Gaertn. *creandum erat* a m. pr. in contextu Lipsiens. pro quo tamen *curat* a m. sec. in margine emendatur.

§ 10 *Porta Collina urbem intravere sub signis*] *Per portam Collinam* Leid. 1. Harl. uterque, Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et Hearnii Oxon. B. quæ lectio ex glossa nata videtur. Alterum Livio frequens est. xxvi. 10. 'Fulvius Flaccus, porta Capena cum exercitu Romani ingressus, media Urbe per Carinas Esquilias contendit.' xxvii. 37. 'Ab æde Apollinis boves feminae albæ duæ porta Carmentali in Urbem ductæ.' xxxiii. 26. 'Lupus, Esquilina porta ingressus, frequentissima parte Urbis quum in forum decurrisset.' xli. 9. 'Lupus etiam, Romæ interdum agitatus, quum Collina porta intrasset, per Esquilinam magno consecrantium tumultu evasit.' Ita 'ingredi via,' de quo vide ad x. 35. § 4. Præterea *intraverunt* Lipsiens. Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. et Hav. Mox *viginti* abest ab Hearnii Oxon. B.

§ 11 *M. Oppium, Sex. Manilium creant*] Hæc verba omittuntur in Leid. 2. *Sex. Manilium* præfert Hav. solito errore scribarum, qui diversarum gentium nomina 'Manlius' et 'Manilius' passim confoderunt. Vide ad xxxiv. 53. § 2. *Sex. Mantilium* Lipsiens. Præterea vox *creant* non conspicitur in Voss. 2. In sequentibus ordinem mutat librarius Gaertn.

præferens jurg. sæp., quam cons., temperant.

§ 12 *Et dedecora militiæ objiciebantur*] Tò et exsulat ab Hav. Male. Non enim Siccii cædes et Appiana libido erant dedecora militiæ. Nam Appii libido in Urbe patnerat; Siccinius autem non bello contra hostes, sed insidiis decemviro- rum, licet in expeditione, interfectus erat. Per *dedecora militiæ* intelliguntur res infeliciter bello gestæ, 'quod exercitus et ab Sabinis ad Eretum et in Alcido ab Æquis fusi erant,' ut Livius supra narrat iii. 42. qui cap. seq. 43. 'ad clades ab hostibus acceptas duo nefanda facinora decemviro- rum belli domique adjecisse' refert. Perperam igitur etiam *decora* Voss. 2. Leid. uterque, Port. a m. pr. et fragm. Hav. Priores duæ ejus vocis literæ duplicandæ erant; quod librarii facere neglexerunt, qui contrario errore mox *neglegebant* pro *negabant* dederunt in Leid. 1. et fragm. Hav. a m. pr.

Quo anno jam ante abissent] Hic alter est locus, qui convincit, recte nos annum tertium decemviro- rum in chronologia nostra sejunxisse ab anno, quo L. Valerius et M. Horatius Coss. fuere. Quamquam fieri potuit, ut hic tertius annus, quo in tyrannide fuere decemviri, non fuerit prorsus duodecim mensium, et Valerius Horatiusque citius iniisse magistratum, quam hactenus consuevere, quippe dies sollemnis incundis magistratibus non fuit idem, ut multis postea locis ostendemus. *Glar.* Vide ad c. 38. hujus lib. § 1. *Quo anno ante ab.* vocula jam expuncta, Voss. 1. et Leid. 2. Deinde *quo anno jam ante abiissent* Voss. 2. et Gaertn. Vide ad ii. 4. § 2.

§ 13 *Deposituros imperium se aiebant*] *Depositum imperium* Voss. 1. et Leid. 2. *deposituros se imperium* alio vocabulorum ordine Hav. et Gaertn. Denique *agebant* Leid. 1. et Lipsi-

eus. frequenti scribarum aberratione. Vide ad VIII. 33. § 23.

CAP. LII. § 1 *Per M. Duellium*] Pall. 1. ac 3. *Duilium*. Gebh. Ita et Flor. alique plures codd. Vide ad II. 58. § 2. Ceterum *Per C. Duilium* Hearne in codd. Oxon. C. et L. 2. *Per M.* vel *C. Duilium* in N. esse auctor est. Vide ad § seq. Mox τὸ *quī* exsulat a Leid. 1. neque fuerat olim in fragm. Hav. sed m. sec. adscriptum est. Ea lectio ferri potest, modo ita distingnas, *Per M. Duilium* (*tribunus plebis fuerat*) *certior facta plebs*. Et sane sæpe alibi pronomen hoc ab interpolatoribus additum est; quo ejecto et verbis parenthesewis notis inclusis viri docti Livium emendandum docuerunt. Ita XXII. 46. ‘*Ventus* (*Vulturum incolæ regionis vocant*) *adversus Romanis coortus multo pulvere in ipsa ora volvendo prospectum ademit* :’ ad quem locum plura alia exempla videri possunt. Si plures codd. accederent, eam lectionem veriore esse non dubitarem. Nunc nihil muto. Hinc *contionibus*, pro *contentionibus*, Port. culpa librarii. Vide ad IV. 6. § 4. Denique *transiit*, pro *transit*, Harl. 2. Vide ad Epit. Liv. lib. ciii.

§ 2 *Affirmante Duellio*] In exemplari Borbetomagensi legitur *affirmante C. Duellio*. Rhen. Pall. 1. ac 3. *affirmante C. Duilio* : at Pal. 2. *affirmante C. Julio*. Gebh. *Affirmante cum Duilio* Klockian. *affirmante tum Duilio* fragm. Hav. *ut firmante C. Duilio* Harl. 1. *affirmante C. Claudio* Port. *affirmante C. Duilio* Voss. ambo, Leid. 1. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. Hav. et Hearnii Oxon. B. L. 2. et C. *affirmante M. Duilio* Leid. 2. sibi quoque *affirmante C.* vel *M. Duilio* in codice N. obvium fuisse, idem Hearne testatur. Omnino non alius videtur indicari Duilius, quam qui modo memoratus est § præc. et tribunus plebis fuisse, cap. autem 54. tribunatum insignem ante decemviros creatos

gessisse dicitur. Talem autem antea Livio memoratum non invenio, quam qui vigesimo secundo vel primo anno ante tribunatum adeptus legitur I. II. c. 58. et c. 61. Is autem constanter ibidem *Marci* prænomine appellatur. Præterea quum Duilius, qui, abrogata decemviris potestate, unus tribunorum plebis creatur, in decemviralibus certaminibus plebi non defuisse dicatur c. 54. a Duilio hic memorato diversus fuisse statui nequit. Ei autem non modo Liv. d. l. verum etiam Dionys. Halic. I. XI. p. 727. *Marci* prænomen tribuunt. Hinc patet, male ei *Cui* prænomen in membranis nonnullis § præc. et in plerisque hoc loco dari. Quin et hic melius quodcumque prænomen in editis et cod. Flor. omitti puto, quoniam id, quod modo memoratum erat, in eadem periodo iterum repeti non adtineret, et Livius eo casu prænomen suppressere solitus sit. Paullo post *priusquam urbem deserui viderant* est in Hav. et Gaertn. *videat* in Harl. 2. *deserui* in Lipsiens.

Curam in animos Patrum descensuram] Formam hanc loquendi, qua res in animum ‘descendere’ dicitur, pro eo quod est pervadere, inbibit, penitus infigi, post Ciceronem natam esse, suspicari ad hunc locum Doujatius. Verum ita jam Ciceroni æqualis locutus est Sallust. in Jug. c. 11. ‘Quod verbum in pectus Jugurthæ altius, quam quisquam ratus, descendit.’

Scituos, quod sine restituta potestate redigi in concordiam res nequeant] Codex vet. habet *scituosque*. Malim legere *scituos, quam sine rest. pot.* ant *scituosque, quam sine rest. pot.* Rhen. *Scituos, quod sine rest. pot.* edidit Andreas. Pall. tres *scituosque sine*. Ex quo extricandum censet Rhénanus *scituosque, quam sine*. Sed quoniam sine libris, non probò : amplius Pal. 1. *redigi in concordia res*. Gebh. Illud scio quod, auctorum huius ævi

non esse, subscribo F. Sanctio. Itaque, quia Mss. non modo Rhenani, sed et nostri, *sciturosque sine*; lege *scituros quam sine*, vel *sciturosque quam sine*: quod utrumque jam ille proposuit. Lib. iv. c. 31. 'Documentoque fuere, quam plurimum imperium bello inutile esset:' ubi mirum vexari a Rhenano. Cassius ad Ciceronem ad Famil. xv. 19. 'Scis, Cnæus quam sit fatuus: scis, quomodo crudelitatem virtutem putet: scis, quam se semper a nobis derisum putet.' Valde vellem etiam reperiri alicubi additum *sine restituta tribunicia potestate*. Nisi quia Duilins, qui tribunus fuerat, loquitur, ideo nullam aliam facile intelligi cogitavit. Ut quum iv. 48. ad tribunos dicitur, 'præclarum ipsis potestatique fore.' J. F. Gron. *Sciturosque sine restituta* etiam omnes codd. mei, nisi quod in fragm. Hav. a m. sec. emendatum sit *scituros, quod sine restituta*: et *scituros, quam sine restituta* prætulisse Flor. videatur. Magnas turbas inter viros doctos dederunt locutiones 'scio quod,' 'dico quod,' 'respondeo quod,' similesque, utrum Latinæ sint, an vero inter barbaras referri debeant. Eas describendas ex Latii sermone judicavit F. Sanctius in Minerv. iii. 14. § de conjunctione 'Quod.' Iisdem deinde multis verbis patrocinium pararunt Sciopp. in Auctario Mariang. epist. 6. Ger. Joh. Vossius Gramm. l. vii. capp. 20. et 62. et Vorst. de Latin. falso Susp. c. 24. Contra vero, eos, sed inprimis Scioppium, errare, et locis aut corruptis aut male intellectis pugnare, contendit Gronov. ad Plauti Asin. i. 1. 37. ubi etiam hic *quam*, pro *quod*, legendum esse repetit, et ad Aulul. ii. 2. 52. Nuper denique locutionibus illis vindicias paravit Jac. Perizon. in notis ad d. l. Sanctii, cui calculum adjecit Dukerus de Latinit. Juriscons. p. 352. Mihi tamen valde blanditur hoc loco, *scituros, quam sine restituta*;

quod, ut dixi, Flor. servat, nisi excerpta optimi hujus codicis fallant. Alibi etiam librarii *quod* et *quam* confundere soliti fuerunt. Vide ad ii. 54. § 9. Deinde *sine tribunicia potestate* legendum opinatur Contier. ad marg. Livii. Sed libri scripti in vulgatum conspirant. Ita cap. præc. in multis codd. legitur 'Peritus rerum popularium imminensque potestati:' ubi voce *potestati* tribuniciam potestatem intelligi inde patet, quod verbis proximis 'tribunorum plebis' mentio facta sit. Pro eo tamen hodie ex Rhenani conjectura *imminensque ei potestati* non male editur. Denique *dirigi in concordiam* Harl. 2. perperam transpositis literis. Vide ad xli. 23. § 17. *Redigi ac redire in concordiam* Gaertn. Vide ad iv. 55. § 5.

§ 3 *Via Nomentana, cui tum Ficulensi nomen fuit, profecti*] Lego *Ficulnensi*, ab oppido 'Ficulnea.' Quasi vero eversa 'Ficulnea' mutaverit nomen. *Sigon. Via Momentanea* Leid. 2. *Via Numentana* Voss. 2. Lipsiens. Port. Hav. et fragm. Hav. Sed oppidum 'Nomentum,' unde viæ huic nomen, prima syllaba apud classicos Latinorum scriptores per *o* longum, apud Græcos per *ω* *Νόμειον* scribi; at posterioris ævi scriptores, *o* mutato in *u*, fecisse *Numentum* et *Numentanus*, auctor est Cluverius Ital. Antiq. ii. 9. p. 667. In Lapide apud Gruter. p. ccccxxxix. num. 5. Cn. Munatius M. F. Pal. Aurelius Bassus vocatur CVRATOR. VIAE. NOMENTANAE. Præterea, *Ficulnensi* se in Oxon. N. et B. reperisse testatur Hearne, quæ mihi scriptura in nullo nostrorum codd. obvia fuit: sed *Fidgensis* est in Leid. 2. *Figulensi* in reliquis omnibus: quod et suos, quos Oxonii consuluit, præferre, idem Hearne professus est. Hinc non parum firmatur suspicio Cluverii, existimantis verum oppidi nomen 'Ficulea' fuisse, unde dicendum foret *Ficulensis*,

ut antiquæ edd. hic præferunt: librarios vero, quasi derivativum a 'ficu' arbore, 'Ficulnea' formasse. Vide ad 1. 38. § 4. Denique nomen fuit, tum profecti Harl. 2. et Hav. Sed voculam tum male librarii ex præcedenti repetierunt.

Secuta exercitum plebs] Pal. 1. ac 3. *Sequitur ex. plebs.* At Campanus *Secuta est ex. plebs.* Gebh. *Sequitur ex. plebs* unus apud me Voss. 2. præfert; reliqui constanter *Secuta ex. plebs* tinentur. Paulo ante mod. patr. suor. nihil violandi imitati Hearnii Oxon. L. 2. invitis omnibus meis. *Patrum eorum*, pro p. suorum, habet Gaertn. *imitata*, pro *imitati*, perperam Lipsiens.

Nullo, qui per atatem ire posset, retractante] Ita quidem in margine Harl. 2. At in τῇ κειμένῃ perperam qui per at. impedire posset: quomodo et obfert Lipsiens. Utraque lectione juncta qui per at. ire impedire posset est in Gaertn. Deinde omnes hic etiam constanter retractante, nisi quod errore scribæ sit retractande in Leid. 1. Vide hoc lib. ad c. 49. § 2.

§ 4 *Prosequuntur conjuges liberique*] *Persequuntur* Leid. 2. Infinitis locis librarii indocti hæc verba in membranis vetustis confuderunt. Exempla vide ad Epit. Liv. lib. xcix. 'Prosequi' hic notat sequi. Infra v. 40. 'Magna pars tamen earum in arcem suos prosecutæ sunt, nec prohibente ullo, nec vocante.' xxvii. 15. 'Speculatores, qui prosequerentur agmen, missi postero die retulerunt, Brutios Hannibalem petere:' ubi vide.

Cuinam se relinquerent in ea urbe] *Cui jam se relinq.* Voss. 1. altera lectione in marginem conjecta. At utramque jungit Leid. 2. in quo est *cuinam jam se relinq.* Vide hoc lib. c. 41. § 4. *Cuinam relinq. se*, alio vocabulorum ordine observato, est in Port.

In qua nec pudicitia nec libertas sancta esset] *Esse* Leid. 2. *essent* Lipsi-

ens. ut verbum numero plurali efferatur, quod præcedant duo substantiva, quamvis numeri singularis, et ita *sancta* etiam genere neutro accipiat. Vide ad 1. 31. § 7. Cum reliquis tamen codd. vulgatum præfero. Vide ad xxxvii. 29. § 6.

§ 5 *In foro præter paucos seniorum nemo esset*] *Et in foro* Hav. Deinde, *præter in foro paucissimorum nemo esset* Voss. 2.

Vocatis itaque in senatum Patribus desertum adparuisse forum] *Vocatis itaque in sen. P. cum des. app. forum* Neapol. Latini, et ed. Mediolan. an. 1480. *Itaque*, pro *utique*, habet quoque Leid. 2. quomodo etiam in scripto uno peccabatur hoc lib. c. 1. § 2. Cum *desertum* autem superest quoque in nonnullis vetustioribus editis. *In desertum* perperam præfert Hav.

Plures jam, quam Horatius et Valerius, vociferabantur] *Pluresque jam* Voss. 1. Leid. uterque, Harl. 1. Lipsiens. Gaertn. fragm. Hav. et editi, quos vidi, usque ad Aldum, qui conjunctionem omisit. Deinde ac *Valerius* Leid. ambo, Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. et Hav. Ceterum Doujatius monet, videndum esse, num *plures jam quam Hor.* positum sit pro *plures jam magis*, aut *gravius quam Hor.* ceteroquin enim *plures quam Hor. et Val.* sibi frigidius dictum videri: nam quid mirum, si in rebus adeo turbatis, immo deploratis, vociferentur plures quam duo? Immo non duos tresve, sed quam plurimos, sed senatores universos hos clamores edidisse. Huic ejus sententiæ calcinum adjicere nequeo, quod insolentior illa vocis *magis* vel *gravius* ellipsis sit, quam ut commode admitti possit. Præterea si consideremus certamina superiora, quæ Liv. c. 39. et sequentibus descripsit, videbimus solos eo tempore Horatium et Valerium adversus decemviros vociferatos esse, licet multi senatorum, præsertim ex consularibus, forent quibus

acta a decemviris displicerent. Hi tantum sententiæ C. Claudii, qui Appii decemviri patruus eum oratione, precibus quam jurgio simili, ab incepto conabatur dimovere, verbo adsensi sunt. Ulterius vero nunc processum est, et non soli Horatius Valeriusque, quos tamquam 'duces multitudinis' sive plebis cap. 49. descripsit, sed plures jam vociferati sunt senatores.

§ 6 *Quid expectabitis, Patres conscripti*] *Quid expectatis* Leid. 2. Harl. 2. et Hav. Deinde vocem *conscripti* nescit Port. pro qua vox *consulti* exstat in nonnullis vetustis editis, manifesto errore eorum, qui compendium *Patres Cons.* ut in aliis excuditur, non adsecuti sunt. Vide ad VI. 26. § 4. Mox *terere*, pro *ruere*, est in Lipsiens.

Quod autem istud imperium est] *Quid autem istud imperium est* Gaertn. quomodo sæpe variant scripti. Vide ad XXXVIII. 10. § 1. *Quod aut istud imperium*, ultima etiam voce omissa, Leid. 2. *aut*, pro *autem*, etiam alibi scriptum errore librorum occurrit. Vide ad IV. 42. § 6. Verbum substantivum non comparet quoque in Voss. 1. Tum *quod amplexum tenetis* Gaertn. Sane passiva significatione *amplexus* sæpe poni, quin et eodem modo *complexus* in uno Msto. Livii obcurrisse, vidimus ad II. 40. § 10. Quam tamen vulgatum defendant reliqui omnes codd. id non videtur loco movendum esse. Insuper *tectisne, ac parietibus* iterum Gaertn. verum hic etiam invitis et refragantibus aliis omnibus. Interrogationem tamen post voces *dicturi estis* restitui, quæ erat in vetustioribus excusis, et primus Gruterus in postrema ed. ejusque exemplo omnes, præter Donjatium, recentiores omiserunt. At in Voss. 2. tota hæc periodus, *Quod autem istud imperium est, decemviri, quod amplexi tenetis? Tectis ac parietibus jura dicturi estis?* non conspicitur culpa

librarium, quibus illud fraudi fuit, quod modo præcesserit etiam verbum *estis*. Vide plura ad IX. 11. § 11.

§ 7 *In foro conspici, quam togatorum aliorum*] Vet. lib. *togatorum, aliorumque*. Sigonius. Si hæc scriptura *togatorum aliorumque* vera est, 'togati' non possunt alii esse, quam cives honestiores; 'alii' infima plebs, et tunicatus popellus, ut loquitur Horatius Epist. I. 7. 65. Sed rejicit eam Lipsius cum ex auctoritate librorum veterum, in quibus *togatorum aliorum* esse testatur, tum quod altera lectio lictoribus adimit usum togarum, quos tamen togis usos fuisse ostendit e Cicerone in Pison. c. 23. quod et e vetustis monumentis intelligi potest. Duk. Lipsius Elect. I. 23. auctoribus libris scribendum contendit *quam togatorum aliorum*, expuncto τῶ *que*, ejusque sententiæ hanc reddit rationem, quod, Sigonii lectione recepta, lictoribus adimere-tur jus togæ, quod ipsis competiisse indicabat Cic. Orat. in Pison. c. 23. 'Togulæ ad portam lictoribus præsto fuerunt: quibus illi acceptis sagula rejecerunt, et catervam imperatori suo novam præbuerunt.' Copulam tamen constanter servant non modo codd. scripti, sed et vetustiores impressi. Primus Froben. a. 1531. eam omisit, et deinde reliqui editores usque ad Sigonium. Quare quod Lipsius se in eo 'libros auctores' secutum tradat, de paucis his edd. accipiendum est. Si Lipsii emendatio nihilominus placeat, dici posset, vculam *que* perperam inrepsisse ex sequentis *quid* similitudine. In verbis proxime præcedd. *lictorum virorum* erat in contextu Lipsiens. pro quo in margine recte *lictorum vestrorum* m. sec. emendatur.

Quid si hostes ad urbem veniant] Penultima voce neglecta, *quid si hostes adveniant* est in Harl. 2.

Ubi parum secessione moveamur] Ms. codex habet *ubi parum secessione mo-*

veatur. Porro Livius moveatur impersonaliter dixit. *Rhen.* Manuscripto e codice profert Rhenanus *ubi parum secessione moveatur*, censetque Livium hic impersonaliter *movetur* dixisse. Et sic ante ipsum vulgavit J. Campanus. Pal. 1. *in parum secessione moveamur*. Pal. 2. *ubi parum secessione moveantur*. In codice sincerissimo Pal. 3. stabilitur vulgata lectio. *Gebh.* *Ubi parum secessione moveantur* etiam Neap. Latini. In hac forma generalius quid, quam in altera *moveamur*, agnoscendum est, iudice Servio, sive quicunque Servium interpolavit, ad Virg. Ecl. 1. 12. 'Sane vera lectio est *turbatur*; ut Servius ait, ut sit impersonale, quod ad omnes pertinet generaliter; nam Mantuanorum fuerat communis expulsio. Si enim *turbamur* legeris, videtur ad paucos referri.' Quemadmodum autem sensui Virgillii *turbatur* commodius iudicat Servius, quam *turbamur*, ita Livio magis convenit *moveamur*; non enim ad omnes generaliter pertinet, sed ad patricos in Urbe relictos. Aliam lectionem præfert Hav. codex, exhibens *ubi parum Patres secessione moveantur*: quam interpolatam puto ab homine, qui etiam *moveatur* in cod. suo invenerat, sed in ea lectione commodum sensum non reperiebat. Si vocem *Patres* addere Livio animus fuisset, attamen potius *ubi parum Patres secessione moveamur* dixisset, quam *moveantur*. Vide ad xxxii. 21. § 16. Videri etiam potest illud *Patres* ex proxime præcedenti *parum* natum esse. Certe *ubi Patrum secessione moveamur* aberrantes scribæ Lipsiens. et Port. a m. pr. dederunt. *Ubi parum secessionē moveamur* habet Harl. 1. Sed ultima litera vocis *secessionem* perperam adhæsit ex initio sequentis. Vide ad xl. 7. § 8. et mox ad verba seq. atque ad § 8.

Occasune Urbis vultis finire imperium] Occasu neu urbis Harl. 2. Sed perperam voculæ *ne* adhæsit prima

litera proximæ vocis *Urbis*. Vide ad verba proxime præced. Male etiam *Hoc casu ne urbis*, præmissa adspiratione, Harl. 1. Præterea *finiri* deum inveno in Elzevir. a. 1635. quod ex ea constanter receperunt recentiores. Verum omnes, non modo vetustiores excusi, sed et codd. quibus ntor, habent *finire*: in quo longe maior emphasis est, et vociferantium vehementiæ magis aptum est. Nam ita non simpliciter rogant, num decemviri velint imperium Romanum *finiri*, quod casu etiam vel a quovis alio fieri poterat, sed potius num velint ipsi sua opera, sua tyrannide illud *finire*, et ita causa existere, cur intercidat? Eam itaque lectionem reduxi.

§ 8 *Atqui aut plebs non est habenda*] *Atque aut plebs* fragm. Hav. a m. pr. *Atque ut plebs* Voss. 2. *Atque* etiam est in Gaertn. Voces *atque* et *atqui* a librariis alibi confunduntur. Vide ad v. 4. § 1. vi. 37. § 2. et alibi. *At quia* Leid. 1. prima litera voculæ seq. aut perperam repetita in fine *τοῦ atqui*. Vide ad § 7. huius cap. Deinde *plebes* Leid. 1. et Gaertn. *plebis* Leid. 2. Vide ad i. 20. § 6.

Quam illi plebeiis] *Quam illis plebei* Leid. 1. *quam illi plebis* Voss. 1. et Leid. 2. *Non citius . . . quam illis plebeis* Gaertn.

§ 9 *Ne nunc dulcedine semel capti ferant desiderium*] Illud *ne* non videtur satis nsitata forma prolatum. Itaque Octavius Pantagathus pro ea particula legebat *ea nunc*, vel *an nunc*, vel potius *nunc dulcedine semel capti ferant desiderium*? Ursinus. Pantagathus, referente Fulvio Ursino, *τὸ ne* non satis usitata formula prolatum existimavit. Ideo legit, *ea nunc*, vel *an nunc*, vel potius *nunc dulcedine semel capti ferant desiderium*? Nihil tale in nostris libris, ex quibus Pall. 1. ac 3. *ne nunc dulcedine semel capti finiverant desiderium*. Si huic lectioni locus esse potest, censeo scribendum *fini-*

verint. Camp. edidit *ferent desiderium*. Gebh. Illud *ne*, inquit F. Ursinus, non videtur satis usitata formula prolatum. Itaque Pantagathus legebat *ea nunc*, vel *an nunc*, vel potius *nunc dulcedine*, interrogandi formula. Nihil horum. Plautus Amphitr. 1. 1. 174. 'vix incedo inanis: ne ire posse cum onere existimes.' Nedum possim: tantum abest, ut possim cum onere ire. Donatus ad Terentii And. iv. 2. 23. 'Ne vacuum esse me nunc ad narrandum credas:?' 'Ne, pro nedum. Sallustius secundo libro, 'Ne illa tauro pariasint.' Cic. l. ix. ad Famil. 26. 'Me vero nihil istorum, ne juvenem quidem, movit umquam: ne nunc senem.' Sall. Catil. cap. 11. 'Secundæ res sapientium animos fatigant: ne illi corruptis moribus victoriæ temperarent.' Adeo non sperandum fuit, ut illi minime sapientes in victoria se regerent. Vide Rivinum in doctis castigationibus in Sall. ad d. loc. Apuleius Apologia pag. 299. edit. Elmenh. 'Ne ego reprehendar, qui res paucissimis cognitæ conscribo.' Ibid. pag. 317. 'At hoc ego Æmiliano vix credidissem, ne huic frutici credam.' Floridis pag. 356. 'Quo mihi ne in mediocribus quidem civitatibus umquam defuere; ne ut Carthagini desint.' Sensus Livii expressus ex Cicerone de Legibus iii. 11. 'Sensit enim deberi non posse huic civitati illam potestatem: quippe quam tantopere populus noster ignotam expetisset, qui posset carere cognita?' J. F. Gron. Adde Scip. Gentilem Append. Notarum ad Apuleii Apolog. n. 38. Duk. Locum laudatum Sallustii exponens A. Schott. Obs. iii. 26. ac docens *ne* ibi poni pro *nedum*, locutionis illustrandæ causâ inter alia etiam hunc Livii protulit, ut pateat, eum quoque *ne* hic eo sensu accipiendum esse vidisse. Vide etiam Manut. ad Cic. loc. laud. et Cortium ad Sall. loc. laud. Male ergo *nec nunc dulcedine*

in Voss. 1. Leid. 2. et Gaertn. Præterea *fuertint desituri* Gaertn. idem: *fuertant desiderium* Leid. 1. *finiverant desiderium* Voss. 2. *finuerant desiderium* Port. et a m. sec. fragm. Hav. *finiant desiderium* Harl. 2. Nihil muta. Cic. de Amic. c. 20. 'Sæpe incidunt magnæ res, ut discedendum sit ab amicis: quas qui impedire vult, quod desiderium non facile ferat, is et infirmus est, mollisque natura, et ob eam ipsam causam in amicitia parum justus:?' ubi vide Langium, ut et viros doctos ad Petron. Satyr. c. 111. In his locutionibus *desiderium* idem est atque absentia, ut Langius ibidem monuit. Et eo sensu est v. 10. 'Quum inculta omnia diutino dominorum desiderio domi invenerint.'

Quum præsertim nec nos temperemus imperiis] In duobus Pall. Mss. primo ac tertio, exclusa vocula *nec*, adparet *cum præ. nos temp. imp.* Gebh. Ita et Voss. 2. At quum *præ. nec nos temp. desiderii imperii* Lipsiens. et Gaertn. Neque aliter præferunt Voss. 1. et Leid. 2. nisi quod in his insuper deficient duæ priores voces *quum præsertim*.

§ 10 Quando ita videatur] Quando ita videatur Lipsiens. qui etiam paulo ante fortuitos, pro futuros, præfert.

§ 11 Id modo simul orant ac monent] Locupletius Pal. 2. *simul agunt, orant ac monent*. Si Sigonius offendisset, doleteret, ad sua usque tempora casum hoc loco id verbi exstitisse. Meo animo careat perpetuo. Gebh. Recte Gebhardus Pal. 2. lectionem sprexit. Meorum codicum nullus eam vocem agnoscit. Verum ordine mutato *monent ac orant* præfert Gaertn. quod Livianum non esse, patebit ex illis quæ notabo ad x. 36. § 17. Mox perperam *quod caveatur* abest a Leid. 2.

Nec suo sanguine ad supplicia Patrum] Ne suo sanguine Hav. et prisci impressi, quos vidi, usque ad Aldum,

qui nec suo sanguine edidit. Et ita reliqui codd.

CAP. LIII. § 1 *Tunc Valerius Horatiusque missi ad plebem*] In Ms. codice legitur *Tum Val. Hor.* Rhen. *Tum* etiam præferunt primæ edd. usque ad Aldum, a quo repositum *Tunc*: quod ex codd. meis servant Voss. 2. Leid. 1. Port. Gaertn. et fragm. Hav. Vide ad II. 12. § 15. Præterea *Val. et Horatius* Port. *Horatius Valeriusque* Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. Lipsiens. et Hav. Vide ad c. 50. § 16. *Valerius Horatius* sine copula Leid. 1. et Harl. 1. Insuper vox *missi* exsulat ab eodem Hav. Deinde paullo post *ad plebem*, &c. *revocandum* Klockian. Vide ad XL. 49. § 1. *Resque componendis* alio ordine vocabulorum Harl. 1.

Decemviris quoque ab ira et inpetu multitudinis præcavere] *Decemviri* Lipsiens. *Tum ab impetu et ira mult.* Voss. 2. *ab ira mult. et inpetu* Harl. 1.

§ 2 *Profecti gaudio ingenti plebis accipiuntur in castra*] In codice manu scripto legitur *in castra accip.* non *accip. in castra*. Rhen. Pal. 3. *in castra recipiuntur*. Ast Andreas accipiuntur *in castra* contra ordinem scriptorum codicum. Gebh. *In castra accip.* etiam omnes mei. Sed contra *Ing. plebis prof. gaudio* Harl. 1. *Profecto*, pro *Profecti*, est in Lipsiens. At vox *gaudio* deest in Voss. 2. *gaudio ing. plebis* præferunt male Voss. 1. et Leid. 2.

Quippe liberatores haud dubie et motus initio et exitu rei] In volumine veteri legitur *haud dubie et motus initio exitu rei*. Nescio an Livius scripserit, *haud dubie motus, initio exitu rei*, absque copula et; nam hanc sæpe solet omittere. Rhen. Lego, transpositis vocibus, *Profecti gaudio ingenti in castra accipiuntur: quippe lib. plebis haud dubie et motus initio et exitu rei*. Klock. Expeditissima lectio nequiquam ab Rhenano sollicitata est, defensa edil. priscarum sinceri-

Delph. et Var. Clus.

tate, atque iterum asserta membranarum Pall. auctoritate omnium. Quæ enim facies est lectionis Rhenanianæ, *haud dubie motus, initio exitu*? Gebh. Quamvis ex meis etiam Flor. et Port. copulam *et*, quæ a Rhenani Ms. exsulabat, ignorent, puto tamen recte Gebhardum vulgatam scripturam adversus eum defendisse. Quæ enim foret forma loquendi ‘liberatores motus?’ aut quis umquam dixit ‘liberare motum?’ *Liberatores* nempe plebis a tyrannide decemvirali. Si quid mutandum, legere mallet quippe *liberatores haud dubii*. Vide ad xxxiv. 43. § 5. Verum neque id necessarium est. Vox *dubie* perperam omissa est in Hav. Male etiam *modestus initio et exitus rei* præferunt Voss. 1. et Leid. 2. *motus initio et exitus rei* Lipsiens. *motus initio et exituri* Gaertn.

Ob hæc iis advenientibus gratiæ actæ] Habent Pall. 1. ac 3. *Ob hæc adven. gratiæ*. Gebh. *Ob hoc his audientibus gratiæ* Hav. *Ob hoc his adv. gratiæ* Harl. 2. *Ob hoc adv. gratiæ* Gaertn. *Ob hæc adv. gratiæ*, omisso pronomine iis, Voss. 2. Leid. 1. Port. et fragm. Hav. Eorum itaque, ut et Palatinorum Gebhardi fide, voculam expunxi. Accedit auctoritas Gronovii, qui ad xxxix. 49. § 12. eam voculam in Mss. desiderari monuit.

§ 3 *Quum de conditionibus ageretur*] Ita primus edidit Aldus. Vetustiores præferunt *agitaretur*. Livius sæpe hoc modo locutus est. Vide ad xxxi. 46. § 5. Quum tamen omnes nostri lectionem Aldinam tueantur, eam etiam præferendam esse, nullus dubito.

Composito jam ante adventum legatorum consilio, ea postulavit] *Compositoque jam ante adv.* Harl. 2. et Lipsiens. *compositoque jam adv.* corruptius Port. In similem codicem incidisse videtur librarins codicis Oxon. L. 2. qui vitio animadverso locum, quem se emendaturum sperabat, ulterius cor-

Livius.

20 H

rupit, scribens, teste Hearnio, *composito jam adventu legatorum*. Male etiam ante adv. *legati* Voss. 2. Denique *eam postulavit* Lipsiens. sed *expostulavit*, pro *ea postulavit*, pro varia lectione margini Harl. 1. adscriptum fuit. Quamvis autem 'expostulare' pro vehementer postulare nonnumquam occurrat, sequentia tamen exigunt, ut vulgatum præferatur. Lectionem itaque marginalem ortam puto ex perpetua literarum A et X commutatione, de qua vide ad XL. 59. § 8. Evidenter id patet ex scriptura optimi Flor. in quo utraque lectione juncta librarius dedit *exapostulavit*. Jam vero 'ea, ut adpareret,' dictum pro talia, ut adpareret. Infra VIII. 13. 'Jam Latio is status erat rerum, ut neque bellum neque pacem pati possent.' VII. 40. 'Ea ætate consulatum adeptus eram, ut potuerim consul Patribus quoque ferrox esse.' Vide Stewich. de Partic. Ling. Lat. in voce 'Is, ut,?' et Tursell. de Partic. Lat. Orat. c. 82.

§ 4 *Provocationemque repetebant*] *Revocationemque repet.* Voss. 1. *revocationemque petebant* Leid. 2. Mox *aux. fuerant plebis* alio ordine Gaern.

Concisse milites aut plebem] *Confecisse* ediderunt Mediolanenses a. 1505. 'conficere milites' autem foret colligere, congregare. Vide Gronov. ad Liv. XXIX. 35. § 10. Verum non modo hæc lectio in nullo cod. superest, sed etiam, qui a decemviris secesserunt, non collegerunt exercitum. *Concisse* Voss. 2. Leid. 1. Klockian. Port. Lipsiens. Gaern. Hav. et fragm. Hav. Eamdem lectionem in vetustissimis, quas vidi, edd. inveni; sed recte jam Venetia. 1495. *concisse* reposuerunt. Supra I. 8. 'Obscuram atque humilem conciendo ad se multitudinem, natam e terra sibi prolem ementiebantur.' II. 26. 'Cujus fama, haud procul jam ab Aricia visi, tanto tumultu concivit Romanos:' ubi quædam vide. VIII.

29. 'Ne aut impunitas eorum lasciviæ superbiaque, aut bello pænæ expetitæ metu propinquo atque ira concirent finitimos populos.' IX. 37. 'Conciveratque indignatione non Etruriæ modo populos, sed Umbriæ finitima.' XXVI. 9. 'Cursus hominum, adfingentium vana auditis, totam urbem conciverat.' Et ita Florent. ac reliquos codd. ex quibus in excerptis nihil notatum video, prætulisse verisimile est.

§ 5 *De decemvirorum modo supplicio atrox postulatum fuit*] Fundatur auctoritas hujus lectionis in fide editorum primorum, Andreæ Campanique, et accessorio teste Pal. 2. Nam Pall. 1. ac 3. perperam, ut puto, exhibent, *De decemv. numero supplicium atrox post.* Gebh. Eamdem, quam Gebhardus in duobus Pall. esse monnit, lectionem præfert etiam Voss. 2. Sed *De decemv. numero supp. atrox post.* habet Leid. 2. Errori causam dedit compendiaria scribendi ratio *nuō* pro *numero*, et *mō* pro *modo*. Unde facile voces ambæ inter se commutari potuere. *De decemv. modo supp. atroci post.* fragm. Hav. *Modo* est tantummodo. Supra cap. præc. 'Id modo simul orant ac moment, ut ipsis ab invidia caveatur.' Infra VI. 14. 'Non enim jam orationes modo M. Manlii intuentæ erant:' ubi quidam male *tantummodo*, pro *modo*, dederunt. IX. 31. 'Conniterentur modo uno animo omnes invadere hostem.' XXVII. 14. 'Pro se quisque miles, qui modo adsequi agmen fugientium elephantorum poterat, pila conjicere.' IX. 8. 'Quum omnes laudibus modo prosequentes virum in sententiam ejus pedibus irent, tentata paullisper intercessio est ab L. Livio et Q. Mælio tribunis plebis:' ubi ea vocula injuste Fabro suspecta est. Terent. in Heaut. v. 2. 28. 'Modo liceat vivere, est spes.' Vide Cort. ad Sall. Cat. c. 39. in fine, et ad Jug. c. 50. § 4. et c. 76. § 5.

Vivosque igni concrematuros] *Variosque* Voss. 1. et pro eo *victosque* in margine: *vinctosque* Leid. 2. Præterea *crematuros* priscae, quas vidi, edd. ante Aldum, qui *concrematuros* primus reposuit, concinentibus omnibus codd. meis. Et recte. Infra v. 42. 'Non omnia concremari tecta, ut, quodcumque superesset urbis, id pignus ad flectendos hostium animos haberent.' vi. 33. 'Ira et rabies Latinorum eo erupit, ut Satricum urbem, quæ receptaculum primum eis adversæ pugnae fuerat, igni concremarent.' ix. 12. 'Quos circumdatos igni, nequidquam Deos fidemque invocantes, Samnites concremaverunt.' xli. 9. 'Puteolis duas naves fulminis ictu concrematas esse.'

§ 6 *Adeo æqua postulastis, ut ultro nobis deferenda fuerint]* *Postulatis* Voss. 1. Leid. 2. Harl. ambo, et Lipsiens. *adeo æqua postulastis, responderunt, ut* Gaertn. addita voce, quæ rectius subintelligi potest. Eodem errore passim librariorum verba 'ait,' 'inquit,' 'dicit,' ac similia interponere soliti fuerunt. Vide ad xxiii. 45. § 6. Deinde τὸ nobis deficit in priscis excusis. Primus Aldus edidit *vobis deferenda*, quod obtinuit usque ad postremam Gruteri, ubi sine dubio librariorum culpa *nobis deferenda* datum est, quod deinde in plerisque recentioribus servatum est. Et id quidem exponi potest, quasi positum sit pro 'a nobis deferenda.' Vide ad vi. 11. § 4. Verum, præterquam quod ita sensus orationis Livianæ admodum ambiguus evaderet, nescio, an codd. consentiant. Ex multis eorum nihil notatum video; at alii, et præsertim Flor. Leid. 1. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. quorum tres posteriores hæc scribens sub oculis habeo, manifeste exhibent *vobis deferenda*, quod tamquam verius recepi: in quo etiam Hearnium, et, qui ipsum ubique sequi solent, Londinenses præeuntes habeo. *Utro* vero hic est

'sponte, non rogantibus vobis deferenda;,' quod monendum non putarem, nisi vidissem, virum clariss. nuper ad Sallust. fragm. Hist. l. iii. p. 966. hunc locum laudare, ut probet, *ultro* pro 'insuper' poni, quum tamen, quod sententiam ejus evertit, ipse, laudato hoc loco, addat *ultro* hic notare 'citra postulata,' sive 'sine vestris postulatis.' Paullo ante *cons. fuerant*, pro *cons. fuerunt*, Gaertn.

Libertati enim ea præsidia petitis, non licentiæ ad impugnandum alios] In volumine veteri legitur *ad impugnandos alios, non impugnandum*. Rhen. *Ad impugnandum alios* solus Andreas. Reliqui omnes nostri *ad impugnandos alios*. Gebh. Omnes etiam nostri, et cum iis Neapol. Latini *ad impugnandos alios*. Vide ad xl. 49. § 1. Insuper vocula *enim* abest a Lipsiens. ea a Voss. 1. et Leid. 2. quæ in aliis constanter visuntur. Pro *licentiæ*, Gaertn. *licenciæ* præfert.

§ 7 *Irae vestrae magis ignoscendum, quam indulgendum est: quippe qui crudelitatis odio in crudelitatem ruitis]* Truncata syllaba Pall. 1. ac 3. *in crudelitatem itis*. Probo tamen alterum, quod vindicant edd. antiquissimæ et supernumerarius Pal. 2. Gebh. *Itis*, pro *ruitis*, unus meorum Voss. 2. Id dictum videri posset, ut 'ire in sudorem' apud Flor. ii. 4. § 2. ubi vide viros doctos, et in primis Dukerum: 'ire in risum' Avian. Fab. xiv. 10. ubi vide Cannegiet: 'ire in famem,' 'in pestilentiam,' Mamert. in Paneg. Maximiani c. 5. 'Ceteros quidem perduelles ire passus es in profundam famem, et ex fame in pestilentiam:' 'ire in cædes' Pseudo-Eges. de Exc. Urb. Hier. iv. 6. 'Hinc itum in cædes, cum minus parceret aliis:' 'ire in verba' Claudian. in B. Gild. vs. 201. 'Iret adhuc in verba dolor, nisi Jupiter alto Cœpisset solio.' Quum tamen ali omnes codd. vulgatum uno ore servant, eam etiam scripturam veriore existimo. Et sane

optime exprimit, quanto inpetu præcipientes et incanti in crudelitatem ferantur. Ita 'in exitium ruere' Val. VII. 3. ex. 6. 'Gens barbara, aspera, et regi difficilis, in exitium suum ruens, quam utilitatem auribus respuebat, oculis pervidit.' Tacit. Histor. I. 84. 'Hinc confusi pedites equitesque in exitium ruamus: in servitium ruere' idem Tacit. Annal. I. 7. 'At Romæ ruere in servitium consules, Patres, equites.' Tum *in crudelem, pro in crudelitatem*, perperam Port. et Leid. 1. Præterea *Iræ vestræ magnæ ignosc. quam indulg. est* Lipsiens. ut *magis* hic subintelligendum sit, de quo vide ad XXXIV. 49. § 10. Verum alii omnes vulgatum recte servant, nisi quod *τὸ est* non compareat in Harl. 2.

Dominari jam adversarios vultis] Elegantissime, non inficior. Sed tamen non licet indignari Pall. omnibus, editionibusque primis, legentibus *dominari jam in adv.* Gebh. Locutionis, quæ elegantissima Gebhardo visa est, nullum apud scriptores Latinos occurrit exemplum. Neque, si vel maxime obcurrerent plura, difficulter Gebhardus deprehendisset, a Livio id profectum non esse, si præter duas, quas landat, etiam reliquas, quascumque habere poterat, edd. consuluisset. Ita enim vidisset, omnes illas *dominari jam in adv.* præferre usque ad Gruterianas, in quibus, sine dubio operarum culpa, præpositio deficit. Eam jam Heinsius apud Elzevir. restituit. Eandem retinent etiam omnes codd. nostri.

§ 8 *Numquamne quiescet civitas nostra*] *Quiescit* Voss. 2. Leid. 1. et fragm. Hav. a m. pr. *cescit* Leid. 2. Sed *numquam requiescet* Hav. et Lipsiens. Utraque lectione juncta, *numquamne requiescet* Harl. 2. et Gaertn. Deinde *civitas vestra* Voss. 1. et Lipsiens. solito errore. Vide ad XXXIV. 2. § 2. et mox ad § 10. hujus cap.

Scuto vobis magis, quam gladio, opus

est] *Magister, pro magis*, insulse Voss. 2. Ultimam autem dictionem non habet Harl. 2. Denique *scuto magis vobis* alia serie vetustiores typis excusis usque ad Aldum, qui vocabula in eum ordinem digessit, quem nunc obtinent. Et ei suffragantur etiam Mss. mei. *Tò est* non adparet in Harl. 2.

§ 9 *Satis superque humilis est*] *Satis super humilis est* Voss. 2. Leid. 1. et Port. Male. Infra hoc lib. c. 67. 'Satis honorum, satis superque vitæ erat:' ubi vide.

Nec inferendo injuriam, nec patiendo etiam si] Incertum, sitne distinguendum ante *etiam*, an post. Sed res est modica. Glar. In vetustioribus excusis distinguitur post *τὸ etiam* usque ad Aldum, qui post vocem *patiendo* interpunxit: id autem deinde recentiores editores servarunt, et melius videtur. *Etiam* hic erit, 'insuper,' 'præterea.' Vide ad XXXIX. 35. § 7. Pro *etiam* est *et* in Port. Vide ad XXII. 47. § 9. Vir doctus ad marginem editionis Curionis scribendum conjecit *etenim*; cui tamen particula, quæ causalis est, hic locus esse non posse videtur. Paullo ante *vidit*, pro *vixit*, præfert Harl. 1.

§ 10 *Recuperatis magistratibus legibusque*] *Receperatis* Leid. 1. *reciperatis* Klockian. Voss. 1. a m. pr. et Flor. in quo etiam a m. sec. inter versus adscriptum *recuperatis*. De verbo 'reciperare' plura dicuntur ad VII. 18. § 1.

Judicia penes vos erunt de capite nostro fortunisque] Pall. 1. ac 3. *de capite ipso*. Gebh. Et ita etiam Voss. 2. at *de capite mō fortunisque* Port. *de capite vestro fortunisque* Lipsiens. Vide modo ad § 8. Præterea *inducia*, pro *judicia*, Leid. 1. Tum *penes suos* Voss. 1. et Leid. 1.

Nunc libertatem repeti satis est] Pal. 3. *nunc libert. repeti laus est*. Gebh. *Nunc libertati repeti satis est* Leid. 1. Reliqui omnes cum edd. faciunt, ac vulgatum servant. Virgil. Ecl. VII.

33. 'Sinum lactis et hæc te liba, Priape, quotannis Expectare sat est:' ubi Pierius observat, in uno cod. pari diversitate legi *hæc tibi liba, Priape, Expectare sat est*. Utrumque casum exprimit Liv. ix. 9. 'Et hoc ipsi etiam Samnites judicaverunt, quibus non fuit satis consules spondere.'

CAP. LIV. § 2 *Supplicii sui nulla mentio fieret*] *Supplicii ui nulla mentio fieret* Voss. 1. male divisis vocibus, quæ olim continua serie scribebantur. *Corruptis supplicii in nulla mentio fieret* Leid. 1. Mox *annuere*, pro *abnuere*, fragm. Hav. a. m. pr. *abnueret* Flor. pro quo inter versus adscriptum est *annuere*. Vide ad xxxvi. 34. § 6.

§ 3 *Haud ignaro, inquit, fortuna imminet*] Puto esse *σφάλμα* typographicum: quippe omnes libri, quæ scripti, quæ olim cusi, *haud ignaro*. Sequitur enim statim, 'Video, donec arma adversariis tradantur:' ubi perperam reperitur in Pal. 3. *Audeo, donec, &c.* Gebh. Sic quidem nuperæ: et habet suam Venerem. Sed veteres omnes cum scriptis *Haud ignaro*. Supra c. 38. 'Haud ignari, quanta invidiæ immineret tempestas.' Sed ut ipsi Appio dicere hoc datur, formula est obvertentium fortunæ frontem. Sen. Epist. 76. 'Audimus aliquando voces imperitorum, dicentium: nesciebam hoc mihi restare. Sapiens scit omnia sibi restare: quicquid factum est, dicit, sciebam.' Consol. ad Marciam c. 9. 'Non decipies me, fortuna, nec securum aut negligentem opprimes: scio, quid pares.' Petronius c. 97. 'Scio te, inquam, Ascyte, ad occidendum me venisse.' J. F. Gron. *Ignaro* primum inrepsit in Francofurtanam ed. a. 1578. Solent autem vocabula 'ignarus' et 'ignavus' etiam in Mss. confundi. Vide quæ olim notavi ad Sili i. 86. Ceterum Mss. nostri etiam *Haud ignaro*, nisi quod *Haud ignoro* præferant Leid. 2. Harl. 1. Lipsiens. et Gaertn. quam eandem lectionem etiam obviam habeo in Cu-

rionis ed. sive ita legi voluerit, sive ea scriptura errantibus librariis ascribenda sit. Posset tamen tolerari, nisi codicum, *ignaro* legentium, non numerus modo, sed etiam auctoritas illud potius probandum convinceret. Paulo ante suo in eo metiens in odio perperam habebat Gaertn.

§ 4 *Video, donec arma adversariis tradantur, differri adversus nos certamen*] Prima vox non comparet in Harl. 1. Sed ejus loco in Pal. 3. *Audeo* legi, ad § præced. monuit Gebhard. Alibi non semel librarii in vocibus iisdem commiscendis errare soliti sunt. Vide ad xxi. 4. § 10. Deinde tradentur Harl. 1. et postea ad nos, pro adversus nos, Harl. 2.

Dandus invidiæ est sanguis] Manut. ad Cicer. ad Attic. i. 16. Gronov. ad Senec. Consolat. ad Marciam c. 13. et Controv. iii. 20. Duk. De locutione 'sanguinem dare,' quam, ut minus Latinam, Scioppius traduxit, vide ad Liv. vii. 24. 'Hauriendus aut dandus est sanguis.' Ceterum *dandus invidia est sanguis* male Leid. 1. ultima litera τοῦ *invidiæ* a prima proximæ vocis *est* intercepta fuit. *Dandus invidiæ est sanguinis* Voss. 1. et Gaertn. ubi literæ, quæ abundant, perperam ex seq. vocis *Nihil* initio repetitæ sunt.

Nihil ne ego quidem moror, quo minus decemviratu abeam] *Nihil ego quidem moror* Port. *Nihil quidem moror* Harl. 2. *Nihil ne ego quidem moror* Hav. duabns vocibus coalescentibus, ac prioris ultima litera ab sequentis initiali elisa. Deinde *decemviratū abeam* Leid. 1. in quo codice *m* finalem passim male vel additam vel omissam esse, sæpius supra monitum est. Similiter etiam præfert Flor. at *decemviratum habeam* Lipsiens. insuper male addita aspiratione. Vide ad xxi. 59. § 19. *decemviratu abeam* Gaertn.

§ 5 *Abeam. Factum senatusconsultum, ut decemviri*] Existimandum est, non omnia, quæ sequuntur, uno sena-

tusconsulto comprehensa fuisse, sed pluribus. Quare verba Livii accipi debent, quasi dixisset, 'Factum senatusconsultum, ut decemviri se primo quoque tempore magistratu abdicarent. Item factum senatusconsultum, ut Q. Furius pontifex maximus tribunos plebis crearet. Et aliud, ne cui frandi esset secessio militum plebisque.' Id manifeste inde patere potest, quod Livius his omnibus tandem subjungat 'His senatusconsultis perfectis.' Docuit id recte Gronov. hoc lib. c. 21. § 2. Et ita v. 50. dicit quidem 'senatusconsultum facit,' et deinde subjungit, quid constitutum fuerit circa expiationem fanorum ab hostibus possessorum, de hospitio publice cum Cæritibus jungendo, et de ludis Capitolinis Jovi faciendis: non tamen res adeo diversæ in unum idemque senatusconsultum constipatæ fuisse videntur; sed opus fuisse variis, et quidem minimum tribus senatusconsultis. Ceterum varie peccarunt codd. nonnulli. Nam *ab eadem fan sunt, ut dec.* Voss. 1. in cuius margine deinde *ab eam*, pro *ab eadem*, emendatum est: *ab eadem factum S. C. ut dec.* Leid. 2. *habeam: factum ut dec.* voce *senatusconsultum*, quam per compendium scriptam librarius non adsequeretur, omitta, Lipsiens. *ab eam: factum Sp. ut dec.* Harl. 1. *ab eam: factum senatusconsultum fuit, ut dec.* Harl. 2. et Hav. Tò *fuit* etiam a m. sec. in marg. additum fuit in Port.

Q. Furius pontifex maximus tribunos plebis crearet] Hunc in oratione pro Cornelio vocat Pedianus p. 139. ex Livii et aliorum sententia *M. Papirium*. Cujus scripturæ assentior magis, quam Livianæ. Nam de *Q. Furio* nulla nec per hos, nec alios annos est mentio. De *M.* autem *Papirio* magna. Qui autem pontificatum maximum gereret, eum par est alios etiam magistratus, qui magni habebantur, cepisse. Ultimæ autem utrius-

que nominis literæ erratum inesse indicant, cum sint eadem. *Sigon.* Verba Ciceronis apud Asconium sunt, 'Decem tribunos plebis per pontificem, quod magistratus nullus erat, creaverunt.' Pontifices jus cum populo agendi, et comitia habendi habuisse, aliquot locis in libris de comitiis adfirmat Græchius, et post eum Guthlerius in lib. de Vet. Jure Pontificio. In alia omnia eunt Bosius de Pontifice *M. Romæ Vet. c. 5.* et Grævius in *Prolegomenis tom. v. Antiquit. Roman.* Quæ ab his disputantur, mihi nondum plane videntur evertere sententiam contrariam. Sed non est hujus loci controversiam illam excutere. Hoc tantum dicam, me non credere, 'comitia habere' posse dici pro 'petere ut comitia habeantur,' quemadmodum hoc accipit Grævius in his verbis Livii xxv. 5. 'Comitia inde pontifici maximo creando sunt habita: ea comitia novus pontifex M. Cornelius Cethegus habuit.' *Duk.* Omnia hæc verba aberant a primis edd. quæ Aldus deinde addidit. Eadem servant codd. scripti, ita tamen, ut in quibusdam parva tantum varietas occurrat. Prænomen omittitur in Port. pro eo *Quæ* præfert Leid. 1. Deinde, pro *Furius*, Hav. habet *Fabius*. Reliqui omnes vulgatum constanter tuerentur, quod et verum judico. Nondum enim Sigonii rationibus evictum esse credo, Asconii scripturam veriore esse quam Livianam. Nam *M. Papirii* ante hæc tempora nulla mentio occurrit, sed demum *M. Papirius Crassus* nono anno postea memoratur apud Liv. iv. 12. ubi cum C. Furio Pacilo consulatum gessisse narratur. Unde patet, etiam ex Sigonii sententia, Papirium non ante adeptum pontificatum maximum, sed postea demum, alios etiam magistratus, qui magni habebantur, cepisse. Quemadmodum itaque Papirius nondum consularis pontificatum maximum ad-

eptus est, et postea demum ad consultatum evectus est, dici etiam posset similiter Q. Furium, nondum consullem, summum id sacerdotium consecutum esse, sed quo minus consul creari potuerit, immatura morte obisse. Præterea verum non est, pontificem maximum, qui tribunos plebis post abrogatos decemviros comitiis creavit, ab Asconio ex Livii et aliorum sententia adpellari *M. Papirium*. Nullam enim Asconius loco a Sigonio laudato Livii mentionem facit. Sed menti ejus forsitan obversatus est locus Asconii pag. præc. ubi Livium numerat inter illos, qui quum primi tribuni plebis crearentur, eos tantum duos creatos esse referunt. Puto igitur neque Livium ex Asconio, neque Asconium ex Livio emendandum esse; sed Livium, qui hujus temporis pontificem maximum Q. Furium vocat, alios scriptores secutum esse, quam Asconium, cui *M. Papirius* dicitur.

Ne cui fraudi esset secessio militum plebisque] *Militum tr. plebisque* Voss. 1. Leid. ambo, Flor. Port. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. Ita et Aldus in codd. suis invenisse videtur, qui edidit *secessio militum tribunorum, plebisque*. Sed in erratis vulgatam lectionem probavit; quam etiam veriorum puto: non enim secessio a solis tribunis militum, sed etiam omnibus militibus facta erat. Sub *militibus* autem commode etiam duces eorum intelligi possunt.

§ 6 *His senatusconsultis perfectis*] Quidam librarii, memores modo præcessisse 'factum senatusconsultum,' nunc recte subjungi non posse existimant numero multitudinis *His senatusconsultis perfectis*. Hinc *senatusconsulto* datum in Voss. 2. *senatusconsulto* in Hav. At quomodo hoc intelligi debeat, supra dictum § præc. *senatusconsultibus* præfert Harl. 2. *His sunt perfectis* Voss. 1. quem supra etiam sunt pro *senatusconsultum* habu-

isse § præc. vidimus. Error inde ortus videtur, quod librarius non intellexerit notam *SC.* qua *senatusconsultum* vel *senatusconsultis* scribebatur. Vide ad xxii. 10. § 1. *His tum perfectis* præfert Lipsiens.

Abdicantque se magistratu ingenti hominum lætitia] Pusillum, sed tamen monendum, restare in Pall. 1. ac 3. *ingenti omnium lætitia*: neque aliter Camp. Gebh. Copulam que nesciunt Harl. antiq. Port. et fragm. Hav. Deinde *ingenti omnium lætitia* etiam habent Voss. 2. et Hearnii Oxon. C. quod præstare videtur, quia mox sequitur iterum 'quidquid in Urbe hominum supererat.' Quamquam autem Livium a vocibus quibus paullo ante usus fuerat repetendis non abstinere docuerim i. 3. § 9. quum tamen id potius inter vitia, quam virtutes scriptoris referri soleat, ubicumque codd. permittunt, Livium ejus absolvere placet. Solent autem passim voces 'homines' et 'omnes' in Mss. commutari. Exempla alia vide i. 26. § 9. c. 32. § 13. ii. 64. § 8. iii. 34. § 6. iv. 11. § 3. c. 13. § 8. c. 43. § 9. v. 3. § 8. vi. 20. § 10. c. 23. § 12. ix. 8. § 11. c. 23. § 10. xxi. 26. § 7. xxiii. 23. § 7. xxiv. 45. § 4. xxvi. 19. § 1. xxvii. 9. § 14. xxx. 17. § 1. xxxiv. 1. § 5. c. 17. § 2. xxxvii. 47. § 6. xxxviii. 15. § 3. et § 9. et c. 60. § 7. xxxix. 24. § 3. et sæpe alibi. Videndus etiam Baluz. ad Capitul. Regum Franc. tom. ii. p. 1076. Davis. ad Cicer. Tuscul. i. 14. et Gronov. ad Liv. v. 38. § 5.

§ 7 *Nunciantur hæc plebi: legatos quidquid in Urbe*] *Nunciantur hæc plebi per legatos: quidquid in urbe* Hav. a m. sec. et quas vidi, vetustæ edd. usque ad Aldum, qui primus vulgatam lectionem restituit. Et ea etiam superest in scriptis reliquis, nisi quod *legatorum quidquid in urbe hominum* præferat Voss. 1. in contextu. Max superest pro *supererat*, et *persequitur* loco τοῦ *prosequitur*, Lipsiens. Vide

ad Epit. Liv. lib. xcix.

Congratulantur libertatem] Ita primus edidit Aldus; Aldinæ autem lectioni favent omnes, quos adhibui, libri scripti. Vetustiores typis excusi *gratulantur*. Pari errore *salutare* pro *consalutare*, præferunt interdum codd. manu exarati. Vide ad 1. 7. § 1. *cremare* pro *concremare*, vett. edd. Vide hoc lib. ad c. 53. § 5. Contrario autem errore *concedere* pro *cedere*, codd. scripti. Vide ad 11. 47. § 3.

§ 8 *Legati pro concione*] *Legati pro concione ovantur* Harl. 1. Sed fortelibrarius voluit *ovantes*. Verum, quamcumque vocem dare voluerit, vulgatum defendo, reliquorum codicum auctoritate fretus. Videtur autem vocem addidisse, ut suppleret vocem subintellectam ‘aiunt,’ ‘dicunt,’ ‘inquiunt,’ vel similem, quam Livius sæpissime omittere amavit. Vide ad xxiii. 45. § 6. et hoc lib. ad c. 53. § 6.

Quod bonum, faustum, felixque sit vobis, reipublicæ] Adnotat Hearne, in aliis esse *robis, reique publicæ*, idque etiam placere Sigonio et Gronovio. Videndum est, ubi illi de hoc loco agant. Duk. *Vobis, reipublicæ* primus edidit Jac. Gronovius, quem Hearne et Clericus secuti sunt. *Vobisque reipublicæ* est in Lipsiens. Verum non modo omnes priores præferunt *reique publicæ*, sed eandem lectionem servant etiam Flor. Voss. 2. Leid. 1. Harl. 2. Port. Gaertn. Hav. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. B. Alibi sæpe Livium copulam suppressisse, non ignoro: eam tamen invitis tot codd. hic omittere non audeo; præsertim quum in omnibus exemplis huius formulæ, quæ Brisson. de Formul. 1. p. 66. ex Livio aliisque congestit, omissa non sit, ubi ei locus esse potuit. Vide hoc lib. c. 34. viii. 25. x. 8. xxi. 30. xxiv. 16. Loco igitur, unde ejecta erat, restitui. Mox *rediere in patriam* Gaertn. *redite in patria* Lipsiens.

Tum liberosque viros, pro liberosque vestros, habet Harl. 1. *liberosque uteros* Gaertn.

Nullius ager in tot usu rerum necessario] *Nullus ager* Harl. 2. fragm. Hav. et priscae edd. usque ad Aldum, qui nullius dedit, concinentibus reliquis membranarum. Deinde vox usu non comparet in Voss. 1. et Leid. 2. sed ordine inmutato *in tot rerum usu* habent plerique reliqui Voss. 2. Leid. 1. Harl. ambo, Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. ut ordo, qui vulgo obtinet, tantum Flor. et librorum excusorum auctoritate nitatur. Scriptos igitur plerosque sequi æquius iudicavi.

§ 9 *Ibi felici loco, ubi prima initia inchoastis*] *Ubi felici loco* Hav. Vide ad xxvii. 5. § 2. Deinde *inchoatis* Leid. 1.

Tribunos plebis creabitis] Pall. 1. ac 3. *tribunos plebi creabitis*. Gebh. Ita etiam edidit Jac. Gronovius, probantibus recentioribus Hearnio, Clerico, et Londineusibus. Et ita etiam plures ex codd. meis. Nam alterum solum superesse notatur in Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. Gaertn. Hav. et a m. sec. fragm. Hav. Vide ad 11. 42. § 6. Sed, vocem *plebi* in Oxon. C. deesse, Hearne auctor est.

§ 10 *Convellunt inde signa*] Hoc verbum obvium subinde est apud Livium. Sed hoc loco placet mihi lectio vetus, quæ habet *Convertunt inde signa*. Est autem ‘convertere signa’ redenntium. Sic viii. 11. ‘Et quum jam portis prima signa et pars agminis esset egressa, nuncio allato de clade Latinorum, quum conversis signis retro in Urbem rediretur.’ Porro offendit jam olim quosdam hoc verbum. Unde et in Vormaciensi codice adscriptum est in margine *Convellunt*; quæ lectio deinde in vulgatas istas edd. est recepta. *Rhen. Convertunt* Pall. tres. quod recte monuit quoque ex suo Rhenanus. Nam cum redeundum, signa convertenda

erant; ut VIII. 11. 'Cum jam portis prima signa et pars agminis esset egressa, nuncio allato de clade Latinorum, cum conversis signis retro in Urbem rediretur.' Male Andreas Campanusque *Convellunt*. Gebh. *Convertunt inde signa* ab Rhenano manavit: prius erat *Convellunt*. Et utrumque sane apud Livium esse obvium, noverat vir optimus: sed si pariter recordatus foret qua utrumque potestate esset, credidisset potius illi veteri manni, quæ in Borbetom. ad marginem correxerat *Convellunt* quam quæ in contextu posuerat *Convertunt*. Sciendum igitur, 'converti signa' vel de via in agmine, vel in acie; illud cum ex itinere retrocedunt, hoc cum jam mota et ferri cæpta in aliam partem feruntur. De priore Livius VIII. 11. 'Et cum portis prima signa et pars agminis esset egressa, nuncio allato de clade Latinorum, quum conversis signis in Urbem rediretur.' Lib. x. c. 18. Volumnius tantum quod adveniens: 'quæ' literæ 'si falsæ fuerint, nec usus sui sit in Etruria, ex templo conversis signis abiturum.' De posteriore v. 35. in prælio Romanorum cum Gallis: 'Brennus ad subsidiarios signa convertit.' Cæsar Gall. II. 26. 'Monuit, ut paulatim sese legiones conjungerent, et conversa signa in hostes inferrent.' At sicubi stativa egit exercitus, et fixa fuere signa, jamque incipiunt moveri, vel eo unde venerant, nunquam 'converti,' sed 'convelli signa' dicuntur. Livius III. 7. 'Ut totis passim castris fremitu orto, quid in vasto ac deserto agro inter tabem pecorum hominumque desides sine præda tempus tererent, signa repente convellerent.' v. 37. 'Gallis postquam accipere, ultro honorem habitum violatoribus juris humani, elusamque suam legationem esse, confestim convulsis signis citato agmine iter ingrediuntur:' sic invenies acceptum VII. 39. XXII. 3. XXV. 1. et

alibi. Sic et 'signa convelli moverique' Suetonius conjunxit in Clandio c. 13. Valerius Max. I. 6. ex. 11. 'Aquilæ altera vix convelli a primipilo potuit, altera ægerrime extracta in contrariam, ac ferebatur, partem se ipsa convertit.' Cicero de Divin. I. 35. 'Itaque signa convelli et se sequi jussit.' Nec aliter Tacitus Annal. I. 20. 'Interea manipuli, ante ceptam seditionem Nauportum missi ob itinera et pontes et alios usus, postquam turbatum in castris accipere, vexilla convellunt.' Jam enim manserant aliquid temporis Nauporti, et opere militari itinera et pontes etsi quid aliud reficere cœperant: nuncio accepto de seditione discedunt (hoc est, 'vexilla convellunt') inde injussu ducum, medio itinere contumeliosi in centuriones; et conjungunt se cum legionibus turbidis, quæ in castris essent. At vir doctus [J. Freinshemius] intelligit scissa et derepta hastilibus, quod Tacitus Histor. II. 85. 'Laceratisque vexillis, quæ Vitellii nomen præferabant:' quodque Hist. I. 41. 'Vexillarius comitantis Galbam cohortis dereptam Galbæ imaginem solo adflixit:' et in III. 12. 'Magno tumultu Vitellii imagines invadunt:' ibidemque c. 13. 'Recurrens in principia miles præscriptumque Vespasiani nomen, projectas Vitellii effigies adspexit.' Ex Frontino possis dicere, 'signa submittere,' etsi auctoritate ducis illic fiat, IV. 1. ex. 43. Sed hoc non faciebant, nisi ad extremam rabiem adacti, aut militiam prorsus exsuerent, aut imperatorem imperatore mutarent: nec ullum sibi receptum ad pœnitentiam relinquerent. Neutrum hi cogitabant milites: nec enim volebant exanctorari omnes, nec alium optabant imperatorem: militiam molliorem et fructuosiore quærebant. Ergo et hoc Livii loco, quando ex tota narratione constat, non venisse hos in montem

Sacrum, tantum ut abirent, sed consedis-
 se, et fixa signa habuisse, saltem
 dum cogitur et consulitur senatus,
 dum ultro citroque eunt et redeunt
 legati, et diserte dicit Livius eos
 ‘ castra locavisse,’ multo credibilis,
 imo certum est, legendum esse *Con-*
vellunt, non *Convertunt*. J. F. Gron.
 Quamvis omnes mei conspirent in
 scripturam, quam Rhenanus in Vor-
 maciensi invenit, post tanta tamen
 diligentia expositam et inlustratam
 ntramque locutionem ‘convellere’ et
 ‘convertere signa’ cura magni Gro-
 novii, veterum editionum et illius,
 qui alteram lectionem in margine is-
 tius Vormaciensis adscripsit, auctori-
 tatem satis gravem puto, ut eorum
 omnium fide *Convellunt inde signa* in
 contextum recipiam, sive potius a
 Clerico receptum inde non moveam.
 Nescio tamen, unde is hauserit, ἢ
Convellunt præter antiquas edd. eti-
 am habere Libb. Mss. Virorum enim
 doctorum nemo, ne Gronovius qui-
 dem, ullum cod. memoravit eam lec-
 tionem præferentem, præter unius
 Vormaciensis apud Rhenanum mar-
 ginem. Sed puto virum doctum nim-
 ia festinatione notas Gronovii con-
 sultuisse.

§ 11 *Ibi extemplo, pontifice maximo*
comitia habente] *Ibi templo* Voss. 1.
 Deinde *pontifice magno* Harl. 2. et
 Hav. Sed vox *maximo* non conspi-
 citur in vetustis excusis usque ad
 Aldum, qui primus addidit, astipu-
 lantibus reliquis omnibus scriptis.
 Vide ad i. 32. § 2.

Creaverunt omnium primum A. Vir-
ginium, inde L. Icilium] ‘*Virginus*’
 hic pater Virginiae fuit, ut ‘*Icilius*’
 sponsus, auctore Dionysio l. xi. p.
 726. Ergo *L. Virginus* nominandus,
 non *A.* ex iis, quæ supra a Livio c.
 44. et Dionysio p. 709. et a Pediano
 pro Cornelio p. 139. dicta sunt. *Si-*
gon. *A. Virginium*, vel *A. Vergini-*
um, omnes codd. quos consului; nisi
 quod *Aulium Virginium* sit in Leid. 2.

Quamvis autem ex Dionys. non pa-
 teat, *Virginium* tribunum plebis fu-
 isse patrem Virginiae, id tamen non
 obscure indicat Liv. c. 58. At quum
 is constanter *L. Virginus* alibi voce-
 tur, ita etiam hic legendum conjici-
 enti Sigonio consentio. Invitis ta-
 men libris in contextum recipere non
 audeo. Præterea *primum omnium*
 vetusti excusi usque ad Aldum, qui
 vocabula trajecit. Aldo autem con-
 cinunt omnes Mss.

Avunculum Virginii, auctores secessi-
onis] Livius, corrupta a librariis dic-
 tione, *Virginii avunculum* vocat, quum
Virginiae haud dubie legi oporteat.
Sabell. *Avunculum Virginii*, vel *Ver-*
ginii, tamen servant omnes libri,
 quos adhibui, præter Flor. qui habet
avunculum virgini, et Harl. 1. in quo
 tota hæc periodus *creaverunt omnium*
primum...tribunum plebis deficit; cui
 errori ansam dedit vocum *tribunos*
plebis creaverunt, et *tribunum plebis cre-*
atum repetitio. Vide ad ix. 11. § 11.
 Librarius etiam Neapol. Latini ite-
 dem *avunculum Virginii* præfert. Ni-
 hilominus recte Sabellicum *Virginiae*
 emendasse puto. Vide hoc lib. ad c.
 45. § 4. Insuper *actores secessionis*
 Port. infinitis locis obvio in codd.
 scriptis errore. Vide ad i. 26. § 5.

§ 12 *Tum C. Sicinium progeniem*
ejus, quem pr.] Scriptura vetus habet
progenies ejus. Suspicio Livium scrip-
 sisse *Tum C. Sicinium, progenie ejus*,
 hoc est, ex progenie ejus. *Rhen.*
 Nescio cur placeat magis hoc loco
Rhenano progenie, quam *progeniem*,
 quum ita loquatur Cicero in Epist.
 ad Octavium, ‘*Populum, quem ipse*
primo, post progenies ejus a regibus
liberavit.’ *Sigon.* *Progenies* etiam
 Flor. Voss. 1. Leid. uterque, Lipsi-
 ens. et Klockian. *progenie* vero, ut
 Rhenanus conjecit, Voss. 2. præfert.
 Cum Sigonio tamen vulgatum non
 displicet. Silius viii. 405. ‘*Tullius*
æratas rapiebat in agmina turmas,
Regia progenies, et Tullo sanguis ab

alto.' Et hac forma emendant viri docti apud Florum i. 1. 'Ab his Amulius jam bis septima soboles regnabat,' pro *sobole*. Ceterum epistolam ad Octavium non a Cicerone, cujus nomen mentitur, sed a vetere quodam declamatore conscriptam esse, diu viris doctis suboluit. Denique *Et C. Sicinium* Harl. 2. et Hav. *Tunc C. Sicinium* Leid. 2. Lipsiens. et Port. Vide ad ii. 12. § 15.

Quem primum . . . proditum memoriae est] Pall. 1. ac 3. *proditum est memoriae*. Gebh. *Primum*, quod reliqui constanter servant, ab uno exsulat Port. Deinde *traditum memoriae est* Harl. 2. et Lipsiens. *proditum memoriae esse* Leid. 1. *proditum memoria* Leid. 2. *proditum memoria esse* Port. *proditum memoria est* Gaertn. et fragm. Hav. *proditum est memoria* Voss. 2. *traditum* ex glossa natum puto. Ita et alibi peccatur. Vide Nic. Heinsium ad Nason. Fast. iii. 291. Quamvis autem utrumque dicatur 'prodere memoriae,' et 'memoria,' ut videndum erit ad xl. 29. § 2. prius tamen verius existimo, quoniam melioris notæ codd. eam scripturam servant.

Tribunatum insignem ante decemviris creatos gesserat] Vox *creatos* prætermittitur a librario Leid. 2. Ceterum *Dulium*, pro *Duiliū*, Lipsiens.

§ 13 *M. Titinnius, M. Pomponius*] Prioris hic memoratæ gentis nomen in Livio sæpe occurrit, sed plerumque *Titinius* scribi solet; *Titinnius* autem per duplex *n*, præterquam hoc loco, tantum infra iv. 16. et xxxi. 21. Hæc inconstantia ab Aldo, certe hoc loco et lib. iv. orta est, ante quem constanter *Titinius* editum inveni. Et recte. Ita enim diserte est in Flor. Voss. 2. Leid. utroque, et Port. quo eodem tendunt reliqui codd. licet nomen corrupte præferant. Nam *Totinius* est in Voss. 1. *Ticinius* in Lipsiens. Gaertn. Harl. 2. et Neapol. Latini. *Siccinius* in Hav. *Cici-*

nus in fragm. Hav. a m. pr. Sed recte *Titinius* a m. sec. Quamvis itaque minus emendati, uno tamen ore testantur, nomen illud tantum simplice litera *n* scribendum. Pari modo non tantum *Titinius* exaratur apud Diod. Sicul. Bibl. xiv. p. 443. verum etiam *TITINIVS* in nummis antiquis hujus gentis apud Ursin. Patin. aliosque, et passim in lapidibus antiquis. Vide etiam Sigonius ad Liv. iv. 16. § 5. Præterea *M. Pompinius* habent Leid. 1. et Hav. *M. Pompeius* Gaertn.

C. Apronius, Ap. Julius] *Appii* prænomen non probo, nisi in Sabinis viris, ut in 'Claudiis,' ut in 'Ap. Herdonio Sabino,' qui Capitolium occupavit. 'Julia' gens cum patricia est, tum nunquam *Appio* vel *Publio* prænomine usa est. Itaque legendum puto in hoc tribuno plebis *P. Villius*. Est enim gens 'Villia' plebeia, ubique in vulgatis libris pro 'Julia' habita, eaque usa est prænomine *Publio*. Sigon. Non probat Sigonius *Appii* prænomen, nisi in Sabinis, videlicet 'Claudiis,' 'Appio Herdonio Sabino,' qui Capitolium occupavit. 'Julia' deinde gens cum patricia sit, numquam *Appio* vel *Publio* prænomine usam contendit; ideo legendum putat in hoc tribuno plebis *P. Villius*. Talia sunt, quæ blandiente inventis ingenio protrudimus. Expresse Pal. 1. *Appius Esilius*, ut et Pal. 3. *Appius Esilius*; unde forte faciendum *A. Ofilius*. Campanus tamen, nescio an libris vel ingenio fretus, vulgavit *Appius Villius*. Gebh. *C. Ipronius* Voss. 2. *C. Pronius* Hav. *C. Appeonius* Lipsiens. *C. Apropius* Gaertn. Deinde omnes nostri prænomen secundi tribuni fuisse *Appius* constanter testantur. *Julius* vero tantum vocatur in Harl. 2. et Hav. *Julius* in Gaertn. *Esilius* in Leid. 1. *Esilius* in Port. *Vilius* in Leid. 2. et fragm. Hav. *Villius* in Flor. Voss. utroque, Harl. 1. et Lipsiens. Hinc patet, verisimile esse, Campanum non in-

genio, sed libris fretum *Villius* edidisse. Conjecturam Sigonii probat etiam Pighius in *Annal. Rom.* ad a. ccciv. p. 156. quam etiam obrationes quas addidit, veriore puto. Prænomena ‘*Appius*’ et ‘*Publius*’ alibi quoque in Mss. commutata fuerunt. Vide Oudend. ad *Frontin.* 1. 4. ex. 11. Si quis contendat, haud facile librarios usitatissimum apud Romanos prænomen *Publius* in alterum *Appius*, vix alibi apud Romanos, quam in gente *Claudia* obvium mutasse, at contra sæpius hoc in illud; dicendum puto, τὸ *Appius* ex proximo *Apronius* natum esse, et sequentis tribuni prænomen intercidisse. Sæpissime vero minus cognitum librariis nomen *Villius* in notissimum *Julius* in Mss. abiit. Vide ad *XL*. 44. § 1. Tandem ultimi tribuni prænomen omittunt *Voss.* 2. *Leid.* 1. *Harl.* 1. *Port.* et *fragm. Hav.* a m. pr. Deinde pro *Oppius* præferunt *Soppius* *Voss.* 1. *Leid.* 1. et *Harl.* 1. Prænominē et nomine juncto *Coppius* dicitur in *Flor.* quomodo etiam alibi librarii errare soliti sunt. Vide ad *xxxviii.* 35. § 2.

§ 14 *Tribunatu inito*] *Tribunato inito* *Voss.* 1. *Leid.* 2. et *Harl.* uterque. Vide ad 1. 15. § 7. Mox *Lucinus Icilius* *Flor.* *Licius Icilius* *Lipsiens.* Tum *secessio a decemviris* *Leid.* 2. et *Gaertn.*

§ 15 *M. Duellius rogationem pertulit*] Aliquoties scribunt *Pall.* *Duillius*. *Gebh.* Ita etiam *Flor.* *Voss.* ambo, *Leid.* 1. *Lipsiens.* *Gaertn.* et *Port.* quomodo plerique eorum codd. cum *fragm. Hav.* supra quoque § 12. scribunt. At recte nunc editum *Duilius* ex Sigonii sententia. Vide ad 11. 58. § 2. Præterea *provocationem*, pro *rogationem*, *Voss.* 1. *per provocationem* *Leid.* 2. quæ vox, quod proxime præcesserit, menti librariorum adhuc obhæsit, quum hæc scriberent. Denique *protulit* *Gaertn.* Vide ad v. 4. § 12.

Ea omnia in pratis Flaminiis concilio plebis acta, quem nunc circum Flaminium] *Et omnia* *Gaertn.* sæpius obvio errore. Vide ad *xlii.* 5. § 7. Sed vox *omnia* non adparet in *Voss.* 1. et *Leid.* 2. Tum *consilio plebis* *Leid.* 2. Verum comitia tributa non ‘*consilium*’, sed ‘*concilium plebis*’ vocandum recte docet *Gronov.* ad *Liv.* *xliv.* 2. § 5. Deinde *quæ nunc* *Harl.* 2. *Port.* et *Neapol. Latinii.* Reliqui nihil mutant, nisi quod *quæ nunc* habeat *Leid.* 1. *quam nunc* *Gaertn.* *quam ne* *Harl.* 1. Illud *ne* inde natum videtur, quod librarii nunc per compendium scripserint. Vide ad vi. 37. § 6. Vulgatum *quem nunc* præstat, ut relativum potius cum vocabulo sequenti, quam cum præcedenti, conveniat; quod *Livio* familiare est. Vide *Gronov.* ad *Liv.* *xxxii.* 30. § 5. Vitiose denique *arcum Flaminium* *Hav. circum Flaminium* *Voss.* 1.

CAP. LV. § 1 *L. Valerius et M. Horatius*] *Rott.* *Voss.* uterque, *Flor. Gnd.* ignorant copulativam. *J. F. Gron.* Particula media non tantum abest etiam a nostris omnibus membranis, sed *Hearne* insuper monuit, eandem neque in suis comparere. Vide ad 11. 17. § 1.

Qui extemplo magistratum acceperunt] *Pall.* omnes et *Andræe* recensio *acceperunt*. Sed placet vulgatum, quod et *Campanus* secutus est. *Gebh.* Præter *Campanum* omnes excusi *acceperunt* retinent usque ad *Aldum*. Et ita etiam est in *Voss.* utroque, *Leid.* 2. *Harl.* 2. *Port.* *Lipsiens.* *Gaertn.* *Hav. fragm. Hav.* in *Oxon. B. L.* 2. *N. C.* quos *Hearne* adhibuit, et in *Neapol. Latinii.* Sed rectius *Aldus* substituit *acceperunt*, quod etiam tuentur *Flor.* et *Harl.* 1. Neque longe abest *Leid.* 1. *hoc ceperunt* præferens. Vide *Gebhardum* ad 1. 7. § 6. et quæ notantur ad *xxx.* 50. § 6.

Nec sine obfensione fuit] *Nec sine ulla offens. fuit* *Leid.* 2. et *Port.*

§ 3 *Quum veluti in controverso jure esset*] *In contr. quum velut jure esset* Port. *velut etiam, pro veluti*, Leid. 1. Harl. 1. Gaertn. et fragm. Hav. vero pro ea voce præfert Voss. 2. altera lectione in margine a m. sec. adjuncta. Deinde *in controverso jure esset* Lipsiens. *in controversia jure esset* Leid. 2. *in controversia jus esset* Gaertn.

Ut quod tribuni plebis jussissent, populus teneret] Adulteratus fæde locus est; sic restituendus, ut, *quod tributum plebes, sive plebs, jussisset, populum teneret*. Codex Borbetomagensis habet *plebis*, pro *plebes*, quæ vox castigatori imposuit. Et est *populum teneret*, pro 'astringeret.' Rhen. Vet. lib. ut, *quod tribunus plebis jussisset*. Placet tamen magis *tributum plebes*, id est, tributis comitiis. Sic enim ait Dionysius l. xi. p. 725. Καὶ τὸν κελεύοντα τοὺς ὑπὸ τοῦ δήμου τεθέντας ἐν ταῖς φυλετικαῖς ἐκκλησίαις νόμους ἄπασιν κείσθαι 'Ρωμαίοις ἐξ ἴσου, τὴν αὐτὴν ἔχοντας δύναμιν τοῖς ἐν ταῖς λοχίτισιν ἐκκλησίαις τεθησομένοις' id est, *leges tributis comitiis latis omnibus Romanis esse latis, eandemque vim habere, atque eas, quæ centuriatis comitiis latæ sunt*. Sic vii. 16. 'Legem tributum de vicesima eorum, qui manumitterentur, tulit.' Sic alibi vi. 20. 'centuriatum.' Sigon. *Tributum plebe jussisset* Harl. 1. *tribunus plebis jussisset* Voss. 2. Harl. 2. Gaertn. Port. Hav. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. B. L. 2. et C. *tribuni plebis jussissent* Leid. 2. *tributum plebis jussisset* Leid. 1. Eadem lectio a m. pr. etiam exstitit in Flor. pro quo deinde *tribuni plebis jussissent* factum est. *Tributum plebes jussisset* Klockian. et Voss. 1. ad cujus posterioris marginem tamen adjectum est pro varia lectione a m. sec. *tribuni plebes jussisset*, quod præfert etiam Lipsiens. in contextu. Sane tribuni plebis non 'jubebant' plebiscita, sed 'rogabant.' Contra plebs vel populus, quidquid comitiis decrenebat, dicebatur 'jubere.' Vide hoc

lib. ad c. 30. § 6. Præterea *populus teneret* Voss. 2. Leid. 2. Harl. 2. Gaertn. Hav. et a m. sec. fragm. Hav. et in margine Voss. 1. *populus teneretur* Port. ut mox hoc eodem § 'Tenerentur Patres plebiscitis.' Sed recte *populum teneret* Flor. Lipsiens. Klockian. Voss. 1. in contextu, Leid. 1. Harl. 1. et a m. pr. fragm. Hav. Infra viii. 12. 'Ut plebiscita omnes Quirites tenerent.' ix. 33. 'Etsi tenuerit lex Æmilia eos censores, quorum in magistratu lata esset.' c. 34. 'Tenuit Æmilia lex violentos illos censores C. Furium et M. Geganium. Tenuit deinceps omnes censores intra centum annorum spatium, tenet C. Plautium collegam tuum.' Cic. Orat. Philipp. xi. 5. 'Solvatur legibus; quamquam leges cum non tenent propter eximiam, credo, dignitatem.' Plin. Hist. Nat. xvi. 10. 'Q. Hortensius dictator, quum plebs secessisset in Janiculum, legem in Esculeto tulit, ut, quod ea jussisset, omnes Quirites teneret.'

§ 4 *Unicum præsidium libertatis, decemvirali potestate eversam*] *Præsidium libertati* Hav. et Harl. 2. Vide hoc lib. c. 45. § 2. Verum licet alibi Livius ita loqui amaverit, reliquorum tamen in vulgatum conspiratio efficit, ut nihil mutandum censeam. Tum *dec. potestatem eversam* Harl. 2. *dec. potestate eversa* Voss. 1. et Port.

Non restitunt modo, sed etiam in posterum muniunt] *Constituunt præferunt vetusti*, quos vidi, typis exarati: pro quo Mediolanenses a. 1495. et Venetia a. 1498. recte *restituunt* ediderunt. Et ita codd. scripti omnes exhibent. Deinde *vocula etiam* deficit in Hav. quæ abesse posset, si plurium vel melioris notæ codicum consensus accederet. Vide ad ii. 6. § 1. *Insuper in postremum muniunt* Voss. 2. Leid. 1. Port. et fragm. Hav. Alibi hæc vocabula male confunduntur. Vide Corte ad Plin. Ep. iii. 19. § 6. Tandem literis perperam

trajectis *minuunt* Lipsiens. Vide ad Livii vi. 27. § 8.

§ 5 *Sanciendo novam legem*] Lege ex vet. lib. *nova lege*. Sigon. Pal. 2. *sanciendo nova lege*. Gebh. Non male Sigonius et quidam *nova lege*. Cicero de Offic. iii. 17. 'Neque more turpe haberi, neque aut lege sanciri, aut jure civili.' Lib. Tusc. iv. 2. 'Quod ne liceret fieri ad alterius injuriam, lege sanxerunt.' Justin. iii. 2. 'Si quidem nihil lege ulla in alios sanxit, cujus non ipse primus in se documenta daret.' J. F. Gron. Nec minus tamen Latini dicunt *sancire legem*. Livius xxxiv. 7. 'Nece liberorum etiam suorum eam legem parentes sanxisse.' Cicero Tusc. ii. 14. 'Cretum quidem leges, quas sive Jupiter, sive Minos sanxit.' Et ita 'lex sancta,' et 'lex sancitur' apud Livium et alios occurrit. Duk. *Sanciendo nova lege* etiam ex meis Harl. 2. et Hav. ex Hearni autem Oxon. cod. B. Ita Livium aliosque scriptores locutos esse confiteor. Exemplis a Gronovio laudatis sequentia addi possunt ex Liv. xxx. 19. 'Latium ad populum est, ne C. Servilio fraudi esset, quod patre, qui sella curuli sedisset, vivo, quum id ignoraret, tribunus plebis atque ædilis plebis fuisset, contra quam sanctum legibus erat.' xxxiv. 4. 'Quam causam fuisse censetis? Eadem fuit, quæ majoribus nostris, nihil de hac re lege sancienti:' ex Cic. pro Flacco c. 28. 'Quum aurum Judæorum nomine quotannis ex Italia et ex omnibus vestris provinciis Hierosolymam exportari soleret, Flaccus sanxit edicto, ne ex Asia exportari liceret.' Vide Gebhard. ad Cic. Tusc. Quæst. iv. 2. Conspiratio tamen vet. lib. Sigonii, Pal. 2. Gebhardi, et ex meis Harl. 2. atque Hav. qui plerumque deteriores lectiones amplecti soliti sunt, adversus reliquorum codd. eorumque optimorum, consensum, efficit, ut lectio illa admodum suspecta

sit; et quidem tanto magis, quod etiam altera loquendi formula optimis scriptoribus usitata fuerit. Cic. pro Plancio c. 18. 'Noli enim putare, Laterensis, legibus istis, quas senatus de ambitu sancire voluerit, id esse actum, ut suffragatio, ut ob-servantia, ut gratia tolleretur:' pro Domo c. 30. 'Majores nostri de civitate et libertate ea jura sanxerunt.' Horat. Satyr. i. 3. 67. 'Quam temere in nosmet legem sancimus iniquam!' Vide N. Heinsium ad Nason. Epist. Heroid. vi. 154. Ut autem 'sancire legem,' ita forma passiva 'lex sancitur' apud Cic. de Amic. c. 12. 'Hæc igitur lex in amicitia sanciat, ut neque rogemus res turpes, nec faciamus rogati.' Hinc 'lex diligentius sancta' apud Livium x. 9. 'Eodem anno M. Valerius consul de provocatione legem tulit, diligentius sanctam.' 'Lex' autem 'ne quis crearet,' est lex statuens, vetans, ne quis crearet: ut in loco Cic. proximo 'Lex ut rogemus' est lex statuens, jubens, ut rogemus. Liv. iv. 24. 'Se legem laturum, ne plus quam annua ac semestris censura esset:' et passim. Vide ad iv. 20. § 7.

Ne quis ullum magistratum sine provocatione crearet] Ant. Perizonius ad marginem notavit, legem hanc non servatam esse, liquere ex iv. 13. Sed vide quæ ad eum locum notantur.

Qui creasset, cum jus fasque esset occidi] In scriptis nihil innotatur; quare receptæ lectioni controversiam non moveo. Non displiceret ceteroquin *qui creasset*. Eadem forma, qua dixit i. 18. 'Uti tu signa nobis certa adclarassis inter eos fines, quos feci:' ubi vide: et hoc lib. c. 64. 'Hi tum uti quos sibi collegas cooptassint, ut illi legitimi eadem lege tribuni plebei sint, ut illi, quos hodie tribunos plebei feceritis:' ubi etiam ante Rhenan. et Sigonium *cooptassent*

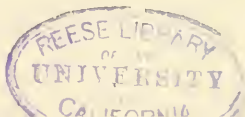
legebatur. Et ita viri docti legendum censuerunt apud Plin. lib. xxviii. Hist. Nat. c. 2. 'Quid? non et legum ipsarum in Duodecim Tabulis verba sunt? Qui fruges excantassit. Et alibi, Qui malum carmen incantassit.' Pari modo nempe pro *excantasset* et *incantasset* reposuerunt *excantassit* et *incantassit*. Vide Voss. Gramm. v. 15. Talis est infinitivus futuri 'impe-trassere,' 'expugnassere,' pro impe-traturus esse, expugnaturus esse. Vide Voss. ibid. c. 17. Mox tamen hoc cap. § 14. sequitur, 'Qui plebem sine tribunis reliquisset, quique magistratum sine provocatione creasset.' Præterea verbis seqq. *capitali noxæ* prisca excusi usque ad Aldum, qui *capitalis* reposuit. Et ita exhibent libri scripti omnes, quibus usus sum.

§ 6 *Relatis quibusdam ex magno intervallo ceremoniis renovarunt*] *Renovaverunt* Harl. 2. *renovare* fragm. Hav. Doujatius ad verbum *renovarunt* vel ex superioribus repetendum censet vocem *legem*, vel legendum arbitratur *relatas quasdam ex m. interv. ceremonias renov.* Sed neutrum necesse puto. Enum male habuisse videtur, quod *renovarunt* sine casu poneretur. Verum non vidit subintelligendum pronomen demonstrativum *id*. 'Tribunis renovarunt *id*, ut viderentur sacrosancti.' Vide ad xxiii. 15. § 4. Vel ipsum illud *ut sacrosancti viderentur* loco casus quarti est, quasi dixisset, tribunis renovarunt existimationem sanctitatis. Neque probare possum conatum Ant. Perizon. *caverunt*, pro *renovarunt*, reponentis. Ea enim emendatio, quam ad marginem editionis adscripsit, omnium codicum fidei adversatur, et a vulgato longissime recedit. Præterea recte *renovarunt*: antea enim sacrosancti fuerunt. Vide ii. 33.

§ 7 *Quum religione inviolatos eos, tum lege etiam fecerunt*] *Tum religione* Voss. 2. et Harl. 2. Vide ad vi. 23.

§ 3. Præterea *tum legem etiam* Voss. 1. et Leid. 2. Verum non 'legem inviolatam' facere voluerunt consules, sed ipsos 'tribunos,' partim 'religione,' relatis quibusdam ceremoniis, partim 'lege.'

Ut qui tribunis plebis, ædilibus, iudicibus, decemviris, nocuisset] Vox *decemviris* abest a veteribus libris, nec videtur necessaria. Est enim ridiculum, plebem cavisse decemviris, quos perosa iudicio etiam est persequuta. *Sigon.* Abest a Pal. 2. *decemviris*, quod non necessarium esse respondet Sigonius. Sed asserunt illud et Pall. duo meliores, editionesque principes, et illa verba supra c. 53. 'Decemviris quoque ab ira et impetu multitudinis præcavere iubentur.' *Gebh.* Festus in 'Sacrosanctum' tantum tribunos et ædiles plebis memorat. 'Judices' et 'decemviri,' quos addit Livius, quinam sint, non facile dictu esse, scribit Ant. Augustinus de lege Horatia; sed se existimare, esse minores aliquos plebis magistratus, quibus potestas curatiove aliqua publica mandata erat. Charondas Verisimil. i. 3. 'judices' videtur accipere eos, quibus mandata erat proprie dicta jurisdictio. Sed tribunorum et ædilium plebis, ad quos hoc totum pertinet, nulla erat proprie dicta jurisdictio. Perizonius Dissert. de Prætorio i. § 7. 'judices' exponit 'ædiles plebis,' quos lites iudicasse dicit, quia Dionysius vi. 1. eos vocat *δικαστάς*: de 'decemviris' nihil addit, fortassis quod ei itidem, ut Sigonio, hæc vox suspecta fuit. Verum primum quæri potest, an 'ædiles plebis' lites iudicaverint? Potuerunt fortassis de mensura jus dicere, vasa minora frangere, et lites inter eos, quorum opera utebantur ad expediendas res, quas multas magnasve iis commissas fuisse scribit Dionysius, ortas componere, unde etiam *δικαστάς* appellari potuerunt. Sed eos lites

et causas pecuniarias judicasse vi et jure potestatis suæ, non facile ostendi poterit. Deinde si ‘ ædiles plebis’ et ‘ judices’ iidem sunt, cur lex eosdem bis nominavit, primum ‘ ædiles,’ deinde ‘ judices?’ Probabilior est sententia Augustini. *Duk.* Vocula ut deest in Gaetrn. Deinde vox *decemviris* a solo exsulat Hav. sed *ædilibus, judicibus, viribus nocuisset* habet Harl. 2. *ædilibus et judicibus juris nocuisset* Port. Adparet, olim *xviris* scriptum fuisse, notam autem numeralem a librariis ejus vim non adsecutis omissam, et inde, transpositis literis, *juris*, pro *viris*, scriptum esse. Reliqui omnes nihil mutant; unde vocem *decemviris* cum Sigonio delere non audeo: quem in eo etiam aliquid humani passum fuisse Doujatius observat, quod ridiculum dicat, plebem cavisse decemviris, quos perosa judicio est persecuta; quum non ‘ plebs’ hanc legem tributis, sed ‘ populus’ omnis ‘ centuriatis comitiis’ jusserit: quæ censura vera est. Sed neque voci *decemviris*, ut Gebhardus fecit, patrocinium pararem ex eo, quod legati a senatu missi c. 53. jussi sunt ‘ decemviris ab ira et inpetu multitudinis præcavere.’ Id enim jam antea fecerunt adversando plebi, postulanti, ut decemviri sibi dederentur, quos vivos igni concremare volebat. Hic vero non de legatis agitur, sed consul Romanus fert legem comitiis centuriatis. Ceterum quoniam per ‘ decemviro,’ immo etiam per ‘ judices’ intelligendi sint, me hæere ingenue fateor. Vix adtentionem meretur sententia Glareani, qui ad § 11. suspicatur, sub nomine ‘ decemvirum’ in hac lege caveri illis, qui libris Sibyllinis præerant. Nam hoc tempore adhuc tantum duumviri erant, quo nomine etiam memorantur lib. v. c. 13. Iis vero demum decemviri substituuntur vi. 42. Periz. in Dissert. de Prætor. § 7. hunc locum laudans omittit, ex

Sigonii sententia, vocem *decemviris*, et per ‘ judices’ intelligit ædiles, quos Dionys. Antiq. l. vi. loco mox laudando *δικαστὰς* adpellatos tradit. Verum vellem, ut vir clariss. addidisset rationem, cur Livius, sive potius auctores legis duplici nomine hos magistratus ‘ ædiles’ et ‘ judices’ vocarint, quum prius notissimum fuerit: aut, si uno illo non contenti fuerint, cur non et reliqua nomina adjecerint, quæ iis tributa fuisse Dion. ibid. observat? Eam enim non adsequor. Doujatius existimat, solos tribunos plebis quatuor illis diversis nominibus hic designari: primo ordinario ‘ tribunorum;’ deinde ‘ ædiliū,’ quoniam ædium sacrarum cura aliaque ædilitii officii ad tribunos primario spectabant, quibus ædiles plebis in hac re adjuncti velut ministri eorum, teste Dionys. l. vi. p. 411. tertio ‘ judicum,’ communi omnium magistratuum adpellatione, unde etiam Dionys. l. laud. ædiles plebis *ὑπὲρ τῶν δημάρχων καὶ συνάρχοντα καὶ δικαστὰς* vocatas scribit: quarto ‘ decemvirorum’ a numero, quo nomine ideo eos hoc loco inprimis adpellandos existimat, quoniam, quum initio quinque tantum fuissent, et ante paucos annos decem creati cæpissent, nunc id ageretur, ut eo numero semper crearentur, et priores sacratæ leges non nisi ad receptum tunc numerum quinarium referrentur. At sententiam hanc veram esse in animum inducere nequeo. Probabile enim non videtur, quum proprii et a tribunis diversi magistratus ‘ ædiliū’ nomine Romæ constituti fuerint, tamen in hac lege per ‘ ædiles’ intelligendos esse tribunos. Nam ita prætores collegæ consulum vocantur, iisdemque auspiciis creati dicuntur, quin et iisdem data est juris dicendi provincia, qui olim consules præfuerant; nunquam tamen, post institutos prætores, consules dicti sunt ‘ prætores,’ neque præto-

res dicti sunt ‘consules.’ Quin et, vulgo per *ædiles* hic ita proprie dictos *ædiles* plebis intellectos esse, ostendunt verba, quæ inferius § 9. sequuntur, ubi Livius juris interpretum sententiam refert, qui negant, hac lege quemquam sacrosanctum esse; idque probant exemplo *ædilinm*, qui a majoribus magistratibus prehendebantur. Nisi enim per ‘*ædiles*’ ita proprie dicti *ædiles* plebis vulgo intellecti fuissent, exemplum illud male hic adlatum foret. Donjatius quidem respondet, Livium *ædiles* ad partes vocantem falsum, et in juris morisque minutis lapsum esse. Verum is error recideret non tam in Livium, quam in juris interpretes, quorum sententiam Livius recensuit, et argumenta proposuit. Omnia enim usque ad § 11. pendent ex verbis § 9. ‘juris interpretes negant.’ Neque tantum juris interpretes, Livio *æquales*, per ‘*ædiles*,’ hac lege memoratos, *ædiles* plebis intellexerunt, verum diu ante in eadem opinione etiam fuisse videtur M. Cato, cujus sententiam probavit Festus voce ‘Sacrosanctum.’ ‘Sacrosanctum dicitur, quod jurejurando interpositum est institutum, si quis id violasset, ut morte pœnas penderet. Cujus generis sunt tribuni plebis, *ædilesque* ejusdem ordinis: quod adfirmat M. Cato in ea quam scripsit *ædilis* plebis sacrosanctos esse.’ An autem verisimile sit, verum sensum vocis ‘*ædilibus*’ latuisse omnibus juris interpretibus tempore Livii atque aliis, et demum Johannem Donjatium, antecessorum Parisiensium et Regionum professorum primicerium, post tot seculorum decursum exstitisse, qui cum perviderit, omnium iudicio relinquo. Præterea non video, quomodo tribunis plebis nomen ‘iudicium’ conveniat, quibus nna tantum ‘auxilii latio adversus consules’ concessa, sive ‘auxilii non pœnæ jus datum’ est, teste Liv. II. 33. et 35. cui concinit Dio-

Delph. et Var. Clas.

nys. Antiq. I. VI. p. 409. *Οἷτινες*, scilicet tribuni, *ἄλλου μὲν οὐδενὸς ἔσσονται κύριοι, τοῖς δὲ ἀδικουμένοις ἡ κατισχυομένοις τῶν δημοτῶν βοηθήσουσι, καὶ οὐ περιόψονται τῶν δικαίων ἀποστερούμενον οὐδένα*. Neque hoc tempore ullas iudicum partes sibi tribunos vindicasse constat, ut inde nomen id ferre potuerint. Denique non placet etiam eosdem nomine admodum ambiguo ‘decemviros’ vocari, quo legumlatores modo sublatis adpellabantur; quin et eodem nomine adpellari ex superstitione Romanorum ominosum fuisset, quum ob scelera a decemviris illis perpetrata, tum quod parvo tantum tempore in republica substiterint. Aliam sententiam proposuit Ant. Augustinus de Legibus in lege ‘Horatia,’ qui per ‘*ædiles*’ intelligit *ædiles* plebis. ‘Decemviri’ autem et ‘iudices’ qui fuerint, quamvis non facile dixerit, existimat tamen minores aliquot plebis magistratos fuisse, de quibus in ‘*Æbutia*’ nonnulla in medium adtulerat. In ‘*Æbutia*’ vero nihil ejus reperitur, nisi indicaverit ‘*Æbutiam* de centumviris,’ ubi centumvirorum iudicum et decemvirorum stlitibus iudicandis mentionem factam video; ut forte per ‘iudices’ indicatos crediderit centumviros, per ‘decemviros’ autem decemviros stlitibus iudicandis. Verum neque huic sententiæ calculum adjicere possum. Non videntur enim centumviri et decemviri stlitibus iudicandis jam hoc tempore instituti fuisse. Festus enim auctor est, ex triginta quinque tribubus Romanis ternos electos fuisse in voce ‘Centumvitalia.’ At demum diutissime postea, novis additis, triginta quinque tribus institutæ sunt. Præterea Pomponius Jctus refert, decemviros stlitibus iudicandis demum creatos esse, ubi jam duo prætores creari solebant, l. I. § 28. et 29. ff. de Orig. Jur. Unde etiam Pighius in Annal. Rom. eorum institutionem ad

Livius,

20 I

A. U. C. DXX. refert. Præterea eos non indicari hoc loco, videtur etiam ex ordine colligi posse. Decemviri enim centumviris præsidebant, adeoque dignitate præstabant, quos propterea ante iudices sive centumviros memoratos oportuerat, quemadmodum tribuni ante ædiles memorantur. Denique, eos sacrosantos fuisse, aliunde probari posse, non existimo. Aliis itaque, quibus felicius est ingenium, divinum relinquo, quinam per 'iudices' et 'decemviros' hoc loco intelligendi sint. Me sensum et verba legis a Livio memoratæ non adsequi, hand pudet; in qua jam suo tempore interpretes hallucinatos fuisse, Livius observat.

Familia ad ædem Cereris, Liberi, Liberæque venum irent] Scribendum *venum iret*, ut referatur ad nominativum *Familia*. Rhen. Vide ne quis *ædem* de suo addiderit. Nam l. XLI. c. 28. ait 'supplicatio ad Cereris, Liberi, Liberæque fuit.' *Sigon*. Existiterat primo in Pal. 3. *familia ad Cereris, Liberi, Liberæque ven. i.* Et mox idem 'ut senatusconsulta in ædem Cereris ad ædiles deferrentur:' ubi simul censeo rectius abesse posse τὸ *ædem* ab sciolo inculcatum. Sic Livius alibi, 'Supplicatio ad Cereris Liberi Liberæque fuit.' VII. 7. 'Ad Monetæ inventa nomina.' *Gebh.* Alibi sæpe vocem *ædem* sciolos inculcasse, ubi Livius eam omittendam iudicaret, videbimus ad x. 23. § 13. quam propterea hic etiam delendam censerem, modo codd. faverent. Nunc vero, quum omnes nostri τὸ *ædem* servant, et Gebhardus solum Pal. 3. memoret, in quo a m. pr. deficiat, loco eam vocem movere non audeo. Præterea *familiaque* Port. Harl. 2. Hav. et fragm. Hav. a m. pr. Denique *irent* Voss. 2. Leid. 2. Hav. et fragm. Hav. quod servari posset, si *familia* hic pro servis acciperetur. Ita enim collective poneretur, quemadmodum hujus generis plura: verum hic lati-

ori significatione complectitur omnia bona quæ quis possidet; ut constat ex Dionys. l. VI. p. 410. ubi, recensens legem, quo tempore primi tribuni creabantur, hac de re latam, quæ nunc a consilibus renovabatur, τὰ *χρήματα* vocat, quod Livius hic *familiam*. Distinctius 'familiam pecuniamque' memorat in hac re Fest. voce 'Sacratæ.' 'Sacratæ leges sunt, quibus sanctum est, qui quid adversus eas fecerit, sacer alicui Deorum sit cum familia pecuniaque. Sunt, qui esse dicant sacratas, quas plebes iurata in monte Sacro sciverit:' quare recte Rhenanum *iret* emendasse existimo, quomodo præferunt reliqui Mss. mei. *Irent* dedisse nonnulli librarii videntur, quod ad verbum hoc referrent non modo τὸ *familia*, sed etiam, quasi nominativos, voces *Liberi Liberæque*, id est, filii filiæque; non adsecuti, ea Bacchi et Proserpinæ cognomina esse, quæ tamen apud Livium XXXIII. 25. XLI. 24. ap. Cic. in Verr. v. 14. et alibi occurrunt.

§ 8 *Hac lege juris interpretes negant*] *Hac juris lege interpretes* constanter Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Harl. ambo, Lipsiens. Gaertn. Klockian. Hav. et fragm. Hav. Et ita etiam Aldus edi curavit. Inter errata tamen pristinum ordinem vocabulorum reducendum monnit. Ceterum adversus sententiam juris interpretum Festus sentit, qui, M. Catonis sententiam secutus, tribunos et ædiles plebis 'sacrosantos' fuisse scribit voce 'Sacrosanctum,' loco antea § præc. laudato.

Sed eum, qui Deorum cuiquam nocuerit, id ad sacrum sanciri] Depravata verba sunt, nec magnopere succurrit nobis exemplar scriptum, quod sic habet: *sed eum, qui D. cuiq. noc. id sacrum sanciri*. In hoc tamen juvat, quod præpositionem *ad* postea vides adjectam fuisse. Ergo, meam secutus auctoritatem, non eam modo præ-

positionem expunge, sed et prænomen *id*; sic legens, *sed eum, qui eorum cuiq. noc. sacrum sanciri*. Unde vero prænomen *id* huc irrepserit, audi. Librarius aliquis extremam syllabam verbi *nocuerit* bis scripsit, hoc modo *nocuerit, it*. Alius, castigare volens, posterius *it* in prænomen *id* mutavit. *Rhen.* Livii hæc, sive juris interpretum, expositio ipsis legibus difficilior est, et, ut suspicor, in codd. nostris corrupta. Quidam pro *eorum*, substituerunt *Deorum*, quia sequebatur *id ad sacrum sanciri*. Sed non placet. Imo hæc ipsa verba obscura sunt, et illud ad nuper, *id* vero olim falso adjectum. *Glar.* Antea multo fœdus legebatur, *sed eum, qui Deorum cuiq. noc. id ad sacrum sanciri*. Nos autem meliorem, ut remur, hac utraque lectionem reperimus in vetustis libris, quæ est hæc: *sed caput ejus, qui eorum cuiq. noc. sacrum esse, id sanciri*: recte. Sic enim Cicero pro Cornelio Balbo c. 14. 'Sacrosanctum esse nihil potest, nisi quod populus plebsve sanxisset. Sanctiones autem sacrandæ sunt aut genere ipso, aut obtestatione et consecratione legis, aut pœnæ, cum caput ejus, qui contra facit, consecratur.' *Sigon.* Correctio est Rhenani *sed eum, qui eorum cuiq. noc. sacrum sanciri*, cum antea legerebatur ubique, *sed eum, qui Deorum cuiq. noc. id ad sacrum sanciri*. *Pall.* 1. ac 3. *sed eum, qui eorum cui noc. id ad sacrum sanciri* satis depravate. *Pal.* 2. vero ex arbitrio librarii impudentissimi, *sed caput ejus, qui eorum cuiq. noc. sacrum esse, id sanciri*. Quæ lectio in recentissimæ notæ libro a Sigonio reperta ejus et oculis et iudicium fascinavit. Neque enim quicquid eum juvat locus ex Cornelianæ Ciceronis laudatus. Neque ego in re obscurissima, deficiente meliorum librorum lumine, facem expediendæ difficultati accendere valeo. *Gebh.* Sic Rhenanus: *sed eum, qui eorum cuiq. noc. sacrum sanciri*; cum pessime

antea, *sed eum, qui Deorum cuiq. noc. id ad sacrum sanciri*. Sententiam deprehendit, quæ quidem est in Sigoniano, *sed caput ejus, qui eorum cuiq. noc. sacrum esse, id sanciri*. Sed quis non videt, hic malam et audacem manum esse versatam? In Mss. melioribus est, *sed eum, qui eorum cui noc. id ad sacrum sanciri*. Lege mitiore conjectura, *sed ejus, qui eorum cui noc. caput sacrum sanciri*. *Lib.* 11. c. 8. 'Sacrandoque cum bonis capite ejus, qui regni occupandi consilia inisset.' x. 38. 'Qui juniorum non convenisset ad imperatorium edictum, quique injussu abisset, caput Jovi sacratum esset.' *J. F. Gron.* Codici Sigoniano consentiunt *Harl.* 2. *Hav.* et *Hearnii Oxon. B.* Verum *sed ejus caput, qui eorum cuiq. noc. id ad sacrum sanciri* *Port.* et *Gaertn.* *sed eum apud eorum cuiq. noc. id sanciri* *Voss.* 1. *sed eum apud eorum cuiq. noc. id sanciri* *Lipsiens.* in contextu, ad cujus marginem, pro *apud eorum*, a m. sec. quæ decorum adscriptum est. *Sed eum qui apud eorum cuiq. noc. id sanciri* *Leid.* 2. a m. pr. pro ultima voce autem a m. altera in margine emendabatur *sacrum*. *Sed eum, qui eorum cui noc. id ad sacrum sanciri* *Voss.* 2. *sed eum, qui deorum quem noc. id ad sacrum sanciri* *Leid.* 1. et *fragm. Hav.* *sed eum, qui eorum cuique noc. id sanciri* *Flor.* *sed eum, qui eorum cuiq. noc. id sacrum sanciri* *Klockian.* *sed eum, quid eorum quem noc. id sacrum sanciri* *Harl.* 1. Nihil propius video, quam quod Gronovio in mentem venit. Laudant quidem Sanctius in *Minerv.* III. 3. in verbo 'Noceo' et alii qui *Deorum quemquam nocuerit*, eique conveniunt quorundam codicum, quas recensui, lectiones; sed, Livium antiquata constructione verbi 'noceo' cum casu quarto usum esse, non existimo. Vide *Ger. Joh. Voss. Gramm.* VII. 21. et *Burm.* ad *Phædr.* IV. 18. 4. *Eorum* recte restitutum est pro *deorum*. Vide ad

xxix. 11. § 2. *Qui eorum cui pro 'qui eorum alicui,' 'cuiquam.'* Vide Cortium ad Sall. Jug. c. 8. Doujatius leviore mutatione sic legi posse existimat, *sed cum quis cui noc. id sacrum sanciri*: in quibus verbis errorem sive ipsius Doujatii nimia festinatione, sive culpa operarum commissum esse, eumque voluisse existimo *sed cum quis eorum cui nocuerit*. Verum ne ita quidem hanc conjecturam illi, quam magnus Gronovius proposuit, præferendam esse, verba legis, in quibus 'caput Jovi sacrum' expresse memoratur, evincunt. Præterquam quod non res, quum quis eorum cui nocuerit, sacra sancita sit, sed ipse homo vel caput ejus, qui id fecerit. An forte legendum? *sed eum, qui eorum cui nocuerit, ideo sacrum sanciri.*

§ 9 *Itaque ædilem prehendi ducique a majoribus magistratibus]* Prendi Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Harl. uterque, Port. Lipsiens. Gaertn. Klockian. et fragm. Hav. Vide ad II. 29. § 4. Deinde *Itaque prendi ducique ædilem* Harl. 2. *Itaque prehendi ducique ædilem* Hav.

Noceri enim ei, cum hac lege non liceat] Et hic locus depravatus est. Nam pro cum scribendum cui, hoc modo: *noceri enim ei, cui hac lege non liceat*, subaudi 'noceri.' Rhen. Hoc quod in parenthesi ponitur, durum est, et varie item lectum intellectumque. Glar. *Cum hac lege* Voss. 2. Leid. 1. Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Reliqui, ut et antiquissimæ edd. favent Rhenano. In Mediolanensi demum a. 1495. occurrit *noceri enim ei, cum hac lege non liceat*: quod deinceps reliquæ pleræque usque ad Rhenanum servarunt, nisi quod *τὸ ei* omisum sit in Veneta a. 1498. Ceterum Rhenani emendatione recepta, quæ difficultas Glareano superesse potuerit, non invenio.

Non haberi pro sacrosancto ædilem]
Non haberi pro sacro sanctoque ædilem

Flor. Voss. 1. Leid. uterque, Lipsiens. Klockian. et Port. Paulo ante *argumentum est* vetustiores typis descripti, quos vidi, usque ad Aldum, qui dedit *argumentum esse*, concinentibus omnibus Mss. Et recte: omnia enim referenda ad præcedentia 'juris interpretes negant: unde et sequentia pendent 'sacrosanctos esse.'

§ 10 *Tribunos veteri jurejurando plebis, quum primum eam potestatem creavit]* *Tribunos veteres jurej. plebis* omnes mei manu exarati, et nonnulli veterum excusorum, pro quo jam recte Tarvisina a. 1482. *tribunos veteri jurej. plebis. Tum quum eam primum pot.* Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. Lipsiens. et Hav. *cum primis eam pot.* Voss. 2.

§ 11 *Itaque Horatia lege consulibus quoque et prætoribus, quia iisdem auspiciis, quibus consules, crearentur]* Vide num legendum, *consulibus quoque, ut prætoribus, quia eisdem ausp. consules, quibus prætores, crear. cautum esse.* Alioqui non video quis sensus inde elici queat. Mirum vero, quum Livius tam sollicitus esset de voce 'judicibus,' cur non etiam de 'decemviris' legem exposuerit. Decemvirorum enim hic potestas abrogabatur, et paulo post hi in judicium protrahuntur: cui ergo in hac lege cavetur? Iis forte, qui libris Sibyllinis præerant. Glar. Nihil magis contra sensum eorum, quorum hic Livius sententiam proposuit, quam Glareani emendatio. Hi enim ex voce 'judicibus,' quæ in lege occurrit, credidere, eadem lege etiam cantum fuisse consulibus, qui olim 'judices' adpellabantur. Si autem consulibus, insuper interpretando legem extendi posse existimant ad prætores postea institutos, quia iisdem auspiciis creabantur, quibus consules. Verum secundum emendationem Glareani dicerent, lege Horatia cantum fuisse prætoribus, et, quemadmodum prætoribus, etiam

consulibus. Verum quomodo prætoribus caveri posset, qui nondum creabantur? ad quos, ut ego locum capio, interpretatione tantum lex extensa fuisset. Per 'decemviros' autem omnino decemviros sacrorum, qui libris Sibyllinis præerant, intelligi non posse, supra dixi ad § 7. Insuper hac omnino lege Voss. 2. hac Oratii lege Port. hac Oratiana lege fragm. Hav. a m. sec. Oratia a m. pr. Præterea consulibusque et prætoribus Hav. quod cave firmari posse existimes ex illis, quæ dicentur ad x. 30. § 2. Sensus enim hic quoque requirit. Idem ergo potius vitium a librario commissum est, ac de quo dicendum ad v. 27. § 1.

§ 12 *Nondum consulem judicem, sed prætorem adpellari mos fuerit*] Errasse Livium, putat Perizonius d. l. Duk. *Fuerit mos* Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. Lipsiens. et Hav. Ceterum unde hoc Livius hauserit, libenter disceret Donjatus. Concedit quidem, summos Romanorum magistratus, antequam 'consulum' nomen acciperent, et 'prætores' et 'judices' adpellatos fuisse. Sed utrum 'prætorum' prius, quam 'judicium,' titulo cogniti fuerint, dubitat. Vellem causas dubitationis reddidisset, ut, quid ei tribuendum sit videri posset. Nunc nihil subcurrit, quod ei favere queat, nisi forte sit locus Zonaræ, illos, qui ante prætores dicti fuerant, hoc tempore consules dictos esse, narrantis Annal. vii. 19. Τότε γὰρ λέγεται πρῶτον ὑπάτους αὐτοὺς προσαγορευθῆναι, στρατηγούς καλουμένους τὸ πρότερον. Idem fere sentit Jac. Perizon. Dissert. de Prætor. § 7. et seq. qui, concedens quidem, consules olim etiam 'judices' vocatos esse, simul tamen contendit, minime videri, sic adpellari cœpisse demum post tempora decemvirorum, sed omnino jam illis temporibus, vel etiam ante; idque hoc argumento firmat, quod 'judicium' vocabulum, quo tempore prætor primum constitutus sit, non trans-

latum fuerit ad eum, in quem tamen res ipsa conferebatur, neque remanserit penes consules, ut quod, re ablata, nullius illis usus esset. Existimat igitur, si consules umquam adpellati sint 'judices,' id factum primis plane temporibus: verum paulatim illud nomen in significandis consulibus abiisse in desuetudinem; et sic eo tempore, quo juris dicundi potestas, consulibus adempta, prætori data est, consules non alia habuisse nomina, quam illa 'consulis' et 'prætoris,' quæ etiam sola Varro memorat. At viri clariss. conjecturis tantum tribuere nequeo, ut Livium, qui his temporibus tot seculorum spatio propior vixerit, in re domestica errasse existimem. Summos magistratus Romanorum primo 'prætores,' tum 'judices,' et demum 'consules' dictos fuisse colligo ex Cic. de Legib. iii. 3. 'Regio imperio duo sunt; iique præeundo, iudicando, consulendo prætores, iudices, consules adpellantur.' Si enim antea 'judices,' tum 'prætores,' dicti fuissent, ratio nulla dari posset, cur Cic. ordinem hunc invertat. Dintissime post hæc tempora 'judicium' nomen consules adhuc obtinuisse colligo ex Varr. de Ling. Lat. l. v. p. 62. 'In commentariis consularibus scriptum sic inveni. Qui exercitum imperaturus erit, accenso dicit hoc: 'Calpurni, voca inlicium omnis Quiritis huc ad me.' Accensus dicit sic: 'Omnes Quirites inlicium visite huc ad iudices.' C. Calpurnius dicit: 'Voca ad conventionem omnis Quiritis huc ad me.' Accensus dicit sic: 'Omnes Quirites ite ad conventionem huc ad iudices.' Deinde consul loquitur ad exercitum: 'Impero, qua convenit ad comitia centuriata.' Ibi tempore, quo commentaria illa consularia, vel certe formulæ in commentariis commemoratæ, scriptæ sunt, consules adhuc dicebantur 'judices.' Ipse vero stilus et forma verborum documento sunt, his tem-

poribus longe recentiores esse. Si vero diu post hæc tempora adhuc 'iudices' dicti sunt, cur, quæso, non credemus Livio, asserenti eos id nomen nondum hoc tempore habuisse?

Hæ consulares leges fuerunt] *Hæ consulares* Klockian. et fragm. Hav. a. m. pr. *Hæc consulares* Florent. *Hec consulares* Leid. 1. et Port. Vide ad II. 44. § 12.

§ 13 *Institutum etiam ab iisdem consulibus*] *Inst. tamen etiam ab iisdem* Hav.

Ad ædiles plebis deferrentur] Gebhardus hoc cap. ad § 7. docet, in Pal. 3. deesse vocem *plebis*, quæ etiam abesse poterat, quod hoc tempore nulli alii forent ædiles, quam plebis. Reliqui tamen omnes vocem constanter servant. Verum *ad ædilem plebis* est in Gaertn. *ad ædilis plebes* in Leid. 1. unde suspicio est, librarium scribere voluisse *ad ædilis plebei*. Idem etiam Gebhardus ibidem existimat, vocem *ædem* a mala manu interpolatam esse: quam tamen et ipsam omnes libri tinentur. Vide quæ eo loco notavi. Unus quidem Lipsiensis pro eo in contextu præfert *eodem*, in margine vero ejus loco *ædem* emendatur.

Arbitrio consulum supprimebantur, nunciabanturque] In postremo verbo tam crassum mendum est, ut admodum demirer, a nemine hactenus animadversum. Debet autem esse *supprimebantur*, *vitiabanturque*, hoc est, corrumpebantur, depravabantur. *Rhen.* *Vitiabanturque* servant etiam omnes nostri: nisi quod unus Klockian. sine copula *vitiabantur* præferat. Infra VIII. 40. 'Vitiatam memoriam funebribus laudibus reor, falsisque imaginum titulis, dum familia ad se quæque famam rerum gestarum honorumque fallente mendacio trahunt.' Deinde *antea*, ut Rhenanus notæ præscripsit, pro *ante*, in nulla inveni ed. At ita præferunt Leid. 1. Harl. 1. Port. Gaertn. et fragm. Hav. quorum auctoritate id etiam recepi.

§ 14 *Tribunus plebis plebem rogavit, plebesque scivit, qui plebem*] *Tribunus plebis rogavit*, omissa voce *plebem*, Voss. 1. et Leid. 2. quomodo librarii dedisse videntur, quod vocis *plebs* quadruplici repetitione obfunderentur. Sed male. Vide ad II. 56. § 1. Præterea *plebsque scivit* Voss. 1. a. m. sec. Leid. 2. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. et Hav. At certiores vulgatum recte servant. Vide ad I. 20. § 6. Paullo ante τὸ deinde deest in Gaertn.

Qui plebem sine tribunis reliquissent, ... creassent, tergo ac capite punirentur] Verba plurativi numeri hic commutanda sunt in singularem hoc modo: *qui plebem sine tribunis reliquisset, ... creasset, tergo ac capite puniretur*. Sic et prior lex sonuit: 'Qui tribunis plebis, a dilibus, iudicibus, decemviris nocuisset.' *Rhen.* Lectionem, quam Rhenanus restituit, probant omnes mei, præter Voss. 1. et Leid. 2. omnes etiam, quos Hearne Oxonii evolvit, præter L. 1. et C. omnes denique vetustiores typis descripti usque ad Aldum, qui primus singulariter dicta in pluralia convertit. Flor. etiam et Klockian. solum medium *creassent*, Lipsiens. *reliquissent* et *creassent* plurali exhibent. Præterea verba *quique magistratum sine provocatione creasset* exsulant a Voss. 2. at *quique magistratus sine provocatione creasset* præferunt Voss. 1. et Leid. 2. *qui magistratum sine provocatione creasset* fragm. Hav.

§ 15 *Ut invitis, ita non adversantibus, patriciis transacta*] Voculam *ita* non agnoscunt Voss. 2. et Hav. Sed eam intercipere potuerunt ultimæ syllabæ vocis proxime præcedentis. Tum *aversantibus* quidam ex prioribus excisis, sed invitis omnibus scriptis. Iusuper *transacta sunt* Harl. 2. et Hav.

Quia nondum in quemquam unum sæviebatur] *quæ nondum*, id est, *quoniam nondum*, Hav. Has voces sæpe inter se librarii commutarunt. Vide ad

XL. 13. § 7. Præterea sæviebantur Voss. 1. et Leid. uterque.

CAP. LVI. § 1 *Appium reum deligunt*] *Diligunt* Voss. 1. Leid. 1. Harl. 2. et fragm. Hav. a m. pr. quam harum vocum commutationem infinitis locis in Mss. occurrere, dicendum erit ad XXXVII. 51. § 7.

§ 2 *Quum ipsum satellitesque ejus vidissent*] Pal. 1. ac 3. *cum ipsum satellitesque vid.* Campan. *cum ipsum sat.* quoque ipsius vid. Verum quod dixit, 'redintegrata est extemplo omnibus memoria fedissimæ potestatis,' non abludit verbis Lyncrgi, accusantis Lysiclem. Τολμᾶς τὴν καὶ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς ὁρᾶν, καὶ εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλλειν ὑπόμνημα γεγονῶς αἰσχύνης καὶ ὀνείδους τῇ πατρίδι. Gebh. *Cum ipsum satellites ejus vid.* male fragm. Hav. a m. pr. *cum ipsum satellitesque vid.* nunc ex meis Voss. 2. quod ex duobus melioribus Pall. Mss. probasse videtur Corte ad Plinii Epist. 1. 2. § 5. Quum tamen omnes reliqui, quos adhibui, codd. etiam qui certissimæ fidei esse solent, in servanda voce ejus conspirent, a vulgato recedere nolo, præsertim quum et alibi sæpe hoc pronomen additum obcurrat, ubi omitti poterat, et a nonnullis etiam librariis omissum est. Vide ad II. 51. § 8. Paulo ante *redint. est extemplo omnis memoria*, priscæ, quas consului, edd. usque ad Aldinam, in qua primum vidi, quod nunc vulgo exstat. Ei vero concinunt omnes libri mei. *Omnis, pro omnibus, eodem errore datum erat, quo principiis, pro principibus.* Vide ad XXI. 60. § 7.

§ 3 *Tum Virginius, Oratio, inquit, rebus dubiis inventu est. Itaque neque ego accusando*] *Tunc* Virg. fragm. Hav. Vide ad II. 12. § 15. *Tum rebus in dubiis inventa est* Lipsiens. Sed illud in culpa librarii natum puto, qui omissa voce *dubiis*, sequentem scribere inceperat, quum, errorem animadvertens, id quod præterierat adjecit, non deleto initio vocis per-

peram scriptæ. Vide hoc cap. § 11. Insuper voculam *neque* operarum errore omiserunt ultimæ Gronovianæ, quod imprudenter etiam ultima Amstelædamensis secuta est. Pro *neque*, quod in reliquis omnibus meis perstat, *nec* habent Harl. 2. et Hav. quomodo scribæ dedisse videntur, quod mox sequatur 'nec istum ad cetera.' Sed vide quæ notantur ad IX. 9. § 14. Male deinde *accusabo* præfert Voss. 1.

A cujus crudelitate vosmet ipsi armis vindicastis] Vetus lectio *vosmet ipsos*. Sigon. Cogor toties facilitatem Sigonii insectari, omne, quicquid in improbissimo suo codice reperit, pro oraculo venditantis. Hic quoque legendum monet *vosmet ipsos*, ut et visitur in Pal. 2. ac Campani ed. Sed reclamant meliores duo, et Andreas. Gebh. *Vosmet ipsos* Harl. 2. Lipsiens. et Hearnii Oxonienses L. 1. N. et C. *nosmet ipsos* Hav. *vosmet ipsis armis* Voss. 1. et Leid. 2. Sed recte *vosmet ipsi* vindicavit Gebhardus, quod reliqui mei tuentur. Vide ad II. 19. § 5. Sall. in Cat. c. 20. 'Mihi in dies magis animus accenditur, quum considero, quæ conditio vitæ futura sit, nisi nosmet ipsi vindicamus in libertatem.' ubi vide Corte, qui eodem loco insuper monet, nihili esse verbum 'venco,' qua forma *vindicastis* hic præferunt Voss. 2. et Hav. Deinde *armati*, pro *armis*, Voss. 2.

Nec istum ad cetera scelera impudentiam in defendendo se adicere patiar] Non aliter edd. priscæ et Palat. 2. Interim Pall. 1. ac 3. *impudentia in def. se adicere*. Nihil molior. Facile enim τὸ m evanuit. Gebh. *Impudicitiam*, pro *impudentiam*, pessime Voss. 1. et Leid. 2. Omnino in Gebhardi codd. τὸ m finale vocis *impudentiam* elisum est a proxima voce *in*. Vide ad XXXVII. 29. § 5. Ita contra sæpe vocula *in* excidit ob proximæ vocis litteram ultimam *m*. Vide ad X. 13.

§ 3. *Tò se aberat* ab Hav. Deinde *addicere* fragm. Hav. a m. pr. et Lipsiens. quod ortum est inde, quoniam olim *adicere*, pro *adjicere*, scribere soliti erant. Vide ad I. 30. § 3. Et ita etiam emendatum est in eodem cod. a m. sec. ac præferunt Flor. Leid. ambo, et Port. Vide ad II. 10. § 9. *Adjacere* est in Gaertn. *abdicare* corruptius in Harl. 2. Denique *pator* habet Hav. *patiatur* autem Gaertn.

§ 4 *Quæ inpie nefarieque per bien-nium*] Hic tertius est locus, quo planum fit, recte Valerii Horatilique annum sejunctum a tertio decemviro, quo per tyrannidem privati regnarunt. Neque enim Virginii hic primum annum supputat, quo bene gesserat se Appius. Glar. Vide hoc lib. c. 38. § 1. *Impune nefarieque* Lipsiens. Male. Cic. de Offic. II. 14. 'Habendum est religioni, nocentem aliquando et nefarium inpiumque defendere.' Paulo ante pronomen *tibi* deficiebat in Voss. I. et Port.

Gratiam facio] Sallust. in Jug. c. 104. 'Boccho, quoniam pœnitet delicti, gratiam facit.' Utitur Livius hac phrasi VIII. 34. 'Disciplinæ militaris eversæ juventuti gratiam facit.' Klock. Sallust. in Cat. c. 52. § 8. 'Mihi atque animo meo nullius umquam delicti gratiam fecissem?' ubi vide Cortium.

Unius tantum criminis nisi te vindices ab libertate] Admonet nos liber vetustus scripsisse Livium *nisi judicem vindices te ab libertate*, &c. Nec vacat vocabulum *judicem*: nam arguit rem pro tribunali gestam. Rhen. Vet. lib. *nisi judicem vindices te*. Sensus: nisi te a judicio unius criminis liberares; id est, ab libertate in servitutem contra leges vindicias non dedisse te nisi probes. *Sigon*. Restituit hunc locum primus Rhenanus, cui subscribit Sigonius, tali addita expositione: 'nisi te a judicio unius cri-

minis liberares; id est, ab libertate in servitutem contra leges vindicias non dedisse te nisi probes.' Campanus vero olim, *unius tamen criminis reum in judicem dices* pessime. Pall. tres, *unius tamen criminis ni judicem dices, te ab lib.* Facile autem potuit omitti capitalis syllaba, sicut modo factum in ruitis c. 53. § 7. pro quo scribebatur *itis*. Gebh. Rhenano debetur hæc lectio quam, credo, ut sensus apertior esset, hactenus mutatam video in Curione, ut transposuerit duas voces *nisi vindices, judicem te*. Itaque alteram illam ab se quoque nobis fert expensam Sigonius cum interpretatione: nisi te a judicio unius criminis liberares. Hoc enim spectaverunt illi, judicium de Virginia intelligentes. Vetustiores carebant *τῷ judicem*, excepta Campani, in qua *criminis reum in judicem dices*. Tres quoque Pall. et duo regii *criminis in* (vel *ni*) *judicem dices*. Idem ex Cnjacii et Fulvii membranarum notaverat Cl. Puteanus, probaveratque, ut 'judicem dicere' respondeat *τῷ* 'judicem ferre,' atque hoc sit provocantis, illud provocati. Haud incommode. Lege igitur *unius tantum criminis ni judicem dices, te ab lib.* &c. Lite inter duos orta, qui disceptantæ ejus brevissimam viam optabat, et ad judicem provocabat, is 'judicem ferre' alteri dicebatur, sæpe habes apud Livium et Ciceronem. Livius VIII. 35. 'Provoco ad populum, enmque tibi, fugienti exercitus tui, fugienti senatus judicium, judicem fero.' IX. 1. 'Quem tibi tuarum irarum, quem meorum suppliciorum judicem feram? neminem neque populum neque privatum fugio.' Ferebat autem ipse nominando virum spectatæ moderationis et nemini suspectum, aut jubendo adversarium nominare, quem sumerent. Prioris exemplum est apud Cic. de Orat. II. 70. 'Quum ei M. Flaccus multis probris objectis P. Mucium judicem tulisset.' Pos-

terioris exemplum hic præbet Virginius. Aiebant 'cape mecum judicem,' vel 'dic judicem, ni ita est.' Hinc Virginius in posteriore oratione c. 57. 'Se iterum ac sæpius judicem illi ferre.' Cur iterum? quia tulerat antea, dicendo 'ni judicem dices.' Campani reum si Mss. suffulcirent, posset facile juvari, ut scriberetur reus. Sed non est opus. Voss. uterque quoque, Rott. et Helm. nisi judicem dices. J. F. Gron. Qui addiderunt reum, videntur verba ni judicem dices non conjunxisse cum præcedentibus 'unius tantum criminis,' sed cum seqq. 'te ab libertate in servitutum contra leges vindicias non dedisse:' nam nulla alia caussa erat infulciendi reum, quam quod, quum illa, quæ dixi, conjungerent, non videbant quomodo dici posset 'unius tantum criminis in vincula te duci jubeo;' fortassis etiam quod putabant non optime dici 'dic judicem criminis te hoc non fecisse.' Equidem reum non recipiendum arbitror, sed considerandum, an, distinctione post criminis posita, cetera, quæ in medio sunt usque ad in vincula, conjungi, et unius tantum criminis, (nempe 'nomine,' vel 'caussa') in vincula te duci jubeo, dici possit. In quo hæc erit sententia: unius tantum criminis caussa, quod scilicet vindicias ab libertate in servitutem contra legem dedisti, in vincula te duci jubeo, ni judicem dices, te ab libertate in servitutem contra leges vindicias non dedisse. Nec durius hic est supplementum 'nomine,' vel 'caussa,' quam in multis aliis, quæ dudum observarunt viri doctissimi ad Sallust. Catil. cap. 6. ad Jug. cap. 138. ad Petron. cap. 49. et quos illi laudarunt; nec non Aut. Augustinus Emendat. II. 1. In vulgata distinctione Appio pro crimine inputari videtur, quod vindicias ab libertate in servitutem non dederat; quod falsum est. De re ipsa, id est, de potestate eligendi

judicis adversario facienda, vide Schultingium de Recusat. Judicis, c. 6. § 1. Pro jubeo, hic non magis cum quibusdam apud Hearnium legendum est jubebo, quam c. 57. 'in vincula duci jussurum' pro jubere. Duk. Unius tantum judicem dices, reliquis omissis, Gaertn. unius tantum criminis ni judicem dices Harl. 2. unius tantum criminis nisi judicem dices Flor. Leid. ambo, Harl. 1. Port. Lipsiens. Klockian. Hav. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. L. 2. B. et C. quorum Harl. 1. et L. 2. etiam omittunt voculam te. J. Perizonius in marg. codicis sui legendum conjecerat unius tantum criminis ni judicem proces; adscripto simul hoc Festi loco in voce 'Procum:' 'Est enim procare, poscere, ut cum dicitur in judice conlocando, si alium procas, nive eum procas, hoc est, poscis.' Vir doctus ad oram ed. Curionis adscripserat sibi reponendum videri, unius tantum criminis, ni probes te judicem ab libertate. Ita unius criminis elliptice dictum erit, pro unius criminis nomine, et jungenda erunt unius criminis nomine in vincula te duci jubeo. Dominicus Macer, notante Hearnio, emendandum censuit unius criminis, nisi judicem dices te a libertate in servitutem contra legem vindicias non dedisse, in vincula te duci jubeo: quam eandem lectionem Latinus etiam margini exemplaris, quo usus est, adscripsit. Mihi lectio, quæ Gronovio placuit, et a plerisque codd. servatur, præterquam quod nisi, pro ni, habeant, verior videtur; ita tamen, ut simul admittendam censeam distinctionem Dukeri, quam etiam recepi. Nisi autem, pro ni, non videtur probandum. Vide ad III. 24. § 5. Præterea a libertate Voss. 1. Leid. 2. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. a. m. pr. Mox contra legem, pro con. leges, Port. Denique indicias, pro vindicias, Gaertn.

In vincula te duci jubeo] Pall. 1. 3. Campanusque in vincla te duci jubebo,

Sic mox iidem, 'Lator earum in vincla ducatur.' Iterumque, 'Quod si indicta caussa in vincla ducatur.' c. 59. 'Nec in vincla duci quemquam sum passurus.' iv. 13. 'Exsolutus legum vinculis,' ut habent Pall. 1. ac 3. non *vinculis*. c. 26. 'In vincla se duci eos jussuros.' Et mox, 'In vincla etiam duci possent.' vii. 4. 'Qui ad nomina non respondissent, partim in vincla ductis,' ut habent Pall. duo. xxix. 18. 'Tribunos militum in vincla coniectos,' ut habent Pall. duo. *Gebh.* In *vincla te duci* etiam Voss. uterque, et Leid. 1. Verum et id et alia, quæ Gebhardus tum hoc loco, tum ad ii. 23. § 10. et ad c. 39. § 7. laudavit, librariis tribuenda puto. Illa enim duarum in unam syllabam contractio potius poëtas, quam prosaicæ orationis scriptores decere videtur. Deinde *jubebo* soli tantum ex meis Harl. 1. Klockian. et Lipsiens. Ita vi. 15. 'Quod nisi facis, &c. in vincula te duci jubebo.' Verum, quamvis codd. illos, et præsertim priorem, non vulgaris auctoritatis existinem, hic tamen potius reliquis, receptam lectionem tuentibus, adsentendum censeo. Neque obstat, vel in contrariam sententiam movet, quod artius cohæreant 'ni judicem dices, jubeo,' et propterea tempus futurum potius requiri videatur. Sæpe enim per præsens indicativi modi designatur futurum. Ita in loco Livii modo laudato 'nisi facis, jubebo.' Similiter xxxvi. 28. 'Ni propere fit, quod impero, vinciri vos jam jubeo.' Apud Sall. in Cat. c. 58. 'Sin metui cesserimus, eadem illa adversa fiunt:' ubi videndus Cortius, et ad Plinii Epist. iv. 27. § 5. ut et Perizon. ad Sanctii Minerv. i. 13. Eamdem temporis enallagen etiam Græcis usitatam esse, observat Duker. ad Thucyd. ii. p. 125.

§ 5 *Nec in tribunicio auxilio Appius, nec in judicio populi* Tq̃ in priori loco Voss. 2. posteriori Harl. 1. carent.

Sed priori omnino requiritur: altero id vindicat mos Livii, qui præpositiones sæpissime repetere solitus est. Vide ad vi. 28. § 6. Mox *attamen tribunus adpellavit*, omissa vocola et, Harl. 2. et Hav.

Arreptus a viatore, Proximo, inquit Abrepto a viatore Leid. 2. errore sollemni librorum, qui verba cum *ad* et *ab* composita, adeoque 'arripere' et 'abripere,' commutare soliti sunt. Vide ad ii. 33. § 7. *Arreptus adjutore* male Voss. 2. nec melius *arreptus a viatore* Flor. *ereptus a viatore* Lipsiens.

§ 6 *Audita vox una vindex libertatis* Ita Aldus edidit, coincidentibus codd. meis omnibus. Priores excusi, quos vidi, male omittunt vocem *vindex*.

Vindiciæ nuper ab libertate dictæ erant Ad libertatem Voss. 2. et fragm. Hav. a m. pr. Male. Supra enim habemus § 4. 'ni judicem dices, te ab libertate in servitutem contra leges vindicias non dedisse.' *A libertate* præferunt Voss. 1. Leid. 2. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. Mox vocabulum *dictæ* non compareret in Leid. 1. et Port. quod etiam abesse posse videtur. Verum ita potius Livius more suo dixisset *ex eo missa ore, ex quo vindiciæ nuper ab libertate erant*. Quare potius vocem *dictæ* servandam puto.

§ 7 *Deos tandem esse, et non negligere humana fremunt* Deos et non negligere vetustiores, quos consului, typis impressi usque ad Aldum, qui duas voces perperam omissas primus addidit: ei vero consentiunt codd. scripti, nisi quod *Deos tantum et non* præferat Voss. 1. Infra viii. 6. 'Bene habet. Dii, pium movete bellum. Est cæleste numen! es, magne Jupiter! haud frustra te patrem Deum hominumque hac sede sacravimus.' xxix. 18. 'Qua tanta clade edoctus tandem Deos esse superbissimus rex, pecuniam omnem conquisitam in thesauros Proserpinæ referri jussit.' xxx. 37. 'Postero die revocatis le-

gatis et cum multa castigatione perfidiæ monitis, ut, tot cladibus edocti, tandem Deos et iurandum esse crederent, conditiones pacis dictæ.' Vide viros doctos quos laudavi ad Sillii Ital. vi. 87. Præterea *neglegere* Flor. Klockian. et Harl. 1. Vide ad ii. 11. § 4. *nec glere* corrupte erat in Leid. 1. Voluit forsitan librarius *neglegere*. Eam tamen posteriorem orthographiam nimis antiquatam puto, quam ut Livium deceat, aut ejus ævo convenire possit.

Etsi seras, non leves tamen venire pœnas] *Et serus* Voss. 2. sed prima proximæ vocis syllaba ultimam τοῦ *etsi* interceptit: *si seras* Lipsiens. Deinde *non tamen leves* Harl. 2. Lipsiens. et Port. *non tū leves* Hav. cujus librarius *tū*, pro *tamen*, scribere voluerat. Et ita sæpius alibi peccatur. Vide ad xxii. 17. § 5. Denique *vivere pœnas* Harl. 1. Male. Vide Nic. Heinsium ad Nason. Epist. Heroid. iv. 113. et ad Fast. v. 648. ubi similiter Ovid. dixerat ex fide optimorum Mss. 'Et tandem Caco debita pœna venit.'

§ 8 *Provocare, qui provocationem sustulisset*] *Provocare se, qui* Hav. Deinde *qui s. Appius prov. sust.* Lipsiens. Sed illud *s. Appius*, sive *scilicet Appius*, ex glossa marginali in contextum commigrasse, quilibet videt. *Abstulisset*, pro *sustulisset*, habet Harl. 2.

Qui omnia jura populi obtrisset] Quatuor priora vocabula exsulant ab Hav. cui errori vocis *populi* repetitio occasionem dedit. Vide ad ix. 11. § 11. *Ultra*, pro *jura*, mendose Voss. 1. Denique *obstruxisset* Leid. 2. *obstrisset* Klockian. utrumque culpa scribarum: *obruisset* Gaertn. Eodem errore 'obrutus' et 'obtritus' etiam commutabantur in Pal. uno apud Gebhard. ad Liv. i. 11. § 7. *obtrivisset* ed. Ascensiana a. 1510. quod in seqq. annorum 1513. et 1516. in marginem rejectum est. Reliqui codd. et edd. in vulgatum conspirant, et recte.

Simili enim verborum contractione in temporibus a perfecto formatis Livius gavisus est. Vide ad vi. 18. § 10.

Rapique in vincula egentem jure libertatis] Pall. 2. ac 3. *agentem*. Gebh. *Agentem jure* etiam Voss. 1. et Hav. *arentem in re* Lipsiens. in contextu: quod utrumque scribis errantibus tribuendum esse, nullus non videt. Insuper *rapi et in vincula* fragm. Hav. a m. pr. *rapi, et in vincula duci egentem* a m. sec. *rapique in vincula agi jure* Gaertn. Denique *in vincla* Flor. Voss. 1. et Leid. 1. Vide hoc cap. ad § 4.

Qui liberum corpus in servitute addixisset] *Corpus addixisset* Neapol. Latinii, mediis dictionibus deficientibus, quæ in omnibus meis supersunt, et etiam necessariæ videntur. Simpliciter enim 'addictus' dicebatur debitor, qui creditori tradebatur, ut debitum opera solveret. At Appius Virginiam clienti M. Claudio addixerat tamquam servam vernaculam, domi ejus conceptam ac natam. Et requirit insuper ea verba obpositio inter τὰ 'liberum corpus' et 'in servitute addixisset,' ut et inter 'egentem jure libertatis' et 'in servitute addixisset.' Ceterum *adduxisset* Lipsiens. et Gaertn. Sed passim 'dicere' ac 'ducere' eorumque composita in Mss. commutantur. Vide ad xxxviii. 43. § 1.

Fidem populi Romani inplorantis vox audiebatur] *Exaudiebatur* Harl. 1. quod non displicet. Videtur enim prior illa syllaba intercepta esse a voc. præcedenti *vox*. 'Exaudire' autem Livio frequens est. Infra v. 52. 'Aio Locutio templum propter cælestem vocem exauditam in Nova via jussimus fieri.' viii. 39. 'Unum maxime nomen per consensum clamantium Brutuli Papii exaudiebatur.' xxv. 1. 'Primo secretæ bonorum indignationes exaudiebantur, deinde ad Patres etiam excessit res.' c. 6. 'Clamorem pugnantium crepitemque armorum

exaudimus resides ipsi ac segnes.' xxvi. 13. 'Conjuges, liberi, quorum ploratus hinc quoque prope exaudiebantur.' xxx. 30. 'Nos ab Karthagine fremitum castrorum Romanorum exaudimus.' xl. 3. 'Exsecrationesque in agminibus proficiscentium in regem exaudiebantur.' c. 8. 'Jam pridem quidem hanc procellam imminentem timebam, quum vultus inter vos minime fraternos cernerem, quum voces quasdam exaudirem.' cap. 31. 'Clamore non tantum ad ardorem pugnae excitandum sublato, sed etiam ut, qui in montibus erant, exaudirent?' et sæpe alibi.

§ 9 *Majorum merita in rempublicam domi militiaeque commemorabat*] *Merita in republica domi militiae* Harl. 2. et Port. *merita in remp. militiaeque* priscæ edd. quasi 'merita in rempublicam' obponerentur 'meritis militiae'; quum potius indicetur 'merita in rempublicam' duplicia esse, vel 'domi,' vel 'militiae'; Appium vero commemorasse merita in quancumque reipublicæ partem, sive domi, sive militiae. Recte igitur Aldus vocem *domi* revocavit, quam etiam servant omnes scripti. Supra hoc lib. c. 42. 'Nihilo militiae, quam domi, melius respublica administrata est.' Nam ita etiam 'rempublicam gerere' de eo usurpari, qui bellum gerit, Gronov. evicit ad viii. 31. § 2.

Studium, quod æquandarum legum causa, &c. consulatu abisset] *Studium cœquandarum* Flor. Voss. ambo, Leid. 2. Harl. uterque, Lipsiens. Port. et vetustiores, quos vidi, typis exarati. *Studium cœquandarum* Port. *studium exequendarum* fragm. Hav. a m. pr. in quo *studium, quo exequandarum* a m. sec. interpolatum est; at *studium, quo cœquandarum* Hav. *studium, quo æquandarum* Leid. 1. proxime lectionem vulgatam, quam primum in Frobeniana a. 1535. ed. inveni, et veriorum esse puto. Alibi sæpe quo et quod ab indoctis scribis confundun-

tur. Vide ad xxxvi. 33. § 3. Præterea *abisset* Hav. et Gaertn.

Lator earum in vincula ducatur] *In vincla* Flor. Voss. ambo, et Leid. 1. Vide hoc cap. ad § 4. præterea *ducitur* Voss. 1. Port. et fragm. Hav.

§ 10 *Ceterum sua propria bona malaque, &c. tum se experturum*] *Sua bona propria malaque* Hav. Præterea *tunc se experturum* Lipsiens. Vide ad ii. 12. § 15. Pronomen *se* non exstat in Voss. 1. *experturum* autem habet Gaertn. Insuper *tum causæ dicendæ facultas data fuit*, pro *quum caus. dic.* Lipsiens.

Ut iudicium populi Romani experiri] *Iudicium Romani populi* Voss. 2. et Port. a m. pr. *iudicium RP.* Leid. 1. et Flor. *iudicium reip.* fragm. Hav. qui error ex inperitia scribæ ortus est, non adsequentis notas, quibus voces *populi Romani* compendii causa notatæ erant. Alibi similiter peccatum est sæpe. Vide ad xxi. 37. § 12. Vocibus *populi Romani* caret Hav. Iisdem etiam caret Lipsiens. sed eorum loco ex proxime seq. periodo adscivit vocem *pertinuisse*. Paullo ante alio verborum ordine *dicta die* priscæ edd. usque ad Aldum, qui *die dicta* vulgavit: quomodo omnes præferunt codd. mei.

§ 11 *Indicta causa in vincula ducatur*] *Indictam causam*, sed utrobique deleta iterum litera *m*, Flor. Deinde iterum *in vincla* Voss. ambo, et Leid. 1. Vide hoc cap. ad § 4. Paullo antea *ita* deerat in fragm. Hav. a m. pr. Insuper *habebat*, pro *habeat*, manifesta descriptoris aberratione, Harl. 1.

Iterum se tribunos plebis adpellare] Revocat priora Pal. 2. *iterum se sua propria bona, iterum tribunos*. Gebh. *Ceterum sua propria bona iterum se tribunos* Leid. 2. Hav. et Lipsiens. Supra præcesserat hoc capite § 9. 'in vincula ducatur. Ceterum sua propria bona malaque.' Quorum verborum tria priora hic etiam repetun-

tur. Illis autem exaratis quum librarii pergere vellent, eorum oculi ab hoc loco aberrantes in priorem inciderunt. Errorem vero deprehendentes, postquam jam scripsissent *Ceterum sua propria bona*, ea delere noluerunt, ne codicem lituris deformando emtorem deterrent; sed perperam scriptis subjunxerunt, quæ hic sequuntur, *iterum se tribunos*. Alia exempla hujus moris librario- rum vide II. 34. § 9. hoc lib. c. 2. § 9. hoc cap. § 3. VII. 2. § 13. Ceterum vox *iterum* deest in Gaetrn. Tum *tribunos appellare*, omissa voce media, præfert Port. *tribunos pl. appellare* Hav. *tribunos plebis appellare* Voss. 2. Harl. 2. Lipsiens. Gaetrn. et Hearnii Oxon. B. et C. *tribunos plebeios appellare* fragm. Hav. Vide ad xxxiv. 56. § 9. *tribunos plebi appellare* Leid. 2. quod ferri posset, si plures codd. firmarent. Vide ad II. 42. § 6. *tribunos plebei appellare* Flor. Voss. 1. Leid. 1. Harl. 1. et Klockian. quod Jac. Gronov. jam recepit, et optimorum codicum consensus verum esse evincit. Vide ad II. 33. § 2.

§ 12 *Tollendæ adpellationis causa*] Nounihil suspectum est *caussa*. Valerius Max. VII. 4. ex. 3. 'Ad pacti- onem omittendæ obsidionis compe- lerunt.' Sæpe inculcatum esse *caussa*, nemo ignorat. Duk. *Caussam* est in Lipsiens.

In quam conspirasse decemviros cri- minati sunt] Scribendum *criminati sint*. Rhen. *Criminati sunt* primus edidit Aldus, cum quo faciunt Voss. 2. Leid. 1. Harl. 2. Port. et fragm. Hav. Vetustiores autem excusi ha- bent *criminati sint*, ut Rhenan. male- bat. Et illis consentiunt reliqui codd. Paulo ante vocola *si* deerat in Leid. 1. *se* in Port. sed *τδ in* in Leid. 2. *in qua decem consp. viros* præfert Gaetrn.

Ait se provocare] *Τδ ait* suspectum, tamquam ex eo genere, de quibus affatim Observ. II. 14. J. F. Gron.

Omnibus modis importunum est *τδ ait*; non tamen ita suspectum, ut aboleri totum debeat. Lege *obligatos se futeantur*, &c. *at se provocare ad populum*. Infra IX. 1. 'Quod si nihil cum potentiore juris humani relin- quitur inopi; at ego ad Deos vin- dices superbix confugiam.' Vide sis paterna ad xxiv. 37. Jac. Gron. Illud J. F. Gronovii sententiam verisimi- lem reddit, quod passim 'ait,' 'in- quit,' 'dixit,' et similia a male feriat- is inculcata deprehendantur. Vide ad xxiii. 45. § 6. Potius tamen Jac. Gronovii emendationi subscribo, cui etiam quorundam codicum scriptura favet. In Voss. 1. enim pro varia lectione in margine est *ut se provo- care*. Voculæ autem *ut* et *at* sæpe commutantur. Vide ad I. 18. § 9. et Nic. Heinsium ad Nason. Ep. Heroid. XII. 1. Verum *haud se provocare*, pro *aut*, præfert fragm. Hav. a m. pr. Solent etiam *τδ aut* et *at* in Mss. con- fundi. Vide Broekb. ad Propert. IV. 3. 5. et viros doctos ad Ovid. Amor. Eleg. III. 7. 1.

Leges de provocatione, et consulares, et tribunicias] *Et cons. tribunicias* Hav. et a m. pr. Port. in quo postea emen- datum et *cons. tribuniciasque*.

§ 13 *Si hoc indemnato*] Vet. lib. *si huic indemnato*. Sigon. Cogitabam legen- dum *hoc*, nempe 'provocare:' quum inspectis libris intellexi, Sigoniani codicis eam esse mendam. Ipsa in- demnati indicta persona sat habet ponderis. Appii persona in sequenti membro utetur. J. F. Gron. *Hoc indemnato* etiam omnes nostri præter Port. qui a m. sec. huic præfert, et mox omittit voces *et humili*.

Et adpellatio provocatioque adversus injuriam magistratum] Hic habent ju- risperiti, quod distinguant: neque enim temere conjuncta videri pos- sunt. Quidam 'appellationem' inter æquales existimant, ut a decemviro ad decemvirum, a consule ad consu- lem, cujus rei multa sunt apud Li-

vium exempla, maxime in hac actione. 'Provocationem' vero a minore ad majorem, ut a consule aut quovis alio fere magistratu ad populum: 'intercessionem' autem inter utrosque, ut tribuni contra tribunum, et tribunorum contra consules aut senatum. *Glar.* Tota hæc periodus male exsulat a Leid. 2. *provocatioque ei adversus* habent Voss. 1. et Klockian. Copula *que* non adparet in Gaertn. ut nec præpositio *adversus* in Voss. 2. Deinde *magistratum injuriam*, trajectis dictionibus, legunt Voss. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. Paulo ante *damnatio, pro dominatio*, perperam est in Harl. 1. In seqq. *an vero* habet Gaertn. pro *an vere*. Vide ad Livii XL. 9. § 8.

CAP. LVII. § 1 *Contra Virginus, &c. aiebat*] Ita demum editum exhibet postrema Gruteri, quod in uno tantum inveni Gaertn. Omnes priores *Contra ea Virg.* et ita præferunt etiam Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Port. fragm. Hav. et, quos Hearne Oxonii excussit, L. 2. et N. *Contra hæc Virg.* Harl. 2. Lipsiens. Hav. et Hearnii cod. B. Voculam igitur *ea* restitui. Supra II. 62. 'Contra ea in Æquis inter consulem ac militem comitate et beneficiis certatum est: ubi etiam turbant codd. antiqui. IV. 52. 'Superbe ab Samnitibus, qui Capuam habebant Cumasque, legati prohibiti commercio sunt: contra ea benigne ab Siculorum tyrannis adjuti.' XLI. 24. 'Oportuni propinquitate ipsa Macedoniæ sumus, an infirmissimi omnium, tamquam quos nuper subjecit, Dolopes? Immo contra ea vel viribus nostris, Deum benignitate, vel regionis intervallo tuti: ubi alia vide. Virgil. Æneid. I. 76. 'Æolus hæc contra: tuns, o regina, quod optes, Explorare labor; mihi jussa capessere fas est: ubi male excerpta codicis Ms. apud me *Æolus econtra*. Similiter 'adversus ea'

et 'adversus hæc' IV. 10. 'Adversus ea consul, victis conditiones accipiendo esse, non ferendas respondit.' c. 41. 'Adversus hæc Tenpanii oratio incompressa fuisse dicitur.' Præterea *agebat, pro aiebat*, Flor. et fragm. Hav. a m. pr. Vide ad VIII. 33. § 23. *Insuper legem expertem* Harl. 1. *legum expertum* Hav. *legum expartem* Lipsiens. quod etiam voluisse videtur librarius Flor. qui tamen male, transpositis literis, dedit *expertam*. Sane quum 'dispartiri,' 'impartiri,' et similia dicta sint, cur non etiam 'expars' scribere permisum foret? Vide ad XXXVIII. 36. § 8.

§ 2 *Bonis, tergo, sanguini civium infestus*] *Bonis terror* Gaertn. Male. *Tergo*, et ideo virgas minitabatur; *sanguini*, et ideo secures.

§ 3 *Jam ab rapinis et cadibus*] *Jam a rapinis* Voss. 2. Lipsiens. et Gaertn. Mox voces *populi Romani* deficiunt in Leid. 2.

A complexu patris abreptam ministro cubiculi sui clienti dono vindictis dedit] Ablativus *vindictis* supervacaneus est in ed. Asulanica, quæ nunc sola est ad manum. *Rhen. Vindictis* exstat etiam in Harl. 2. Lipsiens. Hav. et Hearnii Oxon. B. et C. *vindictis* in Port. *indictis* in Leid. 1. Reliqui nostri cum edd. antiquioribus emendationem Rhenani firman. *Insuper ab complexu patris* Voss. 2. Leid. 1. Harl. uterque, Lipsiens. Port. et Hav. quos secutus sum. Denique *arreptam* Voss. 1. Leid. 2. Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. quod errantium est scribarum. Vide ad II. 31. § 7. *acceptam* Lipsiens. quod sive vitiatum est ex voce *arreptam*, (vide ad V. 47. § 4.) sive ex voce *abreptam*. (Vide ad V. 50. § 7.) Qui autem 'minister cubiculi' vocatur, supra 'minister libidinis' dicitur c. 44. 'Virgini venient in forum minister decemviri libidinis manum iniecit.'

§ 4 *Crudeli decreto nefandisque vin-*

diciis] Ita primus edidit Aldus, continetibus omnibus libris meis. Priores excusi legunt *crudeli iudicio nefandisque indiciiis, vel vindiciis*. Præterea *dextrum, pro dexterum*, Voss. 2. Leid. ambo, fragm. Hav. et Flor.

Tollentes corpus . . . avunculumque] Miror cur hoc loco legatur *avuncumque* in volumine scripto. Rhen. Eadem lectio non modo superest in omnibus codd. quibus usus sum, insuper apud Hearnium in Oxon. N. et C. et in Neapol. Latinii, 'sed etiam in priscis edd. usque ad Sabellicum, qui c. 45. § 4. ubi idem error erat, *avunculus* emendandum monuit, unde lectio illa etiam hoc loco recepta est. Eundem codicis sui errorem Rhenanus supra quoque loco memorato adnotavit, sed ibi scripturam illam probavit. Vide quæ ibi viri docti monuerunt. Præterea *tollentis* Flor. Voss. 1. Leid. uterque, Harl. 1. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. more antiquo. Mox *jusserit* non adparet in Voss. 1. et Leid. 2. et postea *interpellatus*, pro *interpellato*, male præferunt Voss. 2. Gaertn. et a m. pr. fragm. Hav. *interpellato stupro* est 'inpedito.' IV. 50. 'Ad interpellantes penam vecors de tribunali decurrit.' IX. 14. 'Apud infestos ob interpellatam dulcedinem iræ confestim oratio habita est.' XLI. 23. 'Quod vivo Philippo exspectatum, morte ejus interpellatum est, id post mortem Philippi futurum.' Justin. xv. 3. 'Propter salutationis Persicæ interpellatum morem.'

Quod domicilium plebis Romanæ] Cicero in Verrem v. 55. 'Carcer ille, qui est a crudelissimo tyranno Dionysio factus Syracensis, quæ Lautumiæ vocantur, in ipsius imperio domicilium civium Romanorum fuit.' J. F. Gron. Theophrastus Charact. c. 6. τὸ δεσμωτήριον πλείω χρόνον οἰκεῖν, ἢ τὴν αὐτοῦ οἰκίαν' ubi vide Casaubonum. Duk. Qui *domicilium* Harl. 2. Paulo ante *illic* Lipsiens. Sed ultima litera adhæsisse videtur ex initiali

vocis seq. Vide ad XL. 7. § 8.

§ 5 *Proinde ut ille iterum ac sapius provocet, sic se iterum ac sapius iudicem illi ferre*] Deinde Voss. 1. Leid. 2. et Klockian. Hinc ille *ut iterum*, transpositis vocabulis, Gaertn. *ut ille provocet, sic se*, tribus vocabulis exsulantibus, Hav. Denique *iterum et sapius iudicium* Voss. 1. et Leid. 2. Non recte. Vide Gronov. ad cap. præc. § 4.

Judicem illi ferre, ni vindicias ab libertate in servitutem dederit] Lege procul dubio pro *ni vindicias, vindiciasne*. Sensus est: se ferre illi iudicem, qui videat vindicias ille, decemvir cum esset, contra libertatem dederit, nec ne. Sigon. Sigonius ex conjectura *vindiciasne*. Sed non bene. Nihil enim elegantius, non rectius tantum, veterum librorum scriptura, *ni vindicias ab lib. in servit. ded.* Provocat hac sponsione ad iudicem Virginius Appium: ejusmodi sponsionis formula integra hæc est, NI. VINDICIAS. AB. LIBERTATE. IN. SERVITUTEM. DEDISSET. Ita supra hoc lib. c. 24. 'Ni ita esset, multi privatim ferebant Volscio iudicem.' Gulielmus, Quæstion. Plaut. in Bacchid. c. 2. Locum istum restitui, corruptum nuper a Sigonio, dum rescriberet, *vindiciasne ab libertate, &c.* plane contra Mss. editosque, ut etiam præter formulam sponsionis, *Grut.* Pall. 1. ac 3. *ne vindicias*, ut et Andreas, et Campanus. Pal. 2. vero *vindiciasne*, ut protulit quoque Sigonius hac mente: 'se ferre illi iudicem, qui videat vindicias ille, decemvir cum esset, contra libertatem dederit, nec ne.' Gulielmus *ni vind. ab lib. in servit. dederit*, probat. *Gelh.* Sic hoc lib. c. 24. VIII. 33. IX. 1. Nota formula, 'Ni hoc ita, uti dico, fecisti, quemvis tibi iudicem fero:' id est, quovis iudice contendere et experiri sum paratus. His dictis pecuniam deponebant, quæ 'sacramentum' appellabatur, atque id 'sponsione provocare' dicebant:

de qua formula insignis est locus Valerii Maximi II. 3. ex. primo. Livius XXXIX. 43. 'sponsionem facere' dicit. Cicero de Offic. III. 17. 'ni vir bonus esset.' Formula judicem ferendi 'Si alios procas, nive eum procas,' ut dicit Festus in 'Procum.' H. Vales. *Ferre, ne vind. a lib.* Voss. ambo, Leid. 2. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. *ferre, ne vind. ab lib.* Flor. *ferre, ne vind. ad lib.* Leid. 1. *ferre, vind. ire a lib.* Hav. *ferre, ne vind. ire ab lib.* Port. et apud Hearnium Oxon. N. et C. *ferre, ne vind. ne lib.* Harl. 1. *ferre vindiciasne lib.* Harl. 2. *ferre, ne, vel ut vind. in serv. ab lib.* vett. edd. Ascensius deinde *ni*, pro *ne*, in marginem a. 1513. coniecit, quod a. 1530. in contextum recepit, et Froben. a. 1535. imitatus est. *Ab lib. in serv.* transpositis vocibus primus Aldus edidit, consentientibus codd. scriptis. Quæ omnes lectiones, aut pleræque earum inde natæ sunt, quod librarii non adsecuti sint usum particulæ *ni*, quæ passim in formulis sponsionum et ferendi iudicii usurpari solet. Solus hic Klockian. veram lectionem servat. Plura exempla subpeditabunt Brisson. de Formul. v. p. 369. et p. 370. Budæus annotat. ad l. 2. § 24. ff. de Orig. Jur. et Gronov. ad Gellii Noct. Att. v. 4. Ex quibus Budæus insuper auctor est, neque scribas Ciceronis ejusdem particulæ vim intellexisse, et ideo passim ei *in* substituisset. Ceterum tria priora loca, quæ H. Valesius ex Livio hoc loco laudavit, inserviunt exponendæ locutioni 'ferre judicem,' de qua etiam vide Gronov. ad c. 56. § 4. et Brisson. de Form. v. p. 369. Præterea *dederint* Flor. *redderit* Lipsiens.

Si ad judicem non eat, pro damnato in vincula duci] Pall. 1. ac 3. *si et judicem non moveat.* Gebh. *Si et ad judicem non eat* Harl. 2. *si et ad judicem moneat* Leid. 1. et fragm. Hav. *si et judicem moneat* Gaertn. *si judicem moveat* Lipsiens. in contextu, pro quo

non eat in margine emendatur: *si et ad judicem moveat* Voss. 2. Deinde *in vincula duci* Flor. Voss. ambo, et Leid. 1. Vide ad cap. præc. § 4.

§ 6 *Sua et plebi jam nimia libertas videretur*] Corrige *suamet plebi jam nimia.* Rhen. Pall. tres et edd. *sua et plebi.* Gebh. *Sua et plebi* servant constanter Voss. 2. Leid. 2. Harl. 1. Port. et Hav. et id etiam superest in margine Voss. 1. et a m. sec. in fragm. Hav. quum in hoc a m. pr. et in contextu illius sit *suamet plebi*, quod etiam Leid. 1. Klockian. et Flor. præferunt. *Sua et plebis* Harl. 2. et Gaertn. *sua plebi* Lipsiens. Deinde *minima*, pro *jam nimia*, Gaertn. Paullo ante *certanti*, pro *quum tanti*, idem Gaertn. qui id etiam præcedentibus *motu animorum* jungit.

Tribunus ei diem prædixit] Legendum censet amplissimus Brissonius *trib. ei diem prodixit*, ut ait Cicero pro Domo c. 17. 'Tam moderata certe judicia populi a majoribus constituta, ut ne, nisi prodicta die, quis accusaretur.' Tacitus Annal. II. 79. 'Marsusque Vibius nunciavit Pisoni, Romam ad dicendam causam veniret. Ille eludens respondit, affuturum, ubi prætor, qui de beneficiis quæreret, reo atque accusatoribus diem prodixisset.' *Modius. Prodixit* legendum ex Festo Pompeio, Varrone, non *prædixit*. H. Vales. 'Producere' et 'Prædicere diem' aliquot locis perperam leguntur, pro 'Prodicere,' quæ in Livio aliisque emendavit Scaliger ad Festum in 'Prodidisse,' et 'Prodicere diem.' Adde Muretum et Acidaliu ad Tacit. Annal. II. 79. Sigonius tamen de Jndic. III. 13. dicit 'diem' accusationis et iudicii 'producere.' Duk. *Produxit* Voss. 1. et Lipsiens. in contextu. Solent autem 'dicere' et 'ducere' infinitis locis in codd. scriptis commutari. Vide ad XXXVIII. 43. § 1. *Prædixit* Voss. 2. Leid. uterque, Harl. ambo, Lipsiens. in margine, Gaertn.

Port. Hav. et fragm. Hav. quæ eadem lectionum diversitas in ple-risque codd. scriptis etiam obcurrit cap. seq. § 6. VI. 20. § 11. et II. 61. § 7. ubi etiam Gebhardus Brissonii conjecturam probavit. Vide etiam ad XXXVIII. 52. § 1. et viros doctos ad land. loc. Taciti. *Prodixit* soli servant Flor. et Klockian. Eadem vox forte etiam reddenda Cic. ad Q. Fratr. II. 3. 'A. d. IV. Non. Febr. Milo adfuit: ei Pompeius advocatus venit. Dixit Marcellus a me rogatus: honeste discessimus: producta dies est in IV. Id. Febr.' ubi nunc etiam *producta* editur. Et postea eadem epistola: 'Clodius in Quirinalia prodixit diem:' ubi similiter *produxit* circumfertur. Vide F. Junium ad Cic. ad Q. Fratr. II. 8.

§ 7 *Donumque ob eam Jovi optimo maximo*] Pall. tres et edd. habent *donumque*, non *donumque*, ut vulgatum in omnibus libris cnsis. *Gebh.* *Donum* errore operarum inrepsit in Paris. a. 1573. et per proximas edd. propagatum est usque ad postremam Gruteri, ubi iterum recte *donumque* revocatum, quod in omnibus quoque meis est scriptis, excepto cod. Haverk. qui eodem peccato *donum* præfert. Vide ad Liv. V. 20. § 8. Præterea *jam*, pro *Jovi*, habet Leid. 2. *optimo maximo Jovi* trajectis vocabulis Gaertn. Port. et fragm. Hav. *Jovi optimo*, magno, maximo Hav. *optumo* habet Flor. Vide hoc lib. ad c. 17. § 5. Mox in *Capitolio tulere* fragm. Hav. a m. pr. et editi, quos vidi, usque ad Aldum, qui in *Capitolium* dedit, continentibus reliquis scriptis, etiam fragm. Hav. a m. sec. Paulo ante alio verborum ordine *grat. ab Lat. et Hern. legati* legit Hav. invitis reliquis. In multis vetustiorum typis exaratorum deerat prænomen *ab*, in aliis ejus loco substitutum erat *τὸ* a usque ad Aldum, qui iterum *ab* reposuit. *A Latinis* præfert etiam Gaertn. Vox *gratulatum* autem deerat in Lipsiens.

Delph. et Var. Clas.

Prout res haud opulente erant] *Prout res haud tum opul.* Harl. 2.

§ 8 *Iisdem auctoribus cognitum est*] Varii codd. *Iisdem* vel *Iiisdem* dederunt: at *Hiis auctoribus* Lipsiens. Tum verbum substantivum deficit in Harl. 2. et Hav. Quod quum alii omnes tueantur, existimo potius, per compendium scriptum fuisse unica litera *ē*, ut sæpe solet; eam autem interceptam esse a proximæ vocis *Æquos* litera prima, quæ in multis codd. simplex *e* est loco diphthongi. Quin et alibi a librariis *τὸ est* omis-sum esse, ubi eadem negligentia eorum causa dari nequit, vidimus ad II. 33. § 5. Mox *vocula vi* non adparet in Voss. 2. Pro ea *in* habet Hav. facili errore ob ductum similitudinem, præsertim in scriptura Longobardica. Vide hoc lib. c. 49. § 6. Præterea *apparere*, pro *apparare*, Lipsiens. Ita nonnumquam lapsi sunt scribæ. Vide ad VI. 2. § 4.

§ 9 *Itaque partiri provincias consules jussi*] Suspiciari possis, *Itaque part. prov. consulibus jussis*, Hor. Sab. Val. *Æq. Volsc. ev.* Non moveo tamen vulgatum. J. F. Gron. Omnes codd. vulgatum servant; unde fit ne quid temere mutandum censeam. Vide hoc lib. c. 22. § 3.

Valerio Æqui evenere] Deest vox, ut sit *Æqui Volscique evenere*. Eam vocem habent veteres libri, eandem paulo infra Livius repetit c. 60. eandem habet Dionys. I. XI. p. 727. ἐπὶ Ἀλικανθοῦς καὶ Οὐλοῦσκων. Sigon. Val. *Æq. Volscique evenere* solus Pal. 2. Sed persuadeor a vetustissimis libris abesse, quandoquidem Pall. I. 3. et Andreas Valerio *Æqui evenere*. Deinde Campanus id odoratus procuderit Hor. Volsci, Val. *Æqui evenere*, parum tamen memor, quæ scribuntur c. 60. 'Valerius adversus conjunctos jam in Algidio exercitus Æquorum Volscorumque sustinuit consilio bellum.' Centies dixi, nimium credulum existisse Sigonium. *Gebh.* Tanto sus-

Livius.

20 K

pectiorem codicem Sigonii reddit, quod non modo Gebhardi Pal. 2. sed etiam alii ejus adseclæ ex meis Harl. 2. et Hav. adstipulantur, et præterea nullus. Nam a reliquis omnibus τὸ *Volscique* exsulat, ut et ab Oxon. L. 2. N. et C. apud Hearnium. Verumtamen in historia hujus belli non semel 'Æquorum Volscorumque' c. 60. sed ter meminit. Modo etiam præcessit, 'Iisdem auctoribus cognitum est, Æquos Volscosque summa vi bellum adparare.' An itaque credendum, hic codd. illis fidem habendam esse, et in aliis vocem *Volscosque* excidisse ob ultimam syllabam præcedentis, cui hujus ultima similis est? vel an potius sub 'Æquos' nunc etiam 'Volscos' comprehendit Livius?

Quum ad ea bella delectum] *Dilectum* Flor. Leid. uterque, et Klockian. Vide ad xxxvii. 51. § 7.

Non juniores modo, sed emeritis etiam stipendiis] *Non minores modo* Gaertn. Vide ad vi. 27. § 10. Deinde *sed emeriti etiam stipendiis* Voss. 2. Lipsiens. Gaertn. et Neapol. Latini: *sed emeriti stipendii* fragm. Hav. *sed emeritis stipendiis* Port. *sed etiam emeritis stipendiis* prisci typis impressi usque ad Aldum, qui ita edidit, ut nunc circumfertur: quod tumentur melioris notæ codd. Mox *ad nominanda præsto fuere* male Harl. 1. *ad vol. nomina danda*, trajectis dictionibus, Gaertn.

Eoque non copia modo, sed genere etiam militum] *Eo*, copula neglecta, fragm. Hav. a m. pr. *eaque* Gaertn. Tum *copiam* Voss. 1. et Leid. ambo. Sed ultimam literam ex principio proximæ vocis perperam repetitam puto. Vide alia hujus erroris exempla ad xl. 7. § 8. Deinde *sed genere et mil.* Hav. Vide ad xxii. 47. § 9.

Veteranis admistis] *Admissis* Leid. 2. Solent sæpe hæc verba in Mss. antiquis commutari. Vide N. Heins. ad Claudiani in Rufin. ii. 1. et Broekhus. ad Propertii Eleg. iv. 7.

19. *Admixtis* est in Leid. 1. Harl. utroque, Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. quomodo in omnibus codd. antiquis uno consensu scriptum reperiri, testis est Pierius ad Maronis Æn. i. 488. Exstat etiam eadem scriptura in multis atque optimis Livii codd. Vide ad ii. 33. § 8. iv. 25. § 12. c. 33. § 8. v. 21. § 11. xxii. 43. § 2. et alibi. Eandem scripturam passim etiam tumentur marmora literata.

§ 10 *Priusquam Urbem egredere[n]tur*] *In urbem* perperam Voss. 1. et Leid. 2. Illud *in* repetitum est ex præced. vocis litera finali. Vide ad xxxvii. 11. § 4. Vocem *urbem* vero omittit Port. Male. 'Egredi Urbem' inlustrabitur ad xxix. 6. § 4.

Quibus tabulis duodecim est nomen] Prior vox in Port. contextu aberat, tantum in marginem rejecta: non recte. Infra vii. 2. 'Vernaculis artificibus, quia hister Tusco verbo Indio vocabatur, nomen histrionibus inditum:' ubi plura vide.

Ædiles functos eo ministerio scribant] *Scribunt* Voss. 2. Utrumque genus loquendi scriptoribus Latinis in usu fuit. Quum tamen alterum ceterorum omnium Mss. auctoritate firmetur, et Livius ita alibi semper locutus sit, id etiam præferendum puto. Vid. ad xlii. 66. § 9.

CAP. LVIII. § 1 *Et ante omnes fratris filii superbæ infestus*] *Et ante omnes Patres filii* Gaertn. *et ante omnes fratris filii superbiam* Leid. 1. Lipsiens. et Port. quasi *superbiam* referendum foret ad præcedens 'perosus'; *infestus* autem absolute positum cum sequentibus coniungendum esset, 'infestus Regillum se contulerat:' sed *et ante omnes fratris filii sup. infestos* Voss. 2. quod vix commodum sensum reddit respectu præcedentium et sequentium. Cum reliquis igitur codd. nihil mutandum reor. Infra ix. 38. 'Alter consul Fabius infestus privatim Papirio erat.' xxxv.

12. 'Sed neque Boii, neque Hispani, cum quibus eo anno bellatum erat, tam inimici infestique erant Romanis, quam Ætolorum gens.'

Cum gentilibus clientibusque in foro prensabat singulos] Copulam que non habent Harl. 1. et Gaertn. Deinde *prensabat* Lipsiens. et Gaertn. *prehensabat* Hav. et vetusti excusi usque ad Sigonium, qui *prensabat* edidit, quemadmodum præferunt reliqui scripti. Vide ad IV. 48. § 11. *in foro ipse agebat sing.* mendose Oxon. L. 2. apud Hearnium. Paullo ante *et jam deest* in Lipsiens. quod reliqui omnes servant. Infra v. 34. 'Hic magno natu ipse jam exonerare prægravante turba regnum cupiens.' Deinde *rediisset* Gaertn. pro *redisset*. Vide ad XXXVI. 35. § 2. et mox hoc cap. ad § 4.

§ 2 *Ne Claudia genti eam inustam maculam vellent]* Ex Pall. ita solus secundus, cui accedit editor princeps Andreas: quo alludens Camp. exhibuit, sed tamen prave, *ne justam maculam*. Reliqui duo *eam ingestam maculam*. Simile tale observavi ex lib. IX. in Antiquis. Gebh. *Eam ingestam maculam* etiam Voss. 2. Gaertn. et fragm. Hav. a m. pr. Eam lectionem Gronov. in priori ed. Observat. I. 18. probavit: verum postea non modo in secundis curis totum caput expunxit, et reliquis plerisque, quæ eo capite notarat, alio relatis hanc tamen loci Liviani emendationem omisit; sed et vulgatam, quæ nunc obtinet, scripturam defendit notis ad IX. 3. § 12. ubi locutionem 'inurere maculam,' 'ignominiam,' 'notam,' 'dolorem,' 'odium,' et similia multis illustravit. In reliquis, quibus usus sum, codd. constanter *inustam* superest, nisi quod *in justam* sit in Lipsiens.

Virum honoratissimæ imaginis futurum ad posteros] Pall. duo, duæque itidem antiquiores impressiones *virum honor. imag.* At Pal. 2. *ne virum honor. imag.* nullo comparente verbo

quod respondeat. Gebh. *Verum honor. imag.* Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. a m. pr. *neve virum honor. imag.* Hav. *virum neve honor. imag.* Harl. 2. *neve virum honor. imag.* fragm. Hav. a m. sec. in marg. Quod, si plures et gravioris auctoritatis codd. accederent, non displiceret; et illud *neve* interceptum crederem partim ab ultima præced. partim a prima seq. vocis syllaba. Vide ad XXXIX. 6. § 2. Tum vero ex præcedd. verbis repetendum foret *vellent* hoc modo; *neve vellent virum honoratissimæ imaginis jacere*. Mox mutata vocabulorum serie *legum cond. latoremque Rom. juris* Port. quod errantis librarii esse nullus non videt; licet enim perinde sit utrum *legum latorem*, an *conditorem* dicamus, tamen *latorem juris* non æque commode dici potest.

Jacere vinctum inter fures nocturnos ac latrones] In Pal. 2. scriptum initio fuerat *jacere vinctum inter noct. ac latr.* Et memini animadversum esse criticis nostris, 'nocturnum' absolute pro fure dici ab auctoribus. Pertinent huc verba Varronis ex A. Gellii I. 18. 'Varro ait, furem ex eo dictum, quod veteres Romani furvum atrum appellarint, et fures per noctem, quæ atra sit, facilius furentur.' Hinc Mopsum quendam T. Calpurnius vocat 'nocturnum' simpliciter, id est, furem, Ecloga III. 73. 'Ut mala nocturni religavit brachia Mopsi Tityrus, et medio furem suspendit ovili.' Petronius Satyr. c. 15. 'Advocati tamen jam pene nocturni, qui volebant pallium lucrifacere, flagitabant, uti apud se utraque deponeretur.' Sed repugnat XXXVIII. 59. 'Ut in carcere inter fures nocturnos et latrones vir clarissimus includatur, et in robore et tenebris exspiret.' Gebh. Vocem *fures* in Pal. 2. culpa descriptoris deficere, nullus dubito. Eam enim et reliqui codd. Gebhardi et omnes nostri timentur. In Voss. 2.

tantum ordo verborum hoc modo mutatur, *vinctum inter fures jac. noct. ac lutr.*

§ 3 *Averterent ab ira parumper ad cognitionem cogitationemque animos*] *Cogitationes animos* Voss. 1. *cogitationesque animos* Klockian. *cogitationem animos* Port. a m. pr. *avert. ab ira par. per cogn. cogitationemque animos* Harl. 2. *Mox aspernerentur* Leid. 2. Harl. 2. Gaertn. et Hav.

§ 4 *Nec cum eo in gratiam redisse*] *Rediisse* Gaertn. Vide ad hujus cap. § 1. *Paullo ante generis ac nomini Flor. generi ac nomine* Leid. 1. *Mox clementiam, pro clementia*, Voss. 1. et Leid. uterque. *Tum hominum, pro ordinum*, Klockian. *Male. Intelligitur enim concordia inter patricos et plebeios. Infra iv. 61. 'Tribuni plebis communis ordinum lætitiæ concordiaque soli expertes:'* ubi alia vide.

§ 5 *Sua magis pietate, quam ejus, pro quo agebat, causa*] Pal. 1. *agebatur*. Gebh. *Magis sua pietate* edd. usque ad Aldum, qui vocabula trajecit, ut nunc leguntur, et in omnibus exstant Mss. Deinde *quam ejus, pro quo agebat* Gaertn. Vide ad vii. 33. § 23. *quam ejus, pro quo causa agebatur* Leid. 2. *quam ejus, pro quo agebat causam* Port. Librariis displicuisse videtur, 'agere' simpliciter poni, pro causam agere. Ita tamen sæpe 'agere in aliquem,' 'contra aliquem,' hoc sensu dicuntur. Quintil. vi. 3. p. 546. 'Quum reus, agente in eum Calvo, candido frontem sudario tergeret.' Ibid. p. 555. 'Quum ageret contra libertum Claudii Cæsaris.'

Sui potius ut misererentur] *Misererentur* Gaertn. quod a 'miserari' declinatum foret. Id enim non tantum pro *miserari* poni solet, sed etiam eodem modo, ut illud, cum casu secundo jungitur. Vide quæ notavi ad Silli Ital. xi. 381. Verius tamen puto, eam lectionem inde ortam esse,

quod, quum *miser'entur* scriptum fuisset, librarius additam notam neglexit: omnes enim reliqui in vulgatum conspirant. Vide ad xi. 14. § 2. Præterea, mutato ordine, ut *sui potius mis.* Port. *potius sui ut mis.* Hav. *Mox neque gentis C. pro nec gen. C.* Gaertn.

Sed necessariorum Virginii et trium tribunorum preces audirent] *Castiga sed necess. Virginie trium trib. preces audirent.* Nam ipse pater erat, L. Icilius sponsus, avunculus P. Numitorius. *Rhen. Vetus lectio, et trium tribunorum;* ita ut altera ratio videatur, cur eorum preces sint audiendæ, et quod necessarii, et quod tribuni essent. *Sigon. Dudum restituit Sigonius sed necessar. Virginie et trium trib. preces audirent.* Sunt enim duæ rationes, cur audiendi præ Appio: primo, quod necessarii Virginie; secundo, quod tribuni tres, ut et habet expresse Pal. 2. Reliqui duo unico elemento tantummodo deerant, sicut et Campanus, *necessar. Virginii ac trium trib.* Gebh. *Sed necess. Virginie trium trib.* omnes editi, præter Campan. usque ad Aldum, qui *Virginii et trium trib.* vulgavit. Scripti variant. Plerique *Virginie* præferunt. Pauci tantum *Virginii, Virginii, vel Virgine:* nunc Flor. *Virginia.* Particula autem copulans non adparet in eodem Flor. Voss. 1. Leid. 2. Lipsiens. et Harl. 1. Mallem etiam abesse. Quamvis tamen videri posset, in quibus non conspicitur, elisa esse partim ab ultima litera vocis præced. partim a prima seq. Vide ad vi. 14. § 13. *Necess. Virginie et trib.* est in Hav. Sed vocem *trium* absorpsit seq. initium.

Pluris fidem atque auxilium implorarent] *Fidem ac aux. implorant* Lipsiens. et Hav. Non sequor. Td atque non modo reliqui codd. tinentur, sed illa etiam, quæ dicuntur ad x. 36. § 17.

§ 6 *Spe incisa, priusquam prodicia dies adesset*] *Spe irrita* Gaertn. quod ex alterius expositione, olim margini

adscripta, natum puto. *Spe irrita* Leid. 2. et a m. sec. Voss. 1. qui *inri-sa* præfert a m. pr. Vulgatum probum est. Supra II. 15. 'Tarquinus, spe omni reductis incisa, exsulatum ad generum Mamilium Octavium Tusculum abiit.' XLIV. 6. 'Experta difficultas spem omnem incidisset.' c. 13. 'Spemque extemplo inciderrunt, capi primo inpetu posse.' Ita 'incidere actus' Silius III. 78. 'Si quis forte Deum tantos inciderit actus:' ubi alia vide. *Præcidere* dixit IV. 3. 'Non præciditur spes plebeio quoque, si dignus summo honore erit, apiscendi summi honoris.' Et mox, 'Civis Romanus si sit ex plebe, præcisa consulatus spes erit.' Præterea *producta dies* Voss. 1. *predicta dies* Voss. 2. Leid. 2. Harl. 2. Lipsiens. a m. sec. Gaertn. Port. Hav. et fragm. Hav. a m. sec. Sed *producta* Flor. Leid. 1. Harl. 1. Lipsiens. a m. pr. Klockian. et fragm. Hav. a m. pr. Vide ad cap. præc. § 6. Mox *App. mortem sibi conscivit* Leid. 1. Harl. 1. Port. Gaertn. et fragm. Hav. *App. morte sibi conscivit* Voss. 2.

§ 7 *Subinde arreptus a P. Numitorio Sp. Oppius*] *Areptus* fragm. Hav. a m. pr. *abreptus* a m. sec. Vide ad II. 33. § 7. Deinde a *M. P. Numitorio*. Vide ad II. 64. § 2. Deinde *S. P. Oppius* Harl. 1. Vide hoc lib. ad c. 70. § 2.

Invidia proximus, quod in urbe fuerat] In volumine scripto est *proximus invidia*. Rhen. In eundem ordinem digeruntur etiam dictiones in omnibus nostris, uno forte Flor. excepto, ex quo nihil notatur in excerptis ejus. Ita tamen, plurimum fidem secutus, edi jussi. Præterea *quorum in urbe fuerat* Voss. 1. et Leid. 2. *qui in urbe fuerat* Hav. contrario errore *quod armati*, pro *qui armati*, librarii dederant hoc lib. c. 50. § 15. Occasionem varietati lectionum dedit ignorantia eorundem, quod non adsequerentur significationem notarum,

quibus *qui* et *quod* indicare solebant *ταχυγράφοι*. Vide ad XXXVII. 35. § 4. Mox *ab collega* Hav.

§ 8 *Plus tamen facta . . . invidia fecit*] *Plus tū facta* Hav. Vide ad XXII. 17. § 5. Deinde *invidia fecit* Leid. 1. *injuria fecit* Port. a m. pr.

Septem et viginti enumeratis stipendiis, octies extra ordinem donatus] Hoc quid sit, docet Polybius VI. 37. et ex eo Lipsius de Milit. Rom. v. 17. Duk. *Se partem et viginti* Leid. 2. Adparet librarium codice usum fuisse, in quo scriptum fuerat, vel se scriptum videre existimabat *se ptem*. Præterea *oties* Leid. 2. *quoties* Voss. 1. *toties* Voss. 2. et Port. *totiens* Gaertn. et Harl. 2. in contextu, sed *octies* in marg. *tricies* Lipsiens. Mox *dona quoque ea*, pro *donaque ea*, Voss. 2. Vide ad x. 27. § 1.

Quin si quam suam noxam reus dicere posset, privatim in se iterum sciret] In volumine scripto est *iterum in se sciret*. Rhen. *qm*, pro *quin*, est in Hav. Tum, *si quam noxam dicere posset privatim*, neglectis duabus vocibus, Leid. 2. In Voss. 2. etiam deficit *τὸ sciret*. Tandem *iterum in se scv*. omnes nostri, nisi quod *iterum in senatu* præferat Voss. 2. Ordinem itaque, quem codd. probant, in contextum recepi.

§ 9 *Oppius quoque ductus in vincula est, et ante*] *Opp. quoque in vinc. est conjectus, et ante* Hearnii Oxon. L. 1. Quæ lectio ex glossatoris expositione nata videtur: nullus enim meorum consentit. Alibi tamen ita Livius loqui solet. III. 13. 'In vincula conjici vetant.' c. 57. 'In carcerem est conjectus.' VI. 16. 'Conjecto in carcerem Manlio:' et sæpe. *Opp. quoque deductus in vinc. est* Leid. 2. Sed simplex sufficit. III. 13. 'Virginis arripi jubet hominem, et in vincula duci.' c. 57. 'In carcerem duci jussit.' cap. seq. LIX. 'In vincula duci quemquam sum passurus.' VI. 15. 'In vincula te duci jubebo.' c. 16.

‘In vincula duci jussit.’ xxxviii. 58. ‘In vincula duci est cæptus.’ c. 60. ‘Ut prehendi damnatum, et in vincula duci, jubeat.’ Et ita passim. Quin et ‘ducere’ simpliciter, pro in vincula ducere, Livio in usu fuit, ut iv. 14. ‘Quum adparitor jussu magistri equitum duceret:’ et multis aliis locis. Voca *est* non adparet in Voss. 2. et abesse potest, modo, proxima etiam deleta, legi liceret, *Opp. quoque ductus in vinc. ante judicii diem finem ibi vitæ fecit.* Verum reliqui vulgatum servant. In verbis seqq. *τὸ ibi non erat* in Port. a m. pr. nec in Lipsiens. ubi ejus loco fuerat in Flor. a m. pr. Vide ad Liv. xxvii. 5. § 2.

Bona Claudii Oppiique tribuni publicæ] *Bona Appii Oppiique* Port. *bona Oppii Claudii* que Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. Lipsiens. et Hav. Mox *collegæ ejus* eorum Leid. 2.

§ 10 *M. Claudius adsertor Virginie]* *Virginie* assertor Voss. 2. assertor *regine* Gaertn. assertor *virginis* Hav. Alibi in hac historia sæpius ita peccatum est. Vide ad c. 45. § 1.

Dimissus Tybur exsulatum abiit] *Tibur* et *Tiburtes* invenio scribi in antiquis libris, et in triumphis Capitolinis. *Sigon.* Insuper eam orthographiam ex Græcorum monumentis, ubi nomen hoc *Τίβυρα* vel *Τίβουρα* scribitur, probari, docent idem Sigonius ad Liv. vii. 9. § 1. et Cluver. in Ital. Antiq. iii. 4. p. 959.

§ 11 *Manesque Virginie mortuæ quam vivæ feliciores]* ‘Manes’ tantum mortuorum, ut vivorum ‘genii.’ Itaque non dubito, quin verum sit, *mortuæ quam vivæ felicioris*: quomodo postea apud amplissimum nobilissimumque virum Angerium Busbeonium in veteri ejus codice diserte scriptum vidi. *Gulielmus*, Quæst. Plant. in Bæchid. cap. 2. Vetus codex Busbeonii *felicioris*, notante Gulielmo. *Gebh.* *Felicioris* in uno est Klockian. Reliqui nostri non modo omnes constanter *feliciores* servant,

sed idem se quoque in Oxon. L. 1. B. et C. invenisse, auctor est Hearne. Nihilominus tamen præfero Gulielmii emendationem *felicioris*: quomodo legendum esse, etiam Freinsheim. conjecit ad Flori ii. v. § 5.

Per tot domos ad petendas pœnas vagati] Ita primus Aldus edidit, adstipulantibus, quibuscumque utor, codd. nisi quod *per tot domos appetendus pœnas* mendose habeat in contextu Leid. 2. in quo *ad petendas pœnas* recte in margine emendatur. Aldo vero vetustiores, tribus vocibus expunctis, præferunt *per tot pœnas vagati*. Mox in fine capitis *quievere*, pro *quieverunt*, Voss. 2.

CAP. LIX. § 1 *Vultusque jam iidem tribunorum erant, qui decenvirorum fuerant]* *Lectio vetus vultusque jam inde trib. erant, qui dec. fuerant.* Rhen. Andree ed. *vultusque jam inde trib. erant*: unde Rhenanus *vultusque jam inde trib. erant*. At Pal. 2. *vultusque iidem in dies trib. erant.* Gebh. *Vultusque iidem trib. erant* Port. *vultusque jam idem trib. erant* Gaertn. et fragm. Hav. *vultusque jam in diem idem trib. erat* Hav. *vultusque jam in diem iidem trib. erat* Leid. 1. *vultusque jam in die trib. erant* Lipsiens. *vultusque jam inde trib. erant* Flor. Voss. 1. Leid. 2. et Harl. 1. etiam vetusti typis exarati usque ad Aldum, qui *idem*, pro *inde*, substituit; Cervicornus deinde a. 1528. *iidem*. Sæpe voces *inde* et *idem* in libris scriptis culpa descriptorum commiscetur. Vide ad i. 19. § 7. *Jam inde* illustratur i. 2. § 3. Mox pro *qui* varia lectio in Flor. adscripta erat ni. Tum *τὸ fuerant* deficit in Harl. 2. et Hav.

Inhibito salubriter modo nimie potestatis] Una litera deleta melius erit *potestati*. Verbum ‘inhibere’ scita illa significatione, qua ‘inhibere imperium’ non semel Livio dicitur. Quod genus dicendi ridicule doctis viris magis poeticum et historicum, quam oratorium esse videtur. Nul-

lum genus aut sermonis est aut styli, cui, si res permittat, aptari nequeat. Unde Plautus, poëta scilicet, et historicus Livius sumpserunt, nisi ex medio, et quia sic proprie in illa re loquebantur? An orator non est Cicero? Is tamen in Philipp. XIII. 18. 'Ita sibi convenisse cum Dolabella, ut ille Trebonium, et, si posset, etiam Bruntium Cassiumque disruciatus necaret, eademque inhiheret supplicia nobis.' Neque enim hoc verbo mendosus ille locus, (etsi videtur fuisse, *necaret, hic eadem exhiberet*; nempe Antonius) nec rarum utique Romanis erat dicendi genus, sed et hoc et illud ex eodem capite manant. Vides autem hic dandi easum, si plenum sit, requiri. Sic et apud Plautum in Stichio v. 4. 18. 'Utrum Fontinali, an Libero imperium te inhihere navis?' Est ergo perinde ac si diceret 'imposito modo potestati.' Liv. IV. 53. 'Consuli damnum aliamve coercitionem detrectantibus militiam inhiherenti.' Ubi ne non similes essent sibi, codd. Sigoniani, pro *inhiherenti*, habent *ferenti*: et probat ille. Quod quidem Titium magis, quam Sigonium, iudicium decuit. Ego pignus quicum lubet ponere sum paratus, ni hoc germen est indocti correctoris. Eodem lib. cap. 56. 'Quum primores Patrum, nequidquam conquesti, non esse in auctoritate senatus tribunos militum, postremo etiam tribunos plebis appellarent, et consulis quoque ab ea potestate vim super tali re inhiheritam referrent:' in Mss. fuit *et Coss. quoque*, ut testatur se reperisse in suo Rhenanus, idque reddit *consulum*. Sed vera lectio est, *et consilibus quoque ab ea potestate vim super tali re inhiheritam referrent*: itaque plane unus e Pall. alii duo consules. Ait justa et legitima vi laudabilique metu coactos ab tribunis consules, ut essent in auctoritate senatus. Exemplum ejus rei habes hoc ipso IV. 26. An aliter dicunt 'inhiheri sup-

plicium,' quam damnum, coercitionem, vim? Videtur ita quoque fuisse XXXVI. 28. 'Nec, Hercule, magnopere nunc curo, quid Ætoli satis ex more Græcorum factum esse censeant: dum ego imperium id habeam in deditos modo decreto suo, ante armis victos:' membranæ *imperium adhibeam*: potius *inhibeam*, id est, exerceam, et eo utar, statum in eos pro imperio, justo eerte, quippe victos et deditos. J. F. Gron. Vide supra ad hujus lib. cap. 59. § 12. et ad XXXVI. 28. § 5. Ceterum *inhibito* quidem a m. pr. erat in Port. addito tamen signo notatum erat, literas *hib* delendas, atque *inito* legendum esse. *Potestatis* vero in omnibus meis superest. Videtur autem æque dici posse 'modum potestatis,' quam 'm. potestati;' quemadmodum non tantum dicitur 'abrogare imperium alieni,' sed etiam 'imperium alicujus:' de quo vide ad XXVII. 20. § 11.

§ 2 *Et libertatis, inquit, nostræ, et pænarum ex inimicis satis est*] Prima vocula non conspicitur in Lipsiens. Male. Vide ad II. 44. § 3. *Ut libertatis* habet Leid. 1. frequenter obvio errore. Vide ad XXI. 28. § 8. Tum *vestræ* Hav. Lipsiens. Gaertn. et Leid. 2. quorum hic *nostræ* margini adscriptum præfert. Mox tamen § seq. 'Perpetua consulum amborum in libertate vestra tenenda cura.' Quin etiam Donjatus, si liceret, mallet, *nobis et pænarum ex inimicis satis est. Præterea et penatum ex inimiciis* Lipsiens. *et pænarum et inimici* Flor. a m. sec. quum a m. pr. fuisset *et inimicis*.

In vincula duci quemquam sum passurus] *In vincula* Leid. 1. quod et in Pall. 1. et 3. atque in ed. Camp. exstitisse, auctor est Gebhardus ad cap. 56. § 4. ubi vide quæ notantur.

§ 3 *Nam neque vetera peccata repeti*] *Neque v̄ra peccata* Flor. *neque vestra peccata* Voss. 1. Leid. 2. et Harl. 1. *neque peccata vestra* Leid. 1. *neque nos-*

tra peccata Lipsiens. neque veterata peccata Gaertn.

Quum et nova expiata sint decemvirorum suppliciis] In archetypo Borbetomagensi legitur et cum nova. Ego suspicor verbi placet ultimam syllabam per incuriam librarii his scriptam fuisse. Quare et monosyllabum eradendum puto, ut legas et distinguas: obliterated placet, cum nova obliterated sint decemvirorum suppliciis, et nihil admissum iri: et quæ sequuntur. Rhen. Pall. tres Campanusque, cum et nova. Andreas vero cum etiam nova expiata sint. Gebh. Voss. uterque, Rott. Flor. Helm. quum et nova. J. F. Gron. Quum et nova exp. sint etiam Leid. uterque, Harl. uterque, Port. Lipsiens. Hav. fragm. Hav. et Oxon. quos Hearne excussit, L. 2. N. et C. Ita vero primus edidit Aldus: omnes enim priores, excepto Camp. habent quum etiam nova. Soli tantum meorum, Flor. et Gaertn. Rhenani conjecturam probantes præferunt placet, quum nova exp. sint. Et hanc lectionem veriore puto. Si enim τὸ et ex Mss. recipimus, nihil habebit quo referatur præcedens neque, id est, et non. Cui nunc respondet sequens et nihil. Quod, τῷ et recepto, potius huic convenire deberet, ideoque in ea periodo spondet in invitum libris mutandum foret in spondeat.

Nihil admissum iri, quod vim tribuniciam desideret] Nihil amissum iri Gaertn. et fragm. Hav. a m. pr. Male. Vide ad Liv. iv. 12. § 11. nihil admissum ire pessime Harl. 1. Tum quo vim Hav. De hoc errore vide ad xxxvi. 33. § 3. Deinde vim trib. defenderet Gaertn. sine sensu.

Spondet perpetua consulum amborum in libertate vestra tuenda cura] Sponde Lipsiens. Deinde perpetuo Flor. pro quo deinde factum est perpetuū. Hinc consulum ab eorum Voss. 1. et Leid. 2. Tum in lib. nostra Lipsiens. Gaertn. et Harl. 2. τὸ vestra aberat ab Hav. Tandem cura tuenda, transpositis vo-

cibus, Klockian.

§ 4 Ea primum moderatio tribunum metum Patribus densit] Et ea primum Lipsiens. Leid. 2. Harl. 2. et Hav. Et a primum Voss. 1. pro quo Ea primum in margine emendatur. Tum metum Patribus dep'ssit, id est, depressit, Hav. Male. Vide ad ii. 2. § 7.

Toti plebis fuissent, ut Patrum salutis libertatisque prior] Toti plebi fuissent Lipsiens. et Gaertn. Sed vide ad iii. 38. § 11. Deinde fuissent quidem Hav. qui mox cum Harl. 1. non agnoscit voculam ut, quam proxime præcedentis vocis duæ postremæ literæ obductum similitudinem intercepisse videntur. Vide ad xxxvii. 24. § 13. Præterea libertatumque Voss. 2. Mox plebei magistratui, pro plebeio m. Lipsiens.

§ 5 Multique erant, qui melius consultum dicerent] Hoc recte emendaverunt nuper, mollius legentes pro melius. Sensus autem est, non recte fecisse Patres, qui legum a consulibus latarum in senatus prope ac imperii consularis contumeliam auctores fuissent; hoc est, sua auctoritate confirmassent, quæ interituri erant turbato reipublicæ statu, nisi mollius consulissent ipsi: ergo illud mollius in malam partem sonat. Quamquam illud 'reipublicæ turbato statu' apud me dubitationem habet, quo pacto recte intelligi debeat. Glar. Non invenio in his sententiam, quam putat Glareanus. Mihi hoc videtur dicere Livius: etiamsi Patres de his rebus cum tribunis et consulibus contendere voluissent, tamen ea tunc fuisset tempora, eumque statum reipublicæ, ut non dubium sit quin succubuissent, et tempori cedere coacti fuissent. Hoc apertius foret, si scriptum esset neque tamen erat dubium. 'Mollius' sic dicit, ut xxx. 7. 'Ne quid per metum ex recenti clade mollius consuleretur.' Duk. Melius, pro mollius, legebatur in quibusdam excensis ve-

tustis; sed omnes exarati mollius recte servant. Solent autem voces melius et mollius in membranis vetustis confundi. Vide ad VIII. 21. § 6. Recte vero, mollius in malam partem accipi, Glareanus monuit. Ita II. 27. 'Patres mollem consulem et ambitiosum rati, plebs fallacem.' c. 28. 'Quum quid ergo se facere vellent (nihil enim sequius molliusque, quam Patribus placeat, acturos) percunctarentur.' Ceterum qui in turbato, pro quin, turbato, Flor.

CAP. LX. § 1 In provincias diversas abire] Diversi abire Voss. 1. Leid. 2. Harl. 1. et Lipsiens. Id ferri posset, ut verbum infinitum pro finito ponatur, de quo vide ad I. 50. § 5. Potest tamen etiam existimari, literam excidisse; quod in verbo simplici ire ejusque compositis frequens est. Vide ad XLV. 2. § 7. Certe in Flor. ab initio scriptum fuerat abire, sed ab eadem manu litera e addita erat, ut fieret abiere. Insuper in provincias diversas abire Gaertn. De locutione 'diversi abeunt' vide ad I. x. c. 33. § 10.

Valerius adversus conjunctos jam in Alcido exercitus] Ex volumine Ms. legendum apparet M. Valerius, sicut et c. 61. 'Sed consule M. Valerio.' Supra tamen c. 55. lectum fuit 'L. Valerius.' Rhen. Codicem Rhenani a mala manu interpolatum esse, evincit pertinax reliquorum Mss. in omittendo cognomine consensus. In nullo enim eorum, quibus usus sum, conspicitur. Nihil etiam ex suis Hearne monuit, ut ab illis etiam exsulasse credibile sit. Quin et Livius alique Valerio non Marci, sed Lucii, prænomen ubique tribuunt. Vide hoc lib. c. 39. c. 49. c. 50. c. 55. Dion. Halic. I. XI. p. 688. p. 725. et alibi, et Zonar. Annal. VII. 18. Insuper vocula jam deficit in Port.

§ 2 Haud scio, an, qui tum animi ab decemviro] Prodigiose corruptus Leid. 1. præfert aut solio antiqui uni-

malib; decemviro: sed haud scio antiqui tum animi habet Voss. 1. haud scio, quantum animi a dec. Gaertn. De locutione 'haud scio an' sensu adfirmandi vide ad XXXVII. 54. § 15. Vocula ab carent Flor. atque Harl. 1. et mox τῷ erant Port.

Magno detrimento certamen staturum fuerit] Statitutum erat Gaertn. statutum fuerit Voss. 2. aperta scribarum aberratione. Silius Ital. XVII. 81. 'sanguine quippe, Si renuat, blando nimium facillique marito Statura obsequia et thalami flagrantis amores:' ubi vide quæ notavi.

§ 3 Hostes medium inter bina castra spatium acie instructa complebant] Hostis... complebat, et mox provocantique Hav. hostis... complebant, et provocantique Harl. 2. provocantique etiam Leid. 1. Port. Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr. licet hostis... complebant servant. Provocantique Volsco ad prælium habent Hearnii Oxon. L. 1. et C. sed provocationibusque Voss. 1. et Leid. 2. Præterea inter bina castra medium spatium, mutata serie vocabulorum, Gaertn. Tum acie instructa idem Gaertn. a m. pr. pro quo recte instructa emendatum a m. altera, id enim in hac re proprium est. Mox hoc cap. 'Instructaque acie ultro hostem lacescit.' I. VI. c. 7. 'Quod ubi aciem jam instruenti Camillo centuriones renunciaverunt:' et passim alibi.

Responsum Romanus nemo reddebat] Vet. lib. Romanorum nemo. Sigon. Quæ hic adnotabo, compendifacere potuissem, nisi avertisset me Sigonii credulitas ad se exagitandum: qui hic ex suo libro pessimæ notæ Romanorum nemo: mox quam virtus et arma contegerent; iterum non longe hinc, necdum omnes eductos, veteri lectione extrusa, nobis supponit, assentiente quidem Pal. 2. ejus codici simillimo; sed reliquis omnibus renitentibus. Sed rogo cordatum lectorem, cum scribit idem liber fessi stando, pro

fatigati, spreta ceterorum auctoritate, huic novitati manus danda erat? ut mox *nec qui exierant*, ac paullo ante *egreditur castris Romanus exercitus*: quæ omnia titilivitis non emptitanda sunt, parciturque a me chartæ perituræ. Nam Sigonius *Οἰδῖπους τοι νῦν ποτ' ἦν, ἀνίγματα βοῶν*. Gebh. *Romanis* Voss. 1. sed additæ sunt notæ duabus ultimis literis, quibus indicatur eas delendas, atque ita scribendum esse *Romanis*. Sed margini ejusdem cod. adscribitur *Romanorum*, quomodo etiam præferunt Leid. 2. Harl. 2. Hav. et a. m. sec. Port. Sed melius reliqui, et inter eos meliores notæ codd. receptam scripturam servant. Quam etiam in Oxon. existisse inde verisimile fit, quod Hearne, vet. lib. Sigonii lectionem recensens, ad sensum ullius eorum non memoret. *Nemo Romanus* autem ut v. 21. 'Quum tot per dies nemo se ab stationibus Romanus movisset:' quemadmodum ibi plures codd. præferunt. Sic 'nemo miles Romanus' xxxvii. 53. 'Nemo miles Romanus magis assiduus in castris vestris fuit, quam ego fratresque mei:' 'nemo hostis' xxxvi. 40. 'Id quemquam mirari posse, cur victor exercitus, quum hostem in provincia neminem reliquisset, Romam venerit ad celebrandum consulis triumphum:' 'nemo defensor' apud Justin. xxvii. 3. 'Galli Asiam depopulabantur, quum Interea nemo defensor inter tot prædones inveniebatur.' Ita *nemo unus* supra inlustravimus hoc lib. c. 12. § 4. Sanctius in Minerva lib. iv. de ellipsi nominum in voce 'Homo' existimat τὸ *nemo* esse adjectivum, sub quo, si sine substantivo ponatur, subaudiri debet 'homo.' At Perizon. notis ad eum locum proprie substantivum esse docet, et contracte dici pro 'ne homo,' ut *nolo* pro 'ne volo:' conjungi tamen sæpius cum aliis substantivis, ut loco Livii modo laudato 'nemo miles;' quod exponit

'nemo existens miles.' Si vero 'nemo homo' occurrat, per pleonasmum dictum putat. *Reddat*, pro *reddebat*, male Lipsiens.

§ 4 *Tandem fatigati stando, ac ne quidquam expectando certamen Æquæ Volscique*] *Pacati* Leid. 1. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. a. m. pr. aperto ac manifesto errore. *Fessi* Harl. 2. et Hav. Ita etiam præfert Port. a. m. sec. penitus erasa scriptura quæ antea exarata fuerat. Eamdem lectionem, quam in Pal. 2. codicum suorum recentissimo invenerat, recte Gebhardus damnavit; videtur enim ex interpretis glossa marginali recepta in contextum fuisse. *Stando fatigati* Leid. 2. *tandem fatigatis tandem* Flor. Tum *et nequicquam* Leid. 2. *ac nequicquam* Leid. 1. Vide ad xl. 47. § 9. Denique *Vulsci* sine conjunctione Voss. 2.

Pars in Latinos prædatum abeunt] *Prædatum ire* Gaertn. Quod, si certiores codd. concinerent, non displiceret: ut ita oratio per infinitum verbum conciperetur, de quo vide ad l. i. c. 50. § 5.

§ 5 *Quod ubi consul sensit, reddit inlatum antea terrorem*] Ex volumine Ms. legendum apparet *quod ubi sensit consul*, non *consul sensit*. Rhen. *Quod ubi consul sensit* Voss. uterque, Leid. uterque, Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. Port. Hav. et fragm. Hav. *quod ubi consul sedit* Harl. 1. mendose quidem, attamen eodem ordine verborum. In his licet non agatur salus Livii, omnes tamen mecum facile statuent æquius esse nos sequi tot conspirantium codicum consensum, quam uni in diversa eniti cedere. Ne quid tamen dissimulem, cum Rhenano stare videtur Flor. ex quo nihil in excerptis notatum video: cum eodem etiam stant vetusti typis descripti usque ad Aldum, qui, sine dubio codicum suorum secutus auctoritatem, scripturam a Rhenano damnatam priori subposuit. Præterea *reddidit* Voss. ambo,

Leid. 2. Harl. 2. Port. Lipsiens. Hav. et fragm. Hav. *τδ reddit* deficiebat in Gaertn. At vulgatum *reddit* servant Flor. Leid. 1. et Harl. 1. Utrum præferendum sit hæreo; quum trium codd. optimorum consentientium auctoritas haud levior habenda videatur, quam reliquorum conspirantium turba; et illorum librarii *reddidit* scripsisse possint, quod syllabam *di* iterare neglexerint. Vide ad Epit. Liv. lib. xcix. horum vero *reddidit*, quod modo præcesserit *sensit*. Neque, ut vulgatum præferatur, persuadet, quoniam mox constanter omnes servant *laccessit*, cui *τδ reddit* vel *reddidit* proxime jungitur per voculam *que*. Enallage enim hæc temporum quibuslibet scriptoribus frequens est. Vide Cortium ad Sall. Jug. c. 58. § 6. ad c. 80. § 2. et ad Plinii Epist. v. 5. in princ. Adde quæ supra notavi ad hujus lib. c. 46. § 9. Neque tamen etiam receptam lectionem mutare audeo. Lectoris itaque, quæ verior scriptura sit, existimatio esto.

§ 6 *Ubi illi, conscientia quid abesset virium, detractavere pugnam*] *Abi illi* Hav. *Ab illa* Port. a m. sec. erasa priori scriptura. *Nisi illa* Lipsiens. in contextu, in cujus margine a m. sec. emendatur *Ubi illi*. Tum *conscii*, quod *ab. vir.* Gaertn. *consc.*, quid *abisset virium* ed. Veneta a. 1495. et quædam ejus auctoritatem secutæ. Sed prisca lectionem Mognutini restituere. *Esse* et *isse* alibi quidem sæpe commutantur; vide ad Liv. xxvii. 44. § 3. quum tamen hic scripti omnes *τδ abisset* constanter exhibeant, eam lectionem præstare nullus dubito. Præterea *detractavere* Hav. et fragm. Hav. a m. sec. Male. Vide ad xxxiv. 15. § 9.

Pro victis habebant parcentes intra vallum] *Habebantur* (nim. a Romanis, quibus animi creverant) Voss. 1. et Leid. 2. Præcessit *crevit*; ut itaque verbum sequens eadem forma subjungeretur, librarii *habebantur* in *habe-*

bant mutasse videri possunt contra morem Livii, qui ubique, orationem variandi causa, activa passivis, et passiva activis subjungere solet. Vide ad viii. 34. § 9. Quum tamen omnes reliqui scripti vulgatum tueantur, eam scripturam etiam verio-rem, et notam, quibus ultimæ literæ *ur* designantur, perperam in duobus reliquis Mss. a scribis additam esse existimo; qualia plura exempla videnda sunt ad xxxix. 22. § 8. Præterea *inter vallum* Harl. 2. sollemni errore. Vide ad v. 27. § 3.

§ 7 *Nocte cessere*] Rott. Voss. 2. Helm. Flor. et vett. edd. *nocti*. iv. 55. 'Postquam non cessere nec publica tempestati.' v. 2. 'Jam ne hiemi quidem aut temporis anni cedere.' J. F. Gron. *Nocti* ex meis codd. præter Voss. 2. a Gronovio laudatum, servant quoque Leid. 1. Harl. ambo, Port. Lipsiens. Gaertn. et Hav. quod editorum primi mutarunt Basileenses a. 1539. *nocte* substituentes. Verum altero Livius supra usus est iii. 17. 'Nox certamina cepta obpressit: tribuni cessere nocti, timentes consulum arma.' Silius v. 677. 'Sic fatus cessit nocti; finemque dedere Cædibus infusæ, subducto sole, tenebræ.' 'Cedere Fortunæ' iv. 450. 'Stabat, Fortunæ non cedere certus, et acri Mole retorquebat, crudescens cædibus, hastas.' Sallust. in Cat. c. 34. 'Quoniam factioni inimicorum resistere nequiverit, fortunæ cedere, Massiliam in exsilium proficisci;' ad quem locum vide Cortium in Exkursu iv. et Burm. ad Quinctil. Declam. vi. 16. et ad Phædr. iii. 9. 4. 'Cedere adpellationi' Liv. iii. 34. § 8. ubi vide. 'Cedere religioni' Cic. ad Fam. i. 1. 'Hortensii, et mea, et Luculli sententia cedit religioni de exercitu.' 'Cedere temporis' ad Fam. iv. 8. 'Si sit aliqua res publica, in ea te esse oportere iudicio hominum neque principem, necessitate cedentem temporis.'

‘Decedere nocti’ Virgil. dixit Ecl. VIII. 88. ‘nec seræ meminit decedere nocti.’ Paullo ante *per totam diem* Gaertn. At reliqui omnes vulgatum tñentur. Et recte. Vide ad XXVII. 13. § 1.

Nuncios passim trepidi ad revocandos prædatores dimittunt] Duæ priores voces deficiunt in Port. quæ tamen melius in reliquis omnibus supersunt. Male etiam pro *prædatores* Voss. 1. in contextu *procuratores*, in margine autem pro varia lectione *præcurritores* præfert. Mox etiam *et recurritur ex proximis*, addita prima vocula, Hav. *recurritur ex proximis* Voss. 2. et Gaertn. Paullo ante vox *pari* deerat in eodem Gaertn.

§ 8 *Egreditur castris Romanus*] *Romanus exercitus* voce auctiorem præferre Pal. 2. testis est Gebhardus hoc cap. ad § 3. sed simul eam lectionem damnavit. Et recte. Similis enim interpolatio est, ac l. III. c. 2. § 11. *Romanus miles*, pro *Romanus*, ante Gebhardum et Gronovium datum fuerat, ubi plura vide. Mox *postquam jam multa dies* Port. *post multa jam dies* Harl. 1. Deinde *Æquos Volscosque*, pro *Æquos et Volscos*, Gaertn.

Victores exercitus vallum potius, quam virtus et arma, tegerent] Vet. lib. *contegerent*. Sigon. *Victores exercitum* Flor. An forte voluit *victorem exercitum*? ut est in Neapol. Latinii. Sed, reliquis omnibus receptam lectionem servantibus, eam præferendam puto: duorum enim populorum Æquorum et Volscorum exercitus juncti iisdem castris considerant. Supra hoc cap. ‘Valerius adversus conjunctos jam in Algido exercitus Æquorum Volscorumque sustinuit consilio bellum.’ Præterea *contegerent* Harl. ambo, Hav. et Port. a m. sec. neque multum abludunt Voss. 2. et Lipsiens. præferentes *congerent*, aut Leid. 2. in quo est *cogerent*: *contegerent* etiam in Pal. 2. inventum Gebhardus damnavit supra hoc cap. § 3. vulgatum scri-

vans. Et sane vulgatum superest in Flor. Voss. 2. Gaertn. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. L. 2. Id firmat etiam Leid. 1. priori litera omissa *egerent* exhibens, in qualem codicem videtur etiam incidisse librarius Port. qui, scripturam eam mendosam videns, illius loco a m. pr. dedit *ageretur*; quum forte scriptum invenisset *egeret*. Priscam igitur scripturam, a Sigonio mutatam, revocavi.

Efflagitatum ab ducibus signum pugnae] *Flagitatum* Lipsiens. Ita ‘flagitator pugnae’ II. 45. ‘Centurio erat M. Flavoleius, inter primores pugnae flagitator.’ Sed vulgatum reliquorum omnium codicum auctoritate defenditur. Et recte. Plerumque enim ‘efflagitare’ est flagitando inpetrare, obtinere. Cic. ad Q. Fratr. II. 11. ‘Epistolam hanc convicio efflagitarunt codicilli tui.’ Orat. Agrar. II. 2. ‘Honos non ad alienæ petitionis occasionem interceptus, nec diuturnis precibus efflagitatus, sed dignitate inpetratus:’ ubi vide Turneb. Insuper a *ducibus* fragm. Hav. et Gaertn. Mox *accipere*, pro *accepere*, Hav. Vide hoc cap. ad § 1. et 4. Uni tamen et quidem huic codici fidem habere vix audeo.

§ 9 *Deinceps alii servabant ordinem*] Ms. *deincepsque*. Lego *deinceps*. Klock. *Deincepsque*, ut Klockius in suo invenit, servant omnes mei. Eam autem scripturam jam Aldus, et postea recentiores recte receperunt. Pro eo autem legendum censens Klockius *deinceps*, eundem errorem committit, quem jam notavimus hoc lib. ad c. 39. § 4. Ceterum Jac. Gronov. Respons. ad Cavillat. Fabretti observat, in cod. Flor. legi *scriebant*; unde conjicit scribendum esse *sarciebant*. ‘Sarcire’ pro reparare, compensare, Livius utitur IX. 23. ‘Damna vestra, milites, omnium circa, qui defecerunt, populorum præda sarcientur.’ Omnes tamen reliqui codd. constanter *servabant*

tentur. Quare potius scribam Ms. Florent. aberrantem *serrabant*, quam *sarciebant*, dare voluisse arbitror. Ita 'servare ordinem' est XXVI. 51. 'Hunc ordinem laboris quietisque, quoad Karthagine morati sunt, servarunt.'

Quum consul Romanus prius, quam totis viribus fulta constaret hostium acies] Cum, pro quum, plerumque in Mss. exaratur. Hinc proclive fuit illud in tum mutare: quod factum in Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. Hav. et Port. a m. pr. Vide ad Epit. lib. XLVIII. in fine, et mox ad § 11. Deinde alio ordine *fulta totis viribus* Port. Insuper *staret hostium acies* Gaertn. a m. pr. Ita x. 27. 'Quum instructæ acies starent.' Verum nullus præterea codex ita præfert, et in ipso illo eadem manus mox *constaret* emendavit. *Contrastaret hostium acies* Flor. quemadmodum 'contra consistere' Cæsar Bell. Gall. II. 17. 'Futurum, ut reliquæ contra consistere non auderent:' et 'contra intueri' supra I. 16. 'Petens precibus, ut contra intueri fas esset:' ubi vide quæ notantur. Quamvis autem id admodum blandiatur, tamen nec vulgatum, quod in reliquis omnibus codd. superest, damnare audeo. Infra VI. 29. 'Postquam nullo loco constabat acies.' VII. 10. 'Ubi constitere inter duas acies.'

§ 10 *Adortus nec omnes dum eductos*] Vet. lib. *necdum omnes eductos*. Sigon. *Necdum omnes eductos* etiam Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. et Hav. Quod Gebhardus etiam in Pal. 2. inventum damnavit supra hoc cap. § 3. Omnes etiam reliqui, inter quos optimi commatis Mss. receptum ordinem servant. Male ergo edd. Ascensii τὸ nec expunxerunt; ita tamen, ut, quæ a. 1513. et triennio post prodire, in margine tamen exhibeant.

Nec qui erant] Scilicet educti. Non intellexit librarius Hav. ideoque

dedit *nec qui exierant*. Idem in Pal. 2. obvium recte damnavit Gebhard. hoc cap. § 3.

Prope fluctuantem turbam trepidantium huc atque illuc, circumspectantiumque se] *Propter fluctuantem turbam* Gaertn. quomodo etiam alibi variant codd. Vide ad Epit. Liv. lib. XLIX. Deinde huc et illuc Hav. Mox *circumspectantium se* omissa conjunctione Voss. 1. Leid. 2. et Lipsiens.

Addito turbatis mentibus clamore atque impetu] Distinguo addito, turbatis mentibus, cl. atque imp. Dnk. Adito Gaertn. De hoc errore vide ad IV. 57. § 11. Deinde calore atque imp. Harl. 2.

§ 11 *Deinde quum animos conlegissent*] Tum animos Harl. 1. Vide ad § 9. Paulo post *victis nec cessuri essent* Voss. 1. Leid. 2. et Hav. *invictis nec cessuri*, omisso etiam verbo *essent*, Gaertn. Adparet, primam litteram τὸν *cessuri* perperam in fine vocalæ præcedentis repetitam fuisse. *Victis nunc cessuri essent* Lipsiens. Sed passim *ne et ne* sive *nunc* confunduntur. Vide ad VI. 37. § 6. Deinde *increperent* Lipsiens. *instreperent* Gaertn. Male. Eodem modo 'crepitus' et 'strepitus' commutantur. Vide ad XXXVIII. 17. § 4.

CAP. LXI. § 1 *Romanos meminisse jubebat, illo die . . . Romana*] Prima vox non est in Lipsiens. Deinde *meminisse jubet* idem Lipsiens. et Harl. 2. Tum *illa die* Port. Denique vox *Romana* apud Hearnium deficit in Oxon. L. 1.

Sibimet ipsis victuros] Hanc lectionem servant omnes codd. præter Voss. 1. in quo *sibi nec ipsis* manifesta scribæ aberratione. Quare non probo conjecturam magni Gronovii, qui ad II. 19. § 5. *sibimet ipsos victuros* malebat. Vide quæ pluribus ad eum locum notavi.

§ 2 *Sed consule Valerio, a liberatoribus*] Rhenanus supra ad cap. præc. § 1. *sed consule M. Val.* ex volumine Ms. legebat. Et ita forte dare voluit

librarius optimi Flor. in quo ab initio scriptum erat *sed consulem Val.* Verum recte postea litera *m* in eo erasa est. Non modo enim omnes nostri prænominē carent; sed etiam Valerius hic non *Marci*, sed *Lucii* prænomen habuit, ut ibidem dictum. Præterea *ab liber.* Hav. et Lipsiens. cujus lectionis vestigia supersunt etiam in Leid. 1. et Port. in quibus *ac liber.* scriptum obfendi.

Prioribus præliis per duces, non per milites, stetisse] *Prioribus bellis* Hav. Harl. 2. et apud Hearnium Oxoniensis B. Sæpissime hæc vocabula inter se commutantur in codd. scriptis et vetustis edd. Plurima in Livio exempla passim obcurrunt. Vide ad 1. 12. § 10. 11. 12. § 11. c. 19. § 10. 111. 5. § 15. 1v. 17. § 8. c. 29. § 3. v. 8. § 8. x. 5. § 13. xxv. 19. § 4. xxvi. 6. § 13. xxix. 31. § 8. ad Epit. Liv. lib. xxiv. et alibi, etiam viros doctos ad Valer. Max. 1. 7. § 1. Et quidem 'prælium' ac 'bellum' apud Latinos, ut μάχη et πόλεμος apud Græcos, differunt, quemadmodum pars ac totum: uno enim bello plura prælia committi possunt: aliquando tamen 'bellum' pro prælio sumitur. Ita apud Flor. 111. 5. § 11. 'Mox, quum Eubœæ atque Bœotia præsidia regis depulisset, omnes copias uno apud Chæroneam, apud Orchomenon altero bello dissipavit.' Frontin. 1. 11. ex. 2. 'Unde etiam præclara victoria, commisso statim bello, patrata est.' Lucan. 1v. 43. 'vidit lapsura ruina Agmina dux, equitemque iubet succedere bello.' Silium Italic. 1. 621. 'hic, Punica bella, Ægates cernas, fusaque per æquora classe, Exactam ponto Libyen testantia rostra.' Valer. Max. 1. 111. c. 2. ex. 19. 'Quo facto fortitudinem per totum exercitum diffudit, labentemque belli fortunam divino animi ardore restituit.' Hic tamen vulgatum præfero, tum ob reliquorum codd. id defendentium auctoritatem, tum quod

'bellum' pro prælio vix aut quam rarissime Livii ævo in usu fuisse existimem; quæ eadem rationes impellunt, ut omnibus superius memoratis locis, in quibus has voces commutari in membris Livii monui, receptam lectionem veriorē esse existimem: (nam ibi quoque integriorēs codd. eam servant:) præsertim quum inferioribus sæculis passim 'bellum,' 'bellum publicum,' 'bellum campestre,' 'bellum campale' pro prælio, 'bellum' etiam pro pugna singulari ac monomachia obcurrat. Vide Du Cange Gloss. Med. Latin. ea voce, et Matthæum ad Anon. Bella Campestria, qui subiungitur Anonymi Bello Covord. p. 185. Hinc verisimile fit, librarios *bellum* pro *prælium* dantes, sui sæculi lingua abreptos fuisse, quo Latine scribentes ita loqui soliti erant. Vide etiam Onden-dorp. ad Frontini 11. 1. ex. 12. Novi equidem Casaub. ad Polyb. p. 148. etiam optimos linguæ Latinæ auctores 'bellum' pro prælio usurpasse, ex duobus Livii ac totidem Jul. Cæsaris. locis adstruere voluisse. Qui tamen exempla ab eo laudata (Livii loca exstant xxi. 8. et xli. 3. Cæsaris utraque Belli Gallici 1. 41.) diligentius examinat, facile deprehendet, 'bellum' ibi pro prælio capi non posse. Livium nihilominus ita loquentem esse probari posse videtur ex l. viii. c. 10. 'Inter omnes cives sociosque præcipua laus ejus belli penes consules fuit.' Varro etiam ita loquitur de Ling. Latin. vi. p. 75. 'Rorarii dicti a rorē: qui bellum committebant ante. Ideo quia ante rorat, quam pluit.' Vide Cortium ad Sall. Cat. c. 9. § 4. Sed, ut dixi, talia exempla quam rarissima obcurrunt, et nondum evincunt vera esse, quæ Keuchen. Casauboni scrinia loco laudato expilans ad Front. 1. 1. ex. 8. notat, Livio, Cæsari, et ceteris Romanis vetustioribus nihil frequentius esse, quam harum vocum 'belli' et

‘pugnæ’ invicem positionem. Ceterum *vinceretur*, pro *vincerent*, verbis proximis perperam Gaetrn. Vide ad xxxix. 22. § 8.

§ 3 *Domi, quam foris, servitutum magis timuisse*] *Domi quam fortes perperam* Hav. a m. pr. sed nec recte *quam fortis* in eo a m. sec. emendatur: *quam foris magna virt.* Lipsiens. Paulo ante *Turpe esset*, pro *Turpe esse*, Gaetrn. Turpe est Hav.

§ 4 *Unum Appium civem periculosæ libidinis*] Hæc verba perperam omituntur in Harl. 1. ut enim ‘uni Virginie’ obponuntur ‘omnium liberi,’ ita ‘uni Appio’ etiam ‘tot millia hostium.’

At si fortuna belli inclinet] *Ac*, pro *at*, male Harl. 2. et Port. Solent hæc voculæ passim a librariis confundi ob similitudinem litterarum *c* et *t* in scriptura Longobardica. Vide ad ii. 45. § 5. hoc lib. ad c. 17. § 3. ad iv. 57. § 5. vi. 15. § 11. c. 19. § 1. vii. 4. § 5. et aliis locis. Vide etiam quæ notavi ad Silii vi. 190. Præterea vox *belli* abest a Port. Cic. ad Brut. Epist. x. ‘Hujus belli fortuna, ut in secundis, fluxa; ut in adversis, bona.’ Verum *fortuna bellum inclinet* Lipsiens. *fortuna belli se inclinet* Leid. 2. De quo posteriori loquendi genere vide ad iv. 55. § 4. Hic tamen vulgatum non moveo. Non modo enim ab altera lectione stant reliqui codd. sed Livius etiam sæpissime ‘inclinare’ absolute sine casu posuit. Supra i. 27. ‘Quo postquam fuga inclinavit.’ ii. 20. ‘Tum demum impulsus Latini, percussaque inclinavit acies.’ Infra iv. 37. ‘Clamor indicium primum fuit, quo res inclinatura esset.’ c. 26. ‘Dubii quoque inclinant ad nomina danda.’ vi. 32. ‘Ut semel inclinavit pugna, jam intolerabilis Romana vis erat.’ vii. 19. ‘Inclinavit deinde pars major curæ in Etruscum bellum.’ c. 32. ‘Eo namque omnem belli molem inclinaturam censebant.’ xxxiii. 33. ‘Postquam tertia jam pugna, tertia victoria cum Pœnis

erat, ad fortunam inclinavit, legatosque ad Hannibalem misit.’ xxiv. 8. ‘Restat, ut pauca de eis, in quos prærogativæ favor inclinavit, dicam.’ c. 28. ‘Si enim uno animo omnes vel ad Romanos vel ad Karthaginienses inclinent.’ xxviii. 25. ‘Inclinavit sententia, quod tutius censebant, universos ire:’ ad quem locum vide Gronovium. xxxii. 16. ‘Quum et muri partem eversam operibus hostium cernerent, ad deditionem inclinarunt.’ xxxvii. 43. ‘Primorum fuga in castra maxime inclinavit:’ et alibi sæpe. Alia verba, quibus Livius similiter absolute usus est, videri possunt ad i. 17. § 6.

Omnium liberis ab tot millibus hostium periculum fore] Duæ priores dictiones exsulant a vetustis plerisque edd. quas demum ab Aldo additas video. Easdem servant etiam omnes scripti, nisi quod minus recte *omnibus liberis* legat Hav. Sunt etiam sensui necessariae. Quemadmodum enim, ut modo dictum est, voces ‘tot millibus hostium’ obponuntur præcedentibus ‘unum Appium,’ ita ‘omnium liberis’ τοῖς ‘unam Virginiam.’ Præterea *a tot millibus* Port. Gaetrn. et fragm. Hav. Sed reliqui receptæ lectioni favent, nisi quod *ad tot millibus* habeant Leid. 1. et *ob tot millibus* Harl. 1. in quorum manifestis aberrationibus alterius tamen lectionis vestigia agnoscas. *Ab tot millium hostibus* Lipsiens. *ab tot militibus hostium* Klockian. et Voss. 2. sed librarios ita sæpe peccasse dicam ad xxiii. 41. § 10.

§ 5 *Nec Mars pater passuri sint iis auspiciis condita Urbi accidere*] *Mars potest male* Harl. 2. Tum *iis ausp. condita urbis* Voss. ambo, Leid. 1. et Harl. 1. *his ausp. condite die urbis* Gaetrn. et Lipsiens. utrumque minus recte. Paulo ante etiam perperam *Nolle comminari* Voss. 2. *Nollo minari* Harl. 1. Cic. de Offic. ii. 21. ‘Sin qua necessitas hujus muneris alicui rei-

publicæ obvenerit; malo enim, quam nostræ, ominari.'

Sacrique montis admonebat] *Adveniebat* Harl. 2. *admovebat* Flor. solito errore scribarum, de quo vide ad ix. 38. § 12. Mox *parata esset*, pro *parta esset*, Lipsiens. Et hæc lectionis varietas infinitis locis in Mss. occurrit. Vide ad v. 6. § 1.

Eo imperium inlibatum referrent; ostenderentque] Gratia sit doctis de restituto hoc loco. Nam in antiquioribus libris adhuc verbi defectu hiat, *eo imp. illibatum: referrentque eandem indolem*. Andreas inverso ordine edidit, *eo imp. illibatum ostenderent, referrentque*. Gebh. Ut Gebhardi antiquiores habent, in uno tantum meorum Voss. 2. inveni. Reliqui editam lectionem servant. Præterea *imp. illibertum* Leid. 1. et Port. a m. sec. in quo altera m. repositum *illibatum*. Sed *imp. in libertatem referrent* Harl. 1. Male. *Imperium inlibatum* est nulla clade imminutum. Infra xlii. 30. 'Si liberum inde arbitrium fortunæ esset, neutram partem volebant potentiorē altera oppressa fieri; sed, inlibatis potius viribus utriusque partis, pacem ex eo manere.'

§ 6 *Ostenderentque, eandem indolem militibus Romanis post exactos decemvirose, quæ ante creatos fuerit]* *Ostendentque* Lipsiens. errore librarii, qui, quum scriptum fuisset *ostend'entque*, compendiarie scripturæ signum non animadvertit. Vide ad ii. 47. § 6. *Ostenderentque eamd. in dolorem* Leid. 1. *ostenderentque in eamd. ind.* Harl. 1. *ostenderentque eamd. indocilem* Hav. Mox etiam *quæ ante exactos fuerit* Leid. 2. *quæ ante eos creatos fuerit* Harl. 1. Sed edita lectio vera est. Deinde *minutam*, pro *imminutam*, Gaertn. Sed omnes reliqui receptam lectionem tuentur.

§ 7 *Advolat inde ad equites]* *Avolat* Leid. 1. et Harl. 1. Quod non displicet. Ita ex iisdem duobus codd. quos inter optimos numero, emen-

dandum docui l. i. c. 57. § 8. 'Citatis equis avolant Romani:' ubi genus loquendi aliis exemplis illustrare conatus sum. At supra tamen similiter Livius locutus est ii. 20. 'Tum ad equites dictator advolat.'

§ 8 *Primo concursu pedes movit hostem]* Est in Pall. 1. ac 3. *primo concursu pedes movebit*: ut ediderat quoque Andreas, quasi esset vaticinium Valerii. Gebh. *Movebit* etiam Neapol. Latinii, Leid. 2. Voss. 2. (in quo posteriore tamen additis notis literas *eb* delendas esse librarius indicavit,) et prisca, quas adhibui, edd. *movet* Port. In prima Aldina *movit* inveni, quod ob reliquorum codicum auctoritatem genninum esse puto. Præterea *primo occursu* Gaertn. Alibi etiam 'concurrere' et 'obcurrere' in Mss. commutari solent. Vide ad xxxvi. 34. § 4.

Pulsum vos inmissis equis exigit a campo] *Inmissis equis* est incitatis. Vide postea hoc lib. ad c. 70. § 9. Infra iv. 47. 'Primo statim prælio quum dictator equitatu inmisso antesignanos hostium turbasset.' Mox dicit Livius 'concitant equos, permittuntque in hostem.' Deinde *exigite a campo* Leid. 2. quod eodem modo dictum esse posset, quo 'exstare ab aqua,' 'erumpere a porta,' et similia alia, de quibus vide ad xxvi. 2. § 10. Silius Ital. viii. 482. 'Tunc quos a niveis exegit Luna metallis.' Dissensus tamen reliquorum Mss. qui in servanda lectione vulgata uno ore conspirant, efficit ne quid mutandum esse censeam. Quare neque vetustiores typis excusos hic audiendos puto, qui præpositionem omittunt. Videtur autem a litera finali vocis præced. intercepta esse. Similem ob causam nonnumquam etiam præpositionem *a* elidi, dicemus ad v. 52. § 10. Tò e primus Aldus recte in contextum recepit. Infra iv. 15. 'Ex qua urbe reges exactos sciret.' vi. 37. 'Tum populum

Romanum vere exactos ex urbe reges et stabilem libertatem suam existimaturum.' x. 27. 'Cerva, fugiens lupum, e montibus exacta, per campos inter duas acies decurrit.' Mox et non cunct. magis Hav. errore librarii. Primo enim ultimam litteram τοῦ nunc absorpsisse videtur prima sequentis vocis cunctantur. Ex nun vero deinceps factum esse non contra apertam Livii mentem.

§ 9 Concitant equos, permittuntque in hostem] Præmittuntque hostem Gaertn. Male. Vide hoc lib. ad c. 70. § 9.

Et perruptis ordinibus elati ad novissimam aciem] Prima vocula, quam servant omnes scripti, abest a plerisque vetustioribus inpressis. Eam Aldus recte loco, quem in codd. constanter obtinet, restituit. Aldi autem lectionem recentiores fere omnes sequuntur. Deinde præruptis ordinibus Gaertn. quomodo etiam Basileenses a. 1539. vulgarunt. Eorum exemplum postea secuti sunt Cnrio, Lugdunenses a. 1553. et Basileenses a. 1555. Origo erroris deducenda est ex similitudine compendii, quo vocalæ per et præ notari solent, quæ causa est, ut sæpius a librariis inter se committentur. Vide ad ix. 10. § 7. Ex eadem causa in præcedd. proxime verbis Gaertn. idem præmittuntque præfert, pro permittuntque. Ejus loco pars ruptis ordinibus editum video a Basileensibus a. 1554. 'Rupti ordines' etiam infra est vi. 13. 'Rupti inde multis locis ordines, motaque omnia, et fluctantia similis acies erat.' Verum nulli codicum huic lectioni favent: quare omnino vulgatum servandum. 'Perrumpere ordines,' ut 'perrumpere cuneos,' 'agmen,' 'aciem.' Infra viii. 10. 'Tantaque cæde perrumpere cuneos, ut vix quartam partem relinquerent hostium.' c. 30. 'Aliquoties impetu capto perrumpere non poterat hostium agmen.' Frontin. Strateg. ii. 8. ex. 10. 'De tractis frenis concitatisque equis pro-

currere, et perrumpere aciem jussit.' Ad quem locum vide Oudendorp. 'Perrumpere ordines' est rumpendo usque ad ultimam aciem pervenire, ut Livius addit. Cnr vero pars ruptis Basileenses dederint, mox ad verba seqq. videbimus. Insuper elatis Voss. 2. Lipsiens. Gaertn. et Port. a m. pr. Non recte. De voce elati vide ad xxxvii. 16. § 4. Paullo post circumventi, pro circumvecti, Port. Et hoc perperam. Simili errore subvenit, pro subrehit, in uno cod. erat hoc lib. c. 23. § 3. ubi vide quæ notantur.

Præter equitantes, qui absterrent pedilum acies] Sic lege præterequitantesque absterrent. Rhen. Alii equitantes, qui absterrent. Ms. præter equitantesque obsterrent. Colon. ed. præterequitantesque, qui absterrent ped. acies. Et consul ipse visque, &c. Lego, et suppleo, pars perequitantes proximum (vel obvium) quemquem sternunt. Fuit enim sine dubio in Ms. aliquo veteri exemplari pars perequitantes obviumque sternunt: postea transpositum hoc modo pars perequitantesque obsterrent. Vel lego, pars trepidantes obvium sternunt: vel, pars trepidantes obvium quemquem sternunt. Klock. Præterequitantes abstinent Voss. 1. præterequitantesque abstinerent Lipsiens. præterequitantesque absterrent Voss. 2. præequitantesque absterrent Flor. et Leid. 2. præterequitantes qui absterrent Harl. 2. et fragm. Hav. præterequitantes Gaertn. præterequitantes qui absterrent Hav. Quæ autem Rhenanus ad hunc locum notavit, indicare videntur, eum etiam hanc distinctionem verborum Livii probasse. Ita τὸ acies numero plurali dictum erit, quia Æquorum et Volscorum exercitus in Alcido juncti erant, adversus quos Valerius rem gessit: unde etiam 'victores exercitus' memorantur c. 60. Hæc tamen distinctio omnino ferri nequit. Plerosque enim, quod præcessit, non

tantum referendum ad verbum *avertunt*, sed etiam ad alterum *absterrent*. Contra τὰ *Peditum acies* ad periodum sequentem pertinent, qua a Livio refertur quid pedites Romanorum egerint, postquam equitatus hostes fugam capientes a castris avertisset, atque præterequitando inpedisset ne eo fuga inclinaret. Sed ut verum fatear, in adnotatione Rhenani ad hunc locum aliquid ab operis typographorum contra ejus mentem commissum puto. Verba enim Livii, quæ adnotationi illi præmittuntur, in nulla ed. eodem modo concepta inveni; sed in octoderim, quas ejus notis vetustiores consului, vel vulgatum vidi præter equitantesque *absterrent peditum acies*; vel *præterequitantesque absterrent peditum acies*; vel *præterequitantesque qui absterrent peditum acies*. At Frobeniana a. 1535. quæ prima ejus notas exhibuit, prima etiam recte ita interpungit: *præterequitantesque absterrent. Peditum acies, &c.* quod recentiores omnes servarunt. Hinc suspicor, typographos omisisse verba Liviana, quæ Rhenanus tamquam mendosa capiti adnotationis præfixerat: illa vero, quæ nunc præfiguntur, continere lectionem, quam in membranis suis invenerat; quoniam ita mihi quoque, ut dixi, in nonnullis meorum obvium fuit: his deinde Rhenanum adjecisse, quemadmodum legendum censebat; verum majorem distinctionem, quam post τὸ *absterrent* admittendam censebat, et Frobenius in contextum ex Rhenani præscripto emendatum recepit, perperam omisisse. Quæ suspicio si vera est, vera hujus loci lectio Rhenano accepta referenda est. Klockii emendationes hic nihil moramur, quem ut tot modis Livium tentaret, illud permovisse videtur, quod displiceret τὸ *pars* distributive in præcedentibus semel tantum positum, quasi illud alteri membro etiam addendum foret: quod idem eti-

am causa exstitit, ut editor Basileensis a. 1554. in verbis præced. *ruptis ordinibus*, pro *perruptis ordinibus*, vulgarit. At novisse oportuerat, hunc morem Livio esse, ut similia distributiva in membro priori omitteret. Vide ad III. 37. § 8. Quin etiam si Livius, ut alibi solet, utramque vocem etiam hoc loco exprimere voluisset, alteram non ubi Klockius, sed potius, ubi editor Basileensis existimavit, addidisset. Sensus enim Livii est, quosdam equitum per mediam aciem perrupisse, quosdam a latere pugnantium ordines circumvectos esse.

§ 10 *Captisque cum ingenti cade, majore præda potitur*] *Captisque castris* Harl. 2. Si quid mutandum est, legere mallet *captis quibus potitur*: ut librarii ex *qb*; fecerit *q*; levi errore; quem tanto facilius commiserunt, quod prænomen *quibus* non recte, nisi in initio orationis, poni posse sibi persuaderent. Vide ad XXVIII. 12. § 13. Mox *famam perlata*, pro *fama perlata*, Lipsiens. Deinde *nec in urbem modo*, pro *non in urbem modo*, Port.

§ 11 *In urbe latitia*] Revocanda est distinctio minima ante hæc verba, ut est in aliis edd. *Duk*.

§ 12 *Jam Horatius eos excursionibus sufficiendo*] Non scio quid sit 'excursionibus aliquem sufficere.' Puto distinguendum post *eos*, ut id jungatur cum *adsuefecerat*, et 'excursionibus sufficiendo' esse, quum viderent se in excursionibus sufficere, et pares esse hosti, eumque sustinere posse: qua significatione obvium est 'sufficere.' *Duk*. Vocula *Jam* deficit in Leid. 2. Deinde *concurrencybus* male præferunt Voss. 1. et Leid. 2. Denique *assuefaciendo*, pro *sufficiendo*, Hav. Sed id per errorem repetitum esse ex verbis seqq. patet. Clericus locum, si sanus est, ita exponit, Horatium suppeditando milites iis, qui excursions in hostile solum facere

vellent, eos exercitasse. De verbo 'sufficere' hoc sensu vide quæ notavi ad Silii i. 36. Donjatius vero 'sufficere' exponit per inficere, imbuere, et metaphoram ductam putat a tinctoribus, qui non statim colores vividos ac mansuetos lanæ pannisve incoquunt, sed levioribus antea ad eos præparant. De qua significatione plura erudite, ut omnia, notat J. F. Gronov. in Diatr. Stat. c. 10.

Præliisque levibus experiundo] *Lenibus* Voss. ambo, et Harl. 1. passim obvio errore. Vide ad xxxvi. 31. § 8. Tum *experiendo* Voss. 2. Hav. fragm. Hav. et a m. sec. Port. in quo tota vox a m. pr. exsultat. Vide ad vi. 3. § 6. Præterea *sibi potius fidem*, pro *fidere*, Lipsiens. Gaertn. et Hav. errore scribarum; qui, quum forte scriptum fuisset *fidē*, dederunt *fidē*, quemadmodum adhuc exstat in Hav. Inde autem postea factum est *fidem*.

In summam totius profecerant spei] *In summa* Voss. 2. Leid. 1. Lipsiens. et fragm. Hav. Male. Livius xxxi. 37. 'Quod si modum in insequendo habuissent, non in præsentis modo certaminis gloriam, sed in summam etiam belli profectum foret.' xxxiv. 3. 'Id modo quæritur, si majori parti et in summam prodest.' Sen. Controv. Præfat. lib. i. 'Quo plura exempla inspecta sunt, plus in eloquentiam proficitur:' ubi videndus est Gronov. Plinius Hist. Nat. xvi. 36. 'Quum igitur annum permansit inundatio, proficiunt in aucupatoriam quoque amplitudinem:' et xxxv. 11. 'Erigonis tritor colorum Nealcæ pictoris in tantum ipse profecit, ut celebrem etiam discipulum reliquerit Pasiam, fratrem Æginetæ fictoris.' Tacit. Hist. ii. 16. 'Corsicam prope adflixit D. Pacarii procuratoris temeritas, tanta mole belli, nihil in summam profutura, ipsi exitiosa:' ubi vide Freinshem. 'Proficere ad mortem' infra dixit auctor Epit.

Liv. lib. cii. 'Quum veneno sumto parum profecisset ad mortem:' ubi vide quæ notentur. Ceterum eadem exempla evincunt male *perfecerant* esse in Voss. 2. Similitudo ductum, quibus *per* et *præ* compendiarie nota indicantur, quemadmodum sæpe alibi accidit, errori caussa exstitit. Vide ad ix. 10. § 7. Similiter 'perfectus' et 'profectus' sæpe commutantur. Vide ad xxxvii. 6. § 7.

§ 13 *Sabini feroces ab re priore anno bene gesta*] Quartus hic locus est ad ostendendum, recte nos tertium decemviro annum, quo in tyrannide fuere, alium fecisse ab Horatii Valeriique consulum anno. Addetur quintus locus idem probans ix. 34. in oratione Sempronii tribuni plebis contra Appium censorem. Quod ideo toties admonemus, quod quidam, consulum nomenclaturam texentes, hos duos annos in unum confuderunt, qua ratione moti, ipse hercule scire non possum. *Glar.* Vide ad hujus lib. c. 38. § 1. *Gesta bene* trajectis vocibus præferunt Voss. 1. et Leid. 2. Et infra *atque rogitantes instare* Harl. antiq. qui etiam paullo ante scriptum exhibet *ne cessabant Sab.* Sed ultima litera *τὸν* nec intercidit ob primam seq. *cessabant*. Alia exempla vide ad v. 6. § 12.

Quid latrocinii modo procurantes pauci recurrentesque tererent tempus] Vet. lib. *recursantesque* Sigon. *Recurrentesque tererent tempus* omnes libri vetustiores, excepto Pal. 2. (quem ego et codicem Sigonii diu post inventam typographiam scriptum, certissimis gravissimisque argumentis existimo) repræsentante *recursantesque*. Gebhard. *Quid latrocinio modo* Leid. 1. et Port. a m. pr. quod ferri posset, si *modo* pro tantummodo accipiamus. At potius vulgatum præfero. Deinde *procurantes tererent tempus* reliquis omissis Oxon. L. 1. quem Hearnius consuluit. *Procurantesque*

tererent tempus Leid. 1. Lipsiens. et Port. a m. sec. in quo penitus erasa est, quæ prius exstiterat, lectio. Præterea *parci*, pro *pauçi*, fragm. Hav. a m. emendatrice. Verrum eas voces nonnumquam inter se a scribis in codd. vetustis confundi, constat ex illis quæ notat Nic. Heinsius ad Nason. Amor. 1. III. el. 6. vs. 9. Denique *recursantesque* non alii ex meis habent, quam Harl. 2. et Hav. quorum perpetuus cum vet. lib. Sigonii et Pal. 2. Gebhardi consensus hanc lectionem tanto suspectiorem reddit. *Recursantesque* autem dederunt, quia id exigere putabant præcedens *procurantes*.

§ 14 *Quin illi congregarentur acie*] N. Heinsius curis secundis ad Vell. Pat. II. 28. § 2. opinatur, pessime adhuc illi circumferri, quum eo iterandum fuerit e primis literis proxime subsequentis vocabuli, scribendumque *quin illico congregarentur acie*. Eamdem Heinsii conjecturam diu ante quam curæ secundæ quas Burmanno acceptas referimus editæ forent, etiam Grævinus inseruit, sed ipsius auctoris nomine, notis ad Flori II. 11. § 1. Attamen omnes codd. constanter in editam lectionem conspirant.

CAP. LXII. § 1 *Indignitate etiam Romanæ accendebantur*] Exhibet Pal. 3. *indignitateque Rom. accend.* Gebh. Omnes mei, scripti et editi, receptæ lectioni adhærent, nisi quod *indignitate essent Rom. acc.* præferat Hav. Paulo ante *satis coll. erat anim.* Gaertn. qui verbis seqq. præfert *quando autem non sunt pares hostibus fore*. At Lipsiens. *quando autem sensitum non sint, pares hostes fore* in contextu, pro quo recte in margine a m. sec. reposita vulgata lectio.

§ 2 *Consilio collegæ, virtute militum victoria parta est*] Pall. 1. ac 3. *consultu collegæ*. Tale quid in suis invenit Andreas, et ne alterutrum omitendo peccaret, edidit *consilio consultu collegæ*. Gebh. Ex duobus melio-

ribus Pall. recepi *consultu collegæ*, quam lectionem eos non temere servasse putabam. Nam et Romæ Andreas dedit *consilio consulto collegæ*, ex libro, ut videtur, qui utramque lectionem expresserat. Et Voss. Rott. Helmsdianusque fuit: *consulto collegæ*. Plautus Trinummio 1. 2. 130. 'inconsultu meo.' Plin. III. 20. 'Sed interdictum id vetere consultu Patrum, Italiæ parci iubentium.' Cicero ad Attic. IV. 2. recitat decretum pontificum, in quo est, 'neque populi jussu, neque plebiscitu.' Sic restitimus XXV. 16. 'Et ab occultis cavendum hominibus consultisque.' Ad sensum facit, quod V. 20. 'Denim immortalium benignitate, suis consiliis, et patientia militum Veios jam fore in potestate populi Romani.' Quo tamen ne veterem lectionem impugnes. Nam et in aliis nostro ἡ ποικιλία τερπνόν. J. F. Gronov. *Consultu collegæ* se quoque Hearne invenisse testatur in Oxon. L. 2. B. et C. *consulto collegæ* in L. 1. et N. Quod ad meos adinet codd. *consilio collegæ*, ut ante Gronovium vulgabatur, tantum superest in Leid. 2. Harl. 2. Gaertn. et Hav. *consulto collegæ* in Voss. utroque, Leid. 1. Harl. 1. Port. Lipsiens. Klockian. et fragm. Hav. *consilio consulto collegæ*, utraque lectione juncta, in Flor. Priscis scriptoribus multa nomina quartæ declinationis in usu fuisse, quæ hodie rariora sunt, haud diffiteor. Vide ad Liv. IV. 9. § 6. Agnosco etiam inter ea fuisse *consultus*; ideoque non male Cortium, auctoritatem non contemnendorum codicum secutum, edidisse in Sall. Cat. c. 42. 'Ex eo numero complures Q. Metellus Celer prætor ex senati consultu, causa cognita, in vincula conjecerat:' pro, ex senatusconsulto: ubi vide quæ notavit: quin et Livium interdum hujus formæ vocibus usum fuisse; immo in nonnullis ejus codd. etiam *senatus consultus*, pro *senatus consultum* obcurrere. Vide ad V. 13.

§ 5. Attamen quum locis ibi memoratis integerrimi codd. pro *consultus* et *consultu*, constanter *consulti* et *consulto* servant, vix hoc loco etiam paucioribus contra plures fidem habere audeo. Vulgatum *consilio* a Livio non profectum esse, nullus dubito: non enim nisi in recentissimis occurrit, et ex alterius expositione marginali receptum videtur, vel ex eo quod præcessit c. 60. 'Valerius adversus conjunctos jam in Algido exercitus Æquorum Volscorumque sustinuit consilio bellum.' Priorior itaque sum in alterum *consulto collegæ*. Hac forma enim vocem illam pro *consilio* Livius etiam alibi usurpat. Ipse Gronovius ex omnibus Mss. eam restituit xxv. 16. § 4. et ex Livio aliisque illustravit. Similiter Silius, perpetuus Livii imitator, vi. 455. 'quænam consulta senatus, Quasve viri voces extremum curia mœrens Audierit, placido nobis ipse edidit ore:' ita enim verisimiliter legendum conjecit Nic. Heinsius, pro *quæ consultata*. Et in frequenti usu olim fuisse ostendit vox *senatusconsultum*, pro quo etiam sæpe *consultum senatus* dixere. Silius i. 240. 'Utque dati rerum freni, nunc arte paterna Conciliare viros, armis consulta senatus Vertere, nunc donis.' Vs. 675. 'Iude agitant consulta Patres, curasque fatigant.' ii. 12. 'Hos ut depositis portum contingere velis Adlatum Hannibali, consultaque ferre senatus.' Gellius i. 23. 'Senatus fidem atque ingenium pueri deosculatus consultum facit.' Et ita in loco Plinii, quem Gronov. laudavit, in omnibus, quas consului, edd. constanter 'vertere consulto Patrum' exhibetur. Flor. iii. 21. 'Ex consulto senatus adversariis hostibus judicatis:' ubi videndus Dukerns. Nolui tamen lectionem, judicio Gronovii receptam, et nonnullis codd. firmatam, iterum ex contextu ejicere. Præterea *virt. milit. expertu est* Hav. *virt. mi-*

lit. vict. militum parta est Port. *virt. mil. vict. parata est* Lipsiens. Vide ad Liv. v. 6. § 1.

§ 3 *Id consilii animique habiturus sum, quod vos milites mihi effeceritis*] Nescio quis hunc locum ausus sit interpolare, quum in antiquo libro simpliciter legatur, *quod vos, milites, geritis*. Rhen. Miratur Rhenanus, hunc locum interpolatum, nam scribi in vet. libris, *quod vos, milites, geritis*. Si licet verum fateri, nihil mihi præ vulgata, (cui Pall. 1. et 3. excluso hi τῶ *milites*, Andreasque per singula favent,) illa lectio videtur. Pal. 2. et Campani ed. *quod vos, milites, feceritis*. Gebh. Tò *milites* ignoratur a Voss. Rott. Helm. Etiam Gudianus *quod vos mihi feceritis*. J. F. Gron. Quamvis omnes mei a vulgata lectione dissentiant, in nullo tamen, nisi in Flor. et Neapol. Latinii, exstitit, quod se in antiquo libro invenisse Rhenanus professus est: *quod vos milites feceritis mihi* habet Hav. *quod vos, milites, vel tetigeritis mihi* Lipsiens. in contextu: *quod vos, milites, vel effeceritis mihi* a m. sec. pro varia lectione in margine: *quod mihi effeceritis* Voss. 1. et Leid. 2. *quod vos tegegeritis* Harl. 1. *quod vos mihi tetigeritis* Leid. 1. *quod vos mihi tetigeritis* Port. in contextu, *quod vos mihi effeceritis* Voss. 2. Harl. 2. fragm. Hav. Gaertn. Klockian. et Port. in margine. Hinc patet, tantum non omnes in eo consentire; vocem *milites* a mala manu additam esse: quæ odiose hic repetitur, quum modo præcesserit 'arbitror, vos, milites, audivisse.' Eam igitur expungendam judicavi.

§ 4 *Spes virtusque crescat*] Locupletius Pall. editionesque priscae *virtusque vestra crescat*. Gebh. Eadem vox etiam superest in omnibus meis scriptis et excusis usque ad Gruterum; quam Gronovius iterum restituit, in priori notarum ed. testatus, se eam, quæ non nisi incommodo aberat, ex scriptis editisque priscae

interjecisse. Ceterum *utriusque*, transpositis literis, pro *virtusque*, Lipsiens. præfert.

Si jam satis animi est] Vocula *jam* omittitur in antiquissimis edd. quas vidi; et denuin apud Aldum obvia fuit. Aldo vero consentiunt omnes manu descripti. Deinde *satis est animi* trajectis dictionibus habent Harl. 1. et Port.

Agite eum clamorem, quem in acie sublaturi estis, tollite hic, indicem voluntatis] Scribe *agitedum, clamorem, qualem in acie*. Sic infra c. 68. 'Agitedum, ubi hic curiam circumsederitis.' v. 52. 'Recordamini, agitedum, quoties sacra instaurantur, quia aliquid ex patrio ritu negligentia casu prætermissum est.' *Rhen.* T^p *agite* omisso, *eum clamorem, quem in aciem subl. estis, tollite hinc* fragm. Hav. *agite, eum clam., quem in aciem subl. estis, tollite hinc* *judicem voluntatis* Hav. *agite conclamorem*, (vel *conclamore* m. sec.) *qualem, &c.* Port. *agite, eum clam., qualem in aciem sublaturi* Leid.

1. *agite eum clamore, qualem in aciem subl. estis, tollite hunc indicem* Harl. 2. *agite eum clamore* etiam est in Lipsiens. Sed recte vidit Rhenanus, legendum esse *agitedum, clamorem, &c.* Et ita non tantum præferunt Flor. Klockian. Voss. ambo, Leid. 2. Harl. 1. et Gaertn. sed etiam editi Aldo vastiores; primus enim Aldus, prisca lectione mutata, excudit *agite, eum clamorem*. Est autem τὸ 'agitedum' et 'agedum' Livio frequens. Ita vi. 35. 'Agitedum, comitia indicite, Patres, tribunis militum creandis.' vii. 9. 'Quem nunc, inquit, Roma fortissimum virum habet, procedat, agedum, ad pugnam.' c. 33. 'Agitedum, ut me videritis, quacumque incessero, in aciem hostium ferro viam facientem, sic pro se quisque obvios sternite.' c. 34. 'Agitedum, ite mecum, ut, dum lucis aliquid superest, quibus locis præsidia ponant, quæ pateat hinc exitus, exploremus.' c.

35. 'Quibus hæc salutaria videntur, agitedum, in dextram partem pedibus transite.' ix. 16. 'Agedum, lictor, excide radicem hanc.' xlv. 38. 'Recognoscat, agedum, mecum, si videtur, quam multa pro hoste et adversus nos fuerint.' *In aciem* habent etiam, præter codd. modo memoratos, Voss. 2. Gaertn. et ed. Aldina, ex qua id propagatum est per recentiores plerasque usque ad Gronov. a. 1667. *in acie* restituentem, quem nuper editores, præter Hearnium ad Londinenses, secuti sunt. *In acie*, quum nempe ad pugnam instructi in acie stabitis, antequam prælium inepturi eritis. Præterea *tollite hinc* etiam Voss. 2. Gaertn. et Klockian. Sed vulgatum præstat. *Hic* et *hic*, sive *hinc*, alibi sæpe confunduntur. Vide ad xxvi. 13. § 13. 'Index' etiam et 'jndex' ob similitudinem literarum, quæ sæpe tanta est, ut in Mss. discerni nequeant, passim permutantur. Vide ad iv. 26. § 6.

§ 5 *Postquam ingenti alacritate clamor est sublatus]* Reciso vocabulo Pall. 1. ac 3. *ingens clamor est subl.* Gebh. *Postq. ingente alacr. clamor est subl.* Leid. 1. *postq. ingenti clamor est subl.* Port. Sed margini vox *alacr.* a m. sec. adscripta est. *Postq. ingens clamor est subl.* Voss. 1. et fragm. Hav. pro quo in marg. emendatur a m. sec. *postq. ingenti alacr. ingens clamor est subl.* Vulgatum mutandi causam non video.

Posteroque die in aciem deducturum affirmat] Malim *educturum*. Lib. xxvii. c. 2. 'Addidit et aliam fidentis speciem, quod prior in aciem eduxit.' J. F. Gron. Supra i. 23. 'Haud adspersus Tullus, tametsi vana adferebantur, in aciem educit.' hoc lib. c. 60. 'Adortusque nec omnes dum eductos, nec, qui erant, satis explicatis ordinibus.' iv. 17. 'Postero die in aciem eduxit.' viii. 9. 'Romani consules, priusquam edu-

cerent, inmolaverunt.' IX. 12. 'Itaque in aciem copias educunt:' ita ibi recte, pro *ducunt*, Gronov. restituit. XXVII. 13. 'Vos crastina die in aciem educam, ut victores potius, quam victi, veniam inpetretis, quam petitis.' c. 42. 'Romans, in aciem copiis eductis, postquam neminem signa contra efferre vidit, spolia legi cæssorum hostium jussit.' XXXIX. 30. 'Paullatim omnes copiae in aciem eductæ sunt.' XLIV. 38. 'In aciem plenum virium, vigentem corpore et animo educas,' c. 39. 'Ego autem, neque mansuorum eum, neque in aciem copias educturum fuisse, certum habeo.' Vide etiam ad XL. 25. § 10. 'Educere in aciem,' intellige ex castris. Eodem modo 'educere exercitum,' nempe ex urbe, supra hoc lib. c. 20. 'Quærendo, quonam modo exercitum educturi consules essent.' Similiter 'educere in castra,' nempe ex urbe, obcurrit IV. 5. 'Tu statim consul sacramento juniores adiges, et in castra educes.' 'Emittere hastam in fines hostium,' scilicet ex manu emittere, I. 32. 'Id ubi dixisset, hastam in fines eorum emittebat:' ubi plura vide. 'Ad spem prædæ evocare,' nempe ex urbe, IV. 9. 'Urbem quoque, omnis etiam expertem ante certaminis, multitudine opificum ad spem prædæ evocata, obsidere parat.' Ea vero pari ratione dicuntur, quæ 'avocare Romam,' et similia, de quibus vide ad I. 57. § 8. Alibi vero sæpe 'educere' et 'deducere' commutantur. Vide Gronov. ad Liv. XXXII. 11. § 3. XXXIV. 16. § 9. et ad Quinctil. Declam. CCCXLVIII. p. 735. etiam Kenchen. ad Frontin. Strat. IV. 4. ex. 1. Quin et aliis vocabulis sæpe librarii perperam literam *d* præfigere soliti fuerunt. Exempla vide ad XXXVIII. 25. § 8. Doujatius existimat, non idcirco dammandum 'deducere in aciem,' quia 'educere' recte dicitur. 'Educere' enim esse e castris, quod sine

pugna non raro fit; 'deducere' in locum prælii, atque animo præliandi, quæ de re hic agitur. Non video, utrum id pronunciarit de tota locutione 'educere in aciem' et 'deducere in aciem,' an tantum de potestate ac significatione solum 'educere' et 'deducere.' Si prius, non intelligo cur 'deducere in aciem' magis animum præliandi indicaret, quam 'educere in aciem.' Si posterius, 'deducere' simpliciter, etiam ubi de exercitu agitur, alio quam pugnandi sensu accipitur. Ita apud Frontin. I. 6. ex. 3. 'Iphicrates in Thraciam quum propter conditionem locorum longum agmen deduceret:' quod recte de agmine in longitudinem extenuato, sive de agmine longiore quam latiore, accipiendum esse, Oudend. ad eum loc. et Gronov. ad Liv. V. 38. § 1. docuerunt. Fateor tamen, omnes codd. meos in editam lectionem conspirare.

§ 6 *Simul instrui Romanam aciem Sabini videre*] *Tq̃ instrui caret* Voss. 2. Præterea *videre Sab.* priscae edd. usque ad Aldum, qui accinentibus scriptis *Sab. videre* substituit.

Et ipsi jam avidi certaminis procedunt] Omnes uberioribus et *ipsi jam pridem avidi*. Gebh. Rott. Voss. dno, Gud. Flor. et *ipsi jam pridem avidi*. J. F. Gron. Vocula et a solis abest Hav. et Lipsiens. *certaminis* autem a fragm. Hav. a m. pr. Præterea *jam pridem avidi* præferunt non modo omnes, quibus usus sum, codd. et cum illis, quos Hearne Oxonii excussit, L. 1. et N. verum etiam omnes antiquiores typis descripti usque ad Frobenium, qui a. 1535. τὸ *pridem* omisit.

Inter fidentes sibimet ambos exercitus] *Ambo exercitus* Flor. Klockian. Voss. uterque, Leid. nterque, et Harl. antiq. quod se quoque in vet. Livii cod. hoc loco invenisse, testatus est Picrius Valerianus ad Maron. Ecl. VI. 18. unde in contextum recipere

non veritus sum. Plura exempla, unde sæpissime Livium aliosque casu quarto 'ambo' et 'duo' formasse constat, videri possunt apud Gronov. ad xxxv. 21. § 5. ubi alia ab eo ommissa addidi.

Veteris perpetuæque alterum gloriæ, alterum nuper nova victoria elatum] Mirum est, neminem sensisse, hic deesse vocem, sine qua vix constare oratio potest: quæ est in vet. lib. *gloriæ avidum, alterum, &c.* Sigon. *Lego veteri perpetuæque alterum gloriæ, alterum nupera victoria.* Vel suppleo *veteris perpetuæque alterum gloriæ memorem, alterum, &c.* Klock. Furcillis præcipitem eieci vocem, quam sic immiserat Sigonius, *gloriæ avidum, alterum.* Etsi enim ipse eam invenit in vet. lib. at ego testificor, hand etiam videri in Pall. nec in vett. edd. et ne requiri quidem: quis enim neget, egregie dici, 'exercitum veteris perpetuæque gloriæ?' at 'avidus veteris gloriæ' mihi sordet. *Grut.* Numquam tam maccum esse credidi Sigonium, antequam ad hunc locum pervenerim, ut præceps abiret ad corrigendum quæ non statim ipsi forent obvia. Quippe hic injicit *veteris perpetuæque gloriæ avidum, alterum,* sine quo, ait, orationem constare non posse. At, quæso, quid deesse potest, si *veteris perpetuæque gloriæ* referas ad τὸ *fidentes*? An non Latinum est 'fidens gloriæ.' Lib. iv. c. 42. 'Ubi illi patricii spiritus, ubi subnixus et fidens innocentiae animus esset.' viii. 22. 'Pestilentiae, quæ Romanam urbem adorta nunciabatur, fidens.' Et est elegantissima oppositio; Romani inibant prælium 'fidentes veteris perpetuæque gloriæ,' Sabini vero 'nuper nova victoria elati.' Dein ineptum est dicere, aliquem esse 'avidum veteris gloriæ,' nedum 'perpetuæ.' Similis locus est apud Curtium vi. 1. 'Lacedæmonii vetera, Macedones præsentia decora intuebantur.' Denique vulgatæ lectioni

patrocinium accommodant omnes libri calamo picti et vetustissima ed. Campanus cum hic hallucinaretur, audaciæ nobis maluit, quam modestiæ, documentum relinquere hac lectione, *veteri perpetuæque alterum gloriæ.* Gebh. E silentio Gronovii adparet, eum hoc supplementum libri Sigoniani in suis non invenisse. Nec necessarium est. Similis est usus genitivi in his c. 38. 'Cesserant in agros, suarumque rerum erant, amissa publica.' xxvii. 18. 'Levium armorum Baleares et Afros.' xxx. 29. Tumulus 'longinquæ aquisitionis erat.' xxviii. 5. 'Mons est in ingentem altitudinem cacuminis editi.' Plautus Mercat. iv. 5. 13. 'Pol haud censebam istarum esse operarum patrem.' Et in iis, quæ Perizonius ad Sanctium iv. 4. in ellipsi vocis 'Ens,' et Burmannus ad Ovid. Metam. iii. 53. Metam. xiv. 252. et ad Quintil. Declam. viii. 3. adnotant. Ex his multa etiam in ablativo dici possunt. Vide Servium ad Virgil. Æn. i. 75. et vs. 317. et Æn. iii. 286. et vs. 688. *Duk.* Ex omnibus meis unus tantum Harl. recentior: vet. lib. Sigonii accipiens *veteris perpetuæque alterum gloriæ avidum, alterum* exhibet, quod recte Gruterus ac Gebhardus rejecerunt, partim auctoritate aliorum omnium codicum, vocem *avidum* ignorantium, partim quod ipsum loquendi genus 'avidus perpetuæ gloriæ' displiceret, neque commode dici posse videretur. Adde modo præcessisse 'avidi certaminis,' unde ea vox a librariis, qui constructionis rationem non adsequebantur, huc verisimiliter revocata est. Quemadmodum autem recte lectionem Sigonii viri docti rejecerunt, ita nondum eos perdidisse puto, quo verba 'veteris perpetuæque alterum gloriæ' referenda sint, vel unde pendeant. Non 'fidens gloriæ' Latinum esse nego, sed 'fidens veteris gloriæ:' ita enim dicendum foret *fidens veteri gloriæ;*

quomodo dixit hic 'fidentes sibimet.' Et ita c. 18. 'Trepidare tum hostes, nec ulli satis rei, præterquam loco, fidere.' xxxiii. 38. 'Quia parum mœnibus armisque ac juventuti fidebant.' Et ita in locis, quos Gebhardus laudavit, *innocentiæ* et *pestilentia* non secundo, sed tertio casu accipi debent. Neque placet Grueteri expositio 'exercitus veteris gloriæ,' pro veteri gloria inclitus; quemadmodum dicitur 'homo priscae fidei,' 'mulier præstantis formæ,' et infinita similia: quam expositionem etiam Donjatius adoptavit. Si quid video, locutio 'alter exercitus sibimet fidebat veteris perpetuæque gloriæ' suppleri debet vocula 'caussa;' ut sit 'sibimet fidebat veteris perpetuæque gloriæ causa.' Eam autem sæpissime omitti tum a Livio tum ab aliis notissimum est. Exempla vide ad xxxi. 12. § 4. Ceterum *allatum*, pro *elatum*, est in Hav. *elevatum* in Lipsiens. Male. *Elatus* est ferox, inflatus. Vide quæ notantur ad xxxvii. 12. § 4. Insuper τὸ *perpetuæque* omititur in Gaertn.

§ 7 *Consilio etiam Sabini vires adjuvare*] *Consilium etiam Sabini* perperam præfert Gaertn. At vocem *etiam* omisit librarius Leid. 2. quemadmodum mox τὸ in Voss. 1. et τὸ *impressionem* Voss. 2. Sed voces *impressionem* *facerent*, *tenuere*: quæ ubi *inlatis* ex *transverso* *signis* insigni scribæ negligentia non comparent in Harl. antiq. Insuper *æquassent acie*, pro *æq. aciem*, est in Lipsiens. Tum *tenuerunt*, pro *tenuere*, in Gaertn.

§ 8 *Degravabant prope circumventum cornu*] *Circumventum cornū*, id est, *cornum*, duo optimi meorum Leid. 1. et Harl. antiq. Veteres *cornus*, pro *cornu*, genere masculino dixisse, viri docti observarunt. Vide Salmasium in Exercit. Plin. p. 86. doctiss. interpretes, inprimis Nic. Heinsium ad Nason. Metam. ii. 874. et Broekhus. atque Oudendorp. ad Lucani vii. 217.

Sæpius hoc modo Plinius locutus est. Hist. Nat. xiii. 25. 'Quasdam arbusculas colore bubuli cornus ramosas, et cacuminibus rubentes:' et mox 'Sentire enim se capi, durarique cornus modo, et hebetare aciem ferri.' Et alibi. Marcell. Empir. c. 1. 'Cornus cervini exusti cinis, inlitus fronti ex aceto et rosaceo prodest.' Quum tamen virgula, quæ literæ *m* nota esse solet, sæpe in Mss. pro arbitrio librariorum vel addita vel detracta sit, vereor ne illud *cornū* ex eodem fonte proflixerit.

Equites duarum legionum sexcenti fere ex equis desiliunt] Vet. lib. habent vocem unam præterea: *sexcenti fere propere ex equis des*. Sigon. *Sexcenti fere ex equis* sola antiqua editio. Nam Pall. 1. ac 3. *eq. duarum leg. ac fere ex equis des*. Pal. 2. omisso numero, *eq. duarum leg. propere ex equis des*. Campanus, *equites duarum leg. propere cc. fere ex equis des*. Gebh. *Equites duarum leg. a conferte inter fere ex equis des*. Lipsiens. *eq. duarum leg. x fere ex equis des*. Klockian. *eq. duarum leg. in ferre ex equis* Voss. 1. *eq. duarum leg. mille fere ex equis* Leid. 2. *eq. duarum leg. xc fere ex equis* Harl. 1. et Gaertn. *eq. du. leg. ac fere ex equis* Voss. 2. et Leid. 1. *eq. duarum leg. propere ex equis* Harl. 2. Port. Hav. Neapol. Latinii, et fragm. Hav. a m. sec. erasis prioris lectionis vestigiis, ne amplius legi possint. Adparet omnes has varietates scripturæ inde ortas esse, quod librarii inperiti τοῦ *sexcenti* notas DC. vel IXC. non intellexerint; in quibus sæpissime peccare soliti fuerunt modo hac, modo alia ratione. Vide ad xxxviii. 37. § 6. Omuino vera est prisca lectio *eq. duarum leg. sexcenti fere ex equis*; ad quam proxime accedunt Hearnii Oxon. B. et C. qui tantum *voculam fere* omittunt. Sed integram cam servat Flor.

Cedentibusque jam suis provolunt in primum] Vocula *que* deficit in Harl.

2. et Port. τὸ jam in prioribus excusis, quod primus Aldus, cui omnes mei manu exarati adstipulantur, interse-ruit. *Cedentibusque suis jam prov. in pri.* Harl. 1. *in prelium*, pro *in primum*, habent Lipsiens. et Gaertn. Male. De locutione 'in primum' vide ad x. 14. § 17.

Simulque et hosti se obponunt] *Simul quoque et hosti* Voss. 2. Leid. 1. Port. et fragm. Hav. Ita sæpe scribas variasse in codd. vetustis, constabit ex illis quæ notantur ad v. 27. § 1. Τὸ se abest a Voss. 1. et Leid. 2. Mox trajectis vocibus *ped. animos acc.* Harl. 2. Hav. et Lipsiens.

§ 9 *Ne ad pedes quidem degresso equiti]* *Digresso* male Port. Hav. Gaertn. Neapol. Latini, et excusi vestustiores usque ad Aldum, qui recte *degresso* restituit. Vide ad xxix. 2. § 14.

CAP. LXIII. § 1 *Locum, ex quo ex-cesserunt, repetunt]* *Corrige ex quo ces-serant.* Rhen. Liv. II. 47. 'Gravi vulnere ictus ex acie cesserat.' Curtius x. 7. 'Cesserat ex concione Aridæus.' Duk. *Cesserant* etiam omnes mei, præterquam solus Hav. qui male exhibet *cessarant*. Etiam Aldus *cesse-rant* vulgavit ante Rhenanum, quem nemo audivit, nisi Colonienses an. 1525. Cap. præc. dixerat: 'Equites duarum legionum sexcenti fere ex equis desiliunt, cedentibusque jam suis provolant in primum.' Paullo ante *a sua parte*, pro *ab sua parte*, Leid. 2. et Gaertn. qui etiam præfert *amissum*. De commutatione eorum verborum vide hoc lib. ad c. 38. § 11.

Inclinatur etiam Sabinis cornu] *Sa-bini cornu* Lipsiens. *Sabinum cornu* Gaertn. Optimi alique omnes stant pro vulgato. Et recte. Nam 'cornu incl. Sab.' dictum est eadem forma, qua 'vires augentur hosti,' similia-que alia, de quibus vide ad vii. 7. § 4.

§ 2 *Inter ordines peditum tectus]* *Tec-tus* si abesset, nemo desideraret. Nec

solet addere Livius, quum de his, qui se inter ordines recipiunt, loquitur. Duk. An forte, pro *tectus*, legendum *tutus*? Ita fere II. 65. 'Ab tergo erant clivi, in quos post principia integris ordinibus tutus receptus fuit.' *Tectus* autem et *tutus* interdum confundi so-lent. Vide Burmann. ad Nason. Art. Amat. I. 276. 'tutus se recipit,' pro *tuto*. Vide ad xxii. 12. § 7.

Transvolat inde in partem alteram, suis victoriæ nunciis] In margine Voss. 1. emendatur *in partem alteram sonus, victoriæ nuncius*: quod ineptum esse sequentia docent. *Inde jam partem alteram* Hav.

Quippe fuso suæ partis validiore cornu, inpetum facit] Quippe fuses Voss. 1. Leid. uterque, Lipsiens. et Port. a m. pr. Sed prima vocis suæ litera fini præcedentis perperam adhæsit, quod in litera sibilante frequentius factum. Vide ad xxviii. 25. § 2. *Fa-ciunt* etiam Voss. 2. Sed præcessit 'transvolat, nuncius.' Mox τὸ magis non adparet in Gaertn.

§ 3 *Castigati fortium statim virorum opera edebant]* Consentiant Pall. tres, Campanique ed. *operam edebant*. Ve-reor ut recte. Andreas edidit, *casti-gatique fortium statim opera edebant*; excluso τῶ virorum. Gebli. Scribe cum tribus Pall. Voss. altero, et Cam-pano *operam edebant*. Sic l.v. c. 4. 'An, si ad calculos eum respublica vocet, non merito dicat, annua æra habes, annuam operam ede.' M. Seneca in Ter Forti Controv. I. 8. 'Dixit enim, se non negare reipublicæ viri fortis operas, sed ad necessarios usus re-servare.' Seneca de Otio Sapientis c. 32. 'Res appetere sine nullo virtu-tum amore et sine cultu ingenii, ac nudas edere operas.' De Provid. c. 11. 'Ferrum istud, etiam civili bello purum et innoxium, bonas tandem et nobiles edet operas.' Sueton. Tib. c. 35. 'In opera scenæ arenæque edenda.' Frontinus Strateg. I. 9. ex. 4. 'Exauctoratos pœnitentia coëgit

satisfacere imperatori, obsequentioresque in reliquum operas edere.' Sic 'edere operas,' et 'editionem operarum' legas apud JC. Ulpianum, Caium, alios in titulo D. de operis libertinorum et de statu liberis; apud Paulum etiam Julianumque 'reddere operas.' Cicero ad Tironem Famil. xvi. 10. 'Tu Musis nostris para, ut operas reddas:' ubi laborat vir doctus, ut nobis persuadeat, legendum *ut ora sua reddas*. At Cicero jubet maturare Tironem, ut præsens quam primum de more studiis ejus inserviat. Quomodo? vel Tullii ipsius, vel quorum illi libnisset scripta recitando, evolvendo, examinando, bibliothecam curando. Hæ enim erant operæ, quas Tiro edebat Ciceroni. Mela i. 12. 'Literas et literarum operas, aliasque etiam artes commentii Phœnices.' Paulo aliter Cato in præfatione Justinii, 'et otii reddendam operam putat,' id est, ita exigendum otium, ut etiam, quod per illud feceris, opus appareat. *J. F. Gron.* Ex meis præter Voss. 2. *operam* etiam præferunt Gaertn. et fragm. Hav. Ex libris vero, quos Hearne Oxonii consuluit, idem servant L. 1. et N. Sueton. in Vitell. c. 10. 'Centum autem atque viginti, quorum libellos Othoni datos invenerat, exposcentium præmia ob editam in cæde Galbæ operam, conquiri, et supplicio adfici imperavit.' Præterea *Castigatis*, &c. *edebat* Voss. 1. a m. sec. et Lipsiens. Sed ultima litera τϕ *Castigatis* adhæsit ex similitudine primæ in voce seq. Vide ad iv. 33. § 10. *Castigat* habet Flor. *edebat* etiam Leid. 2. Tum *statim fortium virorum*, vocabulis alio ordine propositis, Port. Vetusti typis descripti, quos vidi, non tantum *virorum*, sed et proxima voce *statim* carebant: insuper, quum more ejus seculi *adebant* excensum fuisset, Veneti a. 1495. errore operarum dederunt *adebant*, pro quo Ascensius a. 1510. *audebant* reposuit;

sed postea id in marginem ablegavit, prisco *edebant* in contextum recepto. Moguntini deinde addiderunt vocem *statim*; Aldus vocem *virorum*. Utramque servant codd. scripti.

Tantumque hos pudor, quantum alios laudes excitabant] *Tamque hos pudor* Hav. *tantumque eos pudor* fragm. Hav. *Hinc quam alios laudes* Port. Similiter τϕ *tantum* subjungitur vocula *quam* xxxvii. 51. 'Non tantum gaudii ab recenti metu adtulerunt, quam averterunt famam:' uni tamen codici auscultare periculosum est. Præterea *laudes alios excitabant*, trajectis vocibus, Voss. 2.

§ 4 *Undique omnes connixi hostem avertunt]* Est in cod. antiq. *undique omnes consii*. Suspicio legendum *connisi*, quod in edd. vulgatis est *connixi*. Rhen. Vox *omnes* deest in Leid. 2. at sæpe ea cum *undique* jungi solet. Cic. pro Sextio c. 56. 'Non sum tam ignarus, judices, cansarum non tam insolens in dicendo, ut omni ex genere orationem ancuper, et omnes undique flosculos carpam.' Flor. iv. 2. § 38. 'Contractis in unum undique omnibus copiis, positisque cominus castris, diversa erant ducum consilia.' Tum *consii* habet etiam Flor. at *conisi* Leid. 1. *connisi* fragm. Hav. Gaertn. et a m. pr. Voss. 1. Vide ad ii. 39. § 11. et ad c. 50. § 8.

Nec deinde Romana vis sustineri potuit] Pall. 1. *vis teneri*; Pal. 3. *vis tenere*. Gebh. *Visus teneri potuit*, unius literæ repetitione neglecta, et inperite in voces distributis literis, quæ olim continua serie scribi solebant, Leid. 1. inde ab aliis postea factum est *vis teneri potuit*, quod præferunt Voss. 2. Port. et fragm. Hav. Reliqui recte servant *sustineri*. Supra ii. 10. 'Primam periculi procellam, et quod tumultuosissimum pugnæ erat, parumper sustinuit.' c. 47. 'Ni consul alter, cum aliquot turmis equitum in eam partem citato equo advectus, rem inclinatam sustinuisset.' Et pau-

lo post eodem cap. 'Sustineri deinde vis nequit.' Infra iv. 18. 'Sustinere inpetum Romanorum.' x. 14. 'Nec sustinere frons prima tam longum certamen increscentemque fiducia sui vim potuisset.' c. 20. 'Prælium jam profligatum integratum est, nec diutius sustineri potuit.' xxxiv. 2. 'Quia singulas sustinere non potuimus, universas horremus.' Curtius iv. 15. § 12. 'Sed non sustinuit Cadusiorum Scytharumque inpetum: ubi videndus Cellar. ix. 5. § 18. 'Hic quoque graviter saucius tantam vim hostium ultra sustinere non poterat.' Frontin. ii. 8. ex. 14. 'Veritus, ne inpetum Scytharum sui non sustinerent.' iii. 15. ex. 6. 'Superesse ipsis copias, quibus diurnam sustinerent obsidionem.' Florus iv. 2. § 58. 'Quamvis exigua manu ingentis exercitus molem mira virtute sustinuit.' Virgil. Æn. x. 808. 'sic obrutus undique telis Æneas nubem belli, dum detonet, omnem Sustinet.' Vide Jac. Perizon. ad Liv. xxxix. 31. § 10.

Castra hosti ad prædam relinquunt] Tà ad prædam non comparent in Voss. 1. et Leid. 2.

Suas Romanus, populationibus agros missas, recipit] *Recepit* Harl. 2. Hav. fragm. Hav. et edd. quas vidi, usque ad Aldum, qui *recipit* vulgavit, consentientibus reliquis meis manu scriptis; nisi quod *recipi* sit in Lipsiens.

§ 5 *Maligne senatus in unum diem supplicationes, &c. decrevit]* In margine Voss. 1. pro *maligne*, emendatum est *benigne* contra sensum Livii, qui indicat, vel invidere, vel nimis parce a senatu actum fuisse, quum oportuisset, ut cujuslibet consulis nomine in unum diem supplicatio decerneretur. Infra viii. 12. 'Materiam autem præbebat criminibus ager in Latino Falernoque agro maligne plebei divisus.' xxxix. 9. 'Maligne omnia præbentibus suis, meretriculæ munificentia sustinebatur.' Justin. v.

2. § 14. 'Grata oratio Tissapherni fuit: itaque commeatus maligne præbere, classem regiam non totam mittere.' Eo sensu 'malignus' est apud Silium Ital. iii. 280. 'Sed mensis asper populus, victuque maligno: Nam calida tristes epulæ torrentur harena.' Plinium Ep. ii. 17. 'Hortum morus et ficus frequens vestit; quarum arborum illa vel maxime ferax est terra, malignior ceteris.' Et 'malignitas' apud Liv. ii. 42. 'Accensaque ea cupiditas est malignitate Patrum, qui, devictis eo anno Volscis Æquisque, militem præda fraudavere.' v. 20. 'Ne quam inde aut militum iram ex malignitate prædæ partitæ, aut invidiam apud Patres ex prodiga largitione caperet, literas ad senatum misit.' Vide Ciofan. ad Nason. Trist. El. iv. 10. 126.

Populus injussu iit supplicatum] Sic vii. 12. 'Si quis injussu in hostem pugnasset.' Et x. 4. 'Nec tamen injussu movere se auderent.' *Sigon.* Vide ad vii. 12. § 12. Vox *populus* male abest ab Hav.

Injussu et altero die frequens iit supplicatum] Omnes libri, qua scripti, qua cusi, et altero die iit, supplicatumque est. Gebh. Ita, ut notis præscribitur, primum editum vidi apud Frobenium a. 1531. omnes priores præferunt *frequens iuit, supplicatumque est*, (quod forte ex errore operarum vel librariorum natum est, pro *frequens iuit*) nisi quod Aldus, et unus aut alter eum secuti interim vulgarent *frequens iit, supplicatumque est*. Et Aldina lectio exstat in Flor. utroque Voss. utroque Leid. utroque Harl. Lipsiens. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. N. Neque inde differunt vel Hav. nisi quod *id*, pro *iit*, præferat, vel Gaertn. nisi quod legat *it*, vel Port. nisi quod a m. pr. careat voce *iit*, a m. sec. autem in margine eam transponat hoc modo: *injussu iit et altero die frequens, supplicatumque est*. Margo etiam Leid. 2. habet aliam

lectionem *injussu et altero die frequentiusque supplicatum est*: quod ferri posset, si legeretur *frequentiusque supplicatum iit*. Sed veriolem vulgatam scripturam puto, quam librarii, quod non intelligerent, corruerunt. Passim tamen obvium supinum prius cum verbo 'ire.' Infra xxxii. 22. 'Obtestatus filium, ut consulere Achæos communi saluti pateretur, neu pertinacia sua gentem universam perditum iret.' xxxix. 10. 'Vitricus ergo tunc pudicitiam, famam, spem, vitamque tuam perditum ire hoc facto properat.' Terent. Andr. i. 1. 107. 'Mea Glycerium, inquit, quid agis? cur te is perditum?' in Eunucho v. 2. 53. 'Nutricem arcessitum iit, quæ illam aluit parvulam.' Plant. in Caisin. Prolog. 86. 'Ultro ibit nuptum, non manebit auspices.' Anul. ii. 2. 69. 'Nam si opulentus it petitum pauperioris gratiam, Pauper metuit congregari.' Justin. xxxviii. 5. 'Quia ultum ierit se, ab ipsis ventum obviam.' Ipsum illud 'supplicatum ire' habes x. 23. 'Supplicatum iere frequentes viri feminaeque.' xxi. 10. 'Supplicatumque iere cum conjugibus ac liberis:' apud Caton. in Fragu. ap. Festum voce 'Sub corona:' 'Ut populus suis sua opera potius ob rem bene gestam supplicatum eat, quam re male gesta coronatus veneat.' Et ita passim aliis verbis motum ad locum notantibus jungi hæc supina solent. Vide Ger. Joh. Vossium Gramm. v. 12. Ceterum vox *die* deficit in Lipsiens.

Vaga popularisque supplicatio studiis prope celebratio fuit] Lege *prope celebratio fuit*: nam inepte vulgatum est in novissimis edd. *celebratio*. Gebh. Ita vitio typographorum editum fuit a Gruterio a. 1608. quem errorem superstitione servarunt Parisienses a. 1625. at jam ipse Gruterus a. 1628. eum emendavit.

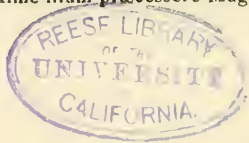
§ 6 *Senatumque in Martium campum evocare*] Rectius Pall. 1. ac 3. *cam-*

pum Martium. Gebh. Similiter Voss. 2. Port. et fragm. Hav. Cur tamen id rectius, quam vulgatum, iudicet Gebhardus, nullam causam video. Certe ordo vocabulorum displicere non debuerat. Supra ii. 5. 'Ager Tarquiniorum, qui inter Urbem ac Tiberim fuit, consecratus Marti, Martius deinde campus fuit.' iii. 27. 'Armati cum cibariis in dies quinque coctis vallisque duodenis ante solis occasum Martio in campo adesset.' Præterea præpositio *in* deficit in Harl. antiq. quæ excidit ob proximæ vocis literam primam *m*, cui ductibus similis est: alia exempla vide ad viii. 33. § 6. Hinc argumentum peti potest, jam olim eo ordine vocabula scripta fuisse. Ad hoc in verbis præced. *dubio*, pro *biduo*, transpositis syllabis præfert Lipsiens.

De rebus ab se gestis agerent] *A se gestis* Leid. 2. Gaertn. Lipsiens. et Hav. cum edd. ante Aldum, qui *ab se* reponit, consentientibus reliquis scriptis; nisi quod manifesto errore *ad se* sit in Voss. 1. Mox *terroribus*, pro *terroris*, Leid. 1. Gaertn. et Voss. 2. quod genus peccati in scriptis admodum frequens est. Vide ad xxi. 8. § 7. *terrori* Lipsiens.

§ 7 *Ne criminationi locus esset*] Pall. dno *comminationi*. Gebh. *Comminationi* etiam Voss. 2. nolente cetera Mss. turba, qui constanter *criminationi* exhibent, nisi quod perperam *criminatione* sit in Harl. antiq.

In prata Flaminia, ubi nunc ædcs Apollinis est, (circum jam tum Apollinarem adpellabant) avocare senatum] Accusativus *circum* non est in codice Ms. Rhen. Paulo ante c. 54. sic: 'In pratis Flaminiiis, quem nunc circum Flaminium appellant.' Sigon. Pall. omnes *advocare*. Idem, et edd. prisca ignorant *rd circum*; scribuntque *jam tum Apollinarem* (Pal. 1. *Apollinare*) appellant. Gebh. *Circum* hunc fabricavit nobis Aldus. Qui proxime illum præcessere Magontia-

ci, dedere cum omnibus ab Andrea, *ubi nunc ædes Apollinis, jam tum Apollinarem appellabant.* Neque aliter membranæ, nisi quod addunt *τὸ est*, quidam etiam *Apollinare.* Fuisse censeo, *ubi nunc ædes Apollinis est (jam tum Apollinar appellabant) advocare senatum.* *Apollinar*, ut ‘Lupercal,’ ‘Erncinal,’ ‘Bacchanal.’ Sed maluerunt *Apollinar*, ne litera *L* repetita insuavis auribus accideret. Quod spectarunt etiam, qui *Parilia* maluerunt scribere, quam *Palitia*. J. F. Gron. Non Aldus hunc *circum* fabricavit, sed ab indoctis librariis fabricatum probavit. Nam *Apollinis est, circum jam tum Apollinarem appellabant* habet Flor. *Apollinis est, circum tum Apollinarem appellabant* Harl. 2. *Apollinis est, circum Apollinarem appellant* fragm. Hav. a m. sec. quum etiam *jam tum*, pro *circum*, a m. prima scriptum fuisset. *Apollinis est, jam tum Apollinarem appellabant circum* Port. margo. Reliqui omnes, ut Gronovius in suis reperit, legunt *Apollinis est, jam tum Apollinarem appellabant*, nisi quod *jam tamen* habeat Lipsiens. (Vide ad xxii. 17. § 5.) *Apollinare* Hav. Circo fabricando librariis ansam dedisse puto locum Livii, a Sigonio hic laudatum. Indicat autem Livius, consules senatum habuisse in loco, ubi postea demum ædes Apollinis constructa fuit: sed qui tamen jam eo tempore ex nomine Apollinis appellabatur. Et quidem ædes illa sedecim annis post vota, et biennio postquam vota foret, dedicata est. Votæ ædis meminit Liv. iv. 25. ‘Pestilentia eo anno aliarum rerum otinum præbuit. Ædes Apollinis pro valetudine populi vota est:’ dedicatæ autem c. 29. ‘C. Julius consul ædem Apollinis, absente collega, sine sorte dedicavit.’ Ejusdem ædis meminit etiam Asconius, docens eam unam Apollinis ædem Romæ exstitisse, donec Augustus Palatinam exstrueret, ad Cic. Orat. in toga candida: ‘Ne tamen erretis,

quod his temporibus ædes Apollinis in Palatio sit nobilissima, admonendi estis, non hanc a Cicerone significari, ut puto (forte legendum *utpote*), quam post mortem etiam Ciceronis multis annis Imperator Cæsar, quem nunc divum Augustum dicimus, post Actiacam victoriam fecerit; sed illam demonstrari, quæ est extra portam Carmentalem, inter forum Olitorium et circum Flaminium; ea enim sola tum demum Romæ Apollinis ædes.’ Puto igitur recte Gronovium emendasse *jam tum Apollinar appellabant.* Voce *circum* extrita, *jam tum Apollinarem appellabant* edidit Doujatius. Id postea etiam fecit Clericus, qui hanc causam addidit, nihil opus esse, contextum mendosum edere, ne lector hærens cogatur ad notas confugere, quas legere interdum operæ pretium non est. Verum non video, hac lectione recepta, quo vox *Apollinarem* referenda sit: neque magis, ut puto, alii cuiquam lucebit; unde lectori adtento, velit, nolit, ad notas recurrendum erit. Et tamen, ne conjecturas in contextum recipiam, eandem lectionem servavi. Ceterum Gronovius etiam *advocare* legendum censet, quomodo est in Voss. 2. Leid. 2. Port. Lipsiens. Klockian. Hav. et Voss. 1. a m. sec. *advocare* habet Harl. 2. Sæpius has voces in Mss. commutari, dictum est ad i. 6. § 1. Codd. tamen melioris notæ vulgatum servant. Præterea *prata pluvina* Lipsiens. a m. pr. in contextu, *prata fulmina* a m. sec. in margine.

§ 8 *Ingenti consensu Patrum*] *Assensu Patrum* Harl. 1. Mox *Licilius*, prænomine cum nomine coalescente, Flor. De hoc errore vide ad xxxviii. 35. § 2. Tum alio ordine *ad populum tulit* Leid. 2.

Multis dissuasum prodeuntibus, maxime C. Claudio] *Desuasum* Harl. 2. et Hav. Tum *maxime* Cor. *Claudio* Voss. 2. et fragm. Hav. *maxime Cornelio Claudio* Gaertn. Vide ad v. 52. § 3.

maxime coram Claudio Mediolanenses ediderunt annis 1495. et 1505. ac Veneri a. 1498. Sed intelligi C. Claudium Appii decemviri patrum, non obscure patet ex Dionys. Halic. Antiq. l. xi. p. 728.

§ 9 *Gratiamque pro privato merito in tributum* Voss. ambo, Leid. 1. Harl. 2. Gaertn. Lipsiens. in contextu, Flor. a m. pr. fragm. Hav. a m. pr. et Leid. 2. a m. sec.

Æstimationem arbitriumque ejus honoris] Pall. 1. et 3. *extimationem*. At Pal. 2. *examinationem*; in ora tamen exteriore *existimationem*. Gebh. *Examinationem* etiam Harl. 2. Lipsiens. Hav. et in margine Port. *existimationem* Gaertn. *extimationem* Leid. 2. et fragm. Hav. quomodo pro *existimationem* passim in Mss. exstat. Voces autem ‘existimatio’ et ‘æstimatio’ inter se confundi, dicetur ad xxxiv. 11. § 5. Paulo ante *numq. ante populum triumphum actum* male Port. *numq. ante de triumpho per pop. actum* esse Gaertn. addita ultima voce, quæ in omnibus aliis deficit.

§ 10 *Ne ita omnia tribuni potestatis suæ implerent*] *Potestati suæ* Voss. 1. Leid. ambo, Harl. 2. et Lipsiens. Sed prima litera τὸν suæ ultimam vocis præcedentis absorpsit. Vide ad xxxvii. 29. § 5. Eadem constructione occurrit vii. 7. ‘Spei animorumque inplevere.’ x. 14. ‘Fugæ formidinisque Samnites inplevit.’ Ante hæc verba omnia illa *ne reges quidem majestatem summi ordinis imminuisse* exsultabant a Leid. 2. *nec reges quidem præferunt* Harl. 2. Port. et Gaertn. Male. Vide ad i. 10. § 3.

Ita demum liberam civitatem fore] *Liberatam* Voss. 1. et Leid. 2. Ita alibi peccasse librarios, exemplis docetur ad xxxvi. 17. § 13. *Insuper civitatem esse* Leid. 2.

Si sua quisque jura ordo, suam majestatem teneat] Vox *jura* deficit in Leid. 2. *si suo quisque jure ordo suam maj.* Lipsiens. Gaertn. et Hearnii

Oxon. L. 1. *suamque maj.* Port. a m. interpolatrice. Adparet librarios ferre non potuisse, particulam connectentem a Livio omitti; quod tamen ipsi frequentissimum est. Supra ii. 45. ‘Nihil præterea aliud, quam suas vires, sua arma horrebant:’ ubi vide quæ notantur.

§ 11 *Mulla et a ceteris senioribus Patrum quum essent dicta*] In codice Ms. tantum est *mulla et ceteris senioribus*. Rhen. Similiter etiam exaratum inveni in Leid. 1. et Port. a m. pr. Vide ad vi. 11. § 4.

Tum primum sine auctoritate senatus populi jussu triumphatum est] Vox *primum* exsulat a Lipsiens. Tum *sine auctore senatus* Voss. 2. Librarius saltem dedisset *sine auctore senatu*; ita lectio aliquo modo defendi posset. Sed vulgatum præstat ob codicum in id consentientium auctoritatem. Vide ad ii. 56. § 6. Præterea τὸ ἐστ abest ab Hav.

CAP. LXIV. § 1 *Hæc victoria tribunorum plebisque prope in haud salubrem luxuriam vertit*] *Verti* Leid. 1. et Harl. 1. oratione per infinitivum concepta; de qua vide ad i. 50. § 5. *Hæc victoria tribunos plebenque prope in haud sal. lux. vertit* Harl. 2. Male. Displacuisse librariis puto, ‘verto’ vel absolute vel passive poni; quod tamen Livio frequens est. Vide ad ii. 62. § 2. Et hinc jam etiam *verti*, pro *vertit*, natum videri potest; quamvis, ut verum fatear, vix ea lectio librariis, ubique eam tollere conatis, adscribi queat. Paulo post alio vocabulorum ordine quo minus *sua cup.* Leid. 2.

§ 2 *Consensum Patrum caussabantur*] *Consensu Patrum* Gaertn. Tum *criminabantur* Harl. 2. Male. *Caussari* est pretextum pro vera causa adducere. Vide ad ii. 32. § 1.

Jura plebis labefactata essent] In codice Ms. est *jura plebis labefacta essent*: nam ‘labefacere’ et ‘labefieri’ dicimus, non minus quam ‘labefacere.’ Rhen. Ms. *lubefacta essent*.

Lego *labefactassent*, vel *labefactati essent*. Klock. Rhenanus legendum e suo codice monet *labefacta essent*, ut habet Pal. 2. solus: neque ego dissentio, modo locupletior accedat auctor. *Gebh.* Satisfactum sibi esse confessus fuisset Gebhardus, si scivisset, ex omnibus nostris solos Voss. 2. Harl. 2. Gaertn. et Hav. *labefactata* servare, ceteros omnes *labefacta* præferre. Eandem tamen lectionem Hearnium, si diligenter id egit, in omnibus suis reperisse, inde colligo, quod *labefactata* tantum in edd. Aler. et Sigon. inventum memoret. Passim autem hæc vocabula commutantur. Apud Valer. Max. iv. 3. ext. 3. 'Phryne pulchritudine sua nulla ex parte constantissimam ejus abstinentiam labefecit:' ubi, ut Torrenius monuit, in uno cod. erat *labefactavit*. ix. 12. ext. 10. 'Nimio et subito incursu aquæ labefacta ea et ruente, ceteris comitibus fuga periculum egressis, solus restitit:' ubi iterum in uno *labefactata* ea ipsi obvium fuit: apud Quinctil. Instit. Orat. viii. 4. 'Hic et Catilina Graccho, et status reipublicæ orbi terrarum, et medio-cris labefactatio cædi et incendiis et vastationi, et privatus consulibus comparatur:' ita vulgo editur: sed Burmann. auctor est, Voss. 1. præferre *labefactio*. Apud Cic. de Senect. c. 6. 'Maximas respublicas ab adolescentibus labefactas, a senibus sustentatas et restitutas reperietis.' Ubi Ald. Manutius hanc lectionem quatuordecim codicum auctoritate firmat, quum ante *labefactatas* ederetur. Ex scriptis poetarum, ubi metri legibus adstricti librarii non ita facile vocabula hæc confundere poterunt, rō *labefactus* pluribus inlustravit N. Heinsius ad Silli xii. 18. Librarii, scribentes *labefactata*, postremam syllabam male repetierunt; quod genus erroris et in aliis similibus dictionibus frequens est. Vide ad x. 37. § 2.

§ 3 *Libertati plebis suas opes post-*

ferrent] *Præferrent* perperam Voss. 2. Gaertn. et Lipsiens. a m. pr. in contextu. Male. Silius Ital. ii. 700. 'Andite, o gentes, non rumpite fœdera ferro; Non regnis postferte fidem:' ubi Dansqueius et ego aliis exemplis hoc verbum inlustravimus. Adde Plinium, qui frequentius eo usus est, iii. 4. 'Agrorum cultu, virorum morumque dignatione, amplitudine opum nulli provinciarum postferenda.' iv. 4. 'Peloponnesus, Apia ante adpellata et Pelasgia, peninsula haud ulli terræ nobilitate postferenda:' et alibi sæpe.

§ 4 *Forte quadam utili ad tempus]* Vet. lib. *ad id tempus*. Sigon. Solus Pal. 2. *ad id tempus*, succinens Sigoniano. *Gebh.* Justo liberalior est liber Sigonii. Infra xxviii. 42. 'Militari suffragio ad tempus lectus.' Ibidem c. 43. 'Oratione ad tempus parata.' xxxi. 24. 'Ejusdem linguæ homines ad tempus ortæ causæ disjungunt conjunguntque.' xxxii. 19. 'Neque ex iis, quæ tum ad tempus faceret, æstimantes.' *Duk.* *Ad id tempus* etiam Hav. et Hearnii Oxon. B. *ademptus tempus* Voss. 1. *ademptus tempus* Leid. 2. Nihil muto. Supra i. 35. 'Instare, ut quam primum comitia regi creando fierent. Quibus indictis sub tempus pueros venatum ablegavit:' hoc lib. c. 46. 'In eo verti puellæ salutem, si postero die vindex injuriæ ad tempus præsto esset.' Ita 'post tempus' Phædr. Fab. iv. 18. 'Qui fert malis auxilium, post tempus dolet.' Vide Vorstium de Latin. Falso Susp. c. 20. Præterea *Forte quadam* Voss. 1. pro quo in margine emendatum *Sorte quadam*; quod etiam præfert Harl. 2. Contra verbis seqq. *forte evenit* Voss. 2. Leid. 1. Gaertn. Hav. fragm. Hav. et a m. pr. Voss. 1. Utrumque et hic et postea etiam receperat Aldus, sed iterum in erratis mutavit. De hoc librorum errore vide ad i. 4. § 4. Præterea *potissime* Gaertn.

Invidiam imminentem cernenti] Pall.

duo *invidiam eminentem*. Gebh. *Eminentem* etiam Voss. 2. Port. et fragm. Hav. Male. Supra hoc lib. c. 38. 'Citari jubent in curiam Patres, haud ignari, quanta invidiæ inmineret tempestas.' 'Imminens nox' supra erat hoc lib. cap. 2. 'In noctem imminentem aciem instruitis:' ubi alia vide.

§ 5 *Negaret, ullius se rationem habiturum, pugnarentque collegæ*] *Se ullius rationem*, in alium ordinem digestis vocabulis, Voss. ambo, Leid. ambo, Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Mox τὸ que deficit in Leid. 1. Lipsiens. et Port. Tum mitteret, et concederet, pro aut concederet, male Hav.

Habiturus e lege potius comitia, quam ex voluntate Patrum] Idem duo codd. collegis, *habituris elegit potius comitia, cum ex voluntate Patrum*: admodum mendose. Gebh. *Habituris* scribendum esse, mirum non vidisse Gebhardum; quum non modo id sensus requirat, sed et omnes mei scripti, ac forte ejus Pal. 3. de duobus reliquis enim fatetur, præferant. *Habiturus* operam errore vulgatum fuerat in Francofurtana ed. a. 1578. idque propagatum est per proximas omnes usque ad Gronovianam a. 1665. ubi iterum recte *habituris* emendatum est. *Elegit*, pro *e lege*, Voss. 2. *lege* Hav. qui etiam male caret τῇ quam.

§ 6 *Injecta contentione Duilius consules*] *Ellecta contentione* Gaertn. a m. pr. *illecta* a m. sec. *inlecta contentione* Lipsiens. 'Injectus' et 'illectus' etiam alibi commutantur. Vide quæ notantur ad Silli vi. 32. *Conjecta contentione* Voss. 2. *dimissa contentione* Hav. in margine. Verum est id, quod vulgo circumfertur. Infra x. 6. 'Tamen ne undique tranquillæ res essent, certamen injectum inter primores civitatis patricios plebeiosque ab tribunis plebis Q. et Cn. Ogulniis.' Vell. Pat. i. 2. 'Inmixtusque castris hostium de industria, imprudenter, rixam injiciens, interemtus est:' ita

Delph. et Var. Clas.

Burmam. ex vestigiis primæ ed. *pro rixam ciens*, legendum conjicit. Ejus generis sunt 'injicere metum,' 'terrorem,' 'trepidationem,' 'pavorem,' pro excitare. Vide ad Liv. ii. 36. § 3. 'Injicere mutationem' v. 27. § 10. In verbis seqq. τὸ se exsultat ab fragm. Hav.

Auctores popularis sententiæ haud populares nactus] *Lego auct. haud pop. sent. pop. nactus*. Klock. An non posset etiam auct. *populares sent. haud popularis nactus*?

In concionem cum iis processit] *Comitiis*, pro *cum iis*, in margine præfert Voss. 1. sed *cum iis in concionem processit*, ordine vocabulorum transposito, Port.

§ 7 *Memor libertatis per illos receptæ domi, memor militiæ rerumque gestarum*] Deleo copulam post τὸ rerum. 'Rerum militiæ gestarum:' ut v. 12. 'Resque militiæ ita prospere gererentur.' vii. 5. 'Nullis domi militiæque ad conciliandam gratiam meritis.' Nam et in Nostro hoc loco præcedit domi. 'Res gerere' proprium temporibus belli. Jac. Gron. Copula trajecta Neapol. Latinii exhibet *memor libertatis per illos receptæ, domi memor militiæque rerum gestarum*: ut sit, 'memor rerum domi militiæque gestarum:' ut ii. 8. 'Hæc post exactos reges domi militiæque gesta primo anno.' Vide ad i. 34. § 12. Ea autem lectio, quamvis prima specie placere possit, minus tamen proba videtur, non tantum quod nullus codicum, quibus usus sum, Neapolit. consentiat, sed etiam quod res a consulibus domi gestæ a libertate per eos restituta distingui nequeant. Nihil aliud enim domi gessisse memorantur, quam quod plebis libertatem variis legibus firmarint, c. 55. enumeratis. Si quid igitur mutandum, verius puto, ut copulativa *que cum* Jac. Gronovio deleatur. Solet enim alibi sæpe hæc particula alieno loco a librariis interponi. Vide ad xli.

Livius.

20 M

23. § 6. Exemplum aliud sequitur
§ hoc, et proximo.

Consules iterum faceret] *Interim faceret* Voss. 1. alibi obvio errore, cuius exempla alia videri possunt ad x. 18. § 1. Mox *nihilque sententiæ*, addita copula, Flor.

§ 8 *Conlaudatis consulibus, quod perseverarent ad ultimum dissimiles*] *Collaudatisque consulibus* Hav. perperam interjecta copula, de quo modo ad § prædictum. Hinc *qui perseverarent* Hav. et Gaertn. qui error ex compendio scribendi ortus est. Vide ad c. 58. § 7. Denique *consimiles*, insigni librariorum contra mentem scriptoris peccato, Leid. 2. Voss. 1. et Klockian.

Quinque tribunis plebis creatis] Ea lectio non nisi in minoris auctoritatis codd. Harl. 2. Port. Lipsiens. et Hav. obvia fuit. Nam *tribunis plebi* Leid. uterque, Harl. 1. Gaertn. fragm. Hav. et a. m. pr. Voss. 1. *tribunis plebeis* Voss. 2. Vel prius recipiendum, (vide ad II. 42. § 6.) vel ex vestigiis posterioris lectionis formandum *tribunis plebei*, ut librarins *plebeis* scribens indicare voluerit, duplicem se invenisse lectionem *plebei* et *plebis*: de quo more dictum est ad hujus lib. c. 44. § 4. Ita mox hoc cap. 'Si tribunos plebei decem rogabo, si qui vos minus hodie decem tribunos plebei feceritis,' &c. Vide ad II. cap. 33. § 2.

Præ studiis aperte petentium novem tribunorum] *Potentium numerum trib.* Gaertn. et Neapol. Latinii. *petentium noem trib.* Port. a. m. 2. Adparet dare voluisse scribam *petentium nomen trib.* quod est in Voss. utroque, et Leid. 2. Sed nunc verum est vulgatum. Intelliguntur enim novem tribuni plebis, collegæ Duilii, comitia novorum tribunorum habentis: hi enim aperte honorem sibi continuari petebant.

Alii candidati tribus non explerent] Quid sit 'tribus explere,' etiam at-

que etiam secum consideret lector, quum hoc tempore haud minus viginti quinque tribus essent. Utrum 'tribus' pro classe accepit? Cautum enim erat a. CCXCVII. ut bini ex singulis classibus crearentur. An tributa intelligemus comitia, quibus aberant Patres? ut supra libro præced. c. 56. de Voleronis lege patuit. *Glar.* 'Tribus non explere' est non posse legitimum ac necessarium suffragiorum numerum ferre. Hoc dixi, quia Glareanus 'tribus' pro classe accipiendum ait, cum tribuni plebis tributis comitiis fierent. Alibi 'legitima suffragia non conficere' dixit. ['Glareanus non definit, sed dubitat, ut lectorem excitet. Hoc Sigonius in calumniam trahere videtur.'] *Sigon.* Vide Gruchium de Comit. I. 4. pag. 136. et II. 4. pag. 237. *Duk.* Infra XXXVII. 47. 'Fnlvius consul unus creatur, quum ceteri centurias non explessent:' ubi vide. Ceterum *alii ac alii cand.* Leid. 2. et Voss. 1. in marg. quum in contextu foret *alii calii cand.* utrumque male. Puto quum librarins vocem *candidati* scribere incepisset, ejus literam secundam ipsi vocabulum præcedens in memoriam revocasse, quod aliud cogitans iterum exaravit: postea non multo doctiorem, ut apertam aberrationem emendaret, substituisse *alii ac alii*: quod, præterquam quod hic sensui non bene conveniat, etiam admitti nequit ob illa quæ notantur ad x. 36. § 17. Mox *consilium* Hav. Male. Intelliguntur enim comitia tributa; quæ *concilium*, non *consilium*, vocanda esse, docet J. F. Gronovius ad Liv. XLIV. 2. § 5.

Nec deinde comitiarum causam habuit] Emenda *nec deinde com. causa habuit*: subaudi 'concilium.' *Rhen.* *Causam*, recte Rhenano damnatum, servant tamen Harl. 1. Hav. et Neapol. Latinii. *nec deinde com. curam habuit* Oxon. L. 1. et C. apud Hearnium; quam perpetuam fere scriba-

rum aberrationem esse, docet Burmann. ad Nemes. Ecl. II. 40. Reliqui codd. mei optime cum Rhenano præferunt *comitiorum causa*. Gronovius etiam priori ed. notarum eam lectionem probavit, testatus, ita libros integros habere.

§ 9 *Satisfactum legi aiebat, quæ, numero nusquam præfinito, tribuni modo ut relinquerentur, sanciret*] Quæ sit illa lex, non satis liquet ex superioribus. Plebiscitum fuit a M. Duillio rogatum supra cap. 55. 'Qui plebem sine tribunis reliquisset, quinque magistratum sine provocatione creasset, tergo ac capite puniretur.' Sed vix huc congruit. Quidam etiam hoc loco *tribuni* nominativum mutarunt in dativum, postposita distinctione. Glareanus. Placet *quæ, numero nusquam præfinito, tribuni modo ut relinquerentur*, quemadmodum laudari video a Klockio in Sylloge Epistolar. Burm. tom. I. p. 393. Duk. Sane illud plebiscitum, c. 55. memoratum, huc non congruit, quia ibi nulla cooptationis a collegis, si decem tribunorum numerus creari non posset, mentio fit; nisi dicendum, ibi Livium tantum partem plebisciti descripsisse. Multo minus huc referri potest, ut Donjatius fecit, lex memorata Diod. Sicul. Bibl. I. XII. p. 300. 'Ἐν δὲ ταῖς ὁμολογίαις προσέκειτο, τοῖς ἄρξασι δημάρχους τὸν ἐνιαυτὸν ἀντικαθιστάναι πάλιν δημάρχους τοὺς ἴσους. ἢ τοῦτο μὴ προσάξαντας, ζῶντας κατακαυθῆναι. Si enim *ἴσους totidem* tribunos creare juberentur, qui honore abibant, Duilius contendere non potuisset, numerum nusquam præfinitum fuisse. Forte itaque carmen rogationis a Duilio recitatum pars exstitit legis aut plebisciti, eo tempore lati, quum vel decem tribuni primum creabantur, (de quo supra hoc lib. c. 30.) vel quum quinque tribunorum creatio plebi concessa est, (de quo II. 33. et 58.) ita ut tum renovata ea lex fuerit, quum numerus augere-

tur, quia hic expresse decem tribunorum mentio fit. Ceterum *satisf. legi habebat* Leid. 2. *satisf. legi agebat* Klockian. Flor. Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr. Alibi sæpe *aiebat* et *agebat* scribæ confuderunt. Vide ad VIII. 33. § 23. *Tribunis*, quomodo nunc pro *tribuni* in excusis est, primus recepit Aldus, cum quo faciunt omnes codd. nostri. Hinc *modo relinquerentur*, exsulante particula *ut*, Gaertn. *modo ut relinquerent* Voss. 2. et Hav. Sed sæpe notam, qua literæ *ur* finales per compendium scribuntur, librarii omiserunt. Vide ad X. 10. § 1. et mox ad § seq. hujus cap. Denique *sancisset* Gaertn. et prisca typis descripti, pro quo iterum Aldus *sanciret*, consentientibus omnibus reliquis scriptis: idque præstat.

Et ab iis, quis creati essent, cooptari collegas juberet] Videtur legendum *ut ab iis, qui creati essent, &c.* F. Ursinus. F. Ursinus *ut ab iis* e conjectura. Gebh. Vocabulæ et atque *ut* alibi commutari, dicam ad XXI. 28. § 8. Verum hic non modo omnes codd. in vulgatam lectionem conspirant, eaque optimum sensum habet, sed etiam, emendatione Ursini recepta, quemadmodum locus commode intelligi atque explicari possit nondum video. Ceterum *coaptari*, pro *cooptari*, optimi codicum Leid. 1. et Harl. 1. et ita etiam Gaertn. sed aberratione scribarum, qui alibi in verbis his confundendis lapsi sunt. Vide Servium ad Virg. Æn. I. 552. Pierium ad Æn. I. 425. Juretum ad Paull. Vit. Martini III. 170. Nic. Heinsium ad Claudiani Cons. Olyb. et Prob. v. 241. de Laudib. Stilic. II. 185. et Benth. ad Hor. Epist. I. 1. 62. Ita et mox cap. seq. § 1. v. 10. § 11. c. 12. § 2. et alibi.

§ 10 *Recitabatque rogationis carmen, in quo*] *Recitabaturque* Lipsiens. Vide modo ad § 9. hujus cap. *in quo erat* una voce auctiores Harl. 2. Hav. et

margo Port. At verbum hoc satis commode subintelligi potest.

Si tribunos plebis decem rogabo] De cooptatione verba prisca quidem sunt; quam vero emendate legantur, non equidem definio. In plerisque codd. legebatur *Si tribunos plebis fecerint, decem rogabo*. Verbum *fecerint* alii sustulerunt: nec causam cur fecerint habeo, nisi quia mox sequitur idem verbum. *Glar. Pal. 2. tribunos plebei*: recte. *Gebh. Tribunos plebis Gaertn. Voss. 2. Leid. 2. et Port. tribunos plebeios Harl. 2. et Hav. tribunos plebi* fragm. *Hav. a m. pr. tribunos plebei* a m. sec. quomodo et optimi codd. præferunt *Flor. Voss. 1. Leid. 1. et Harl. 1.* quod jam recte Gronovius recepit. Vide ad II. 33. § 2. Per codd. autem Glareano memoratos qui præferunt *si tribunos plebis fecerint, decem rogabo*, intelligendi quidam typis descripti. Et sane eam lectionem offendi in utraque Tarvis. quibusdam Venetis, Ascensianis, Moguntina, et nonnullis aliis edd. Contra vero, si non omnes vetustiores, certe pleræque edd. et nominatim prima Aleriana, teste Hearnio, (*Gebhardus* tamen ad verba seqq. alteram lectionem ex eo profert) Mediolanenses annorum 1480. 1495. 1505. et Veneta a. 1498. quas ipse consului, exhibent *si tribunos plebis decem rogabo*, omissa voce *fecerint*, quæ in nullo etiam cod. scripto exstat, et propterea recte iterum ab Aldo expuncta est, quem hic Glareanus inuit, memorans alios esse, qui verbum *fecerint* sustulerint. At si priores excusos et manu exaratos libros consulens, eos omnes τῇ *fecerint* carere animadvertisset, non dubito quin incertior hæsisset, si ratio reddenda fuisset, cur alii eam vocem, quæ tamen mox obcurrit, invitis omnibus interjiciendam censuerint.

Si qui vos minus hodie decem tribunos plebis fecerint, hi tum utique, quos sibi collegas cooptassent, ut illi legitimi ea-

dem lege tribuni plebei sint] Video legi posse *si quo minus hodie dec. trib. pl. fec. tum ut ii, quos sibi coll. coopt. ut illi leg. eadem lege trib. pl. sint*. Certe exemplar Wormaciense habet *ii tum uti quos*, non *utique*. Quare legendum aut *ii tum quos*, aut *ut ii quos*. Porro *cooptassint* esse scribendum, pro *cooptassent*, facile admittet doctissimus quisque, et mihi pro hoc loco restituto gratiam habebit. Usurpavit autem antiquitas *cooptassint*, pro *cooptarint*. Cujus generis multa verba adnotat Festus, quemadmodum et nos indicavimus in castigationibus nostris in libellum Ciceronis de Senectute, emendantes Ennianum carmen, quo suum opus exorsus est *Tullius*, quod vulgo mendose legitur, ‘O Tite, si quid ego adjuto, curamve levabo:’ quum ex vetustis codd. scribendum sit, ‘O Tite, si quid ego adjunro, curamve levasso.’ *Rhen.* Lectio hand dubie inquinatissima, cui B. Rhenanus, vir summus et optime de Livio meritis, medicas admolitur manus. Sed nescio, an in totum persanet. Mihi, consultis hinc inde exemplaribus, legendum videtur, *si tribunos plebis fecerint, decem rogabo*. *Si qui vos minus hodie decem feceritis*: pro, si qui vos minus, quam decem tribunos, feceritis; aut, si qui vos minus hodie decem tribunis feceritis. *Nannius.* Vetus lectio, *si quos minus hodie decem tribunis, &c.* Deinde veteres libri, *hi tum, quos sibi*, et pro *ut illi legitimi, ita illi legitimi*. Porro autem pro *cooptassent*, apparet legendum esse *cooptassint*, antequam dictum pro *cooptaverint*. *Sigon.* In aliis aliter, deterius etiam. Certe ego *Atellanas tricas citius*, quam hoc, extricavero. Confirmo tamen (possum falli, ut humanus) scribendum, *Si tribunos plebei rogasso, si minus quinos hodie tribunos plebei faxitis, (vel facitis,) ut hi tum utique, quos sibi collegas cooptassint, legitimi ea lege tribuni plebei sirint, uti illi, quos hodie tribunos ple-*

*bei faxitis (vel facitis). Faxitis et sirint de conjectura feci, quia illa ætate haud fere aliter, maxime legibus scribundis. Sciunt qui antiquæ non ignorant. Sed hoc levius. Sensus autem loci quod attinet, fefellit bonos emendatores, Duillium non eam allegare legem, quam ipse et collegæ, Q. Minutius Augurinus, C. Horatio Pulvillo consulibus, de decem tribunis posthac creandis tulerunt; sed supra legem, quæ in monte Sacro per plebis secessionem lata est, repetere. Jam tum enim statim ab initio duo creati tribuni tres sibi adscivere collegas. Clare Livius II. 33. Hinc institutum mansit, ut, si minus quinque (qui tum justus tribunorum esse numerus cœperat) tribunos sibi plebs fecisset, iis, qui creati erant, perinde ut primis tribunis, liceret hactenus collegas cooptare, dum legitimus numerus impleatur. Eam fuisse Duillii mentem, eo mihi verosimilius fit, quod collegæ novem legis simul a se latæ interpretem Duillium hand tulissent. Deinde quia ipsius Duillii verba contra sunt: 'Satisfactum legi aiebat, quæ, numero nusquam præfinito, tribuni modo ut relinquerentur, sanxisset,' &c. Sed fallor? an nusquam præfinitus numerus his vulgo verbis non est? Si tribunos pl. decem rogabo, &c. quasi, quinque tribunos per tribus creati, quinque a creatis sumi, necesse fuisset: quod falsum est. Vel etiam lego: *Sei treibunos plebei rogasso, sei meinus queinos hodie treibunos plebei facitis, uti ei tom [uteique] quos seibi colegas cooptasint, legitimei eu lege tribunei plebei sirint, utei illei, quos hodie tribunei plebei facitis. Facitis pro faxitis.* Vide Festum Scaligeri voce 'Topper.' Klock. quem etiam vide in Syllog. Epist. quas Burmann. edidit, tom. I. p. 393. Depravata citra controversiam lectio, cui Rhenannus, optime meritis, ut de Plinio ac Tertulliano, sic et de T. Livio,*

medicam quidem manum adhibet, at non persanat. Sic enim conatur e vestigiis Wormaciensis codicis: *si quo minus hodie dec. trib. pl. fecerint, tum ut ii, quos sibi collegas coopt. ut illi leg. eadem lege trib. plebei sint. Cooptassint autem, pro quo editur cooptassent, reponi vult, gratiamque hoc nomine sibi habitum iri confidit: ἀρχαῖως, pro cooptarint: qualia in Festo Pompeio occurrunt complura, et Cicero initio Catonis Majoris de vetere poëta illud est mutatus, 'O Tite, si quid ego adjuto, curamve levasso,' pro levavero. Nos, consultis hinc inde exemplaribus vetustis, locum esse mutilum rati, tentabamur, si trib. pl. fecerint, decem rogabo. Si qui vos minus hodie decem feceritis, ut ii, quos sibi collegas, &c. Pro, si qui vos minus hodie decem tribunis feceritis, vel si quomodo vos minus quam decem tribunos feceritis. Arbitrentur doctiores, quamam ratione expediri melius queat nodus. A. Schottus, Observ. Human. III. 38. Hæc sunt obscurissima, quibus et emendandis et enucleandis opera et oleum perit. Rhenannus vidit legi posse, sed unde, nescio, si quo minus hodie decem trib. pl. fecerint, tum ut ii, quos sibi coll. coopt. ut illi leg. eadem lege trib. plebei sint. Ante illum vero Andreas: Si trib. pl. fecerint, decem rogabo. Si qui vos minus hodie dec. trib. pl. fec. utique quos sibi coll. coopt. ut illi. Panno post Campanus: Si qui vos minus hodie x. tribunos plebis fecerint; litum uti quos sibi coll. coopt. credo, ut invenerat in vet. lib. Denique A. Schottus Observ. III. 38. consultis hinc inde exemplaribus vetustis, locum mutilum ratus, tentabat, Si trib. pl. fecerint, decem rogabo. Si qui vos minus hodie decem feceritis, ut ii, quos sibi collegas. Pro, si qui vos minus hodie decem tribunos feceritis: vel, si quomodo vos minus, quam decem tribunos, feceritis. Istæ sunt fere doctiorum sententiæ de*

hoc loco. Ego spero meliorem fieri posse e Pall. quorum primus ac tertius, *Si qui nos minus hodie decem trib. pl. fecerint: hii tum uti quos sibi coll. coopt.* Pal. 2. *Si quo minus hodie decem trib. pleb. fecerint. Hi tum quos coll. coopt. ita illi legitimi.* Gebh. Carmen hoc rogationis olim de tribunis decem latæ tentaverunt varie et vetusti editores, et Rhenanus, Sigonius, Schottus. E quibus hi tres ut singuli aliquid boni attulerunt, ita et in partibus defecerunt. Mss. lectio est, *Si trib. plebei decem rogabo, si qui vos minus hodie decem trib. pl. fecerint, hii tum uti quos sibi coll. coopt.* Sit igitur universum tale: *Si tribunos plebei decem rogabo, si qui vos minus hodie decem trib. feceritis, hi tum uti quos sibi coll. coopt. ut illi leg. eadem lege trib. plebei sint, ut illi quos hodie trib. plebei feceritis.* Principium cur mutet Schottus, caussa nulla est. Recte autem ille *Si qui*, id est, si 'qua ratione,' 'si quo numero.' Male Sigonius *Si quos*, quum illa non modo scriptorum, sed et veterum editionum lectio sit. Construendum: *Si qui tribunos plebei feceritis minus decem*, id est, τοῖς δέκα. Repetitio τοῦ uti, quod abesse posset, elegans et alibi quoque nobis adserenda. Male hoc delet Rhenanus. Recte autem idem et Sigonius *cooptassint*. Sed male alter, offensus repetitione τοῦ ut, substituit *ita illi legitimi*. Vide quæ ad xxviii. 9. et xxxvi. 1. J. F. Gron. Codicum meorum lectionem addam. *Si qui vos* (si quo Hav. si quos Harl. 2. et Port. a m. sec. si quos nos Gaertn. si qui nos Lipsiens. si quinos Voss. ambo, sed prior in margine, posterior in contextu) *minus hodie decem tribunos plebis* (plebeis Port. a m. pr. plebi fragm. Hav. a m. pr. pl. Hav.) *fecerint* (fecerunt Voss. 1. fecerit fragm. Hav. a m. pr. feceritis a m. sec.) *hi* (ii Leid. 1. et Flor. hii fragm. Hav. et Gaertn. iis Harl. 1.) *tum* (cum Port.) *uti* (deest hoc vocabulum

in Harl. 2. Hav. et Port. a m. pr. utique præferunt Voss. 1. Leid. 2. et fragm. Hav. a m. sec.) *quos sibi* (posterior vox exsulat ab Harl. 2. et Hav.) *collegas cooptassent, ut* (ita Harl. 2. et Hav.) *illi legitimi eadem lege tribuni plebei* (plebi Leid. 2. et fragm. Hav. a m. pr. plebis Port.) *sint* (sunt fragm. Hav. a m. pr.) *ut illi, quos hodie tribunos plebei* (plebeios Voss. 2. plebeis Leid. 1. et Port. plebis Leid. 2. et Gaertn.) *feceritis* Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Harl. uterque, Port. Lipsiens. Gaertn. Klockian. Hav. et fragm. Hav. Omnium virorum doctorum sententias atque emendationes excutere ac refellere, locus et ratio adnotationum non patitur. Breviter dicam, lectionem Gronovii verissimam videri. Unde et in contextum recepi. Ipse olim in prima Observat. ed. i. 18. quædam verba aliter constituabat, et quidem hoc modo; *si quos minus hodie decem tribunos plebei fecerint*; puta, tribus: quibus in ultima notarum ed. (in repetita enim Observ. ed. totum hoc caput omissum est) substituit, *si qui vos minus hodie decem tribunos feceritis*. Servavi tribunos plebei feceritis. Illud *si qui vos* in plerisque est codd. aliorum autem vestigia eo nos manifeste ducunt: superest etiam in priscis edd. usque ad Basileensem a. 1539. ubi errore typothetarum datum est *si quis vos*. Et tamen id ple-ræque proximarum servarunt usque ad Basileensem a. 1554. quæ substituit *si quos*. Id deinceps Sigonius male probavit. *Si qui recte* Gronov. exponit, 'si qua ratione;' vel, ut Schottus malebat, 'si quo modo.' Qui enim casus sextus est antiquus. Vide ad xxviii. 43. § 17. *feceritis*, consultis hinc inde exemplaribus, etiam Nannius, ejusque pennis superbiens Schottus, probarunt: in uno etiam meorum a m. emendatrice inveni. Eam autem scripturam probat, quod sequitur, *ut illi, quos hodie tribunos*

plebei feceritis. Non necessarium tamen videtur, ut construas *si qui tribunos plebei feceritis minus decem.* Nam minus decem tribunos Liviana locutione est, pro pauciores quam decem tribunos, pauciores decem tribunis. Infra x. 25. 'Duas se ibi legiones Romanas reliquisse, et minus quinque millia peditum equitumque cum Fabio venisse.' xxiv. 16. 'Minus duo millia hominum ex tanto exercitu, et ea major pars equitum, cum ipso duce effugerunt.' xxix. 34. ⁱ Inter eos satis constabat, non minus ducentos Karthaginiensium equitum fuisse.' c. 38. 'Paullo minus trecenti vivi capti.' xxx. 12. 'Minus dimidium ejus hominum captum est.' xlii. 57. 'Minus quingentos passus ab castris aberant.' c. 58. 'Minus quingentos passus a vallo instruxerat Perseus suos.' xlii. 33. 'Minus trecentos passus aberat.' Ita et Plautus in Trinumm. ii. 4. 1. 'Minus quindecim dies sunt, cum pro hisce ædibus Minas quadraginta accepisti a Callicle.' Pariter 'plus' et 'amplius' accipiuntur pro 'plures;' eodemque modo construi solent. Vide ad xli. 12. § 8. Recte etiam substitutum est *cooptassint.* Vide hoc lib. c. 55. § 5. In vocibus *ut illi legitimi, τὰ ut illi repetita sunt ex præcedentibus hî tum uti.* De repetitione *τοὺτ ut vide* ad xxi. 11. § 4. De repetitione pronominis autem ad xxv. 27. § 1. Klockii conjectura inmane quantum a codicum scriptorum lectione discedit; in qua etiam prorsus ἀποοδιδύσσον est τὸ *sirint*, quod antique dictum pro *siverint.* Vide ad i. 32. § 7. Quare putassem, qui epistolam ejus ex autographo descripsit, manum scribentis non adsecutum esse, quum forte loco *τοὺτ sirint*, dederit *sient*; nisi ipse quoque ad marginem Livii ab eo ita scriptum vidissem. Denique nota Rhenani, omnibus aliorum hic præposita, non exacte convenit iis, quæ ex illa viri docti laudarunt. Ubi enim hic legitur *eadem lege tribuni*

plebei sint, Schottus et Gebhardus adferunt *tribuni plebei sint*: neque adparet, ipsum, τὸ *ut repetitum altero loco expungendum esse censuisse*; quod Gronovius ei adscribit. Verum viris doctis inposuerunt vitiosæ notarum illarum ἐκδόσεις. In illis enim et *tribuni plebei* exstat, et insuper vulgatur: 'Quare legendum aut *ii tum quos*, aut *ii quos*,' pro, aut *ut ii quos.* Sed et hic et alibi primas earum edd. quæ vivente Rhenano in lucem prodierunt, secutus sum.

§ 11 *Perseverasset, negando XII. tribunos plebei rempublicam habere posse]* XII. in XV. mutatum per placet. Duillius enim quinque novos creaverat; prioris autem anni, connumerato Duillio, x. erant. Notandum autem hoc loco, etiam patricios, atque adeo consulares, factos tribunos plebis. Nam hi duo consules fuere A. U. C. ccc. *Glar.* Lego XIV. *tribunos plebei.* Nam quinque a Duillio creati. Ceteri novem collegæ Duillii eum magistratum sive honorem competeabant. *Klock.* quem etiam vide in Syllog. Epist. quas Burmann. edidit, tom. i. p. 393. XV. pro XII. substituerunt primi Mogntini. Et ita etiam omnes mei exhibent. Error inde natus est, quod primi editores inciderint in codicem, in quo numeri quinarum nota V. minus perite depicta, binarii II. figuram referret. Sæpius ita scribæ lapsi sunt in Mss. Vide ad xxxvii. 22. § 4. Præterea *perseveraret* Hav. Deinde *tribunos plebis* Voss. 2. Leid. 2. Lipsicus. Hav. et Voss. 1. a m. sec. *plebis tribunos* Port. *plebes tribunos* Gaertn. *plebeios tribunos* fragm. Hav. Reliqui *tribunos plebei*, quod et in Voss. 1. fuerat a m. pr. ut et in omnibus edd. præterquam Gronovianis annorum 1678. et 1679. in quibus editum *plebi*, quod et in suis Mss. esse Hearne auctor est. Vide ad ii. 33. § 2. In fine autem hujus capituli, ubi *Patribus plebique* editur, *Patribus plebeique* præferunt Flor. Leid. 1. Harl.

ambo, Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Vide ad II. 42. § 2.

CAP. LXV. § 1 *Patrum voluntatem foverunt*] *Fovere* Harl. 2. et Hav. *foverent* Gaertn. Mox *duos et patri- cios*, pro *duos etiam*, idem Hav. Vide ad XXII. 47. § 9. Voce autem *patri- cios* caret Harl. 1. Tum *consulesque*, pro *consularesque*, Lipsiens.

Sp. Tarpeium et A. Æternium coop- taverē] *A. Aterium*, ut supra. *Sigon.* Pall. 1. ac 3. *Etrinium*. Gebh. *A. Ternium* Harl. 2. *A. Tremum* Hav. *A. Ærium* Port. *A. Æternum* Harl. 1. *A. Æternium* Flor. et Leid. 1. *Æternium*, omisso prænominē, Lipsiens. *A. Eternium* Voss. uterque, Leid. 2. et fragm. Hav. *A. Aterium* Gaertn. Vide ad III. 31. § 5. Insuper *cap- taverē* Hav. et a m. pr. Port. Vide ad cap. præc. § 9.

§ 2 *Consules creati Sp. Herminius, T. Virginius*] *Sp. Herminium* consulē Dionysius Antiq. I. XI. p. 729. Ἀδρον 'Ερμίνιον vocat, Diodorus Bibl. I. XII. p. 301. Λατῖον 'Ερμίνιον; Valerius in Prænominibus *Lartem Herminium*. Ergo non *Sp.* sed *Lar Herminius* hoc loco restituendum est, ut etiam dixi in prænominibus a me editis multo latius. *Sigon.* Si Livius priori consulum *Lartem* prænomen dedit; error, quo ei *Spurius* substituitur, bene antiquus esse debet, quum non modo in omnibus Mss. meis similiter peccetur, nisi quod *Sulpicius*, pro *Spurius*, sit in Gaertn. verum etiam, ut Pighius in Annal. ad a. CCCV. p. 157. observat, jam in Chron. Cassiodori et Mariani *Sp. Herminius* eadem aberratione vocetur. Suspicio itaque nasci posset, alios Livium auctores secutum esse, quam Dionys. Diodor. et Valer. quod tamen non nimis urgeo. De hoc prænominē etiam vide ad IV. c. 58. § 7. Mox *et T. Virginius* Voss. 2. et priscæ edd. usque ad Aldinam, quæ prima τὸ et omisit: et recte. Reliqui enim codd. eam vocem ignorant. Vide ad II. 17. § 1.

Cælimontanus] *Cælimontanus*, quia 'Cælius,' non 'Cælius,' scribitur. *Sigon.* Lapidēs eruditi utroque modo 'Cælius' et 'Cælius' pro nomine gentili scribunt, sed nummi tantum vel 'Cælius,' vel 'Coilius.' An tamen inde cognomen deducendum sit, dubitatur. Potius videtur, ut nomen acceperit ab uno septem montium urbis Romæ, in quo forte ædes habuit, atque habitavit. Inde autem deducta nomina primis his temporibus frequentia occurrunt. Ita consulis, cui 'Esquilino' cognomen fuit, qui A. U. C. CCLXXV. in locum C. Servilii Structi Ahalæ in magistratu mortui factus est, memoratur in Fastis Capitol. Cognomen 'Capitolini' in gentibus Quinctiorum, Sestiorum et Manliorum, etiam antequam M. Manlius Gallos Capitolium scandentes dejiceret, ex Livio et aliunde notum est. 'Sp. Tarpeius Montanus Capitolinus' consul memoratur in Fastis Capitol. A. U. C. CCXCIX. 'P. Mælius Capitolinus' tribunus militum consulari potestate ibid. A. U. C. CCCLIII. 'T. Romilius Roens Vaticanus' consul ibid. A. U. C. CCXCVIII. Ita 'Aventinensis' Genuciorum cognomen fuit. De orthographia autem nominis hujus montis non convenit. Apud scriptores enim Latinos varie, nunc 'Cælius,' nunc 'Cælius,' editur. Verum apud Dionys. Antiq. lib. II. pag. 104. mons, ut et is, unde mons nomen habet, vocatur Καίλιος, et CAELIUS in tabula ærea apud Gruter. in corpore Inscr. p. DII. Pighius etiam in Annal. ad a. CCLXXXIV. p. 117. inscriptionem refert, suo tempore in hortulo Jac. Sadoleti Cardinalis exstantem, dedicatam HERCVLI. IVLIANO. IOVI. CAELIO. GENIO. CAELIMONTIS. unde Virgiliorum cognomen *Cælimontanus*, non *Cælimontanus*, scribendum contendit: quod etiam verisimilius videtur. Eam itaque scripturam, a Sigonio ejectam, iterum recepi. Ceterum *Cælius Montanus* dicitur in

Gaertn.

Nihil magnopere ad Patrum aut plebis caussam inclinati] Primo magno opere Lipsiens. Vide ad xxviii. 18. § 4. Unius tamen illius codicis auctoritatem sequi, periculosum puto. Deinde a *Patrum ad plebis caussam* Voss. 1. a m. s^{ec}. ad *Patrum aut ad plebis* Hav. quod quidem stilum Livii sapit: vide ad vi. 28. § 6. ejus tamen unius auctoritas levior est, quam ut receptam lectionem mutare audeam. Immo quum videam Voss. 1. a m. pr. et Lipsiens. habuisse ad *Patrum ad plebis caussam*, potius puto, librarium cod. Hav. utramque illam lectionem aut et ad junxisse: quod eos sæpissime fecisse, dictum est hoc lib. cap. 44. § 4.

§ 3 *In cooptandis tribunis fraude captum, proditumque a collegis aiebat]* Captum prodit a collegis Pall. 1. ac 3. Gebh. Particulam connectentem, quæ in edd. prioribus supererat, omisit Gronovius, eumque secuti recentiores editores, quam tamen servant Leid. 2. Harl. ambo, Port. Hav. fragm. Hav. et apud Hearnium Oxon. B. Tum præpositio a exsulat a Leid. 2. Præterea verbis prioribus *Tribonius*, pro *Trebonius*, perperam præfert idem Leid. 2. *Trebonius* Flor. agebat autem, pro aiebat, Leid. 1. Klockian. et fragm. Hav. a m. pr. Vide ad viii. 33. § 23.

§ 4 *Qui plebem Romanam tribunos plebei rogaret]* Ita Clericus edidit; qua autem auctoritate, incertum est. Forte ita legendum censuit; quoniam verbis seqq. similiter editum videret, 'dum decem tribunos plebei faceret.' Sed de eo mox. Jac. Gronovius vulgari curavit *tribunos plebi*, ut præferunt Flor. Voss. 1. Leid. 1. Harl. 1. fragm. Hav. et, ut Hearne monnit, Oxon. B. L. 1. 2. et N. Reliqui excusi habent *tribunos plebis*: quibus concinunt Voss. 2. Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. et Hav. *tribunos pleb.* ambigue est in Leid. 2.

Restitui itaque Gronovii lectionem, quam et plures et optimi tuentur. Vide ad ii. 42. § 6. Tum rogasset male Hav.

Is usque eo rogaret] *Is usque rogaret*, una voce deficiente, Voss. 1. et Leid. 2. Sed omnes hæc quatuor voces desunt in Gaertn. *isque usque eo rogaret* habet Lipsiens.

Dum decem tribunos plebis faceret] Vet. lib. *plebi*. Sigon. *Plebi* etiam Voss. 1. Harl. uterque, Lipsiens. Hav. et apud Hearnium Oxon. B. L. 1. N. et C. *Plebis*, quod Sigonio displicuit, ab Aldo obtinnerat, et in duobus tantum codd. Leid. 2. et Gaertn. mihi obvium fuit. Aldo antiquiores habent *plebei*, quod Jac. Gronovius revocavit, eumque secutus Clericus. Sed consentit unus tantum meorum Mss. Flor. Reliqui enim Voss. 2. Leid. 1. Port. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. L. 2. ea voce carent. Hinc *plebi* etiam, quod plurimum calamo descriptorum auctoritas defendit, recepi, licet nec *plebei*, ob integerrimum codicem præeuntem, temere rejiciendum existimem.

Unde Aspero etiam inditum est cognomen] Sollemni lapsu Pall. 1. ac 3. *indictum*. Moneo propter quosdam, hinc facile suis conjecturis ad frivolum correctionem grassaturos. Gebh. *Indictum* etiam Voss. 2. Sæpius ita librarii peccarunt. Vide ad i. 32. § 14. ii. 13. § 1. vi. 20. § 11. vii. 2. § 6. atque alibi. Et ita passim commutantur 'additus' et 'addictus.' Vide ad vi. 15. § 9. 'editus' et 'edictus.' Vide ad xxi. 62. § 7. *Induitum est* habet Voss. 1. Præterea *Aspero inditum etiam est* Lipsiens. et Hav. Mox *tribunum gessit*, pro *tribunatum*, Harl. 1.

§ 5 *Inde M. Geganius Macrinus et C. Junius consules facti]* Hunc alii *Macerinum* vocant, qui bis antea consul fuit. Sed *C. Julius* alii recte pro *Junius* emendarunt. Junii enim omnes post Bruti mortem plebei fuere,

auctore Dionysio l. v. p. 292. nec umquam consules facti, nisi donec licuit ex plebe alterum fieri consulem. *Glar.* Græci et Capitolini scriptores *Macerinum* cognomen addunt *Geganiis*, non *Macrinum*. *Sigon.* *M. Geganius M. Agrinus* Voss. 1. *Leid.* 1. *Harl.* 1. et *Lipsiens.* *M. Geganius Marcus Acrinus* Voss. 2. *M. Geganius*: *ag'ni'*⁹ *Port.* *Cn. Gaganus M. Acrinus* *Flor.* *Cn. Greganius Macrinus* *Leid.* 2. *M. Greganius Agrinus* *Hav.* *M. Greganius M. Ag'nus* *Gaertn.* *M. Geganius Agrinus* *Harl.* 2. *M. Geganius Magnus* *fragm.* *Hav.* *Geganius* sæpe librariorum lapsu *Geganius* vocari, docetur ad *iv.* 17. § 7. Præterea, *Macerinum* *Geganiorum* cognomen esse, monet etiam *Pighius* in *Annal.* ad a. cccvi. p. 158. idque *iv.* 8. c. 22. et alibi sine illa varietate ipsis, etiam in *Mss.* tribuitur. Vide quoque *Rhenanum* ad *Livii* *iv.* 12. § 6. *Julius*, pro *Junius*, ut antiquiores edd. habebant, primus restituit *Aldus*. Et ita præferunt omnes codd. *Et Concordius Julius* est in *Voss.* 2. Recte autem *C. Julius* editum esse, constat ex *Livii* *iv.* 21. § 6. ubi 'iterum consul' memoratur. Ejus enim prior conslatus in alium, quam hunc, annum conferri non potest.

Conciones tribunorum adversus nobilium juventutem ortas sine insectatione ejus potestatis, &c. sedare] Quid est 'sedare conciones ortas?' Quando umquam alias dixit 'oriri conciones?' Quis est, qui non videat, aut *coitiones*, aut *contentiones* esse legendum? vel repugnantibus antiquis exemplaribus. *Sigon.* *Pal.* ex correctione (nota priori parti literæ tertiæ vocis *contiones* supposita) indiget, placuisse exscriptori *coitiones*, ut volebat *Sigonius*, negans recte dici 'contiones oriri.' Sed 'contiones ortas' hic intelligo criminationes, in contione contra vim injuriamque nobilium juventutis sese exserentes, in ipso principio oppressas fuisse ab consulibus.

Campanus quoque offendit in hoc loco, objiciens nobis *contentiones*. *Gebh.* *Contiones tribunorum* *Flor.* *Voss.* ambo, *Leid.* ambo, *Port.* *Lipsiens.* *Gaertn.* *Hav.* et *fragm.* *Hav.* Ex *Harl.* utroque nihil in excerptis notatum video, quamvis mihi vix persuadeam, eos ambos hic ab aliis omnibus dissentientes *coitiones* exhibere. *Contentiones tribunorum* habet *fragm.* *Hav.* in margine: *contentiones tribunorum* *Latinius* se in *Neapol.* et *Hearne* in *Oxon.* N. reperisse profiteatur. *Doujatius* vulgatum tueri conatur, testatus, se quidem absolute non dicturum *conciones ortas*, sed *conciones tribunorum adversus nobilium juventutem ortas* non multo magis damnaturum, quam 'tibi a me nulla orta est injuria,' quod dixit *Terentius* in *Adelph.* i. 1. 35. aut 'facinus ex te ortum,' quod *Plauti* est in *Pœnul.* *iv.* 2. 67. quæ utraque exempla ipsi *Calepinus* subgessit. Sed quisque sponte videt, nullam convenientiam esse inter locutionem 'injuria orta a me,' aut 'facinus ortum ex te,' et 'concio tribunorum orta adversus juventutem.' Possetne, quæso, ferri, 'Oratio,' vel 'concio *Ciceronis* orta adversus *Catilinam*?' Haud puto. Neque melius *Gebhardus* receptæ lectionis patrociniū suscepit, *conciones* exponens criminationes in concione sese exserentes, ne *Sigonio* ad sentiendum foret; quem tamen recte *coitiones tribunorum* emendasse puto. Alibi sæpe librarii *Liviani* τῆς coitio vel vocem *concio* vel vocem *contentio* substituerunt. Vide quæ notantur ad *iv.* 13. § 18. et mox hoc cap. ad § 8. Præterea *juventutem hortasse insectatione* *Klockian.* *juventutem ortas sine insectatione* *Flor.* a. m. pr. sed recte *insectatione* deinde emendatum est. Id enim in hac re proprium verbum. Ita paullo ante hoc cap. habuimus 'insectandisque Patribus tribunatum gessit.' *xxii.* 34. 'Insectatione principum popularibusque

artibus conciliatum.' II. 27. 'Furente Appio et insectante ambitionem collegæ.' III. 33. 'Ut plebicola repente omnisque auræ popularis captator evaderet, pro truci sævoque insectatore plebis.'

§ 6 *Sedavere plebem decreto*] In prioribus edd. fæde laboravit hic locus a distinctione prava, quam nunc ita digessimus. *Jac. Gron.* Non modo major distinctio post vocem *sedavere* perperam ommissa erat in ed. Gronoviana a. 1665. verum etiam in verbis seqq. pleræque edd. ita interpungebant: *delectu sustinendo, rem ab seditionibus continuere*: quod recte *Jac. Gronovius* mutavit, ut nunc editur. Prava, quæ olim obtinuerat, distinctio inter alios etiam Donjatium in errorem perduxit, et effecit ut crederet, hunc Livii sensum esse: consules continendo plebem metu delectus, ad bellum Volscorum et Æquorum indicti, rempublicam seditionibus vacuam habuisse: quasi nempe constructio verborum illa foret 'continuerem,' (id est, rempublicam,) 'ab seditionibus, sustinendo plebem delectu decreto ad bellum.' At, recepta nova distinctione, patet Livium id velle: quum delectus ad bellum Volscorum et Æquorum decretus esset, consules, sustinendo rem, plebem ab seditionibus continuisse. 'Sustinendo rem,' id est, morando, differendo delectum decretum: quem si ursissent, plebs militiam detrectans a seditione contineri non potuisset. Eo sensu 'sustinere' Livio frequens est. Infra v. 45. 'Vix temperare animis, quin extemplo impetum facerent: compressique a Cædicio centurione, quem sibi met ipsi præfecerant, rem in noctem sustinere:' et alibi. *Ovid. Ep. Heroid. I. 114.* 'Extremum fati sustinet ille diem:' ubi vide *Burm.* Ceterum, pro *delectu*, est *dilectum* in Voss. 1. et Leid. 1. *delectos* in Harl. 1. *dilectu* in Flor. et Lipsiens. Vide ad

xxxvii. 51. § 7. *delecto* in Gaertn. Vide ad II. 27. § 10. Mox a *seditionibus* Voss. 2. Gaertn. et fragm. Hav. et inferius alio ordine *tranquilla omnia* idem Voss. 2.

§ 7 *Cura pacis concordia quoque intestinae causæ fuit*] *Concordia quoque intestinae causæ* Leid. 2. sollemni errore. Vide ad v. 27. § 1. *discordia quoque* Port. a m. sec. priori lectione penitus erasa. Præterea *plebi a junioribus*, pro *plebi ab junioribus*, Gaertn.

§ 8 *In primis parum proderat*] *In primis patrum* Voss. 1. Harl. 2. et Hav. *inprimis primum proderat* Leid. 2. Sed nihil mutandum. *In primis* nempe humiliorum, quibus tribuni auxilio erant.

Deinde ne ipsi quidem inviolati erant, utique postremis mensibus, &c.] Ex volumine veteri colligo scriptum fuisse, *in primis parum proderat, dein ne ipsi quidem inviolati erant*. Rhen. Hic sensus misere laceratur ab iis qui, ejus ignari, verba inscite dispunxerunt. Facile restituetur in integrum, si ita interpunxeris, ut *utique postremis mensibus cum inviolati erant junctas sic: ne inviolati quidem erant utique postremis mensibus*, id est, præsertim postremis mensibus, cui orationi causas subnectit statim duas. *Sigon.* Infinitis locis Livium *dein* scripsisse, aut certe codd. Livianos hanc vocem præferre, ubi vulgo *deinde* editur, dictum est ad III. 3. § 6. hic tamen omnes nostri constanter *deinde* servarunt. Præterea interpunctio, quam hic carpit Sigonius, orta fuisse videtur ab Aldo, qui majori distinctione verba *utique postremis mensibus* a prioribus divisit.

Quum et per coitiones potentiorum injuria fieret] Vocula et omittitur in Hav. Vide ad II. 44. § 3. Deinde per *cūctōes* Gaertn. per *contentiones* Leid. 2. Harl. 2. Lipsiens. Hav. Oxon. L. 1. apud Hearnium, et Voss. 1. in marg. qui in contextu præfert *contiones*, quod etiam habet Port. *con-*

ciones et coitiones in cod. N. se invenisse testatur idem Hearne. Vide hoc cap. ad § 5.

§ 9 *Janque plebs ita in tribunatu ponere aliquid spei*] *Janque ita plebs trajectis vocibus Gaetrn.* Tum *poneret* fragm. Hav. et, quas vidi, edd. usque ad Aldum, quasi penderet ex præcedenti vocula *quum*. Sed solita inscitia librarii lectionem infinitivam ferre non potuerunt. Vide ad r. 50. § 5. Ex eodem fonte profluxit, quod quidam codd. mox § seq. *crederent*, pro *credere*, exhibeant. Non posse referri ad *quum* inde constat, quod his verbis non redditur ratio, quemadmodum proximis factum est, cur tribuni utique ultimis mensibus in violati non essent. Præterea *spei aliquid eadem* edd. pro quo Aldus *aliquid spei* dedit, transpositis vocalibus: quod omnes codd. mei probant. Mox *similes tribunos* media voce omissa Port. a m. pr. *similes Sicilio tribunos* Leid. 1. et Flor. a m. pr. *similes Ilcio tribunos* transpositis syllabis Lipsiens. Vide ad n. 58. § 2.

Nomine tantum se biennio habuisse] *Nomina tantum se bien. hab.* Grævius e Mss. et vett. edd. ad Cic. ad Attic. v. 15. et Paradox. 4. Sine dubio recte. *Duk.* Locutio capi posset, quasi plebs quereretur sibi eo biennio tantum nomine non re tribunos fuisse, quomodo et Donjatus exposuit. Verum non modo quidquid codicum consulti, sed et omnes vetustæ edd. legunt *nomina tantum* usque ad Basileenses, qui a. 1539. *nomine* vulgaverunt. Quamvis vero Vascos. subinde, Gryphius, Sigonius, et nonnulli alii *nomina* loco restituerint, altera tamen lectio reliquis editoribus placuit usque ad Hearnium, qui iterum *nomina* dedit. Optime. Sæpe ita Livius locutus est. v. 18. 'Me jam non eundem, sed umbram nomenque P. Licinii relictum videtis.' vii. 29. 'Campaii magis nomen ad

præsidium sociorum, quam vires, quum adtulissent.' xxix. 1. 'Præterquam quod nomina tantum ducum in Hispania Romani haberent, exercitum quoque veterem inde deductum.' xlii. 41. 'Elephantum in acie nomen tantum sine usu fuerunt.' Etiam Mela ii. 3. 'Thoricos et Branronia, olim urbes, jam tantum nomina.' Et Silius i. 293. 'Magnanimis regnata viris, nunc Ardea nomen:' ubi vide quæ olim notavi. Similiter quoque ex antiquis membranis et editis hic legendum monentem vide Academiam Trajectinam decus J. G. Grævinum literis ad Nic. Heinsium in Syll. Epistol. quas edidit Burmann. tom. iv. p. 540.

§ 10 *Ut nimis feroces suos credere juvenes esse*] *Et nimis feroces* Voss. 2. sæpius obcurrente errore. Vide ad xxi. 28. § 8. Deinde *crederent* Leid. 1. et fragm. Hav. Vide ad § præc. Denique *quod esse* deest in Voss. utroque, fragm. Hav. et Port. a m. pr. exsulat etiam ab excusis ante Aldum, qui adjecit. Servant autem reliqui codd. nisi quod *essent* præferant Leid. 1. et Gaetrn. *esset* Lipsiens.

Malle, si modus excedendus esset] Terentius Adelphis ii. 1. 20. 'Non innumeram; verum in istam partem potius peccato tamen.' J. F. Gronov. *Exercendus esset* perperam Voss. 1. Leid. 2. fragm. Hav. et Gaetrn.

§ 11 *Simulando ita se quisque extollit*] *Extollat* Voss. 2. Leid. 1. Port. Lipsiens. Gaetrn. et Hav. atque ita voluisse videtur scriba Harl. 2. qui exhibet *extollant*. Tum *in difficile est* Voss. 1. Leid. 2. et Harl. 1. Vide hoc lib. ad c. 8. § 9.

Metuendos ultro se efficiunt] Prima vox male deficiebat in Voss. 2. et fragm. Hav. in quo tamen posteriore a m. pr. licet alio loco, adscripta erat hoc modo, *ultro se met. eff.* Sed *met. se ultro eff.* habent Voss. 1. et Leid. 2. Mox *injuriam ab nobis*, pro

inj. a nobis, Harl. 1. et Flor.

CAP. LXVI. § 1 *T. Quintius Capitolinus IIII. et A. Furius consules inde facti*] Hoc loco satis diligenter Livius Capitolini consulis annos numeravit, quod libro secundo omissum bis ante ad II. 64. et ad III. 2. testati sumus. Pro A. autem Agrippa repositum est ab aliis, ut sit Agrippa Furius, quod non displicet. Nam in pugna ad Corbionem c. 70. Agrippæ consuli nomen est. *Glar. Quinctius* Leid. 1. Vide ad I. 30. § 2. Hinc quarto Voss. 2. Harl. 2. Port. et Hav. Tum Agrippa probanti Glareano adsentit Pighius in *Annual.* ad a. CCCVII. p. 159. docens, prænomen Agrippa errore librariorum in vulgatis aliquot exemplaribus mutatum esse in *Aulus*. Certe *Aulus* habent omnes excusi ante Aldum, qui ejus loco Agrippa substituit. Eundem errorem in Livii codd. Mss. obtinere Hearne profitetur: quem tamen Pighii verba descripsisse, licet eum non nominet, et male Mss. pro editionibus memorasse, puto. Omnes certe codd. quibus utor, in prænomen Agrippa conspirant. Insuper consulis nomen Furius perperam abest ab Hav. et Lipsiens. Denique eadem edd. non agnoscunt voculam *inde*, quam iterum Aldus interjecit, concinentibus etiam hic codd. manu exaratis, nisi quod pro ea *deinde* habeant Harl. 2. et Hav.

§ 2 *Quum dies alicui nobilium dicta novis semper certaminibus conciones turbaret*] Videat lector verba hoc loco ut intelligenda. *Glar.* Dum nimirum factionibus potentiores eripiebant populo reos. Pal. 3. *conditiones turbaret.* Gebh. Nostri codd. vulgatum recte servant, nisi quod *turbant* sit in Leid. 2. et in margine Voss. 1. *conciones* et *conditiones* alibi confunduntur. Vide ad IV. 12. § 7. Ant. Perizon. margini adscripserat forte legendum *turbarent*; *ad quorum primum.* Verum, ut constructio constet,

tum etiam legendum foret *die dicta.* *Quarum* tumentur omnes codd. *quorum* tamen non displicet, ut referatur ad vocem *certaminibus*. Sed nec vulgatum damno. Paulo ante in verbis præcedd. *Jam vero non ultra*, addita secunda voce, præfert Gaertn.

§ 3 *Ad quarum primum strepitum, velut signo accepto, arma cepere*] *Ad quorum primum strepitum fragum.* Hav. Deinde *arma accipere* Hav. *arma accipere* Harl. 2. et Lipsiens. Et ita Pal. 2. præferre, auctor est Gebhardus ad I. 7. § 6. unde legendum opinatur *occipere*. Sed nihil muto. 'Arma capere' hic est bellum movere. Sall. in Cat. c. 33. 'Deos hominesque testatur, imperator, nos arma neque contra patriam cepisse, neque quo periculum homini faceremus.' Tacit. Ann. II. 52. 'Valida ea gens, et solitudinibus Africæ propinqua, nullo etiam tum urbium cultu, cepit arma, Maurosque adcolas in bellum traxit.' III. 38. 'Cælaetæ, Odrusæque, et alii, validæ nationes, arma cepere.' Et sæpissime alibi. 'Arma capere,' sed alio sensu, pro arma sibi induere, illustravi ad Sil. IV. 98. 'sumere arma,' quemadmodum hic 'capere arma,' Livius dixit II. 43. 'Eo anno non segnior discordia domi, et bellum foris atrocius fuit. Ab Æquis arma sumta:' pro quo 'bellum sumere' Silius dixit I. 272. 'Bellaque sumta viro belli majoris amore:' ubi vide etiam. Alibi quoque 'arma accipere,' pro 'capere,' librarii dederunt. Vide ad XXII. 19. § 7. Et quidem hic tanto facilius, quod ea vox modo præcesserat, et adhuc memoriæ librarii inhærebat. Mox *Æqui et Volsci* Harl. 2. cum priscis edd. *Æqui aut Volsci* Klockian.

Cupidi prædaram, biennio ante delectum indictum haberi non potuisse] *Præd. cup.* Hav. *cup. prædæ* Leid. 2. Hinc biennio autem idem Leid. 2. solito errore. Vide ad XXVII. 35. § 7. Utram-

que lectionem exprimere conatus est librarius fragm. Hav. qui *biennio ante autem* dedit. Vide ad III. 44. § 4. *Biennio ac* Lipsiens. Tum vox *delectum* aberat ab fragm. Hav. a m. pr. sed *dilectum* habent Flor. Voss. 1. Leid. ambo, et Port. a m. pr. Vide ad xxxvii. 51. § 7. Deinde *habere* Voss. 2. Leid. 1. Lipsiens. Gaertn. et Port. Denique *annuente jam plebe* Leid. 1. Vide ad xxxvi. 34. § 6.

§ 4 *Quidquid irarum simultatumque cum exteris fuit*] *Simultatumque* Pal. primum habere, et tertium ab initio habuisse, testatur Gebhardus ad II. 14. § 9. Eadem lectio superest in Flor. Et hanc scripturam firmare etiam videtur lectio Leid. 1. et Lipsiens. a m. pr. in contextu *simul tucitumque*. Vide ad IX. 38. § 12. Panno antea nec pro comm. jam pat. Romana esse Lipsiens. esse Romanam transpositis dictionibus Gaertn. Præterea mox τὰ in ipsos desunt in Gaertn.

Obcæcatos lupos intestina rabie opprimendi occasionem esse] *Occasionem rati esse* Voss. 2. Male. Pendent enim hæc simul cum superioribus a præcedenti 'persuaserunt.'

§ 5 *Conjunctis exercitibus Latinum primum agrum*] Scriptum fuerat *conjunctis* vel *qjunctis*. Hinc, nota initiali omissa, factum est *Junctis*, ut præferunt Harl. 2. et Hav. quod mox mutatum in *Cunctis*, quemadmodum exstat in Lipsiens. Voss. 1. et Leid. 2. Solent enim passim hæc vocabula confundi. Vide quæ notavi ad Silii IX. 641. et quæ viri docti ad Plinii Ep. I. 9. in princ. Mox *Latium primum*, pro *Latinum pr.* Gaertn. Tum *perpopulati*, pro *populati*, Flor. Vide ad xxiiii. 36. § 7. Deinde *nemo ibi vindex* alio ordine Harl. 2. Lipsiens. Hav. et fragm. Hav. *sibi*, pro *ibi*, præferunt edd. priscae, pro quo Aldus *ibi* reposuit, concinentibus omnibus manu exaratis. Alibi non raro hæc voces commutantur. Vide ad I. 55. § 4.

Ad mœnia ipsa Romæ populabundi regione portæ Esquilinæ accessere] *Regionem portæ* Voss. 1. Leid. 2. et fragm. Hav. Male. Indicat enim, ea parte hostes ad mœnia Romæ accessisse, qua erat porta Esquilina. Infra v. 8. 'Ea regione, qua M'. Sergius tribunus militum præerat, castra adorti sunt.' xxv. 25. 'Portis regione platearum patentibus stationes præsidiaque disposuit.' Vide Jac. Gronov. ad Liv. xxv. 9. § 10. Dicere etiam potuisset *popul. ab porta Esquilina acc.* quomodo locutus est xxxi. 24. 'Ab Diplyo accessit.' Deinde *portæ Equilinæ* Voss. 1. et Leid. 2. *portæ Exquilinæ* Voss. 2. Harl. 2. Lipsiens. Hav. et fragm. Hav. Reliqui vulgatum servant. Vide ad xlv. 15. § 6.

Vastationem agrorum Urbi per contumeliam ostentantes] In volumine veteri est *vast. agr. per cont. Urbi ostent.* Rhen. Erratum hoc typographicum *vast. agr. ubi per cont. ostent.* novissimas edd. omnes obsedit. Legendum ex tribus Pall. editionibusque priscais *vast. agr. per cont. urbi ostent.* Sic in illis perperam vulgatur *ad quartum primum*, pro *ad quarum primum*. Gebh. *Ubi*, pro *Urbi*, editum tantum exstat in prioribus Gruteri, qui errorem in postuma emendavit. Similiter peccatum fuerat in Mediol. a. 1480. pro quo in utraque Tarvis. et Veneta a. 1495. exstat *ibi*. Sed *urbi* receperunt Mediol. a. 1495. et Veneta a. 1498. quomodo etiam legunt omnes nostri, nisi quod vocem transponant, quemadmodum Rheuanus in suo sibi obvinui fuisse monet: quem ordinem etiam verborum recepi.

§ 6 *Inulti prædam præ se agentes*] *Multi prædam præ se agentes* dederunt scribæ Harl. 2. et Hav. editi etiam Aldo antiquiores, solito errore duabus prioribus literis vocis *inulti* in literam *m* coalescentibus. Vide quæ notata sunt hoc lib. c. 38. § 3. Præterea *prædam* male deficit in Voss. 1.

et Leid. 2. Denique mox ire, pro iere, præferunt Hav. et Lipsiens.

CAP. LXVII. § 1 *Etsi mihi nullius noxæ conscius, Quirites, sum*] Ultima voce caret fragm. Hav. a m. pr. *sim* habet Voss. 2. Ita Livium infra, aliosque alibi locutos esse videbimus ab v. 42. § 7. Reliqui tamen in vulgatum conspirantes eam lectionem hoc loco tuentur.

Cum pudore summo in concionem vestram processi] *Accessi* Lipsiens. Male. Supra hoc lib. c. 64. 'Auctores popularis sententiæ hand populares nactus in concionem cum iis processit.' Infra XLIV. 45. 'Persens, una tantum spe Bisaltarum auxilii tentata, in concionem processit.' Et ita sæpe.

Hoc vos scire, hoc posteris memoriæ traditum iri] *Hæc*, pro *Hoc*, utroque loco legit Port. *hic* posteriori Hav. Tum *hoc poteritis*, pro *hoc posteris*, Klockian. *hoc potestis* Lipsiens. a m. pr. in contextu. Mox *iri* exsulat a Leid. 2. et Voss. 2.

Vix Hernicis modo pares, T. Quintio quartum consule] Voces *modo pares* a m. pr. aberant a Port. sed postea margini adscripta sunt. *Modo præstito Quintio* Leid. 1. una tantum littera trajecta et duabus vocibus in unam coalescentibus. Hinc *quarto consule* Voss. 2. Harl. 2. et Port. *Quiritium consule* Gaertn. Paulo post vox *Romæ* non compareret in eodem Port.

§ 2 *Quamquam jam diu ita virilur*] *Quamdiu viritur* Port. a m. pr. in quo deinceps emendatum *quamq. diu ita vir*. Posterior antem hæc lectio exstat etiam in Lipsiens.

Si huic potissimum imminere anno scissem] *Huic potissimo inm. anno* Voss. 2. Male. Livius hoc lib. c. 64. 'Forte quadam utili ad tempus, ut comitiis præset, potissimum M. Dnilio evenit.' Et passim. *Inminere agnoscissem* Leid. 2. *imminere a quo scissem* a m. sec. emendatum est in Flor.

§ 3 *Ergo si arma illa viros habuissent*] *Sincera lectio Ergo si viri arma illa hab.* Rhén. Sustentatur hæc lectio omnium codd. Mss. fide. Nihilominus maluit olim Andreas *Si illa arma viros hab.* Gebh. Rhénani lectionem firmat etiam auctoritas omnium meorum codicum, ut et Neap. Latin. *Si viri*, id est, viri fortes, arma illa habuissent. Supra I. 41. 'Tuum est, inquit, Servi, si vir es, regnum.' c. 58. 'Sex. est Tarquinius, qui hostis pro hospite priore nocte vi armatus mihi sibi, si vos viri estis, pestiferum hinc abstulit gaudium.' II. 38. 'Bellum vobis indictum est, magno eorum malo, qui indixere, si viri estis.' III. 50. 'Imperium si quis inliveret, et viros, et armatos se esse responderetur.' Mox hoc ipso cap. 'In nos viri, in nos armati estis.' XXV. 18. 'Si vir esset, congregaretur:' quorum exemplorum quædam observavit etiam Grævius ad Flori III. 3. § 9. Ovid. Epist. Her. IX. 106. 'Quod tu non esses jure, vir illa fuit.' Justin. XI. 13. 'Quemadmodum Dario majorem turbam hominum esse, sic virorum sibi.' Sallust. in Cat. c. 40. 'At ego, inquit, vobis, si modo viri esse vultis, rationem ostendam, qua tanta ista mala effugiatis.' ubi videndus Curtius. Adde Snakenb. ad Curtii IX. 7. § 17.

Quæ in portis fuere nostris] Voce inter versus adscripta, *quæ prope in portis præfert* Port. Ita II. 53. 'Hostem victorem paullo ante prope in portis ac vallo fuisse.' IX. 22. 'Quum jam prope in portis castrorum esset hostis.' XXVI. 41. 'Adde ultimum terrorem ac pavorem, visum prope in portis victorem Hannibalem.' XXVII. 18. 'Signaque Romana portis prope ipsis inlata.' XXX. 30. 'Sed et vos in portis vestris prope ac mœnibus signa armaque hostium vidistis.' Hic tamen eam vocem addidisse scriba videtur, ne nimio decore foret, hostem tam proxime

accessisse, ut 'in portis fuisse' dici posset. At cogitare debuisset consuli potius propositum fuisse, dedecus augere, quam minuire; ut ejus magnitudine cives ad arma adversus hostes arripienda incitaret. Alibi etiam librarii hac voce addenda vel omittenda variant. Vide ad vi. 27. § 11. Etiam *restris*, pro *nostris*, Hav. ita mox quidam codd. *nos*, pro *vos*, præferunt § 5.

Satis honorum, satis superque vitæ erat] Pall. 1. 3. Campanusque, *satis hon., superque vitæ erat*. At Pal. 2. *satis hon., satisque supererat vitæ*. Vulgatæ adstitit Andreas. Gebh. [Vide Lectt. Var.] Tres codices, Gronovio memoratos, duos mann, unum typis exaratum fuisse, notæ Gebhardi indicant. Iis nullus meorum consentit. Nam *satisque honorum, superque vitæ erat* habet Voss. 2. *satis honorum satisque supererat vitæ* Hav. *satis honorum, satis superque erat vitæ* Harl. 2. et Lipsiens. Reliqui omnes receptam scripturam tuerentur. Neque ullam etiam varietatem ex codd. suis vel Latinis vel Hearne adduxerunt. Videtur itaque *id satis* posteriori loco a scribis omissum esse, quia modo præcesserat. Neque video etiam quemadmodum locus Taciti, a Gronovio laudatus, trium codicum lectionem confirmare poterit, quum magis vulgatæ stabiliendæ facere videatur. Quod enim Tacitus *multum superque*, id Livius hic *satis superque* dixit: et hoc unice verum puto, quo et ipse Gronovius inclinare videtur. Ita ii. 42. 'Patres, satis superque gratuiti furoris in multitudine credentes esse, largitiones temeritatique invitamenta horrebant:' hoc lib. c. 53. 'Satis superque humilis est, qui jure æquo in civitate vivit.' xxv. 32. 'Et spes erat, satis superque ad id virium esse.' Sall. in Jug. c. 75. 'Tanta repente cælo missa vis aquæ dicitur, ut ea modo exercitui satis superque foret.' Cicero Tuscul. i. 45. 'Vita

acta perficiat, ut satis superque vixisse videamur.' ad Att. xvi. 6. 'Cur ego tecum non sum? cur, ocellos Italiæ, villulas meas non video? Sed id satis superque:' et alibi. Ovid. Metam. iv. 429. 'Quidve furor valeat, Penthea cæde satisque Ac super ostendit.' Horat. Epod. xvii. 19. 'Dedi satis superque pœnarum tibi.' Mox *mori me consulcm tertium* præferunt Harl. 2. Hav. et fragm. Hav. a m. sec. Elegantius tamen in reliquis *id me* non comparet. Satis enim patet, Quinctium non de alio, quam de se tertium consule loqui.

§ 4 *Quem tandem ignavissimi hostium contempsere*] Pall. 1. cum 3. *Quid tandem?* Gebh. *Quid tandem* etiam Voss. 2. Quales locutiones illustravit Burmann. ad Nason. Epist. Her. ix. 106. Aliis tamen omnibus pro vulgato stantibus, nihil mutandum existimo. Mox *nos Quirites*, pro *vos* Q. Flor. errore librarii. Vide ad xxxiv. 2. § 2.

Si culpa in nobis est] Pall. 1. cum 3. *Si culpa in nobis, auferte*. Gebh. Verbum *est* etiam deest in Voss. 2. invitis reliquis omnibus. In dictionibus seqq. *id id* non comparebat in vetustis impressis. Primus Aldus addidit, consentientibus codd. meis, nisi quod *ad*, pro *id*, perperam præferat Harl. antiq. obvio errore: de quo vide ad xxi. 10. § 12. Denique *et, si id parum, insuper*, omisso hic iterum *τῷ est*, Hav.

§ 5 *Si in vobis, nemo Deorum*] *Sin vobis* Voss. 1. Harl. 1. et Klockian. *expetites*. In *vobis* Leid. 1. *expetetis*. In *vobis* Lipsiens. a m. pr. in contextu: *expetite*. In *vobis* a m. sec. in margine. *Ex petite*. In *nobis* Port. a m. pr. pro quo a m. sec. emendatum *expetite*. *Si in nobis*: quomodo etiam præfert Voss. 2. Patet librariorum titubasse, quod sensum non adsequerentur, neque viderent ex præcedentibus repetendum esse *Si in vobis culpa est*. Gaertn. hic præfert *expetite*. Qualis *si in vobis*: mox autem

nec hominum ut qui nostra puniat peccata.

Vosmet tantum pœniteat] Rott. Voss. uterque, Flor. et vet. edd. *vosmet tantum eorum pœniteat.* J. F. Gron. Tò eorum etiam superest in omnibus meis manu exaratis, ut et Hearnii Oxon. B. L. 1. 2. et C. Veterum autem edd. pleræque, certe a Mediolan. a. 1480. id omisere usque ad Aldum, qui adscivit. Inde tantum non omnes servant usque ad postremam Gruteri, in qua iterum expunctum erat.

Non illi vestram ignaviam contemserere, nec suæ virtuti confisi sunt] Mendose ignoviam præfert Flor. Ex quo errore deinde ulterius locum corrumpendi, atque ignominiam scribendi occasio data esse videtur, quemadmodum præfert Hav. Præterea una voce auctor Gaerin. obfert *contemserere, sed nec suæ.* Sed reliqui omnes auctarium illud non admittunt.

Agro mulctati, sub jugum missi, et se et vos novere] *Mulctati* Flor. a m. pr. Leid. 1. et fragm. Hav. Supra 1. 15. 'Agri parte multatis in centum annos induciæ datæ.' Pariter eo loco præferebat Leid. 1. Vide etiam ad 1v. 15. § 4. c. 30. § 3. vi. 38. § 9. et alibi. Certe ita in vetusto Livii codice passim 'multam,' 'multare,' 'multatitium,' et similia absque c littera scripta esse, testatur Pierius ad Virgil. Æn. xi. 839. ubi nescio cur N. Heinsius eumque secutus Emmeness. *mulcatam* morte, pro *multatam* m., ediderint, exemplo Germ. Valentis: alterum mihi præferendum videtur. Nam 'multare morte' apud Cic. aliosque frequens est. Certiora docebunt viri illustri. commentaria, quæ ex tenebris eruta Burmann. orbi literato promisit. Præterea *et se, et nos novere* fragm. Hav. et Neapol. Latini. Simili errore *vestris*, pro *nostris*, habuimus hoc cap. § 3. Vide ad xxxiv. 2. § 2. *Et se et vos novere* Hav. Pari errore *volut* et *notus*, quæ ductibus litterarum parum differunt, sæpe con-

funduntur. Vide ad 1. 5. § 3.

§ 6 *Discordia ordinum est venenum urbis hujus*] Supra 11. 44. 'Fremebant, æternas opes esse Romanas, nisi inter semet ipsi seditionibus sciant: id unum venenum, eam labem civitatibus opulentis repertam, ut magna imperia mortalia essent.'

Dum tædet vos patriciorum, nos plebeiorum magistratum, sustulere illi animos] *Hos*, pro *nos*, optimæ notæ aliæque membranæ Flor. Voss. ambæ, Leid. ambæ, Harl. 1. fragm. Hav. Klockian. Lipsiens. et Gaertn. Neque aliud offendi in priscis excusis usque ad Frobenium, qui an. 1531. dedit *nos plebeiorum*: id vero tantum apud me exstitit in Harl. 2. Port. et Hav. Alterum itaque *hos*, quod ad proxime præcedens *patriciorum* referendum, restitui. Præterea vocem *illi* ignorant primæ edd. quam deinde recepit Aldus. Et ita etiam legunt omnes mei manu exarati, nisi quod alio ordine *sustulere animos illi* legant Voss. 2. et ed. Mediolan. an. 1505. Id demum Clericus mutavit in *illis*. Inpense ea lectio placeret, quam, quod tamen ipse ne monito quidem lectore fecit, in contextum recipere non dubitarem, modo vel unius codicis consensu firmaretur. At simul, quod a Clerico animadversum non esse miror, totus locus ita foret interpungendus: *Discordia ordinum est venenum urbis hujus: Patrum ac plebis certamina, dum nec nobis imperii, nec vobis libertatis est modus, dum tædet vos patriciorum, hos plebeiorum magistratum, sustulere illis animos.* Ut causa locum corrumpendi librariis fuerit, quod non viderint jungenda esse 'Patrum ac plebis certamina sustulere illis' (nempe ignavissimis hostium) 'animos:' eos itaque, ne nude 'sustulere animos' poneretur, *illis* mutasse in *illi*. 'Certamina' autem 'sustulere illis animos' dictum est, pro effecerunt ut animos tollerent. Similiter locutus est Justin. 1.

4. 'Ne paterna maternaque nobilitas nepoti animos extolleret:' et quidem *sustulere animos illis, non illorum*, ut non modo dicto loco Justin. sed et Livius vii. 7. 'Dictator laudibus legati militumque, quorum virtute castra defensa erant, simul audientibus laudes meritas tollit animos, simul ceteros ad æmulandas virtutes acuit.' Vide quæ notantur ad xxviii. 25. § 2.

§ 7 *Pro Deum fidem*] Recte: ideo miror, exstare in duobus Pall. *Per Deum fidem!* Pejus longe vero in Campani ed. *Propter Dñi fidem*. Gebh. *Per Deum fidem* etiam Voss. uterque. *Proh Deum fidem* præter antiquiores edd. etiam codex Hav. Prior lectio ex non intellecta nota *p*, id est *pro*, nata videtur; (vide ad ix. 10. § 7.) altera ex vitiosa seculi ejus orthographia. Vide Cortium ad Sall. Cat. c. 20. § 10. *pdem fidemque* præfert Gaertn. Mox quid vultis vobis Voss. 2. Vide ad xxxii. 25. § 10.

Tribunos plebis concupistis: concordiae causa concessimus] Pal. 1. *Tribunos plebis quid cupistis*. Pal. 2. *Tribunos plebis concupiscitis*. Pal. 3. *Tribunos plebis qua cupitis*. Eleganter admodum. Gebh. Id sane ferri, et commodo sensu accipi posse, non diffiteor; unius tamen codicis auctoritate admitti, periculosum puto. Immo reliqua quæ subjunguntur evincunt vulgatum verius esse. In iis enim omnia eodem processu et eadem compositione orationis proponuntur, ut secundum receptam lectionem hoc loco fit. Et hinc neque audiendum arbitratus sum codicem Voss. 2. qui præfert *quod cupistis*. Nam et hæc scriptura non ineptum sensum habet hoc modo: concordiae causa concessimus tribunos plebis quod cupistis; scil. ut concederemus.

Decemvirorum vos pertæsum est: coëginus abire magistratu] *Decemviros vos pertæsum est* Voss. 2. reliquis dissen-

tientibus. *Decemv. vos perosum est* pro varia lectione in margine ostendat Voss. 1. Sed 'pertæsum' et 'perosus' etiam alibi commutantur in libris scriptis. Vide viros doctos ad Valer. Max. iii. 3. ex. 1. Vide etiam ad Liv. iii. 39. § 4. Insuper *pertæsum est: abire magistratu* edd. antiquæ usque ad Aldum, qui substituit *coëginus abire magistratu*. Neque aliter superest in omnibus meis, nisi quod *coëginus ab urbe magistratu* præferat Gaertn. *coëginus abire magistratum* Flor. Sed ultima litera postremæ vocis perperam repetita est ex initio sequentis. Vide ad xl. 7. § 8.

§ 8 *Mori atque exsulare nobilissimos viros honoratissimosque passi sumus*] *Exsulari* Flor. Voss. ambo, Leidl. ambo, Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. a m. pr. At viri docti observant, *exsulare*, pro in exilium mittere, non nisi apud posterioris ævi scriptores reperiri: ex quibus id illustravit Munker. ad Hygini Fab. xxvi. Et ita usurpavit Dietsy Cret. v. 4. 'Decernitur, primum omnium, Antimachum ex omni Phrygia exsulandum, scilicet auctorem tanti mali.' Errori itaque scribarum id hoc loco adscribendum. Præterea *nob. viros atque honoratissimos* antiquitus excusi usque ad Aldum, qui restituit *nob. viros honoratissimosque*, ut hodie circumscribitur. Et hæc etiam lectio in omnibus apud me codd. exstat.

§ 9 *Tribunos plebis creari iterum voluistis*] Ita edidit Jac. Gronovius, eumque secutus Clericus. Et eadem scriptura obvia fuit mihi in fragm. Hav. et Harl. 1. Hearnio autem in Oxon. N. et C. Reliqui scripti cum prioribus editis legunt *creare iterum vol.* quorum auctoritati cedens eam lectionem revocavi. Id enim requirere videtur quod subjungitur, *creastis*: ceteroquin enim dixisset potius *creati sunt*. Præterea *iterum creare* Hav. et vetustiores typis descripti.

Aldus primus edidit *creare iterum*, quem vocabulorum ordinem reliqui manu exarati probant.

Consules facere vestrarum partium, etsi Patribus videbamus iniquum] Pall. *videbatur*. Gebh. *Videbatur* etiam Voss. 2. Leid. 2. Hav. Neapol. Latin. et Hearnii Oxon. C. in cuius codice L. 1. tota ea vox deficiebat. Vulgatum iterum præstare puto, quod mox sequatur 'vidimus:': ad primum autem membrum huius periodi *Consules facere vestrarum partium* ex præcedenti subintelligendum 'voluistis.' Porro *iniquos*, pro *iniquum*, præferunt Leid. 1. et Harl. 1. Tota autem illa vox non comparet in Gaetrn.

Patricium quoque magistratum plebi donum fieri vidimus] *Plebi iniquum donum fieri* Harl. 1. Forte vox *iniquum* pro varia lectione adpicta erat margini codicis, in quo verbis præcedd. *iniquos*, pro *iniquum*, scriptum erat; quali etiam scriba Harl. 1. usus est: qui nesciens deinde, quo illa vox pertineret, eam huc referendam esse existimavit. Præterea *plebis donum fieri* Latini Neapol. ut nempe plebs donaret cui patriciorum vellet. Sed eodem sensu et vulgatum intelligi potest. Veteribus enim *plebi*, pro *plebei*, in usu fuisse dictum est ad II. 42. § 6. *Plebi domi fieri* habet Gaetrn.

Scita plebis injuncta Patribus: sub titulo] Recte ed. Hearnii *injuncta Pat., sub titulo*. Dnk. *Invicta Patribus* Voss. 2. Ita sæpe inter voces iunctus, sive *junctus*, et *uictus* ob ductum adfuitatem turbantur librarii. Vide quæ notantur ad Epit. Liv. LXVIII. De ipsa locutione vide ad VIII. 32. § 15.

§ 10 *Qui finis erit discordiarum*] *Quis finis erit* Port. *Quis erit finis* Hav. Male. Vide ad I. 7. § 9. et ad V. 40. § 7.

Ecquando unam urbem habere, ecquando communem hanc esse patriam licebit] *Et quando utroque loco præferunt omnes codd. et vetustæ edd. nisi quod Voss. 2. posteriori loco τὸ*

quando omiserit. Frobenius demum a. 1531. utrobique restituit *Ecquando*. Vide ad V. 44. § 2. Præterea *eandem comm. hanc esse patr. licebit* voce auctior Gaetrn. contra, una omisso *comm. esse patr. licebit* Leid. 2. et Port. At vocibus transpositis *comm. hanc patr. esse licebit* Voss. 2. et editi Aldo priores. *Comm. esse hanc patr. licebit* Hav.

Victi nos æquiore animo quiescimus, quam victores] Pall. et edd. *priscæ quam vos victores*. Gebh. Eandem voculam servant omnes scripti mei et edd. ante Curionem, qui eam primus omisit. Inde expunxerunt plerique editores, præter Sigoninum et paucos alios, usque ad Gronov. Præterea *æquiori animo* Hav.

§ 11 *Satisne est, nobis vos metuendos esse*] Pal. 2. *Satis estne*. Gebh. *Satis estne vobis, vos met. esse?* Harl. 2. *Satisne est nobis, nos met. esse?* Gaetrn. *Satisne est vobis, vos met. esse?* Leid. 1. Lipsiens. a m. sec. fragm. Hav. et editi ante Aldum, qui eam lectionem primus recepit, quæ nunc vulgo obtinet, et etiam verior est. Non enim consul interrogat plebem, utrum sufficiat sui metum incussisse, sed singulariter incussisse patriciis?

Adversus nos Aventinum capitur] Hæc verba perperam omittebantur in contextu Port. Sed in margine tamen adscripta exstant. *Adversum nos* habet Voss. 2. Vide ad Epit. Liv. lib. XLVII. Deinde *Aventinus capitur* Leid. 2. Port. in margine, Hav. fragm. Hav. a m. sec. et Neapol. Latini. Sed male. *Aventinum* casu recto, ut reliqui integerrimi codd. servant, etiam supra dixit I. 33. 'Aventinum novæ multitudini datum:': et postea eodem cap. 'Quibus, ut jungeretur Palatio Aventinum, ad Murciæ sedes datæ.' Donjatius notat *Aventinum* montem masculino genere plerumque efferri, hic neutro, quasi subintelligatur 'jngum.' Verum ita statnendum foret, *Aventinus* nomen adjectivum esse, quod genere masculo adhi-

beretur, subintellecta voce 'mons;,' neutro vero, subintellecto τῷ 'jugum.' At esse substantivum, unde formatur adjectivum *Aventinaensis*, discere potuisset ex Sigonio ad r. 6. in fine. Id ergo effertur duplici forma, vel *Aventinus*, vel *Aventinum*. Ita non tantum 'Saguntus,' sed etiam 'Saguntum' dicitur. Vide quæ notavi ad Silii xvii. 329. Similiter non tantum 'Ilion,' sed et 'Ilios' in usu fuit. Vide N. Heinsium ad Nason. Epist. Her. i. 48. ubi inter plura docet, quod huc facit, Ithacæ montem non modo 'Neriton,' sed et 'Neritos' vocari.

Esquilias quidem ab hoste prope captas, et scandentem in aggerem Volscum hostem nemo submovit] Pall. duo legunt, *et candentem in agg. hostem nemo sub*. Sed sibilus non recte truncatus est. At rectius videtur τὸ *Volscum* abesse, quippe nemo ignorare poterat quos hostes intelligeret Quinctius. Gebh. Observatio Mureti: Nota insigne exemplum verbi, quod in utrumque non convenit. Certe enim *Esquilie summoverti* non poterant. Apponit quasi locum similem ex XLII. 13. 'Cum ille vobis bellum, vos ei securam pacem præstaretis.' Sicille. Mihi aliter agendum videtur. Dno Pall. et Voss. alter ignorant τὸ *Volscum*. Male hi: sed tamen aliquid superest, *hostem* nimirum: et scribendum, *Æsquiliæ quidem ab hoste prope captæ, et scandentem in agg. Volscum nemo sum*. Eandem rem dicit, sed mutatis verbis, ut invidiam augeat. Æquilinus collis ab illa parte aditur per aggerem Tarquinii Superbi. Idem hostis Volscens, quum scandere conatus est in aggerem, propemodum cepit Æsqulias. Itaque quemadmodum, ubi Æsqulias memorat, nihil addit de 'aggere;,' nec ubi 'aggere,' ibi de 'Æsquiliis:' sic etiam ubi 'hostem' appellavit, non adstruxit 'Volscum,' nec ubi 'Volscum' nominavit, adjecit 'hostem.'

J. F. Gron. *Æsqulias* Flor. et Leid. 1. *Exquilias* fragm. Hav. Vide ad XLV. 15. § 6. *Esquilias quidem captas*, tribus mediis vocibus omissis, Leid. 2. Tum etiam conjunctio *et* deficit in Port. Harl. 2. Lipsiens. et Hav. Postea *cadentem* habet Voss. 1. *candentem* Voss. 2. et Klockian. *prope captas scandentem* Leid. 1. Hinc in *aggere* Port. Lipsiens. et Harl. 2. Tandem *Volscum* præter Voss. 2. reliqui mei agnoscunt. Hæ sunt omnes alicujus momenti lectionum varietates, quæ mihi in codd. meis obcurrerunt: earum tamen vix ulla satis ponderis habere videtur, ut oculos advertere aut detinere possit: nisi quod forte ex Leid. 1. et aliorum vestigiis ejecta copula legendum sit: *Esquilias quidem ab hoste prope captas, scandentem in aggerem Volscum hostem nemo submovit*. Tantum autem conjecturis tribuendum non puto, ut invitis omnibus membranis cum Gronovio, (viro tamen sagacissimo et subacti judicii, si quis umquam,) *Esquilie captæ*, pro *Esquilias captas*, legere, et vocem *hostem* expungere audeam. Nihil propius itaque video, quam ut Mureto adsentiam, qui existimat duplici orationis membro nnum tantum verbum additum esse, quod non utrique, sed ultimo tantum, convenit. Id genus loquendi quum omnibus aliis scriptoribus, tum etiam Livio familiare est. Vide quæ notantur ad XL. 42. § 12.

CAP. LXVIII. § 1 *Principibus impleveritis*] Ms. *impleveritis principibus*. Lego *principum*. Klock. *Impleveritis principibus* jam Aldus edidit. Et ita omnes scripti mei. Ceterum quum Livius τὸ 'implere' non tantum secundo, sed et quarto casu jungere solitus fuerit, ut videbimus ad cap. seq. § 2. nimis pro arbitrio egit Klockius, invitis libris conjiciens *principum* legendum esse. Paullo ante *curiam* hic *circumsederitis*, aliter ordinatis vocibus, Port.

§ 2 *Iisdem istis ferocibus animis egredimini extra portam Esquilinam*] Pal. 2. *ferocissimis animis egrediamini*. Gebh. Palatino secundo Gebhardi consentit Hav. *ferocissimis* autem etiam est in Harl. 2. Lipsiens. et Port. Deinde *egredimini portam* sine præpositione Port. idem. Solet ita sæpe Livius loqui. Infra xxix. 6. 'Abiis egressi quidam urbem Locrenses circumventi:' ubi plura vide. Aliis tamen vulgatum servantibus, unius, ejusque non optimi, codicis auctoritate a recepta scriptura recedendum non existimo. Denique *Esquillum* Voss. 1. Leid. 2. Port. et Gaertn. *Exquillinam* Lipsiens. Voss. 2. Hav. et fragm. Hav. *Æsquillinam* Flor. Vide ad xlv. 15. § 6.

Aut si ne hoc quidem audetis] *Aut sive hoc* Hav. *aut si non hæc* Port. *aut si non hoc* Voss. 1. in contextu, sed *aut si nec hoc* in margine: quod posterius mihi quoque in Leid. 2. Gaertn. et Lipsiens. obvium fuit. Male. Vide ad i. 10. § 3.

Ex muris visite agros vestros] *Videte* Leid. 2. et Voss. 1. in margine, quum corrupte in contextu exaratum foret *ex muri sui fide*: quæ tamen scriptura manifesta vestigia vulgatæ lectionis servat. Et ea etiam vera est. Vide ad i. 31. § 2. *site*, pro *visite*, est in Gaertn. spatio tamen ac lacuna pancarum litterarum relicta. Mox *ferro ignique vastos* Lipsiens. Vide ad xxxiii. 30. § 7.

Fumare incensa passim tecta] Claudian. Eutrop. i. 243. 'incendia fumant. Muris nulla fides: squallent populatibus agri.' Hic Livii locus videtur quoque stabilire emendationem Propertianam Eleg. iv. 3. 63. 'Ne, precor, ascensis tanti sit gloria Bactris.' Pal. codex habet *accensis*. Livius vetus Tragicus apud Nonium Marcellum in 'Æquiter': 'Nam ut Pergama accensa et præda per participes æquiter partita est.' Gebh. Lectio, quam unus Propertii codex

præfert, non ipsius poetæ manus, sed librarii aberratio censenda est. Passim enim 'ascensus' et 'accensus' confunduntur. Vide quæ notavi ad Silii iii. 671. Broekhus. etiam ibidem vulgatum præferendum docet.

§ 3 *At enim communis res per hæc loco est pejore*] Non aliter Andreas atque Campanus. At Palatini 1. et 3. *At enim comm. res per hoc loco est pejor*. Pal. 2. *præter hæc loco est pejor*. Gebh. *Propter hæc loco est priore* Hav. *per hoc loco est pejore* Leid. 2. Harl. 2. Gaertn. et Port. *per hoc loco est pejor* Voss. 2. Sed quod vulgo circumfertur, præstat. Terent. in Adelphi. iii. 2. 46. 'Pejore res loco non potis est esse, quam in quo nunc sita est.' Cic. de Harusp. Resp. c. 28. 'Ut meliore simus loco, ne optandum quidem est, illo impunito: deteriore autem statu ut simus, unus est inferior gradus, aut interitus, aut servitus:' ad Brutum Epist. 3. 'Nostræ res meliore loco videbantur.' *Hoc* et *hæc*, sive, ut recentiores codd. scribunt, *hec*, sæpe in Mss. confunduntur. Ita modo § præc. Vide ad xxi. 52. § 10. Mox *obsedet* Flor. Vide ad ix. 2. § 3.

Quid tandem privatæ res vestræ quo in statu sunt] Vet. cod. habet *quo statu sunt*? Rhen. Rhenanus *quo statu sunt*? Pall. 1. ac 3. *res nostræ in quo statu sunt*? Gebh. Præpositionem non habent boni libri, ut jam monuit Rhenanus. Sic xxii. 22. 'In secretum abductum, velut ignorantem, monet, quo statu sit res.' xxiii. 24. 'Ut ex iis præsentibus noscere Patres possent, quo statu esset respublica.' Cicero in Paradox. 2. 'Consecutus sum, ut eo statu essem, quem neque fortunæ temeritas, neque inimicorum labefactaret invidia.' J. F. Gron. Præpositio etiam apud me exsulat a Flor. Leid. 2. Voss. 1. et Harl. 2. Et ita loquitur xxxi. 29. 'Furor est, si alienigenæ homines, plus lingua, et moribus, et legibus,

quam maris terrarumque spatio discreti, hæc tenerint, sperare, quidquam eodem statu mansurum.' xxxiv. 22. 'An æquum censeatis, nobilissimam vetustissimamque civitatem, in media Græcia sitam, repeti in libertatem, et eodem statu, quo ceteras urbes Peloponnesi et Græciæ, esse.' Ita et Cic. de Offic. ii. 1. 'Atque utinam respublica stetisset, quo cœperat, statu.' In Orat. de Harnsp. Resp. c. 28. loco ad verba præcedd. laudato. Et sæpe eandem locutionem Livio ope veterum librorum Gronovius reddidit; quem vide ad xxii. 22. § 10. xxvi. 28. § 1. xxxvii. 53. § 6. Sciendum tamen, præter unum Flor. reliquos optimos et pleurosque codd. meos præferre in quo statu sunt. Ita sane habent Leid. 1. Voss. 2. Harl. 1. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Etiam Hearnii Oxon. B. et N. Quibus apud Gebhardum accedunt duo melioris notæ Palatini. Tot itaque codicum conspiratio me permovit, ut præpositionem, quam Gronov. eiecit, iterum revocarem, ac Livio restituerem, alio tamen loco, quam quo exhibent priscae edd. Nam illam etiam Livius interdum addere solitus est. Infra xxxv. 8. 'Is in senatu quum de rebus ab se gestis disseruisset, quoque in statu provincia esset, questus est cum Patribus conscriptis:' ubi videnda quæ notantur. Præterea τὸ vestræ deficit in Lipsiens. et Port. nostræ habent Voss. 2. et Hav.

Quid est tandem domi, unde ea expleatis] Pal. 2. alio ordine, *Quid est tandem, ea unde domi expl.*? non insuavi traiectione. Gebh. *Tandem, unde domi ea* Voss. 1. et Leid. 2. *tandem, ea unde domi* Lipsiens. et Hav. Præterea *expellatis* emendatum in margine Voss. 1. Librariis non intellexit vim verbi 'explere.' 'Explere damnum' hic videtur eodem modo dici, quo 'explere desi-

derinum' i. 9. 'Quod adniscurus pro se quisque sit, ut, quum suam vicem functus officio sit, parentum etiam patriæque expleat desiderium.' 'Explere famem' apud Phædr. Fab. iv. 17. 5. 'Fimoque turpi maximam explerent famem.' 'Explere sitim' apud Ovid. Trist. i. iii. el. 11. vs. 57. 'Utque sitim nostro possis explere cruore.' 'Explere contumelias' Justin. v. 4. 'Explent contumelias honoribus, detrimenta maneribus, exsecrationes precibus.' In his omnibus 'explere' habet significationem contrariam τῷ 'implere,' ac notat 'minuere;' quam egregie illustravit Burmann. ad Nason. Remed. Amor. vs. 129.

§ 4 *Tribuni vobis amissa reddent ac restituent*] Ex Pall. 1. et 3. *restituunt Sunt tribuni. Vobis amissa redd. ac rest.?* Nam illa *Sunt tribuni* est elegans μίλησις, populo quasi illa verba subijciente. Gebh. Duo Mss. per fictam responsionem, *expleatis? Sunt tribuni: vobis amissa reddent ac rest.* Quasi diceret: nempe tantorum damnorum pretium habetis tribunos; rem præclaram! sed an illi detrimenta rei familiaris sarcient, et pensabunt? J. F. Gron. Eadem scriptura apud me superest in Voss. 2. fragm. Hav. a m. pr. et apud Hearnium in Oxon. L. 1. *Tribunine vobis amissa reddent* Gaertn. At optimæ notæ codd. vulgatum tuentibus, nihil mutandum puto.

Vocis verborumque quantum voletis, ingerent] *Vocis verborum* sine particula connectente fragm. Hav. a m. pr. Mox etiam *ingerent, criminum*, omisso τῷ *et*, Leid. 2. Priorem interceptit vocis sequentis initium, posterius vocis præcedentis, quæ per compendium *ingerēt* scripta erat, finis. Utriusque erroris frequentia in Mss. exempla obcurrunt.

Quisquam re fortunæ domum auctior rediit] Vetustus codex habet *re fortuna domum*. Arbitror vero pos-

terius, scilicet *fortuna*, prioris vocis expositionem fuisse. Nam 'res' hic fortunam significat, sive fortunas, id est, divitias. *Rhen.* Arbitratur Rhenannus, $\tau\delta$ *fortuna* prioris vocis *re* esse interpretamentum. Sed contra Pall. tres ejecerant $\tau\delta$ *re*, subjicientes oculis, *quisquam fortuna domum*. Gebh. $\tau\delta$ *re* etiam deest apud me in levioris auctoritatis scriptis Voss. 2. Harl. 2. Port. Lipsiens. et Hav. *quisquam fortuna re domum* habent Leid. 1. Harl. 1. Gaertn. et fragm. Hav. quod *fortuna vel re* habet a m. sec. *quisquam re fortuna* Voss. 1. Leid. 2. Klockian. et Flor. a m. pr. in quo illud *que* alia manu postea additum est. Copulam etiam omiserunt omnes typis descripti ante Aldum, qui *re fortunaque* primus substituit, invitis omnibus membranis meis, ut et Rhenani ac Gebhardi. Recte itaque copulam Gronovius a. 1665. ejecit; idque se, non modo scriptis, sed omnibus etiam impressis ante Aldum auctoribus, fecisse monet ad iv. 3. § 12. Livio nihil frequentius est, quam passim particulas, quæ orationem connectunt, omittere. Mox § seq. 'Ecquis retulit aliquid ad conjugem et liberos, præter odia, offensiones, simultates.' Supra i. 59. 'Juro, vosque, Dii, testes facio, me L. Tarquinium Superbum cum scelerata conjugē et omni liberorum stirpe, ferro, igni, quacumque dehinc vi possim, exsecuturum:' ubi etiam vide. ii. 31. 'Discordiae intestinæ, bellum externum fecere, ut hoc magistratu egeret respublica:' ubi etiam quidam inserunt $\tau\delta$ *et*. iii. 9. 'Quippe duos, pro uno, dominos acceptos, immoderata, infinita potestate.' iv. 3. 'Serv. Tullium post hunc, captiva Corniculana natum, patre nullo, matre serva, ingenio, virtute, regnum tenuisse.' c. 28. 'Qui visuri domos, parentes, conjuges, liberos estis, ite mecum.' v. 20. 'Deum immortalium benignitate, suis consiliis, patientia militum, Veios jam fore in potestate

populi Romani:' ubi male etiam vet. lib. Sigonii *et patientia*. c. 27. 'Fides Romana, justitia imperatoris in foro et curia celebrantur.' Eodem cap. 'Ego Romanis artibus, virtute, opere, armis, sicut Veios, vincam.' xxxv. 44. 'Omnem se Græciam armis, viris, equis, omnem oram maritimam classibus completurum.' xli. 3. 'Nequaquam eadem est tunc rei forma apud Romanos: terra, mari trepidatur.' Quibus locis plura notavi, ut et ad xxxv. 34. § 4. xxxvi. 23. § 5. xxxviii. 18. § 12. et c. 53. § 2. Utrum vero *re*, *fortuna*, an *fortuna, re* legendum sit, lectoris sit existimatio. Pro utroque enim stant non contemnendi codd. Denique *redit* Voss. 1. Leid. 2. et Harl. 1. Vide ad xxxvi. 35. § 2. *rediet* erat a m. sec. in Flor.

§ 5 *Ecquis retulit aliquid ad conjugem et liberos, præter odia*] Pall. duo *Ac quid retulit aliquis ad conj. ac lib.* Pal. 2. *At quid*. Gebh. *Et quis retulit aliquid* Voss. 1. et Leid. 2. Vide ad v. 36. § 5. *Ac quis retulit aliquid* Leid. 1. et fragm. Hav. Et ita etiam Lipsiens. nisi quod insuper omittat $\tau\delta$ *aliquid*. *Ac quis retulet aliquid* Harl. 1. *At quis retulit aliquid* Harl. 2. Gaertn. et Hav. *Ac quid retulit aliquis* Voss. 2. *Ac quis retulit aliud* Port. *aliud præter odia*, ut xxxviii. 21. 'Nec tela jam alia habebant, præter gladios:' ubi vide. Uni tamen codici fidem habere non audeo. Præterea *ad conjugem ac liberos* Voss. uterque, Leid. uterque, Port. Lipsiens. Hav. et fragm. Hav. quibus quum Gebhardus duos integerrimos Pall. consentire testetur, licet nihil intersit, attamen recipiendum duxi.

A quibus semper non vestra virtute innocentiaque] Sensus est obscurus, nisi quis in tribunos hoc cum amara ironia totum contendat. Sed deficit orationis consecutio. Nam, ut sequentia prioribus cohæreant, non satis planum est. *Glar.* Fateor me

nihil eorum in his verbis videre, quorum ea Glareanus accusat. *A quibus, nempe odiis, &c.* Indicat Quinctius, ideo tribunos odia, offensiones, simulas erga patricios plebeiorum animis injicere, ut ex voluntate eorum, quorum auxilio tuti sint, id est, tribunorum, toti pendeant. *Non semper vestra virtute*, transpositis vocibus, Hav. quod menti Quinctii non convenit; qui plebi persuadere conatur, eam nunquam sua virtute innocentiaque tutam esse.

§ 6 *At, Hercules, quum stipendia, nobis consulibus, non tribunis ducibus*] *At, Hercule* Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. Lipsiens. et Hav. *Aut, Hercule* Harl. 1. Vide ad v. 4. § 10. Tum *inducibus*, pro *ducibus*, Leid. 2. Paulo post non in *foribus* Voss. 2. Leid. 1. Harl. 1. Hav. Gaertn. et Port. a m. pr.

In acie vestrum clamorem hostes] Summis a Demosthene de Chersoneso, p. 79. edit. Francof. Ἐχρῆν, τοῦναντίον ἢ νῦν, ἅπαντας τοὺς πολιτευομένους ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις πρᾶτους καὶ φιλανθρώπους ὑμᾶς ἐθίζειν εἶναι, ἐν δὲ ταῖς παρασκευαῖς ταῖς τοῦ πολέμου φοβεροῦς καὶ χαλεποῦς ἐπιδεικνύναι. J. F. Gron.

Domum ad Penates redibatis, nunc oncratum] *Rediebatis* Voss. 1. Leid. ambo, Harl. ambo, Port. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. a m. pr. Mirum, tot codd. in hunc errorem conspirare. Hinc *honeratum* Voss. 1. Leid. uterque, et fragm. Hav. *honoratum* Hav. Sæpe ita librarii errare soliti fuerunt. Vide ad xxxvi. 40. § 9.

§ 7 *Sequitur vos necessitas militandi*] Ultima vox exsulat ab Hav. qui ut et Lipsiens. mox præferunt repellitur. Hinc *inter mania erit* Port. sollemni aberratione. Vide ad v. 27. § 3.

Et in domos vestras vos persequetur] *Cum domos vestras*, pro *et in domos*, Port. Tum *persequitur* Hav.

§ 8 *Biennio ante senatus delectum haberi*] *Dilectum* Leid. 1. et Port. Vide ad xxxvii. 51. § 7. *Haberi*

delectum Harl. 2.

Præsenti pace lati, cernentes ex otio illo brevi multiplex] *Deest nec*, ut sit sententia, nec cernentes ex otio; quod in aliis codd. reperitur. *Nannius*. Voculam *nec* primi omiserant Basileenses a. 1539. quorum errorem unus alterve sequentium editorum adoptarunt. Sed non tantum reliqui excusi, verum etiam manu exarati eam recte agnoscunt. Deinde *brevi*, quod reliqui omnes servant, in nro deficit Lipsiens. Paulo ante *alterc. inter nos*, alio ordine vocabulorum, editi antiqui. Aldus primus vulgavit *inter nos alterc.* Et ita omnes mei, nisi quod *ultric.* habeant Leid. 2. et Gaertn.

§ 9 *His ego gratiora dictu alia esse scio*] *g^o*, id est, ergo, pro *ego*, Leid. 1. *His ergo* Gaertn. qui error et alibi in Mss. committitur. Vide ad xxxvii. 53. § 11. *His grat. ego dictu alia* Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. et Hav. *His ego grat. aliu dictu scio* editi ante Aldum, a quo repositum quod nunc vulgo exstat. Mox *moveret*, pro *moneret*, Gaertn. fragm. Hav. et Hav. Vide ad ix. 38. § 12. *monet* typis descripti usque ad Aldum, qui concinentibus reliquis scriptis *moneret* vulgari curavit. Infra v. 42. ‘Etsi omnia flammis ac ruinis æquata vidissent:’ ubi vide.

Vellem equidem vobis placere] Pal. 2. *Vellem me quidem*, Gebh. Similiter Harl. 2. Lipsiens. et Port. Vide mox ad § 2. Sed male ultima litera vocis *vellem* repetita est in capite sequentis. Vide ad xl. 7. § 8. *Vellet me quidem* Flor. a m. pr. pro quo etiam *Vellem me quidem* manus recentior emendavit. *Velle me quidem* habet Leid. 1. *Vellem me vobis quidem place* Hav. Servius ad Virg. Georg. i. 193. ‘Bene autem ait *equidem*; quod multi pro *ego* accipiunt, id est, *ego quidem*.’ Vid. eundem Servium ad Æneid. i. 576.

Malo vos salvos esse, qualicumque erga me animo futuri estis] *Malo salvos*

vos esse Hav. Tum qualicumque an. erga me Voss. 2.

§ 10 Qui apud multitudinem sua caussa loquitur] Lego suas causas; id est, gratas, blandas, acceptas plebi, populares. Klock. Apud mult. caussa sua loq. Hav. apud mult. suam caussa loq. Leid. 1. apud mult. suam causam loq. fragm. Hav. Quod non displicuisset Klockio, si in cod. suo invenisset; nam vel invitis Mss. suas causas emendandum censet. Male. Nam 'loqui sua caussa,' id est, ob privatam commodum atque utilitatem: mox enim obponitur 'nihil præter publicum commodum videre.'

Assentatores publicos, plebicos istos] Lego assentatores publicolas et plebicolus istos. Klock. Assentatores publicos, publicolas Hav. et ed. Mediol. a. 1480. Male. Supra hoc lib. c. 33. 'Ad eoque novum sibi ingenium induerat, ut plebicola repente omnisque auræ popularis captator evaderet pro truci sævoque insectatore plebis.' Assentatores istos publicos plebicolas habet Voss. 2.

Qui vos nec in armis nec in otio esse sinunt] Nec in armis, neque in otio Hav. Vide ad ix. 9. § 14. At reliquorum consensus vulgatum verum præstat. Nec in armis, nec otio Leid. 2. et Gaertn. Male. Vide ad vi. 28. § 6. Td esse exsulat ab Hav.

§ 11 Multæ rei se, quum nullius, turbarum ac seditionum duces esse volunt] Usitata ellipsis τοῦ magis, sequente quam, et aliis quibusdam, de qua quum alii agunt, tum Gronovius ad Liv. i. 25. et v. 21. et Perizonius ad Sanctium iv. 7. § 4. Duk. Td se deest in Gaertn. Male. Dictum enim eodem modo, quo apud Cic. de Offic. ii. 20. 'Illis, a quibus expectat, gratum se videri studet.' Terent. in Phorm. v. 2. 2. 'Dum nimium dici nos bonos studemus et benignos.' Sallust. in Cat. c. 1. 'Omnes homines, qui sese student præstare ceteris

animalibus: nbi vide Cortium. Præterea mallunt Hav. pro malunt. Scribas alibi has voces commutasse, dicam ad xxxvii. 51. § 2. Sed vulgatum longe præstat. Librario autem id displicuit, quod crederet non recte deesse magis, vel potius. Sæpe tamen hæ particulæ per ellipsin reticere solent. Vide ad xxxiv. 49. § 10. Ita Homer. τὸ μᾶλλον similiter omisisse censetur in notissimo illo versu Iliad. A. 117. Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σὸν ξμεναι, ἢ ἀπολέσθαι nbi videndus Scherpeze et Vigerus de Idiotism. c. 7. sect. 8. § 5. Paulo ante in concordia hominum ordinum Gaertn. Verum illud hominum per errorem scriptum est pro omnium, id est omnium. Et id quidem natum videtur ex varia lectione vocis seq. ordinum. Vide ad iv. 61. § 3.

§ 13 Populatores agrorum nostrorum fusos fugatosque castris exuero] Vestrorum agrorum Hav. agrorum vestrorum Lipsiens. Harl. 2. Gaertn. et fragm. Hav. a m. sec. Insuper fusos fatigatosque Harl. 1. Tandem exuero deest in Hav. exuere præferunt Lipsiens. Voss. 1. et Leid. 2. quorum duo proximi mox transtulere exhibent una cum Harl. 1. ita tamen ut Voss. 1. pro varia lectione in margine ostendet transferre. Etiam præpositio a non adparet in Port.

CAP. LXIX. § 1 Raro alias tribuni popularis oratio acceptior plebi] Alia Voss. 2. Leid. 1. Harl. ambo, Lipsiens. Gaertn. Hav. fragm. Hav. Voss. 1. a m. sec. et Port. a m. pr. Sed alias præstat, cui mox obponitur 'tunc.' Raro alias junguntur etiam xlv. 20. 'Ut raro alias quisquam rex aut privatus, tanto favore, tantoque omnium adsensu est auditus.' Mox sacratissimi consulis Voss. 1. serenissimi consulis Lipsiens. culpa librarii. Solent et alibi hæ voces commutari. Vide N. Heins. ad Claud. de Laud. Stilic. i. 67. et Burm. ad Nemes. Ecl. i. 56.

§ 2 *Inter tales metus detractationem militiæ*] Mihi quoque in mentem venerat *motus*, quod ex uno scripto annotavit Hearnius. Sed nihil mutandum est. *Inter tales metus* est, dum foris hostes, domi tribuni plebis et turbæ civiles metuuntur. Supra c. 16. ‘Multi et varii timores. Inter ceteros eminebat terror civilis.’ *Duk. Inter tales motus* Neapol. Latinii. Sed alterum verius est. Supra III. 16. ‘Nemo tribunos aut plebem timebat. Mansuetum id malum, &c. tumque esse peregrino terrore sopitum videbatur.’ Alibi etiam scribæ in his vocibus commutandis turbare soliti sunt. Vide Gruter. et Grævium ad Cic. Orat. Cat. II. 2. Corvium ad Sall. Cat. c. 42. et quæ notantur II. 41. § 3. hoc lib. c. 24. § 3. ad cap. seq. § 11. IV. 40. § 2. XXVIII. 46. § 8. xxx. 28. § 8. et alibi sæpe. Tum *detractationes* fragm. Hav. *detractationem* Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lipsiens. Gaertn. et Port. *detractationem* Harl. 1. quomodo sæpissime hoc verbum in membranis Livianis exaratum occurrit. Vide quæ notantur ad xxxiv. 15. § 9.

Bellum et arma spectabat] In vetusto codice est *arma et bellum spect.* Rhen. Dehuit ab novis editoribus bene monenti Rhenano dudum gestus esse mos; nam tres Pall. *arma et bellum spect.* Neque aliter Campanus. *Gebh. Arma et bellum spect.* apud me præferunt Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Harl. uterque, Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Livius modo *bellum et arma*, modo, inverso ordine, *arma et bellum* dicere solitus est. Prius habes I. 27. ‘Pacto transitionis Albanorum ad bellum atque arma incitantur.’ IV. 1. ‘Delectus haberi, bellum armaque vi summa adparari jubent.’ XXI. 2. ‘Hospitiis regularum magis, quam bello aut armis, rem Karthaginensem auxit.’ Alterum IV. 9. ‘Parum parti utrique domi armorum bellicue est

visum.’ IX. 10. ‘Arma cuncti spectant et bellum.’ Quum itaque utrumque apud Livium obcurrat, tot codicum auctoritate accedente, Rhenano et Gebhardo morem gessi, atque ex eorum voluntate ordinem verborum mutavi. Voces *et arma* perperam deficiunt in Oxon. C. ut Hearne nobis auctor est. Mox *et agrestium fugam* Voss. 1. Lipsiens. et Port. a m. pr. *agrestium fuga*, sine copula *et*, Port. Male. Non viderunt librarii *agrestium fuga* pro *agrestibus fugientibus* poni, et quidem casu primo: jungendum autem non præcedentibus, sed seqq.

Spoliatique in agris et vulnerati fœdiora iis, quæ subiciebantur oculis] *Et violati vulnerati* Voss. 1. Videtur altera vox alterius explicandæ causæ primo margini adscripta, deinde ab indocto librario in contextum recepta esse. Vide hoc lib. 44. § 4. *Violare* enim sæpe pro *vulnerare* ponitur; unde ambo hæc vocabula in Mss. etiam permutantur. Vide quæ notavi ad Silii x. 261. Ita Ovid. Epist. Heroid. xv. 79. ‘Molle memm, levibusque cor est violabile telis.’ Et ita ‘invulneratus inviolatusque’ junguntur apud Cic. pro Sextio c. 67. *Spoliataque in agris et vulnerata* perperam Harl. 1. Insuper quæque subj. Voss. 1. et Leid. 2. *quamque subiciebantur* Lipsiens. quoque subj. Gaertn.

Totam urbem ira inplere] Ms. optime *iræ*. Klock. Voce *ira* carent Voss. 1. Leid. 2. et Port. *ire*, sive *iræ*, habet Hav. Sæpius quidem Livius verbum *implere* ita construere solitus est. Vide ad XXI. 14. § 2. Hic tamen, ob ceterorum codicum in vulgatam scripturam conspirationem, eam etiam præstare censeo; præsertim, quum alibi Livius casum sextum quoque huic verbo junxerit: ut I. 56. ‘Ipsius regis non tam subito pavore percudit pectus, quam auxiliis inplevit curis.’ hoc lib. c. 68. ‘Carcerem inpleveritis principibus.’ ubi

Klockius sine causa *principum* con-
jicit. v. 21. 'Urbs hostibus inpletur.'
c. 39. 'Totam urbem lamentis imple-
verunt.' vii. 16. 'Militemque præ-
da inplevit.' xxvi. 25. 'Inplevit po-
pulares laudibus meritis Scipionis.'
xxxvi. 29. 'Nicander inplevit ex-
spectatione vana multitudinem.' xli.
5. 'Omnia terrore ac tumultu imple-
verunt.' Denique *implere* Harl. 2.

§ 3 *Ibi vero in Quinctium omnes versi,*
ut unum vindicem] *Ubi vero* Harl. anti-
q. sed *ubi* modo præcessit. Vide
ad xxvii. 5. § 2. *ibi tum* Harl. 2. et
Hav. quod videtur ex glossa natum.
Vero enim abundat; *ibi* autem pro
tum ponitur. Mox cap. seq. 'Anci-
piti terrore dissipasset hostem, ni suo
proprio enim prælio equites Volscorum
et Æquorum exceptum aliquam-
diu tenuissent. Ibi vero Sulpicius
negare cunctandi tempus esse.' Tum
versi, ut virum vindicem Lipsiens.
versi, ut unum virum vindicem Gaertn.
versi, et ut virum unum vindicem Hav.
Male. *unum vindicem* est solum vin-
dicem. Sæpe 'unus' hoc sensu et
apud alios et apud Livium occurrit.
Supra i. 18. 'Quove præsidio unus
per tot gentes, dissonas sermone mo-
ribusque, pervenisset.' c. 54. 'Quan-
doquidem, ut omnia unus Gabiis pos-
set, ei Dii dedissent.' ii. 12. 'Nec
unus in te ego hos animos gessi.'
c. 33. 'Nisi fœdus cum Latinis co-
lumna ænea insculptum monumento
esset, ab Sp. Cassio uno, quia collega
abfuerat, ictum.' iii. 11. 'Unus inpe-
tus tribunicios popularesque procel-
las sustinebat.' v. 38. 'Eaque res ut
initium pavoris ac fugæ, sic una sa-
lus fugientibus fuit.' vii. 35. 'Ergo
una est salus erumpere hinc.' xxi.
31. 'Cœlium et ceteros fugit, uni
consuli Cn. Servilio, qui tum procul
in Gallia provincia aberat, jus fuisse
dicendi dictatoris.' c. 35. 'C. Teren-
tius consul unus creatur, ut in manu
ejus essent comitia rogando collegæ.'
xxxviii. 53. 'Punici tamen belli per-

petrati unus præcipuam gloriam tu-
lit.' xxxix. 9. 'Via una corruptelæ
Bacchanalia erant.' xl. 54. 'Hujus
fratris filius Antigonus ex honoratis
Philippi amicis unus incorruptus per-
manserat.'

*Dignam tot consulatibus anteactis, dig-
nam vita omni plena honorum*] *Dignam
tot consularibus* Hav. Tum *consulati-
bus antedatis* Voss. 1. et Leid. 2. Sed
reliquis in receptum lectionem con-
spirantibus eam etiam veriolem puto.
Anteactis est antea gestis: ita
'acto honore' Liv. viii. 26. 'Duo
singularia hæc ei viro primum conti-
gere; prorogatio imperii non ante in
ullo facta, et acto honore triumphus.'
ubi vide Sigonium. Vell. Pat. ii. 95.
'Censura Planci et Paulli acta inter
discordiam, neque ipsis honori, ne-
que reipublicæ usui fuit.' cap. 99.
'Dnibus consulatibus totidemque tri-
umphis actis, tribunicie potestatis
consortione æquatus Augusto.' Deinde
dignam vitam omni plena hon. Harl.
1. *dignam vitam omni plenam hon.*
Leid. 1. et Voss. 1. in contextu.
Dignam vitam omn. plenam hon. Leid.
2. Gaertn. et Voss. 1. in margine.
Omnium, pro *omni*, est etiam ex
interpolatione in Florentino; sed
vita omni est vita tota. Vide ad
iii. 15. § 8. *Digna vita omni plenam
honore* Lipsiens. *dignam vita omni ple-
na honore* Port. *dignam omni vita ple-
na honorum*, alio ordine, prisca edd.
Supra ii. 33. 'Eodem anno Agrippa
Menenius moritur, vir omni vita pa-
riter Patribus ac plebi carus:' ubi
vide. Ordinem mutavit, et *vita omni*
primus dedit Aldus. Neque aliter
præferunt codd. scripti.

Sapius gestorum, sapius meritorum]
Hæc verba aberant a Port. adscrip-
ta sunt tamen margini. Desunt etiam
in fragm. Hav. in quo hæc eorum
loco substituta sunt: *que senatus a
consulibus tribunicisque plebis expositat
dilectus*. Vocem *senatus* ante n. ma-
nus altera deinde mutavit in *senatum*.

Verum his verbis continetur duplex lemma marginale, quorum prius pertinet ad § 5. posterius, sive ultima vox *dilectus*, ad § 6. Sæpe alibi lemmata in contextum demigrasse ex margine, videbimus ad VII. 40. § 4.

§ 4 *Alios consules aut per prodictionem*] *Decem alios consules* Gaertn. At prima vox *Alios* non compareret in Leid. 2. qui insuper præfert *consules ante per prod.* Præterea *vita*, pro *jura*, Lipsiens. Tum mox pro *domando* vir doctus ad marg. ed. Curionis conjecerat *dominando*. Verum non vidit, rō *domando* hic non cum effectu capiendum, ita enim non asperior, sed mansuetior fieret, verum de conatu domandi. A vulgata lectione stant omnes codd. mei, nisi quod *dampnando* sit in Gaertn.

T. Quinctium orationem memorem majestatis Putrum, §c. habuisse] Vox *memorem* deficiebat in contextu Port. Sed ita sensus non constabit Livio, nisi scribatur *rationem*. Melius tamen, quod manus sec. eam, tamquam a librario male neglectam, margini adscripserit. Eleganter dixit Livius *orationem memorem majestatis*, quod Donjatus illustrare conatus est Virgiliano *Æn.* I. 4. ‘*memorem Junonis ob iram*’ et Horatiano *Od.* I. 13. 12. ‘*Inpressit memorem dente notam*’ quæ utraque, licet parum luc facientia, insuper debet Calepino suo. Melius lectorem rejecisset ad illa quæ Gronov. notat ad XXXIII. 12. § 5. ubi locum apprime huic convenientem laudatum vidisset ex IV. 48. ‘*Si temporum interdum potius, quam majestatis, memor adhibeatur oratio.*’

§ 5 *Orare tribunos, ut uno animo cum consulibus*] Hæc acta sunt in senatu A. U. C. CCCVIII. unde patet tribunos plebis tum senatui interfuisse. Sed et jam ante hoc tempus illis licuisse in senatum venire, ex eo confici potest, quod A. U. C. CCLXIII. de Coriolano, qui in senatu

sententiam dixerat, plebem fame premendam esse, ut pateretur aboleri novum magistratum, scribit Livius II. 35. ‘*in exeuntem e curia impetus factus esset*.’ neque enim apparet, quomodo plebs resciscere potuerit quæ in senatu dixerat Coriolanus, nisi a tribunis plebis. Idem ostendit alius locus cap. 9. hujus libri A. U. C. CCXCI. ubi in senatu ad tribunos plebis: ‘*Vos, inquit Fabius, ceteri tribuni plebis oramus.*’ Et lib. IV. crebra illius rei mentio est, capp. 1. 2. 3. 6. 26. 36. 43. 44. et 48. Nec tamen valde credibile est, Patres in tennibus illis initiis tribuniciæ potestatis hoc jugum recipere voluisse, et magistratum plebis quasi arbitrum et moderatorem deliberationibus suis adponi passos fuisse. Neque enim vel plebem id postulas- se, vel de eo quidquam in legibus, quibus concordia inter eam et Patres restituta est, ex iis, quæ de his rebus Livius ac Dionysius prodiderunt, constat: quos rem tanti in republica momenti silentio præterire voluisse, nequaquam probabile est. Ac ne ullum quidem in his indicium est, unde intelligi possit, tribunos plebis statim ab eo tempore, quo instituti sunt, hoc jure usos fuisse. Puto distinguenda esse tempora, et ita dicendum: tribunis plebis, quum primum creati sunt, et deinceps aliquamdiu, non licuisse in senatum venire jure tribuniciæ potestatis, sed ita demum, si a consulibus vocati fuissent; deinde autem, post sublatis e republica decemviros et restitutam potestatem tribuniciam, eos jure potestatis suæ et in senatum venire, et senatusconsultis intercedere potuisse. Etenim Dionysius Halicarn. VII. 25. scribit, tribunos a consulibus in senatum vocatos fuisse, quum de frumento inter plebem dividendo deliberabatur, quo tempore atrocem illam sententiam dixerat Coriolanus. Et rursus eodem lib. c. 39. idem fac-

tum a consilibus, quum in senatu de iudicio Coriolani agebatur. Ac denique x. 34. A. U. C. ccxcix. tribunos eodem tempore concilium plebis habuisse, quo senatus in curia consultabat. E quibus omnibus liquet, eos tum nondum jure potestatis in senatum venisse. Et sic etiam accipi potest, quod in eodem lib. x. cap. 2. A. U. C. ccxciii. legitur, senatum *παρόντων καὶ δημάρχων* habitum fuisse, nec non loca Livii ii. 35. et iii. 9. Sed quum post sublatos decemviros tribunicia potestas non modo restituta, verum etiam Valeriis et Horatiis legibus multis rebus aucta fuisset, inter eos hoc quoque institutum fuisse videtur, ut tribuni plebis jure potestatis in senatum venire, et senatusconsultis intercedere possent. Livius quidem iii. 55. nihil nominatim de eo prodit, sed ex eo colligi potest, quod C. Claudius apud Dionysium xi. 49. auctoritatem senatus eorum legibus imminutam dicit, quod hac re præcipue factum est, certe multo magis, quam aliis illorum legibus, quas l. d. memorat Livius. Accedit quod post hoc tempus Dionysius xi. 54. 57. seqq. et Livius fere ubique ita de hac re loquuntur, ut ex eorum verbis satis appareat, tribunos plebis jure potestatis suæ, non vocatu consulum, senatui interfuisse; et quod ille xi. 54. hic iv. 6. non multo post pulsos decemviros, eos senatusconsultis intercessisse tradunt, cujus juris ante decemviros nec vola nec vestigium apud illos exstat. Adversatur tamen huic sententiæ, quod Dionysius vii. 49. in oratione de iudicio Coriolani dicentem inducit Ap. Claudium, jam tum tribunos plebis, se multum reclamante, in senatum, *εἰς τὴν βουλὴν*, admissos fuisse. Sed dubia est illius loci scriptura: nam Lapis, qui vertit in *republicam*, in suo exemplari videtur legisse, vel legendum conjecisse *εἰς τὴν πόλιν*, quod et Portus probat, et

sententiæ melius convenire facile omnes, qui verba Dionysii accurate considerare volent, videbunt. Nam, quum de tribunis plebis creandis ageretur, non quæsitum fuerat, an in senatum admittendi, sed an omnino in rempublicam recipiendi essent; quod ceteris ad extremum probantibus solus Appianus improbat. *Duk. Et, pro ut, præferunt Voss. 2. et Harl. 2.* quasi vellent, Livium dedisse, *orare eum collegamque, &c. orare tribunos et, pro 'etiam.'* Sed inepte. Vculæ *et* atque *ut* non raro confunduntur. Vide ad xxi. 28. § 8. Præterea vox *cum* male abest a Port. sed intercepta est a prima syllaba vocis seq. Vide ad ii. 43. § 3. hoc lib. ad c. 7. § 7. et ad c. 40. § 3. Adde Gron. Observ. ii. 6. p. 256. quemadmodum contra *cons.* sive *consul*, excidit obsequentem particulam *cum*. Vide ad ii. 59. § 9. Nec multum hinc abit, quod ex *conscribitur* datum sit *cons.* *scribitur*, vel *consul scribitur*. Vide hoc lib. ad c. 18. § 4. Mox urbe hac *mœnibus* male idem Port. Denique *propulsare* Basileensis a. 1555. et Sigonii edd. Non sequor. Primores Patrum orabant tribunos plebis, ut 'bellum propulsari vellent,' nempe per consules, non impediendo delectu, aut non ferendo auxilio, si quis ad nomen non responderet.

§ 6 *Consensu omnium delectus*] *Delectus* Flor. Voss. 1. et Leid. 1. Vide ad xxxvii. 51. § 7.

Consules quum in concione pronuntiassent] In vetusto codice est, *Cum consules in concione*. Rhen. Rhenani vetusto codici ex meis consentiunt Lipsiens. et Harl. antiq. *Quum conso in contione* habet Flor. a. m. pr. in quo postea illud *conso* erasum est. In Leid. 1. etiam non comparet vox *consul*. Reliqui omnes Voss. uterque, Leid. 2. Harl. 2. Port. Hav. et fragm. Hav. servant ordinem in quem ante Rhenanum voces digestæ erant. Ceterum Gebhardus ad ii. 14. § 4. auc-

tor est, Pal. 2. et vett. edd. Andreae et Campani habere *in concione*. Eadem lectio superest in Hav. verum aberratione librarii. Paulo post omnesque juniores Hav. et fragm. Hav. a m. sec. At reliqua membra ejus sermonis, quem consules in concione prouunciarunt, proposita sunt § 5. seq. sine particula copulante; quare melius eam reliqui codd. etiam hoc loco omiserunt.

§ 8 *Cohortes sibi quæque centuriones legerunt*] *Sibi quoque centuriones* Voss. 2. Harl. 2. Port. Lipsiens. et Hav. *cohortes quoque sibi* Gaertn. Ita et alibi lapsi sunt scriptores librarii. Vide ad XL. 4. § 5. Insuper Lipsiens. ita distinguit, *affuit. Postero die cohortes.* Verum § 6. edicunt consules 'omnes juniores postero die adessent:' quibus hæc respondent. Quare vulgata interpunctio servanda est. Ipsæ autem cohortes hic sibi centuriones extra ordinem legunt, quod ceteroquin faciebant consules, aut eorum jussu et arbitrio tribuni militum. Vide Lipsium de Milit. Rom. II. 8.

Hæc omnia adeo mature perfecta accepimus] *Accipimus* Voss. 1. At vulgatum, a quo alii omnes stant libri manu exarati, tuentur loca Liv. hoc lib. c. 39. 'Magis obedienter ventum in curiam, quam obnixæ dictas sententias accepimus.' v. 34. 'De transitu in Italiam Gallorum hæc accepimus.' XXXVIII. 47. 'Manlium in hunc maxime modum respondisse accepimus.' Eodem modo ut hic Voss. 1. etiam infra unus et alter codex v. 22. 'Motam certe sede sua parvi molimenti adminiculis sequentis modo accipimus levem ac facilem translatus fuisse:' ubi nunc quoque editur *accepimus*. Nihilominus 'accipio' in eadem re sæpe dixit. Vide ad IV. 41. § 7.

Signa eo ipso die a quæstoribus ex ærario prompta] Nota morem. Dionysius I. X. p. 645. Ἐκέλευσεν ἐκ τῶν

ἱερῶν τὰ σημεῖα καταφέρειν hoc est, *ex templo*. Gelenius *ex ærario* vertit. Idem est. Ærarium enim populi Romani erat in æde Saturni, teste Plutarcho in Poplicola p. 103. Hinc *ἐπὶ σημεῖα* vocantur Dionysio non semel, quæ magna religione observata, magnoque in cultu habita fuisse a militibus Romanis idem docet, ut I. XI. p. 723. et I. VI. p. 375. non minori religione culta fuisse, quam simulacra Deorum immortalium. Sub Imperatoribus etiam Romanis semper ædicula erat in castris, in qua signa posita erant, quæ adorabantur etiam ab Imperatoribus, teste Herodiano in Caracalla IV. 4. § 12. Similiter et Labarum Francorum, quod auriflammum dicebatur, olim in æde D. Dionysii ad Lutetiam servabatur, et cum rex copias movebat, proferre mos erat, nec nisi nobili viro ferendum dabatur; sed puditum est, cum illud auriflammum amisimus, seu auriflammulum mavis. Livius IV. 22. Sed et Galli Insubres signa quædam aurea, quæ Immobilia vocabant, habebant in templo Minervæ condita, unde non, nisi ad gravissima bella, promebantur, teste Polyb. I. II. p. 119. c. 32. *H. Vales*. Livius VII. 23. 'Quum omnes extra portam Capenam ad Martis ædem convenire armatos juniores jussisset, signaque eodem quæstores ex ærario deferre.' De *auriflammæ* autem vide Du Cange in Glossar. med. Latin. voc. 'Auriflamma.' Ceterum *eo die*, neglecta voce media, Harl. 2. Male. Vide ad II. 5. § 5. Tum *ab quæstoribus ex ær. prompta* Hav. *quæst. ex ær. prompta* fine præpositione *a* vel *ab*, Harl. 1. Vide ad VI. 11. § 4.

Paucis cohortibus veterum militum voluntate sequentibus] Vir doctus ad oram ed. Cnriconis conjecerat scribendum *voluntarie seq.* Verum ea vox neque Liviana est, neque etiam hujus ævi. Contra *voluntate* pro 'spon-te' Livio frequens est. Infra v. 17.

‘Si qui juventutis suæ voluntate ad id bellum eant:’ ubi plura vide.

§ 9 *Hostem in conspectum dedit*] *In conspectu* Gaertn. Hav. fragm. Hav. et priscae edd. ante Aldum. Utrumque probum atque in usu est. Vide ad ix. 27. § 4. Quum ergo plures ac gravioris auctoritatis libri vulgatum malint, inde discedere religio est.

Castraque ad Corbionem castris sunt conjuncta] *Castra ad Corb.* Harl. 2. Deinde *conjuncta* Hav.

§ 10 *Tertio die quum ira Romanos, illos, quum toties rebellassent*] *Tertio die quia Rom. cum illis totiens rebell.* sine sensu Gaertn. Voces sunt *conjuncta.* *Tertio die quum ira Romanos, illos* desunt in Lipsiens. Præterea *Tertia die* Harl. 2. et excusi usque ad Aldum, cui *Tertio* reponenti reliqui omnes codd. consentiunt. Vide ad viii. 11. § 15.

Conscientia culpæ ac desperatio irritaret] *Cum scientia* Harl. 1. sollemni errore scribarum. Vide ad iv. 24. § 7. *Mox mora dim. nulla fuit facta* Hav.

CAP. LXX. § 1 *Quod saluberrimum in administratione magnarum rerum est*] Pal. 2. non agnoscit periodi hujus aut vocem primam, aut ultimam: et profecto si absint, resultat eadem sententia, nec paullo nitidior. Interim isthæc ita distinxi, non ut accedant superioribus verbis, sed subsequentibus. Nihil enim salubrius in potestate pari, quam si collegarum alter secundas agit. Hinc Livius iv. 31. ‘Tres delectu habito profecti sunt Veios, documentoque fuere, quam plurimum imperium bello inutile esset.’ *Grut.* Toties Gebhardus, qui etiam Pall. Mss. usus est, eorum secundo fidem abrogavit, idque non sine causa, ut ei uni tuto credi nequeat. Omnes autem mei libri constanter editam lectionem servant, nisi quod solus Voss. 2. mutato ordine verborum, habeat *magn. est rerum.* Gruterum vero codicis ejus lectionem pro-

basse non miror, quum alibi non semel, etiam ex sola conjectura, nullarum membranarum auctoritate accedente, pronomen relativum cum verbo substantivo expungere solitus sit. Vide ad xxiii. 34. § 15. Verum hujusmodi orationis contextus melius Sallustii ac Taciti brevitati, quam ubertati Livianæ convenit. Ceterum vera est interpunctio, quam dedit; ne contra sensum communem Livius dicat, in administratione magnarum rerum saluberrimum esse, duos in exercitu pari potestate esse. Miror itaque Hearnium eam non recepisse.

Et prælatus ille facilitati submittendis se comiter respondebat] Ante seculum sic quidem edidere. In libris vero nostris omnibus conspicitur *præl. ille facilitate subm. se comitem resp.* Sed tamen vulgata lectio respondet egregie sequentibus, modo legas *submittentis se.* Gebh. Latinus, testatus in nonnullis edd. esse *prælatum illi*, se in Neapol. *prælatus ille* reperisse monuit, quam lectionem etiam servant omnes scripti et editi quos vidi. Deinde *facilitati* non tantum præferunt libri, qui seculo ante Gebhardum excusi sunt, sed ita jam vidi in Mediolan. an. 1480. et postea in omnibus recentioribus. Neque aliter habent plerique manu exarati: *facilitate* enim tantum super est in Florent. Leid. 1. Harl. 1. Gaertn. et fragm. Hav. idque tum ad præcedentia referendum, *prælatum ille facilitate submittentis se.* Et ita ‘respondere’ absolute sine casu ponetur, ut apud Sen. Epist. 47. ‘Ut quidque non ex voluntate respondit, iram evocat.’ ‘Prælatum facilitate’ autem, ut ‘prælatum suffragiis’ l. iv. c. 16. ‘Prælatum suffragiis Quintio Mam. Æmilium, vir summæ dignitatis.’ Utraque lectio probari potest. Et quidem ab altera stant plures, eo altera notæ melioris codd. Incertus itaque hæreo, quam præferam. *Sub-*

mittendis error est operarum in ed. Gruteri, quod tamen jam postrema ejus emendavit. Denique vir doctus ad oram ed. Curionis pronomen se induci malebat, sed sine ratione. Superest enim in omnibus scriptis et editis: neque id delendi ullam causam video. Ut enim 'submittere se,' ita 'submittere imperium' VI. 6.

Communicando consilia laudesque, et æquando inparem sibi] Vocula que abest a fragm. Hav. Tum exæquando Hav. Sed prima syllaba ex vocula præcedente repetita videtur. Deinde æquando sibi in p. transpositis dictionibus Port. parem, pro inparem, est in Gaertn.

§ 2 Sp. Postumio Albo legato datur mediæ acies tuenda] S. P. Postumio Leid. 2. quomodo in Mss. sæpe peccatur. Vide ad Liv. II. 43. § 3. hoc lib. c. 31. § 5. c. 58. § 7. et alibi. Deinde legato ciuto datur Lipsiens. et Gaertn. legato dato datur Leid. 2. et Port. a m. pr. sine dubio negligentia scribarum. Tribus enim prioribus literis vocis datur exaratis, quarum secunda et tertia etiam junctæ in voce præcedenti memoriæ ipsorum obversabantur, iis literam finalem ejusdem vocis addiderunt. Similes errores in scriptis passim obvii sunt.

Alterum legatum P. Sulpicium] Ser. Sulpicium, ut supra dixi. Sigon. Vide hoc lib. ad c. 31. § 8. et ad c. 50. § 15. Attamen omnes mei et hic et mox § 4. constanter ei Publii prænomen tribuunt. Præterea Sulpicium, et § 4. ac 5. Suplicius Lipsiens. Vide hoc lib. ad c. 10. § 5.

§ 3 Pedites ab dextro cornu haud segniter pugnare] A dextro cornu Voss. 2. et Gaertn. a dextero cornu edd. Aldina priores. Tum pugnare est in Voss. 1. Paulo post se sistentibus, pro resistentibus, Harl. 1.

§ 4 Per mediam hostium aciem cum equitatu perripit] Voce hostium carent Voss. 1. et Leid. 2. Tum percurrit Voss. 2. Port. Gaertn. et fragm. Hav.

Eandem scripturam Hearne Oxoniæ reperit in L. 1. utramque autem perripit et percurrit in N.

Quum eadem reverti posset ad suos] Ab eadem Flor. eodem Voss. 2. Leid. 2. fragm. Hav. Male. Infra IV. 39. 'Interclusi equites nec percurrere eadem, qua transierant, posse; ibi maxime confertis hostibus, qua viam fecerant: 'eodem' est in eundem locum, quod non una via fieri poterat: at eadem est eadem via qua venerant, nempe per mediam hostium aciem. Id vero requirunt sequentia, 'priusquam hostis turbatos ordines reficeret.' Ita qua est 'qua parte,' 'qua via.' Vide ad X. 14. § 4. Posset reverti, alium ordinem obtinentibus vocabulis, Hav.

Priusquam hostis turbatos ordines reficeret] Hostes reficerent edd. principes usque ad Aldum, qui substituit hostis reficeret, concinentibus omnibus scriptis meis. Vide ad V. 50. § 2.

Terga impugnare hostium satius visum est] Satis visum est Leid. 2. fragm. Hav. et a m. pr. Port. Eadem scripturæ varietas est XXXVII. 4. § 8. ubi vide.

In aversam incursando aciem ancepiti terrore dissipasset hostes] Duæ priores dictiones exsulant a Leid. 2. in aversam habent Voss. ambo, Leid. 1. Port. Gaertn. Lipsiens. Hav. fragm. Hav. et edd. ante Moguntinam; qui error infinitis locis in codd. priseis obvius est. Vide ad II. 31. § 6. 'Incursare in aciem aversam' est eam a tergo adgredi. Infra XXII. 48. 'Aversam adoriuntur Romanam aciem.' XXXIII. 8. 'Præterquam quod cædebantur aversi:' ubi vide Gronov. Frontin. II. 2. § 12. 'Circumducto pedite ab ea parte, ex qua decursus in aversam hostium aciem ferebat, inopinantium terga adortus cecidit:' ubi vide Oudendorp. Similiter 'aversum hostem invadere,' est enim invadere a tergo. IV. 27. 'Locum maxime secretum ab tumultu'

tu petit, unde ex necopinato aversum hostem invadat.' v. 21. 'Pars aversos in muris invadant hostes:' ubi male in quibusdam codd. est *adversos*. Tum *incipi terrore* Voss. 2. *ancie terrore* Port. in contextu, pro quo margo præfert *incipiti*. Denique *dissipasset hostem* Harl. 2.

Ni suo proprio eum prælio] *Nisi suo proprio* Port. Vide ad xxiii. 1. § 8. *7 suo proprio* Hav. cujus librarius similiter errat § seq. Vide ad xxxviii. 50. § 1. *ni suo proprio cum prælio* Voss. 1. Leid. 2. et Hav. De hoc etiam errore vide ad iv. 19. § 2.

§ 5 *Circumventos interclusosque ab suis vociferans*] Ἀμφίβολον est. Sed de suis, hoc est, Romanis, loquitur Sulpicius, ut sequentia indicant. *Glar.* Si τὰ ab suis ad solum proximum interclusos, non etiam ad remotius circumventos, referendum noscimus, nullum hic ἀμφίβολον superest. Et ita recte locum intellexit Donjatus. 'Interclusus' autem 'a suis' dicitur, cui reditus ad suos interceptus est. Liv. xxvii. 42. 'Metum, ne intercluderentur a castris, injeccissent.' xlv. 7. 'Dubitazione omnibus exempta, quid intercluso ab Thessalia patiendum esset.' A suis habent Lipsiens. et Gaertn.

Ni equestre prælium connisi omni vi perficerent] *In equestre prælium connisi* Hav. et Lipsiens. Vide ad § præc. *connixi* præter Hav. etiam præferunt Voss. 1. in contextu (qui *connixi* in margine habet), Leid. ambo, Harl. 2. et fragm. Hav. *conissi* Port. Sed præstat *connisi*. Vide ad ii. 50. § 9. Deinde *omni perficerent* Voss. 1. in contextu, pro quo in margine emendatum est *omne perficerent*. Sed *omnium perficeret* Voss. 2. Voculam *vi* interceperant ultimæ literæ præcedentis vocis. At non modo τὰ *omni vi* exsulant in Gaertn. sed etiam *perstringerent* præfert, pro *perficerent*.

§ 6 *Nec fugare equitem integrum*
Delph. et Var. Clus.

satis esse] Hic ego scio vocem illam *integrum* nihili esse, natamque ex verbo 'integraret,' quod sequitur. Pro ea igitur repono *interdum*. Confirmant hanc emendationem quæ præcedunt. *Modius* in Novant. Lect. epist. 30. *Nec fugare equitem interdum satis esse* habent Pall. duo, editioque Andreæ. Pal. 2. vero, *Nec fugare equitem in tutum satis esse*. Gebh. *Modius Nec fugare equitem interdum satis esse*. *Integrum* e sequente 'integraret' natum putat. Hæc nullam rationem habent. Sulpicius dicit, non impressione fugandum esse equitatum hostium, quod sæpe sine multo sanguine et cæde fit, sed vulnerandos et interficiendos esse viros equosque ob causam, quam addit. 'Integri' mille locis opponuntur 'fessis' et 'sanciis.' *Duk.* *Nec fugare equitem tutum satis esse* Lipsiens. Gaertn. et Port. *Nec fugare equitem interdum satis esse* Voss. ambo, Leid. 2. Harl. uterque, et Klockian. Neque aliter fere Leid. 1. in quo est, *Nec fugare equitem intertum satis esse*. Vulgatum vero superest in Hav. et fragm. Hav. Quibus nunc etiam accedit Flor. cujus in primis auctoritate permotus ei scripturæ controversiam non moveo. 'Integer' enim Livio sæpe est 'non vulneratus.' viii. 29. 'Ingenti ardore militum aut vulnorum ira, quod haud fere quisquam integer prælio excesserat.' x. 27. 'Hinc victor Martins lupus, integer et intactus, gentis nos Martiæ et conditoris nostri admonuit.' Curtius v. 4. 'Integros quoque, antequam discrimen experirentur, in fugam avertit:' ubi vid. Cellar. Tacit. Ann. i. 68. 'Arminius integer, Inguiomernus post grave vulnus, pugnam deseruere:' et xv. 11. 'Peditum si quis integer, longinqua et avia; vulnerati, castra repetivere.' Neque caussa, cur vulgatum displiceat, satis justa videtur, quod 'integraret' mox se-

Livius.

20 O

quatur. Vide quæ notavi ad 1. 3. § 9.

Conficerent equos virosque] Id est, interficerent, occiderent. Supra 1. 25. 'Prius itaque, quam alter, qui nec procul aberat, consequi posset, et alterum Curiatium confecit.' 11. 40. 'Ibi Fortuna populi Romani duos hostium exercitus, haud minus pernicioso, quam pertinaci certamine confecit.' vi. 8. 'Longa cæde conficienda multitudo tanta fesso militi erat.' c. 13. 'Justa cæde conficere hostem.' xxv. 18. 'Ex equo desilnit, ut pedes jacentem conficeret.' xlii. 16. 'Latrones, quum brevi circuitu maceriæ decurrere ad conficiendum saucium possent, velut perfecta re, in jugum Parnassi refugerunt.' Frontin. iv. 7. ex. 32. 'Quum in partibus Pompeianis magna equitum Romanorum esset manus, eaque armorum scientia milites conficeret.' ubi videndus est Tenull. Florus iii. 1. 'Pari audacia et venit, et competitorum imperii Masinissæ Massivam inmisso percussore confecit.' ubi videndus Dukerus.

Ne quis revereretur inde ad prælium] *Reveratur* Leid. 1. et Harl. 1. *reveratur* Voss. uterque, Leid. 2. et fragm. Hav. *reverteretur* Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. Port. et Hav. Vulgatum exstitisse videtur in Flor. et Klockian. ex quibus in excerptis nihil notatur, omnibusque excusis; idque satis commodum est. Supra 11. 47. 'Manlius consul revectus in castra, ad omnes portas milite obposito, hostibus viam clauserat.' Præterea τὸ *inde* non comparet in Harl. 2.

Aut integraret pugnam] Pal. 2. *redintegraret*. Gebh. *Interrogaret* Voss. 1. Sed in margine dein emendatum est *iteraret*. Ita quidem sensus, at non verba Livii restituta sunt. Idem tamen habet et Leid. 2. Sed verius puto *integraret*, quo Livius delectatus est. Supra 1. 29. 'Conspectus aliorum mutua miseratione integrabat lacrimas.' v. 25. 'Integrant se-

ditionem tribuni plebis.' vi. 24. 'Integrant et illi pugnam, qui simulata cesserant fuga.' ix. 22. 'Orando hortandoque equites prælium integravit.' x. 20. 'Præliumque jam profligatum integratum est.' xxviii. 15. 'Integrata fuga in castra pavidi compelluntur.' Solent autem 'integrare' et 'iterare' commutari. Vide ad Livii ultimo loco landatum xxviii. 15. § 10. Probum etiam et Livio non insolitum foret *redintegraret*, quod Pal. 2. apud Gebhardum præfert, sed meliorum codicum iudicio standum puto.

Non posse illos resistere sibi, quibus conferta peditum acies cessisset] *Non posse alios resistere* Harl. 2. quomodo sæpe lapsi sunt scribæ. Vide ad xxiii. 7. § 3. Deinde *conserta peditum acies* Harl. 1. Et hæc aberratio librariorum alibi quoque in libris scriptis occurrit. Vide quæ dicuntur ad xxii. 28. § 10.

§ 7 *Inpressione una totum equitatum fudere*] *Inpressione vana* Harl. 1. Multis locis ita peccatum est in membranarum. Vide ad viii. 27. § 2. Deinde ipsos equos *spiculis confodere* Harl. 2. Perperam. Supra enim consul suis præceperat 'conficerent equos virosque.'

§ 8 *Ubi jam inclinabatur hostium acies*] *Ubi jam inclinatur* Port. a m. pr. Mox *pertulit*, pro *perculit*, Harl. 2. et Lipsiens. Vide ad xxxv. 27. § 16.

§ 9 *Qua præmissus equitatus turbaverat ordines*] Scribendum est *permisus*, id est, effuso cursu immissus. Et sic præter Mss. Voss. utrumque, ac Rott. Romana Andreæ. Sed proximæ statim mutarunt præter Aldinam. Supra c. 61. 'Concitant equos permittuntque in hostem.' Restituimus et alibi Livio. *J. F. Gron. Præmissus* Harl. 2. *præmissis* Hav. *præmissus* etiam Voss. 1. a m. sec. quum a m. pr. recte *permisus* haberet: quod posterius etiam super-

est in reliquis omnibus meis, nisi quod pro eo *premissa* a m. sec. interpolatum sit in optimo Flor. Edd. vetustæ varie præferunt. Præter Andreanam et Aldinam Gronovio memoratas *permissus* etiam obviam fuit in Tarvis. utraque, Venetis annorum 1495. et 1506. Ascensiana a. 1510. Coloniensi a. 1525. Frobenianis annorum 1531. et 1535. ac Vascos. Eas secutæ *præmissus* adoptarunt, quod etiam in prioribus nonnullis exstiterat. Postea Gronovius iterum a. 1665. *permissus* revocavit, et recte, 'effuso cursu inmissus,' exposuit. Infra VIII. 30. 'Detrahit frenos equis, atque ita concitatos calcaribus permisit.' IX. 22. 'In quem insignem inter suos, cientem pugnam, magister equitum Romanus infesta cuspidē ita permisit equum, ut uno ictu exanimem equo præcipitaret.' X. 5. 'Reliquerat intervalla inter ordines peditum, quæ satis laxo spatio equi permitti possent.' XXIX. 2. 'Imperat, equites per patentes in hostium acie vias permittere equos jubeat:' ubi vid. Gronov. XL. 40. 'Permittite equos in cuneum hostium, quo nostros urgent.' Et ita Nonius Marc. 'Permittere, pro mittere, incitare, vel præcipitare. Sisenna Histor. lib. III. 'Et inde equum incitatum princeps ad hostium permittit aciem.' Idem lib. IV. 'Multi præmissis armis ex summo se permetterent.' Vide etiam Gronov. ad II. 52. Eodem sensu etiam 'admittere equum' Livius dixit II. 19. 'In Postumium Tarquinius Superbus, quamquam jam ætate et viribus erat gravior, equum infestus admisit:' ubi alia hujus locutionis exempla videri possunt. Neque aliter etiam 'inmittere equum.' Vide Gronov. ad Sen. de Ira III. 6. et Grævium Lection. Hesiod. c. 19. 'Permittere' et 'præmittere' alibi in Mss. commiscuntur. Vide ad III. 61. § 9. De commutatis vocalibus per et præ, quod librarii non satis diligenter notarent compendia, quibus

in Mss. indicari solebant, vide ad III. 10. § 7. Præterea *perturbaverat* Harl. 2. quod verbum in hac re etiam usurpavit Frontin. II. 4. ex. 4. 'Quo facto, perturbatis Antiochi copiis, utrimque intrupere Romani:' et ex. 13. 'Eodem modo elephantis ad perturbandam aciem usus est:' et ita 'perturbatio ordinum' obcurrit apud eundem II. 3. ex. 16. 'Manipulis inter se distantibus spatium dedit, per quod elephantis ab hostibus acti facile transmitti sine perturbatione ordinum possent.' Verum et ipsum simplex 'turbare' in eadem re non minus frequens ac probum est. Modo hoc cap. supra, 'Quum eadem reverti posset ad suos, priusquam hostis turbatos ordines reficeret.' Tacit. Annal. XII. 35. 'Sed eo quoque intrupere ferentarius gravisque miles, illi telis adsultantes, hi conferto gradu, turbatis contra Britannorum ordinibus.' Hirtius in Bello Afric. c. 15. 'Quum animadverteret ordines suorum in procurrendo turbari.' Quum itaque reliqui codd. *turbaverat* tueantur, id etiam hic servandum puto. Denique *turbaverat ordinem* vetustiores excusi; pro quo Aldus *ordines* dedit. Et id servant constanter scripti omnes. Vide ad II. 46. § 3.

§ 10 *Ætate viribusque ferox, quum omni parte pugnae melius rem geri*] *Ætate et viribus ferox* Port. Tum vox *pugnae* non est in Leid. 2. Postea *res melius geri* Port. *melius res geri* Voss uterque, Leid. 1. Harl. uterque, Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Utrumque rectum est, et apud Livium obcurrit, 'rem gerere,' et 'res gerere.' De priori vide ad XXV. 22. § 1. de posteriori ad hujus lib. c. 64. § 7. Videtur itaque tutius, codicum auctoritati cedere, et τὸ *res* recipere. Panno ante *pellī* deerat in Voss. 1. et Leid. 2. a *Quintio consule* habet Port. a *consule Quintio* Gaertn.

Accepta signa ab signiferis ipse inferre] Non moveo quidem controversiam huic scripturæ; sed tamen Li-

vius fere aliis verbis in hac re utitur. xxv. 14. 'Quum signifero signum ademisset: et arreptum vexillum trans vallum hostium trajecit.' xxvi. 5. 'Signum adentum signifero in hostes infert.' xxxiv. 46. 'Signa adempta signiferis in hostes jecit.' Frontin. l. ii. c. 8. ex. 1. 'Raptum signum in hostem misit.' Et ibid. ex. 2. de hoc prælio: 'Signum militare ereptum signifero in hostes Hernicos (Volscos debuit scribere, quod non præterit Oudendorpium) et Æquos misit.' Livius hoc lib. c. 48. 'Arrepto ab lanio cultro.' Suetonius in Cæs. c. 32. 'Rapta ab uno tuba prosiuit ad flumen.' 'Capere' et 'rapere' sæpe permutantur. Vide Drakenborch. ad Sil. xv. 659. et quæ ad Florum ii. 2. § 2. adnotata sunt. 'Arripere' et 'accipere' apud Valerium Max. iii. 3. ex. ext. 1. *Duk. A signiferis* Leid. 2. Lipsiens. Gaertn. Hav. fragm. Hav. et edd. ante Aldum, qui ab signiferis vulgavit, ut est in reliquis scriptis.

Quadam jacere etiam in confertos hostes cepit] Et pro etiam præfert Voss. 2. et jam Gaertn. Vide ad xxxix. 10. § 6. *In confertos etiam hostes* Harl. 2. et Hav. *confertissimos hostes* velustiores excusi: pro quo Aldus *confertos* substituit, adprobantibus Mss.

§ 11 *Cujus ignominia metu concitati milites*] *Motu* Harl. 2. et Lipsiens. facili errore. Vide ad cap. præced. § 2. Mox ex omni parte alerat a Port. Sed altera manu deinde ad marginem adscriptum est.

Nuncius tum a Quintio venit] *Vocula tum* deficit in Voss. 2. pro ea tñ, id est, tamen, præfert fragm. Hav. Vide ad xxii. 17. § 5. *e Quintio* est in Harl. 1. *ab Quintio* in Hav. et Lipsiens. Mox τδ jam non comparet in Port. neque τδ et in Voss. 2.

§ 12 *Si jam fudisset hostes, conferret ad se signa, ut simul omnis exercitus*] *Fudissent* Port. Lipsiens. Gaertn. et Hav. *Hinc conferrent* Harl. 2. Lip-

siens. et Hav. Deinde in se Klockian. Tum ut omnis simul exercitus transpositis dictionibus Leid. 2. Voss. 1. et Lipsiens.

§ 13 *Momentoque fuis, sine certamine in munitiones inrumpunt*] *Munimentoque* Leid. 2. Vide ad iv. 27. § 4. Tum erumpunt Port. Paulo ante ubi paucis, pro ibi pauc. Lipsiens. Vide ad xxvii. 5. § 2.

Suis etiam rebus recuperatis, quæ populatione agrorum] *Suis et rebus* Port. *suis et recuperatis*, nna voce perperam omissa, Leid. 2. qui idem etiam non agnoscit vocem agrorum.

§ 14 *Nec delatumiis ab senatu, accipio*] Ultima vox deficit in Leid. 2. Vide ad iv. 41. § 7. *A senatu* habet Gaertn.

Nec traditur caussa spreti aut non sperati honoris] Ms. aut non spreti honoris. Lego aut non delati honoris. Klock. Non speratum honorem existimat Livius, quem non postularunt, aut postulare ausi sunt præ verecundia pro parte dimidia rerum gestarum. Pall. duo hic habent aut non impetrati honoris, quia respexerunt ad ista ne etiam, si impetrassent. Gebh. *Spreti aut non spreti honoris* Voss. 1. *spreti aut non impetrati honoris* Voss. 2. *spreti aut non sūpti honoris* Port. a m. pr. *spreti aut non supati honoris* a m. sec. et Lipsiens. in contextu. *spreti honoris* reliquis omissis Leid. 2. Sed vulgata lectio proba est. 'Spreverant honorem' triumphi, quem petere neglexerant, 'non speraverant,' quem petere ausi non erant.

§ 15 *Quam Valerio atque Horatio consulibus, qui præter Volscos et Æquos*] *Ut Valerio* Leid. 2. Tum *Æquos et Volscos* Hav.

Verecundia fuit] *Verecundia* fuit Gaertn. Quomodo hoc lib. c. 40. 'Claudium interpellandi verecundia fuit:' et fere infra est xlii. 9. 'Anratis statim omnibus raptum, ne præda hosti essent, in classem congestis:' non præda essent: ubi alia vide. Sed tamen aliorum, in vulgatum conspirantium, consensum sequor. Ita

hoc lib. c. 62. 'Verecundiæ erat, equitem suo alienoque Marte pugnare.' Vide ad III. 29. § 2. *Verecundiæ fuerit* Hav. Vide ad XL. 14. § 10.

CAP. LXXI. § 1 *Victoriam honestam ex hostibus partam*] Pall. duo omitunt τὸ *hostibus*. Sed Pal. 2. *Vict. honeste partam*. Gebh. *Honeste ex hostibus partam* etiam Hav. *Vict. honestam partam*, vocibus *ex hostibus* deficientibus, Leid. 1. Harl. 1. Voss. 2. Port. et fragm. Hav. Sed nihil mutandum docet obpositio, quam continet alterum sermonis membrum. Ut enim obponuntur 'Victoria honesta' et 'turpe iudicium,' ita et 'de hostibus parta' et 'domi de finibus sociorum.' Omnis autem illa peribit, si cum quibusdam codd. vel *honeste* pro *honestum* reponatur, vel voces *ex hostibus* expungantur.

§ 2 *Multis in vicem cladibus*] *Multis etiam cladibus fessi* Voss. 1. Leid. 2. et Lipsiens. *multis et cladibus fessi* Harl. 2. *cladibus belli fessi*, voce inserta, Hav. Infra IV. 9. 'Nec ulla species cladesque belli abest.' VI. 3. 'Oppidum ante noctem redditum Sutrinis inviolatum integrumque ab omni clade belli.' XII. 4. 'Quod agri est inter Crotonam urbem Trasymenumque lacum, omni clade belli pervasat.' Sed reliqui codd. vocem illam non agnoscunt.

§ 3 *Et populum inire suffragium oportet*] *Ire in suffr.* Harl. 2. Ita Livius loquitur XXXIV. 2. 'Utrum e republica sit, nec ne, id quod ad vos fertur, vestra existimatio est, qui in suffragium ituri estis.' Verum et alterum, quod est in reliquis libris, similiter Livio frequens fuit. Ita hoc lib. c. 17. 'Velut quum otium superat, senator sententiam dicit, alii Quirites suffragium inennt.' c. 25. 'Quum edocuissent populum, quid fraudis occultæ ferretur, sinerent deinde suffragium inire.' Tum *oportet*, pro *oporteret*, Lipsiens. Vide ad

XL. 14. § 2.

Consurgit P. Scaptius de plebe, magno natu. Etsi licet, inquit, consules] Inconsequens oratio videatur, si ita legas: neque enim vox subsequitur, quæ illi præcedenti *etsi* reddatur. Intelligendum est autem orationem incipere a voce *Si licet*: vocem autem *Et* esse historici, qui ait, 'P. Scaptius consurgit, et inquit: Si licet, consules,' &c. quare ita dispunge, *magno natu, et, Si licet, inquit, consules*. Sigon. In edd. ante Sigonium fere omnibus nihil commissum erat reprehensione dignum, nisi quod post voces *magno natu* major, quam par erat, distinctio recepta fuerit. Contra earum pleræque post *et* distinguentes aperte testabantur *etsi* hic unam vocem capiendam non esse. Et in Mss. etiam distinctis dictionibus exaratum erat *et si licet*. Quin et Harl. antiq. ac Flor. a m. pr. alio modo peccantes atque exhibentes *et scilicet*, eo ipso indicarunt eorum librariorum τὸ *et* a voce sequenti divisisse: *scilicet* autem una voce eodem errore, quo *scilicet*, pro *si liceat*, librariorum cod. Haverk. infra dedit IV. 3. § 8. Similiter hic etiam erravit scriba Gaertn. præferens *et s. inquit*. Illud autem *s.* pro *scilicet* poni solet. Contrarium hoc mendum est, ac *si licet*, pro *scilicet*, quod habuimus III. 19. § 9. Ita codd. antiqui confuderunt *et jam* atque *etiam* I. 47. § 9. ubi quædam similia vide: 'ne scirem' atque 'nescirem' II. 45. § 12. 'quantū,' sive 'quam tamen,' et 'quantum' IV. 49. § 8. 'servi erant' et 'servierant' V. 1. § 5. 'qua triduo' et 'quatruiduo.' Vide ad XL. 22. § 7. Quæ autem ad hunc locum notarat Modius de formula, 'si licet de republica dicere,' expunxi, quod satis videatur ea legi apud Brisson. de Formul. II. p. 167. et non magis ad expositionem hujus loci faciant, quam aliorum omnium, ubi eadem locutio occurrit. Ceterum *Captius*,

pro *Scaptius*, Voss. 2. Harl. 2. Leid. 1. Port. et fragm. Hav. a m. pr. *Staptius* Gaertn. Apud Dion. Halic. xi. p. 729. *Κάπτιος* vocatur, pro quo in cod. Vat. *Κάπτιος* esse Hudson. monnit. Sylburg. autem legendum *Σκάπτιος* ex Livio censuit. Infra certe hoc et sequenti capite plerique libri, ante omnes melioris notæ Flor. Leid. 1. Harl. antiq. et Klockian. *Scaptius* præferunt. Nota etiam Romæ fuit gens 'Scaptia,' ex qua duos 'M. Scaptios' memorat Cic. ad Attic. vi. 1. 2. et 3. et *P. Scaptius P. F.* in lapide apud Gruter. p. CL. num. 8. Ibidem insuper nota fuit tribus 'Scaptia,' quæ tamen 'a nomine Scaptiæ urbis, quam Pedani incolebant, appellata' est, teste Festo in ea voce. 'Capsiorum' mentionem alibi fieri non memini.

§ 4 *De republica dicere, errare ego populum in hac caussa non patiar*] Tò dicere perperam omisit Leid. 1. Pronomen *ego* autem non comparet in Hav. In verbis seqq. τὸ καυσσάμ omisit Lipsiens.

§ 5 *Ut, quæ vellet, Scaptius diceret*] *Captius* Voss. 2. et fragm. Hav. a m. pr. *ut quæ captus vellet, diceret* Leid. 2. Paulo ante *quam regant* Voss. 2. et Hav.

§ 6 *Ibi infit*] *Ibi inquit* Leid. 2. Harl. 2. et Lipsiens. Vide quæ notantur ad 1. 28. § 4.

Annum se tertium et octogesimum agere] In quibusdam exemplaribus legi *nonagesimum*, satis indicat marginalia annotatiuncula in codice Borbetomagensi. *Rhen.* Quidam *octogesimum* restituerunt. At Corioli oppugnati sunt A. U. C. cclxi. Sp. Cassio iterum et Posthumio Cominio consulibus. Hic autem ab eadem Urbe condita annus est cccix. Intersunt igitur anni xlviii. Quod si non juvenis, sed vicesima jam stipendia merens militavit Scaptius, ut hic ipse fatetur, malim *nonagesimum* legere, quam *octogesimum*. Quam-

quam hæc prope de lana caprina speculatio est, quam lubens omissem, si alios non tam sedulo atque absque caussa hæc mutasse vidissem. *Glar.* Nescio cur in mentem venerit Glareano probare *tertium et nonagesimum* potius, quam *tertium et octogesimum*: præsertim vero cum hunc numerum et libri veteres habeant, et diligens annorum summa eum postulet. Nam ab hoc anno, qui est ab Urbe condita cccviii. ad a. cclxi. quo Corioli capti sunt, numerantur anni xlvii. Quibus si addantur anni xx. quos se ante militasse Scaptius ait, erunt anni lxxvii. a quo anno usque ad annum lxxxiii. numerantur anni xvi. quo anno ætatis tyrocinium de more deposuit Scaptius. Ita ut anno ætatis xvi. militare cœperit, post annos xx. ad Coriolos fuerit A. U. C. cclxi. anno vero cccviii. hæc loquatur, annos natus lxxxiii. ['Glareanus nihil prorsus hoc loco asserit, sed scrupulum injicit. Ait autem tantum de lana caprina esse.'] *Sigon.* Adde Dodwellum de Cyclis dissert. x. § 96. *Duk.* *Nonagesimum annum se tertium et octogesimum agere* Leid. 1. et fragm. Hav. duplici lectione in contextum recepta. Id occultare conatus librarius Port. *nonagesimum annum seu tertium et octogesimum agere* scripsit. Reliqui omnes vulgatæ scripturæ cum Sigonio adhærent, nisi quod alio ordine verborum *se tertium et octogesimum annum agere* habeat Hav. Eidem vulgatæ adhæsisse etiam videntur codd. quos Oxonii consuluit Hearne. Certe, alteram lectionem memorans, de suis tamen codd. nihil adjecit: *annum se tertium et nonagesimum agere* est in vetustioribus excusis usque ad Aldum, qui *octogesimum* substituit. Ceterum Sigonius nondum omnem dubitationem utra lectio præferenda sit, ex animo exemit. Licet enim ratio annorum enumerata commode conveniat, tamen scire velim, utrum

de plebe hominibus necesse fuerit, ex quo ætatis militaris erant, quotannis nomina militiæ dare, sine ulla interposita unius vel plurimum annorum a bello quiete; præterea, an nihilominus milites conscripti sint, licet nullus hostis foret, nullumque bellum gereretur; quod puto neminem adfirmaturum. Jam autem ab A. U. C. CCXLV. quo reges ejecti sunt, et Scaptius, si hoc tempore LXXXIII. annorum fuerit, per ætatem quarta vel quinta stipendia facere potuit, usque ad a. CCLXI. quo Scaptius se vigesima stipendia fecisse testatur, et Corioli expugnati sunt, plures intercesserunt anni, quo nullum a Romanis bellum gestum esse ex Livio et Dionys. colligi potest. Ita a. CCXLVI. refert Dionys. l. v. p. 293. Ἐφ' ᾧν οὐδὲν ἄλλο ἄξιον ἐπράχθη λόγων τιμήσεις δὲ ἐγίνοντο τῶν βίων. anno CCXLVIII. ibid. p. 304. Ἄνευ πολέμου τὴν ἀρχὴν διέτέλεσαν. Nullius etiam belli meminit a. CCLIII. ibid. p. 316. et seqq. Anno etiam CCLVII. a bello quies fuit: ib. l. vi. p. 341. Ἄλλο μὲν οὐδὲν οὔτε πολεμικὸν οὔτε πολιτικὸν ἱστορίας ἄξιον ἐπὶ τῆς ἑαυτῶν ἀρχῆς ἐπραξαν· αἵτε γὰρ πρὸς Λατίνους ἀνοχαλ πολλὴν αὐτοῖς ἀπὸ τῶν ἔξωθεν πολέμων παρέχον εἰρήνην. et p. 342. Τοῦτοις μὲν δὴ τοῖς ὑπάτοις εἰρήνης, ὥσπερ ἔφη, βαθείας ἐξεγένετο ἀπολαῦσαι. Apud Livium etiam plures occurrunt anni, quibus nulla itidem belli mentio fit: ut II. 16. Expresse additur c. 19. 'Consules Ser. Sulpicius, M'. Tullius. Nihil dignum memoria actum.' c. 21. 'Triennio deinde nec certa pax, nec bellum fuit.' Jam vero si ab A. U. C. CCXLV. usque ad A. U. C. CCLXI. anni intercesserint, quibus nullum bellum fuit, ideoque nulli milites conscripti sunt, Scaptius, qui a. CCLXI. vicesima stipendia fecit, hoc tempore annos LXXXIII. natus esse non potest, nisi forte ante militarem ætatem atque annum vitæ XVI. militare incepisset. Sed forsitan di-

cendum est, bellum quidem re gestum non fuisse, metum tamen, ne populi vicini, haud bona fide pacati, necopinati bellum inferrent, effecisse ut Romani, nisi inparati opprimi velent, milites conscribere debuerint. Quod etiam ex eo confirmari posse videtur, quod omni illo tempore templum Jani, qui pacis bellique index erat, patuerit: id enim a tempore Numæ usque ad T. Manlium consulem, post Punicum primum perfectum bellum, numquam clausum fuisse, Livius testatur I. 19.

In eo agro, de quo agitur] Sic et paullo post 'agrum, de quo ambigitur:' quum oratio huiusmodi plerumque subiectivum habeat: ut hic, 'quum ad Coriolos sit bellatum; usurpaverint,' et alia. Vide ad c. 2. Duk.

Non juvenem, sed vicesima jam stipendia merentem] Sic inter meos primus Frobenius. Andreas et cæteri Juntam usque, qui proxime Aldum secutus est, *non juvenem, vicesima jam stipendia merentem*. Ita ut particula, quam infulserunt isti, subandiatur. Magis hoc intelligitur in pronunciando, et si auribus percipiatur, quam dum legimus. Sed sic sæpe solere Livium, notavimus ad xxviii. 39. et xxxvi. 19. et xxxix. 8. Vide etiam notas ad M. et L. Senecas. J. F. Gron. Tò sed inter meos ante Frobenium jam receperunt Colonienses a. 1525. Cervicornus a. 1528. et Ascensius a. 1530. quem Frobenius proxime secutus est. At ea vocula non modo carent vestustiores excusi, verum et omnes, quos consului, vel quorum excerptis utor, scripti, quod de snis etiam testatur Hearne. Recte itaque eam expunxit iterum Gronovius. Vide plura ad I. 25. § 3. *Jam vigesima stipendia merentem*, transpositis duabus prioribus vocibus, Harl. 2. *vicensima* habet Flor. a m. pr. Sed altera literam n expunxit. Vide ad v. 54. § 5.

[*Quum ad Coriolos sit bellatum*] Vet. lib. *debellatum*, quod placet, quia tum Corioli in potestatem populi Romani venerunt. *Sigon.* Illud *debellatum* minus tantum Sigoniani perpetuus suffragator Hav. præfert. Reliqui mei nihil mutant. Neque Hearne etiam, postquam codicis Sigonii lectionem recensuisset, ullius suorum consensus memorat: quare etiam hic Mss. plerosque sequor. Solent autem librarii alibi has voces commutare. Vide ad Epit. Liv. l. xxxvii.

[*Eo se rem vetustate oblitteratam, ceterum suæ memoriæ infixam adferre*] *Eo rem se vetustate* Voss. 1. Leid. 1. Harl. 1. et fragm. Hav. quibus obsecutus sum. Eodem enim ducunt reliquorum codicum vestigia. Nam *Eorum se vetustate oblitteratum*, &c. *infixum adferre* est in Port. *Eorum se vetustate oblitteratum*, &c. *infixam adferre* in Voss. 2. *Eorum se vetustate oblitteratum*, &c. *infixam adferre* Lipsiens. *Eorum se vetustatem oblitteratam*, &c. *infixam adferre* Gaertn. *Eorum se vetustate oblitteratam*, &c. *infixa adferre* Harl. 2. Cujus tamen margini adscripta est lectio, quæ vulgo circumfertur, nisi quod deficiat *τὸ se*. Ejus autem lectioni marginali consentit illa quæ est in Hav. *Eorum rem se vetustate oblitteratam*, &c. *infixam adferre* est in Leid. 2. *oblitteratam* etiam habet Voss. 1. cujus præterea in ora adpictum *Eorum se*, pro *Eo rem se*. *Oblitteratam* ex compendio scribendi, non observato a negligenti scriba, originem ducere videtur. Primo scriptum erat *oblitteratam*. Hinc, neglecta nota, *oblitteratam*, ut Lipsiens. habere vidimus, et ita *oblitteratam*: nisi forsitan malis *oblitteratam* glossatoris interpretationem esse, quæ ex margine contextum invasit, genuina lectione ejecta. *Oblitteratam* probum est, eoque sensu Livio sæpe usurpatur. Supra hoc lib. c. 59. 'Nam neque vetera peccata repeti jam oblitterata placet, quum et nova expiata sint decemviro- rum sup-

pliciis.' XXI. 29. 'Multitudo timebat quidem hostem, nondum oblitterata memoria superioris belli.' XXVI. 41. 'Adversæ pugnae in Hispania nullius in animo, quam meo, minus oblitterari possunt.' XXVII. 8. 'Tribuni rem, inertia flaminum oblitteratam, ipsis, non sacerdotio, damno fuisse quum æquum censuissent.' XXIX. 15. 'Sub hanc vocem non memoria magis Patribus renovata rei, prope jam oblitteratæ, quam ira irritata est.' XXXIX. 20. 'Non tamen oblitterare famam rei male gestæ potuit.' XLI. 24. 'Quid Persens novus rex, omnis injuriæ insons, suo beneficio paternas simultates oblitterans, mernit?' XLIII. 2. 'Ita præteritis silentio oblitteratis, in futurum consultum ab senatu Hispanis.'

§ 7 *Captisque Coriolis jure belli publicum populi Romani factum*] Conjunctio connectens quæ non comparet in Port. Tum *publicum populo Romano* Voss. 1. *publicum po. Ro.* per compendium Leid. 2. *publicum P. R.* fragm. Hav. qualis diversitas etiam obcurrit cap. seq. § 6. Similiter olim editum est XXVI. 47. 'Opifices ad duo millia hominum erant: eos publicos fore populo Romano edixit:' ubi Sigonius *populi Romani* legendum monuit. Vide quæ ibi notantur, ut et ad XXIII. 17. § 2.

[*Mirari se, quonam modo*] Omnes veteres editi cum Ms. *quonam more*. Lego *quonam ore*. Klock. Illud *modo* in nna tantum exstat Mediol. ed. a. 1505. cujus margini Klockius notas adscripsit. Solent autem *modo* et *more* commutari. Vide ad XXVII. 4. § 13. Verum ea lectio nullius meorum codicum consensu firmatur. Si Mss. accederent, non displiceret Klockii conjectura *quonam ore*, id est, 'quonam impudentia,' 'audacia.' Infra XXVI. 32. 'Quo ore aut Syracusas aut Romam ei ostendi posse.' Ovid. Ep. Heroid. xvii. 102. 'Nec tibi plus cordis, sed magis oris inest.' Terent. in Phorm. v. 7. 24. 'Quo ore redibo

ad eam, quam contemserim.' Vide Manut. ad Cic. ad Fam. ix. 8. Et ita prima litera τοῦ more nata foret ex ultima præcedentis vocis. Vide ad xxxvii. 29. § 8. Codd. tamen omnes in vulgatum more conspirant. Id itaque mutare non audeo.

Numquam usurpaverint incoluni Coriolana re, eum se a populo Romano] *Usurpaverunt* fragm. Hav. *usurpaverit* Hav. Deinde *cum*, pro *eum*, Harl. 2. Tum *ab populo Romano* Hav. qui mox etiam *indicem*, pro *indicem*, præfert, sollemni librariorum errore. Vide ad v. 26. § 6.

§ 8 *Non potuisse se tamen inducere in animum]* *Non potius sese* Hav. vocibus olim continua serie scriptis, postea inperite divisis, et duabus literis transpositis. Tò se exsulat a Leid. 1. Sed pronomen interceptum videtur ab ultima syllaba præcedentis vocis *potuisse*. Alia exempla huius erroris vide ad xxxiv. 11. § 7. Tum *tantum*, pro *tamen*, fragm. Hav. a m. pr. quod recte a m. sec. emendatum est. Alibi ita sæpe peccatur. Vide hoc lib. c. 46. § 1. tum habet Lipsiens. Vide ad xxii. 17. § 5. Deinde *ducere in animum* Gaertn. De locutione 'inducere in animum' vide ad i. 17. § 4. Denique *non potuisse tamen inducere se in animum* Leid. 2.

Quin, quem agrum miles pro virili parte manu cepisset, eum senex, &c. vindicaret] In codice Borbetomagensi legitur pro parte viri. Rhen. Quamquam agrum Gaertn. aberratione librariorum. Tum pro virili parte primus dedit Cmio. Priores præferunt pro parte virili. Et hoc ordine exstat in omnibus Mss. nisi quod in Flor. etiam, ut in Borbetom. Rhenani sit pro parte viri. Quamvis autem parum aut nihil intersit, præstat tamen vel ideo codd. manu exaratos sequi: præsertim quum nec alibi ea serie hæc vocabula proferre Livius refugerit. Infra vi. 11. 'Illius gloriæ pars virilis apud milites sit, qui simul vice-

rint.' x. 8. 'Ut adjuvent vos homines plebei divinis quoque rebus procurandis, sicut in ceteris humanis pro parte virili adjuvant.' Vocula pro non bene abest a Leid. 1. Insper tum senex, pro eum senex, Leid. 1. Voss. 2. Harl. 1. Gaertn. et Port. Placet tamen vulgatum. 'Quem agrum miles cepisset, eum senex vindicaret' eodem modo dictum, ut paullo ante hoc ipso cap. 'Cujus agri jus nunquam usurpaverint incoluni Coriolana re, eum se a populo Romano intercepturos sperent.' iv. 48. 'Quam rogationem a collegis promulgatam senatus censeat dissolvendæ reipublicæ esse, ei se intercessuros ostendunt:' ubi male Gruterus tentabat 'Quoniam rogationem.' xxi. 18. 'Vos enim quod C. Lutatius consul primo nobiscum fædus icit, quia neque auctoritate Patrum, neque populi jussu ictum erat, negastis vos eo teneri.' Denique *indicaret* Lipsiens. Interdum hæc vocabula cominuantur. Vide ad Epit. Liv. lib. lxxiii.

Magnopere se suadere populo] *Magno opere se suadere* Leid. 2. Port. Si gravius auctoritatis codd. accederent, Livianum videri posset. Vide ad xxviii. 18. § 4.

CAP. LXXII. § 1 *Quum Scaptium non silentio modo]* *Quum Coptium* fragm. Hav. a m. pr. quum P. Captium Voss. 2. quum Sp. Captium Port. quum P. Scoptium Lipsiens. et Hav. Vide ad cap. præc. § 3.

Patrum primores arcessunt] *Priores* fragm. Hav. a m. pr. sæpius obvio lapsu, quem manus altera recte emendavit. Vide ad xxxvii. 43. § 10. Deinde, *arcessunt*, non *accersunt*, Pall. Mstos præferre, testis est Gehhard. ad ii. 19. § 10. Neque aliter nostri, et Neapolit. Latini; nisi quod *arcessunt* male habeant Hav. et fragm. Hav. *arcessunt* Flor. Vide quæ ad dict. locum notantur.

§ 2 *Cum his circumire tribunos, orare, Ne pessimum facinus pejore exemplo*

admitterent ; *judices in suam rem litem vertendo*] *Lego judicis in suam rem litem vertentis* : ita ut id pendeat ab exemplo, et cum ea voce conjungatur. Alioqui enim tollenda erit distinctio. Probatur autem emendatio his verbis quæ mox sequuntur : ‘ cum præsertim, &c. *judici*,’ &c. *T. Faber*. Distinguendum, ut jam olim factum a Moguntinis, post *judices*. Sed neque sic integer est locus. Nec enim tribunos rei controversæ disceptatores sumpserant socii. Tantum illi in gratiam plebis Scaptio potestatem dicendi dederant. At Patres non ad alios, nisi ipsos *judices*, hanc habuerunt orationem. Quod ex sequentibus clarissime patet, et vel maxime ex ea ipsa, si directam ex obliqua fecerimus. Dixerunt enim : ‘ Ne, quæso, ne pessimum facinus pejore exemplo admittite, dum estis *judices*, litem in rem vestram vertendo.’ Certus itaque sum scripsisse Livium cum *his circumire tribus, orare, &c.* Supra c. 17. ‘ Patres circumire plebem, admonere, ut viderent in quod discrimen rempublicam adducerent.’ Populus Romanus captus erat a sociis *judex*, de quo inter eos ambigebatur agro, eumque ut tali modo orarent Patres atque circumirent, infra suam dignitatem non esse, in hoc negotio existimabant. Apud eundem tamen ‘ plus’ valuit ‘ cupiditas,’ quam rei æquitas, Patrumque preces ; adeoque ‘ vocatæ tribus judicaverunt, agrum publicum populi Romani esse.’ *J. Perizon*. Non dubito quin vera sit emendatio *Perizonii tribus*. Suetonius in Ang. c. 56. ‘ Tribus cum candidatis snis circumibat, supplicabatque more solemn.’ Livius cap. 17. ‘ Patres circumire plebem.’ Et quomodo circumibant tribunos, quos credibile est in subsellis snis sedisse ? Contraria ratione peccatum fuerat in Floro iv. 2. § 16. Post *judices* etiam Budæus ad l. ult. D. de *Ædil. Edict.* distinctionem ponit ; quod non om-

nino necessarium est. Nam verba hæc, retenta distinctione quæ hic est, recte exponi possunt, qui, quum *judices* sunt, litem in rem suam vertant. *Duk*. Insigni in his verbis negligentia Hearnæ paraphrasin, sive obliquæ in directam orationem conversionem, quam *Perizonius* dedit, pro viri *κριτικωτάτου* emendatione venditat. Fuit etiam vir clariss. cui *Perizonii* emendatio minus satisfacit. Is autem priora verba ita distinguebat, cum *his circumire, tribunos orare*. Ad verbum autem *circumire* intelligebat populum quemcumque, congregatum illic in concilio. Addi autem *tribunos orare* putat, quod tribuni præessent isti populi concilio, quos propterea certa oratione adgrediuntur consules. Durum quidem videtur, vocem subaudire, quæ non proxime præcessit : attamen nulli codicum *tribunos in tribus* mutanti adstipulantur. Denique Doujatius quoque vulgatum adversus *T. Fabrum* defendit, licet receptam etiam distinctionem servet, *judices*, quod tamen ad præcedens *admitterent* referendum dicit, exponens, ipsi *judices* cum sint. Ceterum in media voce *admitterent* desinens Harl. 1. reliqua parte hujus cap. carebat.

Etiansi fas sit, curam emolumentis sui judicis esse] *Judicem esse* Lipsiens. *judicis esse* Flor. Voss. 1. Leid. ambo, Gaertn. Hav. fragm. Hav. et Hearnii codd. quos Oxonii inspexit, L. 2. et N. Ita et est in Romana princ. et Aldi ed. posterior tamen inter errata *judici* revocavit. Non multum abeunt Voss. 2. qui legit *judices*, et Harl. 2. in quo est *judiciū*. Nullus sane meorum codd. in vulgatum *judici* consentit. An itaque forte ex vestigiis codd. legendum *judicibus* ? ut *judicis*, pro *judicibus*, scriptum sit passim obvio errore, de quo vide ad xxi. 60. § 7.

§ 3 *Quam quæ æstimari possent*] *Æstimari* Leid. 2. Gaertn. et fragm. Hav. *existimare* Lipsiens. Vide ad xxxiv. 2. § 5.

Hoc legatos referre domum? hoc vulgari? hoc socios audire? hoc hostes? Se quater hæc, pro hoc, in Oxon. C. invenisse, auctor est Hearne: sed priori loco tantum hæc præfert Lipsiens. Ex omnibus autem his Port. nihil habet, nisi sola duo vocabula hæc hostes. Pro hostes autem perperam testes est in Voss. 1. Ceterum, cur omnes editores hæc per interrogationem excudi curarint, rationem non intelligo: quare mutavi. Mox quo cum audire dolore hos Lipsiens. Voss. 1. et Leid. 2. inserto verbo, quod explicandi causa antea margini adscriptum fuisse videtur, sed Livius commodius subaudiri posse judicarat. Corruptior Hav. qui exhibet, quo cum dolore hos? quo cum gaudio illos patiemini? et Harl. 1. in quo superest, quo cum dolore hos? quo cum gaudio illos fatiemini?

§ 4 *Scaptione hoc concionali seni assignaturos putarent finitimos populos?* Quidam codd. concionari habebant, quod alii in concionali mutarunt: neutrum mihi bene intellectum. Concionanti etiam quidam habent libri, quod utique intelligitur: ntrum germana sit lectio, non definio. Glar. Buslidianum exemplar habet *Scaptio non concionali sene assignaturos*. Locus simul corruptus et mutilus. Mihi videtur legendum cum istorum aut simili supplemento verborum, *Scaptione* (hoc est, an *Scaptio*) *concionali sene iudice agrum sibi assignaturos putarent, apud finitimos populos clarum hac fore imagine Scaptium nomen*. Sed facilius potest divinari in mutilis sententia, quam, quod deest, reponi. Nannius. Senem concionalem ad contumeliam dixit: quomodo autem 'concionalis' ignominiam adferre possit, nemo tradit: puto coëmptionali legendum. Cæterum senes, ut inquit Cicero, in secundo de Legibus, qui filios suscipere non poterant, coëmptiones faciebant, ne privata sacra interirent. Ex quo Curius ad Cic. ad Famil. VII. 29. 'se-

nes coëmptionales' scripsit. Habet autem ignominiam quamdam, adeo decrepita ætate esse, ut suscipere liberos non posset. Sigon. Audio Cic. 'concionalem clamorem' ad Q. Fr. 11. 5. Video 'concionarium populum' ad Q. Fr. 11. 3. 'et concionalem plebeculam' ad Attic. 1. 13. Sed num legendum hic *coconioni seni?* vel *coëmptionali seni?* vel *conditionali seni?* (de quo vide Brissonii Lexic. in voc. 'Conditio') vel *cognitionali seni?* Klock. quem etiam vide in Syllog. Epist. quas edidit Burm. tom. 1. p. 393. In scripto codice lego *Scaptio non*: unde *Scaptio num tentabam*: vel sic integrandum, quia lacerus est locus, censui: *Scaptione* (pro, an *Scaptio*) *concionali sene iudice agrum sibi assignaturos putarent, apud finitimos populos clarum hac fore imagine Scaptium nomen*. Verum facilius est, (quis iverit inficias?) in mutilis mancisque, quid desit divinare, quam quod deest reponere. A. Schottus, Human. Observ. III. 38. Consentiant vulgatis nuper libris edd. præcæ. At Mss. Pall. 1. ac 3. *Captium in hoc contionatum esse assignaturos putarent finitimos populos*. Pal. 2. *Sp. Scaptio hoc concionali seni ne assignaturore*. Sigonius, quum non intelligeret, quid esset 'contionalis senex,' ruit ad correctionem inconsiderato impetu *coëmptionali seni*. At 'contionalis senex' est ἀγοπᾶς περίτρυμμα et plebis turba. A. Schottus, Observ. III. 38. tentabat sic lacernum locum integrandum: *Scaptione* (pro, an *Scaptio*) *concionali sene iudice agrum sibi assignaturos putarent, apud finitimos populos clarum hac fore imagine Scaptium nomen*. Verum sequentia verba aliter concipiunt Mss. Gebh. Scribo, *Scaptione hic concionali seni assignaturos finitimos populos? clarum hac fore imagine Scaptium nomen? populum Romanum quadruplatoris et interceptoris litis alienæ personam laturum?* Rationem dedimus in commentario de Sestertiis IV. 9.

J. F. Gron. *Putarent* rursus pro glossa habet Gronovius Obs. 11. 14. Verum, quum ipse testetur, neque hoc, neque alia quædam, quæ hic mutat, ullius libri scripti auctoritate niti, retineri potest scriptura vulgata: nec obstat quo minus locus ita accipiatur: *an putarent, finitimos populos hoc tam turpe iudicium Scaptio potius tributuros, quam populo Romano?* quæ nota significatio vocis ‘adsignare’ est. xxviii. 42. ‘Patere, nos omnia consilio tuo adsignare.’ et xxxv. 31. ‘Petiit, ne unius amentiam civitati adsignarent.’ Nec quidquam in eo est, quod sensum impediât, quod dicit vir celeberrimus. Si ostendisset etiam alios in eadem sententia dixisse ‘adsignare aliquem alieni,’ quæ id hoc loco interpretatur, facilius ei adsentiri possem. Nam obvia illa ‘donare’ et ‘condonare aliquem alieni,’ non sufficiunt ad novam significationem huic generi loquendi adsignandam. *Duk.* Locus in scriptis varie legitur, ita tamen ut parum ab edita lectione recedatur. *Scaptio non hoc concionalis seni assign.* &c. Voss. 1. et Leid. 2. *Scaptio in hoc concionalis seni assign.* Gaertn. *Captium in hoc concionatum esse assign.* Voss. 2. *Scaptioni hoc concionalis seni assign.* Leid. 1. et Flor. *Sp. hoc concionalis seni assign.* Port. in quo tamen *hec*, pro *hoc*, manus altera mutavit. *Sp. Scaptio hoc concionalis seni ne assign.* Hav. *Captio hoc concionalis seni assign.* fragm. Hav. in quo tamen a m. sec. emendatum *Scaptione. P. Scaptio hoc concionalis seni ne assign.* Harl. 2. *P. Scaptione hoc concionalis seni assign.* Hearnii Oxon. L. 1. *P. Scaptio hoc concionalis seni assign.* ejusdem codex B. et ex meis Lipsiens. Excusi omnes in eandem lectionem conspirant, nisi quod in una vel altera *concionari*, pro *concionalis*, legatur; sed ut videtur, operarum peccato. Patet itaque neque scriptos, neque editos libros virorum doctorem conjecturis, quæ variæ ad hæc verba exstant, fa-

vere. Nannii conjectura, quam vel sic Schottus ei sublegit, nimis a vulgato recedit, quam ut quisquam alius eam probet. Unam enim vocem *hoc* ejicit, quæ in codd. tantum non omnibus superest. Interserit deinde hic tres dictiones *judice agrum sibi*; ibi unam *apud*, quum tamen in codd. nulla lacunæ vestigia illis locisprehendantur. Quæ sub Sigonii nomine ad hunc locum circumferuntur, ejus eruditione et cognitione illa antiquitatum Romanarum, quæ inter æquales excelluit, plane indigna sunt. De senibus, ad coëmptionem faciendam adhibitis, non hanc ob causam, ut putat Sigonius, ne privata sacra interirent, sed contra potius sacrorum privatorum interimendorum causa, quo Livium hic respexisse opinatur, ideoque *coëmptionali*, pro *concionalis*, restituit, vide longe certiora apud J. F. Gronovium de Pec. Vet. iv. 7. De senibus autem coëmptionalibus aliis, quibuscum senes illos priores male confundit, consulendus Gronov. ibid. c. 8. Sed observari velim, scholion illud inter reliqua Sigonii non exstare, nisi in ed. quæ diu post ejus mortem prodiit a. 1592. Hinc suspicio subit, Sigonium olim tumultuaria opera ad marginem codicis adscripsisse, ut multa alia ex aliorum scriptis excerpta, ita etiam hanc observationem; et quidem eo animo, ut, si tempus suppeteret, et Livium denuo editurus esset, omnia illa diligentius examinaret: id autem exemplar quum in manum hominis imperitioris, vel librarii lucri enpidi incidisset, quæcumque adnotata erant, nullo delectu habito, aliquo famæ Sigonianæ apud incautos damno in lucem protrusa esse. Certe si umquam Sigonius hæc codici suo adscripsit, non ipse eorum auctor existit. Paullus Manut. enim hunc locum laudans ad Cic. ad Famil. vii. 29. ita eum profert, quasi *coëmptionali* vulgo editum foret. At Manutii

commentarius diu ante hanc postremam Sigonii ἐκδοσιν Livianam lucem vidit. Manutii vel Sigonii auctoritate abreptus Marcellus interpret. legg. XII. Tabul. c. 14. itidem cōm-tionali hic legendum arbitratus est, ut et postea Guther. de Jure Pontif. II. 6. Klockio priscarum vocum studiosissimo, qui hic variis conjecturis indulsit, et inter alia etiam *cocioni seni* substituendum opinatus est, suas delicias non invidemus, dummodo his glandibus vesci inviti non cogamur. Vulgatam lectionem *concionali seni*, quam etiam omnes, paucis tantum exceptis, codd. servant, recte vindicavit magnus Gronov. de Pec. Vet. IV. 9. docens, fuisse Romæ genus hominum otiosum, qui, omis- sis rebus aliis, id fere solum curabant, ut concionibus interessent, ibique turbas darent: eos merito 'concionales,' et, quoniam id emeritis, aut quibus ætas senior agendi molindique segnitiei inposuerat, proclivius esset, 'concio- nales senes' dictos esse. Ipse deinde legit *Scaptione hic concionali seni adsignaturos finitimos populos*; τὸ hic substituens pro *hoc*; et deinde ejiciens vocem *putarent*, qua insubidi corruptores orationi infinitivæ in- tempestivum sufflamen subtrinxissent. Eandem conjecturam etiam defendit Observ. II. 14. p. 321. Livii autem ita emendati hunc sensum putat: an Romani, a disceptantibus Aricinis et Ardeatibus judices capti, finitimos illos populos, id est, aliquantam finitimorum populorum possessionem, adsignaturi essent Scaptio, id est, Scaptio suadente in illius gratiam cuicumque adsignaturi essent? Si codd. hanc emendationem firmarent, eam probare haud dubitarem. Nunc vero, quum *hoc* in ple- risque et optimis, *putarent* autem in omnibus constanter supersit codd. inde discedere nequeo. Sensum au- tem hunc constituo; 'an putarent, populos finitimos' (id est, socios et

hostes,) 'hoc' (nempe quod judices capti in rem suam litem verterent,) 'adsignaturos' (ac pessimi istius facinoris culpam adscripturos,) 'Scap- tio.' Hoc sensu 'adsignare' apud Cic. non semel obvium est. Ita ad Attic. VI. 1. 'Sed enim οἰκονομία si perturbatior est, tibi adsignato: te enim sequor σχεδιδέσονται.' X. 4. 'Quo- quo modo vero se res habeat, nihil adsignabis nec patruo, nec patri.'

Clarum hoc fore imagine Scaptii? *populum Romanum*, &c.] Illud *clarum hoc fore*, pro 'certum est,' positum videtur. Quidam ita legunt: *clarum hac fore imagine Scaptium nomen: populum Romanum quadruplatoris et interceptoris litis alienæ personam laturum*. Verum altera lectio etiam intelligitur. *Glar*. Verba aliter concipiunt Pall. Mss. duo: *clarum hac forte imagine Captium esse*. Pal. 2. *clarum hoc fore imagini Scaptii, esse P. R. quadruplatoris*. Gebh. Gronovius de Pecun. Vet. IV. 9. legebat, *clarum hac fore imagine Scaptium? populum Romanum*, &c. ejecta voce *nomen*, quam neque in codd. quos ipse consuluit, neque in Pall. exstare testatur, neque etiam convenire putat menti Livii, qui populum Romanum, et so- lam Scaptii personam obponit, non nomen vel gentem Scaptii. Verba autem 'clarum hac fore imagine Scaptium' per decentissimam trala- tionem indicare existimat, hac actione nobilem et celebrem Scaptium fore. Sane etiam in nullo meo libro, aut scripto, aut excuso vetusto, τὸ *nomen* comparet: unde miror, cur in notis ad verba præcedentia vocem illam ferre potuerit. Frobenius de- mum a. 1535. edidit *clarum hac fore imagine Scaptii nomen: pop. Rom.* quum antea legeretur, ut Glareani adnotationi præscribitur. Verum ea etiam lectio nullius meorum Mss. auctoritate firmatur. *Clarum hoc fore imagine Scaptium, pop. Rom.* habet Harl. 2. *clarum hoc fore imagini Scap-*

tii, esse pop. Rom. Hav. *clarum hoc fore imagines Scaptium, esse pop. Rom.* Voss. 1. sed *imagine* a m. sec. quomodo et præferunt Lipsiens. et Klockian. *clarum hoc forte imagine Captium esse, pop. Rom.* Voss. 2. sed *imagines* a m. sec. *clarum hoc fore imagine Scaptium, esse pop. Rom.* Leid. 1. Port. et a m. sec. *fragm. Hav. in quo Captium erat a m. pr. clarum hoc fore imaginis Scaptium, esse pop. Rom.* Leid. 2. *clarum hoc fore imagine partium esse pop. Rom.* Gaertn. Patet nullius codicis lectionem probari posse. Forte quam proxime ad eorum scripturam refingendum est, *clarum hac fore imagine Scaptium, esse pop. Rom. quadruplatoris et interceptoris litis alienæ personam laturum*: hoc sensu: non existimandum esse, pessimi istius facinoris culpam vicinos populos Scaptio adscripturos, qui potius inde quamcunque famam consecuturus esset, quod sua opera populus Romanus quadruplatoris et interceptoris litis alienæ personam laturus esset. Eo tamen quam maxime inclinât animus, ut Gronovii conjecturam in Pecun. Vet. propositam, mutata tantum distinctione, veram putem: *clarum hac fore imagine Scaptium: pop. Rom. quadruplatoris et interceptoris litis alienæ personam laturum*: ut dicant consules, tantum abesse, ut populi vicini agrum suum a Scaptio interversum credituri forent; ut contra is apud eos hac actione ex ignobilitate, qua adhuc latuerat, emersurus sit, et in solum populum Romanum agri interversi culpam omnes collaturi sint. Eam igitur scripturam recepi: et quidem tanto libentius, quod eandem superesse in Flor. fidei faciant ejus excerpta, quæ deum, postquam hæc scripseram, consecutus sum.

§ 5 *Quem enim hoc privatae rei iudicem fecisse, ut sibi controversiosam adjudicaret rem*] Vox *controversiosa*, haud usquam apud auctores frequens,

dubitantem tenet lectorem. *Glar. Vet. lib. controversam.* Sigon. Tò enim deest in Voss. 2. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. et Port. pronomen *hoc* autem in fragm. Hav. a m. pr. Deinde *controversam adjudicaret rem*, vet. lib. Sigonii consentientes, Harl. 2. Hav. et Hearnii Oxon. B. et L. 2. *controversam vel controversiosam* ejusdem codex N. *controversiam adjudicaret rem* Voss. 1. Leid. 2. et Lipsiens. *controversam adjudicaret rei* Gaertn. Reliqui vulgatum servant, nisi quod perperam in voces divisas *litteris controversios amat judicaret rem* habeat Leid. 1. Ipsa quidem vox *controversiosus* apud alios nondum observata est. Propterea tamen damnare non audeo: nam multa ἀπαξ λεγόμενα passim obcurrunt. Plura vocabula ejusdem formæ memorat Torrenius ad Valer. Max. III. 4. ex. 2. ubi etiam videndus est Pighius, et Corte ad Sall. Jug. c. 66. § 2. Quin et Gronovius vocem *controversiosus* ex Mss. Senecæ vindicavit ad ejus epist. 85. illamque hoc ipso Livii loco illustravit. Eiusdem insuper formæ 'dubiosus' Livio reddere Gronovius conatus est XLV. 36.

Scaptium ipsum id quidem, etsi præmortui] *Scaptium ipsum id siquidem etsi* Voss. 1. Leid. 2. *Captium quidem ipsum etsi* Voss. 2.

§ 6 *Hæc consules, hæc Putres vociferantur*] *Vociferabantur* excusi vetusti usque ad Aldum, qui primus vulgavit *vociferantur*. Neque aliter codd. mei. Deinde *populi cupiditas*, pro *plus cupiditas*, Lipsiens. et Gaertn.

Judicaverunt agrum publicum populi Romani esse] *Publicum P. R. esse* fragm. Hav. *publicum po. Ro. esse* Leid. 2. *publicum populo Romano esse* Voss. 1. a m. sec. Vide ad cap. præc. § 7.

§ 7 *Nec abnuitur ita fuisse, si ad iudices alios itum foret*] *Nec abforet* reliquis omissis Leid. 2. Sed *ad iudices alios foret itum* legit Voss. 2.

Nunc haud sane quidquam bonæ causæ levatur dedecus judicii] Qui hic emendarunt *causæ bono*, recte fecerunt, etiamsi quidam *causa bona* legunt, quidam *bona causa elevatur*. Glar. Omnino legendum, ut et Glareano placuit, et nostræ membranæ retinent, *nunc haud sane quicquam bono causæ levatur dedecus judicii*. Modius. Pall. duo, et Andræ Campanique edd. *quicquam bonæ causæ levatur* Pal. 2. *bono causæ levatur*, ut placuit et Modio. Gebh. Andreas et alii usque ad Ascensium *causæ bonæ levatur*. Hujus ex margine adoptaverunt *causa bona* primi Moguntini. Juntas et Frobenius *causæ bono*. Gryphius primum *causa bene elevatur*. At Modianus, Voss. Helm. Pal. unus, Chifflet. Busl. Rott. *bono causæ levatur*. Et id revocavimus. Vide ad Senecæ Philosophica. J. F. Gronov. Lectionis *causæ bono levatur dedecus*, quæ est in quibusdam excensis, ante Juntam auctor exstitit Aldus: post quem *causa bona levat dedecus* dederunt Cervicorn. et Ascens. a. 1530. *bona causa elevatur dedecus* substituit Froben. a. 1535. quod servant Vascosan. et duplex Gryphii *ἐκδοσις* a. 1548. et 1554. ut et reliquæ recentiores edd. *haud sane quicquam bonæ causæ levatur dedecus judicii* est in Voss. 2. Gaertn. fragm. Hav. et Neapol. Latini: *haud sane quicquam bono omne levatur dedecus judicii* in Lipsiens. *haud sane quicquam omne levatur dedecus judicii* in Harl. 2. Port. et Hav. *haud sane quicquam bono causæ levatur dedecus judicii* in Voss. 1. et Leid. utroque, ut et in Hearnii Oxon. B. et N. quod recte Gronovius probavit. Similiter etiam erat in Flor.

a m. pr. in quo deinde emendatum a m. interpolatrice *bona causæ elevatur*. Sed *bono causæ*, pro 'bonitate causæ,' 'bona causæ:' qualium locutionum multa exempla vide ad xxvii. 2. § 9. Cic. in Bruto c. 34. 'Fuit accusator vehemens et molestus, ut facile cerneret, naturale quoddam stirpis bonum degeneravisse vitio depravatæ voluntatis.' Tuscul. v. 23. 'Quid est autem in homine, sagaci ac bona mente melius? ejus bono fruendum est igitur.' Ovid. Metam. x. 562. 'nec dicere posses, Lande pedum, formæne bono præstantior esset.' *Levatur* est 'minuitur,' 'aufertur.' Infra iv. 7. 'Si Ardeates sua tempora exspectare velint, arbitrumque senatui levandæ injuriæ suæ permittant.' c. 17. 'Legatos Romanos, causam novi consilii quærentes, jussu Tolumnii interfecerunt. Levant quidam regis facinus.' cap. 43. 'Ob Sempronianæ cladis levatam ignominiam, ut ovans Urbem intraret, concessum est.' Justin. xii. 10. 'Optimatibus Macedonum lectas ex omnibus gentibus nobilissimas virgines tradidit, ut communi facto crimen regis levaretur.' 'Elevare' eodem sensu apud Nostrum etiam sæpissime occurrit. Sed sequimur optimos duces codd. manu exaratos.

Quietum ab urbanis motibus et ab externis mansit] Td *mansit* in membranis nullum est. Modius. Modius narrat nobis, in suis ultimum *mansit* recisum esse. Gebh. *Ab Romanis motibus* Leid. 2. Ultimum *mansit* in omnibus meis constanter superest; pro quo librarius *fuit* substituit in Latini Neapol. codice.

LIBER IV.

CAP. I. § 1 *Hos secuti M. Genutius et P. Curiatius consules*] Pro *Genutius* apud Dionysium *Minucius* uno in loco Antiq. xi. p. 730. altero autem p. 732. et sæpius seqq. *Genutius*, ut hic apud Livium. Fortassis quod *Genutii* plebei erant; quamquam et plebei et patricii esse poterant. Pro *P. Curiatius* apud eundem *C. Quintius* p. 730. legitur. Glar. Livius paullo post c. 7. *C. Curiatium* vocat. Dionysius xi. p. 730. Ἐδίων Κόρτιον. Diodorus xii. p. 303. Ἀγρίππας Κόρτιον. Ergo *C. Curtius*, non *P. Curiatius*, legendum. Accedit etiam Varro, qui lacum Curtium ab hoc consule Curtio dictum esse ait. Verba ejus sunt libro quarto de Lingua Latina p. 36. 'Cornelius et Luceius scribunt, eum locum esse fulguratum, et ex senatusconsulto septum esse, idque factum esse a Curtio consule, cui M. Gennicius fuit collega, Curtium lacum appellatum.' Sigon. Pal. 2. exhibet *Martius Janitius*. Gebh. *Hos sequuntur* Leid. 2. Deinde *M. Cenucius* Voss. 1. Lipsiens. et Lov. 5. *M. Genutius* Leid. 1. *M. Janitius* Port. et fragm. Hav. *M. Janicius* Hav. *Genucius* veriolem ejus nominis orthographiam esse, supra dictum est ad ii. 52. § 3. et iii. 33. § 3. Insuper *P. Curatius* Flor. Voss. ambo, Harl. ambo, Leid. 2. Port. Lov. 2. et 3. Gaertn. Lipsiens. et fragm. Hav. *P. Curiatius* Lov. 1. 4. 5. et Hav. Et ita Ascens. a. 1513. quum priores excusi habuissent *P. Curatius*. Alibi sæpe *Curatius* et *Curiatius* confunduntur. Vide ad i. 24. § 1. Sigonio subscribit Pighius in Annal. ad an. cccviii. p. 160. qui insuper lectio-

Delph, et Var. Clas.

nem hanc firmari monuit ex Zonar. Annal. vii. 19. *P. Curtius* etiam est in Leid. 1. Præterea vox *consules* deficit in Lov. 1. Tandem aliter distinguunt ac legunt verba sequentia Port. et Lov. 2. præferentes *Consules fiunt: annus, &c.* Lov. 5. autem *consules fuere: annus, &c.* Sed vulgatum omnino præstat. Mox *foris domique* alio ordine Lov. 4.

Nam anni principio] Vetus lectio *anni nam principio*. Lego, *anni namque principio*. Rhen. Rhenanus sine caussa, *anni namque principio*, contra omnes libros quæ cûsos, quæ exaratos. Gebh. Rhenani emendationem expresserunt Basileenses a. 1555. et Sigonius, qui Livium eodem anno in lucem emisit. Quod recte iterum mutarunt Parisini a. 1573. revocata priori scriptura. Nullus enim meorum codicum a recepta lectione recedit. In verbis seqq. *propositionem legis promulgarit* præfert Flor. quam lectionem ex glossa marginali natam puto.

§ 2 *Confundique jura gentium rebantur*] Paullo post c. 2. 'Colluvionem gentium' ait. 'Gentem' autem genus ac gentilitatem intelligit, quam se solos habere patricii ipsi gloriabantur, ut scribit v. 8. Quid autem sit 'gens' ac 'familia,' quoniam non idem sunt, verum magno inter se intervallo disjuncta sunt, contra atque summi hujus memoriæ viri, qui utroque nomine promiscue utuntur, sentire videntur, paucis ostendam. Illud igitur interest, quod 'gens' ad 'nomen,' 'familia' ad 'cognomen' refertur. Itaque illa tamquam totum continere videtur, hæc quodam-

Livius.

20 P

modo partem. Exempli causa: Cornelli omnes unius gentis esse dicuntur, quia uno nomine continentur omnes; at vero partes gentis hujus sunt plures, quæ ex cognominum varietate distinctæ sunt, eaque familiæ dicuntur: ut Corneli Dolabellæ, Corneli Cethegi, Corneli Scipiones, Corneli Lentuli: itemque in cæteris. At vero Cornelli omnes unius existunt gentis. Itaque recte Festus lib. VII. 'Gentem' definit, 'quæ ex multis familiis conficiatur.' Quod autem dixi de 'gente' et 'familia,' idem judicandum est de 'genere' et 'stirpe,' quorum item alterum ad 'nomen,' alterum ad 'cognomen' pertinet. Id autem ita esse ex scriptorum verbis apparet. Suetonius in Galba c. 3. 'Imagines,' inquit, 'et elogia universi generis exequi longum est, familiæ breviter attingam. Qui primus Sulpiciorum cognomen Galbæ tulit, eum, aut unde traxerit, ambigitur.' Hoc loco Suetonius 'genus' appellat 'omnes Sulpicios,' familiam vero, 'Sulpicios Galbas.' Livius XXXVIII. 58. 'Scipio Nasica orationem habuit plenam decoribus, non communiter Cornelie gentis, sed propriæ familiæ suæ.' Et VII. 32. sic loquitur Valerius Corvus: 'Non, si mihi novum hoc Corvi cognomen Diis auctoribus homines dedistis, Poplicolarum vetustum familiæ cognomen memoria excessit:' et I. 3. 'Julia gens Julum auctorem nominis sui nuncupat:' et XL. 44. 'Inde cognomen familiæ inditum, ut annales appellarentur.' Rursus apud Suetonium sic loquitur Julius Cæsar in Cæs. c. 6. 'An Anco Marcio sunt Marcii Reges, quo nomine fuit mater; a Venere Julii, cujus gentis familia est nostra:' et in Augusto c. 2. 'Gens Octavia a Tarquinio Prisco rege inter Romanas gentes allecta, mox a Ser. Tullio inter patricias traducta. Primus ex hac magistratum cepit C. Rufus: is quæstorius Cnæum et Caium pro-

creavit, a quibus duplex Octavium familia defluxit conditione diversa.' Et Cicero in Bruto cap. 16. 'Fnebres orationes ipsæ familiæ, quasi ornamenta, servabant ad usum, si quis ejusdem gentis occidisset.' Et Livius IX. 29. 'Dnodecim familiæ Potitiorum fuerunt, cum gens Potitia tota interiit.' Quæ adhuc protuli exempla, ea satis valere arbitror ad explicandam vim 'gentis,' 'generis,' et 'familiæ.' Nunc de 'stirpe' dicam. Loquitur Cicero pro Rabirio Postum. c. 1. sic: 'Qua in familia laus aliqua forte floruerit, hanc fere, qui sunt ejus stirpis, cupidissime persequuntur.' Et de Legibus II. 1. 'Hic orti stirpe antiquissima sumus.' Et in Lælio c. 19. 'Qui aliquamdiu propter ignorantiam stirpis et generis in famulatu fuerunt.' Et Suetonius in Caligula c. 35. 'Cn. Pompeio antiquissimæ stirpis Magni cognomen ademit.' Quæ si ita sunt, jam apparet, qui sit sensus loci illius apud Ciceronem de Oratore I. 39. 'Quid? qua de re inter Marcellos et Claudios patricos centumviri judicaverunt? cum Marcelli ab liberti filio stirpe, Claudii patricii ejusdem hominis hæreditatem gente ad se redisse dicerent, nonne in ea causa fuit de toto stirpis et gentilitatis jure dicendum?' Sensus enim est; Claudios patricos gente pugnassee, quia ille Claudiorum liberti filius fuit, Marcellos stirpe, quia Marcellorum Claudiorum. Itaque illi generis, hi familiæ jure continebant. Hinc 'gentilitia sacra' dicta, quæ erant communia toti genti ac generi. Et Suetonius Cæsarem c. 1. 'gentilitiis hæreditatibus multatum' scribit; id est, bonis, quæ gentis Julię ante fuerant. Atque hæc quidem hactenus. Jam vero an alius sit 'gentis' ipsius usus, infra alio loco dicemus. *Sigon.* Livius V. 14. 'Indignum Diis visum, honores vulgari, discriminaque gentium confundi.' In-

tellige autem, confundi jura gentium patriciarum et plebeiarum. De jure vero singulis competente videndus est Sigonius de Antiq. Jur. Civ. Rom. 1. 7. Ceterum *jura generum* Lov. 5. reliquis omnibus dissentientibus.

Mentio primo sensim inlata a tribunis] Lege a tribuno, cum ex vet. lib. auctoritate, tum quia statim infertur, 'ut rogationem novam tribuni promulgarent.' Tribunum autem intelligit C. Canuleium. *Sigon.* Non aliter, quam a *tribunis*, Pall. duo meliores editionesque antiquissimæ. Solus autem Pal. 2. *illata a tribuno*: quam lectionem acriter defendit Sigonius. Sed pace loquar doctissimi viri, librum illius fuisse recentissimæ manus. Deinde non exprimet mihi hic illam rogationem sive mentionem fuisse Canuleii solius; immo credendum a pluribus illatum de consule ex plebe faciendo. Pariter errare mihi videtur, suscipiens et illam lectionem defendendam, quæ etiam in Pal. 2. spectatur: *ut rogationem novam tribuni promulgarent*, quam reliquorum codd. meliorum atque edd. auctoritas destruit. Quod vero hic dixit 'sensim inferre mentionem,' eleganter elocutus est III. 43. 'Mentiones ad vulgus militum sermonibus occultis serere.' Et mox ipse iterum 'sermonibus tentare.' Diodorus XVII. p. 605. 'Ὁ δ' Ἀλέξανδρος, ἐπιλεξάμενος ἐκ τῶν Μακεδόνων τοὺς ἀλλοτρίους κατ' αὐτοῦ προεμένους φωνὰς, καὶ τοὺς ἡγανακτηκότητας ἐπὶ τῇ τοῦ Παρμενίωνος θανάτῳ, πρὸς δὲ τοῦτοις τοὺς ἐν ταῖς ἀποσταλάεσσι εἰς Μακεδονίαν ἐπιστολαῖς ἀλλότρίῳ τι γεγραφέναι τοῖς οἰκείοις περὶ τῶν τῷ βασιλεῖ συμφερόντων, εἰς ἓν κατέλεξε σύστημα, καὶ προσηγόρευσεν ἀτάκτων τάγμα· ὥπως μὴ διὰ τὰς τούτων ἀκαίρους φωνὰς καὶ παρρησίας τὸ λοιπὸν πλῆθος τῶν Μακεδόνων συνδιαφθείρηται. Liv. XXXI. 15. 'Tum primum mentio illata de tribu.' Gebh. Omnes mei etiam vulgatum a *tribunis* tuentur, nisi quod præpositio *u* omittatur in Lipsiens. et Lov. 1. *ab*

tribunis sit in Voss. 1. et Leid. 2. *ab tribuno* in solo Hav. qui passim Sigonii vet. lib. et Gebhardi Pal. 2. succinere solet. *trib.* vel *tr.* olim per compendium scriptum fuerat: hinc dubii hæserunt librarii, et in partes etiam abierunt, utrum *tribuno*, an *tribunis* plene scribendum foret. Ita supra erratum vidimus in Mss. II. 61. § 9. Locutione autem 'inferre mentionem' utitur etiam Liv. hoc lib. c. 8. 'Mentio inlata ab senatu est, rem operosam ac minime consularem suo proprio magistratu egere.' cap. 44. 'Mentio in senatu de agris dividendis inlata est.' XXXVIII. 34. 'Mentione inlata, externos auxiliares dimissos, et Lacedæmoniis adscriptos urbe excessisse.' Ita 'inferre sermonem' dixit Liv. XXXIX. 11. 'Consul paullo post, velut forte intervenisset, sermonem de Æbutio fratris ejus filio infert:' et Cic. de Orat. I. 8. 'Solebat Cotta narrare, Crassum sermonem quemdam de studio dicendi intulisse.'

Ut rogationem novam tribuni promulgarent] Quamquam sensus optimus est, si legatur *novem*, tamen placet magis *novam*, quæ vox est in vet. libris, hoc sensu. Mentio illata primo sensim a C. Canuleio, ut alterum ex plebe consulem liceret fieri, eo deinde processit, ut tribuni reliqui novam deinde rogationem promulgarent, ut promiscue consules, seu de plebe, seu de patribus, possent pro populi arbitrio creari. *Novem* autem si legamus, omnes accipiamus tribunos præter C. Furnium, quem excipit Dionysius Antiq. I. XI. p. 730. *Sigon.* *Rogationem novam* etiam Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. Lov. 1. 2. 4. 5. Lipsiens. Klockian. Port. Hav. fragm. Hav. a m. sec. et Hearnii Oxon. B. L. 2. N. et C. Sex tamen alii, et inter eos non contemnendi codd. ex meis Flor. Voss. 2. Leid. 1. Lov. 3. Harl. 1. et Gaertn. cum duobus optimis Pall. ut Gebhardus ad verba præcedentia

monuit, stant pro recepta lectione : quam etiam firmat locus Dionys. a Sigonio laudatus, quo auctore *Οἱ τότε δημαρχούντες, ἐκτὸς ἐνδὸς Γαῖου Φουρ- νίου, πάντες οἱ λοιποί*, adeoque novem tribuni legem de promiscenis, seu ex plebe, seu ex Patribus, consulibus creandis promulgaverunt. *Novem tribuni* vel invito Sigonio recte legi, Ant. Perizonius ad oram codicis notarat liquere ex c. 6. 'Quum Canuleius, victoria de Patribus et plebis favore ingens esset, accensi alii tribuni ad certamen pro rogatione sua summa vi pugnant :' ubi tamen, nisi Livium inter et Dionysium dissen- sum statnere velimus, per 'alios tribunos' non notantur reliqui novem ejus collegii præter Canuleium ; sed potius præter Canuleium octo reliqui, a quibus lex promulgata erat. Præterea *provulgarent* Harl. 2. Vide mox ad § 6. et ad III. 9. § 5. Paullo ante *consulem fieri liceret*, alio ordine, Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. Lov. 1. 2. et Lipsiens. *alterum consulem fieri lice- ret* est in Lov. 4. omissis insuper duobus vocabulis. *Alterum ex plebe consulum liceret fieri* in Hav.

Seu de plebe, seu de Patribus vellet, consules faciendi] Voces *seu de plebe* culpa librarii exsulant a Lov. 3. Insuper *τὸ vellet* non adparet in Leid. 2. ejus loco *vellent* habet Hav. quomodo *populus*, ntpote nomen collectivum, sæpe cum verbo plurali apud Livium construitur. Vide ad x. 13. § 11. Soli tamen hi codd. non tantum auctoritatis habere videntur, ut vulgatum vel hujus vel illius fide mutare velim.

§ 3 *Id vero si fieret, non vulgari modo*] *Id vero fieret, ut non vulgari sine sensu* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Insuper *vulgari* Leid. 1. quæ orthographia passim in optimis codd. obcurrit. Vide quæ ea de re notantur ad xxxix. 53. § 2.

§ 4 *Latè ergo audire Patres*] *Latè* Flor. Tum *audire Patres* Lov. 5.

Gaertn. et fragm. Hav. a m. pr. quasi oratio per infinitivum concepta esset : de quo vide ad i. 50. § 5. Aliis tamen omnibus libris in editam lectionem conspirantibus, eam etiam veriore esse puto. Mox *adjudicati* Lov. 4. et fragm. Hav. de quo librariorum frequenti errore vide ad xl. 55. § 5.

Descisse, et Veientes depopulatos extrema agri Romani] Lov. 3. Leid. 1. Voss. 2. et a m. pr. Voss. 1. *descisse, et venientes*, ut referatur ad Ardeates. Sed lectionem hanc culpa librariorum natam esse, nemo non sponte videt. Alibi similiter peccatum est. Vide hoc lib. ad c. 52. § 7. Deinde *agri Romani extrema* Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. et Lov. 1. 2. et 4.

Et Volscos Æquosque ob communitam Verruginem fremere] Ubi Romani Volscis Æquisque Verruginem ademerint, ac postea muniverint, nusquam Livius dixit, ne nominavit quidem nspiam. Veientibus autem ante triginta annos, consulibus L. Furio et C. Manlio, datæ erant induciæ in annos xl. supra II. 54. quas non servarunt. *Glur. Vertuginem* Lov. 2. *Vertiginem* Lov. 3. et Voss. 2. *Veruginem* Lov. 1. 4. et Port. quomodo iidem et nonnulli alii codd. variis locis apud Livium præferunt. Sed plerique, et inter eos optimi, Mss. in vulgatum conspirant.

§ 5 *Conticescerent actiones tribuni- ciæ*] Supra II. 29. 'Agedum, inquit, dictatorem, a quo provocatio non est, creemus. Jam hic, quo nunc omnia ardent, conticescet furor.' c. 55. 'Conticescente deinde tumultu, quum in senatum vocari jussissent, queruntur injurias suas :' quorum locorum prior, ut et hic, Flor. et Leid. 1. *conticescere*, posteriori iidem aliquæ codd. eandem orthographiam præferunt. xxv. 10. 'Postquam conticescebat paulatim tumultus, tum Hannibal Tarentinos sine armis convocare jubet :' ubi Flor. cod. *conticescibut*.

Eadem forma *lucisco*, pro *lucesco*, in optimis Mss. semper scriptum fuisse, ex Bembo et Victorio observat Voss. Gramm. v. 43. Vide hoc lib. cap. 28. § 1. Similiter *conticescere* quoque editur apud Plant. in Bacch. iv. 6. 28. 'Sed conticescam: nam audio aperiri fores.' contra *conticescere* vulgatur in Rudent. v. 2. 69. 'Sed conticescam: eccum exit, et ducit senem.'

Delectus haberi] *Dilectus* Flor. Voss. 1. Leid. 1. Port. Klockian. et fragm. Hav. Vide ad xxxvii. 51. § 7. *delectum* Harl. 2. Vid. § seq. Mox *τὸ bellum* exsulat a Lov. 4. Male. *Bellum armaque*, ut III. 69. 'Bellum et arma spectabat:' ubi alia habes exempla.

Si quo intentius possit, quam T. Quintio consule adparatum sit] Pal. 3. *si quo intensius possit, quam cito Quintio*. Gebh. *Sed quo intentius* Lovel. 2. Gaertn. et Port. *si quo intensius* Voss. 2. et Lov. 3. Nihil muto. Donjatius tamen vix dubium videri monet quin scribendum sit *si qua*, idque exponit, 'si qua ratione.' At conjectura opus non est. Denique *consuli* Voss. 2.

§ 6 *In senatu vociferatus, nequidquam territando*] *Vociferatur* Gaertn. *vociferans* Lov. 4. Port. et priscæ edd. usque ad Aldum, qui *vociferatus* primus vulgavit: cum quo stant reliqui codd. Insuper *nequidquam* Leid. 1. Vide ad xl. 47. § 9. *nequaquam* Flor. Vide ad xxvii. 26. § 2. Deinde *retractando* Lipsiens. Lov. 1. 4. Leid. 2. et Voss. 1. in marg. In verbis præcedd. *Tum nunc Canuleius* Klockian. in seqq. ab *cura novarum legum* Hav.

Delectum habituros, antequam ea, quæ promulgata ab se] *Dilectum* Flor. Voss. 1. Leid. 1. Klockian. et fragm. Hav. *delectus* Port. Vide hoc cap. § præc. Hinc *provulgata* Harl. 2. et Lov. 5. Vide hoc cap. § 2. 'Tum a se collegis' que Gaertn. et Hav. ab *se collegis*, sine copula, Lov. 5. et Harl. 2. Denique *plebs*, pro *plebes*, Voss. 2. Leid. 2.

Harl. 2. Lov. quinque, Gaertn. Port. Hav. fragm. Hav. et a m. sec. Voss. 1. Vide ad I. 20. § 6.

Confestim ad concionem advocavit] *Et confestim* Pall. omnes atque edd. priscæ. Gebh. *Et confestim* etiam tantum non omnes mei et vetustiores excusi usque ad Frobenium, qui an. 1531. *voculam et* omisit. Huic negligentiae forsitan ansam dederunt ultimæ literæ vocis præcedentis. In Mss. ita sæpe librarii percarunt. Vide ad xxxv. 41. § 7. *τὸ et* igitur iterum recepi. Verum ita in præcedd. ad vocem *vociferatus* intelligendum *τὸ est*. *Vociferatus est, et advocavit*. Nisi forte ibi *vociferatur* cum uno Gaertn. legendum sit. Præterea *concionem advocavit* Hav. ad *concionem vocavit* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Neutrum probum est. Infra xxvi. 48. 'Scipio, conlaudato Lælio, ad concionem advocavit, pronunciavitque:' ubi vide Gronov. et ad II. 55. § 10.

CAP. II. § 1 *Tribunus populum in consules incitabat*] *Excitabat* Leid. 2. et Lov. 1. sed frustra. Paulo ante *Eodem tempore consules*, omisso *τῶ et*, Lov. 2. Vide ad II. 44. § 3.

Negabant consules, jam ultra ferri posse] *Negabant jam consules* Hav. Tum ultro Harl. 2. et Lov. 4. alibi etiam non raro obvio errore. Vide ad xxx. 16. § 3. Deinde *fieri posse* perperam Hav. Vide ad v. 54. § 6.

Ventum jam ad finem esse; domi plus belli concitari, quam foris] *Ad fines esse* Port. a m. pr. *ad finem est* Leid. 2. Hinc *plus belli incitari* Harl. 2. et Lov. 3. Nihil muto. 'Concitare bellum,' ut 'concitare tumultum;' de quo vide ad xxxviii. 33. § 7. *Domi plus belli, quam foris, concitari* alio ordine Gaertn.

§ 2 *Cujus rei præmium sit in civitate*] *Cujuscunque rei* Harl. 2. Lov. 4. Hav. Port. in margine, et Hearnii Oxon. B. et C.

Eam maximis semper auctibus cres-

cere] *Semper maximis* alio ordine Port. reliquis invitis. *Maximis* autem manu antiqua interpolatum est in Flor. quum ab initio *maximis* scriptum fuisset. Vide ad III. 17. § 5. et mox hoc lib. ad c. 3. § 1. *maxime* habet Lov. 5. Deinde *actibus* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 2. 4. 5. Harl. 2. Port. Gaertn. Klockian. et Hav. Frustra. Infra XXIX. 27. 'Eaque vos omnia bene juvetis: bonis auctibus auxitis:' ubi plura vide. 'Auctus' et 'actus' in membranis frequenter inter se turbantur. Vide ad XXI. 61. § 4.

Sic pace bonos, sic bello fieri] *Pace beatos* Lov. 4. quæ lectio nata videtur ex marginali expositione hominis, qui existimabat, 'bonus' hic pro felix, beatus poni; quum potius ponatur pro peritus, præstans. Ex Livio aliisque plura hujus locutionis exempla laudavit Curtius ad Sall. Jug. c. 13. § 1. Adde mox cap. seq. 'Vir fortis ac strenuus, pace belloque bonus.' VII. 9. 'Utra gens bello sit melior.' Ita 'versu bonus Apollo' apud Nemes. Ecl. 1. 5. ubi videndus est Titiuss, et viri docti ad Val. Flacc. 1. 438.

§ 3 *Id et singulis universisque semper honorifuisse*] Video in Vossianis membranis τὸ *honorifuisse* desiderari. Unde timide suspicor, *seditionum esse, et singulis universisque semper fuisse*. J. F. Gron. *Honorifuisse* tantum in Voss. 1. defuit. Quod moneo, ne quis, Hearnio fidem habens, in Mss. Vossianis deesse credat. Eidem ex meis duo accedunt, Lov. 1. et Leid. 2. qui posterior plerumque codici illi Voss. consentit. *Honorifuisse* habet Gaertn. Sed litera sibilans voci priori adcrevit ex similitudine initialis vocis seq. Vide hoc lib. ad c. 33. § 10. 'Honorifuisse,' ut 'esse invidiæ,' 'crimini,' 'usui;' de quibus vide ad III. 29. § 2. Præterea *et id singulis universisque* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 2. 4. Lipsiens. et Harl. 2. *id et singulis et universisque* Hav. *Et singulis universisque*

dictum est, ut 'et Antiochum Ætolosque' XXXIV. 37. § 5. ubi alia exempla vide. Heumannus, dnce Gronovio, legebat *seditionum et esse, et singulis universisque semper fuisse*, existimans, ex priori et factum fuisse *id*. Sed reliqui codd. servant vulgatum; nisi quod *Maxime Romæ præmium seditionum esse* habeat Lipsiens. a m. pr. in contextu: *seditionem esse* Lov. 2. et Gaertn.

§ 4 *Et quemadmodum plebs gloriari posset, auctiorem*] In Ms. volumine legitur, *ut quemadmodum plebs gloriari posset*. Legi posset etiam, *tum quemadmodum plebs gloriari posset*. Rhen. Quidam libri habent *ut, pro et*. Sed esset plane ἀναρταπρόδοτον, id est, oratio altero defecta membro, et supplendum 'ita etiam senatui annitendum.' Sed non placet. Notandum tamen genus sermonis, *plebs posset gloriari auctiorem amplioemque*; et num desideretur *se*. Porro statim post, *donec* pro 'quamdiu' manifeste usurpatum. Glar. Vetus lectio *se auctiorem*. Sigon. Verba *Reminiscerentur, quam majestatem, &c. amplioemque esse*, tamquam alieno loco posita, hic tollo, et repono infra ante illa § 9. 'Certum habere,' &c. Klock. Solus Pal. 2. *se auctiorem amplioemque esse*: nam reliqui duo cum Campani ed. *posset, auctorem amplioemque esse*. In Andreæ recensione provocabulum *se* solummodo deest. Gebh. Hi at oratio: aliquid excidit. Vigenierus legerat *et, non ut*. T. Faber. *Ut quemadmodum plebs gloriari posset, auctiorem amplioemque esse* legebatur in primis edd. Andreæ et Campani, secutisque eas Becharii, Veneta, Moguntina, Ascensii: Aldus, Juntas, et Frobenius dederunt *et quemadmodum*. Itaque Rhenano monendum fuit, in Ms. esse *ut*, quod tamen ille commutat in *tum*. Sed et Glareanus rejicit τὸ *ut*, quia foret ἀναρταπρόδοτον, et supplendum *ita etiam senatui annitendum*: quod tamen non placere: videndum

etiam num desideretur *se*. Vix hoc pronunciarat: ecce Sigonius. Vetus lectio *se auctiorem*. Atqui fideles libri non habent illud *se*, et, si saluum volumus Livium, detrahendum vulgatis, haud addendum est. Tolle τὸ *esse*, et sincerum erit: *quam liberis tradituri essent, ut (quemadmodum plebs gloriari posset) auctiorem amplioreque*. Nimirum eam majestatem liberis traderent, vel tradituri essent. *Ut*, id est, quibus modis et rationibus. Plebs suam majestatem vimque in republica tribunis et sacratis et Valeriis Horatiisque legibus intenderat: idque jure poterat gloriari. Jubent igitur consules senatum adniti, ut Patribus patriciisque jus æque sit gloriari, amplissimi ordinis majestatem ab se factam traditamque liberis augstio-rem. Infra c. 19. ‘memorque generis, quod, amplissimum acceptum, majus auctiusque reliquit posteris.’ vi. 37. ‘In plebem ventura omnia, quibus patri- cii excellent, imperium atque hono- rem, gloriam belli, genus, nobilitatem, magna ipsis fruenda, majora liberis relinquenda.’ Particulas illas duas similiter conjungit xxi. 13. in oratione Alorci: ‘Si eam, quemadmodum ut victor fert Hannibal, sic vos ut victi audiat.’ J. F. Gron. Gronovius jubet detrali *esse*. Si hoc contra consensum Mstorum, quibus usus est, detrali potest, etiam licebit, addita una litera et mutata distinctione, conjicere, *ut, quemadmodum plebs, gloriari posset, auctiorem amplioreque esse*. Duk. *Et*, pro *ut*, non nisi in Harl. 2. et Port. inveni: *se* tantum in Lov. 5. Hav. et a m. sec. inter versus in Port. Tum *auctorem* in Voss. 2. Leid. 1. Harl. 1. Lov. 3. Gaertn. Port. a m. sec. et in contextu Voss. 1. pro quo *auctiorem* in margine correctum est. Deinde copula *que* deficit in fragm. Hav. a m. pr. Denique τὸ *esse* superest in omnibus meis. Monet etiam Hearne, codd. suos vulgatum retinere præter B. qui Sigonio

adstipulatur. Donjatio perspicua videbatur sententia, si conjunctio *et* loco particulæ *ut* substitueretur. Quod si verum, eam deserere non debuisset. Mox enim, pro *ut*, legit *utrum*, subdens non inconcinnam interrogationem esse; utrum senatores relicturi essent liberis majestatem ordinis sui a se ampliatam, quemadmodum plebei gloriari possent plebis auctoritatem a se amplio-rem posteris tradi. Fatetur quidem, non esse ad manum codicem quo hæc lectio fulciatur; sed respondet, nec magnam mutationem introduci, nec aliorum emendationes, quæ quidem tolerabilem sensum exhibeant, scriptis voluminibus niti. Verum ut hæc mutatio commodum sensum habeat, non modo τῷ *ut* substituenda est vox *utrum*, sed etiam, ut Gronovio quoque visum est, τὸ *esse* expungendum est. Conjecturam Gronovii, primis edd. et Mss. propiore, Clericus admisit, inducens verbum *esse*, quod, ut nimis andax, improbandum puto. Ipse Gronovius in priori ed. notarum conjecerat, *ut, quemadmodum plebs, gloriari posset, auctiorem amplioreque esse*: quod deinde sibi quoque placere Jac. Perizonius in margine cod. sui notavit: quod si adridet, *ut* accipiam pro ‘utinam;’ quo sensu usus est Ovid. Epist. Heroid. xiii. 161. ‘Perque, quod ut videam canis albere capillis, Quod tecum possis ipse referre, caput.’ Cæterius ad marginem cod. sui conjecit, *an, quemadmodum plebs gloriari posset, auctiorem amplioreque esse?* scil. tradituros. Vide tamen num illis Gronovii ac Donjatii vestigiis insistendo legi possit *utrum, quemadmodum plebs, gloriari posset, auctiorem amplioreque esse*. Lectionem nihilominus, quæ ante Clericum obtinebat, reduxi. Ceterum vir doctus ad oram ed. Curionis adscripsit, forte legendum *quodammodo*, pro *quemadmodum*. Sed ita sensus omnis perit.

Finem ergo nec fieri, nec futurum] Lege *fatutam* ex triga Pall. et Campani ed. Gebh. *Futuram* ex o. Mss. et Campani atque Aldina editis scriptissimus. 1x. 26. 'Sine fine ulla quæstionis suæ jus esse.' xxii. 57. 'Quænam futura finis tantis cladibus foret.' J. F. Gron. *Futuram* etiam omnes mei, solis tantum Lov. 2. et forte Flor. ac Klockian. in quorum excerptis nihil monitum video, exceptis. Se etiam *futuram* in suis invenisse testatur Hearnius. Idem sibi quoque in vet. cod. obvium fuisse proficitur Pierius ad Maron. *Æneid.* v. 327. Sæpe quidem *finis* genere digniori obcurrit apud Livium. Vide ad i. 44. § 2. Idem tamen ea voce etiam genere sequiori usus est, ut constat non modo ex locis a Gronovio laudatis, sed etiam ex xxxvii. 26. 'Turpe existimabat, Eumenis classem adjuvare consulem ad trajiciendas in Asiam legiones: se Colophonis obsessæ auxilio, incertam finem habituro, adligari.' Et ita etiam alii. Cic. ad Famil. x. 32. 'Quorum quis ullam finem aut modum futurum putavit?' ubi videndus Victor. ad Attic. ix. 10. 'Si Cnæus Italia cedit, in urbem redeundum puto: quæ enim finis peregrinationis?' ubi videndus Malasp. Lucret. i. 108. 'nam si certam finem esse putarent *Ærum*narum homines, aliqua ratione valerent Relligionibus atque minis obsistere vatum:' ubi consulendus est Lambin. Horat. Epod. xvii. 36. 'Quæ finis, aut quod me manet stipendium?' Ovidius Amor. Eleg. ii. 12. 13. 'Me duce ad hanc voti finem, me milite veni:' ubi alia exempla conlegit N. Heinsius, qui ut et Burmann. iterum consulendi sunt ad Nason. Art. Am. i. 282. Gellius Noct. Attic. i. 3. 'Minime dicitur, quatenus quaque fini dari amicitiae venia debeat.' Et postea eod. cap. 'Hac, inquit, fini ames, tamquam forte fortuna osnurus: hac itidem tenus oderis, tam-

quam fortasse post amaturus.' Plura exempla habet Nonius Marc. hac voc. et Palmer. in Spicil. p. m. 772. Et ita monumentum seculi Angustei Cenotaphium a Pisanis Caio Cæsari erectum: POST. CONSVLATVM. QVEM VLTRA. FINIS. EXTREMAS. POPVLI ROMANI. BELLVM. GERENS. FELICITER. PEREGERAT. Vide Noris. ad Cenotaph. Pisan. Diss. iv. 3. p. 467. Paulo post *donec quam tam felices seditiones* Hav. Videtur duplex olim in aliquo cod. lectio exstitisse, *quam felices*, et *tam felices*, quam utramque librarius ille simul juxxit. Vide ad iii. 44. § 4.

§ 5 *Colluvione gentium perturbationem auspiorum]* Antiquus codex habet *colluvionem gentium*. Rhen. Similiter præferunt etiam omnes codd. quibus utor. Et ita ante Rhenanum jam ediderunt Rom. 1472. Parm. 1480. Mediol. 1505. eosque secuti plerique reliqui usque ad Froben. qui a. 1531. iterum *colluvione* dedit, unde Rhenano monendi occasio data est, antiquum cod. *colluvionem* habere.

Ne quid sinceri, ne quid incontaminati sit] Idem Pall. et Campani ed. habent *neque incontaminati*. Gebh. Eadem lectio etiam, excepto solo Flor. perstat in omnibus meis. In Lov. 4. tamen a m. sec. *ne quid incontaminati* emendatum est; quod etiam elegantius judico. Infra xxxiv. 3. in fine: 'Ne ullus modus sumtibus, ne luxuriæ sit:' ubi plura vide. Ceterum in Flor. a m. pr. scriptum est *ne quid incontaminatis*, omissa vocula *sit*. Ut autem ultimis prima conveniant, pro *sinceri* manu antiqua emendatum est *sinceris*. At quisque videt, ultimam literam *roû incontaminatis* initialem esse verbi *sit*, cujus reliquæ interceptæ sunt a proxima voce *ut*. Mox *nec quisquam se* Lov. 4.

§ 6 *Quam enim aliam vim connubia promiscua habere]* *Connubia promiscua habere* Voss. 2. *connubii promiscua*

cuam habere Lov. 2. 3. 4. 5. et Gaertn. *alia vim connubium promiscuum habere* Hav. *connubium promiscuum habere* etiam Port. *connubia habere promiscua* fragm. Hav. *connubii promiscua habere* Leid. 1. et Lipsiens. a m. pr. in contextu: *connubia promiscua habuere* Flor. a m. sec.

Nisi ut ferarum prope ritu vulgentur concubitus plebis Patrumque] Pal. 3. *vulgentur*, cum nota expungendæ liquidæ: ut sit, *nisi ut ferarum prope ritu vagentur*. Nam inde ‘vulgivaga Venus.’ Supra III. 47. ‘Placet pecudum ferarumque ritu promiscue in concubitus ruere.’ Gebh. *Vulgentur* servant omnes nostri: idque verius est. Contra per errorem librarii Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. dederunt *prope ritum vulgentur concubitu*. *Prope ritum* etiam est in Lipsiens. Præterea *ni*, pro *nisi*, est in Harl. 2. Vide ad XXIII. 1. § 8. *Ubi ut ferarum* exhibet Gaertn.

Ut, qui natus sit, ignoret, cujus sanguinis, quorum sacrorum sit] Bene procedunt hæc eleganti nexu, quem resolvit nonnihil Pal. 3. *ignoret, cujus sanguis, quorum sacrorum sit*. Tibull. Eleg. 1. 6. ‘Te semper, gnatamque tuam te propter amabo; Quidquid agit, sanguis est tamen ille tuus.’ Gebh. *Cujus sanguis* manifesta librarii menda est. Ex promiscuo connubio natus sciebat ‘cujus sanguis,’ id est, cujus filius esset: at ex sententia consulum ignorabat ‘cujus sanguinis,’ id est, cujus generis, patricii an plebei foret. In omnibus nostris vulgatum constanter superest. Verba sequentia *dimidius Patrum sit* deficient in Voss. 2. et Lov. 2. ac 3. negligentia librariorum, cui ansam dedit repetita vox *dimidius*. Alia exempla vide ad IX. 11. § 11.

Ne secum quidem ipse concors] Monstrum residet in Pal. 2. *nec cetus quidem*. Pellant, sive configant alii. Gebh. *Ne cetus quidem* etiam Hav. *nec secum quidem* Harl. 2. et Gaertn.

Monstrum illud auctore librario natum est: at quo casu, nescio. Non omnium enim, quæ indoctum hoc hominum genus peccavit, ratio reddi potest.

§ 7 *Ad consulatum vulgi turbatores adcingi*] *Attingi* Lipsiens. librarium solito errore. Vide ad VI. 35. § 2. Tum *vulgi turbationes* Lov. 4. Præterea in verbis præced. *Patrum id videri*, pro *Parum i. v.* Flor. Lov. 4. et Lipsiens. In verbis seqq. *τδ et* deest in eodem Lipsiens.

Nunc rogari, ut seu ex Patribus] *Nunc rogati* Lov. 2. *nunc rogare* Leid. 2. quomodo librarius dedisse videtur, ut ita conveniret præcedenti ‘tentasse.’ Reliquis tamen Mss. dissentientibus ac vulgatum firmantibus, nihil mutari placet. Ubique enim Livius, qui passim omni modo orationem variare, atque ita animis lectorum gratiorem reddere conatur, sermoni passiva forma alium activa, et vicissim subjungit. Supra I. 4. ‘Sacerdos vincita in custodiam datur; pueros in profluentem aquam mitti jubet.’ c. 30. ‘Quam bellum utrimque summa ope pararent, vertique in eo res videretur:’ ubi vide Jac. Gronovium. c. 44. ‘Certis circa terminis inaugurato consecrabant, ut neque interiore parte ædificia mœnibus continuarentur, quæ nunc vulgo etiam conjungunt:’ ubi vide. II. 2. ‘Rerum deinde divinarum habita cura, et regem sacrificulum creant.’ c. 54. ‘Adeoque neminem noxæ prænitebat, ut etiam insontes fecisse videri vellent, palamque ferretur, malo domandam tribuniciam potestatem.’ III. 49. ‘Eos concio audit, decemviro obstrepitur.’ c. 51. ‘Placere decem creari, qui summæ rei præessent, militarique honore tribunos militum adpellare.’ c. 64. ‘Conspiratione inter tribunos facta, ut iidem tribuni reficerentur, et, quo sua minus cupiditas emineret, consulibus quoque continuarent magistratum.’ IV. 3. ‘Quid

tandem est, cur cælum ac terras misceant? cur in me inpetus modo pene in senatu sit factus? negent se manibus temperaturos? VIII. 8. 'Inmemores sacramenti licentia sola se, ubi velint, exauctorent, infrequentia deserantur signa:?' ubi plura vide. Ceterum τὸ ut deficit in Flor.

§ 8 *Ne id Jupiter optimus maximus sineret*] *Sinat* Harl. 2. et Hav. quomodo etiam erat in Pal. 2. quod ansam Gebhardo dedit conjiciendi *sirit*. Vide quæ notavit ad Liv. 1. 32. § 7. Deinde *Jupiter optimus maximusque* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 2. 4. et Lipsiens. Adeo etiam in formulis nsitatissimis librarii errarunt. Supra II. 17. 'Jupiter optimus maximus, Juno Regina et Minerva, alii Dii Deæque obsidentur:?' eodem cap. 'In Capitolium currere, liberare ac pacare angustissimam illam domum Jovis optimi maximi decuit?' c. 19. 'Exsulum et servorum dux, profanatis omnibus, in cella Jovis optimi maximi habitaret:?' ubi in quibusdam codd. idem est error: eodem cap. 'Jupiter optimus maximus, exsulum atque servorum septus armis, nulla humana ope dignus erat:?' et sæpissime infra. Paullo ante vox igitur non comparebat in Lov. 4. et 5.

Imperium eo recidere; et se millies moriturum potius, quam ut] *Cecidere* Port. Deinde *milies* Gaertn. *miliens* Flor. et Leid. 1. Olim antiquos *mile* et *milia* scripsisse, et ita in melioribus quibusque membranarum exaratum reperiri, testatur optimus Broekhus. et quos laudat ad Prop. El. 1. 5. 10. Ad hanc scripturam addudit lectio mendosa cod. Haverk. in quo legitur *milites*. Vide ad I. 33. § 5. Utrum vero hæc et similia adverbia ultima syllaba per *ens*, an per *es* scribenda sint, vide ad XLIV. 45. § 9. Vocula *ut* deficit in ed. Rom. a. 1472.

§ 9 *Certum habere, majores quoque, si divinassent*] *Lego admitti patiantur. Reminiscerentur, quam majestatem se-*

natus ipsi a patribus acceperissent, quam liberis tradituri essent, quemadmodum plebs gloriari posset, se auctiorem amplioreque patricio ordine esse. Certum habere, &c. Klock. Transpositionem Klockii nulli codd. probant. Ceterum vox quoque exsulat a Lov. 4. *dimicassent*, pro *divinassent*, præfert Gaertn.

Sed asperiores alia ex aliis iniquiora postulando, quum prima inpetrasset] Omnia hæc verba negligentia scribæ omissa sunt in Leid. 2. Similem ob causam vox sequens *futuram* aberat a Voss. 2. *iniqua postulando* est in Lov. 4.

§ 10 *Primo quamlibet dimicationem subituros fuisse potius*] *Prius quamlibet* Leid. 2. sed eam lectionem ferri non posse, evincit vox *potius*, quam omnes constanter agnoscunt. Vir doctus ad marginem editionis Curionis conjiciebat, legendum esse *imo*, pro *primo*. Male. *Primo* est in principio certaminum inter Patres ac plebem. Mox *sibi poni*, pro *sibi inponi*, Lipsiens. Sed prima litera τὸ ἵponi, id est *inponi*, intercepta est ab ultima vocis præced. Vide ad xxxv. 8. § 9.

Quia tum concessum sit de tribunis, iterum concessum esse] *Quia cum concessum* Voss. ambo, Leid. 2. Harl. 2. Lipsiens. Lov. quinque, et Port. *quia quum concessum* Gaertn. *quare cum concessum* Hav. Cum et tum passim confundi, dicendum erit ad Epit. Liv. lib. XLVIII. in fine. Ceterum ultimis verbis *iterum concessum esse* respici ad decemviros creatos, perperam Clericus lectori persuadere conatur, quum diu antea Gronovius ad verba seqq. certiora docuerit; respici nempe ad tribunos plebis restitutos, postquam decemviris magistratus abrogatus esset. *Item concessum*, deficiente τῶ esse, Gaertn. Sed alibi *item* et *iterum* a scribis commutantur. Vide ad Liv. Epit. lib. XIV. *Item* scribendum esse Gro-

nov. conjicit ad verba seqq.

§ 11 *Sinere non fieri posse in eadem civitate tribunos plebis et Patres esse*] Certissimum erratum est in ed. Asulanica. Scribendum *Finem non fieri posse*: ut paullo ante, 'Finem ergo non fieri, nec futuram.' *Rhen.* Alii, pro *Sinere*, *Finem* emendarunt; ut paullo superius, 'Finem ergo non fieri, nec futuram, donec,' &c. Alii simul malunt legere, ad hunc sensum: Simul in eadem civitate fieri non posse, ut sint tribuni ac Patres. Ego suspicor aliquid deesse: nam nulla harum lectionum mihi satisfacit. *Glar.* Quamquam *Rhenanus* ita legerit in vetustis libris, *Finem non fieri posse in eadem*, &c. miror tamen hanc lectionem ei probari potuisse. Quid est enim hoc loco, *Finem non fieri posse*? &c. Locus est igitur adhuc depravatus. Quos ego libros veteres legi, ii ita habent, *Finem fieri non posse*. Quamobrem partim ex vulgata, partim ex antiqua lectione legendum puto, *Finem ergo non fieri. Non posse in eadem*, &c. Nam sunt etiam quidam libri, qui habent *Sinere non posse*. Ex quo conjicio legendum *Finem ergo*: præsertim vero quum supra dixerit *Livius*, 'Finem ergo nec fieri, nec futurum umquam.' *Sigon.* Edit. Colon. iterum concedendum de consulibus esse. Deinde *Sinere non fieri posse in eadem* *Tarvis.* et *Mogunt.* *Sine re non fieri posse* Colon. præfert ad marginem. In Ms. τδ *Finem*, sive alia vox fuit, erasum est, et ejus loci lacuna relicta. Lego iterum concedendum de consulibus esse. *Non ferri posse in eadem civitate tribunos plebei et Patres.* *Klock.* Et sic *Finem non fieri posse* ante *Rhenanum* emendavit optime *Campanus*, testes atque adstipulatores nactus jam *Pall.* duos meliores; nam *Pal.* 2. tenui discrimine *Finem fieri non posse*; cum legeretur ante in *Andreae* ed. *Sinere non fieri posse*. *Sigonius*, sollicitante ambitiose Italica, ne qua in re cedere videretur *Rhenano*, nulla necessitate legen-

dum prætendit, *Finem, ergo non fieri. Non posse in eadem*, &c. Nullo modo recte. Nam dicit consul, nullam finem sperandam esse discordiarum. Nam duplici factione scissam esse civitatem in Patres ac tribunos: alternos esse eliminandos atque tollendos. *Gebh.* Totum hunc locum sic lego, sic distinguo: *Finem non fieri; nec posse in eadem civitate*, &c. quod sequentia probant: lege modo. *T. Faber.* Lege, *Finem non fieri: non posse in eadem.* *H. Vales.* *Finem non fieri posse* Mss. et *Campanus* et *Venetii Zanensis* et *Juntas.* *Andreas* et *Bechar.* *Asc. Mog.* *Sinere non fieri.* *Pejus.* Superest tamen aliquid incommodi, quod sustulerat *Sigonius*, ni particulam interjecisset ergo, non necessariam. Lege quia tum concessum sit de tribunis, iterum concessum esse. Nempe post decemviros depressos. *Finem non fieri. Non posse in eadem civitate tribunos plebis et Patres esse.* Nisi malis, *Item concessum esse finem non fieri.* *J. F. Gron.* *Sinere*, quod est in multis edd. principum, in nullo mihi Ms. obvium fuit, et ex *Finē* natum videtur, *f* litera in *f* mutata. Contra *Finem non fieri posse* servant plerique codd. Pauci tantum in quibusdam inde differunt. *Finem fieri non posse: in eadem* habent *Lov. 5. Port. et Hav.* *Finem non fieri: in eadem civitate* *Leid. 2. Voss. 1. et Lov. 1.* *Finem non posse fieri: in eadem civitate* *Lov. 4.* *Finem non fieri posse*, præter edd. *Gronovio* memoratas, superest etiam in *Mediolan.* an. 1480. et *Aldina.* *Donjatus* non defuturos existimat qui ex veteribus libris non inproben, *Sinere* (sive pati) *non posse* (intellige se consules) *in eadem civitate tribunos plebis et Patres esse.* Inter quos me non esse profiteor, tum quod Mss. potius, quam quarundam edd. fidem sequi malim; tum quod ita vel invitis etiam edd. ejicienda sit vox *fieri.* At secundum *Gronovium* aliosque, quorum conjecturam probro, tantum in-

serenda est vocula *non*, quæ facillime excidere potuit, quod eadem modo præcesserit. Klockii conjectura plurimum a codd. scriptura recedit, id-eoque rejicienda. Mox alio ordine aut illum magistratum esse tollendum Voss. 1. Leid. 2. Lov. 2. 4. et Lipsiens. in eadem civitate tribunos plebis et Patres esse tollendum: potiusque sero, reliquis omissis, Lov. 1. Sed peperam. Mox etiam audaciæ culpa librarii non exstat in Lov. 2.

§ 12 *Illine ut inipune primo discordias serentes*] Tolle ut ex vet. lib. fide. *Sigon.* Mala fides libri Sigoniani tollit *ut*; quod eleganter additum meliores defendunt. Terentius Phorm. II. 1. 74. 'Egone illam cum illo ut patiar nuptam unum diem?' Horatius Epod. XVII. 56. 'Inultus ut tu riseris Cotytia.' *J. F. Gron.* Recte Gronovius vulgatum adversus Sigonium tuetur, cujus veteris libri scriptura adeo etiam ad seclis perpetuis, qui ubique ei consentire consueverunt, displicuit, ut hic eum deserendum judicaverint. Omnes enim mei *ut* servant, nisi quod eo careat solus Port. abest tamen etiam ab edd. Tarvis. utraque, Venetis 1495. et 1506. et tribus Ascensianis prioribus, post quas iterum voculam illam receperunt Moguntini. Ita v. 24. 'Victamne ut quisquam victrici patriæ præferret.' IX. 11. 'Ut tu quidem, quod petisti, per pactionem habeas, tot cives incolumes; ego pacem, quam hosti tibi remittendo pactus sum, non habeam?' Terent. Andr. I. 5. 28. 'Eine ego ut advorser? hei mihi, incertum est, quid agam.' Horat. Satyr. II. 5. 16. 'ne tamen illi Tu comes exterior, si postulet, ire recuses. Utne tegam spurco Damæ latus? haud ita Trojæ megessi:' nbi vide Lambin. Præterea *discordias ferentes* Lipsiens. Male. Supra III. 40. 'Nunc demum, quum hostes prope ad portas sint, civiles discordias serant.' VIII. 27. 'Si qua ars serendis discordiis adhi-

beatur.' Alibi 'serere' et 'ferre' commutantur. Vide ad III. 17. § 10.

Et cum hostes tantum non accersierint, exercitus conscribi adversus hostes non patiantur? sed] In antiquo codice est *arcessierint*, quod idem est cum *accersierint*. Rhen. Lege ut legitur in Mss. libris: *et cum hostium tantum accesserit, ex. consc. adv. hostes non modo non patiantur, sed audeat Canuleius*: et tolle interrogationis notam affixam voci *patiantur*. *Sigon.* Diversimode et hic locus conceptus est in libris nostris, quorum Pall. 1. ac 3. *et cum hostes arcessierint, ex. consc. adv. hostes tamen non patiantur?* Pal. 2. *et cum hostes tantum arcessierint, ex. cons. adv. hostes non modo patiantur?* Campanus subscribit vulgatæ lectioni: in qua si reponas *arcessierint*, displicere mihi non potest. Prave vero Andreas; *et cum hostes tantum arcessierint, ex. consc. adv. hostes non patiantur?* Gebli. Nihil probius idem liber, *cum hostium tantum accesserit*: quod non debuit amplecti Sigonius, memor hanc particulam, (quæ Græcis *μὲν οὖν*, et significat, 'parum abest quin,' 'propemodum,') passim a librariis esse vexatam. Sic apud Cornelium Nepotem in Datame c. 1. 'Ea, quæ prospere ei cesserunt, non magnitudine copiarum, sed consilii, quo tantum non omnes superabat, acciderunt:' sane quidam veteres *quo tam omnes*: sed haud quaquam audiendi. Satis magnum illud quod est, propemodum omnes superavisse. Valerius Maximus IX. 3. ex. 3. 'Annulos aureos sibimet ipsi et phaleras equis detractas abjecerunt, doloris impatientiam tantum non luctum profecto testati:' et hic labe ab non intellecta particula illa. Lege, *doloris impatientiam tantum non luctu profecto testati*. Pars enim luctus erat deponere annulos. Idem IX. 14. ext. 2. 'Hybrean Mylasenum, copiosæ et concitatæ facundiæ oratorem,

Cymæorum servo, strigmenta gymnasi colligenti, tam similem ferunt, ut tamquam germanum fratrem totius Asiæ oculi adsignarent.' Pighius recidit *ferunt* et *tanquam*, facitque *tam similem, ut germanum fratrem totius Asiæ oculi adsignarent*. Colerus e Dan. *tam similem, ut tantum non germanum*. Sed non percurant morbum. Totum illud *tam similem ferunt, ut*, demendum est, eique nil nisi *tantum non sufficiens* dum. Sic plane Fanovictoriensis codex; juvat et alter chartaceus, in quo, quæ dixi omit-tenda, desunt. Scripsit Valerius, *Hybrean Mylasenum, &c. Cymæorum ser-vo, strigmata gymnasi colligenti, tan-tum non germanum fratrem totius Asiæ oculi assignarunt*. Eadem particula mendi occasio apud Suetonium Claudio c. 38. et in Rhetoribus c. 6. J. F. Gron. Codici Sigoniano Oxon. suum B. consentire, Hearne anctor est. Mei, qui eidem succinere solent, hic ab eo non nihil in diversa abeunt: *et cum hostium tantum arcesserit, ex. consc. adv. hostes non modo pat. est in Hav. et cum hostium tantum arcesserit, ex. consc. adv. hostes tantum non pat. in Harl. 2. et Port.* Reliqui propius accedunt ad vulgatum. Lov. 5. a m. pr. per omnia vulgatum servat; sed *et cum hostium tantum arcesserit* a m. sec. in eo interpolatum est. *Et cum hostes causatum non arcesserint, ex. consc. adv. hostes non pat. habent Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. et cum hostes arcesserint, ex. consc. adv. hostes tantum non pat. Voss. 2. et cum hostes tantum non arcesserint, ex. consc. adv. hostes tantum non pat. Leid. 1. Lov. 3. Gaertn. et fragm. Hav. Neque aliud exstat in Lov. 2. et 4. ut et Lipsiens. nisi quod illi accersierint præferant, pro arcessierint; hic accesserint*. Eandem lectionem etiam exprimere voluisse videtur scriba Harl. 1. sed *τὸν tantum non repetitio* oculis ejus inposuit, et effecit, ut, mediis omnibus omissis, tantum dederit

et cum hostes tantum non patiantur. Editi a lectione, quæ nunc exstat, non differunt, nisi quod vetustissimi præferant *accersierint, accerserint, vel arcesserint, pro arcessierint*. Vide Gebhardum ad II. 19. § 16. et ad IX. 9. § 12. Optime Gronovius illud *tantum non* vindicavit. Eodem Noster alibi sæpe usus est. Infra v. 7. 'Quum agger promotus ad urbem, vineæque tantum non jam adjunctæ mœnibus essent.' XXV. 15. 'Dnos consules ad Beneventum esse, diei iter a Capua; tantum non ad portas et muros bellum esse:' ubi etiam ob non intellectas particulas in scriptis et excensis turbatur. XXXIV. 40. 'Nunciis aliis prope super alios adfœrentibus, tantum non jam captam Lacedæmonem esse:' ubi videndus Gelenius. XXXVII. 29. 'Quod ubi Eudamus, qui cogeat agmen, vidit, non posse exæquare ordinem Romanos, et tantum non jam circumiri a dextro cornu, concitat naves.' Utuntur iisdem et alii. Valer. Max. I. 8. ex. 10. 'Hoc quidem hominis, et casu; illud tantum non ore ipsius Apollinis editum:' ubi videndi viri docti IV. 6. ext. 3. 'Quum splendidissimum totius Græciæ decus Lacedæmon præcipuum uxoriæ fidei specimen tantum non nostris ostendet oculis:' ubi iterum turbant codd. Et ita is scriptor sæpe. Plin. Hist. Nat. XII. 6. 'Excogitavit aliquas adspectu hispidas, tactu truces, ut tantum non vocem ipsius fingentis illas, rationemque reddentis exaudire videamur.' XXXV. 18. 'Ut prætoriam quoque ornamenta decerni a senatu viderimus libertis, tantumque non cum laureatis fascibus remitti.' Plinius alter in Panegy. c. 23. 'Gratum, quod tantum non ultro clientibus salutatis quasdam familiaritatis notas adderes.' Florus III. 21. § 1. 'Vestales amplexus aras tantum non eodem igne sepelitur:' ubi videndus Dukerus. Easdem vocu-

las Livio reddere conatus est Gronov. ad xxiv. 8. § 8. et ab alio Seneca redditus probavit ad Natur. Quæst. 1. 16. Ceterum non diffitendum est notam Sigonii ad hæc verba in recentissima ed. a. 1592. omissam esse, sive lectio vet. lib. jam ipsi Sigonio displicuerit, sive illi, qui huic editioni præfuit. Quum tamen Gronovius eam servandam judicaret, neque ego expungere volui. Edidi autem quemadmodum verba concepta inveni in prima omnium ed. In recentiori enim a. 1572. ex cod. suo legebat *ex. conscr. adv. hostes non modo patiantur*: pro quo operæ in ed. Modii dederunt *ex. conscr. adv. hostes non putiantur*? quod servatum est in Gronoviana a. 1679.

§ 13 *Delectum haberi prohibiturum*] *Dilectum* Flor. Voss. 1. Leid. ambo, Lov. 1. Lipsiens. Klockian. et fragm. Hav. Vide ad xxxvii. 51. § 7. Paulo ante pronomen *se* deerat in Lov. 3.

Quid esse aliud, quam minari, se proditurum patriam? oppugnari atque capi passurum] Vennustior antiqua lectio *se proditurum patriam? patriam opp.* Sigon. Primo habent Pall. duo meliores *quid hoc esse aliud*. Deinde locupletius Pal. 2. *se patriam proditurum? patriam opp. ac capi pass.*? Quam si in suo invenisset Sigonius, quantis incessisset lætitiis! Ego parum fidam libro sublestissimæ scripturæ, dissentientibus melioribus. Gebh. Fortasse *quid id esse aliud, quam minari*? Duk. Simile quid, ac Gebhardo in Pal. 2. etiam Sigonio in codice suo obvium fuit, enmque id cupide probasse, docet adscriptum ejus Scholion; ut Gebhardus hic vernus harnspex fuerit, et Sigoniani ingenii indolem perspectam habuerit. Quod vero Sigonium ita in suo invenisse, et probasse ignoraverit, inde factum est, quod scholia ejus tantum consuluerit ex ed. vel Modii, vel Gruteri, vel simili, in quibus operarum culpa tō

patriam posteriori loco erat omissum, ut etiam factum in ed. Gronoviana a. 1679. Porro *patriam proditurum, patriam oppugnari* etiam Harl. 2. *proditurum patriam, patriam oppugnari* Hav. Quamvis autem vox *patriam* posteriori loco ab errante librario omissa esse videri possit, quod modo præcesserit; qualia scribarum peccata plura vide ad xxxiii. 27. § 4. quum tamen integerrimi codd. in ea omitenda conspirent, eaque neglecta sensus haud minus elegans sit, Gebhardum secutus eam insuper habui. Præterea voces *se proditurum patriam? oppugnari* negligentia descriptoris exsulant a Leid. 1. Similitudo ultimarum literarum in vocibus *minari* et *oppugnari* eum in hunc errorem pertraxit. Tum *oppugnari ac capi* est in Hav. *capi passum* in Voss. 1. et Leid. 2. Denique *quid hoc esse aliud* in Voss. 2. quomodo sæpe obcurrit ‘quid hoc rei est?’ ‘quid id rei est?’ de quo dixi ad iii. 4. § 5. Ita vi. 7. ‘Hostis est quid aliud, quam perpetua materia virtutis gloriæque vestræ?’ Vulgatum tamen, cui favet reliquorum meorum consensus, non damno. Ita enim ipse Livius sæpe alibi locutus est. Mox hoc lib. c. 4. ‘Quid est aliud, quam exsilium intra eadem mœnia, quam relegationem pati?’ vi. 40. ‘Quid est aliud dicere, quod petunt alii, nos ita fastidimus, ut sine mercede magna non accipiamus?’ et inferius eodem cap. ‘Quid est dicere aliud, nisi, quia indignos vestra voluntate creaturi non estis, necessitatem vobis creandi, quos non vultis, imponam?’

Non plebi Romanæ, sed Volscis, et Æquis, et Veientibus] *Non plebis Romanæ* perperam Flor. Lov. 1. Lipsiens. Leid. uterque, et Voss. 1. a. m. pr. Deinde *venientibus* Flor. a. m. pr. Vide hoc lib. ad c. 52. § 7.

§ 14 *Se speraturos Capitolium atque arcem scandere posse*] *Se separatos* aberrans librarius cod. Hav. *arcem se*

scandere Leid. 2. et Lov. 1. unde conjectura nasci posset, legendum esse *arcem ascendere posse*. Passim enim id verbum a librariis corruptum est. Vide ad II. 28. § 6. Sed nihil muto. Liv. III. 68. 'Jam intra mœnia erit, et arcem et Capitolium scandet.' Horat. Od. III. 30. 8. 'Crescam laude recens, dum Capitolium Scandet cum tacita virgine pontifex.'

Cum *jure majestate ademta, animos etiam eripuerint*] Rott. Florent. Voss. duo, et editi, *cum jure ac majestate*. Forte etiam distinguendum: *scandere posse? Si patribus tribuni cum jure ac majestate ademta animos etiam eripuerint, consules paratos*. J. F. Gron. Particula *ac* non modo superest in omnibus nostris, nisi quod ejus loco *et* atque substituat Hav. et in omnibus, quos Hearne consuluit, Oxon. verum etiam in editis usque ad postremam Gruteri, ubi, nescio utrum voluntate editoris, an vero lapsu operarum, perperam omissa fuit. Præterea *adepta* Flor. Sæpius ita peccarunt librarii; quod, quum forte *adæpta* scriptum esset, ad additam notam non attenderint. Vide ad II. 56. § 16. Mox vocem *scelus* non agnoscit Klockian.

CAP. III. § 1 *Quum maxime hæc in senatu agerentur*] Maxime Flor. qui ita sæpius exaratum præfert. Vide ad cap. præc. § 2. *hæc agerentur in senatu* Harl. 2. et Hav. Paulo post verba *et adversus consules* deficiunt in Leid. 2. sola autem vocula *et* in Lov. 5. et ed. Rom. a. 1472. ac Parm. 1480.

§ 2 *Quantopere vos, Quirites, contemnerent Patres*] Ut sæpe ad Ciceronem monui, legendum et hic ex Pal. 3. *quanto opere*. Sic Gellius I. XIII. cap. 26. 'Legebatur Panætii philosophi liber de officiis secundus, ex tribus illis inclitis libris, quos M. Tullius magno cum studio maximoque opere æmulatus est:' et XVI. 13. 'Prænestinos autem refert maximo

opere ab Tiberio imperatore petisse orasseque, ut ex colonia in municipii statum redigerentur.' Hinc corrigendus Novius Atellana, quæ inscribitur Parcus, apud eundem auctorem XVII. 2. e Mss. Pall. 'Quod magno opere quæsierunt, id fruisce non queunt.' Livius VI. 5. 'Haud magno opere plebem moverant, et infrequentem in foro:' ut habent duo Pall. codd. meliores. Lib. VII. c. 14. 'Tullius magno opere a dictatore petere:' ut habet Ms. Pal. 3. Ibidem Pal. 3. 'Illi quoque tamen videndum magno opere esse.' IX. 45. Pall. duo: 'Quod quanto opere optandum foret, Hernicos docuisse:' XXVI. 50. 'Quando tanto opere peterent.' Ita correxi XXXVI. 59. *Gebh. Quanto opere etiam Flor. Leid. ambo, Lov. 1. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. Plura infra dicentur ad Liv. XXVIII. 18. § 4.*

Qui una secum urbe intra eadem mœnia viveretis] Pal. 2. *quod una septi urbe*. In similem incidit codicem Campan. *quia una septi in urbe*. *Gebh. Quia una secum urbe int. ead. mæn. vicitis* Lipsiens. et Lov. 4. *quia una secum urbe int. ead. m. vixeritis* Lov. 5. et Port. a m. pr. in quo posteriori *septi*, pro *secum*, emendatur manu altera: *quia una septum urbe* Flor. *qui una septi urbe int. ead. m. vixeritis* Hav. et Harl. 2. *qui una septi urbe fragm. Hav. quod tamen a m. sec. quia, pro qui, præfert. quia, pro qui, est etiam in Voss. ntroque, Leid. ntroque, Lov. 1. 2. 3. Gaertn. Klockian. et ed. Rom. 1472. ac Parm. 1480.* Sed nihil mutandum. 'Indignos, qui viveretis,' ut sæpe alibi. Supra I. 17. 'Patres deinde, si dignum, qui secundus ab Romulo numeretur, crearit, auctores fient.' Terent. in Eum. V. 2. 26. 'si ego digna hac contumelia Sum maxime; at tu indignus, qui faceres, tamen.' In Heautont. IV. 4. 19. 'Dignam me putas, quam inludas.'

Sæpe equidem et ante videor animadvertisse] *Sæpe quidem* Lov. 2. et Gaertn. Sed litera initialis τὸν equidem intercepta est ab ultima vocis præced. Vide ad II. 44. § 6. Deinde τὸ ante non comparet in Voss. 2. et hoc modo trajicitur *et videor ante animadvertisse* in Harl. 2. et Hav.

§ 3 *Quid aliud quam admonemus, cives nos eorum esse]* *Quid aliud admonemus, quam cives* Leid. 2. et Lov. 1. a m. sec. nam a m. pr. τὸν admonemus omissum est. Videntur autem librarii ita voces transposuisse, quod non adsequerentur elegantiam, in scriptis Livianis tamen sæpissime obviam, ut ‘quid aliud quam,’ ‘nihil aliud quam’ ponantur, pro quid aliud agimus quam, nihil aliud agimus quam. De priori vide ad Liv. XXXIV. 2. § 12. ubi partim ex Mss. partim ex conjectura scribendum monebo, *Quid enim nunc aliud per vias et compita, quam rogationes tribunorum plebis suadent, aliæ legem abrogandum censent:* de posteriori ad XXXI. 24. § 3. ubi Gronovius scribendum monuit, *Nec quidquam aliud, quam ad deforme spectaculum semirutæ ac fumantis sociæ urbis quum venisset.* Præterea *cives vos eorum esse* Lipsiens. ac Lov. 2. et 3. nos *cives eorum esse* alio ordine Hav. Denique anonymus ad marginem ed. Curionis malebat *concives nos eorum esse.* Sed diu est, quod viri docti Voss. Vorst. Sciopp. alique docuerint, *concivis* barbaram atque ultimæ Latinitatis vocem esse, eoque sensu scriptores, qui optimo seculo linguæ Latinæ et diu postea vixerunt, vocabulo *civis* usos esse. Silius VI. 670. ‘Cernit et extremos defuncti civis honores.’

§ 4 *Altera connubium petimus, quod finitimis externisque dari solet]* *Ipsos ad conn. petimus* Lov. 2. *Alter ipsos ad conn. petimus* Gaertn. *conubium* autem et hic et alibi sæpe in Flor. et Leid. 1. exaratum conspicitur. Utramque scribendi rationem priscis

in usu fuisse, et in Mss. obcurrere, observat Dausquei. de Orthogr. parte sec. ea voce. Ratio tamen et origo vocis stat pro vulgata scriptura. Deinde *finitimis huius externisque* Lov. 1. *finitimis extraneisque* Lov. 3. *finitimis exterisque* Lov. 4. quarum varietatum compendium scribendi causa fuit: *externis finitimisque* Hav. *exenis finitimisque* Harl. 2. Verum *finitumis*, pro *finitimis*, scriptum præfert Leid. 1. non tantum hoc loco, sed etiam sæpe alibi. Ita I. 21. § 2. II. 53. § 3. ubi quædam vide. IV. 17. § 6. et alibi. Ea autem scriptura ex Cuii Cæsaris Cenotaphio Pisano firmari potest, ubi *legitume* scriptum occurrit. AD. DECVRIONES. REFERANT. EORVM. PVBLICA. AVCTORITATE. ADHIBITA. LEGITVME. ID. CAVEATVR. Ita *maritumus*. Vide ad VI. 31. § 5. Similiter ‘optimus maximus’ scripserunt æque atque ‘optimus maximus.’ Vide ad III. 17. § 5. ‘decumus’ æque ac ‘decimus.’ Vide ad II. 59. § 11. ‘intumus’ æque atque ‘intimus.’ Vide ad I. 1. § 2. Denique *dare solent* Harl. 2. et Lipsiens. Sed præstat quod editur.

§ 5 *Ut, quibus velit, populus Romanus honores mandet]* Tà *populus Romanus* desunt in Lov. 1. a m. pr. *ut, quibus velit Romanis*, præfert editio Mediolan. an. 1480. Paulo ante *nihil novi fecimus*, pro *m. n. ferimus*, Lov. 1. 2. 4. a m. pr. et Lipsiens. Vide ad VII. 3. § 6. Præterea *si id*, pro *sed id*, ed. Rom. 1472. et Parm. 1480.

§ 6 *Quid tandem est, cur cælum ac terras misceant]* Pal. 1. ut erat quod in Pal. 3. *cur cælum ac terras misceantur*. Et sæpe in forma passiva activa significatione ab auctoribus frequentantur. Gebh. *Cælum et terras* Lov. 5. Harl. 1. et Hav. *cælum ac terras misceantur* etiam Voss. 2. et Lov. 3. quod tamen, ut Gebhardus facere videtur, non ipsi Livio, sed ejus librariis, adscribendum arbitror; qui non modo notam, qua duæ ulti-

mæ literæ terminationis hujus passivæ indicari solent, sæpissime omiserunt, sed etiam pro lubitu addiderunt, ubi locus ei non erat. Vide ad xxxix. 22. § 8. Ceteroquin posset suspicio oriri, librarium dare voluisse *cur cælum ac terra, vel terræ misceantur*. Verum potius videtur Livius, locutioni activæ subjicere passivam, et hinc iterum activam, orationem variasse, de quo ante dictum ad cap. præc. § 7. Quin immo forsân id librariis displicuit, et locum corrumpendi prætextus exstitit. Præterea *Quid tamen est Lipsiens*. Vide ad xxii. 2. § 11. *Cur tandem est, cur cælum Klockian*. Mox *sit in senatu factus Gaern*.

Negant se manibus temperaturos, violentaturosque denuncient] *Negentes manibus*, duabus literis transpositis, ac duabus vocibus perperam junctis, Leid. 1. pro quo deinde *negantes manibus* præferunt Voss. 2. (cujus margini alterum *negent se manibus* pro varia lectione adpictum est) Lov. 3. et 5. a m. pr. qui *negant manibus* habet a m. sec. *negant se manibus* Gaern. 'Temperare manibus' est a vi abstinere. Supra ii. 23. 'Nec temperatum manibus foret, nî propere consules P. Servilius et Ap. Claudius ad comprimendam seditionem intervenissent.'

§ 7 *Si populo Romano liberum suffragium datur]* Abest a Pall. binis τδ *liberum*. Ita mox § 10. iidem omnes populi jussu Patribus regnasse, ejecto τῶ auctoribus. Gebh. Vocem *liberum* omnes nostri recte servant, uno excepto Lov. 3. in quo, ut et in Pall. duobus Gebhardi, scribarum culpa omissa est.

Et non præciditur spes plebeio quoque] *Et nunc* Lov. 2. et Gaern. *et si nunc* Harl. 2. Deinde *præcingitur* Voss. 1. *præfigitur* Leid. 2. in margine. 'Præcidere spem' Livius infra quoque hoc cap. utitur: 'Civis Romanus si sit ex plebe, præcisa

consulatus spes erit.' xxiv. 31. 'Ne spem reditus præciderent sibi.' xxix. 15. 'Ita præcisa spe senatum advenendi deprecandique:' et xlii. 50. 'Postquam legati ab Roma regressi præciderant spem pacis.' Etiam Cic. in Verr. i. 7. 'Id sum adsecutus, ut una hora, qua cæpi dicere, reo audaci, profuso, perditio spem judicii corrumpendi præciderem.' Ita 'præcidere reditum' Cic. in Pison. c. 22. 'De reditu Gabinii omittamus: quem etsi sibi ipse præcidit; ego tamen, os ut videam hominis, exspecto:' 'præcidere ultionem' Petron. in Satyr. c. 82. 'Despoliatus ergo, immo præcisa ultione, retro ad deversorium tendo.' Præterea *plebeio cuique* pleræque edd. principes, et operarum errore *plebeio quique* Tarvis. prima, usque ad Medioli. 1495. et Venetam 1498. in quibus *plebeio quoque*, quod jam editum exstat Romæ 1472. et Parm. 1480. iterum repositum. Id autem etiam servant omnes scripti.

Adipiscendi summi honoris] Legitur in omnibus fere libris *apiscendi*; et c. 6. 'Ut patricios desperatio primo, irritata plebe, apiscendi honoris, deinde indignatio, si cum his gerendus esset honos, deterreret.' Inveni ecce sunt, qui, ut per omnia antiquum obtineant, utroque loco, capital, credo, admissuri, si Livio suam vocem reliquissent, *adipiscendi* reposuerunt, cum *apiscendi* verbo Lucretius, Catullus, ipse denique, cum in libris de LL. tum in Epistolis, Cicero utantur. *Modius*, Novant. Lect. epist. 30. *Modius* hic et libro eodem c. 6. in illis verbis, 'ut patricios desperatio primo, irritata plebe, apiscendi honoris, deinde indignatio, si cum his gerendus esset honos, deterreret,' legit *apiscendi*. Verum nihil tale in omnibus nostris libris. Gebh. Et hic et c. 6. licet obsequaris Fr. Modio, et sine religione scribas *apiscendi*. Invenimus et nos tandem in mem-

branis, sed non nisi optimis et anti-
quissimis. *J. F. Gron.* *Apiscendi* ex
meis hoc loco retinetur Leid. 1. et
Harl. 1. ex illis vero, quos Hearne
Oxonii evoluit, L. 1. 2. et N. proxime
accedunt Flor. in quo est *apiscendi*,
et Klockian. obferens transpositis
litteris *aspiscendi*. Festus in voce
‘Aptus:’ ‘Aptus’ cum propria sig-
nificatione intelligatur; poni tamen
solet pro adeptus; sicut ‘apisci’ pro
adipisci.’ Plantus in *Epid.* v. 2. 3.
‘Sine, me hominem apisci.’ Terent.
in *Heaut.* iv. 3. 15. ‘Deorum vitam
apti sumus.’ Ita enim Faërmus, pro
adepti, ex optimo Bembi codice re-
stituit. Tacit. *Annal.* iiii. 31. ‘Ac
forte parva res, magnum ad certamen
progressa, præbuit juveni materiam
apiscendi favoris.’ xiiii. 21. ‘Baia-
rum suarum piscinas excolebat, cum
meis consiliis adoptio, et proconsu-
lare jus, et designatio consulatus, et
cetera apiscendo imperio præpara-
rentur:’ ita Ryckius ex cod. suo,
pro *adipiscendo*, edidit, eoque Taci-
tum delectari docuit. Nuper etiam
Corte id Plinio restituit *Ep.* iv. 8.
‘Illud vero ut apisci arduum, sic
etiam sperare nimium est.’ Quem
ad eum locum vide; ut et Giphanii
Collectan. ad Lucret. in voce ‘Apis-
ci:’ et Voss. in *Etymol. Ling. Lat.*
voce ‘Apio.’ Mox *stare urbs hic
non poterit* Gaertn. *stare hæc urbs*
Lov. 4.

Plebeiusne consul fiat] Scribe *ple-
beius ne consul fiat*. Est enim quasi
lex. *J. F. Gron.* Ut Gronovius emen-
davit, in plerisque superest codd.
At vero Flor. legit *plebeius nec consul
fiat*: ubi ultima littera τὸν nec repe-
tita est ex principio vocis sequentis.
Vide ad xl. 7. § 8. Alii, ut Voss. 1.
et Leid. 2. habent *plebeius non consul
fiat*, quo ipso tamen ejus emendatio
adstruitur. Verosimile enim est, olim
vocalum *ne* in margine per τὸ non
expositam, ipsamque expositionem,
primigenia lectione rejecta, deinde

receptam esse. Si vero *plebeiusne*
scriptum exstitisset, illud ne per non
reddi non potuisset. Libri excusi
variant, ita tamen ut antiquissimi,
quos vidi, duobus vocibus *plebeius ne*
dederint, et Lugdunenses demum
1553. substituerint *plebeiusne*. Quam-
vis autem anno sequenti Gryphius,
et biennio post Basileenses ac Sigo-
nius iterum priscam lectionem re-
duxerint, eam tamen Parisiensibus
a. 1573. veram esse persuadere non
potuerunt. Parisienses autem lap-
sos deinde secuti sunt omnes recen-
tiores editores usque ad Jac. Grono-
vium, qui patris emendationem con-
textui reddidit. Et tamen postea
iterum Hearne, Clericus, alique *ple-
beiusne* servare maluerunt. Paullo
ante *de imp. factum est*, pro *de imp.
actum est*, Flor. solito lapsu scriba-
rum. Vide ad vi. 28. § 2. Vulgatum
verum est. Sollemnis enim formula
est *actum est*, in summa desperatione.
Supra ii. 48. ‘Actumque de exerci-
tu foret, ni K. Fabius in tempore
subsidio venisset.’ c. 55. ‘Dicere,
actum esse de libertate sua:’ et alibi
sæpe. Vide Brisson. de *Formul.* viii.
p. m. 740.

*Tamquam servum aut libertinum ali-
quis consulem futurum dicat*] *Ac liber-
tinum* Harl. 2. qui error frequens est
in Mss. Vide ad xxi. 53. § 3. *aut li-
bertum* Lov. 4. Voces *aut libertinum*
deficiunt in Voss. 2. Denique *con-
sulem dicat futurum* alio ordine Leid.
2.

§ 8 *Ecquid sentitis, in quanto con-
temtu vivatis*] *Et quid sentitis* Flor.
Voss. ambo, Leid. uterque, Lov. 1.
3. 4. 5. Harl. uterque, Port. Lipsiens.
Gaertn. et Hav. Vide ad v. 36. § 5. In
fragm. Hav. *Ecquid* a m. sec. exstat,
priori lectione erasa. *Ecquid* autem
hic simplex est interrogatio. Vide
ad xxvii. 10. § 2. Deinde *in quanto
contemtu petatis* Klockian.

*Lucis vobis hujus partem, si liceat,
adimant*] Nobis habet Port. *lucis hu-*

jus vobis partem Harl. 2. Hav. et fragm. Hav. *lucis vobis hujusmodi partem* Hearnii Oxon. L. 1. et C. et Lov. 4. Sed τὸ *hujus* non est in Lipsiens. Deinde *scilicet adimunt* Hav. Vide ad III. 71. § 3. Mox quod *spiratis* scribæ negligentia non comparet in Voss. 1. Primitus etiam omissum erat in Lov. 1. sed ab eadem m. scriptum est in margine: *quid speratis est in Gaertn. qui et mox quid vocem mittitis, quid formas.* Passim *quid et quod* commutantur. Vide ad xxxviii. 10. § 1. Similiter etiam ‘spirare’ et ‘sperare.’ Vide ad v. 23. § 2. Tum alio ordine *formas habetis hominum* Lov. 4. *formam hominum habetis* editi priores Aldo, qui *formas* dedit, adstipulantibus omnibus scriptis.

§ 9 *Quin etiam, si Diis placet, nefas aiunt esse*] Tum etiam Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *Qui etiam* Lipsiens. et Gaertn. Præterea *si Dis placet*, Flor. Leid. 1. et Lov. 1. quod deinde pronum fuit librariis mutare in *si displicet*, ut factum est in Lipsiens. Lov. 4. a m. pr. et Voss. 1. In quo deinde posteriore nascentior aliquis vocem *si* erasit. Vide ad xxxvii. 53. § 5.

Si non ad fastos, non ad commentarios pontificum admittimur] Ant. Perizon. inter versus ad primam vocem adscripserat τὸ *etsi*, sive ita legendum iudicaverit, sive potius vocem *si* eo sensu hic poni existimaverit. Non culpo. Potes tamen etiam *si* hoc loco capere ‘si quidem,’ ‘quoniam,’ ut VII. 13. ‘Quamquam de gloria vix dicere ausim, si nos et hostes, haud secus quam feminas, abditos intra vallum omnibus contumeliis eludunt:’ ubi vide quæ notantur. Deinde ad *commentarios pontificum* Harl. 1. quod librarii erratum est.

Admittimur; ne ea quidem scimus, quæ omnes peregrini etiam sciunt] Notanda est lectio, quæ in codd. Lov. 1. Voss. 1. et Leid. 2. occurrit. Eorum prior præfert *pontificum omnes peregrini etiam sciunt admittimur, nec*

ea quidem scimus, quod omnes peregrini etiam sciunt: secundus pontificum omnes peregrini etiam sciunt admittimur, nec ea quidem scimus, quæ omnes peregrini etiam sciunt: tertius autem, pontificum omnes peregrini etiam sciunt admittimur, nec eadem quidem scimus, quod omnes peregrini etiam sciunt. Jam vero ex vitiosa tot vocum repetitione, cui sola librarii negligentia causam dedit, constare puto tres illos codices, si non plane ex eodem, attamen ex talibus exemplaribus descriptos esse, quæ ex eodem mendoso libro propagata sunt. Non enim verosimile est, quemque eorum sponte in singularem hunc errorem incidisse, sed potius alium ita præeuntem secutos esse. Mox trajectis dictionibus in *regum locum successisse* Harl. 2. et fragm. Hav. in *locum regium* habet Lov. 4. qui deinde omisit vocem *ante*. Præterea in *regibus ante fuerat* est in Gaertn.

§ 10 *En umquam creditis fando auditum esse*] *En numquam* Leid. 1. Voss. 2. Harl. 1. Lov. 1. 3. Lipsiens. et Gaertn. Sed ultima litera τὸν *En* perperam capiti vocis seq. præposita est. Male. Usui particularum *en umquam* inlustravit Gronov. ad Livii xxx. 21. § 8. Vide etiam quæ notabo ad xxiv. 14. § 3. *Item umquam* obfert Lov. 4. Insuper *credis*, pro *credit*, male Voss. 2.

Sed ne civem quidem Romanum, ex Sabino agro adcitum] *Sed ne quidem civem Romanum* Lov. 5. et Port. Nihil muto. Præterquam enim quod duo, et ii ne optimi quidem, codd. reliquorum consensui præferri nequeant, observandum etiam est Livium et optimos scriptores ita plerumque particulis *ne quidem* usos fuisse, ut inter eas unam aut plures voces interponerent. Id quum observasset Tursellin. de Partic. Latin. Orat. c. 99. addit quemdam tamen Gulielm. Insulanum Menap. p. 3. Observ. reperisse, bis illud a Cicerone semel a Livio

neglectum esse. Negare non audeo forte alibi vículas illas nulla dictione media junctas obcurrere, certe ita in optimis Grævii et Gronovii edd. extenditur ad Attic. II. 16. 'Ego illud ne quidem contemnā, quod extremum est:' ubi tamen alii *ne illud quidem* præferunt. Vide ibid. Manut. Id tamen dicam, tribus illis, quæ ex Gulielm. Insulano Tursell. landavit, locis aliter hodie in optimis excusis vulgatum reperiri. Prior locus est Cic. de Natur. Deor. I. 24. 'Nam de vita beata nihil repugno, quam tu ne in Deo quidem esse censes, nisi plane otio langueat.' Alter in Philipp. V. 9. 'Sed ne de utilitate quidem sua cogitaverunt.' Locus tandem Livii XXXVIII. 25. 'Ut ne fugam quidem facilem aut tutam haberent.' Vide etiam hoc lib. c. 26. § 11. Porro præpositio *ex* abest in Harl. 2. et Hav. at sex voces *quidem Romanum, ex Sabino agro additum* exsulant a Voss. 1. Leid. 2. et Lovel. 1. Eadem, prima tantum excepta, omissæ etiam sunt a librario Lipsiens.

[*Populi jussu, Patribus auctoribus*] Gebhardus ad § 7. hujus cap. monuit vocem *auctoribus* in omnibus Pall. deficere; quam neque in uno meorum reperi, nisi tantum in Lipsiens. et Lov. 4. a m. sec.

§ 11 *L. deinde Tarquinium non modo Romanæ*] Vetus liber dumtaxat ob transpositionem adverbii *modo* a vulgatis edd. evariat: *L. deinde Tarquinium non Romanæ modo, sed ne Italicæ quidem gentis*. Animadvertendum autem sic Livium loqui solitum, unica tantum adhibita negatione, ut in libro primo primæ Decadis cap. 40. 'Regnare Romæ advenam,' inquit, 'non modo vicinæ, sed ne Italicæ quidem stirpis.' Quem locum quidam, addita negatione, castigare sunt ausi: docent hoc vulgatæ edd. Aliquando duabus utitur negationibus; qui sermo frequentior est apud auctores, ut c. 21. 'Tantum metum,'

inquit, 'vastitatis in urbe agrisque fecit, ut non modo prædandi causa quisquam ex agro Romano non exiret, bellive inferendi memoria Patribus aut plebi esset; sed ultro Fidenates, qui se primo aut oppido, aut montibus, aut muris tenerant, populabundi descenderent in agrum Romanum.' *Rhen. Pall. tres non Romanæ modo*. Neque secus Campan. Supra I. 40. 'Regnare Romæ advenam, non modo vicinæ, sed ne Italicæ quidem stirpis.' *Gebh. Recte Rhenanus monuit non modo hic poni pro 'non modo non:' alia ex Livio exempla vide ad XXV. 26. § 11. Duabus negationibus modo usus est Livius hoc cap. 'Numam Pompilium, non modo non patricium, sed ne civem quidem Romanum.'* Ceterum *non Romæ modo* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. a m. pr. *non Romanæ modo* Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. et 1. a m. sec. insuper Lipsiens. Gaertn. Klockian. Harl. uterque, Port. Hav. et fragm. Hav. Quod quum in suis etiam codd. exstare viri docti monuerint, recipiendum putavi. Licet enim sæpissime *tà non modo* nullo medio adscito jungi soleant, interdum tamen etiam vox interponitur. Apud Cic. Tusc. V. 33. 'Tertias, quod essent plane inanes, neque necessitatem modo, sed ne naturam quidem attingerent, funditus ejiciendas putavit:' et apud Justin. XI. 8. 'Tum repente tantus nervos ejus occupavit rigor, ut interclusa voce non spes modo remedii, sed nec dilatio periculi inveniretur.'

[*Sed nec Italicæ quidem gentis*] Scribe *ne Italicæ quidem*, non *nec*. J. F. Gron. Recte. Neque tantum ita omnes scripti mei, uno excepto Lov. 5. in quo *ne* non compareret; sed et priscae edd. usque ad Gruterum, qui perperam *nec Italicæ quidem* vulgavit. Vide ad I. 10. § 3. *Tò quidem* deficit in Lov. 3.

[*Demarati Corinthii filius*] *Damarati*

ut supra. *Sigon. Demarti* Lov. 3. *Demarati* Flor. Leid. 2. Lov. 4. Harl. 2. et Hav. *Demarathi* Leid. 1. Lov. 1. et 5. et fragm. Hav. At *Damarati* Voss. ambo, Lov. 2. et Port. *Damarathi* Harl. 1. Contra Pal. 1. *Demarati*, Pal. 2. *Demarathi* præferre Gebhard. notavit ad 1. 34. § 2. ubi plura vide. Mox *incolam ab Quintiis Turquiniis* Lov. 1. Voss. 1. et Leid. 2. Sed illud *Quintiis* ex ultimis syllabis vocis *Tarquiniis* natum puto. *Incolam a Tarquiniis* vetustiores excusi usque ad Aldum, qui *ab* substituit, omnibus meis consentientibus, uno Gaetrn. excepto, qui fere semper *a τῷ ab* substituit.

§ 12 *Captiva Corniculana natum, patre nullo, matre serva*] *Patre* nullo, id est, ignobili, ignoto, et ab historicis præterito. Horat. Satyr. 1. 6. 9. 'Ante potestatem Tullî atque ignobile regnum Multos sæpe viros, nullis majoribus ortos, Et vixisse probos, amplis et honoribus auctos.' Seneca Epist. 108. 'Duos Romanorum reges esse, quorum alter patrem non habet, alter matrem. Nam de Servii matre dubitatur. Anci pater nullus; Numæ nepos dicitur.' Melchizedekum in divinis literis similiter dici ἀπάτωρ, nullo patre, observant theologi, quia et illius pater quis fuerit, in veteri codice nusquam declaratur. *Jac. Periz. Animadv. Histor.* c. 3. p. 157. *Captiva Cornicula natum* Voss. 1. Lov. 2. 4. 5. Lipsiens. Harl. 2. et Port. in quibus ultimam syllabam vocis *Corniculana* prima sequentis absorpsit. *Cornicula nã natum* Leid. 1. et Harl. 1. *Cornicularia natum* Lov. 3. Leid. 2. et fragm. Hav. litera *n* in *ri* dissoluta. Vide ad Livii III. 30. § 3. Deinde *Cornicularia nō notū patre illo* Lov. 5. a m. pr. *Cornicularia natum non nota patre illo* a m. sec. Verum illa *nō notū* ex glossa marginali in contextum perperam admissa censenda sunt; iis autem indicari per 'patrem nullum' intelligendum esse

patrem non notum. *Patre illo* etiam Leid. 1. Insuper *serra matre* Gaetrn. Ceterum ipse Livius 1. 39. negat Tullium revera ex serva natum fuisse. Inde tamen non efficiendum est. enim hoc loco a se dissentire. Supra enim sententiam, quam verinorem credebat, protulit; hic autem Canuleius alteram, sibi magis faventem, arripit, ut nullum, ne vilissimum quidem ac servile, genus a Romanis fastidium ostendat, atque ita patriciis extorqueat, plebeiis aditum ad summos honores negandum non esse. Eadem ratione Canuleius Ser. Tullii regis patrem 'nullum' vocat, quem supra eodem loco 'Ser. Tullium principem in urbe Corniculio' vocarat. Similiter hic Numma Pompilius 'populi jussu, Patribus auctoribus Romæ regnasse,' adeoque universi populi patriciorum et plebis consensu regnum in eum conlatum esse dicitur, quem Livius a solo senatu regem electum refert 1. 17. et c. 18. Ita denique, non Livius, sed Ap. Claudius, tribunus plebis 'privatus esse, sine imperio, sine magistratu' dicit II. 56. § 13. quos ipse Livius passim inter magistratus retulit, ut ad eum locum notavi.

Ingenio et virtute regnum tenuisse] Est in veteri libro *ingenio, virtute*, absque copula. *Rhen. Ingenio et virtute* quidem Andreas. Flor. tamen, Rott. Helm. uterque Voss. *ingenio, virtute, regnum tenuisse*. Sic III. 68. 'Nunquam vestrum quisquam re, fortuna, domum auctor rediit.' non modo scripti, sed omnes etiam impressi ante Aldum. Hoc lib. cap. sequenti: 'in æternum urbe condita, in immensum crescente:' sic illi, quos modo nominavi. At jam Andreas et in *immensum*. Etiam c. 8. reficies tnto, *publicorum jus privatorumque locorum, rectigulia populi Romani*. Nam τὸ et, quod interponitur, unius Sigoniani est. Sic v. 48. 'Capitolinus exercitus stationibus, vigiliis fessus,' Flor. Rott. Helm. Voss.

non *vigiliisque*. J. F. Gron. *Ingenio et virtute ex omnibus meis soli tantum* Lov. 5. et Port. *ingenio virtuteque* Lov. 2. 4. Lipsiens. Harl. 2. et Hav. Reliqui copulam, a Rhenano et Gronovio expunctam, non agnoscunt. Cum iis autem faciunt etiam codd. quos Hearne Oxonii evolvit, B. L. 1. N. et C. Gebhardus etiam ex Mss. delendam esse monnit ad r. 40. § 3. Passim autem Livius abjectis copulis loqui amavit. Hoc lib. c. xv. 'In qua nuper decemviro bonis, exsilio, capite multatos ob superbiam regiam.' r. 9. 'Multi mortales convenere studio etiam videndæ novæ urbis; maxime proximi quique, Cæninenses, Crustumini, Antemnates.' x. 35. 'Legatis, tribunis, præfectis sociorum imperat, quod apud quemque facto opus est.' xxiii. 4. 'Hinc senatores plebem adulari, salutare, benigne invitare, adparatis accipere epulis, eas causas suscipere, ei semper parti adesse, secundum eam litem iudices dare, quæ magis popularis esset;' et c. 12. 'Magnam vim frumenti, pecuniæ, absunni;' ubi olim etiam *pecuniæque* male edebatur. Vide Gronovium ad iii. 9. § 4. Infra ad vi. 3. § 3. c. 41. § 2. et ad ix. 1. § 10. Vide etiam quæ notantur ad iii. 68. § 4.

§ 13 *In quo eniteret virtus*] *In quo enim terret virtus* Leid. 1. et Harl. antiq. quod errantibus librariis tribuo: ut et quod voces *in quo eniteret* desint in Hav. Mox transpositis vocibus *crevit Rom. imp.* Lov. 4. *crevit imp. Rom.* Lov. 2.

Pæniteat nunc vos plebei consulis] Alio ordine, *Pæniteat vos nunc* Voss. 2. Lov. 2. 3. 5. Harl. 2. et vetusti impressi usque ad Aldum. *Pæniteat nunc nos* Lipsiens. et Gaertn. qui ita dedisse videntur, quod mox addatur *maiores nostri*, non *vestri*: quæ etiam ratio est, cur alii codd. qui hic *vos* servarunt, mox *vestri* admiserint. At male. Non enim Canuleius qui lo-

quitur, aut plebs, sed patricii consulem plebeum fastidiebant.

Quum maiores nostri advenas reges non fastidierint] *Majores vestri* Lov. 4. Port. et fragm. Hav. a m. sec. id est, majores patriciorum. At non omnes reges a solis patriciis regnum acceperunt. Tullum Hostilium populus regem jussit, r. 22. Ancum Marcium regem populus in comitiis creavit, c. 32. Tarquinium Priscum ingenti consensu populus Romanus regnare jussit, c. 35. Ser. Tullius, quum ante injussu populi, voluntate Patrum regnasset, (vide c. 42.) postea ad populum tulit, vellent juberentne se regnare? tantoque consensu, quanto laud quisquam alius ante, rex est declaratus, c. 46. Postremus regnum Tarquinii Superbus, neque populi jussu, neque auctoribus Patribus, regnavit, c. 49. Præfero igitur, quod alii servant Mss. *maiores nostri*. Deinde *non si fastidierunt* Hav. Forte voluit librarius *non sic fastidierunt*. Malo tamen editam lectionem; sequitur enim mox *fuert*.

§ 14 *Non in civitatem modo accepimus*] Pal. 1. *in civitate*. Gebh. *In civitate* etiam Port. et fragm. Hav. Non placet. Supra ii. 5. 'Qui ita liberati essent, in civitatem accepti viderentur.' vi. 4. 'Eo anno in civitatem accepti, qui Veientium transfugerant ad Romanos.' viii. 13. 'Augere rem Romanam victos in civitatem accipiendo.' c. 14. 'Aricini Nomentanique et Pedani eodem jure, quo Lanuvini, in civitatem accepti.' Ita 'recipere,' 'suscepere in civitatem' illustrantur ad loc. laud. ii. 5. § 10. Similiter 'accipere in amicitiam' ad vii. 30. § 4. 'accipere in deditionem' ad xxxiii. 20. § 5. Et sequitur mox 'sed etiam in patriciorum numerum.' *In civitatem non accepimus* Hav. Solet sæpe *modo* vel *tantum* in his 'non modo' vel 'non tantum, sed etiam' reticeri. Vide hoc lib. c. 13. § 13. At uni, et

præsertim isti, codici fidem habere nequeo. Paulo ante *Claudium gentem* certe transpositis vocabulis, priscae edd. ante Aldum, qui ordinem nunc receptum dedit, consentientibus omnibus meis Mss. *Claudiam certe regem post dies exactos* perperam præfert Klockian.

§ 15 *Ex peregrinone patricius, deinde consul fiat*] Pal. 2. *deinde et consul fiat*. Campanus edidit, *ex peregrino non modo patricius, sed et consul fiat*. Gebh. *Ex peregrino nec patricius* Voss. 2. et Lov. 3. *ex peregrino patricius* Port. *ex peregrino non modo patricius, deinde consul fiat* fragm. Hav. sed a m. sec. quum olim pro *ex peregrino non modo* aliud scriptum exstiterit, quod hodie deletum amplius legi non potest. Pighius, qui in *Annal. Rom.* ad a. CCLVIII. p. 88. hunc locum ad partes vocavit, laudat *consul fiet*, duobus meorum codicum Gaertn. et Lov. 2. hanc lectionem probantibus. Tò *fiat* deest in Lov. 4.

Civis Romanus si sit ex plebe, præcissa consulatus spes erit] Pighius loco, quem dixi, laudat *civi Rom. si sit ex plebe*, dissentientibus omnibus meis. Et optime etiam vulgatum servari potest, intellecto ad postrema verba τῇ ei. *Præcissa ei consulatus spes erit*: quomodo locum intelligendum docuerunt Gronovius ad xl. 26. § 8. et Cortius ad Sall. Cat. c. 11. § 2. Sæpe ita pronomen demonstrativum subintelligi solet. Vide ad xxiii. 15. § 4. ubi Gronovius simillimum locum laudavit ex Plauto in *Trinumm.* ii. 4. 21. 'Pater cum peregre veniet, in porta est locus:' ubi etiam Donza *Patri* invitis Mss. substituebat. Vide etiam ad ii. 3. § 6. ad v. 1. § 8. et alibi. Præterea *præcissa consulatus spes* Leid. 2. quasi vellet *præcissa*. Sed male. Vide hoc cap. ad § 7.

§ 16 *Utrum tandem non credimus fieri posse*] Pall. duo *Verum tandem*. Gebh. *Verum tandem* etiam Voss. 2.

Lov. 3. et Hav. Solitos interdum fuisse libentarios ita errare, vidimus ad ii. 17. § 3. Paulo post *Servio similis*, media voce exsulante, Leid. 2. Voss. 1. et Lov. 1. *Servio Tullo similis* Harl. 2. Hav. et Lov. 5.

§ 17 *An, ne si sit quidem, ad gubernacula reipublicæ accedere eum patiemur*] Male. Pal. 2. ad gubernanda. Gebh. Ita hæc verba primus interpunxit Sigonius, et post eum omnes, quos vidi, recentiores. Verum sic nullum sensum idoneum efficiunt. Distinctionem itaque hoc modo emendavi: *An ne, si sit, quidem ad gubernacula. Insuper ne, etsi sit quidem* Voss. 2. *ne et sit quidem* Lov. 3. *ne sit quidem* Port. a m. pr. Lov. 4. et Gaertn. Tò *quidem* deficit in Lipsiens. Mox *accidere* Hav. et Port. a m. pr. De quo errore vide ad xxi. 10. § 12. Præterea *patimur* Voss. 1. Leid. alter, Lov. 1. et Lipsiens. Tota autem ea vox deficit in Lov. 2. Codicis Pal. secundi lectio hoc casu natam puto. Primo pro *gubernacula* scriptum erat *gubernacula*, ut *vinculum* pro *vinculum*, de quo vide Gebhard. ad Liv. iii. 56. § 4. mox literæ *c* et *l* in *d* coaluerunt, et factum est *gubernada*. Vide ad x. 24. § 2. inde tandem *gubernāda* vel *gubernanda*. Vel etiam ex litera *c* et priori ductu τὸ ὕ facta est litera *n*, ex altero ductu et *l* facta est *d*; et sic ex *gubernacula* formatum *gubernanda*. Omnes nostri in eo vulgatum servant.

Potiusque decemviris, deterrimis mortalium, qui tum omnes ex Patribus erant] Pal. 3. expresse (nam Pal. 2. a m. sec.) *Andræ Campanique* edd. *teterrimis*. Gebh. *Potius quam decemviris* Lov. 4. et Hav. Alibi idem error in Mss. occurrit. Vide ad v. 22. § 3. Deinde *teterrimis mortalium* Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. 4. 5. Gaertn. Harl. 1. Port. fragm. Hav. Hearnii Oxon. C. et vetustissimæ edd. Nam demum in Paris. 1573. *deterrimis* inveni, cui recentiores om-

nes et nonnulli codd. consentiunt. Sæpius hæ voces in Mss. confunduntur. Vide Lambin. ad Cic. in Verr. II. 16. Nic. Heinsium ad Claudiani in Rufin. II. 385. et Burmann. ad Quinctil. Declamat. II. 5. Ita apud Cic. ad Famil. IV. 12. olim edebatur: 'Ita vir clarissimus ab homine teterrimo acerbissima morte est adfectus:' ut ex Manut. ad eum locum patet; ubi hodie melius *teterrimo* excusum exstat. Hic tamen *teterrimis mortalium* recepi, id est, crudelissimis, nocentissimis, omnibus flagitiis ac sceleribus quam maxime pollutis. Cic. Tuscul. I. 40. 'Arridens, propino, inquit, hoc pulchro Critiæ, qui in eum fuerat teterrimus.' Orat. in Vatin. c. 3. 'Sic ego te, quamquam sis omni diritate atque inmanitate teterrimus, tamen dico esse odio civitati, non tam tuo, quam reipublicæ nomine.' in Verr. IV. 55. 'At videte, quanto tetrior hic tyrannus Syracusanus fuerit, quam quisquam superiorum.' Vide Broekhus. ad Propertii Eleg. II. 13. 70. Præterea, *qui tamen omnes* Leid. 2. et Port. Vide ad XXII. 17. § 5. *qui cum omnes* Lov. 2. Denique mox *quasi optimis*, pro *quam opt.* Klockian. Vir doctus ad marginem ed. Curionis, in qua vox *similes* infra culpa operarum omissa erat, legendum conjecit *potiusque ex decemviris*. Sed quomodo 'ex optimis regum novis hominibus,' (tum enim ibi quoque subintelligi deberet τὸ 'ex') qui diu ante demortui erant, consules haberi possent?

CAP. IV. § 1 *Multa enim nondum sunt facta in novo populo*] Vox *facta* deficit in Lov. 1. et Leid. 2. Vir doctus ad marginem ed. Curionis scribendum conjecit *multa enim, quæ nondum sunt facta*, sed mendose ac sine necessitate. Tum *in eo populo* Klockian. Paulo ante *factum fieri*, addita ultima voce, Lov. 2. et Gaertn.

Ea, ne si utilia quidem sint, fieri oportet] *Ne si quidem utilia* Lov. 5.

et Port. *ne utilia quidem si* Lov. 2. *cave*, pro *ea ne*, est in Gaertn. Deinde τὸ *sint* non comparet in Voss. 2. Pro eo præferunt *sunt* Voss. 1. Leid. uterque, Harl. uterque, Port. Lov. 1. 2. 3. 5. Lipsiens. et Gaertn. In Flor. a m. pr. legebatur *siint*, unde postea factum est *sunt*: pro quo Salvinus in ora libri conjiciebat *sient*. Verum id stilo Livii non convenit.

§ 2 *Ab Numa Pompilio creati*] Rott. Voss. duo, Flor. *creati sunt*. J. F. Gron. *Creati sunt* etiam omnes mei, lique, quos Hearne Oxonii versavit. Neque aliter omnes edd. usque ad ultimam Gruteri, in qua prima τὸ *sunt* omissum est, quod recte Gronovius loco restituit. Præterea a *Numa Pompilio* Gaertn. In verbis seqq. *census in civ., descr. cent.* sine particula *et* Lov. 2. Tum a *Servio Tullio* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 4. 5. et Gaertn.

§ 3 *Consules numquam fuerant*] *Fuerunt* Flor. Voss. 2. Leid. ambo, Lov. 1. 3. 5. Harl. ambo, Hav. et fragm. Hav. a m. pr. Verum his præcessit et semel sequitur *erant*, sequitur etiam *fuerant*; quare editam lectionem præferendam existimo.

Dictatoris nec imperium nec nomen fuerat] *Nec nom. nec imp.* transpositis vocabulis Harl. 2. Hav. Lov. 2. et Lipsiens. Tum *fuerit* Lov. 5.

Tribuni plebis, ædiles, quæstores] *Tribuni plebi* meorum optimi Flor. Leid. 1. et Harl. 1. Vide ad II. 42. § 6. Præterea *ædiles et quæstores* Lov. 4. Male. Solet sæpe Livius copulas omittere. Vide ad cap. præc. § 12.

Et creavimus, et e republica sustulimus] *Et creavimus, et creatos post e rep. sustulimus* Hearne invenit in Oxon. L. 1. quod mihi etiam obvium fuit in Lov. 4. Contra duæ priores voces desunt in Hav. τὸ *et* secundo loco non visitur in Leid. altero et Lov. 1. *e republica* non agnoscit ed. Rom. 1472. et Parm. 1480. Paulo

ante *inter decem*, pro *intra dec.* Lov.
3. Vide mox ad § 6.

§ 4 *Quis enim dubitat*] Exemplar vetus non habet *enim*, sed tantum *Quis dubitat.* Rhen. Vocula *enim* abest etiam ab omnibus meis, et, nisi fallor, ab Hearnii Oxon. quod, lectionem veterum edd. *quis enim dubitat* recensens, nullius codicum suorum consensum memoret.

Quin in æternum urbe condita, et in immensum crescente] Exemplar vetus habet in *æt. urbe condita, in immens. crescente* absque copula *et.* Rhen. Habent omnes Pall. *urbe condita, in imm. crescente.* Gebh. Eadem copula etiam abest ab omnibus meis Mss. illisque quos Hearne Oxonii evolvit. Gronovius etiam ad cap. præc. § 12. eam a Flor. Rott. Helm. et utroque Voss. exulare monuit, eorumque auctoritate etiam omisit. At insuper Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. præferunt *quin extremum urbe in imm.* deficiente etiam voce *crescente*: etiam Lipsiens. *quin externum* exhibet. Sed τὸ in absorptum erat ab ultimis literis vocis proximæ. Vide ad Livii xxxvii. 31. § 4. *Æternum* autem et *extremum* etiam alibi in membranis vetustis confunduntur. Vide viros doctos ad Sillii iv. 400. Sed nihil muto. 'In æternum condita' ut xxviii. 28. 'Ne istuc Jupiter optinus maximus sirit, urbem, auspicio Diis auctoribus in æternum conditam, fragili huic et mortali corpori æqualem esse.' xxxiv. 6. 'Ex his legibus, quæ non in tempus aliquod, sed perpetuæ utilitatis causa in æternum latæ sunt, nullam abrogari debere fateor.' Plinius in Panegy. c. 35. 'Quos quidem non in præsens tantum, sed in æternum repressisti, mille pœnarum indagine inclusos.' Quinctil. Declam. vi. 6. 'Supremum tamen et (nefas) in æternum me jam catenatis manibus amplexus:' ubi vide Burmann. Ita 'in perpetuum' Liv.

v. 2. 'Remotam in perpetuum et ablegatam ab urbe et ab republica juventutem.' 'In reliquum' Sall. in Jug. c. 44. 'Plusque in reliquum sibi timoris, quam potentiae addidit:' quod recte Corte 'in reliquum tempus' exponit, aliisque exemplis, etiam ex Livio petitis, illustrat: 'in præteritum' Plinius in Paneg. c. 40. 'In præteritum subvenire ne Di quidem possunt:' et c. 53. 'Licet nobis et in præteritum de malis imperatoribus quotidie vindicari.'

Jura gentium hominumque instituantur] Copulam nesciunt Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. et Hav. quorum posterior etiam habet *instruantur*, errore alibi quoque in Mss. obvio. Vide Burmann. ad Quinctil. Instit. Orat. i. 1. p. 17. et infra notata ad v. 43. § 3.

§ 5 *Ne connubium Patribus cum plebe esset, non decemviri tulerunt*] Habet Pal. 2. *retulerunt.* Legendum deinde *paucis.* Gebh. *Ne conn. Pat. cum plebe esse* Voss. 1. Deinde *retulerunt* Lov. 2. Harl. 2. Gaertn. et Hav. Sed prima syllaba perperam repetita esse videtur ex ultima vocis præced. Pro *non decemviri* vir doctus ad marginem ed. Curionis *num decemviri* scribendum existimavit. Male: *non* enim hic ponitur pro 'nonne,' quod addita interrogationis nota ipsum docere potuerat. Ita apud Flor. iii. 21. 'Isti tot in pace, non plures sunt?' ubi pari modo Freinshem. *num plures* scribendum, Gronov. τὸ non tollendum existimavit; sed recte Salmasius, Grævius, et Dukerns vulgatum vindicarunt. Ita mox hoc capite: 'Sinceram servare privatis consiliis non poteratis?' v. 53. 'Non in casis ritu pastorum agrestiumque habitare est satius inter sacra penatesque vestros, quam exsulatum publice ire?' et sæpe. Denique *pauci* primus edidit Modius, eumque reliqui secuti sunt usque ad Gronovium, qui iterum *paucis* reduxit, quod etiam

constanter superest in meis. Alterum itaque operarum errore natum videtur.

Pessimo exemplo cum summa injuria plebis] Onissus est ablativus *publico* in vulgatis edd. *pessimo exemplo publico cum summa injuria plebis*. Rhen. Tō *publico* abest a libris omnibus quos vidi. Neque Beatus, qui primus, aut in primis, illud in contextum recepit, addit, de conjecturane ita scribendum putet, an veteris libri alicujus ea sit lectio. *Modius*. Lego *pessimo publico, cum summa injuria plebis*. Supra lib. II. in princ. 'Quin Brutus idem pessimo publico id facturus fuerit.' *Klock*. Intrusit, libris Mss. omnibus atque etiam editionum antiquissima invitis, Beatus τὸ *publico*, quod tamen agnoscit Campani ed. *Gebh*. Addit Rhenannus ex Borbetomagensi, haud contemnendo in plurimis libro, vocem *publico*, quæ promiscuis in libris non reperitur: habet tamen et Campani ed. Itaque ex adjectione potius esse τὸ *exemplo*, quam τὸ *publico*, suspicer, etsi nihil vulgarius illo *pessimo exemplo*. Quis ignorat? Valde blanditur, *non decemviri tulerunt paucis his annis pessimo publico cum summa injuria plebis*? Nempe malum publicum erat, et duorum ordinum ejusdem civitatis utrimque honestos viros non posse inter se connubiis adfinitatibusque sociari, et non licere Patribus, tam ex virtute quam genere generos legere. Sed præcipua injuria plebis erat, quæ, tamquam indigna, contactu patriciorum arcēbatur. Sic inferius hoc lib. c. 44. 'Ut in parcendo uni malum publicum fiat.' II. 1. 'Quin Brutus idem, qui tantum gloriæ Superbo exacto rege meruit, pessimo publico id facturus fuerit, si libertatis immiaturæ cupidine priorum regum alicui regnum extorsisset.' *J. F. Gron*. Vocem *publico* non agnoscunt nostri, præter Flor. et

Harl. 1. neque etiam Hearnii Oxon. nisi unus B. Si *Klockii* et *Gronovii* conjectura *pessimo publico* vel unius probati codicis auctoritate firmaretur, eam præferre non dubitarem, contra quam *Doujatio* visum est, qui utramvis harum lectionum *pessimo exemplo* vel *pessimo exemplo publico* malebat, quam quæ *Gronovio* blanditur. Sed suum cuique esto judicium. Satis tamen mirari non possum supinam interpretis *Delphinici* negligentiam, qui porro subjungit, 'Ita quidem locutus est *Tacitus*, sed semel opinor, et solus.' Vellem indicasset, quo loco *Tacitus* τοῖς *pessimum publicum* usus esset. Novi eum alibi *publicum bonum, egregium publicum* dixisse. Verum si quis ad omnes illas similesque locutiones observationem ejus extendendam dicat, *Tacitus* neque 'semel,' neque 'solus' ita locutus erit. At manus aberravit, et, ut verosimile fit, *Tacitus* memoratus est, ubi *Livius* memorari debuerat. Id si verum, quomodo *Gronovio* vitio vertere poterit, quod *Livium* ex *Livio* emendare conatus sit, atque in animum induxerit, eum, qui semel minus obvia, immo si velis rarissima locutione usus est, eadem etiam alibi uti potuisse, licet forte nullus alius scriptor eamdem adhibuerit? Sed insuper ne verum quidem est, 'solum' ita *Livium* locutum esse. Supra enim ad II. 1. § 3. præeunte *Colero* docui, ipsum illud genus loquendi etiam apud *Varronem* obvium esse. Vide quæ ibi dicta sunt. Ceterum τὸ *cum* deest in *Lov*. 4.

An esse ulla major aut insignior contumelia potest] Lege aut insignitior contumelia. Nam 'insignitus' dicimus ab 'insigniendi' verbo. *Rhen*. *Rhenannus*, nescio an e conjectura, *insignitior*: nam nullum e nostris ad stipulatorem invenit. Sed *Plautus* *Casin*. v. 4. 31. 'Mihī quidem ædēpol insignite facta est magna injuria.'

Rudente III. 2. 29. 'Quibus advorsum jus legesque insignite injuria hic Facta est, sitque in Veneris fano.' Vide notas ad VII. 6. *Gebh.* Gratulor codici Rhenani Borbetomagensi, cni consentientes meorum præstantissimi atque optimæ notæ Flor. et Leid. 1. veram lectionem *insignitior* recte servarunt. Eamdem etiam probavit Gronovius ad Livii VII. 6. § 6. Soliti autem sunt librarii, voci *insignitior*, tamquam minus obviæ, passim notioiorem *insignior* subijcere. Vide ad VII. 6. § 6. c. 15. § 10. VIII. 13. § 1. et Pichenam ad Tacit. Annal. III. 70. Td *insignitior* itaque, quod Frobenius a Rhenano monitus a. 1535. recepit, sed Gryphius a. 1548. item ejecit, revocandum censui.

§ 6 *Quid est aliud, quam exsilium intra eadem mænia*] *Quod est aliud Gaertn.* Vide ad XXXVIII. 10. § 1. *Quid est, quam exs.* Hav. *Quid aliud est, quam exs.* Leid. 2. et Lov. 1. Deinde *inter eadem mænia* solito lapsu Port. a m. pr. Vide ad v. 27. § 3. *intra mænia*, non comparente voce media, Hav. *intra mænia eadem* Lov. 2.

Ne propinquitatibus immisceamur? carent, ne societur sanguis] Nescio quid sibi velit *caveant*, quod est scriptum in exemplari Borbetomagensi. Quid si hoc modo legas et distinguas? *Ne affinitatibus, ne prop. immisceamur, carent; an ne societur sanguis;* ut respiciat id quod sequitur: 'Id vos sub legis superbissimæ vincula conjicitis, qua dirimatis societatem civilem.' *Rhen.* Pall. 1. ac 3. et Andreæ ed. *immisceamus caveant:* unde Rhenanus divinabat *immisceamur carent, an ne societur.* Sed Campanus stat a partibus vulgatæ lectionis. *Gebh.* *Ne prop. immisceantur* Leid. 2. Lov. 1. 2. 5. Klockian. et Gaertn. quomodo etiam Ascensius a. 1510. edidit. *ne prop. misceamur* Hav. *misceantur*, omissis duabus præcedentibus vocibus, Lipsiens. Deinde *caveant* Mss. plerique nostri, cum edd. Rom. a. 1472. et

Parm. a. 1480. Verum insuper edd. landatæ ita distinguunt ac scribunt: *Quid est aliud, quam exs. intra eadem mænia, quam relegationem pati, ne affinitatibus, ne prop. immisceamur? Caveant, ne, &c.* Nihilominus illud *caveant* ab inperitis librariis ortum videtur, qui ita scripserunt, ut id præcedenti *immisceamur*, ac sequenti *societur* conveniret. Lipsiens. Lov. 2. et edd. Mediol. 1495. ac Veneta 1498. dederunt *cavetur*, idque servarunt pleræque usque ad Aldum. Eam autem lectionem inde profluxisse opinor, quod in Mediol. 1480. lapsu typographico editum sit *cavet*, quem editor Venetus non inspectis prioribus libris emendare conatus est: nisi potius per errorem *cavet*, id est *cavetur*, datum sit pro *cavet*, id est, *cavent*: unus Lov. 5. habet *cavetis*. Lov. 4. *cavent*. Insuper *sanguinis*, pro *sanguis*, Harl. 2. et Lov. 2. Interpunctio autem, quam etiam Rhenanus mutandam censuit, et quæ tamen diu adhuc postea servata est, probari nequit. Media enim interrogationis nota indicat, verba *Ne affinitatibus, ne propinquitatibus immisceamur*, referenda esse ad præcedentia *exsilium, relegationem pati*; disjungenda autem a seqq. *carent, &c.* quibus tamen cohærere debent. Eamdem jam exstitisse in antiquioribus edd. ex modo dictis constat. Verum quum postea mutata esset, ab Aldo deinde in erratis revocata est. Quæ nunc obtinet, præterquam quod in multis Aldo antiquioribus recepta fuerit, deinde a Sigonio restituta est.

§ 7 *Quid hoc si polluit nobilitatem istam vestram, quam plerique, &c.*] Quocumque modo hoc distinguamus, et sive interrogative sive enunciative legamus, videtur aliquid abesse ac desiderari, cum tamen sensus non sit admodum obscurus. *Glar.* Hunc locum, atque adeo hanc sententiam vituperat Glareanus, quæ ornatissima atque apertissima est, si ita intelli-

gatur: Si connubia plebis contaminant vestram nobilitatem, nonne poteratis privatis potius consiliis eam sinceram servare, aut nullam plebeiam ducendo, aut nullam e Patribus enubere sinendo, quam lege cavere, ne connubia inter plebem et Patres essent, quam legem decemviri tulerunt? [*Glareanus non vituperat, sed ait implicatam esse.*] *Sigon.* Si Glareanus non vituperat, non tamen etiam, ut vult ejus vindex, sententiam implicatam ait; sed contra licet 'sensus non sit admodum obscurus, attamen videri aliquid abesse ac desiderari;' quod verum non esse, recte Sigonius ostendit. Pro polluit, male polluant Port. polluerit Hav. Vide ad XL. 14. § 10. Tum nobil. justam vestram Flor.

Vestram, quam plerique oriundi ex Albanis et Sabinis, non genere . . . habetis Vestram, plerique oriundi ex Albanis et Sabinis, quos non genere, &c. habetis Hav. ex Albanis ex Sabinis Port. Vide ad XXVI. 45. § 1. Tà Albanis et desunt in Lov. 2. Deinde quos non genere etiam Harl. 2. Port. a m. sec. inter versus. Tum genere ac sanguine Lov. 3. et 4. Mox a regibus lecti Voss. 2. Leid. ambo, Lov. 2. 3. 4. Lipsiens. Gaertn. Port. et fragm. Hav.

Aut post reges exactos jussu populi Post reges exactos in hac re intervenisse jussum populi, ostendit Dionysius Halic. v. 40. de Ap. Claudio agens: ἀνθ' ὧν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος εἰς τε τοὺς πατρικίους αὐτὸν ἐνέγραψε. Et sic accipio, quum quosdam a Patribus in patricios cooptatos legimus; ut apud Livium x. 8. 'Sabinum advenam, principem nobilitatis vestræ, seu Attam Clausum, sen Ap. Claudium mavultis, illi antiqui patricii in suum numerum acceperunt;' et Suetonium in Tib. c. 1. 'Atta Claudio gentis principe post reges exactos sexto fere anno a Patribus in patricios cooptata:' ubi si quis legere velit cooptato, non valde repugnem. Sub regibus non necessarium fuisse suf-

fragium populi possit videri hic significare Livius. Sed contrarium constat e Dionysio II. 47. de Sabinis in civitatem receptis: Ἐξ ὧν ἑκατὸν ἀνδρας, οὓς αἱ φράτραι προεχειρίσαντο, τοῖς ἀρχαίοις βουλευταῖς προσέγραψαν. Et IV. 3. de Ser. Tullio: καὶ διὰ ταῦτα Ῥωμαῖοι μὲν αὐτὸν ἐκ τοῦ δήμου μεταγαγεῖν ἤξιωσαν εἰς τοὺς πατρικίους, ψήφους ἐπενέγκαντες, ὥσπερ Ταρκύνιον τε πρότερον, καὶ ἔτι πρὸ τοῦτου Νομῖαν Πομπήλιον. Duk. Post exactos reges Lov. ordine verborum mutato.

Neque vestras filias sororesque etiam ei nubere sinendo e Patribus Non aliter in scripto codice legitur, nisi quod illic tantum est et nubere, non etiam ei nubere, quas voces doctus aliquis admiscuit. Lege enubere sinendo e Patribus. Rhen. Gratia sit Beato Rhenano, principi hujus loci afflicti instauratori; nam Pall. hic corrupti repræsentant partim sororesque etiam nubere, ut Pall. 1. ac 3. Andreasque; partim sororesque nubere, ut Pal. 2. Campanus pessime ei nubere. Est autem 'enubere' nubendo in aliam familiam gentemque transire. Lib. x. c. 23. 'Virginiam, Auli filiam, patriciam plebeio nuptam Volumnio consuli, matronæ, quod e Patribus enupsisset, sacris arcerant.' Legendum e Pall. tribus. Infra XXVI. 34. 'Extra filias, quæ enupsissent.' XXXIX. 19. 'Gentis enuptio.' 'Innubere' respondens huic est. Supra 1. 34. 'Ea cum innupsisset, spernentibus Etruscis Lucumonem, exsule advena ortum, ferre indignitatem non potuit.' Ovid. Metam. VII. 856. 'Ne thalamis Anram patiare innubere nostris.' Gebh. Nec vestras filias Voss. 2. Harl. 2. Lov. 2. 3. 5. Gaertn. et Hav. Vide ad IX. 9. § 14. ne vestras filias Lov. 4. et Lipsiens. Deinde recte Rhenanum sororesque enubere sinendo emendasse puto, licet etiam nullus meorum codd. ei faveat, nisi unus Port. idque a m. pr. sororesque et nubere sinendo habent Flor. Voss. 1. Leid. 1.

Lov. 1. Harl. 1. Gaertn. Lipsiens. et fragm. Hav. *sororesque nubere* Leid. 2. Harl. 2. Lov. 2. 4. 5. Port. a m. sec. et Hav. *sorores etiam nubere sinendo* Lov. 3. et Voss. 2. *sororesque etiam nubere sinendo* edd. Rom. 1472. Parm. 1480. Mediol. 1495. et Veneta 1498. *sororesque etiam ei nubere sinendo* reliquæ, quas vidi, usque ad Frobenium, qui a. 1531. *sororesque etiam, enubere sinendo* vulgavit; at quadrennio post emendationem Rhenani recepit. De verbo 'enubere' vide Sigonium ad xxvi. 34. § 3. et quædam apud Gronov. ad xxxix. 19. § 19. Denique *ex Patribus* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. Hav. et Port. a m. sec. Præpositio deest a m. pr. in Flor.

§ 8 *Patriciorum libido est*] Rott. Voss. duo, Flor. Helm. *patriciorum ista libido est*. J. F. Gron. *Ista libido etiam* codd. mei, et quos Hearne Oxonii contulit. Adde omnes edd. usque ad ultimam Gruteri, in qua demum vox *ista* omissa est: eam vero recentiores usque ad Gronovium non recte secuti sunt. *Lubido* Flor. Vide Cortium ad Sall. Cat. c. 7. § 1. Sed apud Livium alibi semper *libido* scribitur: unde etiam hic retinui. Præterea *rd est* non compareret in Lov. 4. et edd. Rom. 1472. ac Parm. 1480. Mox *facere* cõgisset quemquam trajectis vocibus idem cod. coget, pro cõgisset, Lov. 2. cogisset Gaertn.

§ 9 *Verum enim vero lege id prohiberi*] In alium ordinem digestis vocabulis *id lege prohiberi* Hav. et mox, *contum. est plebi* Port. et Lov. 5. Vox *plebi* deficit in edd. Rom. 1472. ac Parm. 1480.

Cur enim non confertis, ne sit connubium divitibus ac pauperibus] Ant. Perizonius ad oram codicis legendum conjecit *cur enim non censetis*, offensus, ut videtur, rariore et vix alibi obvio usu vocis 'conferre,' quæ hic ponitur pro simul, eodem tempore ferre. Rogat enim Canuleius, cur nou, quo tempore legem tulerunt, ne

connubium Patribus cum plebe esset, non 'contulerint,' id est, non simul tulerint, ne sit connubium divitibus ac pauperibus? Quamvis autem alibi hac significatione eam vocem non observaverim, id tamen singulare Livio non invideo, neque eo indignum puto. Vocula *sit* exsulat a Voss. 1. ejus loco fit est in Gaertn. Vide ad v. 3. § 8. Tum *divitibus et pauperibus* Lov. 4.

§ 10 *Ut, in quam cuique feminae convenisset domum, nuberet*] *Ut, quam in cuique feminae* Hav. *ut, in quamcumque feminae* fragm. Hav. a m. pr. *ut, in qua cuique feminae* Voss. 2. et Lov. 3. Male. Locutio enim ita supplenda est, *ut, in quam cuique feminae convenisset domum, in eam nuberet*. Jam vero non dicitur 'nubere in domo,' certe non hoc sensu, sed 'in domum.' Et ita emendandum censuit Gronov. apud Quinctil. Declam. cccxxxviii. 'Hæc enim quamvis maritum habere desiisset, atque esset ea domo, in quam virgo nupserrat, pulsa; non sine auxilio tamen videri poterat.' Similiter et Cicero locutus est in Orat. pro Cælio c. 14. 'Cui quum ex amplissimo genere in familiam clarissimam nupsisses, cur tibi Cælius tam conjunctus fuit?' Præterea *innuberet* olim in cod. suo scriptum fuisse, sed postea primam ejus vocis syllabam erasam esse, Klockius testatur. De verbo 'innubere' vide ad i. 34. § 4. Sed reliqui nihil mutant. Ceterum paullo ante *Quod priv. cons. credo usibus ubique semper fuit* Lov. 2. Sed voces *credo usibus* ab indocto librario ex margine in contextum receptæ videntur, quibus inperitior aliquis indicare voluerat se credere, pro *ubique*, legendum esse *usibus*. Pro *fuit* autem Lipsiens. præfert *fuert*. Vide ad xl. 14. § 10.

Ex qua pactus est vir domo] *Ex qua factus est* perperam præferunt Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. Lipsiens. Gaertn. Harl. uterque, Port. Hav. et fragm. Hav. quomodo sæpe aberrat-

runt manus librariorum. Vide ad III. 19. § 12. et quæ olim contuli ad Sillii Italic. XVII. 79.

Duasque ex una civitate facitis] *Civitates* Flor. Utrumque probum est, ipsiusque Livii auctoritate defendi potest. Supra II. 24. 'Adeo duas ex una civitate discordia fecerat.' c. 44. 'Dnas civitates ex una factas.' Vide ad III. 9. § 4.

§ 11 *Ne eodem itinere eat? ne idem convivium ineat? ne in foro eodem consistat*] *Nec eodem itinere* Voss. 2. Leid. ambo, Lov. quinque, Lipsiens. Gaertn. fragm. Hav. et Port. a m. pr. Ter vero *nec*, pro *ne*, præferunt Harl. 2. et Hav. Male. Elegantior enim illa τὸν *ne* repetitio. Paullo ante hoc cap. 'Ne adfinitatibus, ne propinquitatibus inmiscemur, cavent, ne societur sanguis.' xxxiv. 3. 'Ne ullus modus sumtibus, ne luxuriæ sit:' ubi olim similiter peccabatur. Plura ad eum locum notabuntur. Voces *itinere eat? ne idem* negligentia scribæ aberant ab Harl. 1. τὸν *ineat* ab Hav.

Quid enim in re est aliud] *Quid enim in te est aliud* Gaertn. *Quid enim interest aliud* Lipsiens. *Quid enim iure est aliud* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Cic. ad Attic. II. 19. 'Nec, quid faciam, scio: neque tantum est in re, quantus est sermo.' Livius x. 8. 'Nihil est aliud in re, Quirites, nisi ut omnia negata adipiscamur:' ubi vide Gronov. *in re aliud est* Lov. 4.

Quid juris tandem mutatur] Pall. 1. ac 3. *imitatur*. Lege, ut edidit Campanus, *immutatur*. Gebh. Si ullius codicis auctoritate hæc conjectura stabiliretur, non displiceret. Vide ad VII. 22. § 6. Nunc tamen probare nequeo, quoniam omnes nostri stant pro vulgata, nisi quod itidem *imitatur* sit in Voss. 2. et Lov. 3. Sane si ad ductus literarum diligentius attendimus, *imitatur* vicinius est τῷ *mutatur*, quam alteri *immutatur*: qui vero in Mss. non hospes est, perspectum ha-

bet, quam facile literæ *imi* et *mu* inter se commutari queant. *Imitari* tamen, *mutari*, et *immutari* in Mss. Valer. Max. confundi, viri docti observarunt ad VI. 3. ex. 1. Vide etiam ad v. 30. § 3. Hæc scripseram, quin codicis Flor. excerpta nactus video eum diserte *immutatur* præferre. Ei igitur lectioni ulterius adversari nolo.

§ 12 *Nec, quod nos ex connubio vestro petamus, quidquam est, præterquam*] Colon. membranæ *nec nos ex conn. vestro petimus quidquam, præter*. Modius. Non aliter Pall. omnes atque edd. quam *nec, quod nos ex conn. vestro petamus, quidquam est, præterq.* Modius e membranæ Colon. *nec nos ex conn. vestro petimus quidquam, præter*. Gebh. Omnes etiam codd. mei vulgatæ lectioni adhærent, præterquam quod vocola *quod* desit in Lov. 2. ejus loco *que* præferat Lov. 3. et quod Hav. habeat *ne, quod nos ex conn. nostro*. Mox sequitur, 'Nec, vos quod contendatis, quidquam est.' Unde patet receptam lectionem servandam esse. Similis est periphrasis 'nihil est, quod,' qua Livius sæpius usus est. Supra II. 55. 'Nihil est, quod expectetis tribunos.' xxiv. 15. 'Postremo pronunciat Gracchus, esse nihil, quod de libertate sperarent, nisi eo die fusi fugatique hostes essent.' xxxviii. 43. 'Nihil est, quod se ab Ætolis separent. Eadem Ambraciensium et Ætolorum causa est.' Vide Vechneri Hellenol. II. 10.

Præterquam ut hominum, ut civium numero simus] *Præterq. in hom. ac civ.* Hav. Male. Infra VI. 20. 'Orasse singulos universosque, ut Capitolium atque arcem intuentes, ut ad Deos immortales versi de se judicarent.' xxxi. 7. 'Ut linguam, ut nomen secutos crederes.' xxv. 6. 'Petimus, ut virorum, ut militum officio fungamur.' xxxiv. 3. 'Ut auro et purpura fulgeamus, inquit; ut carpentis festis protestisque diebus per urbem vectemur.' Et ita ex conjectura legendum

opinatus sum II. 38. *Ut veteres populi Romani injurias, cladesque gentis Volscorum, ut omnia, inquit, obliviscamini alia.* Plura duplicatarum similium particularum exempla vide ad v. 35. § 4. *ut numero civium trajectis vocibus* Lov. 4.

Nisi in contumeliam ignominiamque nostram] *Nisi quod in cont.* Harl. 2. et Port. ubi, pro nisi, est in Lipsiens. Deinde *vestram* Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. Hav. et fragm. Hav. a m. pr. Id autem hoc sensu ferri posset, ut indicaret Canuleius, ideo contentionem patriciis contumeliæ ignominiaque futuram, quoniam tandem ipsis cedendum erit plebi. Sed vulgatum præfero. *Ignominiamque uterque certare* Gaertn. Mox *quod contempnatis, pro contendatis*, Gaertn. Vide ad Livii VI. 6. § 5. Deinde *nequicquam est* Lov. 2. et Gaertn.

CAP. V. § I *Utrum vobis dominatio, an omnibus æqua libertas parta est]* Prima vox præmittitur in Hav. quasi sufficeret, quod ea præcessisset, et hic satis commode intelligi posset. Sed reliquos, qui constanter servant, sequi tutius est. Deinde *nota libertas* Voss. 2. Sed *æqua libertas* est 'æqualis.' Infra hoc cap. 'Si, quod æquæ libertatis est, in vicem annuis magistratibus parere atque imperitare licet.' Vide ad Silii III. 192. Denique *parata est* Harl. 2. et Lipsiens. sæpe obvio in Mss. errore. Vide ad v. 6. § 1. et mox hoc cap. § 5.

§ 2 *Oportet licere populo Romano, si velit, jubere legem]* Pop. Rom. Voss. 2. et Lov. 3. Verum ita mutanda erit interpunctio, ut 'populum Romanum jubere legem' propius jungantur. Sed alterum malo. Lectio hæc inde profluxisse videtur, quod olim per compendium scriptum sit *po. Ro.* Vide ad xxxix. 47. § 11.

Vos delectum pro pæna decernetis] Flor. Voss. 1. Leid. 1. Harl. 1. Lipsiens. et fragm. Hav. ut sæpe alibi, iterum *dilectum* præferunt. Vide ad

xxxvii. 51. § 7. Præterea *decernitis* Voss. 2. Port. fragm. Hav. Lov. 3. 4. 5. et Gaertn. Mox *cæperit* Flor. pro *cæpero*. Verum ita, τῷ ego expuncto, legendum foret *et simul tribunus vocare tribus in suffragium cæperit*. At omnes alii vulgatum tuentur.

Sacramento juniores adiges, et in castra educes] *Ad castra reduces* Harl. 2. *ad castra educes* Hav. Sed vulgatum præstat. 'Educere in castra,' nempe ex urbe. Vide ad III. 62. § 5.

§ 3 *Quid si non quantum istæ minæ]* Pal. 3. *quid est, si non quantum*. Gebh. *Quod si non* Lov. 2. Deinde *tñ*, id est *tantum*, Lov. 5. Vide ad xxiv. 35. § 4. *numquam tum, pro non quantum*, quædam ex vet. edd. *numquam* quantum edit. Mediol. 1505. Sed male. Mox *consensum plebis* Lov. 4.

Bis jam experti essetis] *Bis jam experti estis* Leid. 2. et Hav. Sed librarii literas duas, licet alio ordine positas, vocis *cssetis* geminare perperam neglexerunt.

Scilicet, quia nobis consultum volebatis] *Qui scilicet* Klockian. *si licet* Voss. 1. et Port. De quo errore jam dictum ad III. 19. § 9. Tum *vobis* Flor. Voss. 2. Leid. 1. Lov. 1. a m. pr. Lov. 3. Port. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. Vide ad xxxiv. 2. § 2. Tandem *videbatis* Leid. 2. et Lov. 1. Mox *quia quæ pars, pro quod quæ pars*, Lov. 4. Vide ad xxxviii. 36. § 4. Deinde *non vires experientur* § seq. transpositis vocabulis Lov. 4.

§ 5 *Itaque ad bella ista, seu falsa, seu vera sunt]* *Lege ex vet. lib. Ita ad bella ista.* Sigon. Sigonii lectio *Ita ad bella ista* non fruitur nostris libris assentientibus. Gebh. Si cum Sigonio recipimus *Ita ad bella ista*, τὸ *Ita* hic capi debet pro 'ea conditione.' Ut III. 45. 'Ceterum ita in ea firmum libertatis fore præsidium, si nec causis, nec personis variet.' Infra cap. seq. 'Patres, ut de connubio ferretur, consensere: ita maxime rati contentionem de plebeiis consu-

libus trihunos aut totam deposituros, aut post bellum dilatuos esse.' xxxvi. 4. 'De frumento utisque responsum, ita usum eo populum Romanum, si pretium acciperent.' xlii. 30. 'Pauci ex iis iustitia imperii Romani capti; plures ita, si præcipuam operam navassent, potentes sese in civitatibus suis futuros rati.' c. 41. 'Cujus conditionis iniquitatem ita non sum recusaturus, si vos quoque accipitis.' Plerisque his locis voculam *ita* hoc sensu excipiebat particula *si*, ut etiam hoc loco. At eam excipit τὸ *ut* in § 2. Institut. Quibus alienare licet: 'Dispositum est, ita licere, tutori vel curatori debitorem pupillarem solvere, ut prius judicialis sententia, sine omni damno celebrata, hoc permittat.' Qui locus si ita interpunctus fuisset, Hottomanno Observ. x. 7. errandi ansa data non foret. Voculæ autem *ita* et *itaque* sæpe in Mss. commutantur. Vide ad xxi. 53. § 7. Verum omnes etiam mei hic editam lectionem servant, quam propterea veram puto, quum commodum etiam sensum efficiat. Præterea, ordine verborum mutato, seu vera, seu falsa sunt præferunt Harl. 2. Hav. Lipsiens. et Lov. 2. et 3. Præterea *sint*, pro *sunt*, Gaertn.

Parata vobis plebes est] Ita Gronovius edidit; cui ex meis consentiunt Flor. Leid. 1. Harl. 1. fragm. Hav. et Voss. 1. a m. sec. Neque aliter sibi in Pal. 3. obvium fuisse, Gebhardus monuit ad ii. 55. § 2. Vetustiores excusi cum reliquis scriptis præferunt *plebs*. Ceterum *parata*, pro *parata*, librarii errore est in Hav. Vide hoc cap. § 1. *vobis parata* Lov. 4. *parata nobis* 5.

Si, connubiis redditis, unam hanc civitatem facitis] *Si connubia redditis, unam hanc* Harl. 2. et Hav. Verum, si Livius hæc disjungere voluisset, dicturus fuisset *si connubia redditis, si unam hanc civitatem facitis*, quomodo in seqq. τὸ *si* etiam repetit.

Si jungi miscerique vobis privatis necessitudinibus possunt] *Si jungi, si miscerique* Harl. 2. *si jungi immiscerique* Lov. 5. et Port. cap. præc. 'Ne adfinitatibus, ne propinquitatibus immisceamur, cavent, ne societur sanguis.' Et potuit facile prima syllaba vocis *immisceri* excidere ob ultimam literam vocis præced. et primam τὸ *misceri*. Vide ad xxxix. 6. § 2. Reliquorum tamen codicum in editam lectionem conspiratio permovet, ne quid innovandum putem. Similiter *immiscere*, pro *miscere*, male datum erat i. 9. § 4. et ii. 33. § 8. Ita confunduntur inter se 'mutare' et 'immutare' c. 4. § 11. 'minuere' et 'imminuere' vii. 8. § 4. et similia alibi.

Si spes, si aditus ad honores viris strenuis et fortibus datur] *Si sessi aditus ad honores*, secunda ac tertia voce coalescente et una litera omissa, Leid. 1. in qualem scripturam incidisse videntur librarii Lov. 4. 5. ac Port. et apud Hearnium Oxon. L. 1. et C. Sed quum eam lectionem aperte mendosam viderent, pro ea dederunt *si sensim ad honores*. Tum *fortibus et strenuis* Lov. 4. Mox *rep. esse*, pro *reip. esse*, Flor. a m. pr. Sed litera *n* superscripta est, ac factum *rempublicam esse*. At vulgatum probum est.

§ 6 *Si hæc impedit aliquis*] Legendum *Sin hæc impedit aliquis*. Sigon. Sigonii lectio *Sin hæc impedit* non fruitur nostris libris adsistentibus. Gebh. Sigonianum *Sin*, sive ex conjectura natum, sive ex vet. lib. prolatum, ferri posset, si aliorum codicum consensus accederet: passim enim *si* et *sin* in Mss. commutantur. Vide Broekhus. ad Propert. Eleg. iv. 4. 55. et Cortium ad Sall. Cat. c. 52. § 16. Vide etiam ad i. 50. § 6. ad vi. 39. § 12. et aliis locis. Quum tamen hic etiam Mss. constanter τὸ *Si* defendant, et, ut Cortius d. l. docet, non semper, quando *si* præcedit,

sin excipiat, a vulgato non discedo. Ceterum *Si hæc impedit* Harl. 1. *Si hoc impedit* Lov. 4. et Harl. 2. Utrumque admittit Hav. præferens *Si hoc impedit*. Sed frustra. *Hæc* utramque nempe legem, et de connubio Patrum et plebis, et ut populo potestas sit, seu de plebe, seu de Patribus vellet, consules faciendi.

Ferte sermonibus et multiplicata fama bella] *Ferre sermonibus et multiplicare fama bella* fragm. Hav. a m. pr. *ferre* etiam Hav. *forte sermonibus multiplicata famam belli* Lov. 1. et Neapol. Latinii. *multiplicata fama bella* Gaertn. Vulgatum non muto. *Ferre sermonibus*, ut 'ferre fama' I. 42. 'Servium conditorem omnis in civitate discriminis ordiumque, quibus inter gradus dignitatis fortunæque aliquid interlucet, posterius fama ferrent.' xxiii. 31. 'Vulgoque Patres ita fama ferebant, quod tum primum duo plebei consules facti essent, id Diis cordi non fuisse.' Tacit. Annal. xvi. 2. 'Nec aliud per illos dies populus credulitate, prudentes diversa fama tulere.' 'ferre rumoribus' Annal. xv. 46. 'Jam Spartacum et vetera mala rumoribus ferente populo, ut est novarum rerum cupiens pavidusque.'

Nemo arma capturus, nemo dimicaturus] *Nemo est arma capturus* Lov. 4. et Gaertn. *nemo arma accepturus* Lov. 2. Præterea verba *nemo dimicaturus* culpa scribæ non comparent in Leid. 2.

Cum quibus nec in re publica honorum, nec in privata connubii societas est] *Honor* habent omnes, quos evolvi, vetustiores inpressi. Aldus demum *honorum* recte reposuit. Et ita præferunt omnes codd. præter Lov. 4. in quo itidem erat *honor*, et Gaertn. in quo vox illa non conspicitur. Scriptum fuerat *honoꝛ*, id est *honorum*, et notam literæ *r* additam neglexerat scriba codicis, ex quo primæ edd. prodierunt. Nescio vero quid in mentem venerit viro docto, qui ad

marginem ed. Curionis emendabat *in privato*; quum vel cæco adpareat ex præcedenti revocandum esse *in re privata*. Distinguuntur autem 'res publica' et 'res privata,' ut apud Cic. de Amic. c. 4. 'Recordatione nostræ amicitiae sic fruor, ut beate vixisse videar, quia cum Scipione vixerim; quocum mihi conjuncta cura de re publica et de privata fuit:' et c. 27. 'In hac' (amicitia Scipionis) 'mihi de re publica consensus, in hac rerum privatarum consilium, in eadem requies plena oblectationis fuit.' Verbum *est* omittitur in Hav.

CAP. VI. § 1 *Et res a perpetuis orationibus in altercationem vertisset*] Pal. 3. habuerat *alterationem*. 'Altercatio' in Glossar. redditur ἀψιμαχία et ἀντίρρησις, quantum recorder. Idem 'altercari' reddit *φιλονεικεῖν*. Gnomasticum vero διαδικάζεσθαι. Supra iii. 68. 'Sedemus desides domi, mulierum ritu inter nos altercantes.' iv. 45. 'Patria majestas istam altercationem dirimet.' c. 53. 'Res diu ducta per altercationem.' viii. 33. 'Non tam perpetuæ orationes, quam altercatio, exaudiebantur.' xxxii. 22. 'Et jam non singuli tantum, sed populi universi, inter se altercabantur.' xxxv. 17. 'Æqua iniqua miscentes e disceptatione altercationem fecerunt.' Gebh. *Altricationem* Leid. 2. Lipsiens. Lov. 5. et Gaertn. Quæ scriptura vitiosæ orthographiæ ac barbariei illorum temporum, quibus hi codd. exarati sunt, tribui debet. Eodem modo in quibusdam Mss. peccatur hoc lib. c. 45. § 8. c. 53. § 5. v. 49. § 1. viii. 33. § 10. xxi. 45. § 1. et passim. Pari modo in multis vetustorum diplomatum apographis scriptum obcurrit; ut in illo quod edidit Ger. Dumber in Descript. Daventr. iii. 4. p. 243. Vide du Cange in Glossar. Med. Latin. voc. 'Altricari.' Deinde *et res apertis orationibus in altercationem* Lov. 4. a m. pr. Sed errore librarii. Ubique

enim 'perpetuæ orationes' et 'altercationes' obponi solent. Ita non modo Livius viii. 33. loco, quem Gebhardus laudavit, sed et Cicero ad Attic. i. 16. 'Clodium præsentem fregi in senatu, cum oratione perpetua, plenissima gravitatis, tum altercatione ejusmodi, ex qua licet pauca degustes.' Similiter obponuntur etiam 'continuæ orationes' et 'altercationes' apud Tacit. Histor. iv. 7. 'Paullatimque per altercationem ad continuas et infestas orationes provecti sunt:' et Quinctil. Instit. Orat. vi. 4. 'Altercationis præcepta poterant videri nunc inchoanda, quum omnia, quæ ad continuam orationem pertinent, peregissem.' Præterea *res vertissent* Flor. Voss. I. a m. pr. Lov. 2. 4. 5. Lipsiens. Port. a m. pr. Gaertn. Hav. Hearnii Oxon. N. et C. ac Neapol. Latini: quomodo etiam vir doctus in ora edit. Mediol. 1480. emendandum conjecit. At infra est hoc lib. c. 53. 'Res diu ducta per altercationem.' xxv. 1. 'Deinde ad Patres etiam et ad publicam querimoniam excessit res.' Utrumque tamen ferri potest. Vide ad ii. 47. § 5. Lector itaque videat, utrum probare malit. *Res venisset* Voss. 1. et Port. a m. sec. *res venissent* Leid. 2. et Lov. 1. Sed male. *Vertisset* ponitur pro 'versa esset.' Vide ad ii. 62. § 2. 'Vertit' et 'venit' etiam alibi confundi solent. Vide ad v. 49. § 5. similiter 'prævertit' et 'prævenit.' Vide ad ix. 17. § 9. Paulo ante Quum in concionem consules processissent vetustæ, quas vidi, add. sine vocula et, quam inseruit Aldus. Ei vero omnes consentiunt codd.

§ 2 *Ut fortasse vere, sic parum utiliter in præsens certamen respondit* Ut fortasse verum Gaertn. Quæ locutio, in qua verum adjectivum respondet adverbio utiliter, eodem modo formata videri potest, quo illa ii. 30. 'Effusi et contemti pugnam iniere.' At reliquis dissentientibus a vulgato

non recedo. *Et fortasse vere* Voss. 2. Vide ad xxi. 28. § 8. et mox ad § 10. Tum parum inutiliter Lov. 4. a m. pr. Sed syllaba initialis in nata est ex ultima litera præced. vocis parum. Vide ad v. 23. § 5. Ceterum quum Livius supra non *consulem*, sed *consules*, in concionem processisse dixerit; hinc etiam nunc non *respondit*, sed *responderunt*, dicere debuisset videtur. Hanc difficultatem quorundam codd. librarii observarunt, eique variis rationibus obcurrere conati sunt. Certe *respondēt*, sive *responderunt*, datum est in Lov. 2. *respondit erant* in Gaertn. quasi librarius duplicem lectionem, *respondit* et *responderant*, in cod. suo deprehendisset; quorum posteriorem non a Livii, sed a librarii manu natam putarem. At in Voss. 2. et Lov. 3. superius duo vocabula inseruntur hoc modo, *et consul interroganti tribuno*. Quum tamen vulgata scriptura reliquorum omnium codicum consensu nitatur, potius videndum est an *respondit* accipi possit, pro alter eorum respondit: quæ ratione Gronovius observat infra ad xxxiv. 3. § 9. *τὸ inquit*, sic absolute positum, perpetuam proponendæ conversationis formulam esse, licet, quæ præcedunt, et quæ sequuntur, ad plures dirigantur: ut sit, aliquis ex isto numero inquit.

Quod nemo plebeius auspicia haberet Hoc ait, quod lege Romuli regis sacra solis patriciis erant commissa, auctore Dionysio lib. ii. p. 83. *Ἐνομοθέτει τοὺς μὲν εὐπατρίδας ἱερᾶσθαι τε καὶ ἄρχειν, καὶ δικάζειν, καὶ τὰ κοινὰ πράττειν, τοὺς δὲ δημοτικούς τούτων μὲν ἀπολεῖσθαι τῶν πραγμάτων*. Et Livius vi. 41. 'Penes quos sunt auspicia more majorum? nempe penes patres: nam plebeius quidem magistratus nullus auspicato creatur. Nobis adeo propria sunt auspicia, ut non solum, quos populus creat patricios magistratus, non aliter, quam auspicato, creet; sed nos quoque ipsi

sine suffragio populi auspicato inter regem prodamus, et privatim auspicia habeamus, quæ isti ne in magistratibus quidem habent.' *Sigon.* Liv. x. 8. 'Semper ista audita sunt eadem, penes vos auspicia esse, vos solos gentem habere, vos solos justum imperium et auspiciū domi militiæque.'

Ne incerta prole auspicia turbarentur] *Perturbarentur* codex, quem Hearnæ Oxonii consuluit, B. Sed nullus ei concinit. De verbo 'turbare' hoc sensu vide Gronov. *Observ.* 1. 15. Paulo ante *ideo decemviros, pro ideoque dec. fragm.* Hav.

§ 3 *Plebes ad id maxime indignatione exarsit]* Colon. membranæ *Plebes ad id maxime indignatione moveri.* Modius. Novant iterum Colonienses membranæ, indice Modio, *Plebes ad id maxime indignatione moveri*: quam lectionem omnes nostri abnuunt. *Gebh.* Abnuunt etiam omnes nostri; quare unum, adversantibus omnibus, non audiendum censeo. 'Exarsit indignatione,' ut 'exarserant animis' III. 30. § 2. ubi vide. Præterea *Plebs ad id Leid.* 2. Lov. 1. 2. 4. et Lipsiens. *plebs ad hoc Harl.* 2. *plebs ad hæc Hav.* Vide ad 1. 20. § 6. et mox hoc §.

Auspiciari tamquam invisi Diis immortalibus negarentur posse] *Tamquam in ins. imm.* Voss. 1. *tamquam ins. mortalibus* Lipsiens. *tamquam invidiis imm.* Leid. 1. et Lov. 2. 3. 4. et 5. Deinde *negaretur* Lov. 5. *negantur* Lov. 4. *negarent* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Vide ad x. 10. § 1.

Nec ante finis contentionum fuit] *Negante finis* Flor. perpetua literarum c et g commutatione. Vide ad vi. 25. § 6. *nec ante contentionum finis fuit fragm.* Hav. *nec ante finis contentionem fuit* Hav. *nec ante finis contentionis fuit* Hearnii Oxon. B. et L. 1.

Quum et tribunum acerrimum auctorem plebs nactu esset] *Td et non com-*paret in Lipsiens. Vide ad II. 44. § 3. Tum *plebis* habent Lov. 3. et

Gaertn. quod etiam Gebhardus ad II. 55. § 2. se in duobus Pall. invenisse testatus est, ideoque emendat *plebes*, quomodo disertim præferunt fragm. Hav. omnesque edd. usque ad Paris. 1529. in qua prima *plebs* mihi obvium fuit. Eam deinde lectionem Frobenius a. 1531. Frobenium vero reliqui recentiores secuti sunt: cui consentiunt ceteri scripti. Vide hoc § *tribunum acerr. plebs nactu esset auct.* exhibet Lov.-4. *nactu est* Lov. 2. et Lipsiens.

Quam victi tandem Patres, ut de connubio ferretur, consensere] Verbum *consensere* in contextum relatum post *consensere* satis indicat veterem fortassis lectionem fuisse *Patres, ut de connubio ferretur, concessere.* Rhen. Colon. membranæ *ut de connubio ferretur, consensere, pro concessere.* Modius. Colonienses membranæ *consensere, non concessere, ut vulgo*: cui lectioni annuunt omnes nostri. *Gebh.* In Flor. a m. pr. scriptum fuit *consenserere*, pro quo manu altera factum est *concessere.* Sed reliqui omnes uno ore *consensere* confirmant; de quo verbo vide Gronov. hoc lib. ad c. 35. § 5. *Concessere* autem, quod Rhenanus in contextum cod. sui post *consensere* relatum esse docet, eo ex marginali glossa inrepsisse existimo. Similes enim expositiones simul cum ipsis vocibus, quas interpretantur, librorum stupore in contextu junctas fuisse, dictum est ad III. 44. § 4. Solent ceteroquin vocabula *consensit* et *concessit* in membranarum vetustis commutari. Vide ad IX. 7. § 7. Præterea vocula *ut* exsulat a Voss. 1. Leid. 2. Lipsiens. et Lov. 1. ac 4. a m. pr.

§ 4 *Contentionem de plebeis consulibus]* *Contentionem* Leid. ambo, Harl. 1. Lov. 1. 2. 3. Gaertn. et fragm. Hav. quomodo alibi peccare librarii soliti sunt. Vide exempla ad II. 56. § 14. III. 33. § 9. c. 34. § 1. c. 52. § 1. mox hoc cap. § 11. c. 25. § 1. c. 32. § 1. v. 51. § 1. vi. 5. § 1. c. 36. § 4. et alibi;

sæpissime. *De contentione de plebeis* Lov. 4. Tum *de plebis consulibus* fragm. Hav. *de plebeis consulati* Hav. Mox *bellum daturus*, pro *b. dilaturus*, Lov. 3. *post bellum delaturus* Lov. 5. et Gaertn.

Contentamque interim connubio plebem] *Contentam interim*, sine τῇ que, Voss. 2. *contemptamque interim* Leid. 1. frequenter in scriptis obvio errore. Vide ad xxv. 38. § 20. *contentatam interim* Lov. 3. Mox *dilectui* Flor. Voss. 1. Leid. 1. Lipsiens. Lov. 1. et fragm. Hav. Vide ad xxxvii. 51. § 7. et mox ad § seq. *delectu* Lov. 2. Vide ad xxiv. 19. § 6.

§ 5 *Quum Canuleius victoria de Patribus et plebis favore ingens esset*] Quam interpolatus sit Pal. 2. maxime hic licet animadvertere: *Cum Canuleius victoriam habuisset, et plebis favor ingens esset*. Ergo cum nihil Sigonius proferat, quod non hoc codice quoque contineatur, cæteris ferme diversum præferentibus, quis sane mente præditus assentationem suam ad singula Sigoniana inflectat, manusve det auctoritate subactus? *Gebh.* Hic etiam per omnia codici Pal. 2. Gebhardi consentiunt ex meis Harl. 2. et Hav. nisi quod servant voces *de Patribus*. Sed recte Gebhardus monuit lectionem illam fæde interpolatam esse. Ceterum *victoriam* est in Flor. Tum *favor*, pro *favore*, in Lipsiens.

Pro rogatione sua summa vi pugnant] *Vox sua* deficit in Gaertn. Tum *summa vi ipugnant* habent Port. Gaertn. et Lipsiens. Sed litera *i* ex proximæ vocis ultima repetita est. Vide ad v. 37. § 7. Paulo ante *alii tribuni ad certamen accensi* mutato ordine Lov. 5.

Delectum impediunt] Quemadmodum sæpe alibi, ita hic iterum *dilectum* præferunt Flor. Voss. 1. Leid. 1. Lipsiens. et fragm. Hav. Vide ad § præc. In verbis præcedd. *crescentes in die fama belli* Lipsiens. quasi Livius

vellet famam belli causam fuisse cur tribuni creverint, id est, potentiores facti sint ad obtinendum quod vellet. Sed reliqui recte vulgatum tuentur, nisi quod vox *belli* male omissa sit in Flor.

§ 6 *Nihil agi posset, consilia principum domi habebant*] *Nil agi posset* Hav. Vide mox ad § 8. Præterea magnus Gronovius ad Liv. XLIV. 2. § 5. docet *concilium* poni pro congressu secreto, coitione, seu cætn conspirantium clanculum, ideoque eam vocem hic restituendam, et *consilia principum* legendum censet: quo eodem sensu etiam emendabat II. 54. 'His accensi vocibus Patres concilia inde, non publica, sed in privato seductaque a plurimum conscientia, habere:' ubi etiam *consilia* vulgo editur. Similiter editur hoc lib. c. 48. 'Nec tribuni militum nunc in senatu, nunc in conciliis privatis principum cogendis viam consilii inveniebant:' ubi tamen plerique scripti in *consiliis*. Si ea emendatio hic admittenda est, videtur et mox § seq. similiter mutandum: 'Soli ex consularibus Valerius atque Horatius non intererant conciliis:' ut et inferius § 8. 'Per hæc concilia,' principum nempe, quæ consules domi habebant, 'eo deducta res est, ut tribunos militum consulari potestate promiscue ex patribus et plebe creari sinerent.' Etiam VI. 35. 'Conterriti Patres quum trepidassent, publicis privatisque conciliis nullo alio remedio invento, collegas adversus tribunicias rogationes comparaverunt.' Verum et hoc et illis locis *consilia* et *consiliis* servant omnes manu exarati codd. Et ita forte etiam restituendum est v. 7. 'Concilio prius inter se habito senatum adeunt:' quemadmodum multi codd. habent; ubi tamen *consilio* nunc legitur.

Adparebat aut hostibus aut civibus] *Lege ex vet. lib. apparebat autem aut.* Sigon. Ejeci τὸ αὐτὸν, contra omnes libros et calamo pictos et impressos

Sigionio inferctum. *Gebh.* Particulam autem ab Sigonio insertam, quia nusquam inventa nobis in vet. scriptis editisve, nec ad rem faciebat, eiecimus. Juxta enim constat oratio atque l. III. c. 17. 'Vim ultimam apparebat futuram.' XXI. 9. 'Apparebat non admissos protinus Carthaginem ituros.' XXVII. 4. 'Apparebat, quo nihil iniquius est, ex eventu famam habiturum.' XXXV. 32. 'Apparebat, quid ea oratio in concilio motura esset.' *J. F. Gron.* Adparebat autem *hostibus* Lipsiens. Sed solent librarii τὰ aut et autem confundere. Vide ad IV. 42. § 6. Utramque autem lectionem exhibet vet. lib. Sigonii, quæ in nullo meorum codicum superest. Vide *Gronov.* etiam ad XXXVI. 30. § 5. Passim autem librarios τὸ autem inserere solitos fuisse, ut orationem Livianam, quam non recte cohærere existimabant, diligentius connecterent, videbimus ad XXI. 40. § 11. ut, pro aut, est in Lov. 3. Vide hoc lib. ad c. 12. § 8. Mox τὸ esse non conspicitur in Lov. 3.

§ 7 *Valerius atque Horatius non intererant consiliis*] Vide supra hoc cap. ad § præced.

C. Claudii sententia consules armabat in tribunos] Et *C. Claudii* Port. Lov. 5. et fragm. Hav. et *senatusconsultum Claudii* Lov. 4. cui cod. a m. altera deinceps additum est *Claudii* prænomen C. Deinde *armabat consules* idem Lov. 4. *consulem armabat* fragm. Hav. a m. pr. Præpositio denique in exsulat a Voss. 2. et Lov. 3. Sed ejus loco inter est in Gaertn. Vide ad XXXVIII. 57. § 6.

Quinctiorum, Cincinnatique et Capitolini, sententiæ] Ultima vox *sententiæ* abest ab antiquioribus edd. sive creditum sit, ex voce *sententia*, quæ modo præcessit, satis commode hic *sententiæ* repeti posse, (quomodo III. 38. obcurrit 'suarumque rerum erant, amissa publica:' ubi ex præcedenti rerum repetendum *amissa publica re*,)

sive librarii hunc verborum sensum esse existimaverint, omnes Cincinnatos omnesque Capitolinos Quinctiorum, sive ex gente Quinctia, a cæde abhorruisse. Sed notandum consules, quid agendum foret, non cum universo senatu, sed tantum cum ejus principibus domi consultasse; per 'principes' autem 'senatus' fere tantum intelligi, qui summis magistratibus, consulatu, similibusque, perfuncti erant. Tales autem in gentis Quinctiæ familiis Cincinnatorum et Capitolinorum hoc tempore non plures erant, sed in illa unus tantum L. Quinctius Cincinnatus, in hac unus itidem T. Quinctius Capitolinus adhuc memorati sunt: unde constat ultimam sententiam probari non posse. Sed nec priorem laudo. Omnes enim codd. mei constanter vocem *sententiæ* agnoscunt, quam propterea recte Aldus addidit. Insuper *Quiritorum*, pro *Quintiorum*, Gaertn. Vide ad II. 57. § 1. Tum *Cincinnati et Capitolini*, sine vocola *que*, Lov. 4. Male. Vide ad x. 30. § 2.

Quos, fœdere icto cum plebe, sacrosanctos acceperant] *Sacros accep.* Voss. 2. *sacros cons. accep.* Lov. 3. *sacros cōs accep.* Klockian.

§ 8 *Per hæc consilia eo deducta res est*] Vocola *eo* Hav. voce *res* Harl. 1. et denique verbo *est* Lov. 5. carent: *deducta est res* præferunt, trajectis dictionibus, Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. 1. 2. 3. Lipsiens. Gaertn. Port. Klockian. Harl. 2. et Hav. *deducta eo res est* Lov. 4. Soli Flor. et fragm. Hav. editam lectionem servant. Liv. XXXVII. 49. 'Et eo, vetera et oblitterata repetendo, rem adduxerunt.' Præterea mox *nil mutaretur*, quomodo etiam variat idem codex § 6. Denique τὸ *tribuni culpa* librarii deest in Lov. 2.

§ 9 *Ex templo, quicumque aliquid seditiose dixerat, aut fecerat, quam maxime tribunicii*] Vet. libri, pro *quam maxime*, habent hunc *quam maxime*. Ex quo

intelligi potest, legendum esse *hinc quam maxime*; id est, inter eos qui seditiose dixerant, aut fecerant, quam maxime tribunicii prensabant. *Sigon. Lego hunc quam maxime tribunicii et prensare hominem, &c. Klock. Pall. omnes, qua scripti, qua cusi, fecerat, hunc quam maxime tribunicii et prensare. Quod perperam Sigonius mutat in hinc. Gebh. Seditiose edixerat Hav. a m. pr. initio vocis adhærente litera finali præcedentis seditiose. Vide ad xxxvii. 29. § 8. Præterea hunc quam maxime, excepto solo Flor. præferunt etiam omnes scripti mei, deinde Hearnii Oxon. N. et C. ac denique edd. quas vidi, omnes usque ad Frobenianam a. 1531. quæ prima τὸ hunc omisit. Quid Gebhardo, qui se eandem lectionem in suis libris invenisse profitetur, et tamen Sigonii hinc, pro hunc, emendantis conjecturam damnat, placuerit, ex ejus annotatione colligi nequit. Certe lectionem, in scriptis et editis vetustis obviam, jure probare, aut hunc Livii sensum constituere nequit, homines tribunicios quam maxime prensasse hunc, quicumque aliquid seditiose dixerat, aut fecerat, quemadmodum fere Klockius locum accepit; quum potius voluerit, ipsos illos, qui aliquid seditiose vel dixerant, vel fecerant, sed quam maxime tribunicios, se honoris consularis candidatos professos esse, atque homines, id est, reliquos cives, quibus jus suffragii erat, prensasse. Eo sensu maxime est i. 11. 'Romam inde frequenter migratum est, a parentibus maxime ac propinquis raptarum.' Nihil itaque propius esse video quam ut vel cum cod. Flor. eoque, qui editioni Frobenianæ præfuit, τὸ hunc deleamus, vel cum Sigonio hunc mutemus in hinc. Paulo ante inducuntur pro indicuntur, Flor. Lov. 3. Lipsiens. et Harl. 2.*

Et pressare homines et concursare] Tò et priori loco deest in Lov. 4. pro quo etiam habet Lov. 5. *pensare* Voss.

1. et Gaertn. errore librariorum. *Compressare* Hearnii Oxon. L. 2. *inpensare* Lov. 5. quorum neutrum probandum patet. *Prehensare* Leid. 1. Hav. et priores excusi. Vide hoc lib. c. 48. § 11.

§ 10 *Ut patricios desperatio primo, irritata plebe, adipiscendi honoris]* *Ut patricios primo in tanta plebe* Lipsiens. in contextu, altera lectione margini adscripta. *Et patricios* Voss. 2. et Lov. 3. Vide ad § 2. Tum prima fragm. Hav. a m. pr. Deinde irrita Lov. 4. Vide ad xxxii. 3. § 2. Præterea *apiscendi*, pro *adipiscendi*, legendum esse, Modius et Gronovius monuerunt hoc lib. ad c. 3. § 7. Vnum quemadmodum id verbum supra restituendum esse, viris doctis ita consentibus facile adsensus sum, quoniam eam lectionem firmabant optimi mei et quidam Hearnii Mss. Oxonienses; ita hoc loco in diversa abiissem, quod nulli neque mei neque Hearnii codd. stent ab illa scriptura, nisi nactus essem excerpta Flor. cod. qui præfert *adpiscendi*; quomodo librarium pro *apiscendi* dedisse, vero non absimile est. Nondum tamen in contextum recipiendum duxi.

Deinde indignatio, si cum his gerendus esset honos, deterreret] Turbato ordine *deinde si cum his indig. ger. esset* Hav. Tum gerendus Voss. 2. *gerendis* Leid. 2. Harl. 2. Lov. 1. 5. et a m. pr. Lov. 4. Denique *deterret* Lov. 1. et Hav. Scriptum forte fuerat *deterret*: notam vero, ut sæpe alibi factum est, male neglexit librarius. Vide ad xl. 14. § 2.

Ne cessisse possessione reipublicæ viderentur] *Cessisse possessiones reip.* Voss. 1. et Leid. 1. Male. Vide ad xxiv. 6. § 8. Insuper in verbis superioribus a prioribus præferunt Harl. 2. Lipsiens. et Gaertn. qua ratione librarii non raro alibi lapsi sunt. Vide infra ac librum xxxvii. c. 43. § 10. Præterea *petire*, pro *petiere*, Flor. a m. pr. *petere* a m. sec.

§ 11 *Alios animos in contentione libertatis dignitatisque*] *In contione* Flor. Voss. nterque, Leid. nterque, Port. fragm. Hav. Lov. 1. 2. 3. 4. Lipsiens. et Gaertn. *in contionem* Lov. 5. Vide hoc cap. § 4. Præterea *libertatisque dignitatisque* Leid. 2. et Lov. 1. Paulo ante *Eorum comitiorum eventus* alio ordine Lov. 4. qui et proximam vocem *docuit* culpa librarii non exhibet.

Alios secundum deposita certamina incorrupto iudicio esse] Col. Ms. *in incorrupto iudicio esse*. Modius. Codicis Colon. scriba τὸ in ex seq. vocis prima syllaba perperam iteravit. Idem error et supra commissus erat I. 45. § 6. II. 52. § 6. III. 15. § 7. mox cap. seq. § 11. c. 44. § 9. VI. 2. § 11. c. 33. § 6. et alibi. Ita præpositio *a* male iteratur ex ultima litera vocis præced. Vide ad II. 59. § 6. Contra alibi sæpissime τὸ in omissum est, quod vox proxima ab eadem syllaba inciperet. Vide ad VIII. 33. § 6. Nostri omnes hic nihil mutant, nisi quod *s*; tandem, pro *secundum*, præferat Lov. 5. a m. pr. *post tandem* a m. sec. Verum *secundum* hic ponitur pro 'post:' ultima itaque lectio ex glossa nata videtur. De illa significatione vide ad XXIV. 10. § 11. Paulo post vox *omnis* exsulat ab Port. et paullo inferius transpositis vocibus *eo*, quod ratio plebciorum habita esset præfert Hav. eoque ratio Lov. 3.

§ 12 *Hanc modestiam, æquitatemque et altitudinem animi*] *Æquitatemque exaltitudinem animi* Lov. 5. Sed vculæ *ex* atque *et* etiam alibi sæpe confunduntur. Vide ad XXVI. 45. § 1. Ex hac vitiosa scriptura deinde factum est *ex altitudine animi*, quod præfert Port. Præterea atque *altitudinem animi* habet Hav. *Hanc modestiam, æquitatem, et altitudinem animi* Leid. 2. Harl. 2. et Lov. 1. ac 3. Sed vide ad II. 31. § 1. *Hanc modestiam æquitatemque et habitudinem animi* Neapol. Latini. Et hoc male atque

ex lapsu librarii. 'Altitudo animi' est ejus magnitudo, magnanimitas: quo sensu 'altitudo humanitatis' obcurrit apud Valer. Max. v. 1. ext. 3. 'Ab eadem altitudine humanitatis legatis Romanorum ad redimendos captivos castra sua petentibus, quotutins venirent, Lyconem Molossum obviam misit.' Alibi tamen alio sensu sumitur, et 'altitudo animi' tribuitur ei, qui simulandi artifex perite animi sensa occultat; ut apud Cic. de Offic. I. 25. 'In liberis vero populis, et in juris æquabilitate exercenda etiam est facilitas et altitudo animi, quæ dicitur; ne, si irascamur, aut intempestive accedentibus, aut impudenter rogantibus in morositatem inutilem et odiosam incidamus:' ubi videndus Muretus. Utro sensu accipi debeat apud Tacitum Annal. III. 44. vix constituas: 'Tanto impensius in securitatem compositus, neque loco neque vultu mutato, sed ut solitum, per illos dies egit: altitudine animi; an compererat modica esse et vulgatis leviora.' Quum tamen de Tiberio illa dicantur, isque animi motus quam maxime abdere solitus sit, posteriori sensu Tacitum accipiendum puto. *Altitudinem*, pro *altitudinem*, habet Flor.

Ubi nunc in uno inveneris, quæ tunc populi universi fuit] *Quatum*, sive *quantum*, Gaertn. *quæ tum populi universi fuit* Flor. Voss. nterque, Leid. uterque, Lov. 1. 3. 4. 5. Harl. 1. Port. fragm. Hav. et vetustiores, quos vidi, excusi, usque ad Gruterum, qui primus a. 1608. *tunc* vulgavit, et post eum plerique recentiores; quum tamen id vix in Lov. 2. Harl. 2. et Hav. apud me supersit. Videtur autem Gruterus, nisi error sit operarum, ita maluisse, quia præcedit *nunc*. Sed recte Stewich. de Partic. Linguae Lat. in voce 'Tum,' et Tursell. de Partic. c. 189. observant, sæpe apud Cic. et alios *tum* conferri cum *nunc*. Priscam igitur lectionem re-

vocandam duxi, quam etiam Hearne restituit. Voculas *tum* et *tunc* passim in Mss. confundi, vidimus ad II. 12. § 15.

CAP. VII. § 1 *Anno trecentesimo decimo*] Ex Dionysio satis aperte convincitur, hunc annum expletum fuisse; quippe qui libro undecimo p. 736. dicat, anno tertio octogesimæ quartæ Olympiados hos tribunos creatos, qui fit ab urbe condita annus trecentessimus undecimus. Sed pro nno duntaxat anno cum nemine depugnabimus. *Glav.* Clericus ad hunc locum notat, primos hos tribunos militum consulari potestate designatos esse anno trecentesimo decimo, sed magistratum gessisse anno sequenti; quod aperte verbis Livii adversatur, qui ‘anno trecentesimo decimo, quam urbs Roma condita erat, primum tribunos militum pro consulibus,’ non ‘designatos esse,’ sed ‘magistratum iniisse’ tradit. Laudat quidem, ut sententiam probet, H. Dodwell. Dissert. x. de Cyclis et Chronol. Dionysianam, sed virum eruditissimum non intellexit, ac male descripsit. Nam Diss. x. de Cycl. § LXXXVI. pag. 623. expresse ait, ‘Loquitur enim de ‘initio,’ ut jam ostendi, non de ‘gesto’ magistratu.’ Et in Chronol. Dionys. p. 34. ad annum ante natum Christum ccccxli. “Initum” dicit hoc anno magistratum, qui ‘gestus’ fuerit anno ‘sequenti:’ et pag. 94. in notis ad eundem annum: ‘Decembris veteris x. Decembris Juliani xi. ‘inibant’ tribuni Plebis. Decembris autem veteris xiii. qui Juliani Decembris dies erat xiv. ‘inibant’ tribuni ‘in annum sequentem’ consulari potestate militares.’ Ex sententia itaque Dodwelli non modo ‘designati sunt,’ sed et honorem ‘inierunt’ A. U. C. cccx. Sed ‘initum’ a ‘gesto magistratu’ distinguit, quod honorem quidem ceperint cccx. sed exeunte, nimirum medio fere mense Decembri, adeoque

longe maximam partem gerere debuerint anno sequenti cccxi. Ceterum Sigonius in Chronol. Liviana tribunos militares consulari potestate confert in a. ccccx. at in Fastis, ubi chronologiam marmorum Capitolinorum sequitur, in annum præcedentem cccxi.

Quam urbs Roma condita erat] *Postquam urbs* edit. Rom. 1472. et Parm. 1480. aliæque, pro quo jam eodem anno Venetiis substitutum est *quam urbs*. Id autem recte recentiores servarunt. Non aliter enim est in omnibus, quos vidi, scriptis codd. Et solet etiam sæpissime Livius ita loqui. Mox hoc ipso cap. ‘Tertio mense quam inierunt.’ cap. 47. ‘Die octavo, quam creatus erat.’ Vide ad xxviii. 16. § 14. Deinde *urbs Romana* Lov. 2. 4. 5. Lipsiens. fragm. Hav. a m. pr. et edd. antiquiores. Aldus demum dedit *urbs Roma*, cui consentiunt idem fragm. Hav. a m. sec. et reliqui omnes codd. Similis varietas scripturæ in membranis antiquis frequenter obvia est. Vide ad Epit. Liv. lib. XLIX.

A. Sempronius Atratinus, L. Atilius, T. Cæcilius] ‘Cæcilia’ gens plebeia fuit: itaque *Cæcilius* tribunus militaris patricius esse nequit. Dionysius lib. xi. p. 736. hunc Τῆρον Κλύσιον Σικελὸν vocat. Cognomen *Siculi* facit, ut mendose esse Κλύσιον, pro Κλοῖλιον, putem. *T.* autem *Clatium Siculum* paulo post commemorat etiam Livius triumvirum coloniæ deducendæ c. 11. In quibusdam manuscriptis libris est *T. Celius*. Sigon. Pal. 2. *Attilius*. Gebh. Primi tribuni consularis cognomen scribitur *Atatinus* in Gaertn. *A. Tractinus* in Flor. *Atractinus* in Harl. 2. *Atracinius* in Lov. 4. *Atracius* in Lov. 5. *Attracius* in Port. *Adtracinus* in fragm. Hav. Sed Semproniorum cognomen *Atratinus* fuit. Et ita Dionys. lib. xi. pag. 736. Ἀτρατῖνος dicitur. Vide etiam hoc lib. ad c. 37. § 1. c. 44. § 1. c. 47.

§ 8. VI. 28. § 4. aliisque locis. Secundus *L. Atilius* vocatur in Lov. 2. *L. Actilius* in Port. et Lov. 5. *L. Atilius* in Harl. utroque. *Laltileus* in Hav. Sed. Δεύκιος Ἀτίλιος adpellatur apud Dionys. loco laud. et apud Diod. Sicul. Bibl. XII. p. 304. Denique ultimi nomen est *T. Caelius* in Leid. 1. *T. Celius* in Voss. 2. Port. Lov. 3. 5. Gaertn. et fragm. Hav. *Tercilius* in Hav. Sigonio vero *T. Claelius* emendanti consentit Pighius in Annal. ad a. CCCIX. p. 162. Neque aliter hodie editur apud Diodor. Sicul. auctore Rhodom. quum antea legeretur Τίτος Κοίντιος. Prope accedit scriptura eorum codd. qui *Caelius* vel *Celius* præferunt. Hudson etiam auctor est, in Dionysii cod. Vatic. Τίτον Κέλσιον, pro Κλέρσιον, legi.

Pacem etiam foris præbuit] *Pacem et foris præbuit* Lov. 4. et Hav. solito errore scribarum. Vide ad XXII. 47. § 9. Reliqui codd. stant a vulgata scriptura.

§ 2 *Adjectum Æquorum Volscorumque bello et Ardeatium defectioni Veicns bellum*] *Volscorumque bellum* male Voss. 1. in margine, et Lov. 4. Tum *Ardeatum* Flor. qui tamen cum reliquis scriptis *Ardeatium* recte præfert hoc lib. c. 1. et c. 10. § 6. Vide ad v. 15. § 2. Mox *veniens bellum* Harl. 1. et Hav. Ita non raro librarii peccarunt. Vide hoc lib. ad cap. 52. § 7.

Quia duo consules obire tot simul bella nequirent] *Q; duo consules* Leid. 2. et Lipsiens. *qui duo consules* Lov. 2. *qui duos consules* Gaertn. *quod duo consules* Lov. 1. Harl. 2. et Hav. Sæpe hæ voculæ commutantur in Mss. Vide ad XXXVIII. 36. § 4. Hic tamen librarii ideo τῶ quia videntur quod substituisse, quoniam prius illud cum subjunctivo non recte construi putarent. Sed vide ad II. c. 8. § 5. Præterea *obedire*, pro *obire*, Lov. 1. 2. Lipsiens. in contextu, Voss. 1. et Leid. 2. cujus posterioris margo ei

substituit *expedire*. Sed vulgatum præstat. ‘Obire ad omnia bella’ dixit x. 25. ‘Periculosum esse, sive juncti unum premant, sive id diversi gerant bellum, ne ad omnia simul obire unus non posset.’ Deinde *tot bella simul* Leid. 2. alio verborum ordine. Mox etiam in aliam seriem coniectis vocibus *tribunos militum tres dicant creatos, sine promulgatæ legis mentione de creandis consulibus*.

§ 3 *Non tamen pro firmato jam stetit magistratus ejus jus*] Miror quid scribant Pall. optimi duo *pro fortunato*. Item Andreas *pro formato*. Gebh. *Pro fortunato* etiam Voss. 2. et Lov. 3. *pro formato* Flor. Voss. 1. Leid. ambo, Lov. 1. Lipsiens. a m. pr. Klockian. Harl. 1. fragm. Hav. et edd. Romana 1472. ac Parm. 1480. Sæpe τὰ ‘firmare’ et ‘formare’ inter se in membranis vetustis commutantur. Vide Vorstium ad Justin. III. 2. viros doctos, et in primis Burmann. ad Vell. Pat. II. 110. et c. 123. Benteleium ad Hor. Od. III. 24. 55. Torrenium ad Valer. Max. II. 3. ex. 1. et Oudendorp. ad Frontini II. 5. ex. 33. Ex *formato* deinde factum *fortunato*: qua ratione apud Vell. loco priori ‘fortunatum Augusti animum’ editum est, quum in vet. exemplari *formatum* esset. Vide Burer. ad eum locum. Eodem modo ‘forma’ et ‘fortuna’ in Mss. commiscuntur. Vide ad XLI. 20. § 1. Hinc patet varias lectiones, quæ hoc loco in Mss. notantur, pro librorum aberrationibus habendas esse: quo etiam referendum, quod iis, pro *ejus*, sit in margine Leid. 2. *cujus* in Hav. ut et quod *jus* desit in Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. interceptum ab ultimis literis vocis præced. *ejus*; sed illius loco *vis* legatur in Flor. et Hav. quomodo alibi sæpe peccatum ob literarum in scriptura Longobardica similitudinem. Vide ad III. 38. § 13.

Tertio mense, quam inierunt, augurum decreto, perinde ac vitio creati, ho-

nore abiere] *Tertio n̄se* Harl. 1. *tertio se* Leid. 2. utraque lectio superest in Lov. 1. illa a m. pr. hæc a m. altera. *In mense tertio* Gaertn. Deinde *inerant* Port. Tum *augurium decreto* Voss. 2. et Hav. Postea *ac perinde vitio* Lov. 3. *proinde ac vitio* Leid. 2. et Lipsiens. sed *auspicio*, pro *ac vitio*, adscriptum exstat in margine prioris; *perinde* in margine posterioris. Denique *honore abire* Hav. et fragm. Hav. a m. pr. quæ iterum omnia errantium scribarum sphalmata sunt.

Quod *C. Curiatius*, qui comitiis eorum præfuerat] *C. Curtius*, ut ante dictum. *Sigon.* *Curatius* Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr. *Curiatius* Flor. Leid. 2. Lov. 4. 5. Gaertn. Harl. uterque, Port. Hav. et fragm. Hav. a m. sec. Vide hoc lib. ad c. 1. § 1. *centum* etiam loco prænominis *Caius* est in Flor. Deinde *quia cum comitiis* male Leid. 2. in margine.

Parum recte tabernaculum cepisset] Quid sit 'vitio tabernaculum capere' enim, qui comitia habet, declarat Plutarchus in Marcello p. 300. ubi tabernaculo vitio capto a Ti. Sempronio Nasicam et Marcium consules abdicasse scribit. *Sigon.* Melius forte *rite tabernaculum*. Sic Val. Max. 1. 1. ex. 3. 'vitio tabernaculum caput comitiis consul.' Vide Servium in *Æn.* 11. 178. ubi *tabernaculum* pro auguraculo dici innuit. Valerius Max. et historiam et verba ea sumpsit a Cicerone de Nat. Deorum 11. 4. *H. Vales.* 'Parum recte capere' est 'vitio capere,' ut Livius aliique alibi loquuntur. Vide Brisson. de Formul. lib. 1. p. 120. *parum rite* malebat Valesius. Solent passim hæc voces a librariis confundi. Vide ad xxvii. 25. § 8. Hic tamen in vulgatum omnes omnino codd. consentiunt. Id itaque illis invitis mutari non placet, præsertim quum et Cic. in hac re similiter loquatur de Divin. 11. 35. 'Quid enim scire Etrusci ha-

ruspices aut de tabernaculo recte capto, aut de pomærii jure potuerunt.' Ceterum male *gubernaculum* loco τῶν tabernaculum pro varia lectione præfert Voss. 1.

§ 4 *Legati ab Ardeatibus Romam venerunt]* Lege ex vet. lib. *ab Ardea.* *Sigon.* Etiam membranæ, quibus usi nos, *ab Ardea.* Modius. Legendum ut monuit Sigonius, exstatque in Pall. omnibus, *ab Ardea.* Sic mox cap. 9. 'Legati ab Ardea veniunt.' *Gebh.* *Legati ab Ardeatibus* dictum esse posset, ut 'legatus ab M. Livio,' 'legati ab Latinis et Hernicis,' et similia, (de quibus vide ad xxviii. 9. § 1.) modo codd. illam lectionem probarent, qui hic stant ab ea scriptura, quam Sigonius, Modius, et Gebliardus in suis Mss. invenerunt. Certe ita mei omnes et, ut videtur, illi, quos Hearne Oxonii evolvit. Memorata enim Sigonii lectione, alios *ab Ardeatibus* exhibere addit, sed codicum suorum non meminit. *Ab Ardea* etiam ex edd. præferunt Rom. 1472. et Parm. 1480. 'Legati ab Ardea' dictum est, ut xxxii. 1. 'Legati ab Ardea questi in senatu erant, sibi in monte Albano Latinis carnem datam non esse:' 'legati ab Tusculo' 111. 38. 'Depopulatumque inde excursionibus Tusculanum agrum legati ab Tusculo, præsidium orantes, nunciant.' 1v. 45. 'Ad insequentis anni tribunos militum, &c. legati ab Tusculo venerunt:' 'legati ab Nepete ac Sutrio' vi. 9. 'Inter sermonem ejus legati ab Nepete ac Sutrio, auxilium adversus Etruseos petentes, veniunt:' 'legati ab Antio' vii. 27. 'Quum ex Latio nunciatum esset, legatos ab Antio circumire populos Latinorum ad concitandum bellum:' 'legati a Pæsto' xxi. 36. 'Legati a Pæsto pateras aureas Romam adtulerunt:' 'legati ab Orico' xxiv. 40. 'Legati ab Orico ad M. Valerium prætorem venerunt.' In quibusdam horum exemplorum constructio quidem constitui potest *legati venerunt ab*

Ardea, ab Tusculo, ab Orico, legati adtulerunt a Pæsto. Verum quum ea in reliquis non procedat, potius est, ut dicamus, *legati ab Ardea, ab Tusculo, ab Antio, a Pæsto* poni pro ‘legati Ardeates, Tusculani, Antiates, Pæstani,’ nota periphrasi, qua Livius alibi utitur. Ita ‘Herdonius ab Aricia,’ pro Aricinus, lib. i. c. 50. ‘Turnus Herdonius ab Aricia ferociter in absentem Tarquinium erat invectus.’ ‘Principes a Cora atque Pometia’ lib. ii. c. 22. ‘Armorum inmemores obsides dant trecentos principum a Cora atque Pometia liberos.’ ‘coloni a Velitris’ vi. 17. ‘Latinis et Hernicis, simul colonis Circeiensibus et a Velitris, purgantibus se Volsci crimine belli, captivosque repetentibus, ut suis legibus in eos animadverterent, tristia responsa reddita:’ ‘prædones a Chalcide’ xxxi. 22. ‘Prædonum a Chalcide naves, quæ non mare solum infestum, sed etiam omnes maritimos agros Atheniensibus fecerant, non modo Sunium superare, sed nec extra fretum Euripi committere aperto mari se audebant.’ Vide quæ olim notavi ad Silii Ital. v. 271. Pari modo eadem præpositio etiam inservit circumscribendo genitivo. Infra xxvii. 5. ‘Honores omnibus ad exsolvendam fidem a consule habiti.’ Ita recte Gronov. ex Mss. legendum monuit; ubi plura vide.

In fœdere atque amicitia mansuros, restituto agro, adpareret] Pal. 3. *in fide atque amicitia.* Gebh. *In fidere atque amicitia* Lipsiens. ex quo librariorum errore nata esse videtur illa, quam Gebhardus in Pal. 3. invenit lectio. Sed reliqui omnes vulgatum *in fœdere* constanter servant; et recte. Sequitur enim mox hoc cap. ‘His consulibus cum Ardeatibus fœdus renovatum est.’ ‘Fœdus et amicitia’ passim junguntur. xxiii. 14. ‘In fœdus amicitiamque novam transeant.’ c. 33. ‘Fœdusque cum eo atque amicitiam junxit.’ Præterea *mansu-*

ros, quod restituto agro perperam Voss. 2. male etiam paullo ante *si demerentur ea* Harl. 2. *si dementur ea* Gaertn.

§ 5 *Judicium populi rescindi ab senatu non posse]* *Ab senatu rescindi* Harl. 2. Hav. Lov. 2. 4. et Lipsiens. Præterea *a senatu* hic et in principio §. Gaertn.

Præterquam quod nullo nec exemplo nec jure fieret] Tò quod abest a Leid. 2. et Lov. 1. sed excidit ob præced. vocis ultimam syllabam *quam.* Vide ad xxxvii. 54. § 4. Præterea *nullo hæc ex. nec jure* Flor. *ullo nec ex. nec jure* Hav. Una sane negatio sufficisset, ac commodè legi posset, ut Hav. præfert, vel etiam *nullo vel ex. vel jure.* Sed in editam lectionem conspirant reliqui, quibus usus sum, codd. eaque, si non elegantior, certe æque commoda est. Supra iii. 11. ‘Ut nemo, non lingua, non manu, promptior in civitate haberetur.’ ubi alia vide, et ad c. 26. ejusdem libri § 5. Ita ii. 45. ‘Nolle successum non Patribus nec consulibus.’ vi. 16. ‘Nullius nec oculi nec aures indignitatem ferebant.’ c. 24. ‘Nihil neque apud duces, neque apud milites remittitur a summo certamine animi.’ Mox vocabulum *etiam* exsulat ab Leid. 2. et Lov. 1.

§ 6 *Si Ardeates sua tempora expectare velint]* Pal. 3. cum Pal. 1. referunt *Si Ardeates sua sponte tempora expectare velint:* quod non probo. Gebh. Eadem lectio exstat etiam in Voss. 2. et Lov. 3. Sed recte eam Gebhardus inprobavit. *Sua tempora* est sibi faventia, commoda. Cic. pro Quinct. c. 5. ‘Ut eum suis conditionibus in ipso articulo temporis adstringeret, assem sese negat daturum.’ ubi videndi viri docti. Vide etiam Klockium ad ii. 30. § 4. Gronovium ad xxxv. 12. § 8. et quæ notantur ad xxiii. 41. § 11. Mox *levandæ injuriæ* permittant, omisso pronomine *sua*, Harl. 2. et Lov. 4.

Ut postmodum gaudeant] Prima vocalis non adparet in Lov. 2. et Lipsiens. Deinde *postremo gaudeant* idem Lov. 2. præfert; quod veræ scripturæ glossema esse videtur. Utramque lectionem *postremo postmodum gaudeant* servat Gaertn. Sed ita passim glossas marginales librarius hujus codicis in contextum recepit. Vide hoc lib. ad c. 55. § 5. Idem interdum etiam in aliis factum esse, monui ad III. 44. § 4. At *postmodo* habent Voss. 1. Leid. 1. Lov. 4. Harl. ambo, et Hav. Passim ita optimi codd. Gronoviani in bello Punico secundo præferunt. Vide ad xxv. 38. § 12. Neque dubito quin alii in prioribus Livii libris eandem scripturam invenissent, si codd. diligentius excutere operæ duxissent. Ego id hoc loco recepi, postquam a pluribus membranis firmatum vidi.

Se iræ moderatos] Ms. Col. *se iram moderatos*. Modius. Modius e membran. Colon. *se iram moderatos*. Et ita ante duo fere secula edidit Andreas. Gebh. Similiter etiam editum Romæ 1472. et Parmæ 1480. Cujus loco Mediolani eodem anno *iræ* substitutum est. Utraque constructio, 'moderari iræ,' et 'moderari iram' apud Livium obcurrit. De priori vide quæ notantur ad l. xxxviii. c. 57. § 1. Alteram habes hoc lib. c. 10. 'Concordiæ pacisque domesticam curam, jura infimis summisque moderando, ita tenuit.' XLII. 62. 'Ita tum mos erat, in adversis vultum secundæ fortunæ gerere; moderari animos in secundis.' Utramque etiam apud Cic. obviam esse, docet Vossius Art. Grammat. VII. 34. Quum tamen omnes mei, et, ut videtur, Gebhardi Palatini, atque Hearnii Oxonienses, in vulgatum conspirent, iis potius, quam uni Modii Coloniensi paucisque excusis, fidem habere malo.

Patribus æque curæ fuisse, ne qua injuria in eos oriretur] *Æque curæ Patribus fuisse* Hav. Præterea *oreretur*

Flor. Voss. 1. Leid. 1. Lipsiens. in contextu, et Harl. 1. Atque ita vir doctus ad marginem edit. Mediol. 1480. emendaverat. Plura vide ad xxiii. 16. § 7.

§ 7 *Ita legati, quum se rem integram relaturos dixissent, comiter dimissi*] *Ita legatum* Leid. 2. Deinde *quum serz integram relaturos dixissent cūter*, exsulante ultima voce *dimissi*, Leid. 1. Num sub his monstris, ut et quod *dimisit*, pro *dimissi*, in Lipsiens. legatur, aliud quid latere alii contendunt, equidem ignoro: mihi tamen non nisi aberrantium librariorum peccata esse videntur.

Quum sine curuli magistratu republica esset, coiere] *Sine civili magistratu* Voss. 1. Lov. 4. a m. pr. Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr. Tum *et coiere* Lov. 5. Verum illud *et* natum esse puto ex literis finalibus vocis præced. Vide ad xxxix. 18. § 8. *coire* Voss. 1. Lipsiens. et edit. Rom. 1472. Vide ad xlv. 2. § 7. *cohere* Hav. *conjecere* fragm. Hav. a m. pr. Sed tota illa vox deest in Leid. 2. deest etiam in Lov. 1. a m. sec. quum a m. pr. scriptum fuisset *coire*. Flor. et Leid. 1. habent *coierere*. Verum et hæc omnia non alio loco habenda sunt, quam proxime præcedentia. Mox *aut tribuni*, pro *an tribuni*, Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Solent autem hæc vocalæ in membran. vetustis confundi a libraribus. Vide ad v. 3. § 7. *consulesne ante tribuni militum* est in Flor. Et hæc etiam vocalæ commutabantur III. 69. § 4.

Contentio, &c. in interregno rem dies complures tenuit] 'Tenere' Livio sæpissime est durare. II. 3. 'Per aliquot dies ea consultatio tenuit.' III. 19. 'Hæ tenere contentiones usque ad comitia consulis subrogandi.' xxiii. 44. 'Imber continens per noctem totam usque ad horam tertiam diei insequentis tenuit.' xxxiii. 22. 'Hæ inter consules tribunosque altercationes biduum tenuerunt.'

xxxvi. 43. 'Aquilones per aliquot dies tennerant:' et quam plurimis aliis locis. Hinc primum suspicabar, rem non esse a Livio. Deinde quia illa in interregno jungi possunt cum sequentibus rem tenuit, non esse locum dandum suspicioni existimavi. Duk. Præpositionem in non agnoscit Hav. Ea vero elisa est a prima syllaba vocis seq. quod alibi sæpe evenit. Vide ad viii. 33. § 6. In interregnum dies complures tenuit Flor. unde interregem dies complures tenuit Gaertn. dies cum plures Lov. 1. et 2. dies quam plures Lov. 5. Vide hoc lib. ad c. 31. § 2. et Cortium ad Plinii Epist. iv. 13. § 4. Ceterum omnia hæc verba crearentur, in interregno rem dies complures tenuit. Interrex ac senatus consultum comitia, tribuni plebis et plebs tribunorum militum desunt in Voss. 1. et Leid. 2. per errorem librariorum, quibus peccandi causam præbuit repetitio τῶν τριβῶν τριβῶν τριβῶν. Vide ad l. ix. c. 11. § 11. et mox hoc cap. § 11. Parum absuit quin similiter errasset librarius Lov. 1. Jam enim scripserat consules aut tribuni militum ut habeantur, tendunt. Vicerunt patres et plebs, quum animadverso errore, quæ omisit postea addidit, ne deletis quidem, quæ perperam exarata erant: quod librorum descriptoribus sollemne fuisse, ne lituris codd. deformarent, vidimus ad v. 29. § 2.

§ 8 Tribuni plebis et plebs, tribunorum militum ut habeantur, tendunt] Tribuni plebis inde plebs Lov. 1. 2. et Lipsiens. utraque lectione juncta tribuni plebis et inde plebs est in Gaertn. tribuni plebis inde et plebs in Hav. Vide modo ad § 6. Deinde contendunt Lov. 4. Harl. 2. Hav. et Oxon. B. et C. quod ex glossa atque expositione marginali in contextum inrepsisse videtur. Passim enim 'tendere' pro contendere apud Livium usurpatum occurrit. Ita mox cap. seq. 'Ne in parvis quoque rebus incommode ad-

versarentur, haud sane tetendere.' Vide quæ notantur ad xxxii. 32. § 7.

Vicerunt Patres, quia et plebs patriciis, seu hunc seu illum] Vicere fragm. Hav. Tum vocula et deficit in editis vetustis. Primus addidit Aldus, cum quo faciunt omnes codd. scripti. Vide ad ii. 44. § 3. Deinde sive hunc sive illum Lov. 5.

§ 9 Quibus non haberetur ratio sui] Ita primus edidit Ascensius 1513. 1516. et 1530. quem Parisini 1529. Frobenius 1535. et inde recentiores omnes secuti sunt. Antea male edebatur haberetur ratio sua, quod tamen superest in plerisque, quibus utor, scriptis: sui enim tantum exstat in Lov. 1. 2. Lipsiens. et Gaertn. Mox reperirentur, pro præterirentur, Lov. 1. ut digni Lov. 3.

Tribuni quoque plebis certamen sine effectu] Semper membranæ plebei. Modius. Vox plebis non comparet in Harl. 1. plebi habent Flor. Leid. 1. Harl. 2. et Port. quomodo pro plebei sæpissime in membranis vetustis occurrit. Vide ad ii. 42. § 6. Mox relinquere Voss. 1. Leid. 2. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. a m. pr. At passim notam, qua literæ m vel n indicari solent, perperam in scriptis vel addi, vel demi, pro arbitrio librariorum, jam aliquoties supra notavimus. Reliqueretur Flor.

§ 10 Interrex consules creat L. Papi-
rium Mugilanum, L. Sempronium
Atratinum] Ex Capit. lap. L. Papi-
rium Mugillanum. Menda est fœda
apud Dionys. xi. p. 736. Ὑπατοι Με-
νέκιος Πατρίκιος Μογυλλάνος, pro Ὑπα-
τοι μὲν Λεβέκιος Πατρίκιος. Sigon. Inter-
ea, loco τοῦ interrex, pro varia lec-
tione præfert Voss. 1. quæ scriptura
originem debet perpetuæ literarum
A et X inter se commutationi; de
qua vide ad xl. 59. § 8. Tum Mugil-
tanum Lov. 1. Mugilanium Lov. 2.
Mugilarium Lipsiens. Mugillanum, ut
Sigonius scribendum monuit, super-

est in fragm. Hav. Eam scripturam alibi semper viri docti secuti sunt in Livio, præterquam hoc loco, et c. 30. ubi nunc, ut similiter vulgaretur, curavi. Denique *Atractinum* Harl. 2. *Attratinum* Port. *Ad tracinum* Hav. *Atracinum* Flor. Voss. 2. fragm. Hav. Lipsiens. et Lov. 3. *Atracini* Lov. 2. *Atracinium* Lov. 4. Paulo ante T. *Ancius Barbatus*, pro T. *Quinctius B.* Lov. 5. Mox *fædus renunciatum*, pro *renovatum*, Lov. 5. a m. pr.

Idque monumenti est, consules eos illo anno fuisse] Pall. 1. ac 3. *atque monumenti est.* Andreas vero *idque monumento est.* Amplius Pal. 3. *consules eos illo modo fuisse.* Gebh. *Atque monumenti est* Voss. 2. et Lov. 3. *id quod monumenti est* Leid. 2. sed ita legendum foret *id quod monumento est.* Ex editis antiquis *idque monumento est* præferunt etiam Rom. 1472. et Parm. 1480. De locutione '*id quod*' vide ad xxiii. 5. § 9. de altera '*esse monumento*' vide ad v. 54. § 5. Malim tamen vulgatum servare, ut ita librarius Leid. cod. notas, quibus vocalæ *que* et *quod* indicari solebant, perperam confuderit. Vide alia exempla ad ii. 41. § 8. *id monumenti itaque ponitur pro id monumentum.* Vide ad vii. 26. § 12. Et quidem *idque monumentum est* habet Lov. 4. De locutione '*esse monumentum*' dicam ad xxiv. 8. § 20. Insuper *idque momenti est* fragm. Hav. a m. pr. sollemni scribarum aberratione, de qua agitur ad v. 52. § 1. Præterea *consules eo illo anno fuisse* idem fragm. Hav. a m. pr. Mox *qñq;* id est *quinque*, pro *qui neque*, perperam Hav.

§ 11 *Credo, quod tribuni militum initio anni fuerunt*] Vocula quod deficit in Lov. 1. Voss. 1. et Leid. 2. Tum in *initio* Harl. 2. Lipsiens. et Hav. Reliquorum codicum in editam lectionem conspiratio persuadet ut eam veriore esse credam. Supra ii.

47. '*Neque inmemor ejus, quod initio magistratus inbiberat.*' c. 52. '*C. Nautio et P. Valerio consulibus initio statim anni ab L. Cædicio et T. Statio tribunis die dicta.*' iii. 36. '*Initio igitur magistratus primum honoris diem denunciatione ingentis terroris iusignem fecere.*' Sall. in Cat. c. 2. '*Igitur initio reges diversi, pars ingenium, pars corpus exercebant:*' ubi videndus Cortius. Ita *principio*, pro *in principio*, ii. 30. § 14. '*Romani contra, quia principio pugnae quieti steterant, vigentes corporibus facile adepti fessos:*' ubi alia videri possunt. Vocula igitur in male ex initio dictionis sequentis repetita erat. Vide ad cap. præc. § 11. Præterea *fuerint* Lov. 5.

Eo, perinde ac si totum annum in imperio fuerint] Omnia hæc verba exsulant a Voss. 2. et Lov. 3. cui occasionem dedit repetitio vocum *fuerunt, fuerint.* Vide modo ad § 7. *Eos, pro eo, male habent* Lov. 1. Voss. 1. et Leid. 2. *Eo* enim est '*ideo.*' Vide ad v. 16. § 3. Tum in non comparet in Leid. 2. et Gaertn. quod varias ob causas excidere potuisse, vidimus ad iii. 41. § 6. Deinde *per totum annum* edit. Parm. 1480. invitis scriptis. Vide ad x. 21. § 6. Tum *fuerunt* Klockian. Sed requiritur subjunctivus, ut est in reliquis scriptis. In verbis seq. *quod his* omititur a scriba cod. Port.

Prætermissa nomina consulum horum] *Lego prætermissa nomina eorum.* Klock. Codd. mei nihil mutant, nisi quod *militum*, pro *consulum*, sit in Lov. 3. Neque causam aliam vulgatum mutandi prætexere potuisset Klockius, nisi quod præcedat *his consulibus.* Sed vide ad i. 3. § 9.

§ 12 *Et in linteis libris ad Monetæ inventis*] Moguntinus codex habebat *inventæ*, ut referret '*consulum nomina:*' quidam nuper mutarunt in *inventos*, ut referat '*consules.*' Glar. Vet. lib. *inventæ*, ut referatur ad

'nomina consulum,' quæ prætermis-
sa dixit. *Sigon. Pall. Mss. et An-*
dreas in libris linteis ad Monetæ in-
vente. Infra c. 13. 'In libros linteos
utroque anno relatum.' c. 20. 'Quod
magistratum libri, quos linteos in
æde repositos Monetæ Macer Lici-
nius citat identidem auctores.' Per-
tendunt Glareanus Sigoniusque *in-*
venta. Campan. olim admonetæ inven-
tum. Et foris. Pal. 2. Tum et foris.
Gebh. Dodwellus in Appendice
Prælect. Camden. § 7. scribit, pri-
mos censores censura sibi demandata
suffectum hujus anni consulatum sup-
plevisse, ipso Livio id hoc loco obser-
vante. Non adsequor quomodo hoc
ei in mentem venire potuerit: nam
in Livio, neque hoc, neque sequenti
capite, quidquam est unde hoc col-
ligi possit. Livius hic nomina horum
consulum in libris linteis inventa, et
c. 8. anno sequenti primos censores
creatos fuisse dicit. An ex eo conse-
quitur, libros linteos ad curam censo-
rum pertinuisse, eosque nomina ho-
rum suffectorum consulum, in priscis
annalibus et libris magistratumum
prætermis- sa, in libris linteis supple-
visse? Duk. In libris linteis trajectis
vocibus etiam Lov. 5. Gaertn. Voss.
2. Port. et fragm. Hav. in lentis libris
inepte Hav. Tum id Monetæ Lov. 5.
id monēde Hav. id monēte fragm. Hav.
a m. sec. id monere Lov. 1. admonet
Harl. 2. admonere Lipsiens. Denique
invente. Et foris Voss. ambo, Leid.
ambo, Lov. 1. 3. Gaertn. Lipsiens.
Harl. 1. et edd. Rom. 1472. ac Parm.
1480. Utrum inventæ an inventæ ha-
beat codex, quo usus est, dubium
esse monuit Klockius. Inventi. Et
foris Port. a m. pr. qui inventos præ-
fert a m. sec. quomodo Froben. 1531.
edidit, et recentiores servarunt usque
ad Sigonium. Inventum. Et foris Lov.
2. 5. Harl. 2. et fragm. Hav. inven-
tis. Et foris Neapol. Latinii, Lov. 4.
a m. sec. et pleræque edd. ante dic-
tam Froben. Inveni est. Tū et foris

Hav. Sed unice verum est, quod viri
docti probarunt, *et in linteis libris ad*
Monetæ inventa. De linteis libris,
monente Clerico, consulendus est
Dodwell. in Append. Prælect. Aca-
dem. p. 654. et seqq.

Quum tot terrores a finitimis ostenta-
ti essent] *Ostenti essent Voss. 1. Lov.*
1. et Leid. 2. De similibus erroribus
passim in membranibus obviis dicam ad
x. 37. § 2.

CAP. VIII. § 1 *Tribunis subjectos con-*
sules quoque habuit] Voculam quoque ig-
norant Leid. 2. et Hav. Antea etiam
Hic annos Gaertn. Hunc annus Lip-
siens. Hic annus Port. a m. pr. et Lov.
2. 4. ac 5. quasi referretur ad sequens
habuit. Sed recte Hunc annum man-
u emendatrice in Port. illo repositum
est, ut reliqui codd. omnesque typis
exarati præferunt.

M. Geganio Macerino iterum, T.
Quinctio Capitolino quintum consuli-
bus] Voss. uterque, Rott. et Helm.
consule. Sed utrumque est a ma-
la manu. Suffecerat Livio, Sequi-
tur annus haud dubiis consulibus M.
Geganio Macerino iterum, T. Quinctio
Capitolino quintum. Idem hic annus.
J. F. Gron. Greganio Leid. 2. et Hav.
Vide hoc lib. c. 17. § 7. Deinde vox
iterum abest ab Hav. In prioribus
quidem libris iterum vel sæpius gesti
consulatus notas omitti, dictum est
ad 11. 16. § 7. eas tamen hoc et seqq.
libris diligentius a Livio adjectas
esse, ex ipsa historia cuivis patet:
quare a plerisque reliquis codd. ite-
rum præferentibus non recedo, quum
et Quinctius Macerini collega 'quin-
tum' consul dicatur. Unus Gaertn.
item, pro iterum, habet. Vide ad Epit.
Liv. lib. xiv. Præterea quinto Voss.
2. et Lov. 3. ac 5. Tum consule Leid.
1. et Lov. 3. 4. 5. Harl. uterque,
Hav. fragm. Hav. et Hearnii Oxon.
B. L. 2. et C. Neque aliter vetustio-
res excusi usque ad Curionem, qui
Coss. pro consule dedit: consul' per
compendium est in Leid. 2. consules

in Port. Sed vocem a mala manu adjectam esse Gronovio consentio. Omnes tamen codd. eam servant.

§ 2 *Senatus equitumque centuriæ, decoris dedecorisque discrimen*] *Centuriis* Flor. Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. 2. Lipsiens. Klockian. Harl. 1. et vetustiores edd. usque ad Ascensianam 1513. *centuriarum* Lov. 2. in marg. Lov. 4. 5. Gaertn. Harl. 2. Port. Hav. et fragm. Hav. a m. sec. in quo primigenia scriptura tam diligenter erasa est, ut, quænam fuerit, dignosci nequit. Sed vulgatam lectionem, a librariis non intellectam, et ideo varie corruptam, quam ex meis soli Voss. 2. et Lov. 3. servasse videntur, præfero. Ejus autem hic sensus est, sub potestate censuræ fuisse senatum, et centurias equitum. Vox sequens *decoris* deest in Voss. 2. Lov. 3. et Gaertn. at proxima *dedecoris* in Lov. 5. *dedecorisque* a m. pr. in Port. et in fragm. Hav. in quibus tantum a m. sec. margini adscripta est. Mox *sub dictione* Leid. 1. et fragm. Hav. a m. pr. *sub conditione* Voss. 1. Leid. 2. Klockian. Hav. Lipsiens. et edd. Rom. 1472. ac Parm. 1480. *Sub conditione* Lov. 1.

Publicorum jus privatorumque locorum, vectigalia populi Romani] *Lego* ex vet. lib. et *vectigalia*. Sigon. Copula, illata a Sigonio, abest a melioribus libris nostris. *Gebh.* Vocem *jus* omiserunt librarii Hav. et Flor. Sed copulam *et* quam primus addidit Sigonius, et Hearne codices snos habere monuit, nesciunt Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. quinque, Lips. Gaertn. Klockian. et Port. Eam etiam ejiciendam, quod *τὸ* et unius Sigoniani sit, monuit Gronov. ad hujus lib. c. 3. § 12. Quibus omnibus quum meliorum librorum Gebhardi auctoritas concinat, particulam etiam ex contextu expungendam arbitratus sum. Livium autem passim copulas negligere solitum fuisse, ad dictum locum docui. Vocem *locorum*

insuper ignorat Lipsiens. Denique pro *populi Romani* fragm. Hav. habet *pariter*.

3 *Ortum autem initium rei est*] Ita quidem editi omnes; sed dissentiunt scripti, qui, inverso vocabulorum ordine, constanter offerunt *initium est rei*, nisi quod *initium est regi* lapsu librarii præferat solus Harl. 1. *est initium rei* Lipsiens. *initium fuit rei* Flor.

Quod in populo per multos annos incenso] Ms. inducto *τῷ* per, habent in *populo multos annos incenso*. Modius. Vocem *per* omnes nostri uno ore tulerunt: at *τὸ* in deficit in Harl. 2. Pro *quod* vero Hav. legit *q*; id est *que*. De quo errore vide ad II. 41. § 8. De voce 'incensus' vide ad I. 44. § 1. Ea etiam usus est Ulpian. in Fragm. tit. xi. § 11. 'Maxima capitis deminutio est, per quam et civitas et libertas amittitur; veluti quum incensus aliquis venierit.' Mox *poterat* in eodem cod. est *potnerat*.

Neque consulibus, &c. operæ erat id negotium agere] Alii libri *opera* habebant, quod magis intelligitur. Sed neque hic enim quoquam depugnabimus. *Glar.* Ita Latinissimi loquuntur. Itaque male Glareanus censet, magis perspicuum fore, si legatur *opera*. Pejor vero Campanus, dum edidit, *operæ pretium erat id negotium agere*. Lib. v. 15. 'Causatus de privati portenti procuratione, si operæ illi esset, consulere velle.' XXIX. 17. 'Neque ego exsequi possum, nec vobis operæ est audire singula, quæ passisumus.' *Gebh.* *Neque in consulibus* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 2. Lipsiens. Gaertn. Klockian. Harl. 2. et Hav. *nec consulibus* Voss. 2. et Lov. 3. quod posterius probari posset, si plurium codicum consensu firmaretur. Vide ad IX. 9. § 14. Nunc, adversantibus reliquis, vulgato adhærendum censeo. Ceterum *operæ* constanter præferunt, quos vidi, vel quorum excerpta nactus sum, codd. uno excep-

to Lov. 4. in quo est *opera*. Neque illud *opera*, quod alios libros habere Glareanus auctor est, alibi occurrit, quam in quibusdam edd. et quidem in Tarvis. sec. Veneta 1495. et 1506. triplici Ascensiana annorum 1510. 1513. et 1516. et denique Paris. 1529. quales proinde, non vero scriptos, indicasse videtur. Sed recte Gebhardus *operæ erat* et elegantia et perspicuitate alteri *opera erat* non cedere, et ita Livium alibi locutum esse, exemplis docuit. Adde illis quæ laudavit, loca Livii ex i. 24. 'Multisque id verbis, quæ longo effata carmine non operæ est referre, peragit.' XXI. 9. 'Dicerent, nec tuto eos audituros inter tot tam effrenatarum gentium arma; nec Hannibali, tanto discrimine rerum, operæ esse, legationes audire.' et XLIV. 36. 'Non operæ sit stanti nunc in acie docere, quibus de caussis hodie quiesse melius sit.' ubi vide Gronov. et Rhenan. ad v. 15. § 6. Pariter etiam alii loqui soliti sunt. Plautus in Mil. Glor. II. 2. 95. 'trecentæ possunt caussæ colligi: Non domi est, abiit ambulatum, dormit, ornatur, lavat, Prandet, potat, occupata est, operæ non est, non potest.' Etiam Gellius Noct. VII. 17. 'At ille oscitans et alucinanti similis, Nunc, inquit, mihi operæ non est; quum otium erit, revises ad me.' Genus autem loquendi exposuit Perizon. ad Sanctii Minerv. IV. cap. de ellipsis. nominum, in voce 'Res.' *Operæ erant* perperam est in Lov. 2.

§ 4 *Mentio inlata ab senatu est*] Pighius in Annal. ad a. CCCX. p. 163. locum mutilum esse, itaque integritati restituendum esse credebatur, *Mentio illata ab consulibus in senatu est*. Ejus conjecturæ adstruendæ inservire potest, quod mox additur, Patres 'rem,' id est, mentionem hujus rei inlatam, 'lætos accepisse;' non ergo ipsos 'intulisse:' ut et quod Dinys. Halic. refert l. XI. p. 737. consules ipsos senatum docuisse, ob continuas con-

sulum expeditiones fuisse neglectum maxime omnium necessarium institutum, censum nempe fortunarum. Nostri tamen nihil mutant, nisi quod *mentio illa operarum* errore sit in ed. Parm. 1480. *a senatu* in codd. Lov. 4. et Gaertn. quare Pighii sententiæ calculum adjicere periculosum videtur. An forte legendum est *Mentio inlata in senatu est*? Sed nihil definitio.

Custodiæque et tabularum cura, cui arbitrium formulæ censendi subiceretur] *Custodiæque* Hav. Deinde *arbitrium et formulæ censendi* Hearnii Oxon. N. *arbitrium formulæ censendi* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *arbitrium formulæ censendæ* Port. *arbitrium censendi formulæ* fragm. Hav. a m. pr. quod ab interpolatione *arbitrium censendæ formulæ* præfert. Denique *subicerentur* Gaertn. et Hav. cum quibusdam edd. ut Venetis 1495. et 1506. et tribus Ascensii: quod ferri posset, nisi alii omnes adversarentur.

§ 5 *Et Patres, quamquam rem parvam*] Prima vox exsulat ab antiquioribus inpressis. Verum quum forte scriptum fuisset *subiceret*. *Et Patres*, ultimæ literæ præcedentis vocis τδ *Et* interceperunt. Vide ad XXXVII. 59. § 2. Et sane illud *Et* superest in omnibus scriptis meis; in editis vero Aldus pristino loco reddidit.

Lati accipere] Gebhardus ad i. 12. § 1. ex duobus Pall. legit *lati accipere*. Nostri omnes vulgatum pertinaciter servant.

Id quod evenit, futurum credo etiam rati] *Id quod venit* Leid. 2. et Lov. 1. Vide ad IX. 12. § 1. Uni et alteri codici hic non puto tantam fidem habendam esse, ut eorum auctoritate recepta lectio mutetur. Præterea *futurum etiam credo rati* editi antiquiores usque ad Aldum, qui, consentientibus Mss. meis, *credo etiam* dedit.

Ut mox ope eorum, qui præessent] Scribendum ut *mox opes eorum, qui*

præessent, ipsi honori jus majestatemque adjicerent. Rhen. *Opes* servant etiam omnes mei; et recte. *Opes* enim hic notant splendorem, amplitudinem, potentiam. Livius II. 41. 'Sollicitudo inerat, largitione consulem periculosas libertati opes struere.' XIII. 32. 'Qui tum auctoritate atque opibus longe primus erat:' et alibi sæpe. Similiter Florus IV. 2. § 10. 'Forte tunc Crassus genere, divitiis, dignitate florebat: vellet tamen auctiores opes:' ubi vide Dnker. Hoc sensu 'opes populi' sunt ejus vires, potentia. Vide ad II. 21. § 5. Præterea antiquiores exensi trajiciunt vocabula, et aliter interpungunt. In quibusdam enim invenio *rati, mox ut ope*; in aliis *rati mox, ut ope*. Distinctio vero et ordo verborum, qui nunc obtinet, Aldo debetur, cui codd. mei consentiunt. Tandem *mos*, pro *mox*, habent Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. culpa scribarum, qui has voculas etiam alibi commutaverunt. Vide quæ notavi ad Sili II. 405. Similiter alibi peccatur in scriptis. Vide ad II. 53. § 6. Quin et passim literæ *x* et *s* invicem confunduntur; cujus erroris quædam exempla vide ad XXVI. 19. § 4.

Ipsi honori jus majestatemque adjicerent] Gebhardus ad III. 33. § 10. *ad-dicerent*, quod se in Mss. reperisse testatur, probare videtur; quam tamen veram lectionem esse, numquam mihi persuadebit. Pro *adjicerent* more seculi scriptum erat *adicerent*, quomodo plerique codd. præferunt, quibus utor, et quidem ante alios Flor. Leid. ambo, Lov. 1. 2. 3. 5. Lipsiens. Gaertn. Port. Hav. et fragm. Hav. quorum plerique, ut et alii, § præc. *subiceretur*, vel *subicerentur*, pro *subji-ceretur*, ostentant. Vide ad II. 10. § 9. Ex *adicerent* autem formare *addicerent* imperitioribus facile ac sollemne fuit. Vide A. Angustin. Emend. II. 3. et quæ notantur ad Livii I. 30. § 3. ad III. 33. § 10. loco laud. hoc

lib. ad c. 60. § 2. ad VI. 6. § 9. et alibi: *adjiceret* habet Voss. 1. *illi honori*, pro *ipsi honori*, Voss. 2. et Lov. 3.

§ 6 *Et tribuni (id quod tunc erat) magis necessariam, quam speciosi ministerii procurationem intuentes*] Expressit lectionem hanc solus Campanus, quam ego legitimam, aut legitimæ proximam existimo. Nam Andreas deterius meo animo, *Et tribuni: id quod tunc erat magis necessarium: quam, &c.* Secundus Palatinorum Mss. codicum, *Et tribuni id quod magis erat necessarium, quam speciosum.* Ceteri unico tantum elemento mendosi mutant. Gebh. Lectio, quæ nunc vulgo circumfertur, demum mihi obvia fuit in edit. Medioli. 1505. et Aldi, qui inter errata ita legendum monet, quum in ipso contextu una cum vetustioribus, quos vidi, exensis vulgasset *et tribuni id, quod tunc erat magis necessarium, quam, &c.* Eidem contextus lectioni consentiunt ex scriptis Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. 3. 4. 5. Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. Unus Lov. 2. habet *et tribuni id quod tunc erat magis necessarium, quam speciosum, ministerii procurationem intuentes.* Neque inde differt Hav. nisi quod insuper omittat voculam *tunc*. Sed omnino præferenda est edita scriptura; qua indicat Livius, ministerii procurationem, sive ipsam censuram, magis necessariam quam speciosam non modo tribunis plebis visam fuisse, sed etiam re vera eo tempore extitisse. Patet itaque librarios ferre non potuisse *magis necessariam, quam speciosi ministerii procurationem*, pro *magis necessari, quam speciosi m. p.* Sed ea forma *majora rerum initia*, pro *majorum rerum in.* supra est I. 1. *violati hospitii fœdus*, pro *violatum h. f. c.* 9. *domesticam curam* infra hoc lib. c. 10. pro *domesticæ c.* quomodo Jac. Gronovius ibi legendum censet. Videnda dissertat. de voce *Méyas*, ad locum priorem laudata. Ceterum

suspiciosi, pro speciosi, male est in Lov. 1. et Leid. 2. Denique ministerii justū procurationem intuentes Harl. 2. in margine.

Ne parvis quoque rebus incommode adversarentur] Ms. *ne in parvis quoque rebus.* Modius. Pall. omnes *ne in parvis quoque rebus*: quæ lectio reponatur. Gebh. Præpositionem *in*, quam Modius et Gebhardus restituendam docuerunt, et Gronovius jam in prima ed. in contextum recepit, servant omnes non modo codd. mei, sed et antiquiores typis descripti usque ad Frobenium, qui eam primus a. 1535. perperam omisit. Præterea *pravis quoque rebus* Hav. errore, quem et alibi viri docti observarunt in Mss. obcurrere, literis transpositis. Vide ad xxix. 37. § 16. Tandem vocabula *incommode adversarentur, haud sane tetendere. Quum a primoribus culpa librarii exsulant a Voss. 2. retendere* autem, pro *tetendere*, habet Lipsiens.

§ 7 *Quum a primoribus civitatis spreus honor esset]* *Quum ab primoribus civitatis spretus honos esset* Hav. *sumptus honor esset* contra mentem Livii dedit scriba cod. Harl. 2.

Quorum de consulatu dubitabatur] *Dubitur* Harl. antiq. *dubitatur* Lov. 4. et vetustiores typis exarati usque ad Aldum, qui *dubitabatur* reposuit. Quamvis autem Aldo concinant reliqui codd. scripti, videtur tamen prisca lectio præferenda esse. Non enim, quo tempore censores creabantur, dubitabatur, vel dubitari potuit, utrum anno proximo consules fuissent, an minus; sed Livius indicat, de consulatu Papirii et Sempronii suo tempore nunc, quum hæc scribit, dubitari, quia, ut cap. præc. dixit, eorum nomina neque in annalibus priscis, neque in libris magistratuum inveniuntur. Illud *dubitabatur* jam Doujatium etiam sollicitum habuit, qui *demebatur* reponendum censabat: quam conjecturam nulli, cre-

do, verosimilem reddet. Quum enim censuram in quinquennium integrum acceperint, atque omni eo tempore gesserint, illud tempus aut etiam minima ejus particula non fuit *dempta* de consulatu Papirii et Sempronii, qui honore consulatus anno elapso perfuncti erant. In primis vero animadversione digna est ratio, qua conjecturam tueri conatur. 'Cum enim mense Decembri iniissent, auctore Dionysio, annum solidum non impleverant.' Ex quibus verbis patet, eum confudisse Papirium et Sempronium, anni proximi consules, qui honore deposito censores creati sunt, cum hujus anni consulibus M. Geganio Macerino et T. Quinctio Capitolino; de quibus, non autem de Papirio Sempronioque, Dionys. l. xi. p. 737. testatur, eos consulatum iniisse τῇ διχομηνίδι τοῦ Δεκεμβρίου μηνός. Id autem post abrogatos decemviros ordinarium tempus ineundo consulatui per aliquot tempus mansit, atque hoc anno etiam fuit. Vide Dodwell. notas ad Chronolog. Dionys. ad annum ante natum Christum ccccxlvi. p. 92. Id tamen verum est, anni proximi consules Papirium et Sempronium non per integrum annum dignitatem gessisse. Idibus enim Decembribus magistratum acceperunt tribuni consulares, qui post septuagesimum tertium diem, teste ibid. Dionys. p. 736. vel post mensem tertium, quam inierunt, teste Livio cap. 7. honore iterum abiere: his autem in reliquam partem subfecti Papirius et Sempronius Idibus Decembribus proximis, tempore ordinario, consulatum successoribus tradiderunt. Vide Dodwell. ibid. ad a. ccccxli. p. 91.

Censores ab re adpellati sunt] *Censoresque* Lov. 5. reliquis omnibus *adversantibus*. Tum voces *ab re* non adparent in Leid. 2. quas male librarius neglexit. Similiter loquitur Liv. l. 17. 'Id ab re, quod nunc quo-

que tenet nomen, interregnum appellatum.'

CAP. IX. § 1 *Pro veterrima societate, renovatoque fœdere recenti, auxilium prope eversæ urbi implorantes*] *Pro vetustissima societate* Harl. 2. invita reliquorum codd. turba. Tum *revocatoque fœdere* Voss. 1. Lov. 2. et Lipsiens. solita librariorum aberratione. Vide supra ad III. 51. § 7. *renovato fœdere* sine particula connectente Hav. et fragm. Hav. Deinde *prope eius urbi* Leid. 2. quæ lectio nata videtur ex compendio scribendi *eûsæ* vel *eûse*, ex quo parva mutatione fit *ejus*: at *eversæ urbis* edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. Non bene.

§ 2 *Quorum caussa atque initium traditur ex certamine factionum ortum*] *Quorum eam atque initium* Lov. 3. Scriptum fuerat *cā* per compendium, idque errandi ansam dedit ob similitudinem literarum *c* et *e*. Vide ad XXXVIII. 58. § 11. *quorum caussæ atque initium* Flor. Tum *traditur et certamine* Port. Vide ad XXVI. 45. § 1. Præterea *factione*, pro *factionum*, nullo sensu Hav. *sociorum* Flor. Insuper *ortum fuisse* Lov. 5.

Quæ fuere eruntque pluribus populis magis exitio] Duæ priores voces deficiunt in Lov. 5. a m. pr. pro quibus deinde a m. sec. adscriptum *quæ fuerunt*, quemadmodum etiam præferunt Gaertn. Flor. Port. et Hav. Ea forma tamen ideo abstinnisse Livius videri potest, ut addens *erunt* evitaret ingratum *ὁμοιοτέλετον*, licet id non admodum religiose alibi observaverit. Vide ad XXVI. 46. § 6. Præterea *potentibus populis* edidit Sigonius. Verum neque hujus mutationis ipse in Scholiis rationem reddidit, neque illa lectio mihi alibi, vel in scriptis, vel in editis vetustioribus, occurrit, ut contra mentem ac voluntatem ejus inrepsisse verosimile sit. Si tamen codicum fide dignorum auctoritate niteretur, lectio ea

posset inlustrari simili loco Livii II. 41. 'Æternas opes esse Romanas, nisi inter semet ipsi seditionibus sæviant: id unum venenum, eam labem civitatibus opulentis repertam, ut magna imperia mortalia essent.'

§ 3 *Quam fames, morbive, quæque alia in Deum iras, &c. vertunt*] Reperit Pal. 2. *quam quæ alia*. Lib. XXVII. c. 46. 'In illis locis hunc coëgissee exercitum, quibus ille majorem partem militum fame ac frigore, quæ miserrima mortis genera sunt, amisisset.' Gebh. *Quam quæ alia* Sigonius quoque se in vet. lib. invenisse prima Scholiorum ed. professus est, quod in postea secutis omissum video. Ea vero scriptura in nullo meorum codicum superest, licet non per omnia cum edita lectione consentiant. Nam *quam fames, morbi, quæque alia* est in Port. a m. sec. *quam fames, morbi, neque alia* in Leid. 2. *quam fames, morbive, quamquam alia* Harl. 2. Sed optimi servant vulgatum, quod propterea verius puto. Præterea *vel in ultima publicorum* Harl. 1. pro *velut ultima p.* Præterea *in Deos* Flor. a m. pr. pro quo recte emendatum in *Deūm*. Denique *vertant* Lov. 4. *vertit* Hav. Malc. *Vertunt* est, homines vulgo vertere solent. Vide ad XXXIV. 56. § 11. Paullo ante *bella hesterna*, pro *b. externa*, Gaertn. solito scribarum errore. Vide ad XL. 14. § 2.

§ 4 *Virginem plebeii*] Similes seditionum causas vide apud Aristotelem πολιτ. v. 4. J. F. Gron.

Alter virgini genere par, tutoribus fretus] *Alter virgini parere p. tutoribus*, neglecta ultima voce *fretus*, Hav. Tò genere non adparet in Lov. 4. et Gaertn.

§ 5 *Adjurabant cum optimatium studia*] *Primum studia* Leid. 2. quod ex glossa marginali receptum videtur. Vide ad Epit. Liv. lib. LVIII. *optimatum* Lov. 1. 4. Harl. 1. Port. et Hav. Sed alterum, pro quo stant

reliqui, et inter eos primæ auctoritatis codd. loco non movendum iudico. Vide ad Epitom. Liv. lib. LXXIX. *optumatum* habet Voss. 1. a m. pr. Vide mox ad § 8.

Per quæ domum quoque puellæ certamen partium penetravit] Pall. omnes *per quæ in domum*. Plautus Cistellaria 1. 1. 94. 'Inde in amicitiam insinuavit cum matre et mecum simul, Blanditiis, muneribus, donis.' Gebh. Vitium recentium, nescio unde ortum: nam et scripti et editi veteres omnes *per quæ in domum*. Lib. 11. c. 53. 'Tumultus et e castris in urbem penetrat.' x. 1. 'In eam speluncam penetratum cum signis est.' J. F. Gron. Præpositionem *in*, quam præter Lov. 4. agnoscunt omnes codd. mei, ut et illi, quos Hearne Oxonii evolvit, primus omisit Curio. Licet autem postea Gryphius 1554. et Basileenses atque Sigonius anno sequenti, eam pristino loco restituerint, Parisienses tamen 1573. ejusque exemplo omnes recentiores usque ad Gronov. errantes sequi maluerunt. Passim cum præpositione hoc verbum construere Livius amavit. Supra 11. 12. 'Primo sua sponte penetrare in hostium castra constituit.' 14. 34. 'Jam enim et ipse in desertis hostium castra penetraverat.' c. 39. 'Lætus ab tumultu suos devocat, et in castra Romana penetrat.' x. 41. 'Penetrare in interiora urbis, quia pauci admodum erant, non audent.' Ita Modius in cod. Fuld. et Gronov. in Voss. 1. invenerunt, quod quorundam ex meis triumphe Oxoniensium Hearnii auctoritate firmatum in contextum recepi. Vulgo ibi quoque τὸ *in* omissum erat. xxxviii. 7. 'Nec tamen penetrare in urbem poterant.' Similiter Virgil. in Cule. vs. 41. 'Igneus æthereas jam sol penetrat in arces.' Alios tamen, etiam optimos scriptores, præpositionem omittere solitos fuisse, docent viri docti, quos laudat Oudendorp.

ad Frontini Strateg. 111. 9. ex. 5. Silius etiam, alioqui perpetuus Livii imitator, utraque constructione usus est: altera 1. 64. 'Jamque aut nocturno penetrat Capitolia visu, Aut rapidis fertur per summas passibus Alpes.' et 111. 650. 'Maxime Belide, patriis qui mœnibus arces Servitium dextra, Libycas penetravimus oras:' altera eodem lib. 111. vs. 708. 'Sido-nios angebis avos; nulleque reliquas Altius Ansoniæ penetrare in viscera gentis.' Sed prius, quamvis interdum apud scriptores prosaicos reperiatur, frequentius tamen apud poëtas occurrit. Hic tamen *domo*, pro *in domum*, præferunt excerpta Flor. Ceterum *per quæ*, pro *per quæ*, est in Flor. eodem, et in Harl. 1. *per quæ* in Leid. 1. Deinde *certamen partium*, transpositis literis, pro *purtium*, in Leid. 2. Vide hoc lib. ad c. 60. § 3. *certam penetravit partium* Lov. 5. Sed solis tantum vocibus trajectis *certamen penetravit partium* Port. Hav. et fragm. Hav.

Tutores, in ea quoque re partium memores, ad suum tendere]. Quoque *in ea re* Gaertn. *in ea re*, voce media omisa, Hav. invitis atque adversantibus reliquis. Vir doctus ad marginem edit. Crionis notavit sibi post τὸ *suum* vocem deesse videri. Gronovius etiam in prima notarum ed. scribebat *ad suam*, nempe partem aut factionem, quam conjecturam recte postea in repetitis curis omisit. Nam *ad suum* est ad plebeum, qui erat sui corporis, sui ordinis. Infra hoc lib. c. 24. 'Adeo se suis etiam sordere, nec a plebe minus, quam a Patribus contemni.' Postea eodem cap. 'Adparebatque, irritatis animis, plebem ad suos studia inclinaturam.' c. 35. 'Sed ne in tribunis quidem militum creandis (quæ communia essent comitia Patrum ac plebis) aut sui aut suorum meminisset.' v. 29. 'Sceleris plebem arguere, quæ jam in suos versa non intelligeret, se in-

tercessionem sustulisse.' Et sæpe. Ita *sui*, qui snarum partium sunt, ut obponantur *hostibus*, hoc cap. in fine: 'Et alia parte consul muro Ardeæ brachium injunxerat, qua ex oppido sui commeare possent:' III. 5. 'Et snorum animos turbavit, et ferociores hostes fecit.'

§ 6 *Quum res peragi intra parietes æquisset, ventum in jus est*] *Inter parietes* Flor. Lov. 2. et Hav. Male. Cic. pro Quinctio c. 11. 'Si quid in controversiam veniret, aut intra parietes, aut summo jure experiretur.' Passim *inter* et *intra* in scriptis commutantur. Vide ad v. 27. § 3. Perperam etiam idem codex *ventum ad jus est*: Lov. 4. *in jus ventum est*.

Postulatu audito matris] *Postulato audito* Harl. 2. Gaertn. a. m. pr. Lipsiens. et Hav. quod apud Livium, Cicer. aliosque frequens est. Alterum contra rarissime occurrit, neque alibi, quam hoc loco, notavi. 'Postulatum' enim casu quarto, adeoque incertum, utrum a recto 'postulatus,' an a 'postulatum' declinatum sit, habes III. 47. 'Priusquam aut ille postulatum perageret, aut Virginio respondendi daretur locus.' XXIII. 22. 'Eam sententiam haud æquioribus animis, quam ipsorum quondam postulatum Latinorum, Patres audierunt.' Propterea tamen non displicet, sed contra alteri præferendum puto, partim auctoritate et consensu reliquorum codicum, partim ne duo eodem modo desinentia vocabula jungantur. Ob quam eandem rationem Cic. in Verr. v. 66. 'perangusto fretu,' et in Verr. II. 78. 'manifesto peccatu' dixisse, observat Gellius Noct. XIII. 20. Ad Cic. autem priorem locum etiam Lambin. observat, Lucretium I. 720. dixisse, 'Angustoque fretu rapidum mare dividit undis.' Quin et multa alia occurrunt vocabula, quæ olim ad legem et secundæ et quartæ declinationis nomen formata sunt. Vide Bur-

mann. ad Nason. Metam. IV. 506. Cortium ad Sall. Jug. c. 2. § 4. et Torren. ad Valer. Max. I. 1. ex. 1. ubi ex Livio etiam similia quædam notavit. Talia quoque habenda sunt *senatusconsultus*, pro *senatusconsultum*, (vide ad Livii v. 13. § 5.) *plebiscitus*, pro *plebiscitum*. (vide ad XXV. 7. § 5.) Plura vide ad XXIV. 19. § 6. et quædam ad VI. 20. § 11. Mox *arbitrium dantium nuptiarum* male Flor.

§ 7 *Sed vis potentior fuit*] *Sed jus potentius fuit* Hav. *sed ius potentior fuit* Leid. 2. et ed. Mediol. 1480. ut pateat, variam lectionem ortam esse ex librariorum operarumve aberratione, qui voces *ius* et *uis* ob ductum adfinitatem confuderunt, et postea demum, ut posteriora prioribus convenirent, *potentius τῷ potentior* substitutum esse. Alibi sæpe in his vocibus perperam commutandis peccatum est. Vide ad III. 38. § 13.

De injuria decreti palam in foro concionati] *Concionanti* primo datum est in Leid. 1. et Voss. 1. a. m. pr. quod, aperte mendosum, deinde mutatum est in *concionantes*, quemadmodum præferunt Lov. 2. 4. Lipsiens. et Harl. 2. quo eodem errore *inopinantes*, pro *inopinati*, et similia alia passim in Mss. occurrunt. Vide ad XXI. 52. § 10. *concionali* est in Hav. Mox *mane facto*, pro *manu facta*, Lov. 4. et 5. Tum *ex domo patris* incogitantur admodum librarii dederunt in Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 4. Harl. 2. Lipsiens. et Hav. Verum præterquam quod jam ter antea in hac re 'matris' mentio facta sit, si pater virginis viveret, unde 'tutores' habuisset? Voces *ex domo matris rapiunt: adversus quos infestior coorta optimatum acies* sequitur *accensum injuria juvenem* perperam omittuntur culpa librarii in Harl. 1.

§ 8 *Adversus quos eo infestior coorta optimatum acies*] In volumine scripto tantum legitur *adversus quos infestior*. Rhen. Non aliter etiam legitur in

omnibus meis ac veterrimis editis. Aldus demum voculam *eo* interposuit, quam recte Rhenanus expunxit. Deinde *exorta* Lov. 4. Male. Supra .ii. 35. 'Sed adeo infensa erat coorta plebs, ut unius pœna defungendum esset Patribus.' .iii. 41. 'Ferociores iterum coorti Valerius Horatiusque vociferari.' vi. 18. 'Quum pars utraque acrior aliquanto coorta esset,' *Infestior* tamen non comparet in Hav. Tum *obtumatum*, vel *optumatum acies* Flor. et Voss. 1. a m. pr. non hoc loco tantum, sed et mox hoc § ubi eadem scriptura etiam superest in Leid. 1. aliisque. *Optimatum* Leid. 2. Lov. 1. 4. (qui et mox ita præferunt) et Hav. in quo et vox *acies* aberratione scribæ deficit. Vide modo ante ad § 5. Mox fuit *prælium atrox* Lipsiens. Pari modo etiam alibi librarii hæc verba commutarunt. Vide ad XL 15. § 2.

Nihil Romanæ plebi similis] *Nihil Romanæ plebi simile* Lov. 5. in *hec Romanæ plebi similis* fragm. Hav. Librarii mentem Livii non perceperunt. Ideo enim Romanæ plebi illam Ardeatium dissimilem dicit, quod ab optimatibus secedens patriæ bellum intulerit; quum de priori plebis Romanæ in montem Sacrum secessione locutus Livius dicat .ii. 32. 'Ibi, sine ullo dnce, vallo fossaque communis castris, quieti, rem nullam, nisi necessariam ad victum, sumendo, per aliquot dies, neque lacessiti neque lacessentes, sese tenuere:' de altera autem .iii. 54. 'Sed, qua hic modestia finistis, ubi nullius ager in tot rerum usu necessario tantæ multitudini esse violatus, eam modestiam ferte in urbem.' *Nihil similis* est 'non similis.' Vide ad xxxvii. 54. § 22. Præterea *Roma re plebis* Hav. *Romanæ plebis* Flor. et Leid. 2. Tradunt quidem grammatici, *τὸ similis* casum secundum requirere, si ad mores; casum tertium, si ad formam referatur: verum hanc regulam infinitis locis optimi scriptores

neglexerunt. Quin et eam Livius hic observasse censeri potest, licet recepta scriptura servetur. *Plebs* enim casum secundum non modo *plebis* et *plebei*, sed etiam *plebi*, formasse, dictum est ad .ii. 42. § 6. Vulgatum igitur, in quod alii codd. et, uno Flor. excepto, etiam integerrimi, conspirant, præfero, et literam initialem *τὸν similis* in fine præcedentis vocis *plebi* perperam repetitam esse existimo. Vide ad vi. 13. § 3.

Colle quodam capto, in agros optimatum cum ferro ignique excursiones facit] Pal. 2. *in agros optimatum ferro ignique excursiones facit*. Gebh. Præpositio *cum* similiter exsulat etiam a Lov. 5. Port. Hav. et fragm. Hav. quam tamen ab ultimis literis vocis proximæ elisam reor, quum Livius in similibus locutionibus eam addere amaverit. Vide ad XLIII. 23. § 1. Præterea *colle quodam in agros capto* habet fragm. Hav. a m. pr. in agro Voss. 2. et Port. a m. pr. *optumatum* et *optimatum* nonnulli codd. ut modo hoc § dictum. Insuper *igneque* Lov. 2. Male. Vide ad i. 41. § 3. Infra hoc lib. c. 33. 'Si igni non telis pugnandum est.' v. 14. 'Cui ferro aut igni noceri posset.' vi. 33. 'Satricum urbem igni concremarent.' Tum *excursione facit* Lipsiens. in contextu. Sed litera finalis sibilans intercepta est a seq. vocis initiali obductum similitudinem. Vide hoc lib. ad c. 33. § 11. Denique *faciunt* Port. a m. pr. *plebs faciunt*, ut *plebs amitterent*, de quo vide ad .ii. 5. § 2. ita mox quidam codd. *parant*, pro *parat*. Reliquis tamen codd. cum edita lectione stantibus, ei quoque adhæreo. Paulo ante *ex urbe perfecta*, pro *ex u. profecta*, Lipsiens. Vide ad xxxvii. 6. § 7.

§ 9 *Urbem quoque, omnis etiam expertem ante certaminis*] Donjatius, præfatus urbem, in qua prælium atrox inter nobilitatem et plebem commissum, et unde plebs armis pulsa esse narratur, 'omnis exper-

tem ante certaminis' dici non posse, scribendum una literula mutata concijit *expertes*, et per 'expertes' intelligit cives locupletes, qui neutrarum partium fuerant. Verum locupletes illi ordinem ab optimatibus ac plebe diversum constituisse non videntur, sed ad alterutrum eorum pertinuisse; quemadmodum Romæ cives in patricios et plebeios divisi fuerunt, postea etiam in optimates et populares, teste Livio ix. 46. 'Ex eo tempore in duas partes discessit civitas: aliud integer populus et cultor honorum; aliud forensis factio tenebat.' Codd. scripti et editi nihil variant, nisi quod *omnes*, pro *omnis*, sit in Hav. et quod *omnis* deficiat in Lov. 5. *etiam* in Lov. 4. *ante* in Leid. 2. Posset itaque vulgatum servari, et *expertem* exponi 'expertam:' quo sensu eam vocem olim in usu fuisse, ex glossis docuerunt Taubmann. ad Plauti Captiv. iii. 1. 26. et Casanb. ad Persii Satyr. vi. 38. Id tamen obstat, alibi apud Livium vel ejus ætatis scriptores eo sensu non occurrere. Confiigendum itaque ad medicinam, quæ quidem duplex mihi in mentem venit. Primo autem tentabam *omnis etiam experte ante certaminis*: verosimile enim est, multitudinem opificum, qui per homines utriusque ordinis panem lucrari debebant, certaminibus ordinum se non immiscuisse, usque dum spe prædæ a plebeiis inlecta ad eos defecerit. Quum autem librarii pro lubitu, præsertim ultimis vocum syllabis virgulam, literæ *m* indicem ac notam, addere vel omittere soliti fuerint, ut jam sæpe dictum, mutatio hæc fere pro nulla haberi potest. Minus tamen satisfacit, quod voces *experte ante* iisdem literis finiantur. Magis itaque placet *omnis etiam expertam ante certaminis*. Urbs experta ante fuerat *omnis certaminis*, in qua post utriusque factionis varias turbas tandem atrox prælium commissum erat. Alibi autem 'expertus' apud Livium cum casu secundo construi,

videbimus ad xl. 8. § 4.

Multitudine opificum ad spem prædæ evocata] Et hunc locum Aldinus codex mutavit in *advocata*: mihi *evocata* magis arridet. Glar. Glareanus *evocata*, ut habet et Andrææ ed. Ceterum Pall. tres *advocata*; et amplius Pal. 2. *multitudine opificum ad spem prædæ advocata parant*. Campanus vulgavit *ad spem prædæ revocata*. Gebli. Aldum *advocata* edentem nullus recentiorum secutus est. Sed eum ita in scriptis, quibus usus est, invenisse, illud indicio est, quod non modo eandem lectionem in Pall. Gebhardus, sed ego quoque invenerim in Voss. utroque, Leid. utroque, Lov. 1. 2. 3. 5. Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Sane ambæ lectiones ferri possunt, *ad spem prædæ advocata* repetita præpositione, cum qua verbum componitur; quod Livio familiare esse, vidimus ad præfat. § 11. vel *ad spem prædæ evocata*, sc. ex urbe, quomodo 'educere in aciem,' nempe ex castris: de quo vide ad iii. 62. § 5. 'evocare ad colloquium,' nempe ex castris, ex urbe. Vide ad cap. seq. § 1. Et quidem hæc lectio elegantior videtur, quam altera, pro qua tamen stat codicum insignis multitudo. Sed quis præstare poterit, semper scriptori id, quod nunc elegantius habetur, placuisse? Dubius itaque hæreo, cui scripturæ accedam: vulgatum certe loco movere ausus non sum. Nunc tamen *evocata* præfero, postquam ex Ms. Florentini excerptis didicerim, in eo codice a principio scriptum fuisse *revocata*, sed literam initialem a manu antiqua expunctam esse. Præterea vox *opificum* negligentia librarii aberat a Lov. 3. et Voss. 2. Tum *parant*, quod etiam Gebhardus in Pal. 2. invenit, habent et Port. Lov. 5. atque Hav. Sed vide ad finem § præc.

§ 10 *Velut contacta civitate rabie duorum juvenum*] *Concitata civitate rabie* Neapol. Latini, quod olim

margini pro expositione adscriptum postea male in contextum inrepsit. Vulgatæ lectionis metaphoram elegantem exposui ad II. 5. § 2. Apul. Metam. I. IX. p. 217. edit. Elmenh. 'Venenatis morsibus contacta nonnulla jumenta efferari jam simili rabie.' Ceterum verbis proxime præcedentibus *cladisque*, pro *cladesque*, est in Gaetrn. Vide ad XXI. 57. § 14. Deinde omnia illa, *abest; velut contacta civitate, &c. armorum bellicque omiserunt* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. qui error provenit ex repetitione τῶν belli adest et bellicque est. Vide ad IX. 11. § 11.

§ 11 *Optimates Romanos ad auxilium urbis obsessæ, &c. excitavere*] *Optimates* Flor. et Leid. 1. Vide ad § 5. Præterea ultima Gruteri ed. omisit præpositionem, ut per adpositionem dicatur *Romanos auxilium*. Verum voculam illam agnoscunt omnes, quibus utor, codd. quare recte eam Gronovius revocavit, rem testatus in priori notarum ed.

Plebs ad expugnandam secum Ardeam Volscos excitavere] Gebhardus monet ad Liv. II. 24. § 2. Ms. Pal. *plebes* habere: per quem videtur indicasse Pal. 2. Similis enim lectio est in Hav. qui plerumque ipsi consentire solet. Reliqui vero constanter *plebs* servant. Deinde *ad expugnandum secum Ardeam* Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 3. 4. et Harl. 2. quod ibidem etiam Gebhardus ex Ms. Pal. laudat. Vide ad XL. 49. § 1. *expugnandum secum Ardeam*, omissa præpositione *ad*, Lov. 2. unde suspicio nasci posset, scriptum fuisse *expugnatum secum Ardeam*. Facile enim scribæ *expugnatum* et *expugandum* confundere potuerunt, ac sæpe etiam confuderunt. Vide ad VI. 37. § 4. Aliorum tamen vulgatum servantium fides apud me potior est. Denique *excitavere* primus edidit Jac. Gronovius, siue dubio lapsu operarum; quem, quod inter errata adnotatum non invenierit, fideliter Clericus exprimi curavit.

Omnes tamen et scripti et editi ceteri conspirant in lectionem vetustiorum *excivere*. Infra XXVIII. 24. 'Juventute Celtiberorum excita, agrum Suessetanum Sedetanumque sociorum populi Romani hostiliter depopulati sunt.' XLV. 4. 'Qui paullo ante Dardanos Illyriosque obpugnasset, Bastarnarum excivisset auxilia.' Quibus locis videnda plura exempla.

§ 12 *Priores Volsci, duce Æquo Clulio, Ardeam venerunt, et mœnibus hostium vallum objicere*] *Clulio*, ut ante sæpe dixi de *Cluiliis*. Sigon. Sigonius et hic censet legendum *Clælio*. Pall. omnes *Civilio*: amplius Pal. 2. duce suo *Civilio*. Gebh. Duce suo *Æquo*, addita voce, Lov. 5. Sed eam recte nulli alii agnoscunt. *Æquo Civilio* Flor. Leid. 1. et Harl. 1. *Æquo Civilio* Voss. 1. Leid. 2. Lov. quinque, Harl. 2. Lipsiens. Gaetrn. Port. fragm. Hav. et priscae edd. usque ad Frobenianam 1535. quæ *Cluilio* dedit. *Æquo Emilio* Voss. 2. At cap. seq. § 7. omnes libri, qua scripti, qua excusi dicta Frobeniana ed. antiquiores, *Civilio Volscorum duce*. Quum autem Volsci ducem ex gente Æquorum sumsisse dicantur, ac supra dux Æquorum *Gracchus Clælius, gentis suæ longe princeps* memoretur III. 25. ubi in omnibus Mss. Sigonii, Gebhardi, et tantum non meis etiam *Clælius*, in vetustis edd. *Chlælius* vocatur, pro quo Frobenius demum *Cluilius* edidit, Sigonius iterum *Clælius* restituit, eundem hic indicari, et proinde idem nomen revocandum verius videtur, quod etiam hoc loco et cap. seq. in contextum recepi. Alibi etiam *Clælius*, pro *Cluilius*, restituendum Sigonius docuit. Vide ad I. 22. § 4. Tum, addita præpositione, in *Ardeam* præfert Voss. 2. Præterea ex duobus melioribus Pall. *venire* et *obicere* legendum esse supra censuit Gebhardus ad I. 12. § 1. quod in solis meorum Voss. 2. Lov. 3. et 5. a m. pr. inveni: at *venere* et *obicere* habent

Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. et a m. sec. Lov. 5. Port. ac fragm. Hav. a m. pr. sed *venerē* et *objecere* Flor. Leid. 1. Lov. 2. 4. Harl. uterque, Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. a m. sec. Et in similem codicem videtur incidisse scriba cod. Hav. Quum enim iisdem literis terminatum *excirere* præcedat, ea causa fuisse existimanda est, cur sequentia *Priores Volsci duce Æquo Clælio Ardeam venerē* omiserit, quod adeo facile committere non potuisset, si in exemplari, unde sua hausit, *venerunt* invenisset. Denique vocem *hostium* nescit Leid. 2. *mænibus ostium et vallum objecere* habet Lipsiens.

§ 13 *Quod ubi Romam est nunciatum*] Romæ Leid. 2. Lov. 1. 2. 4. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. a m. sec. Male. Infra xxv. 22. 'Hæ clades, super aliam alia, Romam quum essent nunciatae:' ubi plura vide. *Nunciatum est* habet Hav. Mox *M. Geginius* Hav. idem, *M. Greganius* Leid. 2. *M. Genanius* Gaertn. Vide ad cap. præc. § 1.

Tria millia passuum ab hoste locum castris cepit] Pall. dno, primus ac tertius, *tribus millibus*. Gebh. In quibusdam codd. numerus notis scriptus fuit hoc modo *III. M. passuum*, quomodo in fragm. Hav. aliisque superesse video. In iis autem explicandis varie errarunt imperiti librarii. Quidam enim ex numeri ternarii nota literas *in* formarunt, ac dederunt *in mille passuum*, quomodo præfert Port. quidam *inde mille passuum*, ut est in Lov. 5. Contrarius hic error est illi, quo ex pronomine plurali *ii* factum est *II.* vel *duo*. Vide ad xxxvi. 43. § 11. Alii iterum scripserunt *tribus millibus passuum*, quod exhibet, præter Pall. a Gebhardo hoc loco et a Gronov. ad Livii xxv. 9. § 16. memoratos, etiam Lov. 3. Ita Livius loquitur xxiv. 33. 'Romanus exercitus ad Olympium mille et quingentis passibus ab urbe castra posuit:' atque alibi. Plures tamen,

iique optimi, codd. vulgatum *tuentur*; quod etiam servo. Supra i. 23. 'Castra ab urbe haud plus quinque millia passuum locant.' xxiv. 14. 'Ut Hannonem tria millia ferme ab urbe ad Calorem fluvium castra posuisse audivit.' c. 20. 'castra ab urbe ferme passus mille locat.' Alia exempla, ubi librarii in explicandis notis numerorum peccarunt, vide ad xxv. 9. § 16. Præterea voces *ab hoste* desunt in Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. qui iidem codd. cum Lov. 2. 4. Lipsiens. et Harl. inverso ordine exhibent *cepit castris*.

Præcipitque jam die curare corpora milites jubet] 'Præcitem diem' vocat extremum diei. Sic Curtius vi. 5. 'præcitem senectutem' dixit. Rhen. *Præcipiti die* est jamjam occasum minanti. Lib. x. c. 42. 'Jam enim præceps in occasum sol erat.' xxv. 34. 'Ni præcipiti jam ad vespem die nox intervenisset.' Gebh. Cicer. Fragm. Arat. ex edit. Grotii p. 10. 'Jam prope præcipiti ante licebit visere nocti.' Curtius iv. 16. 'Tantoque cursu corpora exhausta, et præceps in noctem diei tempus canssatus est.' Tacit. Histor. iii. 86. 'Præcipiti in occasum die, ob pavorem magistratum senatorumque vocari senatus non potuit.' Vide Freinshem. in Indic. Flori voce 'Præcipitantibus fatis:' ubi tamen ex Salustio laudatum exemplum illud est, quod melius Gebhardus profert hoc loco ex Livii xxv. 34. Eodem sensu 'sol præcipitans' est apud Cicer. de Orat. iii. 55. 'His autem de rebus sol me ille admonnit, ut brevior essem, qui ipse jam præcipitans me quoque hæc præcitem pene evolvere coëgit.' Præterea *curare milites corpora jubet* Hav. *curare corpora jubet milites* Harl. 2.

Captumque opus adeo adproperatum est] Pall. 1. ac 2. quod raro solent, conveniunt, leguntque *apparatum*. Gebh. *Apparatum* etiam Voss. 2. Lov. 2. 3. et Port. quæ lectio ex compen-

diaria scribendi ratione *ap̄paratum* nata est, elisa media litera *p*. Brevius adhuc *paratum est* habet Hav. *properatum est* Harl. 2. *ac properatum est* Lov. 4. Reliqui codd. quorum fides apud me potior est, nihil mutant. Livius xxvii. 25. 'Ita addita Virtuti ædes, adproperato opere: ' et ita is alibi. Præterea mox *firmitiores e*, pro *firmitiore se*, perperam in voces divisis literis, Lipsiens. *firmitiores se munitamento*, Lov. 1. in fine repetita vocis seq. litera initiali. Vide ad xxviii. 25. § 2. *monumento* Flor. et Lipsiens. Vide ad cap. seq. § 6. Tum a Romanis Gaertn. et contra ab se Lov. 3. § 14 *Et alia parte consul*] Vet. lib. *ex alia parte*. Sigon. Forsitan legendum *ex alia parte*. J. F. Gron. Primam voculam omittunt Lov. 3. et Voss. 2. quam interceperunt ultimæ literæ vocis *viderēt*. Vide ad xxxvii. 59. § 1. Sed Sigonii vet. lib. consentientes Leid. 2. et Hav. *ex alia parte* præferunt. Infra vii. 3. 'Fixus fuit dextero lateri ædis Jovis optimi maximi, ex qua parte Minervæ templum est.' xxviii. 19. 'Et ex altera parte Lælius instat.' Hic tamen propter alios codd. inter quos sunt integerrimi, in vulgatum conspirantes, nihil muto. Liv. xxiv. 3. 'Arx Crotonis una parte imminet mari, altera, vergente in agrum, muro cincta est.' c. 30. 'Appio quoque accito, ut altera parte adgrederetur.' c. 33. 'Non diffidebant, vastam disjectamque spatium urbem parte aliqua se invasuros.' Passim *et et* ex commutantur librorum negligentia. Vide ad xxvi. 45. § 1. *Ut altera parte* Gaertn. De commutatis *ut atque et* vide ad Liv. xxi. 28. § 8. de *alia et altera* ad Epit. Liv. lib. I.

Muro Ardeæ brachium injunxerat] Vet. lib. *immiserat*. Sigon. Vet. lib. inquit Sigonius, *brachium immiserat*. Nescio, Sigoni, quam veteribus et probis exemplaribus usus sis: illud scio, membranas tam Fuldenses, quam Colonienses disertim habere *injunxe-*

rat. Et sic ait Livius x. 7. 'Nam quum agger promotus ad urbem, vineæque tantum non jam injectæ mœnibus essent.' Modius. Pal. 2. *immiserat*, quod et ex suo prodidit Sigonius, maximo opere damnatum Modio. Nam præter Fuldenses Coloniensesque membranas Pall. duo meliores editionesque veterrimæ *τὸ injunxerat* defendunt. Lib. v. cap. 7. 'Nam cum agger promotus ad urbem, vineæque tantum non jam injectæ mœnibus essent: ' ubi tamen duo Mss. Pall. *inrinctæ*. x. 34. 'Opere ac vineis demum injectis muro cepit.' Sic adolescens emendaram Ovidium Amor. ii. 1. 27. ex libro castigatissimo membranaceo, 'Carminibus cessere fores: injectaque posti, Quamvis robur erat, carmine victa sera est.' Juvenil. Curar. iii. 25. *Gebh. Injunxerat* recte probatum Modio contra Sigonium, qui de suo *immiserat*. Lib. v. c. 7. 'Vineæque tantum non injectæ mœnibus essent.' Lib. x. c. 34. 'Opere ac vineis demum injectis muro.' Lib. xxvii. cap. 41. 'Grumentum mœnibus prope injectum videbatur Pœnorum vallum.' Sic ex optimis restituimus. Lib. xxxvii. c. 26. 'Utrumque vineas et aggerem muro injunxit.' Lib. xliii. cap. 19. 'Ubi primum agger injectus muro est.' J. F. Gron. *Immiserat* etiam Port. a. m. pr. et Hav. suffragantes Sigonii vet. lib. et Gebhardi Pal. 2. quæ varietas lectionis nata videtur ex adfinitate ductuum utriusque vocis *immisi* et *injunxi*. Sed *junxerat* Leid. 2. præfert, in quo primam syllabam intercepit ultima litera vocis præced. Vide ad x. 13. § 3. Recte igitur viri docti defenderunt vulgatum *injunxerat*, pro quo stant reliqui codd. Exemplis, quæ addulerunt, addendum illud Livii xlii. 5. 'In eos transversa incumbentes tigni ad tricenos longi pedes, ut pons esset, injungebantur: ' ubi tamen alia verbi constructio est. De voce *brachium* vide ad xxi. 52. § 1.

Qua ex oppido sui commeari possent] *Quod ex oppido* Lov. 1. Voss. 1. a m. sec. Leid. 2. et Lipsiens. *quæ ex oppido* Flor. *que ex oppido* Leid. 1. *ut ex oppido* Harl. 2. *quo ex oppido* Port. Hav. et Lov. 2. 4. et 5.

CAP. X. § 1 *Ad eam diem non commeari tu preparato]* *Ad eandem diem* Lov. 5. Gaertn. et Port. Sæpe librarii nomina *is* et *idem* confuderunt. Vide ad x. 10. § 6. Ultimam autem illam syllabam in voce *eandem* addere hic tanto facilius fuit, quod eam repetierint scribæ ex similitudine vocis sequentis *diem*. Tum *properato* Lov. 5. Mox *ex pop. agr. rapta*, pro *ex pop. agr. rapto*, verba et constructionem Livianam non intelligens, librarius Hav. dedit.

Postquam septus vallo repente inops omnium rerum erat] Pall. 1. et 3. *postquam septus vallo repente inopem omnium rerum videt*, apposis tamen proxime verbis vulgatæ lectionis. Ex quo apparet dubitasse exscriptorem, utra legitima esset lectio: et quia videbat posteriorem, margini appositam, captui magis obviam esse, subjunxit. Verbum autem *videt* referendum est ad τὸν militem: postquam repente inopem militem omnium rerum septus vallo videt. Gebh. Pall. duo meliores et Voss. alter *repente inopem omnium rerum videt*: militem scilicet, de quo præcesserat. J. F. Gron. *Repente in os onium rerum erat* corrupte Flor. Omnes reliqui servant priscam lectionem *repente inops omnium rerum erat*, præter Voss. 2. a Gronovio memoratum, et Lov. 3. quorum tamen posterior etiam, id quod de Pall. refert Gebhardus, alteri scripturæ illam priscam subjunxit. Si vero cum viris doctis *repente inopem omnium rerum videt* probandum, *inopem* non ad præcedens *militem* referam, sed, subintellecto τῷ se, ad imperatorem Volscum. Imperator Volscus, qui militem ex populatione agrorum rapto frumento aluisset, vallo septus repente videt omnium rerum inopem

scilicet se esse: erepta enim erat facultas deinde ex agro rapiendi, unde militem suum aleret. Alibi sæpe id prænomen subintellectum est. Infra xxvii. 19. 'Quem quum percunctaretur Scipio, quis, et cujus, et cur id ætatis in castris fuisset? Numidam esse, ait; Massivam populares vocare.' xxx. 22. 'Quum seniores, qui fœderibus interfuerant, alia alii interrogarent, nec meminisse per ætatem dicerent legati.' xl. 42. 'Ex regno ejus omnes naves esse, quæ superi maris oram depopulatæ essent. De his rebus legatos misisse, nec conveniendi regis potestatem factam.' Vide ad i. 23. § 5. Recte vero Gebhardus monet, duorum Pall. lectionem inde natam, quod ex duplici scriptura, quarum altera in contextu, altera in margine erat, librarii eam, quam veriore credent, eligere non potuerint, ideoque, ne errarent, utramque dare maluerint. Vide ad iii. 44. § 4.

Ad colloquium consule evocato] *Ad consilium* Leid. 2. Deinde *advocato* Lov. 4. et Hav. *vocato* Lipsiens. et priscæ edd. usque ad Aldum, qui *evocato* primus substituit, quod in ceteris codd. mcsis superest. Et recte. *Evocato*, nempe ex castris. Liv. xxiii. 43. 'Hanno, quum ad murum successisset, Herennium Bassum et Herinium Petrinum ad colloquium evocatos, permissuque Marcelli egressos, per interpretem adloquitur.' xxiv. 1. 'Bruttiorum cohortem adire muros, atque evocare principes Locrensium ad colloquium jussit.' Similiter 'evocare ad spem prædæ' cap. præc. § 9. ubi alia vide: 'evocare Romam' viii. 3. 'Decem principes Latinorum Romam evocaverunt:' 'excite Romam,' de quo vide ad iii. 4. § 5.

Abducturum se inde Volscos ait] *Aducturum* fragm. Hav. a m. pr. *adducturum* Lov. 4. Lipsiens. Port. et Voss. 1. a m. pr. sollempni et passim obvio in Mss. librorum lapsu. Vide ad xxvii. 29. § 1. Tum *se* non est in

Lov. 3. Deinde *Vulscus* ait Flor.

§ 2 *Ut venerint ad obpugnandos socios*] *Ut venerunt* Leid. 2. et Lov. 1. *ut venirent* Lov. 5. et Hav. Mox *habitu*ros, perperam addita adspiratione, Klockian. et Hav. Vide ad xxii. 59. § 19.

§ 3 *Tam abeuntibus, quam manentibus se hostem infensum*] *Tamen abeuntibus* Lov. 3. Vide ad xxii. 59. § 13. *tam abutentibus* Flor. Deinde *infessum* Lov. 1. 4. Lipsiens. et Voss. 1. pro quo in margine posterioris emendatur *infestum* : *infestum* etiam Harl. 2. Sed nihil muto, melioribus codd. adversantibus. Supra ii. 20. 'Tarquinius retro in agmen suorum infenso cessit hosti.' Alibi sæpe hæc vocabula commutari, monui ad ii. 46. § 7. Paulo ante ordine verborum immutato jubet poni Lov. 5. *Tum facientes se victos esse* Voss. 2. et Hav.

Victoriam potius ex Volscis Romam relaturum] *Allaturum* Hav. quem unicuique testem audiendum non existimo. Frontin. ii. 2. ex. 4. 'Eorundem partem, pedites proturbantem, insectus clarissimam victoriam retulit.' c. 7. ex. 10. 'Ita, confirmatis suis, victoriam retulit.' c. 8. ex. 1. 'Romani ita ardentem pugnaverunt, ut et signum et victoriam retulerint.' Valer. Max. ii. 7. ex. 7. 'Gloriosam victoriam et speciosa spolia referentem abripi a lictore, et in modum hostiæ mactari iussisti.' iii. 2. ext. 4. 'Direptam hostibus victoriam tantum non post fata sua in sinum patriæ cruento tropæi titulo retulit : 'et ita 'referre triumphum' Ovid. Trist. Eleg. iv. 2. 71. 'Is quoque jam se- rum referet veteremque triumphum.' et Valer. Max. iii. 6. ex. 4. 'Primus navalem triumphum ex Pœnis retulit.' Similiter quoque 'referre spolia.' Vide ad Epit. Liv. lib. iv. Hæc exempla contra Sciopp. in Infam. Famiani p. 133. evincere possunt, non minus Latine dici 'referre,' quam 'reportare victoriam.'

§ 4 *Volsci exiguum spem in armis,*

alia undique abscissa, quum tentassent] Hic 'abscissam' dicit, quod supra est 'incisa' iii. 58. 'Itaque spe incisa, priusquam prædicta dies adesset, Appius sibi mortem conscivit.' *Rhenanus*. Vox deest, quæ est in Mss. *Volsci exiguum spem in armis ponentes*, id est, Volsci exigua spe in armis posita, cum alia tentassent, id est, an per colloquium res componere possent, nec quicquam profecissent. Hoc est enim *undique abscissa*. Sigon. Sigonius, (ante quem legabatur *Volsci exiguum spem in armis, alia undique abscissa, cum tentassent*.) deest, inquit, vox, quæ est in Mss. *Volsci exiguum spem in armis ponentes*, id est, Volsci, exigua spe in armis posita, cum alia tentassent, id est, an per colloquium res componere possent, &c. ubi iterum profiteor, non videri per omnia satis bonæ notæ fuisse exemplaria Livii scripta, quibus usus Sigonius : optimæ sane membranæ Colonienses illud *ponentes* ignorant, et habent expressim, *Volsci, exigua spe in armis, alia undique abscissa cum tentassent*. Neque mihi dubium est, quin ita scripserit Livius. Modius. Gaudeo me suffragatorem dudum nactum Modium, diffidentem admodum sinceritati codicis Sigonianæ, e quo et hæc lectio *Volsci, exiguum spem in armis ponentes* injecta ac propagata. Sed hic bonitati Sigonii veniam tribuo, quandoquidem ducem habuit Campanum, in quo primitus hæc lectio in vulgus manavit. Pall. tres Andreaeque ed. ejurant *τὸ ponentes*. Ergo legendum *Volsci, exigua spe in armis, alia undique abscissa cum tentassent* ; ut visum quoque doctissimo Modio. Infra xxiv. 30. 'Unum spe undique abscissa consilium esse rati.' xxxv. 32. 'Quamquam prope abscissa res erat : 'ubi tamen Pall. *abscissa*. Sic c. 27. legerim, 'Itaque hostes, nulla in prælio justo spe, noctu adorti castra consulis,' ejecto *τῇ relictæ*, contra Mss. omnes codd. Grbh. Vocem *ponentes* ex codice suo,

aliis Mss. et vett. ed. præter Campani ignoratam, interserit Sigonius, et ita dein explicat: Volsci exigua spe in armis posita, cum alia tentassent (hoc est, an per colloquium rem componere possent) nec quicquam profecissent. De colloquio somnium. Sed non stetit hac fini error. Nam cum et Modius eam in Col. non reperisset, oggessit nobis ex eodem, *exigua spe*: invenitque, cui mirifice placeret. Quid ergo *tentassent*? cui verbo nihil potest adjungi præter *spem*: nam 'tentare abscissa alia' prorsus est ineptum. Livius ait omnem undique *spem* fuisse Volscis abscissam, nisi quod exigua in armis et pererrando desperatis animis superesset, eam quoque fefellisse, ut tentarunt exsequi. Cæsos itaque sine modo, et, quum ne fugæ quidem restaret copia, ad preces conversos. Lege igitur, *Volsci exiguam spem* (quam habebant) *in armis, alia (spe) undique abscissa, quum tentassent*. Frequens Livio utrumque dicendi genus. Lib. xxiv. c. 30. 'Unum, spe undique abscissa, consilium esse rati.' xxvi. 3. 'Inde alia spes ab eo tentata est, si adesse in iudicio Q. Fulvius frater posset.' xxviii. 38. 'Tentata est triumphi spes.' xxxvii. 32. 'Tentata interim spe auxilii ab Antiocho.' Polyb. ii. 34. Οἱ δὲ ἀποτυχόντες καὶ κρίναντες ἐξελέγξαι τὰς τελευταίας ἐλπίδας. XIV. 9. Ἐπὶ τε τὸν Ἀννίβαν πέμπειν ἡξίου, καὶ μηδεμίαν ὑπερβολὴν ποιησαμένους, ἐξελέγχειν καὶ ταύτην τὴν ἐλπίδα. J. F. Gron. Vet. lib. Sigonii, quemadmodum alibi passim, ita etiam hoc loco consentiunt ex meis Harl. 2. et Hav. ex Hearnii autem Oxon. unus B. cujus ejusdem L. 1. firmat scripturam, quam Modius in membranarum Colon. invenit. At cæcus est, qui non videat vulgatam scripturam, *Volsci exiguam spem in armis, alia undique abscissa, quum tentassent*, quam magnus Livii sospitator ipsi vindicavit, verissimam esse. Vide eundem virum eximium in priori

ed. Observ. ii. 12. 'Tentare spem' etiam ex Gronovii emendatione Livius dixit XLIV. 45. 'Persens una tantum spe Bisaltarum auxilii tentata, ad quos nequidquam miserat legatos, in concionem processit: 'abscindere spem,' et 'abscissa spes' obcurrit xxxv. 45. 'Nec, nisi abscissa omni spe, auxilium Antiochi imploratos fuisse.' XLV. 25. 'Ita per tot annos in amicitia fuerant, ut sociali fœdere secum Romanis non inligarent, ob nullam aliam causam, quam ne spem regibus abscinderent auxilii sui, si cui opus esset: ' quibus locis, ut et alio a viris doctis laudato, xxiv. 30. partim plures codd. partim primæ edd. *spe abscissa* et *spem absciderent* præferunt: et ita *alia undique abscissa* hic etiam legunt Flor. Lov. 1. 2. 3. 5. Voss. 2. et Port. cum vetustis edd. usque ad Gryphianam 1548. *alia undique abscissâ* Leid. 1. *alia undique abscissum* fragm. Hav. a m. pr. *aliam undique abscissam* Gaertn. Vide ad Livii xxxi. 34. § 4. Præterea cum tentarent Klockian. dum tentassent Lov. 5.

Ad preces a certamine versi] *Ab certamine* Lov. 3. 5. Port. Hav. fragm. Hav. et Voss. 2. a m. pr. Et idem placuisse videtur librario Leid. 1. qui tamen lapsus *ad certamine* exaravit.

Traditisque armis sub jugum missi] *Missis* Voss. 1. unde conjici posset legendum esse *missi sunt*, et hic periodum finiendam esse. Verius tamen est, ea usque ad vocem 'dimittuntur' continuata, nihil mutandum esse.

Ignominie cladisque pleni dimittuntur] *Ignominiose* fragm. Hav. reliquis omnibus invitis.

§ 5 *Vix nunciis cladis relictis*] Vet. lib. *cladis*. Sigon. Novat hic iterum Pal. 2. et distinctione et forma constructionis, *inermes oppressi dederunt pœnas. Vix nuncius cladis relictus*. Semper autem de magna clade sic loqui amant scriptores, 'ne nuncium relictum esse.' Lib. vi. c. 28. 'Tunc

cum effecerint, ne quis hostis, qui moenia Romana intrasset, nuncium secundæ adversæque fortunæ donum perferret.' Diodorus l. xi. p. 254. Παρὰ δὲ τοῖς Καρχηδονίοις μὴ μόνον ἀπολέσθαι τὸν στρατηγὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς μετασχόντας τοῦ πολέμου κατακοπῆναι, καὶ, τὸ δὴ λεγόμενον, μηδὲ ἄγγελον εἰς τὴν Καρχηδόνα διασωθῆναι. Liv. x. 26. 'Deletam quoque ibi legionem, ita ut nuncius non superesset, quidam auctores sunt.' Justin. i. 8. 'In qua victoria etiam illud memorabile fuit, quod ne nuncius quidem tantæ cladis superfuit.' Et eleganter Diodor. paullo post p. 255. 'Ολίγοι δέ τινες ἐν μικρῷ σκάφει διασωθέντες εἰς Καρχηδόνα διεσάφησαν τοῖς πολίταις σύντομον ποιησάμενοι τὴν ἀπόφασιν, ὅτι πάντες οἱ διαβάντες εἰς τὴν Σικελίαν ἀπολώλασιν. Lib. xiii. 'Ἀπὸ γὰρ τῆς τηλικαύτης παρασκευῆς οὔτε ναὺς οὔτ' ἀνὴρ οὐδεὶς ἐπανῆλθεν, ὥς τε μηδὲ τὸν ἀγγελοῦντα αὐτοῖς τὴν συμφορὰν περιλειφθῆναι. Gehh. Cladis, quod Sigonius ex vet. lib. recepit in contextum, sed reliqui posteriores omnes spreverunt, superest in uno tantum meorum Hav. Verum, quod inermes Volsci a Tusculanis obpressi sunt, proprie 'cædes' magis, quam 'clades,' dici potest. Reliquis igitur codd. cædis servantibus subscribo. Alibi sæpe librarii has voces inter se confundere consueverunt. Exempla videri possunt ad xxxv. 37. § 1. c. 39. § 7. et ap. N. Heinsium ad Claudian. in Rufin. ii. 187. Præterea vix nuncius cladis relictus idem Hav. ne nunciis quidem cædis relictus Lipsiens. vix nuncius cædis relictus Leid. 1. Lov. 2. Harl. 2. Port. fragm. Hav. et Gaertn. quod non videtur spernendum. Sollemne enim scriptoribus, ut, exercitum ad internecionem deletum indicaturi, dicant potius 'neminem,' vel 'ne nuncius quidem,' quam 'ne nuncios quidem relictos esse.' Livius x. 26. 'Deletam quoque ibi legionem, ita ut nuncius non superesset, quidam

auctores sunt.' Justin. xxiv. 8. 'Quo pacto evenit, ut nemo ex tanto exercitu, qui paulo ante fiducia virium etiam adversus Deos contendebat, vel ad memoriam tantæ cladis superesset.' Florus iii. 11. 'Reliquiæ infelicis exercitus, quo quemque rapuit fuga, in Armeniam, Ciliciam, Syriamque distractæ, vix nuncium cladis retulerunt:.' ubi vide Freinsheim. et in indic. Flori voce 'Nuncius.'

§ 6 *Romanus consul Ardeæ turbatas seditione res, &c. composuit*] Consul non est in cod. Ms. Paulo ante vero § 1. dixit 'Romanus' simpliciter, ubi subauditur 'consul.' Et mox sequitur 'Consul triumphans in Urbem redit.' Non gaudet autem ejusdem repetitione verbi Livius. Rhen. Consul non est in vet. lib. Sigon. Tò consul, a male feriatis inculcatum, spretum quidem Pall. tribus, exsulansque ed. Campani. Sic paullo ante hoc cap. 'Si solvendæ obsidionis causa venerit Romanus;' absolute, i. e. Romanus consul. Sic mox hoc cap. consul omittit Pal. 2. *Æquavit, quod haud facile est, Quinctius togatus armati gloriam collegæ.* Gebhard. Tò consul spretum Mss. nostris Rhenanique et Sigonii, exsulatque ed. Campani. Recte. Lib. xxiv. c. 17. 'Postero die Romanus in aciem descendit.' Quis? consul Marcellus. xxvii. 42. 'Postero die Pænus quievit, Romanus in aciem copiis eductis,' &c. Etiam consul Claudius Nero. xxxii. 39. 'Inde ubi de conditionibus amicitiae cœptum agi est, Romanus duas postulare res.' Loquitur de Flaminio Quinctii proconsulis congressu cum Nabide. Et hoc lib. paullo ante hoc cap. 'Si solvendæ obsidionis causa venisset Romanus, abducturum se inde Volscos ait.' J. F. Gron. Mirum est, omnes tantum non viros doctos, qui Livium ediderunt, in id consentire, vocem consul non a manu Livii, sed ab interpolatore profectam

esse, et tamen nullum eam ex contextu ejecisse, præter unum Sigonium, cui tamen nemo recentiorum editorum dicto audiens fuit. Quum itaque meorum codicum Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. quinque, Lipsiens. Gaertn. Port. Hav. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. B. N. et C. τὸ *consul* excluserint, exemplo Sigonii vocabulum illud ὑποβολιμαῖον iterum expunxi. Alibi sæpe 'Romanus' ponitur pro populo Romano. Vide ad III. 2. § 11. Interdum etiam, ut hoc loco, 'Romanus' notat consulem Romanum, summum exercitus Romani ducem, quocumque magistratu, sive consulatu, sive prætura, fungatur. Infra XXIv. 27. 'Nunc apud mercenarios milites, nunc apud transfugas, prodi Romano Syracusas criminabantur.' Ita enim recte, pro *Romanis*, emendavit Gronovius; et intelligitur Marcellus consul, cujus proxime mentio præcesserat. xxvi. 17. 'Quam rem quum læto animo Romanus accepisset, diem posterum Hasdrubal colloquio petivit, ut Romani leges conscriberent de tradendis arcibus urbium:' ubi per *Romanum* intelligendus est C. Claudius Nero, qui, post annum præturæ exactum, pro prætore in Hispaniam missus est. xxvii. 17. 'Ita prorsus respondet facturum Romanus, nec pro transfugis habiturum:' id est, P. Scipio cum imperio proconsulari in Hispaniam missus. c. 41. 'Id modo Romanum quærere adparebat, ne abire hostem pateretur:' id est, C. Claudius Nero consul. c. 42. 'Romanus, in aciem copiis eductis, postquam neminem signa contra efferre vidit, spolia legi cæsorū hostium, et suorum corpora conlata in unum sepeliri jussit.' Alia plura exempla videri possunt apud Cor-tinum ad Sall. Jug. c. 81. Similiter *Veiens*, pro Tolumnius rex Veientium, infra est hoc lib. c. 18. 'Veiens multitudine abundans, qui inter dimicationem castra Romana adgrede-

rentur, post montes circummisit.' Præterea *turbatus Ardeæ seditione res* alio ordine Lov. 4. *turbata seditione res composuit* Voss. 1. Leid. ambo, Lov. 1. 2. et fragm. Hav. a m. pr. Sed ultima litera vocis *turbatus* intercepta est a prima proximæ. Vide ad xxxvii. 29. § 5. Mox *Ardcatum* ed. Parm. 1480. Vide hoc lib. c. 7. § 2. Tanto beneficio populi Romani] Tanto pop. Rom. benef. trajectis vocabulis Lov. 3. et Voss. 2. Paulo ante *inj.* indicii, pro *inj. judicii*, Lov. 3. Vide ad vii. 39. § 5.

Delendam publicæ avaritiæ monumentum] Munimentum Lov. 3. et Voss. 2. qui error alibi etiam culpa librariorum in Mss. occurrit. Vide ad i. 33. § 7. c. 36. § 5. c. 55. § 1. ii. 10. § 2. c. 25. § 3. c. 59. § 2. hoc lib. c. 9. § 13. c. 17. § 12. c. 27. § 4. v. 13. § 9. c. 44. § 6. vi. 2. § 9. c. 20. § 12. c. 29. § 5. vii. 3. § 7. et alibi sæpe.

§ 7 In Urbem rediit, Cluilio Volscorum duce ante currum ducto] In urbem redit Voss. ambo, Leid. uterque, Lov. 1. 2. 3. Lipsiens. Gaertn. Port. et fragm. Hav. neque aliter edd. quas vidi, veterrimæ usque ad Frobenianam 1531. quæ prima *rediit* ostentavit, ab aliis deinde constanter servatum. Vide ad xxxvi. 35. § 2. Præterea *Romam*, pro *in urbem*, Lov. 5. at vocibus trajectis *in urbem tr. redit* Gaertn. Mox *Civilio* omnes scripti editique usque ad Vascos, qui *Cluilio* vulgavit. Sed *Clælio* restitui, atque in contextum recepi. Vide ad eap. præc. § 12. Deinde omnes iterum manu exarati alio vocum ordine *duce Volscorum* exhibent, in quo ipsis obsecutus sum. Paulo post *prædatisque spoliis* Voss. 1. et Lipsiens. perperam litera *l* in *d* migrante, quod in Mss. non infrequens est. Vide ad i. 4. § 6. Verbum 'præferre' in hac re usitatum est. Vide ad xxxix. 42. § 4. Denique *misit*, pro *miserat*, Lov. 4.

§ 8 Æquavit, &c. Quinctius consul

rogatus armati gloriam collegæ] Vocem consul deesse in Pal. 2. testis est Gebhard. ad § 6. hujus cap. sed omnes nostri uno ore eam timentur. Deinde *rogatus* Hav. et Voss. 1. in contextu; margini tamen postea *rogatus* recte adscriptum est. Vide ad III. 50. § 10.

Qua concordia pacisque] Vet. lib. qui, nam ad Quintum refertur. Sigon. Præfero hanc lectionem *qua concordia*, fultam auctoritate Pall. primi tertique atque ed. antiquissimæ. Refertur itaque ad præcedens *gloriam*. Male Pal. 2. et Campani ed. qui, quod tenerrime amplexus Sigonius. Gebh. *Qua concordia* Voss. 1. Lov. 1. a m. pr. et Lipsiens. *qua concordia* Flor. Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. Klockian. Gaertn. et fragm. Hav. a m. pr. *qua concordiam* Lov. 1. a m. sec. *qui concordia* Leid. 2. *qui concordia* Harl. 2. Port. Hav. fragm. Hav. a m. sec. et Hearnii Oxoniensis B. *quia concordia* Gronovius a. 1665. vulgavit, idque recentiores servarunt. Et ita fuit in Harl. 1. si excerptis ejus cod. fidem habere possum. Licet enim commissus sit cum excuso *quia* præferente, nihil tamen varietatis ex eo notatur; nihil etiam Hearnius, qui et ipse *quia* edidit, de reliquis codd. subjecit. Illud *quia* non incommodum est. Et solet id sæpe in scriptis modo degenerare in *qui*; vide ad XXXVI. 33. § 5. modo in *qua*; vide ad XL. 29. § 8. Vellem tamen apertius codices favere. Nihilominus ex contextu ejicere ausus non sum.

Concordia pacisque domesticam curam] Lego domesticæ. Livius ipse dictat XXII. 10. 'Non urbana multitudo tantum, sed agrestium etiam, quos in aliqua sua fortuna publicæ quoque contingebat cura.' Jac. Gron. *Pacisque domestica curam* Voss. 1. a m. sec. *pacis qua domestica* Leid. 2. *pacisque domestica* Lov. 1. τῇ *curam* ab utroque exulante. Quæ eadem vox

Delph. et Var. Clas.

exsulat etiam a Voss. 2. Ego nihil, invitis scriptis, mutandum puto. *Pacis domesticam curam*, pro *pacis domestica*, ea forma dictum est, qua 'magis necessariam, quam speciosi ministerii procuracionem' hoc lib. c. 8. § 6. ubi alia videri possunt.

Ut eum et Patres severum consulem et plebs satis comem crediderint] Pal. 3. *satis communem*. Gebh. *Ut et eum et Patres* Leid. 2. et Lov. 1. Tum cōem Gaertn. *comunem* Voss. 2. et Lov. 3. *communem*, pro *comem*, Gronovius quoque priori edit. Observat. II. 12. ex Mss. probavit, et variis exemplis docuit, 'communis,' ut Græce κοινός, significare civilem, popularem, et commodum inter cives hominem patientemque æquitatis; adeoque errasse G. Færnium, qui ad Terentii Heant. v. 1. 39. monuit, vocabulum 'communis' non inveniri hac significatione, nisi apud Sueton. in vita Claudii c. 11. et id quidem mendose. Sane alibi sæpe 'communis' hoc sensu obcurrit. Apud Cicer. de Senect. c. 17. 'Socrates in eo libro loquitur cum Critobulo, Cyrum minorem, regem Persarum, præstantem ingenio atque imperii gloria, quum Lysander Lacedæmonius, vir summæ virtutis, venisset ad eum Sardiis, eique dona a sociis adnulisset, et ceteris in rebus communem erga Lysandrum atque humanum fuisse:' ita Grævius ex Mss. restituit, quum vulgo *comem* legeretur; et pluribus vocem illustravit. De Amicit. c. 18. 'Simplicem præterea et communem et consentientem, qui rebus iisdem moveatur, eligi par est: quæ omnia pertinent ad fidelitatem.' Pro Mur. c. 31. 'Quemquamne existimas Catone, proavo tuo, communiorem, commodiorem, moderatiorem fuisse ad omnem rationem humanitatis.' Et ita forte restitueundum apud Columell. I. 7. 'Communiter agat cum colonis, facilemque se præbeat, et avarius opus exigit, quam pensio-

Livius.

20 T

nes:’ in Ms. enim Sangerman. *cūter* est, ubi vulgo editur *comiter* agat, quod ex interpretis glossa esse videtur. Vide etiam eundem Grævium ad Cic. Orat. pro Balbo c. 16. Hic vero nihil mutandum puto, tum quia reliqui codd. scripti, et inter eos præcipuæ auctoritatis, in vulgatum consentiunt, tum quoniam Livium alibi ea voce hoc sensu usum fuisse non constat; qui tamen ‘comis’ ita adhibuit viii. 34. ‘Nunc patres comes et senes faciles de alieno imperio spreto, tamquam rei parvæ, disciplinæ militaris eversæ juventuti gratiam facere.’ *Communem* igitur, quod in quibusdam codd. oberrat, pro aberratione librariorum habendum, de quo vide ad xxv. 12. § 9. Et ita ipse etiam vir summus J. F. Gronovius censuisse videtur, qui non modo in iterata Observ. ed. hanc conjecturam induxit, sed etiam in notis Livianis nullam ejusdem mentionem fecit. Præterea crediderit Hav. et Harl. 2. invitis reliquis scriptis, qui in receptam lectionem conspirant, nisi quod manifesto librariorum lapsu crediderunt sit in Leid. 2. Harl. 1. et Gaertn. Vide modo ad § seq. Tanto minus autem de integritate vulgatæ lectionis dubitandum hoc loco, quod, licet non præcessisset vox *Patres*, per se ipsum tamen probum foret *plebs crediderint*. Vide ad ii. 5. § 2.

§ 9 *Auctoritate plura, quam certamine, tenuit*] *Tenuerit* Hav. Lov. 4. et fragm. Hav. a m. sec. Male. Vide de hoc errore ad xl. 14. § 10. Præterea in verbis proxime præcedentibus omittitur vocula *Et* in Lov. 2. At mox in seqq. *terrore gesti*, pro *tenore ges.* habet Leid. 2. Adfines maxime ductus literarum *n* et *rr* in scriptura Longobardica fecerunt, ut voces *tenor* et *terror* hic confundantur. Quo modo *irritus* etiam corrumpitur in *initus* hoc lib. c. 56. § 12. *cuniculus* in *curriculus* v. 19. § 10. et similia alia passim. ‘Tenor’ in hac

re Livio alibi usurpatum. Vide ad hunc lib. c. 37. § 9.

Verendum pene ipsum magis, quam honorem faciebant] Dicit, amplissimum honorem consulatus non tantum majestatis obtinuisse in animis hominum, quam ipsius Quinctii personam. Solis autem in Pall. 1. ac 3. id integrum remansit. Quippe Pal. 2. *quam honorabilem faciebat*. Camp. *quam honores faciebant*. Gebh. *Ipsum magis pene alio ordine* Lov. 4. Tum *quam honores* Lov. 5. *quam horrendum* Port. et Hav. *quam honorandum* Lov. 2. et Hearnii Oxoniensis N. *quam honorandum* Gaertn. *quam honorabilem* Lipsiens. in margine, Lov. 4. a m. sec. et veterrimi typis excusi usque ad Aldum, qui recte *quam honorem* edidit. Cum eo autem stant omnes reliqui codd. Idem Aldus primus vulgavit *faciebant*, quum priores præferrent *faciebat*. In eo etiam Aldo consentiunt omnes codd. nisi quod *faciebant* desit in Lov. 5. *Quinque consulatus ... vitæque omnis ... faciebant*, non *faciebat*, ut modo § præc. *Patres et plebs crediderint*, non *crediderit*; licet id posterius in nonnullis codd. oberrat. Vide ad iii. 30. § 1.

Tribunorum militarium nulla mentio] Vox secunda exsulat ab Harl. altero, quam reliqui, qua scripti, qua excusi, tuentur.

CAP. XI. § 1 *Consules creant M. Fabium Vibulanum, Postunium Æbutium Cornicinem*] *Postunum Æbutium* hoc loco quidam habent libri, quemadmodum ante docui etiam scribendum esse ad ii. 18. § 1. Idem docet Valerius in prænominibus. Sigon. *Jubulanum* Voss. 1. Lov. 1. Harl. 2. Gaertn. et fragm. Hav. *Jubilanum* Lov. 5. et Hav. *Vibulanum* Port. *Vibullanum* Leid. 2. Vide ad Livii iii. 22. § 1. Tum *Postunium* perperam servant Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. 4. Gaertn. Port. Hav. fragm. Hav. et alii. Sigonio consentit Pighius in Annal. ad a. cccxi. p. 170. Hinc

Cornicem Lov. 4. a m. pr. et Harl. 1. *Cornenem* Harl. 2. At cognomen illud deficit in Gaertn.

§ 2 *Fabius et Aebutius consules quo majori gloria rerum, &c. se succedere*] Tres priores voces non adparent in Harl. 2. et Port. Sed copula deest in Leid. 2. et Lov. 1. Deinde *majori gloria rerum* perperam Leid. 2. et Gaertn. Idem peccatum olim commissum erat xxiv. 5. 'Vix quidem ulli bono moderatoque regi facilis erat favor apud Syracusanos, succedenti tantæ caritati Hieronis:' ubi olim edebatur *tanta caritate*. Vide quæ ad eum locum notavit magnus Gronov. Mox *foris domique* alio ordine Gaertn. Insuper *subvectum*, pro *subventum*, Klockian. Sed passim 'veho' et 'venio' eorumque composita in codd. scriptis confunduntur. Vide ad iii. 23. § 3.

§ 3 *Ut delecent prorsus ex animis hominum*] *Cum delecent* Lov. 1. Voss. 1. et Leid. 2. Sed in posteriori τὸ ut inter versus adscriptum est. Forte ea vocula displicuit, quod eadem mox repetatur. Verum quo jure colligi poterit ex illis quæ notantur ad i. 17. § 11. Deinde *ex animis omnium* Hav. Vide ad iii. 54. § 6.

Redacta ad paucos esset] *Apud paucos* Hav. errante librario. Præterea non melius *colonie præsidii causa* scriba Harl. 1. Ceterum Sigonius in priore ed. scholiorum notavit, videri a Livio intelligi coloniam militarem, si quidem Vell. i. 14. colonias alias militares, alias jussu senatus deductas scribit: quod omne recte secunda recensione omisit. Non enim omnes coloniarum, quæ deductæ sunt, ut locis hostium excursioni opportunis præsidio essent, militares fuerunt: sed potius id inter ordinarias rationes referri debet, cur Romani colonias, et quidem jam antiquis temporibus, deduxerint, antequam adhuc militares deduci mos invaluisset, ut nempe excursus hostium arcerentur. Dion.

Halic. Antiq. vii. p. 439. Αἱ δὲ ἀποστολαὶ τῶν κληρούχων ἀντ' ἀναγκαίου ἐγένοντο, κοινῇ δόξαν ὑμῖν ἅπασιν διὰ φυλακῆς ἔχειν χωρία εἰς πόλεμον ἐπιτήδεια. Sicul. Flacc. de Condit. Agr. p. 2. 'Coloniarum autem inde dictæ sunt, quod populi Romani in ea municipia miserint colonos, vel ad ipsos priores municipiorum populos coercendos, vel ad hostium incursus repellendos.' Ita Minturnæ et Sinuessa numerantur inter colonias, quæ non fuerunt militares, apud Vell. Pat. ii. 14. Et tamen, quam ob rationem deductæ sint, referens Livius, ita inquit x. 21. 'Tum de præsidio regionis depulsatæ ab Samnitibus agitari cæptum. Itaque placuit, ut duæ coloniarum circa Vescinum et Falernum agrum deducerentur: una ad ostium Liris fluvii, quæ Minturnæ adpellata; altera in saltu Vescino, Falernum contingente agrum, ubi Sinope dicitur Græca urbs fuisse; Sinuessa deinceps ab colonis Romanis adpellata.' Vide Goesii Antiquit. Agrar. c. 5. Sane quum Vell. loc. laudato colonias 'jussu senatus' deductas distinguat a militaribus, atque hoc ipso loco Livius dicat, 'senatusconsultum' factum esse, ut, quoniam civitas Ardeatium intestino tumultu redacta ad paucos esset, coloni eo præsidii causa adversus Volscos scriberentur, satis patet coloniam hanc militarem non fuisse, et recte Sigonium priorem annotationem omisisse. Paulo ante Ardeatum ed. Rom. 1472. invitis scriptis. Vide hoc lib. ad c. 7. § 2.

§ 4 *Palam relatum in tabulas, ut plebem tribunosque fulleret iudicii rescindendi*] Prima vox exsulat a Gaertn. secunda vero a contextu Port. cujus margini tamen adscripta est. Deinde *ne fulleret* male Lovel. 2. 4. 5. *ut ne fulleret* Gaertn. Vide ad x. 27. § 2. *Tum rescindendi* Leid. 1. *rescendendi* Leid. 2. Voss. 1. et Lov. 1.

Multo majore parte Rutulorum colonorum] Perperam vocem *parte* neg-

lexit librarius Leid. 2.

Nec ager ullus divideretur, nisi is, qui interceptus iudicio infami erat] Pal. 1. *nec ager illuc divideretur.* Pal. 2. *nec ager ullius.* Gebh. *Nec ager nullus* Leid. 1. Tum is exsulat a Lipsiens. quæ vox forte intercepta est a præcedentis syllaba ultima. Deinde iudicio erat infami Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. Lov. 1. 2. 4. et Lipsiens.

Nec ulli prius Romano ibi] *Nec ulli esset prius* Hav. *nec ulli erat prius* Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr. in quo deinde manus interpolatrix dedit *nec ulli etiam prius*: quod superest in Lov. 2. 4. 5. et Gaertn. *nec ulli Romano*, relicta lacuna post *τὸ ulli*, habet Lov. 3. Mox *gleba ulli agri* Voss. 1. Leid. 2. et Klockian. *gleba ullius agri* Lov. 5.

§ 5 *Sic ager ad Ardeates rediit]* *Reddit* Voss. 1. *redit* Leid. 2. Lov. 1. 2. 4. Lipsiens. et Harl. 2. Vide ad xxxvi. 35. § 2. Præterea *ager non ad Ardeates male* Lov. 3.

Triumviri ad coloniam Ardeam deducendam creati] *Creati sunt*, addito verbo substantivo, Hav. et Harl. 2. quod tamen ab aliis omnibus abest, et sæpe alibi intelligi solet. Deinde *adducendam* Leid. 2. Voss. 1. et Lov. 1.

Agrippa Menenius, T. Clælius Siculus, M. Æbucius Elva] *Menius* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *Mcneius* Port. et Lov. 5. *Menevius* Hav. Deinde *Cluius* Flor. *Civilius* omnes reliqui codd. mei cum priscis exensis usque ad Froben. qui a. 1531. *T. Clælius* edidit. Ad veram lectionem deprehendendam præluxisse videtur vox *Siculus*. Ita enim constanter omnes manu exarati, quum multæ edd. eadem Frobeniana antiquiores, corrupte etiam *Suculus* præferant. *Siculus* autem gentis Clæliæ cognomen fuit. Ei vero prænomen *Caius* tribuunt Lov. 4. Lipsiens. et Gaertn. Denique *Belva* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 5. et Port. *Helva* Voss. 2. Leid. 1. Lov. 3. 4. et Harl. 1. *Helna* Gaertn. Sed vulga-

tum probum est. Vide hoc lib. cap. 21. § 10.

§ 6 *Qui præter minime populare ministerium]* Vetus lectio *per minime populare*. Recte. Hæc enim causa est, cur plebem offenderint, quia minime populare munus susceperint. *Sigon.* Pal. 2. *qui per minime*: quod maiorem in modum arridet Sigonio. Neque ego dissentio. Cæteri Pall. *qui propter minime*. Vulgata lectio sane optima est, quæ et probata fuit priscis editoribus. Gebh. Sigonii codici succinunt Lov. 1. Hav. et Hearnii L. 1. 2. et B. legentes *qui per minime*. Contra scripturam, quam Gebhard. in duobus Pall. offendit, *qui propter minime* servant Voss. 2. Lov. 3. 5. et Oxon. N. sed *qui præter minime* exstat in Flor. Leid. 1. Lov. 2. 4. Harl. utroque, Port. fragm. Hav. et in contextu Voss. 1. qui in margine ut et Lov. 1. in contextu præferunt *qui P^o R^o minime*. Et ita *qui Poplo Roño minime* Leid. 2. *qui præter p. ro. minime* postulare ministerium Lipsiens. Ego omnino vel *qui per*, vel *qui propter minime* præferendum judicarem. *Per* autem et *Propter* alibi non raro in Mss. mutari solent. Vide ad Epit. Liv. lib. lxxxiv. Deinde *postulante*, pro *populare*, Lov. 1. Leid. 2. et in margine Voss. 1.

Ne primoribus quidem Patrum satis accepti] *Prioribus* fragm. Hav. a m. pr. qui error in libris scriptis admodum frequens est. Vide ad Livii xxxvii. 43. § 10. *Tò quidem* autem, quod in aliis omnibus constanter superest, in uno non comparet Harl. 2. Paullo ante *ostendissent*, pro *offendissent*, Lipsiens. quomodo etiam alibi scribæ errarunt. Vide hoc lib. c. 43. § 2.

Quod nihil gratiæ cujusquam dederant] *Cuiquam* Port. Harl. 2. et Hav. quorum librarii non videntur sensum Livii adsecuti esse, sed credidisse gratiæ hic casu secundo poni, quum casu tertio accipi debeat. 'Dare gra-

tiæ alicujus' est gratificari propter aliquem, ob gratiam, qua quis valet, concedere. Justin. xxxi. 7. 'Quod ad bellum pacemque pertineat, nihil neque gratiæ dari, de jure patriæ decidi posse.' Præterea transpositis vocibus *gratiæ dederant* cuiquam Hav. *gratiæ cujusdem dederant* Lipsiens.

§ 7 *Ad populum jam die dicta ab tribunis*] *A tribunis* Voss. 1. Lov. 1. 2. 4. 5. Harl. uterque, Lipsiens. et Gaetrn. *die dicta tribunis sine præpositione* Leid. 2.

Colonis adscripti remanendo in colonia] Sincera lectio hæc, attamen in vitis libris scriptis et priscis editis. Nam Pall. 1. et 3. *colonia scripti*. Pal. 2. cum Campano *colonis adscriptis remanentibus*. Gebh. Voss. 1. *ascuti*, et in margine *ascitis*. Voss. 2. cum duobus Pall. *colonia scripti*. Rott. *coloni asscripti*. J. F. Gron. *Colonis ascitis* Lov. 1. *colonia scripti* Lov. 3. *a colonia scripti* Gaetrn. *colonis adscriptis* Harl. 2. et Hav. *colonis adscripti* Port. *colonis a scitis* Leid. 2. *coloni adscripti* Leid. 1. Lov. 2. 4. 5. Harl. 1. fragm. Hav. Hearnii Oxon. N. et C. et omnes priscæ edd. quas vidi, usque ad Paris. 1573. in qua prima *colonis adscripti*: utrumque *colonis adscripti* et *coloni adscripti* commodum est. Cic. ad Fam. xiii. 36. 'Erat enim adscriptus in id municipium ante civitatem sociis et Latinis datam.' Orat. Philipp. ii. c. 40. 'Negavi in eam coloniam, quæ esset anspicato deducta, dum esset incolumis, coloniam novam jure deduci; colonos novos adscribi posse rescripsi.' Liv. vi. 31. 'Eodem anno Setiam, ipsis querentibus penuriam hominum, novi coloni adscripti.' xxxi. 49. 'Hi colonos Venusiam adscripserunt.' xxxiii. 24. 'Cosanis eo die postulantibus, ut sibi colonorum numerus augeretur, mille adscribi jussi.' Præfero itaque *coloni adscripti*, quod in tot libris, iisque optimis, superest, quum alterum tantum in uuo obvium fuerit. Præ-

terea *remanentibus* Harl. 2. Port. et Hav. in *colonia remanendo* transpositis dictionibus Lov. 4.

Quam testem integritatis justitiæque habebant, vitavere] *Contestem*, pro *quam testem*, Flor. *quam in testem* Gaetrn. Tum *integritatis justitiæ*, sine conjunctione connectente, Leid. 2. Lov. 1. et Port. Deinde *vitare* Hav. *mutaverit* Gaetrn.

CAP. XII. § 1 *Pax domi forisque fuit et hoc et insequenti anno*] *Et hoc insequenti anno* Voss. 2. Lov. 4. et Lipsiens. et *hoc insequente anno* Voss. 1. Leid. 1. Gaetrn. fragm. Hav. et Port. a m. pr. qui a m. sec. et in *hoc et in sequente anno* præfert, quomodo etiam est in Lov. 5. a m. sec. et in *hoc et in sequenti anno* Harl. 2. et *hoc et sequente anno* Leid. 2. Lov. 1. et a m. pr. Lov. 5. et *hoc et sequenti anno* Lov. 2. et 3. et *hoc et insequente anno* Flor. et Harl. 1. quod recepi, quia in terminationem illam *insequente*, pro *insequenti*, plerique et optimi codd. conspirant.

C. *Furio Pacilio*] 'Pacilum' esse cognomen 'Furiorum,' qui Capitolinos consules legerit, facile inveniret. Quare *Pacilo* legendum. *Sigon*. Sigonium recte *Pacilo* emendasse credo. Nulli tamen codicum huic emendationi favent. *Pacilio* enim Leid. uterque, Voss. uterque, Lov. 1. 2. 3. Harl. 1. Lipsiens. Gaetrn. et fragm. Hav. *Petilio* Lov. 4. 5. Harl. 2. Hav. et Port. C. *Furio P. Flor*. Vide etiam hoc lib. ad c. 22. § 7.

M. *Papirio Crasso*] Diodorus Siculus Bibl. lib. xii. p. 305. hunc consulem Μάριον Παπίριον vocat. Fuisse autem 'Papirii' familiare prænomen 'Manii,' Dionys. ostendit, qui primum regem sacrificulum Manium Papirium nominat lib. v. pag. 278. *Sigon*. Pighius in Annal. ad a. cccxii. pag. 170. ei prænomen *Marci* etiam apud Cassiodorum et Marianum Scotum dari, et utrumque *Manius* et *Marcus* apud Papirios reperiri testatus, posterius illud hujus anni consu-

li tribuit. Quum tamen prænomen illud *Manius* librariis indoctis minus notum fuerit, quam alterum *Marcus*, iique passim *Marcus*, pro *Manius*, scribere soliti sint, vel *M.* per compendium pro *M.* notaverint, (vide ad xxvii. 25. § 2.) potius *Manii* prænomen huic Papirio fuisse, Diodori Siculi auctoritate permotus, mihi persuasit. *Petilio*, pro *Papirio*, perpetram est in Harl. 2.

§ 2 *Ludi ab decemviris, per secessionem plebis a Patribus, ex senatusconsulto voti, eo anno facti sunt*] Ita in recentioribus excusis interpungitur, unde sequi debet, ludos ab decemviris eo anno factos esse; quum tamen hoc anno nulli fuerint decemviri. Distinguntur igitur, *Ludi, ab decemviris per secessionem, &c.* ut indicetur, hoc anno factos esse ludos, qui, quo tempore plebs a Patribus secesserat, ex senatusconsulto a decemviris voti erant. Intelligendi autem sunt decemviri legum ferendarum causa creati. In historia quidem decemvirorum Livius antea nullam ludorum votorum mentionem fecit, verum solitus est nonnunquam in tanta rerum, quas describendas suscepit, copia aliquid suo loco præterire, quod postea per occasionem tamquam antea memoratum verbo memorat. Vide ad xxxiii. 41. § 2. Præterea ad decemviris Flor. a. m. pr. a decemviris a. m. sec. ab iis decemviris Lov. 3. Tum ex senatusconsulto Voss. 2. Vide ad v. 13. § 5. Uni tamen codici aures præbere periculosum puto. Denique *noti, pro voti*, Hav. sollemni librarium lapsus. Vide quæ dicta sunt ad i. 5. § 3. et dicuntur ad v. 13. § 7.

§ 3 *Causa scditionum nequidquam a Petilio quasita: qui, tribunus plebis iterum ea ipsa denunciando factus*] Dubium, 'iterumne tribunus,' quod videtur, an 'iterum denunciando.' Nam quid denunciarit, ne uno quidem verbo antea commemoravit, vel de ipso tribuno, vel de denunciatione:

ut taceam, quod *neque* non geminatum subjungit, cum a superioribus nentiquam hæreat, meo quidem iudicatu. *Glar. Petilio*, ut ante, lege. Cum autem de priore ejus tribunatu ne verbum quidem ante fecerit, hoc loco, ut alibi sæpe, tribunalum etiam ante fuisse, tacite intelligendum est. *Ea vero ipsa*, intelligit legem agrariam et delectus impedimentum. *Sigon. Nequaquam Flor. nequicquam* fragm. Hav. *nequicquam* Leid. 1. Vide mox ad § 9. et ad xl. 47. § 9. Præterea *Petirio* Flor. *Petilio* Voss. 2. Lov. 3. 4. Gaertn. Port. et Hav. *Pætilio* Voss. 1. Leid. ambo, Lov. 1. 2. 5. Lipsiens. et fragm. Hav. *Pætilio* veram hujus nominis orthographiam esse, Sigonius etiam monnit ad iii. 35. § 10. ad quem locum, in recensenda emendatione Sigonii Donjatium per negligentiam lapsum fuisse, monui; qui hic quoque non majori cura versatus est, principi juventutis Franciæ persuadere conatus, Sigonium legere velle *Petilio*. Verum antecessorum Parisiensium primicerius non solet minima curare. Ceterum Pighius in *Annal.* ad a. cccxii. p. 171. cum vocat *C. Petillium*, et hoc anno iterum tribunalum fuisse dicit, quam eandem dignitatem anno elapso etiam ab eo gestam credit pag. 170. Id mox Gruterus a. 1628. in contextum Livii recepit, et, quum reliqui omnes priores, præter Sigonium, qui a *Pætelio* edidit, a *Petilio* vulgassent, edidit curavit a *Petillio*, quod omnes recentiores, excepto Donjatio, qui priscam lectionem reduxit, servant. Id mihi præter rationem factum videtur. 'Pæteliorum' et 'Petilliorum' diversæ Romæ gentes fuerunt, sed ambæ plebeie: ex illa in marmoribus Capitolinis consul memoratur c. PÆTELIVS C. F. Q. N. LIBO. VISOLVS. A. U. C. CCCXIII. ex hac Q. PETILLIVS. C. F. Q. N. SPVRINVS. A. DLXXXVII. 'Pæteliorum' vero frequens circa hæc tempora mentio in historia occurrit;

sed 'Petilliorum' demum diu postea : quare ex mente Sigonii a *Petillio* contextui reddidi. Denique per 'ea ipsa' cum eodem Sigonio non intelligo legem agrariam et delectus impedimentum ; sed potius legem agrariam et comitia tribunorum consularium, in quibus plebeiorum ratio haberi poterat. Id indicant verba Livii seqq. Denique *factus* omittitur in Lov. 2.

Referrent consules ad senatum, pervincere potuit] *Referrent, consules ac senatum pervincere potuit* Voss. 2. et Lov. 3. Male. Sed ita librarius scripsisse videtur, quod verbum 'pervincere' non recte sine casu poni existimaret, quod tamen Livio frequens est. Vide ad XLII. 45. § 4. Solent autem voculae *ac* et *ad* sæpius in Mss. confundi. Vide ad XXI. 32. § 2.

§ 4 *Obtinisset, ut consulerentur Patres*] *Obtinissent* male Leid. 2. Tum *consulerent Patres* fragm. Hav. de quo errore vide ad x. 10. § 1. *consularentur Patres* Voss. 1. ut forte librarius *consultarentur* dare voluisse videatur. 'Consultare' enim interdum pro *consulere* poni solet. Vide ad Epit. Liv. lib. LIV. Sed reliqui stant pro *vulgato* ; a quo discedendi legitimam causam non video. Mox *ante tribunorum*, pro *an tribunorum*, Flor.

§ 5 *Ludibrioque erant minæ tribuni*] *Ludibrio erant*, omisso τῶν *que*, Harl. 2. et prisci typis impressi usque ad Aldum, qui primus *ludibrioque* dedit, probantibus eam lectionem reliquis Mss. Præterea *nunc*, pro *minæ*, Voss. 2. et Leid. 2. Mox *dilectum*, loco τῶν *delectum*, Voss. 1. Leid. ambo, Lov. 1. Lipsiens. et fragm. Hav. Vide ad XXXVII. 51. § 7.

Neque belli adparatu opus esse] *Apparato* Voss. 1. a m. pr. Vide ad I. 15. § 7. *apparatus* Lipsiens.

§ 6 *Proculo Geganio Macrino*] Non hic solum, sed et alibi, liber scriptus habet *Macerinus*. Rhen. Prænomen abest a Pall. tribus et Campan. *Gebh.*

Deficit etiam prænomen in Voss. utroque, Leid. utroque, Lov. quinque, Harl. utroque, Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. fragm. Hav. ut et illis, quos Hearn Oxonii consuluit. Sed servant recte non modo Diodor. Sicul. lib. XII. p. 305. verum etiam ex Mss. Livii optimus Flor. cum omnibus excusis. Præterea *Macerino* habent quoque omnes mei manu exarati et vetustiores excusi usque ad Moguntinos, qui *Macrino* dederunt. Eorum lectionem deinde Frobenius a. 1531. recepit. Sed vide ad III. 65. § 5. *L. Mecenio Lanato*] *Et L. Mecenio* Voss. 2. Vide ad II. 17. § 1. *L. Menio* Leid. 2. et Lov. 1. Vox *Mecenio* in Hearnii Oxon. L. 1. non comparet. Denique *Lanato* errore scribæ præfert Hav.

Regno prope per largitionis dulcedinem in cervicem accepto] *In cervicem* Hav. Vulgo *Servius* alique grammatici notant, 'cervix' in numero singulari collum significare, in plurali 'cervices' superbiam. Vide *Servium* ad Virgil. *Æneid.* II. 707. Quæ differentia si perpetuo a scriptoribus observata foret, Hav. codicis lectio recipienda esset : nam *in cervicem accipere*, hic est in collum accipere, locutione deducta ab animalibus, quorum collo jugum imponi solet ; qua metaphora etiam usus est Florus IV. 12. § 2. 'Necdum aduetae frenis servitutis tumida gentium inflataeque cervices ab inposito nuper jugo resiliabant.' Verum contra monet Quintil. Instit. Orat. VIII. 3. Hortensium videri primum dixisse *cervicem*, veteres autem potius plurali usos esse. Quamvis itaque Hortensius primus *cervix* pro collo usurparit, non tamen τὸ *cervices* numero plurali eodem sensu apud omnes usum abiit. Vide Burmann. ad d. loc. Quintil. Et eo sensu illa vox accipi debet in locutione 'esse in cervicibus' pro prope adesse. Infra XXII. 33. 'Etsi bellum ingens in cervici-

bns erat, nullius usquam terrarum rei cura Romanos, ne longinqua quidem, effugiebat.' XLIV. 39. 'Quanto enim facilius abire fuit, quum procul abessemus, quam nunc, quum in cervicibus sumus?' apud Justin. XXIX. 3. § 7. 'Sed nec Romani, tametsi Pœni et Hannibal in cervicibus erant, soluti metu Macedonico videbantur;' et apud Pseudo-Egesipp. de Excid. Urb. Hier. IV. 7. 'Quia bellum in cervicibus, multi jam ex fratribus capti, multi necati, aliis dolor ex mortuis, gemitus ex revinctis.' Eodem etiam sensu apud Cic. aliosque sæpiissime occurrit 'repellere,' vel 'depellere a cervicibus.' Quum itaque omnes alii codd. in vulgatum conspirent, inde etiam recedendum non arbitror. Ceterum *per dulcedinem largitionis* alio ordine Lov. 4.

Unum abfuit bellum externum] Ms. Coloniense *Unum affuit bellum externum*: et mox, *resisti potuisset*. Nempe scribendum *Unum afuit bellum externum*: in qua voce millies apud hunc, apud alios scriptores peccatum: ad posterius autem facit, quod ait eodem hoc libro Livius cap. 43. 'Quæ si in unum convenient, vix Deorum opibus, quin obruatur Romana res, resisti posse.' Modius. Andreas edidit *Unum fuit bellum externum*. Ceterum legendum cum Modio ex Mss. Pall. editioneque adeo Campani, *Unum afuit bellum externum, quo si aggravatæ res essent, vix ope Deorum omnium resisti potuisset*. Infra cap. 43. ex oratione L. Papirii Mugillani: 'Quæ si in unum convenient, vix Deorum opibus, quin obruatur Romana res, resisti posse.' Sic adolescens restitui Ovidium Metam. x. 90. 'Umbra loco venit, non Chaonis afuit arbor:' et Ciceronem Tuscul. v. 3. 'Constantem hominem et gravem, qui gloriatur a gloria se afuisse.' Vide Crepundiorum II. 5. Gebh. *Abfuit* est in Voss. 2. Leid. 2. Lov. 3. 4. 5.

Lov. 1. a m. sec. Lipsiens. Gaertn. Port. et Hav. *affuit* in Voss. 1. Lov. 5. et 1. a m. pr. ut et fragm. Hav. a m. pr. pro quo *abfuit* emendatur a m. sec. *afuit* in Leid. 1. ac Flor. et ita in utroque Harl. fuisse inde conjicio, quod in excerpta eorum codicum nihil notatum videam, licet collati sint cum ed. quæ etiam *afuit* habuit: nam ita uterque Gronovius, eosque secutus Clericus ediderunt, quod servavi. Supra I. 51. 'Dilatam rem esse, quod auctor concilii afuerit.' c. 58. 'Unde consilium afuerit, culpam abesse.' II. 33. 'Nisi fœdus cum Latinis, columna ænea insculptum, monumento esset, ab Sp. Cassio uno, quia collega afuerat, ictum.' IV. 30. 'Quidam Ostiam relegati, quod, cur per eos dies a Fidenis afuissent, parum constabat.' c. 58. 'Tantum afuit, ut ex iocommodo alieno sua occasio peteretur.' v. 4. 'Res repententes legatos nostros, hand procul afuit, quin violarent.' VI. 31. 'Tantum afuit, ut civilia certamina terror externus coliberet.' VII. 7. 'Multum ab spe aduendi valli res Hernicis afuit.' Quibus aliisque locis ex auctoritate codd. integerrimorum ita edidi. Vide etiam ad III. 13. § 3. Alibi etiam in Livio viri docti ita restituerunt. Vide ad XXVI. 41. § 11.

Quo si aggravatæ res essent] *Quod si aggravatæ res essent* Leid. 1. *quo si res aggravatæ essent* Voss. 2. *quo si gravatæ res essent* Harl. 2. Infra VI. 27. 'Adgravantibus summam etiam invidiæ ejus tribunis plebis.' XLIV. 7. 'Adeo sine ulla ope hostis, quæ adgravaret, cum ipsa difficultate rerum pugnandum erat.'

Vix ope Deorum omnium resisti potuisset] Sic libuit reponere, quod ita offenderim in ed. Veneta 1506. longe omnino vividius, quam ut nuper cusi *res sisti*; quod præcessisset 'si aggravatæ res essent.' Neque enim voces similes facile iterant boni auc-

tores tantulo intervallo. *Grut.* Pro-
pagata est hæc lectio a Modio et
Grutero, cum antea haberetur *om-
nium res sisti potuisset.* Et habent
illi quidem adsentientes fere codd. et
veteres edd. nihilominus certum est
mihi, libros omnes esse corruptos ex
ignorantia purissimæ loquendi for-
mulæ, Livio peramatae. Scribe *vix
ope Deorum omnium sisti potuisset.* Et
res et *re*, quibus aggravati sunt libri,
importuna sunt. L. II. c. 29. 'Totam
plebem ære alieno demersam esse,
nec sisti posse, nisi omnibus consen-
satur:' id est, nec rem salvam esse
posse. Iterum c. 44. 'qualicumque
urbis statu, manente disciplina mili-
tari, sisti potuisse.' Catonis phrasi
'rem servari quivisse.' Lib. III. c. 9.
'Si quem similem ejus priore anno
inter morbum bellumque irati Dii
tribunum dedissent, non potuisse
'sisti.' Actum fuisse, pereundum fu-
isse. Eodem lib. c. 16. 'Vixque con-
cordia sisti videbatur posse: tantum
superantibus aliis atque emergenti-
bus malis, nemo tribunos aut plebem
timebat.' Iterumque c. 20. 'Non
ita civitatem ægram esse, ut consue-
tis remediis sisti posset.' Quod imi-
tatus Tacitus Ann. III. 52. 'Sperti
sumtuariam legem, vetitaque uten-
silium pretia angere in dies, nec me-
diocribus remediis sisti posse.' Non
resisti, quod dederunt, qui istud non
caperent. Trogo Pompeio vel Jus-
tino eadem labe oblata, XI. 1. 'Qui
omnes populi si pariter deficiant,
sisti nullo modo posse.' Ita enim
Mss. servarunt: sed in editis ubique
legitur *resisti*. Livius rursum XXIX.
10. 'Se exercitumque suum gravi
morbo adflicti, nec sisti potuisse,
nisi eadem vis mali aut gravior etiam
in hostes ingruisset.' Hoc omnes
scripti editique ante Rhenanum, qui
supposuit *subsisti*, haud congruenter
aliis meritis suis. Lib. XLV. c. 19.
'Si vero ad externum bellum domes-
tica seditio adjiciatur, sisti non

posse.' Utitur et Plautus Trinummo
III. 2. 92. 'Stasime, restas solus:
quid ego nunc agam? Nisi uti sar-
cinam constringam, et clipeum ad
dorsum accomodem, Fulmenta ju-
beam suppingi soccis. Non sisti po-
test:' hoc est ἐρῆει τὰ καλὰ, funditus
perimus, res vergit ad interitum,
neque potest ultra sustineri, actum
est de nobis. At boni interpretes
de Lesbonico intelligunt, quasi dicat
illum non posse retineri, retrahi a
fuga. Formula est de summa re ani-
mum despondentium. Curtius IV. 16.
'Ni mature subveniretur, non posse
sisti:' sic enim Flor. et optimi Mss.
Quod qui parum intelligerent, addi-
derunt *fugam*, vel *fuga*. Ex eodem
genere est illud Ciceronis in Verr.
III. 96. 'Qui quotidie templum tenet,
qui republicam sistere negat posse,
ni ad equestrem ordinem judicia re-
ferantur:' id est, sisti, salvam et in-
columem esse. Nam 'sistere,' in-
terdum est sisti, ut apud Plantum
Curcul. II. 3. 8. 'Quin cadat, quin
capite sistat.' Propert. Eleg. IV. 10.
36. 'Plano sistit uterque gradu.'
Tacitus Ann. IV. 20. 'Vis tu qui-
dem intra istum locum sistere.' Male
supposuerunt *subsistere*. P. Manucius
retinet veterem scripturam, sed an-
notat, 'stare malim, quam *sistere*, ex
consuetudine Latini sermonis.' Non
ego. J. F. Gron. *Resisti*, præter Gru-
terum, etiam probarunt Modius et
Gebhardus; quorum adnotationes su-
perius hoc § videri possunt. Neque
aliter inveni in omnibus meis scriptis
et editis usque ad Frobenium, qui a.
1531. substituit *res sisti*: quod cum
Grutero damno, non tamen ob hanc
causam ab eo additam, quod non
facile voces similes iterarint boni
auctores tantulo intervallo. Id enim
Livium sæpissime fecisse, patet ex
illis quæ notavi ad I. 3. § 9. et qui-
dem fecisse in eadem hac voce *res*,
ex illis constat, quæ dicta sunt ad II.
18. § 2. Sed ideo potius damno,

quod ea lectio nullius codicis testimonio firmetur. Contra egregie probavit magnus Gronovius elegantiam et usum locutionis ‘sisti non potest,’ de qua etiam videndus Pichena ad Tacit. Annal. III. 52. An tamen ea hic nunc Livius usus fuerit, illud efficit, ut dubitem, quod omnes codd. stent pro altero *resisti*. Certe omnibus illis invitis *sisti* in contextum recipi non oportnerat, pro quo *resisti* substitui, donec Gronovii conjectura vel unius codicis consensu probetur: *resisti* nempe tot hostibus externis et domesticis. Klockius in exemplari suo inter versus adscripserat *vix ope Deorum sisti potuissent*; quasi ita legendum censeret, et ad τὸ *potuissent* vox præcedens *res* revocanda foret. Sed ita elegantior foret conjectura Gronovii, et minus a codd. lectione discederet.

§ 7 *Cæpere a fame mala, seu adversus annus frugibus fuit*] *Ab fame* Hav. qui idem etiam trajectis vocibus præfert *annus adversus frugibus*. At *adversis annis frugibus* Voss. 1. altera lectione tamen margini adscripta.

Dulcedine concionum et urbis deserto agrorum cultu] *Concionum* Leid. 1. *condicionum* Lov. 5. a m. pr. fragm. Hav. et a m. pr. Port. qui error alibi etiam in Mss. obcurrit. Vide ad I. 28. § 2. III. 66. § 2. IV. 55. § 3. V. 10. § 6. c. 32. § 5. VI. 5. § 1. c. 40. § 10. et pluribus aliis locis. Sed *dulcedine conditionum urbis*, insuper omissa copula, Lov. 4. Deinde *deserit agrorum cultu* Voss. 1. *deserit agrorum cultum* Leid. 2. corruptius *desit agrorum cultū*, pro *des’it*, Lov. 1. *deserto agrorum cultū* Leid. 1. *desertorum agrorum cultu* Port. quæ omnia ex aberratione librariorum profluxerunt.

Et Patres plebem desidem, et tribuni plebis] Prima vocula aberat a Port. Tum *desidere* Lov. 2. Præterea *tribuni populi* Hav. Mox *neglegentiam* Flor. et Leid. 1. Vide ad II. 11. § 4.

§ 8 *Postremo perpulere plebem, haud adversante senatu*] *Lege perpulere plebei*: nam id et sensus postulat, et veteres libri habent. *Signon. Populere* Lipsiens. in contextu: *pepulere* Lov. 2. et Hav. Male. Vide ad I. III. c. 30. § 4. Præterea *plebei* Hav. *plebei*, ut Signonius voluit, Harl. an’bo, et Hearnii Oxon. B. L. 1. et 2. Sed *plebem*, quod editi ante Signonium exhibuerunt, superest in Flor. Voss. utroque, Leid. utroque, Lov. quinque, Lipsiens. Gaertn. Port. et fragm. Hav. quam lectionem, tot et inter illos optimorum codd. præsidio firmatam, non temere rejiciendam arbitror. *Perpulere plebem*, nempe tribuni plebis modo memorati. Denique *ut adversante senatu* Leid. 1. Sed in cod. illo plerumque *aut*, pro *haud*, scribi solet; et ita hic exhibet Lipsiens. inde vero detrita prima littera factum est *ut*. Sæpius autem *aut* et *ut* commutantur in membranis. Vide ad II. 48. § 6. hoc lib. ad c. 6. § 6. ad VI. 16. § 3. ad c. 40. § 7. et alibi. Cur autem *haud adversante senatu*, patet ex illis, quæ Livius de censoribus primum institutis inquit hoc lib. c. 8. ‘Patres, quamquam rem parvam, tamen, quo plures patricii magistratus in republica essent, læti acceperere.’ Sed *haud aversante senatu* est in Gaertn. sollemni lapsu scribarum. Vide ad III. 50. § 5.

Ad curationem ministerii sui] *Creationem* Hav. *Curationem ministerii* vocat, quod supra *procuracionem* dixerat hoc lib. c. 8. ‘Magis necessariam, quam speciosi ministerii procuracionem intuentes.’ Ceterum pronomen *sui* exsulat a Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 2. Lipsiens. et Gaertn.

Quamquam postremo ammonæ quoque levatæ haud inneritam gratiam et gloriam tulit] *Scribe haud inneritam et gratiam*. Rhen. *Quemquam* Leid. 1. *quam*, pro *quamquam*, Leid. 2. et Voss. 1. altera syllaba ab altera absorpta. Vide hoc lib. c. 15. § 5. et c. 24. § 8.

Contra *quamquam* male, pro *quam*, datum vidimus II. 54. § 9. Præterea *annonæ quicquam levatæ* fragm. Hav. *annonæ levatæ* Gaertn. Tum illud et, priori loco ab Rhenano insertum, non comparet in Voss. utroque, Leid. utroque, Lov. quinque, Harl. 2. Lipsiens. Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Soli tantum Flor. et Harl. 1. voculam illam servant. Vide ad II. 44. § 3. Denique vocibus transpositis *gloriam et gratiam tulit* Voss. 2. et Hav. *glorium et gloriam tulit* Lov. 3.

§ 9 *Qui quum, multis circa finitimos populos*] Expungunt hic *cum*, et statim mox substituunt *ut* Pall. 1. ac 3. *ut nullum momentum annonæ fecisset*. Gebh. Etiam Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. τὸ *cum* hoc loco expunxerunt; verum non ii modo, sed et alii, mox ut receperunt, ut ibi videbimus. Deinde *multos circa finitimos populos legationibus* Lov. 4. *multis circum finitimos populos legationibus* Lov. 5. et Port. quorum librarii forte inbuti fuerunt opinione illorum grammaticorum, qui existimabant, *circum* esse loci, *circa* autem temporis, ideoque *circa* hic admitti non posse. Sed din est, quod viri docti hanc sententiam rejecerint. Apud Livium, qui vix alibi τῷ *circum* usus est, frequentissime *circa* de loco obcurrit, partim cum casu (de quo vide ad xxxvi. 14. § 10.) vel sine eo (de quo vide ad ix. 2. § 7.). Totam vocem *circa* neglexit librarius Hav. *Circa* et *circum* sæpe commutantur. Vide quæ olim notavi ad Silii II. 546. Similiter ad v. 39. § 5. et alibi.

Legationibus terra marique nequidquam missis] Unus Pal. *amissis*. Nam 'amittere' est amandare, ablegare. Gebh. Nostri omnes constanter *missis*: quare unum Pal. Gebhardi, *amissis* legentem, non audiendum censeo. Et sane quis idoneus auctor 'amittere legatos,' pro 'mittere,' umquam

dixit? Idem tamen repetiit Gebhardus ad Livii VII. 36. § 10. Contra 'mittere' proprium adeo in hac re verbum est, ut id simpliciter sæpe notet mittere legatos, nuncios. Vide ad VIII. 23. § 1. Insuper *nequiquam* iterum Leid. 1. Vide hoc cap. ad § 9.

Nisi quod ex Etruria haud ita multum frumenti adrectum est] *Nisi ut* fragm. Hav. a m. pr. Tum *extruria* Flor. et Harl. 1. et *Extruria* Leid. 1. Deinde *haud multum frumenti* Lipsiens. male. In his enim passim τὸ *ita*, tamquam augendi particula, interponi solet. Cic. in Verr. II. 20. 'Unus legatus P. Tadius, qui erat reliquus; haud ita multum tecum fuit.' Similiter 'haud ita multo post' I. 33. 'Additi eodem haud ita multo post novi cives;' ubi etiam τὸ *ita* in uno codice omittebatur. Vide quæ eo loco notavi. Insuper *adventum est* Voss. 1. Leid. 2. et fragm. Hav. a m. pr. Sed passim 'veho' et 'venio,' eorumque composita confundi solent. Vide ad III. 23. § 3. *adductum est* Lipsiens. cum edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. Vide ad xxvii. 38. § 12. *adrectum sit* Hav.

Et nullum momentum annonæ fecisset] Dele particulam et ex veteribus libris. Sigou. Illud et primum vidi in ed. Frobeniana 1531. Omnes priores habent ejus loco particulam *ut*, quam etiam servant Voss. ambo, Leid. 2. Lov. quinque, Lipsiens. Gaertn. Port. a m. pr. Hav. et fragm. Hav. Sed vel et legendum, ut est in Flor. pro quo sæpe errore scribarum in vetustis membranarum ut exaratum obcurrit. Vide ad xxi. 28. § 8. Tum vero ita cohærebit; 'quum et nullum momentum annonæ fecisset, et aperiret inopiam.' Vide ad II. 44. § 3. Vel particula illa *et*, ut Sigonius voluit, delenda est; quæ etiam non exstat in Leid. 1. et Harl. utroque. Præterea *monumentum* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. solito errore scribarum. Vide ad v. 52. § 1. *munimentum* Lov.

2. et Gaertn. qui etiam lapsus librorum in codd. scriptis frequens est. Vide hoc lib. ad c. 27. § 4. 'Nullum momentum facere,' ut contra 'magnum momentum facere' infra XXVIII. 13. 'Neque in iis tamen tantum virum ponendum, ut mutando fidem, quæ cladis causa fuisset patri patruoque, magnum momentum facerent:' et 'momentum habere' l. XLII. c. 46. 'Magis et literæ et verba legatorum benigne sunt audita, quam momentum ad mutandos animos habuerunt.'

§ 10 *Revolutus ad dispensationem inopia, confiteri cogendo frumentum*] O asinum, qui hic *confiteri* infulsit, quum sit legendum *profiteri*. Rhen. Ita solus Andreas. Ceterum asinum illum proclamat Rhenanus, cui primitus infulta est lectio *confiteri*: omnes nostros libros Mss. eo convicio pulsant. Verius tamen est *profiteri*. Gebh. *Confiteri* ex scriptis meis habent Leid. 1. Voss. 2. Lov. 3. et 5. Port. et Hav. Reliqui faciunt cum Rhenano. Ex editis vero id primum invenio apud Aldum. Sed recte viri docti *profiteri* probaverunt. Tum rogando, pro *cogendo*, Gaertn. Præterea vox *inopia* aberat a Voss. 2. et Lov. 3.

Vendere, quod usui menstruo superesset] Ita primum editum occurrit Venetiis 1495. eandemque scripturam tantum in Lov. 2. 4. 5. Harl. 2. Gaertn. et Hav. inveni: et forte etiam in Flor. unde nihil notatum video, superest. Vetusiores excusi cum reliquis manu exaratis præferunt *usu menstruo*. Et hoc modo postea etiam Aldus vulgavit, cui pauci sequentium assensuerunt. Attamen sic optimis etiam scriptoribus formari solet casus tertius quartæ declinationis; idque etiam a Livio factum esse videbimus ad XXIV. 19. § 6. Plurium itaque et optt. codicum ac principum edd. lectionem recepi.

Fraudandoque parte diurni cibi ser-

vitia, criminando inde] Plantus vocat 'demensum diurnum.' Claudianus de Bello Gildonico vs. 70. 'Pascimur arbitrio Mauri, nec debita reddi, Sed sua concedi jactat, gaudetque diurnos, Ut famulæ, præbere cibos, vitamque famemque Librat barbarico fastu, vulgique superbit Fletibus, et tantæ suspendit fata ruinæ.' Similis locus apud Juv. Sat. XIV. 126. 'Servorum ventres modio castigat iniquo.' Male ergo Pal. 2. *diurni cibi*. Pejns Campanus *fraudando partem diurni cibi: servitia criminando*. Gebh. *Fraudandoque partem diurni cibi, servitia criminando* Voss. 1. et Leid. 2. *fraudandoque partem diurni cibi, servitia criminando* Lov. 1. 2. Port. et fragm. Hav. quomodo etiam Aldus edidit, qui tamen inter errata priorem lectionem revocavit: *fraudandoque partem diurni cibi, sævitia criminando* Leid. 1. Lov. 4. ac 5. et Gaertn. *diurni* etiam Harl. 2. et Flor. Sed recte Gebhardus vulgatum defendit. 'Fraudando servitia cibo,' ut 'fraudare se victu' II. 10. 'In magna inopia pro domesticis copiis unusquisque ei aliquid, fraudans se ipse victu suo, contulit:' ubi vide. 'Cibum' autem 'diurnum' vocat, quia servis in dies panis ad pondus dabatur, unde vitam alerent. Vide Barth. ad Claudiani Bell. Gildon. vs. 71. Aus. Popmam de Instrum. Fundi c. 20. et Pignor. de Servis p. 310. et seqq. 'Diurnus' et 'diurnus' etiam alibi commutantur. Vide ad v. 28. § 10.

Objiciendo iræ populi frumentarios] *Commentarios* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. lapsu scribarum, qui forte non intellexerunt vocem, eique aliam magis notam substituerunt. Sed 'frumentarius' est mercator, qui lucri causa frumentum cõmit, ut majori pretio postea divendat. Infra hoc lib. c. 15. 'Sp. Mælium, cui tribunatus plebis magis optandus, quam sperandus fuerit, frumentarium divitem,

bilibris farris sperasse libertatem se civium suorum emisse.' xxxviii. 35. 'Et duodecim clipea anrata ab ædilibus curulibus P. Claudio et Ser. Sulpicio Galba sunt posita ex pecunia, qua frumentarios ob annonam compressam damnarunt.'

Acerba inquisitione aperiret] *Inquisitione* Leid. 1. Vide Corte ad Plinii Epist. i. 8. § 17. Perperam deinde *aperuit* Leid. 2. et Lov. 1. quod etiam exstat in margine Voss. 1.

§ 11 *Spe amissa potius, quam ut cruciarentur trahendo animam]* *Spe emissa* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. solito errore. Vide Burmann. ad Phædri Fab. i. 13. 10. ubi, inter verba cognata 'amittere,' 'emittere,' et 'omitere' distinguens, illa proprie 'amitti' docet, quæ invitis elabuntur: *amissa* erat in fragm. Hav. a m. pr. quæ etiam verba a librariis confundi olim docui ad Silii iv. 698. Adde ad iii. 59. § 3. ad v. 7. § 13. et aliis locis. Tum vocula *ut* deficit in Leid. 2. et Lov. 1.

Capitibus obvolutis se in Tiberim præcipitaverunt] Adprime huc facit locus Horat. Satyr. ii. 3. 37. 'Nam male re gesta cum vellem capite operto Me mittere in flumen:' ubi vide Lambin.

CAP. XIII. § 1 *Tum Sp. Melius ex equestri ordine]* *Melius* scribe ex fragmentis Capitoliinis, Græcorum libris, et quibusdam etiam Mss. Latinis. *Sigon.* Vide etiam Sigonium ad Epitom. hujus lib. et ad ix. 8. § 13. *Cum Sp. Mellius* habet fragm. Hav. Vide etiam ad vi. 17. § 2.

Ut illis temporibus, prædives] *Prædives* Leid. 2. Sed pro altero stant reliqui codd. eoque Livius alibi usus est. XLV. 32. 'Prædivites alii, alii, quos fortuna non æquarent, his sumtibus pares.' c. 40. 'Persens contra prædives bellare cum Romanis incepit.' Similiter auctor Epit. Liv. lib. lxi. 'Nec quidquam ex iis opibus ornamentisque, quæ prædives Corinthus habuit, in domum ejus

pervenit.' Ovidius Metam. ix. 91. 'totumque tulit prædivite cornu Autunnum, et mensas, felicia poma, secundas.' Eadem forma 'præaltus' et Livius et auctor Epit. usurparunt. Vide ad Epit. Liv. lib. vii. Altera lectio nata erat ex non intellecto compendio scribendi. Vide ad ix. 10. § 7.

§ 2 *Per hospitum clientumque ministeria]* Pall. duo *per hostium*. Gebh. *Per hostium* etiam Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. quinque, Lipsiens. fragm. Hav. a m. pr. et Neapol. Latini: *hostium* Gaertn. quod referendum est inter errores librariorum, qui alibi sæpe voces *hostes* et *hospites* in Mss. commutarunt. Vide ad ii. 41. § 6. Ulterius corrupti librarius Harl. 1. scribens *postium*, pro *postium*, sive *per hostium*. Detracta enim vel addita aspiratione *hostium* et *ostium* non raro commutari, dicam ad Livii xxxvii. 13. § 8. Præterea *clientumque* Lov. 5. et Hav. cum edd. Rom. 1472. Parm. 1480. et paucis aliis, improbantibus reliquis et scriptis et editis, qui constanter receptæ lectioni adhærent. Vide ad xxiii. 3. § 3.

Quæ, credo, ipsa res ad levandam publica cura annonam impedimento fuerat] Quia, pro quæ, est in Voss. 2. ac Lov. 2. 3. 4. et 5. a m. pr. Insuper res alienandam publica cura annonam Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. et Lipsiens. res ad levandam publicæ curæ annonam Leid. 1. res ad levandam publicam curam annonæ Lov. 2. 5. Harl. 2. et Gaertn. Deinde. *implemento fuerat* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. et Lipsiens. Quæ singula errantibus librariis tanto adscribi possunt. 'Ad levandam annonam' ut xxvi. 40. 'Ut esset non incolarum modo alimentis frugifera insula, sed urbis Romæ atque Italiæ annonam levaret.'

§ 3 *Plebemque hoc munere delinitam]* *Delinitam* Voss. 1. Leid. 1. Gaertn. et Lov. 3. Non aliter etiam hoc loco Hearne edidit. Quid de ea lectione

sentiam, dicam ad xxxix. 11. § 2. Interim vulgatam scripturam servavi. Tò hoc deficit in edd. Rom. 1472. et Parin. 1480. Sed tuentur id omnes scripti.

Quocumque incederet, conspectus] Fœda insidet menda in voce *conspectus*, si quibusdam veteribus libris credimus, in quibus est *consulis pectus gerens*. Error ex compendiosa scriptura natus est, *cons. pectus*: quas voces cum quidam conjunxissent, tertiam *gerens* alius, ut supervacaneam prætermisit. Est autem ‘consulis pectus gerens,’ consulare spiritum habens, aut ad consulatum aspirans, qui ipsi a plebe despondetur. Ut III. 11. ‘Velut omnes dictaturas consulatusque gerens in voce ac viribus suis.’ Et alibi III. 46. ‘Tribunatum spirans.’ Ego tamen *conspectus* etiam probō. *Sigon.* Pall. omnes *incederet*: probō. *Plantus* in *Milite* II. 1. 14. ‘Is deridiculi ’st, quaquā incedit, omnibus.’ Amplius *Pal.* 2. *consulis pectus gerens*: quā in lectione nimium deliciatur *Sigonius*. Mihi prima specie alicujus momenti visa revocavit ad mentem locum *Propertii Eleg.* IV. 12. [alii II.] 39. ‘Et *Persen* proavo stimulantem pectus *Achille*.’ At excussa vauitatem librarii aperuit; quomodo enim ‘pectus consulis gessit,’ qui altiora et non concessa tendebat? Tam quia statim sequitur, multitudinem secum traxisse, ‘hand dubium consulatum ei favore ac spe despondentem:’ ut habent *Pall.* Mss. *Conspectus* vero hic est *περίβλεπτος*: quod non venit in mentem *Sigonio*. *Lib.* VI. 15. ‘Jam nihilo mea turba, quam ullius, conspectior erit.’ XXI. 4. ‘Arma atque equi conspiciabantur.’ XXVII. 33. ‘Quo minus conspectus, eo solutior erat.’ *Gebh.* *Sigonianus consulis pectus gerens*. Quod turpissimum mangonium domino suo probavit. Mihi tanto vilior est. *Conspectus* est ingerens et venditans se oculis hominum.

Cornelius Nepos in vita Attici c. 13. ‘*Supellex modica, non multa, ut in neutram partem conspici posset.*’ Ita scripsisse illum ex præcedentibus apparet: nam omnes antitheses ita sunt conceptæ, ut quid fuerit, affirmet, quod non fuerit, neget. *Ele-gans, non magnificus; splendidus, non sumtuosus; adfectans munditiem, non adfluentiam; sic etiam supellex ei modica, non multa,* hoc est, modo, non copia æstimanda; instrumentum modice, non abundanter sufficiens: ut in neutram partem notari posset, neque sordium, quia aderat modus, neque luxus, quia aberat superfluum. Huic sensui verba mihi satis esse videntur exprimendo: neque aut τὸ multa ad defectum referendum, aut alia negatio adjicienda. *Multus* interdum nimius est: nam qui habet multa, habet et supervacua, quia natura paucis contenta est. *Petronius de potentia pecuniæ c.* 137. ‘*Multa loquor: quidvis nummis presentibus opta.*’ Hoc est, nimis multis verbis utor. Et ‘*homo multus*’ pro satageo, ardelione. *Plant. Menæch.* II. 2. 41. ‘*Hen hercle hominem multum et odiosum mihi.*’ *Afranius* apud *Nonium* voce ‘*Facessere.*’ ‘*Multa atque molesta es: potin’ ut hinc facessas?*’ *Conspectum* vero tam Irum reddit egestas, quam opes Cræsum. *Ovidius Trist.* II. 113. de domo sua. ‘*Et neque divitiis, neque paupertate notanda, Unde sit in neutrum conspiciendus eques.*’ *Augustus* apud *Sueton.* in *Clandio c.* 4. ‘*Ne quid faciat, quod conspici et derideri possit:*’ ubi frustra *Torrentius despu*. *Livius xxxiv.* 4. ‘*Sic æquato omnium cultu, quid unaquæque vestrum veretur, ne in se conspiciatur?*’ Adde ad *Tacitum Annal.* XII. 49. *J. F. Gron.* *Quocumque incederet Gaertn.* *quacumque incederet Hav.* *quacumque incideret Flor.* et *fragm. Hav.* a m. pr. Et ita præferunt primæ *Gruteri* edd. adversus

quas Gebhardus alterum *incederet* recte vindicavit. Et ipse etiam Gruterus ita in postrema ed. vulgari curavit. Alibi hæc vocabula frequenter permiscentur. Vide ad ix. 24. § 10. Deinde *consulis pectus gerens elatusque* libris interpolatis Sigonii et Pal. 2. Gebhardi, ut solent, concinentes præferunt Harl. 2. et Hav. quod recte et Gebhardus et Gronovius rejiciendum monuerunt. *Consul petitus elatusque* Lipsiens. *consul' pectus elatusque* Lov. 2. *consulis spectus clatūque* Gaertn. *consul pectus elatum* Lov. 4. a m. pr. *cons' pectusque elatum* Lov. 5. a m. pr. *conspetusque elatus* a m. sec. *coñs. pectus elatusque* Klockian. Sed viris doctis credo, qui non tantum vet. lib. Sigonii lectionem rejiciendam, sed etiam vulgatam probam esse docuerunt, multisque vim vocis *conspetus* illustrarunt. Sæpe eo sensu apud Livium occurrit. Supra ii. 5. 'Damnati proceres suntumque supplicium, conspectus eo, quod pænæ capiendæ ministerium patri de liberis consularis inposuit.' Infra, v. 23. 'Maxime conspectus ipse est, curru equis albis juncto urbem inventus.' vi. 4. 'Opus vel in hac magnificentia urbis conspiciendum.' vii. 7. 'Extra ordinem quoque in acie locati, quo conspectior virtus esset.' xxii. 40. 'Plebeium consulem sua plebs prosecuta, turba, quam dignitate, conspectior.' xxxvii. 57. 'M. Cato ante alios testes conspiciebatur: cujus auctoritatem perpetuo tenore vitæ partam toga candida elevabat.' xxxix. 6. 'Vix tamen illa, quæ tum conspiciebantur, semina erant futuræ luxuriæ.' xlv. 7. 'Nec ipsius tantum, patris, avique fama conspectum eum efficiebat.' Eodem sensu etiam locus dicitur *conspetus* xxii. 24. 'Deinde castra ipsa propius hostem movit duo ferme a Geronio milia, in tumulum hosti conspectum.' ubi veram lectionem contra Lipsium J. F. Gronovius adseruit, qui etiam

videndus est ad Livii xxvii. 31. § 6. ut et Sigonius ad Livii xxi. 4. § 8.

Elatusque supra modum hominis privati] Clandianus in Rufinum ii. 315. 'contingat in uno Privati fugisse modum crimenque tyranni:' id est, mediocritatem privati. Idem de Laudibus Stilic. iii. 39. 'Solus hic invidiæ fines virtute reliquit, Humanumque modum.' Seneca Thyeste vs. 254. 'Nil quod doloris capiat adsueti modum.' vs. 266. 'solito amplius Supraque fines moris humani tumet.' Livius iv. 58. 'Parum cogitarunt, nulla virtute superari humanarum virium modum.' Gebh. Spartianus in Hadriano c. 9. 'Omnia denique ad privati hominis modum fecit.' Præterea *secum trahens*, pro *sec. trahere*, Lov. 2. 4. 5. et Gaertn. Quod ut admitti possit, supra etiam legendum foret *plebem hoc munere*, pro *plebemque*, &c. Quum tamen ibi omnes codd. in vulgatum conspirent, hic etiam nihil mutandum puto.

Haud dubium consulatum favore ac spe despondentem] Vet. lib. *consulatum ei favore*. Sigon. *Consulatum ei favore* non modo Pall. Mss. teste Gebhardo ad verba præc. sed etiam Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. quinque, Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. fragm. Hav. et prisæ, quas vidi, edd. usque ad Frobenianam 1535. quæ prima pronomen omisit. Sane pronomen illud omitti potest, et solet. Supra hoc lib. c. 3. 'Civis Romanus si sit ex plebe, præcisa consulatus spes erit:' infra cap. seq. 'Postremo quum adparitor jussu magistri equitum duceret, ereptus a circumstantibus:' ubi vide Rhenan. In primis autem omitti solet ante relativum, de quo vide ad xxiii. 15. § 4. Præterea *consulatum ei favore ac se despondentem* Lov. 1.

§ 4 *Ut est humanus animus insatiabilis*] *Animus humanus*, trajectis vocabulis, prisæ, quibus usus sum, edd. usque ad Frobenianam 1535. in qua

dictiones in eum digestæ sunt ordinem quem nunc obtinent. Ei autem concinunt omnes codd. Mox *sponderet*, pro *spondet*, Lov. 2. Vide ad xxxix. 52. § 6. Tum *tenderet*, pro *tendere*, Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Sed iterum librarii orationem infinitam ferre non potuerunt, ut sæpe alias errasse dictum est ad i. 50. § 5. Cur autem infinitivum *tendere* potius mutarint in *tenderet*, quam in aliam formam, caussa esse potuit, quod mox sequatur vocula *et*. Alia exempla vide ad xxix. 22. § 5.

Quoniam consulatus quoque eripiendus invitis Patribus esset] Pal. 3. *eripiendum*. Forte consulatum quoque eripiendum invitis Patribus esset: ut Lucretius i. 112. 'Æternas quoniam pœnas in morte timendum est.' Infra c. 35. habet Pal. 3. *Experiendum rem denique in uno aut altero esse*. Sic habetur in Pal. 2. xxvi. 44. *Quodque plurimum ad incendendum militum animos intererat*: in Pal. 3. *ad accendendum*. Gebh. De genere loquendi, quod Gebhardus hic restitutum Livio volebat, vide ad vi. 35. § 2. Hic tamen nihil mutandum puto. Omnes enim mei manu exarati vulgatæ lectioni constanter subscribunt, nisi quod vocula *quoque* desit in Lov. 4. Si voluisset Gebhardus, eodem jure, quo 'eripiendum esset consulatum,' etiam probare potuisset ipsam codicis lectionem 'consulatus eripiendum esset,' vocem *consulatus* accipiens casu quarto plurali.

Id unum dignum tanto adparatu consiliorum et certaminum, quod ingens exsudandum esset, præmium fore] Si sic legamus, oportebit quod *ingens* referre ad *præmium*. Secus est, si quis *certamine* legat. Rhen. Alii *certamine* legunt, alii *certaminum*. Sed id non probatur; sequitur enim *quod ingens exsudandum esset*, quamquam hoc ad *præmium* etiam referri potest. Glar. Pall. omnes *certaminum*. Blitei fuerunt qui mu-

tarunt. Non enim sequens provocabulum quod eo revocandum, sed ad subnexa *ingens exsudandum* erat. Lib. v. c. 5. 'Relinquendane hæc censis, ut ad ætatem rursus novus de integro his instituendis exsudet labor?' Male ibi Pall. duo *exudet labor*. Forte *exundet labor*. Gebh. *Atque certaminum* Neapol. Latini: et *certaminum* Flor. Voss. 1. Leid. ambo, Lov. quinque, Harl. uterque, Port. Gaertn. Hav. fragm. Hav. et, una atque altera excepta, omnes edd. principes usque ad Frobenianam 1531. quæ *certamine* prima exhibuit: quomodo etiam in Voss. 2. et Lipsiens. fuisse, codicum eorum excerpta fidem faciunt. Donjatius *certaminum* sibi non placere testatur, quod ita sequentia *quod ingens exsudandum esset*, referenda essent ad *præmium*, et nemo dixerit 'præmium exsudare.' Verum cur non simili ratione 'exsudare præmium,' pro multo sudore acquirere, parare, dici posset, quo secundum ipsum Donjat. dicendum foret 'exsudare certamen,' pro multo sudore ac labore certamen sustinere? Certe 'exsudare laborem' dici, videbimus ad v. 5. § 6. 'laborare letum' dixit Silius Ital. xvi. 411. 'Et nobis et equis letum commune laboras:' pro labore certaminis letum arcessis. Ipse Donjatius *et certaminis* non male alios legere testatur. Verum ea lectio in nullis mihi membranarum obvia fuit; neque est, qui se eam in scriptis invenisse adfirmet. Solæ tantum Ascensianæ edd. 1513. et 1516. ac Parisina 1529. ita præferunt. Quare eam probare nolum. Sed vel legendum puto *certaminum* cum plerisque codd. vel, si nimis poëticum videatur 'exsudare præmium,' servandum videtur, quod est in uno et altero scripto, *certamine*. Neque longe hinc abeunt Hearnii Oxon. L. 1. 2. N. et C. qui *certaminè* exhibent; modo ita revera exhibeant. Hearne enim referendo inter codd. qui hanc lectionem

præferunt, etiam cod. Neapol. Latini, qui tamen *certaminum* habuisse in ejus bibliotheca dicitur, legitimam suspicionem iniecit, manum ejus in codicum Oxon. lectione describenda similiter aberrasse, ibique pari modo *certaminum* exaratum esse. Ceterum *exuadandum*, pro *exudandum*, Lov. 3. *exundandum* Lov. 4.

§ 5 *Quæ res eam, necdum compositis maturisve satis consiliis, obpressit*] Dura locutio est 'Componere consilia.' Itaque sequamur auctoritatem veterum librorum, qui habent *necdum compositis rebus maturisve satis consiliis*. Sigon. Pal. 2. ab mangone librario locupletior *necdum compositis rebus, maturisve satis consiliis*. Quæ Sigonius tanti putat, ut vulgatam lectionem, stabilitam fide codicum meliorum Mss. edd. quoque priscarum auctoritate confirmatam, duram pronunciet. *Gebh.* Dura locutio Sigonio 'Componere consilia:' itaque suffragatur vet. libris, qui habeant *compositis rebus*. Sed meliores teneantur vulgatum. Qui concoxit id locutionis III. 53. 'Quærentibus legatis, quæ postulata plebis essent, composito jam ante adventum legatorum consilio, ea postulavit.' Et cur non diceretur, quod alioqui 'formare?' Trogius de Zopyro I. 10. 'Formatoque in futura consilio, transfugæ titulo Babyloniam proficiscitur.' *J. F. Gron.* Lectionem vet. lib. Sigonii et Pal. 2. Gebhardi interpolatam esse, illud tanto magis firmat, quod ex nostris soli Harl. 2. et Hav. ipsis consentiant: reliqui omnes vocem insertam *rebus* ignorent. Sine causa etiam 'componere consilia' locutio ipsi durior visa est. Similiter enim 'componere dolum' dixit Sall. in Jug. c. 111. 'Ita, composito dolo, digrediuntur:' ubi videndus est Corte. Insuper *τὸ eum* deest in Lov. 4. quod transponens Gaertn. *necdum eum compositis* præfert. Voces *consiliis obpressit* perperam exsulant a Lov. 3.

Delph. et Var. Clas.

§ 6 *Minime opportunus vir novanti res*] *Novandi res* Voss. 2. Lov. 2. 3. et Gaertn. *novandis rebus* fragm. Hav. a m. pr. et Neapolit. Latini: *novandæ rei* Lov. 4. 5. et Hearnii Oxon. C. Nihil muto. *Novanti res* nempe Mælio, regno inhiant. Paulo ante *sextus* Voss. 2. et Lov. 3. *sexto* Hav. et Lov. 5.

Collega additur ei Agrippa Menenius, cui Lanato erat cognomen] *Collega ei additur* transpositis vocabulis Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. Lipsiens. et Harl. 2. Tum *Melenius* Voss. 1. Lov. 1. et Leid. 2. *Menenius* Harl. 2. sed corruptissime *jam aninius enenius* Flor. Hinc *Lanata* Harl. 1. et Leid. 2. Deinde *τὸ cognomen* aberat a Port. Mox *Numicius*, pro *Minucius*, transpositis literis, Lov. 5. Vide ad II. 63. § 1. et mox ad § 8.

§ 7 *Seu refectus, seu, quoad res posceret, in incertum creatus*] *Seu quod res posceret* Flor. a m. pr. *seu id quod res posceret* Lov. 2. *seu, quod ad res posceret* Voss. 1. et Leid. 1. *seu id res posceret* fragm. Hav. a m. sec. in quo a m. altera emendatum erat *seu, quod id res posceret*. Neque aliter est in Voss. 2. Lipsiens. Gaertn. Lov. 3. 4. 5. a m. pr. vet. cod. Latini, Hearnii Oxon. L. 2. et edd. vetustis usque ad Aldinam, in qua prima *quoad* comparuit. Et ita reliqui codd. Denique præpositio *in* deficit in Leid. 2. quam absorpsit prima syllaba seq. vocis *incertum*. Vide ad VIII. 33. § 6. Mox *in libris linteis*, pro *in libros linteos*, Lov. 4.

§ 8 *Minucius eandem reipublicæ curationem agens, quam Melius privatim agendum susceperat*] Vet. lib. *quam Sp. Malius*. Cæterum A. Florebellus, Episcopus Lavellinus, vir doctrinæ atque ingenii laude præstantissimus, legit *eandem publice curationem agens*; ut *publice* sit adverbium, cui respondeat *privatim*. Erat autem curationis frumentaria. Sigon. Pall. 2. *Spurius Melius*, dissentientibus ce-

Livius.

20 U

teris. 'Neque ego hic probo A. Floreblli, Episcopi Lavellini, correctionem eandem publice curationem agens, ut sit antithesis adversans τῷ privatim. Sed bellior est oppositio reipublicæ privatarumque rerum. Nam non semper, qui publice agit, reipublicæ bono agit. Quippe et hic Melio publice diributum frumentum, sed non reipublicæ bono; potius privatim, hoc est, privatorum commodorum respectu. Supra II. 30. opponit rempublicam rebus privatis. 'Sed factione,' inquit, 'respectuque rerum privatarum, quæ semper offecere, officientque publicis consiliis.' Gebh. Scribendum, quod et aliis fuisse in mentem audio, eandem publice curationem agens, id est, publica auctoritate, publico nomine et mandato. Ut hoc lib. c. 48. 'Quod venisset, assignatumve publice esset.' v. 28. 'Hospitium cum eo senatus-consulto est factum, donaque publice data.' Eodemque c. 50. 'Cum Ceretibus publice hospitium fieret.' Et c. 55. 'Tegula publice præbita est.' XXII. 60. 'Et alii redimendos de publico, alii nullam publice impensam faciendam;' sic scribendum, non publicam, ut vulgo: nam liber optimus publicæ. Terent. Eunuchus II. 2. 59. 'Nam ibi custos publice est nunc.' Nisi malis ejusdem rei publicæ. J. F. Gron. Omnes etiam codd. mei reip. vel reipublicæ, nisi quod Lov. 5. et fragm. Hav. a m. sec. o-mittant vocem publicæ. Doujatius vulgatum ferri posse putat, atque ita explicari, ut ea pars reipublicæ, sive munus illud publicum curandum Minucio esset mandatum, quod privato consilio sibi ipse Mælius curandum suscepisset. Sed nihilominus præfero cum Gronovio Floreblli apud Sigonium conjecturam eandem publice curationem agens; idque cum iisdem expono, auctoritate publica, sumtibus et impensis publicis. Supra I. 26. 'Velut sub jugum misit juve-

nem. Id hodie quoque publice semper refectum manet.' II. 41. 'Invenio apud quosdam, dirutas publice ædes.' III. 26. 'Navis Quinctio publice parata fuit.' Infra hoc lib. c. 17. 'Legatorum, qui Fidenis cæsi erant, statuæ publice in Rostris positæ sunt.' Et ita forte ex codicum vestigiis legendum hoc lib. c. 35. 'Spectaculum comitate etiam hospitum, in quam publice consenserant, advenis gratius fuit.' VI. 39. 'In aciem adversus optimates maximo privatim periculo, nullo publice emolumento stare;' ubi eodem modo, ut hic, privatim et publice obponuntur, et olim ante Gronov. nullo publico emolumento edebatur. Sueton. in Cæsare c. 17. 'Q. Curio constituta erant publice præmia.' Justin. XII. 2. § 15. 'Corpus ejus Thurii publice redemptum sepulturæ tradiderunt.' Anctor Epit. Liv. I. LXXVII. 'Inpositus publice in navim delatus est in Africam;' ita ibi quoque legendum esse, suo loco dicam. Front. Strat. IV. 3. ex. 4. 'In summa paupertate decessit, ne ea quidem relicta pecunia, quæ sufficeret in dotem filiarum, quas ob inopiam publice dotavit senatus;' ubi vide Tennul. Vide etiam Cortium ad Sall. Cat. c. 11. § 6. cap. 40. § 1. et ad Jug. c. 8. § 2. Præterea Gronovius aliam etiam conjecturam proposuit, nempe legendum esse ejusdem rei publicæ curationem. Et ita quidem editur in duabus edd. 1665. et 1679. Pro quo tamen præstare videtur ejusdem rei publice curationem; nisi forte in conjectura Gronovii reddenda operæ typographorum erraverint, atque ipse ita legendum censuerit. Et hanc conjecturam haud displicituram spero illis, quibus nimis audax videbitur integram vocem rei invitis scriptis et editis ex contextu expelli, quæ nihilominus mihi a mala manu invecta videtur. Ceterum Hearne monuit, in Mss. et edd. vett. esse eandem reipublicæ curatio-

nem, in aliis *curam*. Eo sensu 'cura' usurpari, pro munere publico, ejusque administratione, sponte confiteor. Ita apud Sneton. in Tiber. c. 8. 'Interque hæc duplicem curam administravit, annonæ, quæ artior incidebat, et repurgandorum tota Italia ergastulorum.' Hic tamen eam vocem in nullo vel scripto vel excuso libro notavi; sed *procuracionem* præferunt Lov. 2. et 4. Quomodo fere supra locutus est hoc lib. c. 8. 'Tribuni, magis necessariam, quam speciosi ministerii procuracionem intuentes, haud sane tetendere.' Vide Cortium ad Sall. Jug. c. 14. § 1. Sed neque duorum illorum codicum auctoritate vulgatum mutari par est. Reliqui enim omnes *curationem* servant. Et sane 'curatio' quoque hoc sensu in Livio non infrequens est. II. 27. 'Populus dedicationem ædis dat M. Lætorio primpili centurioni: quod facile adpareret, non tam ad honorem ejus, cui curatio altior fastigio data esset, factum, quam ad consulum ignominiam:' hoc lib. c. 12. 'Felicior in eo magistratu ad custodiam libertatis futurus, quam ad curationem ministerii sui.' Insuper *Sp. Mælius*, quod ex suo profert Sigonius, servant etiam Hav. et fragm. Hav. Sed anteriores puto reliquos codd. prænomen omittentes. Id enim quum modo in princ. cap. positum sit, ex more Liviano hic repeti nihil erat necesse. Denique *privatus*, pro *privatim*, fragm. Hav. aberratione manifesta scribæ, quemadmodum etiam *Numicius*, pro *Minucius*, Lov. 5. Vide hoc cap. ad § 6.

In utraque domo *genus idem hominum versaretur*] *Genus idem nominum* Lipsiens. de quo librariorum lapsu vide ad xxiv. 18. § 8. *genus idem omnium* Hav. solito errore. Vide ad III. 54. § 6. Deinde *genus id hominum* Gaertn. Vide ad Livii x. 10. § 6. Tum *vexaretur* Leid. 2. Voss. 1. Lov. 1. et Lipsiens. quæ ipsa quoque verba passim stupore librariorum in libris

scriptis confunduntur. Vide ad II. 34. § 5. Paulo post *rem comperatam*, pro *rem compertam*, Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 2. et Hav. Vide ad xxxix. 29. § 5. *compertam rem* Gaertn.

Ad *senatum refert*] Codd. vel edd. quas consului, omnes ita constanter legunt; nisi quod una, Curionis nomen exhibens, item ed. Hearnii, eamque secuta postrema ed. Londinensis præferant *ad senatum desert*. Utrum præfecti annonæ hoc tempore ad senatum referre, vel non referre potuerint, non constare arbitror; quare invitis etiam libris vetustis nihil mutare audeo. Ceterum 'referre' et 'deferre' sæpe in libris Mss. confunduntur. Vide ad xxi. 6. § 5. *Desert* tamen requirere videtur id, quod mox sequitur § 9. 'Serius se pene, quam tutum fuerit, ea deferre:' ut et § 10. 'Quod exspectassent, donec a præfecto annonæ tanta res ad senatum deferretur:' etiam cap. seq. 'Causam dicendam esse proponeret, crimenque a Minucio delatum ad senatum diluendum.'

§ 9 *Eumque conciones domi habere*] Non placent hæc domesticæ conciones. Livius quoties eo applicat verbum, modificat. Lib. vi. c. 14. 'Domi concionantis in modum sermones pleni criminum in Patres.' Non dicit *Domi conciones plenæ*. Lib. xxi. c. 53. 'Hæc assidens ægro collegæ, hæc in prætorio prope concionabundus agere.' Nimirum hic quoque legendum *coitiones*, quod verbum utiliter alibi Rhenanus, alibi Sigonius, Livio restituere. Cætus clandestinos intelligit. Mox, 'Quod eas largitiones cætusque plebis in privata domo passi essent fieri.' II. 13. 'Ne, si dimissus exercitus foret, rursus occulti cætus conjurationesque fierent.' Iterum c. 35. 'Absterrendo singulos a coitionibus conciliisque.' IV. 25. 'Cætus indicere in domos tribunorum plebis, ibi secreta consilia agitare.' J. F. Gron. Dou-

jatius existimat, vocem *conciones* hic pro coitionibus aut cœtibus accipi posse; non enim semper concionem pro oratione sumi, sed sæpe numero pro conventu aut multitudine convocata; et huic significationi favere originem vocis, quæ deducitur a ‘conciendo:’ licet autem proprie dicatur de multitudine publice congregata; trahi tamen etiam posse ad eam, quæ privatim coit, præsertim si quis rem criminandi animo amplificet. Hæc Donjatus; qui non animadvertit, Minucium, si illicitos conventus, quos Mælius domi habebat, *conciones* vocaverit, non rem criminandi animo amplificasse, sed contra atrocitatem criminis plurimum minuisse adhibendo vocem, quam proprie de multitudine publice congregata, adeoque de ea, quæ licito more convenit, usurpatam fuisse ipse profitetur. Mihi itaque verior Gronovii sententia videtur, qui observat, Livium, quoties de multitudine hominum privatim coeuntium vocem hanc adhibeat, eam modificare. Locis quæ laudavit, adde illud ex II. 28. ‘Quom ad nomen nemo responderet, circumfusa multitudo in concionis modum negare, ultra decipi plebem posse:’ et III. 47. ‘Hæc prope concionabundus circumibat homines.’ Adsentior itaque eidem Gronovio existimanti, pro *conciones*, hoc loco *coitiones* legendum esse, quoniam mox ‘cœtus plebis’ vocet, quibus illiciti ac clandestini hominum conventus indicantur, ut III. 48. ‘Certis quoque indicibus compertum se habere, nocte tota cœtus in urbe factos esse ad movendam seditionem.’ Et sane multis passim locis indocti librarii pro *coitiones* substituerunt *conciones*, pro voce minus sibi nota longe notiore. Vide Rhenan. ad Liv. II. 35. § 4. Gelen. ad IX. 26. § 12. et Sigonium ad III. 35. § 8. et c. 65. § 5. Adde Gronovium in Syllog. Epist. quas Burmann. edidit tom. III. p. 249. Eandem vo-

cem supra etiam auctori nostro restituendam esse conjeci II. 28. § 3. ‘Profecto si essent in republica magistratus, nullum futurum fuisse Romæ, nisi publicum concilium. Nunc in mille curias coitionesque dispersam et dissipatam esse rempublicam:’ ubi etiam vulgo *curias concionesque* editur. Videnda quæ ad eum locum notavi: Panllo ante in domo Mælio, pro in domum Mælio, Lov. 2. 4. et Lipsiens.

Tempus agendæ rei nondum stare] Supra I. 47. ‘Postremo, ut jam agendæ rei tempus visum est, stipatus agmine armatorum in forum inrupit.’ ‘Stat tempus,’ quum rei agendæ tempus convenit. Ita ‘stat sententia,’ quæ placet. Infra XLIV. 3. ‘Interim consuli sententia stetit, eo saltem ducere.’ Silius Italic. VII. 223. ‘Stat pensata diu belli sententia, vincam Servare invitos.’

Partita ducibus multitudinis ministeria esse] *Multitudinem* Port. a m. sec. 7 *multitudinis* Hav. utramque hanc lectionem adoptans Harl. 2. præfert *partita ducibus in multitudinem ministeria esse*, sine commodo sensu. Td esse exsulat a Lov. 4.

Serius se pene, quam tutum fuerit] *Serius sæpe ne quam tutum* male dispescentes voces, olim perpetua serie scriptas, Leid. 1. et Lipsiens. *Serius ne sæpe quam tutum* Gaertn. *Serius ne quam sæpe tutum* Lov. 2. insuper verbis trajectis. *Serius sæpe ut quam tutum* Lov. 4.

Ne cujus incerti vanique auctor esset, ea deferre] *Ne alicujus incerti* Lov. 1. *ne cujus incertati* Harl. 1. Hinc actor esset Lov. 5. et Port. solito errore. Vide ad I. 26. § 5. Tum deferre ea Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. ea differre Lov. 4. a m. pr. id ferre Harl. 2. et Lov. 2. Sed vox ea deficit in Voss. 2. At ea deferre verum videtur. Vide modo ad § 8.

§ 10 *Primores Patrum et prioris anni consules increparent*] *Vocula et exsulat*

ab Harl. 2. et a Port. a m. pr. pro qua ac præfert Voss. 2. Insuper *priores annui consules* Lipsiens. *priores anni consules* Voss. 1. Leid. ambo, Lov. 1. Harl. 1. Gaertn. et Hav. Male. Passim 'priore anno' Livio est anno proxime præcedenti. Supra III. 9. 'Si quem similem ejus priore anno inter morbum bellumque irati Dii tribunum dedissent.' c. 10. 'Cavisse Deos priore anno, ut tuto libertas defendi posset.' Infra hoc lib. c. 17. 'Is magistrum equitum ex collegio prioris anni, quo simul tribuni militum consulari potestate fuerant, L. Quinctium Cincinnatum dixit.' c. 56. 'Castigantes ignaviam, quod, abditi intra muros, populabundos in agris vagari Romanos priore anno passi essent.' c. 57. 'Priore anno per indignissimos ex plebeiis candidatos omnium etiam dignorum tædium fecerant.' Et sæpissime alibi. Denique *increpare* Harl. 2. Port. et Hav.

Cætusque plebis in privata domo passi essent fieri] *Cætus eosque plebis* Lov. 5. *cætusque ejus plebis* Port. a m. pr. Deinde vox *privata* perperam omititur in Voss. 2. in quo etiam mox deficit τὸ et. Quæ conjunctio exsultat quoque ab Lov. 3. Præterea *consulesque expectassent*, pro *consules*, quod *expectassent*, idem Lov. 3. et 5.

Consulem non auctorem solum desideraret, sed etiam vindicem] Vigenerius legerat *indicem*. T. Faber. Alibi quidem 'index' et 'vindex' in Mss. commutantur. Vide ad Epitom. Liv. lib. LXIII. Hic tamen Vigenerium *indicem* legentem, gravissime lapsum esse, nullus non videt. Quod enim per vocem *indicem* intelligit, jam Livius per præcedentem vocem 'auctor' indicarat, quæ nuncium hic significat. Infra v. 1. 'A quo tale quid dictum referretur, pro seditionis eum principe, non vani sermonis auctorem habebat:' ubi plura vide. 'Vindex' autem est ultor; id enim pri-

mores Patrum dicunt oportuisse, ut consules non tantum hujus momenti rem senatui indicassent, sed etiam pœnam ejus exegissent. Ita 'vindicare' pro 'punire' mox usurpatur: 'Nequaquam tantum virum in magistratu ad eam rem pro atrocitate vindicandam, quantum animi haberent.' Vide Cortium ad Sall. Cat. c. 10. § 6. Ita iudices ac magistratus vocantur 'vindices' scelerum. Ovid. Metam. I. 92. 'nec supplex turba timebat Judicis ora sui; sed erat sine vindice tanta.' Cic. Orat. Catil. II. 12. 'Sentiet in hac Urbe esse consules vigilantes, esse egregios magistratus, esse fortem senatum, esse arma, esse carcerem, quem vindicem nefariorum ac manifestorum scelerum majores nostri esse voluerunt.' De Invent. II. 34. 'Deprecatio est, in qua non defensio facti, sed ignoscendi postulatio continetur. Hoc genus vix in judicio probari potest, ideo quod, concesso peccato, difficile est ab eo, qui peccatorum vindex esse debet, ut ignoscat, impetrare.' Vide Nic. Heinsium ad Nason. Pastor. VI. 648. Ceterum τὸ solum deest in Lov. 2. et Lipsiens. Vide mox ad § seq. Sed loco τοῦ solum Gaertn. præfert *simul*, quæ lectio aperte falsa est. Paullo ante *deferretur* non adparet in Leid. 2. et Lov. 1. *deferitur* est in Lipsiens. *deferretur* in Gaertn.

§ 11 *Tum T. Quinctius, consules in merito increpari]* *Tum Quintius*, omisso prænomine ejus, Flor. Insuper *tunc Quintius* edd. principes. Aldus demum *tum T. Quintius*, ut hodie editur, vulgavit; cum quo etiam faciunt reliqui codd. mei. Passim *tum* et *tunc* commutantur. Vide ad II. 12. § 15. Deinde *consul*, pro *consules*, Voss. 2. Lov. 3. Gaertn. fragm. Hav. et Latini V. C. errore ex compendio scribendi orto. Vide ad X. 10. § 2.

Constricti legibus de provocazione ad dissolvendum imperium latis] Quid si

natīs? Lib. xxix. c. 19. 'Natumeum ad corrumpendam disciplinam militarem arguere.' J. F. Gron. Proprie leges de provocatione non latæ sunt ad dissolvendum imperium, sed ad coercendam patriciorum potentiam ac tyrannidem. Non displicet igitur Gronovii conjectura *ad dissolvendum imperium natīs*, quæ dissolvendo imperio aptæ, adcommodæ sunt. Ita sæpissime Livius locutus est. v. 38. 'Nata in vanos tumultus gens.' c. 51. 'Ad incrementum urbis natum unice locum.' xxiv. 4. 'Et jam pervenerat ad loca nata insidiis.' c. 28. 'Ager omnis medius erat prima specie inutilis insidiatori, &c. re ipsa natus tegendis insidiis.' xxxvi. 17. 'Levissima genera hominum et servituti nata.' xxxix. 1. 'Is hostis velut natus ad continendam inter magnorum intervalla bellorum Romanis militarem disciplinam erat.' Ovidius Epist. Heroid. xx. 119. 'Serventur vultus ad nostra incendia nati.' Vide Gronov. ad Livii ix. 33. § 3. sed inprimis Observ. iv. 17. p. 277. Burmann. ad Nason. Amor. Eleg. 1. 9. 41. et Fastor. vi. 433. Duker. ad Flori 1. 13. § 4. et quæ olim notavi ad Siliū Ital. iii. 335. Præterea *constrictis de prov. legibus* Gaertn. *constructis legibus de prov.* Lov. 2. Voss. 1. et Lipsiens. *cum structis legibus de prov.* Leid. 2. et Lov. 1.

Nequaquam tantum virium] *Tantum virum* Voss. 2. et Lov. 4. a m. pr. lapsu librorum, qui alibi pari modo peccarunt. Vide ad ii. 1. § 10.

Ad eam rem pro atrocitate vindicandam] *Ad eandem rem* Lov. 2. solito errore. Vide ad x. 10. § 6. *Mox quantum animi*, pro *quantum animi*, Lov. 1. Vide hoc lib. ad c. 49. § 8. *quantum animum* Lov. 4.

Opus esse, non forti solum viro, sed etiam libero] Ms. Coloniensis non habet *sed solum*. Modius. Infra xxviii. 11. 'A Bruttis jaculatoribusque Numidis turbati sunt, ita ut non præda,

sed armati quoque in periculo fuerint.' ita enim Gronov. recte legendum docuit ex auctoritate codicum, quum antea ederetur, *non præda tantum*: ubi plura vide. Si itaque codd. addicerent, facile lectio illa ferri posset. At nunc uni codici Modii ita præferenti fidem habere nequeo, quod omnes libri Mss. quibus utor, in vulgatum conspirent, nisi quod quidam invertant vocabulorum ordinem. Nam *non solum forti* est in Harl. 2. et Hav. Deinde non modo *viro* deficit in Leid. 2. sed insuper vox *etiam*: quæ posterior etiam abesse posset. Sæpissime enim Livius eam in similibus locutionibus neglexit. Vide ad ii. 6. § 1. Quum tamen et reliqui illam defendant, hic servandam, nihilque mutandum arbitror.

Exsolutoque legum vinculis. Itaque se dictatorem] *Legum vinculis* Flor. Leid. 1. Voss. 2. Lov. 1. 3. et fragm. Hav. Neque aliter Gebhardus se in Pall. 1. et 3. reperisse professus est. Vide ad iii. 56. § 4. ubi similes contractiones, poetis fere proprias, in scriptis aliorum exemplaribus errori descriptorum tribuendas esse judicavi. Præterea *ita*, pro *itaque*, Port. Vide ad xxi. 53. § 7. Ceterum ex his verbis patet, Quinctium sive ipsum Livium credidisse, hoc tempore a dictatore ad populum provocationem datam non esse. Hinc Ant. Perizon. margini adscripsit, 'Quid ergo factum de legibus iii. 55. latis?' quibus nempe constituebatur, 'Ne quis magistratum ullum sine provocatione crearet: qui creasset, eum jus fasque esset occidi.' Doujatius ad d. loc. verba accipit de magistratibus novis, antea nunquam creatis: adeoque dictatoribus, qui jam sæpius antea dicti erant, jus pristinum hac lege ademptum non esse: quæ ratio probabilis non videtur. Ita enim et decemviros sine provocatione creare extra pœnam legis fuisset. Verius itaque videtur, ut dicamus legem de

magistratibus sine provocatione non creandis primo quidem etiam dictatores comprehendisse; sed patricios, ex quorum adhuc solo corpore eo tempore dictatores creabantur, mox legem tacito consensu abrogasse, patriciosque dictatores jus sine provocatione judicandi sibi iterum vindicasse. Certe, a dictatoribus provocationem datam non fuisse, dictatoresque ad populum provocantibus non cessisse, aperte evincit Liv. VIII. 33. et seqq. Contrarium quidem nonnulli probare conantur ex Festo voce 'Optima lex:' 'Postquam provocatio ab eo magistratu' (dictatore) 'ad populum data est, quæ antea non erat, desitum est dici, ut optima lege, utpote inminuto jure priorum magistratum.' Verum aut Festus intelligendus est de tempore mox post legem Duiliam latam; quamvis tamen post eam jussam hoc demum anno primus creetur dictator: aut Festo, omni adversante antiquitate, fides non est habenda.

§ 12 *Et, quid sibi vellent, rogitare]* *Quid si vellent* Hav. *quid illi vellent* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *quid ibi illi vellent* Lov. 2. Harl. 2. et Lipsiens. utraque quasi lectione recepta. Male. Infra xxxii. 25. 'Missus a Philocle, qui quæreretur quid sibi vellet:' ubi plura vide. Mox *cogitare*, pro *rogitare*, Hav. et fragm. Hav. *rogare* Lov. 2. Vide ad v. 40. § 3.

§ 13 *Dein, quum undique plus in illo senili animo non consilii modo, sed etiam virtutis esse]* *Deinde* Leid. 2. Lov. quinque, Lipsiens. Gaertn. Port. Hav. et fragm. Hav. Vide ad iii. 3. § 6. Insuper vocula *plus* perperam omittitur in Lov. 3. Eandem trajicientes *quum plus undique* habent Lov. 5. et Gaertn. Hinc vocem *illo* omittit Lov. 5. Præterea *non consilia modo, sed etiam virtutis* Voss. 1. Leid. ambo, et Lov. 1. sine sensu. *Non consilia modo, sed etiam virtutes* Lov. 2. et Lipsiens. *non consilio modo, sed etiam*

virtute Lov. 4.

Laudibusque haud inmeritis onerarent] Si laudes haud immeritæ, quomodo igitur onerant? At occinent mihi correctores illud Euripidis Orest. vs. 1161. Βάρος τι κἂν τῷ δ' ἐστίν, ἀνεῖσθαι λίαν, et ex Livii xxxi. 15. 'Aut referendis suis in civitatem beneficiis erubescere, aut significationibus acclamationibusque multitudinis, assentatione immodica pudorem onerantis.' Quid amplius? Scriptum reperi in Pall. tribus *laudibusque haud immeritis honorarent*. Gebh. *Honerarent* Voss. 1. Leid. 1. Lov. 1. a m. pr. et fragm. Hav. a m. sec. *honorarent* Voss. 2. Harl. 2. Lov. 2. 3. 4. Lipsiens. Gaertn. et Hav. quæ inservere possent adstruendis illis quæ Acidalius notavit ad Vell. Patere. ii. 124. § 3. Potius tamen referenda arbitror inter librariorum aberrationes, qui passim 'onerare,' et 'honorare' vel 'honerare' invicem commutare soliti fuerunt. Vide ad v. 39. § 13. x. 14. § 12. c. 17. § 4. xxiv. 13. § 4. xxxix. 32. § 1. xxxvi. 40. § 9. et alibi sæpe. Verbo 'onerare' magnitudo ac cumulus rei indicatur, et 'Quinctium haud inmeritis laudibus onerare' est Quinctium ex merito maximis laudibus extollere, laudes, quas promeritus erat, magno cumulo in eum conferre. Locutio Livio est familiarissima. Infra xxiv. 13. 'Hannibal conlaudatos eos, oneratosque ingentibus promissis domum ad cepta maturanda redire jubet:' ubi videndus est Gebhard. xxxiv. 61. 'Partim donis, partim spe præmiorum oneratum, quibus etiam ipse rex adnuerat, Karthaginem cum mandatis mittit.' Alia exempla vide apud Curtium ad Sall. Jug. c. 12. et in notis meis ad Silli Ital. iii. 15. 'Laudibus haud inmeritis' ut infra c. 57. 'Quum haud immeritam laudem gratiamque apud omnes tulisset:' 'Haud inmeritus' per meosin pro 'meritissimus,' ut 'haud quaquam spernendus,' pro

‘maximi faciendus,’ xxx. 45. § 5. ‘Meritæ’ autem ‘laudes’ inlustrantur ad xxvi. 50. § 13. Erravit autem scriba Flor. quem laudibus haud emeritis dedisse, excerpta ejus testantur.

§ 14 *Precatus tandem Deos immortales Cincinnatus*] *Precatur* Hav. *precantes* Gaertn. Præterea Quintius, pro *Cincinnatus*, se in Oxoniensi C. reperisse, auctor est Hearne. Et ita præferunt Lov. 2. 4. et Gaertn.

Damno dedecorive reipublicæ esset, dictator a consule dicitur] *Decorive reipublicæ esset* Harl. 1. *dedecori vere p. esset* Leid. 1. *dedecorique reipublicæ esset* edd. principes. Aldus postea *dedecorive* dedit, cum quo faciunt reliqui codd. Deinde *ab consule* Hav. Voces *a consule* exulant a Voss. 2. In verbis etiam præcedd. vox *sua* deficit in Lov. 5.

Ipsæ deinde C. Servilium Hulam magistrum equitum dicit] Legendum ut habet Campani ed. *Ahalam*. Gebh. *Ipsæ deinde consul Servilium* Voss. 2. Lov. 3. 4. a m. pr. Port. a m. pr. et Lov. 5. ac fragm. Hav. a m. pr. in quibus duobus posterioribus a m. sec. vox *consul* deletur. *Ipsæ deinde C. L. Servilium* Leid. 1. Tum *Hulam* Voss. 2. Lov. 3. 4. 5. Port. Harl. 2. Hav. et fragm. Hav. cum edd. si Sigonianas excipiamus, omnibus usque ad ultimam Gruteri, in qua *Ahalam* receptum est, verosimiliter ex Pighio, qui hoc Servilio cognomen fuisse docuit in Annal. ad a. cccxiv. p. 172. quemadmodum etiam Sigonius supra ad Epitom. hujus lib. ubi alia vide. Hinc *magistratum equitum* Voss. 1. Leid. 1. et Lov. 1. ac 5. *magistrum militum* Lov. 4. Denique *dixit* præferunt Harl. 2. Hav. Lov. 2. et Lipsiens.

CAP. XIV. § 1 *Conversa que in eum plebs novitate ac miraculo esset*] *Vocula que non est* in Voss. 2. et Lov. 3. Deinde *ad miraculo* Leid. 1. a *miraculo* Harl. 1. et fragm. Hav. a m. pr.

Mæliani atque ipse dux eorum in se

intentam vim tanti imperii cernerent] *Et ipse dux principes excusi*, pro quo Aldus dein *atque ipse dux* dedit; cujus lectionem probant omnes scripti. Tum *in se tantam vim tanti imperii* Voss. 2. pessime. Et præcedens *vocula in* et sequens *tanti* librarium in errorem pellexit. *In se in tantam vim tanti imperii* dedit librarium Lov. 3. *in se tantam vim imperii* Lov. 5. Denique *Mæliani atque ipse dux*, &c. *cerneret* Lov. 5. et Harl. 2. Si plures codd. ac fide digniores accederent, id Livianum censeri posset. Vide ad xxxvii. 5. § 3. Nunc, aliis omnibus in vulgato tuendo uno ore conspirantibus, nihil muto. Vide ad iii. 30. § 1.

§ 2 *Qui tumultus, quod bellum repens ad dictatoriam majestatem*] Erratum in novissimis exemplaribus est. Legendum enim *aut dictatoriam*. Gebh. Ita erratum est in edd. Gruteri, quod Gronovius jam correxit. Præterea *equi tumultus* Hav. ut legendum videri posset *equi tumultus, ecquod bellum*. Sed reliquis codd. vulgatum servantibus consentio. Denique *quod bellum repetis* Voss. 2. Alibi etiam librarii vocem hanc minus sibi notam ferre non potuerunt, eamque ob causam, licet alio modo, corruerunt. Vide ad viii. 29. § 1.

§ 3 *Missus ab dictatore Servilius*] *A dictatore* Voss. uterque, Lov. 2. 4. Leid. 2. Lipsiens. et Gaertn. Præterea *Servilius Hala* voce auctor Lov. 4. Sed reliqui eam repndiant: neque etiam necessariam puto. Mox *ad Mævium*, pro *ad Mælium*, et *vocate*, inquit, pro *vocat te*, altero *i* male eliso, Leid. 1.

Quum pavidus ille, quid vellet, quæreret] *Tò ille non comparet* in Leid. 2. et Lov. 1. Mox etiam copula *que* exsulat a Lov. 4. et dictio *esse* ab Harl. 2. et Port. *proposuit* autem, pro *proponeret*, exhibet Gaertn.

Crimenque, a Minucio delatum ad senatum, diluendum] Verba sunt Agrætii de Orthogr. et Propriet. p. 2267.

edit. Putsch. 'deluit, purgat: diluit, temperat:' et Bodæ de Orthogr. p. 2333. 'deluit, purgavit, per de: diluit, temperat, per di.' Et ita Festus: 'Deluit, solvit: a Græco διαλύειν.' Si discrimen illud verum foret, hoc loco legendum esset *deluendum*, quomodo unus codex exhibet apud Plin. Epist. II. 11. 'Commune crimen ab utroque defendi, et, si dilui non posset, in utroque punire:' ubi, testibus viris doctis, cod. Oxon. præfert *delui*. Similiter apud Curtium III. 6. § 11. 'Crimen parricidii, quod mihi obiectum est, tua salus diluet:' et VII. 1. § 31. 'Nunc vero, si, ut omnibus diebus, illo quoque, qui suspectus est, fecimus, consuetudo diluet crimen:' ubi cod. Pith. utroque loco habet *deluct*. Et ita etiam dare voluisse videntur librarii apud Sueton. in Vespas. c. 23. 'Ut invidiam aliqua cavillatione dilueret, referretque ad sales:' ubi codd. Torrent. et Casanb. *deflueret* legunt, unde, si quid ibi mutandum, quod tamen non puto, una litera expuncta, faciendum *delueret*. Ita etiam apud Valer. Max. IX. 2. ex. 1. 'Ne memoria tam præclaræ rei dilueretur:' ubi cod. Bitur. 1. *deleretur*: unde, addita una litera, pronum esset formare *delueretur*. Verum passim differentia illa negligitur, et semper fere *diluere*, etiam sensu purgandi, in Mss. et optimis codd. obvium est. Ut XLV. 10. 'Nequaquam tamen tam grata oratio eorum fuit, qui, quæ Popillius objecerat, diluere utrumque conati sunt:' apud Cic. Orat. pro Sex. Roscio c. 15. 'Ego, res tam leves qua ratione infirmem ac diluam, repetere non possum:' in Verr. IV. 20. 'Dilue sane crimen hoc Calidianum, dum ego tabulas adspicere possum.' in Verr. V. 30. 'Ego illum ad iudicium meum, quo facilius crimen inimicorum diluere possum, vivum atque incolumem reservavi.' Ovid. Amor. El. II. 2. 37. 'Tu contra obijciens, quæ tuto diluat illa, In ve-

rum falso crimine deme fidem.' In Remed. Amor. vs. 695. 'Nec peccata refer, ne diluat: ipse favebis, Ut melior caussa caussa sit illa tua.' Vide etiam loca quæ Corte ad Plinium loc. laud. produxit. Ceterum *crimen quod a Minucio* Lov. 2. sollemni scribarum aberratione. Vide ad II. 41. § 8. Deinde voces *ad senatum* deficiunt in Harl. 1.

§ 4 *Tunc Malius recipere se in catervam suorum*] *Tun Malius* Voss. 2. Lipsiens. et Lov. 3. ac 4. Vide ad II. 12. § 15. et mox ad § 7. Deinde *se recipere* Gaertn.

Postremo quum adparitor jussu magistri equitum eum duceret] Accusativus *eum* non est in scripto volumine: subauditur. *Rhen.* Exturbandum provocabulum *eum* et Rhenanus recte indicavit, mandantque Pall. omnes. *Gebh.* Illud enim primum adparuit in ed. Mogunt. Reliquæ illa vestustiores, ut et postea Aldina eamque secutæ una et altera voculam hanc ignorant. Neque etiam est in ullo meorum codd. nisi quod Hav. *postremo eum apparitor jussu magistri equitum duceret* præferat. Hearne etiam, *eum duceret* ex ed. Sigonii proferens, ac de codd. Oxon. nihil addens, videtur indicare, in illis similiter pronomen defuisse. Recte itaque Gronovius, Rhenano et Gebhardo obsecutus, pronomen expunxit. Ita Tibull. Eleg. II. 3. vers. penult. 'Ducite; ad imperium dominæ sulcabimus agros: Non ego me vinclis verberibusque uego.' Senec. de Ira II. 33. 'Rogante patre, ut salutem sibi filii concederet, quasi de supplicio ejus admonitus, duci protinus jussit.' Qui *τὸ eum* addiderunt, existimasse potuerunt, a proximæ vocis ultima syllaba elisum esse. Sed sæpe pronomen hoc, ubi commode subintelligi potest, omisum fuisse, patet ex illis, quæ notantur ad cap. præc. § 3. Paulo ante *primo circumspectans* Gaertn. An librarius ita maluit,

quod mox non *postremum*, sed *postremo* sequatur? Verum, τῷ *primum* sæpe *postremo* subiungi, docuit Tursell. de Partic. Ling. Lat. c. 137.

Implorare: et opprimi se consensu Patrum dicere] Recte ita primus Aldus edidit, concinentibus omnibus meis scriptis. Priores excusi ut et Lov. 2. ac Gaertn. habent *imploraret* et *diceret*: quasi hæc etiam verba penderent a proxima vocula *quum*, contra mentem Livii. Et quidem tanto facilius *implorare* mutarunt in *imploraret*, quod mox sequatur vocula *et*. Vide ad xxix. 22. § 5. Sane *imploraret* exhibet etiam Lov. 4. quamvis in eo *dicere* scriptum exstet. Similiter etiam Flor. in quo tamen litera *t* inter versus ad vocem *dicere* adscripta est.

§ 5 *Quod plebi benigne fecisset*] Pal. 2. *si quid plebi benigne fecisset*: elegantiam admodum formula. Gebh. Si lectio Pal. 2. placet, mutanda est interpunctio hoc modo: *et opprimi se consensu Patrum dicere: si quid plebi benigne fecisset, orare, ut opem*. Elegantiam huius formulæ illustravit Corte ad Sall. Jug. c. 24. § 10. Similiter Ovidius Metam. vii. 852. 'per nostri fœdera lecti, Perque Deos supplex oro, superosque meosque; Per si quid merni de te bene.' Virgil. Æn. iv. 317. 'Si bene quid de te merni, fuit aut tibi quidquam Dulce meum; miserere domus labentis, et istam, Oro, si quis adhuc precibus locus, exue mentem.' Et ita accipi potest, quod obvenit iii. 48. 'Quæso, inquit, Appi, primum ignosce patrio dolori, si quid inclementius in te sum invectus:' pro, quod sum invectus. Fatendum tamen, quum codex Pal. 2. vel ipsi Gebhardo minimæ auctoritatis sit, nullusque alius ei concinat, in eo uno non satis præsidii videri ad lectionem receptam mutandam. *Et plebi*, pro *quod plebi*, habent Voss. 2. et Lov. 3. *sed quicquid plebi* Hav. *quod plebei* Port.

Deinde *bene fecisset* Lov. 4. qui audiendus non est. Cic. ad Fam. xiii. 67. 'Plurimis in ista provincia benigne fecisti.' de Offic. i. 14. 'Videndum est enim primum, ne obsit benignitas, et iis ipsis, quibus benigne videbitur fieri, et ceteris.'

Orare, ut opem sibi ultimo in discrimine ferrent] *Oravit opem* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 2. et Lipsiens. *orabat opem* Harl. 2. *orabat ut opem* Hav. Deinde *si ultimo in discrimine ferentur* idem Hav. *ultimo in discretionem* Voss. 1. sed pro eo in margine *discrimine* emendatur. Mox *neque ante oculos*, pro *nere a. o.* Harl. 1. *ne ut ante oculos* Lov. 3.

§ 6 *Stipatus caterva patriciorum juvenum*] *Stipatus a caterva* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 5. Harl. 2. Lipsiens. Port. et Hav. Male. Supra i. 47. 'Postremo, ut jam agendæ rei tempus visum est, stipatus agmine armorum, in forum inrupit.' *Stipatusque caterva* vetustiores inpressi usque ad Aldum, qui particulam connectentem expunxit. Eadem etiam abest ab omnibus codd. quibus usus sum. Ceterum trajectis vocibus *stipatus a caterva patriciorum juvenum, respersusque cruore obtruncati* Lov. 5.

§ 7 *Tum dictator, Macte virtute, inquit*] *Tunc dictator* Leid. 2. Vide modo hoc cap. § 4. Præterea inepte *Matre virtute* est a m. pr. in fragm. Hav. De formula 'macte virtute' vide ad ii. 12. § 14. Mox Servilii prænomen omittitur in Lov. 3.

CAP. xv. § 1 *Tumultuantem deinde multitudinem, &c. ad concionem vocari iussit*] Primam vocem ignorant Lipsiens. et Lov. 4. a m. pr. Sed *Tumultus autem deinde* est in Leid. 2. et Lov. 1. Ut 'tumultus' dicatur 'jubere,' quemadmodum 'arma' sen bellum 'vocare:' de quo vide quæ dixi ad Silii Italic. x. 112. Sed quum alii codd. stent pro recepta scriptura, eam etiam veriore esse nullus dubito.

Etiam si regni crimine insons fuerit] Pall. tres regni discrimine: non probe. Gebh. Regni discrimine etiam Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Port. Gaertn. Hav. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. B. L. 1. 2. et C. quomodo etiam supra peccatum vidimus ad II. 7. § 5. Mox τὰ a magistro equitum non comparent in Leid. 2. et Lov. 1.

§ 2 *Se ad causam cognoscendam consedis]* Sed ad causam Lipsiens. et fragm. Hav. Utramque lectionem jungentes sed se ad causam præferunt Leid. 2. et Lov. 1. Præterea ad causam præcognoscendam Lov. 2. ad causam percognoscendam Lipsiens. indocilis librariis aberrantibus. Tum conscendisse edd. principes usque ad Aldum, qui consedis vulgavit, adsentientibus omnibus meis scriptis. Recte. Proprium enim hoc iudicium est. Vide ad III. 46. § 9. Mox τὸ fuisse non adparet in Lov. 4.

Vim parantem, ne iudicio se committeret, vi coercitum esse] Ne iudicio se conjungeret Hearnii Oxon. L. 2. manifesta librarii aberratione: ne in iudicio se committeret Hav. Verrum addita præpositione 'committre' non 'in acie,' sed 'in aciem,' dixit XXIII. 11. 'Quia se in aciem nunquam commiserit.' Et id forte voluisse videtur librarius Gaertn. qui dedit ne iudicium se committeret; ubi præpositio in excidere potuit ob similitudinem priorum litterarum vocis seq. vel etiam ob solam litteram initialem, si per compendium præpositio scripta fuerit 7. Vide ad Ept. Liv. lib. LXXXV. At neglecta præpositione Livius alibi non raro locutus est. Infra x. 42. 'Samnitium exercitum, nusquam se prelio committentem, postremo expulit finibus.'

§ 3 *Natus inter jura legesque, ex qua urbe reges exactos sciret]* Intra jura Harl. 2. et Hav. quod peccatum infinitis locis in libris scriptis occurrit. Vide ad v. 27. § 3. Livius x. 16. 'Gallos inter ferrum et arma natos.'

Tum inter jura leges, omisso τῇ que, Lov. 4. Deinde ex sua urbe reges Lov. 4. ex urbe sua reges Lov. 2. et Gaertn. Voces ex qua urbe reges omittuntur in Flor. Sed ordine vocabulorum aliter immutato exactos sciret reges habent Harl. 2. Hav. et fragm. Hav. Paullo ante neque cum eo, pro nec cum eo, Lov. 4.

Sororis filios regis et liberos consulis] Hic locus haud dubie corruptus est. Nam Aquilios intelligit, qui erant ex sorore Collatini nati, qui cognatus erat Tarquinii regis, non ipse rex. Fortassis autem 'regem' pro cognato regis dixit. Glar. Vox regis inducenda est, quia abest a quibusdam vet. libris, et quia historiae veritatem pervertit. Non enim Collatinus, de quo intelligit, rex fuit. Intelligit enim Vitellios Aquiliosque, natos ex duabus sororibus Collatini consulis, et Junios liberos Bruti consulis: ita ut consulis bis accipiendum sit. Cur enim Collatinum 'regem' appellet, quem sequenti versu 'consulem' nominat? Sigon. Si nullos alios, quam Aquilios Vitelliosque et Junii filios intelligit, magnas tenebras nobis offundit vocabulum regis. Quas evitans Pal. 2. omisit τὸ regis: quod et ex suis fecit Sigonius. Gebh. Vocem regis ex meis non habent Harl. 2. Port. Hav. et fragm. Hav. item, ut Hearne auctor est, Oxoniensis B. Quam si inducimus, nondum locus plane erit expeditus. Incommoda enim sunt verba subsequ. a patre securi esse percussos; quæ recte de filiis Bruti dici possunt, non autem de filiis sororis Collatini: siquidem hi quidem 'securi,' sed non 'a patre, percussi' sunt. Ob hanc igitur causam, et quod codd. integerrimi stent pro vulgato, nihil muto, et cum Doujatius verba hæc sororis filios regis et liberos consulis de solis Bruti liberis intelligo; qui quidem non ex sorore regis nati erant, sed sororis istius nepotes fuerunt. Nam

pater eorum L. Junius Brutus 'Tarquinia sorore regis natus' est, secundum Livium 1. 56. Liberi itaque Bruti non 'filii,' sed 'nepotes sororis regis' fuerunt, sive ipse Livius, eorum, quæ ante scripserat, oblitus hic erraverit, sive dedita opera, rei augendæ causâ, 'filios' vocarit, qui 'nepotes' erant: non enim credo eidem Doujatio scribenti, filiorum appellatione sæpe nepotes ceterosque liberos intelligi; quod ne uno quidem exemplo probavit. Alii id firmare conati sunt ex l. 220. π. de Verb. Sign. Sed videnda sunt quæ ei respondit Dukerus ad Flori III. 8. § 1. Hoc sensu tamen 'Superbus Demarati Corinthii filius' vocari videtur apud Pompon. l. 2. § 2. π. de Orig. Jur. Verum et hic scripturæ vulgatæ a nonnullis apud Rupert. ad Pompon. Encheir. 1. 3. ex Ms. controversia movetur. Videndus est etiam Bynkershoek. in Prætermis. ad h. leg. qui ingeniosa conjectura *FILIUS*, id est *filii filius*, adeoque nepos, refingit. Ceterum Sigonius, scribens intelligi Vitellios Aquiliosque, natos ex duabus sororibus Collatini consulis, in eo secutus est Plut. in Poplic. p. 98. ut dixi ad Epitom. lib. II.

Propter pactionem indicatam recipiendorum in urbem regum] *Judicatam* Voss. 1. de quo errore dicam ad Epit. Liv. lib. LXIII. *indictam* Leid. 2. Sed *indicatam* eodem sensu capiendum, quo 'indicium' et 'index:' de quibus vide ad VII. 39. § 5. Denique *recip. in urbe regum* Leid. 2. Lov. 1. 3. et Hav. At dixit Livius II. 3. 'De accipiendis clam nocte in urbem regibus colloquuntur.' Mox *a patriæ securi* Hav. *a patre e securi* Harl. 1.

§ 4 *Collatinum Tarquinium consulem*] Cognomen nomini præpositum displicuit librario codicis Lov. 4. qui propterea dedit *Tarquinium Collatinum*. Sed vide ad xxx. 1. § 9. Mox etiam trajectis dictionibus *se abdicare* Lov. 5.

Post aliquot annos propter consilia inita de regno supplicium sumtum] *Post aliquos annos* Hav. Alibi similiter variant codd. scripti. Vide ad VI. 37. § 8. *p. aliquot annos* Lov. 2. Tum *consilia* exsulat a Gaertn. culpa et negligentia scribæ. Deinde *sumtum* *supp.* est in Harl. 2. et Hav.

Decemviros bonis, exsilio, capite multatos] *Dec. omnes exsilio* Voss. 2. et Lov. 3. Supra III. 67. 'Decemvirosum vos pertæsum est: coëgimus abire magistratu. Manente in eosdem privatos ira vestra, mori atque exsulare nobilissimos viros honoratissimosque passi sumus.' Non sequor. Supra III. 58. 'Bona Claudii Oppiique tribuni publicavere, collegæ eorum exsilio causâ solum verterrunt: bona publicata sunt.' Hinc *auxilio capiente*, pro *exsilio, capite*, Flor. Sed 'auxilium' et 'exsiliun' etiam alibi commutantur. Vide ad xxxvi. 7. § 15. Deinde *multatos* Leid. 1. Lov. 3. 4. et fragm. Hav. quod rectum est. Vide ad III. 67. § 5.

In ea Sp. Mælius spem regni conceperit] *Conceperat* Hav. et fragm. Hav. *concepit* Voss. 2. et Lov. 3. *concepit* Port. et Lov. 1. 4. 5. solito errore, ob neglectam adjectam notam, *concep'it*, vel *concepit*. Vide ad XI. 14. § 10. et ad c. 15. § 7.

§ 5 *Ad dominationem pandere viam; sed tamen Claudios, Cassios*] Verba sunt Nonii voce 'Pandere.' 'Pandere Varro existimat ea causâ dici, quod qui ope indigerent, et ad asylum Cereris confugissent, panis daretur. Pandere ergo quasi panem dare, et quod numquam fanum talibus clauderetur. De vita populi Romani lib. I. Hanc Deam Ælius putat esse Cererem; sed quod, in Asylum qui confugisset, panis daretur, esse nomen fictum a pane dando pandere, quod est aperire.' Ad hanc vocabuli proprietatem Livium adindere voluisse miro acumine Doujatius conjicit. Ita vero conjiciendi occasionem

ipsi dedisse videtur, tum quod hunc Livii et illum Nonii locum simul junctum in Calepino suo invenerit; tum quod in historia Sp. Mælii, qui frumenti in Etruria coëmti largitiones facere instituit, Livius verbo *pandere* usus sit. At si cogitasset, Livium non dixisse, 'nullum frumentum' vel 'panem datum Mælio,' sed 'nullam nobilitatem, nullos honores, nulla merita eniquam pandere viam,' ab hac conjectura abstinuisset: et quidem tanto magis, si fidem habuisset Vossio, cui visum est in Etymol. Ling. Lat. in voce 'Pando,' Varro-nem, etymologiam illam proponen-tem, suo more luisse. Ceterum si non, pro sed tamen, male præferunt Leid. 2. Lov. 1. et in margine Voss. 1. sed tum Lov. 2. utroque juncto si non tum Lipsiens. Præterea τὸ *Cassios* omittunt Lipsiens. Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *Cassiosque* præferunt Lov. 2. 4. et Gaertn. Paulo ante *quam*, pro *quamquam*, est in Gaertn. eodem, omis-sa per librarii inertiam syllabæ duplica-tione. Vide hoc lib. ad c. 12. § 8.

Sustulisse animos, quod nefus fuerit] Scribe *quo nefas fuerit*. Adverbium est loci. *Rhen.* Vocem *suis* nescit Hav. Tum *quo*, pro *quod*, firmant omnes nostri, nisi quid τὸ *quod* sit in Lov. 4. et a m. sec. in fragm. Hav. et quos habeat Harl. 1. *Quo et quod* passim in codd. scriptis confundun-tur. Vide ad xxxvi. 33. § 3.

§ 6 *Frumentarium divitem, bilibre farris sperasse libertatem se civium suo-rum emisse*] In volumine veteri legi-tur *bilibris farris*. Din locum expen-denti venit in mentem, optime legi posse *vilibus farris libris*. Nam arbitror scriptum primo fuisse *vili-bus farris libris*. Et *v* litera mu-tata in *b*, more librariorum, factum est *bilib*. Alius deinde adjecit *ris*, inducta dictione *farris*. Est autem non incommoda sententia, Sp. Mæ-lium, cui tribunatus plebis magis op-tandus, quam sperandus fuerit, fru-

mentarium divitem, vilibus libris far-ris sperasse libertatem se civium suo-rum emisse. *Rhen.* In omnibus anti-quis libris legitur *bilibre farris*. Quam lectionem immutavit Rhenanus. Est autem optima sententia, si binas li-bras pro vili pretio ponat, quippe quum sic etiam locutus sit in vi. 17. 'Selibris ne farris gratiam servatori relaturum?' 'Bilibrem' autem et 'trilibrem' dici docet Priscianus de Mensuris p. 1356. [In aliis legitur *bilibra farris*. Nam 'bilibris' est ad-jectivum, ut apud Martialem Epigr. III. 45. et Epigr. XI. 50. 'mullumve bilibrem.' Sed considerandum erat, qua ratione hic dicatur *bilibre farris*. Quod si legeretur in ablativo *bilibri farris*, melius fortassis intelligeretur: nec male *bilibra farris*. Sed *bilibre farris* non ita clare.] *Sigon.* Veteres frumentum non solum metiri, sed et appendere solebant: quod nunc quo-que in paneficio observamus. Hinc illud Livii hoc loco *bilibri farris*. Iterum vi. 17. 'Selibrisne farris gra-tiam servatori relaturum?' et illud Horatianum Sat. 1. 5. 'cui satis una Farris libra foret, tenni sic tamque pusillo.' In lege XII. tabularum apud Gell. XX. 1. 'Si volet, suo vitito: ni vivit, qui eum vinctum habebit, li-bram farris in diem dato.' 'Farris' autem nomine etiam farina intelli-gitur. Itaque apud jurisconsultum l. 7. § 1. ff. ad legem Juliam Repe-tund. legendum censeo *Frumentumre publice dandum præbendum, appenden-dum*: non, ut vulgo, *apprehendendum*, ant, ut quidam emendat, *approbandum*. Turneb. Advers. II. 13. Scrip-tus Rhenani habuit *bilibris*, ex quo facit ille *vilibus libris*. Sigonius tue-tur alterum; ut 'bilibrem' et 'trili-brem' adjective dicimus. Malit ergo Glareanus *bilibri*, ant *bilibra*. Scio 'bilibres offas' Plinii XVIII. 11. sed salva sit optimi libri ed. *bilibris*: quod utique est a 'bilibra' substan-tivo sic formato, ut 'selibra,' ut 'bi-

mensis, bilanx.' Nec opus singulari, quia in multos intelligendum datas singulas bilibras. Sic vi. 17. 'Selibrisne farris gratiam servatori patriæ relatam?' quia multi contulerant Manlio singulas selibras. Dixerat v. 47. 'Cui universi selibras farris et quartarios vini ad ædes ejus, quæ in arce erant, contulerunt.' Lex duodecim tabb. apud Gell. xx. 1. 'Libras farris in dies dato.' Frustra criminatur G. Fornerius Select. 1. 6. infinitum esse, atque eo auget nexorum demensum, scribendo *libra S.* quod sit *selibram*. Finitum utique est 'libras in dies,' et significat quot diebus unam libram. Plautus Anular. 1. 2. 29. 'nostræ qui est magister curiæ, Dividere argenti dixit nummos in viros.' Cato de Re Rustica c. 58. 'Loram bibunt menses tres: mense quarto heminas in dies: mense quinto, sexto, septimo, octavo in dies sextarios, &c. Hoc amplius Saturnalibus et Compitalibus in singulos homines congios.' Sic mox Livius cap. seq. 'Frumentum Mælianum assibus in modios æstimatum.' J. F. Gron. In adnotatione ad hunc locum describenda manus Rhenani aberravit: nam, pro *inducta dictione farris*, scribendum, ut sensus constet, *inducta dictione libris*: vox enim *farris* in omnibus exstat Mss. at contra *libris* in nullo excuso invenit, quam propterea librarios induxisse accusat. Id ideo moneo, quoniam error hic in alium errorem Gronovium conjecerit, ex vitiosa illa scriptura existimantem, Rhenanum repositum voluisse *vilibus libris sperasse*, quem ex adposita nota patet scribendum putasse *vilibus farris libris sperasse*. Sed recte idem vir magnus hanc ejus conjecturam inprobat; quam etiam nullus vel scriptorum vel excusorum codd. firmat. Nam *vilibre libris farris* est in Flor. *bilibere farris* præferunt Voss. 1. et Leid. 2. *bilibre farris* Voss. 2. Leid. 1. Lov. quinque, Harl. ambo,

Port. Lipsiens. Gaertn. fragm. Hav. a m. sec. Klockian. et Hearnii Oxon. L. 2. B. et N. *bilibri farris* Hav. In fragm. autem Hav. quamvis primigenia scriptura erasa sit, vestigia tamen, quæ supersunt, indicant a m. pr. *bilibris farris* exaratum fuisse, quod et Rhenanus in suo invenit, et optime Gronovius probavit. Et hæc etiam lectio firmatur a scriptura Flor. cod. modo memorata. Librarius enim *vilibre libris* exhibens indicare voluit, se duplicem lectionem *vilibre* sive *bilibre*, et *bilibris* in exemplari suo invenisse. Recte autem Gronovius docuit 'bilibris' esse a recto 'bilibra,' et 'bilibris farris' dici, quia duæ libræ sive singulæ bilibræ datæ erant in multos. Ita Plin. xiv. 16. 'Nardi et malobathri selibris in musti congios duos additis.' xviii. 3. 'M. Marcus ædilis plebis primum frumentum populo in modios assibus donavit:' id est, quemque modium uno asse. Et eo sensu Gronov. verba Livii emendanda docuit, quæ supra obcurrunt iii. 24. 'Ni ita esset, multi privatim ferebant Volscio judices:' id est, quisque unum, adeoque multi multos, alius alium. Alibi etiam hujus locutionis in Livio exempla supersunt. Infra vii. 37. 'Iisdem militibus legiones libras farris et sextarios vini contulerunt:' id est, quisque unam libram atque unum sextarium. xxi. 36. 'Millibus pedum et centenis equitibus in singulas' legiones 'adjectis:' id est, mille pedibus et centum equitibus in quamque legionem. xxvi. 47. 'Pateræ auræ fuerunt ducentæ septuaginta sex, libras ferme omnes pondus:' ubi indicat unamquamque fere pateram auram habuisse pondus libræ. xxxix. 15. 'Stipendium præterea iis coloniis in millia æris asses singulos imperari:' id est, in singula millia imperari singulos asses. Vide ibidem Gronov. xxxvii. 45. 'Pro inpensis dein-

talentum Euboicorum dabitur: quingenta praesentia; duo millia et quingenta, quum senatus populusque Romanus pacem comprobaverint; millia deinde talentum per duodecim annos. Id est, mille talenta quolibet anno, idque spatio duodecim annorum. Eam locutionem, praeter Forner. recte a Gronovio castigatum, non intellexit etiam Rivard. ad Leg. XII. Tab. c. 8. qui loco Gellii a Gronov. landato legebat *libram farris endodie dato*. Ceterum *frumentarium neque divitem*, media voce perperam adscita, est in Lov. 5. Tum autem *sperasse* exsulat a Lov. 1. In principio autem hujus §, Mælii praenomen *Sp.* sive *Spurium* deerat in Gaertn. Denique *contribunatus*, pro cui *tribunatus*, habet Lov. 3.

Victorem finitimorum omnium populum in servitutem pellici posse] *Victorem finit. omnium populorum* Hav. Male. Ita 'princeps terrarum populus, victor gentium populus' inlustravi ad Livii Praefat. § 3. 'liberator populus' xxxv. 17. 'Et alias civitates, simul duas jugum exnisse vidissent, ad liberatorem populum defecturas.' Vide Jensii Lect. Lucian. 1. 8. Pariter 'potio indigena' apud Flor. 11. 18. 'Quum se prius epulis, quasi inferiis, implevissent carnis semicrudæ et celiæ: sic vocant indigenam ex frumento portionem:' ubi vide Duker. 'exercitus tyro' apud Frontin. 1. 3. ex. 2. 'Quum veteranum exercitum haberet, hostium autem tyronem esse sciret:' ubi vide Oudend. ut autem hic est 'victor populus,' ita 'victor exercitus' dixit idem Frontin. 11. 2. ex. 11. 'Sparsos milites per Numidiam persecutus, eorum exercitum findit, in illam diem terra marique victorem:' ubi vide Tennul. Insuper *pellici* Portug. *pellici* Voss. 2. Harl. ambo, et Neapol. Latini: *pell* Lov. 2. 4. et Lipsiens. Paulo ante *tantum*, pro *ratum*, Lov. 4. a m. pr. et Lipsiens.

§ 7 *Quem senatorem concoquere civitas vix posset*] Verbum *concoquere* semper in libris manu exaratis corruptum est. Nam et hic et supra pro illo referunt Mss. *cum quo vivere*. Pal. 2. *quem senatorem ferre civitas*: ad marginem autem *conquore*. Andreas *quem sen. compati civitas*. Campan. *quem sen. ferre, cum quo vivere civitas*. Gebh. Td *concoquere* in contextu fragm. Hav. a m. pr. aberat, sed postea ab emendatrice margini adscriptum erat *quem sen. ferre civitas*; quomodo praefert etiam Lov. 5. Harl. 2. Port. et Hav. Neque multum inde abeunt Lov. 2. et Gaertn. qui *quem senatorem ferre vñ* (id est *ferre vere*) *civitas vix posset* praefert, et Lov. 4. in quo *quem sen. civitas vix ferre posset* ordine verborum mutato obcurrit. Sed *quem sen. cum quo vivere civitas* habent Lov. 3. et Voss. 2. quæ lectio ex glossa interpretis nata videtur. Reliqui nostri servant *concoquere*, vel *conquore*, litera *c* mutata in *qu*. Vide ad ix. 2. § 15. Unus tamen Leid. 1. inperite divisa voce *ēquoq. vere* praefert. Ceterum ex hoc loco probare conatus est Zamosc. de Senatu 1. 6. jam illo tempore plebeios senatores lectos esse; quod tamen ex eo necessario sequi non videtur. Sensus enim esse potest, humiliorem vulgo Mælium haberi, quam ut senatum explendi gratia in ordinem patriciorum referri, et ita in senatum allegi queat. Deminutus enim patriciorum numerus expleri solebat primoribus equestris gradus lectis, teste Liv. 11. 1. Indicare igitur potest Livius, Mælium non fuisse ex primoribus equestris gradus. Vide ad v. 12. § 11. Mox *legem, pro regem*, Lovel. 2. Vide ad Epit. Liv. lib. lxxxix.

Ab Diis orti, recepti ad Deos] *Ab Diis orti* Gaertn. *ab Diis sorti* Flor. et Harl. 1. principio *τοῦ ὀρτί* ultima vocis praecedentis litera adhaerente. Vide ad xxxvii. 29. § 8. Tum *recepti*

ad eos Flor. contrario errore ultima litera præpositionis *ad* absorbente primam vocabuli seq. Vide ad l. ii. c. 44. § 6. In verbis seqq. pronomen *id* deficit in Voss. 2. et Lov. 3.

§ 8 *Sanguine ejus expiatum, nisi tecta parietesque*] *Tò ejus* exsulat ab Lov. 3. et Voss. 2. ubi *tecta*, pro *nisi tecta*, præfert Hav.

Intra quæ tantum amentia conceptum esset] *Amentia tantum* Lovel. 1. 2. Voss. 1. Leid. 2. Lipsiens. et Harl. 2. Tum *esset* deficit in Voss. 2. at *conceptum esset* in Leid. 1. et fragm. Hav. a m. pr. Mox *dissipentur*, pro *dissiparentur*, Harl. 2. et Lipsiens.

Bonaque contracta pretiis regni mercandi] Libro secundo hujus Decadis c. 5. 'Ut contracta regia præda spem in perpetuum cum his pacis amitteret.' *Rhen.* *Contacta* sunt polluta, *μεμιασμένα*. Hinc 'contagium' pollutio *ἐκ παρατριβῆς*. Supra ii. 5. 'Diripienda plebi sunt data, ut contracta regia præda spem in perpetuum cum his pacis amitteret.' vi. 28. 'Etenim si diem contactum religione, insignem nomine ejus loci, timeant Romani.' vii. 6. 'Quæ ut primum contracta sint ab eo, a quo nec jus nec fas fuerit.' x. 28. 'Contacturum funebribus diris signa.' xxi. 47. 'Contactosque eo scelere velut injecta rabie ad arma ituros.' xxix. 8. 'Illa pecunia omnibus, contactis ea violatione templi, furorem objecit.' Ibid. c. 18. 'Milites contactos sacrilegio furor agitat.' xxxi. 8. 'Multis in Italia contactis gentibus Punici belli societate.' xxxviii. 55. 'Ut omnia contracta societate peculatus viderentur.' *Gebh.* Nescio an legendum *contracta*: id est, quæ contracta ab eo fuerant, ut pretio sibi regnum pararet. *T. Faber.* *T. Faber* infelici conjectura *contracta*. Livius iv. 9. 'Velut contracta civitate rabie duorum juvenum.' Et sæpe alibi. Servius ad Virgil. *Æn.* iii. 233. 'Pollutum sacrificium contactum dicitur.'

Duk. *Contacta* Hav. *contracta*, ut *Faber* conjecit, Voss. 2. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. L. 1. et N. quod etiam commodius Hearnie judicat. Mihi secus videtur, qui tum codd. auctoritate nisus, tum exemplis a Gebhardo landatis evictus, Livium ita sæpissime loqui solere, vulgatum probo. Vide etiam ad ii. 5. § 2. Non raro autem 'contactus' et 'contractus' in Mss. commutantur. Vide ad vi. 28. § 6. Vulgatum adversus Fabrum etiam in margine Livii defendit Perizonius, adscripto loco ex c. 9. hujus lib. 'Velut contracta civitate rabie duorum juvenum.' Præterea non male Donjatins adversus Fabrum observat, 'bona contracta pretiis regni,' pro bona parata, acquisita ad pretia regni, sive ut pretia regni essent, ut eo regnum emeret, haud facile aliquem dicturum. Ceterum bona quoque Lov. 4. Vide ad v. 27. § 1.

Jubere itaque, quæstores rendere ea bona, atque in publicum redigere] Publicatio bonorum tantum exercita antiquitus fuit, ait vir doctus, in crimine perduellionis et hostilitatis ac fortasse parricidii: ita enim et Ciceronis damnati a Clodio, et M. Lepidi a senatu publica facta, quia secutus Antonii sectam. Primus publicationem ad omnia crimina (publica intelligo) traxit Cæsar: qui, ut Suetonius ait in Cæsar. c. 42. 'Pœnas facinorum auxit: et cum locupletes eo facilius scelere se obligarent, quod integris patrimoniis exsulabant, parricidas, ut Cicero scribit, bonis omnibus, reliquos dimidia parte multavit.' Tenuit ea lex sub Augusto: qui tamen, cum multis divitibus vel dimidia pars nimix essent opes, et in ipso exilio caussa luxus, sanxit, ut iis omnibus, quibus aqua et igni interdictum, (id est, jurisconsultorum verbo, deportatis) non plus possidere liceret quingentis millibus nummum. Dio l. lvi. p. 587. Intenditque iterum sævitiam

eam Tiberius lata lege, quæ interdictis aqua et igni adempta omnis testamenti factio. Idem Dio l. LVII. p. 618. Quam legem interpretans Caius l. 8. π. Qui testam. fac. poss. 'Si cui aqua et igni interdictum sit,' inquit, 'ejus nec illud testamentum valeat, quod ante fecerit, nec id, quod postea. Bona quoque, quæ tunc habuit, cum damnaretur, publicabuntur.' *Modius.* *Lubere itaque quæstores* Harl. 1. errore scribæ libarii. Vide quæ olim notavi ad Silii Ital. iv. 747. *jubere ita quæstores* Leid. 1. Sed ultima syllaba vocis itaque absorpta est a prima seq. *quæstores.* Vide ad XLI. 2. § 3. *jubere igitur quæstores* Gaertn.

CAP. XVI. § 1 *Ut monumento area esset oppressæ nefariæ spei*] *Monumenta area esset* fragm. Hav. a m. pr. unde conjici posset, forte voluisse scriptorem ejus codicis *monumentum arca esset.* Sed vulgatum, ob aliorum codicum, qui in *monumento* conspirant, auctoritatem præfero. Vide ad v. 54. § 5. Præterea *archa*, pro *area*, Leid. 2. et Hav. *ut monumento ea re esset oppressa nefariæ spei* Gaertn.

Dirui extemplo jussit] Pal. 2. *provi.* Gebh. Omnes nostri recte *dirui* tuentur, nisi quod ejus loco sit *dum* in Gaertn. Supra II. 41. 'Invenio apud quosdam, a quæstoribus diem dictam perduellionis, damnatumque populi judicio, dirutas publice ædes: ea est area ante Telluris ædem.' VIII. 19. 'Ædes fuere in Palatio ejus, quæ Vacciprata, diruto ædificio publicatoque solo, adpellata.'

Id Æquimælium adpellatum est] Vet. lib. *Æquimælium.* Sigon. *Id equi Melium* Hav. *id equum Melium* Leid. 2. Quum ipsius Mælii nomen per diphthongum scribatur, ut dictum est ad Epit. hujus libri, area domus ejus, ex ipsius nomine adpellata, etiam eadem orthographia scribi debet.

Delph. et Var. Clas.

Livius.

Dicitur enim 'Æquimælium, quod æquata Mælii domus publice, quod regnum occupare voluit is,' teste Varr. de Ling. Lat. iv. 37. De Æquimælio vide Donat. de Urb. Rom. II. 27. et Nardin. in Roma Vetere III. 15. ac v. 5. Ceterum *adpellatum esse Flor.* verum *τὸ est* omittitur in Harl. 1.

§ 2 *L. Minucius bove aurato extra portam Trigeminam est donatus, &c.*] Eadem tradit Plinius XVIII. 3. 'Minucius Augurinus, qui Sp. Mælium coarguerat, farris pretium in trinis nundinis ad assem redegit undecimus plebei tribunus: qua de causa statua ei extra portam Tergeminam a populo stipe collata statuta est.' *Sigon.* *Bovem auratum* non sine suspitione corrupti loci lego: primum, quia Plinius duobus locis XVIII. 3. et XXXIV. 5. non *bove*, sed *statua* donatum eum scribit extra portam Trigeminam, stipe collata: deinde, quia non persuadeor, rudi illa ætate statuas fuisse auratas; quas multis annis post Romæ non legimus. Imo Livius XL. 34. Valerius II. 5. ex. 1. Anniannus XIV. 6. notant, statuum auratam nec in Urbe, nec in ulla Italiæ parte visam, priusquam a M'. Acilio Glabrione patri poneretur in æde Pietatis. Id fuit A. U. C. DCLXII. Adde vetustum meum codicem, qui præfert *Minucius bñ auro.* Correctionem tamen nunc non erno, nisi si *bove et agro.* Lipsius, Elect. I. 8. *Bñe aurato* Ms. Ego hic 'bovem auratum' capio bovem auratis cornibus: ut VII. 37. Decius ob virtutum bove auratis cornibus donatus est. Vel lege *bove aratore*, vel *aratorio.* Vide Cujac. Observ. IV. 20. Klock. Lipsius, Elect. I. 8. factum istud (bove aurato donatum esse) refellit. Ipse conjicit *bove et agro.* Quid, si *bove et auro*, vel *bove tauro.* Grut. Lipsianus codex *bñ auro*, unde conjicit dominus *bove et agro* Elect. I. 8. Voss. I. sane *aurato*, sed in mar-

20 X

gine antiqua manu, *arvo*. Forsitan igitur *bove et arvo*. J. F. Gron. Præter codd. Leid. 2. qui idem est ac codex Lipsii, Lov. 1. ei consentientem, Lipsiensem, qui præfert *bene aurato*, Flor. in quo est *bove aturato*, et Voss. 1. cujus scripturam Gronovius in medium protulit, reliqui omnes manu exarati in vulgatum conspirant, quod tamen mihi quoque omnino vitiosum et a librariis corruptum esse videtur. Quum Plinius XVIII. 3. statuæ meminerit, quæ Minucio extra portam Trigeminam, a populo stipe collata, statuta est, hic vero bos auratus vocetur, hinc Clericus simulacrum bovis deauratum fuisse conjicit; conjecturam tamen doctiorum judicio submittit. Contra Harduin. ad loc. illum Plinii statuum a bove distinguit, dicens præter statuum a Plinio memoratam, cujus memoriam servare credidit nummum gentis Minuciæ apud Patin. p. 179. in quo expressa columna, cui inposita viri statua est, adjecto annonæ symbolo, spicis duabus, &c. etiam secundum Livium Minucium donatum fuisse aurato bove. Contra Nardinus in Rom. Vet. VII. 9. locum corruptum etiam credit, et ex Plinii XXXIV. 5. qui populum unciariam stipem contulisse narrat, *binis aris*, pro *bove aurato*, scribendum suspicatur; et ex Livio ita emendato vicissim Plinio lucem accendere conatur, existimans unciariam illam stipem non semel a volente populo conlatam, sed binis illud vicibus factum videri. Verum nemini facile hanc emendationem recipiendam esse probabit. Jac. Gronovius, quum olim discipulis Livium exponeret, bovem auratum nugatorium esse monuit, idque magis patere, quod eo donatus dicatur extra portam Trigeminam. Ipse itaque conjicit, legendum esse *bove ac prato*; et eo modo memorari docet 'prata Quinctia' III. 26. 'prata Flaminia' III. 54. et 63. ac 'Vacciprata'

VIII. 19. Et hæc emendatio quam proxime ad vulgatam scripturam accedit, quam etiam veram esse suspicabor, donec magis commoda proferatur.

Assibus in modios æstimatum plebi divisit] Febriunt hic libri nostri, e quibus Pall. 1. ac 3. *extimatum plebi dimisit*; Pal. 2. *extimatum plebi divisisset*. Gebh. Perperam tantum distinctis vocibus *modiosa ē stimatum plebi divisit* Leid. 1. Sed *in modios extimatum plebi divisit* Voss. 1. Lov. 1. 2. 4. Lipsiens. et fragm. Hav. *in modios extimatum plebi divisisset* Hav. *in modios æstimatum plebi dimisit* Port. a m. pr. *in modios extimatum plebi dimisit* Voss. 2. Leid. 2. et Lov. 3. passim in male confundendis vocibus 'æstimare' et 'extimare' sive 'existimare' turbarunt codd. scripti. Vide ad Livii XXXIV. 2. § 5. Idem etiam error in vocibus 'dividere' et 'dimittere' commissus est. Vide ad XXXVII. 45. § 19.

§ 3 *Transisse a Patribus ad plebem*] *Transisse*, Gaertn. Vide ad Epit. Liv. lib. CIII. Tum voces *a Patribus*, quæ in reliquis scriptis et edd. omnibus supersunt, ab uno Leid. 2. exulant: quemadmodum mox præpositio *ex* ab Hav. cujus loco *et* est in Gaertn. Paulo ante *Nunc Minucium*, pro *Hunc M.* idem Gaertn. quomodo etiam alibi peccarunt librarii. Vide Nic. Heinsium ad Nason. Epist. Her. XIII. 85. et quæ notavi ad Silii VI. 580. Error autem in scriptis frequentissimus est, ut confundantur litteræ *N.* et *H.* Vide ad Liv. XXXII. 20. § 7.

§ 4 *Ceterum vix credibile est*] Ita primus Aldus edidit; et consentiunt codd. mei. Priores excusi ignorant vocem *est*. Ceterum quod Livio vix verisimile videbatur, attamen verum fuisse existimat Pighius in Annal. ad a. CCCXIV. p. 173. tum auctoritate Plinii XVIII. 3. tum quoniam Ti. Minucius Augurinus a. CDXLVIII. ple-

beii consulis locum obtinet, unde hoc tempore Minucium præfectum annonæ ad plebem transiisse, et ita tribunum plebis factum esse colligit.

Idque potissimum exemplum a patricio homine introductum] Pal. 1. ac 3. *idque pessimum exemplum ab patricio.* Gebh. *Pessimum exemplum* etiam Voss. 2. et Lov. 3. *ab patricio* autem Hav. Sed *exemplo a patr. hom. intr.* Voss. 1. *exemplo a patr. hom. introducūt* Leid. 2. et Lov. 1.

Nec deinde id plebem concessum semel obtinuisse] Quidam codd. habent *plebi*: ut sit, 'semel concessum plebi.' Alii habent *plebem*: ut sit, 'obtinuisse plebem semel concessum.' Glar. *Plebi concessum* non modo præter Flor. et forte etiam Lipsiens. omnes scripti mei, ut et Hearnii Oxon. B. N. L. 2. et Neapol. Latini, sed et, quas vidi, edd. usque ad Frobenianam, quæ a. 1531. *plebem concessum* recepit. Insuper, trajectis perperam vocibus, *obtinuisse semel* Leid. 2. et Lov. 1. Mox autem voces *aut certe tentasse* omittuntur in Lov. 4. quibus etiam vix locus esse posset, si cum plerisque scriptis et vetustioribus excensis *plebi* legendum foret. Quum autem reliqui omnes vocabula illa servant, ibi etiam potius *plebem* legendum esse existimo. Et ita 'obtinere' hic accipiendum non est pro consequi, sed pro perseverare in tenendo, obstinate tenere; ut Gronov. docet ad III. 36. § 9.

Ante omnia refellit falsum imaginis titulum] Imagini domesticæ L. Minucii falso tribuni plebis nomen affixum fuisse significat ab iis, qui laudem familiæ ex eo magistratu tituloque quærebant. Sic VIII. 40. 'Vitiatam memoriam falsis imaginum titulis reor, dum familia ad se quæque famam rerum gestarum honorumque fallente mendacio trahunt.' Sic III. 58. 'Ap. Claudium decemvirum, virum honoratissimæ imaginis futurum ad posteror, legum latorem, condito-

remque Romani juris.' Sigon. Livius XXI. 31. 'Res inde gestas gloriamque insignem ducis, et argentes titulum imaginis posteror, ut dictator prodicatorum diceretur, facile obtinuisse.' *Imaginis falsum titulum*, transpositis vocibus, est in Lov. 4.

Paucis arte annis lege cautum, ne tribunis collegam cooptare liceret] Quod dicitur de cautione, ne tribunis collegam cooptare liceret, nusquam in Livio lectum ante. Rogationis interpretationem vide A. U. C. CCCVI. consulibus L. Valerio ac M. Horatio ad finem III. 64. ni quis Treboniam legem id posse contendat, qua de, anno deinde proximo CCCVII. III. 65. Glar. Patet ex his, Glareanum existimasse, legis, qua cavebatur, ne tribunis collegam cooptare liceret, vel numquam antea Livium mentionem fecisse, vel id factum esse III. 65. Verum quum Parisienses anno 1573. perperam lapsis operis librariis, in nota Glareani edidissent *ne quis Treboniam legem*, pro *ni quis T. l.* et reliqui recentiores editores eos secuti essent, unde sensus verborum Glareani alius ac contrarius efficiebatur, eorum errore ablatum JCTus et antecessorum Parisiensium primicerius J. Doujatius minus recte existimavit, contendere Glareanum, cautionem hanc Treboniæ legi, A. U. C. CCCVII. latæ, assignari non posse: adversus quem deinde probare conatus est, legem Treboniam latam esse abrogandæ alterius legis causa, quæ tribunos, si qui numero deessent, a collegis cooptari juberet, adeoque per legem Treboniam cooptandi potestatem ipsis ademptam fuisse: quod integer et a librariis non corruptus Glareanus numquam negavit.

§ 5 Q. *Cacilius*, Q. *Junius*, *Sext. Titinius*] *Titinius* scribe ex Græcis et Mss. Latinis libris, itemque nummis argenteis. Sigon. *Que* vel *Quæ*, pro prænomine Q. utroque loco præ-

ferunt Voss. 2. ac Lov. 3. et 5. posteriori tantum Leid. 1. Deinde *Cecilius* Lov. 2. *Cicilius* Harl. 2. et Lipsiens. *Citilius* Voss. 1. *Celius Catilius* Flor. *Titilius* Leid. 2. Denique *Titinius*, ut Sigonius voluit, est in Flor. Voss. utroque, Leid. utroque, Lov. 1. 3. 5. fragm. Hav. et priscis edd. *Ticinius*, mendose quidem, attamen unica tantum litera *n*, habent Harl. 2. Port. Hav. et Neapol. Latini: corruptius *Citinius* Lipsiens. *Cōcīnus* Gaertn. *Titinnius* primus Aldus vulgavit. Sed alterum *n* expunxi. Vide ad III. 54. § 13.

Neque tulerant de honoribus Minucii legem] *Non tulerant* Lov. 4. Deinde *Minuci* Leid. 1. pro quo facili lapsu ob literarum similitudinem ac ductuum adfinitatem datum est *inimici* in Voss. 2. Leid. 2. et Lov. 3. Mox *vocula et non comparet* in Voss. 2. et pro *nunc Servilium*, Leid. 2. habet *nec Servilium*. Alio ordine *nunc Servilium*, *nunc Minucium* est in Lov. 5. Denique *non destiterunt*, pro *non destiterant*, Lov. 2.

§ 6 *Pervicerunt igitur, ut tribunorum*] *Pervicerant* Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. 1. 4. Port. Lipsiens. Hav. et fragm. Hav. *Pervincerant* Lov. 3. *Pertulerant* Lov. 5.

Haud dubii, quin sex lectis] Antiqua lectio, *haud dubii, quin sex locis*. Rhen. Vet. lib. *haud dubia spe, quin*. Sigon. Pall. 1. ac 3. *haud dubia, quin sex locis*. Pal. 2. cum Camp. *haud dubia spe, quin sex locis*. Andreas *haud dubie, quin sex locis*. Gebh. In antiquis hoc *sex lectis* non invenio, præterquam in Aldina, Juntæ, et Frobeniana. Ceteræ omnes, etiam Curionis et Gryphii, *locis*, quæ Borbet. etiam Voss. Rott. et meliorum Pall. scriptura est. Infra c. 57. 'Primo-ribus Patrum splendore gratiaque ad petendum præparatis, omnia loca obtinuerunt.' L. v. c. 10. 'Comitiis tribunorum plebis numerus expleri nequivit. Pugnatum inde, in vacua

loca ut patricii cooptarentur.' VI. 37. 'Qui octona loca tribunis militum creandis occupare soliti sint.' IX. 30. 'Quæ antea, perquam paucis suffragio populi relictis locis, dictatorum et consulum ferme fuerant beneficia.' X. 15. 'Ut patricii recuperarent duo consularia loca.' J. F. Gron. *Haud dubiæ, quin* habet Harl. 1. *aut dubia, quin* Leid. 1. *haud dubia, quin* Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. 5. Gaertn. Port. et fragm. Hav. a m. sec. in quo *haud dubie, quin* est a m. pr. *haud dubia spe quidem sex* Hav. *haud dubia quidem spe sex* Harl. 2. Præterea *locis* etiam omnes mei, nisi quod *lectis* sit in uno fragm. Hav. a m. sec. *quin bis seni* in Lov. 2. *quin sex bis seni locis* in Gaertn. *quin in sex locis* in Leid. 2. Sed *rd in*, quod a reliquis omnibus abest, repetitum videtur ex proximæ vocis ultimis literis. Tandem *quin senex locis* præfert Voss. 1. a m. pr. pro quo in margine emendatur *quin senos locis*, quod habent etiam Lipsiens. nnde suspicio nata est, legendum esse *quin senis locis*. Livio enim admodum frequens est, numero distributivo uti pro cardinali. Ita VI. 37. in nota Gronovii; cui addo similem, ex quo etiam *locis*, pro *lectis*, hoc loco firmatur, ex v. 2. 'Non fuisse, ne in octo quidem tribunis militum, locum ulli plebeio. Antea trina loca cum contentione summa patricos explorare solitos, nunc jam octojuges ad imperia obtinenda ire.' Alibi etiam apud Nostrum distributivus pro cardinali occurrit. v. 33. 'Ii in utrumque mare vergentes incolere urbibus duodenis terras.' IX. 30. 'Ut tribuni militum seni deni in quatuor legiones a populo crearentur.' X. 18. 'Literas ad collegam arcessendum ex Samnio missas in trinis annalibus invenio.' XXI. 49. 'Inter hæc trina castra hostium Scipiones frumentum, cujus inopia erat, advexerunt: ' ubi vide quæ notantur. XXXIV. 11. 'Quia millia

militum satis esse; nec hostes, si tanta manus venisset, mansuros.' XLII. 7. 'Pax deinde data petentibus Corsis, et exacta ceræ ducena millia pondo.' Similiter distributivo pro cardinali ntitur, licet distributive locutus addat insuper 'in singulos,' vel 'in capita:' ut xxxix. 38. 'Quum eas legiones quatuor descripsissent, quod plus quam quina millia peditum trecenti equites in singulis legionibus esset, dimitterent:' ubi plura exempla videri possunt. Et eo modo distributivis etiam alii passim utuntur. Virgil. *Æneid.* l. i. vs. 381. 'Bis denis Phrygium conscendi navibus æquor.' *Æneid.* x. 213. 'Tot lecti proceres ter denis navibus ibant.' *Æneid.* xi. 326. 'Bis denas Italo texamus robore naves.' Silius Italic. iii. 398. 'Ter denos decies emensus belliger annos.' Si autem hoc loco *senis locis* placet, existimandum est errorem (ut pro eo *sex locis* in reliquis codd. legatur,) ortum inde esse, quoniam numerus per notam scriptus fuerit, quam librarii male exposuerunt: quomodo sæpissime alibi peccarunt. Vide ad vii. 3. § 3. ubi *duobus* quidam codd. præferunt pro *secundum*: præsertim vero distributivum mutarunt in cardinalem. Vide ad xxxii. 17. § 2. Verum quum tamen reliqui codd. vocolam *sex* constanter servant, potius librarium Voss. 1. aberrasse puto, et *senex*, pro *sex*, scripsisse, idque deinde ab æque inperito pejus in *senos* interpolatum esse. Nihil itaque muto. Mox alio ordine *creari jam licebat* Lov. 5.

Et plebei aliqui, profitendo se ultores fore] Harl. 2. qui supra τὸ *quin* omiserat vel ejus loco vocem aliam exhibuerat, hic, pro *et*, præfert *quod*. Sed 'hand dubia spe, quod crearentur' non est Livianum. Præterea *plebei* Flor. Leid. 1. et Port. *plebi* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. Hav. fragm. Hav. et Lipsiens. a m. pr. *plebis* Lov. 2. et 4. *plebes* Gaertn. Denique *ali-*

quid, pro aliqui, Voss. 2. Leid. 1. Lov. 3. Hav. et fragm. Hav. aliquod Lov. 5. An forte legendum est plebei aliquot? ut est in Lov. 2. et 4. Certe aliquos et aliquot librarii alibi commutarunt. Vide ad vi. 37. § 8. Mox transpositis vocibus ultores cædis fore Mæliana Lov. 4.

§ 7 *Agitata multis eo anno et variis motibus*] *Agitata multis et variis eo anno motibus* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *agitata eo anno multis et variis motibus* Hav. Mox *judicaturæ*, pro *dictaturæ*, Flor.

§ 8 *Prælati suffragiis* Quintio M. *Æmilii vir summæ dignitatis. L. Julium tertium creant*] Ita quidam codd. habent: at alii M. mutarunt in *Mamercus*. Ego autem *Mamercus* cognomen puto, ut de eo patet, qui ad finem hujus libri c. 61. A. U. C. ccccl. et libro sequenti ab initio c. 1. quem existimo hujus fuisse prolem. Et vide hoc dicendi genus in horum trium tribunorum nomenclatura: tum an non potius *tertium creat* legendum. *Glar. Mamerci* prænomen tribus literis notatur in lapidibus Capitolinis MAM. AEMILIIVS. *Sigon.* Errore librarii *Prælati suff. Quintus Mamercus Æm.* Voss. 2. Neque longe discedunt fragm. Hav. et Lov. 2. *Quintius* præferentes. Ambigue *Prælati suff. Q. Mamercus Æm.* habent Gaertn. ac Lov. 3. et 5. In quales codd. si *Glareanus* incidisset, inde ipsi opinio *Mamercus* cognomen esse, firmata fuisset, idque non suo loco positum credidisset. Interim M. *Æmilii* est in antiquioribus edd. pro quo *Mamercus Æmilii* jam a. 1495. Mediolani editum vidi. Et sane *Mamercus* est in omnibus scriptis meis, nisi quod *Mauricus* habeat Hav. *Mamercus* Leid. 1. *Mamercus* autem Romanorum prænomen fuisse, hodie inter omnes constat. Quem autem *Æmilium* *Glareanus* ex l. hujus fin. et sequentis initio hoc eodem cognomine laudat, non *Mamercus*, sed

Mamercinus cognominatus est, ut ad iv. 61. § 1. et ad v. 1. § 2. Sigonius observavit. Male etiam Glareano τὸ *creant*, quod in omnibus scriptis et editis superest, displicuit; pro quo malebat *creat*, quod est in Lov. 2. Causa esse videtur, quod ‘plebs creavit’ præcesserit; cui non recte *creant* subungi posse forte iudicavit. Verum admodum hospes esse debet in Livio, qui non videt Livianum illud in primis esse. Livius enim non modo collectivis singularibus verba pluralia addidit, (vide ad xxxv. 26. § 9.) verum etiam, ut grata varietate orationem distingueret, eidem colectivo singulari prioris membri verbum singulare, posterioris plurale iunxit. Supra i. 26. ‘Non tulit populus nec patris lacrimas, nec ipsius parem in omni periculo animum: absolveruntque admiratione magis virtutis, quam jure causæ.’ iii. 27. ‘Sic juvenus discurrit ad vallum petendum. Summere, unde cuque proximum fuit.’ c. 29. ‘Plebes vicit, ut quintum eosdem tribunos crearent.’ Infra vi. 24. ‘Hostis dolo, non metu, pedem retrulit: lenis ab tergo clivus erat inter aciem et castra: et, quod multitudo suppeditabat, aliquot validas cohortes in castris armatas instructasque reliquerant.’ viii. 19. ‘Ingreddenti fines senatus Fundanorum obcurrit, negant se pro Vitruvio secutamque ejus secutis precatum venisse.’ xxv. 34. ‘Cumensque is hostium, qui in confertos circa ducem inpetum fecerat, ut exanimem labentem ex equo Scipionem vidit, alacres gaudio cum clamore per totam aciem nuntiantes discurrunt, imperatorem Romanum cecidisse.’ xxvi. 21. ‘Exercitus Romanus iratus, partim quod cum imperatore non devectus ex provincia esset, partim quod in oppidis hibernare vetiti erant, segni fungebantur militia.’ xlv. 35. ‘Totus Macedonicus exercitus imperatori erat negligenter ad-

futurus comitiis ferendæ legis. Sed eos Ser. Sulpicius Galba stimulaverat, ut frequentes ad suffragium adessent.’ Et infinitis aliis locis. Ex continua Livii lectione id etiam obhæsit ei, qui Epitomas Livianas composuit lib. xxvi. ‘Quum per triduum in aciem utrimque exercitus omnis descendisset, certamen tempestas diremit. Nam quum in castra redissent, statim serenitas erat.’

CAP. XVII. § 1 *Ad Lartem Tolumnium Veientium regem ac Veientes defecere*] Primo *Laërtem* Hav. Deinde *Columnium* Lov. 2. et 5. *Columnium* Lov. 3. *Columium* Leid. 2. et Lov. 1. *Tolumium* Voss. 2. et Harl. 2. *Colupnium* Port. et fragm. Hav. a. m. pr. in quo *Tolūpnium* legitur a m. sec. *Columinium* Gaertn. Vide ad Epitom. hujus libri, et ad cap. seq. § 1. et ad c. 32. § 4. Hinc *Veientium* Hav. *venientium* Lipsiens. Vide hoc lib. c. 52. § 7. Tum *ad Veientes* Leid. 2. Sed passim voculæ *ad* et *ac* a librariis confunduntur. Vide ad xxi. 32. § 2. Verum et *ad Veientes* Lov. 4. Quod Livianum esse videri posset, si plures ac gravioris auctoritatis codd. concinerent. Vide ad vi. 28. § 6. Denique *deficere* Leid. 1. a m. pr. *de federe* Lov. 3.

§ 2 *Majus additum defectioni scelus*] Pal. 2. *Majusque addunt def. scelus, et C. Fulcinium*. Gebh. Similiter legitur in Hav. Sed *Majusque additum def. scelus* in Lov. 5. *Majus additum defectionis cælius* in Leid. 1. *Majus additum defectionis scelus* in Leid. 2. *Magis additum def. scelus* in Gaertn. Vide ad xxvi. 41. § 16. Tum et *C. Fulcinium* in Port. Lov. 5. et fragm. Hav. *C. Fulvium* in Harl. 2. *C. Fulcium* in Lov. 4. *Cum Fulcilium* in Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *C. Fulcilium* in Lov. 2. et Klockian. *Cn. Fulcilium* in Lipsiens. *C. Fulginium* in Flor. sollemni confusione literarum *C.* et *G.* Vide ad vi. 25. § 6.

C. Julium Tullum, Sp. Nautium, L.

Roscium] Horum legatorum meminit etiam Cicero Philipp. ix. 2. *Tulli Clinii*, *Sp. Ancii*. Neque Mss. libri a vulgatis dissident. Veteres libri Liviani habent *Clælium Tullum*, *Sp. Ancium*. Itaque satis mirari non possum, cur antiqua lectio immutata sit, et *C. Julium Tullum*, *Sp. Nautium* factum sit. 'Tullus' autem in Clælio prænomen est, ut in 'Tullo Hostilio' et 'Tullo Attio.' 'Ancia' vero gens Romæ fuit, ex qua 'Ancius Briso' tribunus plebis, de quo Cicero in Bruto c. 25. ab 'Anco' prænominine deducta. *Sigon.* *C. Julium Julum* legimus in correctioribus Livii exemplaribus, qui mendose in exemplaribus vulgatis *Clælius Tullius* dicitur. Qui item in Philip. Cic. ix. 2. inter eosdem legatos, ut opinor, pari menda vocatur *Tullius Clivius*. Opinor autem legationis istius principem fuisse hunc *C. Julium* consularem, qui et decemvir a. cccxi. fuerat. *Pighius*, *Annal.* ad a. cccxv. p. 174. Interpolata sunt hæc nomina. Nam libri *Pall.* *Clælium Tullum*, *Spurium Antium*. In postremo variant iidem. Primus enim ac tertius *L. Conscium*: secundus autem *Roscium*. Andreas *L. Roscium*. Amplius Campan. *Clælium Tullium*, *Servilium*, *L. Roscium*. Gebh. Sane et Sigonianum hoc probant Mss. Voss. Rott. alique. Sed tamen *Plinius* xxxiv. 6. hos legatos ita nominat: 'Inter antiquissimas' (nempe statuas) 'sunt et *Tulli Clælii*, *Lucii Roscii*, *Spurii Nautii*, *C. Fulcinii* in rostris, a Fidenatibus in legatione interfectorum.' *J. F. Gron.* Quod *Pighius* in correctionibus Livii exemplaribus se legisse professus est, in nullo inveni; neque etiam ab eo vel in uno lectum esse credo. *Dioclitum Trillum* habet Voss. 1. *Dioclitum Trillum* Leid. 2. *Dioclitum Trillum* Lov. 1. *Oclium Tullum* Lipsiens. *Clodium Tullum* Hav. *Clælium Tullum* Voss. 2. Port. et Gaertn. *C. Celium Tullum* Lov. 2. *Claudium Tullum* Neapol.

Latinii. Reliqui codd. mei *Clælium Tullum* servant. Neque multum hinc abeunt vetustiores typis descripti, qui *Chlælium*, vel *Clælium*, vel operarum errore *Cælium Tullum*, aut *Tullium* omnes præferunt usque ad Frobenium, qui a. 1531. *C. Julium Tullum* edidit. Et eam scripturam, licet interim *Sigonius Clælium Tullum* revocandum docuerit, et contextui restituerit, recentiores omnes servarunt usque ad Gronov. qui a. 1665. *Sigonio* recte obsecutus est. Et eo ducunt vestigia lectionum, quæ apud Cic. et *Plinium* a viris doctis in codd. manu exaratis repertæ sunt. *Ciceronis* enim codd. *Tullio Cluvio*, vel *Tullo Cluvio*, id est *Tullo Cluilio*, præferunt. 'Cluilius' autem et 'Clælius' ejusdem gentis nomen, tantum diversa orthographia scriptum esse, jam sæpius dictum est. Apud *Plinium* vero, ubi *Tulli Calii* edebatur, *Harduinus Tulli Clælii* in contextum recepit, et ita Ms. Reg. 2. habere notavit. Incertum etiam esse puto, utrum hic, sive *C. Julius Julius*, sive *Clælius Tullus*, legationis ad Fidenates missæ princeps fuerit; quamvis enim et apud Cic. et apud *Plin.* priori loco nominetur, alius tamen ordo apud *Livium* observatur: eum autem primum fuisse, non nisi ex ordine quo recensentur, verosimile reddi potest. *Pighii* conjecturam sibi etiam displicere, *Jac. Perizonius* ad marginem *Livii* testatus est. Deinde *Sp. Nautium* primum iterum obvium fuit in Frobeniana ed. 1531. et præter *Sigonianas*, in reliquis recentioribus usque ad *Gronovium*: quæ lectio primum recepta fuisse videtur ex *Plin.* ubi ita hodie adhuc vocatur, et *Harduinus* ad ejus exemplum *Ciceronis* lectionem, in quo *C. Antius* editur, refingendam censet; contra *Ferrarius* ad Cic. auctor est, se in Lang. Ms. invenisse *Sp. Actio*, apud *Plin.* autem legi *Sp. Matium*. At *Sp. Antium* præferunt hic *Flor.* *Voss.* ambo,

Leid. ambo, Lov. 1. 3. 4. Gaertn. Port. et fragm. Hav. quomodo potius, quam *Sp. Ancium*, scribendum puto, et etiam in contextum recepi. An enim gens 'Ancia' Romæ exstiterit, quæ, ut Sigonius censet, ab 'Anco' prænomine adpellata fuisset, merito dubito; neque alibi ejus mentionem reperi, nisi in lapide apud Gruter. p. DCCLIV. num. 12. ubi memoratur ANCIA. BONTAEI. F. Sed lapidis ejus auctoritatem illud minuit, quod eadem inscriptio referatur etiam p. DCCLX. num. 2. ubi vocatur ATTVA. BOVTIA. BOV. F. Contra 'Antia' gens Romæ satis nota est. Super sunt apud Ursin. Patin. et alios nummi antiqui cum inscriptione C. ANTIVS. C. F. et C. ANTIVS. RESTIO. et C. ANTIVS. C. F. RESTIO. 'M. Antius Briso tribunus plebis,' in eo magistratu L. Cassii, qui legem tabellariam tulit, collega, memoratur apud Cic. in Bruto c. 25. Ita enim hodie vulgo circumfertur; non, ut Sigonius laudat, *Ancius*. 'Antius Restio,' qui legem sumtuariam 'Antiam' dictam, post mortem Sullæ et post legem sumtuariam Æmiliam, tulit, memoratur Macrobi. Saturn. II. 13. Vide etiam Gellium Noct. II. 24. et Corrad. ad Cic. ad Attic. IV. 16. 'Antius,' qui tribunos plebis adpellavit, ne in jussu populi judicaret, memoratur Cic. ad Att. IV. 16. 'Antii Restionis' a posterioribus triumviris proscripti historiam referunt App. Bell. Civ. I. IV. p. 612. et Macrobi. Saturn. I. 11. In lapidibus etiam literatis apud Gruter. et alios plures 'Antii' passim occurrunt, ut et in Fastis consularibus atque historicis post tempora Augusti, quos omnes enumerare nihil adtinet. Neque aliter hic legit Pighius, qui ex hoc loco effinxit *Sp. Antium*, quem annis 297. 298. 306. et 310. tamquam tribunum plebis produxit. Vide ejus Annal. tom. I. p. 133. 'Antiam' autem gentem alii Lanuvio Romam migrasse volunt, alii Antio, et ab ea

urbe nomen habuisse. Vide Spanhem. de Præst. et Us. Numism. Diss. X. p. 13. et Philipp. a Turr. in Monum. vet. Antii cap. 1. Illud unum scrupulum injicere posset, quod 'Antiorum,' præterquam hoc loco, circa hæc tempora in historia Romana mentio non reperiatur, quum 'Nautii' frequenter occurrant. Verum similiter 'Fulciniorum' et 'Rosciorum' non iterum meminerunt scriptores Romani, nisi diu postquam jam 'Antiorum' mentio facta fuerit. Denique Roscii prænomen *Lucius* abest ab Harl. 2. *L. Roscium* habet Voss. 2. *L. Rescium* fragm. Hav. a m. pr. *L. Rosium* Lipsiens. *L. Conscium* Lov. 3. Mox tamen novi consilii, pro *causam novi cons.* Gaertn. qui error ex non intellecto compendio ortus videtur. Scriptum fuerat *cām*, id est *causam*, unde factum est *tām*, id est *tamen*, perpetua confusione literarum *c* et *t*, de qua vide ad VI. 35. § 2. Præterea *Tolumni* Leid. 1. *Columni* Lov. 2. Port. et fragm. Hav. a m. pr. *Columnii* a m. sec. *Collummi* Voss. 1. et Lov. 1. *Collumnii* Lov. 5. *Columinii* Gaertn. *Collinini* Leid. 2. *Tolumiæ* Harl. 2. *Tollumpni* Lipsiens. *Tulunnii* Lov. 3. Vide ad § præc.

§ 3 *Ab Fidenatibus exceptam, causam mortis legatis fuisse*] Haberi possent pro assutamento interpretis voces hæc quatuor *causam mortis legatis fuisse*. Grut. Licet ita haberi possent, non tamen debent. Constanter enim supersunt in omnibus scriptis et excensis: quibus invitis tot voces expungere, solummodo quod iis deletis sensus commodus supersit, calidius est, quam ut unquam probari possit. Similis audaciæ Gruteri in Livio alia plura exempla vide ad XXIII. 34. § 15. Licet autem omnes codd. quatuor has voces servant, in aliis tamen aliter leguntur. Nam *causam mortis legatorum fuisse* præferunt Leid. 2. Voss. 1. in margine, Lov. 1. 4. Port. a m. sec. et Hearnii Oxon. B. L. 1.

et C. *causam legatorum mortis fuisse* Lov. 2. Harl. 2. et Lipsiens. Reliqui stant pro vulgato, a quo deficiendi causam nullam video. Liv. 1. c. 13. 'Nos causa belli, nos vulnere ac cædium viris ac parentibus sumus.' c. 33. 'Eaque causa dirundæ urbis ejus Romanis fuit.' Cic. pro Cælio c. 8. 'Ostendam hanc Palatinam Medeam, migrationemque huic adolescenti causam sive malorum omnium, sive potius sermonum fuisse.' Præterea vocula *ab* exsulat a Leid. 2. et Lov. 1. ac 2. pro ea *et* a exhibet Harl. 2. a vero Flor. Voss. ambo, Lov. 2. 3. 4. Lipsiens. Gaertn. Port. fragm. Hav. et omnes excusi usque ad Gronov. qui a. 1665. *ab* edidit; quod habent reliqui mei Leid. 1. Harl. 1. et Hav. Idem se etiam in Pall. reperisse Gebhardus mox monebit ad § 7.

§ 4 *Fidenatium, . . . ruptura jus gentium*] *Fidenatum* Lov. 4. et Harl. 2. Vide ad 1. 27. § 5. et ad v. 15. § 11. Deinde *rupturum jus gentium* Lov. 4. a m. pr. *rupturam jus gentium* Flor. *rupta jus gentium* Gaertn.

Non aversum ab intentione lusus animi: nec deinde in horrorem versus facinus] Vet. lib. ac deinde in errorem versus facinus. Cujus lectionis hic est sensus: Ambiguam regis vocem, a Fidenatibus exceptam, mortem attulisse legatis: post autem causam facinoris in errorem esse conjectam. Qui sensus optimus cum sit, idem admonet, reliqua omnia a 'Rem incredibilem' ad 'lusus animi,' parenthesi esse includenda. *Sigon.* Argumentum jam evidentissimum dicam, corruptissimum esse Pal. secundum, quo omnia Sigoniana nituntur, quippe sic hunc locum concipit: *non audet, ab intentione eludi animum aiunt: ac deinde in errorem versus facinus propius est fide.* Cujus lectionis hunc esse sensum disputat Sigonius: ambiguam regis vocem, a Fidenatibus exceptam, mortem attulisse legatis: post autem causam facinoris in errorem

esse conjectam. Sed centies atque amplius dixi, vaniores hos ambos Pall. 2. ac dein Sigonianum codd. nuce cassa doctioribus repertum iri. Ego potius vulgatæ lectioni adhæresco, confirmatæ ab omnibus reliquis Pall. Dicit autem Livius, rem incredibilem videri, vocem regis, in præserto tesserarum jactu ambiguum exceptam, causam mortis legatis exstitisse; primo, quod, consulentibus legatis de cæde ruptura jus gentium, animus regis ab intentione lusus non averteretur; deinde, quod non exhorruisset ad tantum facinus, quo jus gentium violaretur. *Gebhard.* In libris nonnullis est, *ac deinde in errorem versus facinus*: quod placet Sigonio. Sed meliores pro altero stant, et hoc minus convenire consilio Livii videtur. Nihil enim præter factum ex aliorum sententia narrat, cum rationem ex sententia auctoris, cur verisimile non sit, ita factum, dare deberet. Jam ante narraverat esse qui scribant, non jussu Lartii interfectos legatos, sed exceptam vocem ejus, sane pertinentem ad ludum, male interpretatos Fidenates qui adstarent, et, venisse expostulatum secum Roma legatos, commemorarent, quasi jussi essent quod fecerunt, postea eos occidisse. Id incredibile sibi videri addit ob duas causas, sumptas ex momentis temporum, quod præcessit, quodque secutum est cædem. Aderant Fidenates novi socii, quibuscum tam secure quam cum suis, agere minime ipsum decebat, quos admittere promptius, nec expectare commodum suum, utique nulla gravi re strictus, jubere debebat: hi consulebant de magna re atque atroci, quid responderent legatis, et numquid in eos gravius statuerent. Cum tales rogarent de tanto negotio, quis credat nihil hominem commotum in alveo ac tesseris animum habuisse, illos sine responso prætermisisse, cum collu-

soribus jocatum esse, quod male intellectum in legatorum capita exspectet? Quid, postquam satiatus ludo ad seria rediit, auditque quam crudelis interpretatio joci sui fuisset? quis credat, ne tum quidem ipsum piguisse sui, ne tum quidem horruisse facinus, quo jus gentium violatum, et sibi hominis nefarii et execrabilis infamiam impositam videret, nec id vel hosti excusatum voluisse? *J. F. Gron.* Nostros etiam omnes codd. alios magis, alios minus corruptos hic esse, expertus sum. Quod ad primam partem præscriptorum huic adnotationi verborum adinet, *non aversum ab intent. animum elusum aiunt* habet Harl. 2. *non adversum ab int. elusum animum* Lov. 2. et Gaetrn. *non adversum ab int. elusum animum aiunt* Hav. *non ad verbum ab int. elusus aiunt* Leid. 2. et Lipsiens. et ita est pro varia lectione in Voss. 1. qui in contextu animum, loco τοῦ aiunt, præfert: *non ad verbum ab int. lusus aiunt* Lov. 1. *non adversum ab int. lusus animum* fragm. Hav. pro quo *aversum* deinde emendavit manus altera: *non aversum ab int. elusus animum*, ultima litera vocis *intentione* non recte repetita in principio sequentis, Flor. Leid. 1. Lov. 4. et Port. *non adversum ab int. elusus animum* Lov. 5. *non aversum ab int. lusus animum* Voss. 2. solito scribarum peccato, qui passim voces 'lusus' et 'luxus' confuderunt. Vide ad 1. 5. § 2. et ad v. 6. § 3. Soli Lov. 3. Harl. 1. et Klockian. cum editis vulgatum servant: et recte. In altera parte *ac deinde in errorem versum facinus* legunt Hav. et Hearnii Oxon. B. L. 2. et N. *ac deinde errore eversum facinus* Harl. 2. *nec deinde in errorem versus facinus* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *nec deinde in errorem versum facinus* Flor. Leid. 1. Lov. 1. 2. 4. Harl. 1. Lipsiens. Klock. Port. et Neapol. Latini, etiam fragm. Hav. a m. pr. (in quo *ac deinde* repositum est a m. sec.) et Lov. 3. a m.

pr. ubi deinde manus interpolatrix dedit *in horrorem*. In quibus omnibus codd. librarii, errore alibi non raro obcurrente, voces 'horror' et 'error' inter se commutarunt. Vide ad xxxix. 8. § 4. Soli ex nostris Voss. 2. et Gaetrn. istius erroris, qui etiam in nna vel altera vetustissimarum edd. committitur, liberi sunt. Et recte hic etiam Gebhardus et Gronovius vulgatum adversus Sigionium defenderunt.

§ 5 *Propius est fidem*] Pall. 1. ac 3. *fide*. Camp. *fidei*. Malo vulgatum. Sic 1. 25. 'Quo prope metum res fuerat.' *Gebh.* *Fide* etiam Voss. 2. et Lov. 3. quod pro *fidei* positum esse accipi posset: nam ita *perniciæ* casu tertio, pro *perniciæ*, infra est v. 13. 'Cujus insanabili perniciæ quando nec caussa nec finis inveniebatur, libri Sibyllini ex senatusconsulto aditi sunt.' Vide ad vi. 24. § 8. et ix. 37. § 4. Sed recte Gebhardus monuit, nihil mutandum esse. Supra 11. 41. 'Invenio apud quosdam, idque propius fidem est, a quæstoribus K. Fabio et L. Valerio diem dictam perduellionis:' ubi, Livium τῶ *propius* casum quartum addere solitum esse, multis exemplis evici. Præterea *propius fidem* est Lov. 2. *proprius est fidem* Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. et fragm. Hav. a m. pr. Qui error alibi etiam committi solet in scriptis. Vide ad 1. 27. § 5. 11. 41. § 11. cap. 64. § 5. 111. 15. § 4. infra ad iv. 27. § 3. c. 37. § 1. v. 15. § 4. c. 26. § 7. et aliis locis. Vide etiam Pierium ad Maron. Georg. 111. 58. Mox *Fidenatium populorum* mendose Flor.

Nec respicere spem ullam ab Romanis posset] Præfero *ne respicere*, ut habent Pall. omnes. *Gebh.* Præter Leid. 2. in quo est *re respicere* aberrante librarii manu, etiam omnes nostri habent *ne respicere*. Neque aliter præferunt editi usque ad Gruter. cuius edd. operarum culpa legunt *nec respicere*: quod Dan. Heinsius ite-

rum recte mutavit. Præterea *spem nullam male Hav. rem ullam Lov. 4.* alibi etiam obvio errore. Vide ad v. 12. § 4. Perperam etiam *mox tantis sceleris*, prima litera τοῦ *sceleris* repetita in fine vocis præcedentis; quod in litera sibilante frequens esse, videbimus ad xxviii. 25. § 2. Denique *noluisse*, pro *voluisse*, Voss. 1. et Leid. 2. Vide ad xxxix. 15. § 11.

§ 6 *Legatorum, qui Fidenis caesi erant*] Nota morem statuas publice in rostris ponendi legatis, qui in legatione obiissent, ut et Cicero testatur Philipp. ix. 1. et Plinius xxxiv. 6. *H. Vales.* Vide Emund. Figrellum de Statuis c. 13. Ceterum *cesserant*, pro *caesi erant*, Voss. 1. De similibus librariorum erroribus vide ad xxiii. 29. § 16. *Mox statuas publicæ in Rostris positæ sunt* excusi priores usque ad Frobenium, qui a. 1535. publice subposuit. Et recte *publice positæ* est auctoritate et impensis publicis. Vide hoc lib. cap. 13. § 8. Præterea *positæ erant*, pro *pos. sunt*, Hav.

Cum Veientibus Fidenatibusque, præterquam finitimis populis] *Cum Veient. ubique præt. cum fin. populis* Hearnii Oxon. L. 1. Tum *populis præt. fin.* alio ordine Lov. 5. *finitimis* autem præfert Leid. 1. De qua orthographia vide ad iv. 3. § 4.

Ab caussa etiam tam nefanda bellum exorsis atrox dimicatio instabat] *Ob causam etiam tam nefandam* Lov. 5. quod ex interpretatione veræ lectionis marginali ortum videtur. Vide ad xxvi. 1. § 3. *ob causam et tam nefandum bellum exorsis* Lov. 4. *tum nefandum bellum exorsis* etiam Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 2. et Lipsiens. Male. *Ab caussa etiam tam nefaria* Harl. 2. et Hav. quod et ipsum ab interpretatione ac glossa natum puto. Vide ad vi. 17. § 8. Denique vox *atrox* deest in Leid. 2. Supra iii. 1. 'Atrox certamen aderat, ni Fabius consilio neutri parti acerbo rem expedisset:' ubi tamen de cer-

tamine inter patricos et plebem adhibetur.

§ 7 *Ad curam summæ rerum, quieta plebe tribunisque ejus*] *Ad summæ curam rerum*, ordine alio, Port. *ad summæ rerum curam* Lov. 3. Tum *quieta plebe, tribunisque ejus nihil contr. fuit* Hav. et fragm. Hav. *tribunis quoque ejus* Harl. 2. Vide ad v. 27. § 1. Vox *ejus* non comparet in Leid. 2. et Lov. 1.

M. Geganius Macerinus tertium] *Gebanius Lipsiens.* *Greganius* Leid. 2. qui error jam antea aliquoties notatus est. Vide ad i. 30. § 2. ii. 34. § 1. iii. 65. § 5. hoc lib. c. 8. § 1. c. 9. § 13. c. 22. § 7. c. 27. § 10. vi. 31. § 1. et alibi. Tum *tertius* Voss. 2. Lov. 3. et Hav. a m. pr. qui error ex compendio scribendi *tert.* vel *III.* ortus est.

A bello, credo, quod deinde gessit, appellatus] In archetypo Vormaciensi legitur *a bello credo, quod deinde gessit, appellatum.* Subauditur 'eum esse.' Rhen. Rhenanus e Wormatiensi appellatum, subintelligens 'eum esse.' Sed hæ *λεπτολογία* sunt. Scribe potius *ab bello*, et supra *ab Fidenatibus*, atque infra *ab consulibus* e Ms. Pal. Gebh. Quamvis Gebhardus *λεπτολογία* loco habeat, monendum tamen duxi, ex nostris Flor. Voss. 1. Leid. utrumque, Lov. 1. Harl. 1. et Lipsiens. Rhenani Vormaciensi consentientes appellatum præferre. Utrumque ferri posse puto. Vulgato adstruendo inserviunt loca varia apud Livium, ut i. 46. 'Forte ita incidemat, ne duo violenta ingenia matrimonio jungerentur, fortuna, credo, populi Romani, quo diuturnius Servii regnum esset.' c. 59. 'His atrocioribusque, credo, aliis, quæ præsens rerum indignitas haud quamquam relatu scriptoribus facilia subjicit, memoratis, incensam multitudinem perpulit.' cap. 54. 'Huic nuncio, quia, credo, dubiæ fidei videbatur, nihil voce responsum est.' iv. 8. 'Id quod

evenit, futurum, credo, etiam rati, ut mox opes eorum, qui præessent, ipsi honori jus maiestatemque adjicerent.' Et ita alibi. At pro altera lectione stant codd. optimæ fidei atque integerrimi. Etiam ita Livius interdum loquitur. II. 8. 'Bruto statim Horatium subgerunt. Credo, quia nulla gesta res insignem fecerit consulatum, memoria intercidisse.' Unicuique igitur liberum sit, eam scripturam probare, quam veriozem existimabit. Contra *ab bello* in uno tantum Hav. apud me est. Ceterum sententiæ Livii, credentis Sergium in hoc magistratu *Fidenatis* cognomen adeptum esse, illud obstat, Pighius monuit in Ann. ad a. cccxvi. pag. 174. quod *Fidenatis* cognomen apud alios ejusdem gentis, non tamen stirpis, hujus L. Sergii reperiatur. Quum enim hic memoratus fuerit L. SERGIUS. C. F. C. N. FIDENAS, quemadmodum eum in tertio tribunatu militari a. cccxxv. describunt fasti Capitolini, attamen in iisdem fastis a. cccli. obcurrit M'. SERGIUS. L. F. L. N. FIDENAS. II. TR. MIL. qui eundem honorem biennio antea gesserat. Hic si ex prioris stirpe descendisset, ejus nepos esse debuisset, ut patrum et avorum utriusque addita prænomena docent. Id vero ex eo minus verosimile fit, quod hac ratione inter avi tertium et nepotis primum tribunatum militare tantum quatuordecim anni interfuissent.

§ 8 *Hic enim primus cis Anienem cum rege Veientium secundo prælio conflixit]* Hinc enim Lov. 1. Deinde *primus*, pro *primus*, Voss. 2. Male. Vide ad Epit. Liv. lib. 1. Tum *circa Anienem* Lov. 5. *citra Anienem* Lov. 2. 4. Harl. 2. Lipsiens. et Hav. *circa cis Anienem* Port. priori voci additis notis, quæ delendam esse indicant: at *τὸ cis* in quibusdam edd. vetustis deficit. Ex his itaque colligo, scribas librarios voculam minus obviam non intellexisse, ideoque eam omis-

vel ejus loco aliam, quæ expositionis causa margini adscripta erat, in contextum recepissem. Denique *secundo bello conflixit* Hav. Quod nec ipsum probandum. Vide ad III. 61. § 2.

Nec incruentam victoriam retulit] *Is cruentam victoriam* Voss. 2. et Lov. 3. Minus recte. Infra XLII. 66. 'Nec incruentam victoriam fuisse: supra quatuor millia et trecentos de exercitu consulis cecidisse.' Paulo post, *Major idque ex civibus*, pro *Major itaque ex civ.* Hav. Deinde *quam lætitia ex fuis* Lov. 4. quod genuinum Livii videri posset, quia is præpositionem eandem, et quidem in simili orationis compositione, repetere solet. Vide hoc lib. ad c. 58. § 4. Verum, reliquis codd. in alia omnia euntibus, vulgatum præfero.

Et senatus, ut in trepidis rebus, dictatorem dici Mam. Æmilium jussit] Pal. 2. *ut trepidis rebus*, omisso in. Gebh. Omnes nostri præpositionem in constanter servant; ut vicissim *τὸ ut* neglexerunt Leid. 2. et Lov. 1. Cujus loco et scriptum fuerat in Voss. I. a m. pr. Sed postea notis adjectis eam voculam delendam esse alius indicavit. Verum *τὸ ut* est necessarium. Re vera non erant trepidæ res, reportata ex hostibus victoria. Ob dolorem tamen interfectorum quorumdam civium idem remedium adhibitum, ad quod in rebus trepidis decurrebant Romani, ut dictatorem dici juberent. Vide ad III. 49. § 6. Præterea *eo senatus* Harl. 2. Alii omnes vulgatum defendunt.

§ 9 *Ex collegio prioris anni]* Locutio haud satis probatur Doujatio, qui propterea *collegis* legendum conjicit. Si tamen locutioni ac stilo Liviano magis adsuetus fuisset, a loco sanissimo corrumpendo manus continuisset. Pariter enim aliquoties uno lib. x. Livium locutum meminisset: ut c. 22. 'Censura duobusque consulatibus simul gestis expertum se, nil concordi collegio firmiss ad rempub-

licam tuendam esse.' c. 24. 'Nimirum adversarium se, non socium imperii legisse, sensim exprobat; et invidisse Decium concordibus collegiis tribus.' c. 26. 'Ceterum si sibi adiutorem belli sociumque imperii darent, quonam modo se oblivisci P. Decii consulis per tot collegia experti posse:' et ita etiam de tribunis consularibus v. 18. 'Omnesque deinceps ex collegio ejusdem anni refici adparebat:' et iv. 49. 'Neminem ex collegio tribunorum militum sapius, quam Postumium, in disceptationem trahebat.' Constanter etiam receptam lectionem omnes codd. scripti ab intempestiva conjectura vindicant.

L. Quintium Cincinnatum . . . dixit] Quidam, ut dixi, Mss. libri semper *Quinctium* habent una cum tabulis Capit. et Diodoro. *Sigon.* Inter eos codd. qui semper *Quinctium* scribunt, ex meis est Leid. 1. quam scripturam passim in Livio recepi. Vide ad i. 30. § 2. Præterea *dicit* est in Leid. 2.

§ 10 *Ad delectum ab consulibus habitum*] *Dilectum* Flor. Voss. 1. Leid. 1. Lov. 1. Lipsiens. Klockian. et fragm. Hav. Vide ad xxxvii. 51. § 7. Præterea *ab consulibus* Gronovius demum edidit a. 1665. eademque scriptura superest in Leid. 2. Hav. et Harl. 2. Gebliardus etiam supra hoc cap. § 7. ita emendandum monuit ex Pal. Ms. id est, ut conjicio, ex Pal. 2. In his non versatur salus literarum, notandum tamen *a consulibus* non modo inpressos Gronoviana illa edit. antiquiores præferre, sed idem etiam superesse in Flor. Voss. utroque, Leid. 1. Lov. quinque, Gaertn. Klockian. Port. et fragm. Hav. Tota præpositio exsulat ab Harl. 1. et Lipsiens. quam scripturam probat Longolius ad Plin. Epist. x. 43.

Centuriones veteres, belli periti, adjecti] Inclinat animus reponere *adlecti*. Grut. Præfert Gruterus *adlecti*. Me vox ista non offendit, vel propter

ea quæ ad xxxv. 28. § 9. de verbo 'conjicere' notabimus. Expectabam potius ut *periti* deleteret, ac 'veteres belli centuriones' dictos putaret, ut apud Tacitum Hist. iv. 20. 'vetus militiæ.' Annal. i. 20. 'vetus operis ac laboris.' Quod tamen nemini obtundimus. *J. F. Gron.* Gruterus *adjecti* in *adlecti* mutavit. Voces 'adjectus' et 'adlectus,' item 'conjectus' et 'conlectus,' passim a librariis confundi, non diffiteor. Vide ad xxxvi. 12. § 4. Quum tamen hic codd. scripti omnes in vulgatum *adjecti* conspirent, eaque lectio optimum sensum reddat, recte Gronovium ei consensum negasse puto. Perperam enim Donjatus scribere sustinuit, Gronovium *adlecti* præferre: ut hinc iterum pateat, quanta diligentia atque animi intentione Livium ejusque priores interpretes evolaverit is, qui Livium principi juventutis Francicæ illustrare suscepit. Similiter 'vetus belli' locutionem esse, quibusdam scriptoribus usitam, probavi olim ad Silii xi. 26. Verum neque hic Gronovii *periti* ejicientis sententiam probare queo, tum quod codd. eam vocem uno ore tueantur, tum etiam quod alibi Livium ea constructione delectatum vel usum fuisse ostendi nequeat. Quin contra ut hic 'centuriones veteres belli periti,' ita etiam 'veterani et periti belli' dixit xxxvii. 20. 'Veterani omnes et periti belli erant, et ipse dux Philopœmenis, summi tum omnium Græcorum imperatoris, discipulus.' Ceterum *expletur*, pro *expletus*, habent Leid. 2. Harl. 2. Lov. 1. 2. 4. et in margine Voss. 1.

Legatos Quinctium Capitolinum et M. Fabium Vibulanum sequi se dictator jussit] *Jubulanum* Lov. 5. Harl. 2. Lipsiens. et Gaertn. *Jubilatum* Hav. Vide ad iii. 35. § 11. Præterea *Quintum*, pro *Quinctium*, Leid. 1. et Harl. 1. Sed videntur eorum codicum scribæ existimasse, non decere,

ut Quintiī prænomen omitteretur, quum Fabii alterius legati addatur. Interdum tamen id Livium facere solitum fuisse, videbimus hujus lib. c. 49.

§ 1. Præterea Quintio Capitolino non *Quinti*, sed *Titi*, prænomen fuit. Denique alio ordine *Q. Capitol. et M. Fab. Vibul. legatos sequi se dict. jussit* Leid. 2. et Lov. 1. *sequi se dict. dixit jussit* Gaertn. et Port. Sed voci *dixit* subjectasunt stigmata, quibus innunt librarii, vocem delendam esse. *Sequi se dictatorem jussit* Flor. a. m. pr.

§ 11 Quum potestas major, tum vir quoque potestati par, hostes ex agro] Quidam continue hoc legunt, quasi hostes sit accusandi casus, ac ab dictatore intelligemus submotos hostes trans Anienem; quod sub Sergio factum non erat. Verum ii quomodo sequentia ordinant verba: 'collesque inter Fidenas atque Anienem ceperunt, referentes castra?' Nempe ut aut *colles* sit nominandi casus, et *referentes* accusandi, quod durum sane videtur; aut in *ceperunt* intelligamus nominativum *hostes*. Ego, salvo aliorum judicio, malim distinguere ante *hostes* ad hunc sensum: Cum esset jam in armis potestas, tum vir quoque potestati par; hostes, qui id non ignorabant, submovere ex agro Romano trans Anienem, collesque inter Fidenas atque Anienem ceperunt, referentes castra. *Glar.* Recepta majori distinctione post vocem *par*, ut Glareanus volebat, sequens *hostes* casu recto, et 'hostes submovere' per ellipsin accipi debet, pro 'submovere se,' vel 'submovere castra.' Eo sensu simplex 'movere' sæpius usurpari, videbimus ad x. 4. § 9. At, præterquam quod, τὰ 'Quum potestas major, tum vir quoque potestati par' ita abscise poni, displiceat, neque etiam illa commode conjungi posse censeam præcedentibus 'sequi se dictator jussit, quum potestas major, tum vir quoque potestati par,' quia potius his verbis ratio redditur,

cur hostes ex agro Romano trans Anienem cesserint; insuper verbum 'submovere' eo modo absolute positum nondum observavi. Contra vero 'submovere' et apud Livium et apud alios est 'repellere,' 'efficere, ut quis recedere cogatur.' II. 59. 'Tum expressa vis ad pugnandum, ut victor jam a vallo submoveretur hostis.' XLV. 10. 'Postquam debellatum in Macedonia, et statione submotos hostium lembos audivit.' Florus I. 10. 'Postquam hostes undique instantes solus submovere non poterat.' IV. 2. § 59. 'Ædificiorum proximorum atque navalium incendio infestorum hostium tela submovit.' Justin. II. 3. 'Darium regem Persarum turpi ab Scythia submoverunt fuga.' VII. 3. 'Darius rex Persarum turpi ab Scythia fuga submotus.' Vulgatam itaque distinctionem servavi. Quod autem adinet ad difficultatem, quam ex verborum sequentium constructione sibi movet Glareanus, de ea mox videbimus. Ceterum *Ut potestas major, tum vir* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 2. et Gaertn. *Tum potestas major, tum vir* Voss. 2. Lov. 3. 4. 5. Port. Harl. 2. Hav. fragm. Hav. a. m. pr. et edd. vetustæ usque ad Aldum, qui substituit *Cum potestas*: cum quo faciunt Leid. 1. et Harl. 1. Vide ad VI. 23. § 3.

Collesque inter Fidenas atque Anienem ceperunt, referentes castra] Non est dubium quin ita intelligendus hic locus sit. Dictator trans Anienem submovit hostes; qui, cum castra referrent, colles inter Fidenas atque Anienem ceperunt. *Sigon.* Perizonius ad I. XXVIII. c. 12. *colles qui inter Fidenas.* Non persuadet. Vide ad III. 38. *Duker.* Sensum Livii Sigonius recte adsecutus est: qui ut melius ex verbis colligatur, medicinam iis adtulit Jac. Perizon. qui ad XXVIII. 12. § 13. scribendum conjicit, *colles, qui inter Fidenas atque Anienem, ceperunt*, et multis exemplis docet, verborum hanc conlocationem, ut pro-

nomen relativum non semper in initio orationis ponatur, Livio familiarissimam esse. Vide quæ etiam eo loco notavi, ut et ad III. 38. § 2. Hac conjectura, quam verisimilem puto, recepta, evanescit omnis difficultas, quam ex horum verborum structura ad proxime præcedentia movere Gla-reanus conatus erat. Eamdẽ difficultatem etiam animalveruisse videntur librarii Lov. 4. et 5. ideoque verba præcedentia hoc modo dedisse, adoptata voce, *Tum potestas major, tum vir quoque potestati par erat*: quæ tamen lectio satisfacere nequit. Interim *intra Fidenas* vetustiores, quibus usus sum, typis descripti. Voces has confundi solere librariorum culpa, vide ad v. 27. § 3. Aldus *inter Fidenas* primus reposuit, cum quodstant omnes Mss. Et id verius est. Deinde *et Anienem cepere* præferunt Lov. 4. Harl. 2. et Lipsiens. At verba *submovere, collesque inter Fidenas atque Anienem* deficiunt in Lov. 1. et Harl. 1. negligentia scribarum, cui tamen occasionem præbuit vocis *Anienem*, quæ præcesserat quoque, repetitio. Vide ad ix. 11. § 11. Eadem vocabula non modo, sed etiam sequens *ceperunt*, omittuntur in Voss. 1. et Leid. 2. Verum *deserunt*, pro *ceperunt*, est in Lov. 2. et Lipsiens. *cepere* in Harl. 2.

Nec ante in campos digressi sunt] *Degressi*. Loquitur enim de descensu ex collibus in campos; ut et ante dixi, et post dicam. Nam sæpius hoc mendum est apud Livium. *Sigon*. *Sigonius digressi*. Non refragor. Cap. 33. habet Pal. 3. *Cum eo degressos modo de montibus*. Lib. v. c. 46. 'Eadem degressus nuncius Veios contendit,' ut legit Sigonius ex illo loco Quadrigarii, 'Cominius qua ascenderat, descendit, atque verba Gallis dedit.' Lib. vii. c. 14. 'Deinde ubi degressos repente viderunt.' Non dubito, ibi sic recte legere Sigonium. Sed Pall. omnes Mss. atque editi di-

gressos. Lib. eodem c. 24. 'Alia in campum degressis supererat moles:' ut recte habent Pall. Mss. duo, 1. ac 3. Ibidem c. 34. 'Nunc viam patefacere, ut degressos in vallem adoriantur.' xxiii. 27. 'Degressus colle pergit ire acie instructa ad castra.' Ita ibidem Pal. 1. primus et Andreæ ed. Lib. xxix. c. 11. 'Equitibus ad pedes degressis.' Sic legendum xxxii. 15. e Pall. *Degressus in campos Thessalia*. Gebh. *In campos digressi* servant Flor. Voss. uterque, Leid. nterque, Lov. quinque, Lipsiens. Gaertn. Port. Hav. et fragm. Hav. Sed cum Sigonio tamen *degressi*, quod, a reliquis editoribus neglectum, Gronovius recte recepit, probandum puto. Voces 'degressus' et 'digressus,' significatione magis, quam ductum dissimilitudine, diversas, passim librarii in scriptis commutarunt. Id infra etiam factum puto hoc lib. c. 39. 'Tempanius metu insidiarum suos ad lucem tennit. Digressus deinde ipse cum paucis speculatum, quum ab sauciis hostibus sciscitando comperisset, castra Volcorum deserta esse, lætus ab tumultu suos devocat.' Ita præferunt et scripti plerique, et editi omnes; pro quo *Degressus* legendum puto. Nam Tempanius, a reliquo exercitu interclusus, se receperat cum equitibus in tumultum. Unde præcesserat, 'tumulo quodam occupato in orbem se tatabantur,' et 'Tumulus tamen circumsessus ultra mediam noctem est;' et hic etiam dicitur 'ab tumultu suos devocat.' Inde itaque speculatum profectus quid hostes agerent, qui tumultum in planicie circumsederant, proprie non tam 'digreditur,' quam 'degreditur.' Alia plura huius corruptelæ exempla videri possunt apud Rhenanum ad hunc lib. c. 33. § 12. et ad Taciti Histor. iii. 67. Sigonium ad Livii v. 46. § 10. vii. 14. § 10. c. 24. § 1. c. 34. § 11. xxi. 38. § 5. xxiii. 27. § 4. xxix. 2. § 14. xl. 22.

§ 7. XLIV. 5. § 12. et quæ notantur ad III. 62. § 9. VIII. 35. § 8. XXI. 32. § 12. c. 59. § 1. XXII. 12. § 7. XXXII. 15. § 5. ad XLI. 14. § 2. et ad XLIV. 35. § 23. Adde Cortium ad Sall. Jug. c. 49. § 4. et Duker. ad Flori III. 16. § 6. et quos ibi notavit. Pari modo 'demittere' ac 'dimittere' et alia similiter composita verba confundi solent. Vide ad VII. 23. § 6.

Quam legiones auxilio Faliscorum venerunt] Hæ legiones non veniebant auxilio Faliscis, sed Veientibus et Fidenatibus, atque ex ipsis Faliscis constabant. Lego proinde *auxilia Falisc.* id est, legiones, quæ erant auxiliariæ Faliscorum copiarum. Hinc c. 18. 'Trium populorum exercitus ita stetit instructus, ut dextrum cornu Veientes, sinistrum Falisci tenerent, medii Fidenates essent.' Nisi tamen ita construendus locus, *quam legiones Faliscorum venerunt auxilio*, et distinctio post legiones tollenda sit. G. Cuperus. Nescio utrum prior Cuperi conjectura admitti possit. Ut enim 'auxilia Romanorum' sunt copiarum alienigenarum, quibus Romani utuntur; 'auxilia Romana,' quæ Romani mittunt aliis; (vide Gronov. ad Livii I. 26. § 4.) ita etiam *auxilia Faliscorum* forent copiarum aliarum gentium, quæ Faliscis auxilium ferebant, non vero auxilia, quæ Falisci aliis mittunt; ea enim eadem ratione *auxilia Falisca* dicenda erant. Contra autem verum censendum est, quod Cuperus subiungit, verba hoc ordine accipienda esse, *quam legiones Falisc. venerunt auxilio*. Ceterum devenerunt, pro venerunt, Lov. 4.

§ 12 *Ad confluentes consedit in utrisque ripis amnis*] *Ad confluentem* Lov. 5. Ita Justin. XXXII. 111. 'Ex his manus quædam in conflente Dannbii et Savi consedit.' Indifferenter Plinius nunc *confluentem*, nunc *confluentes* vocat: ita Hist. Nat. VI. 26. 'In conflente Euphratis fossa perducti et Tigris:' et c. 28. 'Infra con-

fluentem Euphratis et Tigris.' At c. 27. 'Est etiamnum oppidum Mesopotamiæ in ripa Tigris circa confluentes.' Quum vero omnes reliqui codd. vel *ad confluentes*, vel *ad confluentis* præferant, nihil mutandum iudico. Præterea male *conscondit* Port. et fragm. Hav. a m. pr. Similiter confunduntur 'desedit' et 'descendit' XXXII. 9. § 3. Tum *in utrisque ripis amnis* Lov. 3. 4. a m. pr. et 5. ac Gaertn. Paullo ante *castra Faliscorum*, pro *cast. Etruscorum*, Lov. 4.

Qua sequi munimento poterat] Vide quid sibi velit *munimento sequi*. Nam ego sane non intelligo; nisi sit, in faciendo munimentum. *Glar. Munimento* ipse Livius mox exponit verbis seqq. *vallo interposito*. Indicat igitur Livius, dictatorem Romanum consedis in ripis Tiberis et Anienis, qua parte indoles ac situs riparum permetteret ut munimento sive vallo interposito tectas eas adire posset. 'Qua sequi poterat' nempe ripas utriusque amnis, id est, eas petere, in eas pervenire poterat. Vide Gronovium ad Sen. Epist. LXXVI. Burmann. ad Valer. Flacc. I. 3. et 66. et quæ notavi ad Silii Ital. II. 86. Male vir doctus in ora ed. Curionis coniecerat *qua sequi munimenta poterat*. Præterea *quo sequi* Lov. 2. 4. et Lipsiens. Tum *monumento* perperam habet Hav. Vide hoc lib. ad c. 10. § 6. Denique in verbis seqq. *nullo interposito*, pro *vallo interposito*, Flor. librarii aberratione.

CAP. XVIII. § 1 *Inter hostes fuere variæ sententiæ*] Vox *fuere* minime consideraretur, si liberet abire loco. *Grut.* At in omnibus superest codd. neque justa ei expungendæ causa adparet. Sæpius jam dictum est, ac sæpius dicendum erit, non omnia, quæ salvo sensu abesse possunt, deleri debere. Vide ad XXIII. 34. § 15. *Inter hostem* habet Lov. 4. et Lipsiens. Tum *variæ fuerunt sententiæ* Lov. 1. Port. et fragm. Hav. a m. pr.

variæ fuere sententiæ Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 2. 3. 5. Harl. uterque, Gaertn. Hav. fragm. Hav. a m. sec. et edd. priores: quod recepi. Nam Curio demum anno 1549. ordinem vocabulorum innotavit. Non aliter etiam est in Lipsiens. nisi quod sollemni errore legat *ranæ fuere sententiæ*.

Procul ab domo militiam ægre patiens] Prima vox ahest a Leid. 2. *prope ab domo* habet Harl. 2. *procul a domo* Lov. 1. *a domo* etiam servant Voss. ambo, Leid. 2. Hav. Lov. 3. 4. 5. et Gaertn.

Vienti Fidenatique plus spei in trahendo bello esse] Copula *que* ahest a Port. Deinde mox *Columnius* Lov. 2. 5. et fragm. Hav. a m. pr. *Tollupnius* Port. *Toluminius* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *Tolunnus* Lov. 3. Vide ad Epitom. hujus lib. et ad cap. præc. § 1.

§ 2 *Ne longinquam militiam non paterentur Falisci*] Vet. lib. non habent non. Sigon. Sigonius eiecit non, quod habent Pall. 1. ac 3. et Andreas Campanusque non paterentur. Gebh. Negationem alteram exturbavit Sigonius: nos, volentibus Mss. et vett. edd. ipsaque sententia, restituimus. Lib. x. c. 45. 'Secundum vota militum, qui vim frigoris jam in Samnio non patiebantur.' xxxv. 25. 'Sed metuens, ne dilationem res non pateretur.' Petronius in Satyr. c. 111. 'Desiderium extincti non posse feminam pati.' Senec. ad Helv. c. 14. 'Quod desiderium ipsum per se pati non potes.' Noster lib. præcedenti c. 52. 'Novam inexpertamque eam potestatem eripuerne patribus nostris, ne nunc dulcedine semel capti ferant desiderium.' Ergo 'ne non paterentur,' id est, ne gravarentur, ne recusarent, et ab signis discederent. Hic erat metus ad compellendum Tolumnium potens: non, ne aliquid duri et molesti Faliscis eveniret, quam facit mentem lectio Sigonii. J. F. Gron.

Delph. et Var. Clas.

Voculam non ex meis delent Lov. 4. 5. Harl. 2. Port. et Hav. ex Hearnii antem Oxon. eamdem ignorant B. L. 1. et C. Sed recte Gronovius illam servandam docuit, cui Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. 1. 2. 3. Harl. 1. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. consentiunt. Supra dixerat Faliscum 'procul ab domo militiam ægre pati;' ne itaque Falisci longinquam hanc militiam 'non paterentur,' id est, diutius pati recusarent, se subducerent oneri militiæ longinquæ. Infra v. 6. 'Ut, tamquam navale bellum tempestatibus captandis et observando tempore anni gerant, non æstus, non frigora pati possint.' Ceterum *longquam militiam*, Harl. 1. quasi voluisset *longam militiam*, eodem sensu; ut enim 'longinquus' pro longus, ita et 'longus' pro longinquus ponitur. Vide quæ notavi ad Sillii Ital. vi. 628.

Postero die se pugnaturum edicit] Tò se non comparet in Hav. Vide ad i. 23. § 5. Reliquis tamen eam voculam servantibus, non expungendam etiam judico. Præterea *edicit*, pro *edicit*, vett. edd. usque ad Aldum, qui vulgatæ lectionis auctor existit. Cum eo autem stant omnes codd. scripti.

§ 3 *Quod detrectasset pugnam hostis*] *Quia detrectasset* Lov. 4. sæpino obvio errore. Vide ad xxxviii. 36. § 4. Tum *detrectasset* Voss. ambo, Leid. 2. Gaertn. et fragm. Hav. a m. pr. Vide ad xxxiv. 15. § 9. *detrectasset hostes* Hav. reliquis numerum singularem servantibus, quorum etiam lectionem probandam puto. Vide ad v. 52. § 2.

Posteroque die jam militibus] Conjunctionem *que*, ab antiquioribus excensis exsulantem, primus admisit Aldus. Eamdem vero servant omnes scripti, præter Lov. 5. et Port. qui similiter eadem carent. Mox *pugnæ fuit*, pro *pug. fiat*, Lov. 5.

§ 4 *Qui inter dimicationem castra Romana adgrederentur*] In dimicatione

Livius.

20 Y

se in Oxon. L. 1. invenisse, Hearne professus est: quomodo etiam præfert Lov. 4. Omnes reliqui nostri, et scripti, et excusi, in vulgatum conspirant: quod etiam verum judico, alterum autem ex glossa marginali natum esse: nam *inter dimicationem* est in dimicatione, interea dum dimicatur. Ita 'inter prælium' infra est c. 19. 'Inter prælium et ad castra Romana pugnatum est adversus partem copiarum.' Et 'inter certamen commissum' vi. 24. 'Quod multitudo suppeditabat, aliquot validas cohortes in castris armatas instructasque reliquerant, quæ inter commissum jam certamen, ubi vallo adpropinquasset hostis, erumperent.' Pari modo 'inter fluctuantem aciem' emendandum censet Gronov. *ibid.* 'Optimum visum est, inter fluctuantem aciem tradi equos, et pedestri pugna invadere hostem.' ubi hodie editur *in fluctuantem aciem*. Plura ad eum locum exempla videri possunt. Mox *Tum populorum ita stetit instructus* Lov. 4. et, mutato ordine, *Fidenates medii essent* Gaertn.

§ 5 *Sinistro contra Veientem Capitotinus Quinctius intulit signa*] *Contra Veientes* Voss. 2. *invitis reliquis, manu et typis exaratis.* 'Veiens,' ut 'Romanus' supra iii. 2. § 11. *Veientes* autem librarius dedisse videtur, quod pluralem exigi putaret ob præcedens 'Faliscos;' quasi non ubique Livius simili modo orationis gratam varietatem captare solitus esset. Infra x. 27. 'Dies indicta pugna: Samniti Gallisque delegata pugna:' ita Gronov. malebat, pro vulgato *Samnitibus Gallisque*. Plura ibidem notabuntur.

Ante mediam aciem cum equitatu magister equitum processit] *Transpositis vocibus mag. equit. cum equit.* Gaertn. Deinde *mag. equit. fuit* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Male. Præcessit paullo ante hoc ipso cap. 'Utrunque acies inter bina castra in medium campi procedunt.' i. 23. 'Postquam in-

structi utrimque stabant, cum paucis procerum in medium duces procedunt: ' ubi plura vide.

§ 6 *Parumper silentium et quies fuit*] *Parumper par sil.* Lov. 5. qui etiam verbum *fuit* ignorat. Mox *ne Etr. pro nec Etr.* Lipsiens. Tum *inituris, a dictatore, pro inituris, et dictatore,* Lov. 5.

Ut ex auguribus, simul aves rite admissæ essent] Ridebit fortassis aliquis, quid hic hæsitem: at ego quid *ex auguribus* sit nescio. Nisi *ex pro ab* positum existimemus: quidam enim ita emendarunt: quod si exemplariorum vetustorum fide fecerunt, eo melius res habet. Ceterum ordo erit: ut *ex composito* tolleretur signum, simul *ab auguribus* aves rite *admissæ* essent: ut *simul* intelligamus dictum, pro 'statim ut,' quemadmodum huic auctori perquam familiare est; ac item Horatio Od. iv. 7. 9. 'ver proterit ætas Interitura, simul Pomifer autumnus fruges effuderit.' *Glar.* Contaminatus locus curiositate correctorum. Pall. omnes *ut ex aug. simul aves rite adm. essent.* Gebb. *Glareanus admissæ essent.* Hoc merito rejicit Lipsius Ant. Lect. i. 7. *Duk.* Glareanum tamquam auctorem lectionis istius *admissæ essent* traducit Lipsius Antiq. Lect. i. 7. Sed male. Nihil aliud peccavit, quam quod veriorum lectionem, ab aliis jam receptam, non admiserit. Nam *ex auribus*, mendosius quidem, sed ita tamen, ut jam in eo *τὸ ex* legatur, præfert Flor. *ex auguribus, et admissæ essent* Voss. ambo, Leid. ambo, Harl. ambo, Lov. 1. 2. 3. 4. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. fragm. Hav. Hearnii Oxon. B. L. 2. N. C. Neapol. Latinii, et priscæ edd. usque ad Frobenium, qui a. 1531. *ab auguribus et admississent* recte primus vulgavit. Eam autem lectionem partim firmat Flor. præferens *admississent*; neque longe aberrat Lov. 5. in quo quidem *ex auguribus*, sed insuper *admissi essent* inveni. Ceterum in disciplina augurali apud Romanos

aves dicuntur 'admittere,' quæ permittunt, quæ sinunt, ut aliquid fiat. Supra 1. 36. 'Anguribus certe sacerdotioque augurum tantus honos accessit, ut nihil belli domique postea, nisi auspicato, gereretur: concilia populi, exercitus vocati, summa rerum, ubi aves non admisissent, dirimerentur:' eodem sensu 'aves' dicuntur 'admittere exaugurationem' 1. 55. 'Quum omnium sacellorum exaugurationes admitterent aves, in Termini fano non addixere.' Tales aves vocatæ sunt 'admissivæ.' Festus ea voce: 'Admissivæ aves dicebantur ab anguribus, quæ consulentem juberent.' Ei obponuntur 'aves remores,' quæ morari jubent. Festus ea voce: 'Remores item in auspicio aves dicuntur, quæ acturum aliquid remorari compellunt.' Vocantur etiam 'arculæ' ab arcendo. Fest. ea voce: 'Arcula dicebatur avis, quæ in auspiciis vetabat aliquid fieri.' Denique vocantur etiam 'Inebræ.' Festus iterum ea voce: 'Inebræ aves, quæ in auguriis aliquid fieri prohibent. Et prorsus omnia inebra adpellantur, quæ tardant, vel morantur agentem.' Vide Scalig. ad Festum in voce 'Enubro.' Quemadmodum autem in hac re usitatum est verbum 'admittere,' ita etiam 'addicere,' de quo vide ad xxvii. 16. § 15. In vulgata scriptura, quæ olim obtinuit, nullus sensus est. *Admisissent* eodem modo abiit in *admissæ essent*, quo 'reliqua erant,' in 'reliquerant,' de quo similibusque aliis vide ad xxiii. 29. § 16. De voce *simul*, pro 'statim ut,' vide ad verba seqq. Narratio autem Livii has ob causas nemini sano suspecta esse potest, quod Æmilius diem horamque prælii auguribus prædicere non potuerit, neque adeo acutis oculis fuerit, ut ad quatuor aut quinque millia passuum positus signum ex Capitolio elatum videre potuerit: ob quas rationes fidem vel iudicium Livii Donjatius ille in dubium vocabat. Nam quum tantopere dictatori

ejusque militibus animi aucti essent, ut se castra urbemque obpugnatos fremerent, ni copia prælii postero die fieret, potnit dictator, prælium committendi consilio ex castris progressurus, jussisse, ut eo die augures de cælo servarent. Fidem etiam non excedit, si, arcem ac Capitolium in conspectu habens, licet inde quatuor vel quinque milliaria remotus foret, dicatur videre potuisse signum, vel fumo excitato vel alia notabili ratione inde datum.

§ 7 *Quod ubi conspexit*] In archetypo Vormaciensi est *Quod simul ubi conspexit*. Rhen. Pall. omnes *Quod simul ubi*. Visum id quoque Rhenano. Gebh. *Quod simul ubi* etiam Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. 1. 2. 3. 5. Harl. uterque, Lipsiens. a m. sec. (in quo olim transpositis vocibus scriptum fuerat *Quod simul conspexit ubi*) Gaertn. Port. Hav. Hearnii Oxon. et priscae edd. usque ad Aldum, qui primus τὸ *simul* expunxit. Alterutram vocem a mala manu esse videbat. Sed posteriorem potius, quam priorem, servasse videtur, quod modo præcessisset 'Simul aves rite admisissent.' Contra Jac. Gronovius (qui *Quod simul ubi conspexit*, præterquam in Pall. Rhenani, et Voss. utroque, etiam in Rott. exhiberi monet ad vi. 1. § 6) non dubitabat, Livium scripsisse *Quod simul conspexit*, quomodo in Ms. Helm. habetur. Et id verius videtur. Licet enim τὸ *simul*, pro 'ubi,' Livio perquam familiare sit, ut Glareanus ad § præc. monet, grammatico tamen, non satis in Livii scriptis versato, id dignum visum fuit, quod in margine codicis per vocem *ubi* exponeret. Quam alius variam lectionem esse existimans, neque dijudicans utra lectio præferenda foret, ambas voces simul recepit; ex quibus deinde veriorum et a Livio profectam Aldus delevit. Ut ita iudicem, me permovit quum codicis Helm. a Gronovio laudati auctoritas; tum quod, si cum Aldo Livium *Quod*

ubi conspexit scripsisse credamus, (quam etiam lectionem servat Lov. 4.) ratio dari non possit, cur postea in omnibus fere Mss. et edd. prioribus datum sit *Quod simul ubi conspexit*: verosimile enim non est, vocem notissimam *ubi* per minus notam hoc sensu *simul* in ora cod. expositam esse; tum denique quod alibi non raro *τῶ* *simul* alias voces ejusdem potestatis ac significationis jungere soliti fuerint indocti librarii. Vide ad locum laudatum vi. 1. § 6.

Primos equites clamore sublato in hostem emisit] Pall. 1. ac 3. *in hostes misit*. Gehl. *Primores equites* Ascensii ed. 1510. quam lectionem idem Ascensius in seqq. in marginem rejecit, priori scriptura in contextum revocata. *Primo equites* Lov. 5. a m. sec. et Hav. Male. Infra xxxiv. 14. 'Equites primos ab utroque cornu in pugnam educit:' ubi plura vide. Deinde *in hostes emisit* Lov. 3. *in hostem mittit* Voss. 2. Forte prius scriptum fuerat *in hostē emittit*, ut exstat in Leid. 1. et tum primam literam *τῶ* *emittit* intercepta ultima præcedentis, ut infinitis locis factum in libris scriptis. Vide ad ii. 44. § 6. 'Emittere in hostem,' nempe ex reliqua acie, in quam ordinati erant. Infra xxviii. 14. 'Equitatum omnem extemplo in equites emittit:' ubi plura vide. Mox *vi conflixit* Gaertn. *vi confixit* Lipsiens.

§ 8 *Legiones Etruscæ sustinere impetum Romanorum*] *Sustinere* Lov. 2. Lipsiens. et priscae edd. Primi Mediolanenses 1505. eosque secutus Ascensius 1513. *sustinere* reposuerunt; quod non modo recentiores omnes servarunt, sed etiam superest in omnibus scriptis. Deinde *impetum Romanum* edd. Rom. 1472. et Parm. 1480.

Equitumque longe fortissimus ipse rex] *Conjunctio que* non adparet in Lov. 5. et Port. quam reliqui omnes retinent. Mox *effusis sequentibus* Lov. 5. Deinde *trahabant certamen* Gaertn. prioris tamen vocis penultimæ literæ subjecta nota, qua indicatur ali-

quid delendum esse. In verbis præcedd. *consistebat*, pro *resistebat*, est in Lov. 4. a m. pr.

CAP. XIX. § 1 *Erat tum inter equites tribunus militum A. Cornelius Cossus*] *Tunc* fragm. Hav. Vide ad ii. 12. § 15. *tam* Lov. 5. Vide ad vii. 8. § 4. *tamen* Gaertn. Vide ad xxii. 17. § 5. *Prætereā in equites* Lov. 3. Vide ad xxxviii. 52. § 6. *intus equites* Lipsiens. *inter eques* Harl. 1. Sed vox *equites* abest ab Harl. 2. Unde videri posset scribendum esse *Erat tum inter tribunos militum A. Corn. Coss.* Quod, si codd. probarent, non displiceret. Et sane potuit per compendium scriptum fuisse *trib.* vel *tr.* Nunc nihil muto. Videtur Livius indicare, A. Cornelium Cossum nondum id ætatis fuisse, ut in senatum adlectus fuerit, sed adhuc in ordine equestri substitisse. Quum enim tribunus militum fuerit, eum inter equites militasse, intelligi nequit. Mox *animo et viribus* Lov. 4.

Memorque generis, quod, amplissimum acceptum, majus auctiusque reliquit posteris] Optime Ms. *magis auctius reliquit posteris*. Vide Scalig. in Culicem p. 12. et Brisson. in Pareg. Lexici p. 687. § 87. *Klock. Memor generis, sine copula que, Gaertn.* Tum corrupte *quod, accep. amp. majus atrociusque* Leid. 2. et Lov. 1. Supra hoc lib. c. 2. 'Reminiscerentur, quam majestatem senatus ipsi a patribus accepissent, quam liberis tradituri essent; ut (quemadmodum plebs gloriari posset) auctiorem amplioremque.' *Magis auctius*, quod Klockio placuit, videri potest dictum esse, ut illud ix. 7. 'Tristior deinde ignominiosæ pacis magis, quam periculi, nuncius fuit:' ubi alia vide. Quum tamen meorum nullus ejus codici consentiat, eam lectionem a librarii potius quam a Livii manu profectam arbitror. Sæpe enim scribæ *majus* et *magis* confuderunt. Vide ad xxvi. 41. § 19.

§ 2 *Quum ad impetum Tolumnii, qua-*

cumque se intendisset] *Columinii* Gaertn. *Columini* Leid. 2. *Columnii* Lov. 2. et Hav. *Columpii* Lipsiens. Port. et fragm. Hav. a m. pr. *Tolunnii* Lov. 3. *Tolunii* Lov. 5. Vide ad Epit. Liv. hoc lib. Tum *se intendissent* Hav.

Trepidantes Romanas videret turmas] *Videret Romanas turmas* alio ordine Leid. 2. et Lov. 1. *videt Romanas turmas* Voss. 1. *Romanus videt turmas* Flor. Leid. 1. Lov. 5. et Harl. 1. Scriptum fuerat *vid'et*, id est *videret*. Sed librariorum culpa nota deinde neglecta est. Alia exempla vide ad XL. 14. § 2.

Insignemque cum regio habitu] *Insignemque cum regio habitu* Voss. 2. Leid. 2. et Lov. 3. 5. et Port. Si certiores codd. accederent, non displiceret. Ita enim alibi etiam quum Livius, tum reliqui scriptores, loqui soliti sunt. Supra III. 47. 'Virginii sordidatus filiam cum obsoleta veste, comitantibus aliquot matronis, cum ingenti advocacy in forum deducit:' ita Gronov. ex Mss. vestigiis ibi legendum censuit, et plura hujus locutionis exempla adtulit. Auctor ad Herenn. IV. 52. 'Venit iste cum sago, gladio subcinctus, tenens jaculum.' Florus IV. 2. § 45. 'Mane cum pullo (nefas) apud principia conspectus.' Silius Ital. I. 94. 'Atque Acheronta vocat Stygia cum veste sacerdos.' Sæpe librarii in confundendis *cum* et *eum* in Mss. peccarunt. Vide Rhenanum ad Livii XXIX. 30. § 4. Sigoninum ad XLV. 37. § 4. et quæ notantur ad III. 70. § 4. et hoc lib. ad c. 56. § 4. v. 4. § 7. c. 17. § 10. c. 23. § 10. c. 25. § 12. c. 32. § 8. c. 34. § 9. ad VI. 1. § 7. c. 17. § 4. c. 20. § 5. c. 22. § 8. ad XXVII. 44. § 9. xxxv. 41. § 7. xxxvi. 2. § 11. et xxxix. 19. § 2. Errori vero originem dedit similitudo ductuum literarum *c* et *e*, præsertim in scriptura Longobardica. Vide ad xxxix. 35. § 8. Si lectio placet, non jungendum est '*insignem cum regio habitu*,' sed '*volitantem cum regio habitu*.' Quum

tamen codd. quorum auctoritatem præfero, in vulgatum consentiant, id etiam præferendum puto.

Volitantem tota acie cognovisset] Scribe *cognosset*. Sic enim Flor. Et hoc satis erat: sed subscribunt et Rott. Helm. Mureti codd. Voss. *cognoscet*. J. F. Gron. Forte Gud. vel alius codex, non Voss. fuit, in quo Gronovius *cognoscet* invenit. Certe in excerptis istorum codicum, quibus utor, eam scripturam adnotatam non modo non video, sed etiam ex eorum priori prodncitur *cognosceret*, in quo consentientes habet Leid. 1. et Lov. 1. neque aliter vir doctus ad marginem ed. Mediol. 1480. emendavit: ex Vossianorum autem posteriori in excerptis ejus adfertur *cognovisset*, quod servant etiam Lov. 2. 3. 4. 5. Lipsiens. Gaertn. Port. Hav. et fragm. Hav. Recte tamen idem Gronovius ex reliquis *cognosset* probavit, quod idem præferunt etiam Leid. 1. Harl. ambo, et Hearnii Oxon. L. 1. et N. Vide ad XXII. 3. § 2. Præterea *volutantem* Leid. 2. et Lov. 1. a m. pr. *voluntatem* Voss. 2. et Lov. 3.

§ 3 *Hicine est, inquit, raptor fœderis humani, violatorque gentium juris*] *Hicine* Flor. et Leid. 1. Vide ad VI. 17. § 3. Tum τὸ ἐστ non comparet in Port. a m. pr. Denique transpositis vocibus *violatorque juris gentium* Hav. cui inmerito vulgatus vocabulorum ordo displicuit. Ceterum Tolumninus vocatur '*raptor fœderis humani, violatorque gentium juris*,' quod jussu ejus legati a Romanis ad Fidenates missi interfecti sunt. Similiter milites, qui legatos a senatu in castra missos violarant, eosdemque, nisi Germanicus impeditisset, interfecissent, '*omnis humani juris violatores*' vocantur apud Tacit. Annal. I. 40. De quibus mox etiam addit c. 42. '*Hostium quoque jus, et sacra legationis, et fas gentium rupistis*.' Vide ad v. 4. § 14.

Jam ego hanc mactatam victimam,

§c.] Vocem *hanc* non agnoscunt Leid. 2. Lov. 5. et Lipsiens. *mactam*, pro *mactatam*, neglecta literarum *ta* duplicatione, præferunt Lov. 4. a m. pr. et fragm. Hav. Vide ad x. 37. § 2. Mox alio ordine in *terris Dii esse volunt* Hav. Tandem *legut. animabus*, pro *legat. manibus*, fragm. Hav. a m. pr. Monachi Christiani manganium esse facile patet. Supra i. 25. 'Duos fratrum manibus dedi.'

§ 4 *Confestim et ipsa hasta innixus, se in pedes excipit*] Scribe *confestim et ipse, h. inn.*, se in pedes *exceptit*. Rhen. Pall. 1. ac 3. et Campan. *exceptit*. Gebh. *Ipsa*, pro *ipsa*, quod Frobenius 1535. in contextum monente Rhénano recepit, in omnibus meis scriptis superest. Neque aliter præferunt antiquissimi, quos vidi, excusi: *ipsa* demum obvium fuit in Tarvis. 1. *exceptit* vero primus Jac. Gronovius a. 1678. admisit. Id vero superest in omnibus et Hearnii Oxon. et meis Mss. solo excepto Hav. qui, ut et Gebhardus de Pal. 2. non obscure innuit, *excipit* servarunt: quod eorum scribæ maluisse videntur, quia mox sequitur *resupinat*. Sed ei iterum subdidit *adfixit*. Vide ad iii. 46. § 9. *recepit* est in Klockian. Præterea *hustæ innixus* Lov. 4. ut hoc lib. c. 28. 'Uni viro Messio fortuna hostium inniuitur.' Sed alteram lectionem defendunt reliqui omnes codd. Et ita Livius etiam locutus est vi. 1. 'Quo primo adminiculo erecta erat, eodem innisa M. Furio principe stetit:' viii. 7. 'Cuspide parmaque innisum:' quem locum ad verba seqq. plenius laudabo. Et ita Tacit. Anal. xv. 60. 'Salutem suam incoluinitate Pisonis inniti.' Insuper pronomen *se* non adparet in Lov. 4.

§ 5 *Repetitumque sæpius cuspide ad terram adfixit*] Ms. Col. *ad terram afflixit*: quæ varietas in his verbis frequens et solens admodum est in libris veteribus. Modius. Modius *afflixit*. Camp. in *terram afflixit*. Gebh. 'Affligere' et 'affligere' passim in Mss.

inter se commutari, patebit ex illis quæ olim notavi ad Silii i. 674. et ix. 631. Lambinus autem, multis agens de verbo 'adfigere' ad Horatii Satyr. ii. 2. 79. hunc quoque locum ad partes vocavit, eumque ita produxit, quasi ipse quoque *ad terram afflixit* in editis reperisset: quum tamen non modo omnes codd. mei, sed et, quas-cumque vidi, edd. constanter *affixit* præferant, nisi quod *afixit* sit in Lov. 2. et Lipsiens. Neque etiam Lambinus existimari potest, *afflixit* fide Modii, qui lectionis ejus auctorem cod. Colon. profert, laudasse; quum notæ Modii in Livium illis Lambini in Horatium posteriores sint. Quum itaque nemo præter Modium ex codd. suis hoc loco *adfixit* protulerit, ideoque omnium codd. scriptis meis et excusis consentientes, *adfixit* exhibuisse verisimile sit, vulgatum loco non movendum censeo. Accedit receptam lectionem defendi simillimo loco Livii viii. 7. 'Excussit equitem: quem, cuspide parmaque innisum, adtollentem se ab gravi casu, Manlius ab jugulo, ita ut per costas ferunt emineret, terræ adfixit.' Una tantum differentia est, quod hic dixerit 'ad terram adfigere,' altero loco ex lib. viii. 'terræ adfigere.' Sed similiter 'adfigere' cum præpositione conjungit Cic. Orat. pro Rosc. Amer. c. 20. 'Literam illam, cui vos usque eo inimici estis, ut etiam eas omnes oderitis, ita graviter ad caput adfigent, ut postea neminem alium, nisi fortunas vestras, accusare possitis:' et de Invent. i. 26. 'Continentia cum ipso negotio sunt ea, quæ semper adfixa esse videntur ad rem, neque ab ea possunt separari.' Livium autem solitum esse in regimine præpositionem *ad*, ex qua compositum est verbum, repetere, vidimus ad Præfat. § 11. et ii. 36. § 7. Mox tum *detracta exsangui spolia*, ordine vocum mutato, Leid. ii. et Lov. i. Paulo ante vero *Exsurgentem*, pro *Adsurgentem*,

Gaertn. Male. Supra III. 24. 'Ex quo semel fuerit æger, &c. ne adsurrexisse quidem ex morbo.'

Caputque abscissum victor spiculo gerens, terrore cæsi regis hostes fundit] Pall. 1. ac 3. Andr. et Campan. *abscissum*. Pal. 2. post *fudit*. Justinus XXIV. 5. 'Ptolemæus multis vulneribus sancius capitur: caput ejus amputatum et lancea fixum tota acie ad terrorem hostium circumfertur.' Interdum et ad contumeliam. Claudian. in Rufin. II. 431. 'laceros juvat ire per artus, Pressaque calcato vestigia sanguine tingi. Nec minus assiduus certant elidere saxis Prodigiale caput, quod jam de conspice summa Nutabat, digna rediens ad mœnia pompa.' Euripides in Bacchis vs. 1137. *κῤῡτα δ' ἄλλιον, Ὅπερ λαβοῦσα τυγχάνει μήτηρ χερσὶν, Πήξας ἐπ' ἄκρον θύρσον, ὥς ὀρεστέρου φέρει λείοντος διὰ Κιθαριῶνος μέσσην*. Gebh. *Absissum* Lipsiens. sed *abscissum* offerunt etiam Flor. Leid. 1. Voss. 2. Lov. 3, 5. Port. Gaertn. fragm. Hav. a m. pr. et ex inpressis edd. Rom. 1472. Parm. 1480. Mediolan. 1480. ac 1505. et Tarvis. prior. Et ita hic legendum conjecit Arntzen. ad Aur. Vict. Epit. c. 23. Vide plura ad XXXI. 34. § 4. Præterea copulam que non agnoscit fragm. Hav. a m. pr. Tum *fudit* etiam Lov. 2. 4. 5. Harl. 2. Gaertn. Lipsiens. Hav. et, quos Hearne Oxonii vidit, B. L. 2. et C. quomodo librarii illorum codicum dedisse videntur ob eandem causam, ob quam paullo ante etiam § 4. *excepit*, pro *excipit*, dedisse dictum est.

Itaque equitum quoque fusa acie] Pall. omnes *Ita equitum*. Gebh. Illud *Itaque* primum invectum est a Curione. Omnes autem non tantum editi priores, sed etiam codd. quibus usus sum, constanter servarunt *Ita equitum*: quod Gronovius recte revocavit, licet tamen receptæ priscæ lectionis in notis non meminerit.

Post Curionem τὸ *Ita* etiam servarunt Gryphiana 1554. et variæ Sigonii edd.

Quæ una fecerat anceps certamen] *Anceps fecerat cert.* Hav. *quæ una fuerat anceps cert.* Leid. 2. Alibi *fui* et *feci* confuderunt indocti librarii. Vide ad XXXI. 45. § 2.

§ 6 *Dictator fugatis legionibus instat]* In archetypo Vormaciensi est *Dictator legionibus fugatis*. Rhen. Non aliter etiam est in omnibus scriptis meis. Res eodem redit. At eam ob causam præeuntium codicum vestigiis insistendum putavi, eorumque exemplo vocabula in contextu Liviano composui. Mox *Fidenates plurima* Lov. 2. *Fidenatum plurima* Leid. 1. *Fidenatum plurimi* Hav. et fragm. Hav. Male. Vide ad I. 27. § 5. *ppl'm*, id est *populum*, pro *plurimi*, Lipsiens.

Transvectus, ex agro Veientano ingentem detulit prædam ad urbem] *Transvectus* Klockian. Deinde *ex agro Veientano* Lov. 2. et Lipsiens. Male. Vide Cluverii Ital. Antiq. II. 3. p. 534. et Cellarii Geogr. Antiq. II. 9. p. 462. Alibi similiter errarunt librarii. *Veientano* Voss. 2. et Lov. 1. ac 3. Deinde τὰ *ad urbem* desunt in Lov. 2. in *urbem* quædam edd. invitis scriptis.

§ 7 *Inter prælium et ad castra Romana pugnatum est]* *Inter præl. et castra Rom.* Harl. 2. Qui error forte inde originem habuit, quod indoctus librarius non viderit *Inter prælium* hic positum esse pro in prælio, sive interea dum prælium committitur: de quo dictum est modo ad cap. præc. § 4. et plura dicam ad VI. 29. § 10. *Vocula et deficit* in Lov. 4. Sed voce addita *et ad ea castra* habet Gaertn. Mox *a Tolumnio*, pro *ab Tol.* Voss. 2. *ab Tolumnio* Leid. 2. *ab Tolumnio* Lov. 1. *ab Tolumnio* Lov. 3. *ab Tolumnio* Lov. 5. *ab Tolumnio* Lipsiens. *ab Tolumnio* Lov. 2. *a Tolumnio* Gaertn. *ab Tolumnio* fragm. Hav. a m. pr. *ab Tolumnio* Port.

Vide ad Epitom. hujus lib.

§ 8 *Fabius Vibulanus corona primum vallum defendit*] Prænominiſ literam reperi Fabio adſcriptam, ſed calamo recentiore. *Rhen.* Nullus eorum codicum, quibus uſus ſum, prænominiſ literam *M* (eam enim indicari conſtat ex c. 17.) adſcriptam oſtentat: unde neque codiciſ *Borbetomagenſiſ*, quem *Rhenanus* conſuluit, interpolatori fidem habeo. Ceterum *Fabius Jubilanus* habent *Leid.* 2. et *Hav.* *Fabius Jubilanus* *Lov.* 5. *Lipsienſiſ*. *Harl.* 2. et *Gaertn.* Vide ad III. 35. § 11. Tum alio ordine *Corona Fabius Vibulanus* *Lov.* 4. Præterea voces *defendit: intentos deinde hoſtes in vallum* exſulant ab *Lov.* 5. *Gaertn.* et *Hav.* Anſam autem omiſſioni dedit vox *vallum*, quæ modo præceſſit. Vide ad IX. 11. § 11. *defendi* habet *Lipsienſiſ*.

Intentos deinde hoſtes in vallum, egreſſus dextra principali, cum triariis repente invadit] Habet exemplar *Borbetomagenſe principia*. Verum extremæ duæ literæ in erasæ ſcripturæ locum ſuppoſitæ videntur. Supra ſcriptum eſt *aliuſ, principali*. Si libet legere *principia*, intellige dictum ap-poſitive: ‘intentos hoſtes in vallum dextra principia cum triariis repente invadit.’ Significat autem, validiorem hoſtium partem aggreſſum: nam ii ‘principiorum’ nomine intelliguntur, ut exponit apud Terentium in *Ennuch.* IV. 7. 11. *Donatus*, quo loco *Thraſo* dicit ‘Hic ego ero poſt principia.’ *Liviuſ* noſter lib. octavo huius decadiſ c. 8. docens quo ordine ſolituſ fuerit componi Romanuſ exercituſ, ‘Robuſtiuſ inde ætaſ,’ inquit, ‘totidei manipuloſum, quibus principibuſ eſt nomen.’ Quod ſi maviſ vulgataſ lectionem ſequi, notum eſt, auctore *Festo*, ‘Principalem caſtſorum portam nominatam, quod in eo loco ſit, in quo principes ordineſ tendunt.’ Sed an duæ fuerint, dextra et ſiniſtra, nescio. Quare non

diſplicet ut legamuſ *principia*. *Rhen. Regreſſuſ* male *Klockian*. Vulgatuſ autem *dextra principali* ſervant omneſ ſcripti, niſi quod, teſte *Latiniſ*, codex *Neapol.* præferat *dextra principili*, nullo commodo ſenſu. Ceterum pudet me *Rhenani*, profitentiſ ſe neſciſre, an duæ fuerint portæ principales dextra et ſiniſtra; de quo ei, qui *Liviuſ* edidit, et ut digne edere poſſet, ſæpiuſ evolvere ac perlegere debuit, minime dubitandum erat, quum id aperte aliquotieſ *Liviuſ* ipſe teſtetur. Ita XXXIV. 46. ‘Duæ legioneſ duabuſ principaliſbuſ portis ſigna efferre juſſæ:’ et XL. 27. ‘Ad dextram principalem haſtatoſ legioneſ primæ inſtruxit; principieſ ex eadem legione in ſubſidiis poſuit. *M. Serviliuſ* et *L. Sulpiciuſ* tribuni milituſ hiſ præpoſiti. Tertia legio adverſuſ principalem ſiniſtram portam inſtructa eſt.’ Ex quorum priori loco duaſ portaſ principaleſ fuiſſe, ex poſteriori autem alteram portam principalem dexteram, alteram ſiniſtram dictam eſſe conſtat: recte igitur hic legi *egreſſuſ dextra principali*. Miror *Rhenanuſ* hanc emendationem a prioribuſ editoribuſ, et in primis a *Gebhardo*, qui nihil omittit, ut enim carpere poſſit, tamen tacitam tuſiſſe.

Fuga non minus trepida, quam in acie, fuit] *Fugaque non minus trepida* *Voss.* 2. *Lov.* 3. *Gaertn.* *Hav.* et *fragm. Hav.* Sed copula a melioriſbuſ ac fide dignioriſbuſ codd. exſulat. Paulo ante *cædeſ fuit minor* *Lov.* 2. et *Lipsienſiſ*. Meliſ tamen verbum, quod mox ſequitur, ibi ſubanditur.

CAP. XX. § 1 *Omniſbuſ lociſ re bene geſta, &c. in urbem rediit*] *Omniſbuſque lociſ* unuſ habet *Hav.* Deinde *redit* quædam ex vetuſtioriſbuſ excuſiſ. *Alduſ* deinde τὸ *rediit*, quod tamen jam antea etiam in edd. *Rom.* 1472. et *Parm.* 1480. inveni, ſed poſtea inmutatuſ fuerat, iterum in contextuſ receptuſ. Cum *Aldo* autem fa-

ciunt omnes scripti mei. Vide ad xxxvi. 35. § 2.

§ 2 *Maximum triumphi spectaculum fuit*] *Maxime* Lipsiens. Deinde *spolia optima*, pro *sp. opima*, Lipsiens. et Gaertn. quomodo iidem alique codd. infra hoc cap. variisque locis passim apud Livium errarunt. Vide ad xxxviii. 8. § 9. Insuper *æquantes cum Romulo* Lov. 2. 3. et Gaertn. Utraque locutio, 'æquare alicui' et 'æquare cum aliquo,' passim obcurrit. Quare verius videri posset *æquantes cum Romulo*, quia τὸ εὖν modo præcessit. Potius tamen est, ut vulgatum præferatur, quia pro eo stant optimi et integerrimi codd. Solent autem passim voces *cum* et *cum* in Mss. commutari. Vide quæ notata sunt ad cap. præc. § 2.

§ 3 *Romuli spolia, quæ Opima prima appellata sola ea tempestate erant*] In exemplari Borbetomagensi est *quæ prima Opima appellata*. Rhen. Vox *prima* redundat. Neque enim tum *prima* appellari poterant, cum adhuc secunda non essent relata. Abest certe ab antiquis libris. ['*Primus* respicit antecedentia, non sequentia: ut, Maria primogenitum Christum peperit, nullum postea. Sigonius hic non satis circumspectus.'] *Sigon*. Abest a Pall. tribus vox *prima*, quod et Sigonius animadvertit. *Gebh*. Vocem *prima* abundare censet Sigonius. Non ego. Vide Observ. i. 7. J. F. Gron. In vet. cod. *prima* non haberi, et satis esse dixisse *sola*, observat etiam Pierius ad Maron. *Æneid.* vi. 860. Eadem vox etiam non exstat in Lov. 3. Harl. 2. Gaertn. Port. Hav. fragm. Hav. et, quem Hearne Oxonii excussit, codice B. Insuper non tantum illa, sed et præcedens *quæ* deest in Lov. 2. 4. 5. Lipsiens. et Leid. 1. Reliqui eo ordine exhibent, quo in suo Rhenanus invenit. Gronovius loco, quem ipse indicavit, mentem Livii, quam Sigonius non intellexit, necessario vocem *prima* requi-

rere existimat. Sensum enim hunc esse: *Spolia, quæ primum hoc nomen tulerunt, ut Opima dicerentur, etiam tum sola sic, nempe Opima, adpellata, nondum aliis spoliis ejusmodi subsecutis. Locutionem deinde pluribus aliorum scriptorum exemplis, quæ ibi latius videri possunt, illustrat, tum etiam illo ipsius Livii ex xxix. 21. 'Prætor legatique, Locros profecti, primam, sicuti mandatum erat, religionis curam habuere:' addens, ita Mss. omnes habere, quod male mutavit Sigonius. Alia vide ad eum locum.*

Cum sollemni dedicatione dono fixit] *Lego tholo fixit*. Kloeck. Conjectura illa ex eo adstrui potest, quod poetæ donaria tholo suspensa in templis fuisse testentur. Virgil. *Æneid.* ix. 406. 'Si qua tuis umquam pro me pater Hyrtacus aris Dona tulit, si qua ipse meis venatibus auxi, Suspendive tholo, aut sacra ad fastigia fixi:' ubi vide Emmen. Valer. Flacc. i. 56. 'pecoris Nephelæi vellera Graio Redde tholo, ac tantis temet dignare periclis.' De tholo vide Cerdam et Pontan. ad d. l. Virg. Neapol. ad Ovid. *Fastor.* vi. 282. Barth. ad Stat. *Silv.* i. 4. 99. et Baldi Lexic. Vitruv. in voc. 'Tholus.' 'Fixus tholo' autem, ut 'fixus lateri' vii. 3. 'Fixus fuit dextro lateri ædis Jovis optimi maximi.' An tamen ea voce hic Livius uti voluerit, vehementer dubito. Certe omnes codd. *dono* servant, nisi quod a solius Lov. 5. contextu absit, sed errore librarii, quem recentior emendavit, margini adscribendo *fixit dono* transpositis vocibus, quemadmodum etiam præfert Hav. 'Dono figere' autem dictum est, ut 'dono dare,' 'dono mittere,' et similia passim obvia. Vide mox ad § seq.

Averteratque in se a curru dictatoris civium ora] *Averteratque* Flor. Lov. 5. Port. fragm. Hav. a m. pr. et quædam ex edd. principibus. Verum antiquissimæ, quas vidi, ut Rom. 1472.

Parm. 1480. deinde etiam Mediol. 1495. et Venet. ejusdem anni, aliæque deinceps *avertent* exhibent: quam lectionem reliqui codd. firmant. Vide plura ad VI. 23. § 8. Præterea Gebhardus ad II. 27. § 9. probare videtur Pal. 2. lectionem *avertent*, *que in se a curru dict. civium ora*, id est, aversa erant: quod, credo, haud facile cuiquam persuadebit. Nam 'ora civium avertent in se' non notare potest, ora civium in Cossum, spolia opima regis interfecti gerentem, versa fuisse, quod tamen sensus Livii requirit. Nullus etiam codicum meorum, nisi unus tantum Lov. 4. illi Msto consentit. *Ab curru*, pro *a curru*, est in Hav.

Et celebritatis ejus diei fructum prope solus tulerat] Male Pal. 2. *celebritati ejus diei*. Gebh. Eadem vitiosa scriptura est etiam in Voss. 2. Leid. 1. Lov. 4. Lipsiens. Hav. et fragm. Hav. a m. pr. Corruptius *celebrati ejus diei* Lov. 5. et Port. *celebritate ejus diei* in Lov. 1. Voss. 1. et Leid. 2. *celebritate hujus diei* in Harl. 1. Deinde *solus Cossus tulerat*, ex liberalitate librarii, Lipsiens.

§ 4 *Coronam auream libram pondo*] *Libra pondo* omisso signo, quo vulgo litera m notari solet, Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. 1. 3. 4. Harl. 1. Lipsiens. Gaertn. et Klockian. Eam lectionem corruptam esse, quum vel indocti librarii animadverterent, loco male adfecto se integritatem restitutos existimarunt, τὸ *libra* mutando in *libræ*, quomodo præferunt Lov. 5. Harl. 2. Port. Hav. fragm. Hav. et, teste Hearnio, codd. Oxon. B. et C. quod etiam receperunt omnes Livii editores usque ad J. F. Gronovium, qui a. 1665. reposuit *libram pondo*. In notis vero mutationis nullam rationem dedit, neque etiam ejus mentionem fecit. At vide ad III. 29. § 3. Callidior Lov. 2. librarius per compendium scripsit *lib.*

In Capitolio Jovi donum posuit] *Dono*

posuit Lov. 5. et Harl. 2. quomodo § 3. locutus est: 'Spolia in æde Jovis Feretrii cum sollemni dedicatione dono fixit:' et VII. 37. 'Centum boves militibus dono dedit, qui secum in expeditione fuerant.' Quum tamen reliqui codd. in vulgatum conspirent, nisi quod, trajectis vocibus, *posuit donum* habeant Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. id etiam verius esse non dubito. Supra II. 22. 'Coronam auream Jovi donum in Capitolium mittunt.' III. 57. 'Donumque ob eam Jovi optimo maximo coronam auream in Capitolium tulere parvi ponderis.' XLIII. 6. 'Coronam auream quinquaginta pondo, quam in Capitolio ponerent, donum Jovi optimo maximo adtulisse.' Silius Italic. XVI. 164. 'Hinc juveni dona insignem velamine picto Dat chlamydem, stratumque ostro (quem ceperat ipse Dejecto victor Magone, animique probrat) Cornipedem.' Ceterum *Jovis donum posuit* perperam est in Lov. 2.

§ 5 *Omnes ante me auctores secutus*, &c.] Multa de spoliis opimis docte disputavit Perizon. in Animadv. Histor. c. 7. In quo capite quum plura unde verba Liviana egregie illustrantur, occurrant, quæ haud facile in compendium contrahi possunt, et tamen, ut hic integra adponantur, ratio adnotationum non permittit, totum id caput in Appendicem variarum dissertationum ad calcem Livii rejiciendum existimavi. Vide autem quæ ad hunc locum notavit p. 252. Ceterum *omnes ante auctores secutus*, omisso pronomine *me*, est in Harl. antiq.

§ 6 *Præterquam quod ea rite opima spolia habentur, quæ dux duci detraxerit*] Habet exemplar Borbetomagensis *dux duci detraxit*, non *detraxerit*. Rhen. *Dux duci detraxit* legendum ex Pall. tribus ac Campani recensione. Vulgo *detraxerit*. Confirmant opinionem Livii Claudianus in

IV. Consulatum Honorii Augusti 632. 'Confessusque parens Odothæi regis opima Retulit, exuviasque tibi.' Florus II. 17. 'Lucullus Turdulos atque Vaccæos: de quibus Scipio ille posterior, singulari certamine cum a rege fuisset provocatus, opima retulerat,' &c. Livius lib. XXIII. c. 47. 'Cur non ferro decerneret, daretque opima spolia victus, aut victor cape-ret?' Gebh. *Detrahit* etiam omnes mei: et ita quoque in Hearnii Oxon. fuisse videtur. Ex editis enim *detraherit* memorans, nullius tamen codicum suorum meminit, in quo eadem superfuit lectio. Recte igitur Gronovius *detrahit* recepit, quum priores Rhenano meliora monenti auscultare neglexissent. Alibi sæpe ita erratum est. Vide ad XL. 14. § 10. Insuper *postquam*, pro *præterquam*, male Voss. 2. et Lov. 3. Ceterum primum hoc Livii argumentum, quod omnibus ante se auctoribus obponit, scribentibus Cossum hoc anno spolia opima retulisse, examinat Jac. Perizonius laud. cap. 7. Animadv. Histor. p. 252. et seqq.

Titulus ipse, spoliis inscriptus, illos neque arguit, consulem ea Cossum cepisse] Est vir doctus, qui ob temporis rationes putans Cossum non consulem spolia opima tulisse, eique honorem hunc extra ordinem datum esse, ut, licet non suis auspiciis rem gessisset, tamen spolia illa consecraret, insuper conjicit, titulum ita conceptum fuisse: A. CORNELIVS. COS. Ultimas autem literas COS. Augustum ejusque testimonio Livium pro compendio vocis *consul* accepisse, quum per ea intelligendum esset A. Cornelii cognomen *Cossus*. At huic sententiæ adversantur verba finalia hujus cap. 'se A. Cornelium Cossu consulem scripserit:' quæ indicant, titulo et cognomen et dignitatem comprehensum, et forte inscriptionem ita conceptam fuisse: A. CORNELIVS. COSSVS. CONSVL. Ad ea non

videtur adtendisse.

§ 7 *Hoc ego quum Augustum Cæsarem*] *Hæc ego* Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 5. et Port. ex vetustis etiam edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. *Hoc ergo* fragm. Hav. a m. pr. Alibi sæpe *ego* et *ergo* librariorum culpa commutantur in scriptis vetustis. Vide ad XXXVII. 53. § 11. Etiam τὸ quum abest a Leid. 1.

Ædem Feretrii Jovis, quam vetustate dilapsam refecit] Pall. *delapsam*. Gebh. Refecit autem Augustus Cæsar monente Attico, quemadmodum Klockius ad marginem Livii docuit ex Cornel. Nep. in Att. c. 20. 'Ex quo accidit, cum ædes Jovis Feretrii, in Capitolio ab Romulo constituta, vetustate atque incuria detecta prolaberetur, ut Attici admonitu Cæsar eam reficiendam curaret.' Insuper *delapsam*, pro *dilapsam*, Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. Lipsiens. Gaertn. Port. Hav. et fragm. Hav. Livius XXIII. 45. 'Abisse illam vim vigoremque; dilapsa esse robora corporum animorumque.' XXXV. 26. 'Hujus fama motus (fuerat enim nobile in classe regia quondam navigium) deduci ab Ægio putrem jam admodum et vetustate dilabentem jussit.' Alibi sæpe ita peccatur. Vide Cortium ad Sall. Cat. cap. 57. § 1.

Refecit, se ipsum in thorace linteo scriptum legisse audissem] Hoc in loco post verbum *refecit* multi codd. habent *dicentem*, quod placet. Nec video causam quare quidam summo-veriunt. *Glar.* Videtur excidisse *dicentem*, aut scribendum *refecit ipsum*. J. F. Gron. Quum in hanc lectionem consentiant omnes veteres libri, persuadeor esse aposiopesis satis opportunam, nec Livio indecoram. Sic enim et I. 16. 'Romana pubes, etsi satis credebatur Patribus, qui proximi steterant, sublimem raptum procella.' Ubi pari sane modo subaudiendum 'nunciantibus,' 'affirmantibus,' aut

simile quid. Lib. v. c. 39. 'Noctemque veriti consedere, exploratoribus missis circa mœnia, quænam hostibus in perdita re consilia essent.' Omnino hic etiam reticetur 'sciscitatum,' 'quæsitum,' &c. aut simile quid. Quæ quidem omnia mirifice probant sententiam patris ad iv. 45. in his verbis: 'Legati ab Tusculo venerunt, Lavicanos arma cepisse:' ejectis τοῖς *Nunciabant legati.* Jac. Gron. Dodwellus in Append. Prælect. Camden. § 4. dicit, apud veteres multum usum linteorum in sacris fuisse, et vix aliam rationem aptiorem excogitari posse, cur lorica hæc linteæ fuerit: nam Romanos nusquam legi linteis thoracibus usus fuisse. Sed hic thorax fuerat, opinor, Tolumnii regis Veientium, ei inter cetera spolia a Cosso detractus. Livius, quod paullo ante dixerat 'titulus spoliis inscriptus,' id nunc dicit 'in thorace linteo scriptum.' Ita etiam hoc accepisse videtur Lipsius de Milit. Rom. Dial. iii. 6. Si Romani tum non habuerunt loricas linteas, tamen alii Itali iis in bellis usi sunt. Vid. Lipsium l. d. *Duk.* Illud dicentem, quod multos codd. habere Glareanus testatur, in nullo Ms. reperi. Neque etiam in edd. ullis exstat, nisi in Ascensianis 1513. et 1516. quas Glareanus intellexisse verosimile est, quod alibi semper codicum adpellatione vetustiores excusos intelligat. Recte igitur viri docti docuerunt, τὸ *dicentem* non librariorum culpa omissum esse, sed Livium ipsum suppressisse, quod lectorem facile intellecturum censeret. Tale illud est iii. 55. 'Non restitunt modo, sed etiam in posterum muniant, sanciendo novam legem, ne quis ullum magistratum sine provocatione crearet:' pro, legem vetantem, ne quis. Neque differunt illa xxxvi. 6. 'Præmissis inde literis, ut Demetriadem convenirent principes Ætolorum, cum quibus de summa rerum deliberaret.' XLIII. 8.

'Literas se ad L. Hortensium prætorem daturus esse, quæ Chalcidenses querantur acta, ea senatui non placere.' Similis aposiopesis etiam est in illis xxxviii. 1. ² Remissique nuncii ab eo ad principes Argitheam, si popularium animos satis perspectos haberent, inpetrato ab Ætolis auxilio in Athamaniam se venturum cum delectis Ætolorum: ubi plura exempla videri possunt. Vide etiam quædam ad xli. 14. § 6. Jac. Perizon. Animadv. Histor. c. 7. p. 271. (quem tamen eo etiam referentem locum Livii ex i. 23. § 7. ad eum locum refellit Dukerus) Burmann. ad Valer. Flacc. i. 278. v. 468. ad Petron. c. 33. et Curtium ad Sall. Cat. c. 47. § 1. De thorace linteo vide quæ notantur ad Silii Italici ix. 587. Dodwell. in Append. Prælect. Camden. p. 654. et, quos hic laudavit Clericus, Torrent. et Casaubon. ad Sueton. Galb. c. 19. Ceterum reficit est in Lipsiens.

Cossum spoliolum suorum Casaremque ipsius templi auctorem subtrahere testem] Probo magis antiquam lectionem *Cosso spol. suor. Casarem ipsius templi.* Nam, quæ dixit, omnia Cæsaris testimonio nituntur. *Sigon.* Legendum ex tribus Pall. *Cosso spol. suor. Casarem ipsius templi.* Quod occupavit indicare Sigonius. *Gebh.* *Cossum spol. suor. Casarem ipsius, &c.* Flor. Leid. ambo, Lov. 2. 4. 5. Lipsiens. Gaertn. Harl. ambo, et fragm. Hav. *Cosso spol. suor. Casarem ipsius, &c.* reliqui mei. Sed præscam lectionem Mss. suos servare, Hearne auctor est. Verius puto, quod Sigonius probavit; quem, lectionem illam in contextum recipientem, nullus secutus est ante J. F. Gronovium, unde iterum eam firmare Gebhardus necesse habuit. 'Subtrahere Cosso,' ut 'subripere titulis' Ovid. Epist. Heroid. x. 130. 'Non ego sum titulis subripienda tuis.' Et ita ipsum 'subtrahere' construitur VIII. 29. 'L.

Furium, cui major moles rerum inposita erat, morbo gravi implicatum, fortuna bello subtraxit.' XLV. 5. 'Metuens, ne, tamquam a se subtracto pœnæ reo, iram Samothracum in se converteret.' cap. 39. 'Persens rex captus, Philippus et Alexander filii regis, tanta nomina, subtrahentur civitatis oculis.'

§ 8 *Qui si ea in re sit error*] Quid de hoc loco sentiam, eo usque premam donec alii suum iudicium interponant. Vellem tamen legi, *qui ea in re sit error, quod veteres annales*. Nam τὸ *si* ex sequenti *sit* natum reor, et *tam* delendum; vel pro *quodque*, *quam*, aut *quamque* scribendum. *Klock*. Lege *quis ea in re sit error*. Vel τὸ *si* intellige pro *an* positum. *J. F. Gron*. Pessimi exempli est, quod ad hunc locum Clericus commisit. Non monito enim lectore in contextum recipit conjecturam Gronovii *quis ea in re*, quam nullus meorum codicum probavit, nisi soli tantum Lov. 5. a m. pr. et Voss. 2. a m. sec. in quo a m. pr. exaratum fuerat *qui se ea in re*. Reliqui omnes, quos vidi, vel quorum excerptis utor, Mss. servant vulgatum *qui si ea in re*: sed *quod si ea in re* præferunt ex codd. quos Hearne Oxonii consuluit, L. 1. et C. Clerici autem audacia tanto pejoris exempli est, quoniam ipse Gronovius fatetur, nulla emendatione opus esse, modo τὸ *si* intelligatur pro *an* positum; et postea Jac. Perizonius ita accipiendum esse multis ex Livio productis exemplis docuit in *Animadv. Histor.* sæpius laudato c. 7. p. 279. Iis addenda sunt sequentia ex II. 25. 'Si qua nocturna transitio proditiõe fieri possit, tentant castra.' v. 42. 'Ostentari quædam incendia terroris caussa, si compelli ad deditionem caritate sedium suarum obsessi possent.' x. 16. 'Exponunt, omnia expertos esse, si suismet ipsorum viribus tolerare tantam molem belli possent.' xxvii. 14. 'Elephantos in pri-

mam aciem induci jussit, si quem injicere ea res tumultum ac pavorem posset.' xxx. 16. 'His conditionibus, inquit, si placeat pax, triduum ad consultandum dabitur:' ita enim ibi legendum, recte vidit δ πένθ. xxxi. 45. 'Tentarent oppidanorum animos, si voluntate tradere urbem, quam vim experiri, mallent.' xlii. 62. 'Summam pecuniæ augens, si pretio pacem emere posset.' c. 67. 'Ad Gonnium castra movet, si potiri oppido posset.' xlii. 13. 'Situm urbis contemplant, si qua parte tentare aut opere aut vi possent.' Tot itaque ac pluribus, quæ et ex Livio et ex aliis scriptoribus adferri possent, exemplis innisus vulgatam scripturam *qui si ea in re* Livio reddidi.

Tam veteres annales] Non intelligo, quam vim hic habeat *tam*. Nam ut ἐπιτακτικῶς quodammodo dicatur 'tam veteres,' ut 'tam iners,' 'tam angusta domus,' frigidum videtur. Sententia postulat *tam veteres annales, quam magistratum libri*. Sed quia Livius pro *quam* dicit *quodque*, putem pro *tam* legendum esse *tum*. Fortassis rarius hoc sensu invenitur *tum* sequente copula: sed ita etiam Livius xxviii. 15. 'Haud quaquam par pugna erat. Tum quod turba Balearium tironumque Hispanorum Romano militi objecta erat, et procedente jam die vires etiam deficere Hasdrubalis exercitum cœperant:' ubi post *et* repeti potest *quod* ex præcedentibus. *Duk*. *Jam veteres* 'valde veteres,' 'vetustissimi,' exponendum esse docuit Jac. Perizonius sæpius laudato *Animadv. Histor.* c. 7. p. 281. Ita fere 1. 3. 'Quis enim rem tam veterem pro certo adfirmet?' xxxiii. 45. 'Eam rem esse ratî, quæ maturata dilatave non tam magni momenti ad summam rem populi Romani esset:' id est, non admodum magni. Plura exempla ad eum locum videri possunt. Mox quoque *magistratum*, pro *quodque mag*. Lov. 1. a m. pr. *que* *magistra-*

tuum libri Lov. 3. quod me magistratum libri Harl. 1.

Quos linteos in ære repositos *Monetæ Macer Licinius citat*] Σφάλμα est iterum typographicum, in novissimis tamen edd. retentum. Lege in æde, ut habent Pall. omnes. Amplius Pal. 2. C. *Macer Licinius*. Gebh. Illud ære tantum in quibusdam Gruteri edd. exstat, pro quo jam recte in ultima ejus in æde repositum est. Et id etiam omnes mei servant, nisi, quod pro eo in eodem præferant Harl. 2. et Lov. 1. ambæ a m. pr. pro quo manus altera in priori emendavit in ædem, in posteriori in æde. Deinde depositos Gaertn. Præterea *Moneta eam* Flor. Leid. uterque, Lov. 1. Harl. 1. Voss. 1. a m. pr. et fragm. Hav. a m. pr. Sed librarius scribere voluisse videtur *Monetæ am*, ut indicaret se duplicem lectionem *Monetæ* et *Monetam* invenisse; de quo vide ad III. 44. § 4. Alius id non intelligens literas inperite divisit, et *Moneta eam* dedit, nude sequens iterum fecit *Monetam eam*, quod in Voss. 2. Lov. 3. Lipsiens. et Gaertn. superest. Sed *Monetæ G. Macer Licinius* habent Lov. 2. 4. Port. et Hav. Quod si meliorum codicum testimonio firmaretur, constaret de Licinii Macri prænomine, quem Caii prænomen habuisse, sed tantum ex conjectura, viri docti evincere conati sunt. Vide Vossium de Histor. Latin. I. 10, in æde repositos *Moneta* Lov. 5.

Septimo post demum anno cum T. Quinctio Pæno] Legendum *decimo post demum anno cum T. Quinctio Pæno II*. Nam cum hoc Quinctio septimo post anno non A. Cornelius Cossus, sed Cn. Julius Mento: decimo vero abhinc anno T. Quinctius Pænnus iterum cum A. Cornelio Cosso consul fuit, et tum etiam pestilentia, ac triennio post altera equestris pugna, qua idem tribunus militum consulari potestate ac magister equitum sub M. Æmilio Mamercio adversus Veientes ac Fide-

nates depugnavit. Sed ex hoc loco ac item quarto post anno satis liquet, non parum curæ fuisse Romanis historicis, ut consulum nomina recte ordinarent, quæ causa nobis fuit chronologiæ nostræ edendæ, quamvis hac ætate quidam leviter curant. *Glar. Nono* legendum, habita diligenti annorum omnium ratione. Error ex notis manavit IX. et VII. Præterea 'Quinctiorum' cognomen est *Pennus*, non *Pænus*, si antiquis et librorum et lapidum monumentis credimus. *Sigon.* Perizonius Animadv. Hist. c. 7. *Decimo* post Glareanum. Ex more Livii scilicet, qui in exprimendo numero annorum sæpe utriusque extremi rationem habet: quod etiam Dodwellus de Cyclis Dissert. x. sect. 26. observat. *Duk. Septimo post demum anno*, ut ante Sigonium passim edebatur, aperte falsum est. Eam tamen scripturam servant omnes mei constanter, nisi quod *septimum post demum anno* sit in Leid. 2. *septimo post decimum anno* in Harl. 2. *nono post demum anno*, ut Sigonius malebat, se Oxonii in codd. L. 1. et 2. reperisse Hearne testatur. Et sane nono ab hac pugna anno Cossus cum T. Quinctio consul fuit, si annus hic, quo pugna accidit, et Tullius interfectus est, reliquis non adnumeretur. At anno decimo post consulatum obtinuit, ut Glareanus voluit, si initium numerandi ab hoc anno fiat. Et quidem Glareani conjecturam conjecturæ Sigonii præferendam existimavit Perizon. in Animadv. Histor. c. 7. sæpius memorato pag. 281. idque his duabus inprimis de causis; tum quia inter 'septimo' et 'decimo' major est convenientia quam inter 'septimo' et 'nono'; tum quia veteres, sed maxime Livius, in numerando utriusque extremi rationem habent. Mihi tamen Sigonii conjectura præferenda videtur. Si enim, quemadmodum is voluit, numerus notis perscriptus fuerit, major erit similitudo

inter IX. et VII. quam inter X. et VII. Præterea non semper verum est, Livium utriusque anni extremi rationem habuisse. Certe id non fecit III. 30. ubi narrat quosdam velle 'tricesimo sexto anno a primis tribunis plebis' decem creatos esse. Ex veriori enim sententia Sp. Cassio et Postumo Cominio consulibus, id est, A. U. C. CCLXI. primi tribuni plebis creati sunt: at loco duorum quidam decem constitutos volunt, Q. Minucio et C. Horatio Pulvillo consulibus, sive A. U. C. CCCXVII. Si autem hic Livius utriusque extremi rationem habuisset, non *tricesimo sexto*, sed *tricesimo septimo anno a primis tribunis plebis* decem creatos esse, dicendum fuisset. Aliter quidem numerat Sigonius in Scholiis in Chronol. Liv. ad an. CCXCV. primorum tribunorum plebis creationem referens in annum præcedentem, quo A. Virginii et T. Veturius consules erant; omittens etiam duos annos, quos in Livii scriptis desiderari viri docti monnerunt. Vide ad II. 35. § 7. et c. 37. § 1. Iis autem exemptis et primorum tribunorum plebis creatione in annum priorem conlata, ut annos triginta sex efficiat, utrumque extremum numeravit. Sed, eum in primorum tribunorum plebis anno designando errasse, ex ipso Livio patet, qui quidem eam historiam narrat in rebus, quæ A. Virginio, T. Veturio consulibus gesta sunt II. 33. Verum, quum mox addat 'Per secessionem plebis Sp. Cassius et Postumus Cominius consulatum inierunt,' et tribunorum plebis creatione secessio plebis sublata sit, satis indicat eos demum creatos esse, quum Sp. Cassius et Postumus Cominius jam consulatum iniiissent, se vero id in gestis anni prioris retulisse, ne novorum consulum interjectione historiam abrumperet. In eodem annum id refert etiam Dionys. Halic. lib. VI. consulatum Postumi Cominii et Sp. Cassii memorans

p. 378. at plebem tribunos sibi creasse p. 410. Jam vero si cum Livio et Dionysio primorum tribunorum plebis creatio conferatur in consulatum Sp. Cassii et Postumi Cominii, et, ut Sigonius voluit, duorum annorum consules omittantur, quamvis utrumque extremum numeremus non triginta sex, sed triginta quinque anni exhibunt; at, addito biennio, et altero tantum extremo numerato, reperiuntur præcise anni triginta sex. Alia exempla adduci possent, ubi Livius similiter utriusque extremi rationem non habuit; sed ea nos longius abducerent. Quum ergo, interdum ejus rationem a Livio habitam non esse hinc pateat, non necessario sequitur, quæ erat Perizonii sententia, eum ejusdem hic rationem habuisse. Denique Sigonii conjecturam probant, et illa Glareani veritorem esse evincunt antea memorati duæ codd. Oxonienses. Insuper anno C. Quincio Lov. 2. anno cum C. Quintio Lov. 5. anno T. Quintio Lipsiens. Denique Pano vel Peno omnes codd. mei. Sed vide Sigonium etiam ad Liv. VI. 42. § 4. Idem cognomen Pennus habuit etiam gens Junia. In eo autem similiter passim librarii lapsi sunt. Vide ad XXI. 11. § 13. In verbis proxime seqq. vox *Cossum* deficit in Lov. 4.

Existimatio communis omnibus est]
Hæc Livii verba, item hæc, 'Ea libera conjectura est:' denique illa, 'sed (ut ego arbitror) vana versare in omnes opiniones licet,' a me cum annexis rationibus non plane intelliguntur. Glar. His verbis Livius indicat, cuique licere, suam 'existimationem,' id est, sententiam, opinionem, judicium de eo interponere, judicium ejus rei a se in medio relinquendæ penes omnes esse, quemadmodum docuit Jac. Perizonius toties laudato c. 7. Animadvers. Histor. p. 280. ubi etiam locutionem variis exemplis illustravit. Sæpius 'existi-

matio' et 'existimare' sensu iudicandi et arbitrandi apud Livium obcurrunt. Vide ad iv. 41. § 2. et ad xxxiv. 2. § 5. Alio autem ordine omnibus est communis præferunt Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1.

§ 9 *Nam etiam illud accedit*] Vet. lib. *nam et illud*. Sigon. Solus Pal. 2. *nam et illud*. Sed hoc tanti non est. *Gebh. Nam et illud etiam* Lov. 2. 4. Lipsiens. et Hearnii Oxon. B. et C. Sed conjunctio *etiam* plane exsulat ab Harl. 2. et Hav. quam et plures et meliores codd. servant.

Ne tam clara pugna in eum annum transferri posset] Argumentum hoc Livii pluribus excussit Jac. Perizonius in *Animadv. Histor. c. 7. p. 287*. Ceterum *ne tum præclara pugna transferri in eum annum posset* est in Lov. 4. at *possit*, pro *posset*, præfert Lov. 2. *posse* Flor. Mox in bello, pro *inbelle*, perperam scribitur in Lov. 2. 5. Harl. 2. Port. Lipsiens. et Hav. Vide Gronov. ad vi. 6. § 14.

Circa A. Cornelium consulem fait] Nec pejus fecit. J. F. Gron. *Fecit et fait* sæpe commutari, patebit ex illis quæ dicentur ad xxxi. 45. § 2. Quum tamen vulgatum *fuit* in omnibus codd. supersit, et vel ipse Gronovius haud multum interesse statuere videatur, id etiam inmutandum non censeo. Ceterum *Marcum Cornelium* Leid. 1. Lov. 4. 5. Port. Lipsiens. et fragm. Hav. *M. Cornelium* Flor. Voss. uterque, Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. Harl. uterque, Hav. et priscae edd. usque ad Frobenianam a. 1531. quæ recte *A. Cornelium* reposuit. In uno Gaertn. deerat prænomen. Mox *sugerant*, pro *suggerant*, Lipsiens. quod pessime in *fugerant* corrumpitur in Lov. 2.

§ 10 *Tertius ab consulatu Cossi annus*] Sensum horum verborum, ut et sequentium illorum, 'ea libera conjectura est,' quæ se non intelligere ad § 8. Glareanus professus est, recte constituit Jac. Perizon. sæpius

laudato c. 7. *Animadv. Hist. p. 291. Tertius a consulatu* Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Gaertn. Port. et fragm. Hav. Ambigne *Tertius ac consulatu* Voss. 1. Incertum enim est utrum *ab cons.* pro *ac consulatu*, ejus scriba dare voluerit; an tantum *a consulatu*, litera *c* in vocula *ac* perperam repetita ex prima sequentis. Voces omnes *Tertius ab consulatu*, &c. *potes-tate habet* deficiunt in Lipsiens. Mox *quo imperio* Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. omissa media vocula *in*, quæ a sequentis *imperio* vel *inperio* prima syllaba intercepta est. Vide ad viii. 33. § 6.

§ 11 *Sed (ut ego arbitror) vana versare in omnes opiniones licet*] Hæc etiam verba, in quibus se hædere Glareanus ad § 8. testatus est, exposuit, atque instravit idem Perizon. eodem c. 7. *Animadv. Histor. p. 292. et 293. Vana*, id est, falsa. Vide ad i. 51. § 6. *Vana* seu falsa vocat opinionem illam, Cossus spolia opima de Tolumnio Veientinum rege retulisse hoc anno, quum tribunus militum esset. *Varius* habet Port. *varia* Lov. 2. Hav. et fragm. Hav. a m. sec. Sed passim ita aberrarunt manus librariorum. Alia exempla vide ad xxii. 7. § 4.

Recentibus spoliis in sacra sede positis] *In sacra æde* Lov. 4. Solent sæpius voces *sedes* et *ædes* commutari. Vide ad v. 42. § 1. Quum tamen reliqui stent pro vulgata scriptura, licet et altera commodum sensum præbeat, nihil mutandum arbitror. Per 'sedem sacram' autem intellige sedem ipsorum spoliornum, quæ erat sacra, quod ædes Jovis Feretrii foret. Eodem modo mari 'sedes' tribuit Virgil. *Æneid. i. 84.*

Jovem prope ipsum, cui vota erant, Romulumque intuens, haud spernendos falsi tituli testes] Ad locum illum lib. xxx. cap. ult. ubi Polybius 'non

contemnendus' dicitur. Itaque hæc μελωσις mirifice ἀνέτηκται. T. Faber. Plura vide ad d. locum xxx. 45. § 5. Cui nota erat perperam Lov. 4. Vide ad Liv. v. 13. § 7. Deinde *Romulumque ipsum intuens* idem Lov. 4.

Sese A. Cornelium Cossum consulem scripserit] *Se A. Cornelium* Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. quinque, Harl. uterque, Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. quos potius, quam editos *sese A. Cornetium* ostentantes, secutus sum. Contra vocem *Cossum*, quam servant ex vett. edd. quas vidi, Rom. 1472. Parm. 1480. omiserunt deinde Mediol. ejusdem anni, et reliquæ usque ad Aldum, qui iterum restituit, servandam censui, quod omnes manu exarati pertinaciter eandem tneantur. Denique *scripsit* Voss. 2. et Lov. 3. ac 4. *conscripsit* Hav. Quum forte per compendium *scripsit* datum esset, addita nota vel evanuit, vel negligentia librarii omissa est, ut alibi sæpe factum. Vide ad xl. c. 14. § 10. At Perizonius in Animadv. Histor. c. 7. p. 294. scribendum conjicit *inscripserit*, et primam syllabam a præcedentis vocis litera ultima *m* interceptam putat. De similibus scribarum erroribus vide ad x. 13. § 3. Quum tamen omnes codd. uno ore legant *scripserit*, potestate dissentiendi, quam vir clarissimus dedit, utor, et vulgatum præfero: alibi enim *scribere*, pro *inscribere*, poni solet. Ita Florus ii. 2. § 14. 'Licet nihil scripserit sanguine:' quod Jordan. ita efferre Salmas. ibidem observavit 'Licet nihil inscripserit sanguine.' Ita *lapis scriptus notis* vindicant viri docti Tibull. Eleg. i. 3. 54. 'Fac lapis his scriptus stet super ossa notis:' ubi ceteroquin edebatur *lapis inscriptus*. Sueton. in Cæsare c. 85. 'Solidam columnam prope viginti pedum lapidis Numidici in foro statuit, scripsitque PARENTI PATRIÆ.'

Delph. et Var. Clas.

CAP. XXI. § 1 *In agrum Veientem ac Faliscum ducti*] *Veientem in agrum ac Faliscum ducti* fragm. Hav. Vide ad ii. 19. § 8. Sed minus codicis auctoritas non satis gravis est. Præterea in agrum *Veientem ac Faliscum ductus* Lov. 4. a m. pr. et Hearnii Oxon. L. 2. et C. Male: indicat enim Livius, alterum consulem exercitum duxisse in agrum Veientem, alterum in Faliscum, eosque divisim copiis rem gessisse. Vide ad ix. 3. § 6. Præterea in initio capitis *Inde M. Cornelio Maluginense* voce auctior Gaertn. Verum, quum nullus præterea τὸ *Inde* agnoscat, verius videtur illud natum esse ex prioris consulis prænomine. Sæpe enim *in*, id est *inde*, et prænomen *M.* confunduntur. Quum autem illud *in* vel *inde*, tamquam varia lectio, olim margini adscriptum fuisset, ab alio deinde simul cum prænomine in contextum receptum est. Simile in eadem particula exemplum est hoc lib. c. 52. § 4. Insuper *Maluginensi*, pro *Maluginense*, est in Port. Hav. et Lov. 4. Vide ad vi. 22. § 1.

§ 2 *Hostis in agris nusquam inventus*] *Nusquam inventus est* Voss. 1. Leid. 2. Port. et Lov. 1. ac 5.

Urbes tamen non obpugnatae] *Tū*, id est *tum*, pro *tū*, id est *tamen*, præfert Hav. Vide de hoc errore passim in Ms. obvio ad xxii. 17. § 5. et mox ad § seq. *urbes tamen non obpugnare* Port. et Lov. 5. Mox *qua*, pro *quia*, Flor. Vide ad xl. 29. § 8.

§ 3 *Nec motæ tamen, ab Sp. Malio tribuno plebis*] *Nec mota tamen* Voss. uterque, Leid. uterque, et Lov. 1. ac 3. *nec motæ vel mote tamen* Harl. 2. *nec motæ inde ab Sp. Malio* Port. *nec mota tū a Sp. Malio* Lipsiens. et Hav. Vide modo ad § præced. *a Sp. Malio* etiam Lov. 2. 4. et Gaertn.

Et Minucio diem dixerat, et rogationem] Prius et non adparet in Leid. 2. et Lov. 1. Vide ad ii. 44. § 5.

De publicandis bonis Servilii Ahalæ]

Livius.

20 Z

Hulæ cum priscis edd. Voss. 2. Lov. 3. 4. Harl. 2. Port. Hav. et fragm. Hav. *Hukulæ* Voss. 1. Sed *Ahalæ* recte reliqui omnes. Vide ad Epit. hujus lib. et hoc lib. ad c. 13. § 14.

§ 4 *A Minucio circumventum Melium arguens*] Pal. 2. *circumventum p̄lium Melium*. Facile est conjectu *circumventum Spuriū Melium*. Gebh. Nostri nihil mutant. Illud *p̄lium* in Pal. 2. potius errore librarii ex voce proxima natum puto: errore autem animadverso scribam alteram vocem adjecisse; eam tamen, quam perperam scripserat, non induxisse, ne lituris codicem deformaret.

Cædem civis indemnati objiciens] *Cædem ejus indemnati* Leid. 2. et Lov. 5. *cædem cujus indemnati* Harl. 1. et Hav.

§ 5 *Maxime quod crebris motibus terræ ruere in agris nunciabantur tecta*] *Maximeque crebris* Lov. 3. Harl. 2. et Hav. cum edd. Moguntina prioribus, errore inde orto, quod scribæ compendia q̄, id est que, et q, id est quod, confuderint. Vide ad 11. 41. § 8. Deinde *motibus terræ erueri in agris Flor. motibus terræ erueri in agris* Port. Hav. et fragm. Hav. *motibus terræ erruere in agris* Lov. 5. *montibus terræ irruere in agris* Harl. 1. *motibus tremere magis* Leid. 2. Unde suspicio nasci posset, legendum esse *motibus terræ tremere in agris*. 'Tremere' enim et 'tremor' de terræ motu usitata vocabula sunt. Flor. 1. 19. 'Tremente inter prælum campo, Tellurem Deam, promissa æde, placavit.' 11. 6. § 14. 'Commissam aciem secutus ingens terræ tremor.' Sed nihil mutandum. Non tantum enim terræ motu tecta sive ædes in agris 'tremebant,' sed plane 'ruebant,' id est, concidebant, sive 'prosternebantur,' quo verbo in ea re usus est Livius 22. 5. 'Motus terræ multarum urbium Italiæ magnas partes prostravit.' Scriptum fuerat *t're*, pro *terræ*; et in voce *ruere* coaluerant

duæ priores literæ *ru* in literam *m*. Quemadmodum 111. 5. § 9. *emptione* in uno cod. erat, pro *eruptione*; et v. 47. § 2. ex *saxom* emendandum est *saxorū*, sive *saxorum*. Ita contra, ex litera *m* effectis literis *ru*, voces 'erutus' et 'emtus' confundi vidimus ad 1. 12. § 4. Ita ex *t're ruere*, sive *t're mere*, junctis vocibus, factum est *tremere*: et in *agris*, una tantum litera canina extrita, in *magis* mutatum, vocibus iterum continuatis, et pro in scripta litera *m*, quod et alibi sæpe fieri dicam ad xxxvi. 6. § 4. Paullo ante *magna vis morbi*, pro *magis vis morbi*, Lov. 4.

Obsecratio itaque a populo, duumviris præeuntibus, est facta] Unanimi consensu Pall. tres *divini juris præeuntibus*. Facile degeneratum cognatis literis est. Perperam quoque c. 25. *divini viri*, pro *duumviri*, in Mes. Gebh. Contra *duumviris* unanimi consensu omnes mei servant, solo excepto Lov. 3. qui etiam *divini juris* præfert. At ab *populo* est in Hav. quæ voces exsulant a Lipsiens. Tum *præeuntibus* in Leid. 2. et Lov. 1. non adparet. Denique *quod est*, quod in omnibus scriptis superest, omiserunt principes edd. Aldina antiquiores. Ea prima recte recepit.

§ 6 *C. Julio iterum et L. Virginio consulibus*] *Claudio Julio* priscæ edd. Alibi sæpe ita peccatur. Vide ad v. 26. § 2. Hinc item Gaertn. Male. Passim voces *item* et *iterum* commutantur. Vide ad Epit. Liv. lib. xiv. Fuit autem hoc anno revera iterum consul. De priori ejus consulatu vide ad 111. 65. § 5. Tum *L. Verginio* Flor. *L. Verginio* Voss. ambo, Leid. 1. et Lov. 1. ac 3. Vide ad 11. 17. § 1. et mox § 9. Denique *consule* Hav. Vide ad x. 10. § 2. Ordine mutato *L. Virginio et C. Julio iterum consulibus* est in Lov. 4. Paullo ante *Pestilentiori mole annus*, pro *Pestilentior inde annus*, Klockian.

Tantum metum vastitatis in urbe

agrisque fecit] Istud metum expungi debet. *T. Faber.* Fabri conjecturam etiam Donjatins probavit. Pestilentiam enim non tantum ‘metum vastitatis,’ at revera etiam ‘vastitatem’ fecisse. Sed vocem, quam expungit, servant omnes scripti, nisi quod aberratione librarii *vastatis*, pro *vastitatis*, præferat Harl. 1.

Ut non modo prædandi causa quisquam ex agro Romano non exiret] *Ex agro Romano exiret*, τῆ non omisso, Lov. 2. 4. 5. Harl. 1. Port. Hav. et fragm. Hav. Quasi non modo pro ‘non modo non’ positum esset. Sæpius ita Livium locutum esse, evincunt abunde exempla laudata ad xxv. 26. § 11. Verum, quod notari velim, in omnibus illis alia negandi particula obvenit in periodo, quæ subjicitur, hoc modo: ‘non modo, &c. ne quidem,’ vel ‘sed ne quidem:’ quod tamen hoc loco non fit. Fateor equidem, apud optimos scriptores non modo pro ‘non modo non’ interdum usurpari, licet negatio nulla subsequatur. Ita apud Varr. de Ling. Lat. l. viii. p. 102. ‘Nunc jam primum dicam pro universa analogia, cur non modo videatur esse reprehendenda, sed etiam cur in usu quodammodo sequenda.’ Cic. post Redit. ad Quirit. c. 4. ‘Marius vero non modo a senatu, sed etiam oppresso senatu, est restitutus:’ ubi vide Grævium. Et ita is sæpius. Simile tamen exemplum in Livio nondum notavi. Quare quum etiam optimi codd. voculam non hic servant, eam etiam expungere non sustinui. Præterea *exieret* Lipsiens. ut forte *exierit* scriba dare voluisse censi possit: sed hic etiam in vulgatum conspirant reliqui omnes.

§ 7 *Aut oppido, aut montibus, aut muris]* Videntur designati muri castellorum quorundam, aut vicorum munitorum. *Duk.* Muribus est in Lipsiens. errore librarii.

Populabundi descenderent in agrum

Romanum] *Descenderant* Lov. 2. 4. 5. Leid. 1. Harl. 2. Port. Lipsiens. Hav. et fragm. Hav. in quem errorem librarios, ad nexum orationis non adtendentes, præcipitasse videtur vox præcedens ‘tenuerant.’ Præterea trajectis vocibus in agrum *Romanum* *descenderant* Lov. 4.

§ 8 *Nam Falisci perpelli ad instaurandum bellum]* *Etiam Falisci perpelli* fragm. Hav. a m. pr. Tum *propelli* Lov. 5. Vide ad ii. 61. § 5. *pē pplli* Lipsiens. Mox transire, pro transiere, Gaertn. et Hav. aberrante scriba. Ita *subire*, pro *subiere*, perperam datum erat i. 28. § 5. Mox copulans particula atque deficit in Gaertn.

§ 9 *Trepidatum itaque non in agris magis, quam in urbe est]* *Trepidatumque non in agris* Leid. 1. a m. pr. et Hav. Tò magis etiam aberat olim a Voss. 1. sed postea margini adnotatum est. *Esse*, pro *est*, habet Lov. 5.

A Virginio senatus in æde Quirini consultitur] *Ab Virginio*, vel *ab Verginio* Port. Hav. et priscae edd. ante Aldum: a *Verginio* Voss. ambo, Leid. 1. et Lov. 1. 2. 3. ac 5. Vide hoc cap. § 6. Tum in æde Quirini *senatus consultitur* fragm. Hav.

Dictatorem dici Q. Servilium placet] Ita plerique habent libri. Aldinus codex mutavit in *A. Servilium*, quod non placet, etiamsi alii secuti sint. Nam etiam *Quinti* hujus multa in posterioribus mentio. *Glar.* Hic in secunda dictatura, quam cepit a. cccxxxv. et apud Livium hoc lib. cap. 46. et in Capitolinis tabulis, *Q. Servilius* dicitur. *Sigon.* Sententiæ Glareani et Sigonii subscribit etiam Pighius in Annal. ad a. cccxviii. p. 177. In omnibus tamen scriptis constanter *A. Servilium* invenio. Unde ab ea lectione abire nondum sustinui. Eidem servandæ obtendi posset, Livium hoc lib. c. 46. ubi ‘*Q. Servilii* Prisci dictatoris’ meminit, non addere, cum illo tempore iterum dictatorem dictum fuisse, et propterea ibi

memoratum ab hoc dictatore Servilio diversum esse posse; licet in Fastis Capitol. II. DICT. dicatur. Tum enim statnendum esset, alios annales Livium, alios Fastor. Capitol. anctorem secutos esse. Sed contra codicum lectionem erroris convincere videtur, quod *Auli* prænomen vel nomen, vel rarissime in gente Servilia usurpatum reperiatur. Nam infra etiam XXI. 25. § 3. et 4. *C. Servilius*, pro *A. Servilius* legendum esse, Sigonius monuit. Eosdem codd. etiam illud falsi arguit, quod infra 'Q. Servilius Priscus' dicatur 'summis honoribus egregie usus' esse hoc lib. c. 26. quum tamen ejus summo honore fungentis nulla antea mentio facta sit, nisi forte hoc loco, si pro *A. Servilium* legamus *Q. Servilium*.

Cuique Prisco alii, alii Structo fuisse cognomen tradunt] Vet. lib. non habent *que*. Sigon. Pall. 1. ac 3. *alii Starneto*. Gebh. *Cuique Prisco* Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. quinque, Harl. 1. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Præterea *τὸ alii* semel abest a Flor. Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. 5. Lipsiens. Gaertn. Port. et fragm. Hav. abest etiam a Lov. 4. sed tantum a m. pr. nam altera manu emendatur *alii Prisco*, *alii Structo*. Videri posset alterum *alii* ab altero interceptum esse, librariorumque solita negligentia vocem illam repetere omisisse. Similia exempla vide ad XXXIII. 27. § 4. Quum tamen tot sint codd. et inter eos etiam omnes optimæ notæ, a quibus ea vox exsulat; contra vero plerique codd. *τὸ que*, a Sigonio expunctum, servant, vide num legendum sit *cui quidam Prisco*, *alii Structo fuisse cognomen tradunt*. Si certum foret *τὸ que* a mala manu insertum esse, etiam legi posset *cui Prisco*, *alii Structo fuisse cognomen tradunt*. Sæpe enim Livius hanc similemve vocem, quæ vulgo bis poni solet, altero, et quidem plurumque priori, loco omisit. Supra

III. 36. 'Et jam ne tergo quidem abstinebatur: virgis cædi, alii securi subjici:' ubi etiam olim vulgo edebatur, *virgis cædi alii, alii securi subjici*. Vide plura quæ ad eum locum notantur. Denique *Starneto*, pro *Structo*, Voss. 2. et Lov. 3. *Structo* Lov. 5. instructo Port. scribarum deerratione.

§ 10 *Is sibi magistrum equitum Posthumium Ebutium Elvam dicit*] *Postumum Ebutium*, ut ante. Sigon. Pal. 1. *Elithum*. Pal. 2. Andr. et Camp. *Elvium*. Pal. 3. *Elutrum*. Hæc quidem monstra sunt. Gebh. *Is ibi* Lov. 3. Sed primam litteram *τὸ sibi* interceptit ultima vocis præcedentis; quod in littera sibilante frequens est. Vide ad Livii XXX. 3. § 8. Quamvis tamen etiam aliis locis, ubi similis ratio erroris dari nequit, *ibi* et *sibi* in Mss. permutentur. Vide ad I. 55. § 5. Deinde vox *equitum* non adparet in Voss. 2. Lov. 3. Port. Gaertn. et fragm. Hav. Tum *Postumium* vel *Posthumium* præferunt Flor. Leid. ambo, Lovel. quinque, Harl. ambo, Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Sed, *Postumum Ebutium* scribendum esse, jam dictum est ad Livii IV. 11. § 1. In cognomine etiam mire codd. dissentiunt. *Helvium* habent Voss. 1. et Lov. 1. *Elutium* Voss. 2. et Lov. 3. *Helinum* Harl. 2. *Helium* Lipsiens. *Helinum* Leid. 2. et Gaertn. *Helium* Lov. 5. et Port. *Elum* Lov. 4. *Elvium* Hav. et fragm. Hav. a m. pr. *Elvii* a m. sec. *Belvium* Klockian. *Helvium* Flor. Leid. 1. Lov. 2. Harl. 1. Hearnii Oxon. B. et L. 2. ac priscae edd. usque ad Frobenium, qui a. 1535. *Helvam* reposuit; pro quo demum ultima ed. Gruteri *Elvam* recepit. Et ita id nomen scribendum esse, Sigonius monet ad Livii XLIV. 17. § 5. Car. Patinus etiam in Numm. Famil. p. 5. docet, ex fastis Capitolinis constare, male apud Livium pro *Ebutio* scribi *Ebutium*, et *Helvam* pro *Elva*. Verum supple-

menta fast. Capitol. pro ipsis fastis consuluit. Ea enim pars fastorum, ubi nomen illud obcurrerat, hodie intercidit. Paulo ante in verbis præcedd. *monitus*, pro *moratus*, habet Lov. 4.

CAP. XXII. § 1 *Quibuscumque vires subpetebant ad arma ferenda, præsto fuere*] *Quibusque vires* Lov. 5. Alibi etiam pari modo scribæ peccarunt. Vide ad I. 32. § 6. Tum *suppetebant vires* alio ordine Lov. 4. *vires suppetere*nt Harl. 2. *viressuspetabant* Lipsiens. *vires suppetabant* Gaertn. *vires supererant* Hav. quod ex marginali glossa natum esse, nullus dubito. 'Suppetere' pro 'esse,' 'superesse,' Livio frequens est; ut contra 'non suppetere,' pro 'desse.' Supra II. 56. 'Rudis in militari homine lingua non suppetebat animo.' IV. 48. 'Ut pro se quisque jam nec consilium sibi suppetere diceret.' V. 26. 'Copiæque aliæ ex ante convecto largius obsessis suppetere'nt.' IX. 3. 'Ne Samnitibus quidem consilium in tam lætis suppetebat rebus.' XL. 56. 'Si vita longior suppetisset.' Præterea *postero fuere* Klockian. Paulo ante *prima luce* vocabulis transpositis Lov. 2. et 4. Deinde τὰ *extra portam Collinam* desunt in edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. *jubet* autem in Gaertn.

Signa ex ærario prompta] Intellige aquilas, præcipua legionum signa; quæ, ex metallo pretioso factæ, ex auctoritatis legionibus in ærario custodiebantur; unde delectu habito iterum promi solebant. Vide ad III. 69. § 8. Miror Donjati in antiquitate et ritibus Romanorum peritiam, qui ad verba hæc Livii adnotavit: 'Erat igitur ærarium pro armamentario, in quo signa et arma servabantur.' Et idoneus hic homo sibi visus est, qui Livium principi juventutis Francicæ ederet!

§ 2 *In loca altiora concesserc. Eo dictator agmine infesto subiit*] *In loca amitiora* ed. Parm. 1480. Sed recte

vulgatum servant omnes alii, et scripti et editi, nisi quod ordine vocabulorum mutato in *altiora loca* habeat Harl. 2. Mox etiam transpositis dictionibus *infesto agmine* est in Hav. Præterea *subdit* præfert Leid. 2. *subiit* Harl. 2. et Hav. Vide ad XXXVI. 20. § 3.

Nec procul Nomento signis conlatis fudit Etruscas legiones] *Nec pro in munimento* Hav. *nec procul munimento* Port. *nec procul munimento* Harl. 2. *nec procul momento* Leid. ambo, Lov. quinque, (sed eorum prior tantum a m. pr.) Lipsiens. Gaertn. et edd. Rom. 1472. ac Parm. 1480. Satis patet, urbis minus notæ nomen librariis fraudi fuisse, in quo etiam simili modo lapsi sunt I. 38. § 4. hoc lib. c. 30. § 14. c. 32. § 3. et alibi. Tum *fudit et Etruscas legiones* Hav. et fragm. Hav. Verum τὸ *et* insititium est, perperam ex prioribus literis vocis sequentis repetitum. Nihil enim hic efficit, nec locum habere potest. Mox *in urbem, Fidenasque vallo circumdedit*, ordine inmutato, Lov. 2.

§ 3 *Copiæ quoque abunde ex ante convecto subiciebat*] *Abunde exacte convecto* Voss. 2. Leid. 1. Lov. 5. et fragm. Hav. *abunde ex actæ convecto* Lov. 3. *abunde exacte convecto* Leid. 2. *abunde ex Anie convecto* Flor. *abinde ex Aniene convecte* Gaertn. *abunde ex Aniene convectæ* Lov. 2. *abunde ex Aniene convecto* Hav. *abunde Aniene ex ante convecto* Port. duplici lectione in contextum recepta. *Ex ante convecto* Livio alibi etiam usurpatur. Lib. v. c. 13. 'Annona ex ante convecta copia nihil mutavit.' cap. 26. 'Quum frumentum copiæque aliæ ex ante convecto largius obsessis, quam obsidentibus, subpetere'nt.' Ita 'ex ante præparato' XXXVI. 20. 'Ut arcis præsidium etiam (quia pauci erant) ex ante præparato sustentari posset.' 'Ex præparato,' τῶ *'ante'* omisso, dixit XXII. 42. 'In prohibendis prædatoribus, tumultuario prælio ac pro-

cursu magis militum, quam ex præparato aut jussu imperatorum, orto, handquaquam par Pœnis dimicatio fuit.' Tum *sufficiebant* Gaertn. Paulo ante *qui frumentum*, pro *quia frum.* Flor. Tum vocula *non* omittitur in Klockian. At omnia verba *quia frumentum*, &c. *sufficiebat* desunt in Lipsiens.

§ 4 *Itaque expugnandi pariter cogen-
dique*] Habet exemplar Borbetonia-
genſe *Ita expugnandi*. Rhenan. *Ita-
que expugnandi* edd. quas vidi, usque
ad Frobenianam 1535. Ea vero pri-
ma dedit *Ita*, consentientibus etiam
omnibus codd. scriptis. Alibi sæpis-
sime hæ voces confunduntur culpa
scribarum. Vide ad XXI. 53. § 7.

*Propter propinquitatem notis, ab aver-
sa parte urbis maxime neglecta, quia
suapte natura tutissima erat*] Solet hoc
fieri vulgo, ut munitissima quæque
securitatem pariant maxime. Dio-
dorus lib. II. p. 67. de Semiramide :
Παραγενομένη δ' εἰς τὴν Βακτριανὴν καὶ
κατασκεψαμένη τὰ περὶ τὴν πολιόρκιαν,
ἑώρα κατὰ μὲν τὰ πεδία καὶ τοὺς εὐεφ-
όδους τῶν τόπων προσβολὰς γινομένας,
πρὸς δὲ τὴν ἀκρόπολιν οὐδένα προσιόντα
διὰ τὴν ὀχυρότητα· καὶ τοὺς ἔνδον ἀπολε-
λοιπόντας τὰς ἐντανθοὶ φυλάκας καὶ παρ-
επιβοηθούντας τοῖς ἐπὶ τῶν κάτω τειχῶν
κινδυνεύουσι. Innumera possunt ex-
empla coacervari. *Gebh.* Varie in
his verbis, quæ sanissima sunt, tur-
barunt librarii: *propter propinquitatem*
noctis præferunt inepte Leid.
ambo, Lov. 1. Lipsiens. et fragm.
Hav. a m. pr. Tum præpositio *ab*
non adparet in Leid. 2. Hinc *adversa*
parte urbis legunt fere codd. quibus
usus sum. Vulgatum tamen, quod
typis inpressi et Flor. ac forte Klock.
servant, probum est. 'Aversa pars
urbis' est quam maxime ab hoste
remota. Infra VIII. 26. 'Nolani per
aversam partem urbis via Nolam fe-
rente effuginnt.' 'Aversa urbis' vo-
cat v. 29. 'Liberam per aversa urbis
fugam dederat:' ubi pari modo in

plerisque codd. peccatur. Ita 'por-
ta aversa' IV. 46. 'Per aversam por-
tam turpi fuga deseruntur:' ubi alia
exempla vide. 'Aversa pars castro-
rum' XXXIV. 47. 'Alius tumultus ex
aversa parte castrorum est exortus:'
ubi vide J. Fr. Gronovium. Sæpe
autem 'aversus' et 'adversus' com-
mutantur. Vide ad II. 31. § 6. Præ-
terea *neglectis*, pro *neglecta*, Harl. 2.
et Port. a m. sec. quasi referendum
sit ad præcedens *locis*. Utraque lec-
tione juncta *neglectatis*, id est, *neg-
lecta, tis*, sive *neglecta, neglectis*, Hav.
de quo librariorum more late vide
ad III. 44. § 4. Deinde *quia natura*
tutissima erat Lov. 2. et 4. *natura tu-
tissima erat* Lov. 3. et Lipsiens. nam
tutissima erat Lov. 5. *quæ natura tutis-
sima erat* Gaertn. *quæ natura tutissi-
ma erant* Port. pro quo deinde in
margine emendabatur *quæ suapte na-
tura tutissima erant*. Et hæc etiam
lectio exstat in contextu Hav. *quia*
suapte natura tutissima erant Harl. 2.
quia suapte natura transmissi tutissima
erat Voss. 1. *quia apte natura tutissi-
ma erat* Voss. 2.

Agere in arcem cuniculum institit]
De eadem re Flor. I. 12. 'Denique
non scalis nec irruptione, sed cuni-
culo et subterraneis dolis peractum
urbis excidium.' Quid sit 'cunicu-
lus,' pueris notum: videlicet ὑπόνο-
μος. Patereculus II. 27. 'Tum demum,
desperatis rebus suis, C. Marins ado-
lescens per cuniculos, qui miro ope-
re fabricati in diversas agrorum par-
tes ferunt, conatus erumpere, cum
foramine e terra emersisset, a despe-
sitis in id ipsum interemtus est.'
Diodorus vocat μεταλλείαν. Lib. XVI.
p. 549. Ὁμοίως δὲ καὶ διὰ τῶν κριῶν
σαλεύων τὰ τεῖχη, καὶ διὰ τῆς μεταλ-
λείας ὑπορύττων ἐπὶ πολὺν μέρος τοῦ
τείχους κατέβαλεν. Lib. XVIII. p. 665.
Διὰ τῶν μεταλλευόντων ὑπορύξας τὰ τεῖ-
χη. Claudianus in Consulatu Hono-
rii IV. 331. 'ruat emersura juventus
Effossi per operta soli.' Vide eum-

dem de Rapt. Proserp. II. 163. Livius v. 21. 'Cuniculus, delectis militibus eo tempore plenus, in æde Junonis, quæ in Veientana arce erat, armatos repente edidit.' XXIII. 17. 'Transversis cuniculis hostium cuniculos excipere.' Gebh.

§ 5 *Qui alii aliis succederent ad pugnam*] Td alii deest in Hav. quod a sequenti voce ob similitudinem interceptum esse, credi debet. Vide ad XXXIII. 27. § 4. *Alii aliis succederent* simili modo dictum, ut XXVIII. 19. 'Et meminerant, et admonebant alii alios, supplicium ex se, non victoriam, peti: 'ubi ante Sigonium etiam ommissa erat vox *alii*, quam is ex conjectura addidit: ad quem locum plura exempla vide. Panllo ante *durissimis locis*, pro *diversissimis* l. Lov. 5.

Continenti die ac nocte prælio] Vocem *prælio* omittit librarius Voss. 2. qui forte loci sensum non pervidit. Indicat autem continuum prælium fuisse die ac nocte, prælium die ac nocte continuatum fuisse. Eo sensu *continens* Livio frequens est. Vide ad v. 34. § 6.

Ab sensu operis hostes avertebat] Pall. 1. ac 3. *avertebat*. Gebh. *Avertebat* etiam Lov. 3. Tum *ascensu operis* Voss. 1. a sensu Leid. 2. et Lov. 1.

§ 6 *Perfosso a castris monte, erecta in arcem via est*] *Ab castris* Hav. Voces vero *a castris* deficiunt in Leid. 1. quas reliqui omnes fideliter servant. Exsulat etiam verbum *est* a Voss. 2. Lov. 3. Gaertn. et fragm. Hav. quasi *τὰ erecta in arcem via*, quemadmodum præcedentia et sequentia, per ablativum elata accipi deberent. Vulgatum tamen, in quam scripturam ceteri codd. conspirant, verius videtur. Mox *intentis Etruscis*, sine *τῶ que*, Leid. 2. et *ab certo periculo* Hav.

Clamor supra caput hostilis captam urbem ostendit] Pall. 1. ac 3. *supra caput hostis*. Pal. 2. *hostium*. Gebh. *Super caput* Leid. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. Hav. et

fragm. Hav. Et ita fere loquitur Livius XXII. 4. 'Id tantum hostium, quod ex adverso erat, adspexit: ab tergo et super caput decepere insidiæ.' Sæpe in his vocibus perperam commutandis librarii in Mss. turbaverunt. Vide ad XXIII. 36. § 6. Utraque lectio ferri potest. Ita quod 'cacumen supra hostem' Livius vocat VII. 34. 'super se tumultum' adpellavit inferius eodem cap. Caussam itaque mutandi nondum video, præsertim quum vulgatum etiam multi codd. tueantur, et inter eos optimus Flor. Præterea *hostis* Voss. 2. Lov. 2. Harl. 2. et Port. *hostium* Lov. 4. 5. Hav. et Hearnii Oxon. N. ac C.

§ 7 *Eo anno C. Furius Pacilius et M. Geganus Macerinus censores*] *Pacilius*, ut dixi. *Sigon*. Eo sane anno, una voce antiquiores, Lov. 5. et Port. sed ea hic inopportuna est, et recte ab aliis codd. repudiatur. Deinde *T. Furius* Lov. 2. *Titus Furius* Gaertn. *M. Furius* Lov. 4. et Hearnii Oxon. L. 2. Porro ejusdem Hearnii codd. L. 2. N. ac C. servant a Sigonio rejectum *Pacilius*, quod mihi in nullo meo obvium fuit. Nam pro eo *Acilius* est in Harl. 2. *Actilius* in Port. *P. Altius* in Leid. 2. et Lov. 1. *P. Acilius* in Lov. 2. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. *P. Attilius* in Lov. 4. 5. et Hav. *P. Acilius* in Voss. utroque, Leid. 1. Lov. 3. et Harl. 1. Neque aliter erat in vetustis edd. usque ad Frobenium, qui a. 1531. *Pacilium* substituit. Sed *Pacilium* legendum esse recte Sigonius monuit, qui etiam videndus est ad h. lib. cap. 12. § 1. Hinc conjunctio et non adparet in Lov. 2. Lipsiens. et Hav. Vide ad II. 17. § 1. Denique *Geganus* Leid. 2. Vide ad h. lib. c. 17. § 7.

Censores villam publicam in campo Martio probaverunt: ibique primum census populi est actus] Sub Servio Tullio, sexto Romanorum rege, etiam census populi est actus in campo Martio, ut l. 44. ait hic auctor. Vide

etiam quid sibi illud *probaverunt* velit. *Glar.* Quærit Glareanus quid sit *probaverunt* et *primum*, cum census in campo Martio a Ser. Tullio rege primum sit actus, non ab his censoribus. Respondeo *probaverunt* ex veteri Romano more dictum esse, quo modo adhuc in antiquis lapidibus Romæ visitur. ['Non dubitat Glareanus, ex veteri Romano more dictum esse *probaverunt*: sed explicatum voluit, quod Sigonius non facit.'] In lapide apud Gruter. p. CLX. num. 3.

L. FABRICIVS. C. F. CVR. VIAR

FACIENDVM. COERAVIT

Q. LEPI. M. F. M. LOLLIVS. M. F.

COS. PROBAVERVNT.

Item apud eund. p. CLXXXVII. n. 4.

P. LENTVLVS. CN. F. SCIPIO

T. QVINTIVS. CRISPINVS. VALERIANVS. COS

EX. S. C. FACIENDVM. CVRAVERE

IDEMQVE COMPROBAVERE.

Si autem census actus est alias in campo Martio, at non in villa publica, quæ hoc primum anno probata est. Qua de re sic Varro de Re Rust. III. 2. 'Villa publica ad rempublicam administrandam est utilis, ubi cohortes ad delectum consuli adductæ consistant, ubi arma ostendant, id est, ubi censores censu admittant populum.' *Sigon.* Vide Cujac. Observ. XXIII. 33. *Klock.* 'Probare' proprie dicuntur censores, quum opus, quod mancipibus construendum locarunt, examinant, atque inquirunt an confectum sit secundum formulam præscriptam; quemadmodum contra 'adprobare' dicuntur mancipes ac redemptores, quum opus, quod extruendum conduxerunt, secundum leges sibi dictas absolutum esse demonstrant. Livius XLV. 15. Censoribus 'petentibus, ut ex instituto ad sarta tecta exigenda, et ad opera, quæ locassent, probanda, anni et bimensis tempus prorogaretur.' Vide Gronovium ad Plauti Amphitr. in Prolog. vs. 13. et viros doctos, sed imprimis

Burmam. ad Phædri Fab. IV. 24. 2. et quos ibi laudavit. Adde Brisson. de Verb. Signif. voce 'Probare.' Ceterum ultima verba ita exhibet Gaertn. itaque ibi primo census populi est factus. Sed factus postea mutatum est in actus.

CAP. XXIII. § 1 Apud Marcum Licinium invenio] Lege *Macrum Licinium*. Gebh. *Marcum Licinium*, literis errore operarum transpositis, Gruterus a. 1608. edidit, eademque lectio per aliquot proximas edd. propagata est. Similiter lapsi sunt scribæ Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. Lipsiens. Gaertn. ut et Voss. 1. a m. sec. in quo a m. pr. scriptum fuerat *Mamercum Licinium*. Sed *Macrum Licinium* recte Gronovius a. 1665. revocavit. Quomodo etiam emendandum hic esse monuit Freinshem. ad Tacit. Annal. I. 71. Certe Licinio non *Marco*, sed *Caio*, prænomen fuisse, vulgo existimatur. Vide ad c. 20. hujus lib. § 8. Contra cognomen ejus *Macer* fuit, quo sæpius adpellatur quum apud alios scriptores, tum etiam apud Livium. Id autem hic nomini gentis præponitur, ut c. 8. loc. laud. 'Quos linteos in æde repositos Monetæ *Macer Licinius* citat edemtidem auctores.' Ita 'Pætus Ælius' Gronovius Livio restituit xxx. 1. § 9. ubi moris Liviani ignari librarii *Pætus* verterunt in prænomen *Publius*, ut hoc loco *Macrum* in *Marcum*. Sed plura ibi vide. Ceterum paullo ante in sequenti duabus vocibus prisce impressi usque ad Moguntin. qui recte in sequenti reposuerunt. Vide ad VI. 22. § 1. Præterea *Verginium* item Gaertn. Vide ad Epit. Liv. lib. XIV.

§ 2 *M. Manlium* et *Q. Sulpicium consules*] Ita Frobenius a. 1535. vulgavit. Omnes priores habent *M. Manilium*: quæ etiam scriptura in plerisque codd. meis superest. Alibi sæpe hæc diversarum gentium nomina confunduntur. Vide ad XXXIV. 53. § 2. Præterea *Quintium Sulpicium*

Voss. 2. Leid. 1. Lov. 3. 5. Port. et fragm. Hav.

Ceterum in tam discrepanti editione] *Discrepante editione* Flor. Voss. uterque, Leid. 1. Lov. quinque, Harl. 1. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. *editione discrepante* Port. *discrepante edictione* Leid. 2. solito errore. Vide ad XXI. 62. § 7. *discrepante* itaque recepi fere omnium codicum consensu. Vide ad VI. 14. § 13.

Et Tubero et Macer] Alterutrum eorum memoria lapsum esse, necesse est. Vide Perizon. Animadvers. Hist. c. 9. p. 370. Duk. Prius et non adparet in Lipsiens. Vide ad II. 44. § 3.

Neuter, tribunos militum eo anno fuisse, traditum a scriptoribus antiquis dissimulat] Vox militum aberat ab Harl. 1. Tum fuisset, pro fuisse, habet Leid. 1. Sed littera finalis t adhæsit ex principio seq. vocabuli. Vide ad XL. 7. § 8. Deinde *neuter dissimulant* Harl. 2. *trad. a script. diss. ant.* Lovel. 4.

§ 3 *Licinio libros haud dubie sequi linteos placet]* Codex C. quem Hearne Oxonii consuluit, omisit vocem *libros*. Eam omnes mei tumentur, nisi quod a m. pr. desit in Lov. 4. Ceteroquin, quum mox *libros linteos* præcessit, *linteos* hic sufficere potuisset. Sed *libros* sequor. Præterea *haud dubio* Gaertn. a m. pr. Vide ad III. 24. § 3. *aut dubie* Flor. Vide ad XXVIII. 2. § 11.

Et Tubero incertus veri est: sed inter cetera] *Tubero incertus veri est: sit inter cetera*. Muretus. *Sit inter cetera* sibi quoque legendum videri, Gronovius monet hoc cap. § 6. Tò et insuper a Mureto ejectum omnes codd. servant; nisi quod ejus loco *sed Tubero incertus veri est* præferant Hav. et Hearnii Oxon. L. 1. Quod, si cum viris doctis sit inter cetera, pro *sed inter cetera*, legi placeret, non displiceret. Alibi autem vocalæ et ac *sed* in Mss.

confundi consueverunt. Vide ad XXI. 26. § 6. *Mox incomperata*, pro *incomperata*, Leid. 2. Lov. 1. et Hav. Eodem errore passim commiscuntur 'partus' et 'paratus,' (vide ad v. 6. § 1.) 'comperta' et 'comparata.' (vide ad XXXIX. 29. § 5.) *Comperta* erat in Flor. a m. pr.

Hoc quoque in incerto positum] *Hic quoque* Gaertn. Deinde *in merito positum* Lov. 3. *in incertum positum est* Lov. 4. a m. pr. in quo postea in *incerto* emendatum est. Præpositionem in omisit Harl. 2. sed eam elisit syllaba incipiens vocis seq. Vide ad VIII. 33. § 6. *Hoc quoque in cetero positum* perperam Hav. *In incerto* ut v. 28. 'Eodem anno in Æquis varie bellatum, adeo ut in incerto fuerit, et apud ipsos exercitus, et Romæ, vicissent, victine essent.' 'Povere in incerto' antem, ut 'ponere in discrimine,' Liv. in Præfat. 'Sed hæc et his similia, utcumque animadversa aut existimata erunt, haud in magno equidem ponam discrimine: 'ponere in gloria' XXVI. 37. 'Ut ad mœnia urbis Romanæ nullo prohibente se pervenisse in gloria ponebant, ita pigeat irriti incepti.' Quod 'in gloriam ponere' dixit Pseudo-Sallust. Declam. in Cicer. c. 2. 'Civitatis incommodum in gloriam suam ponit: 'in dubio ponere' Valer. Max. IX. 6. ext. 2. 'Quo evenit, ut, alioqui insignem nominis sui memoriam relicturus, in dubio, majorne, an pejor vir haberi deberet, poneret.'

§ 4 *Exterritis metu similis excidii]* Ita Clericus edidit, quum priores omnes *excidii* præferant, neque aliter exhibeant omnes scripti; quos sequi tutius est. Vide ad v. 15. § 9. Paullo ante *Trepid. est in Etr.* trajectis vocibus Lov. 2. Præterea *solis exterritis*, pro *solum ext.* Gaertn.

Sed etiam Fulcis memoria initi primo cum iis belli] Vocula *sed* exsulat a Lov. 4. quæ abesse posset, quum alibi sæpe omittatur. Vide ad I. 25.

§ 3. Non tamen eam hic expungendam puto, quod in aliis omnibus constanter supersit. Præterea *inīti prīmī cum his belli* præfert Port. *primo cum iis bello* Lov. 5.

§ 5 *Legatis circa viginti duos populos missis*] Lege circa XII. *populos*, ut habent edd. primariae, et Pal. 2. Nam Pall. 1. ac 3. *circa decem populos*. Gebh. Lege *circa duodecim populos*, ex Livio alibi, et mox. T. Faber. Omnes antiquiores edd. præferunt *circa XII. populos*: pro quo Parisini 1573. errore operarum vulgarunt *circa XXII. populos*: quod fideliter proximi plerique editores servarunt usque ad Gronovium, qui 1665. *circa duodecim populos* restituit. Neque aliter est in omnibus meis et in Hearnii Oxon. codd. Ita duodecim Etruriæ populi memorantur v. 1. 'Quod suffragio duodecim populorum' (sc. Etruriæ) 'alius sacerdos ei prælatus esset:' et c. 33. 'Ii' (nempe Tusci) 'in utrumque mare vergentes incolere urbibus duodenis terras, prius cis Apenninum ad inferum mare; postea trans Apenninum totidem, quot capita origiuis erant, coloniis missis.' De Etruriæ in duodecim populos divisione pluribus vide Cluverium Ital. Antiq. 11. 1. p. 434. Dempster. in Etrur. Reg. 111. 8. et Fontanin. Antiq. Hortæ l. 1. c. 1. p. 15. Quum autem ex duodecim populis illis duo, Veientes et Falisci, legatos circa reliquos misisse dicantur, qui ergo tantum decem fuerunt, videri posset præferenda esse lectio, quam in duobus Pall. Gebhardus, et ego in Lov. 3. invenimus *circa decem populos*. At reliquorum codd. auctoritas, ut et omnium vetustiorum edd. illis concinentium consensus efficit ut *duodecim* præferendum iudicem, et eodem modo accipiam quo 'Pindarus novemque Lyrici' dixit Petron. in Satyr. c. 2. ubi vide Burmann. Paulo ante *Ergo quum duæ*, pro *Igitur q. d.* Lov. 4. Vide ad XXI. 40. § 6.

Ut ad Voltumnæ fanum indiceretur omni Etruriæ concilium] Quidam 'Voltumnæ' interpretantur 'Vulturnam,' pro 'Vulturrenam,' nunc 'Volaterram,' ubi et Deæ nomen olim fuerit, quod ego lectori iudicandum relinquo. Id non abhorret a vero locum in media alicubi Hetruria fuisse, aptum duodecim urbibus, e quibus ad concilia mittebantur legati. *Glur. Vultumnæ fanum* Voss. 1. Leid. 2. et Klockian. *Volturnæ fanum* Lov. 2. 5. Harl. 2. et Port. *Vulturnae* Gaertn. *Voltulæ fanum* Hav. Eædem similesque variæ codicum lectiones reperiuntur hoc lib. c. 25. § 7. c. 61. § 2. v. 17. § 6. et VI. 2. § 2. ubi videnda quæ notantur. Hearn *Vertunæ fanum*, ut vocatur Gyrardo in Syntagm. Deor. p. 52. edit. ult. dicendum esse existimat. Ceterum de hoc loco, ubi sæpe universæ Etruriæ conventus celebrabatur, vide Cluver. Ital. Antiq. 11. 3. p. 563. et Dempster. Etrur. Reg. IV. 75. Præterea *inducerent* ed. Rom. 1472. *indicerent* Parm. 1480. Vide de similibus erroribus ad XXXVIII. 40. § 1. Denique *omnis Etruriæ concilium* Harl. 2. quod in *omnes Etruriæ concilium* perperam mutatur in Hav. *consilium* male est in Lov. 5. et Gaertn. Vide Gronov. ad Liv. XLIV. 2. § 5.

Velut magno inde tumultu imminente] *Deinde*, pro *inde*, Gaertn. et Hav. Quomodo alibi sæpe peccatur. Vide ad XXXVI. 24. § 10. Vox *inde* abest ab Harl. 2. quam recte reliqui servant: *inde* enim est ex iudicto omni Etruriæ concilio.

§ 6 *A. Postumius Tubertus magister equitum est dictus*] *Aurelius Postumius* Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. 1. 2. 3. 5. Harl. 1. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. fragm. Hav. et excusi usque ad Frobenium, qui *A. Postumius* a. 1531. substituit. Idem etiam primus *Tubertus* eodem tempore edidit, quum priores cum Flor. Lov. 1. 3. 4. Voss. utroque, Leid. 2. et Harl.

2. *Tubero* dedissent; *Tuber* haberent *Leid.* 1. *Lov.* 2. 5. *Lipsiens.* *Gaertn.* *Harl.* 1. *Port.* *Hav.* et *fragm.* *Hav.* Vide hoc lib. ad c. 26. § 11. et *Glareanum* ad c. 29. § 5. Alibi sæpe voces *Aulus* et *Aurelius* commutantur inter se in scriptis antiquis. Vide ad *Epit. Liv. lib. LXXIV.* Præterea τδ est abest ab *Harl.* 2.

Bellumque tanto majore quam proximo conatu adparatum est] *Etsi nihil variant libri veteres, scribe tanto majore, quam proxime, conatu.* Mox c. 26. 'Majore tamen conatu, quam alias umquam.' xxxv. 21. 'Tiberis infestiore, quam priore impetu, illatus urbi.' Scribe *quam prius.* *Paullo* ante, 'Sed inter cætera, vetustate incomperta, hoc quoque in incerto positum.' Non inepte scribas *sit inter cætera.* Ut videatur hoc, non interposito suo judicio, ambiguum relinquere. *J. F. Gron.* *Quam proximum fragm. Hav. a m. sec.* Reliqui *proximo* servant. Pro quo bene *Gronovius proxime*, id est, 'nuperrime,' reposuit. Hoc sensu sæpius *Cicero* alique ea voce uti sunt. Ad *Attic. viii.* 3. 'Hæc te scire volui, scripsique sedatiore animo, quam proxime scripseram.' xi. 10. 'Plura ad te scribam, si mihi ad eas literas, quas proxime ad te dedi, rescripseris.' Vide tamen an *proximo* hic adverbialiter pro 'proxime' accipi possit. Ita certe occurrit apud eundem *Cic.* ad *Att. iv.* 17. 'Ab Quinto fratre et a Cæsare accepi a. d. ix. Kalend. Novemb. literas, confecta Britannia, obsidibus acceptis, nulla præda, inperata tamen pecunia, datas a litoribus Britanniae proximo a. d. vi. Kalend. Octob.' ubi videndus *Manutius.* Mox *quam a duobus populis Leid.* 2. *Port. fragm. Hav. Lov.* 1. 4. 5. *Lipsiens.* et *Gaertn.* *Quam de duobus populis edd. Rom.* 1472. et *Parm.* 1480.

CAP. XXIV. § 1 *Ea res aliquanto exspectatione*] *Vocabulorum ordine inverso Aliquanto ea res Lov.* 5.

§ 2 *Itaque quum renunciatum a mercatoribus esset*] *Pal.* 3. *ab mercat. foret.* *Gebh.* *Ab mercat. apud me tantum Hav. esset* vero in omnibus constanter superest, præterquam in *Lov.* 3. in quo etiam *foret* scriptum inveni. In verbis seqq. *negat a Veient.* pro *negata Veient.* *Lipsiens.* *negata a Veient.* *Lov.* 2. Verum *Veientes* non negarunt, sed petierunt auxilium.

Cum quibus spem integram communicati non sint] Utrum hæc loquutio *Livianis* temporibus, vel facilitati potius, conveniat, iudicium singulorum esto. Interim levem corruptellam concipere possumus pro *communicari non sirint*, ut nos credimus a *Livio* fuisse scriptum. *Jac. Gron.* *Communicati non sint*, pro 'non communicaverint.' Plura hujus generis observarunt alii. Vide *Grævium* ad *Cicer. ad Att. ii.* 17. et *Perizon.* ad *Sanctii Minervam i.* 15. § 4. ubi refellit conjecturam *non sirint.* *Duk.* De τῶ *sirint* vide ad i. 32. § 7. Illud in vulgata lectione *Gronovio* displicuit, quod *communicati non sint* forma passiva nsurpetur significatione activa, pro 'non communicaverint.' Id vero cur *Livianis* temporibus, vel potius ejus facilitati, non convenire judicandum sit, nondum caussam video. *Livianis* temporibus convenire posse, probat syllabus verborum similiter apud *Varron.* *Horat.* *Virgil.* *Cicer.* *Ovid.* *usurpatorum*, collectus a *Voss.* *Gramm.* v. 5. Neque facilitati *Livianæ* adversari, constat exemplo verbi 'fluctuari,' quo sensu activo utitur *xxiii.* 33. 'Utrius populi mallet victoriam esse, incertis adhuc viribus, fluctuatus animo fuerat:' quod exemplum ibidem *Vossius* laudavit. *xxxvi.* 10. 'Ut incerti fluctuarentur animi magnæ partis *Larissæorum* inter metum præsentem hostium, et verecundiam absentium sociorum.' Et, quæso, cur minus facilitati *Livianæ* convenit, verbis passivis significatione activa uti, quam

verbis activis significatione passiva, sive nentra? Vide ad i. 17. § 6. Certe *communicati non sint* pro primigenia atque incorrupta Livii scriptura habuerunt Freinshem. ad Flori ii. 17. § 11. et Morhof. in Dissertat. Academ. p. 610. Omnes etiam codd. qua manu, qua typis descripti, in vulgatum conspirant, nisi quod aperta librarii aberratione *communicanti non sint* præferat Leid. 1. *sirint*, quod inter antiquata est, a Livio fere non adhibetur, nisi ubi formularum antiquarum ipsa verba servat. Ceterum *rem integram* Lov. 5. solito errore scribarum. Vide ad v. 12. § 4. Paulo ante trajectis vocibus *consilio suo* Lov. 4.

§ 3 *Tum dictator, ne nequidquam creatus esset*] *Tunc dictator* fragm. Hav. Vide ad ii. 12. § 15. *cum dictator* Lov. 2. Vide ad Epit. Liv. lib. XLVIII. circa finem. Hinc vel vocula *ne*, vel vocis *nequidquam* prima syllaba aberrat a Flor. Voss. 2. Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. 4. Port. Gaertn. Hav. fragm. Hav. a m. pr. et edd. Rom. 1472. ac Parm. 1480. Sed alterum ab altero interceptum est inertia scribarum. Simili culpa *nequam* est in Lov. 5. *ne nequam* in Leid. 1. *Tum esset creatus* habet Gaertn. Mox *adepta*, pro *adempta*, Lov. 1. Vide ad ii. 15. § 6.

Aliquid operis edere, quod monumentum esset dictaturæ, cupiens] *Aliquid opus* Lipsiens. *Tum monumentum dictaturæ esset*, in alium ordinem trajectis vocibus, Hav. Præterea *concupiscens* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1.

Non tam magnitudine honoris, quam diuturnitate obfensus] *Quam diuturnitatis* Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. 1. 2. 5. Harl. 2. Port. Klockian. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Sed vulgatum præstare nemo non videt.

§ 4 *Rempubicam foris gerendam*] *Generandam* aperto librarii lapsu Flor. *agendam* Harl. 2. Novi ‘*agere rempublicam*,’ pro *regere*, adminis-

trare, alibi inveniri. Unius tamen codicis, ejusque non optimæ notæ, fides merito levior est, quam ut reliquorum vulgatum servantium consensui præferatur, præsertim quum ‘*gerere rempublicam*’ Livio usitatum sit. Supra iii. 19. ‘*Tum hercule illo die, quo ego consul sum creatus, male gesta respublica est.*’ Et ita ‘*republicam gerere*,’ pro bellum reipublicæ causa gerere, administrare. Vide Gronov. ad Liv. viii. 31. § 2. Paulo ante *concione evocata* Lovel. 2. et Lipsiens. Sed error ex non intellecto compendio *evocata*, vel *evocata* ortus est. Similem errorem vidimus ad i. 3. § 3. Vide etiam vii. 14. § 8. In seqq. præstando, pro præstanda, Gaertn. Deinde *quod immortales* negligitur in Lov. 5.

Se, quod intra muros agendum esset, libertati populi Romani consulturum] Pronomen *se* abest a Leid. 1. quod eliserunt ultimæ literæ præcedentis vocis suscepisse. Vide ad xxxiv. 11. § 7. Præterea quod *intra muros agendum esset populi Romani*, consul. Hav. Sed, vocem *libertati* negligentia librarii excidisse, mihi certum est, et seqq. etiam indicant.

Maximam autem ejus custodiam esse] *Quod autem deficit* in Leid. 2. vocula *ejus* in Lov. 4. Mox *tempori modus imponeretur* legunt Voss. 2. Lov. 3. 5. Gaertn. et fragm. Hav. culpa librariorum; unde etiam factum est ut quibus nūc (id est, numerus) imponi legatur in Gaertn. quibus viris imponi in Lipsiens. Vide ad ii. 44. § 5.

§ 5 *Alios magistratus annuos esse, quinquennalem censuram gravem esse: iisdem per tot annos*] Distingue et corrige: *Alios mag. annuos esse: quinquennalem censuram: grave esse iisdem per tot annos*. Cicero Famil. xvi. 21. ‘*Deinde illud etiam mihi succurrebat, grave esse, me de judicio patris judicare.*’ Utinam tam facile esset emendare quod sequitur § 7.

J. F. Gron. Grave esse fuit etiam in Port. et præterea, nisi excerpta mea fallunt, in utroque Voss. Reliqui codd. vulgatum servant, nisi quod censuram esse gravem præferat Hav. Cic. ad Famil. II. 6. 'Grave est enim homini pudenti petere aliquid magnum.' Orat. pro Balbo c. 9. 'Etenim in populum Romanum grave est, non posse uti sociis:' et alibi sæpe. Præterea *Annus alios magist. esse*, ordine inverso, est in Harl. 2. Mox *obnoxius vivere* Flor.

Se legem laturum, ne plus quam annua ac semestris censura esset] *Se lege laturum* Voss. 2. et Lov. 3. quorum librariis displicuisse videtur genus loquendi 'lex, ne esset,' pro lex constituens, jubens, ne esset. Sed eadem locutio etiam supra obvia fuit III. 55. 'In posterum munio, sanciendo novam legem, ne quis ullum magistratum sine provocatione crearet:' ubi nonnulli codd. eodem, quo hoc loco unus, errore præferebant *sanciendo nova lege*. Vide quæ ibidem notavi. Mox vocula *quam* deficit in Hav. Eam autem in simili locutione sæpius a Livio supprimi, videbimus ad XLI. 12. § 8. Tum *annua atque semestris* idem codex a m. pr. vocula *ac* inter versus adscripta. *Semestris* Leid. 1. Lov. 1. et Klockian. quod ex orthographia eo seculo, quo codd. scripti sunt, usitata adhæsit. Vide Dausquei. Orthogr. parte sec. hac voce. Similiter etiam in iisdem et aliis codd. scribebatur v. 4. § 7. atque alibi.

§ 6 *Legem postero die pertulit*] Ex his verbis conficit Gruchius de Comit. I. 4. p. 81. tum nondum quidquam de legibus per trinundinum promulgandis constitutum fuisse; quod præterierunt alii, qui de legibus scripserunt. *Duk.*

Pertulit. Et ut reipsa, inquit, sciat, Quirites] Vocula *et* exsulat a primis edd. vel a vocula seq. vel a vocis præced. ultimis literis intercepta. Recte addidit Aldus, cum quo stant

omnes codd. nostri, nisi quod *etiam*, pro *et*, sit in Harl. 1. solito lapsu operarum. Vide ad XXII. 47. § 9. Præterea mutanda est distinctio hoc modo, *pertulit, et, ut reipsa, inquit, sciat*. Mox pronomen *mihi* non adparet in Leid. 2. Sed, eo trajecto, insuper *quam diurna mihi non placeant* præfert Lov. 3. Alibi voces 'diurnus' et 'diurnus' commutantur. Vide ad v. 28. § 10.

§ 7 *Deposito suo magistratu, modo aliorum magistratui imposito, sine alteri*] Voces duæ *sine alteri*, non sunt in veteribus multis libris, nec videntur necessariæ. Neque enim, quis ille sit magistratus, apparet. Siquidem deposuit dictaturam, censuræ modum imposuit: nisi magisterium equitum intelligere velimus: at in suo, id est, in dictatura, includitur. *Sigon.* Placet legere *modo al. magist. sine altercatione imposito*. Klock. Omit dno verba Campanus *sine alteri*; credo quod non assequeretur: desideranturque in Pal. 2. et Sigonii libro. Non ejicienda continuo, quandoquidem vetustiores vindices nacti sint Pall. primum ac tertium Mss. editionemque Andreæ. *Gebh.* Quid est *sine alteri*? Delet libro suo auctore Sigonius, nec habet Campanus. Plures tamen servant. An ex margine irrepsit, corruptum ex *sine aietm*. VI. quo significabat ejus auctor, modum aliorum magistratui, id est, censuræ, impositum *sine anni et mensium sex*. Lib. IX. c. 33. 'Qui quinquennale ante censuram et longinquitate potestatem dominantem intra sex mensium et anni cōgisset spatium.' An fuit *sine anni*, ut indicet Livius, extremo anni hæc acta? Deleatur potius tamquam interpretatio τῶν *modo aliorum*. *J. F. Gron.* Voces *sine alteri* non modo plures servant codd. sed etiam integriores. Supersunt enim in Flor. Voss. utroque, Leid. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 1. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. Contra desunt in Leid. 2. Lov. 1. Harl.

2. Port. et Hav. Et tamen viris doctis voces illas, in quibus nullus sensus videtur, delentibus non adversor. Ant. Perizonius non modo Gronovio adsciens *τὰ fine alteri*, sed et vocem *magistratui* expungendam putabat, nullam aliam, ut existimo, ob causam, quam quod modo *magistratu* præcesserit, atque inde facile hic repeti potuerit. Pertinaciter tamen dissentientibus codd. vetustis id tentari displicet, in primis quum Livio sollemne fuerit, easdem voces parvo verborum ambitu iterumque repetere. Vide ad 1. 3. § 9. In Lipsiens. quidem desunt voces *magistratu modo aliorum*, unde legendum videri posset *deposito suo magistratu*, *inposito fine alteri*. Potius tamen est, ut existimemus repetitionem vocum *magistratu*, *magistratui* causam fuisse cur scriba tres illas voces omiserit. Neque etiam Klockii conjecturam probare possum. Non enim Liv. legem ‘consensu ingenti omnium,’ sed ‘populi, perlatam’ scribit. Verosimile autem non est censores se huic legi non obposuisse, quam eos agree adeo tulisse Livius scribit, ut Mamercum tribu moverint, octuplicatoque censu ærarium reliquerint, licet tamen contentiones censorum non memorentur. Ceterum *magistratui fine inposito alteri* confuso ordine vocum est in Lov. 4.

Congratulatione ac favore ingenti populi domum est reductus] Malim, quemadmodum habet archetypum volumen, *cum gratulatione ac favore ingenti populi est reductus*. Rhen. Pall. 1. 3. Camp. ed. *cum gratulatione* : quod cum Rhenano probo. Gebh. Ex omnibus meis *congratulatione* tantum supererat in Lov. 2. Lipsiens. Hav. et forte Flor. ex quo nihil in excerptis notatur. Reliqui recte præferunt *cum gratulatione*, quod etiam Gronovius 1665. in contextum recepit. Ita III. 70. ‘Victor Agrippa cum mutua gratulatione ad victorem collegam castraque hostium venit.’ x. 44. ‘Et

consules, cum gratulatione mutua legionum suæque, castra conjungere.’ Ut autem hic ‘deducere cum gratulatione,’ ita ‘prensare cum indignitate III. 12. ‘Tum demum coactus cum multa indignitate prensabat singulos :’ ubi plura vide. Solet autem sæpe in Mss. *τὸ cum*, in *con*, *com*, vel *col* mutatum, proximæ voci jungi. Ita *congratulatione* in quibusdam codd. infra erat, pro *cum gratulatione*, loco laud. x. 44. § 2. *conferret*, pro *cum ferret*, II. 40. § 5. *collaudationem*, pro *cum laudationem*, II. 61. § 9. *confractis*, pro *cum fractis*, III. 49. § 5. *competissent*, pro *cum pctissent*, IV. 30. § 1. *confeciales*, pro *cum feciales*, VII. 6. § 7. *commentionem*, pro *cum mentionem*, c. 9. § 5. *confultu*, pro *cum fulta*, cap. 12. § 8. *comploratum*, pro *cum ploratum*, XXIII. 42. § 4. *conjunctis*, pro *cum juncti essent*, XXV. 35. § 1. *compari*, pro *cum pari*, XXX. 2. § 4. *contentatis*, pro *cum tentatis*, XXXVII. 9. § 11. *convocatis*, pro *cum vocatis*, XL. 7. § 2. Pari errore *acrescentem*, pro *ad crescentem*, datum fuisse, vidimus ad II. 45. § 12. Etiam alibi peccasse librarios, duas voces, quæ divisim scribendæ erant, in unam conjungendo, dictum est ad 1. 47. § 9. Contrario errore *cum dixit*, pro *condixit*, exstat I. 32. § 10. *cum fuso*, pro *confuso*, I. 33. § 8. *cum loquentibus*, pro *conloquentibus*, III. 36. § 2. *cum scientia*, pro *conscientia*, c. 69. § 10. *cum junxisset*, pro *conjunxisset*, IV. 32. § 6. *cum clamaverant*, pro *conclamaverant*, c. 40. § 3. *cum curreritis*, pro *concurreritis*, VI. 7. § 6. *cum sedisset*, pro *consedisset*, c. 38. § 5. *cum senuisset*, pro *consenuisset*, c. 39. § 6. *cum lapsa*, pro *collapsa*, XXII. 18. § 7. *cum lege*, pro *collegæ*, XXVI. 3. § 8. Et ita Columella emendandus est ex auctoritate optimi codicis Sangerman. de Re Rust. II. 8. ‘Judæam et Arabiam pretiosis odoribus inlustrem haberi, sed nec nostram civitatem prædictis egere stirpibus : quippe compluribus locis urbis jam casiam

frondentem conspicimus :’ antea edebatur quippe cum pluribus. Deinde populo domum est reductus Leid. 1. Lov. 5. Lipsiens. et Harl. 1. a populo domum est reductus se in Oxon. L. 1. et 2. reperisse, auctor est Hearne : et ita præfert Lov. 2.

Tribu moverunt, octuplicatoque censu ærarium fecerunt] Observant hic Godelevæns et alii, recte igitur Festo censores dictos, quod tanti rem suam quisque æstimare solitus sit, quantum (vel quanti) illi censuerint : cum sæpius census multiplicarent : illa tamen æquitate admissa, ut relevaretur is, qui in tabulis publicis delato modo ex certis causis frui non possit, verbis Ulpiani l. 4. de Censibus. Honestæ oratio : sed quæ ad id, quod maxime hoc in loco explicandum est, nihil pertinet. Delatus sive relatus ille modus est ultro profitentis ; multiplicatus vero census est mulctæ sive coërcitionis ; nec fiebat nisi notæ causa. Marcellus Donatus ad Livii xxiv. 18. id est, inquit, pro sui capitis octo plus ærario solveret, quam capite censi pendere tenebantur. Pro suo capite octuplum, quod capite censi ; vel octies tantum, quantum capite censi, dicere voluit. Sed et sic errat. Non enim dicit Livius octuplicatam capitationem, aut octuplicato ære capite census ; sed ‘ octuplicato censu ærarium.’ Cujus censu ? ipsius utique Mamerci. Ergo ‘ octuplicato censu ærarius,’ qui, ubi pro censu pendere deberet assem unum, damnas erat pendere octo. Eodem modo ‘ decuplicato censu ærarius,’ qui, ubi in millia ex censu conferebant alii cives non notati unum, animadversionis censoriæ causa pendebat decem. Gron. de Pecun. Vet. iv. 1. p. 262. Adde Dodwellum in Appendice Prælect. pag. 710. et seqq. ubi πολλὰ μὲν ἐσθλὰ, πολλὰ δὲ λυγρὰ. Recte disputat adversus eos, qui tradiderunt, ‘ ærarium facere ’ esse omnia

jura civitatis Romanæ, omnes honores, dignitates, ac jus suffragii ferendi adimere, et hoc unum relinquere, ut ærarius pro capite suo æra tributi nomine pendat : quæ est sententia Manutii de Civit. Rom. p. 28. tom. 1. Thes. Græv. de Legibus c. 19. et de Comit. cap. 2. et Sigonii de Ant. Jur. Civ. Rom. i. 17. et ii. 16. Sed minus bene discrimen statuit inter ‘ jubere mutare tributum,’ et ‘ tribu movere,’ contra diserta verba Clandii censoris apud Livium xlv. 15. ‘ Neque enim, si tribu movere possit’ (censor,) ‘ quod nihil sit aliud, quam mutare jubere tributum, ideo omnibus quinque et triginta tribubus emovere posse.’ Nec rectius pro eodem habet ‘ tribu movere’ et ‘ in Cæritum tabulas referre,’ aut eos, qui tribu moti erant, ab honoribus exclusos fuisse dicit. Nam idem ille Man. Æmilium, quem hic tribu motum et ærarium factum esse narrat Livius, paucis post annis dictator dictus est, cap. 31. et Q. Cæcilius Metellus A. U. C. 1039. a censoribus tribu motus et ærarius factus, anno sequente tribunus plebis fuit. Livius xxiv. 18. et 43. Sed non est hujus loci pluribus de his disputare. Duk. Quid sit ‘ tribu movere’ et ‘ ærarium facere’ vide ad xxiv. 18. § 6. Ceterum *tribus moverunt* Voss. 1. Leid. 2. Lovel. 1. 2. Lipsiens. et Gaertn. *tribu movere* Hav. et fragm. Hav. Tum *octuplicatoque* Flor. Voss. 2. Leid. ambo, Lov. quinque, Harl. ambo, Lipsiens. Gaertn. Hav. fragm. Hav. et Port. a m. pr. qui a m. sec. *octuplicato* præfert. Deinde *fecē*, id est, *fecere*, Lov. 5. Paullo ante *passi in Mam.* Lov. 2. Lipsiens. et Gaertn. *passum Mam.* Lov. 5.

§ 8 *Quam rem ipsum ingenti animo tulisse ferunt*] Tò ipsum deficit in Harl. 2. et Hav. in quorum posteriori etiam mox non adparet vox *intuentem*.

Primores Patrum, quamquam] Repetendum verbum *ferunt* ; nisi quis

aliquid deesse existimet. Nam et illud quippe nihil post se habet, ut sæpe alias. *Glar.*

Quamquam deminutum censuræ jus voluissent] Florebellus, de quo dixi, episcopus, eodem ingenio usus, legit *noluissent*, hoc sensu. Mamercus dictator, qui censuram ex quinquennio annuam et semestrem fecerat, ærarius factus a proximis censoribus, ingenti animo tulit eam rem; causam potius ignominie respiciens, quam ipsam ignominiam. Patres, quamquam Mamercus inimici erant, quod noluissent censuræ jus ab eo imminutum; quia, facta annua et semestri censura, sæpius se quisque censoribus subjectum fore videbat, quam censuram gesturum; tamen exemplo acerbitatis censoriæ offensi sunt, id est, quod Mamercus ea de causa ærarius a censoribus factus sit. *Sigon.* Campanus edidit *noluissent*. Perperam meo animo. Quippe si rationes hic Livio allatas consideres, omnino Patres voluisse deminutum censuræ jus statues, primo exemplo acerbitatis offensos, deinde continuatione. Semper enim subjectos se ejus potestati fore videbant, rarissime autem illius magistratus participes. *Gebh.* Scribe cum Voss. utroque, Rott. Campano, Aldo, *noluissent*. Sentit enim non placuisse quidem Patribus, censuræ jus a Mamercus contractum esse, eoque paullulum supplicii meritum illos credidisse, sed tamen acerbitate tanta censorum offensos, quod exemplum quisque vereretur. *J. F. Gron.* *Voluissent* servant Lov. 3. 4. a m. altera, 5. Lipsiens. Hav. et fragm. Hav. Sed recte Florebellus apud Sigonium et Gronovius *noluissent* legendum monnerunt. Et ita reliqui codd. mei præferunt. Idem de Oxon. suis profitetur Hearne, nisi quod in codice C. vulgatum *voluissent* restet. *Noluissent* etiam præfert ed. Mediol. 1505. Alibi sæpe hæc vocabula commutantur. Vide ad xxxix. 15. § 11.

Id tamen sive Florebellus, sive Sigonius peccavit, quod verba, 'quippe quum se quisque, &c. quam censuram gesturum,' ita exponat, quasi illis ratio reddatur, ob quam Patres censuræ jus deminutum noluerint; quum potius exprimant causam, cur exemplo acerbitatis censoriæ offensi fuerint, ut recte Gronovius accipit. Doujatius vulgatum *voluissent* forte verum conjicit, et verba hæc ita intelligenda existimat, ut Livius dicat, primores senatorum, cum etiam antea voluissent censorum potestatem coerceri, tanto magis id probasse, ubi hoc severitatis exemplum non sine magna offensione viderunt. Post inventas fruges glandibus vesci, nemini invideo, modo non in eandem legem adstringar. Censoribus primum institutis sperabant Patres, ut magistratus istius, cuius exigua fuerunt initia, jus deinde angeretur. Supra hoc lib. c. 8. 'Patres, quamquam rem parvam, tamen, quo plures patricii magistratus in republica essent, læti acceperunt: id, quod evenit, futurum etiam credo rati, ut mox opes eorum, qui præessent, ipsi honori jus maiestatemque adjicerent.' Verisimile igitur non est, eos nunc censuræ jus deminutum voluisse. Ceterum *quam*, pro *quamquam*, præfert Voss. 2. altera syllaba ab altera intercepta, quomodo et supra hoc lib. peccatum esse notavi c. 12. § 8. Tum vox *deminutum* negligitur in Harl. 1. culpa librarii; pro quo *deminutum* ostendant Leid. 2. Lov. 2. 4. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Vide ad II. 1. § 7. Deinde *censura ejus*, male in suas voces contributis literis olim continua serie scriptis, Flor. et Lipsiens. pro quo datum est *censuram ejus* in Lov. 2. 4. 5.

Exemplo acerbitatis censoriæ offensos] *Offensi* Lov. 4. 5. Harl. 2. Port. et Hav. Verum librarii non viderunt, id quod recte Glareanus monuit, ad verba 'primores Patrum'

ex præcedenti repetendum esse 'ferunt;' adeoque hic non *offensi*, sed *offensos*, legendum esse.

Se quisque diutius ac sæpius subjectum censoribus fore cerneret] Vocem censoribus, quæ in omnibus codd. superest, operarum sine dubio culpa exsulat ab edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. Deinde *cernerent* Voss. 2. Leid. 1. Lov. 3. 4. 5. Harl. 2. Gaertn. Port. Hav. et fragm. Hav. a m. pr. Passim τὸ quisque cum verbo plurali constructur. Vide ad II. 22. § 7. Hic tamen vulgatum servandum, ut et mox verbis seqq. ubi *gestarunt*, pro *gesturum*, habet Leid. 1. *gestarent* Voss. 2. Lov. 3. 5. Lipsiens. Gaertn. Port. Hav. et fragm. Hav. *gestaret* Harl. 2. et Lov. 2. *gestarum* Lov. 4. a m. sec. priori lectione penitus erasa.

§ 9 Ut vis a censoribus nullius auctoritate, præterquam Mamerci, deterri quiverit] *Vix*, pro *vis*, Voss. 2. Leid. 2. Lov. 3. 5. Harl. 2. Gaertn. Port. Hav. et Voss. 1. in margine; quæ diversitas etiam alibi in Mss. obvia est. Vide viros doctos ad Quinctil. Declam. VII. 6. p. 158. Præterea *quieverit* Leid. 2. Harl. 2. Port. a m. sec. et edd. Rom. 1472. ac Parm. 1480. *q̄rit* Hav. *quivit* Lov. 4. a m. pr.

CAP. XXV. § 1 Tribuni plebis assiduus concionibus prohibendo consularia comitia] Tribuni plebi Leid. 1. Harl. 1. et fragm. Hav. Vide mox hoc cap. § 9. et § 11. ac supra ad II. 42. § 6. Mox *contentionibus* Lovel. 4. et Hearnii Oxon. N. Vide hoc lib. ad c. 6. § 4. Vox autem *consularia* abest a Leid. 1. Lov. 3. Gaertn. Harl. 1. et fragm. Hav. a m. pr. in quorum tamen primo et ultimo fuit *acomitia*. Sed *prohibendo a comitiis* est in Lov. 2. et Lipsiens.

Quum res prope ad interregnum perducta esset] Pal. 2. *deducta*. Gebh. *Deducta* etiam Hav. *producta* Gaertn. Reliquis tamen nihil mutantibus, vnl-
Delph. et Var. Clas.

gatum perducta præferendum puto. Mox *evincere*, pro *evicere*, Lipsiens.

§ 2 *Victoriæ præmium, quod petebatur, ut plebeius crearetur, nullum fuit*] Antiqua lectio *victoriæ præm. . . nullus fuit*. Expone *nullus fuit*, scilicet 'creatus.' Appositive 'victoriæ præminum nullus fuit.' Rhen. Recte hæc sunt emendata ab Rhenano: neque aliter offendi in Pall. 1. et 3. atque Andreæ ed. Vulgata antea est ex lubricine magistellorum interpolata lectio *nullum fuit*. Gebh. *Nullus fuit*, ut viri docti in suis codd. invenerunt, itidem habent Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. 3. 4. 5. Harl. 1. et edd. Rom. 1472. ac Parm. 1480. *nulli fuit* est in Port. ut vulgatum non nisi in suspectæ fidei codd. superfuerit. Inter hos etiam superest in fragm. Hav. sed tantum a m. sec. priori lectione ita abolita, ut, quid antea scriptum fuerit, nunc intelligi nequeat. Si et *nullus* displiceret, substitui posset *nullius*: cui lectioni videtur favere Lov. 1. in quo est *nullus*. Ceterum septem priora vocabula *victoriæ, &c. crearetur* desunt in Hav. cujus librario fraudi fuit quod *crearentur* modo præcesserat. Vide ad IX. 11. § 11.

M. Fabius Vibulanus, M. Folijs, L. Sergius Fidenas] Capitolini lapides *M. Foslius* habent. Quorum auctoritas summa mihi semper visa est. *Sigon. M. Folijs* pertinaciter obtinet in omnibus scriptis et editis ante Sigoninum. Sed Sigonii lectionem probat Pighius in *Annual*, ad a. cccxx. p. 178. Vide eundem Sigonium ad IX. 20. § 1. Quod autem ea emendatio firmetur lapidum Capitolinorum auctoritate, rectum est. Non tamen respiciendi sunt ad hunc annum ubi interiere, sed potius ad annos cccclxxxiii. cccclxxxv et cccclxxxix. Præterea vox *patricii* non est in Leid. 2. et Lov. 1. Deinde *Jubulanus* vel *Jubilanus*, pro *Vibulanus*, legunt Leid. 2. Lov. 1. 4. 5. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn.

Livius.

21 A

et Hav. Vide ad III. 25. § 11.

§ 3 *Ædes Apollini pro valetudine populi rota est*] Ms. Fuldensis *Ædis*. Modins. *Ædis* etiam Flor. Leid. 1. Lipsiens. et Klockian. Ita sæpe varii codd. Liviani casum rectum singularem hujus vocis efferunt. Supra I. 33. 'Salinæ circa factæ, egregieque rebus bello gestis ædis Jovis Feretrii amplificata.' II. 21. 'His consulibus ædis Saturno dedicata.' Infra in Epit. lib. seq. 'Ædis Ajo Loquutio facta.' VI. 5. 'Eo anno ædis Martis, Gallico bello vota, dedicata est.' VII. 20. 'Ædis Apollinis dedicata est.' XXVII. 11. 'Tacta de cælo erant Capuæ murus Fortunæque ædis.' c. 37. 'Tacta de cælo ædis in Aventino Junonis Reginae.' XXXII. 9. 'De cælo tacta erant via publica Veiis, forum et ædis Jovis Lanuvii.' XXXIX. 22. 'Quod ædis Opis in Capitolio de cælo tacta erat.' XLII. 3. 'Eodem anno ædis Junonis Lacinia detecta.' Quibus locis vide quæ notantur. Et ita etiam alii passim. Varro de Ling. Lat. lib. IV. p. 38. 'Id antiquius, quam ædis, quæ in Capitolio facta.' lib. V. p. 56. 'Sic etiam ædis sacra a magistratu, pontifice præeunte, dicendo dedicatur.' p. 48. 'Vinalia Rustica dicuntur ante diem duodecimum Kalendas Septembres, quod tum Veneri dedicata ædis, et horti ejus tutelæ adsignantur.' I. I. de Vita Pop. Rom. apud Nonium Marc. vocē 'Secundum:' 'In Veliis, ubi nunc est ædis Penatium:' et in voce 'Ædis:' 'Hæc ædis, quæ nunc est, multis annis post facta sit.' Cic. Parad. IV. circa finem: 'Ædis Nympharum manu tua deflagravit.' Fest. voc. 'Ædis:' 'Ædis, domicilium in edito positum, simplex, atque unius aditus. Sive ideo ædis dicitur, quod in ea ævum degatur, quod Græce αἰών vocatur.' Vocē 'Senacula:' 'Ubi nunc est ædis Concordiæ, inter Capitolium et forum.' Fatendum tamen, multis etiam locis Livii omnes, quos consului vel ipse,

vel amicorum opera, codd. in terminationem *ædes* consentire; ut II. 21. in fine, III. 63. XXXII. 9. et alibi. Verum similiter apud Varronem aliosque modo *Ædes*, modo *Ædis* editur, ut utraque terminatio in usu fuisse videatur: quomodo etiam *apis* et *apes* in usu fuisse docet Burm. ad Quinctil. Declam. XIII. 16. *vulpis* et *vulpes* ad Phædri Fab. I. 7. 1. *mercis* et *merces* ad Quinctil. Declam. VI. 17. Similiter *cadis*, pro *cædes*, erat in Ms. V. 45. § 3. *sedis*, pro *sedes*, ibid. c. 52. § 13. *cladis*, pro *clades*, XXI. 57. § 14. Ceterum *valitudo* Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. quinque, Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. hic et alibi scribunt. Vide de hac orthographia ad III. 6. § 9. Paulo ante *τὸ rerum* deest in Gaertn. Sed *otium fuit*, pro *otium præbuit*, est in Lov. 4.

Multa duumviri ex libris placandæ Deum iræ, avertendæque] *Dirini viri* in Pall. esse, supra monuit Gebhardus ad c. 21. § 5. quomodo etiam est in Lov. 3. Deinde *τὸ que* deest in Gaertn. præpositio *a* in Flor. Ordine mutato *avert. pestis a populo causa* habet Lov. 2.

§ 4 *Magna tamen clades in urbe agrisque*] Scopæ dissolutæ, ni sic refingas: *Magna tamen clade in urbe agrisque, promiscua hominum pecorumque perniciæ, accepta; famem cultoribus...* Sed et de postremis his merito dubites. Cur enim his potius, quam toti urbi? nam et si horum sterilis proventus, necessario sequitur et omnium, qui ab illis emunt, inopia. Videatur potius id voluisse, quod ait II. 34. 'Caritas primum annonæ ex incultis per secessionem plebis agris, fames deinde, qualis clausis solet.' Et, quod omnino simile est, hoc ipso lib. c. 52. 'Defuncta civitate plurimorum morbis, per paucis funeribus, pestilentem annum inopia frugum, neglecto cultu agrorum, ut plerumque fit, excepit.' Forte scribendum *famem incultu agrorum timentes*. J. F. Gron. Oratio-

nem satis constare, ac sibi coherere, contra Gronovium, hic scopas dissolutas agnoscentem, ideoque *magna tamen clude*, &c. *accepta* refigentem ex conjectura, monet Doujatius : cuius etiam sententia verior videtur. Vide ad XXI. 36. § 4. *promiscua* autem *perniciæ*, quomodo pro *promiscue* scribendum putat Gronovius, haud displicet. Sed optime vidit illa *fumem cultoribus agrorum timentes* minus sana esse, et pro *cultoribus* scribendum conjicit *incultu* ; quamvis hic etiam pro vulgato stent omnes manu exarati codd. nisi quod *cultores* sit in Lov. 5. Potuit prima syllaba *τοῦ incultu* excidisse ob ultimam literam vocis præced. Vide ad x. 13. § 3. Quod superfluit autem *cultu*, quum sensum aptum non efficeret, deinde in *cultoribus* versum esse. Vox autem *incultus*, licet minus obvia, Nostro tamen in usu fuit. Obcurrit enim XLII. 12. ‘ At, Herenle, suos honores partim desertos per incultum ac negligentiam, partim hostiliter sublato esse.’ Eodem usus est Sallust. in Jug. c. 2. ‘ Ingenium incultu atque secordia torpescere sinunt : ’ ubi vide Cor-tium, qui ex eodem scriptore alium etiam locum laudat. Eandem vocem viri dotti reddere conati sunt Plauto in Asinar. v. 2. 24. ‘ Fundum alienum arat, incultu alienum deserit : ’ ubi tamen codd. scripti *incultum* servare dicuntur. Doujatius fatetur, se Gronovii conjecturam amplecti, dum melius quid obcurrat. At ipse mox, aliam emendationem subjiciens, voce inserta legit, *sanem deficientibus cultoribus agrorum timentes*. Vocem tamen excidisse nec vola nec vestigium in Mss. superest. Ceterum, pro *magna tamen*, Lov. 5. Harl. 2. et Lipsiens. præferunt *magna tum*, sollemni lapsu. Vide hoc cap. ad § 14. et ad XXII. 17. § 5. Præterea *hominum peccorumque accepta perniciæ*, trajectis dictionibus, Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1.

In Etruriam, Pontinumque agrum,

et Cumas] Pontinumque Voss. ambo, Leid. 2. fragm. Hav. et Lov. 1. ac 4. a m. sec. qui a m. pr. Pontianumque præfert : et ita erat in Lov. 2. *Pompiniū* in Lov. 5. *Pōtinumque* in Hav. *Pompiniū* in Port. *Promptinumque* in Harl. 2. *Pomptinumque* in Flor. Lov. 3. Leid. 1. Harl. 1. et Lipsiens. quomodo tantum non ubique in optimis ac recentioribus Livii edd. excusum est, et hic etiam recepi. Eam enim veriore existimo lectionem. Vide ad II. 34. § 4. Tum vox *Cumas* deficit in edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. Mox postremo et in *Siciliam quoque*, interposita vocula *et*, Hav. At sufficit sola particula *quoque*.

§ 5 L. Pinarius Mamercinus, L. Furius Medullinus, Sp. Postumius Albus] Hic L. Furius Medullinus usque ad A. U. C. ccclxiv. ut minimum novies nominatur. Sed in prænominibus errorem puto : hic enim Sextus legendum, non Lucius. Fuit autem Sextus iterum tribunus militum consulari potestate A. U. C. cccxxxv. cum L. Quinctio Cincinnato, L. Manlio, et A. Sempronio, ut omnes habent codd. At ubi primum sit factus, nusquam habetur. Ergo hic Sextus legendum, nam Lucius sua habet loca. Quidam etiam codd. aliquot locis P. Furius habuerunt : sed errant. Glar. Contra Sigonius hoc lib. c. 44. § 1. pro Sextus, legendum existimat Lucius, cuius etiam sententia illa, quam Glareanus hic proponit, verisimilior est. Præterea Mamercus, pro Mamercinus, scripti omnes quos excussi, et edd. usque ad eam quam curavit Jac. Gronovius, qui primus Mamercinus vulgavit. Neque aliter L. Pinarius cognominatur apud Pighium in Annal. ad a. cccxxi. p. 179. Ita L. Pinarius, qui cum P. Furio consul fuisse dicitur II. 56. Λεύκιος Πινάριος Μαμερτίνος vocatur apud Diodor. Sicul. Biblioth. xi. p. 276. ubi legendum Μαμερκίνος ; ut etiam Pighius in Annal. ad a. cclxxxi. p. 114. indi-

cat. Passim *Mamercus*, pro *Mamerci-*
mus, exstat in vetustis scriptis et edi-
tis. Vide ad viii. 12. § 4. Paulo ante
nulla mentio est habita alio ordine ha-
bet Hav.

§ 6 *Eo anno vis morbi levata*] *Leva-*
ta est Hav. Sed fuit satis commode
ex sequenti hic repeti potest: om-
nesque alii eam vocem non agnos-
cunt. Deinde *qui ante provisum erat*
Leid. 1. Sed ultima litera *τὸν* qui in-
tercepta est a prima proximæ vocis,
quum et alibi *qui et quia* commuten-
tur in Mss. Vide ad xxxvi. 33. § 5.
quia provisum erat ante Lipsiens.

§ 7 *In Etruria ad fanum Voltumnæ*] *Voltur-*
nie habet Leid. 2. *Vulturne*
Gaertn. et Hav. *Voltumnæ* Lov. 2. 4.
5. atque Port. *Voltunnæ* Lov. 3. *Vol-*
tumæ Lov. 1. Vide hoc lib. c. 23. §
5. Paulo ante *Consilia ad monenda*
bella Flor. Alibi verba ‘monere’ et
‘movere’ sæpe confunduntur. Vide
ad ix. 38. § 12. utraque lectione con-
iuncta *Consilia admovenda bella admo-*
nenda habet Gaertn.

§ 8 *Ibi prolata in annum res*] *Ubi*
prolata Voss. 1. et Leid. 2. Vide ad
xxvii. 5. § 2. Mox *ne quod ante con-*
silium Leid. 2. Lov. 5. Port. et Lip-
siens. Male. Indicatur enim con-
ventus sive comitia Etruscorum, quæ
non *consilii*, sed *concilii*, nomine ad-
pellantur. Vide Gronov. ad Livii
xliv. 2. § 5. *ne quid ante concilium*
Hav. errore librarii ex non intellec-
to compendio scribendi. Vide ad
xxxviii. 10. § 1. Denique paullo
post *nequiquam* Flor. et Leid. 1. Vide
mox ad § seq.

Eamdē, qua Fidenæ deletæ sint] *Qua*
Fidenæ delecti sint Leid. 2. *quam*
Fidenæ delectæ sint Hav. et ed.
Mediolan. 1480. *qua Fidenæ delectæ*
sint Harl. uterque, Lov. 5. et multæ
ex antiquis edd. usque ad Mogunt.
quæ *deletæ* recte substituit. Alibi
pari modo lapsi sunt librarii. Vide
ad iii. 22. § 8.

§ 9 *Jam diu nequidquam imminente*

spe majoris honoris] Scribe *jamdū ne-*
quiquam imminentes spei. Sic priore
libro c. 51. dixit de L. Icilio: ‘Im-
minensque ei potestati.’ ita namque
nos castigavimus. *Rhen.* Dudum an-
te Rhenanum Andreas vidit hanc
esse lectionem legitimam, quam edi-
tioni suæ intulit; neque aliter Pall.
Campanus ingenio novandi parato
nequiquam imminente spe. Gebh. *Im-*
minentes spei etiam omnes mei manu
exarati, nisi quod *imminente spe* sit
in Lov. 4. a m. sec. et *imminentes spe*
habeat Leid. 2. quod pro *spei* accipi
potest positum esse. Ita enim anti-
quos sæpe extulisse, alibi dictum est.
Vide ad xxi. 40. § 7. In priscarum
edd. lectione *imminente spe*, ultimam
literam *τὸν* *imminentes* elisit prima
vocis sequentis *spei*. Vel, qui ejus
lectionis auctor exstitit, videtur inci-
disse in codicem, qui similiter *immi-*
nentes spe habebat; non intelligens
autem *spe* pro *spei* accipiendum esse,
sponte *imminente* rescipsit, ut cum
proximo *spe* conveniret. ‘Imminere
spei,’ ut ‘imminere defectioni’ viii.
22. ‘Fama autem erat, defectioni
Campanorum imminentes admoturos
castra:’ ubi simili errore quidam
Mss. *defectione Campanorum imminente*.
Sueton. in Augusto c. 24. ‘Quem ta-
men, quod imminere emtioni publi-
canos videbat, liberto suo addixit.’
Præterea *nequiquam* Flor. et Leid. 1.
in quibus ubique fere ita exaratur.
Vide hoc cap. § 7. et ad xl. 47. § 9.
quidquam perperam Lipsiens.

Dum foris otium esset, catus indicere
in domos tribunorum plebei] *Dum foris*
otium est; aut, *cum foris otium esset*.
J. F. Gron. Vide ad i. 41. § 4. Hic
tamen uno ore omnes codd. scripti et
editi *dum esset*. Insuper *catus indu-*
cere Hav. qui error et alibi in Mss.
commissus est. Exemplum habui-
mus etiam i. 30. § 4. Et ita passim
‘dicere’ et ‘ducere’ eorumque com-
posita commutantur. Vide ad xxxix.
15. § 11. *Catus incidere*, literis trans-

positis, Voss. 2. *cetōs*, id est *ceteros*, habet Gaertn. a m. pr. Tota vox *catus* deest in Lov. 5. relicta tamen lacuna. Denique *tribunorum plebis* Voss. 2. Leid. 2. Lov. quinque, Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Et ita erat in Voss. 1. a m. interpolatrice, quum antea scriptum fuisset *tribunorum plebi*, quæ lectio superest in Leid. 1. et Harl. 1. Vide ad princ. hujus cap. *plebi* etiam est in Flor. Sed litera finalis *τοῦ plebis* adhæsit initio vocis proximæ. Scribitur enim *in domos tribunorum plebi: sibi secreta*.

§ 10 *Ibi secreta consilia agitare*] *Sacerata consilia* Hav. sine dubio errantis librarii culpa. Alibi ita similiter peccatum esse, constat ex Benth. ad Horat. Epod. xvi. 63. et Burmann. ad Nason. Metam. vii. 75. *Secreta consilia* ita circumscribit Livius ii. 54. 'His accensi vocibus Patres consilia inde non publica, sed in privato, seductaque a plurimum conscientia, habere.' Mox *ab plebe*, pro *a plebe*, idem Hav.

Consulari potestate creentur] *Crearentur* Voss. 2. Lov. 3. et Harl. 2. Paullo ante vocula *ut* deficit in Lov. 5.

§ 11 *Ne cui patricio plebei magistratus paterent*] *Nec suo patricio* Harl. 1. Deinde *plebis magistratus* Lov. 1. Leid. 2. Voss. 1. a m. sec. qui *plebi magistratus* a m. pr. exhibet. In verbis præcedd. *caverint*, pro *carerint*, obfert Lov. 5. *creaverint* Lipsiens. *caverunt* Gaertn.

Aut patricos habendos fuisse tribunos plebis] Vet. lib. *alioquin patr. hab. f. trib. plebi*. Quod placet. Sigon. Nimis est Soffenus cum suo codice Sigonius, omnia eidem tribuens. Hic quoque contendit verum esse, *aut alioquin patr. hab. f. trib. plebi*, quod exstat in Pal. solum 2. Gebh. Non *aut alioquin*, ut Gebhardus credidit, Sigonius legendum censuit: sed loco *τοῦ aut* ex vet. lib. substituebat *alio-*

quin, quemadmodum ex scholio ejus præmisso intelligitur, et in contextum ed. suæ recepit. Ei tamen lectioni ex meis non nisi unus favet Hav. plerumque deteriori parti adhærens. Reliqui uno animo *aut* retinent; nisi quod *haud* sit in Leid. 2. et Lov. 1. ac 4. quomodo alibi sæpe erratum est. Vide ad xxviii. 2. § 11. *Aut*, ut fere infra xlii. 42. 'Nihil certe insanabile commisi: aut frustra clementiæ vestræ fama vulgata per gentes est, si talibus de causis arma capitis.' *Alioquin* vero ex glossa natum puto. Præterea *tribunos plebis* servant Lov. 2. 3. 5. Port. fragm. Hav. et Voss. ambo: *tribunos pl.* ambigue Hav. *tribunos plebi* Sigonii vet. lib. consentientes Flor. Leid. utque, Lov. 1. 4. et Harl. utque: *tribunos plebei* Jac. Gronovius vulgavit, quod in nullo vel edito vel scripto obvium fuit. Vide hoc cap. ad § 1.

Adeo se suis etiam sordere, nec a plebe minus, quam a Patribus, contemni] [Vid. Leett. Varr.] Alibi ita præpositiones commutasse Livium, videbimus ad vi. 28. § 3. *Ad plebem* autem est 'apud plebem.' Vide ad vii. 7. § 4. Eam tamen lectionem in nullo meo Ms. reperi, quare uni Rottend. vix fidem habere audeo. Quin potius videtur ultima litera voci *plebem* adhæsisse ex prima sequentis, *ad plebe* autem scriptum esse pro *ab plebe*. Et sane non *ab plebe minus, quam ab Patribus* etiam nunc habet Hav. Vel quum prius *ad plebe*, pro *ab plebe*, culpa librarii scriptum esset, nasutior id emendaturus *ad plebem* scripsit. Deinde a *P. contempti* perperam Leid. 2. Sed a *P. consensu contempti* una voce antior Leid. 1. a *P. consensu contemptu* Lov. 1. Præterea *se sui etiam sordere* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *se suis insordere* Port. et Voss. 2. a m. pr. qui *se suos insordere* legit a m. sec. *se suis et sordere* Lov. 3. *se suis sordere* Lipsiens.

§ 12 *Obseptum plebi sit ad honorem iter*] Primo *obseratum* præferunt Oxon. L. 2. et C. apud Hearnium. Quam lectionem ex glossemate natam, et malis avibus ex margine in contextum inflatam puto. De locutione ‘*obsepire iter*’ vide ad xxxix. 1. § 5. Deinde *obseptum plebis id ad honorem iter* Leid. 1. et Lipsiens. a m. pr. literis, quæ olim continua serie exarabantur, inperite in vocabula distributis. *Obseptum plebi id ad honorem iter* Voss. 2. et Lov. 3. quam simul cum vulgata lectionem jungens *obseptum plebi sit id ad honorem iter* habet fragm. Hav. de qua librariorum consuetudine vide ad iii. 44. § 4. *Obseptum plebeis sit ad honorem iter* Hav. *obsessum sit plebeis ad honorem iter* Port. *obseptum plebis ad honorem iter* Lov. 5. *obseptum plebis sit ad honorem iter* Lipsiens. in margine a m. sec. *obseptum plebei sit ad honorem iter* Gaertn. Receptam scripturam satis vindicat locus alius Livii ix. 34. ‘*Hæc plebi ad curules magistratus iter obsepsit.*’ Paulo ante *Aliquando purgare*, pro *Alii purgare*, Lov. 4.

Mistis precibus minisque] *Mixtis precibus* Flor. Leid. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. uterque, Lipsiens. Gaertn. Hav. et prisca edd. usque ad Moguntinos, qui *mistis* dederunt. Sed alterum præstat. Vide ad iii. 57. § 9. Deinde *memoria eam suorum* Gaertn. *memorem jam suorum* Lov. 4.

Parto auxilio imperium quoque ascituram] *Par auxilio imperium* Leid. 2. et Lov. 1. Tum vox quoque exsulat ab Harl. 2. qui etiam præfert *adscituram*. Sed librarius dare voluisse videtur *adscituram*, ut habent Voss. 2. Leid. ambo, Lov. 1. 2. 4. 5. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. *adscripturam* Klockian. Paulo ante *initura suffragia* esse perperam Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 3. et Klockian.

§ 13 *Ne cui album vestimentum addere petitionis causa liceret*] Exem-

plar scriptum habet *ne cui album investimentum addere pet. lic. causa*. Sicut autem a ‘vestiendo’ ‘vestimentum’ deducitur, ita ab ‘investiendo’ ‘investmentum,’ quod supra aliam vestem induitur. Hinc candidatorum nomenclatura a candida veste, quod hic vocat Latinissime *album investimentum*. ‘Investiendi’ verbo iureconsulti utuntur, qui et ‘investituram’ usurpant. *Rhen.* Sordes et quisquilæ sermonis ‘addere vestimentum.’ Libri vet. *album investimentum*. Scribendum divisim *in vestimentum*. Vetuit autem lex album addi in vestem, id est, cretam, gypsum, et similia, quibus togas suas ornare petitori solent. Ex quo et nomen manavit ‘Candidati.’ Res nota. Bonus Rhenanus ‘investmentum’ interpretatur ab ‘investiendo,’ quo verbo iurisconsultos usus ait. Acumen hominis! *Lipsius*, *Antiq. Lect.* iv. 15. Emendo *ne cui album in vestimentum addere*, auctoribus libris et sententia ipsa. Quoniam non alba vestis interdicta, (absurdum id,) sed additio albi in vestem, id est, cretæ. *Lipsius*, *Elect.* i. 13. Membranæ *ne cui album investimentum*; quo pacto etiam viri docti pridem legendum hic viderunt. *Modius*. *Investimentum* aiunt esse in Mss. approbatque Gifanius *Observat. in Ling. Latin.* voce ‘Investimentum,’ Hotomanni etiam confirmatus auctoritate, qui consulatur *Observat.* ix. 13. Et vero admittit hanc quoque scripturam *Lipsius Elector.* i. 13. sed dispescit *in vestimentum*; neque improbaverim; gnarus membranaceis alioquin usitatissimum, præpositionem adglutinare suo nomini. *Gruter.* Nequam sunt fabri isti codd. qui vobis hanc lectionem plumbeam euderunt, *ne cui album investimentum*. Nam certe istud *investimentum* adulterinæ notæ est, quidquid statuat Rhenanus, confirmetque Modius. Producant mihi idoneum auc-

torem, a quo tale aliquid ratum dici possit. Pall. 1. ac 3. *ne cui album vestimentum albo add. pet. lic. caussa.* Pal. 2. *ne cui album vestimentum add. pet. liceat caussa.* Si tamen verum fateri velim, reperi in Andreae recensione *ne cui album in vestimentum addere.* Sed tunc aliud erit *ἂδιαπέρως investimentum*, aliud *in vestimentum addere.* Gebh. Quicquid dicant Gifanius et Hotomannus, nugæ istud *investimentum*, et dispescenda vox, ut Lipsius voluit, et olim edidit Andreas. 'Album addere in vestimentum' est togam creta candidiorem reddere, ut solebant petitores: unde 'cretata ambitio.' *Album* sic Ovidio Met. III. 221. 'Et nigram medio frontem distinctus ab albo.' Festus: 'Insignes appellantur boves, qui in femine et in pede album habent.' Altera phrasis frequens Plinio: lib. XXIII. c. 1. 'Qua de caussa in saccos vinarios additur polenta.' c. 7. 'Additur in malagmata ad discentiendas collectiones.' c. 9. 'Additur in malagmata nervorum et podagras.' Lex 9. ad L. Corneliam de falsis: 'Lege Cornelia cavetur, et qui in aurum vitii quid addiderit, quique argenteos nummos adulterinos flaverit, falsi crimine teneri:' ita lego, non *ut qui*. Vide ad Senecæ Thyesten vs. 994. Perperam Scaliger ad Festum *clacum in vestimentum addere.* J. F. Gron. Locus Scaligeri est ad Festum voce 'Patagium,' Hotomanni Observ. IX. 13. et Gifanii in Observ. Ling. Lat. voc. 'Investimentum.' *Investimentum* citat etiam Sigonius de Judic. II. 30. in cuius interpretatione se torquet Gruchius de Comit. I. I. c. 3. p. 57. *In vestimentum* probat verbo Casanbonus ad Theophrasti Charact. c. 10. in fine: 'Livius dixit eretam, sive album in vestimentum addere.' Illud bene observat Sigonius, hanc primam fuisse legem, quæ ad ambitum pertineret, sed non observatam. Duk. Omnia hæc verba desunt in Lov. 3.

Sed *album vestimentum addere* habent Lov. 2. 4. 5. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. Hav. fragm. Hav. a m. sec. et, ut Hearne testatur, Oxon. B. L. 2. et C. *vestimentum album addere* Port. utraque lectione juncta *album vestimentum album addere* præferunt Voss. 1. a m. sec. Leid. 2. Lov. 1. et fragm. Hav. a m. pr. *album vestimentum albo addere* Voss. 2. *album investimentum addere* Leid. 1. *album in vestimentum addere* Flor. Harl. 1. Klockian. et Voss. 1. a m. pr. Adsentior viris doctis, qui *investimentum* una voce rejiciunt. Jurisconsulti enim qui 'investire' et 'investitura' usi sunt, ut Rhenanus monet, non alii existimandi sunt, quam barbararum legum feudalium auctores, quorum auctoritate nemo sanæ mentis, vocabula, in membranis prisceis obvia, Livio vel æqualibus scriptoribus digna esse, probare potest. Cum iisdem vero viris doctis scribendum puto, ut est in quibusdam Mss. *album in vestimentum addere.* Præpositio enim *in*, quæ in quibusdam codd. deest, intercepta est a præced. vocis littera finali *m*, ut alibi sæpe fit. Vide ad x. 13. § 3. errore ex compendio scribendi orto. *Album*, ut XL. 51. 'Theatrum et proscenium ad Apollinis, ædem Jovis in Capitolio, columnasque circa poliendas albo locavit.' Curtius III. 3. § 17. 'Cultus regis inter omnia luxuria notabatur: purpureæ tunicæ medium albo intextum erat.' Virgil. Ecl. II. 40. 'Præterea duo nec tuta mihi valle reperti Capreoli, sparsis etiam nunc pellibus albo:' et Georg. III. 55. 'Nec mihi displiceat maculis insignis et albo.' Plinius XXXVII. 11. 'Lycophilthalmos quatuor est colorum ex rutilo sanguinea: in medio nigrum candido cingitur, ut luporum oculi, illis per omnia similis:' et postea eodem cap. 'Cissites in candido perlucet ederæ foliis, quæ totam tenent.' Eodem adhuc cap. 'Astrapiæ in candido aut cyaneo discunt e

medio fulminis radii.' Iterum 'Polytrix in viridi capillatur, sed defluvia comarum facere dicitur.' Vide Grævium ad Flori IV. 2. § 45. et Burmann. ad Nason. Metam. XI. 48. 'Addere in vestimentum,' pro 'addere vestimento,' ut Sall. in Cat. c. 51. § 21. 'Quamobrem in sententiam non addidisti, uti prius verberibus in eos animadverteretur.' Constructionem inlustrant etiam quæ notavit Burmann. ad Quinctil. Instit. VIII. 3. p. 706. Deinde *petitionis liceat causa* Hav. *petitioni liceret causa* fragm. Hav. a m. sec. *petitionis liceret causa* Flor. Voss. 2. Leid. uterque, Lov. 1. 4. Harl. uterque, Port. Lipsiens. Klockian. et fragm. Hav. a m. pr. quem ordinem vocum, tot codicum testimonio firmatum, non insuper habendum putavi. Et id voluerunt etiam librarii Lov. 2. 5. et Gaertn. qui tamen *cum*, pro *causa*, dederunt. Vide hoc lib. ad c. 44. § 10.

Parva nunc res, et vix serio agenda videri possit] Vocula et non adparet in Hav. At una voce auctius et quæ vix serio præfert Port. a m. sec. Insuper possit, pro possit, Hav. In seqq. ac *plebem* omittit Leid. 1.

§ 14 *Vicere tamen tribuni, ut legem perferrent*] *Vincere* Voss. 1. a m. pr. *Vicerunt* Hav. Deinde *tum*, pro *tamen*, Lov. 5. et Port. Vide hoc cap. ad § 4. Denique τὸ ut deficit in Leid. 1. Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr.

Plebem ad suos studia inclinaturam] *Ad vos studia* Leid. 1. *ad nos studia* Lipsiens. a m. pr. *ad hos studia* Voss. 2. et Lov. 3. *ad suorum studia* Harl. 2. *ad suo studia* Gaertn. *plebem sua studia inclinaturam* Lov. 5. Sed recte *ad suos*, id est, ad plebeios, ad principes plebis. Vide hoc lib. c. 9. § 5. Sequentia corruptissime exstant in Voss. 2. hoc modo: *quæ nec liberata esset, unde confectum est, ut consularia*: a quo haud multum abit Lov. 3. qui præfert *quæ nunc libera essent, unde*

confectum, ut consularia. Sed sic, pro *senatusconsultum*, habent Lov. 2. et Lipsiens. *senatumconsultum sic factum* Gaertn. Ex voce *senatusconsultum* ob compendia scribendi varia monstra vocabulorum a librariis facta esse videbimus ad XXII. 10. § 1. nec, pro *ne*, etiam Lipsiens. et Gaertn. *nunc*, pro *ne*, Lov. 5. Vide ad VI. 37. § 6. Sed tota vocula omittitur in Lov. 4. Denique *comitia consularia* vocibus transpositis Lov. 4.

CAP. XXVI. § 1 *Quem alæ Equis et Volscis Latini atque Hernici nunciarent*] *Nunciarent* Port. et ed. Parm. 1480. *nunciabant* fragm. Hav. *nunciaverunt* Gaertn. *nunciaverant* Lipsiens.

§ 2 *T. Quinctius, Lucii filius, Cincinnatus (eidem et Penno cognomen)*] *T. Quintius, qui Lucii filius* Lov. 3. Deinde vox *Cincinnatus*, quam agnoscunt omnes codd. in uno Oxon. C. non adparet apud Hearnium. *Lucii filius Cincinnati* habet Lov. 3. Deinde plerique codd. et typis exarati antiquiores *Pæno*, *Pæno*, vel *Peno*. Primus Sigonius *Penno* edidit; quam lectionem, a reliquis proximis sprete, demum Gruterus et postea omnes recentiores in contextum receperunt; Pighius etiam probavit in Annal. ad a. CCCXXII. p. 180. Vide hoc lib. c. 20. § 8. et ad VI. 42. § 4.

Et Cn. Julius Mento] Diodor. I. XII. p. 319. Γάϊον Ἰούλιον vocat. Itemque in quibusdam vet. lib. *C. Julius*; quod probo. Nam *Cnæi* prænomen nunquam alias in Julia gente reperi, *Caii* vero sæpissime. *Sigon*. Pal. 3. *Gn. Tullius*. Sigonius scribendum censet *Caius*, qui videatur. *Gebhard*. *Etiam*, pro *et*, Lov. 3. Vide ad Livii XXII. 47. § 9. Prænomen *Cn.* servant Hav. et Lov. 4. *C. neus* habent Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *Gneus* Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. 5. Harl. 1. Port. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. Sed *Caii* prænomen ei tribuendum esse censet etiam Pighius in Annal. ad a. CCCXXII. p. 180. Deinde

Tullius, Gebhardi Pal. 3. consentientes, Voss. 2. et Lov. 3. Sed passim ita peccarunt librarii. Vide ad I. 30. § 2. Deinde *Mto*, pro *Mento*, Lipsiens. et Port. *merito* Leid. 2. *moñto*, id est *momento*, fragm. Hav. Nomen proprium, librariorum minus notum, eos, ut sæpe alibi factum, in varios errores conjecit. Mox *belli terror est dilatus*, mutato ordine dictionum, Harl. 2. et Lov. 4.

§ 3 *Lege sacrata, quæ maxima apud eos vis*] Teste Festo, 'Sacratæ leges sunt, quibus sanctum est, qui quid adversus eas fecerit, sacer alicui Deorum sit cum familia pecuniaque. Sunt qui esse dicant sacratas, quas plebes jurata in monte Sacro sciverit.' Prior autem sententia verior est. Et hinc etiam aliæ leges, quam quæ plebs jurata in monte Sacro sciverat, 'sacratæ' apud Romanos vocatæ sunt: omnes nempe, quibus addita erat similis sanctio, atque illa erat, quam ibi Festus memoravit. Hoc sensu 'lex sacrata militaris' memoratur VII. 41. 'Lex quoque sacrata militaris lata est, ne cuius militis scripti nomen, nisi ipso volente, deleteretur.' Hinc etiam aliarum gentium 'leges sacratæ' memorantur, ut hoc loco Æquorum et Volsecorum; Etruscorum IX. 39. 'Ad Vadinis lacum Etrusci, lege sacrata coacto exercitu, quum vir virum legisset, quantis numquam alias ante simul copiis simul animis dimicarent.' Samnitium X. 38. 'Deorum etiam adhibuerant opes, ritu quodam sacramenti vetusto velut initiatis militibus, delectu per omne Samnium habito nova lege; ut, qui juniorum non convenisset ad imperatorium edictum, quique injussu abisset, caput Jovi sacratum esset.' et mox: 'Dein jurare cogebatur diro quodam carmine, in execrationem capitis familiæque et stirpis composito, nisi isset in prælium, quo imperatores duxissent; et si aut ipse ex acie fu-

gisset, aut si, quem fugientem vidisset, non extemplo occidisset.' apud Florum I. 16. § 7. 'Pro hac urbe, his regionibus populus Romanus Samnitas invasit, gentem, si opulentiam quæras, aureis et argenteis armis, discolori veste, usque ad ambitum armatam; si fallaciam, saltibus fere et montium fraude grassantem; si rabiem ac furorem, sacratis legibus humanisque hostiis in exitium Urbis agitatum.' Ligurnum apud Liv. XXXVI. 38. 'Sub idem fere tempus Ligures, lege sacrata coacto exercitu, nocte inproviso castra Q. Minucii proconsulis adgressi sunt.' Vide viros doctos ad locum laud. Flori, et Perizonium in Animadv. Histor. c. 10. p. 418.

Quæ maxima apud eos vis cogenda militiæ erat, delectu habito] *Militia* pro *militibus* novitatis in Strada accusavit Sciopp. in Infam. Famiani p. 5. Similiter, quum Hieronymus vel vulgatus interpret verba Lucæ in Enang. II. 13. *πλῆθος στρατῶν οὐρανίου* reddidisset *multitudo militiæ cælestis*, Beza se 'militiam' pro exercitu numquam legisse dixit. Verum Hieronymi interpretationem Pricæus ad eum locum tneri conabatur, dicendo *militiæ cælestis* notissima metonymia poni pro 'militum cælestium', quemadmodum nimirum 'matrimonium' ponitur pro uxore. Vide auctores quos laudat Dukerus ad Flori I. 1. § 10. 'servitium' pro servis: vide ad Livii III. 15. § 9. 'principium' pro principe: vide quæ notavi ad Sillii Ital. XV. 748. At insuper Borrichius ipsum usum hunc vocis 'militia' contra Scioppium adstrinxit in Cogitat. p. 286. loco Justini ex XXXII. 2. § 2. Similiter etiam Vortius de Latinit. Merito Susp. c. 2. p. 23. Stradam adversus Scioppium defendit multorum inferioris ætatis scriptorum auctoritate, sed in primis etiam Valerii Max. I. 6. ex. 11. His addi potest locus Ovidii Epist. He-

roid. viii. 45. 'Tantalides omnes, ipsumque regebat Achillem: Hic pars militiæ, dux erat ille ducum.' Neque tantum poëtæ optimo ævo linguæ Latinæ ita locuti sunt, sed et ipse Cic. de Legib. iii. 3. 'Militiæ ab eo, qui imperabit, provocatio ne esto:' et paullo post, 'Militiæ quibus jussi erunt, imperanto; eorumque tribuni sunt.' His locis forte etiam hic Livii addendus est; siquidem *cogendæ militiæ* exponere placeat 'cogendorum militum,' 'cogendi milites.' Certe id snadere videtur locus Livii modo memoratus ex xxxvi. 38. 'Sub idem fere tempus Ligures, lege sacrata coacto exercitu, nocte improvise castra Q. Minucii proconsulis adgressi sunt:' ubi eodem sensu 'cogere exercitum,' quo hoc loco 'cogere militiam' dixisse videtur, pro 'congregare,' 'colligere.' Cic. pro Cæcin. c. 11. 'Pulsum prohibitumque esse vi, coactis hominibus et armatis.' c. 12. 'Quum manum fecerit, copias pararit, multitudinem hominum coëgerit, armarit, instruxerit.' Sallust. in Jug. c. 54. 'Ibique coquebat exercitum numero hominum ampliorem:' ubi videndus est Cortius. Pari modo passim obcurrit 'cogere senatum,' 'concilium.' Vide ad xxx. 4. § 1. 'cogere numerum colonorum' xxxii. 2. § 7. Et ita etiam locum exponebat Schelius ad Hygin. de Castram. Rom. p. 1035. ubi etiam 'militia' pro militibus illustravit. Video tamen 'cogere militiam' etiam recte accipi posse pro 'cogere ad militiam.' Ita mox hoc cap. 'Siquidem cogi aliquid pro potestate ab tribuno consules, et (quo quid ulterius privato timendum foret?) in vincula etiam duci possent.' Ceterum *quæ maxime apud eos vis* fragm. Hav. *quæ maxime apud eos jus* Hav. *Vis* et *Jus* sæpe in Mss. commutantur. Vide ad Livii iii. 38. § 13. Vox *vis* deficiebat in Lov. 3. Præterea *dilectu habito* Flor. Voss. 1. Leid. ambo, Lov. 1. Lipsiens. et

Klockian. Vide ad xxxvii. 51. § 7. Tandem ordine mutato *validi ex. utr. prof.* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *utrimque ex. validi prof.* Harl. 2. Lov. 2. et Lipsiens.

§ 4 *Ibique, seorsum Æqui, seorsum Volsci, castra communicere*] *Ibi Æqui, seorsum Volsci* Leid. 2. et Lov. 1. quod probari, et dictum esse existimari posset, quomodo est iii. 37. 'Et jam ne tergo quidem abstinebatur: virgis cædi, alii securi subijci:' ubi vide quæ notantur. Vel suspicio oriri posset, aut scribendum esse, aut librarium ejus codicis incidisse in librum, qui alio ordine exhibuit *ibi Æq. seorsum, seors. Vols.* sed postea culpa librarii alteram vocem *seorsum* omissam esse. Vide ad xxxiii. 27. § 4. Servo tamen vulgatum, quia in eam lectionem conspirant reliqui codd. nisi quod verba *seorsum Æqui* exsulent ab Lov. 2. Harl. 2. Gaertn. et Lov. 4. a m. pr. in quo alio ordine *seorsum Volsci, seorsum Æqui* a m. sec. emendatur: et quod similiter desit *seorsum Volsci* in Port. a m. pr. cui errori occasionem iterum tribuit vocis *seorsum* repetitio. Vide ad ix. 11. § 11. *Seorsum Æqui Volsci* habet Lov. 5. Deinde *contenere* Leid. 2. in contextu, quæ vox menti scribæ adhuc obversabatur ex periodo proxima. *Communire* Hav. *communiere* Voss. 2. Port. fragm. Hav. et Lov. 3. ac 5. *comminuere*, transpositis perperam literis, Gaertn. Vide ad vi. 27. § 8. Ita idem cod. et Lov. 5. mox verbis seqq. legunt *minuendi* pro *muniendi*. Præterea *numquam*, pro *umquam*, Lov. 1.

Exercendique militem cura] *Exercendique milites cura* codicem C. quem Oxonii excussit, præferre, auctor est Hearne. Sed, nullis tum ipsius Hearnii aliis, tum meis codd. eam lectionem firmantibus, vulgatum servo. Vide ad vii. 35. § 2. *Militum* librarii errore habet Gaertn.

§ 5 *Senatui dictatorem dici placuit*]

Placet Hav. Deinde dici dictatorem placuit principes excensi usque ad Aldum, qui ordinem nunc receptum inposuit. Cum eo autem stant omnes codd. nisi quod dictatori dicere placuit habeat Lov. 2. Tum in sequentibus victi saepe populi ordine mutato Lov. 4.

Majore tamen conatu, quam alius umquam, rebellarent] Vet. lib. *rebellarant*. Sigon. Sigonius e suo *rebellarant*. Pal. 2. *rebellarunt*. Gebh. *Rebellarunt* Harl. 2. Lov. 4. Port. et Hearnii Oxon. B. *rebellarunt* Hav. Sed utraque lectio a librariis interpolata fuisse videtur, qui crediderunt *quod quia* commode cum subjunctivo jungi non posse. Verum male. Vide ad Livii II. 8. § 5.

Et aliquantum Romanæ juventutis morbo absumentum erat] Vox *aliquantum* deficit in Lov. 5. Sed *aliquanto* habent Voss. 2. et Lov. 3. Deinde *aliquantum juventutis* Harl. 2. *aliquantum Romæ juventutis* Leid. 1. Denique *assumentum erat* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. Lipsiens. Gaertn. et Hav. *adsumtum erat* Flor. Vide ad II. 42. § 4.

§ 6 *Pravitas consulum discordiaque inter ipsos]* Longe secus et melius veteres libri, *ante omnia privata consulum discordia, quæ inter ipsos erat*. Sigon. Quatuor dictiones a fine, *que inter ipsos erat*, glossam sapinut, loco suo indignam. Grut. Faveo gloriæ C. Sigonii, ut quisquam popularium ejus et amplius: doctissimum virum, et de antiquitate literisque optime meritum fuisse non modo fateor, sed ultro prædico. Sed siquidem Livium salvum volo, (ut velle sane quam præme fero,) quin sæpe scholia ejus castigem defugere non possum: hæc invidia mihi sustinenda est ingratiis. Vel hic quam lectionem longe secus et melius olim vulgata *ante omnia pravitas consulum discordiaque inter ipsos*, habere pronunciat, qui possim non longe deteriorem existimare?

Quis credet, ab Livio profectum *consulum discordia, quæ inter ipsos erat?* Mihi quidem hic sermo Neronianas posse refrigerare thermas videtur, et fabrorum prandia betas juxta fatuas non esse. Hoc naris emunctæ Gruterum non fugit: ideoque has voces *quæ inter ipsos erat*, timere aliquid minime Livianum censet. Tenendum ulterius, et totum illud quod mutavit Sigonius, restituendum est. Hoc ipso libro c. 49. de M. Postumio Regillensi, 'pravæ mentis homini, quod tamen victoria magis, quam bellum, ostendit.' Quare autem *pravæ*? Nimirum cum feliciter rem gessisset, 'ab hostibus,' inquit Livius, 'in cives certamen vertit.' Ergo invidia, malignitas, amor litium, et pertinacia in certando maxime est 'pravitas.' Julius Scaliger, 'Pravus,' inquit, est vox militaris, inventa ab exprobratione lenitatis, quam in milite detestabantur: interposita Æolica litera *πρᾶτος pravus*: Exercit. ccc. Placetque Becmanno, cum prisca ætas omnia in fortitudine sita esse putaverit, eamque solam duxerit virtutem. Sed frustra origo vocis quæritur, si ratio non habeatur primæ et propriæ significationis. 'Pravus' proprie signat vitium corporis, quodque in eo est perversum, male distortum. Horatius ad Pisones vs. 36. 'pravo vivere naso Spectandum.' Sat. I. 3. 47. 'illum Balbutit Scænarum pravis sultum male talis.' Epist. I. 1. 104. 'prave sectum stomacheris ob mngnem.' Hinc Cicero de Orat. II. 62. 'Tertium' (genus, quod risum movet,) 'oris depravatio, non digna nobis.' Eodemque c. 22. et tertio libro, 'pravitas oris.' De Fin. v. 12. 'Si peccatur distortionem et depravationem quadam.' De Divinat. II. 46. 'Quin muti, cum ita nati essent, ut quædam contra naturam depravata haberent, restituerentur et corrigerentur.' Varro de L. L. I. VIII. p. 103. 'Qui pueris in geniculis

alligent serperastra, ut eorum depravata corrigant crura.' Cæs. Gall. iv. 2. 'Quæ sint apud nos nata' (jumenta) 'prava atque deformia.' Seneca de Ira i. 1. 'Fœda visu et horrenda facies depravantium se.' De Constant. Sap. c. 4. 'Puerorum, quibus metus incutit umbra et personarum deformitas et depravata facies.' Epist. 24. 'Libidines adferunt pedum, manuum, articulorum omnium depravationes.' Epist. 101. 'Depraves licet, dum monstroso et distorto temporis aliquid accedat.' Tacitus Histor. iv. 81. 'Elapsus in pravum artus.' Plinius xi. 37. 'Uni animalium homini depravantur oculi, unde cognomen Strabonum et Pætorum.' Quod vitii notans Cicero in Roscio Catuli deliciis de Nat. Deor. i. 28. 'Hic pulchrior Deo; at erat, sicut hodie est, perversissimis oculis.' Hinc et Lucretius iv. 1153. 'pravas fœdasque videmus Esse in deliciis.' Ab corpore scilicet. Habemus genuinam primæque vim vocabuli, qua est adversum recto, bene apto, ac locato, intra lineam suam ac filum manenti. Unde igitur *prævus*? *Πεύσσαι* ἢ *ἐτυμον* ἐρέω; *Prævus* a *παραβάς*. *Æoles*, ut et *Attici*, multis in vocabulis hoc sibi juris sumebant, ut mutarent τὸ Α in τὸ Ο: ut *πόλην* pro *πάλην*, *βότης* pro *βάτης*, *πίς* et *πίρ* pro *παίς* dicebant, sic et *παραβός* pro *παραβάς*. Una litera extrita quemadmodum *βαλανεῖον* gignit *balneum*, *γάλανος* pro *βάλανος* *glans*, *γάλως* *glos*, sic *παραβός* *prævos* et *prævus*. Sic quod transgreditur lineas filumque corporis, extortumque est, (Galli vocant *disloqué*, ut Itali *slocuta*, Polluci *ἐκχωρήσαι ἄρθρον*) id 'pravum' et 'depravatum.' A vitio corporis ad vitium animi transtulerunt, adeo frequentato usu, ut propriam pœne significationem extinxerit. Apparet tamen origo cum translatione in illo Horatii Sat. ii. 2. 55. 'frustra vitium vitaveris illud, Si te alio pra-

vum detorseris.' Et Columellæ iii. 10. 'Prave detorta et inveterata rusticorum opinio.' Et Ciceronis de Offic. iii. 29. 'Si in deformitate corporis habet aliquid offensionis, quanta illa depravatio et fœditas turpificati animi debet videri?' Etiam 'pravum' 'recto' sic passim videas componi. Nunc illud addendum, rei, de qua Livius agit, idem vocabulum a veteribus dicatum addictumque esse. Sic ix. 18. 'Collegæ nunc temeritas, nunc pravitas impedimento aut damno fuit.' x. 19. 'Plures abeunti Volumnio obsistere atque obtestari, ne pravo cum collega certamine rempublicam prodat.' Tacit. Annal. iii. 48. 'Incusato M. Lollio, quem auctorem C. Cæsari pravitatis et discordiarum arguebat.' Eodem libro c. 16. M. Piso sero dolens ob æmulationem et odia cum Germanico exercita, 'eo impensius precor, ne meæ pravitatis pœnas innexius luat.' Sic educatorum Britannici, qui eum ad æmulandum Neronem incitare credebantur, apud eundem xii. 41. appellatur 'pravitas tam infensa docentium.' Denique idem alibi 'æmulatione prava.' Tam fœdum vitium ac male decens hominem, divinum animal, et fine suo ab insectatione generis sui longissime remotum, putabant invidiam et malignitatem, ut inter tot corruptelas labesque animi eam præcipue 'pravitatis' et 'pravæ mentis' elogio invidiam et malignam et τὸ *φιλόνηκον* infamarent. Sic et 'obliquam invidiam' dixit Virgilius *Æneid.* xi. 337. et Horatius Epist. i. 14. 37. 'obliquo oculo mea commoda quisquam Limat.' Quare maneat *privatu* illa *discordia* Sigonio; Livio resituatur *pravitas consulum discordiaque inter ipsos*. J. F. Gron. Vet. lib. Sigonii per omnia hic consentiunt Voss. 2. Lov. 3. Gaertn. et Harl. 2. *privata consulum discordiaque, quæ inter ipsos erat* habet Hav. *privata consulum discordia, quæ inter ipsos*, sine τῷ *erat*,

Lov. 2. Lipsiens. et fragm. Hav. Originem erroris pulchre ostendunt codd. optimæ notæ Leid. 1. et Harl. 1. qui duarum tantum literarum ordine trajecto habent *privatas cons. discordiaque inter ipsos*; unde primum fuit librariis eam lectionem formare, quæ in deterioris notæ codd. superfluit tum apud Sigonium, tum in nonnullis meis. Recte igitur J. F. Gronovius priscam scripturam revocavit, eamque multis erudite illustravit, quem etiam vide ad Senecam Epist. 122. Aut. Perizonius hic ad oram libri sui adscripserat locum ex Livii ix. 30. 'Negaverunt, eam lectionem se, quæ sine recti pravique discrimine ad gratiam et libidinem facta esset, observaturos:' ubi 'pravum' translata a vitio corporis significatione usurpatur; ita tamen, ut 'rectum' 'pravo' obponendo origo cum translatione manifeste adpareat. Adde locum Livii i. 27. 'Quoniam recta consilia hand bene evenerant, pravis reconciliare popularium animos cœpit:' et Cicer. de Finib. ii. 18. 'Sed ego ex te quæro, nonne intelligas, plus rectam naturam, quam rationem pravam valere?' Voce *pravitās* eodem sensu, quo hic Livius, etiam usus est Q. Cicero de Petit. Consul. c. 10. 'Qui sine causa non amant, eos aut beneficio, aut spe, aut significando tua erga illos studia futura, delenito, dans operam, ut de illa animi pravitate deducas.' Quos autem 'de animi pravitate' deducendos dicit, paullo antea 'obtrectatores atque adversarios' vocaverat. Mox *contamina*, pro *certamina*, Lipsiens. a m. pr. Deinde *in conciliis*, pro *inconciliis*, Lov. 2. librariorum errore. Intelligitur enim consilium militare ipsorum imperatorum. Vide Gronov. ad Liv. XLIV. 2. § 5.

Male pugnatum ab his consulibus in Algido auctores sunt] *Ab his consules* Leid. 1. errore inde orto, quod, literis initialibus notata vox *cons.* quo-

modo plene efferenda foret, non attenderit librarius. Vide ad x. 10. § 2. Præterea *ductores sint* Hav. Qui error ex similitudine literarum *a* et *d* in scriptura Longobardica natus est. Alia exempla vide ad XXVIII. 28. § 11.

Eamque causam dictatoris creandi fuisse] *Dictatores creandi* aberrans dedit scriba Lipsiens. Idem etiam exstat in Voss. 1. in quo deinde ab alio emendatum est *dictatorem creandi*: et ita præfert Lov. 1. Sed alterum, quod in reliquis libris manet, et in omnibus typis exaratis superest, verius puto. Tres ultimæ voces male deficiunt in Leid. 2.

§ 7 *Donec quum alia aliis terribiora adferrentur*] *Donec cum aliis alia terrib.* Lov. 5. et Port. *donec alia cum aliis terrib.* Lipsiens. Lov. 2. et Harl. 2. In verbis etiam præced. *Istud satis constat*, pro *Illud s. c.* Lov. 5. Deinde *adv. volunt. Pat.* trajectis vocibus, Lov. 4.

Nec in auctoritate senatus consules essent] *Ne in auct. sen.* Port. a m. sec. quomodo etiam inter versus adscriptum exstat in Leid. 1. *nec in auct. Patrum et sen.* Hav.

Q. *Servilius Priscus summis honoribus egregie usus*] *Quintius Serv. Prisc.* Lov. 5. Port. et fragm. Hav. Deinde *Priscus summus Patrum summis* Harl. 2. Videtur autem indicari Servilius Priscus, qui dictator memoratur c. 21. ubi tamen male *A. Servilius Priscus* vocatur. Vide quæ ibi notantur. Ejus patrem avum et proavum consules fuisse, existimat Donjatins ad hunc locum; quod verum esse vix permittit temporum ratio, neque facile etiam antecessorum Parisiensium primicerius cuiquam persuadebit.

§ 8 *Vos, inquit, tribuni plebis, quoniam ad extrema ventum est, senatus appellat*] *Senatus vos adpellat* Hav. ut emphasis sit in repetitione pronominis *vos*, quam illustravi ad Siliii Italici ii. 25. Sed omnes alii codd. stant

cum vulgata lectione. Præterea *quoniam*, id est, *quando*, pro *quoniam*, Lov. 4. Eo sensu Livio frequens esse *quoniam*, idque sæpe cum *quoniam* commutari, videbimus ad XL. 9. § 1. Unius tamen istius fide incerta vulgatum non muto.

Consules pro potestate vestra cogatis] *Vestra consules pot.* Lov. 2. et Lipsiens. *consules vestra pot.* Lov. 4. *consules pot. vestra* Voss. 2. Lov. 3. 5. et Gaertn. Sed vocula *pro* scripta fuerat per compendium unica litera, quam deinde principium vocis seq. elisit. Mox hoc cap. 'Siquidem cogi aliquid pro potestate ab tribuno consules possent.' Et ita sæpe. Voces præcedentes *dictatorem dicere* desunt in Lov. 4.

§ 9 *Proque collegio pronunciant*] Dodwellus in App. Prælect. p. 681. exponit 'nemine intercedente.' Hoc verum videtur. Sic c. 44. de collegio Pontificum: 'Ampliatam, deinde absolutam pro collegii sententia.' Et Gellius XI. 3. 'Pontifices pro collegio decrevisse.' Tamen etiam dicitur de sententiis maximæ partis, quamquam uno alterove dissentiente, ant intercedente. Livius c. 53. 'Novem tribuni sustulerunt certamen, pronuntiaveruntque ex collegii sententia.' Duk.

Placere, consules senatui dicto audientes esse] Pal. 1. *senatus edicto*. Gebh. Similiter Voss. 2. et Lov. 3. At *senatus dicto aud.* Lov. 2. 4. Lipsiens. et Oxon. N. et C. apud Hearnium. Sed utrumque male. Infra XXIX. 20. 'Iis ædilis plebis datus; quem, si aut in Sicilia prætori dicto audiens non esset Scipio, aut jam in Africam trajecisset, comprehendere tribuni juberent:' ubi vide Gronov.

In vincula se duci eos jussurum] *In vincula* Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, et Lov. 1. 3. 4. Vide mox ad § seq. et Gebhardum ad III. 56. § 4. Tum *duci se eos* Lov. 5. Sed vox *eos* exsulat ab Harl. 2. Lov. 2. et Lip-

siens. Paulo ante *adr. cons. ampl. ordinis ultraque* Hav. *adr. sensum* Lipsiens. Præterea *teudunt*, pro *tendant*, Lov. 5.

§ 10 *Datumque sub jugum tribunicie potestatis consulatum*] *Sub jugum trib. potestatis* Port. et Lov. 3. ac 5. reliquis invitis. Paulo ante a *tribunis, quam ab senatu* Lov. 2. 5. a *tribunis, quam a senatu* Lipsiens. Gaertn. et priscae edd. donec Aldus ab utroque loco reponeret, quemadmodum in reliquis scriptis inveni. Præterea *proditum Patribus*, pro *prod. a Patribus*, Flor.

Siquidem cogi aliquid pro potestate ab tribuno consules] Vet. lib. *cogi aliquando*: quod placet. Sigon. *Cogi aliquid* est antiqua lectio omnium meliorum codicum, adeoque primaria-rum edd. Tamen Sigonius et Pal. 2. *siquidem cogi aliquando*: quod tamen illi placet; mihi minime. Gebh. Quicquid est paullo exquisitius, attentatur a Sigoniano. Igitur et hic oportuit fieri *aliquando*. Sed istud meliorum. Sic Terentius Phorm. II. 7. 'Hoc qui cogam, re ipsa reperi.' Plinius XXV. 2. 'Durat tamen tradita persuasio, veneficiis et herbis id cogi.' Aliter Plinius in Paneg. c. 6. 'Ereptumque principi illud in principatu beatissimum, quod nihil cogitur.' Gellius XII. 5. 'Stoicus homo cogi aliquid potest.' J. F. Gron. *Cogi al'n* Lov. 2. et Gaertn. *cogi aliqñ* Port. a m. sec. et Hav. *cogi aliquando* fragm. Hav. a m. sec. *cogi ad aliquid* Lov. 4. Sed recte *cogi aliquid* vindicarunt Gebhardus et Gronovius: quam lectionem veriore esse, præstat etiam meliorum codicum meorum in eam consensus. Virgil. Æn. III. 56. 'Auri sacra fames, quid non mortalia cogis Pectora?' Cicero de Legib. II. 6. 'Quos imitatus Plato, videlicet hoc quoque legis putavit esse, persuadere aliquid, non omnia vi ac minis cogere.' Vell. Pat. II. 81. 'Contemplatus frequentiam suam a disciplina

desciscit, et, quod cogere se putat posse, rogare non sustinet.' Plinius Histor. Natur. II. 47. 'Piratæ primum coëgere mortis periculo in mortem ruere, et hiberna experiri maria: nunc idem hoc avaritia cogit.' Quinctil. Instit. Orat. XI. 1. 'Quod tamen ita emendavit, ut necessitatem id faciendi ostenderet, invidiamque omnem in eum gereret, qui hoc se coëgisset:' in Declam. 305. 'Tamquam parum esset exigere pœnas, supplicia infamasti, id denique coëgisti, quod defendere non potuissent, nisi coacti.' Et eo sensu intelligi queunt verba quæ supra hoc cap. occurrunt: 'Lege sacrata, quæ maxima apud eos vis cogendæ militiæ erat, delectu habito utrimque validi exercitus profecti in Algidum convenere:' quamvis etiam alio modo eadem accipi possint, et a viris doctis accepta fuerint. Vide quæ ad eum locum notantur. Ceterum voces *pro pot. ab trib. cons., et quo quid perperam deficiunt* in Leid. 2. in quem errorem librarius incidit ob vocem *aliquid*, quæ præcesserat. Vide ad IX. 11. § 11. Deinde a tribuno habent Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. 5. Gaerin. Lipsiens. Port. Hav. et fragm. Hav. *pro potestate tribunorum* Lov. 4. a m. pr. Tum *privato* deficit in Lov. 2. et Lipsiens. quæ vox tamen hic emphasi non caret, et inservit arguendæ indignitati. Ea patienda erant 'consulibus,' ultra quæ nihil 'privatus' timere poterat. Tandem in *vincla etiam* Flor. Leid. uterque, Lov. 1. 3. 4. et Harl. uterque. Vide modo ad § præc.

§ 11 *Nam ne id quidem inter collegas convenerat*] *Jam ne id quidem* Lov. 4. Solent hæ particulæ *nam* et *jam* in Mss. confundi. Vide ad IX. 17. § 5. *ne quidem id* Hav. Vide ad IV. 3. § 10. Præterea invenerat Lov. 3.

Is A. Postunium Tubertum, socerum suum, &c. dixit] Pronomen *is* non adparet in Lov. 4. et 5. Neque id omitti displiceret, si codicum majoris

auctoritatis fide ea lectio firmaretur. Vide Gron. ad I. 1. § 11. Nunc potius illud *is* interceptum videtur ab ultimis literis vocis præced. *evenit*. Certe, pro *evenit. is*, datum est *eventis* in Leid. 1. *eventus* in Lov. 2. *enētis* in Lipsiens. Deinde *A. Postunium Tibertum* Port. et Lov. 5. *A. Postunium Tibium* Hav. Sed *Tubertus* vocandus est, quod cognomen obcurrit hoc lib. c. 23. ubi etiam in eodem, sed alio modo, errarunt librarii. Vide etiam viros doctos ad Nason. Fast. VI. 723. Gellium quoque in eo errasse, *Torquatium*, pro *Tubertum*, adpellantem Noct. Att. XVII. 21. auctor est Pighius in Annal. ad a. CCCXXII. p. 180. erroremque inde profluxisse existimat, quod, quæ historia de T. Manlio Torquato filium, quoniam contra edictum extra ordinem in hostem pugnasset, capitali supplicio puniente refertur, etiam de A. Postumio Tuberto referatur. Erroris ea origo vera esse potest. At errorem non ipsi Gellio, sed librariis ejus, adscribendum esse, dudum viri docti evicerunt, qui *Olus Postumius Tubertus* invenerunt in Mss. eorumque auctoritate contextui reddiderunt. Præterea *severissimi imperii, dictatorem*, omisso τῷ *virum*, Lov. 5. quod etiam ferri posset, si meliores codd. addicerent. Nam vocem illam sæpe per ellipsin intelligi docet Sanctius in Minerv. I. IV. cap. de Ellipsi Nominum, in voce 'Vir vel homo.' Nunc autem unum audiendum non existimo. Tum vox *dictatorem* deficit in Lov. 2. et Lipsiens. quæ commodè ex prioribus hic intelligi posset, si plures codd. consentirent. *Dictatorem dicit* habet Hav. reliquis scriptis omnibusque editis dissentientibus.

§ 12 *Sinul edicitur et justitium*] *Sinul indicitur justitium* Leid. 2. quomodo sæpissime Livius locutus est. Supra III. 3. 'Quum ex auctoritate Patrum justitio indicto profectus ad tutandos fines esset.' Infra VI. 2.

‘Justitioque indicto delectum juniorum habuit.’ ubi idem Leid. 2. contra edicto. c. 7. ‘Justitio indicto delectuque habito, Furius ac Valerius ad Satricum profecti.’ VII. 6. ‘Delectusque et justitium indictum.’ c. 28. ‘Quum, justitio indicto, delectus sine vacationibus habitus esset.’ IX. 7. ‘Justitiumque in foro sua sponte cæptum prius, quam indictum.’ X. 4. ‘Justitium indictum, custodiæ in portis, vigiliæ vicatim exactæ.’ c. 21. ‘Justitium indici, delectum omnis generis hominum haberi jussit.’ Sed etiam apud Livium occurrit ‘edicere justitium.’ Ita III. 27. ‘Justitium edicit, claudi tabernas tota urbe jubet.’ VII. 6. ‘Delectusque et justitium edictum.’ c. 9. ‘Quum tumultus Gallici causa justitium edixisset.’ Similiter apud Cicer. de Harusp. Resp. c. 26. ‘In concione ausus est dicere, justitium edici oportere.’ Utrumque igitur dicitur. Et quidem ‘justitium indicitur,’ id est, imperatur; sed ‘edicitur,’ id est, imperatur per edictum, proposito edicto. Ita ‘edicti’ in indicendo justitio meminit Tacit. Annal. II. 82. ‘Ut, ante edictum magistratum, ante senatusconsultum, sumto justitio desererentur fora.’ Similiter in usu fuit ‘edicere’ et ‘indicere delectum,’ (vide ad III. 10. § 9.) ‘edicere’ et ‘indicere comitia.’ Vide ad XXXI. 49. § 12. Quum tamen in vulgatum edicitur reliqui, uno illo excepto, codd. conspirent, id etiam servandum iudico.

Neque aliud tota urbe agi, quam bellum adparari] Valde suspectum mihi τὸ agi, quod in talibus adhibere non solet Livius. Et deest in uno Voss. 1. inter versus post a m. sec. interpositum. II. 63. ‘Et hostes quidem nihil aliud quam perfusis vano timore Romanis citato agmine abeunt.’ IX. 17. ‘Quem mulierum ac spadonum agmen trahentem, &c. nihil aliud quam bene ausus vana contemnere incruentus devicit.’ XXXIV. 46. ‘Per

biduum nihil aliud quam steterunt parati ad pugnam.’ J. F. Gron. Livius et alii infinitis locis ἐλλειπτικῶς dicunt ‘nihil aliud quam,’ ‘quid aliud quam.’ Nec tamen adsentiret Gronovio, suspectum habenti agi, nisi suspicionem illius confirmaret liber scriptus. Dixi ad Florum III. 23. § 3. Duker. Certum est Livium sæpe ita, ut Gronovius emendandum censuit, locutum esse. Vide quæ notantur ad Livii XXVI. 2. § 16. et ad XXXI. 24. § 3. Interim nostri reliqui omnes vulgatum sine ullo dissensu servant, nisi quod *cogi*, pro *agi*, sit in Harl. 2. et vocula *quam* non adpareat in Hav. Vide igitur an non periculosum omnis sit, unius istius libri auctoritate receptam lectionem mutare; et adde quæ notantur ad XLI. 23. § 12. Mox sine sensu *cognito vacantium militie munere delectus* est in fragm. Hav. a m. pr. in quo eodem manu altera τὸ *delectus* deletum est. *Cognito* etiam male præferunt Lov. 3. 5. Gaertn. et Voss. 2. Insuper *vacantium* perperam Hav. Vide ad v. 8. § 2.

Ita dubii quoque inclinant ad nomina danda] Itaque dubii edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. Ita sæpius peccarunt librarii. Vide ad XXI. 53. § 7. Deinde *inclinabant* Harl. 2. Tum transpositis vocabulis *Latinis Hernicisque milites impertiri* Leid. 2. *Hernicis Latinisque imp. mil.* Harl. 2. *imperari*, pro *imperati*, habent Lov. 2. et Lipsiens.

Utrunque obnixè obeditum dictatori est] Legendum *utrumque enixe*. Rhen. Pall. omnes *obnixè*. Gebh. In Curione et Gryphio primis hoc *enixe* reperio. Mss. et quicquid adest mihi ante illos edd. *obnixè*. Terentii est in prima Andria I. 1. 134. ‘Quem ego credo manibus pedibusque obnixè omnia Facturum.’ Senec. Epist. xcvi. ‘Interdum enim obnixè petimus id quod recusaremus, si quis offerret.’ J. F. Gron. Non Curio et Gryphius

primi fuerunt, qui *enixe* ediderunt, sed ita jam Frobenius 1535. et postea alii usque ad Gryphium et Crnionem vulgaverunt, ex Rhenani, ut adparet, emendatione. Gronovio, quo minus animadverterit *enixe* ex emendatione Rhenani profluxisse, fraudi fuit negligentia typographorum, qui primo Lugduni 1553. in emendatione Rhenani *obnix*, pro *enixe*, subposuerunt. Sed quum ita nihil ejus emendatio a vulgata scriptura, notis præscripta, differret, postea Feyerabendtii Francofurti 1578. in verbis Livii, quæ Rhenani adnotationi præmittuntur, *et est* omiserunt, quos recentiores secuti sunt: quasi Rhenanus voluisset, verbum *est*, vulgo omissum, addendum esse; quum contra illud ubique exstet, atque id unice egerit Rhenanus, ut doceat, pro *obnix*, legendum esse *enixe*. Neque forsitan male. Certe *obnix* apud me tantum legitur in Voss. 2. Lov. 2. 3. 5. Lipsiens. Gaertn. et Hav. apud Hearnium autem eadem lectio solum profertur ex L. 2. et N. Reliqui *enixe* habent, nisi quod in Leid. 1. sit *onixe*. Et sæpius illo *enixe* Livius hoc sensu usus est: ut IV. 55. 'Obstare tunc *enixe* tribuni:' ubi etiam quidam codd. *obnix*. VI. 40. 'Nos, ex quo adsciti sumus in civitatem et Patres, *enixe* operam dedisse, ut per nos,' &c. XXIII. 7. 'Ab universis id non obediens modo, sed *enixe*, favore etiam vulgi factum est.' XXVI. 47. 'Si ad ministeria belli *enixe* operam navassent.' XXIX. 1. 'Eoque *enixius* ad bellum adjuverunt.' XXXI. 11. 'Enixe id populum Romanum merito ejus præstatum.' XXXVII. 16. 'Imperata *enixe* fecerunt.' Verbum *est* deficit in Lipsiens.

CAP. XXVII. § 1 *Acta, relictoque Cn. Julio consule ad præsidium urbis*] *C. Julio*, ut dixi. *Sigon*. *Relicto* *que C. Julio* Pal. 2. Campanique ed. At Pall. 1. 3. et Andreas *Gn. Julio*, ut supra. *Gebh*. Vox *acta* deficit in

Delph. et Var. Clas.

Lipsiens. *Celeritate ingenti perfecta* habet Harl. 2. *Dein relicto* *con Julio consule* Voss. 1. *relicto cons. Julio consule* Lov. 1. *relicto Julio consule* Leid. 2. *relictoque Cn. Julio consule* Leid. 1. Lov. 3. Harl. uterque, Flor. Klockian. Gaertn. et Voss. 2. *relictoque Gneo Julio consule* Lov. 2. et Lipsiens. *relictoque C. Julio consule* tantum in minoris auctoritatis codd. Lov. 4. 5. Port. Hav. et fragm. Hav. superest; quam tamen, Sigonio adsensus, veram lectionem puto. Vide Sigonium ad cap. præc. § 2. Præterea apud præs. urbis Voss. 2. et Lov. 3. Male. Supra III. 18. 'P. Valerius, relicto ad portarum præsidia collega, instruebat aciem:' ubi plura vide.

Ad subita belli ministeria] Suspectum esse potest *ministeria*, eo quod Livius alibi in hoc genere loquendi illud omittit. Vide ad VI. 22. et XXV. 15. et Tacit. Histor. v. 13. et in Agric. c. XXXVII. apud Vinetum ad Flori I. 1. § 15. Sic 'subita rerum' Livius IX. 43. 'Ut ad subita rerum duo justiscriberentur exercitus.' Sed quia hic nulla varietas scripturæ adnotatur, et oratio elliptica 'subita belli,' 'subita rerum,' substantivo aliquo explenda est, non tutum est aliquid tentare. *Duk*. *Ad subita belli misteria* Lov. 5. et Flor. Ut hic 'subita ministeria belli,' ita 'incerti belli eventus' est VII. 23.

Ne qua res, qua eguissent in castris, moraretur] Neque res, qua eguissent Gaertn. *ne qua res eguisset in castris* Hav. *ne qui res, qua eguisset in castris* Harl. 2. Tum morarentur fragm. Hav.

§ 2 *Profectusque ab Urbe, diviso cum Quintio consule exercitu*] *Profecto* *que* Lov. 3. Deinde *diviso tum Q. consule exercitu* Lipsiens. *diviso cum consule Q. exercitu* Gaertn.

§ 3 *Sicut bina castra hostium parvo inter se spatio distantia viderant*] *Et ut bina castra* Lov. 2. 4. 5. *Sicuti bina castra* Harl. 2. Tum castra hostium

Livius.

21 B

parva Hav. *castra hostium parvo hostium* Lov. 1. Deinde *parvo inter se dist. spatio* Lov. 4. Denique *videant* Lipsiens. *viderunt* Lov. 4. Sed vox illa deficit in Klockian.

Ipsi quoque mille ferme passus ab hoste] *Ipsae quoque* Lov. 2. et Lipsiens. *ipsa quoque* Lov. 5. Tum *mille ferme passuum* Hav. quod adprime Livianum est. Infra xxxiv. 13. 'Castra hiberna mille passuum ab Emporiis posnit:' ubi vide quæ notantur. Reliquis tamen omnibus alterum tuentibus, nui huic testi fidem habere non audeo.

Lanuio propiorem locum castris ceperunt] Vox *Lanuio* deficit in Lov. 5. Ejus loco *Luminio* præfert Lipsiens. *Lavinio* Voss. 2. Lov. 3. 4. a m. pr. Havl. 2. Gaertn. Port. Hav. fragm. Hav. et apud Hearnium Oxon. L. 2. et N. Similiter se Jasitheus sive Fabrett. in Apologem. p. 116. invenisse testatur in tribus Vatic. in quarto a m. sec. ut et in Urbinatè a m. sec. qui a m. pr. habuerat *Luinio*. Frequenter 'Lavinium,' quod hic minime admitti potest, et 'Lannvium' in Mss. commutari, patere potest ex Sigonio ad viii. 13. § 5. Ipse vero Fabrett. ex corrupta codd. illorum scriptura *Lavico* reponendum existimat. Rationem subdit hanc, quod, uti inter Lavicum et Tusculum probabilibus rationibus Algidum constituit, ita Algidum inter Tusculum et Lavinium vel Lanuvium collocare nemini adhuc usque in mentem venit, nec venire potnit; quum ad orientalem Tusculi partem Algidus quærendus sit, non autem versus Lannvium et meridiem, multoque minus ad Africum, ad quem situm est Lavinium, in quod Mss. consentiunt; a cuius parte nulli insuper montes intercedunt. Meorum codicum integerrimi in vulgatum *Lanuio* consentiunt. Præterea *propiorem*, pro *propriorem*, Voss. ambo, Leid. 2. et Lov. 1. *propiore* Lov. 3. Deinde *locum in*

cast. cep. idem Lov. 3.

§ 4 *Quatuor exercitus totidem munitum*] *Monimenta* Voss. 2. et Leid. 1. Vide ad iv. 10. § 6. *momenta* Lov. 2. 3. 4. 5. Lipsiens. et fragm. Hav. quomodo et alibi peccatum est a scribis librariis. Exempla videri possunt ad i. 47. § 6, iii. 70. § 13. iv. 12. § 9. et alibi.

Excursionibus ad prælia, sed vel ad explicandas utrimque acies] *Lego excurs. sed vel ad expl. utrimque prælio acies.* Klock. Codd. mei nihil mutant, nisi quod legant *incursionibus* Lov. 2. et fragm. Hav. et *sed nec ad expl.* Lov. 4.

§ 5 *Nec, ex quo castris castra conlata sunt, cessatum a levibus præliis est*] *Nec ex equo* fragm. Hav. insulso lapsu; nisi forte librarius ita indicare voluerit, duplicem se lectionem in Ms. invenisse *ex quo et e quo*. Vide ad iii. 44. § 4. Tum *castra sunt collata* Voss. 1. Lov. 1. et Leid. 2. *castris concallata sint* Gaertn. Denique *cess. levibus præliis est* Port. et Lov. 4. ac 5. *cess. ab lev. præliis est* Hav.

Tentato paulatim eventu certaminum suos præcipere] *Tentado*, sive *tentando* Lov. 4. et 5. de quo errore vide ad vi. 37. § 4. Deinde *percipere* Lov. 2. 4. 5. et Gaertn. Passim hæc verba commutantur. Vide ad vii. 26. § 8. Hic autem vulgatum verum est. Vide ad xxxviii. 20. § 1.

§ 6 *Hostes nulla in prælio justo relicta spe, noctu castra adorti consulis*] Gebhardus hoc lib. ad c. 10. § 4. se contra Mss. omnes codices, ejecto $\tau\hat{\epsilon}$ *relicta*, legere proficitur *nulla in prælio justo spe*. Ut ita verba hæc accipiantur per defectum participii verbi substantivi, quasi voluisset, *nulla in prælio justo spe existente*. Est certe hæc ellipsis sæpius in Livio obvia. Vide quæ notantur hoc lib. c. 47. § 7. et xxii. 31. § 5. Invitis tamen codd. vocem totam expungere, multis nimis audax videbitur, atque ancipitis exempli esse, præsertim quum ea com-

mode ferri possit. Ut enim hic 'spes relicta,' ita 'locus relictus' xxxvii. 23. 'Extremo agmini loci nihil ad terram relictum erat;' et 'nihil virinum relictum' ii. 57. 'Dum tribuni consulesque ad se quisque omnia trahunt, nihil relictum esse virum in medio.' Si tamen *relicta* displiceat omnino, minima unius literæ ejec-tione *relica*, id est, *reliqua*, legi posset. 'Spes reliqua' autem, quemad-modum xl. 12. 'Perfugium sibi nusquam gentium esse ait, ut ego ne apud te quidem quidquam spei reli-quæ habeam.' Terent. in Prologo Andriæ vs. 24. 'Favete, adeste æquo animo, et rem cognoscite, Ut pernos-catis, et quid spei sit reliquum.' In Eunuch. ii. 2. 9. 'Itan' parasti te, ut spes nulla reliqua in te esset tibi?' Tacit. Ann. xiiii. 17. 'Sibi, amisso fratris auxilio, reliquas spes in re-pubblica sitas.' Ceterum *nulla hostes in prælio justo relicta spe* Lov. 4. Deinde nocte primæ edd. usque ad Aldum, qui noctu substituit. Et ita præferunt omnes codd. scripti, si unum Hav. primis excusis faventem excipiamus.

Rem in casum ancipitis eventus com-mittunt] Quid est 'rem committere in casum?' quis ita loquitur? Pal. præfert *præcipitio*; deinde Campani ed. *incassum*: unde fors enucleandum, *rem incassum ancipitio eventus commit-tunt*. Frustra dubiæ eventus aleæ rem objecerunt. Diodorus l. xvii. p. 567. *Διὰ τὸ προπετῶς καὶ ἀβούλως εἰς ὁμολογουμένην ἀπώλειαν ἑαυτὴν δε-δακέναι*. Eleganter lib. eodem p. 577. Charidemus, *Μὴ προπετῶς ἀπο-κυβεῦσαι περὶ τῆς βασιλείας*. Gebh. *In-cassum* unus Lipsiens. et *præcipitio* unus Lov. 3. Jam vero *incassum* qui-dem pro 'frustra' apud Livium ob-currere fateor, et exempla in promptu sunt. Lib. ii. c. 49. 'Incassum missæ preces.' x. 29. 'Velut alienata mente vana incassum jactare tela:' atque alibi. Verum 'ancipitium,' eadem forma qua 'præcipitium,' non modo

apud Livium, sed ne apud ullum qui-dem alium scriptorem invenio. Præ-terea omnes, quibus usus sum, codd. editæ lectioni adhærent, nisi quod *in casu ancipitis eventus* habeat Voss. 1. *in causam ancipitis eventus* Klockian. Vide ad xxxvii. 17. § 7. et quod omnia hæc verba *rem in casum ancipitis eventus committunt*. *Clamor subito ortus, non consulis desint* in Leid. 2. ob repetitionem vocis *consulis*, quæ modo præcesserat. Vide ad ix. 11. § 11. Unde non sine causa vereor, ne frustra receptæ scripturæ Geb-hardus controversiam moverit. Et sane cur, quæso, tantopere locutio 'committere rem in casum' ipsi displicere potuit? quum tamen variæ locutiones ejusdem formæ apud Li-vium occurrant. Ita τῶ *committtere* junxit Livius adverbium motus, quod idem est, ac si junxisset præpositi-onem *in* cum casu quarto, ii. 45. 'Ne rem committerent eo, ubi duæ simul acies timendæ essent.' Et ita plane 'committere se in aciem' iii. 2. 'Quod in aciem, qua pugnandi arte Romanus excellat, commissa res sit.' vii. 26. 'Quia res trahi segnitia Græcorum, non committentium se in aci-em, videbatur.' xxiii. 11. 'Dictato-rem, quia se in aciem nunquam com-miserit, unicum haberi imperatorem:' 'committere in aleam casus' xl. 21. 'Memorem ergo se præcepti ejus, duos simul filios non commissurum in aleam ejus, qui proponeretur, casus.' Et ita 'committere se in fi-dem,' pro fidei, est xxx. 14. 'Postea in Africa te ipsum, spesque omnes tuas in fidem meam commisisse:' 'committere se in potestatem' xxxvi. 13. 'Respondit, vel Romanis vel Thes-salis se crediturum fuisse: in Philip-pi se potestatem commissurum non esse.' Maneat ergo salva lectio, quæ vulgo circumfertur.

Sed dictatorem quoque ex somno ex-civit] Si tantus hic imperator, neque ipse tantis instantibus periculis som-num capere debuit ex illo Homeri

Ὁὐ χρῆ παννύχιον, neque pati exercitum. Quare eximere ei cogitavit hanc socordiam Pal. 2. exhibens, *ex. deinde omnem, sed dict. quoque excivit.* Gebh. Illud *ex somno*, quod Gebhardus in Pal. 2. deficere notavit, in omnibus meis superest. In uno Lov. 1. verba ita transponuntur una etiam voce adscita, *sed modo dict. ex somno quoque excivit.* Neque contra verba Homeri, licet oraculi instar observanda forent, peccavit dictator: non enim, eo monente, Ὁὐ χρῆ εὐδαι, sed Ὁὐ χρῆ παννύχιον εὐδαι βουλευφόρον ἄνδρα. Et sane, quum nescierit dictator, hostem clam noctu castra sua invasurum, nihil etiam commisit, quod reficiendis corporibus necessariam quietem sibi et militibus suis indulsit. Præterea male *excivit* Flor. 'Ex somno excire' etiam est viii. 37. 'Romæ nocturnus terror ita ex somno trepidam repente civitatem excivit.' Vide Gronov. ad vii. 36. § 2.

§ 7 *Ubi præsentī ope res non egebant*] Pall. omnes *Ubi præsentī ope res egebant.* Gebh. Illud *non* operarum errore in primis invenitur edd. Gruteri, quod jam ipse in ultima sponte omisit. *Res ope egebant* alio ordine habent Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *præsentī ope*, sive *opere*, Lov. 5. sollemni scribarum errore. Vide ad viii. 16. § 4. *præsentē ope* Lipsiens. et edd. vett. Rom. 1472. ac Parm. 1480. Omnia autem hæc verba *Ubi præsentī ope res egebant* desunt in Lov. 4.

Consul nec animo deficit, nec consilio] Exemplar scriptum habet *consul nec animo deficit.* Rhen. Pall. omnes *consul nec animo defecit.* Gebh. *Defecit* etiam Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. quinque, Harl. ambo, Port. Lipsiens. Gaertn. Klockian. Hav. et fragm. Hav. Fateor, parum interesse, vel nihil, utram lectionem sequamur. Verum vel eam ipsam ob causam tutius puto codices scriptos, quam typis excusos, sequi. *Defecit* igitur in contextum recepi.

Pars militum portarum stationes firmant, pars corona vallum cingunt] Exemplar scriptum *firmat.* Rhen. *Firmat* etiam Flor. Voss. 2. Leid. ambo, Lov. 1. 3. 4. 5. Lipsiens. Gaertn. et edd. Rom. 1472. ac Parm. 1480. Verum iidem illi alique, et scripti et editi, sequens *cingunt* non mutant. Neque Rhenanus ibi se aliter in Wormatiensi suo invenisse monuit: *firmant* igitur servandum; præsertim quum Livius ita passim 'pars' cum verbo plurali jungat. Vide ad v. 38. § 5. Ceterum *portare stationes* Lov. 3. et Lipsiens. *portas et stationes* Lov. 2. 4. 5. et Gaertn. quæ posterior ex priori vitiosa lectione nata videtur, reliquis libris in vulgatam scripturam consentientibus.

§ 8 *Quo minus tumultus est, eo plus animadvertitur*] Tò est abest 2. Leid. 2. Deinde *animo advertitur* Port. An voluit librarius *animus advertitur*? Nam ita *animum advertere*, pro *animadvertere*, sæpe Livius usus est. Vide ad xxiv. 48. § 4. Verum ita potius dicendum videretur *animi advertuntur.* De pluribus enim 'advertere animos' dicere Livium, exemplum ibidem laudatum ex iv. 45. docet, quamvis ita et 'animum advertere' dici posse non negem. Sed et posset probari codicis scripti lectio *animo advertitur.* Æque enim 'animo advertere,' quam 'animum advertere,' in usu esse, observat Curtius ad Sall. Jug. c. 69. § 1. Attamen *animadvertitur* præfero, tum quod 'animo advertere' nondum apud Livium observarim, tum quod in alteram lectionem non modo plurimi, sed etiam inter eos optimi, codd. consentiant.

Missum extemplo ad castra subsidium] Pall. Mss. tres *misso ext. ad cast. subsidio.* Gebh. Hic quoque dissoluta hiat oratio, sed minus animadvertendo errore, cujus Mss. nos admonent, referentes, *misso ext. ad cast. subsidio.* J. F. Gron. In diversa abeunt codd. A Gronovio repudiata lectio super-

est in Flor. Voss. 1. Leid. ambobus, Lov. 1. Harl. 1. et Klockian. Eadem etiam Oxoniensem N. servare, Hearne auctor est. Reliqui nostri emendationem Gronovii probant, quæ etiam vera esse videtur, licet ab alia parte stent optimæ notæ codd. quos hic manes suos passos puto. Mox *legatus* deficit in Lov. 4.

Parvo circuitu locum maxime secretum ab tumultu petiit] *Parvo circuitu* Leid. 1. Lov. 2. et Flor. Vide ad III. 6. § 9. At vox *parvo* deficit in Harl. 1. Tum *secre. a tumultu* Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 3. et Gaertn. *secretum ob tumultum* Lov. 4. et 5. Deinde *petiit* Lov. 1. An voluit *petiit*? Sed potius errorem librarii existimo, qui male duas literas repetiit.

Unde ex necopinato aversum hostem invadat] Transpositis voculis *unde nec ex opinato* Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. quinque, sed Lov. 4. a m. sec. Harl. 2. Gaertn. Port. et fragm. Hav. *unde ex opinato* Lipsiens. *unde ex inopinato* Hav. et apud Hearnium Oxonienses L. 1. et C. Male. 'Necopinatus' enim ex illis vocibus fuit, quibus Livius passim uti delectatus est. Supra I. 57. 'Id cuique spectatissimum sit, quod necopinato viri adventu obcurrerit oculis.' II. 14. 'Aricinos res necopinata perculebat.' III. 3. 'Necopinata etiam res plus trepidationis fecit.' IV. 43. 'Necopinata moles discordiarum inter plebem ac Patres exorta est.' V. 8. 'Cum exercitibus necopinato ad Veios accessere.' VII. 6. 'Legionibus necopinato pavore fuis, consul circumventus ab insciis.' c. 17. 'Castra quoque necopinato adgressus cepit.' VIII. 11. 'Romanosque, nihil tum minus quam prælium expectantes, necopinato adventu percussurum.' XXIV. 27. 'Necopinantibus omnibus unus ex ultima turba Epicudem nominavit.' XXV. 37. 'Ad hæc tot tam necopinata primo omnium incerti stupentesque referunt

pedem.' XXVI. 51. 'Necopinato adventu ac prope furto unius diei urbem unam Hispaniæ interceptam.' XXVII. 33. 'Consules, nimia cupiditate conferendi cum hoste manum, in necopinatam fraudem lapsos esse.' XXXIII. 7. 'Ubi primus terror ab necopinato visu consedit.' XXXIX. 49. 'Vix sibimet ipsi præ necopinato gaudio credentes.' XL. 48. 'Non sustinere inpetum necopinatum hostes.' XLIV. 35. 'Si nocte improviso valida manu adgressus necopinantes esset:' quorum etiam nonnullis locis in Mss. turbatur. Vide etiam quæ notavi ad Sillii Ital. IX. 98. et Zinzling. in Promuls. Critic. c. 23. etiam Sigonium ad XXV. 37. § 13. Præterea *aversum* exsulat ex Hearnii codice Oxoniensi B. *aversus* est in Flor. *adversum* in Voss. utroque, Leid. 1. Lov. quinque, (sed in Lov. 4. a m. pr.) Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. Klockian. Hav. fragm. Hav. et edd. principibus usque ad Frobenianam 1531. quæ recte *aversum* recepit, consentientibus Leid. 2. et Harl. 1. 'adversus' enim est obpositus, sed 'aversum hostem invadere' est a tergo eum adgredi. v. 38. 'Ut, ubi Galli cum acie legionum recta fronte concurrissent, subsidia in aversos transversosque inpetum darent.' Ita 'incurrere aciem aversam' est in tergum ejus incurrere III. 70. 'In aversam incurando aciem ancipiti terrore dissipasset hostes:' 'in aversam concionem decurrere' dixit XXIV. 39. 'Alii superne in aversam concionem clamore sublato decurrunt, alii ad exitus theatri conferti obsistunt.' Passim autem 'aversus' et 'adversus' in Mss. confunduntur. Vide ad II. 31. § 6. Denique *invadit* Voss. 2. Lov. 5. Hav. et fragm. Hav. Sed requiritur modus potentialis *invadat*, pro invadere possit.

§ 9 Q. *Sulpicium legatum præfecit castris*] Exemplar scriptum habet Q. *Sulp. legatum præficit*. Rhén. *Præfi-*

cit etiam omnes mei, exceptis Lov. 2. 5. Gaertn. et Port. qui cum priscis excusis præferunt *præfecit*. Ex editis etiam *præficit* est in Mediol. 1505. Præterea Q. *Supplicium legatum* Leid. ambo, Lov. 1. et Harl. 2. Vide ad III. 10. § 5. et *Supplicium legatum* Lov. 4. et 5.

Inter nocturnos tumultus moderatu difficilem] *Moderato* in duobus Mss. Pall. esse, monuit Gebhardus ad I. 30. § 5. et ita etiam præferunt Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. a m. pr. Vide quæ ad eum locum notantur. Deinde *difficiles* Leid. 2. Lov. 1. et Voss. 1. qui in margine ostentat *difficile est*. Et posterior hæc lectio etiam est in contextu Voss. 2. ac Lov. 3. *difficile* in Lov. 5. *difficiles* autem etiam manu docta emendatum erat in margine ed. Mediolan. 1480. Paulo post *præcepit ordine atque egit*, pro *præcipit or. atq. agit*, priscæ edd. Aldus primus fuit, qui ita vulgari curavit, ut nunc vulgo circumfertur. Ejus autem lectionem firmant omnes scripti mei, exceptis Flor. ex quo notatum invenio *præcepit et agit*, ac Klockian. qui *præcepit atque egit* habuisse videtur.

§ 10 *Et neutique vulgatæ laudis*] Exemplar scriptum habet *neutiquam vulgatæ laudis*. Rhen. Pall. tres, ut et Andreæ ed. *neutique*. Campanus vero *nequaquam vulgatæ laudis*. Gebh. *Neutique* Harl. 2. Lov. 3. 4. 5. Gaertn. Port. Leid. 1. et Hav. *neutique* Lov. 2. et fragm. Hav. Infra VII. 12. 'Quum Romanus miles ruendo in arma ac dimicationem aliquantum Gallicam ferociam vinceret, dictatori neutiquam placebat.' Tum *volutæ laudis* Flor. Vide ad XXXIX. 53. § 2. Paulo ante *eximii consilii*, pro *proximum* cons. Harl. 2. et Lov. 5. a m. sec.

Unde majore agmine profectus exploratum fuerat] *Majori agmine* Harl. 1. *profectus expl. fuerat* Flor. Voss. 1. Leid. ambo, Harl. 1. Lov. 1. 4. 5. Lipsiens. Gaertn. Port. a m. pr.

Klockian. Hav. et edd. Rom. 1472. Parm. 1480. et Mediol. 1505. Librarios sensum Livii non adsecutos in hunc errorem incidisse adparet.

M. Geganium cum cohortibus delectis misit] *Inde M. Geganium* Lov. 5. Sed inde sive *in* natum est ex litera *M.* qua prænomen Geganii notatum fuerat. Vide hoc lib. ad c. 52. § 4. *M. Greganium* Leid. 2. Vide hoc lib. c. 17. § 7. Tum *dilectis* fragm. Hav. Flor. et Lipsiens. Vide ad XXXVII. 51. § 7. Denique *imisit* Voss. 1. a m. pr. Ejusdem lectionis vestigia supersunt in Leid. 1. et Klockian. qui præferunt *cum coh. dilectissimi sit*. Unde forte legendum *ad obpugnanda castra hostium inmisit*. Infra XL. 48. 'Eos quum per aliquot dies, armaturam levem inmittendo in stationes, lacesisset parvis præliis.' Vide ad XLIV. 41. § 6. Vulgatum defendit locus XXVI. 13. 'Hoc quod recentissimum est, ad oppugnandam Romam hinc enim miserimus?'

§ 11 *Intentos homines in eventum periculi alieni*] *Intentos hostes* Lov. 2. et Gaertn. quæ voces sæpe commutari solent. Vide ad XXIII. 37. § 11. Hic vero vulgatum servandum. Vox enim *hostes* mox hac periodo sequitur. Deinde *in eventu* Hav. aberrante librarii mann. Supra II. 11. 'Intentus in occasionem multos simul et effusos improviso adoriundi.' c. 53. 'Pars Romanos toto impetu intentos in castra adoriuntur.' III. 5. 'Intentos in castra Romana Æquos legatique caput ferociter ostentantes ab tergo adortus:' et alibi sæpissime. Vide etiam ad VI. 23. § 12.

Incautos neglectis vigiliis stationibusque est adortus] *In tantis*, pro *incautos*, Lov. 5. Tum *neglectos* Flor. *neglectis* Leid. 1. literis transpositis; nisi librarius dare volnerit *neglectis*, ut olim scribi solebat. Vide tamen ad II. 11. § 4. Præterea copula *que* deest in Hav. *quod est* in Leid. 2. Mox in verbis seqq. *hostes* non adparet in

Lov. 4.

§ 12 *Inde fumo, ut convenerat, datum signum*] Nescio an *flamma*. Est enim nocturnum signum; fumus diurnum. T. Faber. Donjatius vulgatum defendere conatur dicendo, posse et sereno cœlo fumum noctu pro signo esse; at Ant. Perizonius statuendo, cum signum dabatur, jam lucem ortam fuisse. Circumferuntur hodie ineditæ Jac. Gronovii in Livium adnotationes, ab auditoribus ejus, quibus hunc scriptorem exponebat, ex ore præeuntis excerptæ; iis autem monuit, licet lucis exortus postea demum memoretur, non tamen ita narrari, ut non jam, quum caperentur castra, crepusculum exstiterit, atque adeo fumus conspici potuerit. Addit insuper, statui etiam posse, Livium scripsisse *inde e summo*, id est, ex loco altissimo castrorum, quem dictator monuerat se oculis servaturum, perinde ut c. 31. capti oppidi dicitur signum 'ex muro' tolli. Similiter inter dictatorem Romanum et augures convenerat, ut 'ex arce' signum tolleretur c. 18. 'Dictatore arcem Romanam respectante, ut ab auguribus, simul aves rite admisissent, ex composito tolleretur signum.' Codd. scripti in editam lectionem conspirant, nisi quod in contextu Voss. 1. sit *functio*, pro quo in margine *fumo* emendatur. Verisimile itaque videtur, signum datum fuisse primo diluendo, quum jam lucesceret, et fumus enitius notari posset.

Datum signum ubi inspectum ab dictatore est, exclamat capta hostium castra] Pall. tres *ab dictatore, exclamat*. Gebh. Td ubi deficit in Leid. 2. et Lov. 1. Deinde *a dictatore* habent Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 4. Gaertn. Port. fragm. Hav. Voss. 2. a m. pr. et priscae edd. ante Aldum *ab dictatore* substituentem, cum quo stant reliqui codd. Deinde *td est*, quod in tribus Pall. desiderari Gebhardus

testatur, abest etiam a Lov. 3. 4. 5. Port. et fragm. Hav. at prima syllaba vocis *exclamat* a Leid. 2. et Gaertn. unde laud obseque colligi posse arbitror, utrumque servandum, et tantum alterum ab altero per negligentiam scribarum ob literarum similitudinem intercidisse. Alibi etiam *clamare*, pro *exclamare*, datum est. Vide hoc lib. ad c. 33. § 9. Denique *hostium capta castra* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1.

CAP. XXVIII. § 1. *Et jam lucescebat*] *Etiā lucescebat* Lov. 1. quomodo sæpe lapsi sunt librarii. Vide ad xxxix. 10. § 6. Tum *lucescebat* Voss. 1. Quomodo optimos codd. semper scriptum habere, ex Bembo et ex Victorio ad Cic. ad Attic. iv. 16. docet Voss. Gramm. v. 43. Vide etiam Dansquei. Orthogr. parte II. hac voce. Non alia ratione *conticisco* in optimis membranarum scriptum exhibebatur supra. Vide ad iv. 1. § 5.

Omniaque sub oculis erant] *Præ oculis* Harl. 2. forte ex glossatoris expositione: *sub oculis* sunt, quæ sunt in conspectu, quæ sunt ante oculos. Vell. Patere. II. 21. 'Cujus, commissi patratique sub ipsis mœnibus oculisque urbis Romanæ, pugnantibus spectantibusque quam fuerit eventus exitiabilis, vix verbis exprimi potest:' ubi vide Burmann. et, quem etiam laudat, Acidal. ad Vell. II. 79. § 4. Quinetil. Declam. xvi. 9. 'Ponite sub oculis adligatos, quorum alterum amicus redemerit, alterum mater:' ubi vide iterum Burmann. Similiter *sub ore* Florus II. 15. 'Traditam a volentibus classem sub ipso ore urbis incendit:' ubi vide Dukerum.

Et consul eruptionem e castris in trepidos jam hostes] *Quia consul* Lov. 2. Lipsiens. Harl. 2. et Hav. utraque lectione juncta *quia et consul* Gaertn. Deinde præpositio *e* deficit in edd. antt. quam primi addiderunt Mediol. 1495. et servant omnes scripti. Tum *jam* exulat ab Port. et Lov. 5.

§ 2 *Dictator autem, parte altera subsidia et secundam aciem udortus*] *Dictator tamen, parte altera* Hav. *Dictator autem, jam parte altera fragm.* Hav. a m. pr.

Circumagenti se ad dissonos clamores ac subitos tumultus hosti undique objecerat victorem peditem equitemque] Antiqua lectio *agentes ad dissonos clamores ac subitos circum tumultus*. Adscripsit aliquis in margine, legendum alias *circumagentes*. Posset igitur etiam legi, *satagenti ad dissonos clamores ac subitos circum tumultus hosti*: aut, *cogenti se ad dissonos clamores ac subitos circum tumultus hosti*. Nam sequitur, 'jam orbem volventes suos.' Rhen. Unica voce *se* minus, patrocinatur huic lectioni] Campani edit. Nam Andreas præstat *circumagentes ad dissonos*, &c. Pall. codices in vitio profecto cubant, quorum Pall. 1. et 3. *circumagentes addit sonos clamores ac subitos tumultus*; Pal. 2. *circumagentem ad dissonos clamores ac subitos*. Antiquam lectionem ait esse Rhenanus *agentes ad dissonos clamores ac subitos circum tumultus*. Conjicit deinde, *satagenti ad dissonos clamores ac subitos circum tumultus hosti*: vel *cogenti se ad dissonos*, &c. Mihi vulgata sufficit lectio, adprobatores nacta Campanum. Gebh. Scriptor Borbetom. omisum ab initio τὸ *circum*, ne tamen abesset, postea interjecit, inde *agentes*, &c. *subitos circum tumultus*. Itaque frustra laborat Rhenanus cum *satogenti* et *cogenti se*, et inepta voce *circumtumultus*. Lib. xxvi. c. 8. 'Abscedi a Capua, terre-rique et circumagi ad nutus comminationesque Hannibalis.' xxii. 5. 'Turbatos ordines, vertente se quoque ad dissonos clamores, instruit.' J. F. Gron. Originem erroris, qui est in Rhenani cod. Borbetom. recte indicavit Gronovius. Eandem lectionem servat etiam Flor. Quod vero Rhenanum una voce *circumtumultus* scripsisse putet, in eo iterum viro

summo inposuit mira socordia, qua a recentioribus, partim Feyerab. partim Modio, Rhenani adiunctiones recusæ sunt; quum passim in prioribus duabus vocibus *circum tumultus* editum exstet, quemadmodum nunc iterum restitui. Quamvis tamen, si *circumtumultus* revera scribendum existimasset, ea vox non magis inepta dici posset, quam 'antemalorum,' quæ a nonnullis adscribitur Virgil. Æneid. 1. 193. 'neque enim ignari sumus antemalorum:' quo loco videndi sunt viri docti. Ceterum *circumagentes addit sonos clamores*, duobus Pall. Gebhardi adsistentes, habent Voss. 2. et Lov. 3. *circumagentes a dissonos clamores* Voss. 1. a m. pr. ultima litera τὸν ad elisa ob primam vocis seq. Vide ad xxiii. 8. § 9. Id emendaturus inductio magis corrumpit, inter versus adscribendo *ac dissonos*, quod ipsum tamen præferunt etiam Leid. 2. Lov. 1. et Lipsiens. *Circumagentem ad dissonos clam.* Hav. Harl. 2. et Port. a m. sec. ut respiciat proxime præcedens 'secundam aciem.' *Circumagentes ad dissonos clam.* Leid. 1. Lov. 2. 4. 5. Harl. 1. Lipsiens. Gaertn. fragm. Hav. Port. a m. pr. Oxon. Hearnii, et principes excusi; ut *circumagentes* respiciat 'subsidia et secundam aciem.' Et posset hæc scriptura commode admitti, præsertim tot eam firmantibus codd. reliquisque non obscura ejusdem lectionis vestigia servantibus. Ita *circumagens* hic positum foret pro 'circumagens se,' vel 'circumactus;' qualia multa in Livio passim occurrunt. Vide ad 1. 17. § 6. Ipsum tamen 'circumagere' ita Livio usurpatum, nondum meminimus; qui vel 'circumagere se' dixit xxxviii. 7. 'Quacumque se classis circumegerat, per litorum anfractus brevioribus semitis obcurrabant:' vel passive 'circumagi' xliv. 35. 'Ut, altero ab tergo se ostendente bello, circumactus ad interiorem partem

regni tuendam, nudare aliqua parte transitus Enipei cogeretur.' Hinc nondum rejicere audeo vulgatum *circumagenti se*, quod primum apud Mognutinos inveni. Tq̃ *circumagenti ad dissonos clamores*, quod Gebhardo in Campani ed. obvium fuit, idem obstat, quod alteri lectioni *circumagentes ad dissonos clamores*. Tum *subjecerat* Lov. 4. Præterea *victorem peditem equitatumque* Lov. 5. *victorem equitem peditemque* Voss. 2. quasi vero non conveniret, ut equites post pedites nominarentur. Sed vide ad xxxiv. 26. § 2.

§ 3 *Circumventi igitur jam in medio]* Td̃ igitur spernunt ab se Pall. Mss. *Gebh.* Vocula igitur non comparet etiam in Voss. 1. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav.

Ni Vectius Messius] Utrumque nomen vitium continere suspicor, scribendumque *Vettius Metius*. Est autem *Metius* pronomen, ut in 'Fufetio' et 'Curtio' et aliis. *Vettius* autem, non *Vectius*, scribendum, ut *Attius*, non *Actius*. Cujus scripturæ extat Mutinæ in monumento marmoreo pervetusto insigne testimonium ejusmodi: apud Gruter. p. CDLXXXVI. num. 7.

P. VETTIO

P. FIL. CAM. SABINO

EQ. P. IIIIVIR

AED. POT

ET. MAG. MVN. RAVEN

CORNELIA. MAXIMINA

MARITO. INCOMPARABILI

ET. SIBI. VIVA. POSUIT.

Item apud Appianum lib. 1. p. 375. *Οὐέρριος Κάτων*, *Sigon.* Appellant sic *Vectius Messius* cum omnes prisca codd. *Sigonius* rectius putat vocari *Vettium Metium*. Solidioribus agendum foret rationibus. *Gebh.* *Ventius* Lipsiens. *Metius Messius* Gaertn. et Lov. 2. *Vetius* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Et ita in loco Appiani, quem *Sigonius* laudat, non *Οὐέρριος* sed *Οὐέριος* hodie editum exstat. Pari

modo qui apud Sueton. ex emendatione virorum doctorum, lapidum et nummorum testimonio firmata, *L. Vettius Judex* vocatur, in non nullis codd. atque edd. vetustis *Vetius*, vel *Vectius* vocatur. Vide ibid. Torrent. Vide etiam Lipsium et Ryckium ad Taciti Ann. xv. 3. Et ita quem *Vettium Priscum* vocat Plinius Epist. vi. 12. in aliis Mss. et excensis *Betius*, id est *Vetius*, et *Bettius*, id est *Vettius*, vocatur. Vide ibid. Catan. et Cor-tinum. *Vettius* tamen, ut *Sigonius* con-jecit, habent Flor. Leid. 1. et Klock-ian. At primum hoc nomen non est in Hearnii Oxon. C. Deinde *Met-tius*, itidem quemadmodum *Sigonius* voluit, Leid. 2. et idem codex Oxon. C. apud Hearnium. Infra vero hoc cap. *Messio* codex Leid. 2. præfert, at mox in principio c. 29. *Messum*. *Mecius* vero hic, infra autem *Mecio* et *Mecium* ostentat Lov. 5. Si præno-men esse statuamus, id *Mettus* scri-bendum videretur; ut *Attus* etiam potius, quam *Attius*, prænominis vic-em obtinet. Vid. sup. ad 1. 23. § 4. Sed prænominum nominumque apud Etruscos, Latinos, aliosque Italiæ populos ratio hodie vix constat, aut certe longe alia est, quam apud Romanos, ut Gronovius docet ad Livii 1. 49. § 9. Quare aliquid certi statuere periculosum est. Ceterum admodum festinanter Hearne consuluit Freinsheim. ex cu-jus notis ad Florum 1. 13. § 21. mo-net eum hoc loco vocem *Messius* de-lere. Eam enim non hoc loco ex-punctam voluit, sed hoc cap. § 7. ut ibi notatur. Perperam denique quæ-dam vetustæ edd. *Rex Volscis*, vel *Rex Volscus*, pro *ex Volscis*; quod Aldus mutavit, consentientibus codd. omnibus meis, nisi quod *ex Volscis* desit in Gaertn.

Jam orbem volentes suos increpans] Pal. 2. *Jam in orbem volv.* *Gebh.* *In orbem volv.* etiam Port. a m. sec. Sed τδ̃ in natum est ex ultima litera

vocis præced. Vide ad xxxvii. 11. § 4. Corruptius *in urbem volv.* habet Hav. Solent autem librarii eas voces commutare. Vide ad v. 19. § 11.

§ 4 *Hic præbituri, inquit, vos telis hostium estis indefensi multi*] Ex hoc verborum complexu cum aut nullus, aut durior quidam sensus ac pene rusticus est elicere, curæ fuit pleraque exemplaria conferre, quæ cum uno exemplo omnia legerentur, tibi integrum, vellese, ubi *præbituri* est, *perituri*, et ubi *multi*, *inulti*. Sabell. Annotat. p. 187. Repone *estis indefensi, inulti*? Rhen. Sabellici conjecturam *perituri* in contextum receperant Mogunt. et quidam postea secuti, quam iterum expulit Rhenanus, veteri lectione reducta. Eam vero servant omnes libri, nisi quod *præbitur* sit in Harl. 1. ultima litera intercepta a prima vocis seq. et *præbituræ* in Hav. *inulti* autem, pro *multi*, jam recte adoptavit Tarvis. ed. 1485. quod et ipsum in omnibus meis constanter legitur, solo Lipsiensi excepto, in quo est *ml'ti*, id est *multi*. Vide ad iii. 38. § 3. Ceterum *Hinc*, pro *Hic*, est in Lov. 1. Vide ad verba seqq. Tum alio ordine *vos, inquit* Lov. 2. Harl. 2. et Lipsiens. Deinde addita conjunctione *inultique* Lov. 2.

Quid igitur arma habetis? aut quid ultro bellum intulistis] *Habebis* errore librarii præfert Leid. 1. *habebitis* Voss. 1. Lov. 2. Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr. quod posterius ex prioris lectionis interpolatione natum videtur. Deinde *ultra* Lov. 1. scribarum aberratione. Vide ad xxx. 16. § 3. Tum *bellum contulistis* Leid. 1. Lov. 2. 4. 5. Harl. 2. Port. et Lipsiens. Paullo post *hinc stantibus*, pro *hic stantibus*, Leid. 1. et ed. Parm. 1480. Vide ad xxvi. 13. § 13. et modo ad verba præcedd.

§ 5 *Hac, qua me progressum videritis*] Emenda *prægressum*. Rhen. *Progressum* superest in Voss. 2. Lov. 2.

3. 4. Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. Klockian. Hav. et fragm. Hav. *progressurum* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. ac 4. At sufficit *videritis* tempore futuro dici. *Progressum* vero recte, ut Rhenanus voluit, Flor. Leid. 1. et Harl. 1. Vide ad ix. 10. § 7. Denique pronomen *me* aberat in utroque Harl. Lov. 2. 3. Gaertn. et in contextu Lipsiens.

Qui visuri domos, parentes, conjuges, liberos estis, ite mecum] Pall. tres Mss. et Camp. ed. *liberosque estis*. Gebh. *Liberosque estis* ex meis tantum ostentant Voss. 2. Lov. 2. 3. Harl. 2. Lipsiens. Hav. et fragm. Hav. Supra iii. 50. 'Illis quoque enim filias, sorores, conjugesque esse:' ubi τὸ *que*, quod a vetustioribus editis aberat, sed in scriptis superest, recte Rhenanus interposuit. Quum tamen particulam conjungentem ceteri codd. et inter eos optimæ fidei, omittant, eos sequi præstat, præsertim quod Livius passim ἀσυνδέτως loqui soleat. Infra v. 11. 'Qui, amissis liberis, fratribus, propinquis, adfinibus, lingubres domos habeant.' xxii. 60. 'Orantes, ut sibi liberos, fratres, cognatos redderent.' xxxiv. 11. 'Majores nostri nullam, ne privatam quidem rem, agere feminas sine auctore voluerunt: in manu esse parentum, fratrum, virorum:' c. 3. 'Ut captivi ab Hannibale redimantur parentes, viri, liberi, fratres earum.' Similis formæ plures alias locutiones vide ad iii. 68. § 4. Pronomen *qui* omittit Lov. 3. sed omnia hæc *ite mecum*. *Non murus, &c. superiores estis* desunt in Hav. cui negligentia ansam dedit repetitio τὸν *estis*; unde factum, ut omnia media librarius transiluerit. Vide ad ix. 11. § 11.

Non murus, nec vallum, sed armati armatis obstant] *Non muris, nec vallum* Flor. a m. pr. in quo, litera erasa, deinde factum *Non muri, nec vallum*. *Non murus, neque vallum* Voss. 2. *Non murus, ne vallum* Lov. 3. *Non*

murus, non vallum Port. Quod, si alii codd. idem firmarent, plurimum placeret; quum passim ita Livius loqui soleat. Vide ad XL. 15. § 5. Insuper armatis armati obstant alio ordine Harl. 1. Tm obstantes Lov. 2. obstantis Lipsiens. in contextu.

Necessitate, quæ ultimum ac maximum telum est, superiores estis] Td estis exterminant Pall. 1. ac 3. Gebh. Exterminant etiam Voss. 2. Leid. 1. Lov. 3. et Lipsiens. quod tamen commode abesse nequit. Ita enim omnis hæc oratio necessario referri deberet ad præcedens 'armati;' quod, ut quisque videt, menti Livii aperte adversaretur. Præterea, una litera addita, superbiores male Lov. 1.

§ 6 Hæc locutum exsequentemque dicta] Exsequentesque dicta Leid. 1. et Lov. 5. Male. Vectius Messius exsequebatur, quæ locutus erat; id est, ea perficiebat. Supra II. 28. 'Si, quod imperio consulari exsequendum esset, invidiam ejus consules ad senatum rejicerent.' xxx. 4. 'Ita tollit inducias, ut libera fide incepta exsequeretur.' Mox solam dant impr. pro secuti dant imp. Lov. 5.

Dictator, pedem jam referentibus suis] Td jam exsulat ab Hav. suis a Gaertn. Mox prælium est verum, alio ordine, Leid. 2. et Lov. 1. Td est deficit in Lov. 5.

§ 7 Uni viro Messio fortuna hostium innititur] Lego Uni Vectio Messio. T. Faber. Td Messio delet Freinshem. ad Florum I. 13. § 21. f. At sic et Lucianus in Scythia p. 344. 'Ὁς γοῦν υπέσχετο αὐτῷ ὁ Τόξαρις, ἐξ ἐνδὸς ἀνδρὸς τοῦ Σόλωνος ἅπαντα ἔγνων ἐν ἀκαρεῖ, καὶ πᾶσιν ἦν γνώριμος. Vide ad II. 43. J. F. Gron. Cicero de Orat. III. 34. 'Thebanum Epaminondam, haud scio an summum virum unum omnis Græciæ.' Jac. Gron. Uni vero Messio edidit Clericus; sed, ut videtur, librariorum errore. Si enim ita emendandum judicasset, temeritatis absolvi non posset, quod conjectu-

ram in contextum receperit; et magis, quod lectorem ejus non monuerit. Et tamen ita præferunt Voss. 2. Lov. 3. 4. 5. Harl. 1. Gaertn. Hav. et Port. a m. pr. in quo m. altera emendatum erat Uni Vectio fortuna, τῷ vero etiam margini adscripto. Vero etiam est in contextu Lov. 2. sed viro in marg. Uni Vetio habet Harl. 2. Alii omnes, et inter eos etiam primæ auctoritatis codd. nno consensu vulgatum tumentur. Supra II. 10. 'Pons sublicius iter pene hostibus dedit, ni unus vir fuisset Horatius Cocles.' Et ita fere Florus II. 18. § 17. 'Unus enim vir Numantinus non fuit, qui in catenis duceretur,' ubi perperam etiam Gruterum verba unus enim vir, quæ, teste Dukero, in omnibus libris supersunt, delere observat Grævius. Insuper transpositis vocibus fortuna innititur hostium Hav. Mox cædis, pro cades, Lipsiens. Hæc forma 'ædis,' 'cladis,' et similia alia passim occurrunt. Vide ad IV. 25. § 3. Hic tamen id erranti librario tribuendum puto.

Jam ne duces quidem Romani incruenti pugnant] Ita legendum esse Jac. Gronovius monnit ad II. 16. § 9. eademque lectionem contextui recte inseruit. Non aliter enim præferunt omnes, quibus usus sum, codd. exarati et prisca exensi usque ad Parisinos, qui a. 1573. Jam nec duces quidem Rom. substituerunt, recentioribus eorum errorem imprudenter sequentibus. Vide ad I. 10. § 3.

§ 8 Ibi Postumius, ictus saxo, perfractio capite acie excessit] Scribe Unus Posthumius. Sic de Publio Sextio hoc ipso lib. c. 50. 'Saxo ictus,' inquit, 'turba excedit.' Rhen. Scripserat Livius, ictu saxi praefracto capite. T. Faber. Ictu saxi, ut Faber conjicit, inveni in Lov. 2. Lipsiens. et Port. Non tamen probō; sed potius existimo, eam lectionem ortam ex interpolatione nasutioris, qui incidit in codicem, in quo scriptum

erat *ictu saxo*, ultima litera τοῦ *ictus* elisa a prima seq. vocis *saxi*, quod præcipue in litera *s* frequens esse videbimus ad xxxvii. 29. § 5. Enim vero ex *ictu saxo* fecisse *ictu saxi*. Ne vero hæc gratis dicta videantur, *ictu saxo* legi profiteor in optimis codd. Flor. Leid. 1. et Harl. 1. a m. sec. in quo corruptius a m. pr. *icto saxo* scriptum fuerat. Sed nec *præfracto capite* placere potest. Nam ‘*præfringi*’ dicuntur extremæ partes, quæ rumpendo a reliquo corpore dividuntur. Vide plura ad xxvii. 33. § 2. Sed *Unus Postumius*, quod Rhenano placuit, et a Frobenio a. 1535. in contextum receptum per reliquas omnes edd. propagatum est, omnino verum habendum. Licet plures ducum vulnerati forent, unus tantum Postumius acie excessit; reliqui, neglectis vulneribus, tamen ex prælio non cesserunt. Mox *excessit acie* Harl. 2. et Hav.

Non brachium abscissum consulem ex tam ancipiti prælio submovit] Pall. *duo amovit*. Gebh. *Brachium abscisum* Flor. Leid. ambo, Lov. 1. 3. Gaertn. Port. fragm. Hav. a m. pr. et vetustiores excensi, quibus usus sum. Atque ita voluisse videtur librarius Lipsiens. licet per errorem dederit *brachium assisum*. Id itaque in contextum recepi. Vide ad xxxi. 34. § 4. Deinde *amovit* Voss. 2. ceteris omnibus vulgato adhærentibus.

CAP. XXIX. § 1 *Messium inpetus perstratos cæde hostes cum globo fortissimorum juvenum extulit*] *Messum* Leid. 2. *Mecium* Lov. 5. Vide ad cap. præc. § 3. Vox *inpetus* male omititur in Harl. 2. Tum *per stratos cæde hostes* Leid. 1. et Port. a m. sec. in quo primigenia scriptura tanta diligentia erasa est, ut amplius legi nequeat. *Fractos cæde hostes* Lov. 5. Has voces etiam alibi commutarunt librarii. Vide ad Silii xii. 153. *per stratos hostes* Voss. 2. Denique *cum fortiss. juv. globo* Port. et Lov. 5.

quorum posterior mox *non capta*, pro *nondum c.* præfert.

§ 2 *Consul effusus usque ad vallum persecutus ipsa castra*] Pal. 2. *Consul effusus usque persecutus ad ipsa castra*. Gebh. *Prosecutus* Hav. Vide ad Epit. Liv. lib. xcix. *persequitur* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. et Hearnii Oxon. N. Denique *persecutus, tentoria, castra*, fragm. Hav. et Harl. 2.

Non segnior obpugnatio est, quam pugna fuerat] *Quam præda fuerat* Leid. 2. *quam pugna fuerat* Hav. 2. *quam pugna fuit. Et consulem* Lov. 4. a m. pr. Sed *fuerat*, servato τῇ *Et*, emendatur a m. altera. Verum in eodem vocula quoque in verbis seqq. omittitur.

§ 3 *Repetendoque signo primam impressionem factam*] *Repetendaque signa* Lov. 5. *repetendoque signa* Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. 1. 2. 3. 4. Harl. 2. Lipsiens. Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Ita etiam Aldus edidit. Sed postea inter errata *signo* reponendum monuit. Et recte. Præcesserat enim, ‘*Consulem signum quoque intra vallum iniecisse ferunt.*’ Verum ergo hic servant soli Flor. Klockian. et Harl. antiq. cum codd. editis. Deinde *prima impressio est facta* fragm. Hav. a m. sec. scriptum fuerat *primā impressiōe factā*. Sed, virgulis suprascriptis neglectis, inde illud enatum est, quod ex cod. illo laudavi: *prima impressione facta* præferunt Lov. 1. 2. 4. 5. Lipsiens. et Gaertn. Sed vulgatum verum est, quod pendet ex præcedenti *ferunt*.

Et dictator prorupto vallo] Quid est ‘*vallum proruptum?*’ Nugæ. Legendum ex Pall. 1. ac 3. *proruto vallo*. Alludit Campanus *pro tuto vallo*. Lib. ix. c. 37. ‘*Proruto vallo erupit acies:*’ quamvis ibi libri vel *prompto*, vel *prorupto* perperam. Gebh. In primo hoc *perrupto* Curione invenio. Frobenius et Gryph. *prorupto*. Sed Mss. et veteres edd. omnes *proruto*. Sic ix. 14. ‘*Succedunt hostium mu-*

nimentis, et simul undique adorti, quum pars fossas explerent, pars velerent vallum, atque in fossas proruerent.' Rursusque eodem lib. cap. 37. 'Proruto vallo erupit acies.' Apud Tacitum Annal. 1. 68. 'Prorunt fossas, injiciunt crates, summa valli prensant.' Censeo aut legendum *obruunt fossas*, aut istud hoc sensu accipiendum. Nam 'proruerere' ἀντὶ τοῦ 'erumpere,' ut in sua emendatione Turnebus accipit, quæro quis veterum dixerit? J. F. Gron. *Prorupto vallo* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 2. 4. 5. Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. fragm. Hav. Hearnii Oxon. B. N. L. 2. et pleræque edd. a prima Frobenii usque ad ultimam Gruteri, quæ cum Heinsii Elzevir. recepit *perrupto*, quum antea Lugdunenses 1553. Gryphius 1554. Basileenses 1555. Sigonius, atque paucæ aliæ eandem lectionem jam frustra ostentassent. Optime Gebhardus et Gronovius *proruto vallo* restituerunt. Codicum autem, quos laudarunt, fidem ex meis firmant Leid. 1. Voss. 2. Lov. 3. Harl. 1. et Hearnii Oxon. L. 1. et C. Præter edd. autem Frobenio priores ita etiam ediderunt Basileenses 1554. sed neminem invenerunt, qui auscultare bene mutantibus dignaretur. Utitur autem ea voce Livius ix. 37. 'Dolabræ calonibus dividuntur ad vallum prorundum fossasque implendas.' xxxii. 24. 'Ariete admoto, quantum inter turres muri erat prorutum, quum ingenti fragore ac strepitu nudasset urbem.' xlii. 63. 'Ipse ab ea parte, qua duæ turres, quodque inter eas muri prorutum fuerat, duo millia militum delectorum admovit.' Similiter in quibusdam codd. erat peccatum ix. 37. § 9. Eandem vocem Livio restituit Gronovius ad xxxvi. 24. § 6. et xlii. 8. § 6. Tacito ad Annal. 1. 68. et Ann. xv. 40. Vide etiam Snakenburg. ad Curtii iv. 3. § 7. et ad c. 13. § 26. Adde quæ notavi ad Sillii i. 373.

Jam in castra prælium intulerat] *Bellum intulerat* edd. vetustæ ante Aldum, qui *prælium* substituit. Et ita etiam præferunt omnes codd. mei. Vide ad iii. 61. § 2.

§ 4 *Tum abjici arma passim ac dedi hostes capti]* Exemplar scriptum habet *Tum abjici passim arma*. Rhen. *Tum abjici*, vel *abici passim arma* etiam omnes mei. Quare eos potius, quam edd. priscas, duces secutus sum. Præterea *et dedi hostes capti* Voss. 2. Lov. 2. 3. 5. Port. Gaertn. Lipsiens. Hav. et fragm. Hav. *ac dedi hostes capiti*, literis male transpositis, Flor. *Tum castrisque et hic captis* Lipsiens. Denique omnes præter sen. ven. sunt hostes, in alium ordinem digestis vocabulis, Lov. 4.

Partem sub hasta dictator vendidit] *Reliquam partem dict. sub hasta vend.* Lov. 5. Voces eodem ordine exhibet, additum tamen *et reliquam* omitit Gaertn. Panilo ante in eundem errorem conspirantes Lov. 2. 3. Lipsiens. Voss. 2. Leid. 2. et Gaertn. *præda*, pro *prædæ*, præferunt.

Præpositoque consule castris, ipse triumphans invectus urbem] *Propositoque* Harl. 2. Gaertn. et Hav. Vide ad ix. 10. § 7. *Tum ipse* exsulat in Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Tandem *invectus in urbem* Lov. 4. Harl. 2. et Hav. Id adprime Livianum esse, patebit ex illis quæ notata sunt ad Præfat. § 11. Adde ad xxxv. 8. § 9. Quum tamen reliqui codd. quorum potior apud me fides est, vulgatum tueantur, id etiam præferendum judico; et quidem tanto magis, quod nec alterum genus loquendi Livius refugerit. Supra ii. 31. 'Dictator triumphans Urbem invehitur:' ubi etiam unus horum duorum *in urbem*. Vide quæ ibi notantur. v. 23. 'Maxime conspectus ipse est, curru equis albis juncto urbem invectus.' xxxviii. 7. 'Cum sexaginta lembis Corinthium sinum invectus:' et alibi sæpe. Ovid. Trist. Eleg. v. 3. 19. 'Ipse quoque

ætherias meritis invectus es arces.'

§ 5 *Egregiæ dictaturæ tristem memoriam*] Val. Max. de Discip. Milit. II. 7. ex. 6. et de Posthumio et de Torquato hæc memorat. Ceterum *Posthumium Tiburtum*, non *Tubertum* vocat, et quidam Livii codd. *Tuberonem*. Glar. Vide Gebhardum infra hoc §. De cognomine autem Postumii 'Tubertus' vide hoc lib. ad c. 23. § 6. et ad c. 26. § 11.

Qui filium A. Postumio] Omissa est præpositio ab *A. Postumio*, quæ restituitur ex omnibus Pall. *Gebh.* Præpositionem primi omiserant Parisienses 1573. quam deinde Gronovius recte iterum recepit. Eandem enim agnoscunt etiam omnes mei scripti. At contra prænomen *A.* abest in Harl. utroque et fragm. Hav. Eodem omisso, sed alia iterum voce addita, *qui filium ab Postumio* legitur in Leid. 2. et Lov. 1. sed *qui filium ab Aulo Postumio* in Gaertn. *qui filium a Postumio* in Lov. 5. Puto tamen editam lectionem viciorem esse.

Quod occasione bene pugnandi captus] Legitima est hæc lectio, inspecta in Pal. 2. solo, editionibusque primariis. Pal. 1. vero *qui pro occasione*. Pal. 3. *qui per occasionem*. Male utroque. Lib. VIII. c. 30. 'Occasione bene gerendæ rei inductus.' *Gebh.* Omnes mei in vulgatum conspirant, nisi quod *qui pro occasione* habeat Lov. 3. *qui occasione* Voss. 2. Solent autem voculæ *qui* et *quod* passim in Mss. confundi. Vide ad xxxvii. 35. § 4.

Injussu discesserit præsidio] *Lege discesserit*. Lib. v. c. 6. 'Fungtarium meretur, qui signa reliquit, aut præsidio decedit.' xxiv. 27. 'Præsidio decedere apud Romanos capital esse.' xxxii. 32. 'Arcem regim tenebat præsidium; neque, ut decederent inde, &c. perPELLI potuere.' Vulgo, *discederent*. Mss. fere *descenderent*. J. F. Gron. *Discesserit* superest in Flor. Voss. utroque, Leid. utroque, Lov. quinque, Lipsiens. Klockian. Port.

Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Contra Hearne auctor est, *discesserit* sibi in codd. Oxon. obvium fuisse, quem admodum Gronovius scribendum conjecit. Sane ea lectio verior est. Veteres enim 'decedere re aliqua,' vel 'de re' dixerunt: sed 'discedere ab re,' ut Gronovius recte docuit ad Livii xxvii. 10. § 1. Prior locutio obcurrit III. 33. 'Decessitque jure suo, ut dentum de vi magistratus populi libertati adjiceret:' ubi vide quæ notantur. x. 12. 'Samnitum decedere agro sociorum, ac deducere exercitum finibus Lucanis juberent.' xxviii. 28. 'Si vos decedens confecta provincia relinquerem:' ubi etiam nonnulli scripti et editi male *discedens*. xxxix. 53. 'Cogebatur decedere Thracia, præsidiaque deducere.' Altera usus est xxx. 29. 'P. Scipionem, quod de provincia decessisset injussu senatus, revocari.' xxxvi. 14. 'Cui decedenti de præsidio quum obviis forte fuisset Philippus rex:' ubi etiam codd. præpositionem *de* omittunt. xxxviii. 42. 'Manlius Fulviumque decedere de provinciis, et exercitus inde deducere, ac redire Romam placuit:' et Cie. de Senect. c. 20. 'Vetatque Pythagoras, injussu imperatoris, id est, Dei, de præsidio et statione vitæ decedere.' 'Decedere ex statione,' pro 'de statione,' obcurrit XLIV. 33. 'Itaque ex matutina statione ad meridiem decedi, et in postmeridianam succedere alios jussit.' Tertia supra III. 17. 'Postquam arma poni, et discedere homines ab stationibus nunciatum est.' 'Decedere' autem et 'discedere' sæpe in Mss. commutantur. Vide ad II. 31. § 11.

Victorem securi percussum tradunt. Nec libet credere] Atqui narrat hanc rem et Valerius II. 7. ex. 6. tam luculentis verbis, ut dubitare amentis sit. Diodorus Siculus I. XII. p. 319. 'Ὁ δὲ Ποστούμιος, δόξας καλῶς διαφεκέναι τὰ κατὰ τὸν πόλεμον, κατήγαγε τὸν εἰωθότα

θρίαμβον. Ἴδιον δέ τι καὶ παντελῶς ἕπισ-
τον φασὶ πράξει τὸν Ποστούμιον· κατὰ
γὰρ τὴν μάχην τὸν υἱὸν αὐτοῦ διὰ τὴν
προθυμίαν προεκπηδήσαι τοῦ πατρὸς δεδο-
μένης τάξεως· τὸν δὲ πατέρα, τηροῦντα
τὸ πατριον ἔθος, τὸν υἱὸν, ὡς λελοιπότα
τὴν τάξιν, ἀποκτείνει. Gellius XVII.
21. 'Qua tempestate Aulus Postu-
mius Tubertus dictator Romæ fuit,
qui filium suum, quod contra suum
dictum in hostem pugnaverat, securi
necavit.' Gebh. Vide Pighium in
Annal. ad a. cccxxii. p. 181.

§ 6 *Nec libet credere; et licet in variis opinionibus: et argumentum est*] Hæc verba a me non plane intelliguntur: nam alterum *et* nuper adjectum est: quidam pro *etiam* exponunt. Glar. Glareanus nescit se explicare ex his verbis, quæ tamen planissimum sensum continent. Dicit enim Livius, diversas circumferri scriptorum opiniones de hoc Posthumii facto. Neque enim desunt qui prodant, ab eo filium victorem securi percussum fuisse, propterea quod injussus præsidio excesserit: sunt item alii qui hoc negent; quorum opinionem, tanquam probabiliorem, sequitur Livius. Primum autem ostendit, sibi licere, absque reprehensione ab ea sententia discedere, quæ tunc fortasse plurimum sermone circumferebatur, atque eam amplecti, cui ratio magis faveret: ait igitur, in variis opinionibus esse unicuique liberum suas conjecturas sequi, quod totidem ferme verbis dixerat superius de Cosso loquens c. 20. 'Tertius ab consulatu Cossi annus tribunum enim militum consulari potestate habet: eodem anno magistrum equitum, quo in imperio alteram insignem edidit pugnam equestrem: ea libera conjectura est. Sed (ut ego opinor) varia versare in omnes opiniones licet.' Nec multo post, atque alibi sæpe, cum res vetustissimas populi Romani et a memoria suorum temporum longe dissitas exsequitur. Deinde rationem affert,

quamobrem illorum opinionem falsam putet: namque ait, eo præcipue argumento eorundem sententiam posse confutari, quod imperia Manliana, non Posthumiana, appellata sint, et reliqua. Hinc satis jam intelligimus, quam facile superetur salebra illa, in quam Glareanus impegit. R. Titius, Locor. Controvers. VIII. 5. Distinguenda et legenda hæc verba aliter videntur: *Nec libet credere, nec licet in variis opinionibus*: id est, cum variorum hac super re sint opiniones, nec libet credere, neque etiam licet; ne quis scilicet injuste traducatur, quod sibi, ut diligenti historico, cavendum esse Livius hanc obscure indicat: hinc addit, quo minus credat, 'argumento esse,' &c. G. Cuperus. Vulgata scriptura hoc sensu accipi potest: nec libet credere, et licet non credere. Duk. Prius et aberat a Leid. 2. et Lov. 1. sequens autem vox *licet* non adparet in Voss. 2. cujus loco *liceret* ostendat Lov. 2. Deinde *et licet in var. opin. argum. est*, τῷ et posteriori loco omisso, et interpunctione mutata, principes edd. *Et (licet in var. opin.) argum. est* Moguntini deinde vulgarunt. Sed mox Aldus adscivit quod nunc vulgo circumfertur. Eam etiam lectionem, quam veriore puto, firmant reliqui codd. nisi quod vox *opinionibus* exsulet a Lov. 5. Viri docti partim se verba Livii non intelligere professi sunt, partim ea emendanda censuerunt, quod non adverterent, hoc modo, *et libet non credere, et licet*, scilicet 'non credere.' Ita xxxii. 10. 'Cui non adparere, ab eo, qui prior arma intulisset, injuriam ortam; nec Philippum ab ullis bello lacessitum, ipsum priorem vim omnibus fecisse?' ubi plura vide. Et ita locum accipiendum esse viderunt jam Jac. Perizonius in margine codicis, quo utebatur, et Clericus. Doujatius (qui monet se hæc interpretaturum non fuisse, nisi Glareanus

testaretur, a se non plane intelligi) ita reddit, 'Livius noluit credere, quamvis ob varias opiniones liceret.' Sed præstitisset ingenue cum Glarea- no ignorantiam fateri, quam tam turpiter se dare. Non enim, quæ subdit Livius, argumento sunt licere credere; sed contra licere non credere.

Quod imperia Manliana, non Postumiana, appellata sint] Contra scribit Gellius 1. 13. 'Cum primis autem respiciendum putaverunt ingenium naturamque illius, enja ea res præceptumque esset, ne ferox, durus, indomitus, inexorabilisque sit, qualia fuerunt Postumiana imperia et Manliana.' Sed cur ipse Livius eum 'severissimi imperii virum' cap. 26. supra nominat, nullo severitatis exemplo commemorato? Lib. viii. c. 34. 'Manliana imperia et posthabita filii caritas publicæ utilitati jactabantur.' Gebh. Particula quod deficit in Lipsiens. appellata sunt autem est in Lov. 2.

Adpellata sunt: quoniam qui prior auctor] Codex Borbetomagensis habet appellata sint: quem qui prior. Lego quom qui, pro quum qui, prior auctor. Rhen. Illud quoniam primum vidi in ed. Mediol. 1495. cui ex codd. meis favent minimæ auctoritatis Lov. 5. a m. sec. priori lectione erasa, Harl. 2. Hav. et Port. a m. sec. in quo etiam prior scriptura plane erasa erat. Antiquiores impressi præferunt quem qui prior. Et ita habent etiam Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. 1. 2. 3. 4. Harl. 1. Lipsiens. Klockian. et Gaertn. pro quo verisimiliter quum, qui prior restituendum Rhenanus conjecit; id autem in quem abiisse, quia pro quum scriptum erat quom. Sane ea vocalæ istius orthographia infinitis locis in cod. Gaertn. aliisque obtinet. Passim autem quum et quoniam in Mss. commutari, docet J. Scaliger ad Catulli Ep. 11. 5. Vide etiam hoc lib. ad c. 36. § 4. Unum fragm.

Hav. hic legit quod, qui prior. Sed et ea lectio ex interpretatione alterius nata videtur. Solent autem sæpe vocalæ quod et quom sive quum in Mss. commutari. Vide ad xxxix. 12. § 7. Mox vocala tam deficit in Leid. 2. et Lov. 1. vox titulum in Hav. Tum fuerat, pro fuerit, legunt Gaertn. Lov. 2. et Lipsiens. fuit Lov. 5.

Imperioso quoque Mallio cognomen inditum] Est in cod. Borbetomagensi Manlio cognomen inditum. Rhen. Hujus argumenti ea vis. Quum T. Manlius, qui postea filium ea causa secuti percussit, 'Imperiosi' cognomen illa ex re acceperit, Postumius autem, Manlio tanto antiquior, nullum cognomen, quod tam tristis et sævi exempli esset nota, tulerit; non verosimile est, hunc eadem plusquam paterna severitate vel crudelitate imperium suum contaminasse, quum haud dubie, qui prior auctor tam sævi et tristis exempli fuerit, occupaturus etiam fuisset tam insignem titulum crudelitatis, nec sine nota abiturus, quæ posterioris utique memoriæ et nomini ex eo est inusta. At vero falsum est ex ipsius Livii historia T. Manlium ea ex re 'Imperiosi' accepisse cognomen. Immo nusquam, quum de illo, (rerum narrandarum serie ad eum et hoc ipsum severitatis in filio exemplum perductus,) jam loquitur viii. 7. isto cognomine eum notat, vel ab ullo unquam propterea notatum scribit; quamvis 'Manliana imperia,' itidem ut hoc loco, in proverbium isto ex facto abiisse tradat. Patrem vero hujus T. Manlii, L. Manlium, cognomen illud, sed ex alia causa, sævitiae nempe in dilecto acerbissime in cives exercito, accepisse memorat vii. 4. Cum quo et reliqui scriptores conveniunt, omnes jam Lucium illum cognominantes 'Imperiosum.' Habet ergo Titus cognomen hoc non ex se, aut ista filii sui cæde, sed jam a patre, patrisque facto et moribus. Si-

gonius quidem et Onufrius in Fastis patri Lucio primo impositum, in filio hoc Tito dein confirmatum suspicantur. Quod nihil prorsus est, certe non sensit is, de cuius sententia nunc quæritur, T. Livius, quippe qui de ista confirmatione, immo et de isto Titi cognomine, ne γὰρ quidem. Et quid opus erat confirmatione, vel nova ac repetita istius cognominis impositione, quod jam ante inter cetera ejus nomina numerabatur, et a patre suo non modo ipse, sed et frater ejus 'Cn. Manlius L. F. Capitolinus Imperiosus,' bis istis temporibus consul, de quo nihil tale, nullumve tam acerbi imperii exemplum refertur, acceperat? Si, quia ipse aliud sibi proprie et novum pepererat inventa cognomen 'Torquati,' in senectute hoc 'Imperiosi' cognomen denuo illi, et quidem tam celebri ex causa servatæ disciplinæ fuisset inditum, transmissum etiam hoc potissimum fuisset ad posteros, ut ipse et frater ejus idem illud a patre suo, quamvis ei invidiosum vel invidiosa ex causa datum, acceperant. At vero post hunc T. Manlium prorsus oblitteratum fuit Manlia in gente, inque ea maxime deinde obtinuit et invaluit alterum 'Torquati' cognomen, quod hic ipse Titus in juventute sua sibi comparaverat; certo pene indicio, hoc non prius, sed serius, altero fuisse. Porro Fasti Capitolini consulares et triumphales (quorum auctori, quia diligentissime in iis omnia consularium et triumphalium virorum nomina collegit, fides maxime est habenda,) satis declarant 'Imperiosi' cognomen ei non in senectute fuisse denno inditum, ut nota esset tam tristis exempli, quod tunc publice in filium statuit, sed a patre hereditarium accepisse. Ideo enim prius 'Imperiosum,' et dein demum 'Torquatum' cognominant, ut ita constaret, illud in eo viro fuisse antiquius,

Delph. et Var. Clas.

et a patre ejus, non ab ipso, sicut alterum, quod tamen jam juvenis adhuc suo ipsius merito habuit, exortum. J. Periz. Animadv. Histor. c. 8. p. 350. Eundem errorem Livii, quem J. Perizonius hoc loco refellit, jam antea ab aliis observatum fuisse, monnit Dukerus ad Flori 1. 14. § 2. novis tamen argumentis ipse eum primus falsi convicit. Ceterum *Manlio*, ut Rhenanus scribendum monuit, in longe maxima parte meorum codd. exstat; nam *Mallio* tantum est in Voss. 2. et Lov. 3. *Manilio* in Lov. 4. Harl. 2. Hav. et fragm. Hav. Vide ad xxxiv. 53. § 2. Tota ea vox deficit in Leid. 2. qui tantum præfert *Imperiosoque cognomen inditum*. At una voce addita *Imperioso quoque Manlio cognomen fuit inditum* est in Port. a m. pr. *cognomen inditum* habet Lov. 4. et 5. Vide ad iii. 65. § 4.

§ 7 C. *Julius consul ædem Apollinis*] Pal. 1. ut et Campani ed. *Gn. Tullius*. Pal. 2. *Gn. Julius*. Pal. 3. *Gn. Tuilius*. Gebh. Consulis Julii prænomen exsulat a Leid. 2. et Lov. 1. Sed *Gn. Julius* exhibent Voss. ambo. *Gneus Julius* fragm. Hav. *Cn. Julius* Flor. et Harl. ambo. *Cncus Julius* Hav. *Cn. C. Julius*, utraque lectione juncta, Leid. 1. Lov. 2. et Lipsiens. ex quo *Cū C. Julius* factum est in Gaertn. *Cn. T. Tullius* in Lov. 3. *Tum Julius* in Lov. 5. *M. tum Julius* in Lov. 4. et Port. Sed, Julio hujus anni consuli prænomen *Cui* fuisse, monuit Sigonius hoc lib. cap. 26. § 6. Et ita fere edd. quarum antiquiores, quas vidi, *G. Julius*, aliæ *C. Julius* præferunt. Deinde *CM.* pro *Consul*, Lov. 3.

Ægre id passus Quinctius] Pall. 1. ac 3. *ea passus*. Pal. 2. *eam rem passus*. Gebh. *Eam rem* in uno tantum est Hav. sed *ea passus* Lov. 2. 3. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. ad *passus* Leid. 1. a *passus* Harl. 2.

Quum, dimisso exercitu, in urbem re-

Livius.

21 C

disset] Gebhardus ad III. 6. § 7. ex omnibus Pall. legendum censuit urbem redisset, omissa præpositione. Consentiuunt ex nostris Flor. Voss. 2. Lov. 2. 3. 5. Lipsiens. Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. a m. pr. Reliqui, et inter eos plerique integerrimi codd. editam lectionem probant, quam etiam veriore puto. Vide quæ ad d. loc. notavi. Similiter erratum est II. 44. 'Signa deserta, imperatorem in acie relictum, in iussu in castra reditum:' ubi unus etiam codex *in iussu castra reditum* præfert: etiam IX. 32. 'Nocte ab utroque in castra reditum:' et hic iterum male unus codex *τὸ* in omittit. Mox *neququam* Flor. et Leid. 1. Vide ad XL. 47. § 9. Tum *in senatum conquestus* fragm. Hav. *in senatu est questus* Hav. et Flor. *in senatum conquestus* est Lov. 4.

§ 8 *Nihil tum ad rem Romanam pertinere visum*] *Nil tñ ad rem* Hav. *nil tum* Lov. 2. tñ, id est tamen, pro tum, etiam Lov. 4. Lipsiens. et Gaertn. Vide ad XXII. 17. § 5. Paulo ante *Insigne magnis*, pro *Insigni m.* Flor.

Karthaginienses, tanti hostes futuri, tum primum] Nota, Carthaginienses quando primum in Siciliam transierint. Vide Diodorum Siculum et Xenophontem. Sed tamen prius in Siciliam venerunt regnante Gelone. Testis Herodotus. H. Vales.

Per seditiones Siculorum ad partis alterius auxilium in Siciliam exercitum trajecere] *Seditiones singulorum* Flor. Lipsiens. Klockian. Leid. 1. Harl. 1. et Voss. 1. in contextu, quorum posterior tamen *Siculorum* pro varia lectione margini adscriptum servat. Vox autem alterius deficit in Hav. Tum *in Sicilia* Leid. 1. et Harl. 1. Denique *exercitus traj.* Leid. 2.

CAP. XXX. § 1 *Agitatum in urbe ab tribunis plebis*] *A tribunis plebis* Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. Lipsiens. Gaertn. fragm. Hav. et prisca edd. Deinde *plebis est*, addita

ultima voce, Lov. 4.

Consules fiunt L. Papirius Crassus] Addendum est iterum. Antea enim consul fuit Crassus A. U. C. CCCXIX. *Glar.* In Diodoro XII. p. 322. rectius leguntur *C. Papirius et L. Julius*. Nam C. Papirium avum autumo esse Sp. [voluit dicere L.] Crassi, qui tribunus militum reperitur a. CCCLXXXIV. in Capitolinis, atque alium a L. Papirio, quem consulem habuimus a. CCCXVII. Non enim alioquin tredecim inveniemus Papirios, quot eos supputat Cicero in ep. ad Pætum (ad Famil. IX. 21.) qui sella curuli sederunt inter primum L. Murgillanum et L. Crassum, qui dictator et prætor fuit. *Pighius* in Annal. ad a. CCCXXIII. p. 181. *Cons. fuit* Lov. 3. Sed *fuit et fuit* facile confundi potuere. Omnes deinde codd. in Papirii Crassi editum prænomen *Lucius* consentiunt: ejus autem cognomen *Crassus* omittit Lov. 5. Præterea et *L. Julius* Lov. 3. et Harl. 2. Vide ad II. 17. § 1. Ceterum is non *L. Julius* apud Diodorum, ut *Pighius* monuit, sed mendose *Λεύκιος* 'Ιούλιος vocatur. Quare ibi etiam error in prioris prænomine commissus esse potuit.

Fædus ab senatu cum petissent, et pro fædere deditio ostentaretur] *A senatu* Gaertn. *fædus cum ab senatu*, transpositis vocibus, Harl. 2. Deinde *petiissent* Voss. 2. *fædus ab senatu concupissent* Harl. 1. *fædus ab senatu cōpetissent* Lov. 1. eodem errore, quo *congratulatione* datum, pro *cum gratulatione*, IV. 24. § 7. ubi vide. Denique *deditio ostenderetur* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. et Gaertn. Vide ad XXVIII. 3. § 11.

Inducias annorum octo impetraverunt] Hic *Æqui* impetrant inducias octo annorum, quum sexto deinde anno c. 35. rursus trium annorum impetrent. Quare videndum num sex annorum, pro octo ann. legendum. *Glar.* In numerum annorum editum conspirant codd. Deinde *impetrarunt* Harl.

2. Lov. 4. Hav. et fragm. Hav. *impetrare* Gaertn.

§ 2 *Pertinaci certamine inter pacis bellicque auctores*] *Pertinaciæ certamine* Voss. 2. Leid. 1. Lov. 3. Lipsiens. et Gaertn. Deinde *actores* Lov. 5. et Port. a m. pr. frequenti errore. Vide ad 1. 26. § 5. et ad XL. 11. § 2. Paulo ante in *Algido cædem* Lipsiens. pro in *A. cladem*. Vide hoc lib. ad c. 10. § 5.

§ 3 *Legem de mulctarum æstimatione pergratam populo, quum ab tribunis parari*] Vide Zasinum in Catal. Leg. Antiq. et Brisson. Select. Antiq. 1. 3. *Klock*. De ea etiam ante id tempus leges latæ fuerant. Excusserunt hoc argumentum A. Augustinus in lege Tarpeia Æternia, Manutius de Legibus c. 17. et Brisson. Antiq. ex Jure Civ. 1. 3. *Duk*. *Mulctarum* Flor. Leid. 1. Lov. 3. 4. et Gaertn. De hac orthographia dictum est ad III. 67. § 5. Tum *extimatione* Voss. ambo, Lov. 1. 2. 3. 4. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. *existimatione* Lipsiens. Vide ad XXXIV. 2. § 5. Deinde male *per gratiam* Voss. 2. Leid. uterque, Harl. 2. Gaertn. et Port. Denique *a tribunis* Leid. 2. Lov. 1. 2. Lipsiens. et Gaertn. Ceterum jam ante hæc tempora legem de mulctarum æstimatione tulerunt consules Romani Sp. Tarpeius et A. Aterius, de qua vide Gellium XI. 1. aliosque; eaque diu apud Romanos observata est, teste Dion. Hal. l. x. p. 674. Sed vide A. Augustin. de Legib. in lege 'Tarpeia Æternia de multis.'

Proditione exceperunt, ipsi præoccupaverunt ferre. Consules] Ant. Perizonius ad marginem Livii accepissent scribendum conjicit. Sed in vulgatum conspirant, quidquid adhibui codicum. 'Excipere' autem eodem fere modo, ut infra ponitur XL. 7. 'Ad has excipiendas voces speculator ex convivis Persei missus quum incautior observaretur:' ubi etiam recentiores ediderant *accipiendas*.

Vide quæ ad eum locum notantur. Præterea *occupaverunt ferre* Lipsiens. Ita II. 48. 'Occuparent Patres ipsi suum munus facere.' Vide Gronov. ad Senecæ Thyest. vs. 270. Reliquis tamen scriptis nihil mutantibus, vulgatum præfero. 'Præoccupare' autem apud Livium frequens est. Infra hoc lib. c. 48. 'Gratiam omnem ad plebem præoccupasse.' VIII. 13. 'Illorum animos seu pæna, seu beneficio præoccupari oportet.' XXI. 20. 'Præoccupatos jam ab Hannibale Gallorum animos esse.' XL. 12. 'Omnia, quæ reorum antea fuerant auxilia, pater præoccupavit.' XLII. 5. 'Majestate Macedonum regum præoccupati.' c. 14. 'Præoccupatis non auribus magis, quam animis, ab Eumene rege.' XLIV. 3. 'Ad loca opportuna præoccupanda.' Denique *præoccupaverunt. Fuere consules* Lov. 2. 4. 5. Gaertn. et Port. a m. sec. priori lectione penitus erasa.

§ 4 *Hostius Lucretius Tricipitinus*] *Hostius* huic prænomen est. Quare *Hostus* scribendum, quemadmodum etiam ante ad 1. 12. diximus. *Sigon*. Pall. 1. ac 3. *Hostilius Lucretius*. Pall. 2. cum Camp. *Hostilius Tricipitinus*. Gebh. *Hostis* est in Lipsiens. *Hostius* servant Flor. Voss. 1. Leid. ambo, Lov. 1. 2. 4. 5. Port. Gaertn. et fragm. Hav. *Hostilius* est in Lov. 3. Harl. 2. Voss. 2. et Hav. Sed *Hostus* legendum etiam Pighius monuit in Annal. ad a. CCCXXIV. p. 182. eam scripturam firmas ex fragmentis marmorum Capitulinorum, in quibus filius ejus anno CCCXXXVI. vocatur P. LYCRETIVS. HOSTI. F. Vide quæ olim notavi ad Silii Ital. l. 437. Vox *Tricipitinus* deerat in Voss. 2. et Lov. 3.

Secuti eos consules A. Cornelius Cosus, T. Quinctius Pennus iterum. Vei- entes in agrum] Nihil mutant codd. nisi quod secundo consuli prænomena *Titi et Caii* simul tribuantur in Voss. 2. ita tamen, ut eorum prius inducta

linea expunctum sit; et quod ejus cognomen in codd. partim *Penus*, partim *Pænus*, partim etiam *Pænus* scribatur. Sed utrumque mendosum. Vide hoc lib. c. 20. § 8. et c. 26. § 2. Vox *iterum* etiam deest in Lov. 4. Posset autem in mentem venire, rotundius hæc et uno ambitu ita legenda esse: *Secutis eos consulibus A. Cornelio Cosso, T. Quinctio Penno iterum, Veientes in agrum Romanum excursiones fecerunt.* Sed vide quæ notantur ad II. 19. § 1.

§ 5 *In agrum Romanum excursiones fecerunt* Excursionem fecerunt Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Lipsiens. Port. Gaertn. Hav. fragm. Hav. et apud Hearnium Oxon. B. et L. 2. Sed alii Mss. inter quos optimæ notæ tantum non omnes, stant pro vulgato, nisi quod Leid. 1. præferat *excursione fecerunt*, ultima littera ob ductuum similitudinem a proximæ vocis initiali intercepta. Vide hoc lib. ad c. 33. § 11. Et in similes forte codd. inciderunt, qui errorem commissum emendaturi *excursionem* dederunt, existimantes virgulam, quæ suprascripta τὸ m indicari solet, omissam esse. Præterea *fecere* Gaertn.

Quosdam ex Fidenatium juventute Fidenatum juventute Hav. et fragm. Hav. Vide ad I. 27. § 5.

Cognitioque ejus rei L. Sergio, et Q. Servilio, et Mam. Emilio permissa Cognitio ejus rei sine conjunctione prisci excusi, Aldo priores. Is enim primus *cognitioque* reposuit. Neque aliter exstat in scriptis, nisi quod *cognitioneque* habeat Leid. 2. Præterea prius *et* deficit in Harl. 2. et Hav. Denique *Marco Emilio* Harl. 1. *Mauco Emilio* Hav. *Mamerco Civilio* Lov. 5.

§ 6 *Quod, cur per eos dies a Fidenis abfuissent* *Eo quod* Hav. et apud Hearnium Oxon. B. Tum vox *dies* abest ab Gaertn. Hinc *ab Fidenis* Hav. Denique *afuissent* Leid. 1. quod recepi, quum alibi etiam ita Livius

extulerit. Vide ad III. 12. § 6. *affuisset* perperam est in Lov. 5. *adfuissent* in Flor.

Agerque iis bello interemtorum adsignatus Agerque hostilis bello inter. Lov. 5. *agerque hostium bello inter.* Port. et Lov. 4. *agerque his bello intercepto* fragm. Hav. a m. pr.

§ 7 *Siccitate eo anno plurimum laboratum est: nec cælestes modo defuerunt aquæ* Vet. lib. *Et siccitate.* Sigon. *Et siccitate* etiam Harl. 2. Hav. fragm. Hav. et, teste Hearnio, Oxon. B. et N. Sed insiticia hac particula carent reliqui, neque ea Livio opus est. Mox etiam *laboratum, et nec cælestes* Leid. 2. et Lov. 1. Deinde *defuerant* inter lineas adscriptum est in Lov. 4. *defecerunt* præferunt vett. edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. Sed scripti et excusi reliqui, quos vidi, vulgatum tuentur. Solent autem 'defui' et 'defeci' ob litterarum similitudinem commutari. Vide ad Epit. Liv. I. XLIV. Similiter 'fui' et 'feci.' Vide ad XXXI. 45. § 1.

Sed terra quoque ingenito humore egens Ingenuo, Ovid. Lucret. T. Faber. *Sed quoque terra* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Deinde *ingenio humore* Port. a m. pr. proxime ad Fabri *ingenuo*. 'Ingenuus' pro natus, nullo artificio conciliatus, vel adscitus poni, viri docti sæpius docuerunt. Vide Passerat. ad Propert. Eleg. I. 2. 13. et 4. 13. etiam Lambin. ad Lucret. I. 231. ubi 'ingenups' et 'ingenitus' in membranis antiquis commutari docet. Eo tamen sensu 'ingenuus' apud scriptores prosaicos, vel certe apud Livium, nondum observavi; qui contra aliquoties 'ingenitus' pro innatus dixit. Infra VII. 7. 'Me quidem quum ingenuita caritas liberum, tum specimen istud virtutis deceptum vana imagine decoris in te movet.' XLI. 18. 'Ne in metu quidem feritatis ingenuitæ obliiti sæviunt in prædam.' Plinius Hist. Nat. I. XXVII. c. ult. 'Quæ contem-

platio aufert nos ad ipsorum animalium naturas, ingenitasque iis vel certiores morborum omnium medicinas.' Quinctil. Proem. l. i. 'Sunt et alia ingenta quædam adjumenta, vox, latus patiens doloris, valetudo, constantia, decor.' Censor. de Die Nat. c. 4. 'Infantibus ex se editis ingentum lactis humorem Natura ministrante præbuisse.' Mox *sufficit*, pro *sufficit*, Leid. 2. et Lov. 1. ac 3. Tum annos, pro *amnes*, Lov. 4.

§ 8 *Defectus alibi aquarum, circa torridos fontes rivosque*] Interpolatitia lectio. Pall. duo 1. ac 3. *circa horridos fontes*, id est, squalentes. Pal. 2. *aridos* habet: pejus. Gebh. *Circa aridos frondes* Gaertn. *circa aridos fontes* Lov. 2. Harl. 2. Hav. et Hearnii Oxon. N. *circa horridos fontes* Voss. 2. Lov. 3. 4. 5. Lipsiens. Port. fragm. Hav. et Leid. 2. qui posterior in margine *circa orticos fontes* ostendat: *circa thorcidos fontes* Lov. 1. Lectionem duplicem exhibent Leid. 1. et Voss. 1. præferentes *circat horridos*, in quorum posteriori nota ultimæ literæ vocis *circat* subjecta indicabat lectionem *horridos* præ altera *torridos* magis placuisse. Mihi tamen vulgatum *torridos* præferendum videtur. Vide N. Heinsium ad Siliî 1. 177. Neque audiendum puto virum doctum, qui ad marginem edit. Curionis scribendum conjecit *circa torrentes, fontes, rivosque*. Perperam etiam *rivosque aquarum*, repetita voce, quæ modo præcessit, est in Lipsiens. Vox *alibi* deest in Lov. 2.

Stragem siti pecorum morientium dedit] Pall. 1. ac 3. *siti equorum mor. dedit*. Pal. 2. *stragem siti equorum pecorum mor. dedit*. Gebh. *Siti equorum mor.* Voss. 2. Lov. 3. et fragm. Hav. a m. pr. *siti equorumque mor.* Gaertn. *siti equorum pecorum mor.* Hav. utraque lectione junctæ; de quo more scribarum vide ad III. 44. § 4. *pecorum* verius est. Cur enim in tanta anni siccitate solum equo-

rum siti morientium mentio fieret? Et docet præterea τὸ 'alia' mox subjunctum, *equorum ferri non posse*. Et ita passim in descriptione pestilentiae ea 'fæda homini, fæda pecori' existere dicitur. Supra III. 6. 'Grave tempus et forte annus pestilens erat Urbi agrisque, nec hominibus magis, quam pecori.' c. 32. 'Duo simul mala ingentia exorta, fames pestilentiaque, fæda homini, fæda pecori:' hoc lib. c. 25. 'Magna tamen clades in Urbe agrisque promiscue hominum pecorumque perniciæ accepta:' et alibi similiter. Olim forte *pequorum*, pro *pecorum*, scriptum fuerat, ex quo non intellecto abjecta prima litera ab indoctioribus deinde factum est *equorum*. Ita conjiciendi ausam mihi præhuit scriptura, quam in Leid. 1. inveni, *stragem sit ipse quorum morientum dedit*. Extrita enim una litera sibilante et aliter divisus vocibus exhibit id quod dixi. Insuper *morientum* Flor. Vide ad II. 5. § 9.

Scabie alia absunta] Ant. Perizonius in ora libri sui *scabie alibi absunta* legendum conjicit. Videtur autem ad id impulsus fuisse, quod præcedat 'defectus alibi aquarum stragem dedit.' Haud multum abijt primigenia Port. lectio *scabie alibi aliu absunta*. Sed vox *alibi* deinde inducta est, et vulgatum etiam servant omnes reliqui Mss. nisi quod *assunta* sit in Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. Gaertn. et Lov. 1. ac 5. *asunta* in Lipsiens. *sumpta* in Lov. 4.

Vulgarique contactu in homines morbi] Ita primus edidit Gruterus, sine dubio operarum errore: et tamen patientius, quam par erat, ineptam hanc et nullum commodum sensum reddentem scripturam verioris alterius locum obtinere passi sunt viri docti, qui postea Livio manus admo-verunt, omnes, præter Hearnium, et, qui ipsum per omnia sequi solet, numerum editorem Londinensem, *vulga-*

tique substituentes, quemadmodum antea passim excusum exstitit, et præferunt tantum non omnes codd. Certe ita est in Flor. Leid. utroque, Lov. 1. 2. 4. 5. Harl. utroque, Port. Lipsiens. Klockian. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Ex solis tantum Voss. ambobus nihil notatum video. Verum eos *vulgarique* errore scribarum præferre credo, quum ita etiam in Lov. 3. invenerim. Nihilominus prisce scripturam revocavi; quam sibi quoque placere, Ant. Perizonius in margine codicis sui notarat. Præterea *vulgati* Lov. 1. *vulgatique* Flor. et Leid. 1. Vide ad xxxix. 53. § 2. Tum *attactu* prisce excusi: quod non ita proprium esse, et pro eo in codd. antiquis *contactu* legi, monuit Pierius ad Maron. Georg. iii. 566. Et hanc lectionem postea Aldus recepit, quæ etiam in omnibus apud me codd. superest: nisi quod *conatu* errore librarii sit in Leid. 1. 'Contactus' hic est quod 'contagium' vocatur iii. 6. 'Ministeriaque invicem ac contagio ipsa vulgabant morbos.' Ita 'contactus,' sed translate, usurpavit etiam Tacit. Annal. i. 44. 'Si legatos senatui, obsequium imperatori, si mihi conjugem ac filium redditis, discedite a contactu, ac dividite turbidos.' Histor. ii. 60. 'Simul ceteræ legiones contactu et adversus Germanicos milites invidia bellum meditabantur.' Possis tamen *contactu* etiam propria significatione intelligere, id est, contingendo: ut xxv. 26. 'Postea curatio ipsa et contactus ægrorum vulgabat morbos.' Deinde *quam homines*, pro *in homines*, Flor. Mox in verbis seqq. *agrestes ingrue-rant*, pro *in agrestes ing.* Lov. 4.

§ 9 *Nec corpora modo adfecta tabo*] Male meo iudicio sic legitur. *Nec corpora modo adfecta tabe* rectius est in Mss. Pall. tribus. Campan. edidit *Nec corpora modo affectabo*. Gebh. Tres scripti Hearnii *tabe*. Et sic Sigonius hunc locum laudans de Antiq.

Jur. Civ. i. 8. Livius et alii de morbo 'tabem' dicunt. iii. 7. 'Inter tabem pecorum hominumque:' ibid. c. 24. 'Ne adsurrexisse quidem ex morbo, multorumque tabe mensium mortuum.' xxv. 26. Sall. Cat. c. 36. Tacitus Ann. xii. 50. et Hist. v. 3. *Duk. Tabe* etiam Voss. 2. Lov. 4. Hav. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. L. 2. N. C. quod, pro altera lectione stantibus optimis codicum meorum, probare non sustineo, licet Gebhardo placere potuerit. Quæ enim 'tabis' et 'tabi' vulgo statuitur differentia, ut priori voce species morbi, corpus languore ac macie minuens et sensim consumens, indicetur, altera vero saniem ac sanguinem putridum notet, ea perpetua non est. *Tabo* enim pro *tabe* usus est Ovid. ex emendatione Heinsii Metam. xv. 626. 'Dira lues quondam Latias vitiaverat auras, Pallidæque exsanguis squalabant corpora tabo:' ubi etiam se apud Virgil. Georg. iv. 252. invenisse in cod. antiquo testatur, 'tristi languebunt corpora tabo.' Sil. Italic. ii. 463. 'Est furtim lento misere durantia tabo Viscera, et exurit siccitas sanguine venas Per longum celata fames.' Contra *tabes* pro *tabo* usurpatur, quum cadavera 'tabe,' id est putredine, 'absumi' dicuntur xlf. 21. 'Cadavera, intacta a canibus ac vulturibus, tabes absolvebat.' Vide Burmann. ad Quinctil. Declam. vi. 3. Si tamen integriores codd. *tabe* præferrent, ab ea lectione non abhorrerem, quod *tabo* vix alibi, quam apud poëtas, hoc sensu obcurrat, et Noster simili modo voce *tabes* uti soleat, ut xxv. 26. 'Mortuique ægros, ægri validos, cum metu, tum tabe ac pestifero odore corporum, cernerent:' alibi autem ita non usurpet vocem 'tabo.' 'Affectabo,' ut Campan. edidisse Gebhardus auctor est, etiam præfert Lov. 2. syllabæ *ta* repetitione neglecta.

Novos ritus sacrificando, vaticinando

inferentibus in domos] Vet. lib. *novos ritus sacrificandi vaticinando*. Hac de re sic Livius xxxix. 16. 'Quoties hoc patrum majorumque ætate negotium est magistratibus datum, ut sacra externa fieri vetarent? sacrificulos vatesque foro, circo, Urbe prohiberent? vaticinos libros conquirerent comburerentque? omnem disciplinam sacrificandi, præterquam more Romano, abolerent?' *Sigon. Pall.* omnes, quæ scripti, quæ ensi, *sacrificandi*: optime. *Gebh. Sacrificando* demum inveni apud Frobenium 1535. Omnes priores habent *sacrificandi*; neque aliter est in Flor. Voss. 1. a m. sec. Voss. 2. Leid. utroque, Lov. quinque, Harl. utroque, Port. Lipsiens. Klockian. Gaertn. Hav. fragm. Hav. et apud Hearnium in Oxon. B. et C. Si *sacrificando, vaticinando* malis, id exponendum erit per ellipsin particulae connectentis, quod Livio familiare est. Ego vero librorum scriptorum et veterum excusorum lectionem probo, eamque in contextum etiam admisi. Vates novos ritus sacrificandi inferebant in domos promittendo ac prædicendo, finem morbi fore, si Diis alienigenis vicinorum populorum et alio, quam patrio, more sacrificarent. Eandem rem etiam pluribus Livius exsecutus est xxv. 1. ubi similiter 'sacrificulorum ac vatium' ut hoc loco 'sacrificandi ac vaticinandi,' meminit. Locum contulisse juvabit. Longior enim est, quam ut totus adscribi possit. Et ita 'sacrificulus ac vates' fuit, qui animos Etruscorum primus superstitione Bacchanalium imbuisset, teste Livio xxxix. 8. Præterea *novos in ritus*, adscita præpositione, Lipsiens.

Inferentibus in domos, quibus quaestui sunt capti superstitione animi] Etiam atque etiam considerandum hoc dicendi genus, nam ego syntaxis ac compositionem non assequor. Quidam libri etiam in domo habebant. *Glar.* Nescio quid causæ fuerit, cur Glareanus syntaxis et compositio-

nem horum verborum, quæ intellectu facillima videntur, adsequi nequiverit. An forte non intellexit, hic per ellipsin omitti pronomen *illis*, ut sit *inf. in domos illis, quibus quaestui sunt*? Id tamen Livio aliisque frequens quam maxime. Vide ad xxiii. 15. § 4. *In domo*, quod quosdam libros habere Glareanus monet, inveni primum in ed. Veneta 1506. sed sine dubio operarum culpa; quod inde colligo, quoniam ed. Veneta 1495. quam hæc religiose sequi solet, *in domos* præferat. Et tamen negligentia operarum commissum errorem tribus edd. suis servavit Ascensius annis 1510. 1513. et 1516. Moguntini demum emendarunt. Denique *quibus quaestui sunt* male Voss. 2. Gaertn. et Lov. 2. ac 3.

§ 10 *Cernentes in omnibus vicis . . . piacula*] *Tenentes in omnibus* fragm. Hav. *cernentes nominibus* literis transpositis Voss. 1. in quo tamen *in omnibus* emendatum est in margine. Tum vox *piacula* deficit in Leid. 2. quemadmodum in sequentibus vox *pacis* in Lov. 2. Paulo ante *ad prim. civitatum*, pro *ad prim. civitatis*, perperam Gaertn.

§ 11 *Datum inde negotium ædilibus*] *Datum negot. inde æd.* Hav. Deinde verbis seqq. *ne quo alio*, pro *ne quo al.* Voss. 2. et Lov. 3. Vide ad 11. 15. § 2. *ne quo aliorum* Lov. 2. et Lipsiens. Tum *patritio*, pro *patrio*, Lipsiens.

Ne qui, nisi Romani Di] Vide quæ scripsit Bynkershockius in dissertatione 'de cultu religionis peregrinæ apud veteres Romanos.' *Duk.*

§ 12 *Insequentem annum C. Serrilio Hala, L. Papirio Mugilano consulibus dilata sunt*] Legendum *L. Pappirio Mugillano iterum*: quippe qui fuit A. U. C. cccxi. consul. *Glar.* *Pall.* tres in *insequentem annum per Gaium Servitium Halam, L. Papirium Mugilannum dilata sunt*. Pro *Hala*, lege ex ed. Camp. *Ahala*, ut supra semper. *Gebh.* Tres *Pall. Rott. et Helm. in insequen-*

tem annum per Gaium Servilium Ahalam, L. Papirium Mugilani consulēs. Alius Ms. circa Gaium Servilium Ahalam, L. Papirium Mugilani consulēs. Scribendum in insequentem annum, C. Servilium Ahalam, L. Papirium Mugilani consulēs: ut Flor. et Voss. 1. nisi quod Gaium. Nam annum, consulēs dixit eleganti epexegeſi, quam appositionem vocant. Infra quoque c. 43. Mss. et vett. edd. pars major insequentis anni. J. F. Gron. Hunc locum egregie Gronovius integritati restituit. In insequentem annum ex meis, præter Flor. et Voss. 1. jam a Gronovio laudatos, præferunt Leid. 1. Lov. 3. Harl. 1. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. Neque aliter, quas vidi, edd. vett. nisi quod Mediolanensis 1480. omittit præpositionem in. Gruterus deinde in sequentem substituit. Quæ lectio usque ad Gronovium obtinuit. Et ita unus vetustiorum Ascensius 1516. vulgarat. Supra III. 14. 'Refecti quoque in insequentem annum.' v. 18. 'Omen concordiae, Quirites, rei maxime in hoc tempus utili, memoria nostri magistratus vos his comitiis petere in insequentem annum video.' c. 36. 'Tribuni militum consulari potestate in insequentem annum crearentur.' VI. 1. 'Comitia in insequentem annum tribunos habere, non placuit.' c. 27. 'Creatis tribunis militaribus in insequentem annum.' XXVII. 33. 'Tum dictator et ludos fecit, et in insequens lustrum movit.' XXXI. 37. 'Quod si modum in insequendo habuissent, non in præsentis modo certaminis gloriam, sed in summam etiam belli profectum foret.' XXXIX. 45. 'In insequentem annum creaverunt consulēs M. Claudium Marcellum, Q. Fabium Labonem.' Quibus omnibus locis in quibusdam Mss. et priscis edd. partim præpositio in, partim prima syllaba vocis insequens omittitur culpa librariorum, qui easdem literas repetere supervacuum judicarunt. Vide etiam ad II. 59. § 6. Hoc eo-

dem errore perstare in cæpto, vel perstare incepto, pro perstare in incepto, datum esse, Gronovius docuit ad VIII. 33. § 6. ubi plura vide. Rhegium sequerentur, pro se sequerentur, perperam vulgatum esse, Sigonius notavit ad XXIX. 21. § 7. Sed et alibi sequens, pro insequens, male scripserunt amanuenses, ubi tamen eadem erroris ratio reddi non posse videtur: ut III. 10. 'Anno deinde insequenti lex Terentilla, ab toto relata collegio, novos adgressa consulēs est:' ita enim, non sequenti, multorum ac meliorum codicum fide, invito licet Sigonio, legendum dixi. Verum quum per compendium deī insequenti scribi soleat, hujus etiam loci corruptelam ex eodem fonte promanasse adparet. At revera similis hallucinationis causa dari non potest XXXII. 24. 'Territi hostes, relicto, quem conferti tuebantur, loco, in arcem omnes metū, inermi quoque insequente turba, confugerunt:' ubi etiam plerique codd. sequente præferunt. Neque etiam dari potest in loco quem hic restituit Gronovius, ex IV. 43. § 8. Præterea circa G. vel C. Servilium Ahalam, L. Papirium Mugilani consulēs Harl. 2. et Hav. per C. vel Gaium Servilium Ahalam, vel Ahalam, L. Papirium Mugilani consulēs Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. Port. Gaertn. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. C. per Agaium Servilium Ahalam, &c. Lov. 5. et Gaium Servilium Ahalam Klockian. Sed, quemadmodum Gronovius emendavit, annum, C. vel Gaium, Servilium Ahalam, L. Papirium Mugilani consulēs Leid. ambo, Lov. 1. Lipsiens. et apud Hearnium Oxon. L. 1. 2. B. et C. cujus posterioris, tamquam priori lectioni adhærentis, etiam meminit; ut vel ipse erraverit, vel membranæ illæ duplicem lectionem præferre debuerint. Unus tantum Harl. antiq. lectionem, quæ ante Gronovium exstitit, servat. Ahalam, ut recte Gebhardus monuit, non vero Halam, vel Alam, scribendum patebit ex illis quæ notantur ad Epitom.

hujus lib. et ad c. 13. § 14. Deinde *Mugillanum* edidi, pro *Mugilanum*, ob illa, quæ notata sunt hoc lib. c. 7. § 10. Præterea iterati consulatus notam, quam Papirio Mugillano addendam censebat Glareanus, constanter omittunt non modo codd. scripti et typis excusi omnes, verum etiam Diodor. Sicul. Biblioth. xii. p. 325. Cassiodorus, et alii veteres, quorum Fasti consulares ad nos pervenerunt. Vel itaque dicendum Livium credidisse, aut secutum fuisse priores annalium conditores, qui existimarent hunc L. Papirium Mugillanum diversum fuisse ab illo, qui iv. 7. cum L. Sempronio Atratino consul memoratur; præsertim quum inter hunc et illum annum effluerint septemdecim anni; adeoque nihil magnopere obset, quo minus hujus anni consul alterius filius esse possit: vel si unus idemque censeri debeat, Livius tamen exensari poterit illis, quæ notata sunt ad ii. 16. § 7. Denique *delatæ sunt* Leid. 1. Harl. 2. Hav. Lov. 1. 4. 5. et Lipsiens.

§ 13 *Tunc quoque, ne confestim bellum indiceretur, nere exercitus mitteretur*] *Tum quoque* Hav. Vide ad ii. 12. § 15. Præterea particula *ne* non adparet in Lipsiens. Verum literæ ultimæ vocis præced. effecerunt, ut per socordiam a librario omitteretur. Ejus loco *nec* est in Lov. 1. Sed ibi ultima litera adhæsit ex principio vocis seq. Vide ad xl. 7. § 8. *Tum bellum ediceretur* Voss. 2. et Lov. 3. quomodo est r. 27. 'Ad bellum palam atque ex edicto gerendum alios concitat populos.' Verum quum ibi *ex indicto* scribendum esse viri docti conjiciant, hic vero reliqui omnes codd. vulgata scripturam tueantur, eam etiam servandam potius arbitror. Deinde *ex. mitteretur* Harl. 2.

§ 14 *Cum Veientibus nuper acie dimicatum ad Nomentum et Fidenas*] *Nuper* ait, cum hic decimus sit annus ab ea pugna. Post eam autem pugnam induciarum earum nulla antea

ab auctore mentio facta est. *Glur.* Bellum cum Veientibus ad Nomentum gestum memorat auctor hoc lib. c. 22. quo anno consules erant C. Julius iterum et L. Virginus, ut idem Liv. c. 21. tradit. Ab eo autem anno si numeramus, non modo secundum aliorum, sed et secundum Fastos ab ipso Glareano digestos, hic annus non decimus, sed octavus erit. De tali autem temporis spatio *nuper* usurpári, mirandum non est, quum de longiori etiam passim adhibeatur. Ita bis uno cap. Senec. de Benefic. iv. 30. 'Cinnam nuper quæ res ad consulatum recepit ex hostium castris?' &c. 'Quid nuper Fabium Persicum, cujus osculum etiam impuri vitabant, sacerdotem non in uno collegio fecit?' Libros hos Seneca scripsit post mortem Claudii, imperante Nerone, si Lipsio fides habenda. Et tamen 'nuper' Fabium Persicum in non uno collegio sacerdotem factum dicit, qui jam tempore Tiberii a. dcccxxxvii. consulatum gessit; Cinnam vero 'nuper' ad consulatum receptum esse, qui sub Augusto a. dcccviii. hanc dignitatem obtinuit. Ulterius processit Cicero de Nat. Deor. ii. 50. 'Quid ea, quæ nuper, id est, paucis ante seculis, medicorum ingeniis reperta sunt?' Neque in scriptis historicorum, et in primis etiam Livii, versatum morari potest, quod hoc loco induciarum Veientibus post pugnam ad Nomentum concessarum mentio fiat, quarum tamen Livius c. 22. ubi historiam hujus belli narravit, non meminit. Passim enim simili modo subinde res nonnullæ suis locis omittuntur, quæ deinde postea data occasione quasi aliud agendo referuntur. Vide Jac. Perizon. in Animadv. Histor. c. 4. p. 160. et seqq. Præterea ad *Numercium* Lov. 4. ad *Numentum* Voss. 2. et Lov. 5. ad *Numentum* Port. ad *Momentum* Hav. et fragm. Hav. a m. pr. Vide hoc lib. ad c. 22. § 2. Deinde voces *et Fidenas* non agnoscere Oxon.

L. 1. auctor est Hearne, quæ tamen in meis omnibus constanter supersunt. Paulo post *induciæ tantum*, pro *induciaque inde*, Hav. a m. sec. qui idem codex paucis interjectis *rebellarunt præfert pro rebellaverant*.

Missi tamen feciales: ... jurati repeterent res] *Missi tunc feciales* Lipsiens. *Missi tum feciales* Voss. 2. et Lov. 2. ac 3. Vide ad xxii. 17. § 5. Vox autem *patrum* abest ab Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. quod culpa librarium accidissem puto. Supra i. 32. 'Hoc tum modo ab Latinis repetitæ res ac bellum indictum: moremque eum posterius acceperunt.' Deinde *repetere jurati* alio ordine Lov. 4. Paulo post *verba audita sint* Lov. 3. et Port. a m. pr. pro quo sunt a m. altera inter versus adscribitur.

§ 15 *Utrum populi jussu indiceretur bellum, an satis esset senatusconsultum*] Placet ut legatur *senatusconsulto*, ut est in antiquis quibusdam libris. Sigon. Verba non sunt expressa in Pall. 1. ac 3. Pal. 2. autem *senatusconsulto*. Gebh. Nihil pejus hoc an *satis esset senatusconsultum* quam Sigonianum *senatusconsulto*. Utrum comitia habenda essent, an sufficeret *senatus auctoritas*. vi. 18. 'Ut semper vobis auxilium adversus inimicos satis sit.' xxi. 17. 'Sempronius missus in Siciliam, ita in Africam transmissurus, si ad arcendum Italia Pænum consul alter satis esset.' xxvi. 28. 'Classem satis esse ad arcendum Italia regem.' J. F. Gron. Antiquis quibusdam libris Sigonii, et Pal. 2. Gebhardi ex meis consentiunt Harl. 2. et Haverk. ex Oxon. vero, quos Hearne consuluit, solus B. Reliqui libri, quos vidi, vel *senatusconsultum*, vel per compendium, ut in Pall. 1. et 3. fuisse Gebhardus indicat, *S. C.* vel *senatusconsult'* exhibent. Tota vox omittitur in Lov. 2. Ejus loco sic præfert Lov. 5. quæ lectio inde nata est, quod librarius non adsequeretur compendium quo vox illa scribi solet. Vide ad xxi. 10. § 1. Recte vero

Gronovius vulgatum *senatusconsultum* nihilo deterius esse monuit, quam alterum illud *senatusconsulto*: et *satis esset* exponit 'sufficeret.' Supra i. 8. 'Centum creat senatores, sive quia is numerus satis erat, sive quia soli centum erant, qui creari Patres possent.' ii. 44. 'Et plures, si pluribus opus sit, tribunos ad auxilium consulum paratos fore, et unum vel adversus omnes satis esse.' c. 49. 'Non ad præsidium modo tutandum Fabii satis erant.' xxxvii. 26. 'Tradita Antiocho Asia terra marique, in Hellespontum, ubi satis esset Eumenis classis, ab sua parte belli discedere.' Nepos in Epamin. c. 4. 'Abstinentiæ erit hoc satis testimonium: id est, testimonium hoc abstinentiæ sufficiet. Causa, cur *senatusconsulto* exstet in codd. scriptis, illa esse potest, quod per notas scriptum fuerit *S. C.* et librarii, quo casu id efferendum esset, in partes abierint. Vide ad xxxviii. 60. § 1. Insuper *utrum populi Roj jussu ind. bell.* Hav.

Pervicere tribuni, denunciando inedituros se delectum] *Perviceret tribuni* Leid. 1. prima litera vocis seq. perperam repetita in fine dictionis præced. Vide ad xl. 7. § 8. Tum *dilectum* habent Voss. 1. Leid. ambo, Lov. 1. Klockian. et fragm. Hav. Vide ad xxxvii. 51. § 7.

Ut Quinctius consul de bello ad populum ferret] Hoc quomodo verum esse potest, cum Servilius cum Papyrio esset consul? Nec recitat prioris anni gesta, (ut quidam excusare nituntur) cum statim subjungat, 'In eo quoque plebs superior fuit, quod tenuit, ne consules in proximum annum crearentur.' Glar. Quinctius habet mendum: non enim hoc anno consul erat, sed priore. In vet. certe libris multis abest. Quare non dubito quin legendum sit *ut consules de bello ad pop. ferrent*. Sigon. Sigonius, nescio quo Phœbi flamini contactus, reponendum suadet *ut consules de bello ad pop. ferrent*, expulso nomine Quin-

tius. Sed hoc asserunt Pall. Mss. et priscae edd. Gebh. In vulgatis Livii exemplaribus sic legitur: *uti Quinctius consul de bello ad pop. ferret*. Videntur an recte. Non enim tunc Quinctius ullus consul erat, sed anno superiore T. Quinctius. Suspicio igitur ex glossulis hoc nomen incuria librarium fluxisse in historiae contextum. Pighius in Annal. ad an. cccxxvi. pag. 185. Mss. et veteres editi magno consensu, *ut Quintius consul de bello ad pop. ferret*. Audiendus tamen Sigonius, quia non hoc, sed priore anno, consul fuit. In Voss. quum similiter sit, *ut Quintius*, ad marginem notatur *ni*, pro *ut*. Et sic hand dubie legendum *ni consules de bello ad pop. ferrent*. J. F. Gron. *Ut consul de bello ad pop. ferret*, quemadmodum in multis libris esse Sigonius testatur, habent ex meis Harl. 2. et Hav. *ut Quintius*, vel *Quinctius, consul de bello ad pop. ferret* Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. 1. 3. 4. 5. Harl. 1. Port. Gaertn. et fragm. Hav. quam et priorem lectionem in codd. Oxon. etiam superesse Hearne testatur. *Ut C. consul de bello ad pop. ferret* Lov. 2. *ut qui consul de bello ad pop. ferret* solus Lipsiens. Mihi quoque verius videtur, quod viris doctis in mentem venit, *ut consules de bello ad pop. ferrent*. Donjatius se ambigere profiteatur. Licet enim iræ adversus Veientes in Servilium et Papirium consules dilatae dicantur, id de bello gerendo intelligi posse: nec inde sequi, consilia quoque belli in horum consulum annum dilata fuisse: potuisse itaque Quinctium extremo consulatu suo ad populum ferre de bello indicendo. Ex his verbis patet, eum ad præcedentia Livii numquam diligenter animum advertisse. Dixerat Livius, 'Iræ adversus Veientes in insequentem annum, &c. dilatae sunt. Tunc quoque ne confestim bellum indiceretur, &c. religio obstitit:' id est, religio obstitit, ne tunc confestim, id

est, ne mox quidem in initio anni sequentis, quum jam novi consules magistratum inissent, bellum indiceretur. Quin et verba seqq. huic expositioni adversari jam Glareanus monuit. Ceterum illud *ni*, pro *ut*, quod Gronovius in unius cod. margine invenit, ac probavit, in nullo alio mihi obvium fuit. Non audeo itaque ei mutanti adsentiri, præsertim quum Livius verbo 'pervincere,' pro obtinere, passim vel *ut*, vel *ne* subjungere solitus sit. Vide ad XLII. 45. § 4.

§ 16 *In eo quoque plebs superior fuit*] *Superior fuerit* Leid. 1. et Lipsiens. Credidit librarius scriptum fuisse *fu'it*, quomodo adhuc visitur in Gaertn. Vide alia exempla hujus erroris ad XL. 14. § 10.

CAP. XXXI. § 1 *Tribuni militum consulari potestate quatuor creati sunt, T. Quinctius Pennus ex consulatu, C. Furius, M. Postumius*] In quibusdam libris aliena manu notatum est super *ex consulatu, ter consul*: sed temere. Jam enim non nisi bis consul fuerat. Intelligendum autem anno, postquam consul, factum esse tribunum militum consulari potestate, habetque rationem ejus anni, quo Quintius petivit, non quo gessit. *Sigon.* Pal. 1. ac 3. *creati Q. Pennus q. consulatus: centurio Furius. Andreas vero T. Quintius Pennus ex consulatu. Claudius Furius, Martius Postumius.* Gebh. Gronovius Observ. iv. 20. *ex consulatu*, itidem ut Sigonius, interpretatur, ubi intervallum unius anni intercessit. Alb. Rubenius in Epistola 1. ad Wendelinum communem usum phraseos *ex consulatu* sequutus, (quæ, quod nemo ignorat, de eo usurpatur, qui superiore anno consul fuit,) suspicatur, ante tribunos militum consulari potestate hujus anni in Livio desiderari par unum consulum, quorum alter fuerit T. Quintius Pennus. Confirmat suspicionem hanc duobus argumentis; primo, quod in fine præce-

dentis capitis libri scripti et vetustæ edd. habent, 'ut Quintius consul de bello ad populum ferret;' secundo, quod Livius cap. 20. scribit, Cossum 'tertio a consulatu anno' tribunum militum consulari potestate fuisse. Utraque sententia difficultatibus suis premitur. Rubenio ideo adsentiri non possum, quod scribæ librarii multo probabilius argui possunt erroris in his verbis, 'ut Quintius consul de bello ad populum ferret,' describendis, quam fasti, qui cum Livio consentiunt in omittendo pari consulum. In Capitolinis quidem, quos hic tempus vitiauit, nihil est præsidii. Sed in Idatianis post Ahalam et Mugilanum, quos priore anno consules fuisse dicit Livius, diserte scriptum est, post hos tribus continuis annis fuisse iv. tribunos militum consulari potestate; post hos autem consules Atratinum et Vibulanum. Cassiodorus quoque, qui tribunorum militum consulari potestate nomina numquam exprimit, Ahalæ et Mugilano statim subjicit C. Sempronium Atratinum et Q. Fabium Vibulanum. Similiter Auctor Fastorum Siculorum, qui et ipse tribunos militum consulari potestate omittit, post Axillam, id est Ahalam, (vel potius Alam, quod contractum est ex Axilla, quo modo hoc nomen etiam in tabulis Capitolinis scribitur) et Mugilanum, consules habet Atratinum et Vibulanum, quos post tres annos, quibus tribuni militum consulari potestate reipublicæ præfuerunt, c. 37. memorat Livius. Et Diodorus Siculus, quamquam Atratinum et Vibulanum præterit, tamen post consulatum Ahalæ et Mugilani tribunos militum consulari potestate factos esse hos, quos etiam Livius hic nominat, scribit lib. xiv. p. 326. Solus auctor fastorum Norisianorum, quos deinde etiam Eccardus publicavit, inter Ahalam (quem Structum vocat, ut et Diodorus, ut videatur duo

cognomina habuisse) ac Mugilanum, et Atratinum ac Vibulanum, par consulum inserit, 'Cossum et Fusum;' ita enim legendum puto pro eo, quod ibi scribitur, *Fiso*. Hujus si contra omnes alios valeret auctoritas, tamen ea non confirmari posset conjectura Rubenii, qui alterum ex consulibus, quorum nomina apud Livium intercidisse sibi persuadet, Quintium fuisse putat. Nec juvat eum, quod Livius c. 20. dicit, Cossum 'tertio a consulatu anno' tribunum militum consulari potestate fuisse: nam Livius utriusque anni, et quo consulatum, et quo tribunatum militarem consulari potestate gessit Cossus, rationem habuit; de quo more Livii ibi dictum est. In Sigonii et Gronovii expositione hoc incommodi est, quod nullo testimonio scriptorum veterum ostenderunt, 'ex consulatu,' 'ex prætura,' et alia hujus generis aliter sumi, quam de anno, qui consulatum, præturam, vel alios magistratus proxime sequitur. Deinde, si jam hoc ostendissent, quæri potest, cur solus Quintius ex consulatu tribunus militum consulari potestate creatus esse dicatur, non etiam Cossus, qui ei in secundo consulatu collega fuerat, ut Livius c. 30. et Fasti produnt. Mihi verba *ex consulatu* non sine vitio videntur esse. *Duk. Tribuni militum quatuor consulari potestate* Lov. 1. Harl. 2. ac Lipsiens. Tum verbum *sunt*, quod ab excensis antiquioribus abest, et primus addidit Aldus, in pluribus ac melioribus codd. Flor. Voss. 1. Leid. utroque, Lov. 1. 2. Harl. utroque, Lipsiensi, ac Klockian. superest. Deinde *T. Quintius Pænus*, vel *Penus*, *ex consulatu* Flor. Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 4. 5. Harl. 1. Port. et Klockian. *Q. Pænus*, vel *Q. Penus*, *ex consulatu* Lov. 2. Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr. *Q. Penus e consulatu* Voss. 2. *Q. Pænus et consulatu* Leid. 1. *Quintus Penius ex consulatu* Gaertn. *Quintius Penus ex consulatu* Hav. Q.

Pænus Q. consulatus Lov. 3. *Quintius Penus ex consularibus* Harl. 2. *Q. Penus exconsul* fragm. Hav. a m. sec. Se etiam *exconsul* in Oxon. N. et C. reperisse testis est Hearnius. Sed hujus anni tribunus consularis recte *Τῖτος Κοῦρτιος* etiam apud Diodor. Sic. lib. xii. p. 326. vocatur. Quinctiorum autem cognomen non 'Pænus,' vel 'Penus,' sed 'Pennus' erat. Vide hoc lib. ad c. 26. § 2. Lectio deinde codicum, qui *ex consularibus* et *exconsul* præferunt, inde nata videtur, quoniam librarii ita exponendum crediderint, quod per epitomen *ex cons.* scriptum invenerant, quod alii *ex consulatu* reddiderunt. Vide ad Liv. vi. 39. § 2. Id ipsum autem *ex consulatu* quomodo admitti possit, non video. Apud Livium enim aliusque scriptores optimos *ex consulatu* non modo notat post consulatum, sed etiam proximo post consulatum anno. Vide viros doctos ad Val. Max. iii. 7. ex. 6. et ad Vell. Pat. ii. 37. Hic autem inter consulatum et tribunatum consularem Quinctii annus intercedit. Non audeo vero voces *ex consulatu*, quæ, vel aliæ ejus loco, in omnibus Mss. supersunt, expungere. Videant itaque acutiores. Donjatio dubium non est, quin *ex consulatu* idem sonet ac post consulatum; eamque loquendi formam aliquando intervallum recipere arbitratur inter ea, quæ ante, quæque post gesta sunt; nec absolute requirere, ut posterius cum priori continetur. Sed vellem, vel unum addidisset exemplum, ubi locutionem ita usurpatam invenisset. Non enim sufficit dixisse, ita accipienda esse 'ex eo die, ex rupibus nactus planiciem,' quæ ipsi Calepinus subgessit; sed, 'ex consulatū,' 'ex prætura,' ac similia ita usurpari, demonstrandum erat. Neque ipse sibi satisfecisse videtur, utpote qui agnoscat, plurimum hic ambagium esse, quæ fortasse tolli possent, si conjicere

liceret, Servilium Ahalam et Papirium Mugillanum consules quidem designatos fuisse, aliqua tamen ex causa non gessisse consulatum; contra Quinctium Pennum autem hunc annum ter fuisse consulem, ut Diodorus scripsit. Verum non animadvertit, Quinctio Penno, quem cum A. Sempronio ante Servilium Ahalam et Papirium Mugillanum consulatum gessisse tradidit Diod. Sic. xii. p. 325. et in fastis aliorum omittitur, non tribui prænomen *Titi*, quod hujus anni tribunus militaris habuit, sed *Lucii*. Quamvis itaque Servilius Ahala et Papirius Mugillanus consulatum non gessissent, et consules, qui apud Diod. Sic. proxime præcedunt, Quintius Pennus et A. Sempronius reciperentur, quibus quatuor hic memorati tribuni consulari potestate successissent, tamen verum non erit, Quinctium Pennum ante hunc annum ter consulem fuisse, vel *ex consulatu* tribunum consularem factum esse. Præterea L. Quinctium et A. Sempronium consules, a Diod. Sic. interpositos, *ὑποβολιμαίους* esse, non contemnendis rationibus evicit Dodwell. in notis ad Chronol. Græco-Rom. quæ subjungitur Dion. Hal. p. 96. Deinde *centurio Furius*, pro *C. Furius*, perperam præferunt Voss. 2. Lov. 2. 3. 5. Gaertn. fragm. Hav. et Lov. 4. a m. pr. *centerio Furius* Lipsiens. Ad hæc *Martius Postumius* edd. vett. pro quo Moguntini *M. Postumius* subposuerunt, consentientibus omnibus scriptis. Denique *et A. Cornelius* iterum vett. edd. Sed Aldus copulam sustulit, quam nullus scriptorum eodd. agnoscit.

§ 2 *Ex iis Cossus præfuit urbi: tres, delectu habito*] *Et is Cossus præfuit* Lov. 2. Harl. 2. Lipsiens. et Hav. et atque *ex alibi* passim commutantur. Vide ad xxvi. 45. § 1. Tum *delectu habito* Flor. Voss. 1. Leid. 1. et Lov. 1. a m. pr. Vide ad xxxvii. 51. § 7.

Documentoque fuere, quam plurium imperium bello inutile esset] Malim scribere, *documentoque fuere, complurium imp. bello in. esse*. Nam arbitror veterem olim scripturam *quamplurium* habuisse pro *complurium*: quod deinde versum est in *quamplurimum*, notius equidem vocabulum. Jam ad infinitivum *esse* prima litera verbi seq. accessit, et factum *esset*. Rhen. Ms. *bellum*. Lego in *bellum inutile esset*. Klock. Egregia sententia. Sic III. 70. 'In exercitu Romano cum duo consules essent potestate pari, quod saluberrimum in administratione magnarum rerum est, summa imperii, concedente Agrippa, penes collegam erat.' Probus vita Dionis c. 6. 'Non tulit hoc animo æquo Dion, et versum illum Homeri retulit ex secunda rhapsodia, in quo hæc sententia est: 'Non posse bene geri rempublicam multorum imperiis.' Sed non incontaminata relicta est a correctoribus: quippe scribi voluere, *complurium imperium bello inutile esse*, incisus orationis nervis. Illud enim *quam cum inutile esset* ordinandum est. 'Quam inutile esset imperium plurium bello,' documentum dederunt tribuni. Quid clarius? Gebh. *Quamplurimum* præferunt Flor. Voss. 1. a m. pr. Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. 4. et Lipsiens. *quamplurim* Gaertn. pro quo Rhenanns *complurium imperium bello inutile esse* scribendum coniecit. Illud autem *esse*, pro *esset*, etiam præfert unus Lov. 2. Negari nequit, multis locis 'quamplures,' 'quamplurimi,' et 'complures' in libris scriptis ab indoctis librariis commutari. Vide ad IV. 7. § 7. ad Livii XXXIX. 22. § 3. ad Epitom. Livian. lib. XII. lib. XL. lib. XLI. lib. XLIII. lib. XLVII. lib. XLIX. ubi etiam J. F. Gronov. videndus est, et ad lib. LXVII. Vide insuper Gronov. ad Gellii I. 7. et Cortium ad Sall. Cat. c. 17. c. 19. et ad Jug. c. 8. Hic tamen puto recte Gebhardum vulga-

tum tueri, ac docere, non jungendum esse *quam plurium*, sed *quam inutile esset*, id est quantopere inutile esset: quomodo etiam locum accepit Gronov. ad III. 52. § 2. Et pro hac scriptura stant etiam reliqui codd. mei, et Neapol. Latini. Ita II. 32. 'Comparando hinc, quam intestina corporis seditio similis esset iræ plebis in Patres, flexisse mentes hominum.' c. 54. 'Præcipuus pavor tribunos invaserat, quam nihil auxilii sacratæ leges haberent, morte collegæ monitos.' v. 4. 'Ego, quam hoc consilium collegarum meorum, quo abducere infecta re a Veis exercitum noluerunt, non utile solum, sed etiam necessarium fuerit, postea edisseram.' c. 9. 'Næ ego libenter experirer, quam non plus in his juris, quam in vobis animi, esset.' VII. 20. 'Quam non suarum virium ea dimicatio esset, cercebat.' Neque etiam Klockii conjecturam probō; quamvis 'utiliter in præsens certamen' etiam dixerit Livius hoc lib. c. 6. et præpositio in intercepta esse videri posset a præcedentis vocis litera finali; quod sæpe factum esse, videbimus ad X. 13. § 3. Quum enim nulli alii codd. ibi aliquid mutant, potius est, ut dicamus, librarium Klockian. codicis *bellum* dedisse, ut conveniret sequenti *inutile*. Vide hoc lib. ad c. 44. § 5.

Tendendo ad sua quisque consilia] *Tuendo sua quisque cons.* habent Lipsiens. et Oxon. L. 1. et C. apud Hearnium. Sed reliqui codd. nihil mutant; nisi quod *Tenendo ad sua* præferant Gaertn. et Lov. 2. ac 5. *Terendo* autem Leid. 2. et Lov. 1. Solent autem 'tendere' et 'tenere' passim in Mss. commutari. Vide ad XXIV. 28. § 1. quemadmodum etiam 'tenere' et 'terere.' Vide ad III. 7. § 3. et ad VI. 8. § 10.

Aperuerunt ad occasionem locum hosti] *Ad occisionem* Voss. 2. Sed vulgatum, quod reliqui omnes codd. tuentur, probum est: 'occasio' hic

ponitur pro occasione rem bene gerendi. Frontin. II. 5. ex. 22. 'Quum inter Fabium dictatorem et Minucium magistrum equitum divisus esset exercitus, et Fabius occasionibus inmineret.' Præterea vox *hosti* abest a contextu Lipsiens. quæ a m. sec. margini adscripta est. Paulo ante trajectis vocibus *quum alii aliud videretur* vetustæ edd. ante Aldum, qui *aliud alii* vulgavit, consentientibus omnibus scriptis meis.

§ 3 *Plus itaque ignominia, quam cladis, est acceptum*] *Plus ita ignominia* Hav. Qui error in scriptis admodum frequens est. Vide ad XXI. 53. § 7. Insuper *acceptum est* Lov. 4. Paulo ante vox *receptui* non est in Lov. 5. quam sensus requirit. 'Receptui canere' dixit Livius XLIV. 35. Tum *caveri*, pro *cani*, Lov. 2. Deinde *atque terga dantes* Lov. 5.

§ 4 *Mæsta civitas, vinci insueta: odisse tribunos*] Ita primus edidit Dan. Heinsius apud Elzevir. enmque secuti sunt omnes recentiores. Antea edebatur *Mæsta civitas fuit*. Eandemque lectionem præferunt Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. quinque, Harl. uterque, Port. Gaertn. Klockian. Hav. et fragm. Hav. Hearne, qui Heinsii lectionem expressit, nihil aliud ad hunc locum notavit, quam Sigonium edidisse *Mæsta civitas fuit, vinci insueta: odisse tribunos*; ita tacitus innuens, alteram lectionem in codd. Oxoniensibus, quorum non meminit, exstitisse. An tamen hic diligenter partes suas egerit, vehementer dubito ob codicum meorum dissensum. Si qui eorum suffragarentur, lectioni huic controversiam non moverem; utpote qui noverim, passim scribas locutiones per infinitivum conceptas inmutasse, et sæpe vocibus interpositis interpolasse. Vide quæ notantur ad I. 50. § 2. Hic tamen quum pertinaciter dissentiant omnes membranæ, neque alibi se earum ope in edendo Livio adjutum

fuisse D. Heinsius testetur, alteram lectionem revocavi. Illud autem ferri nequit, quod mox *odere tribunos*, pro *odisse tr.* præferant edd. Rom. 1472. et Parm. 1480.

Quum ibi quoque religio obstaret, ne posset, nisi ab consule, dici dictator] Vet. lib. *ne non posset*. Sigon. Quod glaucoma obstitit oculis Sigonii, ut non hic putaret adjiciendum? Deleatur immo. 'Religio obstat, ne possit dici dictator nisi ab consule,' id est, vetat religio, dictatorem dici ab alio, quam a consule. At 'religio obstat, ne quid non fiat,' est religio cogit fieri. Foret itaque illud, cogit dici dictatorem præterquam a consule. Neque enim ubique licet Latinis duplicare negationem, ut Græcis. Lib. v. c. 36. 'Jus postulare barbari videbantur, sed, ne id, quod placebat, decernerent in tantæ nobilitatis viris, ambitio obstabat.' Cur non et hic ponit *ne non decernerent*? J. F. Gron. Similiter etiam supra cap. proximo: 'Tunc quoque, ne confestim bellum indiceretur, neve exercitus mitterentur, religio obstitit.' Nepos in Miltiad. c. 3. 'Ad hoc consilium quum plerique accederent, Histiaeus Milesius, ne res conficeretur, obstitit.' Val. Max. v. 6. ex. 6. 'Vita eorum, ne vinceretur, obstitit; mors fecit, ut vinceret.' Fatendum tamen *ne non posset*, ut Sigonius in vet. lib. invenit, etiam in omnibus meis codd. superfuisse nisi quod *nec non posset* sit in Lov. 3. Neque aliter ab Hearnio in Oxoniensibus repertum fuisse videtur, qui, *ne non posset* edens, monet, ed. Rom. principem recte *ne posset* præferre, nihil addens de scriptura codicum, quos consuluit, ut eos in editam lectionem conspirasse verosimile sit, quam jam ante Sigonium etiam Aldus recepit. Ceterum ordine alio *quum ibi religio quoque obstaret* Leid. 2. et Lov. 1. et a consule Voss. 2. Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. 4. Lipsiens. Gaertn.

fragm. Hav. et editi ante Aldum: cum quo, *ab consule* reponente, faciunt reliqui scripti.

§ 5 *A. Cornelius dictatorem Mam. Æmiliū dixit*] Pal. 2. et Camp. *Aulus Cornelius Cossus dict.* Gebh. *A. Cornelius Cossus* etiam Lov. 2. Harl. 2. Port. Lipsiens. et Hav. Deinde *M.* vel *Marcum Æmiliū* Voss. 2. Leid. ambo, Lov. quique, Gaertn. Port. Lipsiens. Hav. et fragm. Hav. Sed supra hoc lib. sæpissime *Mamerci* prænomen ei tributum fuit. Vide c. 16. c. 17. c. 23. c. 24. et alibi. Sæpe ita peccatur a librariis, qui prænomini minus noto *Mamercus* notissimum *Marcus* substituerunt. Vide ad cap. seq. § 3. c. 41. § 10. aliisque locis.

Vera virtute eguit, nihil censoria animadversio effecit] Legendum, ut in Mss. *ut nihil censoria anim. effecerit.* Sigon. Pall. 1. 3. et Camp. *nihil censoria anim. effecit.* Andreas, *quod nihil censoria anim. effecit.* Vulgata lectio jam ab Sigonio unicum testem non admodum probum Pal. 2. habet. Gebh. Turpe mendum arbitror. *Legō effecit*, id est, obstitit, impedivit: lege modo. *T. Faber.* Sic *nihil censoria anim. effecit* scripti sani, sic vett. edd. plane et expedite. Sigonius scabre nimis *ut nihil censoria anim. effecerit.* Videlicet, τὸ ‘*simul*’ valere idem quod ‘*simulatque*,’ non recordabatur. Nam eadem res eum errare compulit libro sequente c. 25. ‘*Simul extrahi rem ex eo anno viderunt:*’ ubi inculcat ex interpolato sno codice *simul ut.* Est tamen alia macula hic in omnibus libris, quam huc usque transilimus. Scripserat enim Livius, *nihil censoria anim. offecit:* id est, obstitit, impedimento fuit. Verbum frequens auctori. 1. 53. ‘*Ni degeneratum in aliis huic quoque decori offecisset.*’ Hinc ‘*offectus oculique venena maligni*’ impedimenta fascinorum dixit Gratius vs. 406. Vide ad 1. in Præfat. § 3. *J. F. Gron.* *Virtute vera eguit* fragm.

Hav. Deinde Mss. Sigonii et Pal. 2. Gebhardi, legentibus *ut nihil censoria anim. effecerit*, unus tantum meorum Hav. consentit. Ejus loco et *nihil censoria anim. effecit* præfert Lov. 4. a m. sec. edd. autem Aldo antiquiores *quod nil*, vel *nihil, effecit.* Sed recte Gronovius codd. qui *ut nihil effecerit* exhibent, erroris convicit, et Sigonium ad corruptam codicum suorum lectionem probandam permotum suspicatur, quod non animadverterit ‘*simul*’ hoc loco poni pro ‘*simul atque*,’ quo sensu tamen apud Livium et alios frequenter obcurrit. Vide ad vi. 1. § 6. Vel etiam id factum fuisse censi potest, quod crediderit, præcedens ‘*adeo*’ requirere, ut ei subjungatur τὸ ‘*ut*,’ neque viderit id inservire proponendo cuidam quasi epiphonemati, de quo vide ad ii. 43. § 10. Adde Freinshem. ad Flori ii. 17. § 16. Insuper *censoris anim.* Harl. 1. Tum *efficit*, pro *effecit*, Leid. 1. Pro quo Faber et Gronov. emendandum judicant *offecit*, id est, obstitit, impedivit. Supra ii. 2. ‘*Id sacerdotium pontifici subjecere, ne additus nomini honos aliquid libertati obficeret.*’ Eodem cap. ‘*Id obficere, id obstare libertati.*’ c. 30. ‘*Factione respectuque rerum privatarum, quæ semper obfecere obficientque publicis consiliis.*’ Vide Cor-tium ad Sall. Cat. c. 28. § 4. c. 51. § 2. et c. 58. § 2. Quum tamen codd. nulli huic conjecturæ faveant, vide num potius vulgatum defendi, et *nihil effecit*, quo minus peteretur accipi possit pro ‘*non effecit, ne peteretur.*’ Vide ad xxxvii. 54. § 22.

Quo minus regimen rerum ex notata indigne domo peteretur] Andræ editio *peterent.* Pal. 3. Ms. *poteretur.* Gebh. Teste Hearnio ed. Romana princeps præfert *quo minus regimina rerum peterentur*: at reliqui usque ad Aldum excusi legunt *quo minus regimina rerum peterent*: quod se etiam in modo memorata ed. Rom. inve-

nisse Gebhardus auctor est. Illam certe, quæ a. 1472. excusa est, ita habere profiteor. Sed recte regimen peteretur Aldus restituit, consentientibus scriptis meis; nisi quod regnum rerum peteretur præferat Gaertn. et regimen rerum pateretur Hav. quomodo etiam alibi interdum lapsi sunt scribæ librarii. Vide ad II. 35. § 1. 'Regimen peteretur' est 'rector peteretur.' Vide viros doctos ad Valer. Max. I. 1. ex. 9. Ita Silius Ital. xv. 748. 'mihi Belus avorum principium,' id est, princeps avorum. Vide quæ ad eum locum notavi. Præterea exiuncta, pro ex notata, Hav.

§ 6 Quum tamen nullam publici consilii societatem movissent] Quum tātū nullam Leid. 2. quum tm nullam Lov. 1. Sed solent scribæ voces tantum et 'amen' inter se commutare. Vide ad III. 46. § 1. quum tum nullam Lov. 4. Vide ad XXII. 17. § 5.

Voluntarios undique ad spem prædæ adsciverunt] Repone adsciverant, ex vet. lib. Sigon. Pal. 2. adsciverant, ut Sigonii cod. Andreas acciverunt. Vulgata lectio defenditur a melioribus libris Mss. Pall. ac Camp. ed. Gebh. Adsciverat Hav. adsciverant Lov. 2. Harl. 2. et Lipsiens. quod sibi quoque in Oxon. B. et ed. Romana principe obvium fuisse Hearne monuit, at vetustiores, quas vidi, edd. etiam Rom. 1472. acciverant præferunt, acciverunt Leid. 2. et Lov. 1. adsciverunt primus recepit Aldus, eandemque lectionem servant codd. integriores. Alibi voces 'adscitus' et 'accitus' a librariis commutari, videbimus ad XLV. 25. § 12. Ceterum consiliarios habet Voss. 1. pro quo tamen voluntarios in margine emendatur. Societ. mov. voluntariam, undique præfert fragm. Hav. a m. pr.

§ 7 Uni Fidenatium populo rebellare placuit] Fidenatum Voss. 2. et Lov. 3. Vide ad I. 27. § 5. Similiter Laurentum, pro Laurentium, perperam in Delph. et Var. Clas.

quibusdam scriptis legebatur I. 14. § 1. Præterea placuit rebellare Port. et Lov. 5.

Et, tamquam nisi ab scelere bellum ordiri nefas esset] Vet. lib. plerique et qui tamquam. Suspicio igitur legendum itaque tamquam, ut ex it et qui fiat itaque. Sigon. Et tamquam Pall. duo, totidemque priscæ edd. Pal. 2. qui tamquam. Sigonius itaque tamquam. Male meretur de tanto scriptore, qui omnia minima maxima ad arbitrium suum fingit, aptatque. Gebh. Cum vet. libb. plerisque Sigonii faciens ex meis unus Hav. et qui tamquam præfert: ejus lectionis auctor duplicem lectionem et tamquam, ac qui tamquam jungere voluisse videtur. Certe qui tamquam, quod in Pal. 2. Gebhardus reperit, similiter superest in Harl. 2. et apud Hearnium in Oxon. B. Insuper ubi, pro nisi, habet Hav. a scelere Voss. 2. Tum alio ordine ordiri bellum Hav. at ab scelere bellorum ordiri legit Lov. 5.

Sicut legatorum antea, ita tum novorum colonorum] Ante Flor. Lov. 2. 4. 5. Harl. ambo, et Lipsiens. pro quo arma legit Hav. Tum vox ita deest in fragm. Hav. a m. pr. tū autem, id est, tamen, pro tum, scripsit librarius Hav. sollemni errore, de quo vide ad XXII. 17. § 5. ait: at tamen, pro ita tum, est in Lipsiens. actum in Lov. 2. 4. a m. pr. et Lov. 5.

Veientibus sese conjungunt] Se conjungunt Lov. 2. Harl. 2. et Lipsiens. se conjungit Leid. 2. et Lov. I. quorum librarii ita maluisse videntur, quia verbum respicit præcedens populus Fidenatium. Verum Livius τὸν populus, utpote collectivum, sæpe cum verbo plurali construxit. Vide ad x. 13. § 11.

§ 8 Itaque, trajecto Tiberi, Veientes Fidenas transtulerunt bellum] Vox trajecto abest ab Leid. 2. et Lov. 1. transito Tiberi habent Lov. 5. et Port. quomodo Livius loquitur XXIII. 28. 'Ad Iberum contrahunt copias, et,

Livius.

21 D

transito amne, urbem, a propinquo flumine Iberam adpellatam, obpugnare parant.' Quum tamen reliqui codd. in vulgatum conspirent, id præferendum esse non dubito; alteram vero lectionem ex glossa atque interpretatione natam esse: quam ob causam contra *trajicere* abiit in *transire* ad xxx. 28. § 1. Præterea *bellum transtulerunt* alio ordine Hav.

§ 9 *Romæ terror ingens erat: accito exercitu ab Veïis, hostibus positus ad Fidenas*] Ex volumine Borbetomagensi hic mihi potius verborum ordo placeret: *hostibus positus ad Fidenas: accito exercitu a Veïis*. Rhen. Ex his verbis alia luxata sunt, alia temere inculcata. Germana lectio in veteribus libris reperitur, *Accito exercitu ab Veïis, eoque ipso ab re male gesta perculso*. Neque vero verba illa, *hostibus positus ad Fidenas*, necessaria sunt, cum præsertim dixerit, 'trajecto Tiberi Veientes Fidenas transtulerunt bellum.' Sigon. Verba illa, *hostibus positus ad Fidenas*, non tantum non sunt hic necessaria, ut Sigonius censet, sed sunt meræ quisquilæ: membranæ certe omnes constanter ea rejiciunt. Recte: neque enim satis Latine dici posse arbitror *hostis positus est ad Fidenas*. Modius. Etiam omnes codd. mei et edd. Rom. 1472. ac Parm. 1480. ignorant voces *hostibus positus ad Fidenas*, quas etiam ab Oxoniensibus suis abesse Hearne testatur. Recte itaque easdem Gruterus expunxit, quod quidem etiam Sigonius fecerat, sed invitis proximis editoribus, qui inficetum hoc glossema indocti librarii iterum in contextum receperunt. Præterea *Romæ terror erat ingens* præfert Harl. 1. Tum a *Veïis* Voss. 2. Lov. 3. 5. Gaertn. fragm. Hav. et vetustiores typis excusi usque ad Aldum. Ambigue librarii Leid. 1. et Lipsiens. *abeis*, pro *ab Veïis*, dederunt, ita tamen ut ipsos quoque a *Veïis* dare voluisse verisimile sit. Passim enim B

et V commutantur. Vide ad v. 24. § 5. *ab eis* autem, pro *a Veïis*, etiam infra per errorem præferunt Mss. v. 48. § 5.

Eoque ipso ob rem male gestam perculsa castra locantur ante portam Collinam] Emenda *eoque ipso ab re male gesta*. Solet autem sæpe in hunc modum loqui Livius, et a præpositionem vel *ab* sic usurpare. Nam hoc ipso lib. paullo post c. 41. 'Mæstæ civitati,' inquit, 'ab re male gesta, et iratæ ducibus, M. Postumius reus objectus.' Sic et 'ab secundis rebus' usurpat: ut lib. v. hujus decadis c. 44. 'Nunc,' inquit, 'ab secundis rebus magis etiam solito incauti.' Lib. v. rursum c. 28. 'Ibi eum, incomposito agmine negligentius ab re bene gesta euntem, adorti Æqui terrore injecto in proximos compulere tumultos.' Rhen. Quidam adjecere *eoque ipso*. Verum non video, qua de causa hoc fecerint. Quidam *ab re male gesta* legunt, quod placet. Glar. Gaudeo hanc lectionem *eoque ipso ab re male gesta perculso* in Campani ed. comparere: nam mihi probatam, dissidentibus Mss. admittere, parum verecundi ingenii esse videbatur. Libri, inquam, hic omnes discrepant, deteriorem superingerentes lectionem *eoque ipso ob rem male gestam perculsa castra*. Loca, quæ occupavit Rhennus, quid nocet hic advocare? Paullo post c. 41. 'Mæstæ civitati ab re male gesta, et iratæ ducibus.' v. 44. 'Nunc ab secundis rebus magis etiam solito incauti.' c. 32. 'Cum Etrusci pleni animorum ab pristini diei meliore occasione, quam pugna, in aciem processissent.' Contra tamen Pall. omnes ac *pristini diei*. c. 40. legendum ex Pall. omnibus, 'cum equites procul visi non sine terrore ab dubiis:' vulgo *ac dubiis*. Lib. xxviii. c. 5. 'Sustulerant enim animos Ætoli, cum ab Romana societate, tum post Attali adventum.' Gebh. *Eoque*, pro *eoque ipso*, in solis

tantum Ascensii edd. 1513. et 1516. ac Parisina 1529. obvium fuit; reliquæ, ut et omnes mei, atque Hearnii Oxonienses codd. eoque ipso præferunt, nisi quod quoque ipso Gaertn. eoque ipse Hav. et eo ipso Lipsiens. præferant. Recte itaque ea lectio, quæ a quibusdam male inmutata erat, ab aliis revocata est; ejus rei causam, quam se ignorare Glareanus fatetur, sponte deprehendisset, si vel codd. scriptos, vel vetustissimas edd. consulere operæ duxisset. Præterea in cod. Leid. 1. in quo sæpe litera *m* finalis, linea suprascripta notari solita, perperam pro arbitrio librarii vel addi, vel omitti solet, hoc loco scriptum legitur *ab rē male gestā*: quod primis principiis grammatices adversatum ab aliis postea mutatum est in *ob rem male gestam*, quemadmodum servant Voss. 2. Lov. 3. 4. 5. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. Port. fragm. Hav. Hav. et Hearnii Oxonienses C. B. L. 1. et 2. Sed recte Rhenanus ejus loco restituit *ab re male gesta*, quod superest in Flor. Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 2. Harl. 1. et Oxoniensi N. apud Hearnium. Est autem dictum 'ab re male gesta,' quemadmodum 'ab ira' et similia, de quibus vide ad xxiv. 30. § 1. Potuit etiam esse, ut 'ob rem male gestam' natum sit ex alterius lectionis interpretatione. Vide ad xxvi. 1. § 3. Præterea recte Sigonius ad verba præced. *perculso*, quod servant Harl. 2. Hav. et fragm. Hav. una cum Hearnii Oxoniensibus B. L. 1. et 2. Proxime accedunt Port. et Oxoniensis N. *percusso* præferentes: *perculsa* habent Flor. Leid. 1. Lov. quinque, Voss. 2. Harl. 1. et Oxoniensis C. *perculsam* Gaertn. *percussa* Voss. 1. et Leid. 2. Alibi sæpe 'perensus' et 'perensus' confundi videbimus ad xxxiv. 15. § 2. Denique *ad portam Collinam* habet Hav. Male. Infra vi. 25. 'Castris ante portam positis, ingressus urbem.' Sed ita interdum scribæ peccarunt.

Vide ad xxxvii. 29. § 2. Vox *portam* autem exsulat ab Harl. 1.

Tabernæque clausæ, fiuntque omnia castris, quam urbi, similiora] Pall. membranæ omnes, *tabernæ clausæ fuerunt: omnia castris*. Gebh. Similiter legunt Voss. 2. Lov. 3. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. *fiunt omnia castris*, sine *τῇ* que, Lov. 2. 4. 5. Lipsiens. et Harl. 2. *fiuntque omnia in castris* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. qui tres simul cum Hav. panlo ante *depositi*, pro *dispositi*, præferunt.

CAP. XXXII. § 1 *Tum trepidum civitatem]* Volumen Borbetomagense *Cum trepidam civitatem*. Et potest stare, si quis sententiam continuet. Subinde vero sic Livius loquitur, ut lib. proxime sequenti c. 16. 'Jamque Romani, desperata ope humana, fata et Deos spectabant, quum legati ab Delphis venerunt, sortem oraculi adferentes.' Rhen. Rhenanus indicat, eam lectionem probari posse, si hæc verba cum ultimis proximi capitis continuantur: *quam urbi, similiora, quum trepidam civitatem dictator, &c.* Et sane *Cum trepidam civitatem* habent etiam Flor. Voss. 1. Leid. 1. Port. a m. pr. et Lipsiens. Vide ad Epit. Liv. lib. XLVIII. circa finem, unde has voces passim confundi solere constat.

Ad concionem advocatam increpuit] *Ad contentionem* Leid. 1. De quo errore, sapius a librariis commisso, vide ad iv. 6. § 4. Tum *vocavit* Lov. 2. quem, solum hanc scripturam exhibentem, audiendum non censeo. Vide ad xxvi. 48. § 13. Præterea *increpavit* Lov. 2. et primæ edd. pro quo deinde Aldus substituit *increpuit*. Et recte. Non modo enim ita præferunt omnes, quibus usus sum, codd. manu exarati; verum etiam, hac forma veteres in significatione objurgandi eo verbo usos esse, docuit Vossius Gramm. v. 20. Quin et ita apud ipsum Livium occurrit xxiv. 17. 'Adeo graviter est ab consule

increpitis, ut per eum stetisse diceret, quo minus accepta ad Cannas redderetur hosti clades:’ nbi vide. Similiter, licet ‘discrepavit’ nsitanti sit quam ‘discrepuit,’ illud posterius tamen Ciceroni reddendum de Orat. III. 30. ‘Nihil sane ad rem pertinet, si qua in re discrepaverit ab Antonii divisione nostra partitio:’ ita enim non tantum exhibet cod. Traject. sed insuper Non. Marcell. in cap. De contrariis generibus verborum, probaturus veteres *discrepuit*, pro *discrepavit*, dixisse, laudando eundem Ciceronis loco, non aliter suo tempore ibi scriptum fuisse, satis indicat.

§ 2 *Quod animos ex tam levibus fortunæ momentis suspensos gererent*] Legendum ex Pall. tribus ac Camp. ed. *levibus momentis fortunæ*. Lib. II. c. 7. ‘Tam levi momento mea apud vos fama pendet.’ Gebh. *Tam levibus momentis fortunæ* etiam Lov. 2. 3. 5. Harl. ambo, Gaertn. Lipsiens. Leid. 2. Hav. et fragm. Hav. Reliqui codd. ordinem receptum tuerentur. Deinde *gereret* Leid. 2. Quod forte præcedens ‘civitas’ requirere sibi persuasit indoctus librarins. Verum quum per vocabulum ‘civitas’ hic indicentur cives, potuit etiam Livius ei tamquam colectivo verbum plurale addere. Ita XXVI. 18. ‘Mæsta itaque civitas in campum descendit, atque in magistratus versi circumspiciunt ora principum.’ XLIII. 7. ‘Exposuit civitatis primum suæ benefacta, et vetera, et ea, quæ Persei bello præstitissent.’ Præterea quos ex tam levibus Lipsiens. Voces *animos ex tam levibus* desunt in Lov. 2.

Veientem hostem septies victum] Idem pro *septies* reposuerunt *sexies*, quod continuo sequatur, ‘septimam infelicem defectionem.’ At non difficile fuerit ex Livio ostendere, novies cum Veientibus hactenus conflictatum: at pugnas post amissum Cremeræ præsidium pro nna supputare

videtur. Appius autem libro quinto c. 4. ait, Veientes ‘septies rebellasse.’ Glar. Quid si legatur *toties*? ut in plerisque antiquis libris legitur, præsertim cum sæpius, quam sexies, victi Veientes sint. Sigon. Ms. *sexiens*. Sigonius legit *toties* ex quibusdam vet. libris. Lego *sexcenties*, proverbiali forma, ut v. 4. ‘Agros nostros millies depopulati sunt.’ Klock. Solus Pal. 2. *hostem totiens victum*: quod avidissime apprehendens Sigonius nihil eo certius esse pronunciat. Sed eandem lectionem reperi in Campani ed. Andreas edidit *hostem septies victum*. Sed stare posse existimo vulgatam lectionem, *inducias ruptas; septimam infelicem defectionem*, ut mox loquitur ipse Livius. Gebh. *Toties*, vel *totiens victum* Voss. 1. in margine, Leid. 2. Lov. 1. 2. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. Hav. et Oxonienses B. L. 1. et C. apud Hearnium: *sexies* autem, quod reliqui codd. exhibent, primus recepit Aldus, quum priores, præter Campan. Gebhardo memoratum, præferant *septies*, quæ scriptura in nullo mihi cod. obvia fuit. Mox voces *quam oppugnatas* non adparent in Gaertn.

§ 3 *Eisdem et Romanos et hostes esse, qui per tot secula fuerint*] Pal. 2. *Eisdem et Rom. esse, et hostes*. Gebh. In eundem ordinem voces digeruntur etiam in Hav. *Eisdem et Romanos hostes esse*, una voce omisa, non recte præfert Flor. Deinde *qui per tot secula fuerunt* perperam Hav. et Harl. 2.

Se quoque eundem dictatorem Mam. Æmilium esse] *Set quoque eundem* Lipsiens. Tum vox *eundem* deficit in edd. Rom. 1472. et in Parm. 1480. vox autem *dictatorem* in Leid. 2. Deinde *M. Æmilium esse* habent Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. quinque, Lipsiens. Gaertn. Port. Hav. et fragm. Hav. Vide ad cap. præc. § 5.

Qui antea Veientium Fidenatiumque]

Qui ante Flor. Voss. 2. *Leid.* uterque, *Lov.* quinq., *Harl.* 2. *Gaertn.* Klockian. *Port. Hav.* fragm. *Hav.* Hearnii *Oxoniensis B.* omnesque edd. usque ad *Gronovianam* 1678. quæ prima antea recepit. Sed quum prius in plerisque codd. supersit, et lectionis mutatae nulla ratio reddatur, alterum revocavi. Mox ad *Numentum Lov.* 5. et *Port. ad Momentum Harl.* 1. et *Hav.* Vide ad cap. 22. § 2. Deinde *fuderat*, pro *fuderit*, *Lov.* 5.

§ 4 *Magistrum equitum A. Cornelium eundem in acie fore*] *Magistratum equitum Hav. M. equitum Gaertn.* Deinde *A. Cornelium Cossum Lov.* 5. *Lipsiens. Port. Hav.* et apud *Hearnium Oxoniensis B.* Tum *eum in acie fore Lov.* 2.

Qui priore bello tribunus militum, &c.] *Muretus Var. Lect.* xv. 14. putat, quum *Livius* supra hoc lib. c. 20. multis argumentis docuerit, errare eos qui tradunt *A. Cornelium Cossum* tribunum militum secunda opima spolia *Jovis Feretrii* templo intulisse, hic vero *Mam. Æmilium* dicentem faciat magistrum equitum *A. Cornelium* eundem in acie fore, qui priore bello tribunus militum spolia opima in *Jovis Feretrii* templo suspenderit, eum parum considerate locutum, et inter se pugnancia in historiam retulisse. At enim defendit *Jac. Perizonius* in *Animadv. Histor.* c. 7. p. 289. ac docet, ex tota narratione liquere, *Livium* quidem, ut *Augusto* gratificaretur, retulisse illa, quæ de hac re *Augustum* dicentem audiverat, ejusque sententiam nonnullis argumentis adstruere conatum fuisse; non obscure tamen subindicasse, se potius in alia omnia abire, atque in ea opinione esse, spolia opima a *Cosso* relata fuisse ante consulatum, quum tribunus militum foret; idque etiam ex hoc loco patere, ubi oratione in historiæ suæ ornamentum a se composita, (in qua verisimilitudinem religiosissime sequi ac servare

debit,) inducit dictatorem de suo antea tribuno militum, nunc magistro equitum narrantem, eum in tribunatu militari, *Larte Tolumnio Veientium* rege occiso, spolia opima in *Jovis Feretrii* templo dedicasse. Idem etiam ex eo colligi posse, quod c. 30. cum serie rerum ad ipsum *Cossi* consulatum deducitur, nullam *Tolumnii*, nullam omnino opimorum spoliolorum tunc temporis a *Cosso* relatorum mentionem faciat, sed quatuor annorum spatium uno capite concludat, et sicut proxime superiore anno ‘nihil dictu dignum actum’ esse, sic illo *Cossi* nihil, nisi siccitatem, sterilitatem, ac morbos, memoret: tantum etiam tunc ‘*Veientes* in agrum Romanum excursiones fecisse,’ sed de qua injuria sequente demum anno res repetitæ sint, et tertio anno, quo *Cossus* fuit magister equitum, bellum cum iis gestum, initiis parum felicibus, sed exitu felicissimo. Si caput hoc *Animadv.* *Histor.* *Perizonii* legisset, aut ejus lecti meminisset *J. Clericus*, ea, quæ ad hunc locum *Livii* notavit, tuto omisisset, vel simul addere debuisset rationem, cur *Perizonii* defensionem *Livianam* probare nollet. Alio ordine *qui tribunus militum priore bello Lov.* 3. Vocula *qui* non adparet in *Lipsiens.*

Larte Tolumnio rege Veientium in conspectu duorum exercituum occiso] *Larce Lov.* 2. et fragm. *Hav.* *Larcio Voss.* 2. *Latore* Klockian. *Lartet Columnio Flor.* Sed ultima litera τού *Lartet* quasi varians lectio adscripta fuisse videtur, ut indicaret librarius, se vocem sequentem *Columnio* etiam per literam *T* initialem scriptam reperisse. Tum *Columnio Voss.* 2. *Columnio Gaertn.* *Colūpnio* fragm. *Hav.* a m. sec. *Columnio Lov.* 2. *Tolumpnio Lipsiens.* *Tolumnio Lov.* 3. *Tolumnio Leid.* 2. et *Lov.* 5. *Tolumnia Leid.* 1. Vide hoc lib. ad c. 17. § 1. Tandem *rege Veietum Leid.* 2. *Priscian. Gramm.* v. 615. ‘*Lar*, quando sig-

nificat κατοικίδιον θεόν, laris facit genitivum : sin autem imperatorem Veientorum, Lartis, quem mactavit. Cossus. Et testis est Ovidius in Epigrammatis, sic dicens, 'Larte ferox cæso Cossus opima tulit.' Livius in iv. ab urbe condita : 'Larte Tolumnio rege Veientorum.' Sed vox *Veientorum* nihili est. A nomine enim urbis Veiorum formatur vel Veiens, vel interdum Veientanus, non autem Veientus.

Spolia opima Jovis Feretrii templo intulerit] Pal. 2. *in templo tulerit*. Gebh. *spolia optima* Voss. 1. a m. pr. Gaertn. et Lov. 1. Vide mox hoc c. ad § 11. Vox *opima* deficit in Lipsiens. Deinde vox *Feretrii* deest in fragm. Hav. a m. pr. *Feretrii Jovis* habet a m. sec. Denique *in templo intulerit* fragm. Hav. *templo tulerit* Hav. *templo optulerit* Lov. 4.

§ 5 *Proinde memores, secum triumphos*] *Proin memores* Pall. 1. ac 3. Gebh. Libri meliores, *Proin memores*. Ita sæpe eorundem auctoritate dein, pro deinde, restituimus. J. F. Gron. Libri nostri omnes τὸ *Proinde* servant. At, se *Proin* in Oxon. B. et L. 1. ac 2. vidisse, auctor est Hearne. *Dein*, pro deinde, sæpe in Livio auctoritate meliorum codicum revocari, vidimus ad iii. 3. § 6.

Secum spolia, secum victoriam esse] *Spolia secum* Voss. 1. et Leid. 2. qui iidem codd. etiam τὸ *esse* ignorant. At *secum* priori loco deest in Lov. 1. in quo etiam τὸ *esse* non adparet.

Septimam infelicem defectionem. Arma caperent : simul] Ita perperam distinctus circumferebatur hic locus, quem nunc ex æquo adjuvare non destiti. Jac. Gron. Distinctio, quam merito Jac. Gronovius culpat, in una tantum patris ejus postrema ed. obvia mihi fuit. Paullo ante *fidutias ruptas*, pro *inducias rup.* perperam Klockian.

§ 6 *Simul castra castris conjunxissent*] *Castris junxissent* Voss. 1. in

ejus margine emendatum est *castris cum junxissent*, quæ eadem scriptura etiam superest in Leid. 2. Lov. 1. 3. et fragm. Hav. eodem errore scribarum ; ac notavimus iv. 24. § 7. Ut autem scribæ ita hic errarent, ea causa fuisse videtur, quoniam non adverterint, *simul* pro 'simulac' poni, quod ipsum multis aliis locis ipsis fraudi exstitit. Vide vi. 1. § 6.

Nec sceleratissimis hostibus diuturnum ex ignominia exercitus Romani gaudium fore] Alio ordine nec *diuturn. ex ign. ex. Rom. sceler. host. gaud. fore* Lov. 4. *diuturnum gaud.* Lipsiens. a m. pr. et edd. principes, pro quo Aldus *diuturnum* primus recepit. Et ita præferunt omnes codd. mei. Alibi sæpe hæ voces in scriptis confunduntur. Vide quæ notantur ad Livii xxviii. 24. § 6.

§ 7 *Et populum Romanum intellecturum, quanto melius de republica meriti sint*] Pal. 2. *promeriti*. Gebh. *Vocula et non est* in Lov. 5. Tum *intellecturum fore* Lov. 4. Deinde *promeriti sint* etiam Hav. *meriti sunt* Leid. 2. Mox qui se dictatorem tertio dixerunt Hav.

Quam eos, qui ob ereptum] Dele istud *eos* : sin minus, solæcismus fuerit, *melius meriti sunt, quam eos*. Itaque lege *quam qui ob*. T. Faber. *Eos* constanter superest in omnibus scriptis. Faveo tamen Fabro eam vocem delendam censenti. Librariis ellipsis pronominis demonstrativi displicuit ; ideoque, nullo respectu ad præcedentia habito, id Livio reddere conati, turpem solæcismum commiserunt. De ellipsi hac vide ad xxiii. 15. § 4.

Qui ob ereptum censuræ regnum labem secundæ dictaturæ suæ inposuerint] Latinissime : quia tamen Pal. 2. *qui se obreptum*, ac Pal. 3. *labe* ; putant amici quidam leg. *qui se ob erep. cens. regn. labe secundæ dictaturæ inusserint*. Gebh. *Qui obreptum censuræ regnum* Hav. Et ita est in Lov. 5. nisi quod ejus librarius vocem *qui* omiserit : qui

ob rectum Lipsiens. in contextu, qui ob erectum Lov. 2. et fragm. Hav. Vide ad Livii III. 5. § 7. qui ob eruptum Gaertn. Vide ad cap. seq. § 6. Deinde labem sic dictaturæ suæ imposuerunt Hav. qui et paullo ante dixerunt habuerat. At imposuerunt hic legunt etiam Voss. 2. Gaertn. Lov. 3. 4. 5. Port. et fragm. Hav. licet antea recte dixerint dedissent. Omnes has lectiones, etiam quas Gebhard, ex Mss. Pall. protulit, librariorum errore natas puto; ideoque amicis ejus qui se ob erept. cens. regn. labe secunda dictatura inusserint legentibus, adsentiri nequeo. Certe illud se non nisi in uno, eoque interpolato passim et pessimæ fidei, codice invenit: labe vero inde natum puto, quoniam nota literæ m, quæ literæ præcedenti inponi solet, adpingi neglecta sit; quod infinitis locis evenire solet. Præterea, 'innrere alicui maculam,' 'notam,' 'ignominiam,' similiaque recte dici, constat ex illis quæ Gronov. notat ad IX. 3. § 12. at 'inurere aliquem nota,' 'macula,' 'ignominia' alibi nondum notavi. Verum licet ea locutio in usu foret, putarem nimis emphaticam esse, quam ut Mam. Æmilius fateatur, labem dictaturæ suæ secundæ 'innotam' esse, quo multo levius est, eam 'inpositam' esse. Ita 'inponere contumeliam' dixit Sall. in Cat. c. 48. 'Ipsam Crassum ego postea prædicantem andivi, tantam illam contumeliam sibi ab Cicerone inpositam: ubi locutionem illam aliis exemplis illustravit Corte. Vide etiam Wassium ad eundem locum. Cic. pro Quinct. c. 31. 'Obsecrans per Deos immortales, ut aut secum jure contenderent, aut injuriam sine ignominia sibi inponerent.' Ipsum autem 'inponere labem' obvium est apud Curtium VII. 7. 'Quæ subinde nuntiata sunt regi, continuæ felicitati rerum ejus inposuerant labem.'

§ 8 Mille et quingentos passus citra

Fidenas castra locat] Mille et centum passus Lov. 5. M. et LV. passus Lov. 3. mille et quingenta passus Leid. 1. Harl. 2. Port. et Hav. vel Vgentos in Vginta, vel IO. in L. abiit. Vide ad XXXVII. 50. § 11. M. et A. Cossus citra Fidenas Flor. et Lipsiens. Origo erroris illa est, quod librarii non intellexerint notam numeri quingenarii, et pro M. et IO, vel M. et D, dederint M. et A. vel M. et a, quomodo est in Lov. 1. eodem nempe errore quo ac pro IOC, vel DC datum erat III. 62. § 8. Corruptus X. et a passus est in Klockian. Sed numeri millenarii nota ∞ sæpius in X corrumpi solet. Vide ad XXXIII. 14. § 5. Alii deinde per literas singulares M. et A. prænomina Marcus et Aulus indicari existimantes passus in Cossus mutandum arbitrati sunt. Pessime ita exhibet ed. Rom. 1472. 'profecti Mamercus et Æmilius mille passus citra Fidenas castra locant, dextra montibus, læva Tiberi amne septi.' Et ita etiam est in ed. Parm. 1480. nisi quod habeat Cornélius, pro Æmilius. Deinde circa Fidenas Hav. et Lov. 4. in contextu, errore etiam alibi obvio. Vide ad XXI. 48. § 6. Tota vox citra exsulat ab Harl. 1. quemadmodum verbum locat ab Hav.

Læva Tiberi amne septus] Anne septus est Voss. 2. et fragm. Hav. Sed verbum non est necesse. Tyberiane septus Lipsiens. Scriptum fuerat Tyberī ānc; omissa autem nota literæ m, voces duæ male coalnere.

§ 9 T. Quinctium Pennum legatum occupare montes jubet] Tum Quintium Voss. 2. et Lov. 3. Prænomen Quinctii deerat a m. pr. in fragm. Hav. Deinde Pænum Voss. 1. Lov. 2. Harl. ambo, Lipsiens. Hav. et Gaertn. Pænum Leid. 1. Pennum Voss. 2. Lov. 3. 4. 5. Port. et fragm. Hav. Pennum Leid. 2. et Lov. 1. Vide hoc lib. ad c. 26. § 2. Postea montes occupare, transpositis vocabulis, Hav. In verbis seqq. u tergo, pro ab tergo, est in

Voss. 2. Leid. 2. Lov. 1. 4. Gaern. et edd. vetustis.

§ 10 *Etrusci pleni animorum, ac pristini diei meliore occasione, quam pugna] Lege vel repugnantibus omnibus testimoniis veteribus ab pristini: ut sit dictum pleni animorum ab pristini diei occasione meliore.* Quomodo dictum est etiam 'exercitum perculsum ab male re gesta,' et 'mœstam civitatem ab male re gesta,' et ejusmodi alia multa. *Sigon.* 'Pristinus dies' non est is qui proxime præcessit hunc diem: nam plures dies inter hunc et enim, quo Etruscis oblata erat occasio bene pugnandi, intercesserunt; ut ex iis quæ hoc et superiore capite narrat Livius, liquet. Eodem modo 'pristinum diem' dicit ix. 23. in oratione Fabii ad milites: 'Non frustrabor ego vos castra hic relinquendo, in quæ infecta victoria, sicut pristino die, vos recipiatis:' nam et ibi aliquot dies inter pugnam anticipem et eam diem, quo hæc dicta sunt, interjecti fuerant, quibus Fabius suos intra vallum continuerat, ut dicit Livius. Suetonius tamen aliter videtur dicere 'pristinam noctem' in Aug. c. 94. 'M. Cicero somnium pristinae noctis familiaribus forte narrabat:.' 'pristina nox' enim ibi vix aliter accipi potest, quam de ea quæ præcesserat diem, quo Cicero somnium suum familiaribus narrabat. Sed mihi suspectum est, et putem pro *pristinae noctis* potius legendum esse *proximæ noctis*: ut apud eundem in Cæsare c. 7. 'Confusum eum somnio proximæ noctis.' Sall. Jug. c. 113. 'Nocte ea, quæ proxima fuit ante diem colloquio decretum.' *Duk.* *Ac pristini diei* in tribus Pall. constanter superesse, iisque invitis ab *pristini diei* verum esse, monet Gebhardus ad lib. hujus c. 31. § 9. *ac pristini diei* servant etiam ex meis Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. quinque, Lipsiens. Harl. 2. Gaern. Port. Hav. et fragm. Hav.

In Harl. 1. tantum et Klockian. *ab pristini diei* erat; quod sibi quoque in Oxon. B. L. 1. et 2. obvium fuisse, Hearne monuit. Ita v. 47. 'Inde intentiores utrimque custodiæ esse, et apud Gallos, quia vulgatum erat, inter Veios Romanque nuncios commeari, et apud Romanos ab nocturni periculi memoria:.' ubi vide iterum Rhenan. Adde quæ notantur hoc libro ad c. præc. § 9. Præterea *actione*, pro *occasione*, Lipsiens. in contextu; quod recte in margine emendatur. Ceterum C. Bonifacius in Epist. ad Eliam Putsch. scripta x. Febr. a. 1603. cujus excerptum mecum communicavit P. D. Longolius, testatur, se in codice suo reperisse *Veientes pleni animorum et meliore occasione, quam pugna pristini diei freti.*

Evasisse in jugum propinquum arcis Fidenarum] *Evasisse jugum* Lipsiens. quod sensu contrario notaret ex jugo digressum esse. Sed præpositio *in*, quæ forte per compendium i scripta fuit, intercepta est a prima litera vocis seq. *jugum*. Vide ad Epit. Liv. lib. LXXXV. De locutione 'evadere in jugum,' 'in muros,' vide hoc lib. ad c. xxxiv. § 1. Deinde *arcis Fidenarum* scriba Flor. dubium relinquens, utrum *Fidenarum*, an *Fidenatium*, vel, ut interdum corrupte scribi solet, *Fidenatum* legere voluerit. Sed *arcis Fidenatium* dederunt Lov. 2. 3. Harl. 2. Lipsiens. Gaern. et Hav. Alterum tamen *arcis Fidenarum* malo. Paulo ante in *aciem præcessissent*, pro *in ac. processissent*, Lipsiens. Perperam. Ita alibi peccari, videbimus ad XLIV. 5. § 6.

Aciem instructam pleno gradu in hostem inducit] Pall. 1. ac 3. *plano gradu*. Gebh. *Plano gradu* etiam Voss. 2. et Lov. 3. Voces illas passim a librariis commutari in Mss. olim ostendi ad Sili Ital. III. 532. Hic vero *pleno gradu* verum est. Infra ix. 45. 'Prima luce Romani signis prolatis in acie consistunt, et, ubi nemo ob-

vius ibat, pleno gradu ad castra hostium tendunt.' xxxiv. 15. 'Signa præ se ferri, plenoque gradu ad castra hostium obpugnanda succedere jubet:' et c. 16. 'Secundam legionem, ceteris omnibus effusis ad sequendos hostes, pleno gradu sub signis compositam instructamque subire ad portam castrorum jussit.' Sall. in Jug. c. 98. (aliis 103.) 'Dein cunctos pleno gradu in collem subducit:' ubi vide Wassium ac Cortium. Cic. ad Famil. xii. 16. 'Nam illum paratum, ut video, et ingressum pleno gradu cohortari non intermitteremus:' ubi Manutium etiam eadem Livii exempla observasse video. Quintil. Declam. iii. 2. 'Si fors ita tulerit, ibit ad pœnam pleno gradu, tam paratus mori pro pudicitia, quam occidere:' ubi videndus Burmann. Quibus adde Broekhus. ad Propert. El. iv. 10. vs. 36. Quid autem sit *pleno gradu* exponens Doujatius, inquit, 'id est, nec cursu effuso, nec lento passu, sed militari gradu, et paullo grandiore:' ubi minus recte 'gradum militarem,' et 'gradum plenum' confundit, quos tamen distinguit Vegetius de Re Milit. i. 9. loco jam a viris doctis passim laudato: 'Militari ego gradu viginti millia passuum horis quinque duntaxat æstivis confienda sunt. Pleno autem gradu, qui citatior est, totidem horis viginti quatuor millia peragenda sunt. Quidquid addideris, jam cursus est, cujus spatium non potest definiri.'

§ 11 *Ne injussu pugnam incipiat*] Probo. Alii tamen codices *injussus* dum habent, perperam esse existimo. Lib. vii. c. 12. 'Se injussu dictatoris aut dimicatos, aut agmine Romam ituros.' Gebh. *Injussus* ex meis præferunt Lov. 3. et Voss. 2. quod recte Gebhardo displicuit. Plura vide ad vii. 12. § 12.

Se, quum opus sit, equestri auxilio signum daturum] Legendum *equestri vexillo*. Nil verius arbitror. Nam

tunc temporis et multo citius, vexilla equitum erant res nota. *T. Faber*. *Vexilla* equitum fuisse Lipsius de Milit. Rom. iv. Dial. 5. docuit ex Livii viii. 39. 'Vexilla se suorum parmasque cernere equitum.' Adde hoc lib. c. 38. 'Sequimini pro vexillo ensipidem meam. Ostendite Romanis Volscisque, neque equitibus vobis ullos equites, neque peditibus esse pedites pares.' Nihilominus, pessime Fabrum *equestri vexillo* conjecisse, contra omnium codicum in vulgatam scripturam consentientium auctoritatem, existimo. Quid enim? an omnes equites totius exercitus, adeoque, ut tempora hæc ferebant, duarum legionum, quibus præerat magister equitum, sub uno erant vexillo? quum tamen unicuique legioni sua esset aquila. Certe in Livii laudato loco ex lib. viii. *vexilla*, non *vexillum*, *equitum*, memorantur. 'Equestre auxilium' autem est auxilium, quod equites ferebant. Ita 'equestris terror' est, quem equites inferunt, xxvii. 42. 'Jam primos occupaverat equestris terror.' 'Fremitus equestris' ex emendatione Gronovii xl. 31. 'Ubi primum fremitum equestrem audivit, avertit equos, et castra repetit:' ad quem locum plura vide. Fabri conjectura merito etiam Doujatio displicuit. Insuper *sed quum opus sit*, pro *se quum opus sit*, Lov. 1. Voss. 1. et Leid. 2. Præterea distinctione mutata ita interpungendum monuit Coetierius in margine exemplaris sui: *se, quum opus sit equestri auxilio, signum daturum*.

Tum ut memor regie pugnae, memor opimi doni] *Tum et memor* Hav. et Lov. 5. a m. pr. errore operarum, qui has voculas sæpissime confuderunt. Vide ad xxi. 28. § 8. *Tamen ut memor* Lipsiens. Vide ad xii. 17. § 5. Sed vocula *ut* abest a fragm. Hav. quam interceptisse videtur proxime præcedens vocula *tū*, id est *tum*. Vocabulis transpositis *ut tum memor*

Lov. 4. *tum, ut memores regiæ pugnae* perperam præfert Harl. 1. Deinde *optimi doni* Lov. 1. Leid. 2. et Voss. 1. a m. pr. quomodo etiam alibi librarii peccarunt. Vide hoc cap. ad § 4. et ad lib. xxxviii. 8. § 9. Mox *Romuli ac, pro Romulique ac*, Hav. Sed nec ipsum illud probandum esse, evincunt, quæ de more Liviano dicta sunt ad ii. 31. § 1.

§ 12 *Prædonem Veientem, ruptores induciarum*] *Prædonem ingentem Veientem* Oxon. N. apud Hearnium. Et ita præfert Voss. 1. a m. pr. sed omnino vox *ingentem* nata est ex sequenti *Veientem*. Hinc recte in Voss. 1. deleta est; pro qua primo margini adscriptum fuit *imparem*, quæ et ipsa dictio eodem jure postea inducta est. Ceterum *imp. Fid. prædonem, Veientes rupt. induc.* præferunt Voss. 2. et Lov. 3. quorum librariis displicuisse videtur, quod *τοῖς prædonem Veientem* numero singulari subjiciatur numero plurali *ruptores*. At non animadvertunt *ruptores induciarum*, et quæ sequuntur, ad *Fidenatem* et *Veientem* simul pertinere. *Induciarum ruptores* trajectis vocibus Leid. 2. et Lov. 1. Paulo ante etiam *ingenti inpetu* alio ordine Gaertn. Deinde *const'ngunt, pro confligunt*, Lov. 5.

Factis simul dictisque odium explet] Particula *simul* abest ab Harl. 2. et Hav. Male. Vide ad xxxiii. 12. § 2. Præterea *explent* Gaertn. Sed male. In verbis proxime præcedd. *appellans*, pro *compellans*, Lov. 4. aliis omnibus invitis. Auctor ad Herenn. i. 14. 'Minus quidam nominatum Accium poetam compellavit in scena.' Quod ii. 13. ita exprimit: 'P. Mucius eum, qui L. Accium poetam nominaverat, condemnavit.'

CAP. xxxiii. § 1 *Concusserat primo statim concursu hostem, quum repente patefactis Fidenarum portis*] *Excusserat* Klockian. *Concusserat primo statim egressum hostem* *Fid. patef. portis* multipliciter corruptus Hav. *Fidena-*

tis portis Lov. 1.

Nova erupit acies] Volumen Borbetomagensis *nova erumpit acies*. Rhen. Pall. Mss. tres *erumpit*. Gebh. *Erumpit* etiam Gronov. 1665. in contextum recepit. Et ita præferunt omnes nostri, nisi quod *erupit* sit in fragm. Hav. a m. sec. *irrupit* in Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Hearnius, notando ex Oxoniensibus codd. B. et C. *erupit* habere, tacitus innuit reliquos *erumpit*, quomodo ipse quoque ediderat, legere.

Inaudita ante id tempus inusitataque] Vossianæ membranæ *invisitataque*. Ut et v. 17. 'Gentem invisitatam, novos accolas.' J. F. Gron. *Invisitataque* præterquam in Voss. 1. a Gronovio laudato, invenit etiam in Leid. 1. Lov. 1. Lipsiens. et Klockian. Ita se etiam in Ms. suo invenisse Lipsius testatur Epist. Quæst. ii. epist. ult. Eamdem vocem aliquoties alibi adhuc Livio Gronov. reddidisse, et tamen adhuc loca quædam superesse, ubi similiter restituenda videatur, dicam ad v. 35. § 4. *Inustaque*, pro *inusitataque* vel *invisitataque*, perperam Hav.

§ 2 *Ignibus armata ingens multitudo facibusque ardentibus*] Diu est, quod suspicatus sum, legendum *anguibus armata*. Quid enim 'ignes' aliud quam 'faces?' aut si aliud quid, cur non adjecit differentias? Nimirum quum infra sequatur 'velut fanatico instincta cursu,' apparet præcessisse habitum furialem. At enim Furia crines omnes habent serpentinæ, sed et anguibus armantur manns: de qua re et nos non pauca ad Livii vii. 17. bello videlicet Faliscorum. *Grut. Anguibus*, pro *ignibus*, in Livio legendum esse, existimat etiam Rupertus ad Flori i. 12. § 7. Ita conjiciendi, certe Rupertus, causa exstitit, quod Florus, d. l. historiam hanc narrans, ita tradat: 'Fidenæ, quia pares non erant ferro, ad terrorem movendum faci-

bns armatæ, et discoloribus, serpentum in modum, vittis, furiali more processerant.' Faciam tamen cum Dukero, qui ad eundem loc. Flori pronunciat, conjecturam Gruteri et Ruperti in Livio non admittendam videri. Sane non modo omnes codd. stant pro recepta lectione, verum etiam Frontinus, strategema hoc Fidenatum recensens, 'faces' tantum, non 'angues' etiam, memorat II. 4. ex. 19. 'Idem Veientes et Fidenates facibus arreptis fecerunt:' ad quem locum recte Oudendorp. probat sententiam Salmas. ad Flori loc. laud. existimantis, Florum Fidenatum et Faliscorum factum confudisse. Quod vero Gruterus 'ignibus' non recte 'faces ardentes' subjici posse existimet, quoniam nihil differant, mihi aliud videtur. Primo enim in genere Livius multitudinem Fidenatum 'ignibus armatam' fuisse narrat, addit deinde qualis ignis fuerit, 'faces' nempe 'ardentes;' Fidenates ignem gestasse in facibus ardentibus. Ita Ovid. Am. El. I. 6. 57. 'Aut ego jam ferroque ignique paratior, ista Quam face sustineo, tecta superba petam:' ad quem locum videndus est Birmann. Neque etiam ex eo, quod subjungitur 'FANATICO instincta cursu,' eadem conjectura probari, vel inde adparere potest præcessisse habitum furialem. 'Fanaticus' enim est numine deorum adflatus. Vide Dukerum ad Flori III. 19. § 4. Hinc 'fanaticum carmen' xxxviii. 18. 'Galli Matris Magnæ a Pessinunte obcurrere cum insignibus suis, vaticinantes fanatico carmine.' Et licet maxime voces 'fanatico instincta cursu' habitum furialem indicarent, non tamen inde adpareret, omnibus Furiarum insignibus, adeoque anguibus etiam, armatam Fidenatum multitudinem fuisse. Ita in loco Taciti, a Ruperto laudato, Annal. XIV. 30. 'Stabat pro litore diversa acies, densa armis virisque, inter-

eursantibus feminis: in modum Furiarum veste ferali crinibus dejectis faces præferebant:' ubi, licet expresse 'Furiarum' meminerit, attamen nulla 'anguium' mentio obcurrit. Locum itaque sanum nulla conjectura tentari præstat. Ceterum *fascibus*, pro *facibus*, præferunt Lov. 3. et Port. a m. sec. invitis non modo reliquis codd. sed et aliis historicis, qui Fidenatibus 'faces' tribuunt. *Conjunctio que deficit* in Lov. 4.

Velut phanutico instincta cursu] *Legge fanatico* ex Pall. 1. ac 3. editionibusque antiquissimis. *Gebh.* Vide Dausquei. Orthogr. parte II. in voce 'Fanum.' Ita lapis apud Gruter. p. CCCXIII. num. 1.

Q. CAECILIO. APOLLINARI
FANATICO. DE. AEDE
BELLONAE. PVLVIN
CVIVS. MONITO. IASTA
IN. AEDE
BELLONA. IN. LVCO
DICATA. EST.

Vide etiam fragmentum marmoris apud Gruter. p. DCLIV. num. 6. Ceterum *fanatio instructa cursu* Hav. Sed alibi 'instinctus' et 'instructus' confundi solent. Vide ad Livii IX. 40. § 7. *Fanatico intacta cursu* Voss. 1. pro quo in margine emendatum est recte *instincta*. Præterea *velutifanatico* Voss. 1. qui mox etiam *hostem ruit* præfert, pro *in hostem ruit*.

Romanos parumper exterruit] *Pur. Rom. ext.* Lov. 4. *Rom. parum ext.* Leid. 2. reliquis dissentientibus, qui vulgatum defendunt. Et alibi sæpe Livius ea voce usus est: ut II. 10. 'Cum his primam periculi procellam, et quod tumultuosissimum pugnae erat, parumper sustinuit.' v. 38. 'Parumper subsidiarios tutatus est locus:' ubi in uno cod. idem error committitur. XLV. 12. 'Obstupefactus tam violento imperio, parumper quum hæsitasset, Faciam, inquit, quod censeat senatus.'

§ 3 *Tum dictator, magistro equitum*

equitibusque, tum ex montibus Quintio adito] Magistro equitum equitibusque signo dato, tum ex montibus Port. Sed verba signo dato primo ad marginem adscripta ac desumpta fuisse videntur ex cap. præced. 'Magistro equitum præcipit, ne injussu pugnam incipiat; se, quum opus sit, equestri auxilio signum daturum.' Ex margine autem postea superstitiosa librarii diligentia in contextum inreperunt. *Equitibusque, etiam ex montibus* Lov. 2. et Hav. Utramque lectionem jungens equitibusque, tum etiam ex montibus præfert Harl. 2. Denique vox *Quinctio* deest in Lov. 2. 4. a m. pr. Gaertn. et fragm. Hav. ejus loco et habet Lov. 5. Mox plerumque ciens, pro prælium ciens, est in Leid. 2. præliumque ciens in Lov. 1.

Quod incendio similis quam prælio territum cesserat flammis adcurrit] *Similius* dictum videtur, pro *verisimilius*. Sigon. Hæret intricata sententia. Vir doctissimus Sigonius *similius* pro *verisimilius* positum censet. Ego putarim aliunde inculcatam eam vocem, et sic leg. *quod incendio quam prælio territum*: id est, quod potius incendio, quam prælio, territum. Phrasis est perfrequens antiquis, quam unus Tacitus sexcenties usus reperitur, Plautus, et alii. *Lipsius*, Antiq. Lection. iv. 15. Forte *similius* natum ab interprete. *Grut.* Sigonius, ne nihil hic diceret, ait *similius* positum pro *verisimilius*. Pal. 2. *quod incendio melius, quam prælio*. Interpolatitie. *Lipsius* τὸ *similius* aliunde inculcatum putat, legitque *quod incendio quam prælio territum*; id est, potius incendio, quam prælio territum. *Gebh.* *Similius* Sigonio dictum videtur pro 'verisimilius.' *Lipsius* et *Gruterus* delent. Ms. Pal. *melius*. Cogitabam incendio *verius, quam prælio*. Sic II. 26. 'Tumultus fuit verius, quam bellum.' III. 47. 'Tanta vis amentiae verius, quam amoris, mentem turbaverat.' Sed videtur defendi posse vulgata,

hoc sensu: quod cum magis instar incendii esset, quam prælii, et ignibus potius, quam signis et armis fulgeret, cesserat non nihil territum flammis. *J. F. Gron.* *Lipsii* emendatio inlustrari posset ex illis quæ notantur ad xxxiv. 49. § 10. Sed *Scip. Gentilis* in Apologiam Apul. p. 60. eam rejicit, agnoscens quidem usitam illam figuram honis auctoribus, et jurisconsultis, ut *potius* vel *magis* per ellipsin subintelligatur, quemadmodum A. Augustinus Emend. iv. 8. et alii (vid. *Brisson.* de verb. quæ ad jus pertinent, signific. in voce 'Quam') docuerunt, sed tamen nescio quomodo non satis convenire *Livii* verbis putans: ideoque *Sigonii* expositionem sibi magis placere testatur, et similiter Apul. locutum existimat in Apolog. p. 278. ed. *Elmenh.* 'Quis umquam fando audivit tam similem suspicionem, tam aptam conjecturam, tam proximum argumentum?' in omnibus enim his verbis subaudiendum esse 'veritati.' *Gronovii* conjecturam *verius* probandam censerem, si codicum fide niteretur. Alibi enim passim ita *Livius* loqui solet. Vide ad xxi. 16. § 4. et ad xxii. 23. § 3. *Donjatus*, si conjecturæ locus sit, non minus sibi adrisurum profiteretur *incendio facilius, quam prælio territum*, quod *facilius* paullo minus distat a *similius*. Ei tamen locus dari posse non videtur. Cum *Gronovio* itaque vulgatam lectionem, in quam præter codicem pessimæ notæ Pal. 2. conspirant reliqui omnes, servandam judico. Cornu erat *similius* incendio, quam prælio; eaque causa erat, cur territum cesserat flammis. Pro *accurrit* est *acuit* in Leid. 1. *accurrunt* in Gaertn. *occurrit* in *Klockian.* quæ lectio defendi posset ex illis quæ notantur ad xxxvi. 24. § 4. Verum quum alii omnes vulgatam scripturam servant, eam loco movere non audeo. Solent autem 'accurrere' et 'occurrere' in Mss. commutari. Vide

ad xxiii. 24. § 3.

§ 4 *Fumone victi, inquit, velut examen apum loco vestro exacti*] Ms. Fuldensis *velut examen apium*: ut alibi *civitatum, principium, pro civitatum, principum, et similia. Modius. Examen apium* Flor. *examen apium* Voss. interque, Leid. uterque, Lov. quinque, Klockian. Gaertn. ac Port. quomodo etiam in Pall. 1. ac 3. fuisse memoravit Gebhard. ad ii. 14. § 9. Et ita sæpius in integerrimis codd. scriptum occurrit, ubi nunc vulgo *apum* legitur. Ita apud Columell. lib. ix. de apibus agentem, passim nunc *apum*, nunc *apium* editur: at cod. optimus Sangerman. si non ubique, certe plerisque locis, ubi antea *apum* exstabat, *apium* exhibet. Ita l. viii. in fin. 'Redibimus autem sequenti exordio ad curam silvestrium pecorum cultumque apium.' ix. 5. 'Sive igitur, ut dixi, præterfluens unda, vel putealis, canalibus inmissa fuerit, virgis ac lapidibus adgeretur apium causa.' c. 8. 'Qua cum festucis illitis contigeris apium terga fontem libantium.' Et eodem cap. 'Ut spatium diei habeat, quo exploret commeatus apium.' c. 11. 'Nonnumquam necandus est, cum vetus alveare numero apium destituitur.' c. 13. 'Præcipit apium corpora, quæ, cum ejusmodi pestis incessit, sub favis catervatim enectæ reperiuntur, in solem proferre.' Similiter in Quinctil. Declam. xiii. qui c. 3. *apium* etiam usus est, c. 10. in Leid. 1. et Voss. 2. legitur, *Nisi fallor, esset æstimatio et apium*: ut ibi Burmann. notavit, quum vulgo nunc edatur *apum*. Ita etiam apud Silium Italicum, ex certissima virorum doctorum conjectura, viii. 637. 'Nec densæ trepidis apium se involvere nubes Cessarunt aquilis:' ubi olim etiam plura notavi. Pari modo *parentium pro parentum*, libri scripti præferunt. Vide ad i. 9. § 15. *ætatum*, pro *atatum*, ad i. 43. § 5. *hospitium*, pro *hospitum*, ad ii. 14. § 9.

principium, pro *principum*, ad ii. 27. § 12. *simultatum*, pro *simultatum*, ad ix. 38. § 12. *clientium*, pro *clientum*, ad xxiii. 3. § 2. *civitatum*, pro *civitatum*, ad xxxiii. 20. § 11. et ad xli. 22. § 7. *supplicium*, pro *supplicum*, ad xxxv. 34. § 7. Horum omnium exemplo et codicum optimorum fide, *apium* etiam in contextum recepissem, nisi illud me retinuisset, quod alibi semper aliam formam Livio placuisse viderem. Ita xxi. 46. 'Nam et lupus intraverat castra, laniatisque obviis, ipse intactus evaserat; et examen apum in arbore, prætorio imminente consederat.' xxiv. 10. 'Quin Romæ quoque in ipsa Urbe, secundum apum examen in foro visum, adfirmantes quidam legiones se armatas in Janiculo videre, concitaverunt civitatem ad arma.' xxvii. 23. 'Casini examen apum ingens in foro consedissee:' quibus omnibus locis codd. mei in vulgatum *apum* consentiunt; neque alii suorum dissensum memorarunt. Unus est locus xxxviii. 46. ubi Sigonius ex vet. lib. emendat *Velut apium examina ad crepitum primum missilium avolare*: sed recte Gruterum ibi veterum lectionem *avium examina* vindicasse docebimus. Præterea *fumone, inquit, victi*, transpositis dictionibus, Voss. 1. et Leid. 2. quorum posterior etiam cum Lov. 1. non agnoscit vocem *velut*; ut nec postea solus Leid. 2. *τὸ exacti*. Male etiam *nostro*, pro *vestro*, præferunt Lov. 1. Lipsiens. et Hav. *vestri* Voss. 2. et Lov. 3. Ceterum apes fumo fugari, dicam ad xxxviii. 46. § 5.

Inermi cedetis hosti? Non ferro exstinguetis ignes] Solus sic Pal. 2. Reliqui omnes *exstinguitis*. Gebh. *Exstinguitis* etiam Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. quinque, Harl. ambo, Lipsiens. Klockian. Gaertn. Port. fragm. Hav. et vetustæ, quas vidi, edd. usque ad Vascosan. qui a. 1542. *exstinguctis* recepit, quod reliqui recentiores similiter admiserunt. At

lectio illa in nullo meorum, præterquam in solo Hav. superest. An ita datum dicemus, quod præcedat 'cedetis,' et mox sequatur 'inferetis?' Sed, varia tempora, et quidem præsens ac futurum, passim conjungi, docuit Corte ad Plinii Epist. II. 9. § 6. Præterea supra *ceditis*, pro *cedetis*, habet Port. *inferetis* infra, pro *inferetis*, Lov. 2. et fragm. Hav. *inferetis* Lov. 5. Sed et has lectiones ex eodem fonte profluxisse existimo, ex quo *exstinguetis*. Mox vocula *has* exsulat ab fragm. Hav. Tum *per se quisque*, loco τοῦ pro se q. Lipsiens. quod foret, sponte. Infra XXXIX. 12. 'Non eandem, dicere, si coarguatur ab alio, ac per se fatenti, veniam aut gratiam fore:' ubi alia exempla vide. Quum tamen vulgatum aliorum omnium librorum auctoritate confirmetur, eam etiam scripturam veriore esse nullus dubito: præsertim quum etiam locutio 'pro se quisque' infinitis locis apud Livium obcurrat. Plura ejus exempla notavi, quum 'quisque' numero plurali jungi docui. Vide ad II. 22. § 7. et ad VII. 19. § 2. Adde hoc lib. c. 48. 'Ut pro se quisque jam nec consilium sibi suppetere diceret.' XLV. 6. 'Pro se quisque transire ad Romanos.' c. 36. 'In Galbam pro se quisque probra ingerere:' aliisque locis pluribus.

Si igni, non telis, pugnandum est, ereptas ultro inferetis] Pal. 1. omittit τὸ est. Pal. 3. vero habet *pugnandus*. Fuit, reor, principio *pugnandus* st. Vult autem faces, ereptas Fidenatibus, iisdem impingi: 'Faces partim emissæ excipiuntur, partim vi eripiuntur.' Gebh. τὸ est omittitur etiam in Voss. 2. Lov. 3. Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr. At non *telis* est *pugnandum* alio ordine legit Gaertn. qui etiam præfert *ereptis ultro inferetis*, id est, in eos inferetis, quibus eripuistis. Quomodo dixerit c. 32. 'Spolia opima Jovis Feretrij templo intulerit.' x. 12.

'Nec solum modo vastum hosti relictum, sed castellis etiam vicisque inlatus ignis.' VI. 12. 'Ubi illi vana injecerint missilia, et effusi stantibus vobis se intulerint, tum micent gladii:' ubi vide quæ notantur. Vulgatum tamen non mutandum. Nam pro recepta lectione stant omnes reliqui codd. nisi quod *eruptas* sit in Lipsiens. Vide mox ad § seq. et quod in Voss. 2. Lov. 3. et fragm. Hav. a m. pr. scriptum inveniam *erectas*. Id tamen errori scribarum tribuo, de quo dixi ad III. 5. § 7. Præterea *signi, non telis* Flor. pro *si igni, non tel.* Sed literam initialem s manus 2. postea erasit: quod ferri posset, si verba *igni, non telis, pugnandum est* parentheses notis circumscriberentur. Nihilominus vulgatum præfero. *Signis* etiam est in contextu Lipsiens. pro quo *si igne* dedit manus altera in margine. Male. Vide hoc lib. ad c. 9. § 8.

§ 5 *Et suis flammis delete Fidenas, quas vestris beneficiis placere non potuistis*] Ἡ χάρις ἀλλάξει τὴν φύσιν οὐ δύναται. Ausonius: 'Flectere nativam gratia nulla potest.' Gebh. *In suis flammis delete* Hav. qui etiam præfert *nostris beneficiis*, quum tamen vulgatum firmetur ex addito verbo *potuistis*. Referenda ergo est hæc lectio ad sollemnem librariorum aberrationem, de qua dicam ad XXXIV. 2. § 2.

Legatorum hoc vos vestrorum colonorumque sanguis] Vox prima abest ab Hav. secunda ab Hearnii Oxon. B. apud quem Oxon. N. præfert *Leg. hæc vos vestr.* Deinde *sanguinis* Lov. 3.

Vastatique fines movent] *Fines non venit* Klockian. et Voss. 1. sed *movent* ei in margine posterioris codicis substitutum est. Pro illo *movent* est in Flor. Lov. 5. et Gaertn. obvio lapsu. Aldus etiam in contextu ita ediderat. Sed inter errata deinceps eam lectionem retulit, pro qua revocandum iterum *monet* voluit. Vide ad

IX. 38. § 12.

§ 6 *Ad dictatoris imperium mota cuncta acies*] *Cuncta acies* est tota acies, omnes milites, non tantum pedites, qui cum dictatore pugnam inierant, sed etiam magister equitum cum equitibus suis, et Quinctius legatus, quem ex montibus, qui ab tergo hostibus erant, dictator adiecit. Ita vocem 'cunctus' a Nostro usurpari, videbimus ad XLIV. 1. § 5. Et ea causa exstitit, cur *tota acies* datum sit in Gaetrn. et Harl. 2. quum ita forte pro expositione in margine scriptum invenissent librarii. Sane in Harl. 2. qui, ut dictum est, *tota acies* exhibet, *cuncta* in marginem vicissim rejicitur. Eodem modo etiam 'omnis' pro totus ponitur. Vide ad v. 42. § 1. Et hinc etiam scribæ, ubi *omnis* eo sensu in Mss. invenerunt, interdum ei vocem *totus* subposuerunt. Vide Cortium ad Sall. Jug. c. 13. § 2. Ne vero librarii id hoc loco facerent, deterreri debuissent ingrato sono *mota tota acies*, nisi forte eorum stupor in similibus elegantiam captaverit.

Faces partim emissæ excipiuntur, partim vi eripiuntur: utraque acies armatur igni] *Partim face semissæ* Leid. 2. et Lov. 1. *faces partim amissæ* Flor. et Lov. 4. a m. pr. Vide hoc lib. ad c. 12. § 11. *fasces partim ivisse* Lov. 5. *faces partim missæ* Harl. 2. et Hav. Ita 'mittere tela' est x. 29. 'Postquam nec clamor hostium, nec inpetus, nec tela missa eamdem vim habere visa.' Vide ad xxxviii. 29. § 6. Attamen quum reliquæ membranæ *emissæ* tueantur, id etiam præferendum puto. Tum *vi erumpuntur* Gaetrn. Ita sæpe peccant librarii. Vide ad Epit. Liv. lib. vii. Similiter 'ereptio' et 'eruptio' commutantur vi. 8. § 10. 'ereptus' et 'eruptus' hoc lib. c. 32. § 7. et hoc cap. § præc. Voces *partim vi eripiuntur* desunt in Lov. 5. Hinc vox *igni* deficit in Hav. pro quo *igne* præferunt Lov. 2.

Lipsiens. et Port. Sed male. Vide ad i. 41. § 3. et hoc lib. ad c. 9. § 8.

§ 7 *Magister equitum et ipse novat pugnam equestrem*] *Novare* sæpe idem notat, ac 'renovare.' Vide Nic. Heins. ad Nason. Epist. Heroid. iv. 90. Eo tamen sensu hic capi posse non videtur. Nunc enim magister equitum, cum equitibus a dictatore adiectus, demum pugnare incipit, ideoque 'pugnam equestrem novare,' id est renovare, dici nequit. Id etiam videtur observasse Jac. Perizonius, qui propterea ad marginem Livii adscripsit locum Flori i. 11. § 3. 'Cossum equitum magister exuere frenos imperavit, (et hoc novum) quo acrius incurrerent:' quasi vellet, Livium dicendo *novat* indicare, Cossum consuetam formam pugnae equestris mutasse, eamque novo et antea inaudito exemplo incepisse. Idem strategema Frontinus quidem Tarquinio adscripsit ii. 8. ex. 9. 'Tarquinius adversus Sabinos cunctantes equites, detractis frenis, concitatisque equis, procurrere et percurrere aciem iussit:' adeoque id novum et eo tempore inauditum dici non posset: verum potest nihilominus secundum Livium; qui simile quid de nullo antea narravit, ne de Tarquinio quidem i. 37. ubi tamen bellum ab eo adversus Sabinos gestum, et præcipuam equitum eo bello gloriam, memoravit. Neque etiam Dionys. Halic. in gestis Tarquinii lib. iii. simile ejus consilium retulit. Ita passim 'novare' pro mutare. Infra XLIV. 8. 'Ignarum, belli quæ indies fortuna novaret:' et alibi. *Ipsæ novam pugnam equestrem* habent edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. quasi foret *imperat novam*, id est, insolitam, antea non usitatam, *pugnam equestrem*; nempe 'ut frenos detrahant equis.'

Frenis ut detrahant equis imperat] Td ut abest a fragm. Hav. Quamvis autem ea vocula sæpe post verba imperandi omittatur, ut videbimus ad

x. 41. § 8. hoc loco tamen satis defenditur reliquorum codicum fide. Præterea *jubet*, pro *imperat*, Hearnii Oxon. C.

Et ipse princeps calcaribus subditis erectus] *Vocula et deficit* in edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. *ipse præceps* Oxon. N. apud Hearnium. Alibi sæpe hæ voces commutantur in membranis vetustis. Vide ad XXI. 18. § 3.

Effreno equo in medios ignes effertur] Vet. lib. *effreni equo*. Sigon. Plinius, sive Aurel. Vict. de Viris Illustribus c. 16. scribit, frena apud Romanos equitibus detrahi solita, ne qua spes revocandorum equorum periculi vitandi causa relinqueretur. *Ursinus*. Pall. 1. ac 3. et Andreas *erectus equo in med. ig. infertur*, præterito τῶ *effreno*, Pal. 2. vero et Campan. *erectus effreni equo*. Gebh. Vox *effreno* non adparet in Voss. 2. Lipsiens. Lov. 3. et fragm. Hav. a m. pr. pro eo *effreni* in Oxon. B. L. 2. et C. inveniri, auctor est Hearne. Sed ordine mutato *equo effreni* præferunt Lov. 4. 5. Harl. 2. Port. Hav. et fragm. Hav. a m. sec. *equo effreno* Lov. 2. et Gaertn. Illud *effreni* a recto 'effrenis' formatum est, quemadmodum obcurrunt 'infrenis' et 'infrenus.' Et eo utitur etiam Plinius Hist. Nat. VIII. 44. 'Gignitur autem mula ex equa et asina, sed effrenis et tarditatis indomitæ.' Sed altera tamen forma frequentior est, pro qua etiam stant codd. integrioribus. Mox *fecerunt equitem*, pro *ferunt eq.* Harl. 1.

§ 8 *Pulvis elatus mistusque fumo lucem ex oculis virorum equorumque auferit*] Iterum iidem duo Pall. omittunt τὸ *fumo*: non recte. Nam alteruter conspectum oculorum aufert. De fumo Justinus XXIV. 1. 'Quoniam conspectum illis metus et incendiorum fumus abstulerat.' De pulvere Papinius Thieb. VI. 411. 'Et jam rapti oculis, jam cæco pulvere mixti Una in nube latent, vultusque um-

brante tumultu Vix inter sese clamore et nomine noscunt.' Eo magis uterque mistus. Gebh. Recte Gebhardus relinquit Pall. suos, τὸ *fumo* expellentes, quam vocem etiam omnes nostri, qua scripti, qua editi, tudentur, Lov. 5. et edd. Rom. 1472. ac Parm. 1480. exceptis, qui illud itidem ignorant. Quin et una voce auctiores sunt Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. et apud Hearnium Oxon. N. qui *Pulvis autem elatus* præferunt. Quum tamen eadem vox ab optimis membranis exsulet, genuina etiam non videtur. Solent autem librarii his similibusque particulis orationem Livianam, quam dissolutiorem putabant, connectere ac fulcire. Vide ad XXI. 40. § 11. Scripsi deinde *mixtusque* auctoritate Leid. utriusque, Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. utriusque, Lipsiens. Gaertn. Port. Hav. fragm. Hav. et veterum edd. pro quo primi Moguntini *mistusque* dederant. Vide ad III. 57. § 9. Denique *ex oculis eorum equorumque* Voss. 1. et Oxon. N. apud Hearnium. Sed recte margini prioris adscriptum est *virorum, pro eorum*.

Ruinæ igitur similem stragem eques, quacumque pervaserat, dedit] Placet magis *pervaserat*, quod est in antiquis libris. Sigon. Vocem *similem* perperam omisit librarius Voss. 2. 'Strages ruinæ' infra quidem obcurrit, XLII. 63. 'Pro diruto muro novum tumultuario opere, raptim ex ipsa ruinæ strage congestis saxis, extruebant.' Sed longe alio sensu ibi accipitur pro loco strato lapidibus ac saxis, quæ arietum impulsu ex muro erant decussa. Tali ruinæ cædem sive stragem, quam equites hoc prælio ediderunt, comparat Livius. Pari modo Curtius III. 11. 'Cum ipso in equitum agmen inrumpunt. Tum vero similis ruinæ strages erat. Circa currum Darii jacebant nobilissimi duces, ante oculos regis egregia morte defuncti, &c. circa eos cumulata erat

peditum equitumque obscurior turba.' *Pervasis*, quod Sigonius probat, ex meis tantum obfert Harl. 2. Sed idem quoque se in Oxon. B. L. 2. et C. invenisse, Hearne auctor est. Præterea tamen vulgatum non mutandum. Indoctis librariis tempora plusquam perfectum et perfectum juncta forte displicuerunt. At ita III. 3. 'Forte ab Alcido Quinctius consul redierat Romam: id remedium timori fuit.' Vide Cortium ad Sall. Jug. c. 29. § 3. Deinde *cedit*, pro *dedit*, aberrans scripsit librarius Gaertn.

§ 9 *Clamor deinde accidit novus*] *Accedit* Pal. 2. *Gebh. Accedit* etiam Harl. 2. Hav. Port. a m. sec. et Oxon. B. apud Hearnium, sapius obvio scribarum errore. Vide ad XXI. 10. § 12.

Exclamat, Quinctium legatum et suos ab tergo hostem adortos] *Exclamabat* Hav. *clamat* Lipsiens. Male. Infra hoc lib. c. 38. 'Magna voce exclamasset, ut equites ex equis desili- rent.' Præterea *legatum et socios* Hav. Harl. 2. Lov. 5. et Port. quomodo etiam alibi peccare soliti sunt scribæ. Vide quæ notantur ad XXXVII. 20. § 9. Tum a *tergo* Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 3. 4. Gaertn. et fragm. Hav. Denique *hostem abortos* Voss. 2. Vide ad XL. 55. § 5. Paulo ante *qui utramque*, omissa media particula *quum*, Lov. 3. Sed illam interceptit similitudo præcedentis pronomini *qui*. Vide quæ notantur ad Epit. Liv. lib. LVIII.

Redintegrato clamore infert acius signa] *Vox clamore deficit* in fragm. Hav. Hinc *inferre* habet Hav. Ultima vero *vox signa* exsulat a Leid. 1.

§ 10 *Quum duæ acies, duo diversa prælia*] *Tum duæ acies* Harl. 2. Vide ad Liv. Epit. lib. XLVIII. circa fin. Præterea *prælia diversa* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Mox a *tergo* Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 4. Gaertn. Hav. et vetustæ edd. pro quo Aldus *ab tergo* recepit. *Et a tergo, et a fronte*

Delph. et Vur. Clas.

insuper alio ordine præfert Lov. 4.

Neque in castra retro, neque in montes] *Ne in castra retro, nec in montes* Gaertn. Mox *inde se novus* Flor. Vide ad XXXIX. 33. § 5. Tum *iter quoque fugæ esset*, addita secunda voce, præferunt Voss. 1. Lov. 1. et Leid. 2. esse autem, pro *esset*, Leid. 1. et Harl. 1.

Et equitem passim liberi frenis dispulissent equi] Melior vetus lectio *liberis frenis*: subauditur 'existentibus.' *Rhen.* Loquitur non de hostium, sed Romanorum vincientium equitatu, qui fugientibus ubique occurrebat. Scribe igitur *distulissent*. Sic III. 5. 'Furium legatum longius extulit cursus.' VI. 42. 'Quod passim eos simul pavor terrorque distulerant.' XXXV. 11. 'Velut quos impotentes regendi equi invitos efferrent.' Vell. II. 79. 'Majorem partem clas- sis adorta vis Africi laceravit ac distulit.' J. F. Gron. *Liberis frenis* Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. 2. 4. a m. pr. 5. Lipsiens. Klockian. Harl. uterque, Port. Hav. et fragm. Hav. Quam etiam lectionem Aldus in contextu expressit. Pro quo rectius in *erratis liberi frenis* revocavit. Verius enim videtur ultimam literam in voce *liberis* adhæsisse ob similitudinem primæ in voce seq. Talia exempla sunt II. 35. § 2. III. 2. § 10. hoc lib. c. 2. § 3. v. 5. § 5. c. 43. § 3. c. 49. § 2. VI. 34. § 6. et alibi. Vide mox hoc cap. § seq. ubi contrarium habemus exemplum. Similiter etiam *f* præfigitur voci culpa librariorum, quod præcedens finiatur τῶ s. Vide ad v. 22. § 1. Vel etiam indocti librarii dedita opera ita dederunt, ut voces *liberi* et *frenis* casu convenirent, quemadmodum infinitis aliis locis errare soliti fuerunt. Vide hoc lib. ad c. 44. § 5. Nolle eam lectionem Rhenano placuisse; quæ ut aliquo modo tolerari possit, non tantum 'existentibus,' sed et 'equis,' subintelligi debet, *equis existentibus liberis frenis*, sive a *frenis*.

Livius.

21 E

Deinde *dispulisset* Lipsiens. Sed *dispulissent* recte Gronovium mutasse puto in *distulissent*, licet omnes codd. adversentur. Sensus enim est, quum equi equites Romanos in diversas partes tulissent, adeo ut fere omnes exitus ac viæ ab eorum turmis obsiderentur. Simili pene sensu eo verbo usus est Horat. Epod. v. 99. 'Post insepulta membra different lupi Et Esquilinæ alites.' Tacit. Hist. v. 23. 'Nec classis aut commeatus aderant; castraque, in plano sita, vi fluminis differebantur.' Vide Burmann. ad locum laud. Vell. Paterc. et, quem locum in notis ineditis laudabat Jac. Gronovius, G. J. Vossium in Etymol. voce 'Fero.' Equus autem dicitur 'differre' equitem, quemadmodum etiam 'efferre,' ut docent exempla a Gronov. laudata. Vide etiam ad xxxvii. 16. § 4. Facile autem literæ *P.* et *T.* in membranis commutantur. Vide ad xxvii. 15. § 11. Doujatium, qui Gronovianum *distulissent* et Latinum esse, et hunc loco convenire posse fatetur, attamen neque sensum loci intellexisse, neque satis adtente perlegisse quæ Gronovius notavit, inde patet, quod ita sensum loci fore credat, huc illuc dispersos fuisse hostes ab equitatu Romano. Monuit enim vir maximus, Livium loqui non de hostium, sed de Romanorum vincientium equitatu. Indicat igitur Livius, ex eo, quod equites Romani infrenatis equis in hostem invecti sint, evenisse, ut juncti manere non poterint, sed passim dispersi, dissipati, quo quemque extulerint equi, qui frenis liberi minus regi poterant, omnibus partibus occurrerint fugientibus hostibus. Neque melius antecessorum Parisiensium primicerius rem acu tetigit, subjungens non male etiam convenire vulgatum *dispulissent*, id est, loco pulsos in fugam dedissent. Ita enim verbum 'dispulissent' exponens iterum per 'equitem' intelligit equitatum hostilem, de quo vox

illa capi nequit. Præcedentibus Livius docuerat, omnem exercitum Romanum in tres quasi partes divisum fuisse. Maximam partem peditum sibi servasse dictatorem; alios tradidisse Quinctio legato, ut montes, qui ab tergo hostibus erant, occuparet; equites commisisse A. Cornelio magistro equitum. Jam autem narrat, quemadmodum quæque pars, postquam Quinctio et Cornelio hostem adgrediendi signum dedisset dictator, rem gesserit. Et quidem verbis proxime præced. de peditibus refert, eos, qui cum dictatore erant, Etruscos a fronte, qui cum Quinctio a tergo ursisse, atque ita inpedisse, ne vel castra, vel montes fuga petere possent: his autem verbis nunc addit, equos frenis liberos, quibus equites Romani insidebant, passim eosdem equites distulisse; atque inde factum esse, ut maxima pars Veientium effuso cursu Tiberim peterent, Fidenates ad urbem suam tetenderint. Distincte itaque equitum hostilium Livius non meminit. Ceterum *pars interini effusi*, pro *pars Tyberim effusi*, male Flor. legit.

§ 11 *Infert pavidos fuga in mediam cædem: obtruncantur in ripis*] Nescio quomodo placet magis prisca quorundam librorum lectio, *Residui pavidæ fuga in mediam cædem obtruncantur in ripis*: et recte. Nam inquit, Veientium maxima pars Tiberim effusi petunt; Fidenatium qui supersunt, ad urbem Fidenas tendunt; reliqui, cum pavidi in mediam cædem fugerent, obtruncantur in ripis. *Sigon.* Miram fabricatur lectionem ex suis libris Sigonius, ignotam omnibus nostris: *Residui pavidi fuga in mediam cædem obtruncantur*: quasi diceret, 'Veientium maxima pars Tiberim effusi petunt; Fidenatium qui supersunt, ad urbem Fidenas tendunt; reliqui, cum pavidi in mediam cædem fugerent, obtruncantur in ripis.' Dignum commentum auctore, quem

an temerarium dicam, an inopem iudicii, nescio : temerarium, quod vulgatam lectionem contra omnes libros melioris fidei pervertat ; iudicii ac prudentiæ inopem, quod contraria scriptoris ipsius menti insuat. Dicit enim Livius, ita circumventos interclusosque, ut, dum fugere intenderent, in ipsam cædem incurrerent. *Gebh. Residui pavidī* libris Sigonii consentientes ex meis habent Lov. 2. 4. a m. pr. 5. Harl. 2. et Gaetrn. apud Hearnium antem ex Oxon. B. et C. *Inferri pavidos in mediam cædem* Leid. 2. et Lov. 1. *Intenti pavidos in mediam aciem* Lipsiens. Sed meliores *Infert pavidos fuga in mediam cædem* tumentur, quam etiam veriore lectio-nem existimo. Silius v. 630. ‘Donec pulsa vagos cursus ad litora vertit Mentis inops, stagoisque inlata est Daunia pubes :’ ubi vide Nic. Hein-sium. Utrumque enim dicitur ‘inferre in aliquem’ et ‘inferre alieni.’ Supra III. 5. ‘Dum se, temere magis, quam satis caute, in mediam dimica-tionem infert, vulnere accepto, ægre ab circumstantibus ereptus et snorum animos turbavit, et ferociores hostes fecit.’ VI. 12. ‘Ubi illi vana injece-rint missilia, et effusi stantibus vobis se intulerint, tum micent gladii :’ ad quæ loca de utraque locutione dixi. Ut autem hic ‘fuga’ dicitur ‘inferre,’ id est, ipsi fugientes se intulisse ; ita ‘pavor’ dicitur ‘perferre,’ id est, ipsi pavidī se pertulisse, VII. 15. ‘Eo-rum, quos pavor pertulerat in silvas, atrox cædes post sedatum prælium fuit.’ Ita ‘metus’ dicitur ‘claudere portas’ apud Justin. XXVIII. 2. ‘Prius illis portas adversus Karthagini-enses aperendas, quas clausurit me-tus Punici belli.’ Deinde *obtruncatur* Voss. 2. et Lov. 3. *obtruncat* Leid. 2. Paulo ante *qui supersint*, pro *qui su-persunt*, Voss. 2. et Lov. 3. Ceterum hæc verba de Fidenatibus accipienda putat Donjatus, ego de Veientibus accipere malim, quorum maximam

partem Tiberim petiisse modo dixit ; et seqq. demum *alterum agmen fertur per castra* ad Fidenates refero.

In aquam compulsos gurgites ferunt : etiam peritos nandi] *In aqua* Lipsiens. Deinde *quod compulsos* exsulat a Leid. 2. et Lov. 1. Tum *gurgite ferunt* Harl. 2. præfert. Sed litera initialis proximæ vocis ob similitudinem duc-tum causa exstitit, ut ultima præ-cedentis exciderit. Vide ad III. 3. § 6. c. 17. § 2. c. 51. § 6. hoc lib. c. 30. § 5. ad c. 59. § 2. ad v. 18. § 3. ad c. 21. § 13. ad VI. 4. § 3. Contrarium exemplum modo habuimus hoc cap. § 10.

Pauci ex multis tranant] Hæc verba, quæ in optimo Flor. et antiquio-ribus edd. deerant, primus addidit Aldus. Eadem etiam constanter ex-hibent reliqui scripti, nisi quod *e multis* habeat Lov. 5. Tum *transant* Lov. 2. et Lipsiens. *trahant* Leid. 1. et Harl. 1. *narant* fragm. Hav. a m. pr. Mox *per castra fertur* trajectis vocibus legunt Harl. 2. et Hav.

Eodem et Romanos sequentes inpetus rapit] Repone *eodem et Rom. seq. imp. ran.* *Eadem*, id est, per eandem viam, videlicet per castra. Adverbium est loci, quo sæpe Livius utitur. Sic inferius paullo c. 39. ‘Interclusi equi-tes nec perrumpere eadem, qua trans-ierant, posse.’ Rursum v. 46. ‘Ibi-que omnibus solenniter peractis ead-*dem* revertens similiter constanti vultu graduque.’ Et illic mox eodem cap. ‘Eadem digressus nuncius Veios contendit.’ *Rhen. Eadem* etiam Flor. Lov. 3. Voss. ambo, Leid. 1. Harl. 1. Lipsiens. Klockian. et fragm. Hav. In Voss. 1. tamen et fragm. Hav. ne quid dissimulem, *eo-dem* inter versus adscriptum est. U-trumque ferri potest. *Eodem*, id est, in eundem locum, nempe in ur-bem. Supra I. 33. ‘Aventinum no-væ multitudini datum : additi eodem haud ita multo post Tellenis, Fica-naque captis novi cives :’ ubi vide

quæ notantur. *Eadem*, id est, eadem via, nempe per castra. Supra III. 70. 'Per mediam hostium aciem cum equitatu perrupit: unde quum eadem reverti posset ad suos, priusquam hostis turbatos ordines reficeret, terga inpugnare hostium satius visum est.' Et solent illa *eodem* et *eadem* commutari. Vide ad v. 46. § 3. et viros doctos ad Nason. Trist. II. 285. ubi etiam Butmann. τὸ *eodem* pluribus inlustravit. Hic *eadem* præferendum existimo, quod in eam scripturam optimi codd. uno ore conspirent.

§ 12 *Quinctium maxime, et cum co digressos modo de montibus*] Castiga *degressos* a 'degrediendi' verbo, quod crebro reperias apud Livium. *Rhen.* Scribe cum Ms. Fuld. *et cum eo digressos modo de mont.* Quod idem peccatum passim per Livium millies peccatum est vulgo. *Modius.* Recte *degressos* Rhenanus et Modius. Et ita præferunt Flor. Voss. 1. Leid. ambo, Lov. 1. Klockian. et Harl. 2. *degressum* Harl. 1. *digressum* Port. quorum duorum codicum librarii ita dederunt, quod mox sequatur 'recentissimum militem.' *Digressas* Lov. 3. De voce 'degressus' vide hoc lib. ad c. 17. § 2. Voces autem *cum eo* non adparent in Leid. 2.

Quia ultimo prælio adrenerat] Primam vocem a m. pr. omittunt Lov. 4. et 5. Sed *qui ultimo prælio dederunt* Harl. 2. Hav. et fragm. Hav. Et ita pro var. lect. in Oxon. N. fuisse, Hearne auctor est. Solent alibi sæpe duo hæc vocabula commutari. Vide ad Livii xxxvi. 33. § 5. *Quia prælio ultimo*, transpositis vocibus, Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Tum *pervenerat* Harl. 1. *venerat* Gaertn. *advenerant* Lov. 5. Harl. 2. et edd. principes, quas vidi, usque ad Aldum, qui *advenerat* substituit, faventibus reliquis omnibus scriptis. Et id verius iudico. Non tam enim ratio red- dicitur cur Quinctius maxime et cum

eo montibus degressi fugientibus Fidenatibus institerint, quam cur recentissimus ad laborem miles dicatur; quare ei potius numero convenire verbum oportet.

CAP. XXXIV. § 1 *Mixti hostibus portam intravere, in muros evadunt*] Pall. 1. ac 3. *in muros invadunt.* Andreas, *muros invadunt.* Pro præcedente mox verbo *intravere*, repræsentat Pal. 3. *indecavere.* Gebh. Vox *portam* non exstat in fragm. Hav. quam tamen reliqui omnes agnovere. *Portam incurere* habet Lov. 2. Deinde *muros invadunt* idem fragm. Hav. et edd. vett. *in muros invadunt* Leid. 1. Port. Gaertn. Lov. 2. 3. 4. 5. et Lipsiens. De locutione illa dictum est ad II. 47. § 6. Primus Aldus recepit *in muros evadunt*; quod in aliis omnibus meis superest, et verum puto. 'Evadere in muros' est nitendo in muros adscendere. Supra II. 50. 'Vincebatque auxilio loci paucitas, ni iugo circummissis Veiens in verticem collis evasisset:' hoc lib. c. 32. 'Dum speculatores referrent, Quinctium evasisse in jugum.' VII. 34. 'Cum quibus ubi evasero in summum, perge hinc omni liber metu.' X. 17. 'Qua cuique proximum fuit, scalis raptim admotis in mœnia evasere.' xxv. 23. 'Ubi sine strepitu ac tumultu primi evaserunt in murum.' Curtius IX. 4. § 30. 'Cunctantibusque ceteris, evadit in murum.' X. 5. § 10. 'Vigor ejus et vultus eductis in prælium milites, obsidentis urbes, evadentis in muros, obcurebat oculis.' Et hanc lectionem veritorem esse, evincunt verba seqq. quibus capti oppidi signum ex muro suis sustulisse dicuntur. Non enim invadendo, sed evadendo in muros oppidum ceperant. Et deinde, si adhuc invadebant in muros, quomodo jam signum capti oppidi ex muro tollere potuere? Ceterum *ex muris tollunt* excusi, quos vidi, vetustiores; pro quo Frobenius 1535. *ex muro* substi-

tnit. Id autem recentiores servarunt, et codd. omnes verius esse evincunt.

§ 2 *Conspexit, jam enim et ipse in deserta hostium castra penetraverat*] *Inspexit, jam enim ipse et in deserta* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *Tum in dextra host. castra* Voss. 2.

Spe injecta majoris in urbe prædæ, ad portam ducit] *Spe injectam* Voss. 1. Leid. 1. et Lov. 1. Sed ultima litera *τὸν injectam* adhæsit ex initio vocis seq. Vide ad XL. 7. § 8. Præterea *ad portum ducit* Gaertn. Eas voces passim commutari, patere potest ex Pierio ad Maron. Æneid. I. 427. et Burm. ad Nason. Ep. Heroid. XIV. 107. Vide etiam Observ. Miscell. tom. I. p. 165.

§ 3 *Nec minor cædes in urbe, quam in prælio, fuit*] Recisis non necessariis, quæ et Pall. 1. 3. et vetustissima ed. fastidiunt, lege, *Nec minor cædes in urbe; donec, abjectis armis, &c.* Gebh. Quatuor supremas voces non norant duo meliores Pall. non Andreas, Tarv. Ven. Bechar. Asc. Mog. Savet. Halec. Habet Aldus, et exstant in Voss. et Rott. Non earent tamen suspicione, quum nihil addant sensui, nec minus intelligatur, si solum legas *nec minor cædes in urbe, donec abjectis armis.* Continua enim utriusque narratio est. J. F. Gron. *In urbe, quam prælio fuit*, omissa altero loco præpositione *in*, Harl. 1. Verum, si verba illa ultima genuina sunt, *τὸ in* deleri nolum. Caussam vide hoc lib. c. 58. § 4. Ceterum *τὰ quam in prælio fuit* præter Voss. 2. Gronovio memoratum, ex meis tantum omiserunt Lov. 2. 3. Lipsiens. Klockian. Gaertn. et fragm. Hav. a m. sec. quorum auctoritas an aliorum omnium consensui præferri debeat, admodum dubito.

Urbs castraque diripiuntur] Hæc verba in Oxon. B. deesse, auctor est Hearne. In omnibus meis constanter supersunt, præterquam in Lov. 5.

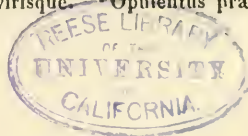
qui pariter omisit. *Urbs castra diripiuntur* est in Flor.

§ 4 *Ab equite ad centurionem sorte ductis*] *Ad dictatorem præfert* Hav. *ab equite ac centurione* Lov. 5. *Tò sorte deficit* in Lipsiens.

Et, quorum eximiam virtus fuerat, binis] *His quorum* Harl. 2. in marg. Sed *τὸ et* omittitur in Lov. 2. et Hav. Deinde *bonis*, pro *binis*, Voss. 1. in marg. Voss. 2. Leid. uterque, Lov. 1. 3. 4. 5. Harl. 2. Lipsiens. Port. Gaertn. Hav. Neapol. Latinii, et fragm. Hav. manifesta tamen scribarum aberratione. Vide ad VI. 36. § 11.

Aliis sub corona venundatis] *Sub coronam* Flor. Lov. 2. 3. 4. Lipsiens. et fragm. Hav. Supra II. 17. 'Sub corona venierunt coloni alii.' IX. 42. 'Ad septem millia sub corona venire.' XLIII. 4. 'Sub corona ceteros venisse.' Vide Brisson. de Formul. VI. p. 494. 'Sub hasta venire' est hoc lib. c. 53. 'Venditum sub hasta consul in ærarium redigere quæstores jussit.' XXIII. 38. 'Captivis in vincula condi jussis, comitibusque eorum sub hasta venditis.' Deinde *venditis* Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Port. Hav. fragm. Hav. et præcæ edd. usque ad Aldum, qui primus *venundatis* recte, reliquis optimis codd. consentientibus, vulgavit. Alterum ex hujus interpretatione natum puto.

Opulentumque præda triumphans dictator Romam reduxit] *Opulentumque prædam* Hearnii Oxon. L. 1. Sed nihil muto. Supra I. 30. 'Sabinis bellum indicit, genti ea tempestate secundum Etruscos opulentissimæ viris armisque.' VII. 24. 'Victorem exercitum, opulentumque Gallicis spoliis Romam reduxit.' IX. 31. 'Caput hoc erat Pentrorum Samnitium longe ditissimum atque opulentissimum armis virisque.' XXIII. 30. 'Bruttiorum exercitus Crotonem, Græcam urbem, circumsegit, opulentam quondam armis virisque.' 'Opulentus prædæ'

dixit xxxv. 1. 'Pugnatum haud prope Ilipa nrbe est: eo victorem opulentum prædæ exercitum P. Cornelius reduxit.' Insuper transpositis vocibus *dictator triumphans* Harl. 2. et Hav. Mox *domum reduxit* Lov. 5. *Romam rediit* Harl. 2. *Romam deduxit* Lov. 3. Vide ad vi. 26. § 8. et c. 33. § 12.

§ 5 *Iipse deinde abdicat die sextodecimo*] Pal. 2. et Camp. ed. *ipse deinde se abdicat*. Gebh. *Iipse deinde se abdicat* Harl. 2. Port. Hav. et Hearnii Oxon. B. At satis commode vocula *se* ex præcedenti huc revocari potest, et inde potius ab aliquo desumpta ac margini adscripta, quam a Livii manu profecta fuisse videtur. Præterea *abdicat et die sext.* Lov. 4. *abdicat die XVIII.* Gaertn. Sed in alium numerum conspirant omnes reliqui codd. *Abdicat sext. die* Lov. 2. et Lipsiens.

Quod in bello trepidisque rebus acceperat] *Trepidisque acc. rebus* Port. *trepidisque rebus acceperant* Gaertn. quasi de dictatore Mam. Emilio et A. Cornelio magistro equitum simul intelligendum sit. Alii tamen codd. omnes stant pro edita lectione.

§ 6 *Classibus quoque ad Fidenas pugnatum cum Veientibus, quidam annales retulere*] Repone *Classi quoque ad Fid. pugn. cum V. quidam in ann. ret.* Scriptum autem est *Classi*, pro *Classe*. Rhen. Vet. libri alii *Classi*, alii *Classe* habent. *Classi* autem pro *Classe* usus etiam Virg. viii. 11. 'Advectum Æneam classi.' Prisc. l. vii. p. 768. *Sigon*. Rhenanum prævertit edere Campanus *Classi quoque*. Pal. autem 2. *Classe*. Gebh. 'Classes' in numero plurativo, ut vocant, pro equitibus sen equestribus copiis usurpabant. Sic Virg. Æn. ii. 30. 'Classibus hic locus.' Et ii. 602. 'scio me Danais e classibus unum.' Et vii. 716. 'Hortinæ classes.' Quæ res si Livio, dum ea transcribebat quæ de expugnatione et direptione Fidenarum a pris-

eis prodita scriptoribus fuerant, in mentem venisset, næ ille desiisset mirari tantopere *classibus* ad Fidenas pugnatum. T. Faber. Palam est, de navali conflictu historicum loqui. Adcoque miror, Fabrum Ep. ad Ægid. Menag. Epp. vol. 1. num. 47. obstinate credere, Livium de equestribus copiis veteres illos id referentes annales intelligere debuisse; eique non jam Patavinatatem, ut olim Asinius Pollio, sed ignorantiam in hoc verbo Latinæ proprietatis objectare. Causa autem istius Fabri sententiæ procul dubio fuit, quod non considerabat, antiquitus subductas fuisse naves, et in littore tentoriis intermixtas; id quod tamen abunde probavit R. Fabrett. ex variis testimoniis in explicatione veteris tabellæ Anaglyphæ, &c. pag. 325. Quin et hanc T. Fabri animadversionem, quasi Livio indignam, notavit Phil. a Turre pag. 64. Monument. veteris Antii. *Hearne*. *Classe*, pro *Classibus*, est in Lov. 4. *Classi* in Flor. Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 5. Harl. utroque, Port. Klockian. Hav. et fragm. Hav. a m. sec. Eandem lectionem etiam dare voluisse videntur librarii Leid. 1. Lov. 2. et Lipsiens. qui tamen manu aberrante scripserunt *Classim*. *Classi* etiam hic legebat Gronov. ad Livii xxx. 9. § 7. *Classi* autem accipiendum esse pro *Classe*, recte Sigonius monuit. Vide ad xxiii. 41. § 8. Ceterum Morhof. Dissertat. de Patavin. Liviana c. 13. Fabri hanc censuram Livianam eruditum iudicat, eumque immerito ob eam ab ephemeridum Gallicarum scriptoribus notatum fuisse, quibus etiam peculiari libello respondit, suamque censuram defendit. Doujatius quoque Fabri in hac re sententiam in dubium non vocabat, quum sciret, 'prociectas classes' pro instructa acie, sive exercitu armato, dici apud Gell. i. 11. et x. 25. et, auctore Festo, 'classem' prius dictam hominum, quam navium, multi-

tudinem; neque fieri posse negabat, ut in priscis historiæ auctoribus interpretandis hallucinatus aliquando Livius fuerit. Contra eadem illa viris doctis nostri temporis plerisque displicuit. Inter eos primus est Raph. Fabrett. ad tabell. Iliad. pag. 323. qui palam esse judicat, Livium de navali conflictu loqui, et in priori Virgilii loco, a Fabro laudato, vocem *Classibus* proprio sensu accipit, de navibus Græcorum in terram subductis, et in litore tentorii intermixtis; ad equites autem referri non posse addit, quod equites nulli in Græcorum exercitu aderant. Alter est Philipp. a Turre in Monum. Veter. Antii c. 4. p. 64. qui notat, Carolum Datum in Præfat. libri inscripti 'Prose Fiorentine' in eadem sententia fuisse, et opinari, ejusmodi lapsum hinc fluxisse, quod Livius, peregrinus homo quum esset, vim et sensum Romanæ locutionis perfecte callere non potuerit. Addit autem viros doctos non animadvertisse ad integram narrationem prælii, in quo quum fuisset certatum tam pedestribus quam equestribus copiis, scriptores illos, qui retulerant, pugnatum 'quoque classibus,' non potuisse eo vocabulo denuo 'equites' significare, sed revera de navali prælio intellexisse. Præterea Just. Fontaninus de Antiquit. Hortæ l. i. c. 1. p. 8. tertium Virgilii testimonium a Fabro laudatum etiam recte de navibus intelligi posse docet, siquidem Tiberim eo loco, ubi Hortam a septentrione adluit, naves sustinuisse gravissimi auctores prodant, ex quibus Dionys. lib. iii. pag. 183. scribit, Tiberim navigari posse ἄχρι μὲν τῶν πηγῶν ποταμῆγοῖς σκάφεσιν εὐ-μεγέθεσιν, πρὸς αὐτὴν δὲ τὴν Ῥώμην καὶ θαλαττίαις ὀλκάδεῖς μεγάλας. Adde vero medium Virgilii locum recte etiam de classe proprie dicta intelligi posse, ut Achæmenides dicendo se 'unum esse ex classibus Danais' indicet, se unum esse eorum, qui classibus du-

cum Græcorum Trojam navigaverit. Puto igitur recte Livium, quum in antiquioribus annalibus legeret *Classibus* vel *Classi* quoque ad Fidenas pugnatum cum *Veientibus* esse, ea verba non de equitibus intellexisse, sed de prælio navali, recte etiam eorum fidem ex eo convellere, quod annis ad id non satis latus fuerit, licet alveus ejus tantæ profunditatis sit, ut ad fontes usque naves fluviales ferat, quemadmodum modo dicentem Dionys. audivimus.

Quidam in annales retulere] Pall. omnes *quidam annales ret.* Gebh. Ante Curionem et Gryphium in omnibus reperio meis, *quidam ann. ret.* Neque aliter scripti. Lib. xxii. c. 31. 'Omnium prope annales Fabium dictatorem adversus Hannibalem res gessisse tradunt.' xxiii. 47. 'Huic pugnae equestri rem mirabilem adjiciunt quidam annales.' Plinius xxxiv. 6. 'Non omittendum, quod annotavere annales.' J. F. Gron. Non Curio vel Gryphius primi in *annales retulere* ediderunt, sed Frobenius 1535. præeuntem Rhenannum secutus, quem ita emendatum voluisse docent, quæ ad verba præcedd. notavit. Utraque locutio proba est. 'Quidam annales retulere,' ut xxi. 25. 'Pro C. Servilio et T. Annio Q. Acilium et C. Herennium habent quidam annales.' Plinius viii. 51. 'Et hoc annales notarunt, horum scilicet ad emendationem morum.' vii. 16. 'Nævii Pollionis amplitudinem annales non tradunt.' viii. 57. 'Eumque, qui venderat, fame interiisse, emtorem vixisse, annales tradunt.' xix. 5. 'Scires, non ibi genitum M'. Curium imperatorem, quem, Samnitium legatis aurum repudiaturo adferentibus, rapum torrentem in foco inventum annales nostri prodidere.' Contra 'quidam in annales retulere,' ut apud Plinium xxxiii. 1. 'Annulos quoque depositos a nobilitate, in annales relatum.' Utraque etiam lectio codicum aucto-

ritate nititur. *Quidam annales* habent Voss. 2. Lov. 3. 4. 5. Klockian. Port. Hav. Gaertn. et fragm. Hav. a m. sec. *quidam in annales* Flor. Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. 2. Harl. uterque, Lipsiens. et fragm. Hav. a m. sec. quam eandem lectionem sibi quoque in Oxon. B. et N. obviam fuisse, Hearne monuit. Meorum itaque optimi posterius firmant, at ratio loquendi apud Livium prius. Hinc lectoris arbitrio optionem verioris scripturæ committo.

Rem æque difficilem atque incredibilem] *Atque mirabilem* Hearnii Oxon. N. *atque vlt' credibilem* Lov. 5.

Nec nunc luto satis ad hoc amne] *Nec nunc loco satis* Harl. 2. Tum *adhuc*, pro *ad hoc*, Neapol. Latinii.

Et tum aliquanto, ut a veteribus acceperimus, arctiore] *Arctiore* esse in Pal. 2. *artiore* in Pall. 1. et 3. monnit Gebhardus ad II. 50. § 7. *Artiore* etiam præferunt Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. 1. 3. Harl. 2. et Gaertn. Vide quæ ad loc. laud. notantur. *Arctiore* Lov. 2. et Lipsiens. Præterea *et tunc aliquanto* Leid. 2. et Lov. 1. Vide ad II. 12. § 15. Vocula *tum* aberat a Port. et Lipsiens. ea transposita *et aliquanto tum* est in Lov. 2.

§ 7 *Nisi in trajectu fluminis*] Ita hic scribendum monnit R. Keuchenius ad Frontini Strateg. I. 4. ex. 9. quum vulgo perperam editum dicat *in tractu*. Verum ante oculos habeo plures quam quinquaginta Livii edd. et tamen in earum nulla eam lectionem, quam 'vulgo' circumferri Keuchenius adfirmat, invenio. Omnes etiam codd. quibus utor, constanter *in trajectu* exhibent, nisi quod in Port. a m. pr. legatur *in trajecto*: de qua lectione vide ad I. 15. § 7.

Concursum in majus (ut fit) celebrantes] *Occursum* Lov. 4. *concursu* Gaertn. et fragm. Hav. a m. sec. Sed ultima litera τὸν *concursum* excidit ob similitudinem proximæ voc. *in*. Vide ad

xxxvii. 29. § 5. Præterea *celebrans* Leid. 1. In verbis seqq. *appetivere titulum*, trajectis vocabulis, fragm. Hav. Vox *titulum* deficit in Lov. 2. et in contextu Lipsiens.

CAP. XXXV. § 1 *A. Sempronium Atratinum, L. Quinctium Cincinnatum*] Utrique addendum *iterum*. Nam Cincinnatus antea fuit tribunus militum consulari potestate A. U. C. cccxvii. Sempronius autem A. U. C. cccxi. inter primos tribunos militum consulari potestate. Cincinnatus item A. U. C. cccxxv. tertium dicitur tribunus militum consulari potestate. Ergo haud dubie hoc loco *iterum*. Ceterum *L. Furius* non in omnibus exemplaribus habetur. Glar. Pall. 1. ac 3. *Sempronium alias tribunum*. Pal. 2. *Sempronium tribunum*. Gebh. Licet Sempronius et Quinctius antea tribunatum militum consulari potestate gessissent, necesse tamen non fore, ut utrique adderetur *iterum*, patere potest ex iis quæ supra notata sunt II. 16. § 17. Nunc vero fatendum quidem, Quinctium jam antea eam dignitatem gessisse: at simul etiam dicendum, Sempronium, qui hoc anno dignitatem tribuni militum consulari potestate gessit, diversum esse ab illo, qui inter primos tribunos militum consulari potestate memoratus est hoc lib. c. 7. Infra enim hoc lib. c. 47. expresse A. Sempronius Atratinus 'tertium' tribunus militum consulari potestate memoratur. Qui quum etiam c. 44. eodem honore functus dicatur, nunc illum non *iterum*, sed primum gessit. Glareanus quidem, ne hæc difficultas sententiæ suæ obstare possit, laud. cap. 44. *L. Sempronius*, pro *A. Sempronius*, legendum contendit, sed eum a vero aberrare Sigoninus ibidem docuit. Eadem sententia, quæ Sigonio, placuit etiam Pighio, ut ex Annal. ejus constabit, si consulantur quæ notavit ad annos cccix. cccxxviii. cccxxxiii. et cccxxxvii. Præterea Sempronii

prænomen deficit in Flor. Tum *Atracinum*, pro *Atratinum*, præferunt Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. à Lipsiens. *Tiburtium* Port. et Harl. 2. *Tiburium* Hav. *Aulum* *Tribunium* Gaertn. *A. Tribunum* Lov. 2. et 5. *L. Tribunum* Lov. 4. *alias tribunum* Lov. 3. Deinde *L. Q. Cincinnatum*, vel *Cincinatam*, Leid. 1. Lov. 2. et Lipsiens. *Lutium Q. Cincinatam* Gaertn. Hinc et *L. Furium*, copula adjuncta, Voss. 2. Sed tertii tribuni nomen *L. Furium Medullinum* non agnoscunt edd. quas vidi, principes usque ad Aldum, qui primus revocavit, consentientibus omnibus codd. Eum vero hoc anno iterum illum honorem nactum esse existimat Pighius in Annal. ad a. cccxxviii. p. 187. ideoque iterum gesti ejus magistratus notam addidit. Sed dissentit Sigonius hoc lib. ad c. 44. § 1. Pro *Horatium* denique *Hor-tensium* male est in Lov. 4.

§ 2 *Veientibus annorum viginti induciæ datæ*] *Annorum XV. induciæ datæ* Neapol. Latini, invitis reliquis omnibus scriptis et editis. Mox *triennium*, pro *triennii*, perperam Harl. 2. Port. et Lov. 4. ac 5. *triginta* autem Lipsiens. Præterea *plurimum annorum* Lov. 1. 2. 3. *plurimorum annorum* Leid. 1. pro quo tamen eadem manu *plurium* emendabatur. Vide hoc lib. c. 38. § 4.

Et ab seditionibus urbanis otium fuit] Prima vocula aberat in Lov. 5. et Port. a m. pr. Tum *a seditionibus* Voss. 2. Lov. 3. Gaertn. et excusi principes usque ad Aldum, qui *ab seditionibus* reposuit, reliquis scriptis concinentibus.

§ 3 *Neque bello foris, neque domi seditione insignem*] *Neque bello foris, neque belli sed. domi ins.* Voss. 1. a m. sec. (*domum* autem, pro *domi*, habuerat a m. pr.) Leid. 2. et Lov. 1. *nec bello foris, nec sed. foris ins.* Lov. 4. *bellum*, pro *bello*, habet Lipsiens.

Ludi bello voti celebrem, et tribunorum militum adparatu, et finitimorum

concursu, secere] *Ludi bello voti celebres* perperam Leid. 2. Lov. 1. Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr. Tum *et trib. et mil.* Lov. 5. et Hav. Deinde *apparatus et fin. concursus facere* Voss. 2. et Lovel. 3. *apparatus et fin. concursus fecere* fragm. Hav. a m. pr.

§ 4 *Tribuni consulari potestate erant C. Crassus*] *Ap. Claudius Crassus* legendum, ut ad finem hujus anni patet, ubi Urbis præfectus relinquitur, ac decemviri filius dicitur. Errant autem, qui *C. Papyrius Crassus* emendarunt. Sed de hoc Appio paulo post c. 48. § 5. plura dicemus. *Glar.* Lege *Ap. Claudius Crassus*, pro *Cl. Crassus*. Neque enim Livius prætermittere solet prænomen in iis nominandis, quorum tunc primum mentionem faciat: deinde vero alio loco id ipsum afferre, ut infra, cum ait c. 36. ‘*Ap. Claudium filium decemviri præfectum Urbi relinquunt.*’ *Sigon.* Omisso prænominæ *Cl.* vel *Claudius Crassus* legunt Flor. Voss. ambo, Leid. 1. Lov. quinque, Harl. uterque, Port. Lipsiens. Gaertn. Klockian. Hav. et fragm. Hav. quomodo et primus Aldus edidit, quum antiquiores typis excusi *C. Crassus* præferrent, licet Hearnius dicat, Mss. et edd. veteres *Cl. Crassus*, omisso prænominæ *Ap.* habere. *C. Claudius Crassus* est in Leid. 2. *Ap. Claudius Crassus* reponendum esse consentit etiam Pighius in Annal. ad a. cccxxxix. p. 188. Præterea *tribuni potestate consulari* Lov. 2.

Sp. Nautilus Rutilius] Lege *Rutilus* ex tabulis Capitolinis. *Sigon.* Pall. 1. 3. et ed. Andreae Campanique *Sp. Nevius Rutilius*. Pal. 2. *Nevius Rutilius*. Gebh. *Sp. Nevius Rutilius* Lov. 5. *Sp. Nevius Rutilius* Lov. 2. Lipsiens. Klockian. et Gaertn. *Sp. Nevius Rutilius* Flor. Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. et Harl. ambo. *Sp. Nevius Rutilius* Voss. 2. Leid. 1. Port. Hav. Lov. 3. 4. fragm. Hav. Oxon. Hearnii, et priscae edd. usque ad Ascensium,

qui 1513. *Nævius* per diphthongum dedit, quod obtinuit, usque dum Frobenius 1531. *Sp. Nautius Rutilius* substitueret. Et sane, *Nautium* hujus anni tribunum consulari potestate vocandum esse, censuit Pighius in *Annal.* ad a. cccxxix. p. 188. non autem *Nævium*: *Nævios* enim plebeios esse, atque *Livium* hoc cap. scribere, eodem hoc anno conquestos in publicis concionibus tribunos plebis fuisse, necdum plebeiorum aliquem ad summos honores promotum fuisse. Præterea recte *Rutilus*, pro *Rutilius*, Sigonius. Vide hoc lib. ad c. 52. § 4. Idem *Rutili* cognomen habuit etiam gens *Virginia*, in quo similiter peccatum erat *III. 7. § 6.* ubi plura vide. Similis error etiam commissus in eodem cognomine gentis *Marcie*. Vide ad *vii. 17. § 6.*

T. Sergius Fidenas] Legendum est *L. Sergius*. Nam in priore tribunatu et in tertio, quem cepit a. cccxxxvii. *L.* appellatur a *Livio*, itemque ab iis qui *Capitolinos* tribunatus descriperunt. Accedit quod *Diodorus* etiam in hujus anni magistratibus exponendis lib. *xii. p. 328.* *Δεύκιον Σέρτιον* nominat, corrupte tamen pro *Σέρτυον*. *Sigon.* Cum *Sigonio* facit *Pighius* in *Annal.* ad a. cccxxix. p. 188. Neque aliter *Oxon. L. 1. 2.* et *C.* præferre, testatur *Hearne*. At *Titus* vel *T. Sergius Fidenas* omnes mei, excepto *Leid. 2.* in quo tribuni hujus nomen omittitur, et *Lov. 3.* qui *T. Sergius, T. Fidenas* ostentat.

Sex. Julius Tullus] Ex *Capitolinis* lapidibus, itemque ex *Dionysio* et *Diodoro* intelligi aperte potest, *Juliorum* cognomen esse *Julum*, non *Tullum*. *Sigon.* *Sextus* illius *Tullus* *Voss. 1.* et *Lov. 1.* *Sextus Julius Tullius* *Leid. 1.* *Lov. 2. 3.* *Harl.* uterque, *Gaertn. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. B. C. et L. 2.* *Sex. Julius Tullius* *Lipsiens.* *Sextilius Tullius* *Lov. 5.* *Servilius Tullus* *Voss. 2.* *Servilius Tullius* *Lov. 4.* *Servilius Tullius* *Port.*

vocibus *Sex. Julius* in unam coalescentibus. *Sextus Exulius Tullus* *Hav.* Hujus etiam tribuni nomen deficiebat in *Leid. 2.* Sed veram lectionem recte *Sigonius* revocavit. ‘*Julius*’ et ‘*Tullius*,’ quemadmodum et ‘*Julus*’ ac ‘*Tullus*,’ passim commutantur in libris scriptis. Vide ad *i. 30. § 2.* Præterea et *Sex. Julius*, addita conjunctione, prisci libri typis descripti, quam primus omisit *Aldus*; ejus autem lectioni consentiunt scripti. Vide ad *ii. 17. § 1.*

Spectaculum comitate etiam hospitum, ad quod publico consensu venerant, advenis gratius fuit] Hic exemplar vetus multis lituris est notatum, et *hospitum* quidem habet, sed supra scripsit aliquis *alias hospitum*. Ego tamen sciens quo pacto ‘*hospitii*’ vocabulo *Livius* alibi utatur, (ut quum lib. proxime sequenti c. 13. dicit, ‘*notos ignotosque passim advenas in hospitium ductos ferunt*:’ et v. 50. ‘*Cum Cæretibus publice hospitium fieret*:’) ausim jurare sic hic legendum: *Spect. com. etiam hospitii, in quam consilio publico consenserant, adv. gratius fuit.* Intellige humanitatem advenis jussu magistratum exhibitam. *Rhen.* Impressa lectio bene habet, nec audiendus *Rhenanus*. *Ms.* habet *spect. com. etiam hospitium, ad quam publico consen., adv. gratius affuit.* *Hospitium pro hospitum ἀρχαϊκώς.* *Klock.* Solus hic editorum *Rhenanus* vigil. Elicit autem ex codice hic, ut queritur, lituris deformato, *hospitii in quam consilio publico consenserant.* Et in sensu quidem haud fallitur conjecturæ, sed intrudere τὸ consilio incivile est. Pudentius igitur, *Spect. com. etiam hospitii, in quam publice consenserant, adv. gratius fuit.* Sic in contrarium in re tristi *ix. 7.* ‘*Extemploque sine ulla publica auctoritate consensum in omnem formam luctus est.*’ *xxvi. 36.* ‘*In hæc tanto animo consensum est, ut gratiæ ultro consiliis agerentur.*’ *Justinus xiii. 4.* ‘*Tum equites, in*

concordiam revocati, in Aridæum regem consentiunt.' XL. 1. 'Omnes in Tigranem regem Armeniæ consentire.' Asconius in Verrinam de Præt. Urb. c. 24. 'Ad summum Græcorum otinum.' 'Dixit hæc secundum illam sententiam de Græcis habitam, quos otiosos et leves esse consensum est.' A. Gellius v. 26. in definitione syllogismi; 'Consensus quibusdam et concessis.' J. F. Gron. *Communitate* habent edd. principes, pro quo recte *Consensus comitate* restituit, ad stipulantibus omnibus Mss. Alibi sæpe ita peccatum est. Vide ad xxv. 12. § 9. Tum *hospitium*, vel *hospicium*, Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. 1. 2. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Hinc *ad quam* Flor. Voss. ambo, Lov. 3. et Harl. 1. *at quam* Leid. 1. *et quod* Lov. 2. *quam* Leid. 2. et Lov. 1. *ad quam vel quod* fragm. Hav. a m. pr. *spectaculi com. hospitium etiam, quod publico cons. venerat*, adv. *gratius fuit* Hav. *spectac. com. etiam hospitium, ad quam consenserant consilio, consensu publico venerant*, adv. *gratius affuit* Flor. *gratius affuit* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. et Harl. 1. Gronovii conjecturæ adplaudit C. Arnoldus notis ad Caton. Diras p. 3. Contra quemadmodum Gronovius incivile judicaverat, vocem *consilio* a Rhenano intrudi, ita non minus incivile Donjatio videbatur, vocabulum *consensu* a Gronovio deleri. In conjecturam deinde a Rhenano propositam propendens addit, se non diffiteri, sine publica auctoritate, consensu populi, factum aliquid in ejusmodi rebus fuisse; non tamen inde sequi, nihil umquam in eo genere fieri posse publico consilio. His denique subjungit, vulgatam scripturam, etsi illa sensu tolerabili non careat, si tamen verba 'ad quod publico consensu venerant,' accipienda sint de advenis, duriori constructionem habere. Posterius illud, quod de duriori constructione adfirmavit,

verum puto. Eo igitur posito, nihil propius ad codicum lectionem accedere arbitror, quam ut Gronovii conjectura probetur; nisi adhuc minori mutatione legendum sit *comitate etiam hospitum, in quam publice consenserant. Hospitium* itaque, quod in plerisque Mss. superest, adscribo librariis, genitivum pluralem vocis *hospes* perperam eo modo etiam alibi formare solitis. Vide ad ii. 14. § 9. Omnis reliqua mutatio in eo consistit, quod, pro *ad quam*, ut habent integerrimi codd. manu exarati, vel *quam*, ut est in aliis, reponatur *in quam*. Facile autem vocula *in* excidere potuit ob ultimam litteram *n* vocis præced. Vide ad x. 13. § 3. Hujus loco deinde librarii, verba mendosa esse videntes, perperam *ad* scripserunt. Insuper quod *consenserant* restituitur, pro *consensu* venerant. Ea autem lectio orta esse censeri potest ex duarum lectionum *consenserant* et *venerant* conjunctione. Et denique quod *publice*, pro *publico*, emendetur. Illud autem *publice* quo sensu accipiendum sit, dictum est ad h. lib. c. 13. § 8. De locutione autem 'consentire in aliquid' vide quædam apud Gronov. ad Liv. ix. 7. § 7.

§ 5 *Post ludos conciones seditiosæ tribunorum plebi fuerunt*] *Post ludos seditiones tribunorum plebis fuerunt* edd. principes usque ad Aldum, qui *conciones seditiosæ* recepit, quod uno ore firmant codd. scripti; nisi quod *conciones seditio* sit in Leid. 2. Lov. 1. 3. et Hav. Vide ad c. 43. § 6. *plebi* deinde, pro *plebis*, dedit Jac. Gronovius a. 1678. At *plebis* servant Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. 5. Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. Verum reliqui vel *tribunorum pl.* per compendium, vel *plebi* exhibent. Denique *fuere* Harl. 2. Hav. et Lov. 4.

Admiratione eorum, quos odisset, stupens] *Quos odissent* Voss. 2. Leid. 2. Lov. 3. 4. 5. Lipsiens. Gaertn. Hav.

et excusi usque ad Gronov. qui 1665. *odisset* substituit. Vocem *multitudo* more collectivorum cum verbo plurali iungi, dicendum erit ad vi. 19. § 7. Hic tamen quum certiores codd. Gronovio adplaudant, eam etiam lectionem verioremi puto. Præterea in *suspensio*, pro *stupens*, Lov. 4. et 5. *suspensi* Klockian. Sed nihil muto. 'Stupens admiratione' ut ii. 49. 'Sollicitudine excitata, favore et admiratione stupens.' Et quidem ipsum illud 'stupere' interdum fere idem quod 'admirari' notat; nisi quod vehementiorem quemdam admirationis adfectum exprimat. Justin. xi. 13. 'Macedones multitudinem hominum mirabantur; Persæ a tam paucis victa suorum tot millia stupebant.' Hinc elegans est illa gradatio apud Cic. de Orat. iii. 26. 'adspiciat, admiretur, stupescat.'

In æterno se ipsa teneret servitio] Præpositio in exsulat a vetustioribus excusis. Eam addidit deinceps Aldus, concinentibus omnibus scriptis. Silius Italic. i. 640. 'nostroque in Marte tenete Fatiferæ juvenem dextræ.' Valer. Flacc. ii. 405. 'aspera si te Plias in adversæ tenuisset litore Thraces.' Deinde *externo servitio* Lov. 2. et Gaertn. frequenti errore librarium, de quo vide ad iii. 32. § 5. Insuper *se ipsam teneret* idem Gaertn. Sed male. Vide ad ii. 19. § 5. Alio ordine in æterno serv. se ipsa ten. habet Lov. 5.

§ 6 Ad spem consulatus in partem revocandam aspirare] Donjatius vel in partem exponit 'ex parte,' id est, ad resumendam spem participandi consulatus; vel emendat in *partes*, id est, ad partes atque ordinem plebeium. Sed simpliciter 'revocare spem consulatus in partem,' scilicet plebis, est efficere, ut plebs sperare possit, se consulatum consecuturam, homines sui ordinis consulatum adepturos. Neque ulla hic emendatione opus, neque etiam aliqua participandi

consulatus significatio ex adhibita locutione ullis tormentis exprimi potest. Forte Donjatius animum intendit ad locutionem 'vocare,' vel 'revocare aliquem in partem,' qua usus est Cic. Orat. pro Cæcina c. 4. 'Hæredem P. Cæsennium fecit; uxori grande pondus argenti, matrique partem bonorum maiorem legavit. Itaque in partem mulieres vocatæ sunt:' ubi vide Passerat. et Tacit. Annal. i. 11. 'Se, in partem curarum ab illo vocatum, experiendo didicisse, quam arduum, quam subiectum fortunæ regendi cuncta onus.' Sed quisque differentiam utriusque sponte sentit.

Quæ communia essent comitia Patrum ac plebis, aut sui aut suorum meminisset] Prima vocula perperam abest ab omnibus excusis usque ad Ald. qui addidit. Eandem agnoscunt omnes manu exarati: quæ communiter essent comitia habet Hav. quæ communia esse comitia Gaertn. quæ comitia essent communia Lov. 2. Tum Patrum et plebis Lov. 4. Deinde ac sui ac suorum Voss. 2. Lov. 2. 3. 5. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. ac sui et suorum Lov. 4. et Harl. 2. sui ac suorum Hearnii Oxon. L. 1. et C. aut sui ac suorum vetustiores excusi ante Aldum, qui primus restituit id quod nunc exstat. Et ita præferunt reliqui codd. Tandem meminissent Harl. 2. et Hav. Paulo ante sed ne tribunis, pro sed ne in tribunis, fragm. Hav. a m. pr. sed ne in tribunis militum Klockian.

§ 7 Unde emolumentum atque honos speretur] Ultinam vocem nou conspici in Oxon. L. 2. auctor est Hearne. Speraretur præfert Lov. 2.

Si magna conatis magna præmia proponantur] Optime se habet hæc lectio. Nihilominus Pall. i. ac 3. nisi magna conatis magna præmia proponuntur. Gebb. Nisi etiam præfert Voss. 2. a m. pr. Postea enim adjectis notis indicavit librarius, duas

priores ejus vocalæ literas expungendas esse. *Nisi* autem similiter exhibet Lov. 3. Præterea si *magnis conatibus magna* fragm. Hav. Et ita præferunt vetustæ, quas vidi, edd. etiam Rom. a. 1472. At Hearne se in Romana princ. si *magna conatibus* reperisse testatur, unde suspicio oriri posset, legendum esse *magna conantibus*. Sed *magna conatis* Aldus subposuit, concinentibus reliquis scriptis; præterquam quod idem Hearne in Oxon. N. duplicem lectionem *magna conatis* et *magnis conatibus* legi auctor sit. Vide ad § seq. Deinde præponantur exhibent Voss. 2. et Lov. 3. ac 4. proponuntur Hav.

§ 8 *Ut quidem aliquis tribunus plebis ruat cæcus in certamina*] Sic omnes, quas videre licuit, edd. habent *ut quidem*. Verum si ita legatur, commodus mihi quidem non videtur sensus. Scribendum itaque censeo *ut quid*, vel potius *ut quid enim*. Significat autem ‘ut quid,’ quem in finem? Est Græcismus. Græci enim dicunt *ἵνα τί*; quod non tantum LXX. interpretibus et Novi Fœderis scriptoribus frequens est, sed etiam aliis antiquis. Tria ex Aristophane comico exscripsi loca in Exercitationibus ad N. T. (ad Lucæ Evang. c. 13. comm. 7.) in quibus *ἵνα τί* ita occurrit. Glossæ veteres, *ἵνα τί*; *ut quid?* Habet etiam Tullius ad Att. vii. 7. ‘Depugna, inquit, potius, quam servias, ut quid? si victus eris, proscribare; si viceris, tamen servias.’ L. Bossius. Spec. Animadv. ad Script. Latin. p. 6. Bossium vetustas edd. non consuluisse adparet, siquidem omnes usque ad Aldinam præferant *Ut quid enim aliquis*. Quidam etiam Mss. ei favent. Nam *Ut quid aliquis* est in Lov. 1. 2. et Leid. 2. *Ut quid enim aliquis* in Voss. 2. Gaertn. et fragm. Hav. utramque vero lectionem *Ut quidem aliquis* et *Ut quid enim aliquis* Oxon. N. præferre, testatur Hearne. Vide ad iii. 44. § 4. Attamen sen-

tentiæ Bossii subscribere nequeo. Non modo enim pro altera lectione stant codd. integriores, sed ipse contextus Livianus etiam docet, eam veriorē esse. Pendent enim hæc verba ex illis quæ in fine § subjunguntur, et omnia hoc ordine componenda sunt: ‘Neque sperandum quidem, neque postulandum esse, ut aliquis tribunus plebis ruat cæcus in certamina,’ &c. Si autem substituatür *Ut quid enim aliquis* secundum Bossium, et nexus et sensus orationis Livianæ plane peribit. *Ut qui deinde aliquis* est in Lov. 3. Sed *qui deinde*, sive *qui deĩĩ*, omnino natum est ex *quidem*, una voce male in duas divisa, et litera *m* in literas in dissoluta. Contrario errore eo dein pro eodem legendum conjecerunt viri docti i. 5. § 6. Præterea *rs. r.* pro *tribunus*, Lov. 1. *ts. r.* Lov. 3. et Klockian. Deinde vox *plebis* deficit in Lov. 4. Tum *ruat certus* Lov. 3. *ruat cetus* Lipsiens. *ruat cæsus* Lov. 4. Male. Nihil muto. Infra ix. 5. ‘Belluarum modo cæcos in foveam missos.’

Patres, adversus quos tenderet] *Adversus quos crederet* Lov. 2. 4. 5. et Gaertn. *adversus quos teneret* Leid. 2. Alibi similiter peccarunt scribæ librarii. Vide ad xxiv. 28. § 1. Nihil hic mutandum. ‘Tendere’ est ‘contendere.’ Supra iii. 15. ‘Quantum juniores Patrum plebi se magis insinuabant, eo acrius contra tribuni tendebant, ut plebi suspectos eos criminando facerent.’ Infra v. 9. ‘Nefas est tendere adversus auctoritatem senatus.’ c. 24. ‘Adversus quæ quum optimates ita tenderent.’ Plura videri possunt ad xxxii. 32. § 7. Mox verbis seqq. *aut plebem*, pro *apud plebem*, Flor. An voluit librarius *ad plebem*? Vide ad vii. 7. § 4. Tum *dimicavit* Lov. 5.

Neque sperandum, neque postulandum esse] *Neque sperandum fore* Leid. 2. et Lov. 1. Sed illud *fore* animis librariorum ex verbis præcedd. adhæ-

serat. Paulo ante *nihil se hon.* Hav. pro *nihilo se hon.*

§ 9 *Magnos animos magnis honoribus fieri*] Quidam mihi suggessit legendum *magnis honoribus ferri*, id est, moveri, atque excitari. Non laudo neque edit. *Andrææ, magnos animos nisi magnis honoribus.* Gebh. Eamdem lectionem præferunt Neapol. Latini, et vetustiores excusi usque ad Aldum, qui primus voculam *nisi* expunxit. Eam etiam ignorant omnes nostri; neque necessaria est, nisi quis forte legere mallet *non nisi magnis hon.* Sed vulgatum præfero.

Neminem se plebeium contemturum, ubi contemni desissent] Ridicule, opinor. Dein omnia confusa. Lego *neminem plebeium contemtum iri, ubi se contemnere desissent.* Vide omnino superiora. Plane enim mentem nostram firmant. *T. Faber.* 'Contemnere' hic videtur esse animum demittere, abjecte et humiliter de se sentire: ut apud Plantum modeste de se sentire, in Trinummi. II. 2. 42. 'Qui ipsus se contemnit, in eo est indoles industriæ.' *Duk.* In editam lectionem conspirant omnes codd. Eamdem etiam defendunt Doujatius et Clericus. Quorum ille sententiam elegantiorē futuram putat, si dicunt tribuni plebis, fore, ut plebeiorum nemo se ipse contemnat, et contemtim in rebus agendis se gerat, ubi viderit, plebeios in universum contemni desisse, iisque licere ad summa adspirare. Sic enim fore, ut se quisque magni faciat, quo ab aliis magni fiat. Itaque se ipsum contemnere, qui animum suum virtutibus ornare, seque honoribus dignum præstare negligit: id autem illis facile contingere, qui ad fortunam statumque suum præsentem quidquam se adjicere posse desperant. Clericus autem vulgatum hoc sensu interpretatur: neminem plebeium tam abjecte de se ipso sensurum, ut non auderet summos honores petere, si modo se

contemtum non iri a plebe sciret. Et similiter etiam Jac. Gronovius in annotationibus ineditis, qui insuper putabat, locutionem petitam esse ex versu Lucilli apud Cic. ad Att. VI. 3. 'Granius enim Non contemnere se, et reges odisse superbos.' Ego etiam invitis codd. nihil innovandum censeo. Præterea *desiisset* Lov. 1. Vide ad IX. 46. § 3.

Experiendam rem denique in uno aut altero esse] *Experiendum rem se in Pal. 3. invenisse,* Gebhardus monuit hoc lib. c. 13. § 4. Nostri nulli eam lectionem firmant. At contra *Expiandam rem* Hav. præfert, *Experiendam rem* Leid. 1. Tum denique non adparet in Leid. 2. et Flor. Præterea *in uno aut altero sese* Lov. 3. 4. 5. Lipsiens. Leid. 1. et Voss. 2. Quomodo sæpe literæ in hac voce perperam transponuntur. Vide ad XI. 26. § 5. *In uno aut in altero esse* vetustiores excusi. Et sæpe solitum fuisse Livium præpositiones repetere, videbimus ad VI. 28. § 7. Hic tamen vulgatum, quod primus Aldus recepit, verius esse puto, quia in id conspirant omnes manu exarati.

Sitne aliquis plebeius ferendo magno honori] *Sine aliquis plebeius* Lov. 2. *sine animus plebeius* Gaertn. *sitne aliqui plebeius* Harl. 1. Flor. et Lov. 1. a m. pr. *fitne aliqui plebeius* Lipsiens.

An portento simile miraculoque sit, fortem ac strenuum aliquem existere ortum ex plebe] Deest accensativus virum. *Fortem ac strenuum virum aliquem existere.* Rhen. Pall. 1. ac 3. *port. sim. miraculoque, si fortem ac strenuum aliquem exist. ortum ex plebe crederetur.* Pal. 2. *in port. simile miraculoque fit: fortem ac strenuum aliquem exist. ortum ex plebe credatur.* Nihil sani profecto constitui potest; multo minus ex ed. *Andrææ: an port. simile: miraculoque si fortem ac strenuum aliquem exist. ortum ex plebe crederent.* Vel ex Campani, *sitne aliquis plebeius*

ferendo magno honori port. simile? miraculoque sit, fortem ac strenuum virum exist. ortum ex plebe. Gebh. Multum etiam mei codd. hic variant. *Port. sim. miraculoque, si fortem ac strenuum virum aliquem exist. ortum ex plebe crederetur* Voss. 2. a qua lectione non differt illa quæ in Lov. 3. obcurrit, nisi quod ibi vox *virum* omittatur. *Ni port. simile miraculoque sit, fortem ac strenuum aliquem exist. ortum ex plebe credetur* Lov. 2. et 4. *ni port. simile miraculoque sit, fortem ac strenuum aliquem existit ex plebe credat* Lov. 5. *ni port. simile miraculoque, fortem ac strenuum aliquid exist. ortum ex plebe credatur* Harl. 2. *port. simile miraculoque sit, fortem ac strenuum aliquem exist. ortum ex plebe credetur* Gaertn. *an port. simile miraculoque sit, fortem ac strenuum virum aliquem exist. ortum ex plebe credetur* Port. *in port. simile miraculoque sit, fortem ac strenuum aliquem exist. ortum ex plebe credetur* fragm. Hav. a m. pr. in quo *ni portento*, pro *in portento*, scriptum, et *credetur* deletum a m. sec. exstat. *In port. similiter simile miraculoque, fortem ac strenuum aliquem exist. ortum ex plebe credatur* Hav. *in portendo simile miraculo, quia sit, fortem ac strenuum aliquem exist. ortum ex plebe crearentur* Lipsiens. Vetustæ edd. eandem lectionem præferunt, quam ex Rom. principe laudavit Gebhardus: pro ea deinde Aldus illam substituit, quæ notæ Rhenani præscripta exstat. Eadem autem per reliquas omnes propagata est, nisi quod Frobenius 1535. ejusque exemplo recentiores omnes ex emendatione Rhenani vocem *virum* interposuerint, quam etiam servant Flor. Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. sed expellunt contra Leid. 1. et Harl. 1. Quod ad Oxonienses adinet, Hearne monuit, ad finem horum verborum adjectum esse *credetur* in C. *credatur* in B. *credetur* in N. *crederetur* in L. 2. quod etiam de Neapol. testatur Latinius. At recte Gronov. ad Liv.

vi. 37. § 6. recensitis variis lectionibus codd. Pall. et edd. primarium, existimat vocem illam a corruptoribus esse, nemini ambiguum esse posse.

§ 10 *Expugnatum esse, ut tribuni militum consulari potestate et ex plebe crearentur*] Tò esse deficit in Port. sed vocula et in Harl. 1. Lov. 4. et Hav. Eas tamen ceteri rectius servant. Mox *Perisse*, pro *Petisse*, Voss. 2. et Lov. 3. Potissime Lov. 4. et 5.

Primis annis sugillatos, repulsos, risui Patribus fuisse] Male Pal. 1. ac Andr. *suggillatos*. Et male sic scribitur in Onomastico, *Suggillo ὑπωπιάζω*. Item in Glossario Philoxeni, *Suggillatus ὑπωπιασθῆς*. Lege, ut puero animadvertere est, *Sugillatus ὑπωπιασθῆς*. Iterum *Suggillat πλήσσει, ὑπώπια ποιεῖ*. Pal. 3. *sigillatos*. Gebh. *Primis armis* Hav. frequenti scribarum lapsu. Vide ad vi. 38. § 1. Præterea *sigillatos* Voss. 2. et fragm. Hav. a m. pr. *suggillatos* Leid. 2. De recta ratione scribendi hanc vocem varias sententias collegerunt Dausqueii de Orthogr. part. II. in voce 'Suggillo,' et Vossius in Etymol. Ling. Lat. voce 'Suggillare,' et quos ibidem laudarunt. Vulgo hic *sugillatos* editur, at *suggillatione* XLIII. 14. Denique *risui Patribus fore* male Hav.

Desisse postremo præbere ad contumeliam os] *Dedissee* Voss. a m. pr. et Lov. 4. ac 5. *dessisse* Port. *desiisse* Leid. 2. Lov. 1. et Gaertn. Sed vulgatum firmat tum consensus reliquorum codicum, tum mos Livii, qui sæpissime hanc vocem ita contracte efferre amavit. Vide ad ix. 46. § 3. Mox *postremo dicim præbere ad cont. hos* Lov. 4. et 5. *hos*, pro *os*, etiam Voss. 2. Lov. 2. Gaertn. et Port. a m. sec. *oms*, id est *omnes*, Lov. 1. Sed vox *os* deficit in Flor. præter quoque, pro *præbere*, habet Lipsiens. Terent. in Adelphi. II. 2. 6. 'adolescenti morem gestum oportuit. SA. Qui potui me-

lius, qui hodie usque os præbui?’

§ 11 *Cur non lex quoque abrogetur, quia id liceat*] Possumus etiam legere *cur non lex quoque obrogetur, quia id*. Klock. *Abrogaretur* Lov. 2. *abrogaret* Lipsiens. Tum *quia id liceat* Voss. 1. et Leid. 2. quod etiam multi ex antiquioribus editis oberant. Sed passim hic error a librariis committitur. Vide ad XL. 29. § 8. Ut autem ita legi posset quemadmodum Klockius censuit, aliis exemplis probandum foret, in usu fuisse locutionem ‘obrogare legem,’ vel ‘obrogatur lex;’ addi etiam debuisset ratio, *cur obrogetur τῇ abrogetur* substituendum foret. Sed forte manus Klockii aberravit, et, quum hæc adscripserit margini editionis, quæ præfert *abrogetur, quia id*, tantum indicare voluit, etiam legi posse *qua id*.

Minorem quippe ruborem fore in juris iniquitate] *Minorem ruborem* Harl. 2. *minoremque ruborem* Hav. quomodo etiam legit Lov. 4. a m. sec. quum in eo a m. pr. *minoremque puberem* scriptum fuisset. *Minorem quippe puberem* Lov. 2. et 5. Deinde *fore inj. si propinq.* Lov. 3. *fore inj. si pro iniq.* Voss. 2. *fore inj. iniquitate* Harl. 1. *fore in juris iniq.* Lov. 1. Gaertn. et Hav. *fore in juris indign.* Lov. 1. *fore in juris dignitatem* Leid. 2. *minoremque per urbem fore in viris iniquitate* Lipsiens. In verbis adeo perspicuis ac claris scribas tam varie ac tam turpiter errasse mirum est.

Quam si per indignitatem ipsorum prætereantur] Ms. Fuld. *quam si per indignationem ipsorum prætereantur*. Quæ varietas, in his eisdem vocibus sæpe mihi animadversa, semel hic notata sit. *Modius*. Varietas hæc alibi sæpe in Mss. obvia est. Vide quæ notantur ad Epit. Liv. lib. LVIII. Omnes tamen codd. quibus usus sum, hoc loco vulgatum tuentur, nisi quod *dignitatem*, pro *indignitatem*, sit in Lipsiens. Contra vocula si omittitur in Voss. 2. et Lov. 3. Deinde *eorum*

præferunt Hav. *fragm.* Hav. a m. sec. et primæ edd. ante Aldum, qui *ipsorum* reposuit, adstipulantibus reliquis mann exaratis. Denique *prætereant* Lov. 1. Vide ad x. 10. § 1. Huic loco convenit alius hoc lib. c. 7. ‘Principes plebis ea comitia malebant, quibus non haberetur ratio sui, quam quibus ut indigni præterirentur.’

CAP. XXXVI. § 1 *Alium alia de commodis plebis laturum se in magistratu*] *De plebis commodis* inverso ordine Gaertn. Tum *laturum se in agrum* Lipsiens.

§ 2 *Coloniæ deducendarum ostentatæ spes*] *Ducendarum* Lov. 2. et Lipsiens. Tum *ostentata spes* Voss. 2. Lov. 3. Hav. Harl. 2. *fragm.* Hav. a m. sec. et Hearnii Oxoniensis B. Similiter etiam pro varia lectione inter versus adscriptum est in Port. *invitis* reliquis scriptis, qui in vulgatum consentiunt, nisi quod *ostentatio spes* perpetam præferant Lov. 2. 4. 5. et Gaertn. *ostentato spes* Lipsiens. Supra II. 44. ‘Hæ spes Etruscos armaverant, multis in vicem casibus victos victoresque:’ ita ibi Rhenanus legendum censuit, ac multi codd. eandem lectionem retinuerunt. Optimi tamen Mss. auctoritate *Ea spes Etr. armaverat* recepi. VI. 28. ‘Fortunæ loci delegaverant spes suas.’ Silius Italic. XIII. 286. ‘dubio qui frangere rerum Gaudebit pacta, ac tenues spes linquet amici.’ Et ita sæpe alii.

Et vectigali possessoribus agrorum inposito in stipendium militum erogandi] *Etiam vectigali* Lov. 2. 5. Harl. 2. Gaertn. et Hav. Deinde *possessoribus agrorum* Lov. 5. Tum *in stipendio militum* idem Lov. 5. et Hav. *in stipendium militis* Gaertn. Denique *co-gendi æris* Lov. 2. in margine.

§ 3 *Captatum deinde tempus ab tribus militum*] Magnus Gronovius ad Liv. XXXV. 19. § 2. dubitare incipiebat, an non hoc loco legendum foret *Captum deinde tempus*. Alibi ita Li-

vium et alios scriptores locutos esse, certum est. Vide ad III. 9. § 7. Neque diffiteor etiam, voces *captus* et *captatus* sæpe in Mss. commutari. Vide ad XXVI. 12. § 15. Hic tamen nihil mutandum existimo. Si enim unum Lov. 2. Gronovio faventem excipias, in editam lectionem conspirant omnes, quos consului, codd. neque ullam varietatem ex suis viri docti protulerunt. Deinde 'captare tempus' æque Latine dici, ac 'capere tempus,' et hoc non ubique illi substituendum esse, recte censuit Dukerus ad Flori III. 5. § 5. Denique quemadmodum hic 'captatum tempus,' ita 'captandis tempestatibus et observando tempore' Livius dixit v. 6. 'Uť tamquam navale bellum, tempestatibus captandis et observando tempore anni, gerant, non æstus, non frigora pati possint.' Præterea a *tribunis militum* Voss. 2. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Et ita Flor. a m. sec. in quo tamen a m. pr. fuerat *ad tribunis*. Mox *quod per discessum*, pro *quo per disc.* Voss. 1. Leid. uterque, et Lov. 1. solito errore scribarum. Vide ad XXXVI. 33. § 3. Præterea *ex urbe*, pro *ab urbe*, Lov. 4.

Revocati ad diem certum essent] *Ad diem tertiam essent* Hearnii Oxon. L. 1. *ad diem certum essent* vetustiores excusi ante Aldum; is enim *certam* edidit, consentientibus omnibus meis scriptis. Et recte. In hac enim locutione Livius genere sequiori uti amavit. Supra I. 50. 'In diem certam ut ad lucum Ferentinæ conveniant, indicit.' c. 52. 'Indictumque junioribus Latinorum, ut ex fœdere die certa ad lucum Ferentinæ armati frequentes adessent.' v. 19. 'Indicto delectu in diem certam, ipse interim Veios intercurrit.' ubi in paucis tantum inveni *diem certum*. XXVII. 23. 'In unum annum vovebant, dieque incerta faciebant.' c. 38. 'Edixere, in diem certam, quo quisque jure vacationem haberet, ad senatum defer-

ret.' XXVIII. 11. 'Qui cives Cremonenses atque Placentini essent, ante certam diem in colonias reverterentur.' XXXVI. 35. 'Inducisquē in diem certam datis, qua legatio renunciari ab Roma posset.' XXXIX. 17. 'Siquis quem ad se deduxisset, nomine absentis detulisset, qui nominatus profugisset, diem certam se finituros.' Pari modo Livius potius dixit 'dies constituta,' 'statuta,' 'stata,' 'præstituta,' 'dicta,' 'edicta,' 'predicta,' 'prædicta,' 'finita,' quam genere digniori. Vide ad XXVII. 16. § 16.

Senatusconsultum feret, absentibus tribunis plebis] Meorum integerrimi Flor. Leid. 1. et Harl. 1. *absentibus tribunis plebi*: quod secutus sum. Vide ad II. 42. § 6. et mox hoc cap. § 5.

§ 4 *Quoniam Volscos in Hernicorum agros prædatum exisse*] *Quem Volscos* Lov. 2. *quum*, sive *cum Volscos* Lov. 5. et Port. Vide hoc lib. ad c. 29. § 6. *qn Volscos*, id est *quando Volscos*, Leid. 1. et Lov. 1. Vide ad IX. 8. § 5. Denique *exiisse* Gaertn. cui adversus aliorum consensum fidem habere nequeo. Vide ad XXVII. 19. § 10.

§ 5 *Filium decemviri præfectum urbis relinquunt*] *Præfectum in urbe* Leid. 2. Deinde *reliquerunt* antiquiores typis descripti, ejus loco Aldus *relinquant* substituit, eandem lectionem firmantibus codd. scriptis.

Etiā inde ab incunululis imbutum] In exemplari veteri est *et jam inde ab incun.* Rhen. *Etiā* est in Lov. 1. 3. 4. 5. Harl. 2. Hav. et fragm. Hav. Sed verum est *et jam inde ab incun.* quomodo etiam ante Rhenanum Frobenius 1531. edidit. Alibi librariorum perperam junctis vocibus *etiā*, pro *et jam* dare solitos fuisse, vidimus ad I. 47. § 9. Locutionem vero 'jam inde ab' illustravi ad I. 2. § 3. Vide etiam ad VI. 40. § 4.

Imbutum odio tribunorum plebisque; tribunis plebis nec cum absentibus iis]

Odio tribunorum plebis: nec cum absentibus iis, reliquis omissis, vetustæ edd. Cui errori caussam dedit vocis *plebis* repetitio. Vide ad ix. 11. § 11. Verum quum omnes scripti voces omittas servent, recte etiam Aldus iis in contextu locum dedit. Ceterum *tribunis plebi* Leid. 1. et Harl. 1. Vide modo hoc cap. ad § 3. *tribuni plebi* Lov. 1. 2. et Lipsiens. Tò iis deficit in eorum posteriori.

Nec cum Appio, transacta re, quod contenderent, fuit] Quod contenderet Voss. 2. Deinde *fuerunt*, pro *fuit*, Leid. 2. et Lov. 1. Ceterum Donjatinus hunc Appium, decemviri filium, qui a tribunis consulari potestate præfectus Urbis relictus est, diversum fuisse putat ab Ap. Claudio Crasso, quem hoc anno tribunatum militare consulari potestate gessisse, Livius c. 35. narravit. Si enim unus idemque præfectus Urbis ac tribunus militum fuisset, una cum reliquis collegis auctor senatusconsulti fuisset: eo autem posito, si ex postulandi adversus Appium locus non erat, quod res jam transacta esset, similiter ex postulandi locum adversus collegas ejus futurum non fuisse putat, licet adessent. Verum an id Livius nunquam negavit? Una ratio, cur tribunis plebi nihil foret, quod contenderent adversus Appium, illa erat, quod res transacta esset; sed præter eam adhuc altera erat, cur neque adversus collegas ejus contendere possent, quod reipublicæ causa abessent. Absentiæ igitur ratio tribunis plebis erga reliquos tribunos militum obstabat, posterior et erga illos et erga Appium. Immo contra, Ap. Claudium Crassum, cap. præc. memoratum, decemviri filium, adeoque eundem atque Ap. Claudium præfectum Urbis fuisse, non obscure inde colligi potest, quod vi. 40. Ap. Claudius Crassus decemviri nepos memoretur, qui sine dubio filius fuit illius qui hoc anno tribunus militum fuit. Hoc au-

tem argumentum ut refellatur, probandum foret, decemvirum duos habuisse filios, *Appii* prænomine adpellatos, quorum alter, *Crassus* cognominatus, pater exstitit Ap. Claudii Crassi lib. vi. memorati, et hoc anno tribunus militum fuit, alter hoc eodem anno præfectus Urbis exstitit. Interdum quidem in gente Claudia duos fratres eodem prænomine adpellatos fuisse, ultro confiteor. Ita Ap. Claudius Crassus, etiam Cæcus dictus, et Ap. Claudius Caudex fratres fuerunt, quemadmodum, præter Ciceronem variis locis, testatur etiam Gell. Noct. Attic. xvii. 21. 'Anno deinde post Romam conditam quadringentesimo ferme et nonagesimo, consulibus Ap. Claudio, cui cognomentum Caudex fuit, Ap. illius Cæci fratre, et M. Fulvio Flacco bellum adversus Pænos primum cœptum est.' Verum ejusdem rei exemplum etiam exstitisse in Ap. Claudii decemviri filiis, nondum evictum est. Insuper ex quo tempore tribunos militum consulari potestate creandi mos invaluit, ordinarium factum est, ut præfectura Urbis ac cura rerum urbanarum, quæ olim viro inlustri dabatur, uni pluribusve eorundem tribunorum militum committeretur, si bellum incideret, cujus gerendi munus reliqui collegæ suscipiebant. Vide Dissertat. meam de præfectis Urbis, quam olim adolescens præside P. Burmanno, unico studiorum meorum moderatore, et præceptore optimo, in inclita Trajectina Academia publico examini subjeci, c. 2. At eo tempore alii, quam uni horum tribunorum militum, enim magistratum datum esse, nondum reperi.

CAP. XXXVII. § 1 *Creati consules]* In exemplari veteri est *Creati consules sunt*. Rhen. Eadem lectio mihi etiam obvia fuit in Flor. Voss. 1. Leid. 1. Lov. 1. 5. et Port. quorum fide id in contextum Livii recepi.

A. Sempronius Atratinus, et Q. Fa-

bⁱus Vibulanus] Quidam emendarunt C. Sempronius. 'Auli' autem et 'Lucii Semproniorum' mentio est A. U. C. cccxi. Ceterum pro Q. Fabio Vibulano Valerius Max. iii. 2. ex. 8. Q. Catulum habet, sed errore codicum, ut puto. Glar. Aldus est, qui primus C. Sempronius emendavit, quum antea passim ederetur A. Sempronius. Aldo autem consentiunt omnes codd. nisi quod G. Sempronius sit in Lipsiens. et fragm. Hav. Vide etiam hoc cap. ad § 6. c. 40. § 6. c. 41. § 2. c. 42. § 3. et 8. sc. Sempronius Voss. 2. et Lov. 3. sed prior litera s nota est vocis sunt, quæ præcedd. verbis in optimis codd. ut dictum est, additur: e autem est compendium prænominis Caius. Caii vero prænomen hujus anni consulem habuisse patet ex illis quæ notat Sigonius ad h. lib. c. 44. § 1. Vide etiam Pighium in Annal. ad a. cccxx. p. 189. Quin et hoc lib. c. 44. § 6. et 7. ubi idem memoratur, jam non codd. tantum, sed et typis descripti in prænomen ejus Caius sive Gaius, ut alii scribunt, consentiunt. Præterea primus Aldus addidit ejusdem consulis cognomen Atratinus, quod omnes etiam codd. servant, ita tamen ut Atracinus dicatur in Voss. 2. Lov. 3. Port. Hav. et fragm. Hav. a m. sec. Atracinus in Lov. 4. Atrocinus in Lov. 5. Atractinus in Harl. 2. Vide ad iv. 7. § 1. Insuper idem Aldus copulam inter utriusque consulis nomen ejecit, quam etiam ex codd. meis soli agnoscunt Hav. et Lov. 4. ac 5. Qui tamen secundi consulis prænomen Q. omitunt, quod etiam non adparet in Lov. 1. Voss. 1. Leid. 2. et Port. Denique Jubilanus est in Lov. 4. 5. et Hav. Jubulanus in Lov. 2. Harl. 2. et Gaertn. Vibulanus in Leid. 2. Vide ad iii. 35. § 11.

Peregrina res, sed memoria digna, traditur eo anno facta] Pall. tres memoriæ digna. Pædagoguli inepti mutarunt. Gebh. Memoriæ digna etiam

Voss. 2. Lov. 5. Port. Hav. et fragm. Hav. Sæpe optimi scriptores τῷ dignus casum patrum junxerunt. Vide Burmann. ad Phædr. Fab. iv. 20. 3. et ad Quinctil. Instit. Orat. i. 5. p. 52. et quos ibi laudavit. Quibus adde Vossium Grammat. vii. 11. Quin et hic euphoniæ causa ea lectio verior videri possit. Quo minus tamen recipere audeam, illud obstat, quod omnes optimi mei scripti vulgatum tneantur, et Livium alibi ita locutum fuisse nondum observaverim. Hæc scripseram, quum viderim memoriæ digna etiam esse in cod. integerrimo Flor. quare jam subdubito.

Capuamque ab duce eorum Capy, vel (quod propius vero est) a campestri agro adpellatam] In exemplari vetere est ab duce eorum Capye. Rhen. Ab duce eorum Capi Hav. et fragm. Hav. ab duce eorum Capuo Lov. 2. 4. 5. Harl. 2. et Port. a duce eorum Capuo Gaertn. ab duce eorum Capio Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. Lipsiens. Flor. Klockian. et Harl. 1. a duce eorum Capio Voss. 2. et Lov. 3. Veram scripturam deprehendit Rhenanus. Vide ad i. 3. § 8. Insuper Capuaque ab duce, &c. appellata est Hav. Tum quod propius vero est Leid. 2. et Lov. 1. Vide hoc lib. ad c. 17. § 5. quod propius est vero Lov. 2. Harl. 2. et Lipsiens. Denique ab campestro agro Hav. Paullo ante etiam a Samnitibus captam, pro ab Samnitibus cap. Gaertn. et Lov. 3.

§ 2 Cepere autem, prius bello fatigatis Etruscis] Cupere Voss. 1. Capue Leid. 2. et Lov. 1. Tum bellis fatig. Etr. Port. a m. pr.

In societatem urbis agrorumque accepti] Urbis agrorum, neglecto τῷ que, Lov. 2. 3. Lipsiens. fragm. Hav. a m. pr. et Gaertn. Deinde acceptis Flor. Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. Lipsiens. Harl. 1. Gaertn. et fragm. Hav. accepti sunt Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1.

Festo die gravatos somno epulisque

incolas veteres] *Opinor legendum graves somno epulisque.* Nam in volumine scripto *gravi somno* legitur. *Rhen.* Vet. lib. *Graves somno epulisque.* Sigon. Utraque locutio 'gravis somno' et 'gravatus somno' tum Livio, tum aliis scriptoribus frequens est. 'Gravatus' obcurrit i. 7. 'Ibi quum eum cibo somnoque gravatum sopor obpressit.' xxv. 24. 'Magna pars tamen ignara tanti mali erat, et gravatis omnibus vino somnoque, et in vastæ magnitudinis urbe partium sensu non satis pertinente in omnia.' Plinius Hist. Natur. x. 49. 'Mulcerique earum carmine, quos gravatos somno iacerent.' xxxiii. 12. 'Satyrum in phiala gravatum somno collocavisse verius.' Val. Flacc. ii. 568. 'tacitusque dolos, dirumque volutat Corde nefas, clausum ut thalamis somnoque gravatum Inmolet.' 'Gravis' ut infra, ex emendatione Lipsii, xxv. 24. 'Quia magna pars in turribus epulati aut sopiti vino erant, aut somno graves potabant.' xxix. 34. 'Varieque dux fatigabatur, alios vino et somno graves arma capere, et frenare equos cogendo, aliis obsistendo.' xxxi. 41. 'Et erat forte meridianum tempus, quo plerique graves cibo sopiti jacebant.' Ovid. Epist. Heroid. xiv. 33. 'Jamque cibo vinoque graves somnoque jacebant.' Metam. iii. 608. 'Ille mero somnoque gravis titubare videtur, Vixque sequi.' In hac autem locutione 'gravis' aut 'gravatus' est onustus, repletus. Vide Burmann. ad Val. Flacc. vi. 382. Pariter Græcis *βεβαρηκώς* usurpatur. Aristid. Sacr. Sermon. quarto tom. i. p. 583. *Οἱ δ' ἦκον ὄλῳ βεβαρηκότες οἱ ναῦται, περὶ πρῶτον ὕπνον σχεδόν:* *At venero vino gravati nautæ circa primam fere vigiliam.* Qui locus desumptus est ex Homeri *Odys.* Γ. vs. 139. *Οἱ δ' ἦλθον ὄλῳ βεβαρηότες νῆες Ἀχαιῶν.* Illi vero venerunt vino gravati filii *Achaorum.* Divus Lucas in *Euangel.* c. ix. vs. 32. *Ὁ δὲ Πέτρος καὶ οἱ σὺν*

αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ. *Petrus ejusque comites gravati somno erant.* Cum præpositione junxit *Ælian.* Var. xiii. 1. *Ἄρκτος ἦκε, σφριγώντων αὐτῇ τῶν μαζῶν, καὶ βαρυνομένων ὑπὸ τοῦ γάλακτος.* *Ursa venit turgentibus illi uberibus, et lacte gravatis.* Quum itaque utrumque 'graves somno' et 'gravatos somno' recte dici possit, codicum auctoritate standum judico. Ex eorum numero nullus *gravatos* cognoscit. Nam *gravi somno* præferunt Lov. 2. 3. 4. 5. Lipsiens. Gaertn. Port. a m. pr. et Leid. 1. *gravis somno* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. Klockian. et Harl. 1. *graves* vel *graveis somno* Voss. 2. Harl. 2. Hav. et fragm. Hav. Neque aliter Hearnæ in Oxoniensibus invenisse videtur, qui *graves* edens edit. Rom. principem *gravatos* habere observavit, et tamen codicum suorum non meminit, aut ab editis diversam lectionem ex iis profert. De uno tantum dubito Flor. ex quo nihil notatum video in excerptis, licet collatus sit cum ed. quæ *gravatos* præfert. Præterea *gravatos vino* excusi, quos vidi, vetustiores, cujus loco Aldus *gravatos somno* substituit. Omnes etiam codd. *somno* agnoscunt. Supra quidem laudato loco Ovid. 'cibo vinoque graves' dixit. At hic voce 'epulis' satis commode 'cibo vinoque' intelligi potest. Quin et si per vocem 'epulis' solus cibus intelligendus esset, dictum foret, quemadmodum apud Liv. loco supra etiam laudato ex lib. i. 'cibo somnoque gravatum.' Insuper vox *die* aberat a Leid. 1. quam rectius reliqui omnes servant. Potius enim Livius alique optimi 'dies festus,' quam simpliciter 'festum' dicere soliti fuere, licet tamen nec alterum sine exemplo sit.

§ 3 *His rebus actis, consules ii*] Quibus 'rebus actis?' utrum præcise, quas proxime narravit de Capua ab Samnitibus occupata, ut inter designationem consulum et initum ab iis magistratum hæc intervenerint? an

quas et antea ex totius anni negotiis retulit? Utrumque mihi frigidum schema videtur, et trigam illam verborum immissam ab illis, qui Livium melius connectere orationem suam docere voluerunt. *J. F. Gron.* Verba illa in omnibus codd. constanter supersunt, quæ, quoquo referas, frigida esse et nullo dispendio deleri posse, Gronovio adsentitur Donjatus. Vide etiam an delenda sit vox *ii*, quam non agnoscit Port. Adde-rem id verisimile videri, quia mox sequitur *id*, nisi alibi etiam sæpe voculam hanc repetitam observassem. Ita inprimis i. 44. 'Id conditum lustrum adpellatum, quia is censendo finis factus est. Millia octoginta eo lustro civium censa dicuntur. Adjicit scriptorum antiquissimus Fabius Pictor, eorum qui ferre arma possent, eum numerum fuisse.'

Idibus Decembris magistratum occipere] Scribe *Idib. Decembribus*. Rhen. Eandem lectionem etiam servant memorum optimi. Contra *Idibus Decembris* Lov. 2. 3. Port. Hav. et fragm. Hav. Id ex eodem errore natum est, quo *omnis pro omnibus, perduellis pro perduclibus*, et similia alia multa in Mss. occurrunt, de quibus vide ad xxi. 60. § 7. *Idibus Decembri* Gaertn. Tanto magis autem optimorum codicum scripturam, a Rhenano recte probatam, secutus sum, quod ita passim Livius loqui soleat, ejusque exemplo auctor Epitomes Liv. Ita 'Kalendas Januarias' xxxvii. 57. et xxxix. 5. 'Idibus Januariis' in Epit. lib. lxxx. 'Kalendis Februariis' xxxvii. 58. 'Kalendæ Interkalares' xliii. 13. 'Idibus Martiis' xxi. 63. et xlv. 19. 'Idus Martias' xxx. 39. 'Kalendas Maias' xxv. 4. 'Idus Maias' iii. 36. 'Idus Maiæ' ibid. et c. 38. 'Kalendas Junias' xxi. 32. 'Idibus Quinctilibus' ii. 42. et ix. 46. 'Kalendis Sextilibus' iii. 6. 'Nonas' et 'Idus Sextiles' xli. 16. 'Idibus Septembribus' vii. 3. 'Kalendis

Octobribus' v. 9. 'Idus Decembres' v. 9. 'Idibus Decembribus' v. 11. et xlv. 16. Nomina enim mensium natura sunt adjectiva. Hinc 'mensis Januarius,' 'Februarius,' et similia tum apud Livium tum apud alios. Infra xxxix. 5. 'Triumphare mense Jannario statuerat.' Calpurn. Ecl. ii. 81. 'Mille rendenti dabimus tibi cortice Chias, Castaneasque nuces totidem, quum sole Novembri Maturis nucibus virides rumpentur echini.' Videndus Sanctius, Minervæ l. iv. cap. de Ellipsi Nomin. in voce 'Mensis.' Quum itaque vix aliter locutus fuisse Livius reperiatur, paucis quibusdam locis idem genus loquendi partim ex conjectura, partim ex auctoritate veterum editionum restituendum judicavi, ut xxix. 14. 'In ædem Victoriæ, quæ est in Palatio, pertulere Deam pridie Idus Apriles:' ubi adhuc edebatur *Idus Aprilis*. Sed is quoque accusativus esse potest. xli. 9. 'Ut omnes in suam quisque civitatem ante Kalendas Novembres redirent.' Ita primæ edd. c. 22. 'Legati Nonis Junii ex Africa redierunt:' ubi *Nonis Junii* adhuc editur. xlv. 19. 'Pridie Idus Apriles Latinis esse constitutam diem.' c. 22. 'Latinis, quæ pridie Kalendas Apriles fuerunt, in monte sacrificio rite perpetrato.' c. xxxvii. 'Nocte, quam pridie Nonas Septembres insecuta est dies.' xlv. 2. 'Ante diem sextum Kalendas Octobres, hora fere secunda, legati urbem ingressi sunt.' Et ita legit quoque variis locis apud Columell. Mstum Sangerman. ubi vulgo aliter edi solet. Ita ii. 10. 'Protinus a Kalendis Octobribus crudis novalibus ingeras:' vulgo *Kalendis Octobris*. Et postea, 'Seritur a Kalendis Octobribus in ortum Aquilæ.' ii. 11. 'Mense ultimo Aprili serito:' non *Aprilis*. xi. 2. 'Igitur a Kalendis Martiis eximia est vitium putatio usque in decimum Kalcudas Apriles.'

Postea eodem cap. 'Locis autem tepidis ab Idibus Februariis usque in Idus Apriles; in locis frigidis ab Idibus Martiis usque in Idus Maias omnia recte pecora castrantur. Kalendis Aprilibus Nepa occidit mane.' Et ita sæpe eodem cap. et alibi. Ad hæc *magistratus cæperunt* Harl. 1. Vide ad i. 49. § 1. *magistratum accipere* Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. quinque, Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Male. Vide quæ notata sunt a Gebhardo ad Livii i. 7. § 6. et a J. F. Gronovio ad xxxi. 50. § 6. Vocem minus obviam in notiores innotuit librariorum commutasse adparet.

§ 4 *Qui ad id missi erant, retulerunt*] In volumine scripto est *retulerant*. Rhen. *Quia ad id missi erant* Voss. 1. Leid. uterque, et Lov. 1. ac 5. prima litera vocis *ad* perperam ad hærente ad finem præcedentis *qui*. Vide ad vi. 23. § 5. *qui ad id miserant* Klockian. Vide ad xxiii. 29. § 16. Deinde *retulerunt* servant Voss. uterque, Lov. quinque, Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Mox a *Latinis*, pro ab *Latinis*, Voss. 2. Gaertn. et Lov. 3.

Nec exercitui scribendo intentiores fuisse] *Nec exercitus scribendo* Lov. 5. et fragm. Hav. a m. pr. *exercitu scribendo* Leid. 1. et Lov. 4. quomodo Livium alibi casum tertium quartæ declinationis formasse, videbimus ad xxiv. 19. § 6. Hic tamen potius ea lectio nata videtur ex altera *exercitus*, ultima litera elisa a vocis præced. initiali. Vide ad xxxvii. 29. § 5. *exercitum scribendo* Lipsiens.

§ 5 *Aut in perpetuum bellum armaque oblivioni danda*] In volumine scripto est, *arma bellumque oblivioni danda*. Rhen. Ita jam ante Rhenanum Alodius et pauci eum secuti ediderant, a quibus deinde dissenserant Paris. 1529. et Frobenius 1531. Verum ordinem verborum, quem Rhenanus re-duxit, et recentiores recte servarunt,

firmant omnes codd. mei. Infra vii. 20. 'Nec arma aut bellum quisquam adparare.' Utrouque ordine hæc verba Livium junxisse, vidimus ad iii. 69. § 2. *Arma belli unquam obl. danda perperam* habet Lov. 5.

Cum quibus de imperio certetur] *Certatur* fragm. Hav. a m. pr. Male. Mox etiam aberratione scribarum *credendum*, pro *cedendum*. Vide ad iii. 21. § 3.

§ 6 *Et C. Sempronius, cui ea provincia sorte evenit*] In volumine scripto est *sorti evenit*. Rhen. *Sorti evenit* Ms. Fuld. ut Virgilius Georg. iv. 165. 'quibus ad portas cecidit custodia sorti.' *Modius*. Pall. duo meliores et Campani ed. *sorti evenit*. Notarunt Rhenanus Modiusque. Virgil. Georg. iv. 165. 'quibus ad portas cecidit custodia sorti.' Sic reperitur cum alibi, tum xxix. 20. in Pall. tribus et antiqua ed. 'Cui Sicilia provincia sorti evenisset.' Gebh. *Sorti evenit* etiam Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Harl. 2. Lov. 1. 2. 3. Lipsiens. Klockian. Gaertn. et fragm. Hav. Hos codices secutus eam lectionem recepi. Vide quæ notantur ad xxviii. 45. § 11. Ceterum omnes iterum codd. Sempronio *Caï* prænomen tribuunt, nisi quod pro C. habeat G. fragm. Hav. Sc. Lov. 3. et Voss. 2. Vide hoc cap. ad § 1. Præterea vocola et abest a Gaertn.

Tamquam constantissimæ rei fortunæ fretus] Hanc orationem etiam in Ms. volumine quidam ausus est interpolare, quum recte habeat, nempe sic: *tamq. const. rei fortunæ fretus*. Jungit autem participium *fretus* interdum dativo. Sic vi. 13. 'Multitudo hostium,' inquit, 'nulli rei, præterquam numero, freta.' Rursum infra c. 31. 'Discordiæ hostium fretus.' Rhen. *Constantissimæ rei fortunæ fretus* restituit Rhenanus ex suo libro Ms. tentato ab interpolatore, addens locum c. vi. 13. 'Multitudo hostium nulli rei, præterquam numero, freta.

Sed Pall. omnes, qua calamo in membranis picti, qua vetuste cusi, *rei fortuna* repræsentant. Invenit tamen Modius in suo codice xxxix. 51. 'Et fidei regum, nihil sane fretus.' Gebh. Quod alios fecisse queritur Rhenanus, vereor ne fecerit ipse, id est, locum hunc interpolavit. Mss. omnes et edd. vett. *fortuna*. Repone igitur *tamq. constantissima re fortuna fretus*. Necdum persuasus sum, id verbum veteres cum dandi casu junxisse. Quare et emendandum existimo vi. 13. *Multitudo hostium nulla re, præterquam numero, freta*: ubi editur *nulla rei*. Nec moror Modium, qui xxxix. 51. novo plane, ut ipse ait, modo profert *Fidei regum nihil sane fretus*: nam nostri omnes, ut vulgati, *confisus*. Livius autem ipse vii. 12. 'Apparuitque, occasione magis, quam virtute, fretos venisse.' viii. 22. 'Samnitium infida adversus Romanos societate freta.' Sic enim Sigonius e suo: nec dissentiant ulli nostri. x. 10. 'Pecunia deinde, qua multum poterant, freti:' et alibi sæpissime. J. F. Gron. *Tanquam constantissima reip. fortuna fretus* Harl. 2. sollemni errore librariorum, qui alibi voces *res et respublica* sive breviter *resp.* confundere soliti fuerunt. Vide ad viii. 31. § 2. *tanquam constantissimæ rei fortuna fretus* Voss. 2. Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. 4. Klockian. et Hav. *tamquam constantissimæ rei fortunæ fretus* Flor. Leid. 1. Lov. 5. Lipsiens. et Gaertn. quomodo Rhenanus legendum putabat. Et ita etiam a m. pr. præferunt Voss. 1. et fragm. Hav. in quibus a m. altera inter versus *fortuna*, pro *fortunæ*, adscriptum inveni. Verius tamen puto *tamquam constantissima re, fortuna fretus*, quomodo Gronovius legendum censuit, et solus meorum Port. præfert. Passini enim alibi Livius ita loqui solitus est. Exemplis a Gronovio laudatis addi possunt alia plura. Eadem enim locutio occurrit ii. 47. 'Abundante multitudo freti,

subtracta subsidia mittunt ad castra obpugnanda.' c. 65. 'Dum cunctatur consul, virtute militum fretus, loco parum fidens.' Infra vi. 29. 'Videsne tu, inquit, A. Semproni, loci fortuna illos fretos ad Alliam constituisse?' ix. 22. 'Multitudine freti castra eodem, quo antea, loco posuerunt.' x. 32. 'Hac velut latebra insidiarum freti Samnites ad stationem Romanam perveniunt.' xxi. 49. 'Memoria circa ea ipsa loca gestarum rerum freti, et militum multitudo ac virtute.' xxxviii. 1. 'Deinde, paucitate parum freti, parem priori numerum adjecerunt.' xl. 47. 'Sciscitaremur, qua tandem re fretus arma nobis inferres.' Vide Gronov. etiam ad vi. 13. § 1. Fatendum tamen, vi. 31. § 6. quem locum etiam Rhenanus laudavit, in plerisque codd. quidem *discordia hostium fretus* exstare, in optimis tamen *discordiæ* superesse.

Quod victoris populi exercitum aduersus victos duxisset] In scripto codice non legitur *exercitum*; quare suspicor *duxisset* mutandum in *dux esset*. Rhen. Borb. Voss. Chiff. ignorant *quod exercitum*. Helm. *Quod victoris populi aduersus victos dux esset*. Prorsus ut coniecerat Rhenanus. Hoc igitur recipiendum. J. F. Gron. Si cui vulgata lectio verior esse videatur, *duxisset*, quod Donjatio displicebat, positum erit pro *duceret*. Quod neque Nostro, neque purgatissimis aliis scriptoribus insolens esse, evicit Gronov. ad xxxiv. 11. § 2. Mihi tamen etiam mendæ suspecta est, quod meorum meliores Leid. uterque, Harl. et Klockian. ut et Lov. 1. 2. 4. 5. vocem *exercitum* non agnoscant. Eandem non agnoscit etiam Flor. in quo a m. sec. *victoris populi* male mutatur in *victores populos*. Vocem *exercitum* autem a librariis additam esse, illud etiam indicio esse potest, quod non eodem loco in illis codd. qui admittunt, ponatur: nam *quod exercitum victoris populi* est in Harl. 2. *quod ex-*

exercitus victoris populi in Port. Puto itaque non male Rhenanum coniecisse, pro *duxisset* insuper scribendum *dux esset*, legendumque esse *quod victoris populi dux esset*: quod etiam in contextum recepi, quum in Ms. eandem lectionem sibi obviam fuisse Gronovius testetur, mihiq; in Lov. 4. obcurrerit. Ita sæpe librarii duas voces in unam junxerunt, et unam contra in duas diviserunt. Tali errore nonnulli codd. *dux erat*, pro *duxerat*, præferunt in Epit. Liv. lib. cxxix. Vide similia alia ad 1. 47. § 9. et ad xxiii. 29. § 16. Præterea *adversus*, pro *adversum*, non modo Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. quinque, Harl. uterque, Port. Klockian. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. verum etiam omnes, quos vidi, impressi usque ad Jac. Gronovium, qui *adversum* edidit, eandem lectionem postea etiam recipiente J. Clerico. Sed alterum revocavi. Vide ad Liv. Epit. lib. xlvii. Mox negligenter, pro negligenter, Flor. et Leid. 1. Vide ad ii. 11. § 4.

§ 7 *Ergo fortuna, ut sæpe alias, virtutem est secuta*] *Tergo fortuna* Leid. 1. Sed prima litera initio vocis adhæsit ex fine præcedentis *esset*. Vide ad xxxvii. 29. § 8. Tum *ut spes alias* Lov. 3. Vide ad vii. 7. § 6. *Tò est* insuper abest a Lov. 5. Port. et Hav.

§ 8 *Primo prælio, quod ab Sempronio incaute inconsulteque commissum est, non subsidiis*] J. Perizonius in margine Livii monuit, distinctionem mutandam, atque ita interpungendum esse: *virtutem est secuta primo prælio, quod ab Semp. inc. inconsulteque comm. est. Non subsidiis*. Ceterum a Sempronio Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Lipsiens. Port. Gaertn. et Hav. cum priscis edd. Aldina antiquioribus. Deinde *inconsulto*que Voss. 1. Leid. 1. Lov. 1. 5. Harl. 1. et Lipsiens. idque voluisse videtur librarius Klockian. qui per errorem dedit *incommissoque consultum est*. In cod. Flor. a m. pr.

scriptum fuisse excerpta ejus testantur *incauto inconsulteque*, ex eo autem postea *incaute* factum esse. Supra iii. 40. 'Quum ex consularibus ad ultimum dicendi locum consulto servatus esset.' Auctor ad Herenn. iii. 5. 'Ne Deos quidem esse auxilio iis, qui se inconsulto in periculum mittant.' Alibi etiam, ubi nunc *inconsulte* editur, modo quidam codd. modo typis impressi vetustiores *inconsulto* præferunt. Vide ad Livii ii. 37. § 6. et Curtium ad Sall. Cat. c. 42. Mox *non equitate*, pro *non equite*, Harl. 1. An voluit librarius *non equitatu apte locato*? Sed in vulgatam consentiunt omnes reliqui.

§ 9 *Clamor indicium primum fuit*] Pal. 2. *clamor deinde primum fuit ind.* Diodorus l. xviii. p. 568. Αἱ δὲ παρ' ἀμφοτέροις δυνάμεις ὅφ' ἕνα καιρὸν συνήλασαν. Gebh. Eandem lectionem ex meis solus agnoscit Hav. Reliqui omnes a vulgata scriptura non recedunt.

Quo res inclinatura esset] Scribe *qua res inclinatura*. Nam hoc adverbium usurpat Livius, sicut et *eadem*. Rhen. Pall. 1. 3. et Camp. ed. *qua res*. Gebh. Qua etiam Flor. Voss. 2. Lov. 2. 3. et fragm. Hav. a m. pr. in quo a m. posteriori inter versus adscriptum erat *quo*: sed *quam* præferunt Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. et Lipsiens. Supra i. 27. 'Quo postquam fuga inclinavit.' vii. 32. 'Eo namque omnem belli molem inclinaturam censebant.' Ceterum *inclinata* Lipsiens. in contextu, pro quo *inclinatura* emendatur in marg.

Ab hoste sublatus, ab Romanis dissonus, inpur, segnis, sæpe iteratus] In Ms. volumine est *segnius sæpe iteratus*. Rhen. Pall. 1. ac 3. *segnius sæpe iteratus*. Neque alterat Campani ed. Gebh. *Ab hostibus sublatus* Harl. 2. Deinde *a Romanis* Lov. 5. Port. et Gaertn. Tandem *segnius sæpe iteratus* Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. quinque, Harl. 1. Lipsiens. Gaertn.

Port. a m. pr. et fragm. Hav. a m. pr. Id etiam verius esse videtur. Non enim 'sæpe iteratus clamor' pavorem animorum in exercitu Romano ostendit, sed potius alacritatem militum; qui, ubi fortiter resistentes hostes victoriam dubiam faciebant, novo impetu in eos euntes etiam clamorem renovare soliti fuerunt. Supra II. 65. 'Resistere primo obstinatis animis: deinde, ut in obtinentes locum vires ferebant, audent ultro gradum inferre, et clamore renovato commovent aciem: tum rursus impetu capto enituntur, atque exsuperant iniquitatem loci.' IX. 35. 'Stantes et expositos ad ictus quum jam satis nihil tegeret, quosdam etiam pedem referentes, fluctuantemque et instabilem aciem redintegrato clamore strictis gladiis hastati et principes invadunt.' c. 40. 'Quum ex parte utraque circumvasisset aciem, et ad terrorem hostium legiones Romanæ redintegrato clamore intulissent gradum, tum fuga ab Samnitibus cœpta.' Huc refer, sæpius Livium, ut indicaret hostes facili victoria superatos esse, narrare eos 'primo impetu et clamore,' vel 'primo clamore et impetu' pulsos esse, eos ne 'primum' quidem 'clamorem' Romanorum sustinuisse. VI. 4. 'Ad Cortuosam nihil certaminis fuit: improvise adorti, primo clamore atque impetu cepere:' ubi alia vide. Contra inincipiti prælio 'non iterati clamoris' mentio fit; et eo ipso pugnam quam maxime incipientem fuisse probatur, quod clamor non fuerit iteratus. VIII. 38. 'At, Hercule, illo die ab hora diei tertia ad octavam ita anceps dicitur certamen stetisse, ut neque clamor, ut primo semel concursus est sublatus, iteratus sit, neque signa promota loco retrove recepta, neque recursum ab ulla sit parte.' At contra omnino pavoris signum erat, quod 'clamor,' licet 'sæpe,' attamen 'seguis iteratus

fuerit.' Eam itaque lectionem in contextum recipere non dubitavi.

Iteratus, incerto clamore prodidit pavorem animorum. Eo ferocior] Post *iteratus* colon ponendum puto. Deinde legendum, *Quo majorem incerto clamore Romanus prodidit pavorem animorum, eo ferocior illatus hostis, &c.* Atque ita quidam habent libri. Alioqui enim, si *Romanus* omittitur, ut facit Aldinus codex, sensus est, clamor incerto clamore prodidit pavorem animorum. *Clar.* Suspectam habeo hanc dicendi formam, 'Clamor dissonus incerto clamore prodidit pavorem;' malimque legi, *incerto tenore.* Ut c. 10. 'Quinque consulatus eodem tenore gesti:' et VIII. 38. 'Fremitus æqualis, tenorque idem pugnae.' *Sigon.* Recte Sigonius monuit de vitio. Quæ est enim hæc forma dicendi? 'Clamor incerto clamore prodidit.' Reponit igitur ipse *incerto tenore.* Ad sententiam, recte: ad scripturam, sane quam licenter. Arbitror verius *incerto clangore.* Lipsius, *Antiq. Lect.* IV. 15. Florus IV. 2. 'Elephantum consternati subito clangore.' Sed de tubis ibi sermo et signis classici; ut etiam apud Latin. Pacat. in Theod. Paneg. 'Ingentiumque lituorum clangor.' Lego *sonore*, vel *clarore*, vel *canore.* Petron. c. 5. 'bella truci memoranda canore.' *Klock.* *Incerto clamore prodidit pavorem* Pal. 1. ac 2. Nam Pal. 3. *incerto pavore clamore prodidit pavorem.* Sigonius rescribere ausus, sed præter libros, *incerto tenore prodidit.* Ego, si mei juris esset Livius, illud *incerto clamore* prorsus ei adimerem; forsitan etiam voces tres sequentes, tamquam supervacuas, et a margine in contextum admissas. Imo spurium quid etiam mihi adhuc videtur dictio 'sublatus.' De uniformi et forti virorum clamore, ut etiam de infracto et dissono paventium, multa posui in Discursu ad Tacitum XII. *Grut.* Mira illa locutio doctis accidit, 'clamor

incerto clamore prodidit pavorem.' Et, ut verum fatear, mihi satisfacere non potest vulgata hæc lectio, neque ipse Sigonius conjectura sua *incerto tenore prodidit pavorem*. Quid enim hic 'tenor?' Cui si omnia concessero, epitheton 'incertus' adplicari per analogiam nequit. Offendit hunc nodum quoque Camp. sed audaci exemplo secuit, *segnius sæpe iteratus, incertus prodidit pavorem*. Non ita versemur literas, illasque temeritate nostra affligamus. Pal. 3. præfert, *incerto pavore clamore prodidit pavorem*. Hæsitans de veritate lectionis librarius utrumque in contextum retulit. Forte verum est *incerto pavore prodidit pavorem*; ex pavidi atque incerti clamoris inæquabilitate enituisse pavorem animi. Lipsius Antiq. Lect. iv. 15. legit *incerto clangore*. Gebh. An non inter tot divinationes et nostræ aliquod fuerit? ea est *tenore*. T. Faber. *Clamor sublatus dissonus incerto clamore* non potest non esse suspectum, etsi nihil scripti juvent. Sigonius *incerto tenore*. Lipsius *incerto clangore*. Gruterus duo vocabula delet, ut et ante *sublatus*. Sed ille hac re nimius. Lipsianum si cui placeat, non repugno. Veniebat tamen in mentem *incerto languore*. Non enim incommodè 'languidum excitato' componitur. x. 36. 'Segnis pugna clamore incerto atque impari cæpit.' Forte *dissonus, impar, segnis, sæpe iteratus, incertus, prodidit*. J. F. Gron. Ipsæ literæ videntur dictare *incerto etiam ore*. Jac. Gron. *Clangore* conjiciebat Lipsius Ant. Lect. iv. 15. Deinde de Milit. Rom. iv. Dial. 2. hunc locum laudans molesta hæc verba omisit, quasi delenda putavisset. Duk. Lectionem, quam Glareanus probavit, male Rhenano adtribuit Donjatins. Eam non alibi, quam in edd. Ascensii annorum 1513. et 1516. reperi. Sed trium vocum *quo majorem* et *Romanus* nulla in scriptis codd. superest, quare eas nolentis

Livii verbis interponere insignis est audaciæ. Ascensio autem hoc potius, quam alio modo, locum, sine dubio corruptum, interpolandi ansam dedisse videntur voces sequentes 'Eo ferocior,' quasi illæ necessario requirerent, ut *quo* cum alio comparativo præcedere debuerit. Verum ibi 'Eo ferocior,' pro 'ideo ferocior,' commodo sensu accipi potest. Vide ad i. 11. § 8. Lipsii conjectura *incerto clangore* proxime ad vulgatum accedit. Et solent etiam librarii has voces invicem commutare. Vide Nic. Heinsium et Burmann. ad Nason. Metam. xii. 528. Quo minus tamen placere possit, ea ratio obstat, quod Livius illo vocabulo non de sono vocis humanæ, sed animalium, uti solet. Ita de aquila i. 34. 'Aquila, suspensis demissa leniter alis, pileum aufert; superque carpentum cum magno clangore volitans rursus capiti apte reponit.' De anseribus v. 47. 'Anseres non fefellere. Namque clangore eorum alarumque crepitu excitus M. Manlius,' &c. At *incerto tenore*, quod Sigonio et Fabro in mentem venit, nisi nimium a vulgata scriptura discederet, omnino recipiendum putarem. Id enim non modo huic loco convenit, sed et passim Livius voce 'tenor' delectatus videtur. Ita ii. 42. 'Fabium inde nomen ingens post tres continuos consulatus, nō velut tenore omnes expertos tribuniciis certaminibus, habitum.' v. 5. 'Brevis enim profecto res est, si uno tenore peragitur.' vii. 32. 'Semper ego plebem Romanam militiæ domique, privatus, in magistratibus parvis magnisque, æque tribunus ac consul, eodem tenore per omnes deinceps consulatus, colo atque colni.' c. 40. 'Eodem tenore duo insequentes consulatus gessi, eodem hæc imperiosa dictatura gretur.' xxii. 37. 'Virum bonum egregiumque socium Hieronem esse, atque uno tenore, ex quo in amicitiam

populi Romani venit, fidem coluisse.' xxxvii. 57. 'M. Cato ante alios testes conspiciebatur, cujus auctoritatem, perpetuo tenore vitæ partam, toga candida elevabat.' xl. 12. 'Ut et hoc, quod jam, quale sit, scies, suspectum alio vitæ nostræ tenore faceret.' xli. 15. 'Interrumpi tenorem rerum, in quibus peragendis continuatio ipsa efficacissima esset, minime convenire.' xlv. 13. 'Attalum fratrem ejus et remansisse apud consulem, et sinceram ejus fidem æquali tenore egregiamque operam in eo bello fuisse.' Apud alios etiam frequenter occurrit. Vide viros doctos ad Val. Max. i. 1. ex. 8. ii. 7. ex. 14. et vii. 3. ex. 7. Ita sensus erit clamorem sublatum, segnius sæpe iteratum fuisse incerto tenore. Nondum tamen per omnia hæc lectio satisfacit, uti neque pleræque aliorum conjecturæ, inprimis non illa Gebhardi *incerto pavore prodidit pavorem*; ut nec illa, quas Klockius protulit. Certiores itaque codd. expectandos existimo.

§ 10 *Altera ex parte nutant circumspectantibus galeæ*] Pall. tres *micant* elegantissima dilogia. Dicit enim a Volscis micare gladios, id est, stricturis fulgoribusque præstringere aciem oculorum. Ast ex parte altera Romanis micare circumspectantibus galeas, hoc est, tremere circumacto nutu cristas. Vel micare hostibus Volscis gladios in perniciem: at Romanis saltem galeas fulgere ac micare, conditis gladiis sine peste hostium. Campan. edidit *mutant circumspectantibus galeæ*. Gebh. *Micant* etiam Voss. 1. Lov. 2. 3. 4. Harl. 2. Lipsiens. Port. Gaertn. et Hav. *micavit* Lov. 5. Alibi sæpe hæ voces in Mss. confunduntur culpa librarium. Vide Modium et N. Heinsium ad Silii i. 460. et Burmann. ad Ovidii Metam. iii. 108. Quemadmodum hoc loco gladii dicuntur 'micare,' galeæ autem 'nutare,' ita etiam

apud Silium xvii. 392. 'Ibat Agoneus præfulgens ductor in ostro, Excelsumque caput penna nutante levabat Crista rubens: sævus magno de nomine terror Præcedit, Latioque micat bene cognitus ensis.' Potest tamen ibi 'nutans' accipi quasi proprium epitheton galeæ sive cristæ, ut etiam apud eundem i. 525. 'Direptumque decus nutantum in cæde barbarum.' Hic vero nutatio galeæ pavorem militis indicat. Tum *circumstantibus* Lov. 2. Mox *adplicant se turbæ*, sine conjunctione *que*, est in Port.

§ 11 *Signa nunc resistentia deseruntur ab antesignanis, nunc inter suos manipulos*] Non, pro nunc, utroque loco præfert Hav. priori vero *tunc* legit Lipsiens. Deinde *deferuntur* Leid. 2. Lipsiens. et edd. antt. Frobenio priores. *Deferruntur* Lov. 1. cui errori similitudo literarum *f* et *s* causam dedit. Similiter lapsi erant primi editores hoc lib. cap. 46. § 6. Eodem modo *confertus* et *confer-tus* confundi solent. Vide ad xxii. 28. § 10. *Differuntur* est in Hav. qualem varietatem etiam Nic. Heinsius invenit in Mss. Claudiani in Rufin. ii. 200. Tum *ab antesignariis* Leid. 2. Gaertn. et Hav. Vide hoc lib. ad c. 47. § 2. Denique, *inter suos manipulos* se in duobus Pall. invenisse, monuit Gebhard. ad Liv. ii. 39. § 7. quod mihi etiam in Lov. 3. obvium fuit. Sed nostri reliqui *manipulos* tulerunt. Vide ad iii. 56. § 4.

Tegi magis Romanus, quam pugnare. Volscus inferre signa] Pal. 3. *Volsci instrare signa*. Gebh. *Volscos* Hav. *Volsci* Voss. 2. Lov. 3. Gaertn. fragm. Hav. et priscae edd. ante Aldum. Si meliores codd. in eam scripturam consentirent, Livius, ut alibi sæpe, ita etiam hic numeri varietatem *Romanus, Volsci* captasse videri posset, de quo vide ad xxxv. 40. § 6. Sed quum ii omnes vulgatum tueantur, id etiam mutandum non videtur. Præterea *regi magis* Lov. 2. pro varia

lectione in marg. quomodo sæpe lib-
rarios lapsos esse, videbimus ad
xxxvii. 11. § 3. ita *regimen*, pro *tegi-*
men, in quibusdam codd. est hoc lib.
c. 39. § 3.

Plus cædis hostium videre, quam fu-
gæ] Vox *hostium* in Port. aberat a m.
pr. sed a m. altera deinceps datum
est *plus hostium cædis videre*. Præ-
terea *quam fugere* Leid. 2. Lov. 1. a
m. pr. et Hav. Id inde natum est,
quia librarii scriptum crediderunt
fug'e. Vide ad Liv. xxxiv. 27. § 9.

CAP. xxxviii. § 1 *Jam in omnibus*
locis ceditur] Emenda *Jam omnibus*
locis ceditur. Rhen. Pall. omnes *Jam*
in omnibus locis ceditur. Gebh. Simili-
ter præferunt Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2.
3. Harl. 2. Port. Gaertn. Hav. fragm.
Hav. et Hearnii Oxon. B. et C.

Nequidquam Sempronio consule ob-
jurgante atque hortante] Monstrum
verbi Pal. 3. alit *nequidquam Semp.*
consule obmergante. Gebh. *Nequidquam*
Flor. et Leid. 1. Vide ad xl. 47.
§ 9. Deinde *atque orante* Lov. 2.
Lipsiens. Port. et, teste Hearnio,
Oxon. L. 1. et C. Alibi sæpe *orans*
et *hortans* inter se confunduntur. Vi-
de ad xxx. 7. § 7. Et quidem tanto
facilius, quod sæpe omissa adspira-
tione scriptum sit *ortans*, pro *hortans*.
Ita sane *ortante* exhibet hoc locū Leid.
1. Vide hoc cap. § 4. Sed *hortante*
hic servandum. Infra enim de Sem-
pronio Tempanius testatur cap. 41.
'Vidisse autem se, prinsquam ab acie
intercluderetur, consulem in prima
acie pignantem, adhortantem, inter
signa Romana telaque hostium ver-
santem.'

Nihil nec imperium nec majestatis
valebant] Iterum σφάλμα. Alioquin est
in omnibus *nec majestas valebat*. Gebh.
Illud *majestatis* errore operarum in-
repsit in edd. Gruterianas. Quod,
licet interim in Blaviana 1633. emen-
datum fuerit, Elzeviriana tamen, quæ
eam biennio post secuta est, perpe-
ram revocavit. Ceterum *nihil tum*

imp. nec majestas Lov. 5. Harl. 2. et
Hav. *nihil tum imp., vel majestas* Lov.
4. Male. Vide ad iii. 26. § 5.

§ 2 *Decurio equitum, labente jam re,*
præsentī animo subvenisset] *Labante*
jam re legendum esse, Gronovius
monnit ad Præfat. § 9. Omnes mei
constanter editam lectionem exhi-
bent, nisi quod male *dec. eq. labentem*
jam se præferat Lipsiens. *equitem*
etiam est in Lov. 1.

Ut equites, qui salvam rempublicam
vellent esse, ex equis desilirent] Vox
vellent perperam omittitur in Voss. 2.
Deinde quum errore operarum in ed.
Sigonii a. 1555. datum esset *salvam*
rem. vellent esse, pro *remp.* in illis quæ
postea ejus nomine vulgatæ sunt, ex-
cusum est *salvam rem vellent esse*.
Præterea dissilirent Port. Lov. 2. et
Lipsiens.

§ 3 *Velut ad consulis imperium ma-*
tis] Ultima vox negligentia scriba-
rum deficit in Gaertn. et Hav. *velut*
a consulibus imp. victis sine sensu est
in Lov. 5.

Nisi hæc, inquit, armata cohors sistat
inpetum hostium] Melius Pall. duo
sistit: Pal. 2. autem cum Campano
sistet. Gebh. Legendum esse *parma-*
ta cohors, probant illa paulo post seqq.
c. 39. 'Ut parmatis, novæ cohorti
hostium, locus detur:' 'Parmata'
autem, ut 'cohors cetrata,' 'togata,'
'scutata.' R. H. Schelius ad Hygin.
et Polyb. de Castram. Rom. p. 1280.
Cur hæc magis, quam alia, *armata*?
Scribe cum R. H. Schelio, cujus mor-
te nuper irreparabile damnum literæ
fecerunt, *parmata cohors*. Sequitur
enim c. 39. 'Ut parmatis, novo co-
horti hostium, locus detur.' J. F.
Gron. Alibi etiam ita peccarunt li-
brarii. Vide ad Liv. xxv. 18. § 15.
Eam emendationem firmant etiam
verba hoc cap. 'Eo se inferunt ob-
jectis parmis.' Equitum autem 'par-
mas' fuisse, docet Lipsius de Milit.
Rom. iii. Dial. 7. *Sistit*, quod Geb-
hardus probat, etiam obferunt Flor.

Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. 1. 2. 3. 5. Port. Gaetrn. Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr. quod idem a m. sec. cum Lov. 4. Harl. 2. et Hav. sistet præfert. Tnm Ni hæc Lov. 3. Ubi hæc Lov. 5.

Nec peditibus esse pedites pares] *Neque peditibus* Hav. et vetustæ, quas vidi, edd. Quomodo legendum esse, existimasse videntur librarii, quod præcesserit ‘neque equitibus.’ Sed vide ad Livii ix. 9. § 14. Præterea, trajectis vocibus, *peditibus esse pares pedites* Harl. 2. Hav. et Lov. 4. *pedites esse peditibus pares* Lov. 5.

§ 4 *Quum clamore comprobata adhortatio esset*] Pall. 1. ac 3. *abhortatio*. Pal. 2. *cohortatio*. Diodorus l. xvii. ‘Ομοῦ δ’ ἦν κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἀγῶσι συμπλοκὰς μυγῆς, καὶ βοῇ, καὶ παρακλευσμός. Rectè ergo habet τὸ *adhortatio*. Gebh. *Clamore approbata* antiquiores typis impressi usque ad Aldum, qui primus dedit *clamore comprobata*. Et ita etiam omnes manu exarati, nisi quod *clamore probata* præferat Hav. Vide ad v. 9. § 7. Præterea *abortatio* Lov. 3. *abhortatio* Voss. 2. Vide ad iii. 21. § 7. *cohortatio* Harl. 2. Hav. et Hearnii Oxon. B. Reliqui stant pro vulgato, nisi quod sine adspiratione *adortatio* sit in Lipsiens. et Leid. 1. Vide hoc cap. § 1.

Quacunque incedunt, vi viam faciunt] Pal. 1. *ibi viam faciunt*. Pal. 3. *incedunt, viam faciunt*. Campanus *in viam faciunt*. Ceterum vulgata auctorem habet Pal. 2. et Andreae ed. Gebh. *Quacunque incedunt* etiam fragm. Hav. a m. pr. eodem errore, quo ‘accedere’ et ‘accendere’ in Mss. commutari solent. Vide ad xxiii. 46. § 2. Tnm *incedunt, ibi viam faciunt* Voss. 2. et Lov. 3. *incedunt, viam faciunt* Port. a m. pr. neglecta voce *vi*, quæ a seq. vocabuli prima syllaba elisa est. Eadem etiam deest in Lipsiens. contextu, et demum a m. sec. margini adscripta est. Vulgatum rectum est. Virgil. Æneid. ii.

494. ‘Fit via vi: rumpunt aditus, primosque trucidant.’ Id ἀνὰ κράτος βιάσασθαι πάροδον vocat Plut. in vita Flaminii p. 370. Ἐγὼ προσβαλὼν ἀνὰ κράτος διὰ τῶν ἑκρῶν βιάσασθαι τὴν πάροδον. Statuit per montium juga vi viam aperire. Mox subjectis parmis, pro *objectis* p. Flor. sed litera sibilans postea a m. altera erasa est.

Ubi suorum plurimum laborem vident] *Suorum plurimum laborem* Lov. 3. quomodo etiam codd. scripti variant hoc lib. c. 35. § 2. *suorum plerum laborem* Gaetrn. Præterea trajectis vocibus *plurimum suorum laborem* Voss. 2. Leid. 2. et Lov. *suorum laborem plurimum* Harl. 2. et Hav.

§ 5 *Restituitur omnibus locis pugna, in quæ eos impetus tulit*] Pall. 1. ac 3. et Andreae ed. *restituunt omnibus locis pugnam*. Gebh. *Restituunt omnibus locis pugnam, in quam* Voss. 2. Gaetrn. et fragm. Hav. a m. pr. *restituunt omnibus locis pugnam, qua* Lov. 3. *restituunt omnibus locis pugnam, in quæ* edd. principes usque ad Aldum, a quo illud promanavit, quod vulgo exstat. *Restituunt etiam* habet Leid. 1. a m. pr. Deinde *in quem eos impetus* Leid. 2. a m. pr. *in quem eos impetus* Lov. 2. *uiq; eos impetus* Lov. 4. *in qua eos impetus* Lov. 5. *inque eos impetus* Harl. 2. Mox *ne dubium*, pro *nec dubium*, Harl. 1.

Obire omnia possent, terga daturi hostes fuerint] *Omnia obire* Harl. 2. et Hav. *omnia obicere* Lov. 4. *obicere omnia* Lov. 2. 5. Lipsiens. Gaetrn. Port. a m. pr. et fragm. Hav. a m. pr. Præterea *daturi hostes fuerunt* Gaetrn. *daturi hostes ferunt* Leid. 2.

CAP. XXXIX. § 1 *Et quum jam parte nulla sustinerentur, dat signum Volscis imperator*] *An Volscus?* Sic Helm. et Voss. uterque, et Rott. J. F. Gron. *Vulscus*, sive *Volscus*, non modo ex meis, præter Voss. 2. a Gronov. laudatum, (nam ex Voss. 1. in excerptis meis nihil varietatis notatum video,) præferunt Flor. Leid. 2. Lov. quin-

que, Harl. 1. uterque, Port. Lipsiens. Klockian. Hav. et fragm. Hav. atque ex Hearnii Oxon. codd. B. L. 2. et C. verum etiam omnes inpressi usque ad ultimam Gruteri, quæ prima *Volscis* exhibuit. Conjecturæ Gronovianæ favet etiam Gaertn. in quo *Volscos* scriptum erat. Priscam itaque lectionem *Volscus* reduxi, licet Leid. 1. de quo excerpta nihil moment. Gruteri lectionem *Volscus* habuisse videatur. Præterea *jam nulla parte sustinerentur* præferunt Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Voculam *jam* omiserunt Lov. 2. et Lipsiens. quorum prior etiam præfert *dat signa*.

Ut parmatis, novæ cohorti hostium, locus detur] Voces *ut parmatis* exsulant ab Hav. Deinde *parmatis novæ cohortis* fragm. Hav. a m. pr. Sed *parmatis novæ cohorti* dictum est per adpositionem: tota enim illa cohors constabat ex parmatis, neque alii parmatis in exercitu erant, quam hi novæ istius cohortis milites.

Donec inpetu inlati ab suis excludantur] Scio quid scribat Gronov. Observe. 11. 8. Dubito tamen, an hic potius legendum sit *inpetu elati*, id est, longius progressi, quam ut ad suos recipere se possent. Nam qui inpetu inferuntur, non statim ab suis excluduntur, quod hic factum dicit Livius. Ita 111. 5. 'Furium legatum longius extulit cursus, nec suos ille redeuntes persequendi studio, neque hostium ab tergo incursum vidit: ita exclusus.' 1v. 29. 'Messium impetus per stratos cæde hostes cum globo fortissimorum juvenum extulit ad castra Volscorum.' Duk. Verba *donec inpetu inlati ab suis exclud.* deficiebant in Leid. 2. et Lov. 1. *inpetu illato* habent Voss. 2. et Lov. 3. Verum non tam 'inpetus inferitur,' quam homines dicuntur 'inpetu inferri,' et 'inpetu inlati esse.' Liv. 11. 14. 'Adeo concitato inpetu se intulerant Etrusci, ut funderent ipso incursu Aricinos.' Dicuntur etiam 'inferre se in

aliquem,' vel 'alicui.' Vide ad 111. 5. § 7. *Impetu illatis a suis* Voss. 1. Leid. 1. Lipsiens. et Port. a m. pr. quasi sensus esset, parmatam hanc cohortem excludendam esse ab suis inpetu inlati. Quum contra Livius voluerit, ipsis parmatis, qui se inpetu inferebant, viam dandam esse, donec eo progressi essent, ut a suis excludi possent. Supra enim dixit cap. præc. 'Eo se inferunt, objectis parmatis, ubi suorum plurimum laborem vident: restituitur omnibus locis pugna, in quæ eos inpetus tulit.' Denique *a suis excludantur* Voss. 2. Lov. 3. et Gaertn. *excludantur ab suis* Harl. 2. et Hav.

§ 2 *Interclusi equites quum nec prorumpere eadem, qua transierant, possent*] Vitiatus locus est. Tu expunge cum adverbium; et loco verbi *prorumpere*, *perrumpere*, pro *possent* scribe *posse*. Ut legas quemadmodum est in archetypo Wormaciensi, nimirum hoc modo: *interclusi equites nec perrumpere eadem, qua transierant, posse*. Expone, Quod ubi est factum, *interclusi equites*, (subaudi 'sunt,') *nec perrumpere eadem, qua transierant, posse*, id est, poterant. Hic vides duo loci adverbia *eadem* et *qua* eleganter conjuncta. Rhen. Tò quum in nullo codice inveni; ut nec in edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. Deinde *prorumpere* tantum est in Voss. 2. Lov. 3. 4. 5. Lipsiens. Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. a m. sec. in quo *prorumpere* fuerat a m. pr. Vide mox ad § 4. Præterea *possent* habent Voss. 1. in marg. Leid. 2. Lov. 1. Oxon. Hearnii C. et Neapol. Latinii. *possunt* Harl. 2. Port. Hearnii Oxon. B. et edd. Rom. 1472. ac Parm. 1480. Quæ lectio nata est ex eo, quod librarii locutionem per infinitivum conceptam non intellexerint. Vide ad 1. 50. § 5. Emendationem Rhenani probant etiam Gebhardus ad 1. 12. § 1. et Gronovius ad vi. 27. § 10. Insuper *qua transieverant* præfert Harl.

2. et paullo ante, transpositis dictionibus, *Quod ubi factum est* Lov. 2. Lipsiens. et edd. ante Aldum. Denique eadem, qua, quemadmodum ea, qua vi. 24. 'Volsci, qua modo simulato metu cesserant, ea in veram fugam effusi:' ubi plura vide.

Ibi maxime confertis hostibus] *Ibi maximis conf. host.* Harl. 2. *ibi maxime confeceris hostibus* Voss. 2. et Lov. 3.

§ 3 *Cum quo tegumen modo omnis exercitus fuerat]* Malim, ut in vett. libris est, *cum, quod teg. modo, &c.* Sigon. Sigonius quomodo defensurus sit lectionem suam *cum quid teg. modo*, nescio. Vulgata lectio optima procedit sententia. Nihilominus Pall. tres omittunt vocabulum *exercitus*. Gebh. Quemadmodum Sigonius legendum contendit, non modo omnes scripti, (excepto solo Lov. 3. in quo est *cumque*), sed et omnes excusi, quos videre contigit, constanter præferunt. Gebhardo autem, ut crederet Sigonium *cum quid* legendum censuisse, frandi fuit ed. Gruteri, in qua operarum errore ita editum obcurrit. Ceterum *tegmen* est in Voss. 2. et Harl. 2. *tegimen* in Leid. 2. Lov. 1. Lipsiens. Port. a m. pr. et edd. Rom. 1472. ac Parm. 1480. Vide ad xxxvi. 32. § 6. *regimen* Lov. 4. et 5. eodem errore, quo *regi* et *tegi* sæpe confundi solent. Vide ad xxxvii. 11. § 3. Denique *quod tegumen*, vel *tegimen omnibus fuerat*, duabus vocibus omissis, Port. et Hav. *quod tegumen montibus fuerat* Gaertn. et Lov. 2. *quod regimen modo omnibus fuerat* Lov. 4. *quod regimen modo omnis fuerat* Lov. 5. *quod tegimen modo omnis fuerat* Lov. 3. et Lipsiens. In verbis seqq. extendunt in quemc. pro tendunt in quemc. Lov. 4. Vide ad xxviii. 8. § 2. In præcedd. *consul*, pro et *consul*, edd. Rom. 1472. et Parm. 1480.

§ 4 *Hinc consulem ac legiones sustinere]* Pal. 3. *consulem has legiones subst.* Campani ed. atque *legiones*.

Gebh. Omnes mei in vulgatam lectionem conspirant, nisi quod unus Gaertn. præferat *hinc consulem ac legiones sustinere*. Præterea *legiones subsistere* Lipsiens. quod, si plures consentirent codd. Livio non indignum foret. Ita enim jam locutus est i. 4. 'Non feras tantum subsistere, sed in latrones præda onustos inpetum facere.' ix. 31. 'Romanum nec acies subsistere ullæ, nec castra, nec urbes poterant:' ubi male alii codd. dederunt *sustinere*. Mox *instantes Tempanio*, pro *instare Temp.* Port. a m. pr. *instare Tempanius atque equites* Lov. 4. et altera fronte *instare Tempanio atque equi* Lov. 5.

Nequissent perumpere ad suos] *Prorumpere* Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Lipsiens. Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. quomodo etiam paullo ante erratum fuit in vetustis edd. et nonnullis Mss. hoc cap. § 2. et cap. seq. § 3. et § 8. c. 41. § 5. iii. 18. § 8. xxxi. 46. § 15. vii. 24. § 7. et alibi. Compendium, quo utraque vocula *per* et *pro* scribi solet, librariis errandi caussa exstitit. Vide ad ix. 9. § 7.

In orbem se tutabantur, nequaquam inulti] *Sese tutabantur* Voss. 1. et Leid. 2. *in orbem se turbantur* edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. Sed 'tutari se in orbem,' ut 'defendere sese in orbem' xxviii. 33. 'Quum diu in orbem sese stantibus equis defendissent.' 'In orbem pugnare' dixit ibidem c. 22. 'In orbem pugnantes ad unum omnes occidit.' Deinde *nequaquam multi* Lov. 3. et quædam ex priscis excensis, solito errore. Vide ad iii. 38. § 3.

§ 5 *Consul quoque nusquam remisso certamine]* *Consul quæque* Harl. 1. Tum nullo remisso cert. Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Male. Vide ad iii. 42. § 4. *nusquam rerulso cert.* Lov. 4. et 5. *Remisso certamine* est 'relaxato.' xxxv. 5. 'Partim labore, partim metu remisisse ardorem pugnae.' Vide Cortium ad Sall. Jug. c. 60. § 3. Ita

‘animum remittere’ est xxxii. 5. ‘Simul animos corporaque remiserant.’ Et hoc sensu id verbum etiam accipiendum in locutionibus, ‘pestilentia,’ ‘dolor remittit;’ de quibus vide ad ii. 34. § 6.

Dum quidquam superfuit lucis, hostem tenuit. Nox incertos diremit] *Dum quidq. sup. luminis* edd. quas consului, principes, Aldo priores: is enim *lucis* substituit, concinentibus omnibus manu exaratis. Alterum natum est ex glossa. Infra vii. 34. ‘Ite mecum, ut, dum lucis aliquid superest, quibus locis præsidia ponant, qua pateat hinc exitus, exploremus.’ xxxv. 39. ‘Quoad lucis superfuit quidquam, deviis callibus medio saltu se recipiebat.’ Deinde *superfluit* Lipsiens. At vulgatum probum esse, loca laudata Livii docent. ‘Fluit’ et ‘fuit’ alibi errore scribarum commutantur in membranarum antiquis. Vide ad xxxv. 29. § 9. Præterea *incertos dirimit*, pro *inc. diremit*, Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Infra ix. 23. ‘Non cædes, non fuga alterius partis, sed nox incertos, victi victoresne essent, diremit.’

§ 6 *Tantusque ab imprudentia eventus utraque castra tenuit pavor]* Sola Andreæ ed. custodit hanc lectionem. Alias Pall. tres et Campani ed. *ab imprudenti eventu*. Gebh. *Ab imprudenti eventu* etiam Voss. 2. Leid. 2. Lov. quinque, Harl. 2. Port. Lipsiens. Hav. fragm. Hav. Hearnii Oxon. B. L. 1. N. et C. et Neapol. Latini. *ab imprud. ventu* inperite divisis vocibus Leid. 1. *ab impendenti eventu* Gaertn. Sed vulgatum, quod Flor. Harl. 1. Klockian. et Voss. 1. servant, (in cuius tamen posterioris margine *eventu*, pro *eventus*, pro varia lectione adscriptum erat,) unice verum est. *Ab imprudentia eventus*, id est, quod eventum prælii nescirent. Vell. Pat. i. 13. ‘Non tamen, puto, dubites, Vinici, quin magis pro publica fuerit, manere adhuc rudem

Corinthiorum intellectum, quam in tantum ea intelligi, et quin hac prudentia illa imprudentia decori publico fuerit convenientior.’

Se in montes proximos recipere] *In montes proximos se recip.* Leid. 2. et Lov. 1.

§ 7 *Tumulus tamen circumsessus ultra medium est noctem]* In archetypo Wormaciensi est *ultra mediam noctem est*. Rhen. Ordinem, in quem vocabula fide codicis sui Rhenanus digessit, servant etiam Flor. Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. et Harl. 1. Reliqui adhærent alteri lectioni. Insuper *Tumultuatus tamen* Lov. 3. *Tumultus tamen* Lov. 3. et Lipsiens. in contextu. Vide ad xxvii. 9. § 11. *Tumultus tū* Lov. 4. Vide ad xxii. 17. § 5.

Quum circumsedentibus nunciatum esset] Pall. 1. et 3. *quod cum circumsed.* Pal. 2. et Andreæ recensio *quo cum a circum.* Gebh. A sexaginta annis sic editum reperio. Cæterum et Mss. omnes et typis expressi usque ad Gryphium et Curionem, *quo cum circum.* J. F. Gron. Videtur editores turbasse diversum genus præcedentis substantivi *noctem*. Sed hoc non novum est. Liv. iii. 23. ‘Fames postremo inde detraxit hostem. Quo postquam ventum ad extrema est.’ xxxiv. 26. ‘Jam per aliquot ætates, ex quo tyranni tenebant Lacedæmonem:’ in quo et genus et numerus discrepant: numerus solus xxvii. 50. ‘Numquam per omnes dies, ex quo Claudium consulem profectum fama adtulit:’ et apud Terent. Heant. i. 1. 10. ‘Annos sexaginta natus es, aut plus eo.’ In his deest ‘negotio’ vel ‘tempore.’ Ad i. c. 54. *Duk.* Si demum a sexaginta annis, non tantum usque ad Gryphium et Curionem, sed et diu postea sic editum esse debuit. Et sane eam lectionem reperio in omnibus excensis usque ad Francofurtanam ed. 1578. quæ prima *τὸ quo* omisit. Sed *quod cum circum.* est in Voss. 2. Lov. 3. et Neapol.

Latini: quocumque circums. in Leid. 2. *quo circums.* in Lov. 5. *quo cum circumsed.* in Flor. Voss. 1. Leid. 1. Lov. 1. 2. 4. Harl. utroque, Port. Klockian. Gaertn. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. B. N. et C. *quo cum a circums.* in Hav. Mox *nunciatum est*, pro *nunciatum esset*, exhibet Leid. 2. *denunciatum esset* typis descripti vetustiores ante Aldum. Ceterum, Gronovium priscam lectionem, *quom circums. nunciatum esset*, ut Donjatius existimat, probasse, nondum ex verbis ejus colligere potui. Primus itaque eam contextui reddidi, et 'quo nunciatum' accipio eodem modo dictum, quo 'nunciare in urbem,' 'nunciare Romam,' et similia. Vide ad xxv. 12. § 1.

Et ipsi, quo quemque in tenebris pavor tulit, fugerunt] Hæc verba cum quatuor seqq. deficiunt in Gaertn. culpa librarii, cui fraudi fuit vocis *suos* repetitio. Vide ad ix. 11. § 11. Tum *et ipsi quacumque in tenebris habet* Leid. 2. et Lov. 1. Sed præpositio *in* non compareret in fragm. Hav. Tandem *fugere* obfert Port. *fugerent* fragm. Hav.

§ 8 *Digressus deinde ipse cum paucis speculatum*] *Deigressus* Lov. 1. *digressus* Lov. 2. Vulgatum vero *digressus* constanter superest in reliquis, quos consului, scriptis. Neque etiam impressi dissentiunt, nisi quod quædam Sigonii edd. (prima enim ejus *ἐκδοσις* cum reliquis facit) *degresus* præferant; quod etiam verum existimo. Tempanius enim et equites, quos secum habuerat, quum sæpe conati nequissent perrumpere ad suos, tumultum occuparunt, in quo ultra mediam noctem obsessi sunt. Inde nunc Tempanius, quum circumsedentes, qua quemque in tenebris pavor tulit, fugisse comperisset, speculatum cum paucis 'degreditur,' descendit. Vide hoc lib. ad c. 17. § 11. In Lov. 1. existimari posset librarins duplicem lectionem *degressus* et *di-*

gressus simul exprimere voluisse. Præterea *quod ipse non adparet* in Lov. 2. Mox *a sauciis*, pro *ab sauciis*, Voss. 2. Gaertn. et Lov. 3.

Lætus ab tumultu suos devocat] *Lætos ab tumultu suos* Harl. 1. Vulgatum tamen, in quod reliqui omnes conspirant, verius arbitror. Insuper *a tumultu* Voss. 2. Leid. 2. Lov. 2. 3. et Gaertn. In verbis seqq. vox *Romana* deficit in Lov. 5.

§ 9 *Quum vasta desertaque omnia*] *Voculam que ignorat* fragm. Hav. a m. pr.

Priusquam Volscos cognitus error reduceret, quibus poterat sauciis ductis secum] *Priusquam in Volscos cognitus error* Voss. 2. et Lov. 3. ac 5. *priusquam Volscus cognitus error* Gaertn. Præterea *sauciis doctis* Gaertn. idem, quomodo alibi errarunt librarii. Vide ad xxi. 27. § 4. *Sauciis dictis* Flor. et Hav. qui etiam error infinitis locis in codd. calamo exaratis obviis est. Vide ad Livii xxxviii. 43. § 1.

CAP. XL. § 1 *Deplorati erant equites non privato magis, quam publico, luctu*] *Deploraverant equites* Hearnii Oxon. L. 1. *deplorati erant equi* Lov. 4. Deinde non in *priv. magis, quum pub. luctu* Gaertn.

§ 2 *Fabiusque consul terrore urbi quoque injecto*] Pal. 2. *Fabius consul terrore quoque urbi injecto*. Gebh. *Fabiusque consul terrore quoque urbi injecto* Hav. et Harl. 2. Sed *vocula quoque* deficit in Lov. 2. Lipsiens. Port. a m. pr. et fragm. Hav. a m. pr.

Stationes ante portam agebat] *Lectio vetus, stationem ante portas agebat*. Rhen. Ita etiam omnes mei manu descripti.

Quum equites, procul visi non sine terrore ab dubiis, quinam essent] Ita ex Pall. omnibus pro ac *dubiis* legendum esse Gebhardus monuit ad hujus libri c. 31. § 9. Verum non modo eadem lectio in codd. meis superest, nisi quod *a dubiis* habeant Voss. 2. Lov. 1. 3. et Gaertn. sed

etiam omnibus inpressis, solis Gruterianis prioribus exceptis, qui operarum aberratione præferunt *ac dubiis*. Sed eundem errorem ipse Gruterus in ultima ed. deprehensum sponte emendavit. Vir doctus in margine ed. Curionis legendum conjecerat *ac dubio*. Sed cui bono? *Ab dubiis*, nempe consule ejusque militibus. Ceterum *procul nisi*, pro *proc. visi*, Hav. quod peccatum alibi sæpe in Mss. obcurrit. Vide quæ notavi ad Silli Ital. v. 284. Deinde *qui novi essent* Leid. 2. *quidnam esset* Gaertn.

Mox cogniti, tantam ex metu lætitiā fecere] *Mox cognitis* Leid. ambo, Lov. 1. 4. Harl. ambo, Gaertn. Hav. et fragm. Hav. a m. pr. Tum *tantam ex motu læt.* Hav. Vide ad III. 69. § 2. *tantum læt. ex metu* Lov. 3. Deinde *læt. ferre* Lov. 1. et Hav. Paulo post *salvos victores*, pro *salvos victoresque*, Voss. 2. Leid. 2. et Lov. 1. ac 3.

§ 3 *Et ex mæstis paullo ante domibus, quæ conclamaverant suos, procureretur in vias*] Primam voculam neglexit Harl. 2. Deinde *cum clamaverant* Leid. 1. Lipsiens. in contextu, et Klockian. Vide ad IV. 24. § 7. *comploraverant* Lipsiens. a m. sec. in margine, et priscae edd. usque ad Aldum, qui *conclamaverant* substituit. Utrumque verbum in hac re proprium ac sollemne est. Ita 'conclamare' obcurrit apud Val. Max. IV. 1. ex. 12. 'Cum interentum Scipionem conclamari audisset, in publicum se proripuit.' Vide Kirchmann. de Funer. I. 13. 'Complorare' I. 41. 'Tum deum palam facto, et comploratione in regia orta, Servius voluntate Patrum regnavit.' v. 39. 'Complorati omnes, pariter vivi mortuique, totam prope urbem lamentis inpleverunt.' XXII. 55. 'Quum vivi mortuique per omnes pene domos promiscue complorarentur.' Standum itaque auctoritate codicum scriptorum, qui *conclamaverant* probant. Deinde *percurreretur* Voss. 1. et Leid. 2. Vide cap.

præc. ad § 4. *percurreretur* Lov. 3. et 5. quum forte *percurr'etur* scriptum fuisset. Vide ad II. 56. § 7. *percurritur* fragm. Hav.

Matres ac conjuges, oblita præ gaudio decoris] *Timoris ostendant* Leid. 2. Voss. 1. et Lov. 1. *Mox accurrerent, pro occurrerent*, edd. Rom. a. 1472. et Parm. 1480. Vide ad XXIII. 24. § 3.

In suos quæque, simul corpore atque animo vix præ gaudio compotes, effusæ] *Lectio vetus, præ gaudio compote effusæ*. Rhen. Ludicra est Rhenani divinatio *præ gaudio compote*. Ubi non meminit, quorsum prius corpore rejiceretur. Vult et corpore et animo effusas fuisse, vix præ gaudio compotes; corpore, quia advenientibus amplexus objecerunt; animo, quia lætitia actæ fere extra decorum, et modum non tenuerint gaudendi. Gebh. Rhenanus *compote*. Frustra. Intellegitur enim corpore et animo effusas vix compotes sui. Sed et tam 'compos animo,' quam 'animi,' bene dicitur. Attius Clytemnestra: 'Cur me miseram irrides magnis compotem et multis malis?' J. F. Gron. *Animo vix præ gaudio compote effusæ* Flor. Voss. 1. Leid. ambo, Lov. 1. Harl. 1. Klockian. et Gaertn. Præfero tamen vulgatum, quod et Gronovius probavit. 'Compos animo' ut III. 71. 'Prædaque ingenti compotem exercitum reducunt.' Sallust. in Fragm. apud Donat. ad Terentii Adelph. III. 2. 12. 'Septimium neque animo neque lingua satis compotem.' Virgil. in Culic. vs. 189. 'Impiger, exanimis, vix compos mente refugit.' Utrum vero corpore atque animo etiam ad sequens *effusæ* referri possit, dubito. Certe N. Heinsius 'compos' absolute dici negat, ideoque mendæ suspectum habebat locum Silli IV. 808. 'Tum vero trepidare metu vix compos I-milce:' et tentabat *trepidare sui vix compos*. Nisi ibi τὸ sui subintelligendum sit, quemadmodum id hic etiam

subintelligi debere Gronovius existimat: utrum eorum eligatur, patebit necesse non esse, ut cum viro docto ad marginem ed. Curionis legamus *corpore atque animo, vix præ gaudio sui compotes, effusæ*. Præterea in suos quoque Voss. 2. Lov. 4. et edd. Rom. 1472. ac Parm. 1480. Vide ad xl. 5. § 5. in suos quamquam Gaertn. Tum corpore et animo Hav. corpore ac animo Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Vide ad x. 36. § 17. Denique *vix compotes præ gaudio*, trajectis dictionibus, Harl. 2. et Hav.

§ 4 *Tribunis plebi, qui M. Postumio et T. Quinctio diem dixerant*] *Tribunus pl.* Lov. 5. Hav. et ed. Parm. 1480. *Tribuni plebis* Leid. 2. Lov. 2. et Lipsiens. *Tribunis plebis* Lov. 1. 3. Harl. 2. Gaertn. fragm. Hav. et edd. omnes usque ad Gronovianam 1678. qui dedit *tribunis plebi*, ut præfert Flor. Deinde vox *diem* deficit in Leid. utroque, *dixerant* in Harl. 2.

Quod ad *Veios eorum opera male pugnatum esset*] *Opera eorum* alio ordine Lov. 1. et Leid. 2. Tum *pugnatum est* Leid. 1. Lov. 2. 5. Port. a m. pr. Hav. et fragm. Hav. *pugnatum est, etiam occasio* Voss. 1. et Leid. 2. *pugnatum est, et occasio* Lov. 1. Deinde *renovandæ eos invidiæ*, sine præpositione *in*, Hav. *renovandæ invidiæ*, omissis duabus vocibus mediis, Lov. 4. *revocandæ eos invidiæ* Lipsiens. a m. pr. *revocandæ in eos invidiæ* Lov. 2. Vide ad iii. 51. § 7.

§ 5 *Proditam Veis rempublicam esse ab ducibus*] *Proditam remp. Veis* Leid. 2. et Lov. 1. Tum a *ducibus* Voss. 2. Leid. 2. Lov. 1. 3. Gaertn. et fragm. Hav. a m. pr.

Proditum deinde, quia illis impune fuerit, in Volscis ab consule exercitum] *Peditum*, pro *proditum*, dederunt alia cogitantes scribæ Leid. 2. et Lov. 1. *illis in pugna fuerit* iidem codd. In Voss. 1. scriptum fuerat *impugne* a m. pr. pro quo deinceps partim *impune*, partim *in pugna* substitutum est. Il-

lud impune fuerit Lov. 4. Deinde a consule Voss. uterque, Leid. 1. Lov. 1. 3. 4. et Gaertn.

Traditos ad cædem fortissimos equites, deserta fæde castra] *Ad ædem* Leid. 2. *ad sedem* Hav. Postea *deserta sede castra* Voss. 2. Lov. 2. 4. 5. et Gaertn. *deserta fæda castra* Harl. 2. *deserta fortissima castra* Leid. 2. *deserta castra* Lov. 3.

§ 6 *C. Julius unus ex tribunis*] Ita primus edidit Aldus, et omnes etiam præferunt scripti, nisi quod *Q. Julius* fuerit in Port. At Aldina priores edd. quascumque vidi, præferunt *C. Junius*: quod etiam probandum videtur. Alibi enim 'Julii' plebei hoc tempore non occurrant. Et ita etiam legisse videtur Pighius, qui in Annal. ad a. cccxxx. p. 189. quæ vulgo *C. Julio* hic tribuuntur, tribuit *C. Junio C. F. C. N. Bubulco*. 'Junius' autem et 'Julius' in Mss. commutari, videbimus ad xxiii. 32. § 14.

Tempanium equitem] 'Eques' sane dici potest, qui decurio equitum erat, c. 38. *equitem* tamen hic frigere videtur: et fortassis ab aliquo in margine scriptum fuit. *Duk*.

Coramque eis, Sexte Tempani, inquit, quæro de te, arbitrisne] *Coramque eo* Lov. 2. Harl. 2. Lipsiens. et Hav. *coramque ei* Voss. 2. Leid. 1. Lov. 3. 5. Port. Gaertn. et fragm. Hav. Sed ultima litera *τοῦ eis* elisa est a prima vocis seq. Vide ad xxxvii. 29. § 5. *coram eis* nempe M. Postumio et T. Quinctio, in quos tribunus hic et collegæ per recens odium Sempronii consulis invidiam renovare volebant. Contra *coramque eis ex te, Tempani* Leid. 2. *coramque eis ex Tempani* Flor. a m. pr. ubi a m. sec. emendatur ex *Tempanio*, quam nihil aliud in scriptura primigenia commissum foret, quam quod ultima litera vocis *eis* interceperit primam proximæ *Sexte*, vel *Sex*. Vide ad xxx. 3. § 8. Prænomen *Sexte* deficit in ed. Rom. 1472. Denique *arbitrarisne* Leid. 1, a m. pr.

C. Sempronium consulem aut in tempore pugnam inisse] Prænomen *Caius* Sempronio tribuitur in omnibus Mss. nisi quod *Gaium* habeant Flor. Leid. ambo, Harl. 1. Lipsiens. et fragm. Hav. Contra *Aulum* vocant edd. principes usque ad Aldum. Sed male. Vide ad c. 37. hujus lib. § 1. Præterea *pugnam inisse* Lov. 4. et 5. Vide ad xxvii. 19. § 10. *pugnam jussisse* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Pari modo variant scripti xxxii. 22. § 12. 'Jubere pugnam' autem, ut 'jubere bellum;' de quo vide ad xxvii. 24. § 3. Quum tamen alii omnes codd. editam lectionem tueantur, eam etiam non mutandam censeo. Mox *ullo bono consulis* Leid. 2. Lov. 1. Gaertn. a m. pr. et Port. Sed *boni consulis*, ut editum vulgo exstat, verius esse, quilibet facile intelligit.

§ 7 *Et, tunc ipse, &c. equitem ad pedes deduxeris*] Vocula et exsulat ab Harl. 1. pro qua *es et* habet Gaertn. Tum *cum*, vel *quum*, pro *tunc*, edd. principes, quæ Aldina priores sunt. Ea enim *tunc* substituit, quomodo et habent omnes Mss. nisi quod *tunc ipse* sit in Lipsiens. et *tu cum ipse* in Hav. Hinc *ad pedes adduxeris* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. et Harl. 2. *ad pedites* Lov. 4. et edd. antiquæ, pro quo iterum Aldus *ad pedes* recepit, continentibus Mss. omnibus. Vide ad xxi. 46. § 6.

Excluso deinde ab acie nostra tibi atque equitibus num aut consul ipse subvenerit] *Deinde excluso* Lov. 5. Tum *ab acie num tibi atque eq.* Lov. 4. *ab acie vestra tibi atque eq.* Gaertn. *ab acie nostratibus atque eq.* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Postea *non aut* Harl. 2. *non ut* Port. a m. pr. Denique *ipse consul subv.* Lov. 5. Harl. 2. et Hav. *consul ipse subvenit* Gaertn. Vide ad xl. 14. § 10.

§ 8 *Postero denique die ecquid præsidii usquam habueris*] *Postero deinde die* Klockian. Sed *deinde* modo præcessit: licet bis adhuc *denique* se-

quatur. *Postero die denique* Gaertn. Sed *vox die* non est in Hav. Deinde *et quid præ.* usquam hab. Voss. 1. et *quid præsidii usq. hab.* Voss. 2. et Lov. 3. *et quid præsidii quam hab.* Lov. 1. *causam præsidii quam hab.* Lov. 2. 4. et 5. *hæc quem præsidii quam hab.* Lipsiens. *hæc quid præsidii quam hab.* Leid. 1. *ecquid præsidii quam hab.* Flor. a m. pr. in quo postea litera ultima *roû præsidii* a m. altera erasa est. *Ecquid præsidii quam h'm⁹* Leid. 2. sed pro ultima voce margini hujus adscriptum est. *Nequicquam præsidii hab.* Port. a m. sec. priori lectione erasa. *Præsidii nequicquam hab.* Harl. 2. *hecquid præsidii usquam hab.* Gaertn. *etquid præsidii nequicquam hab.* Hav. 'Et quid' atque 'ecquid' passim in Mss. commutantur. Vide ad v. 36. § 5.

In castra vestra virtute proruperitis] Lectio vetus *virtute perruperitis*. Rhen. *In castra nostra* Lipsiens. et Hav. Tum *proruperitis* Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Verum alterum, quod Rhenanus vindicavit, firmant certiores codd. Vide ad cap. præc. § 4.

Ecquem in castris consulem, ecquem exercitus] *Et quem* utroque loco præferunt Voss. ambo, Lov. quinque, Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. posteriori tantum Flor. Vide ad v. 44. § 2. *et qm*, id est *et quoniam*, utroque iterum loco Leid. 2.

An deserta castra, relictos saucios milites] *Ante deserta castra* Lov. 4. *an castra deserta* fragm. Hav. Tum *relictosque saucios mil.* Lov. 2. 4. 5. Harl. 2. Hav. et fragm. Hav. a m. sec.

§ 9 *Hæc pro virtute tua fideque, qua una hoc bello respublica stetit*] Præpositio pro deficit in ed. Parm. 1480. Particulam que non agnoscunt Harl. 2. et Hav. sed ea intercepta est a voce seq. ob literarum similitudinem. Vide ad xxiii. 48. § 12. Præterea

hoc in bello respublica iidem Mss. cum Lov. 4. et 5. *hæc bello respublica* Lipsiens. at pronomen *hoc* omittitur in ed. Parm. 1480. Deinde *præstitit* Lov. 5. Male. 'Stare' dicuntur, qui incolumes supersunt. Supra hoc lib. c. 3. 'Si populo Romano liberum suffragium datur, stare urbs hæc non poterit.' v. 11. 'Quia stare diutius respublica his manentibus in magistratu non posset.' c. 44. 'Hac arte in patria steti.' viii. 7. 'Disciplinam militarem, qua stetit ad hanc diem Romana res, solvistis.' xlv. 19. 'Regnum eorum novum fraterna stare concordia.'

Denique, ubi C. Sempronius, ubi legiones nostræ sint] *Denique inde ubi*, inserta perperam media voce, Lov. 3. *Denique nisi* Lipsiens. Codd. autem etiam hic in prænomen Sempronii *Caius* conspirant, nisi quod *ubi consul Sempronius* habeant Leid. 2. Lov. 1. et Gaertn. Perperam vetustæ edd. *ubi A. Sempronius*. Vide ad c. 37. § 1. Tum *legiones nostræ* Port. et Gaertn. Vide ad xxxiv. 2. § 2. Paullo post vocola *que* non adparet in Lov. 5. Tum *victi deinde*, pro *victi denique*, est in Lov. 4. *sumus*, pro *simus*, in Harl. 2. et *vicimus*, pro *vicerimus*, in vetustis edd. quæ Aldino tempore priores sunt, invitis omnibus scriptis. Vide ad xl. 14. § 10.

CAP. XLI. § 1 *Adversus hæc Tempanii oratio incompota fuisse dicitur*] Ingens niendum est. Scribe *incompta fuisse dicitur*. Rhen. Quemadmodum Rhenanus emendandum censuit, inveni in omnibus scriptis. Alterum vero non nisi in margine Harl. 2. hærebat. Cic. in Oratore c. 23. 'Ut mulieres esse dicuntur nonnullæ inornatæ, quas id ipsum deceat; sic hæc subtilis oratio etiam incompta delectat.' De Senect. c. 9. 'Facitque persæpe ipsa sibi audientiam diserti senis comita et mitis oratio:' ubi Gifaninus observ. in Ling. Lat. voce 'Coctus' male legendum censet *cocta*

et mitis oratio. Tacit. Ann. vi. 15. 'Vinicio oppidanum genus, Calibus ortus, patre atque avo consularibus, cetera equestri familia erat: mitis ingenio et comtæ facundiæ.' Præterea *Adversus hoc* Hav. Deinde *Tempani oratio* Lov. 5. et Harl. 1. quomodo *comitis*, pro *comitiis*, in nonnullis Mss. mox obcurrit § seq. *Postumi*, pro *Postumii*, § 10. Vide ad xxxvi. 19. § 2. Pro eo, literis, quæ olim continua serie scriptæ erant, inperite in voces distributis, *Tempanio ratio* habent Leid. 1. et Lov. 3. ac 1. a m. pr. Hinc tandem enatum *Tempanio oratio*, quod superest in Voss. utroque, in contextu Lov. 2. et pro varia lectione in marg. Lipsiens. Id autem minus placet ob ingratum quartæ vocalis concursum 'Tempanio oratio,' quod moratur orationem, eamque inpeditam reddit.

Ceterum militariter gravis] *Ceterum militari gravis* Lov. 4. et Harl. 2. *ceterum militari T̃ gravis* Leid. 1. *ceterum militaris. T. gravis* Port. *ceteris militaris ter gravis* Lipsiens. *ceterum militari tribuno gravis* Lov. 2. *ceterum militati tribuno gravis* Gaertn. Mox verba *non suis vana laudibus* desunt in Lov. 4. culpa librarii propter repetitionem particulae *non*. *Denique crimine alieno lenta* Lov. 4. pro *cr. al. lata*. Vide ad iii. 26. § 12.

§ 2 *Quanta prudentia rei bellicæ in C. Sempronio esset*] *Prudentia rei bellæ* Harl. 1. In Sempronii autem prænomen C. conspirant omnes codd. invitis vetustis edd. quibus A. vocatur. Sed vide hoc lib. ad c. 37. § 1.

Non militis de imperatore æstimationem esse] Tres Mss. membranæ *existimationem*. Nam ea vox interdum significat iudicium, censionem, sententiam. Cicero in Verrem iii. 82. 'In hoc genere facilius est existimatio, quam reprehensio: ideo quod eum, qui hoc facit, avarum possumus existimare; crimen in eo constituere

non tam facile possumus.' De Provinciis c. 17. 'Quo minus sæpe interpellare a nonnullis, aut tacitorum existimatione reprehendar.' Seneca de Vita Beata c. 26. 'Existimatione vestra non meo nomine, sed vestro moveor: odisse aut lacessere virtutem bonæ spei ejuratio est.' Suetonius in Tiberio c. 58. 'Dictum ullum factumque ejus existimatione læsisse.' Nec sane commodum 'æstimare de aliquo,' ut 'judicare,' vel 'existimare.' Livius ix. 26. 'De qua caussa vos existimare, quam me pro magistratu quicquam incompertum dicere melius est.' Cicero de Legibus 1. 2. 'Nisi qui forte non ediderunt, de quibus existimare non possumus.' J. F. Gron. In vulgatam scripturam nullus eorum codd. consentit, nisi Lov. 2. et forte Harl. 1. ex quo in excerptis nihil notatum video. *Extimacionem* habent Voss. 2. Lov. 3. 5. et fragm. Hav. *existimationem* Flor. Voss. 2. Leid. uterque, Lov. 1. 4. Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. et Hav. eamque scripturam etiam probat Jac. Perizonius in Animadv. Histor. c. 7. p. 280. verba, 'non militis de imperatore existimationem esse,' exponens, de eo judicare non esse militis, non licere militi cui datus est imperator, sed fuisse populi Romani. Ubi eandem significationem vocis 'existimatio' aliis exemplis illustrat. Vide etiam Gronovium ad Liv. xxiii. 47. § 8. et ad xxxiv. 2. § 5. ad quem locum etiam quædam notabo. Mox *τὸ εὖ* deficit in Lov. 4. Tum *comitis*, pro *comitiis*, habent Flor. a. m. pr. Leid. 1. et Harl. 1. Vide paullo ante ad § 1. hujus cap.

§ 3 *Ne ab se imperatoria consilia, neu consulares artes exquirerent*] *Ab se ne imperatoria consilia* Hav. *ne a se* Voss. 2. Lov. 2. 3. Lipsiens. et Gaertn. Tum *nec consulares artes* Hav. et quædam ex vetustis edd. pro quo Aldus iterum *neu* reposuit. *Non consulares artes* Gaertn. a. m. pr. *neu consulares*

res Lov. 4.

Quæ pensilanda quoque magnis animis atque ingeniis essent] Ni fallor, sententia postulat, *quæ pensitare quoque magni animi atque ingenii esset*: hoc est, cogitando assequi. J. F. Gron. A vulgato nihil recedunt qua manu qua typis expressi, nisi quod *pensilandaque magnis* Harl. 2. et *ingentis essent* Harl. 1. præferant.

Sed, quod viderit, referre posse] Pall. 1. ac 3. *referri*. Campan. *se, quod viderit, referre posse*. Gebh. Voces *se* et *sed* nonnumquam confunduntur. Vide ad vi. 6. § 10. *Si quid viderit* Lov. 4. *sed quid viderit* Gaertn. Tum *referri posse* Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. quinque, Harl. 2. Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. *ferri posse* Lipsiens.

§ 4 *Vidisse autem se, priusquam ab acie intercluderetur*] *Vidisse autem priusq. se ab acie inconcluderetur* Port.

Pugnantem, adhortantem, inter signa Romana telaque hostium versantem] Recentiore calamo super addidit quidam particulam atque. *Pugnantem atque adhortantem*. Rhen. *Pugnantem atque hortantem* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Verum mox additum sine conjunctione *versantem* eidem neque hic locum esse posse ostendit. Ceterum *telaque hostium se versantem* Lov. 1. 2. et 3.

§ 5 *Versantem: postea ab conspectu suorum ablatum. Ex strepitu tamen et clamore sensisse*] Ita primus Gruterus vulgavit in ultima ed. Priores legunt ac distinguunt *versantem, postea se ab consp. suorum abl. ex str. tamen*. Et ita fere codd. scripti. Certe *postea se a conspectu* Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. 2. 5. Harl. ambo, Port. Lipsiens. Klockian. Gaertn. et fragm. Hav. *postea ab se consp.* Hav. *postea se ab consp.* Oxonienses B. N. et C. ut Hearne auctor est. Sensus vero postulat, ut distinguamus *versantem: postea se, ab consp. suorum ablatum, ex strep. tamen et clamore sen-*

sisse, &c. Ceterum *ablatum, e strepitu tamen et clamore* Lov. 2. *ablatum, tū ex strepitu tamen et clamore* fragm. Hav. *ablatum, ex strepitu tū et clamore* Lov. 4. 5. et Gaertn. Prius illud *tamen* in fragm. Hav. natum est ex repetitione ultimæ syllabæ proximæ vocis *ablatum*; posterius vero, quod in eodem et seqq. obcurrit, ex compendio *tū*, quo vox *tamen* notari solet. Vide ad xxii. 17. § 5. Excusi vetustissimi male neglexerant τὸ *tamen*, quod Aldus retraxit, reliquis codd. meis eam lectionem adprobantibus. In prioribus edd. Gronovianis errore operarum vulgatum est *et strepitu tamen et clamore*, quod tamen fideliter etiam Doujatius recepit. Paullo post *exercitum certamen*, pro *extractum cert.* perperam Port.

Credere perrumpi potuisse] Bene ita priscæ edd. Attamen Pall. Mss. tres *prorumpi*: ut supra modo c. 39. 'Qui quum sæpe conati nequissent prorumpere ad suos.' c. 40. 'An tu cohorsque in castra vestra virtute proruperitis.' Gebh. *Prorumpi potuisse* Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Verum ea lectio et hic et locis a Gebhardo laudatis ex librariorum aberratione nata esse censi debet. Vide quæ notantur ad c. 39. § 4. Vox autem *credere* abest ab omnibus editis, quos vidi, Aldo antiquioribus. Is autem primus addidit, et omnes scriptos concincentes habet.

§ 6 *Exercitus ubi esset, se nescire*] *Exercitum si ibi esset* Flor. Unde suspicio nasci posset, legendum esse, *Exercitum, ubi esset, se nescire*. Ita Plautus in Menæchm. ii. 1. 21. 'Ego illum scio, quam cordi carus sit meo.' Livius ii. 57. 'Distractam laceratamque rempublicam magis, quorum in manu sit, quam ut incolumis sit, quæri:' ubi plura notantur. Ita et Græci loquuntur. Lucian. in Amor. p. 874. Οὐκ ἀγνοεῖς τὸν θεόν, ὥς ὄξυς ἦν πρὸς Ἀφροδίτην. In Revivisc. p.

419. Οἶσθα τοῦτον, ὅστις ἦν. Xenoph. Hist. Græc. i. i. p. 439. Ἐσκόπει αὐτοῦ ἐπιτηδεύουσ, εἰ παρέλθωσιν. Similiter D. Lucas in Enang. iv. 34. Οἶδά σε, τίς εἷ. Quum tamen reliqui nihil mutant, a vulgato non recedo. Quin et ipse librarius cod. Flor. vel quem ille secutus est, sese emendasse et scripsisse *exercitum s ubi esset* videtur, ut litera *s* indicet, pro *exercitum* legendum esse *exercitus*. Pro *s ubi* deinde datum est *si ibi*, litera *u* in duplicem *i* divisa.

Velut ipse in re trepida loci præsidio se suosque sit tutatus, sic consulem] *Qui velut ipse* Gaertn. *velut ipse qui* Lov. 2. Deinde in *trepida re loci præsidio* idem Lov. 2. atque insuper Lipsiens. Harl. 2. et Hav. in *trepido loci præsidio* Lov. 4. et 5. Tum vox *loci* exsultat a Voss. 2. et Lov. 3. Denique *si consulem* Leid. 1. et Lov. 5. ultima litera τοῦ sic intercepta a prima vocis seq. Vide ad xxiiii. 8. § 9. *sed consulem* Lov. 2. et Lipsiens. *etsi consulem* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *sic consul est* Gaertn.

§ 7 *Nec Volscorum meliores res esse credere, quam populi Romani fortunam*] Non potest esse Livii. Primum inanis est abundantia in illis, *res, fortuna*. Dein 'populi Romani fortuna' est aliquid amplius angustiusque, quam ut huc conveniat. Lege cum splendidissimo Schelio nostro, *quam populi Romani. Fortunam noctemque*. J. F. Gron. Ita minima interpunctionis mutatione Gronovius, præeunte Schelio, locum hunc restituit, quam etiam Doujatius et Clericus receperunt. In priori ed. notarum ad vi. 30. § 6. Gronovius monuerat, scribendum *Romanorum*, deletο τῷ *populi*. Quin et conjici posse, *Nec Volsc. meliorem esse credere quam Romanorum fortunam*. Sed recte secundis curis hanc conjecturam deseruit. Mox vocola connectens que omittitur in Lov. 2. Tum *terroris mutui*, pro *erroris mut.* vetustiores inpressi; pro

quo Aldus quidem in contextu *erroris* restituit, in erratis tamen *terroris* revocavit. Frobenius deinde 1531. alterum iterum admisit; idque recentiores servarunt. Utrumque sensui convenire potest. Quum tamen scripti constanter stent a lectione Aldina et Frobenii, eam etiam a Livii manu profectam esse, non dubito. Alibi sæpe hæc vocabula in scriptis membranis permittantur. Vide ad xxiv. 30. § 6.

Precantemque deinde, ne se fessum labore ac vulneribus tenerent] *Precantemque demum* edd. principes usque ad Aldum, qui dedit *deinde*. Neque aliter præferunt omnes scripti. 'Demum' et 'deinde' sæpe in scriptis confundi solent. Vide ad xl. 22. § 1. Præterea *lab. ac vulnere tenerent* Leid. 2. et Lov. 1. *lab. ac vulnere teneretur* Leid. 1. solito errore. Ita mox § 10. *damnant*, pro *damnatur*. Vide plura ad xxxviii. 40. § 1. *lab. ac tenerent vuln.* Port.

Cum ingenti laude, non virtutis magis, quam moderationis, dimissum] Hæc ab iis pendent quæ in principio capituli leguntur: 'Adversus hæc Tempanii oratio incommata fuisse dicitur.' Sic in simili hyperbato nominativo subjicitur accusativus ii. 5. 'Forte ibi tum seges farris dicitur fuisse matura messi:' et multis interjectis: 'ita in vadis hæsitantis frumenti acervos sedisse illitos limo:' et apud Sueton. in Othon. c. 7. c. 12. et in Vespas. c. 5. *Duk.* Oratio hic videtur hiare, neque habere *τὸ dimissum*, ut et præcedens *precantemque*, quo referri possit. Sæpe quidem Livius, post relatum atque historiæ contextui insertum alienjus sermonem, orationem eodem modo eademque forma per-textere solitus est, qua eam ante sermonem illum inceperat. Tale exemplum occurrit ii. 32. ubi quum dixisset, 'Nihil aliud quam hoc narrasse fertur:' interjecto deinde apologo, quem Agrippa Menenius adhibuit,

ita pergit: 'Comparando hinc, quam intestina corporis seditio similis esset iræ plebis in Patres, flexisse mentes hominum:' ubi illud *flexisse* pendet a præcedenti *fertur*. Simile autem hic prætendi nequit. Quum enim præcesserit 'Tempanii oratio incommata fuisse dicitur,' hic etiam, si inde penderet oratio, dicere debuisset, *precansque deinde, ne se fessum labore ac vulneribus tenerent, cum ingenti laude, non virtutis magis, quam moderationis, dimissus*, nempe 'fuisse dicitur,' quod in principio capituli præcessit. Vel itaque dicendum, Livium in compositione orationis variasse, atque unum verbum dupliciter construxisse, 'dicitur oratio incommata fuisse' et 'dicitur precantem dimissum fuisse.' Ita 'imperarunt, ut sacerdotes conquirent, &c. ædiles plebis videre,' &c. dixit xxxix. 14. § 9. ubi vide plura exempla. Non tantum autem priorem, sed et alteram constructionem Livio usurpatam fuisse, probant ea quæ notantur ad i. 31. § 8. Vel probanda est lectio cod. Neapol. Latini, ut et quarundam ex priscis edd. *dimissum accipio*. Verbum autem 'accipio,' quod in nullo meorum codd. repertum profiteor, non habent etiam vetustiores edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. Postea vero in contextum admissum primus omiserat Aldus, inter errata vero id iterum addendum monuerat. Unde sequentes nonnulli servarunt usque ad Froben. qui 1531. eiecit. Id tamen vocabulum in simili processu orationis Livius sæpius adhibuit. Supra iii. 67. 'Ibi in hanc sententiam locutum accipio.' c. 69. 'Hæc omnia adeo mature perfecta accepimus, ut signa eo ipso die, a quæstoribus ex ærario prompta delataque in campum, quarta diei hora mota ex campo sint:' ubi alia vide. c. 70. 'Triumphum nec ipsos postulasse, nec delatum iis ab senatu accipio:' ubi etiam in uno cod. deerat verbum *accipio*. Infra

hoc lib. c. 54. 'Auctores fuisse tam liberi populo suffragii Icilius accipio.' VI. 39. 'Id ægre Patres passos accipio; dictatorem propinqua cognatione Licinii se apud Patres excusare solitum.'

§ 8 *Quum hæc agerentur, jam consul via Lavicana*] Tò hæc deficit in Leid. 1. *Quum agerentur hæc præferunt vetustiores excusi usque ad Aldum. Deinde via Lanicana* Lipsiens. Hav. et edd. Rom. 1472. ac Parm. 1480. *via Lavicina* Voss. 1. a m. pr.

§ 9 *Non ab se magis enixe amovens culpam*] Pal. Ms. 2. *non ab se enixe magis movens culpam.* Gebh. *Non a se magis enixe amovens* Voss. 1. et Lov. 3. *non ab se enixe magis amovens* Harl. 2. et Hav. *non a se magis amovens* Leid. 2. *enixe amovens* fragm. Hav. *enixe abmovens* Lov. 4. *enixe admovens* Leid. 1. et Harl. 1. *non a se magis enixe ammovens* Gaertn. Paulo ante in urbem ingressus est consul Harl. 2.

Meritis laudibus ferens] *Laudibus meritis ferens* Port. *meritis ferens laudibus* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1.

§ 10 *Mæstæ civitati ab re male gesta et iratæ ducibus*] Mirum lectionis monstrum est in Lov. 2. 4. et Gaertn. *a re male gesta et ex innanite mittit ducibus.* in Lov. 5. *et exinature ducibus.* Voss. 2. *habet et mite ducibus.* Lov. 3. *et inite ducibus.* Lipsiens. *et irapte duplicibus.* Mox prænomen Postumii Marcus deest in Lov. 2.

Tribunus militum proconsole ad Veios fuerat, decem millibus æris gravis damnatur] 'Tribuni militum pro consulibus magistratum ineunt' dicit Liv. IV. 7. id est, loco consulum creati. Sed nusquam alibi, credo, ita, ut hic, loquitur de tribuno militum hujus generis. An fuit *Tribunus militum* P. C. id est, potestate consulari? Duk. *Proconsul* Lov. 4. Harl. 2. et fragm. Hav. a m. pr. *Tum damnatus* Leid. 2. Lov. 1. et Lipsiens. *damnant* Voss. 2. Vide hoc cap. ad

§ 7. *damnat* Gaertn. Vide ad x. 10. § 1.

§ 11 *T. Quinctium collegam ejus*] Tres apud Veios tribuni male pugnant, M. Posthumius, C. Furius, et T. Quinctius: ait enim c. 31. 'Documentoque fuere, quam plurimum imperium bello inutile esset.' Hic duobus dies dicta narratur. C. Furii nulla mentio. Id etiam mirum, quarto demum anno reos factos, quum triennio ante magistratu abissent. Glar. Ratio, cur C. Furii mentio non fiat, illa esse posset, quod forte paulo post gestum tribunatum consularem obierit, antequam collegæ ejus accensarentur.

Quia et in Volscis consul, &c. res prospere gesserat] Voculam *et*, a prioribus omissam, primus addidit Aldus. Eandem servavit omnes scripti. Deinde in *Volscos* Port. quod exponi posset, adversus Volscos, quomodo 'bellum in Italiam,' pro Italiæ inlatum, adversus Italiam. Vide ad Epit. Liv. lib. XXI. At reliqui editam lectionem tuentur, quam propterea etiam præfero. In *Volscis* est in agro Volscorum, in regione Volscorum. Supra II. 31. 'Dum hæc in Volscis geruntur.' c. 63. 'Melius in Volscis imperatum est.' cap. 64. 'Et in Volscis respublica egregie gestatum ducis, tum militis opera.' Ita 'in Æquis' II. 60. 'In Æquis inter consulem ac militem comitate ac beneficiis certatum est.' III. 3. 'In Æquis nihil deinde memorabile actum.' 'In Sabinis' II. 62. 'Alter consul Æmilinus in Sabinis bellum gessit.' Præterea *rem prospere gesserat* Lov. 4. Vide ad III. 70. § 10.

Dictatoris Postumii Tuberti, et ad Fidenas legatus dictatoris] *Dictatoris alterius Post.* Lov. 1. Sed *tò alterius* ex seqq. perperam repetitum est. *Postumi* Leid. 1. Harl. 1. et fragm. Hav. Vide ad § 1. hujus cap. et ad VI. 27. § 4. Deinde *Tuberti* Hav. Tum vocula *et* non adparet in Port.

At omnia hæc verba deficiunt in Leid. 2. ob vocis *dictatoris* repetitionem. Vide ad ix. 11. § 11. Deinde *Marci Æmili*, pro *Mamerci*, Gaertn. *M. Æmili*, vel *Æmili* Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. quinque, Lipsiens. Port. Hav. et fragm. Hav. Vide hoc lib. ad cap. 31. § 5.

Culpam ejus temporis in prædamnatum collegam transferentem, omnes tribus absolverunt] *Culpam temporis ejus* Lov. 4. *Tum in damnatum coll.* Lov. 5. *in Postumium damnatum coll.* Voss. 2. Male. Eodem verbo etiam alibi utitur Liv. ut v. 11. 'Et tamen eos tot judiciis confossos prædamnatosque venire ad populi judicium.' xxvii. 18. 'Prædamnata spe æquo dimicandi campo.' Præterea *omnis tribunus absolventur* Harl. 2.

§ 12 *Profuisse ei Cincinnati patris memoria dicitur*] *Profuisse et Cincinnati memoriæ patris dicitur* Port. a m. pr. pro quo *memoria* factum est a m. sec. *profuisse ei memoria Cincinnati dicitur patris* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *Tum viri venerabilis* trajectis vocibus iidem Leid. 2. et Lov. 1. *Vox viri* deest in Lov. 4. et 5.

Ne se brevi reliquo vitæ spatio tam tristem nuncium ferre ad Cincinnatum paterentur] Mirum est, nisi habuit in memoria illa Neoptolemi ad Priamum Virgilii *Æneid.* ii. 548. 'referes ergo hæc, et nuncius ibis Pelidæ genitori: illi mea tristia facta Degeneremque Neoptolemm narrare memento.' *Grat. Perbrevis reliquo vitæ spatio* Harl. 2. et Hav. *brevi reliquæ vitæ spatio* ed. Mediol. 1505. Male. *Brevi reliquo vitæ spatio* dictum est per ellipsin participii verbi substantivi, quod Livio frequens est. Vide hoc lib. ad c. 47. § 7. Hinc *tam triste nuncium* Lov. 5. et edd. Francof. 1578. omnesque seqq. usque ad Gronov. qui a. 1665. *tam tristem nuncium* restituit; ut non modo omnes priores excusi, sed et scripti reliqui præferunt. Quum itaque hunc locum lau-

dasset Ol. Borrich. in *Analect.* ad *Cogitat. de Ling. Lat.* p. 44. ut doceret *nuncium* neutro genere usurpari apud optimos scriptores, recte Cellar. in *Cnr. Poster.* c. 5. p. 199. ei obposuit vetustiores edd. recentemque Gronovianam *tam tristem nuncium* præferentes; de qua lectione ne dubium superesse possit, efficit consensus Mss. Tum ad *Cincinnatum ferre pateretur* Port. *compaterentur* Gaertn.

CAP. XLII. § 1 *Plebs tribunos plebis absentes Sex. Tempanium*] Hoc *absentes* qua ratione dictum sit, lector despiciat. Ceterum horum tribunorum quatuor fuere, qui sub C. Sempronio militaverant adversus Volscos, ut statim subnectit auctor: quare disjungendum *Antistium et Spurilium*, quos quidam codd. unum faciunt. *Glar.* Nescio quid difficultatis inveniit Glareanus in voce *absentes*, ut lectorem despiciere jusserit, qua ratione id dictum sit. Sæpius absentium ad honores evectorum meminit Livius. Mox hoc lib. cap. 48. 'Spurii Mæcilius quartum et Metilius tertium tribuni plebis, ambo absentes, creati.' vii. 26. 'Æmulumque decoris sui absentem M. Valerium Corvum consulem renunciavit.' x. 22. 'Consules creati Q. Fabius et P. Decius: Ap. Claudius prætor, omnes absentes:' ubi recte Sigonius monet, non tantum *absentes* in hac re vocari, qui ab Urbe aberant, sed etiam qui, quum in Urbe sint, tamen absunt a campo, ubi comitia habentur, et honorem non petunt. xxvi. 22. 'M. Claudium Marcellum, fulgentem tum Sicilia domita, et M. Valerium absentes consules dixerant:' ubi iterum vide Sigonium. Ceterum *Plebes tribunos plebis* Hav. *Plebs tribunos plebi* Flor. Leid. 1. et Harl. 1. quod eorum fide admisi. Deinde *absentem* Hav.

Sex. Tempanium, A. Sellium, et Antistium et Spurilium fecit] In duobus

posterioribus tribunis puto esse mendum. Movet enim me nova nominandi ratio, quod *Tempanium*, de quo ante locutus est, prænominis suo afficiat, ignotos homines *Antistium* et *Spurillum* suo spoliis. Suspitor autem prænomena horum latere in illis duabus vocibus *et, et*, legendumque esse, *Sex. Tempanium, A. Sellium, Sex. Antistium, et Sex. Pompilium*. Nam *Sex. Pompilium* hoc anno cum *Antistio* tribunum post tradit Livius c. 44. cum inquit, 'Petentibusque inter aliquot plebeios filio Antistii tribuni plebis, et fratre alterius tribuni Sex. Pompilii.' Nostram porro conjecturam adjuvat etiam vetus lectio, quæ, pro *Spurilio, Sex. Polium* habet. Errorem inde ortum puto, quod, qui *Sex. Pompilium* scripturus erat, *S. Pompilium* scripsit: inde alius *Spurillum*. Sigon. Placuit Sigonio repone *Sex. Pompilium*. Sed id remotius est a vestigiis literarum lectionis antiquæ *Spurillum*. Grut. Quos veteres libros intelligat Sigonius, non assequor. Nam mirifice eorum auctoritate paratragediatur, legens *Sex. Antistium et Sex. Pompilium*. Vulgatum agnoscunt Pall. tres. Campanus et *Antistium et Spurillum fecit*. Gebh. *A. Sellium, et Antistium, et Spurillum* Flor. Voss. 1. Leid. ambo, Lov. 1. Port. Gaertn. et fragm. Hav. *A. Sellium, et Antistium Spurillum*, Lov. 3. *A. Sellium, et Antistium Spurillum* Voss. 2. *A. Sellium, Antistium et Spurillum* Harl. 2. *A. Sellium, Antistium et Spurium* Hav. *A. Sellium, et Antistium, et Spurillum* Harl. 1. *A. Sellium, et Antistium, et Spurillum* Lov. 2. 4. 5. Lipsiens. et pleræque edd. ante Sigoninum. *A. Sellium et Antistium Spurillum* tres Ascensii edd. priores et Parisina 1529. Sigonius deinde, quem admodum conjectit, etiam edidit *A. Sellium, Sex. Antistium et Sex. Pompilium*. Eo posteriores nonnulli editores plerarumque præcedentium edd. lectionem revocarunt. Pighius deinde in *Annal.* ad cccxxxi. p. 190.

duos posteriores tribunos hujus anni vocat *L. Antistium* et *Sp. Icillum*; quam lectionem recepit Gruterus in postrema ed. exhibens *L. Antistium, Sp. Icillum*. Gronovius denique, partim Pighii, partim Sigonii lectione probata, vulgari curavit *L. Antistium, Sex. Pompilium*, quod recentiores ad hunc diem omnes admiserunt. Si tamen omnium fere codicum lectioni quam proxime inhærere velimus, adparet, id in Sigonii et Pighii conjecturis rejiciendum esse quod vulgo probatur, et contra id probandum esse quod vulgo rejicitur. Ipsi enim literarum ductus aperte indicant, legendum esse *A. Sellium, Sex. Antistium, et Sp. Icillum*. Antistii prænomen *Sextus* sive *Sex.* latet in priori vocula *et*. Ex vocibus autem *et Spurillum* vel *et Spurillum* formare *et Sp. Icillum*, sive, ut scribi debet, *et Sp. Icillum*, facillimum est. Cur vero Antistio prænomen *Lucii* tribuat Pighius, nulla probabilis ratio obcurrit. Prænomen id quidem in gente Antistia receptum fuit, verum similiter etiam *Sextus* xxvii. 36. 'Missi deinde cum iis legati ab Roma Sex. Antistius et M. Retius ad rem inspicendam.' Deinde falsum est quod Sigonius ex Livio probare conatur, *Sex. Pompilium* hoc anno tribunum plebis fuisse. Ipse enim locus, quem laudat, pertinet ad res biennio post hunc annum gestas. Præterea qua fronte, quæso, *Sex. Pompilius*, tribunus plebis creatus, hoc anno collegæ L. Hortensio, C. Sempronium anni prioris consulem ob res male in Volscis gestas accusare conanti, obstitisset, et tamen ipse eidem Sempronio ejusdem criminis biennio postea diem dixisset? ejus accusationis iniquitas multo conspectior foret, si, ut Sigonius arbitratur, eodem anno, quo professus erat, se pro imperatore suo, qui sibi parentis esset loco, vestem mutaturum, eundem ejusdem criminis accusasset, ac condemnasset. Immo

hoc uno argumento satis evinci potest, tribunum plebis, qui hoc anno apud collegas pro Sempronio deprecatus est, diversum esse ab eo, qui biennio postea ipsum reum egit, adeoque ex vocibus *et Spurilium* non fingendum esse *et Sex. Pompilium*: præterquam quod conjectura hæc, ut Gruterus observat, a vestigiis literarum veteris lectionis remotior sit: quum contra ductus literarum in vocibus *et Spurilium* non multum recedant a vocibus *et Sp. Icilium*. Accedit prænomen *Spurii* in gente *Icilia* non incognitum fuisse. Certe *Sp. Icilius* memoratur II. 58. Objici posset, inter accusatores Sempronii biennio postea etiam exstitisse Antistium tribunum plebis, licet etiam hoc anno Antistius tribunus plebis pro eo apud collegam Hortensium deprecatus fuerit; adeoque id in Pompilio tantopere obstare non posse. Verum aliunde constare nequit, Antistium, qui hoc anno, eumque, qui biennio post tribunatum plebis obtinuit, unum eundemque fuisse; quod tamen de *Sex. Pompilio* hujus et illius anni tribuno plebis Sigonius sibi persuadebat. Quin immo Pighius, qui hujus anni tribunum *L. Antistium* vocavit, illum a. cccxxxiii. *M. Antistium* dixit. Quum itaque lectio edita, quæ tantum ex conjectura sine codicis auctoritate recepta est, verisimilis non videatur, eaque, quæ in codd. et priscis excusis obcurrat, aperte mendosa sit, neminem vitio mihi versurum spero, si et ipse conjecturam, a codicum scriptura quam minime recedentem, in contextum receperim.

Quos et pro centurionibus sibi præferant, *Tempanio auctore, equites*] Atqui centuriones peditum sunt, non equitum. Sed dicit, ut puto, Livius equites, quum ad pedes descendissent, se in centurias divisisse, et sibi, ut qui tum pedibus pugnarent, centurionum instar duces præfecisse. *Duk.*

§ 2 Quum odio Sempronii consulare nomen offenderet] Id est, offensum, invisum esset: vel offenderet, nempe cives, populum. Cic. pro Milone c. 36. 'Quæ si vos cepit oblivio, aut si in me aliquid offendistis, cur non id meo capite potius luitur, quam Milonis?' ubi vide Manutium, Hotomannum, et Grævium; Gronovium etiam ad Gellii Noct. Att. I. IX. c. 15. quum odio Sempronii consulare nomen habebat, id est habebat, Lov. 5. Sempronius, pro Sempronii, Lipsiens.

L. Manlius Capitolinus] *Julius*, pro *Lucius*, Harl. 2. Deinde *Manilius* Lov. 3. *Manillius* Lov. 1. *Manilius* Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. 2. 4. 5. Harl. 1. Lipsiens. Port. Gaertn. Hav. et editi ante Aldum. Passim has voces commutari, dicendum erit ad xxxiv. 53. § 2. Paullo ante creare, pro creari, Gaertn. Paullo post autem *Quintius Antonius Merenda* Hav. Vide ad III. 1. § 1. *Q. Antonius Nerenda* Lov. 3.

L. Papirius Mugillanus] Hic deest nomen quarti tribuni: is est *L. Servilius Structus*, quem Livius a. cccxxviii. iterum fuisse tradit c. 47. nec tamen apparet, quo anno primum fuerit, nisi hoc anno fuisse dicamus, quo tres tantum videmus tribunos militum nominari, quum jam quatuor quotannis cæpissent fieri. Multos autem etiam alios in vulgatis libris desiderari, infra ostendam. *Sigon*. Sigonio consentit Pighius in *Annal. ad a. cccxxxi.* p. 190. Alibi etiam nomina tribunorum militum consulari potestate in Livio desiderari, Sigonius docet hoc lib. ad c. 44. § 13. et ad c. 47. § 7. et § 8. Ceterum *Mugillanus* habent Flor. Voss. 1. Lov. 4. 5. Gaertn. et Hav. *Mugillanus* Leid. 1. Harl. 1. et Voss. 2. *Mugillianus* Lov. 1. *Mugulinus* Lov. 2. Lipsiens. et Port. Vide hoc lib. c. 7. § 10.

§ 3 *C. Sempronio consuli anni prioris diem dixit*] In hoc prænomen Sempronii consentiunt iterum codd. invitis edd. principibus, qui male *A.*

Sempronio usque ad Aldum præferunt. In uno tantum Lov. 3. prænomen omittitur. Vide hoc lib. ad c. 37. § 1. Tum vox *consuli* deficit in Lov. 3. Hinc prioris anni diem dixerat præfert Port.

Orarent, ne imperatorem suum innoxium] *Clamarent* Harl. 2. et Hav. Deinde *obnoxium* primæ edd. invitis omnibus codd. qui in *innoxium*, quod jam Aldus recepit, conspirant.

In quo nihil, præter fortunam, reprehendi posset] Gebhardus ad II. 56. § 11. ex Pal. 3. legebat *reprendi*. Vide ad II. 29. § 4. Hic tamen omnes codd. in receptam lectionem conspirant. Soli tantum Leid. 2. et Lov. 1. transpositis vocibus præferunt *posset reprehendi*.

§ 4 *Quæ in speciem modo jactentur*] *Quæ in spem modo jactantur* Gaertn. Voces *spes* et *species* passim in libris vetustis a librariis confunduntur. Vide ad III. 9. § 13. *in paciendo perperam* Flor. *In speciem*, ut lib. III. c. 40. 'Alia sententia, asperior in speciem, vim minorem aliquanto habuit:' ubi vide. Paulo ante *ne precibus*, pro *nec prec.* Lov. 5. Vide ad III. 47. § 7.

§ 5 *Modo ad eum conversus, ubi illi patricii spiritus, ubi subnixus et fidens*] *Ad eum modo* alio ordine Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Tum *conversum* Gaertn. Mox *illi* deest in Lipsiens. et Port. Hinc *ut subnixus* habet Gaertn. alibi etiam obvio errore. Vide ad XXIV. 15. § 1. *Ubi submissus* Lov. 3. et Voss. 2. simili errore ac obcurrit III. 26. § 9. cap. seq. § 5. et alibi. *ubi subnoxius* Lov. 4. Vide ad VI. 12. § 8. *ubi subnixus* fragm. Hav. Vide ad II. 50. § 9.

Sub tribunicia umbra consularem virum delituisse] Lectionem codicis Pal. 1. non extrico, *delituisse*. Camp. edidit *delicuisse*. Gebh. *Delicuisse* unus meorum Harl. 2. Reliqui omnes vulgatum constanter tuentur. Doujatius tamen, caussatus in re præseuti

agi, scribendum existimat *delitescere*.

§ 6 *Vos autem, si reum perago, quid acturi estis? an erepturi jus populo*] *Aut*, pro *autem*, Gaertn. Ita alibi etiam peccarunt librarii. Vide ad Livii III. 52. § 6. IV. 6. § 6. V. 34. § 4. et sæpe. Tum *si rerum perago* Flor. Vide ad V. 47. § 10. *si rem perago* Lov. 5. Lipsiens. a m. pr. et edd. principes, invitis scriptis reliquis; qui Ascensio a. 1516. *reum perago* recte substituenti, constanter consentiunt. De locutione '*reum peragere*' vide Brisson. de Verborum, quæ ad jus pertin. signific. in voce '*Peragere*,' et Cortium ad Plinii Epist. III. 9. § 4. *Res* autem et *reus* etiam alibi commutari solent. Vide ad XLV. 37. § 8. *si reum peragro* Harl. 1. Mox *qui acturi estis?* Hav. Hinc vocula *an* deficit in Lipsiens. Denique *erepturi jus populo Ro.* Lov. 4. Harl. 2. Port. a m. sec. et Hav. Vide ad cap. seq. § 5. *Erepturi quidem jus populo* priscae edd. Sed vocem *quidem*, quam Aldus expunxit, ignorant etiam omnes scripti.

Et eversuri tribuniciam potestatem] Antiqua lectio et *eversuri tribuni potest. pl.* Itaque scribe, et *eversuri tribuniciam potestatem plebi*. Rhen. Rhenanus adstruxit contra omnes et scriptos et cudos libros *potestatem plebi*. Ergo iterum eo pedem ferat, unde intulit. Gebh. Vox ultima, *plebi*, et insolentem reddit orationem, et reperta nusquam in excerptis nostris. Rhenanus adlevit, nos abrasimus. J. F. Gron. Vocem *plebi*, quum Rhenanus ex suo cod. addidit, Gebhardus autem et Gronovius in nullo suorum inventam, iterum delendam monuerunt, in meis etiam ut et illis, quos Hearne Oxonii consuluit, non adparuit. Omnium igitur consensus unius dissentientis auctoritati merito prælatus est.

§ 7 *De omnibus summam populi Romani potestatem esse dicerent*] *Summam primam potestatem*, id est *Patrum*, Lov. 2.

quæ lectio nata est ex compendio scribendi *p. r. pro populi Romani. Summam potestatem populi Romani*, ordine vocabulorum mutato, Harl. 2. qui paullo ante *Quum illi, de Sempronio* exhibet, vocola et neglecta. Vide ad II. 44. § 3. Verbum esse etiam exsulat a Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Paulo post *judicium tollere*, exsulante media voce *populi*, iidem Leid. 2. et Lov. 1. Mox etiam aut omittitur in Lov. 3.

Si preces suæ pro imperatore, &c. non valuisse] *Si præcessum aut pro imperatore* Lipsiens. *si proconsule aut pro imperatore* Lov. 2. et 4. *si proconsule ac pro imperatore* Lov. 5. Duplici lectione juncta *si preces suæ pro consule ac imperatore* Hav. Mox *se vestem mutatuos cum eo* trajectis vocabulis Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1.

§ 8 *C. Sempronium nihil moror, quando hoc est in imperio consecutus*] Solennia videntur fuisse verba absolutis reum judicis et dimittentis. *Rhen. Livius VIII. 35.* ‘Quum se nihil morari magistrum equitum pronunciasset, degressum eum templo lætus senatus, lætior populus, circumfusi ac gratulantes hinc magistro equitum, hinc dictatori, prosequenti sunt:’ ubi vide Sigonium. XLIII. 16. ‘Absoluto Claudio, tribunus plebis negavit, se Gracchum morari:’ quæ utraque exempla, una cum eo quod hic obcurrit, jam observavit Brissonius de Formul. lib. v. p. 488. Quin et eadem fere formula utebatur consul, vel quicumque senatum habens eum dimittebat, dicendo ‘Nihil vos moramur, Patres conscripti.’ Vide eundem Brisson. de Formul. II. p. 191. Ceterum et hic codd. conspirant in Sempronii prænomen *C.* præter solos Leid. 2. et Lov. 1. qui *consulem Sempronium* præferunt: quum Aldo priores excusi legant *A. Sempronium*. Vide ad hujus lib. c. 37. § 1. *C. Sempronius* exhibent Voss. 2. Leid. 1. Lov. 3. Port. Hav. et fragm. Hav. a

m. pr. *C. Sempronius nihil majus, quam hoc, est in imp. cons.* Lov. 4. 5. et Gaertn. *C. Sempronius nihil majus, quam hoc, est imp. cons.* Lov. 2. et Harl. 2. *quando hoc imp. est cons.* Hav. deficiente præpositione *in*, quæ exclusa est ob similitudinem ductuum literarum in voce proxima *imperio*. Vide ad III. 41. § 6. Paulo ante *proles Romana*, pro *plebs Romana*, quasi varia lectio adscribebatur in cod. Oxon. N. teste Hearnio. Sed forte manus librarii aberravit, et scribere voluit *plebes Romana*. Præterea vox suos deficit in Lov. 5.

§ 9 *Nec pietas quatuor tribunorum, quam Hortensii tam placabile ad justas preces ingenium*] *Nec pietas minor trib.* Lov. 3. fragm. Hav. et ed. Rom. 1472. *Nec pietas minor tibi trib.* Voss. 2. penultimæ tamen voci subjiciuntur notæ, quibus eam expungendam esse librarius indicavit. *Nec pietas minor quatuor tribunorum*, duplici lectione juncta, ed. Parm. 1480. Vox autem *minor* nata est ex non intellecto, quo vox *quatuor* scribebatur, compendio *ijor*. Illud *minor* deinceps a librario Gaertn. mutatum est in *major*. Solent autem alibi librarii eas voces commutare. Vide ad XLV. 25. § 7. Deinde *quamq; Hortensii* Lov. 2. Mox *tam plac. ad tam justas preces ing.* Leid. 2.

Pariter plebi Patribusque gratior fuit] Vet. lib. *gratius*, ut respondeat voci proximæ *ingenium*, non remotæ *pietas*. Sigon. Scholium hoc in postrema Sigonii ed. quæ eo diu mortuo demum prodiit, omissum restitui. Eandem autem, quam in vet. lib. invenit, lectionem *gratius fuit* servant edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. ut et ex codd. meis Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. quinque, Harl. uterque, Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. nisi quod in codice, ultimo loco memorato, a m. pr. exstiterit *fuit gratius*.

§ 10 *Qui ambiguam victoriam Vol-*

scorum pro sua amplexi fuerant] Ablegant τὸ Volscorum Pall. tres et antiquissima ed. Gebh. Vocem Volscorum ignorant etiam Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. Port. Hav. fragm. Hav. a m. pr. Hearnii Oxon. B. L. 2. et C. et vetustiores edd. usque ad Aldinam, quæ prima eam exhibuit. Ei vero concinunt Flor. Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. Harl. 1. et fragm. Hav. a m. altera. Neque caussam video, cur illud vocabulum negligendum sit, præsertim optimæ fidei codd. id constanter tenentibus.

CAP. XLVII. § 1 *Cn. Fabio Vibulano*] *Numerius*, quod prænomen litera *N.* notatur, erat Fabiis familiare, ut ostendi in prænominibus ex Festi sententia. Hic autem Fabius *Numerius* dictus est, auctoribus scriptoribus Capitolinis. Nota autem *Numerii N.* ubique fere per mendum in *Cn.* conversa. *Sigon.* In Livio aliisque etiam auctoribus Fabii prænomen *Numerius* fere intercidit, quod per *N.* literam signare solent veteres, veluti hoc loco clare ostendunt Fastorum Romanorum fragmenta Capitolina, quæ hunc consulem recte *N. Fabium* vocant, non *Cnæum*, sicut in Livio depravarunt hujus prænominis ignari. Romanis quidem marmoribus apprime congruit Sex. Pompeius, adserens *Numerii* prænomen numquam prius fuisse in gente Fabia, quam *Q. Fabius*, qui selus, reliquis ad *Cremeram cæsis*, superfuit, divitiarum causa *Numerii Otacilii* filiam duxit ea conditione, ut, qui primus ex ea natus esset, filius prænومine avi materni contra morem Romanum *Numerius* appellaretur. Quod datum a Fabio fuisse dicit, et postmodum aliquamdiu illud prænomen in ea gente permansisse. Adstipulatur his etiam *Valerius* de prænominibus, qui eadem fere narrat. *Pighius* in *Annal.* ad a. cccxxxii. p. 190. Pall. 1. ac 3. *Cn. M.* utrumque prænomen librarius adnotavit,

quia noluerat electione deerrare. *Marci* prænomen habet quoque *Andreas*. Sed *Sigonius* existimat *Numerio Fabio Vibulano* legi debere fragili admodum ratione. Ceterum pro *Vibulano* plerumque expressit *Campanus Babulano*, ut supra quoque adnotare memini. Gebh. *Cn. M. Fabio* Voss. 1. Leid. 1. Lov. 3. Harl. 1. et Klockian. cum *Fabio* Voss. 2. cum *M. Fabio* Lov. 2. et Port. Voci tamen priori in posteriori Ms. adpietæ sunt notæ, quibus librarii aliquid perperam scriptum atque expungendum esse indicare consueverunt. *M. Fabio* Leid. 2. Lov. 4. 5. Harl. 2. Gaertn. et Hav. *M. M. Fabio* Lov. 1. *Cons. M. Fabio* fragm. Hav. *Cn. M.* pro *Numerio*, præfert etiam Lipsiens. sed in eo nomen gentile *Fabio* non exstat. *Sigonio* et *Pighio* adsentiendum esse, nullus dubito. Nam etiam alibi infra prænomen *N.* sive *Numerius*, abiit in *Cn.* sive *Cnæus*. Vide ad xli. 28. § 5. Illud enim indoctis librariis incognitum in quævis alia mutatum est, unde hæc lectionum prodigia, quæ hoc loco in Mss. oberrant, enata sunt. Id autem tum in *Fabia* tum etiam in quibusdam aliis gentibus reperiri, constare potest ex illis, quæ notat *Spanhem.* de Præst. et Usu Numism. tom. ii. dissert. 10. p. 25. et 26. Cur autem *Gebhardus* tradat, fragili ratione nîsum *Sigonium* ita scripsisse, non adsequor; siquidem conjectura hæc nitatur auctoritate marmorum Capitolinorum, ut *Sigonius* et postea *Pighius* docuerunt. Et quidem reducendæ antiquitatis causa, quæ jam pene oblitterata est, prænomen hoc unica litera *N.* scribendum curavi, ut viri docti præceperunt. Vide *Sigonium* de Nominib. Roman. c. 3. p. 345. Utrum vero *Q. Fabius N. Otacilii* filiam uxorem ducens filio primogenito socii prænomen inposuerit, quemadmodum ipsum promississe *Festus* in voce '*Numerius*,' et *Valer. Max.* lib. x. nar-

rant, incertum puto. Fabio enim hic memorato fratres majores fuisse verosimile est. Certe ante enim consules memorantur M. Fabius Vibulani hoc lib. c. 11. et Q. Fabius Vibulani c. 37. qui vulgo ejus fratres statuuntur. Nisi quis contendere vellet, priores ex alia prior uxore susceptos esse, hunc vero primogenitum ex N. Otacilii filia; vel N. Fabium Vibulanum nihilominus omnium fratrum maximum fuisse, sed morbum vel aliam causam obstitisse, ne honores ante fratres minores gerere potuerit. Quod vero Donjatus ad hunc locum tradat, alium horum Fabiorum fratrem Marcum sive Cuæum postea consulatum obtinuisse, vereor ne in eo graviter erraverit. Alius enim paullo post hæc tempora consul ex gente Fabia non occurrit, quam memoratus c. 52. Verum is *Quinti* prænomen habuit, et non hujus Numerii frater, sed ex fratre ejus *Marco* prognatus esse statuitur. Ceterum *Vibulano* Voss. 2. *Jubulano* Leid. 2. Lov. 2. Harl. 2. et Lipsiens. *Jubilano* Lov. 4. 5. et Hav. *Vibilano* Port. et Gaertn. Vide ad III. 35. § 11. Vox *Vibulano* non conspicitur in fragm. Hav.

T. Quinctio, Capitolini filio, Capitolino consulibus] *T. Quintio Capitolino, filio Capitolini, consulibus* Lov. 2. 4. Harl. 2. Lipsiens. Port. Hav. et fragm. Hav. cum edd. principibus; quarum etiam quædam *T. Quintio Capitolino, Capitolini filio, consulibus* exhibent: et *Quintio Capitolino, filio Capitolini* Lov. 3. *T. Quintio, Capitolini filio, consulibus* Lov. 5. et Leid. 2. *T. Quintio, filio Capitolini, consulis* Gaertn. Vulgata lectio primum mihi obvia fuit in edit. Frobenii 1535. eaque vera est. Vide hoc lib. ad c. 45. § 5.

Cui sorte ea provincia evenerat] *Cui sorte ea provincia* Gaertn. *cui forte ea provincia venerat* Leid. 1. et Lov. 3. 'forte' et 'sorte' ubique commutari, dictum

est ad I. 4. § 4. forte hic etiam præferunt quædam ex edd. principibus, quas vidi; ut Rom. 1472. Parm. 1480. Mediol. 1480. Tarvisina utraque, et quædam aliæ. Præterea *ea provincie venerat* Lov. 1. *provincia venerat* Klockian. Vide ad v. 12. § 6.

§ 2 *Quum trepidam tantum ostendissent aciem*] *Offendissent* Hav. Similiter in uno cod. peccatum erat hoc lib. c. 11. § 6. *ostendisset* Lov. 3. *Mox funditur, pro funduntur*, Port. a m. pr.

Itaque triumphus negatur] *Itaque ei triumphus* Harl. 2. Hav. et Hearnii Oxon. B. Deinde *triumphus negatus* Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. et omnes edd. usque ad Gronovium, qui primus *negatur* edidit, pro quo iterum Hearne *negatus* revocavit.

Ob Sempronianæ cladis levatam ignominiam] *Sempronianæ cladis* Leid. 2. et Lov. 1. ac 5. *Tum elevatam ignominiam* ed. vetustissimæ invitis scriptis, qui, ut Aldus edidit, *levatam* præferunt. Vide ad III. 72. § 7.

§ 3 *Minore, quam timuerant, dimicatione erat perfectum*] *Quam timuerat* Voss. 2. et fragm. Hav. a m. pr. Sed τὸ dimicatione deficit in Harl. 2. Præterea *erat perfectum* Lipsiens. Vide ad XXXVII. 6. § 7.

Nec opinata moles discordiarum inter plebem ac Patres exorta est, cepta ab duplicando] *Nec inopinata moles* Lov. 5. duplicem lectionem *necopinata* et *inopinata* jungens. Vide ad III. 44. § 4. Sed vulgatum verius est, tum quod pro hac lectione stent omnes reliqui Mss. tum quod vox *necopinatus* apud Livium frequens sit. Vide ad IV. 27. § 8. Deinde *intra plebem* Voss. 2. et Lov. 3. passim obvio errore. Vide ad v. 27. § 3. Hinc a duplicando Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 3. 4. 5. Gaertn. et excusi Aldo priores. ad duplicando Leid. 1. Præterea *plebem et Patres* Lipsiens.

§ 4 *Quam rem, ut, præter duos urbanos quæstores, duo consulibus*] Mss. et

quicquid est mihi antiquitas pressorum, Andr. Tarvis. Ven. utraque, Bechar. Asc. Mog. Junt. Frob. *rem præter duos urbanos quæstores, duo qui consulibus*. Primus apud me alterum habet Cælius Curio. Nec magni momenti res est: sed tamen videntur dictare tot priores, *quam rem (præter duos urbanos quæstores, duo ut consulibus ad ministeria belli præsto essent) a consulibus relata*. J. F. Gron. Eadem lectionem, quam Gronovius in Mss. suis invenit, Hearne quoque reperit in Oxon. L. 2. N. et C. et ego in omnibus meis, nisi quod insuper Hav. præferat *duos qui consulibus*. Vulgatum autem non apud primum Curionem obvium fuit, sed jam antea exstare vidi in Frobeniana 1535. Basileensi 1539. Vascos. et Gryphiana 1548. omnia etiam hæc verba, *ut, præter duos urbanos quæstores, duo consulibus ad ministeria belli præsto essent*, deficiunt in ed. Mediol. 1480. Gronovii tamen conjecturam verisimilem puto. Mox *ad ministeria belli præsta essent* Leid. 1. Tum *ab consulibus*, pro *a consulibus*, Hav. Tà *a consulibus* exsulant a Lov. 4.

Consulibus tribuni plebis certamen intulerunt] Mire Pal. 2. *a consulibus ad tribunos plebis certamen intulerunt*. Gebh. Eadem lectio apud me superest in Lov. 2. Lipsiens. et Hav. Sed *a consulibus tribuni plebis*, vel *plebi, certamen intulerunt* habent Flor. Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. Harl. 1. et Port. *a consulibus ad tribunos plebis certam intulerunt* Gaertn.

Nam ad id tempus patricii creati erant] *Nam in id tempus* Harl. 2. Hav. et fragm. Hav. a m. sec. *nam id tempus* Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 4. 5. Harl. 1. Gaertn. Port. a m. pr. et fragm. Hav. a m. pr. *nam id tempore* Flor. Leid. 2. in marg. Lov. 1. 2. et Lipsiens. in contextu. Nihil muto. *Ad id tempus*, est usque ad id tempus. Vide ad Epit. Liv. lib. cii. *ad id*, omissa voce *tempus*, dixit m. 22. 'Quum

Delph. et Var. Clas.

ad id spectator pugnae adstitisset.' Mox *ex plebe fierent* Lov. 4. 5. Harl. 2. et Hav. 'Pars fierent,' ut 'pars fugerent' v. 38. § 5. ubi plura vide. Eorum tamen codicum auctoritas non satis gravis videtur. Reliqui enim omnes, etiam optimæ notæ, libri scripti constanter in vulgatum *fieret* conspirant.

§ 5 *Adversus quam actionem primo et consules et Patres summa ope enixi sunt*] Ms. Fuldensis *summa ope adnisi sunt*. Modius. Pall. tres Mss. et Andree, ut et Campani edd. *adnisi*. Gebh. *Adnisi sunt*, vel *adnisi sunt*, etiam omnes scripti mei, uno excepto Hav. qui *admissi sunt* præfert errore scribarum. Simili lapsu *submissus*, pro *subnisi*, habuimus c. 42. § 5. *Adnisi sunt* etiam omnes, quas vidi, edd. usque ad Cælium Curionem, qui primus vulgavit *enixi sunt*. Pro eo Gronovius recte iterum priscam lectionem revocavit. Præterea *Adversus quam actionem ppl'i et consules*, id est *populi*, Gaertn.

Quemadmodum tribunis consulari potestate creandis usi sunt] Assuta videtur *usi sunt* a glossatoribus. Grut. In ante tribunis revocandum videtur e Mss. Hearnii et aliis edd. et potuit facile intercidere ob præcedens *m*. Duk. Verba *usi sunt* in omnibus manu et typis exaratis exstant. Sed Gruterio familiare fuit quæ sine damno sensus abesse poterant inivitis libris expungere. Vide ad xxiii. 34. § 15. *Insuper quemadmodum in tribunis* Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. quinque, Harl. 1. Port. Lipsiens. Gaertn. Klockian. Hav. fragm. Hav. et, ut Hearne auctor est, Oxon. B. et N. Neque aliter omnes excusi usque ad Grut. qui in postrema ed. voculam in neglexit, quam loco, unde perperam depulsa erat, restitui. Præterea *sunt usi*, transpositis vocibus, Gaertn.

Id æque in quæstoribus liberum esset arbitrium populi] Pro duabus vocibus

Livius.

21 H

id æque repone unum adverbium *ad-æque*. Rhen. *Id æque*, quod bene Rhe-
nanns in *adæque* mutandum monuit,
superest tamen in Hearnii Oxon.
omnibus B. L. 1. 2. N. et C. Idem in
meis inveni Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5.
Harl. 2. Port. a m. sec. Lipsiens.
Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Sed
certiores reliqui emendationem Rhe-
nani firmant. Sæpissime apud Plan-
tium adverbium hoc obcurrit. Tum
vox *liberum* deficit in Lov. 4. Sed
'arbitrium populi' erat, licet quæ-
stores ex solis patriciis crearet; at
'liberum arbitrium,' quum sive ex
Patribus sive ex plebe eligi possent.
Et sane 'liberum arbitrium' Livio
in hac re familiare esse, vel Lexica
jam diu monuerunt. 'Liberum suf-
fragium' dixit hoc cap. 'Quæstores
promiscue de plebe ac Patribus libe-
ro suffragio populi fierent:' et hoc
lib. c. 3. 'Si populo Romano libe-
rum suffragium datur, ut, quibus ve-
lit, consulatum mandet.' Deinde
esse, pro *esset*, præfert Lipsiens. Præ-
terea *arbitrium populi Romani* edd.
antiquæ. Sed additam vocem, quam
ambo ore rejiciunt libri exarati, recte
Aldus neglexit. Eamdem male qui-
dam codd. etiam interponebant c. 42.
§ 6. Contra vocem *populi* negligunt
etiam Lov. 2. et Lipsiens. quæ tamen
necessaria est.

Quum parum proficerent, totam rem
de augendo quæstorum numero omittunt]
Proficiscerent Hav. Tum de augendo
numero quæst. alio ordine dictionum
Harl. 2. et Hav.

§ 6 *Aliæ subinde, inter quas et agra-
riæ legis, seditiosæ actiones existunt]*
Seditiosæ factiones Voss. 2. aberratione
scribæ. Supra § præc. 'Adversus
quam actionem primo et consules et
Patres summa ope adnisi sunt.' II.
31. 'Omnium actionum in senatu
primam habuit pro victore populo.'
III. 1. 'Tribunicis se jactare action-
ibus principem civitatis querentes.'
c. 20. 'Suscepisse collegam priorem
actionem tam gravis rei facile passus.'

c. 24. 'Obtinnit tamen P. Lucretius
præfectus urbis, ut actiones tribuni-
ciæ in adventum consulum differen-
tur.' IV. 44. 'Mentio in senatu de
agris dividendis inlata est, cui actioni
semper acerrime C. Sempronius re-
stiterat.' c. 55. 'Nulla erat consula-
ris actio, quam inpediendo id, quod
petebant, exprimerent.' Et eodem
cap. 'Ea adversa civitati res vires
tribunicia actioni adjecit.' v. 24.
'Quin illa quoque actio movebatur,
quæ post captam utique Romam a
Gallis celebratior fuit, transmigrandi
Veios:' ubi alia vide. *Agrariæ legis
seditiones existunt* male est in Lov. 4.
Simili errore *seditiones*, pro *conciones
seditiosæ*, in edd. vett. erat hoc lib.
c. 35. § 5. *exissent*, pro *existunt*, in
Klockian.

Propter quos motus quum senatus con-
sules] *Per quos motus* edd. principes
usque ad Aldum, qui substituit *prop-
ter quos*, concinentibus omnibus Mss.
Et solent hæ voces in codd. vetustis
perperam confundi. Vide ad Epit.
Liv. lib. LXXXIV. Præterea *quum se-
natusconsultum* Gaertn. errore ex non
intellecto compendio scribendi orto.
Vide ad XXII. 10. § 1. et mox ad ver-
ba seqq.

Neque posset per intercessionem tribu-
norum senatusconsultum fieri] *Sine con-
sulibus*, pro *senatusconsultum*, Lov. 2.
et Gaertn. sine c. Voss. 2. et Lov. 3.
sine Lipsiens. §. III. c. Lovel. 1. et
Klockian. *senatusconsultus* Lov. 4.
Vide modo ad verba præced.

§ 7 *Respublica a consulibus ad inter-
regnum, &c. redit]* *Res a consulibus*
Leid. 2. Quod, si plures codd. firma-
rent, non insuper habendum puta-
rem: passim enim alibi Livius ita lo-
qui consuevit. I. 22. 'Numæ morte ad
interregnum res rediit.' c. 32. 'Mor-
tuo Tullio, res, ut institutum jam inde
ab initio erat, ad Patres redierat; hi-
que interregnum nominaverant:' hoc l.
c. 25. 'Quum res prope ad interreg-
num perducta esset:' infra cap. 50.
'Res ad interregnum rediit.' VI.

5. 'Ut renovarentur auspicia, res ad interregnum rediit.' vii. 17. 'Res ad interregnum redit.' c. 21. 'Pro latandis igitur comitiis, quum dictator magistratu abisset, res ad interregnum rediit.' cap. 28. 'Res haud ulla insigni ad memoriam causa ad interregnum rediit.' viii. 17. 'Quia pestilentia insecuta est, velut omnibus eo vitio contactis auspiciis, res ad interregnum rediit.' cap. 23. 'Tamen ad interregnum res redit.' ix. 7. 'Quia tædebat populum omnium magistratum ejus anni, res ad interregnum rediit.' xii. 33. 'His vitio creatis, jussisque die quartodecimo se magistratu abdicare, ad interregnum res rediit.' Alibi autem *resp. sive respublica*, et *res* non raro confunduntur. Vide ad viii. 31. § 2. Quum tamen reliqui codd. vulgato adhæreant, inde in diversum abire non audeo.

Neque id ipsum (nam coire patricios tribuni prohibebant) sine certamine] Neque ad ipsum fragm. Hav. a m. pr. neque ad id ipsum a m. sec. quod etiam præfert Hav. Tnm tribuni plebis, voce adjecta, Harl. 2. et Hav. reliquis invitis. Denique cogeant Lov. 1. Leid. 2. et Voss. 1. in contextu, qui prohibebant pro varia lectione in margine obfert.

§ 8 *Quum major pars insequentis anni per novos tribunos plebis]* Si major pars anni exacta jam erat, et verisimile est, non in aliquot menses creatos sequentes tribunos militum, sed in integrum annum, ante quem credo non facile abiisse magistratu, certe hic annus nobis perditur. Quare mirari desino, quod Veientibus datæ indicæ in annos xx. ut habes A. U. C. cccxxx. apud Liv. hoc lib. cap. 35. res tamen ab eis repetantur a. cccxlviii. apud Liv. hoc lib. c. 58. Neque enim verisimile est, a. xviii. res repetitas, sed ad finem anni xix. Essent autem decem et octo duntaxat anni, si annum hoc in loco non numeraverimus. Et Camilli supputatio ad

finem v. 54. eandem opinionem juvat: et qui eo anno, quo decemviri sunt depositi, creatos consules putant L. Valerium et M. Horatium, hic annum invenient ad Camilli supputationem congruentem. Quidam hæc excusant per diem solemnem magistratibus ineundis: at ille mirum quam varius apud Romanos invenitur: nam A. U. C. cccv. Idus Maiæ nominantur: A. U. C. cccxxxii. et cccliii. Idus Decembres, annoque eodem Kalendæ Octobres. A. U. C. ccclxiv. et ccccxv. Kalendæ Quintiles, alibi Kalendæ Sextiles. Porro anno cclxi. cum plebs in sacrum montem abiit, Kalendas Septembres diem solemnem nominat Dionysius Antiq. lib. vi. p. 378. magistratibus ineundis. Multis item locis nominantur Idus Martiæ, ut anno secundo secundi belli Punici, et ejusdem belli anno xvii. ad finem, et primo anno belli Macedonici, et secundo, omnia apud Livium, apud Dionysium item lib. ix. p. 583. solstitium æstivum anno cclxxviii. Hæc ideo a nobis referuntur, ut notum faciamus, in unius anni discrimine nullam nos facere difficultatem, quod etiam Dionysius lib. vii. admonet. Ea fuit causa, cur in chronologia nostra hunc annum omiserimus. Glar. Pall. tres iterum *insequentis*: quam lectionem et scholia Glareani agnoscunt. Gebh. Si unum Gaertn. excipias, qui *sequentis anni* præfert, reliqui omnes codd. scripti constanter *insequentis* legunt. Neque aliter est in excensis vetustis usque ad Cælium Curionem, qui primus vulgavit *sequentis*, et, præter Gryphium ac Sigonium, idem verum esse reliquis recentioribus persuasit, usque dum Gronovius iterum priorem scripturam revocaret, qui ita ex Mss. et vet. edd. legendum esse docuit hoc lib. ad c. 30. § 12. ubi vide quæ notavi. Ceterum annum hic inserendum non esse, ut statim videtur Glareanus, atque omnino statuit Sigonius in Chronolo-

gia Liviana, multis docet Dodwell. De Cyclis Dissert. x. Sect. 84. Quum autem tribus ante hunc annis consules Idibus Decembribus magistratum iniisse dixerit Livius hoc lib. cap. 37. 'Consules ii, quos diximus, Idibus Decembribus magistratum ocepere : ' idemque dies inenndi magistratum adhuc multis annis postea observatus fuerit, ut constat ex v. 9. 'At enimvero Sergius Virginusque, propter quos penitere magistratum ejus anni senatum adparebat, primo deprecari ignominiam, deinde intercedere senatusconsulto; negare, se ante Idus Decembres, sollemnem inenndis magistratibus diem, honore abituros esse.' Hinc consequens est, contra quam Glareanus existimabat, tribunos militum, qui ex interregno magistratum oceperunt, non in integrum annum, sed tantum in reliquos menses anni, honorem gessisse. Præterea *tribunos plebi, non plebis*, Flor. Leid. 1. et Harl. 1. Vide ad II. 42. § 6. et post ad § seq. Horum codicum fidem secutus sum.

Et aliquot interreges certaminibus extracta esset] Prima vocula deest in fragm. Hav. a m. pr. ad aliquot interreges interpolavit manus sec. Deinde *exacta esset* Oxon. L. 1. et C. apud Hearnium. Nihil muto. Infra xxxii. 9. 'Ni timuisset, ne sine ullo effectu æstas extraheretur.' XLII. 52. 'Fal-laci deinde colloquio per speciem reconciliandæ pacis extractam hie-mem, ut tempus ad comparandum haberet.' XLIV. 37. 'Ibi, quod rei gerendæ tempus esset, loquendo et intempestive consultando videbatur quibusdam extrahere.' xxii. 18. 'Ne nihil actum censeret, extracta prope æstate per ludificationem hostis : ' ubi alia exempla et similis locutionis, et similis in codd. scriptis varietatis videri possunt. *Extracta res esset* habet Harl. 2. Sed ita supra legendum foret *Quum partem majorem insequentis anni extracta res esset.*

Quum tamen *pars major* in omnibus supersit membranis, verius est, ut statuamus vocem *res* hoc loco a librario ad priora non adtendenti insertam esse; quam etiam alibi sæpe nolenti Livio additam fuisse, vidimus ad II. 18. § 2.

Modo prohibentibus tribunis patricios coire ad prodendum interregem] Modo prohibendum tribunis patr. coire ad prod. interreges Hav. ad prod. interreges etiam Lov. 1. a m. pr. ad prod. interregnum Lov. 2.

Modo interregem interpellantibus, ne senatusconsultum, &c. faceret] Duæ priores voces deficiunt in Lipsiens. et Hav. deficiunt etiam in Port. a m. pr. Sed postea margini adscriptæ sunt. Causa omittendi fuit repetitio vocis *interregem*, quæ proxime præcesserat. Vide ad ix. 11. § 11. Solam vocem *interregem* neglexerunt librarii Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. ac 2. Tum *interpellantibus regem* habet Lov. 5. *interregem appellantibus* Gaertn. Deinde *ne sententiæ* Voss. 2. et fragm. Hav. a m. pr. *ne s. n. c.* Lov. 1. *ne sē.* C. Lov. 3. *ne soñe* Klockian. Vide ad xxii. 10. § 1. Denique *facerent* Gaertn. et Lipsiens. Sed ea vox deerat in Voss. 2.

§ 9 *L. Papius Mugillanus]* *Mugillanus* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 2. 4. 5. Port. Harl. 2. Gaertn. et Hav. Vide hoc lib. ad c. 7. § 10. Mox *nunc tribunos plebi* Flor. et Leid. 1. Vide ad § præced. Deinde *ab omnibus, pro ab hominibus*, Lov. 1. 2. 4. et Leid. 2. Vide ad III. 54. § 6. Insuper *reip. pro reipublicam*, Lov. 5.

Exceptum memorabat Veientibus induciis] Quidam castigavit *Veientium induciis*. Rhen. Hoc quoque *Veientium induciis* ante Curionem non reperio in meis. Omnis eadem manus, quam modo invocavimus, *Veientibus induciis*. Id quod mutandum non fuit: neque enim durius sonat, quam c. 49. et 57. 'Veiens bellum.' v. 20. 'Edictum itaque est, ad prædam Ve-

entem, quibus videretur, in castra ad dictatorem proficiscerentur.' *J. F. Gron. Veientum induciis* Lov. 5. Port. a m. sec. Hav. et Hearnii Oxon. B. Ex editis autem ante Cælium Curionem ita præferunt Frobeniana ed. 1535. Basileensis 1539. Vascos. et Gryphiana 1548. ut id ex adnotationibus Rhenani receptum videatur, et forte eo invito, qui non ita legendum, sed quemdam ita in Ms. castigasse monuit. Alterum tamen *Veientibus induciis* omnino verius est. Passim enim *Veiens* tamquam adjectivum, quemadmodum etiam est, usurpari solet. Ita II. 7. 'Tantus terror Tarquinium atque Etruscos incessit, ut, omissa irrita re, nocte ambo exercitus, *Veiens* Tarquiniensisque, suas quisque abirent domos.' c. 15. 'Agrum *Veientem*, fœdere ad Janiculum ieto ademptum, restituit.' c. 44. 'Inde ad *Veiens* bellum profecti, quo undique ex Etruria auxilia conveniant.' c. 45. 'Veiens hostis Etrusci-que eo magis præpropere agere:' et eodem cap. 'Nec *Veiens* hostis Etruscæque legiones detrectant.' c. 48. 'A *Veiente* hoste clades accepta.' Iterum: 'Veiens hostis assiduus magis, quam gravis.' Et iterum: 'Assiduo magis quam magno præsidio bellum *Veiens* eget.' c. 49. 'Veiens bellum in privatam curam, in privata arma versum.' Mox: 'Unius familiæ viribus *Veienti* populo pestem minitantes.' c. 50. 'Rursus cum Fabiis erat *Veienti* populo sine ullo majoris belli adparatu certamen.' c. 51. 'Obpressum temeritate felici *Veiens* bellum.' Infra hoc lib. c. 58. 'Veiens bellum motum ob superbum responsum *Veientis* senatus.' v. 5. 'Etruscum bellum pro *Veiente* concitatum:' et sæpe alibi. *Veientibus iudiciis* Voss. 2. et Lov. 3. Sæpe hæ voces commutantur in Mss. Vide ad II. 61. § 8. *Veientibus iudiciis* Lipsiens. *Veientibus inditiis*, duplici lectione *iudiciis* et *induciis* juncta,

Flor. Præterea *acceptam*, pro *exceptam*, Hav. Sæpe hæ voces in scriptis commutari solent. Vide ad II. 47. § 7. Vulgatum probum est. 'Excipere' enim hic est suscipere, in tutelam accipere. Cic. pro Leg. Manil. c. 9. 'Hunc in illo timore et fuga Tigranes, rex Armenius, suscepit.' Pro Rabir. Post. c. 16. 'Equitem Romanum veterem amicum suum, experientia patrimonii amplificandi labentem, excepit, cornuere non sivit, fulsit, et sustinuit re, fortuna, fide.' Justin. xxvii. 3. 'Victus tandem ad socerum suum Artamenem, regem Cappadociæ, provelitur. A quo cum primum benigne exceptus esset.'

§ 10 *Unde si quid instrepat terroris*] Hoc alii mutant in *increpet*. Post verbum autem 'opprimi' ponunt punctum interrogativum. *Glar.* Fulcitur hæc lectio *increpet* sola Pal. secundi sublesta auctoritate. Nam ceteri duo cum *Andriæ* ed. retinent *si quid instrepat terroris*. Campanus edidit *Unde si quid increparet terroris*. Retinen vulgatum. Auctor dialogi, qui Tacito vulgo tribuitur, c. 5. 'Sin proprium periculum increpuit, non hercule lorica aut gladius in acie firmitus munimentum, quam reo et periclitanti eloquentiæ præsidium simul et telum.' *Gebh.* Pro *instrepat*, quod præferunt vetustissimæ edd. primus Aldus *increpet* reposuit. Codd. variant. *Instrepat* habent Voss. 2. Lov. 3. et Gaertn. *instrepat* Hav. *increpat* Lov. 2. 5. Lipsiens. et Port. In Leid. 1. verba *si quid increpet, &c. opprimi?* non desunt culpa librarii. Reliqui omnes, quorum etiam apud me potior est auctoritas, *increpet*. Vide Lipsium ad I. land. Auctoris dial. Præterea *Bene si quid*, pro *Unde si quid*, est in Voss. 2. et Lov. 3. Tum *terrores* Harl. 2. Sed ita legendum foret *Unde si quid increpent terrores*, utque existimandum esset τὸ quid abundare: de quo

ad III. 47. § 4. Sed melius esse puto, ut reliquorum codd. in vulgatum conspirantium consensui adhæreamus. Insper inde patricio mag. pro sine pat. mag. Hav. frustra. patr. sine mag. Lov. 4. sine patrio magistratu Lipsiens. in contextu. Deinde non ducem scribendum exercitui esse Lov. 4. exercitu esse, pro exercitui esse, Voss. 2. Lov. 3. Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr. Quæ scriptura defendi posset ex illis quæ notantur ad XXIV. 19. § 6. Sed hic etiam potius reliquis adsentio. Denique post verba 'obprimi' et 'esse,' ubi vulgo *στίγμα τέλειον* est, interrogandi signum admisi. Id autem hic requiri, sequens 'an bello intestino' docere potest. Semel enim posita particula interrogandi etiam ad verba præcedd. intelligi debet. Vide ad II. 8. § 7. Id non observatum ansam præbuisse videtur locum prave interpungendi.

Bello intestino bellum externum propulsaturos] Ant. Perizonius ad marginem Livii monuit, bellum abesse posse. Invitis tamen libris nihil mutandum. Vide ad I. 3. § 9. *Bellum exercitum* perperam præfert Harl. 1.

§ 11 *Vix Deorum opibus, quin obruatur Romana res, resisti posse*] Gro-novius priori ed. notarum ad Liv. IV. 12. § 6. *sisti posse* restituendum esse, et sine dubio incitiam *resisti* genuisse putabat: quod tamen melius curis secundis omisit. Infra XLV. 19. 'Accessisse etiam novam tempestatem regno tumultus Gallici, cui vix consensu et concordia regum resisti queat.' *Resisti* omnes timentur codd. Præterea *vix de eorum opibus* Lov. 3. *vix duorum opibus* ed. Mediol. 1480. operarum peccato. Tum *quin obruantur* Voss. 2. et Lov. 3. sed ita etiam *Romanæ res* scribendum foret. At, vulgatum rectum esse, patebit ex illis quæ notata sunt ad II. 9. § 5. *Quin obruatur, Romanæ rei resisti posse* mendose præfert Gaertn.

Mediis copularent concordiam] Sarta

teeta præstatutur hæc lectio in Pall. 1. ac 3. Mss. Nam Pal. 2. depravatus est; *medii copularent concordiam*. Deterius illo Andreas *remediis copularent concordiam*. Campan. *mediis diis copularent concordiam*. Gebh. Andreas Romæ edidit *remediis*. Campanus, Zan. Vercel. Bec. Asc. Mog. Juntas, Savet. *mediis Diis*: quod etiam de sua conjectura mihi commendavit vir omni doctrina ornatus, quem nominabo, ubi sequar. Et possum ego quoque illud probare, si Mercurius aut aliquis alius de machina Deus interventu suo rem composuit. Sin nullum hic apparet singulare Deorum ministerium, verum dante Romanis, ut alias, bonam mentem Deo, suasit interrex, ut utrimque aliquid concedendo eo temperamento deciderent, quo concordia inveniretur; Patres non urgendo ut crearentur consules; tribuni non instando ut novi quæstores, utique aliqui, fierent de plebe: melius profecto *mediis*, quod ita plane et solum habent duo Pall. (Pal. 3. *medii copularent*) et inter editos in primo invenio Frobenio. Lib. VII. c. 39. 'Nihil medium, aut imperium atque honorem, aut, ubi restitaret, mortem, ni sequeretur, denunciantes.' VIII. 13. 'Jam Latio is status erat, ut neque bellum neque pacem pati possent. Mediis consilii standum videbatur.' IX. 3. Samnites ad senem Pontium: 'Quid si media via consilii caperetur.' Et iidem sera pœnitentia c. 12. 'Laudare senis Pontii utraque consilia, inter quæ se media lapsos.' X. 15. 'Fabius silentio facto media oratione studia hominum sedavit.' XXVI. 21. Marcello ex Sicilia petente triumphum: 'Medium visum, ut ovans Urbem iniret.' XXXI. 13. 'Quum et privati æquum postularent, nec tamen solvendo ære alieno respublica esset, quod medium inter æquum et utile erat, decreverunt.' J. F. Gron. *Remediis cop. conc.* unus

Voss. 2. *medii cop. conc.* Lov. 2. 4. 5. Harl. 2. Gaertn. et Hav. *mediis cop. cum conc.* Voss. 1. *mediis cop. conc.* Flor. Leid. ambo, Lov. 1. 3. Harl. 1. Port. Lipsiens. fragm. Hav. et quos Hearn. Oxon. consuluit codd. scripti. Ex editis vero non primus Frobenius, sed ante eum Aldus, eam lectionem recepit. Locutioni hinc illustrandæ faciunt, quæ notavit Joseph. Wasse ad Sall. Jug. c. 45. Cic. Acad. 1. 10. 'Cetera autem, etsi nec bona nec mala essent, tamen alia secundum naturam dicebat, alia naturæ esse contraria: iis ipsis alia interjecta et media numerabat: quæ autem secundum naturam essent, ea sumenda et quadam æstimatione dignanda docebat; contraque contraria: neutra autem in mediis relinquebat.'

§ 12 *Tribuni plebis non intercedendo, quo minus quatuor quæstores promiscue de plebe*] *Tribunos plebis* Voss. 2. Leid. 2. Lov. quinque, Port. a m. sec. Lipsiens. Klockian. fragm. Hav. a m. pr. Gaertn. et editi ante Aldum. *Tribunos plebi* Flor. Leid. 1. Harl. et Port. a m. pr. Deinde *promiscue* Flor. Leid. 1. Harl. 1. et Klockian. Vide ad III. 47. § 7. Tum *ex plebe* Leid. 2. et Lov. 1. a m. sec. in quo a m. pr. omissa fuerat præpositio. Denique *liberos suffragio*, pro *libero suff.* Harl. 1. prima litera vocis seq. in fine præced. perperam repetita. Quod in hac litera frequens esse, dictum est ad XXVIII. 25. § 2. *Libero suffragio*, ut *libero arbitrio* hoc cap. § 5. ubi vide.

CAP. XLIV. § 1 *L. Quinctius Cincinnatus tertium, Sex. Furius Medullinus iterum*] Legendum est *L. Furius Med.* Neque enim aut ante aut post fit mentio *Sexti* cujusquam Furii tribuni militum, ut nunc iterum aut primum esse possit. Favent etiam conjecturæ nostræ libri Mss. qui *L. Sex. Furius Med.* habent. Sed quoniam tres per hos annos *L. Furii Medullini* tribunatum ceperunt, de quibus Livio

cum Capitolinis scriptoribus non convenit, ne quis in errorem inducatur, omnes eos ordine explicabo, ut quisque causam errandi agnoscat, de qua Glareanus desperavit. ['Glareanus has nugas non tanti facit, ut propterea desperare velit.']

A. U. C. 322 L. Furius Medullinus.

— 329 L. Furius Medullinus.

— 335 L. Furius Medullinus II. is, qui vulgo *Sex.* dicitur.

— 344 L. Furius Medullinus III.

— 350 L. Furius Medullinus IIII.

— 355 L. Furius Medullinus.

— 357 L. Furius Medullinus IIII.

— 358 L. Furius Medullinus IV.

— 360 L. Furius Medullinus V.

— 361 L. Furius Medullinus VI.

— 364 L. Furius Medullinus VII.

Sigon. Cum in fragmento Capitolino legatur CINCINNATUS II. et MEDULLINUS IIII. facile colligimus, non *L. Quinctium* esse, quem tribunum militum IIII. legimus in Livio, mendose fortasse; sed ejus fratrem *T. Quinctium*, qui semel tantum antea tribunus fuit, A. U. C. CCCXXVII. apud Liv. IV. 31. Deinde ex hoc tertio Medullini tribunatu constat *L. Furium* hunc esse, qui tribunus militum II. a. CCCXXVIII. fuit, licet in Livio *Sex. Furius II.* habeatur. Quæ differentia errorene provenerit, an ex annalium diversitate, vix liquet. A. Sempronio insuper in Livio numerus II. addendus est, nam idem ante tribunus fuit a. CCCXXVIII. filius L. Sempronii primi censoris, nepos A. Sempronii bis consulis. Hæc autem diligentius Capitolina marmora conferenti facile patebunt. Non enim memoria lapsus est Livius, ut videtur quibusdam: sed inextricabilem errorum labyrinthum struxit in ejus historia librariorum negligentia. *Pighius* in Annal. ad a. CCCXXXIII. p. 192. Quæ Sigonius de tribus L. Furiis Medullinis, qui omnes per hos annos tribunatus militares consulari po-

testate gesserunt, notavit, evincunt inter Livium et fastos Capitolinos non convenire in assignandis unicuique eorum honoribus, adeoque cum Pighio, ut in concordiam redigantur, *iterum* in *tertium* mutandum non esse; neque etiam in Quinctio pro *tertium* substituendum esse *iterum*. Unde vicissim aliam Pighii emendationem, qua *T. Quinctius*, pro *L. Quinctius*, substituit, non necessariam esse patet: *T. Quinctius* hic bis antea consul, semel tribunus militum fuit. In primo consulatu Livio vocatur 'T. Quinctius, Lucii filius, Cincinnatus: eidem et Penno cognomen additur,' hoc lib. c. 26. In altero autem consulatu et in tribunatu 'T. Quinctius Pennus' cap. 30. et 31. Si itaque nunc *iterum* tribunus consularis creatus esset, miræ inconstantiae Livius reus foret, si ei nunc *T. Quinctius Cincinnatus*, et non *T. Quinctius Pennus* adpellatus fuisset. Præterea quum tantum biennio ante in iudicium vocatus, quod ejus opera ad Veios male pugnatum esset, et partim ob res antea prospere gestas, partim culpam in collegam transferendo, partim denique ob patris memoriam absolutus sit, non tam cito ad summum *iterum* honorem evehi posse videtur. Accedit in omnibus scriptis constanter ei *Lucii* prænomen tribui; constanter etiam dici Cincinnatum *tertium*, vel, ut omnes codd. le-

gunt, *tertio*, *Furium iterum* hunc honorem gerere; nisi quod *item*, pro *iterum*, sit in Gaertn. Alio etiam ordine *L. Cincinnatus Quintius* est in Lov. 5. Ceterum Glareanus, (ut inveniret, ubi *Sex. Furius*, qui hic tribunus consulari potestate *iterum* dicitur, primum honorem gesscrit,) IV. 25. § 5. pro *L. Furius* emendabat *Sex. Furius*. Sed veriolem puto Sigonii conjecturam. Nam *Sex. Furius* hoc loco præferunt quidem Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. Harl. 1. Port. Lipsiens. et Gaertn. *S. Furius* fragm. Hav. At *L. Sextus* vel *L. Sex. Furius* est in Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 4. 5. Harl. 2. et Hav. Præterea *Medullinus* est in Leid. 1. Lov. 1. 2. 4. 5. *Modulanus* in Harl. 2. et Hav. Vide ad hujus lib. c. 51. § 1. Notator Sigonii, sive Glareanus, hoc loco non videtur meminisse eorum quæ ipse Glareanus notavit hoc lib. ad c. 61. § 1. ubi 'se de *L. Furiis* DESPERARE' fatetur.

M. Manlius, A. Sempronius Atratinus] Glareanus legendum esse docet *L. Papirius*. Movet eum, quod Livius in a. cccxxxix. c. 47. *A. Sempronium Atratinum tertium* scribit fuisse, cum tamen *quartum* fuerit scribendum, si idem hic nunc esset *tertium*. Verum errat: nam qui fuit anno trecentesimo decimo non est idem cum hoc. Id quod ex sequenti stemmate Atratinorum intelligitur.

A. Sempronius Atratinus consul a. 257. et 263.

A. Sempronius Atratinus tr. mil.
a. 310.

L. Sempronius Atratinus, frater
Auli, Cos. 310. Dionys.

C. Sempronius Atratinus, ex Dionys. patruelis Auli, Cos. a. 331. male re in Volscis gesta damnatus.

A. Sempronius L. F. A. N. Atratinus tr. mil. a. 329. 335. 339.

Sigon.

M. Mallius Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. 1. 3. Harl. 1. Gaertn. et fragm. Hav. *M. Manilius* Lov. 4. Harl. 2. et Hav. Vide ad xxxiv. 53. § 2. *Martius Manlius* vetustiores,

quos vidi, excusi: pro quo Aldus *M. Mallius*, Frobenius tandem a. 1535. *M. Manlius* dederunt. Et ita in fragm. Fastor. Capit. *M. Manli*:-:-:- vocatur. Deinde *A. Sempronius At-*

tracinus Hav. *A. Sempronius Atracinius* Lov. 4. et *A. Sempronius*, omisso cognomine, edd. ante Aldum, qui primus *Atracinus* adjecit; quod postea Frobenius a. 1531. mutavit in *Atratinus*. Vide hoc lib. ad c. 7. § 1. Ceterum Glareanus non *L. Papius*, ut Sigonius tradit, sed *L. Sempronius*, legendum existimat ad § 6. Quam conjecturam recte refellit Sigonius. In fragmentis enim Fastor. Capitolin. *A. SEMPR.* . . . vocatur. Quamvis autem jam antea c. 35. tribunatum militarem gessisse legatur, iterati tamen honoris notam cum Pighio addi necesse non est, ut patet ex illis quæ notavimus ad II. 16. § 7.

§ 2 *Hoc tribuno comitia quæstorum habente*] *Hæc tribuno* Port. *Hoc tribunum* Harl. 2. *Hoc tribunatū* Gaertn. *Hoc tribunatu* Lov. 2. Deinde *com. quæst. inde habita* Harl. 2. *com. quæst. nū habitu* Hav. *comitia quæstorum habita* Lov. 2. et 4. *com. quæst. habite* Lov. 5. *quæst. com. habente* typis impressi ante Aldum.

Potentibusque inter aliquot tribunos plebeios filio Antistii tribuni plebis] Quia nullus rectus possit sensus ex ea lectione elici, vide ne multo melius *tribunicios*, quam *tribunos*, scribi possit, id est viros plebeios, qui tribuni aliquando fuerint, sed tunc privati essent. *Sabell.* in *Observ.* p. 187. Si Livius *tribunicios* scripsisset, vocem *plebeios* omisisset: ut III. 35. 'Ipse medius inter tribunicios Duilius Iciliusque in foro volitare.' Melius itaque Aldus, voce *tribunos* expuncta, legebat *inter aliquot plebeios*: quod recentiores receperunt, et auctoritate Mss. meorum firmatur, nisi quod aliquos sit in Lov. 4. et 5. De hoc errore scribarum vide ad VI. 37. § 8. Præterea *potentibusque* Voss. 1. cujus tamen margini pro var. lect. adscriptum est *petentibusque*. Vide ad v. 14. § 5. Deinde *intra aliquot* Voss. 2. Vide ad v. 27. § 3. Tum *filios Antistei* Harl. 2.

Fratre alterius tribuni plebis Sex. Pompeii] *Fratri alterius* fragm. Hav. Tum *Sex. Furii* Lov. 2. *Sexti et Populi* Lipsiens. *Sex. Populi* Voss. 2. Lov. 3. et fragm. Hav. *Sex. Popli* Leid. 1. *Sex. Ppl'i* Gaertn. *Sex. Polii* Harl. ambo, et Hav. *Sex. Polli* Flor.

Nec potestas, nec suffragatio eorum valuit] Est in vetusto exemplari *nec suffr. horum valuit*. Rhen. *Horum* etiam omnes mei, præter solum Harl. 2. qui *eorum* exhibet. Deinde *suffragio* Lov. 3. Harl. 1. et Hav. *suffragium* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. Port. a m. pr. et Hearnii Oxon. N. in quo tamen etiam emendatum *suffragatio*. Et recte. Vide vim ejus vocis illustrantem Cortium ad Sall. Jug. c. 65. Mox *proferrent* Lipsiens. Similiter et peccabatur III. 12. § 9.

§ 3 *Fuere omnes tribuni plebis, ante omnes Pompeilius Antistiusque, repulsa suorum accensi*] *Fuere omnes tribuni* Gaertn. et Hav. Pari errore sæpissime fuit et furit in Mss. libris commutantur. Vide viros doctos ad Flor. I. 16. § 12. et Broekhus. ad Propertii Eleg. III. 21. 28. et ad IV. 6. 56. Tum *tribuni plebi* Flor. Leid. 1. et Harl. 1. Vide ad II. 42. § 6. Hinc *Polius* Flor. Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. 5. Harl. uterque, Port. Hav. et fragm. Hav. *Pollius* Lipsiens. *Sempronius* Lov. 2. Deinde *Antisteiusque* Harl. 2. *Antistius*, sine conjunctione *que*, Lov. 2. 3. et Gaertn. Denique *repulsus* Leid. 2. et Lov. 1. a m. pr. in quo *repulsis* est a m. sec. *repulsaque* Port. a m. pr. *qua repulsa* Hearnii Oxon. L. 1. *qui repulsa* Lov. 2. fragm. Hav. et excusi ante Aldum: *quasi repulsa* Lov. 3.

§ 4 *Quidnam id rei esset*] Fortassis esse: ea forma, de qua copiose in *Observ.* II. 14. *J. F. Gron.* Gronovii conjecturam veram puto. Eam tamen codicum nullus firmat. In Lov. 4. 5. Harl. 2. et ed. Parm. 1480. deficit pronomen *id*. Male. Vide ad v. 15. § 5.

Non suis beneficiis, non Patrum injuriis] *Quod non suis ben.* omnes Mss. mei, et apud Hearnium Oxon. N. et C. Sed eam voculam recte abesse ab omnibus, quos vidi, excusis verba finalia hujus periodi, 'si non tribunalum militarem, ne quæstorem quidem quemquam ex plebe factum,' satis probant.

Quum liceat, quod antea non licuerit] Ita primum Cælium Curionem edidisse video. Omnes enim apud me priores *quod ante*. Et ita Voss. uterque, Leid. 2. Lov. quinque, Harl. ambo, Port. et Gaertn. Per compendium autem *quod añ* Leid. 1. Hav. et fragni. Hav. quomodo alibi semper pro *ante*, non vero pro *antea*, scriptum occurrit. Quare ita edi curavi. Deinde *quod non ante* Lov. 2. et excusi ante Aldum. Hinc *licuerat* Harl. 2. et Lov. 5.

Ne quæstorem quidem quemquam ex plebe factum] *Nec quæst. quidem quem.* Lov. 4. et 5. *ne quæst. quemq. ex plebe quidem factum* Harl. 2. et Hav. Male. Vide ad 1. 10. § 3. *ne quæstore quidem quemq.* Leid. 1. Res eodem redit: optimi tamen codicis auctoritas persuadet Livium ita scripsisse.

§ 5 *Tribunorum plebis, potestatis sacrosanctæ*] *Tribun. plebis, majestatis sacros.* Lov. 4. Harl. 2. et apud Hearnium Oxon. B. L. 2. et C. Notissimum est passim 'tribunitiam potestatem' memorari. Supra 11. 35. 'Auxilii, non pœnæ, jus datum illi potestati: plebisque non Patrum tribunos esse.' 111. 37. 'Id modo plebes agitabat, quonam modo tribunitiam potestatem, munimentum libertati, rem intermissam repararent.' c. 41. 'Ab residuo tribunitiæ potestatis odio.' c. 53. 'Potestatem etiam tribunitiam provocationemque repetebant:' et sæpissime alibi. *Tribun. plebis vel potest. sacrosanctæ* Hav. Id autem accipiendum foret pro etiam potestatem sacrosanctam. Vide Gronov. ad Liv. xxxvi. 41. § 2. Alii ta-

men omnes stant pro vulgato. Et recte: nam *potestatis sacrosanctæ*, dictum per adpositionem, ut in loco ex 111. 37. laudato 'tribunitiam potestatem, munimentum libertati:' et similia alia passim. Mox *Aulium Semp.* aberrantes librarii codd. Leid. 1. Harl. 1. et Gaertn. Neque melius *Antistium Semp.* Lov. 2. *Auxilium Semp.* Lov. 4.

Ejus injuria queri suos honore dejectos] *Ejus injuriaque suos* Voss. 2. et Lov. 3. Scriptum fuerat *qu'i*: ut compendium veræ lectioni fraudi fuerit, ut sæpe alibi. Tum *suos vos honore dejectos* Leid. 2. et Lov. 1. Sed vocula *vos* nata est ex repetitis ultimis literis vocis præced. Tandem *suos honores dejectos* Harl. 2. et Hav. Perperam. XL. 46. 'Questum quum alia, tum bis se certo consulatu dejectum.' Infinitis locis librarii, etiam cum manifesta sensus injuria, id agere soliti fuere, ut voces vel cum præcedd. vel cum seqq. genere, numero et casu convenirent. Vide 11. 60. § 5. 111. 45. § 5. hoc lib. c. 33. § 10. mox hoc cap. § 7. 10. et 11. c. 47. § 3. c. 56. § 5. v. 45. § 1. vi. 3. § 8. et alibi. Ex eo fonte profluxisse Corte recte existimavit, *hac*, pro *hoc*, editum esse apud Plin. Ep. 11. 13. § 2. *Religiosissimam*, pro *religiosissime*, apud eundem Ep. 11. 15. § 2.

§ 6 *Flexere iras in C. Sempronium, patruelem A. Sempronii*] Pro *A. Sempronii*, quidam *Atratini* posuerunt, quasi Cains non etiam *Atratinius* sit cognominatus, ut A. et L. fratres. Mirum vero, quod hic rursus damnetur, qui paullo ante ab Hortensio die dicta absolutus sit precibus quatuor tribunorum. Neque vero hic alius esse Sempronius potest, quod hic de belli Volsci ignominia fiat mentio, in quo Sempronius idem fuit dux, quocumque prænomine enī vocatum contendas. Sed et hoc male habet, quod a. cccxxxix. A. Sempronius 'tertium' dicatur tribunus militum

consulari potestate, cum tamen hic tertium sit: quare hoc loco ego *L. Sempronium* hujus anni tribunum initum consulari potestate puto, cujus mentio est a. cccxi. Fuit enim Anli frater. *Glar. Atratini*, pro *A. Sempronii*, primus recepit Aldus, a quo stant omnes scripti, nisi quod *Aretini* sit a. m. pr. in Gaertn. *Aratini* in Flor. *Atracini* in Lov. 2. *Atracini* in Lov. 4. et *Attracini*, solito errore, in Harl. 2. et Hav. Vide ad § 1. Duplicem autem errorem Glareani *L. Sempronii*, pro *A. Sempronii*, emendantis, et hujus anni tribunum consularem a. etiam cccxi. memorari existimantis, quum hic eo tempore memorati filius sit, jam recte damnavit Sigonius ad § 1. Præterea verum etiam non est, C. Sempronium, quum paullo ante dies ei ab Hortensio dicta esset, absolutum fuisse precibus quatuor tribunorum; sed potius quatuor tribunis, qui pro eo orabant, præ se ferentibus se vestem cum eo mutatos, Hortensius ab accusatione destiterat. Vide c. 42. Mirum itaque non est, eum, cui quidem dies ad populum dicta fuerat, sed de ejus crimine populus nondum judicaverat, iterum in jus vocari. Denique in istius Sempronii prænomen *Caius* hic et § seq. non tantum jam scripti consentiunt, sed etiam editi, qui enim perperam antea semper *Aulum* vocarant. Vide ad cap. 37. § 1. Paullo ante *Idque quum*, pro *Itaque quum*, Hav. et in quo erat, neglecta voce *tunc*, Hearnii Oxon. C.

Ob ignominiam Volsci belli, adjutore collega *M. Camuleio*, diem dixere] Ob ignom. Volsci, bellique adjutor collega *M. Camileio* diem dixere Hav. *Camileio* etiam Lov. 4. *Camuleio* Leid. 2. Lov. 1. et Port. *Camulegio* Harl. 1. *Camulcio* Harl. 2. *Camilleio* Gaertn. Denique dixit Leid. 1.

§ 7 Cui actioni semper acerrime C. Sempronius restiterat] Cui actionis semper Harl. 1. fini vocis actioni ad-

hærescente prima litera seq. Vide ad xxviii. 25. § 2. Tum alio ordine acerrime semper fragm. Hav. Deinde resisterat Flor.

Ratus, id quod erat, aut deposita causa, &c. aut perseverantem sub judicii tempus] Legendum aut perseverante. Subanditur 'causa.' Nam præcessit deposita causa. Rhen. Perseverante est correctio Rhenani. Alioquin omnes libri scripti et vetuste cusi perseverantem. Amplius Andreas perseverantem per subjudicii tempus. Gebh. Si Livius ipsum Sempronium ista opinatum vel arbitratum voluisset scribere; non profecto reum, sed sese scripsisset: nam illud simpliciter prolatum de alia persona intelligitur. Tribunis illa spes, illa præsumtio erat: si accusabimus hominem, alterutrum faciet; aut, ut effugiat reatum judiciumve, desistet impedire legem agrariam, et sic levior erit apud Patres auctor; aut si non desistet, iratam plebem judicem habebit. Hæc eo spectant, ut agnoscas scribendum esse *ratis* (ut est in ed. Francof. a. 1587.) et referendum ad τὸ *tribunis*. Deiu perseverante infelix est correctio Rhenani, cum scriptis et editis primis omnibus adsit perseverantis: quod, præterquam quod magis sit Latinum, rei quoque aptius est. Poterat enim durare causa per se, quamvis a Sempronio deserta, ceteris eam Patribus sustentibus: at perseverantem dicit ipsum Sempronium, persistentem in ea tenenda. Mox nec tum agrum. Malim, si liceat, nec enim agrum plebi. Sensus similis isti Martialis Ep. iii. 2. 'Proscriptum famulus servavit fronte notatus. Non fuit hæc domini vita, sed invidia.' Sed et mutanda distinctio, omnisque locus ita concipiendus: subinde ab iisd. trib. mentio in sen. de agris div. illata est, (cui act. semper acerr. C. Semp. rest.) ratis id quod erat, aut dep. causa lev. fut. apud P. reum, aut perseverantem sub jud.

tempus plebem offensurum. Adversæ invidiæ objici maluit, &c. J. F. Gronov. *Perseverantem* recte contra Rhēnānum vindicavit Gronovius; idque codd. mei uno ore tinentur. Pro *ratus* vero, quod et in omnibus scriptis superest, ante Francofurtanam Gronovio memoratam, *ratis* substitueunt Frobeniana utraque, Basileenses 1539. et 1549. Vascos. Gryphianæ annorum 1548. et 1554. Lugdun. 1553. Paris. 1573. et plures aliæ; eandemque lectionem se in Oxon. N. reperisse, Hearne profitetur. Contra Jac. Perizonius ad marginem Livii adscripsit vulgatum servari posse, intellectu *τῶ se* ad vocem *reum*; et *se reum* dici, ut post § 9. 'se civem.' Verum tum ita distinguendum foret: *C. Semp. restiterut. Ratus, id quod erat, aut dep. caussa lev. fut. apud P. reum, aut perseverantem sub jud. tempus plebem offensurum, adversæ invidiæ objici maluit.* Et *Ratus* positum erit pro *Hic*, vel *Is*, vel *Qui ratus*. Vide Gronov. ad Liv. 1. 1. § 11. et ad xxii. 15. § 3. *reum* autem, pro *se reum*, ut Perizonius monuit. Infra xxvii. 19. 'Quem quum percunctaretur Scipio, quis, et cujas, et cur id ætatis in castris fuisset? Numidam esse, ait; Massivam populares vocare: pro 'se Numidam esse.' Quum tamen, ut Gronovius observat, illud *se* omissum hic nimis obscuram et ambiguum orationem efficeret, cum eodem Gronovio *ratis* probare malui. Ceterum *depositæ caussæ* Harl. 2. rerum, pro *reum*, Leid. 1. Similes librariorum aberrationes vide ad xlv. 37. § 8. Tum per *jud. tempus* Flor. Voss. 1. Lov. 1. Klockian. et Oxon. N. apud Hearnium. Pro *jud. tempore* Leid. 2. Denique *plebem offensuram* Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Lipsiens. Port. a m. pr. Gaertn. et fragm. Hav. Originem hujus erroris modo indicavi ad § 5.

§ 8 *Adversæ invidiæ objici maluit*] Ant. Perizonius in margine Livii ma-

lebat *At ipse invidiæ*. Displacuit, credo, compositio orationis, quæ nimis dissoluta visa est. At aliud Livio, peritiori ejus rei judici, visum est, cui invito plurimis locis has similesque particulas obtrudere librarii conati sunt. Vide ad vi. 32. § 8. Præterea *objici se maluit* Hav. *objici voluit* Voss. 2. Par varietas etiam occurrit in Mss. xxxvii. 54. § 2.

§ 9 *Cessura in trium gratiam tributorum fieret*] *Cess. interim gratia* trib. Gaertn. *gessura* Lov. 2. in contextu, pro quo *censura* emendatur in margine. Alibi scribæ 'cessi' et 'gessi' commutare soliti fuerunt. Vide ad xxxvii. 52. § 3. Paulo ante *Neque largitio*, pro *Ne qua largitio*, male Lipsiens.

Nec tum agrum plebi, sed sibi invdiam quæri] Gronov. ad § 7. scribendum conjiciebat *nec enim agrum*. Sane Benth. ad Horat. Satyr. ii. 3. 132. *tu* et *tū*, id est *enim*, facile confundi potuisse censet; similiter ergo *tū* et *tū*, id est *tum*. *Nec cum agrum* Harl. 2. Vide ad Epit. Liv. lib. xlviii. in fine. *nectamen agrum* Lipsiens. *nec tū agrum* Lov. 2. 5. et Gaertn. Vide ad xxii. 17. § 5. Præterea *sed sibi in invdiam quæri* Lov. 1. et Leid. 2. Vocula in nata est ex prima syllaba seq. *invidiam*. Vide h. lib. ad c. 6. § 11.

Se quoque subiturum eam tempestatem forti animo] Probo hanc lectionem, expressam in Pal. 2. et Campani ed. Sed Pall. 1. ac 3. *se quæque sub. ea tempestate forti animo*. Quid autem in mentem venerit Andreae nescio legenti, *se quoque subit. eam potestatem forti animo*. Gebh. *Se quæque sub. ea tempestate* etiam Voss. 2. et Lov. 3. Tum *eam p̄tatem* Gaertn. *eam potestatem* cdd. Rom. 1472. et Parm. 1480. Male. *Eam tempestatem* scilicet invidiæ, quam sibi quæri modo dixerat. Supra iii. 38. 'Haud ignari, quanta invidiæ inmineret tempestas.' Cic. Orat. Catil. i. 9. 'Quanta tempestas invidiæ nobis inpen-

deat.' Mox *esse debere*, trajectis vocibus, Gaertn. Tum *quemque alium*, pro *quemquam*, edd. Rom. 1472. et Parm. 1480.

§ 10 *Nihilo demissiore animo*] *Remissiore animo* Neapol. Latinii. Male. Cic. pro Fonteio c. 11. 'Existimatis eos hic sagatos braccatosque versari, animo demisso atque humili.' Pro Cluent. cap. 21. 'Erigebat animum, jam demissum et obpressum, Oppianicus.' De Finib. v. 15. 'Si vincunt, efferunt se lætitia: victi debilitantur, animosque demittunt.' Error ortus est ex adfinitate literarum *D* et *R*, unde passim voces ex particulis *de* et *re* compositæ permutantur. Vide ad ix. 10. § 6. Ceterum *Nihil demissiore* Lipsiens. qualem varietatem etiam habuimus hoc lib. c. 35. § 8.

Causa ipse pro se dicta, nequidquam omnia expertis Patribus] Ita primus edidit Aldus. Plerique priores dederant *caussa ipsa pro se dicta*. Originem aberrationis diximus hoc cap. ad § 5. *caussa ipsa ipse pro se dicta* Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. 1. 2. 3. 4. Harl. uterque, Port. Lipsiens. Klockian. Gaertn. et fragm. Hav. quorum scribæ hac ratione duplicem lectionem, quam in codd. snis invenerant, jungere voluerunt. Vide ad iii. 44. § 4. Utramque lectionem etiam servant edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. ex quibus mendosam elegerunt, qui ante Aldum Livio manus admoverunt. Pejus adhuc *cū ipsa ipse pro se dicta* Hav. Sed *cā*, id est *caussa*, abiit ibi in *cū*, sive *cum*. Vide hoc lib. ad c. 25. § 13. ad c. 58. § 4. vii. 2. § 2. c. 33. § 2. et aliis locis. Præterea *nequiquam* Flor. et Leid. 1. Vide ad xl. 47. § 9. Tum *expertis ipsis Patribus* Lov. 2. et Lipsiens.

§ 11 *Postumia virgo Vestalis de incestu causam dixit*] *Postumiana* Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Lipsiens. Harl. 2. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. *Postumialis* Port. Tum *de incestu* Lov. 4.

Crimine innoxia, ob suspicionem prop-

ter cultum amœniorem] Vix mihi patior persuaderi, a bona manu esse illud *ob suspicionem*. Satius subintel- ligatur. *Grut. Crimini obnoxia* Neapol. Latinii, et multæ ex vett. edd. Pro eo Aldus *erimine innoxia* recepit, quod etiam superest in edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. et in plerisque manu descriptis, *et crimine innoxia* exhibet Lov. 4. *crimine innoxio* Hav. Indicavi hujus vitiosæ lectionis fontem hoc cap. ad § 5. *Criminis innoxia* Flor. Codici huic multum tribuo. Ei tamen soli fidem habere vix audeo, quod non subpetant exempla ubi Livius ita locutus sit. At contra '*innoxia crimine*,' ut '*insons crimine*' iv. 15. '*Etiamsi regni crimine insons fuerit*,' et '*noxius crimine*' vii. 20. '*In Faliscos eodem noxios crimine vis belli conversa est*.' Pro *ob suspicionem* δ πᾶν Gronovius ad verba seqq. hujus § legendum censet *ab suspicione*. Vide ad xxiv. 30. § 1. *Ob suspicionem* habet Lipsiens.

Cultum amœniorem ingeniumque liberius, quam virginem decet] *Ingenium liberius* Harl. 2. *ingeniumque liberalius* Lov. 4. a m. pr. Deinde *virginem deceret* Hav. Pro *decet* crediderat libarius *dec'et* scriptum fuisse. Alia ejus erroris exempla vide ad xxxix. 52. § 6.

Parum abhorrens famam] Non offendor hoc genere loquendi. Nam sic et xl. 57. 'Facile Bastarnis Scordiscos iter daturos: nec enim lingua aut moribus æquales abhorrere.' Sed universa oratio habet nescio quid pingue et supervacuum. Itaque Gruterus τὰ *ob suspicionem* delenda censuit. Nec juvant alii. Sed optimus omnium hujus partis librorum Flor. pro *famam* habet *eam*. Vide numquid satis Livianum videatur, *crim. inn.; ab susp. prop. cult. amœn. ingeniumque lib., quam virg. deceret, parum abhorrens. Eam ampl., deinde abs. &c.* J. F. Gron. Cod. Flor. lectio admodum est ambigua. Præfert enim *parum*

abhorrens eam am. Posterius autem *am* a manu altera erasum est. At, si statuamus, codicem Flor. ex altero descriptum fuisse, qui exaratus fuerat literis majusculis, facili errore librarium *eam am* pro *FAMAM* dedisse, suspicio nasci posset ob similitudinem, quæ est inter ductus literarum *E* et *F*. Vide Sciopp. de Arte Crit. p. 40. qui et literas Longobardicas *e* et *f* sæpius in Mss. commutari ibidem observat p. 45. Hac ratione *eidem* et *fidem* in Mss. commutantur. Vide Gruter. ad Plin. Epist. iv. 10. § 1. Vide insuper an *abhorrens ab suspicione* Postumia, ut Gronov. emendat, dici possit, pro Postumia, de qua hand abhorrentia, a vero non aliena, suspicantur homines. Fateor tamen *râ ob suspicionem propter cultum* non satis placere. Aliquid latet, quod acutioribus indagandum relinquo.

§ 12 *Ampliatam deinde absolutam*] Intelligimus dictum esse ex consuetudine Romanorum iudiciorum, quæ hoc modo peragebantur. Namque ant statim sententia dicebatur a iudicibus, si absolvendus esset reus, aut amplius pronunciabatur, si videretur esse damnandus, et tunc iudices dicebant ‘non liquet,’ hoc est, obscura causa est. Et ut eleganter docet Asconius Pedianus ad Cic. in Verr. i. 9. ampliandi signum erat *N. L.* quod significabat ‘non liquere.’ Unde ‘ampliatio’ nascebatur, quæ appellata ab eo videtur, quasi amplius dicendi pronunciatio; quia, qui ampliabatur, interposita dilatione, rursus ad agendam causam redibat. De hac ampliatione intelligendum est apud Plinium ita scribentem in libro, cujus titulus est de Viris Illustribus cap. 24. Manlius ‘rens factus, et ob conspectum Capitolii ampliatus.’ Sensus Livii est, virginem Vestalem, cum de incestu accusaretur, fuisse ‘ampliatam,’ hoc est, per ampliacionem in secundam actionem, interposita dilatione, protractam, ut scilicet

bis causam dicere posset, ex ritu Romanorum iudiciorum. De hac ampliatione intelligit Cicero in tertia in Verrem c. 9. ‘Etsi lex ampliandi faciat potestatem, tamen isti sibi turpe existimant, non primo judicare.’ Idem in Oratione pro Cæcina c. 10. inquit: ‘Cum ampliandi potestas esset, dixisse, sibi liquere’ Beroaldus in Annotat. p. 222. Vide Sigonium de Judic. ii. 22.

Pontifex maximus abstinere jociis jussit] Nomen hujus pontificis maximi fuit *Sp. Minucius*, ut ait Plutarchus de Utilitate ex inimico capienda p. 89. *Sigon. Abstinere locis* Leid. 1. solito errore scribarum. Vide ad Livii xxxvi. 14. § 2. Paulo post de *Campanis*, pro *a Campanis*, Haverk. *Cumea*, literis transpositis, Voss. 2. Paulo ante *abs. collegi sent.* neglecta præpositione pro, Leid. 2. quæ tamen hic ordinaria fuisse videtur. Gellius Noct. Att. xi. 3. ‘Aliter enim dici videbam, pontifices pro collegio decrevisse; aliter quempiam testem introductum pro testimonio dixisse.’ Liv. iv. 26. ‘Occasionem oblatam rati tribuni augendæ potestatis secundum, proque collegio renunciant.’ ‘Ex collegii sententia’ dixit hoc lib. c. 53. ‘Novem tribuni sustulerunt certamen, pronunciaveruntque ex collegii sententia.’ Pro sententia collegii est in Lov. 4.

§ 13 *P. Lucretium Tricipitinum, Sp. Nautium. Annus*] Lego *Sp. Nautium* et *C. Servilium*. Desideratur enim nomen quarti tribuni militum *C. Servilii*, qui est in tabulis Capitolinis. *Sigon.* Tribunos militum consulari potestate tres duntaxat reperimus in Livio. Nam *C. Servilius Axilla*, quem quarto loco ponunt Capitolina fragmenta, et secundum anno sequenti tribunatum gessisse monstrant, librariorum, ni fallor, errore omissus est. *Pighius* in Annal. ad a. cccxxxiv. p. 193. Sigonius monet legendum *C. Servilium*. In Mss. Pall.

Servilii nominis nullum vestigium reliquum est, ut nec in ed. Andrecæ. In Campani vero apparet *Sp. Nautium Rutulium*. Gebh. Postremum *C. Servilium* in libris omnibus neglectum est. Tabb. Capitolinis addidit Sigonius. Flor. *Sp. Nautium Rutilium*. Legendum *Sp. Nautium Rutilium*. Et finis hujus cognominis corrupti prima videtur occasio librariis fuisse omittendi *C. Servilium*. J. F. Gron. *T. Lucretius* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Verum biennio postea non modo apud Liv. cap. 47. sed etiam in fragmentis Fastor. Capitolin. *P. Lucretius* vocatur. Cognomen Nautii *Rutilum* ex sententia Gronovii in contextum recepi, licet ipsius in codd. meis mentio non fiat. Id enim hic excidisse Gronovii codex Flor. et ed. Camp. apud Gebhard. persnadent. Utrum vero quartum tribunal *C. Servilium* prioribus adjicere debeam, incertus hæreo. Ingeniosam puto conjecturam Gronovii, qua rationem dare conatus est, cur illud a librariis omissum sit. Interdum etiam tribunorum nomina apud Livium librariorum culpa excidisse, dictum est ad hujus lib. c. 42. § 2. Quare tamen id hoc loco statuere debeam, nullam video necessitatem. Alibi enim in Livio iterum vel tertium hunc honorem gessisse non dicitur, quod indicio foret semel ejus nomen excidisse. Id quidem auctores Fastor. Capitol. credidisse, docent eorum fragmenta quæ supersunt. Verum ab iis Livius dissentire potnit, immo interdum dissentit, et quidem in ipso hoc *C. Servilio*, quem in secundo tribunatu magistrum equitum fuisse Fasti Capit. testantur, quum Livius aliam sententiam sequatur. Vide ad c. 46. § 11. Quin et, si *C. Servilius*, qui anno sequenti tribunus exstitit, eandem dignitatem etiam hoc anno gessisset, vel verbo id Livius monuisset, ut sæpe solet. Minus me peccatum existimavi, si voces *C. Servilius* nullius libri, sive

editi sive scripti, auctoritate subnixas delerem: quas etiam hanc ob causam expunxi.

CAP. XLV. § 1 *Annus felicitate populi Romani*] Tò *Annus* suspicor inesse, quibus arduum fuit, a tribus superioribus versibus mente repetere τὰ *insequens annus*. Scripserat Livius, *Ins. ær. trib. mil. cons. pot. hab. Ag. Men. Lan., P. Lucr. Tricip., Sp. Naut., C. Serv., fel. pop. Rom., per. potius ing., quam clade insignis*. J. F. Gron. *Vox Romani* deficit in Lipsiens. *Paullo post quam plebe clade insignis* habet Hav.

Servitia, urbem ut incenderent distantibus locis, conjurarunt] *Servi inter urbem* Voss. 2. et Lov. 3. quomodo etiam in quibusdam codd. male legi, monuit Gebhardus ad Liv. III. 15. § 9. *Servi urbem* se in Oxon. C. invenisse, notavit Hearne. Nihil mutandum est. Vide ad Liv. locum laud. Ut autem ita legerent, librariorum illud permovisse videtur, quod mox sequatur *armati*, et ‘*Servitia armati*’ dici non posse sibi persnaderent. Sed alibi etiam Livius ita loqui solet. Supra II. 10. ‘Nunc singulos provocare, nunc increpare omnes, *servitia* regni superborum, suæ libertatis inimiciores, alienam obpignatum venire.’ Plura similia hujus generis notantur ad XXXVII. 39. § 12. Præterea *conjurant* Port. *conjurare* Harl. 1. Mox autem, vocibus in alium ordinem digestis, *ad opem fer. passim tectis int.* Hav. et Lov. 4. *Vox intento* non exstat in Lov. 2.

§ 2 *Indicioque duorum comprehensi*] *Judicioque* Harl. 2. et Hav. Quorum posterior mox etiam *judicibus*, pro *inducibus*. Vide ad v. 26. § 6. Insuper *deorum* a m. pr. Voss. 1. altera lectione inter versus adscripta. *Paullo post, x. millia æris*, pro *dena millia*, Lov. 2. *dccm millia* Lipsiens. Male. Cuique enim indicii decem millia data fuisse Liv. indicat. Infra XXVII. 3. ‘*Indicibus libertas et æris dena mil-*

lia data.' Præterea *habentur* Flor. Tum, trajectis vocibus, *libertas fuit præmium* Leid. 2. et Lov. 1.

§ 3 *Bellum inde ab Æquis reparari captum*] Cogor probare hanc scripturam, victus consensu Pal. secundi deinde editionum vetustissimarum. Pall. Mss. 1. et 3. *Bellum inde ab Æquis captum*, excusso verbo *reparari*. Gebh. Omissio τοῦ *reparari* sine dubio adscribenda est negligentiae librariorum. Omnes nostri id verbum constanter servant. Et ita loquitur Livius xxiv. 42. 'Gens nata instantis reparandisque bellis.' xxx. 7. 'Ad Syphacem legati missi, summa ope et ipsum reparantem bellum.' Justin. iii. 6. 'Tertium quoque bellum Messenii reparavere.' xxiv. 1. 'Reparantibus deinde Spartanis bellum auxilium multæ civitates negaverunt:' et alibi sæpe.

Haud incertis auctoribus Romam est adlatum] *Haud meritis auctoribus* Harl. 2. *Tum Romam esse allatum* Leid. 1. Lov. 2. 5. Port. et fragm. Hav. *Romanam esse allatum* Lipsiens. *Romæ est allatum* Harl. 2. et Hav. Male. Supra iii. 42. 'Romam tanti terrores adlati.' Infra cap. seq. 'Quæ quum adlata Romam essent.' xxii. 54. 'Romam ne has quidem reliquias superesse civium sociorumque adlatum fuerat.' c. 14. 'Quo die dictatorem eum ex auctoritate Patrum jussuque populi dictum Veios adlatum est.' xli. 14. 'Id ubi Romam adlatum est.' Paulo ante *cum Veientibus*, pro *cum veteribus*, priscae edd. quod recte mutavit Aldus, subscribentibus omnibus manu exaratis. *Cum veteribus*, nempe hostibus Æquis. Veientium mentio inopportuna est, quibus induciæ annorum viginti datæ erant, ut supra tradit Liv. h. lib. c. 35. Earum autem hic tantum septimus annus agebatur.

§ 4 *Æquorum jam velut anniversariis armis*] Recte. 'Anniversarium' est, quod singulis annis revertitur, ἐνιαύ-

σιον. Male ergo alii codd. *adversariis*. Gebh. *Anniversariis velut* alio ordine Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *velut adversariis* Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Port. a m. pr. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. quod merito Gebhardo displicuit. Florus i. 12. 'Assidui vero et anniversarii hostes ab Etruria fuere Veientes.' Vox *armis* perperam abest ab Harl. 2. Eam interceperant ultimæ literæ vocis præced.

Assuerat civitas] Ut sic edi juberem, putavi satis momentosam esse auctoritatem primi Voss. cæteri servant vulgatum *assueverat*. Jac. Gron. *Assuerat*, ut recte Jac. Gronovius restituit, servant etiam duo Leid. et Lov. 1. Ita *adsuesse* est ii. 2. *adsuescent* xxx. 28. xlii. 17. Variis autem aliis locis similiter errare soliti fuerunt librarii. Vide Rhenan. ad Liv. v. 6. § 15. J. F. Gronov. ad Liv. xxiv. 24. § 2. et xxxix. 9. § 5. Jac. Gronov. ad Liv. xxviii. 27. § 2. xxxi. 35. § 3. et xxxviii. 34. § 9. Similiter ntitur Livius 'consuestis,' 'consuesse,' 'consuesset,' vi. 18. et 23. xxxi. 11. xlv. 20. et 41. Et ita optimus Ms. Sangerman. apud Columell. exhibet v. 6. 'Plurimum enim refert, ut eam partem cæli spectent, cui ab tenero consuerunt:' ubi vulgo etiam *consueverunt*. Similibus contractionibus in aliis verbis ubique Livium delectatum fuisse, pluribus exemplis probabo ad vi. 18. § 10.

Quum responsa inde retulissent dubia, nec tunc bellum parari] Vet. lib. *nec dum bellum parari*. Sigon. Meorum unus tantum Lov. 5. lectionem Sigonii probat. *Natum bellum parari* habet Gaertn. *nec tum bellum probari* Lipsiens. 'Parare' et 'probare' sæpe commutantur. Vide ad xxxiv. 33. § 7. Reliqui omnes, quorum fidem secutus sum, *nec tum bellum parari*. Voculæ *dum* et *tum* passim confunduntur. Vide ad xl. 42. § 7. Præterea voculam *inde* omisit Harl. 2.

Paullo post pacem fore adparebat Hav.

Negotium datum, adverterent animos, ne quid novi tumultus Laricis oriretur] *Negotium datur* Leid. 2. Deinde *adverterent animas* Gaertn. quomodo erratum erat in cod. Ms. apud Jac. Gronov. ad Liv. xxvi. 19. § 1. *Adverterent animo* Neapol. Latini. Ita etiam peccabatur in Mss. etiam optimæ notæ, xxviii. 14. § 6. Vulgatum rectum est. De locutione 'animum advertere' vide ad xxiv. 48. § 4. Pro eo autem interdum transpositis vocibus 'advertere animum' dici, docebunt quædam exempla a Cortio congesta ad Sall. Jug. c. 93. § 2. *Adverterent animos* perperam est in Lipsiens. et nonnullis edd. vetustis. Præterea a *Laricis* emendandum arbitrabatur vir doctus ad marginem edit. Curionis; sed sine causa. Denique *orietur* Harl. 2. sed *oreretur* Flor. Leid. 1. et Harl. 1. Vide ad xxiii. 16. § 7.

§ 5 *Ad insequentis anni tribunos militum consulari potestate*] *At insequentis anni tribunis* Gaertn. Vox autem postrema potestate deficit in Leid. 1.

Inito magistratu legati ab Tusculo venerunt] *Inito magistrato* Gaertn. Tm legati a Tusculo idem codex cum Lov. 3. et 4. *ab Tusculo legati* editi ante Aldum invitis codd. scriptis. Deinde *venere* Harl. 1.

L. Sergium Fidenatem, M. Papirium Mugillanum] Hic Sergius etiam tribunus mil. fuit A. U. C. cccxxii. quare hic adjiciendum iterum: nisi quis putet alium. Fuit item hic Sergius bis consul, Glar. Non semel, ut Glareanus putat, sed bis ante hunc annum L. Sergium tribunatu consulari functum fuisse, docent fragm. Fastor. Capitolin. quæ Glareani ætate nondum ex ruinis urbis Romæ eruta erant. Prior autem tribunatus memoratur c. 25. alter c. 35. ubi ex emendatione Sigonii repositum est L. *Sergius*, pro T. *Sergius*, quemadmodum vulgo edebatur, quoniam Glarea-

nus adnotationes in Livium ederet. Non necesse autem esse, ut vel cum Glareano ejus nomini addatur τὸ ἱτε-
rum, vel cum Pighio in Annal. ad a. cccxxxv. p. 194. *tertium*, evincant quæ notantur ad ii. 16. § 7. *Mugillanum* præferunt Flor. Voss. 1. Leid. 1. Lov. 2. 4. 5. Port. Gaertn. Hav. et priscae edd. Male. Vide ad iv. 7. § 10.

C. Servilium, Q. Servilii Prisci filium] Habet vetustum exemplar tantum C. *Servilium, Prisci filium*. Rhen. Lege C. *Servilium, Prisci filium*. Nam ubi patris cognomen illustre est, solet Livius fere a cognomine patris filium indicare, ut c. 43. 'T. Quinctius Capitolini filius.' Item c. 16. 'T. Quinctius, Cincinnati filius:' et lib. x. cap. ult. 'Q. Fabius, Maximi filius.' Hinc etiam observationi favet hoc loco vetus lectio, quæ ita, ut dixi, habet. *Sigon*. Legendum, ut dudum docti monuerunt, præcipiuntque Pall. omnes, C. *Servilium, Prisci filium*. Gebh. Quemadmodum viri docti emendarunt, præferunt etiam non tantum fere omnes, quibus usus sum, codd. scripti, sed etiam apud Hearnium Oxon. L. 1. 2. B. et N. Q. *Servilium, Prisci filium* habet Lov. 5. C. *Servilium, Quintii filium* Lov. 4. Sed lectio a viris doctis reposita verior est. Ita unus cod. apud Gronov. præfert xxviii. 9. *Quum Q. Fabius, Maximi filius, legatus ab M. Livio consule, Romam ad senatum nunciasset*. Ita Gronov. scribendum conjicit in Epit. Liv. lib. cxiii. *Cn. Pompeius, Magni filius, in Hispania, contractis viribus, bellum adversus Cæsarem renovavit*: ubi vide quæ notantur. Et ita accipiendum esse docebo, quod habebimus ix. 1. 'Samnites eo anno imperatorem C. Pontium, Herennii filium, habuerunt.' Mox *quod dictatore*, pro *quo dictatore*, Leid. 1. Sed ultimæ vocis litera prima perperam in præcedentis sine repetita est. De quo errore vide ad xl. 7. § 8. quamvis

etiam alibi, ubi similis erroris caussa dari nequit, *quod et quo* in Mss. commutentur. Vide ad xxxvi. 33. § 3. Ceterum Pighius in Annal. ad a. cccxxxv. p. 194. monens mendose *Claudium Servilium*, pro *C. Servilium*, apud Livium vocari, consuluit tantum vetustissimas ejus edd. Si enim Aldinam et inde propagatas reliquas respexisset, in iis recte *C. Servilium* repositum deprehendisset. Quod vero ei honoris iterati notam addendam judicet, adsentiri nequeo. Non modo enim incertum esse, utrum elapso anno eundem honorem gesserit, patebit ex illis, quæ ad cap. præc. § ult. notavi; verum etiam, quamvis id verissimum esse concederetur, ne ita quidem id necesse fore, docebunt superius notata ad II. 16. § 7.

§ 6 *Nunciabant legati*] Et his diffido, et auctorem sequens membrum continuisse præcedenti, aut suspendisse censeo ab illis: 'legati ab Tusculo venerunt, Lavicanos arma cepisse.' Sic certe solent intellectui relinquere 'nunciantes.' *J. F. Gron.* Patris sui conjecturam probavit *Jac. Gronov.* ad c. 20. hujus lib. § 7. Quanta autem animi attentione Gronovii notas evolaverit Doujatius, insigni specimine ad hunc locum docuit, ubi nihil aliud notavit, quam se Gronovio libenter accedere, qui nomen *legati* frustra nec ex auctoris more repetitum putabat, ideoque delendum: quum, si ejus sententiæ accedere vellet, non tantum nomen *legati*, sed et verbum *nunciabant* inducere deberet. Ceterum optimos scriptores, et imprimis Livium, ita locutos esse, quemadmodum Gronovius hic emendandum censuit, certum est. Ita IX. 30. 'Ejus rei religio tenuit senatum, legatosque Tibur miserunt, ut darent operam, ut hi homines Romanis restituerentur:' ubi deest, 'petitum,' vel 'orantes:' quæ vox hodie additur in vulgatis edd. xxxi. 14. 'Ibi ei præsto fuere Athe-

niensium legati, orantes, ut se obsidione eximerent.' in Voss. tamen *rd orantes* deficit. Ejus generis est 'remissi nuncii, se venturum,' de quo vide ad xxxviii. 1. § 4. Item *præmissis literis, ut convenirent*, et similia, de quibus vide ad h. lib. c. 20. § 7. Quum tamen codd. nihil mutant, iis invitis duo vocabula expungere audacius esse videtur, quam ut tuto admitteri possit.

§ 7 *Tum Lavicanis bellum indictum, factoque senatusconsulto, ut duo ex tribunis] Tunc Lavicanis* Lipsiens. Vide ad II. 12. § 15. Præterea *bellum indictum est* Port. qui etiam præfert *factoque senatusconsultu*. De quo vide ad v. 13. § 5. *factoque SÖC, ut duo* Klockian. *factoque sic, ut duo* Voss. 2. Quæ lectio ex non intellecto scribendi compendio s. c. vel se. c. nata est. Vide quæ notabo ad xxii. 10. § 1. *Vocula ut deficit* in Lov. I. a m. pr.

Unus res Romæ curaret] Expungo *rd res*. Sæpe Sallust. *Klock.* quem etiam vide in Syllog. Epist. quas edidit Burmann. tom. I. p. 393. Non improbarem conjecturam Klockii, si Mss. alicujus auctoritate adjuvaretur. Sallust. Catil. c. 59. 'Pæsulannum quemdam in sinistra parte curare jubet.' Jug. c. 46. 'In postremo C. Marius cum equitibus curabat.' Sic 'administrare' absolute idem in Jug. c. 93. *Duk.* Sallustium ita loqui solitum fuisse, evincunt, quæ Cortius notavit ad Sall. Jug. c. 100. § 2. Verum quodnam hoc argumentum esse dicam? Sallustius sæpe 'curare,' pro præesse, absolute posuit; ergo Livius idem verbum eo sensu cum casu addito usurpare non potuit; sed ubicumque (nisi enim ubique fieri debeat, cur hic præsertim faciendum sit, non video) nunc vulgo casus adjungitur, invitis etiam codd. (Klockius enim Ms. consensum non memoravit, neque etiam ullum meorum suffragantem habet) id mutan-

dum, adeoque etiam hic τὸ *res* expungendum erit. Verum ita ‘curare bellum maritimum’ Livius dixit VII. 26. ‘Ipse, jussus ab senatu bellum maritimum curare, cum prætore junxit castra.’ Vellem vel unum ex Livio adlatum exemplum foret, unde probari posset, alibi eum ita loqui solitum fuisse. Certe nullum observavi. *Curaverat* est in fragm. Hav. a m. pr.

Certamen subito inter tribunos exortum] *Inter tribunos ortum* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Supra III. 30. ‘Inde, posito legis certamine, nova de delectu contentio orta:’ ubi antea etiam *exorta* edebatur. Similiter paullo ante hoc cap. ‘Ne quid novum tumultus Lavici oriretur.’ Sed vulgatum præfero. ‘Subito exortum’ ut I. 14. ‘Inde subito exorti Romani transversam invadunt hostium aciem.’ hoc lib. c. 43. ‘Necopinata moles discordiarum inter plebem ac Patres exorta est.’ VI. 21. ‘Hostes novi, &c. subito exorti.’ XXXIV. 47. ‘Alius tumultus ex aversa parte castrorum est exortus.’ Alibi sæpe ita variant libri scripti. Vide Curtium ad Sall. Jug. c. 57. § 3. et ad Liv. VI. 21. § 9.

Se quisque belli ducem potiolem ferre] In Pal. 2. superscriptum *potiolem fore*. Male. *Gelb. Potiolem ferre* Flor. a m. pr. pro quo, altero *r* eraso, factum est postea *potiolem fore*. Et hoc posterius præferunt etiam Lov. 2. 4. 5. et Gaertn. reliquis invitis, qui tuentur *ferre*, id est, prædicare, dicere. Vell. Pat. I. 11. ‘Pseudo-philippus a mendacio simulatæ originis adpellatus, qui se Philippum, regiæque stirpis ferebat.’ Val. Max. IX. 15. ex. 4. ‘Quid Trebellius Calca, quam asseveranter se Clodium tulit!’ Tacit. Histor. II. 26. ‘Timuisse se Paulinus ferebat tantum insuper laboris atque itineris.’ De Morib. German. c. 31. ‘Seque tum demum pretia nascendi retulisse, dignosque pa-

tria ac parentibus ferunt.’ Mox *curam urbis ignatam*, pro *cur. urb. ut ingratum*, Gaertn. *ut ingratam, ignobilem*, omissa vocula *que*, Flor.

§ 8 *Parum decorum inter collegas certamen*] *Vox decorum* exsulat a Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Tum *intra collegas* Voss. 2. et Lov. 3. solito librariorum errore. Vide ad v. 27. § 3. Mox *Quintius Servilius*, pro *Q. Servilius*, Lov. 4. 5. et Hav. Vide ad Liv. III. 1. § 1.

Quando nec ordinis hujus ulla, inquit, nec reipublicæ est verecundia] Ant. Perizonius ad Livii exemplar suum adscripserat, legendum forte *nec reipublicæ est reverentia*. At cui hono? *verecundia* enim est reverentia. Et quidem ‘verecundia hujus ordinis, reipublicæ,’ est reverentia, quam auctoritas senatus aut reipublicæ in animis eorum excitare debebat. Supra I. 4. ‘Plus tamen vis potuit, quam voluntas patris, aut verecundia ætatis.’ c. 6. ‘Quoniam gemini essent, nec ætatis verecundia discrimen facere posset.’ II. 36. ‘Verecundia majestatis magistratuum timorem vicit.’ Infra hoc lib. c. 56. ‘Soluti legum magistratuumque verecundia.’ VI. 33. ‘Inde eos nec sua religio, nec verecundia Denm arcuisse dicitur.’ x. 13. ‘Acuebat hæc moderatione tam justa studia, quæ verecundia legum restringenda ratus, legem recitari jussit.’ XXIV. 44. ‘Lictoresque verecundia majestatis ejus taciti anteirent.’ XXXIX. 11. ‘Nec vitrici, nec parentis, nec Deorum verecundiam habere.’ Ita ‘pudor patris’ est, quem reverentia paternæ in animo filii suscitavit, apud Terent. in Andr. I. 5. 27. ‘Verecundia adversus regem,’ quod locutione hic usurpata ‘verecundia regis’ diceretur, obcurrit XXXVII. 54. ‘Verecundia nostra adversus regem nobis obstat.’

Altercationem istam dirimet] *Altricationem* Leid. 2. et Gaertn. Vide

hoc lib. c. 6. § 1. Deinde *dirumet* Lipsiens. *diremit* Lov. 5. a m. pr. Mox *prærit* urbi, ordine vocabulorum mutato, Lov. 2. et edd. quas vidi, ante Aldum.

Bellum utinam qui adpetunt, consideratius concordiusque, quam cupiunt, gerant] *Bellum ut qui appetunt* Lov. 3. Tum *confideratius* Flor. a m. pr. in quo prius *i* postea mutatum est in *e*, ut sit *confederatius*; quomodo etiam præfert Leid. 2. Sed *confederatus* non est ævi Liviani. Nihil itaque muto. Cic. pro Quinct. c. 3. 'Paterfamilias et prudens et adtentus, una in re paullo minus consideratus.' Quinctil. Decl. 1. c. 2. 'Non inprobe speraverim futurum, ut suspecta sint vobis, quæ tam considerate ficta sunt:' ubi vide Burmann. Tum *quam capiunt* Voss. 2. et Lov. 3. De quo scribarum errore vide ad Præfat. § 10. Adde Markland. ad Statii Silv. 1. 2. 107. *Gerant, quam cupiunt* alio ordine Lovel. 4.

CAP. XLVI. § 1 *Delectum haberi*] *Dilectum haberi* Flor. Voss. 1. Leid. 2. Port. Lipsiens. et fragm. Hav. Vide ad xxxvii. 51. § 7.

§ 2 *Pro sententia pugnare: sua consilia velle, sua imperia sola rata esse*] *Pro sententia sua*, addita ultima voce, legunt Voss. 1. Leid. 2. et Klockian. Hinc voces *pugnare: sua consilia, sua* exsulant a Leid. 2. et Lov. 1. quemadmodum *sua* ultimo loco ab Harl. 2. et τὸ *rata* ab Hav. *rata esse sola* trajectis vocabulis exhibent Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Paulo ante *sensitive iidem*, pro *sent. idem*, erat in Hav.

§ 3 *Castigantibus legatis tandem ita comparatum est*] *Tam*, id est *tamen*, pro *tandem*, præfert Flor. sollemni librarium lapsu. Vide ad xxii. 2. § 11. *Castig. leg. certamen ita comp. est* codex Neapol. Latinii. Male; non enim 'certamen,' sed 'imperium compararunt.' Τὸ *est* non comparet in Hav.

Ut alternis diebus summum imperii haberent] Andreas edidit *vel alternis*. Gebh. *Vel alternis* editum inveni Romæ 1472. et Parmæ 1480. Sed *ut et vel* etiam alibi commutantur. Vide ad xxxvi. 41. § 2.

§ 4 *Quæ quum adlata Romam essent*] *Ablata* fragm. Hav. a m. pr. Vide ad iii. 42. § 6. Tum *Roma*, ommissa virgula literæ finalis *m* nota, idem fragm. Hav. In similem codicem forte etiam inciderunt librarii Lov. 4. et Hav. qui, eam scripturam non admittendam videntes, deinde *Romæ* reposuerunt: non melius. Vide ad cap. præc. § 3.

Dicitur Q. Servilius, atate et usu doctus] Non displicet, quod apparet in Pal. 3. *usu doctior*. Gebh. *Dicitur Quintius Servilius* Voss. 2. Vide ad iii. 1. § 1. *Diciturque Servilius* Lov. 1. *dicitur quod Servilius* Port. Cui errori ansam dedit, quod librarius pro litera *Q.* qua prænomen *Quintus* notatur, scriptum crediderit *q*; vel *q*, quæ notæ sunt τῶν *que* et *quod*. Ceterum *doctior* in nullo meorum reperi; quare unico Gebhardi ita præferenti, fidem habere nequeo. Mox *precatus a Diis* Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 3. et Gaertn. *precatus sub Diis* Harl. 1. Quæ lectio inde nata est, quod litera finalis τῶν *precatus* perperam repetita sit in voculæ seq. initio. Vide ad x. 17. § 10, ex *sub* deinde proclive fuit formare *sub*.

Damniosior reip. esset, quam ad Veios fuisset] Ita primus edidit Aldus; neque aliter præferunt scripti omnes. Priores edd. exhibuerunt *lacrimiosior*. Præterea voces *quam ad Veios fuisset*, desunt in Gaertn. voces autem *ad Veios fuisset, et velut* in Harl. 1. Paulo ante *nec discordia*, pro *ne disc.* habent Lov. 3. et Lipsiens.

Et, velut haud dubia clude imminente, instituisse filio] Pal. 3. *astituisse*. Ex idiotismo vero Italico edidit Andreas *et, velut haud dubia clade imm. intinasse filio*. Apagē talia ab auctore nitidis-

simo. *Gebh. Dubia haud clade trajectis vocibus* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *Tò haud* exsulat a Port. Præterea *intimasse* exensi, quos vidi, Aldo priores. Aldus enim deinde *institisse* recepit, quomodo etiam constanter exhibent omnes scripti. Hinc recte Vossius de Vitiis Sermon. iv. 11. et Cellar. in Antibar. c. 2. p. 130. reprehendunt lexicographos aliosque, qui ex hoc loco vocem illam Livio vindicare conati sunt; qua nullus ante Solinum, Apuleium, Capitolinum, Spartianum, aliosque ejus ætatis scriptores usus est. In legibus autem utriusque codicis, Theodosiani et Justiniani, frequentissime obcurrit. Vide Jac. Gothofr. Glossar. Nomic. Cod. Theodos. et Brisson. de verb. quæ ad jus pertinent, signif. ea voce. Contra 'instare' hoc sensu apud Liv. passim obvium. III. 19. 'Instare tum tribuni Patribus, ut P. Valerii fidem exsolverent.' c. 46. 'Quum instaret adsertor puellæ, ut vindicaret, sponsoresque daret:' et alibi sæpe.

§ 5 *Nam ductu L. Sergii*] Ultima vox deest in Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. L. 1. et 2. *Nam ductu L. Fidenatis* præfert ejusdem N. Mox dictio *iniquo* deficit in Gaertn. Paullo ante vero *Ne falsus*, pro *Nec falsus*, legit Lov. 2. Sæpius hæ voculæ commutantur. Ita mox habuimus § præc. Vide ad III. 47. § 7.

Quum, quia simulato metu receperat se hostis ad vallum, spes] *In quæ simulato metu* Harl. 2. *quam simulato metu* Lov. 2. *tum quia sim. metu rec. se hostis ad val. tum quia spes* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. et Hav. Similiter præfert etiam Port. nisi quod ultima verba ita exhibeat, *ad vallum, cum spes.* Prima vox *quum* exsulat a Lipsiens. et Gaertn. Deinde *qua simulato* Voss. 2. Lov. 3. Gaertn. et fragm. Hav. quomodo sæpius lapsos esse indoctos

scribas videbimus ad XL. 29. § 8. *Quibus simulato* Lov. 4. et 5.

Spes vana expugnandi castra eo traxisset] Pall. tres *eo retraxisset*. *Gebh. Spes varia* Harl. 1. Sed nbique ea varietas in scriptis obvia est. Vide ad XXII. 7. § 4. Deinde *oppugnandi* Lipsiens. Vide ad XXI. 57. § 6. Tum *retraxisset* Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav.

Impetu Æquorum per supinam vallem fusi sunt] *Impeto Æq.* Hav. Sed vide ad I. 15. § 7. Tum *effusi* Gaertn. Vide ad Livii XLI. 7. § 10. *perfusi* Lipsiens. De 'valle supina' vide ad VI. 24. § 3.

§ 6 *Castraque eo die ægre retenta*] Voculam *que*, quæ aberat a prioribus excensis, addidit primus Aldus, cui concinunt omnes scripti. Tum *eadem die* Leid. 1. Lov. 2. Lipsiens. et Port. Vide ad X. 10. § 6.

Circumfusi jam magna ex parte hostibus, per aversam portam turpi fuga deferuntur] Habet vetustum exemplar *per aversam portam turpi fuga deseruntur*. Snbandi 'castra.' Rhen. *Circum*, pro *circumfusi*, est in Leid. 2. *circunis* in Lov. 1. *circumfusi* in Lov. 3. Tum *jam ex magna parte*, transpositis vocabulis, Leid. 2. et Hav. Vide ad II. 48. § 1. Sed non tantum alio ordine voces obcurrunt in Lov. 2. et Lipsiens. sed in illis etiam deest *τὸ jam*. Deinde *per aversam portam* Voss. ambo, Leid. 2. Lov. quinque, Harl. 2. Lipsiens. et Hav. Male. *Per portam aversam* foret per illam, quæ ducit in hostem; at *per aversam portam*, ut servant optimi Flor. Leid. 1. Harl. 1. et Klockian. est per eam, quæ est ab hoste remotissima. Infra IX. 12. 'Pertinacior pars armata per aversam portam erupit.' X. 34. 'Per aversam portam silentio excesserunt.' 'Aversissima ab hoste porta' vocatur II. 11. 'Porta Esquilina, quæ aversissima ab hoste erat, expellerent pecus.'

Sæpe 'aversus' et 'adversus' perperam commutantur. Vide ad II. 31. § 6. *Per adversam partem* Port. ubi primo idem error commissus est, adeoque restituendum *aversam*. Deinde et alterum *partem* admitti nequit. Quamvis enim *aversa pars castrorum, urbis*, alibi occurrant (vide ad IV. 22. § 4.) hic tamen ferri non potest, quum mox præcesserit 'magna ex parte,' et reliqui omnes libri, vulgatum *portam* verius esse, uno ore testentur. Simili modo nonnumquam in Mss. peccatur. Vide Oudendorp. ad Frontini Strat. II. 6. ex. 7. et III. 9. ex. 2. Tum vocabulum *fuga* non recte scribæ culpa neglectum est in Hav. Denique optime *deseruntur* Rhenanus. Neque aliter omnes scripti et cum iis edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. *Deferuntur* primum vidi in Mediolan. ed. 1480. et inde in recentioribus. Alibi ita errasse librariorum antea vidimus hoc libro c. 37. § 11.

§ 7 *Palati alii per agros passim multis itineribus*] Ita edidit primus Aldus, eique concinnant omnes scripti. Priores editores vulgaverunt *Palantes alii*. Vide ad I. 11. § 1. Præterea *itineribus multis* fragm. Hav. Paullo ante etiam trajectis vocabulis *quod roboris circa signa* Lov. 4. Deinde *fuit de exercitu* præferunt Voss. 2. et Lov. 1. Sed voces *de exercitu* desunt in Lipsiens.

Cladis nuncii Romana contenderunt] *Cladis Romam nuncii* Leid. 2. Deinde *contender* Harl. 1. *tetenderant* Harl. 2. et Hav.

§ 8 *Quod eventus timori hominum congruens fuerat*] *Quam eventus* Harl. 2. et Hav. Vide ad V. 51. § 7. Tum vocem *hominum* neglexit librarius Voss. 2. Denique *congruens erat* Leid. 2. et Lov. 1.

Subsidia, quæ respicerent in re trepida, præparata erant ab tribuno militum] Primo Pal. 2. *quæ resp. in rem trepidam*. Deinde Pall. tres, quod

subsidia, quæ r. i. r. tr. præparaverant: ab tribuno militum ejusque jussu. Gebh. *Despicerent* Gaertn. Vide ad IX. 10. § 6. Supra hoc lib. c. 17. 'Obstringi Fidenatium populum, ne respicere spem ullam ab Romanis posset, conscientia tanti sceleris, voluisse.' Hinc *respicerent in rem trepidam* Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. 4. 5. Harl. 2. Port. Klockian. et Hav. quod eo modo dictum erit, quo occurrit XXXIV. 6. 'In navis administratione alia in secundam, alia in adversam tempestatem usui sunt.' Deinde *præparaverant*, pro *præparata erant*, Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. etiam Port. a m. sec. qui a m. pr. habet *præpararent*. Similes aberrationes in Mss. frequenter occurrunt. Vide ad XXXIII. 29. § 16. Denique *a tribuno* Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 3. 5. et Gaertn.

§ 9 *Speculatores propere missi nunciavere*] Pal. 1. *propere remissi*. Forte *propere emissi*. Pal. 3. *propere dimissi*. Quid si fuit *dimissi*? Gebh. Male distinctis vocabulis *propere remissi* Leid. 1. Lipsiens. Lov. 2. 3. 4. 5. et Gaertn. *propere missi* Leid. 2. Lov. 1. et Hav. Vide ad XXXIX. 31. § 4. *Propere remissi*, repetita syllaba finali vocis præced. in vocis seq. initio, Voss. 2. a m. pr. Vide ad XXXVII. 41. § 5. Tum *nunciare* fragm. Hav. Paullo ante *mitiores magistratus*, pro *minores mag.* Lov. 4. perperam litera *n* in *ti* dissoluta. Vide ad VI. 36. § 3.

Hostem castra loco non movisse] *Castra non movisse* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *castra non commovisse* Hearnii Oxon. N. cui tamen etiam vulgata scriptura pro varia lectione adscripta erat. Si plures ac fide digniores codd. τὸ loco deleverent, illud facile abesse pateret. Infra V. 26. 'Castris multa nocte motis, prima luce aliquanto superioribus locis se ostendit.' Vide de ea locutione Tenul. ad Front. I. 1. ex. 13. Vocem

tamen loco servandam esse, censet Burm. ad Suet. Tiber. c. 64. *Castra locum non morisse* est in Hav. *castra loco morisse* in Voss. 2.

§ 10 *Et quod plurimum animorum fecit*] *Ei loco τοῦ et præfert fragm.* Hav. Vide ad xli. 15. § 6. Tum *quod plur. eis anim.* Lov. 3. *quam plur. anim.* Harl. 1. *quam plurimorum anim.* Leid. 2. *quod plerum anim.* Gaertn. Deinde *fuit*, pro *fecit*, Lov. 4. errore etiam alibi in Mss. obvio. Vide ad xxxi. 45. § 2.

Ex senatusconsulto dictus Q. Servilius Priscus] *Senatusconsultu* Port. a m. pr. Vide ad v. 13. § 5. Tum *diciť*, id est *dicitur*, Lov. 4. Deinde prænomen *Quintus* deest in Harl. 1. Mox *Sulpicius Priscus* Leid. 1. Lov. 2. 4. Harl. 1. Lipsiens. Flor. Klockian. Gaertn. et fragm. Hav. Similiter etiam a m. pr. præferunt Voss. 1. et Leid. 2. Verum ibi inter versus *Servilius* adscribitur. Utramque lectionem, *Q. Servilius Sulpicius Priscus* præfert Lov. 1.

Vir, cujus providentiam in republica quum multis aliis] *Ut cujus provid.* Harl. 1. *vir cujus providentia* Leid. 1. Lov. 2. Lipsiens. et fragm. Hav. Verum vel librarii virgulam, ultimæ literæ *m* signum, præcedenti literæ addere neglexerunt, ut infinitis aliis locis factum est, vel litera illa *m* intercepta est a proxima vocula *in*. Vide ad xxxvii. 29. § 5. Denique *tum multis aliis* Voss. 2. Lov. 2. 3. Hav. et fragm. Hav. Vide ad vi. 23. § 3. *Cum aliis tempestatibus*, omissa voce, Lov. 5.

Quod uni certamen tribunorum suspectum ante rem male gestam fuerat] *Quo certamen* offerunt Harl. 2. et Lov. 5. a m. sec. *quo dum certamen* Voss. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. a m. pr. Hav. fragm. Hav. Lipsiens. et Gaertn. *quod dum certamen* Voss. 2. *dum certamen*, prima voce neglecta, Leid. 2. et Lov. 1. *quo tum certamen* Port. Conspirant tamen omnes in servanda voce *certamen*, quam pro glossemate habuit vir

doctus in ora ed. Curionis. Sed ad sensum Livii non addendit. Non enim Q. Servilium unum tribunorum fuisse dicit, quod tamen ejecta voce *certamen* statuet, sed C. Servilii unius tribunorum patrem fuisse. Ei autem uni certamen tribunorum non sine causa suspectum fuisse eventus belli docuit. Hinc *inspectum ante rem male gestum* Lov. 5. Vocula vero male omittitur in contextu Lov. 4. ejusque margini tantum adhæret. *Suspectum ante res male gestu* Lipsiens. Deinde *fuerunt fragm.* Hav.

§ 11 *A quo ipso tribuno militum dictator erat dictus*] *Scribe a quo ipse trib. mil. dict. erat dictus.* Rhen. II. *Ind ipso superest* in Leid. 1. Lov. 2. 4. 5. Harl. 2. Port. Lipsiens. Klockian. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Reliqui recte Rhenano concinunt. Vir doctus ad marginem ed. Cælii Curionis vocem *tribuno* librarii glossema esse credidit, in qua servanda tamen conspirant omnes codd. Præterea ubi Livius umquam dixit 'dictator militum?' *Dictator dictus erat* habet Leid. 2. Mox *filius suus*, pro *filio suo*, Lov. 2. et 4.

Nam alii Halum Servilium magistrum equitum eo anno fuisse scribunt] Ex veteribus lapid. nummis, itemque ex aliquot Mss. libris *Ahalum* scribendum. *Sigon.* Capitolinorum fastorum auctores eos etiam sequuntur, qui alium magistrum equitum fuisse volunt, non Q. Prisci dictatoris filium; sed C. *Servilium Axillam* appellant, non *Ahalam*, qui error forsitan in Livio librariorum negligentia est introductus, ubi, pro *Axilla*, nunc *Ahala* legitur. Pighius in Annal. ad a. cccxxv. p. 194. *Ahalum* etiam omnes mei, præter Voss. 2. Lov. 1. 3. 4. 5. Harl. 2. et Hav. Atque ita id nomen scribendum esse, etiam Sigonius monuit ad Epit. hujus libri. Pighii vero sententiam probare non possum, qui, pro *Ahalam*, reponendum existimabat *Axillam*. Incertum enim pu-

to, an non *Axilla* et *Ahala* idem habendum sit cognomen, alia tantum orthographia exaratum. Neque obstare potest, *AXILLAM* quidem Fastos Capitolinos hoc loco, sed passim alibi *AHALAM* scribere. Cicero enim *Alam*, quem alii *Ahulam* vocant, et *Axillam* idem cognomen esse testatur. Scribens enim ad M. Brutum, cuius mater Servilia ἀνέφερε τὸ γένος εἰς Ἀλαν Σερβίλιον, teste Plutarcho in vita M. Bruti p. 984. inquit in Orat. c. 45. 'Quomodo enim vester Axilla Ala factus est, nisi fuga literæ vastioris?' Hinc sequeretur, aliam Livium, aliam Capitolinorum Fastorum auctores scribendi rationem secutos esse. Ceterum non tantum in eo, qui magister equitum fuit, sed et in eo, qui tertius huius anni tribunus militum consulari potestate fuit, non convenit inter Livium et Fastos Capitolinos, licet Livius de tribuno scriptores dissentire non monuerit. Tribunus enim Livio est filius dictatoris, at in Fastis Capitolinis C. SERVILIUS Q. F. C. N. AXILLA vocatur, quum dictator dicatur Q. SERVILIUS P. F. SP. N. STRVCTVS. FIDENAS. Id igitur inter eos constat, eundem tribunum fuisse, qui deinde a dictatore magister equitum creatus est. Sed de nomine ejus diversam sententiam probarunt. Hinc colligendum videtur, non semper verba Livii ad fragmenta Fastorum eorum exigenda atque emendanda esse. Præterea vocem *Servilium* non agnoscit Hav. τὸ *equitum* autem deficit in Port. et Lipsiens. Denique *fuisse scribunt eo anno* alio ordine vocabulorum exhibet Voss. 2.

§ 12 *Novo exercitu profectus ad bellum*] Dnæ voces *ad bellum* absunt a Pall. 1. ac 3. Gebh. Easdem tuentur omnes mei, solo tantum Lov. 3. excepto, in quo itidem omittuntur. Contra vir doctus ad marginem edit. Cælii Curionis vocem inserendam ac legendum censuit *cum novo ex.* quod nec ipsum necessarium est, præsertim

invitis codd. manu et typis exaratis. Vide ad xxii. 9. § 6.

CAP. XLVII. § 1 *Transierat ex re bene gesta superbia negligentiaque*] Tres mediæ voces desunt in Port. quas omnes reliqui recte servant. *Ab re bene gesta* legunt Lov. 2. et Lipsiens. quod vel accipi posset pro post rem bene gestam. Eo enim sensu Livium sæpe præpositione *a* usum fuisse, videbimus ad xxiii. 6. § 1. Vel etiam pro 'propter rem bene gestam.' Nam et hoc sensu passim præpositio illa apud Livium occurrit. Vide ad Livii xxiv. 30. § 1. Ob reliquorum tamen codicum dissensum vulgatum præfero. Et quidem *ex re bene gesta* eodem modo vel 'post' vel 'propter rem bene gestam' notabit. Ita pro 'post' accipitur x. 26. 'Constare res incipit ex eo tempore, quo profecti ad bellum sunt.' Eo sensu 'prorogatum ex imperio consulatum' sæpe apud Livium occurrit, ut xl. 1. 25. et alibi: quamvis tamen ibi specialiter notet prorogatum proximo post consulatum anno. Vide ad Liv. iv. 31. § 1. Pro 'propter' autem accipitur ii. 51. 'Ex hac clade atrox ira majoris cladis causa atque initium fuit.' c. 52. 'Ex copia deinde otioque lascivire rursus animi.' Sall. Catil. c. 12. 'Ex divitiis juventutem luxuria atque avaritia cum superbia invasere:' ubi vide Cortium, et ad Jug. c. 7. § 5. Pro *superbia* autem Port. tantum præfert *super*. Tum *negligentiaque* Flor. Vide ad ii. 11. § 4. At transpositis dictionibus *negligentia superbiaque* exhibent edd. principes, Aldo vetustiores, invitis scriptis. Landandus itaque Aldus, qui ita dedit, ut nunc editur. Mox alio etiam ordine *in ducibus Romanis* Harl. 2.

§ 2 *Quum dictator equitatu immisso antesignanos hostium turbasset*] Τὸ *quum* neglexit librarius Harl. 1. Tum *dictator equitū* Gaertn. et Hav. Hinc *immisso* deest in Voss. 2. Lov. 3. Lip-

siens. Gaertn. Hearnii Oxoniensi L. 1. et editis, quos vidi, Aldo prioribus. Eandem vocem non agnoscunt etiam Port. et fragm. Hav. sed postea tamen margini adscriptam præferunt. Deinde *antesignarios* Leid. 2. Lov. 4. Gaertn. et fragm. Hav. quomodo et alibi a librariis peccatum est. Ita II. 20. § 10. hoc lib. c. 37. § 11. VI. 8. § 3. VII. 16. § 6. c. 33. § 9. aliisque locis. Literæ autem *ri* et *n* sæpissime ob ductum adfinitatem in scriptura Longobardica culpa scribarum commutatae sunt. Vide ad III. 30. § 3.

[*Inde signa inferri propere jussit*] *In signa inferri* Lov. 3. *signa inferre* Harl. 1. *inferri signa*, trajectis vocibus, Harl. 2. *propere inferri* Lov. 2. *inferri prope* Lov. 1. 4. 5. Leid. 2. Lipsiens. Port. et fragm. Hav. Vide ad XXXIX. 31. § 4.

[*Signiferumque ex suis unum cunctantem occidit*] *Signiferum ex suis* sine copula fragm. Hav. *signiferum quoque ex suis* editi ante Aldum. Tum vox *unum* deest in Harl. 2. Deinde *cunctatum* Voss. 1. *cunctatur* Lov. 1. et Leid. 2. pro quo in margine posterioris *cunctantem* emendatur. At in Leid. 1. inter versus suprascriptum exstat *dubitantem, tardantem*. Alio ordine *cunctantem unum* habet Lov. 5. Denique *cecidit* Harl. 2. Quæ voces sæpe commutari inter se solent. Vide ad XXXVI. 36. § 6.

§ 3 *Tantus ardor ad dimicandum*] *Ardor ad dimicationem* Leid. 2. invitis reliquis omnibus. Vide ad VIII. 13. § 18. Mox *fuga petita petissent castra* Lipsiens. errore scribæ, ejus animo jam obversabatur vox sequens, cum pro *effusa* scriberet *petita*.

[*Brevior tempore et certamine minor castrorum obpugnatio fuit*] Ita primus Frobenius edidit a. 1535. Et recte, licet non modo omnes vetustiores typis exarati, verum etiam quoscunque codd. vidi, vel quorum excerpta habui, præferant *breviore tempore*;

nisi quod ultima litera τοῦ breviorē in Flor. addita videatur ab alia manu. Idem hic scribis fraudi fuit, quod sæpe ipsos in errorem perduxisse notatum est hoc lib. c. 44. § 5. Vide etiam ad § 5. et 6. ad c. 48. § 2. ad c. 54. § 7. ad v. 27. § 6. Præterea τὸ minor non adparet in Harl. 1. ut nec castrorum in Lov. 4. *minor et castrorum* habet Harl. 2.

§ 4 *Captis direptisque castris, quum prædam dictator militi concessisset*] Primam vocem, quæ in antiquioribus excusis neglecta erat, sed in omnibus exstat scriptis, restituit recte Aldus. Infra XXIII. 1. 'Post Cannensem pugnam, castra capta ac direpta, in Samnium moverat.' Præterea ordine alio *Castris captis direptisque* est in Harl. 2. Deinde *militi dictator concessisset* in Voss. 1. et Lov. 1. *militi dictator concessit* in Leid. 2. τὸ *militi* a m. pr. deerat in Lov. 5. pro quo in margine adscriptum est *militibus*: ita tamen ut, alio loco inserta voce, præferat *prædam dictator consensisset* (pro *concessisset*) *militibus*. Male. Vide ad VII. 35. § 2. Commutantur autem errore scribarum 'consensi' et 'concessi.' Vide ad IX. 7. § 7.

[*Secutique fugientem ex castris hostem equites renunciassent*] *Sicutique* Hav. *ex castris militem hostem* Port. Sed vocem *militem* librarius ex verbis proximis hic repetiit. Tum *nunciassent* Harl. 2. et Hav. Mox. *magnumque partem* Gaertn. et Lov. 3. *et magnam partem* Lov. 2.

§ 5 *Ad Lavicos ductus exercitus: oppidumque, corona circumdatum, scalis captum ac direptum est*] *Lavicos ductum sine præpositione* unus Harl. 2. Sed reliqui eam servant: *ad Lavicos deductus* Lov. 5. *Perperam*. Tum *oppidum quasi corona circumdata* Lov. 5. *oppidumque corona circumdata* Flor. Voss. 2. Leid. 1. Gaertn. et fragm. Hav. Utraque locutio 'corona circumdata' et 'circumdatum' proba est. Vide ad XXX. 19. § 8. Verum,

ut hoc loco, etiam infra locutus est auctor XXIII. 41. 'Oppidum corona circumdedit.' Et eam etiam lectionem veriorē esse puto. Eadem enim hic peccandi origo, ac modo § 3. Vox *scalis* deest in Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. At similiter 'scalarum' mentio fit, ubi urbs corona obpugnatur, VII. 27. 'Quum corona militum cincta jam *scalis* caperetur nrbs.' XLIII. 18. 'Corona eam capere conatus est: quum sine intermissione interdiu noctunque, alii aliis succedentes, pars *scalas* muris, ignem portis inferrent.' Hinc *captum atque directum* Lov. 2. et Lipsiens. *captum ac directum* Lov. 1. Flor. et Leid. 2. lapsu scribæ. Etiam alibi ita peccatur. Vide ad XXXVII. 31. § 5.

§ 6 *Exercitu victore Romam ducto*] *Victoria* Leid. 2. et Lov. 1. Sed vox *victore* deficit in Lov. 2. Port. et Hearnii Oxon. L. 1. Tum *Romam ducto* Leid. 2.

Die octavo, quam creatus erat] *Octava die* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *die octava* editi ante Aldum, qui *octavo* dedit, reliquis scriptis adprobantibus. Vide ad VIII. 11. § 15. Deinde *qua creatus erat* Voss. 1. Leid. 2. et ed. Parm. 1480. *quo creatus erat* Port. Male. *Quam* hic ponitur pro 'postquam.' Vide ad XXVIII. 16. § 14.

Et opportune senatus, priusquam ab tribunis plebi agrariæ seditiones, mentione inlata de agro Lavicano dividendo, fierent] *Vocula et exsulat* ab Lov. 2. Lipsiens. Gaertn. et Hav. *senatu*, pro *senatus*, habet fragm. Hav. Tum *ab trib. plebis agr. seditionis* mentio illata de agro Lav. div. *fieret* Neapol. Latini: a *trib. plebis agr. seditionis* mentiones illata, &c. *fierent* editi ante Aldum, qui deinde emendavit, ut nunc editur, nisi quod tamen *tribunis plebis* retinuerit: nam *plebi* primus dedit Jac. Gronovius. Aldo fere ac Gronovio consentiunt scripti mei, in paucis tantum ab illis in diversa abeuntes. A *tribunis plebis* habent

Leid. 2. Lov. 5. Port. et Gaertn. a *tribunis plebi* Voss. ambo, et Lov. 1. ac 3. *ab tribunis plebi* Harl. 2. Lov. 2. 4. et Flor. *ab tribunis plebei* Lipsiens. *ab tribunis plebi plus* Hav. Tum *agrariæ seditionis* Lipsiens. Port. a m. pr. et fragm. Hav. Denique *fieret* idem fragm. Hav.

Censuit frequens coloniam Lavicos] *Censuit frequentem col.* Lov. 2. et Gaertn. De caussa erroris vide paullo ante hoc cap. ad § 3. Non intellexerat etiam librarius vim *τοῦ frequentis*. Vide ad II. 45. § 6. Deinde *in Lavicos* Lov. 5. et Harl. 2. Verum præpositio nata est ex ultima litera proximæ vocis *coloniam*. Vide ad XXXVII. 11. § 4.

§ 7 *Coloni ab urbe mille et quingenti missi*] *Mille quingenti* excusi ante Aldum, qui interposuit *τὸ et*, quod et omnes agnoscunt scripti. Sed *missi mille et quingenti* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Deinde *acceperant*, pro *acceperunt*, Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. Harl. 1. Port. Gaertn. et fragm. Hav. Idque dare voluisse videtur librarius Lipsiens. qui tamen per errorem scripsit *acceperat*. Mox etiam *Lavicanis*, pro *Lavicis*, Flor. Leid. 2. Lov. 1. 2. Harl. 2. Klockian. et Voss. 1. a m. pr.

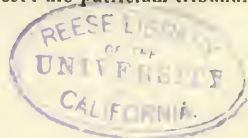
Ac deinde tribunis militum consulari potestate Agrippa Menenio] Veteres plerique libri *ac deinde tribunis militum consulari potestate creatis Agrippa*, &c. Sigon. Intrusit Sigoninus *τὸ creatis* ex suo: neque aliter Pal. 2. Ast reliqui duo cum vetuste cuspis eiciunt; meo animo, optime. Gebh. Veniam des, licet, et comæatum *τῇ creatis*; sufficit participium verbi substituti subintelligi. J. F. Gron. Libris Sigonii consentiunt ex meis soli Lov. 2. et Gaertn. ex Hearnii Oxon. unus N. proxime vero accedit Hav. præferens *tribunis militum creatis consulari potestate*. Sed recte Gronovius ac Gebhardus *τὸ creatis* a mala m. esse, et ab interpolatore additum

monuerunt. Alibi sæpe participium verbi substantivi subintelligi solet, quod non adsecenti librarii variis modis Livium corruperunt. Vide ad III. 15. § 8. hoc lib. ad c. 41. § 12. ad v. 34. § 9. VII. 27. § 7. XXII. 31. § 5. XXVI. 39. § 10. XXXIV. 30. § 2. XXXVI. 6. § 3. XXXIX. 16. § 3. et alibi. Idem, qui hic, error etiam in quibusdam codd. committitur VI. 31. § 1. Præterea Agrippa Menio Lov. 3. Sed librarius duas literas en repetere neglexit. Eodem modo plures codd. peccarunt in hac voce IV. 11. § 5.

Et L. Servilio Structo, et P. Lucretio Tricipitino iterum omnibus his] Hic Servilius in plerisque codd. omissus erat, sed omnino tres esse oportuit: neque enim de duobus Livius dixisset omnibus. At in prioribus L. Servilium inter tribunos militum consulari potestate non reperias, sed prioris anni tribunus C. Servilius Prisci filius fuit, qui etiam Structus dictus est. Quamquam hoc fortassis lectorem moratur, quod nulla causa referatur continnati honoris. At Livius aliquando causas recitat, aliquando omittit; ut patet a. CCCXLVII. hoc lib. c. 56. de Cn. Cosso, ubi nulla causa continuati honoris narratur. At a. CCCXLVIII. c. 57. de C. Servilio Hala utique narratur. Quare C. Servilius, non L. videtur legendum. Glar. In vetustioribus Livii exemplaribus L. Servilius Structus non reperitur, quem desiderari ex Livii verbis facile collegimus, quum prioribus nominatis præter Veturinum, adjiciat omnibus his iterum, quod de duobus solis alioquin non dixisset. Atque Diodorus XIII. 334. quatuor eo anno fuisse tribunos testatur, et nominat P. Lucretium, C. Servilium, Agrippam Menenium et Sp. Veturinum. Ex quo C. Servilium postea in Livio a correctoribus adjectum fuisse fit verisimile. Attamen non C. Servilium Axillam esse, qui jam ante bis tribunus militum fuerat, ex eodem Livio

collegimus; quum omnes hujus anni præter Sp. Veturinum tribunos iterum dicat. Sed L. Servilium Structum potius existimamus, qui antea semel tribunus militum a. CCCXXXI. librariorum culpa prætermisus erat. Frustra igitur miretur aliquis, quod Livius rationem non reddat, cur Servilio sit honos continuatus, cum hic plane alius ab illo superioris anni sit, quem dictatoris filium volunt quidam Annales, Fasti Capitolini C. Axillam vocant. Pighius in Annal. ad a. CCCXXXVI. p. 195. Voces et L. Servilio Structo, quæ a vetustioribus excusis aberant, primus adjecit Aldus. Eum autem non ex Diodoro, ut Pighius censuit, sed ex Mss. potius illas revocasse existimo. Certe easdem servant omnes nostri codd. nisi quod voculam et omittant Lov. 4. et Hav. Sterctio autem, pro Structo, legit Lov. 3. Strāco Lov. 4. Servasse eadem vocabula videntur etiam Hearnii Oxon. qui ex illis nihil aliud notavit, quam cod. C. præferre L. Servilio, omisso τῷ Structo. Recte autem Pighius vulgatum L. Servilio tuetur contra Glareanum emendantem C. Servilio. Glareanum autem hic verum videre non potuisse, mirum non est. Supra enim hoc lib. c. 42. § 2. ubi primus L. Servilii Structi tribunatus consularis memorari debuerat, nomen ejus culpa librariorum omissum fuisse post Glareanum demum viri docti docuerunt. Tricipitino male Lipsiens. Ceterum iterum cum omnibus his præfert Hav. Sed vocula cum perperam nata est ex proximæ ultimis literis. Iterum et omnibus his Lipsiens. qui sequentem voculam et ante ultimi tribuni nomen omisit. At voces omnibus his deficient in Lov. 2.

Et Sp. Rutilio Crasso] Lege Sp. Veturio, ex Diodoro I. XIII. p. 334. qui Σπόριον Ουερούριον habet, non Πουτρίλιον: et recte. Nam Rutilia gens plebeia est: hic patricium tribunal

militum quærimus. Et vero 'Crassus' cognomen 'Veturiorum,' non 'Rutiliorum,' *Sigon.* *Veturium* magis probarem, quod plebeios illa ætas non admittebat ad summos magistratus, ex quorum numero erant *Rutilii*. *Pighius* in *Annal.* ad a. cccxxxvi. pag. 196. Vulgatum nostri omnes servant, nisi quod *Rutilo* sit in *Hav.* et *Grasso* in *Leid.* 1. *Lov.* 2. et *fragm.* *Hav. Grosso* in *Lipsiens.*

§ 8 *Et insequentî anno A. Sempronio Atracino tertium*] *Insequente anno* *Flor. Voss.* uterque, *Leid.* uterque, *Lov.* quinque, *Harl.* uterque, *Lipsiens.* *Gaertn.* *Hav. fragm.* *Hav.* et *edd. Rom.* 1472. ac *Parm.* 1480. quorum auctoritate in contextum admissi. Vide ad xxxviii. 24. § 5. ac *Sempronio*, pro *A. Sempronio*, *Voss.* 1. et *Lov.* 1. *L. Sempronio* *Lov.* 2. 4. *Lipsiens.* et *Gaertn.* *Male.* Vide ad iv. 44. § 1. Deinde *Atracino* *Harl.* 2. *Port.* et vetustæ *edd.* *Atracino* *Lov.* 4. *Atractino* *Lov.* 3. *Attratino* *Lipsiens.* Vide hoc lib. ad c. 7. § 1. Denique *tertio* *Voss.* ambo, *Leid.* 2. *Lov.* 1. et *Hav.* Mox *Mugilano*, pro *Mugillano*, *Flor. Voss.* 1. *Leid.* uterque, *Lov.* 1. 2. 4. 5. *Port.* *Gaertn.* et *Hav.* *Mulgilano* *Lipsiens.* Vide hoc lib. ad c. 7. § 10.

Et Sp. Nautio Rutilio biennium] Hoc item anno desideratur nomen quarti tribuni militum. Itaque lege *Sp. Nautio Rutilo*, et *Q. Fabio Vibulano*, *biennium*. Hic enim ab auctoribus Capitolinis et a *Diodoro* lib. xiii. p. 335. in hunc annum editur. Intercedit autem, ut alii superiores, librariorum vitio, non *Livii*: quod ex eo intelligi potest, quod *Livius* biennio post *Q. Fabium Vibulanum* iterum tribunatum ait cepisse; cum tamen, quando primum ceperit, nunquam tradiderit, nisi hoc anno dicamus. Hæc autem quæstio quantopere torserit *Glareanum*, ex scriptis ejus intelligi potest. *Sigon.* *Q. Fabius* in *Livii* codd. culpa librariorum omnino

omissus est. Monstrant hoc *Capitolina* fragmenta et etiam *Diodorus* l. xiii. p. 335. qui *Fabium* non præterit, et quatuor ejus anni tribunos recenset. Insuper *Livius* ipse paullo post c. 49. recte *Q. Fabium tribunum II.* nominat. Quod merito torsit *Glareanum*, quum priorem hunc ejus tribunatum non inveniret. *Pighius* in *Annal.* ad a. cccxxxvii. p. 196. Vulgo omissus *Q. Fabius Vibulanus* etiam deest in omnibus scriptis. Huc tamen revocandum non dubito. Alibi vulgo tribunorum nomina in *Livio* neglecta fuisse, dictum est ad c. 42. § 2. Ceterum voculam et omittunt *Lov.* 5. *Harl.* 2. et *Hav.* *Surio*, pro *Spurio*, præfert *Harl.* 1. Tum *Rutilio* *Flor. Voss.* uterque, *Leid.* 2. *Lov.* 1. 2. 3. 5. *Harl.* ambo, *Port.* *Lipsiens.* *Klockian.* *Gaertn.* *Hav. fragm.* *Hav.* et vetustæ *edd.* usque ad *Sigonium*. Vide ad c. 52. § 4. Deinde *biennio tranquillæ* *fragm.* *Hav.* Denique mox *res externæ*, transpositis vocibus, *Hav. hesternæ res* *Gaertn.* passim obvio errore. Vide ad xl. 14. § 2.

CAP. XLVIII. § 1 *Turbatores vulgi erant Sp. Mecilius quartum et Metilius tertium*] Puto legendum esse *Spurii Mecilius*; ut intelligatur, ambos eos prænomine *Spurii* præditos. *Sigon.* *Pal.* 2. et *Messius tertium*. Ut et mox 'quam *Mecilius* *Messius*que largitione pessimi exempli concirent.' *Gebh.* recte *Sigonium Spurii* legendum monnisse; ut innuat *Livius*, utrique tribuno idem illud *Spurii* prænomen fuisse. Nam et alibi *Livius*, si duo junctim memorati eodem prænomine adpellantur, id ita efferre solet. *Infra* xl. 18. 'Prætores inde facti duo *Q. Fabii Maximus* et *Buteo*,' &c. Id vero non intelligentes librarii verba *Livii* corruperunt. Ita recte *J. F. Gronovius* edidit x. 40. 'Equitibus legatos alios *Caïos Cædicius* et *Trebonius* præfecit.' Similiter etiam restituendum credidit xxxv. 5. 'Præfecti socium

quatuor Marci Gemcius et Marcius tribuni militum secundæ legionis:’ ubi tamen vulgatam lectionem veriorrem puto. Vide etiam Casaub. ad Sueton. Cæs. c. 9. Sigonii conjectura Pighio etiam placuit, qui in *Annal.* ad a. cccxxxvii. p. 197. ntrique tribuno *Spurii* prænomen tribuit. Præterea *Sp. Metilius quarto et Mecilius tertio* Lov. 1. *Sp. Metilius quarto et Metilius tertio* Voss. 1. *Sp. Metilius quarto et Metilius tertio* Voss. 2. Lov. 4. 5. et Lipsiens. *Sp. Metilius quarto et Mecilius tertio* Port. et fragm. Hav. *Sp. Metilius quartum, et Meilius tertium* Leid. 2. *Sp. Metilius quarto et Messius tertio* Lov. 2. Harl. 2. Gaertn. et Hav. *Sp. Mecilius quarto et M. Cecilius tertio* Lov. 3. Vide etiam hoc cap. ad § 12. Vulgato consentiunt soli Flor. Leid. 1. et Harl. 1. nisi quod *quarto et tertio* præferant. Scribendum autem cum diphthongo *Mæcilius*, ut Gruterus postrema ed. eumque secuti recentiores fecere. In eo autem Gruterus Pighium secutus videtur. Quare miror, ipsum non similiter etiam scripsisse n. 58. § 2. ubi vide quæ notantur. Ceterum videri posset Livius rotundius scripsisse, *Turbatores vulgi Spurii Mæcilius quartum, et Metilius tertium tribuni plebis, ambo absentes creati, quum rog. prom.* Verum invitis scriptis voces *erant* atque *et* delere non audeo. Vide ad xxi. 36. § 4.

Tribuni plebis, ambo absentes creati] *Præsentes* in antiquis Aldinis. Puto *præsentes*. Nam *præsabant*, ut continerentur propter rogationem ab ipsis promulgatam. Despice, lector, quid probes: nam vulgata lectio *ambo absentes creati* sane vitiosa videtur. Pighius in *Annal.* ad a. cccxxxvii. p. 197. Quia in Aldino *præsentes* invenit, *præsantes* corrigit Pighius in *Annal.* ad hunc annum. Si soli hi *præsantes* facti, patior: sin id plerorumque omnium, cur de his solis dicatur, causa nulla est. Sic cap. 42.

‘*Plebs tribunos absentes Sex. Tempanium,*’ &c. Sed, inquit, *præsabant*, ut prorogaretur illis magistratus propter rogationem promulgatam. Immo ex Livio nihil amplius colligas, quam promulgasse, postquam erant creati. *J. F. Gron.* Non tantum omnes, quos vidi, excusi, verum etiam varii Aldini, sive qui a. 1518. et cum notis Sigonii postea aliis annis ex officina Aldina prodierunt, sine ulla varietate *absentes* præferunt. Nescio itaque, quos veterum Aldinorum *præsentes* exhibentium nomine innuat Pighius, nisi forte ipsi videre contingerit codd. scriptos, quos Aldus Livium editurus consuluit. Verum iis merito obponimus meorum omnium consensum, similiter *absentes* præferentium: quare cum Gronovio vulgatam scripturam adversus ejus conjecturam defendendam arbitror. Quinam autem in hac re ‘*absentes*’ vocentur, vide ad hujus lib. c. 42. § 1. Ceterum vox *ambo* deest in Harl. 2. *creati absentes* habent Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *absentes creati* Harl. 2.

§ 2 *Ager ex hostibus captus viritim divideretur*] *Ex hostibus captis* Hav. Vide ad cap. præc. § 3. Mox *plebe scito* Lov. 5. An librarius voluit *plebeiscito*? Sed reliqui nihil mutant.

§ 3 *Quidquam agri, ut in urbe alieno solo posita, non armis partum erat*] Vox *agri* deficit in Voss. 2. Deinde *in urbe, alieno in solo posita* Neapol. Latinii. Livius i. 21. ‘*Castra, non urbem, positam in medio ad sollicitandam omnium pacem crediderant.*’ xxxviii. 13. ‘*In finibus Pisidarum posita est urbs, in ea parte, quæ vergit ad Pamphylinum mare.*’ Justin. xxii. 5. ‘*Huc accedere, quod urbes castellaque Africæ non muris cinctæ, non in montibus positæ sint.*’ xxiv. 6. ‘*Templum Apollinis Delphici positum est in monte Parnaso.*’ Ovid. Met. xv. 58. ‘*Talia constabat certa primordia fama Esse loci, positæque Italii in finibus urbis.*’ At reliqui

codd. a vulgata scripturastantes præpositionem non admittunt. Ita Silius, perpetuus Livii imitator, III. 3. 'Extemplo positos finiti cardine mundi Victor adit populos.' Præterea *alieno posita solo* Port. a m. pr. Tum *nisi armis partum* Lov. 2. 5. Gaertn. et Port. a m. sec. in quo primæ lectionis vestigia tanta cura deleta sunt, ut, quid olim exaratum fuerit, intelligi nequeat. *Nisi per armis partum* Lipsiens.

Nec, quod venisset adsignatumve publice esset, præterquam plebs habebat Ne quid Lov. 2. et Lipsiens. *ne quod venisset* Voss. 2. Leid. uterque, Lov. 1. 3. 5. Port. a m. pr. et fragm. Hav. *neque venisset* Lov. 4. et Harl. 2. Deinde *ad signanū reipublicæ* idem Harl. 2. *adsignatum publice* Lipsiens. *adsignatumne publice* Lov. 2. et Hav. Tum *præter quem plebs* Lov. 4. *præterquam quod plebis* Voss. 2. et Lov. 2. *præterquam plebes* Hav. quomodo etiam in Pal. 2. esse, Gebhard. monuit ad II. 55. § 2. Vide ad I. 29. § 6. Reliqui mei omnes receptum tuentur. Denique *habebant* Lipsiens.

§ 4 *Nunc in conciliis privatis principum cogendis viam consilii inveniebant* Ita primus edidit Cælius Curio, verosimiliter eam ob causam, quod mox § 6. suo tempore receptum videret in contextum *minimus natus ex Patrum concilio*. Vel potius, quoniam Aldus inter errata ita reponendum monuit. Priores omnes, quos vidi, vulgarunt *consiliis*. Et ita præferunt Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. quinque, Klockian. Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. ambigue *consiliis* Lipsiens. quemadmodum plerumque alibi. Si hic intelliguntur congressus secreti sive cæti ac coitiones principum, legendum erit *conciliis* secundum illa quæ Gronov. notat ad Liv. XLIV. 2. § 5. et ad II. 54. § 7. Vide etiam ad IV. 6. § 6. Deinde vox *privatis* non adparet in Leid. 2. et Lov. 1. neque in contextu fragm.

Hav. *cujus tamen margini a m. sec. adscripta est*. Hinc *principium* Lov. 1. Vide ad II. 27. § 12. Tum *cogendi viam consilii* Voss. 2. et Lov. 5. Non intellexerunt librarii locutionem 'cogere senatum,' quam illustravit Gronov. ad Liv. XXX. 4. § 1. *Consilii veniebant* Flor. Sed prima syllaba *i* vel *in* elisa est a proxime præced. vocis syllaba finali. Vide ad XXXV. 8. § 9. Paulo ante *plebi Patribus propositum*, expuncta vocula *que*, Hav. *plebi Patribusque positum* Lov. 2. et Lipsiens. Etiam alio ordine *certamen videbatur* Lov. 4.

§ 5 *Quum Ap. Claudius, nepos ejus, qui decemvir*] Primus Appius Claudius, qui anno sexto ab Urbe liberata Romam profectus erat, id consilii, *cujus hic fit mentio*, dedit, M. Fabio et Cn. Manlio consulibus A. U. C. CCLXXIV. ac ab Urbe liberata tricesimo. Hic autem duos habuit filios Appium Caiumque Claudios. De Appio Claudio Appii filio Livius lib. II. sub finem, qui cum T. Quinctio Capitolino consul fuit A. U. C. CCLXXXIII. et die dicta a M. Dnillio et Cn. Siccio mortuus est. De Caio vero Claudio Appii filio Liv. I. III. c. 15. qui cum P. Valerio Publicola consul fuit A. U. C. CCXCIV. quo anno Herdonius Capitolium cum exsulibus ac servis occupaverat. Rursus tertius Appius, secundi Appii filius, fuit decemvir, *cujus hic nepos a Livio dicitur*, sed errore, ut puto, codicum. Nam ego filium credo, idque ea potissimum de causa, quod post quinquagesimum ab hoc annum nepos decemviri Appius Claudius ad finem libri sexti c. 40. nominatur. Præterea primus Appius non ejus proavus erat, siquidem ipse nepos decemviri fuit, sed potius abavus. Certe temporum ratio non convenit, ut et hic nepos fuerit decemviri, et item ille, qui libro sexto adversus tribunos habet concionem. Ipse etiam Livius A. U. C. CCCXXXI. decemviri filium vocat hunc

Appinm iv. 36. Est et ejus mentio ab initio libri seq. c. 2. *Glar.* Hoc loco nihil eram dicturus, nisi me ad hanc orationem suscipiendam Glareanus impulsisset, qui inquit, legendum esse, *Ap. Claudius filius ejus, qui decemvir.* Movetur autem Glareanus, quod 'proavum' suum hic memoret Ap. Claudium illum, qui primus ex Sabinis venit, quem 'abavum' fuisset dicturus, sic hic vere nepos decemviri fuisset. Errat autem, quia non intelligit 'proavum' sæpe improprie poni, et Ciceronem, ad Ap. Pulchrum cum scriberet, Ap. Claudium Cæcum pro-

avum ejus vocasse ad Fam. III. 11. qui ne atavus quidem proprie dici posset. Quoniam autem is multos alios Livii locos in his Claudiis male habere putat, et sine ratione, ut uno loco occurrat omnibus, Claudiornum gentem hic usque ad Ap. Claudium Cæcum exponam. ['Glareanus de proprietate linguæ recte judicavit: quod si auctor improprie locutus est, nihil ad Glareanum. Sed vide hic ingenium Sigonii: qui quum majorem hujus genealogiæ partem ex Glareano habuerit, gratiam scilicet rependit convitiis.']

Actius Clansus,
qui post Ap. Claudius, ex Sabinis venit: auctor intercessionis
per tribunos plebis: consul a. CCLIX.

Ap. Claudius Sabinus consul a.
CCLXXXI.

C. Claudius Sabinus Ap. F. decemviri patruus, consul an.
CCXCII.

Ap. Claudius Ap. F. Ap. N. Crassus decemvir ann. CCCI. CCCII. CCCIII. mortuus.

Ap. Claudius Crassus tribunus mil. CCCXXX. idemque decemviri filius et juvenis a Livio dicitur iv. 36.

Ap. Claudius Crassus Sabinus Regillensis trib. mil. CCLII. dictator a. CCCXCIII. Idem a Livio iv. 48. dicitur a. CCCXXXIX. minimus natu ex Patrum concilio et decemviri nepos. Itemque in ann. CCLII. et CCLXXXVII.

P. Claudius Crassus, de quo nihil accepimus.

C. Claudius Regillensis dictator a. CDXVIII.

P. Claudius P. F. Crassus consul a. CDVI.

Ap. Claudius C. F. Ap. N. Cæcus censor an. CDXLII. consul an. CDXLVI. CDLVI.

Ap. Claudius C. F. Ap. N. Caudex consul a. CDLXXXVI. Cæci frater. Gellius xvii. 21.

Sigon. Incertus hæreo, utrius, Glareani an Sigonii, sententiam probem. Quamvis enim contententi Sigonio libenter concedam, 'avus,' proavus,' ac similiter 'nepos,' 'pronepos' non semper strictè apud historicos accipi, sed iis vocabulis in genere nonnumquam majores ac posteros indicari, non displiceret tamen Glareani conjectura, si codicis auctoritas accederet. Ad id enim permoverent verba 'minimus natu ex Patrum concilio,' si constaret, ea non ita acci-

pienda esse, quasi Livius vellet, Ap. hunc Claudium omnium senatorum natu minimum fuisse, sed definite eorum senatorum, quos tribuni militares in 'concilia privata' evocarent. Eo autem tantum 'principes senatus' evocatos fuisse, supra dixerat: 'Nec tribuni militum nunc in senatu, nunc in conciliis privatis principum cogendis, viam consilii inveniebant.' Per 'principes' autem 'senatus' indicantur summis honoribus functi, et ita auctoritate, rerum

gestarum amplitudine, et dignitate reliquis senatoribus præcellentes. Hinc sequeretur, intelligi Ap. Claudium, quem Livius c. 35. tribunatum militarem gessisse narrat, et c. 36. 'inpigrum juvenem' vocat, quo eodem 'juvenis' adpellatione etiam adficitur § 10. hujus cap. id est octavo anno post gestum tribunatum. Juventas autem vulgo finiebatur anno ætatis xlv. Obstabat etiam non nihil Sigonii sententiæ, quod vix senator esse posse videatur filius ejus, qui ipse octavo anno ante adhuc 'juvenis' vocatur. Præterea illud etiam, ipsum hunc Ap. Claudium, licet minimum natu ex Patrum concilio, tamen, quum tam promptæ ac maturæ indolis experimentum edidisset, ad honores summos non promotum fuisse, nisi demum tertio decimo anno postea. Contra Sigonii sententiam probant verba Livii hoc cap. 'Misso senatu,' quæ docent, Ap. Claudium non in privato concilio, sed in senatu, vetus ac familiare proavi consilium subgessisse, adeoque non minimum natu 'inter principes senatorum,' sed 'inter senatores' fuisse. Arbitrium itaque hujus rei sit penes lectorem. Ceterum tum Ap. Claudius Voss. 1. Gaertn. Lov. 1. 2. et Leid. 2. Vide ad Epit. Liv. lib. xlviii. prope fin. Tum cum Ap. Claudius, utraque lectione juncta, Hav. tunc Ap. Claudius Lipsiens. et inpressi ante Aldum, quorum plerique insuper distinguunt *viam consilii inveniebant.* Tunc Ap. Claudius. Paulo post *legionibus scribendis* Lov. 1. Vide ad vi. 39. § 7. *Licibus scribendis* Flor. sed litera c altera manu mutata est in g. *Legibus inscribendis* Lov. 5.

Minimum natu ex Patrum consilio Ita primus edidit Aldus. Tempore priores præferunt *ex Patrum concilio*; quam lectionem servarunt etiam Lov. 2. 4. Port. Gaertn. et Hav. *ex Patrum consilio* more solito habet Lipsiens.

In reliquis *concilio* fuisse videtur; idque præstare puto non tantum ob illa quæ supra dicta sunt ad § 4. verum etiam quod 'consilium' pro senatu quidem dicatur, sed 'consilium Patrum' vel 'senatorum,' pro ipsis senatoribus, alibi me legere non meminerim. At 'concilium senatus' est apud Silium xiii. 306. 'Matronæ puerique ruunt, mæstumque senatus Concilium.' Utrum autem hic intelligendi sint senatorum principes, an vero senatores in genere, dubium esse dixi ad verba præc. Ceterum vox *natu* deficit male in Lov. 3. Supra iii. 35. 'Comitiorum illi habendorum, quando minimus natu sit, munus consensu injungunt.'

§ 6 *Proavum enim suum Ap. Claudium ostendisse Patribus viam unam*] Voces enim et *Patribus*, quæ a prioribus excusis exsularant, primus Aldus recepit. Easdem etiam agnoscunt omnes scripti mei. *Proavumque enim suum* est in Lov. 4. Paulo ante *ferre*, pro *adferre*, habet Leid. 2. et Lov. 1.

§ 7 *Quam majestatis memor adhibetur oratio*] *Majestatis* Leid. 1. quomodo alibi sæpe culpa librariorum, vel corrupta temporum orthographia, vel prava verba præeuntium pronunciatione in Mss. exaratum occurrit. Ea autem scriptura caussa exstitit, cur alii deinceps ulterius corrumperent, et scripserint *magistratus*, quem admodum præferunt Voss. 2. Harl. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. et fragm. Hav. Præterea adhibebatur Voss. 1. a m. pr. et Lipsiens.

§ 8 *Pro fortuna illis animos esse: ubi videant collegas*] *Pro fortuna vel animos esse* Port. *Pro fortuna animos illis esse* Hav. *Per fortunam illis animos esse* Lov. 4. et 5. Tum ubi vidcat Lov. 5. ubi videantur Hav. Mox in eo relictum, pro in ea rel. Gaertn.

§ 9 *Haud gravate adclinaturos se ad causam senatus*] *Gravare* Harl. 2. Dein *declinaturos* Lov. 2. et Gaertn.

*inclinatu*ros Lov. 4. Sed duplici lectione juncta *adinclinatu*ros Lov. 5. Harl. 2. et Port. a m. sec.

Per quam universo ordini cum primoribus se Patrum concilient] *Lego cum universo ordini tum primoribus se Patrum.* T. Faber. Fabri conjectura a nullo codice probatur: quare vulgatum servo. Donjatus etiam Fabri emendationem non omnino necessariam judicat; sed vulgatam lectionem hoc modo exponit, 'accessuros ad partes senatorum, quas' si 'amplexi' fuerint, agentes 'cum primoribus senatorum possint totius senatus favorem sibi comparare.' Verum unde ita supplendi licentiam sibi datam esse probabit? Suadebat Ap. Claudius, ut principes senatus tribunos prensarent, quos tanto facilius se ad causam senatus adclinatu

ominatu

rent, facili lapsu: *perliceret* fragm. Hav. *ad interc. tribunorum perlicerent*, addita voce ex præcedenti, Lov. 1. Paulo ante *collegiis tribunorum*, pro *collegio trib.* Lov. 5.

§ 11 *Misso senatu prehensantur a principibus tribuni*] Vet. lib. *prensantur.* Sigon. Ita et omnes mei, nisi quod *pensantur* sit in Lov. 1. a m. pr. et in Gaertn. Vide Sigonium ad III. 35. § 2. c. 47. § 2. IV. 6. § 9. c. 58. § 13. c. 60. § 1. et v. 30. § 4. Vide etiam Rhenan. ad II. 61. § 6. et quæ notantur ad I. 47. § 7. III. 58. § 1. et ad XXVIII. 30. § 6. Similiter passim nunc *prendere*, pro *prehendere*, præferunt scripti. Vide ad II. 29. § 4. Hinc *ab principibus* Leid. 1. Port. et fragm. Hav. Neque aliter voluit librarius Harl. 1. qui tamen aberrante calamo scripsit *ad principibus.* *Ab principibus* servant etiam omnes editi usque ad Modium, a quo procurata ed. Francofurt. a *principibus* prima a. 1588. vulgavit: quare alterum revocavi. Denique Oxon. L. 1. teste Hearnio, et Lipsiens. non agnoscunt vocem *tribuni.* At *tribunis* a m. pr. fuerat in Flor. sed ultima litera postea est erasa.

Suadendo, monendo, pollicendoque] Media vox abest a Voss. 2. Leid. 1. Lov. 3. 5. Port. Lipsiens. et fragm. Hav. Deinde *publicendoque* præfert Leid. 1. *pellicendoque* Lov. 3.

Gratum id singulis privatim, gratum universo senatui fore] *Gratum* Hav. *gratum a singulis* Voss. 1. Lov. 1. et Leid. 2. Tum *privatum* Lov. 4. et 5. Mox *gratum universo fore*, ommissa voce *senatui*, Voss. 2. *gratum universo senatu fore* Leid. 1. Vide ad XXIV. 19. § 6.

Sex ad intercessionem comparavere] *Se ad interc. comp.* Lov. 4. 5. et Harl. 2. Quasi sensus esset, tribunos, a principibus prensatos, eorum persuasionibus, adhortationibus ac promissis victos, se parasse, ut legi a collegis promulgatæ intercedant. Simi-

liter 'comparare se ad iter' l. xxviii. c. 33. 'Ad iter se comparare in diem posterum jubet.' Sed reliqui codd. vulgatum probant, unde etiam optimus sensus efficitur, principes fuisse, qui tribunos sex ad intercessionem comparaverunt. Neque obtendi debet, magis convenire, ut verbum *comparavere* referatur ad eos, de quibus proxime locutus erat, nempe 'tribunos,' quam ad remotiores 'principes;' quia, si Livii is sensus esset, potius dixisset *comparati sunt*. Id, inquam, lectioni Harl. 2. defendendæ merito obtendi nequit, quum potius in eo figura Livio usitata agnosci debeat, ut recte observavit Jac. Gronovius ad Liv. i. 46. § 9. Quin forte inde potius librarius receptam scripturam mutandi ansam adripuisse videtur, quod stili Liviani indolem ignorarit. Nisi potius dicendum sit, ultimam literam τὸν sex interceptam esse obductum adfinitatem a prima vocis seq. Tanta enim inter literas X. et A. similitudo est, ut sæpe in scriptis commutantur. Vide ad xl. 59. § 8. Ceterum *comparuere* male Leid. 2.

§ 12 *Posteroque die, quum ex composito relatum ad senatum esset de seditione*] *Postero quoque die* Lov. 1. Voss. 1. et Leid. 2. Vide ad v. 27. § 1. *Postero die* Harl. 2. Lov. 5. Gaertn. Hearnii Oxon. B. et edd. ante Aldum. Tum vox *die* deficit in Port. a m. pr. Deinde *quum exposito relatum* Harl. 1. *Ex composito*, id est, quemadmodum convenerat inter senatores et sex tribunos ad intercedendum comparatos. Vide ad i. 9. § 10. Denique *relatum ad senatum deesset*, omisa voce *seditione*, Harl. 2. Videtur librarius scribere voluisse *ad senatum de seditione esset*.

Quam Macilius Metiliusque largitione pessimi exempli concitent] Debet esse *larg. pess. ex. concirent*. Rhen. Membranæ Fuldenses *concirent*, longe indubie melius. Modius. Si Modius alias edd. consulisset, omnes eas con-

cirent præferre deprehendisset, præter Parm. 1480. in qua *concirent*, et Aldinam, in qua *concirent* editur, sed culpa operarum, quum inter errata *concirent* legendum esse monetur, et Paris. 1573. quæ male *concitent* exhibet, sine dubio etiam typographorum aberratione, quum insecuta postea Francofurtana 1578. *concirent* restituerit. Et ita est in omnibus scriptis, nisi quod Oxon. N. teste Hearnio, utramque lectionem *concitent* et *concirent* exhibeat, et *concitent* legatur in Lipsiens. Lov. 2. 4. 5. et fragm. Hav. *concitaret* in Lov. 3. et *concitarent* in Voss. 2. quomodo alibi etiam peccari solet. Vide ad ix. 37. § 1. De locutione 'concire seditionem' vide ad xli. 8. § 4. Insuper vox *Macilius* deest in Voss. 2. Lov. 3. et fragm. Hav. eorum primus etiam et secundus non agnoscunt voculam *que*. Sed *Metilius Metiliusque* præferunt Leid. 2. et Port. *Metilius Meliusque* Harl. 2. *Metilius Messiusque* Gaertn. Hav. et Lov. 2. ac 4. *Metilius Mesiusque* Lov. 5. *Metilius Meciliusque* Lipsiens.

§ 13 *Eæ orationes u primoribus Patrum habitæ sunt*] Præterquam quod plerique codd. vel *hæ*, vel *hec*, vel *hee* orationes præferant, insuper et orationes est in Voss. 2. Lov. 3. et quibusdam excensis antiquioribus: orationes, omisa vocula præcedente, in Lov. 2. 4. Tum *ab prim. Patr. sunt habitæ* Hav.

Quisque jam nec consilium sibi subpetere dicerent, nec se ullam opem] *Quisquam* Harl. 2. *jam quisque* Lov. 5. Deinde *jam hæc* vel *hec consilium* aberrante manu scripserunt librarii Leid. 1. et Lov. 1. In quales codices incidisse plures alii videntur, qui manifestum mendum emendaturi dederunt *jam hoc cons.* quæ scriptura superest in Voss. 1. a m. pr. Voss. 2. Leid. 2. Lov. 3. 4. 5. Gaertn. et fragm. Hav. Similiter *jam h' consilium* dedit Lov. 2. neque et hic et mox, pro *nec*, est in Harl. 2. *jam nec*

consulum in Port. a m. sec. Tum $\tau\delta$ *ullum* exsulat ab Hav. Mox *præt. trib. aux.* sine præpositione in, Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Port. a m. pr. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. Sed eam interceptit ultima litera vocis præced. Vide ad x. 13. § 3.

In *eius potestatis fidem circumventam rempublicam, tamquam privatam inopem, confugere*] Antiqua lectio, *tamquam privatam inopem confugere*. Subintellige 'civem.' Rhen. In *cujus potestatis fidem* Leid. 2. *fide* Lov. 4. et Port. a m. sec. quorum codicum posterior ita verba seqq. exhibet: *circumvectum* (*circumvectam* fuerat a m. pr.) *Romanum populum, tamq. priv. in urbem confugere. Circumventum Romanum populum* præferunt quoque Lipsiens. et Hearnii Oxon. C. Sæpius librarii ex literis *R. P.* quæ notabant 'respublica,' fecerunt 'Romanus populus.' Vide ad ix. 26. § 8. *Tamquam privatam inopem* etiam omnes reliqui codd. præter Lov. 2. 3. et Gaertn. qui *privatam* exhibent: *privatum* similiter edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. *Effugere, pro confugere*, habet Flor.

§ 14 *Ipsis potestatique esse, non ad vexandum*] In *ipsis* male Lipsiens. Deinde *potestatique ad vex.* omissis duabus vocibus, Harl. 2. *esse* non adparet in Flor. Tum *plusque in tribunatu* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1.

§ 15 *Quum ex omnibus partibus curiæ tribuni adpellarentur*] *Partibus curiæ et tribuni* Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. et fragm. Hav. *partibus curiæ tribuni* Harl. 2. *partibus et tribuni* Gaertn. *partibus curiæ et tribuni* Port. Mox *tñ* (id est, *tamen*) *silentio facto* Hav. Vide ad Liv. xxii. 17. § 5.

Quam rogationem a collegis promulgatam] Forsan fuit *quoniam rogat.* Grut. Alibi *quam* et *quoniam* in Mss. confundi solent. Exempli vide ad ii. 40. § 2. etiam ad vii. 34. § 4. et alibi. Illic tamen $\tau\delta$ *quam* non est mutandum. Vide ad iii. 71. § 8. Deinde

quam rogatiosi est a collegis promulgata Leid. 1. *quam rogatio si est a collegis promulgata* Lov. 4. et 5. *quum rogatiosi et a collegis promulgata* Lov. 2. *quam rogatione si est a collegis promulgata* Harl. 2. *quam relatio si est a collegis promulgata* Lipsiens.

Dissolvendæ reipublicæ esse, ei se intercessuros] *Dissolvendo reip. esse* Lov. 2. et Gaertn. *dissolvendi reip. esse* Lipsiens. *dissolvendam reip. esse* Lov. 3. Tum *esse, eis intercessuros* Leid. 1. Lov. 2. 4. 5. Harl. 2. Lipsiens. Port. et Gaertn. *esse, eis se intercessuros* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1.

§ 16 *Proditores plebis commodorum ac servos consularium adpellantes*] *Proditores publicorum commodorum plebis* Lov. 4. a m. pr. in quo vox *publicorum* a m. altera expuncta est. *Commodorum plebis* etiam edd. principes. Aldus primus ordinem invertit; cui consentiunt reliqui scripti. Tum *consulatam* Port. *consularum* Leid. 1. *Præterea appellatis* Port. a m. pr. Paulo ante a *senatu* Voss. 2. Leid. 2. Lov. 1. 3. Gaertn. et excusi ante Aldum.

Aliaque truci oratione in collegas invec-ti actionem deposuere] Voces in *collegas* non comparent in Port. Lipsiens. et Hearnii Oxon. L. 1. et C. Tum *actione deposuere* Gaertn.

CAP. XLIX. § 1 *Duo bella insequens annus habuisset*] Video quosdam in Ms. volumine legisse *Ardua bella ins. a. hab.* Rhen. Vett. libri aliquot *Duo assidua bella.* Sigon. *Duo assidua bella ins. a. hab.* sola est scriptura Pal. secundi. Nam reliqui duo omittunt $\tau\delta$ *assidua.* Andreas edidit *Ardua bella ins. a. hab.* Campan. *Ardua duo bella assidua ins. a. hab.* Gebh. *Ardua bella* præferunt edd. vetustæ, quod in nullo meorum codicum inveni. *Duo bella* primus substituit Aldus, ejus lectionem firmantibus Flor. Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. Harl. 1. Port. Lipsiens. Gaertn. fragm. Hav. a m. pr. et Hearnii Oxon. L. 1. aliisque

codd. *Assidua bella* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *p. duo bella* Klockian. Soli minimæ auctoritatis Mss. Lov. 4. 5. Harl. 2. Hav. et Port. a m. sec. *Duo assidua bella.* Doujatius, in Ms. cod. apud Rhevanum esse *Duo ardua bella* notans, se admodum negligenter ejus adnotationes consuluisse ostendit: neque rationem habuit subjungendi, id nequaquam deterius sibi videri, quum ea lectio in nullo vel scripto vel excuso codice inveniatur. Mihi omnino *Duo assidua bella*, quam *Ardua*, vel *Duo ardua bella*, magis placet. *Assidua bella* autem, si ea lectio probatur, eodem sensu accipio, quo '*Assidui et anniversarii hostes ab Etruria fuere Veientes*' dixit Florus 1. 12. in princ. et ipse Liv. 11. 48. '*Veiens hostis assiduus magis, quam gravis.*' Diffiteri tamen nequeo, ipsam etiam vocem *assidua* mihi a mala m. additam videri. Id enim optimi codd. eam nescientes, clamant.

P. Cornelius Cossus, C. Valerius Potitus] *P. Cossus Corn.* Leid. 2. et Lov. 1. *A. Corn. Cossus* Harl. 2. Deinde *Valerii* prænomen omittitur in Hav. ejus vero loco est præfert Lov. 3. Tum *Pontius* Lov. 2. et Gaertn. *Poticus* Hav.

Quinctius Cincinnatus] Intercidit prænomen *Quinctii* culpa librarium; neque enim probare possum, id ipsum a Livio fuisse omissum, quum reliquorum tribunorum prænomena non prætermiserit. *Sigon.* Utrum prænomen *Quinctii* sponte a Livio omissum sit, an vero inertia librariorum interciderit, dubium puto; licet Pighius in Ann. ad a. cccxxxviii. p. 197. Sigonio consentiens, prius statuere videatur. Alibi sæpe, duobus pluribusve simul memoratis, unius prænomen omittitur. Supra hoc lib. c. 17. '*Legatos Quinctium Capitolinum et M. Fabium Vibulanum sequi se dictator jussit.*' VI. 40. '*Hoc portenti non fiat in urbe Romana, ut Sextium atque hunc C. Licinium*

consules videas.' VIII. 29. '*Consulibus L. Furio Camillo iterum, Junio Bruto Scævæ.*' c. 35. '*Haud minus periculo Q. Fabii, quam supplicio miserabili adolescentis Manlii.*' XXII. 32. '*M. Atilius Fabiano, Geminus Servilius Minuciano exercitu accepto, Fabii artibus bellum gesserunt.*' c. 39. '*Cn. Servilius atque Atilius proximi consules.*' c. 40. '*Consulum anni prioris M. Atilium, ætatem excusantem, Romam miserunt; Geminum Servilium in minoribus castris,*' &c. XXIV. 12. '*Profecti, P. Cornelius ad exercitum, Otacilius qui maritimæ oræ præesset.*' XXVI. 5. '*Ap. Claudius Campanis, Fulvius Hannibali est obpositus.*' c. 28. '*Qui in exercitu M. Claudii, M. Valerii, Fulviique fuissent.*' XXXIII. 25. '*Acilius Glabrio, C. Lælius eos ludos fecerunt:*' et paullo ante eodem cap. '*Ædilibus curulibus Cornelio Scipione et Cn. Manlio Vulso:*' ita enim primæ aliæque eam secutæ edd. XXXVII. 51. '*Quale patrum memoria inter L. Metellum et Postumium Albinum fuerat.*' XLI. 6. '*Tribuni plebis Licinius Nerva et C. Papirius Turdus.*' c. 15. '*Pisæ Cn. Cornelio, Ligures Petillio obvenerunt.*' XLIII. 2. '*Citerioris Hispaniæ populi M. Catonem et Scipionem; ulterioris L. Paullum et Gallum Sulpicium patronos sumserunt.*' XLV. 40. '*Filii duo Maximus et P. Scipio.*' Plerisque horum locorum viri docti, alterum prænomen spoliandum non esse, quum alter eodem ornetur, existimantes, partim ex codd. scriptis, sed plerumque ex ingenio ac conjectura, supplerunt, quod librariorum culpa excidisse putabant. Si itaque prænomen et hoc loco culpa librariorum deesse censeatur, ut id etiam ex conjectura restituere tentemus, sciendum est, L. Quinctii Cincinnati memorari quatuor filios: Kæsonem, qui capitis accusatus, quum primus vades publicos dedisset, exsilii causa

solum vertit, vide Livium III. 11. 12. et 13. et præter Kæsonem tres liberos, quorum nemo Kæsoni cedebat magnitudine animi, c. 19. qui etiam patrem, quum dictator creatus esset, obviam egressi exceperunt, ibid. c. 26. Eorum unus fuit L. Quinctius Cincionati filius, tribunus militum hoc lib. c. 16. iterum c. 35. et tertium c. 44. alter T. Quinctius, L. F. Cincinnatus, cui et Penno cognomen additur, consul c. 26. et iterum c. 30. tribunus militum autem c. 31. Tertius is esse putatur, qui hic memoratur. Eum autem vel *Caii* vel *Quinti* prænomen habuisse conjicio: utrumque enim non tantum in gente Quinctia, verum etiam in ejus familia Cincinnatorum occurrit. 'C. Quinctius Cincinnatus' tribunus consularis memoratur VI. 32. quem Pighius ad a. CCCLXXVII. T. F. L. N. esse existimat. 'Q. Quinctius Cincinnatus' tribunus consularis h. lib. c. 61. qui Pighio ad a. CCCXLVIII. L. F. L. N. vocatur: et alius 'Q. Quinctius Cincinnatus' similiter tribunus militaris VI. 36. eum autem Pighius ad a. CCCLXXXII. Q. F. appellat. Jam vero si prius prænomen restituendum videatur, minima mutatione legi posset *Caii Valerius Potitus, Quinctius Cincinnatus*. Vide ad cap. præc. § 1. Sin alterum excidisse existimetur, id a voce *Quinctius* interceptum erit, quemadmodum etiam factum IV. 61. § 1. Ita prænomen 'Marcus' ante nomen 'Manlius' excidit XI. 34. § 1. Quin et hoc loco Q. *Cincinnatus* legunt Lov. 5. et edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. Immo Q. *Quintius Cincinnatus* Flor. optimum exhibere, ejus excerpta docent. Ita igitur edendum duxi.

M. Fabius Vibulanus] Addendum iterum. Nam tribunus antea fuit, A. U. C. CCCXXII. *Glar. N. Fabius* ex tabulis Capitolinis legendum est. *Sigon.* Marcus vel *M. Fabius* omnes mei constanter; quod idem etiam de

snis monuit Hearne. *Numerii* vero prænomen ipsi tribuendum esse, constat quidem, ut Sigonius ad hunc locum monuit, ex Fastis Capitol. sed non ex hoc anno; ejus enim duo tantum priores tribuni in fragmentis illorum Fastorum supersunt, Fabius vero cum Quinctio interciderunt; sed, ut Sigonius in comment. ad Fastos ad a. CCCXXXVIII. aperte scribit, ex ejus secundo tribunatu, quem octo annis postea gessit. Vide hoc lib. ad c. 58. § 6. et quæ ibi notantur. Præterea Fabii hujus prænomen *Numerium* fuisse, non obscure ex lectione veterum edd. constat, quæ ante Moguntinam præferunt *Gn.* vel *Cn.* vel *C. Martius et M. Fabius*. Ceterum indoctis librariis minus notum hoc prænomen, quod unica litera *N.* olim scriptum fuit, proclivi errore in *M.* mutari potuit, quomodo primi Moguntini ediderunt. Et ita quidam codd. peccarunt hoc lib. c. 57. § 12. aliisque locis. Alibi vero pro eo subposuerunt prænomen *Cn.* Vide ad XI. 28. § 5. Error autem a Moguntinis commissus novi erroris Glareano causa existit, atque effecit, ut Fabio iterum addendum crediderit. Verum, recepta Sigonii emendatione, non jam erit ille Fabius, qui tribunus militum memoratur c. 25. sed qui consulatum gessisse dicitur c. 43. adeoque vox iterum addi nequit. Quin etiam, licet idem fuisset, tamen eam non necessariam putassem. Vide ad II. 16. § 7. Præterea *Jubulanus* Leid. 2. Lov. 4. 5. et Hav. *Jubulanus* Lov. 2. Harl. 2. et Lipsiens. *Mugilanus* Gaertn. Vide ad III. 35. § 11. Mox *fuerunt*, pro *fuere*, Harl. 1. *fuere* Leid. 1. *fuere* Lov. 4. et vetustæ edd. ante Aldum, qui *fuere* vulgavit, concinentibus reliquis exaratis.

§ 2 *Ni Veiens bellum religio principum distulisset*] *Nisi* edd. principes usque ad Aldum, qui ejus loco *ni* recepit. Neque aliter codd. mei, nisi quod præferat Hav. in Lipsiens. in

contextu, pro quo a m. sec. in margine emendatur nisi. Vide ad xxiii. 1. § 8. Præterea depulisset Hav. et Hearnii Oxon. B. Simili errore 'distuli' et 'dispuli' confunduntur hoc lib. c. 33. § 10.

Super ripas effusus, maxime ruinis villarum vastavit] *Effusus maxime ruinis* Hav. *effusus maximis ruinis* Gaertn. *effusus maxime villis villarum* Harl. 2. Vocem villarum non agnoscit Voss. 2.

§ 3 *Triennio ante accepta cludes*] *Trienni* Harl. 1. *triennium ante* Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. *trirenium ante* Lipsiens.

Volanis, suæ gentis populo] Quod docui ante de 'Lavicis' ad ii. 39. § 4. idem dico de 'Volis.' Nam modo *Bolas*, modo *Volus*, apud auctorem hunc ceterosque scribi invenio. Virgilius illud præterea affert, quod singulari numero hoc nomen prodidit, cum dixit Æn. vi. 776. 'Coramque Bolamque.' Fuerunt autem oppida duo, non admodum, ut videtur, inter se distantia, 'Bolæ' et 'Bovillæ,' quibus in nominandis mirum in modum depravati Græcorum libri sunt, ut Dionysii et Plutarchi. Uterque enim eorum, ille l. viii. p. 493. 494. et 495. hic in Vit. Coriol. p. 227. in bello Coriolani explicando duo ab eo oppida Latinorum eversa scribit, quorum prius Βωλανῶν πόλιν, alterum Βώλας vocant, non longe a Lavicis, qui et ipsi capti ab eo sunt. Est autem mendum in voce Βώλας pro Βολλάς: siquidem Stephanus ait, Βολλάι oppidum Latinorum. Gentile nomen est Βολλάνδος, ut tradit Dionys. Rom. Antiq. l. viii. Quod ipsum in eo libro non est, nisi Βολλάας, pro Βώλας, legamus. Idem mendum est etiam l. v. p. 326. ubi populos nominat Latinos, qui in populum Romanum conjuraverant: inquit enim Ἀρικινῶν, Βοιαλανῶν, pro Βοϊλλανῶν. Quod ex Floro intelligi potest, qui in ejus belli

expositione i. 11. ait, 'De Bovillis etiam triumphatum.' Eandem vicinitatem agnoscit etiam Cicero pro Plancio c. 9. cum ait, 'Lavicana aut Bovillana vicinitas.' De 'Bola' autem sic Stephan. Βῶλα πόλις Ἰταλίας τὸ ἐθνικόν, Βωλανός. Sigon. Nolanis Voss. 2. Lov. 2. 3. Port. Gaertn. Hav. et Hearnii Oxon. N. in quorum plerisque ita etiam hoc cap. peccatur. *Novanis* Lipsiens. *Volantus* Harl. 2. Cluverius Ital. Antiq. ii. 16. p. 782. censet, Livium scripsisse *Bolanos*; sed posterioris ævi exscriptores grammaticos pro litera B. supposuisse confinem literam V. Male enim Cellarius Geogr. Antiq. ii. 9. p. 496. dubitare Cluverium putat, num ipse Livius *Volas* per V scripserit, an permutatio elementi ab exscribentibus sit grammaticis. Subjungit autem, quoniam Livius illo cap. sexies *Volas* aut *Volanos* scripserit, eripere eum vel constantia sua dubitationem. Contra addit Cluverius suæ sententiæ eam rationem, quod Plinius Hist. Nat. iii. 5. inter reliqua vocabula, quæ a B litera incipiunt, etiam memoraverit populum *Bolanos*. Cui accedit ita et scriptum reperiri vi. 2. § 14. Eandem itaque orthographiam etiam hic restituendam putavi.

§ 4 *Excursiones inde in confinem agrum Lavicanum factæ erant*] Verbum *erant* sententiam lutulat potius, quam illuminat. Grut. Τὸ *erant*, quod Grutero displicebat, superest quidem in omnibus scriptis, at exsulat ab edd. ante Aldum. Nam video tamen causam, cur ea vox sententiam potius lutulare, quam illuminare, dici possit. Præterea *excursiones* Leid. 1. Tum *deinde* Harl. 2. Sed *inde* est a Bolanis, ex urbe Bolis. Alibi voculæ illæ in scriptis commutantur. Vide ad xxxvi. 24. § 10. Hinc *et confinem agrum* Hav. *in agrum confinem* Harl. 2. Mox *novisque coloniis* idem Harl. 2. Male. Innuuntur

novi coloni, quos mille et quingentos ab urbe Lavicos missos esse, Livius narravit c. 47. Denique *inlatum bellum* alio vocabulorum ordine Leid. 2. et Lov. 1.

§ 5 *Quam noxum quum se consensu omnium Æquorum defensuros sperassent*] Videre est, et tutemet forsitan altius rimatus mecum sentias, ut non inepte facturus sit aliquis, qui pro consensu, quæ dictio inolevit, *contemptu* malit legere. Sabell. in Observ. p. 188. Lectio edita sana est, et notat, Bolanos sperasse, se excursiones in agrum Lavicanum impune habituros, quod omnes Æqui factum suum probaturi essent. Non video quo sensu Sabellianus *contemptu*, pro *consensu*, restitutum malit. Præterea vocula *quam* deficit in Hav. Tum *consensu omni Æquorum* est in Leid. 2. Vide ad v. 9. § 6. Tandem *defensuros superassent* Lipsiens. Vide ad vi. 2. § 12.

Deserti ab suis, ne memorabili quidem bello] *Deferri ab suis* Harl. 2. *deserti a suis* Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 3. et Gaetrn. Tum *nec memorabili quidem* Leid. 2. et Voss. 1. a m. pr. Vide ad i. 10. § 3. *nemo morali quidem bello* Flor. a m. pr. quod deinde emendatum *ne morali quidem*. Mox alio ordine *pugnam unam* Hav.

Et oppidum et fines amisere] Prins et deest in Leid. 2. Lov. 1. et editis ante Aldum; cum quo eam particulam addente stant omnes reliqui mei. *Oppidum in fines* se in cod. sno invenisse notavit Klockins.

§ 6 *Tentatum ab L. Sextio tribuno plebis, ut rogationem ferret*] *Ab L. Dexio* Voss. uterque Leid. 1. Lov. 1. 3. 4. 5. Harl. 1. Lipsiens. et Port. *ab L. Q. Dexio* Klockian. *ab L. Desio* Harl. 2. *a L. Decio* Gaetrn. *ab L. Decio* Leid. 2. Lov. 2. Hearnii Oxon. N. et editi ante Aldum. Sed eam lectionem mendosam pronunciat Pighius in Annal. ad a. cccxxviii. p. 198. Infra hoc cap. etiam 'Sextius tribu-

nus plebis' memoratur, sed anno sequenti: quare dignitas ei prorogata esse debuit: prorogationis tamen nulla mentio fit. Vide quæ eo loco notantur. Præterea vocula *ut deest* in fragm. Hav. a m. pr. Eadem autem cum duabus seqq. exsulant a Port. sed manu altera ad marginem deinde adscriptæ sunt. *Legationem*, pro *rogationem*, præfert Gaetrn. Mox *quo Volis*, pro *qua V.* id est 'ut V.' Hav. sed reliquis adversantibus. *Nolis* habent Voss. 2. Lov. 2. 3. Harl. 2. Port. Gaetrn. et fragm. Hav. a m. pr. Vide hoc cap. ad § 3.

Nisi ex auctoritate senatus passuros se perferri ostenderunt] *Nisi auctoritate* impressi vetustiores, ommissa vocula *ex*, quam tamen habent omnes scripti, et primum inveni in Medioli. ed. 1505. tum in Aldina, eamque secutis plerisque recentioribus. *Nisi ex auctoritate plebis senatus passuros* Leid. 2. et Lov. 1. a m. pr. voce *perperam* interposita. Hinc *se ferri* Voss. 2. et Lov. 3. *se proferri* Harl. 2. Vide ad v. 4. § 12. *sæpe ferri* Leid. 1. et Lov. 4. ac 5. *sæpe fieri* Gaetrn. Lov. 2. et Lipsiens. Alibi etiam *fieri* et *ferri* commutantur. Vide ad v. 54. § 6.

§ 7 *Volis insequente anno receptis Æqui, coloniæque eo deducta, novis viribus oppidum firmarunt*] Vox Æqui non suum videtur tenere locum, si plerisque Mss. libris credimus, verum hoc ordine legenda: *Volis ins. anno rec. coloniæque eo ded. Æqui novis, &c.* Sigon. Eundem, quem Sigonius in plerisque suis, ordinem verborum tantum inveni in Harl. 2. et Hav. qui passim ejus codici interpolato concinere solent. Reliqui omnes trajectioni vocabulorum advenantur. Pighius in Annal. ad a. cccxxxix. p. 198. τῶν *que* deleta, legit *colonia eo deducta*. Et ita etiam Ant. Perizonius in margine Livii conjecerat. Sed particulam illam ἀπλῆ omnes mei tuerentur. Et sane recepta distinc-

tionem, quam in contextum admisi, in vulgata scriptura nihil superesse putato, quod offendere possit. *Nolis*, pro *Folis*, habent Voss. 2. Lov. 2. 3. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. et Hav. Vide hoc cap. ad § 3. Hinc *sequenti anno* Harl. 2. Port. Hav. et fragm. Hav. a m. sec. *insequenti anno* Lov. 4. et 5. *Tum receptis Æquis* Voss. 1. *receptis armis Æquis* Leid. 2. *receptis annis Æquis* Lov. 1. a m. pr. sed *annis* postea inductum est. Hinc *coloniaque eo ducta* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *Tandem firmaverunt* Voss. uterque, Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. 4. Lipsiens. Port. Hav. et fragm. Hav.

Romæ consulari potestate Cn. Cornelio Cosso, L. Valerio Potito] *Vox Romæ* deficit in Hav. Deinde *cū cō Cosso* Lov. 2. *cons.* *Cornelio Cosso* Lipsiens. *consule Cornelio Cosso* Gaertn. *M. Cornelio Cosso* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 5. et Hearnii Oxon. N. *P. Cornelio Cosso* Lov. 4. Port. Hav. et Hearnii B. ac C. Denique *Potito* Voss. 2. Leid. 1. Port. Gaertn. Lov. 3. 5. Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr. *Potitio* Harl. 2. et Hav.

Q. *Fabio Vibulano iterum*] Inter tribunos militum consulari potestate hunc antea non invenies, sed consullem a. cccxxxii. atque inde fortassis error. *Glar. qm. Fabio* Hav. quasi voluisset *L. Valerio Potito quintum, Fabio Vibulano iterum. M. Fabio* fragm. Hav. a m. sec. et apud Hearnium Oxon. B. contra fidem reliquorum codd. et marmorum Capitolinorum. Tum *Jubilano* Leid. 2. Lov. 4. 5. et Hav. *Jubulano* Lov. 2. Harl. 2. et Lipsiens. *Vibulano* Gaertn. Vide ad III. 35. § 11. *Vox* autem *iterum* in Mss. constanter superest, nisi quod desit in uno Lov. 2. et errore scribæ item legatur in Gaertn. Vide ad Epit. Liv. lib. xiv. Ejus primus quidem tribunatus hodie in Livio non exstat; sed hoc lib. c. 47. § 8. excidisse viri docti monuerunt: ubi vide quæ notantur.

M. Postumio Regillensi] Capitolina monumenta una cum veteribus libris *P. Postumio* edunt. *Sigon.* Nescio, quos veteres libros Sigonius vocet. Certe omnes scripti mei et, quos vidi, excusi uno ore servant *M. Postumio*: quod librariorum errore factum esse existimat Pighius in *Anal.* ad a. cccxxxix. p. 198. et *M. Postumio* habent editi ante Aldum, qui *rd* et expunxit. Id autem etiam ab omnibus editis exsulat. Tum *Regillensi* Flor. Leid. 1. Lov. 2. et Gaertn. unde transpositis literis *Religiensi* datum in Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 3. 4. 5. et Harl. 1. atque inde iterum litera extrita *Religensi* in Voss. 2. et Lipsiens. *Regillensi* habent vetustæ edd. Similiter variant scripti v. 16. § 1. vi. 22. § 5. c. 27. § 4. aliisque locis. Sed 'Regillensis' tum Postumiorum, tum Claudiorum, cognomen passim scribunt Fasti Capitolini.

§ 8 *Huic bellum adversus Æquos permissum est*] Hinc bellum Lov. 2. et Hav. passim obvio errore. Vide ad xxv. 40. § 2. Deinde *commissum* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. et apud Hearnium Oxon. N. quod pro alterius lectionis glossemate habeo. Liv. i. 6. 'Numitori Albana permissa re, Romulum Renumque cupido cepit urbis cendendæ.' Cic. pro Font. c. 14. 'Frangi igitur hominem videtis positum in vestra fide ac potestate: atque ita, ut commissus sit fidei, permissus potestati:' ad Q. Frat. ii. 9. 'Totum ei negotium permisi, meque in ejus potestate dixi fore.' Vide Ondenorp. ad Lucan. vii. 286. *Td est* non Gaertn.

Pravæ mentis homini, quantum victoria magis, quam bellum, ostendit] Vet. lib. *quam tum* divisim vocibus habent. *Sigon.* Pall. omnes *quam tamen.* Gebh. *Quam tum victoria* ab Sigonio est. Sed excerpta nostra et vet. edd. *quam tamen.* Poterat enim quis præsumere, audito aut lecto

pravæ mentis hominem fuisse, nihil quoque boni bello enim gessisse. Itaque erat ille quidem, inquit, moribus talis; non tamen id bello durante, sed jam parta victoria, nudavit: nam secundæ res acrius, quam dubiæ, hominum animos explorant. *J. F. Gron. Qua inde victoriam* Lov. 4. *quam inde victoria* Lov. 5. *quam non victoria* Harl. 2. a m. interpolatrice. Sed *quam tamen* servant reliqui, quibus usus sum, scripti, ut et Neapol. Latini, ac præcæ edd. pro quo, quum breviter *quam tū* scriptum fuisset, librarii codicum, quibus Sigonius usus est, facili errore *quam tū*, sive *quam tum*, dederunt. Vide ad Livii xxii. 17. § 5. *Quantum*, scholio Sigonii præscriptum, primum invenio in Froben. 1531. Ita *quam tum* et *quantum* commutantur ii. 9. § 8. iv. 13. § 11. vii. 9. § 8. et alibi. Similiter *quod tum* et *quantum* vi. 17. § 3. Ceterum quis credere poterit, Doujatium, qui ad hunc locum notavit, *quam*, non *tum*, ut Sigonius censebat, legendum esse, umquam ad notas Sigonii, quum eas legeret, animum advertisse? Et tamen oportuerat ut meminisset, se Livium interpretatione et notis inlustrare in usum serenissimi Delphini; cui si sedulo inservire voluisset, non modo ne tam latam negligentiam, sed etiam ne longe leviolem culpam committeret, antecessorum Parisiensium primicerius diligentius operam dare debuisset. *Quam tamen victoriam* præfert Leid. 1. et Hav. Verum præterquam quod τοῦ m finalis nota in codd. scriptis, et præsertim in Leid. 1. contra mentem Livii pro arbitrio librarii passim vel addi vel omitti soleat, id eo facilius hic evenisse censendum est, quod vox sequens ab eadem litera incipiat. Vide ad xl. 7. § 8. Denique *parvæ mentis* homini Leid. 2. literis perperam transpositis. Vide ad xxix. 37. § 16.

§ 9 *Ductoque ad Volus, quum levi-*

bus præliis] *Ductoque* Leid. 1. et Harl. 1. Tum ad *Nolas* Voss. 2. Lov. 2. 3. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. et Hav. Vide ad § 3. Hinc *levibus præliis* Leid. 1. *levibus plus* Voss. 2.

Postremo in oppidum irrupit] *Irrumpit* Voss. 1. et Leid. 1. *postremo oppidum irrupit* Harl. 2. Ita Livius xxvi. 5. ‘Minore conatu, quam condensam aciem irrupissent, in castra inrupturos.’ Auctor Epit. Liv. lib. xlix. ‘Quum neglectos ab una parte muros duo tribuni temere cum cohortibus irrupissent.’ Justin. ii. 11. ‘Sexcenti viri castra quingentorum milium inrumpunt.’ Et ita Silius, Livii imitator, alique poetæ sæpissime locuti sunt. Vide quæ notavi ad Silii ii. 378. et ad ix. 365. Vulgatum tamen, pro quo stant reliqui scripti, præfero, tum ob illorum codicum auctoritatem, tum quod melius consuetudini loquendi Livii convenire videatur, qui in regimine præpositionem, cum qua verbum componitur, repetere solet. Vide ad Præfat. § 11.

Et quum inter obpugnationem prædam militis fore edixisset] Legendum omnino *nam quum*. Est enim ætiologia horum verborum ‘ab hostibus in civem certamen vertit.’ Quare, o Livi! *Nam quum*. T. Faber. Particula *et* in omnibus meis sine varietate superest. Neque necesse puto, ut ei cum Fabro alteram *nam* substituamus. Illud *nam* enim jam in initio hujus § præcessit, ex quo deinde omnia hæc pendunt. Præterea *intra oppugnationem* est in Voss. 2. Vide infra ad v. 27. § 3. Tam *prædam milites fore* aberrans dedit scriba Gaertn. *prædam militibus fore* Hav. De quo errore dicam ad xxii. 8. § 7. *Prædam militum fore* Lov. 1. Voss. 1. et Leid. 2. Sed neque eo opus. Vide ad vii. 35. § 2. Deinde *fore dixisset* Leid. 2. et Lov. 1. Verum primam literam *e* intercepta ultima præced. vocis *fore*: quod alibi sæpe accidisse,

vidimus ad II. 44. § 6. *Fore eduxisset* Leid. 1. sollemni librariorum lapsu, qui passim verba 'edicere' et 'educere' commutarunt. Vide ad Liv. xxxix. 15. § 11.

§ 10 *Eam, magis adducor, ut credam iræ caussam exercitui fuisse*] Hearne monet *Eo magis* esse in marg. ed. principis Romanæ. Præterea adducere habent Voss. 2. et Lov. 3. Tum ut cedam Gaertn. Vide ad III. 21. § 2. Hinc *iram caussam* Harl. 1. Denique *fuisse exercitui* Hav. et Harl. 2. Paulo post τὸ *nova* non adparet in Leid. 2. Lov. 1. 4. 5. Præterea *minus præd. trib. p. fuerit* Harl. ut *tribuni plebis* dare voluisse errans scriba videatur. *Fuit, pro fuerit*, Lov. 4. Vide ad XL. 14. § 10. et mox ad § seq.

§ 11 *In Urbem revertit. Audita vox ejus*] J. F. Gronovius in priori ed. notarum monnit, distinctionem hoc modo mutandam esse: *postq. ab coll. arc. propter sed. trib. in Urbem revertit, audita vox ejus*. Et ita fere ab omnibus fuit interpunctum prioribus usque ad Gruterum, qui in postrema ed. majore distinctionem primus admisit. Quamvis autem in curis secundis ea Gronovii admonitio ommissa sit, illam nihilominus veram, et in contextum recipiendam esse judicavi; quod etiam ab Hearnio factum vidi, eumque secundo nupero editore Londinensi. Hinc *ejus* deficit in Hav. Paulo ante *Auxerit*, pro *Auxit*, Lov. 4. Vide ad § præc. Tum *a collegis* Voss. uterque, Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. 4. Lipsiens. Port. Gaertn. et Hav.

Qua Sextio tribuno plebis legem agrariam ferenti] Ita primus edidit Aldus. Vetustiores excusi dederant *qua M. Festo*, vel *qua M. Festio*. Vtrum ea lectio nata videtur ex altera paulatim depravata. Nam pro *Sextio* primo *Sestio*, et ita *Festio* scriptum fuit, quod recte jam damnavit Pighius in Annal. ad a. cccxxxix. p. 198. Neque etiam hæc scriptura in ullo cod.

obvia fuit. *Qua M. Sextio* præferunt Voss. 2. Lov. 3. et fragm. Hav. a m. sec. *qua M. Sexto* Gaertn. *quam Sextio* Voss. 1. Leid. 1. Port. a m. pr. Lipsiens. et Klockian. *quam Sexto* Leid. 2. *qua Sexto* Lov. 1. et 2. Reliqui Flor. Lov. 4. 5. Harl. ambo, Hav. fragm. Hav. a m. pr. et Port. a m. sec. Aldinam lectionem probant, quam etiam verioremi puto. Innuitur enim L. Sextius prioris anni tribunus, hoc cap. memoratus, cui dignitas etiam hoc anno prorogata fuit; quod inde colligendum videtur, quoniam prænomen omittitur. Id enim Livius tum fere solitus est facere, quum jam paullo antea ejusdem meminerit. Vox *plebis* deficit etiam in Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1.

Simul Volas quoque ut mitterentur coloni] Primam vocem neglexit librariorum Gaertn. Tum *Nolis* Harl. 2. *Nolas* Voss. 2. Lov. 2. 3. Lipsiens. Gaertn. et Hav. Vide hoc cap. ad § 3.

Dignos enim esse, qui armis cepissent, eorum urbem agrumque Volanum esse] Quid hoc? 'dignos esse Vol. agr. esse illorum?' Quare ne dubita quin legendum sit *dignum*, id est, æquum, ut infra et alibi passim. Sic Græce, ἄξιον γὰρ, εἶναι τούτων τὴν τῶν Βολάνων πόλιν, ὅπερ ἂν καὶ καθέλαινοντο. T. Faber. Conjecturam Fabri juvat hoc e II. 48. 'Verum esse habere eos' (agrum,) 'quorum sanguine ac sudore partus sit:' et *dignum* pro 'æquo,' 'justo,' I. 14. 'Eam rem minus ægre, quam dignum erat, tulisse Romanulum ferunt.' Nec tamen omnino necessaria videtur esse emendatio. Duk. Conjecturam Fabri firmant Harl. 2. Hav. et Port. a m. pr. Vtrum quum tantum in minoris auctoritatis codd. ea lectio supersit, et reliqui optimæ fidei stent a vulgata, eam etiam verioremi esse non dubito. Faber *dignum* hic accipit pro 'æquum.' At vellem, ut hanc τοῦ *dignus* significationem aliis exemplis firmasset.

Eo sensu 'verum' poni, vidimus ad II. 48. § 2. *dignum* autem nondum observavi. Locus hic duplici modo accipi posse videtur. Vel enim hoc modo construendum, 'urbem agrumque Bolanum esse dignos, esse eorum.' Et quidem 'urbem agrumque dignos esse' similiter dictum erit, quemadmodum XXI. 50. 'Rex regiaque classis una profecti.' XLIV. 19. 'Ptolemæum et Cleopatram Romam venturos:' ejusque generis plura alia, non modo apud Livium, verum etiam apud quoscumque scriptores obvia. Vel etiam Fabro fraudi fuit, quod non animadvertit, deesse pronomen demonstrativum, hoc modo: 'Illos, qui armis cepissent, dignos esse, urbem et agrum Volanum esse eorum,' sive ut urbs et ager Volanus sint eorum. Vide ad Livii XXIII. 15. § 4. Ceterum acceperint Port. Deinde Nolanum, Voss. 2. Lov. 2. 3. Harl. 2. Gaertn. et Hav. Vide hoc cap. ad § 3.

Malum quidem militibus meis, inquit, nisi quieverint] Mss. *si quieverint*. Lego *si qui iverint*. Klock. Tò *malum* inlustrant, quæ notavit J. F. Gronovius ad Senecæ de Ira I. 16. Tum militibus in eis, inquit Hav. militibus nostris, id est, nostris, Lov. 5. Deinde si acquieverint Hav. nisi acquieverint Harl. 2. quomodo Gebhardus hic ex omnibus Pall. legendum monuit hoc lib. ad c. 60. § 2. *si quieverint* Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. 1. 2. 3. Port. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. a m. sec. in quo a m. pr. fuerat *si quieverint*, id est, quieverunt. Certe si quieverunt præferunt Lov. 4. et 5. Sed recepta lectio unice vera est. 'Quiescere' enim obponitur τῶ (turbare), 'seditionem movere.' Videnda sunt quæ notantur ad XLV. 37. § 2. Mox quod auditum non conc. mugis, quod Pat. offendit mendose Harl. 2.

§ 12 *Et tribunus plebis, vir acer nec infacundus*] Prima et quarta vox de-

erant in edd. ante Aldum, cui eas addenti consentiunt omnes, quibus utor, codices scripti; nisi quod quarta quidem sit in Lipsiens. sed primæ loco idem præferat quam. Paullo post *agitando irritandoque* alio dictionum ordine Port. Sed *irritandoque* tantum, omisso *agitando*, Lov. 5. legit.

Sed causæ atque universo ordini, essent] Sed eis atque univ. ordini Lov. 4. causæ et univ. ordini Voss. 2. et Lov. 3. Tò essent vero deficit in Harl. 2.

Neminem ex collegio tribunorum militum] Tò neminem deficit in Lov. 5. Tum ex collegis præfert Gaertn. Male. Vide hoc lib. ad c. 17. § 9. Mox in disceptionem trahebat Port. a m. pr. in disceptatione trahebat Harl. 2. in discept. ita habebat Lov. 5.

§ 13 *Tum vero secundum tam sævum*] Cum vero Lov. 5. Hinc secū tū, pro secundum, Gaertn. Sed librarius non vidit, secundum hic poni pro 'post'; de quo vide ad XXIV. 10. § 11.

Sicut servis malum minantem militibus] Vide Dousam Plaut. Explan. I. 1. Klock. Vide hoc cap. ad § 11.

§ 14 *Qui sedem senectuti vestræ prospiciunt*] Senectui vestræ Leid. 2. senectuti nostræ Hav. Ita paullo ante dignior nobis pro dig. vobis, Voss. 2. Lov. 3. et Lipsiens. Vide ad XXXIV. 2. § 2. et mox ad § 16. Vox vestræ deficit in Gaertn. Tum prosiciunt Harl. 1. Paullo post superbos adversarios, sine copula que, fragm. Hav.

§ 15 *Incipite deinde mirari*] Vennstior antiqua lectio, Incipite demum mirari. Sigon. Sigonius demum. Male: particula deinde ponitur eleganter, ut significet, 'post talia.' Plinius pro omnibus in Paneg. c. 9. 'Ut vero ad te fortunæ tuæ nuncius venit, malebas quidem hoc esse, quod fueras; sed non erat liberum. An non obsequeris principi civis, legatus imperatori, filius patri? Ubi deinde disciplina? ubi mos a majoribus traditus?' J. F. Gron. Incipite demum

solus apud me Hav. *Incipite inde* Lov. 4. 5. et Harl. 2. Reliqui τὸ *deinde* timentur, quod recte Gronov. exposuit. Vide Torren. ad Valer. Max. III. 2. ex. 10. et VI. 8. ex. 5. Solent autem sæpe voces 'deinde' et 'demum' in membranis vetustis commutari. Vide ad XL. 22. § 1. Mox cum, pro cur, Lov. 3. Deinde suscipiunt, pro suscipiant, Lov. 4. et Port. incipient Klockian. Et paullo post quid aut a vobis, pro quid ut a v. Voss. 2. quid aut a vobis spernerent Lov. 3. qui ut a vobis sperent Lov. 4. quid ultra vobis sperent Lov. 5. quidve a vobis sperent Port. Ceterum huic oratione fere convenit illa hoc lib. c. 35. 'Desinerent ergo mirari, cur nemo de commodis plebis ageret,' &c.

Quam populi Romani propugnatoribus, datis] Quam pro pop. Rom. propugn. Lov. 4. Sed voces populi Romani, quæ in omnibus codd. scriptis exstant, tamen desunt in editis ante Aldum. Causa esse videtur, quod olim per compendium scriptum fuerit quam P. R. propugn. et literæ P. R. vel p. r. sive, ut erat in Ms. Klockii, pr. interceptæ sint a primis vocis seq. propugnatoribus.

§ 16 Quil id refert] Indicat tribunus, nullam plebeiorum principes utilitatem inde percipere, quod, tam sævo atque inhumano tribuni consularis ac patricii dicto audito, cives gemitu indignationem indicaverint. Locutionem aliis exemplis illustravit N. Heins. ad Nason. Epist. Heroid. VI. 137. quid id referet est in Lov. 1. Paulo ante voce hujusmodi audita Lov. 4. Sed hujus, scilicet Postumii tribuni consularis.

Jam si suffragium datur, hunc, qui malum vobis minatur] Nam si suffragium Lov. 2. et Lipsiens. quomodo sæpe variant codd. Vide ad IX. 17. § 5. Tum vocola si, in omnibus perstans m. exaratis, deficit in excusis prioribus. Sed a principio vocis seq. absorpta videtur. Primi Moguntini

ediderunt suffragium si datur, mox Aldus si suffragium datur: quo ordine est in scriptis. Hinc vobis malum minatur Leid. 2. Lipsiens. 1. Harl. 2. et Hav. Deinde nobis minatur Gaertn. Vide hoc cap. § 14.

Qui agros sedesque ut fortunæ stabilire volunt] Sedesque atque fortunæ Lov. 5. et Harl. 2. sedes atque fortunæ Hav. Tum stabilire nolunt Voss. 2. et Lov. 3. Vide ad XXXIX. 15. § 11. Stabilire volunt Harl. 1. quod exponi posset, id animo agitant ut stabiliant. Sæpe verba 'volvo' et 'volo' permutantur. Vide ad II. 49. § 5. VI. 28. § 7. et alibi. Sed nihil muto.

CAP. L. § 1 Multo in castris majorem indignationem movit] In castris multo maj. Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. quasi vero nefas esset, inter voces multo majorem aliquid medium interponi. At ita I. 48. 'Multo et ætate et viribus validior:' et alibi sæpe. Multo in castris indign. maj. movit Hav.

Etiā malum minitari militibus] Ita primum Francofurti editum vidi a. 1578. Omnes priores præferunt minari. Et ita est in Flor. Leid. utroque, Lov. quinque, Harl. 2. Lipsiens. Port. Gaertn. Hav. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. B. N. et C. quorum auctoritatem secutus eam lectionem admisi, quamvis alibi sæpe τῶ minitari Livius utatur. Vide ad II. 12. § 12. Paulo ante fundatoremque, pro fraudatoremque, Gaertn.

§ 2 Quæstor P. Sextius] P. Sestius legendum: est enim patricius, 'Sextii' autem plebei, ut diximus ad III. 32. Sigon. P. Sestii decemviri legum ferendarum fuisse filium puto, quamvis male in plerisque Livii exemplaribus P. Sextius appelletur. Nam 'Sextii' plebei fuere, et nondum ex plebe fieri cæperant tum quæstores. Pighius in Annal. ad a. CCCXXXIX. p. 199. Sigonii et Pighii emendationem probo, licet plerique meorum codi-

cum dissentiant. Sane *P. Sextius* est in Flor. Voss. utroque, Leid. utroque, Lov. quinque, Lipsiens. Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Contra *P. Sextius* est in excusis usque ad Aldum, qui *P. Sextius* primus edidit. Passim utrinusque gentis nomina in codd. scriptis commutari dictum est ad III. 32. § 5.

[*Coërceri putaret seditionem*] Ita edidit Aldus. Antea excusum erat *coërcere seditionem putaret*. Aldo consentiunt nostri, nisi quod *coërceri* vel *cohereeri seditionem putaret* præferant Lov. 3. 5. Gaertn. et fragm. Hav. et quod *seditionem* deficiat in Port. a m. pr. Lov. 2. et Lipsiens. Mox *quam nota* Lipsiens. Sed ultima litera *τφ* quam adhæsit ex initio vocis seq. Vide ad XL. 7. § 8.

[*Misso ad vociferantem quemdam militem lictore*] *Misso avociferante q. mil. lictore* Leid. 1. Ceterum quæstori, cui neque lictorem neque viatorem adparuisse notavit Varro apud Gellium Noct. Att. XIII. 12. hic tamen Livius lictorem diserte tribuit. Verum eum non ut quæstorem hunc lictorem habuisse, sed quod, absente consule, castris præssset, docet Lipsius Elect. I. 23. Contra vero Manut. ad Cic. Orat. pro Planc. c. 41. et Hotom. ad Cic. in Verr. II. 4. existimant, quæstores in Urbe lictores non habuisse, at in provinciis habuisse. Qui autem consules in bellum comitabantur, non tam urbani, quam provinciales fuerunt. Mox *oreretur* Flor. et Leid. 1. Vide quæ notantur ad XXIII. 16. § 7.

§ 4 *Acerbis questionibus, crudelibus suppliciis* Crudelibusque supp. Lov. 2. et Gaertn. Panllo ante *excitum*, pro *accitum*, Lov. 2. invitis reliquis codd. Voces autem *Postumius asperiora omnia* desunt in Flor. *Postumius asperiora*, &c. *modum iræ nullum* in Lipsiens. Etiam § præc. *esset minutus militibus*, mutato ordine, præferunt Leid. 2. et Lov. 1.

[*Quum modum iræ nullum faceret*] *Motum iræ* Leid. 1. Lov. 2. 4. 5. Gaertn. Klockian. et Port. a m. pr. qui error ex prava verba præeuntis pronuntiatione ortus videtur. Supra III. 40. 'Quum decemviri nec iræ nec ignoscendi modum reperirent.' Justin. IX. 8. 'Hinc, ubi exarsisset, nec dilatio ultionis, nec modus erat.' Vide ad VII. 16. § 3.

[*Quos necari sub crate jusserat*] Hæc verba Tacitus in opusculo de moribus Germanorum c. 12. exponit: 'Ignavos et imbelles et corpore infames cæno ac palude, injecta insuper crate, mergunt:' et ipse Livius I. 51. 'Dejectus ad caput aquæ Ferentinæ, crate superne injecta saxisque congestis, mergeretur.' Plautus in Pænulo v. 2. 65. 'Sub cratim ut jubeas sese supponi, atque eo Lapides imponi multos, ut sese neces.' Hoc supplicii genus Carthaginensibus peculiare fuisse, memoriæ a nonnullis proditur. *Brodaus*, Miscell. I. 28. Vide etiam Stewich. ad Veget. III. 4. *Quos necare subito jusserat* est in Lov. 2. et Gaertn. *subito jusserat* etiam in Hearnii Oxon. L. 1. *subite jusserat* Lipsiens. *sub crato* Harl. 1. *sub grate* Klockian. Flor. et fragm. Hav. a m. pr. *sub rate* Voss. 2. Leid. 1. et Lov. 3. Præterea mox *occursu*, pro *concursu*, Lov. 4. Vide ad XXXVI. 24. § 4.

[*Ad interpellantes pœnam recors de tribunali decurrit*] *Ad interpellandis pœnam* Flor. *ad interpellantis pœnam* Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. quinque, Harl. 1. Port. Gaertn. fragm. Hav. et excusi usque ad Gronov. qui a. 1665. *interpellantes* recte substituit. Priores non adverterant, librios more antiquo *interpellantis* pro *interpellantes* scripsisse; adeoque, quum id passim alibi mutatum esset, etiam hic ambigni vitandi causa mutari debuisse. *Interpolantis* est in ed. Mediol. 1480.

§ 5 *Ibi quum summoventes passim*

lictiores centurionesque vexarent turbam] *Ibi eum summ.* Leid. 2. *Ibi quum moventes* Voss. 2. et Lov. 3. *Ibi quum summonentes* Hav. Deinde *vexarent turbam lictiores centurionesque* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *vexaret* Leid. 1. et fragm. Hav. a m. pr. *vexare* Lipsiens.

Eo indignatio erupit, ut tribunus militum ab exercitu suo lapidibus cooperiretur] *Ea indignatio* Gaertn. Tum *irrupit, ut trib. mil. exercitu lap. coop.* Hav. *operiretur* Port. a m. pr. Ita 'coopertus flagitiis' Sallust. Cat. c. 23. 'Q. Curtius natus haud obscuro loco, flagitiis atque facinoribus coopertus:' ubi vide Corte, et ad Jug. c. 14. § 11.

§ 6 *Quod tam atrox facinus postquam est Romam nunciatum*] *Vocula tam exulata* Leid. 2. et Lov. 1. Tum *Romæ nunc.* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 5. Male. Vide ad xxv. 22. § 1. *Romam est nunc.* Lov. 4.

Per senatum quæstiones decernentibus] *Quæstionis* Flor. a m. pr. Leid. uterque, Lov. 1. Harl. 1. Lipsiens. et Port. a m. pr. quod eodem modo accipiendum, quo 'interpellantis' modo habuimus § 4. Id tamen minus adsecuti librarii, et aperte mendosum arbitrati in *quæstionem* mutarunt, quomodo præferunt Lov. 2. 4. 5. Harl. 2. et Hav. Sed vulgatum verius est. Ita mox 'metu quæstionum iraque.' At cap. seq. 'De quæstione Postumianæ cædis:' et iterum 'Plebesque præficeret quæstioni.' Vide ad xxxix. 41. § 6. Voces *per senatum* deficiunt in editis ante Aldum, *decernentibus* in Lov. 4. 5. Lipsiens. Port. a m. pr. et fragm. Hav. a m. pr. At Port. margini manus altera *cernentibus*, postremi *decernentibus* adscripsit. *Decernentibus* autem est 'decernendas censentibus.' Vide ad xxvii. 25. § 3.

§ 7 *Quod cura incesserat Patres*] *Intercesserat* Voss. 2. Leid. 1. Lov. 3. et Klockian. Similiter a m. pr. præfe-

runt Port. Voss. 1. et fragm. Hav. in quibus omnibus a m. sec. correctum est *incesserat*, quod recte reliqui servant. Vide ad xxii. 12. § 5. Præterea *quæ cum incesserat* Lov. 4. *quæ cura incesserat* Lov. 5. Paulo ante in *certamine*, pro *ex certamine*, Lov. 4.

Ne metu quæstionum plebs irata] Flor. Rott. Voss. alter *metu quæst. plebs iraque*. Immo quicquid est editionum ante Sigonianam. Nec mutari debuit: nam 'metus' est illorum, qui peccaverant ipsi; 'ira' eorum, qui aut communem causam plebis tuebantur, aut propinquos vel amicos affines culpæ haberent. Est autem genus loquendi frequens Livio, 'ira quæstionis,' id est, ob quæstionem. Sic c. 57. 'Tribuni militum mentione nulla comitorum consularium habitata (credo ob iram dictatoris creati) tribunorum militum comitia edixerunt.' v. 33. 'Arrantem Clusinum ira corruptæ uxoris.' viii. 29. 'Ingenti ardore militum aut vulnere ira.' Voss. 1. *irata*, sed in locum veteris lectionis erasæ. J. F. Gron. Sigonius, in priori ed. Scholiorum testatus, vet. lib. aliquot præferre *ne metu quæstionum plebs irata*, eamdem lectionem in contextum recepit; quam, licet ipsum Scholion postea omissum sit, non modo ipse retinuit, sed et aliis, ut eam reciperent, persuasit. Et sane superest in plerisque scriptis meis. At contra optimi Flor. Leid. 1. et Harl. 1. etiam Lipsiens. Lov. 3. et fragm. Hav. a m. pr. præferunt *iraque*, quemadmodum etiam in Klockiano fuisse videtur. *Plebs ira* habet Lov. 5. *plebs in ira* Lov. 2. Recte autem Gronovius *iraque* probavit, et 'ira quæstionum' exposuit ira ob quæstionem. Liv. xxiv. 30. 'Tanto ardore militum est usus ab ira inter conditiones pacis interceptæ stationis.' xxvii. 28. 'Ab ira, non defectionis modo, sed etiam equitum interfectorum, rati occasionem supplicii peti.' xxxvii. 51. 'Ita provin-

ciæ ereptæ prætorem, magistratu abdicare se conantem, Patres auctoritate sua deterruerunt:’ ubi vide etiam. Ceterum edd. Mediol. 1480. et utraque Tarvisina præferunt *ne metu questionum plebs itaque*. Et ita se quoque in Romana principe invenisse testis est Hearne, addens ejus in margine aliquem notasse, quædam hic desiderari. Edd. tamen Rom. 1472. et Parm. 1480. servant *iraque*. Mox *tendebatque*, pro *tendebantque*, Voss. 2.

§ 8 *Quum senatusconsultum fieri tribunis plebis non paterentur*] *Quum Sc. C. fieri* Leid. 1. *Quum secum fieri* Lipsiens. Vide ad XLII. 10. § 1. *Quum senatusconsulto fieri* Lov. 4. *Quum senatusconsulta fieri* Lov. 5. Per notas scriptum fuerat *Sc. C.* quod quomodo reddendum foret, non intellexerunt librarii. Vide ad XLII. 33. § 4. Tum *fieri* deest in fragm. Hav. a m. pr. *plebis* in Harl. 2. et Hav. *tribunos plebis* præferunt Lov. 1. 4. Voss. 1. et Leid. 2. Deinde *pateretur* Voss. 1. a m. pr. Leid. 2. et Lov. 1.

Idem intercederent consularibus comitiis] *Idem intercederent* Flor. Leid. 1. Lov. 2. 3. 5. Lipsiens. Port. Gaertn. et fragm. Hav. Vide ad XL. 22. § 14. *Et idem intercederent* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *et idem* Hearnii Oxoniensis N. Mox *redit*, pro *rediit*, Voss. 2. Lov. 3. Port. Gaertn. et fragm. Hav. Vide ad XXXVI. 35. § 2.

CAP. LI. § 1 *Q. Fabio Vibulano interrege comitia habente*] *M. Fabio* Lov. 5. Harl. 2. et fragm. Hav. a m. sec. Tum *Jubulano* Leid. 2. Lov. 2. et Harl. 2. et Lipsiens. *Jubilano* Lov. 4. 5. et Hav. Vide ad III. 35. § 11. Ceterum hæc ita præcedentibus junguntur in vetustioribus edd. *Victoria* deinde *penes Patres fuit, quod Q. Fabio Vibulano*. Sed illud quod hoc loco admodum fatuum. Verbis enim seqq. prioris effati ratio non redditur; nisi quis pro ratione haberet, aut dicen-

tem ferre posset, *Victoria penes Patres fuit, quod vicerunt*. Recte igitur Aldus τὸ quod expunxit, quod in nullo etiam scripto notavi, et ex seq. prænomine Q. natum puto.

Consules creati sunt A. Cornelius Cossus et L. Furius Medullinus] Quidam codd. sustulerunt *L.* in sequente consule. Sed hic fit primum consul. Quinto dehinc anno fit iterum consul, quum antea sæpius tribunus militum consulari potestate fuerit. Alii autem numerus omittitur, quod a. CCCXVIII. dubius consul fuerit, certus autem a. CCCXXVII. *Glar. Aulus Cornelius* Voss. uterque, Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. 5. Harl. ambo, Lipsiens. Port. Gaertn. fragm. Hav. et Hearnii Oxonienses L. 2. N. et C. *A. Cornelius* Flor. Leid. 1. Lov. 4. Klockian. et Hav. cum edd. usque ad posteriorem Gruteri. Sed *M. Cornelius* vocatur apud Diodor. Sic. lib. XIII. p. 352. et apud Cassiod. in Chron. quos sequitur Pighius in Annal. ad a. CCCXL. p. 199. in Livio mendum esse suspicatus; Pighii deinde lectionem *M. Cornelius* Gruterus in postremam ed. recepit, quod deinceps apud omnes recentiores obtinuit. Sententiam autem hoc argumento Pighius firmavit, quia Livius numerum non addidit, et tamen A. Cornelius antea consul fuit. Verum, præterquam quod Pighius hic, æque atque innumeris aliis locis, iterati consulatus notam addere potuisset, et ita prænomen A. servare, quanti ponderis hoc argumentum existimari debeat, patet ex illis quæ notantur ad II. 16. § 7. Alterius consulis prænomen L. omittitur in Flor. Voss. utroque, Leid. utroque, Lov. quinque, Harl. 1. Lipsiens. Port. Gaertn. fragm. Hav. et Hearnii Oxoniensibus L. 2. et C. Cujus codex N. ut et ex meis Harl. 2. et Hav. C. *Furius* præferunt. Sed *L. Furius* non tantum Diod. Sic. et Cassiod. verum etiam omnes edd. tuentur. Particula tamen *et*, quæ inter utrius-

que consulis nomina interponitur, et a primo Aldo omissa est, non conspicitur etiam in libris scriptis. Vide ad II. 17. § 1. Denique *Medulinus* Leid. 1. a m. pr. Lov. 1. 2. 4. 5. et Hav. *Medullius* Gaertn. Sed Fasti Capit. passim hoc nomen per duplex *ll* MEDVLLINVS scribunt.

§ 2 *His consulibus principio anni senatusconsultum factum est*] *Hiis pr. anni consulibus* Port. Tum *statum consuli*, pro *senatusconsultum*, Voss. 2. *senatusconsulto factum est* Lov. 4. Vide ad XLII. 33. § 4.

De quæstione Postumianæ cædis tribuni] *Tò Postumianæ* deficit in Gaertn. *tribuni* in Harl. 2. pro quo *Tarquinius* est in Voss. 2. Vide hoc lib. ad c. 55. § 6. Sed loco *tribuni* Lov. 4. habet *tunc*.

Plebesque præficeret quæstioni, quem vellet] *Plebsque* habent Flor. Voss. 2. Leid. 2. Lov. quinque, Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. omnes etiam excusi usque ad Gronov. qui a. 1665. *plebesque* substituit. Et ita præferunt Voss. 1. Leid. 1. Harl. nterque, et Klockian. Vide ad i. 20. § 6. Præterea *quæstioni præficeret* Lov. 4. Tum *quem vellet* Leid. 1. a m. pr.

§ 3 *Quos sibi met ipsis conscisse mortem satis creditum est*] Ita demum inveni in ed. Jac. Gronovii 1679. sed sine dubio operarum errore. Non modo enim ed. ejus, quæ anno præcedenti in forma minori prodiiit, verum etiam omnes priores edd. nt et codd. quoscumque vidi, exhibent *sibi met ipsos*, quod iterum restitui. Vide ad II. 19. § 5. Perperam etiam vir doctus ad marginem ed. Curionis forte *sibi met ipsis* scribendum coniecerat. Tum *conscisse*, pro *conscisse*, Lipsiens. *conscise* Port. *morte*, pro *mortem*, Lov. 3. et *scitis*, pro *satis*, Gaertn. Paulo ante etiam *Ab plebe* Hav. *mandatum*, pro *mandatur*, Lov. 4. *a levitate*, pro *ac lenitate*, Lov. 3. *ac levitate* Lov. 5. Port. et Gaertn. Alibi sæpe error hic in Mss. obviat. Vide ad

xxxvi. 31. § 8. In verbis seqq. *tū consequi*, pro *tamen cons.* Lov. 5. et Gaertn. Vide ad xxii. 17. § 5. *Nequiverere caussam consequi* Lipsiens. Contra *tūm*, id est *tamen*, pro *cām*, id est *causam*, datum fuisse vidimus hoc lib. c. 17. § 2. Præterea *ut non* deficit in Flor. pronomen *id* in ed. Parm. 1480. ac tandem *plebis*, pro *plebs*, est in Lov. 3. cujus librarius *plebes* dare voluisse videtur. Sed alii vulgatum servant.

§ 4 *Jacere tamdiu irritas sanctiones, quæ de suis commodis ferrentur*] *Scribe jac. tamd. irr. actiones*. Rhen. Placet magis vox *sanctiones*, quæ reprobatæ est a Rhenano. Dictum est enim ‘ferre sanctionem,’ ut ‘legem,’ non ‘actionem.’ Sigon. Recte Sigonius vulgatum contra Rhenanum tnetur, quod etiam firmant omnes codd. scripti, quibus usus sum; nt et, quos Hearne Oxonii consuluit. Nam, ut observat, recte dici potest ‘ferre sanctionem,’ quemadmodum ‘ferre legem,’ non autem ‘ferre actionem.’ ‘Sanctio’ autem hic in genere ponitur pro lege; quemadmodum fere apud Cic. pro Balbo c. 14. ‘Sanctiones sacrandæ sunt aut genere ipso, aut obtestatione et consecratione legis aut pœnæ.’ Deinde *qua de suis commodis* Hav. *quæ de suis modis* Lipsiens. Tum *ferrent* Gaertn. et fragm. Hav. Vide ad x. 10. § 1.

Quum interim de sanguine et supplicio suo latam legem confestim exerceri] In Ms. est, *de sanguine ac supplicio*. Rhen. *Tamen*, quod in quibusdam erat libris, quidam in *cum* mutarunt. Ego non minus planum sensum existimarim, si neutrum legatur: at si alterum omnino adesse debet, ego *tamen* malim, quam *cum*. Glar. Abesse poterat *quum*. Imo paulo post illud totum et *tantam vim habere*. Frustum mihi videtur non Livii, sed ineptientis pædagogi. *Grut.* Grutero abesse poterat illud *quum*: immo paulo post illud totum, et *tantam vim*

habere, frustum videtur non Livii, sed ineptientis pædagogi. Sane et alibi potuit abesse τὸ *quum*, ubi tamen veteres id abesse debere non judicaverunt. Abduxit eum Glareanus, conquestus et ipse, aliquos mutasse *tamen* in *cum* (ego nusquam reperio *tamen*, præterquam apud Ascensium: Andreas Romæ dedit *cum interim*, et similiter Bec. Zan. Tarv. Mog. Juntas) nec minus planum sensum existimavit, si neutrum legatur: at si adesse alterum debet, malit *tamen*, quam *cum*. Sed simillimum est VI. 27. 'Fugere senatum testes, tabulas publicas, census cujusque, &c. quum interim obæratam plebem objectari aliis atque aliis hostibus.' Desumptum ex orationibus finitis, in quibus has duas particulas jungere solent. Eodem lib. c. 11. 'M. Furium tantum jam eminere, quum interim, si quis vere æstimare velit, a M. Furio recuperari patria ex obsidione hostium non potuerit, nisi a se prius Capitolium atque arx servata esset.' Sallust. Jng. c. 12. 'Clansa effringere, strepitu et tumultu omnia miscere, cum interim Hiempsal reperitur.' Sed nec alterum illud nihil addit orationi, aut Livio indignum est. Quædam enim exercentur et usurpantur 'vi adempta,' ut ipse locutus I. 17. J. F. Gron. *Quum interim* recte Gronovius contra Glareanum et Gruterum vindicavit. Eadem lectio in omnibus meis superest, ut et in Hearnii Oxoniensibus, præterquam in Lov. 2. qui præfert *tum*. Vide ad Epit. Liv. lib. XLVIII. in fine: et in Gaertn. qui *tamen interim* legit. Et ita præter Ascensium 1513. et 1516. etiam Parisiis editum est 1529. Ea autem lectio ex altera *tum interim* magis corrupta est ob compendiorum *tū* et *tū* similitudinem. Vide ad XXII. 17. § 5. *Cum iterum* habet Lov. 5. Vide ad x. 18. § t. Deinde *sanguine et supplicio*, quod Rhenanus mutavit, revocandum censui, quod ita præfe-

rant Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. quinque, Harl. 1. Port. Lipsiens. Klockian. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Præterea *legem suam confestim exerceri*, addita perperam voce, Lov. 5. obfert. Denique voces *et tantum vim habere*, quas et ipsas adversus Gruterum recte Gronovius vindicavit, perstant in scriptis meis, nisi quod sola vocula *et* deficit in Port. et contra vocula auctior Harl. 2. legat *et jam tantum vim habere*. Errore denique librarii *et tum vim habere* præferant Lov. 4. et 5. *tantum viam habere* Flor. *Tantum* et *tum* etiam commutantur VII. 2. § 8. ubi vide. Vis autem et *via* XXXII. 9. § 8. ubi alia exempla indicantur ejusdem erroris.

§ 5 *Aptissimum tempus erat*] In Ms. volumine est *Apt. tempus fuerat*. Rhen. Omnes mei conspirant in vulgatum *erat*. Sed mox *vindicantis*, pro *vindicatis*, male est in Lipsiens.

Delinimentum animis Volani agri divisionem obijci] Secundus ita solus ex Palatinis. Nam Pall. 1. ac 3. *delinimentum*. Onomastienum *Delinimentum*, Θέλγιτον. Livius xxx. 13. 'Illam Furiam pestemque omnibus delinimentis animum suum avertisse atque alienasse.' xxxix. 11. 'Hispalæ concubitu carere eum decem noctes non posse. Illius excetræ delinimentis et venenis imbutum nec parentis, nec vitrici, nec Deorum verecundiam habere.' xl. 11. 'Imbuti illic et infecti Romanis delinimentis redeunt.' Sallustius Oratione Lepidi: 'Simul comparant delinimenta, et differant vos.' Afranius Vopisco apud Non. Marcell. voce 'Senium:' 'Si possent homines delinimentis capi, Omnes haberent nunc amatores annus. Ætas et corpus tenerum et morigeratio, Hæc sunt venena formosarum mulierum. Mala ætas nulla delinimenta invenit.' Liv. l. v. c. 21. 'Ea largitio sperni cœpta, quia spei majoris averteudæ solatium obiectum censebant.'

Gclh. Delinitum Lov. 1. 4. 5. et fragm. Hav. *delenimentum* Flor. Voss. uterque, Leid. 1. et Lov. 3. quod recipiendum duxi. Vide ad v. 31. § 1. Tum *Votoni agri* Port. *Nolani* Voss. 2. Lov. 2. 3. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. et Hav. Vide ad c. 49. § 3. Denique *abici* Harl. 1. et Port. a m. sec. Vide ad vi. 14. § 12. *obici* Flor. Leid. ambo, Lov. 1. 2. 3. 5. Lipsiens. Gaertn. et Port. a m. sec. Vide ad ii. 10. § 9.

Minuissent desiderium agrariae legis, quæ possesso per injuriam agro publico Patres pellebat] *Inminuissent* Lov. 2. et Hav. *meminissent* Lov. 4. Deinde *quæ possessio* Voss. uterque, Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Gaertn. et Port. a m. sec. *quæ possessi*, et mox *pallebat*, Flor.

§ 6 *Tunc hæc ipsa indignitas angebat animos*] Quidam *angebat* per u legunt, non per n. Sed non placet. Est enim *angebat* ab 'ango' tertiæ conjugationis, non ab 'angeo' secundæ. Et sensus non bene attendenti subobscurus videtur, sed sit facilis bene rimanti. *Glar.* Juretus ad Symmachum apud Hearnium *angebat*. Nihil mutandum est. Livius ii. 7. 'Hæc dicta vulgo creditaque quum indignitate angerent consulis animum.' Symmachus ipse Epist. v. 64. 'Externos quoque et memorati viri nescios causæ urit indignitas.' Nam *urit* idem est quod *angit*. Suetonius 'urere' et 'anxius' conjungit in Tiberio c. 66. 'Urebant insuper anxiam mentem varia undique convicia.' *Duk.* *Tunc hæc ipsa* superest in Flor. Voss. ambobus, Leid. ambobus, Lov. 2. 3. 5. Harl. ambobus, Lipsiens. Klockian. Gaertn. Hav. fragm. Hav. omnibusque editis usque ad Jac. Gronov. qui an. 1678. *Tum hæc ipsa* subposuit, eandem scripturam retinentibus recentioribus; cujus loco priscam revocavi. Hinc *dignitas* Leid. 2. Tandem *agebat* est in Voss. 1. a m. pr. in Lipsiens. et in Gaertn. a m. pr. Vide

ad xxix. 6. § 7. Postea in utroque codice, sed in priori inter versus, a m. sec. emendatum est *augebat*; quomodo etiam præferunt Voss. 2. Lov. quinque, Port. Hav. fragm. Hav. et editi ante Aldum: quod Jureto placuit ad Symmachi Epist. i. 21. Sed *angebat* verius est, quomodo Aldus reposuit, et præferunt Flor. Leid. ambo, Harl. ambo, et Klockian. Vide quæ notantur ad ii. 7. § 7. 'Angere' et 'augere' alibi etiam in scriptis vetustis commutantur. Vide ad iii. 6. § 3. et ad vi. 23. § 8. Mox ut in *retinendis*, pro non in *retinendis*, Lipsiens.

Quos vi teneret, pertinacem nobilitatem esse] Placet etiam magis hujus loci prisca lectio *quos ut teneret*. Sigon. *Quos ut teneret* etiam non modo omnes scripti mei, et quos Hearne Oxonii adhibuit, verum etiam excusi omnes usque ad Froben. qui a. 1531. *quos vi teneret* recte reposuit. Neque dubito, quin Sigonius etiam cod. sui lectionem sprevisset, si ad verba præcedd. animum adtendisset, quæ efficiunt, ne *quos ut teneret* ullo modo defendi possit. Nam quemadmodum ferri potest 'nobilitas pertinax est, ut agros teneat;' ita nemini placebit, 'nobilitas pertinax est in retinendis agris, ut eos teneat,' sed recte, 'nobilitas pertinax est in retinendis agris, quos vi tenet,' id est, possidet. Passim alibi vocalæ *ui* et *ut* in Mss. antiquis commutari solent. Vide ad i. 4. § 2. ad xxv. 24. § 3. xxxix. 32. § 13. Sigonium ad Livium xxvi. 41. § 6. et Burmann. ad Phædri Fab. i. 2. 12. ad Valer. Flacc. i. 671. ad Nemes. Cynege. vs. 71. et ad Calpurn. Ecl. iii. 73.

Agrum, nuper ex hostibus captum, plebi dividere; mox paucis, ut cetera, futurum prædæ] Vocula ex non adparet in Harl. 1. Deinde *divideret* Gaertn. Lov. 2. et Hav. Tum *inter cetera* Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Lipsiens. Port. Gaertn. et fragm.

Hav. Vide ad xxxviii. 57. § 6.

§ 7 *Populantes Hernicorum fines legiones ductæ a Furio consule*] *Hernicorum sedens* Harl. 1. ut librarius *Hernicorum sedes* dare voluisse videatur. Vulgatum tamen, ob reliquorum codd. consensum, alteri huic lectioni præferendum esse puto. Tum *ductæ a F. cons. leg.* Lov. 3. Harl. 2. Gaertn. et fragm. Hav. *ductæ ab F. cons. leg.* Lov. 4. et Hav. *Ductæ legiones a F. cons.* Lov. 2. 5. et Lipsiens. Mox cum magna mult. Vols. Leid. 2. quo magna multitudine Vols. Harl. 1.

§ 8 *Oppidum reliquerunt*] *Lege reliquerant* ex vet. lib. Sigon. *Reliquerant* etiam Harl. 2. fragm. Hav. a m. sec. et Hearnii Oxon. B. Neque multum abt Flor. qui *relinquerant* præfert. At *reliquere* est in Gaertn. In verbis præcedd. sublatis opibus, pro *sub. rebus*, Lov. 4.

Hernicis ipse ager dono datus] *Hernicis ipse ager* Hav. *Hernicis ipse agerque* Flor. Deinde *dono datur* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 4. 5. et Hav. Paulo ante *postremo die*, pro *postero die*, Lov. 2. Vide ad III. 55. § 4.

CAP. LII. § 1 *Excepit tribunus plebis Licinius Q. Fabio Ambusto, C. Furio Petilio consulibus*] Quidam *Lucilius* legunt. Ego *Licinium* malim, quod statim subjungat, 'Is cum principio statim anni, velut pensum nominis familiæque, seditiones agrariis legibus promulgandis eieret.' Fner enim *Licinii* maxime *Patribus* adversarii, ut sequentibus patet libris. Quidam *L. Icilius* legunt, quod maxime placet. Et horum etiam consulum prioris prænomen *Q.* posterioris cognomen *Petilius*, suspēcta. *Glar. Pacilo*, ut dixi. *Sigon.* In quibusdam codd. hic plane lectionum monstra exhibentur. *Trib. pleb. Lucius Quintius Fabio Ambusto cum Furio Pactilo* Voss. 1. præfert, et similiter fere Leid. 2. et Lov. 1. nisi quod eorum prior habeat *Furio Paucilo*, posterior *Furio Paticulo*. Alibi etiam pronomen *C.*

sive *Caius*, in cum *librariorum culpa* mutatur. Vide mox hoc cap. ad § 4. *Tribunus plebis Lulilius q̄. a Fabio Ambusto est Furio factis consulibus* Lov. 3. *tribunis plebis Lucilio Q. Fabio Ambusto C. Furio Petilio consule* Lov. 4. *tribunus plebis Lucilio Q. Fabio Ambusto C. Furio Petilio consulibus* Lov. 5. *tribunus plebis Lucilius Quintius Fabio Ambusto C. Furio Pactilo consulibus* Klockian. *tribunus plebis Lucilius Tiberius Romulus Publius Lucilius que a Fabio Ambusto est Furio factis consulibus* Voss. 2. sed τῶ *Lucilius* priori loco notis adjectis, quibus librarius eam vocem perperam scriptam ac delendam esse indicavit. Qua deleta, voces *Tiberius Romulus Publius* effectæ sunt ex vocibus præcedentibus *tribunus plebis*, sive earum notis *TR. PL.* quas non intellectas simili modo librarii corrumpere soliti fuerunt. Vide ad xxxi. 6. § 4. Quum itaque librarius duplicem lectionem *tr. pl.* et *Tiberius Romulus Publius*, alteram in contextu, alteram in margine invenisset, utramque conjunxit. In tribuni nomine variant etiam alii codd. *Ancilius* vocatur in Lov. 2. et Lipsiens. *Lucilius* in Flor. Leid. 1. Harl. utroque, Gaertn. fragm. Hav. ed. Aldina, et nonnullis sequentibus. *Licinius* in Port. *Icilius* in Hav. *Licinius* in edd. Aldina antiquioribus. Frobenius deinde *L. Icilius* a. 1531. restituit; quod etiam probavit Pighius in Annal. ad a. cccxli. p. 200. Hearne, etiam testatus ita in optimis codd. legi, addit in aliis (ut in ed. Romana principe et Oxon. B. atque L. 2.) *Licinius* vel *Lucilius* legi. *L. Icilius* recte etiam probat Doujatius, qui enumeratis *Iciliis* supra memoratis subjungit etiam locum ex Liv. hoc lib. c. 54. 'Auctores fuisse tam liberi populo suffragii *Icilius* accipio, ex familia infestissima *Patribus* tres in eum annum tribunos plebis creatos.' Cur autem *Fabii* prænomen *Q. Gla-*reano suspectum fuerit, nullam ra-

tionem video. In eo servando consentiunt non modo Diod. Sic. I. XIII. pag. 359. et Cassiod. in Chron. ut Pighius d. l. monnit, sed et plerique codd. scripti Liviani; reliquorum autem vestigia, quæ jam modo recensui, manifeste eo nos ducunt. Vide Sigonius hoc lib. ad c. 58. § 6. At meliori jure alterius consulis cognomen *Patilius*, vel *Petilius*, ei displi- cuit, quod etiam in solis tantum Flor. Harl. 2. et Hav. obvium fuit. Sed pro eo *Pactilo* præferunt Leid. 1. Lov. 2. Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr. *Pactilio* Gaetrn. Port. et fragm. Hav. a m. sec. *Paculo* Harl. 1. *Pacilio* Frobenius a. 1531. eumque secuti recentiores usque ad Basileenses, qui a. 1554. *Pacilo* recte substituerunt. Et id Furiorum cognomen fuisse, non modo Sigonius hoc loco, verum etiam jam monnit hoc lib. ad c. 12. § 1. Vide etiam Pighium in Annal. loco laud. Ceterum initialia hujus capitis verba corrupte ita exhibet Lipsiens. Anno modestia tribunorum equitum ex- cepit.

§ 2 *Is tum principio statim anni*] Ita primi ediderunt Francofurtenses 1578. sed, ut videtur, operarum errore, quem tamen recentiores editores, præter Hearnium et nuperos Londinenses, emendare neglexerunt, quamquam aperte sensum vitaret. Omnes priores excensi et quidquid est codicum recte præferunt *Is cum*, vel *quum pr. stat. a.* quod etiam in contextum recepi. Similiter etiam legendum esse in margine Livii monuit Ant. Perizon.

Pensum nominis familiaque, seditio- nes ... cieret] *Pessum nominis* librarii errore est in Flor. optimo; in qualem codicem etiam incidisse videtur librarius Lov. 4. qui id quasi ex ingenio emendaturus *pessimi nominis* inep- te dedit. Tum copula *que* non adpa- ret in Voss. 2. et Lov. 3. Deinde *seditio- nis* habent Voss. 1. Leid. uter- que, et Lov. 1. At tota vox illa

exsulat a Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaetrn. Hav. et fragm. Hav. Tandem sciret Voss. 1. et Lov. 3. litera prima voci huic adhærente ex fine præcedentis. Vi- de ad xxxvii. 29. § 8.

§ 3 *A foro certaminibusque publicis ad domum curamque corporum nutrien- dorum avertit*] Tolle glossema *nutrien- dorum*. T. Faber. Est hic aliquid scabrum. Quare enim *ad domum*? Tum divertunt scripti. Flor. *ad do- mumque curamque*. Helm. *ad domum cura corporum*. Censeo scribas *do- mum ad curam*. De verbo 'nutrire,' ut medicorum proprium est, diximus ad vii. 4. J. F. Gron. *Ab foro* Ha- verk. *foro*, ommissa præpositione, Flor. *curamque nutr. corp.* idem Hav. *cu- ramque corp. nutriendum* Klockian. *curamque corp. muniendorum* Leid. 2. Sed *nutriendorum*, licet pro glosse- mate Faber habnerit, verius est; quod recte etiam per 'fovere,' 'cu- rare' hoc loco exponendum esse vi- dit Turneb. Advers. xxviii. 34. De- nique advertit Lov. 1. et Leid. 2. quomodo sæpissime variant librarii in codd. scriptis. Vide ad vi. 23. § 8. Paulo ante *minacior tamen perni- ciosior*, sine τῆ quam, Lipsiens.

§ 4 *Defuncta civitate plurimorum morbis, perpaucis funeribus*] Recte si- bi displicere Donjatius testatus est expositionem, quam ex Budæi ad- notationibus prioribus Godelevæus ad hunc locum dedit, quasi sensus Livii dicentis *defuncta civitate pluri- morum morbis*, esset, 'cum civitas a morbis liberata esset.' Si tamen ip- sum Budæum, ad l. 11. § 12. ff. de Act. Emi, inspicere voluisset, non ab eo, sed a solo Godelevæo errorem hunc commissum esse deprehendis- set. Budæus enim loc. laud. late quidem de verbo 'defungi' agit, variaque Livii loca, ubi id obvium est, exponit; hunc tamen non adigit. Sed contra alia quædam protulit, ubi id eodem, quo hic, sensu accipi de-

bet, et recte etiam accepit. Talia sunt x. 29. 'Vicisse Romanos, defunctos consulis fato.' Quod ita Bndæus interpretatur, consulis sese devovantis spontanea morte ab imminentibus periculis liberatos et exemptos: et ii. 35. 'Adeo coorta erat infensa plebs, ut unius pœna defungendum esset Patribus:' quorum verborum hunc sensum constituit; ut M. Coriolani damnatione ab illa populari consternatione liberandus esset. Similiter ergo hoc loco sensus erit, plurimorum morbis, perpaucis funeribus liberata civitate a turbis, quæ ex seditione a L. Icilio mota imminebant. *Civitateque perperam præfert Lipsiens. morbus* Lov. 3.

Pestilentem annum inopia frugum, neglecto cultu agrorum, (ut plerumque fit,) accepit] Repone *excepit*. Rhen. *Accepit* quidem superest in Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. sed melius *excepit*, ut Rhennus emendat, obferunt Flor. Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. et Harl. 1. Vide ad ii. 61. § 1. Præterea *pestil. in. annum frugum*, perperam turbato vocabulorum ordine, Voss. 2. Lov. 2. 3. 5. Harl. 2. Lipsiens. Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. *pestil. inop. annum*, neglecta voce *frugum*, Lov. 4. Tum *ut plerumque*, omisso τῆ fit, Leid. 1. Lov. 2. 4. 5. Harl. 1. Lipsiens. et Port. Verbum illud commode subintelligi posse, non diffiteor, hic tamen ob reliquorum codicum consensum delere non audeo, præsertim quum apud Livium frequens sit illa formula 'ut fit.' Supra iii. 1. 'Fecit statim, ut fit, fastidium copia.' c. 26. 'Crevit ex metu alieno, ut fit, audacia.' v. 19. 'Omnia ibi summa ratione consilioque acta fortuna etiam, ut fit, secuta est.' c. 32. 'Id, ut fit, propter auctoris humilitatem spretnum.' vi. 3. 'Soluta omnia rebus, ut fit, secundis invenit.' ix. 24. 'Saxa erant, et temere jacentia, ut fit, in aspretis.' c.

26. 'Nec diutius, ut fit, quam dum recens erat, quæstio per clara nomina reorum vignit.' c. 38. 'Dulcedine, ut fit, prædæ longius progressi.' xxiii. 27. 'Quam ubi negligentiam ex re, ut fit, bene gesta oriri senserat Hasdrubal.' Et sæpe alibi. Similiter 'ut plerumque solet' vi. 34. 'Parva, ut plerumque solet, rem ingentem molinndi caussa intervenit:' ubi alia vide. Pro eo quoque simpliciter 'ut solet' dixit Livius ix. 38. 'Ob hæc etiam aucta fama, ut solet, ingens terror Patres invasit.'

P. Atratio, C. Nautio Rutilio consulibus] Pro *P. Atratio* alii *M. Papirium Atratinum* reposuerunt; alii, quod cognomen 'Atratinus' Postumiorum sit, non Papiriorum, *Mugillanum* addiderunt, quod incertum relinquimus, donec feliciores nacti fuerimus codd. *Glar.* Legendum est *M. Papirio, C. Nautio Rutilo*. Diodorus enim in hunc annum l. xiii. p. 367. Μάρκον Παπίριον, Cassiodorus *M. Papirium* edit. Quod autem cognomen *Atratio* delendum sit, intelligi potest partim ex eo, quod 'Atratinus' non Papiriorum, sed Semproniorum cognomen est; partim ex eo, quod in veteribus libris *P. Atratinus*, pro *M. Papirio*, legitur: vitiose. Fuit autem hæc causa vitii. Qui enim *M. Papirius* erat scripturus, *M. Patratinus* scripsit, quomodo apud Dionysium est etiam l. xi. p. 736. Πατρίκιος, pro Παπίριος. Quem errorem cum alii tollere vellent, *M. P. Atratinus* scripserunt. Ne autem duo prænomena uni tribuerentur, demum *P. Atratinus* mansit. Fuisse autem huius consulis cognomen 'Mugillanum,' non 'Atratinum,' ostendit etiam tabula quædam antiqua, in qua bini consules in singulos annos suis tantum cognominibus nominati sunt: cuius sæpe testimonium profert Cuspinianus. Ea enim ita hos consules edit, *Mugillano et Rutilio*. Quorum illud est Papirii, hoc Nautii consulis.

M. autem Papirius Mugillanus ante tribunus militum fuit. *Sigon.* Edd. principes præferunt *P. Atratio*, vel *P. Atracino* usque ad Aldum, qui primus ei substituit *M. Papyrio Atracino*. Et ita fere codd. scripti, nisi quod omisso prænomine inde *Papirio Atratio*, vel *Atracino*, præferant Lov. 4. 5. et fragm. Hav. sollemni errore librariorum, qui inde *Flavoleius* similiter dederunt, pro *M. Flavoleius*, II. 45. § 13. inde *Volscium*, pro *M. Volscium*, III. 24. § 3. Vide etiam ad IV. 21. § 1. hoc lib. ad c. seq. § 2. ad VI. 34. § 5. VII. 3. § 8. et aliis locis. Contra sæpe etiam *in*, id est *inde*, ut per compendium scribi solet, abiit in literam *m*, sive prænomen *Marcus*. Vide ad II. 11. § 7. et c. 15. § 1. Hinc factum est etiam, ut *inde annus*, sive *in* *ānus*, coalescentibus vocibus et neglectis notis, abierit in *manus* II. 61. § 1. Utramque lectionem inde *M. Papirio Atracino* præfert Hav. *Papirio M. Atracino* Gaertn. *M. Papirio Atracino* Lov. 1. Sed cognomen delendum conjicienti Sigonio fidem habeo, quamvis codicum meorum nullus eam conjecturam probet. Deinde *Cornelio Nautio* Voss. 2. *cum Nautio* Lov. 5. Harl. 2. et Hav. Similiter etiam Lov. 4. a m. pr. verum additis notis librarius indicavit, *τδ cum* delendum esse. Interdum *C* sive prænomen *Cuius*, inperitia scribarum abiit in *cum*. Exempla hoc ipso cap. § 1. VII. 38. § 8. aliisque locis occurrunt. Tum *Rutilio* Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. quinque, Harl. 1. Gaertn. et fragm. Hav. *Rutilio* Port. Lipsiens. et Hav. Sed *Rutilus* Nantiorum cognomen esse, pro quo passim *Rutilius* scriptum fuit, jam supra monitum est. Vide hoc lib. ad c. 35. § 4. c. 47. § 8. c. 61. § 4. et alibi sæpe.

§ 5 *Pestilentia tristior erat, ni, dimissis*] *Tristicior erat* Harl. 1. Ita etiam peccatur VII. 25. § 10. c. 28.

§ 9. VIII. 35. § 11. IX. 6. § 3. Plura vide ad II. 15. § 6. *Tristior fuit* Port. Tum *nⁱ dimissis*, id est *nisi dimissis*, idem Port. Vide ad XXIII. 1. § 8. *in dimissis* Hav. literis transpositis. Vide ad XXXVIII. 50. § 1. *in dimissis* Lipsiens. *in missis* Lov. 4. *inde missis* Lov. 5. *ne dimissis* Flor. *ni missis* Hearnii Oxon. C. Ita quidem hoc lib. c. 12. 'Quum multis circa finitimos populos legationibus terra marique nequidquam missis nullum momentum annonæ fecisset.' Vulgatum tamen, pro quo stant reliqui codd. præfero. Et ita *dimissis* est quaquaversus, in varias partes missis. Supra II. 34. 'Ni consules providissent, dimissis passim ad frumentum coemendum.' XLII. 51. 'Literisque circa præfectos dimissis, Citium copias omnes contrahit.' Et eo sensu illa vox accipienda etiam est XXXVIII. 13. 'Dimisso tribuno edixit, ne Romani milites acciperent, priusquam Attali auxilia accepissent:' ubi etiam multi codices *misso tribuno*. Paulo post *annona foret*, pro *annonæ for*. Harl. 2. Lov. 2. et Lipsiens.

§ 6 *Superbe ab Samnitibus legati prohibiti*] *Ad Samn.* Flor. a m. pr. in quo *τδ d* a m. altera expunctum est. *Ac Samn.* Lipsiens. *a Samn.* Voss. uterque, Leid. 2. Lov. 1. 3. 4. 5. Gaertn. et editi ante Aldum. Deinde *prohibitique* Hav.

Contra ea benigne ab Siculorum tyrannis adjuti] *Contra eos* Klockian. cujus librarius non intellexit elegantiam *τὼν contra ea* pro 'e contrario,' 'contra.' Vide ad III. 57. § 1. et ad XII. 24. § 8. Præterea *a Siculorum tyrannis* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 4. 5. Mox *devererat*, pro *deverxit*, Leid. 2. *deverat* Lov. 1. *dixit* Lov. 2. et Lipsiens. Ceterum verba *contra ea benigne*, &c. *experti consules sunt* omituntur in Gaertn. Cui errori causa exstitit repetita vox *sunt*.

§ 7 *Quum in legationes non plus singulis senatoribus inventis*] Pro *inventis*

alii *invenientes* legunt: sed utraque lectio obscurum habet sensum. Verum, quia intelligitur, nolim esse anxius. *Glur.* Veteres aliquot libri, *non plus sing. sen. missis invenientes.* Recte: nam paulo ante dixit, 'Dimissis circa omnes populos legatis.' *Sigon.* Miror ubi habuerit mentem atque animum Sigonius, cum ex suo nihili libro infulcit *singulis senatoribus missis*: quæ vocula et in Pal. 2. ad-suta est, tam necessaria, quam Livio Sigonii præpostera credulitas. Reliqui Mss. corrupti sunt; quippe Pall. 1. 3. et Campan. ed. in *Veientes*. Andreae recensio, *non plus sing. sen. inventis.* Gebh. Illud *missis*, quod sibi in aliquot libris inventum fuisse Sigonius testatur, apud me tantum superfuit in Harl. 2. Hav. et a m. pr. in fragm. Hav. In reliquis omnibus nullum ejus vocis vestigium adparet. Et recte. Non enim bini equites missis senatoribus, sed prinsquam adhuc ab domo profisciscerentur, adjecti sunt. Insuper Hearne auctor est, ed. Romanam Aleriensis episcopi *senat. inventis invenientes* præferre, ex quo eodem Gebhard. tantum laudat *senatoribus inventis*. Nescio ntrum ed. Romana 1472. illa sit, qua Hearnius usus fuerit; quæ tamen mihi ad manus est, et præfert, ut Gebhardus se invenisse testatur. Similiter etiam habent omnes reliqui antiquitus excusi usque ad Aldum, qui primus *invenientes* substituit. Id autem verius puto, quod in eam lectionem consentiant plerique codd. mei; aliorum autem, in *Veientes* legentium, quales sunt Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. et Hav. vestigia eo manifeste ducant. Nam alibi sæpe voces 'Veientes' et 'venientes' ab inperitis scribis commutatæ sunt. Exempla videri possunt l. 15. § 3. ll. 46. § 4. c. 48. § 5. c. 54. § 1. ll. 16. § 1. hoc lib. c. 1. § 4. c. 2. § 13. c. 7. § 2. c. 17. § 1. infra v. 13. § 13. c. 51. § 6. et variis aliis locis. Editores

autem prisci substituerunt *inventis* propter sequens verbum 'adjicere,' quasi foret 'adjicere inventis non plus singulis senatoribus.' At non viderunt aliter etiam sensum constare: nam 'invenientes non plus singulis senatoribus coacti sunt adjicere binos equites,' nempe singulis illis senatoribus, quos tantum invenerant. Similem ellipsin sive verborum præcedentium repetitionem illustrat Gronov. ad x. 7. § 9. Et ea forte ratio, quod hanc locutionem non intelligeret, caussa exstitit, cur lectionem illam obscurum sensum habere vididit Glareanus. At cur idem vitium etiam alteri, quæ in edd. priscis exstat, lectioni insidere crediderit, nondum adsequor: nisi forte ei vox *plus* negotium exhibuerit. At eam illustramus ad xxii. 23. § 6. Præterea in *civit. agr. Flor. in civitate erga* Lov. 5. Denique *tum in legationes*, pro *cum*, vel *quum* in *leg. præfert* Hav. Vide ad Epit. Liv. lib. xlviii. in fine. *Cum in legiones* Gaertn. Vide ad vii. 30. § 14.

Coacti sunt binos equites adjicere] *Sunt coacti* Port. Deinde *bonos equites* Lov. 3. Tum *adicere* Flor. Leid. ambo, Lov. 1. 3. Lipsiens. Gaertn. et Port. quemadmodum hæc et similia verba in optimis Mss. exarari solita fuisse, dictum est ad ii. 10. § 9. Inde tamen inperitiores Lov. 2. et 5. librarii *addicere* effluerunt, et *adducere* in Hav.

§ 8 *Præterquam ab morbo annonaque nihil eo biennio]* *A morbo* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. *Præt.* ab morbo namque *nihil* præferunt Voss. 2. et Lov. 3. *Præt.* ab morbo *annonæ namque* adnihil Lipsiens. *Præt.* a morbo *annonæque nihil eo biennio* Lov. 4. *Præt.* a morbo *annonæque nihil enim eo biennio* Lov. 5.

Ubi hæ sollicitudines discessere] *Lege decessere*: ut ix. 29. 'Prinsquam ea cura decederet Patribus Romanis.' Sallustius Jug. c. 41. 'Ubi illa formido mentibus decessit.' Quod ta-

men mutavere nuper. At ego contra mutandum existimo apud Cæsarem Gall. II. 7. 'Et Remis cum spe defensionis studium propugnandi accessit, et hostibus eadem de causa spes potiundi oppidi decessit:' ubi editur *discessit*. J. F. Gron. Conjecturam Gronovii rejicere videntur Joseph. Wasse et Gottl. Cortius ad laud. Sall. locum. Contra eandem probavit non modo et in contextum recepit J. Davies. ad d. I. Cæsar. sed etiam vulgata lectione longe elegantiozem esse docuit Burmann. ad Quinctil. Declam. VI. 6. ubi eam aliis tum Livii, tum Horatii locis firmavit. Adde Livium II. 31. 'De domesticarum rerum eventu nec Patribus nec plebi cura decesserat.' XXXIII. 31. 'Chalcidem ac Demetriadem retineri, donec cura de Antiocho decessisset.' Curt. VIII. 2. 'Postquam ira mente decesserat.' Justin. in Præfat. 'Sufficit enim mihi in hoc tempore iudicium tuum, apud posteros, cum obtreccationis invidia decesserit, industriæ testimonium habituro.' Et hoc modo 'decessus morbi' Gellius IV. 2. 'Quod vitium perpetuum, morbus cum accessu decessuque sit:' ita Gronov. in duobus Mss. invenit, quem ibi vide. Quum tamen omnes codd. etiam mei constanter *discessere* servant, alterum in contextum recipere, quamvis verius videatur, ausus non sum. Præterea *solitudines* Leid. 2. Gaertn. et Hav. Vide quæ notantur ad I. 11. § 1. Pati errore 'solitus' et 'sollicitus' commutata sunt. Vide ad V. 22. § 5. Forte librarii ita dederunt, quod perperam sibi persuaderent, respici ad 'solitudinem in civitate,' cuius § præc. meminit. Verum 'hæ sollicitudines' intelliguntur natæ ex morbo et annona artiore.

CAP. LIII. § 1 *M. Emilio, C. Valerio Polito consulibus*] Scribe *M'. Emilio*, ex Capitolinis tabulis et Diodoro I. XIII. p. 371. qui *Μάνιον Αἰμίλιον* nominat. *Sigon.* Diod. Sicul. duplici

eum prænomine *Γάϊον Μάνιον Αἰμίλιον* vocat: ubi Rhodomann. prius expungendum monuit; quod etiam ex hoc loco firmatur. Quamvis enim in scriptis constanter *M. Emilio* legatur, in editis autem vetustis *Martio Emilio*, ex ejus tamen lectionis vestigiis non *Μάνιον*, sed *Γάϊον*, inducendum satis patet. Deinde *Μάνιον* Diodori, quam Livii *M.* præferendum inde colligo, quod aut raro aut numquam notissimum prænomen 'Marcus' in minus cognitum 'Manius' mutatum sit, at contra sæpissime. Vide ad XXVII. 25. § 2. Pro emendatione sua laudat quidem Sigonius etiam tabulas Capitolinas; verum consules hujus anni in illis hodie perire. Ad illas tamen provocando respexit Sigonius ad hujus *Emilii* primum tribunatum consularem, quem quinque, et ad tertium, quem octo annis postea gessit, quemadmodum Comment. in Fast. testatur. Vide etiam Pighium in Annal. ad ann. CCCXLIII. p. 202. Ceterum quamvis Sigonius *M'. Emilio* in contextum receperit, altera tamen lectio *M. Emilio*, quam primus Aldus pro *Martio Emilio* substituit, a recentioribus servata est usque ad Gruterum, qui in postrema ed. turpiter lapsus est; nisi potius error alteri adscribi debeat, cui contextus emendationem aut curam editionis commiserat. Sigonii enim ac Pighii lectionem, quicumque demum fuerat, expressurus, sed non unica, verum omnibus literis, prænomen scripturus, pro *Manio*, nobis dedit *Mamercus*: quem hujus hominis errorem nimis patienter omnes Gruterum sequenti tulerunt. Eum itaque emendavi. Alterius consulis prænomen omittitur in Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 3. 4. Harl. 1. et fragm. Hav. Sed *L. Valerio* legunt Harl. 2. et Hav. *Cos. Valerio* Lipsiens. et Port. voculæ tamen *Cos.* adjectis notis, quibus eam delendam esse vulgo librarii indicare solent: utraque lec-

tione juneta consule *L. Valerio* habet Lov. 5. *Cosso Valerio* Lov. 2. et Gaertn. *ċsul Valerio* Leid. 1. *P. Valerio* typis descripti usque ad Aldum, qui *C. Valerio* emendavit. Et recte. Ita enim praeferunt Flor. Voss. 2. Diodor. Sic. loc. laud. et Cassiod. in Chron. Eodem etiam prænominē tribūnus consularis in Fastis Capit. quinquennio antea, et tribūnus tertium sexennio post memoratur. Præterea *Petito* male Flor. Mox in *publico*, pro *non publico*, Port.

§ 2 *Jam enim in Latinum Hernicumque transcederant agrum*] *Transderat* Flor. a m. pr. sed literæ *cen* omisæ postea suprascriptæ sunt: *transcenderant* primus edidit Aldus, consentientibus reliquis scriptis meis; quum priores dedissent *descenderant*. Præterea præpositionem *in* omittit Hav. quam ab ultima litera vocis præced. elisam pnto. Vide ad x. 13. § 3. Ut autem ita sentiam, permovet hinc auctoritas reliquorum codicum, qui in ea servanda conspirant, inde Livii consuetudo, qui alibi sæpe ita loqui solitus est. Supra III. 8. ‘Nunciantibus Hernicis, in fines suos transcendisse hostes, impigre promissum auxilium:’ ubi vide quæ notantur. XLIII. 23. ‘Interim Clevas, adsumto Philostrato, in agrum Antigonensem transcendit.’ Mox *dilectum*, pro *delectum*, Voss. 2. Leid. ambo, Lov. 1. Port. Lipsiens. et Klockian. Ita etiam mox § 5. 6. 7. Vide ad XXXVII. 51. § 1.

Consulem *M. Menenius* tribūnus plebis legis agrariæ lator quum inpediret] Scribe *M. Manius*. Gens enim ‘*Menenia*’ patricia est, ‘*Mania*’ plebeia. Infra autem apertius ostendam, pro *Manio Menenium* in plebeio dictatore esse mendosum. Hæc cum ita emendassem, inspexi librum etiam veterem ita habentem. *Sigon*. Inde pro tribūni prænominē *M.* præferunt Voss. 2. et Lov. 3. Vide ad cap. præc. § 4. *Martius* inpressi ante Al-

dum. Tum *Menenius* legunt Lov. 2. 4. 5. Harl. 2. Lipsiens. Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. etiam Voss. 1. a m. sec. *Mennius* Flor. Voss. 2. et Lov. 3. *Meneius* Leid. 2. et Lov. 1. Sed recte *Manius*, sive *Menius*, legunt Voss. 1. a m. pr. Leid. 1. Harl. 1. Klockian. et Hearnii Oxon. L. 2. et N. Infra tamen toto hoc capite tantum non omnes, qui hic veræ scripturæ adhærent, aliique *Menenium* male eum vocarunt. Sigonio subscribit Pighius Annal. ad a. CCCXLIII. p. 202. eodem argumento usus. Aliibi sæpe nomina hæc *Manius* et *Meneius* in Mss. commutantur. Vide ad VIII. 13. § 1. Ceterum *Manii* dictatoris plebeii meminit Livius IX. 26. ubi tamen Sigonius id, quod hoc loco promiserat, non præstitit.

Nemo invitus sacramento diceret] *Invictus* Leid. 2. et Lov. 1. Vide ad Epitom. Liv. lib. III. *Injuratus sacr. diceret* Hav. *nemo juratus sacr. nemo diceret* Lipsiens.

§ 3 *Arceem Carventanam ab hostibus occupatam esse*] Steph. Καρουντας πόλιν Ἀρλίων. τὸ ἐθνικόν, Καρουνταῖος. *Sigon*. *Carmentanam* Harl. 2. et Hav. *Carventanam* Lov. 2. Lipsiens. et Gaertn. *Carventinam* Lov. 4. *Carventaneam* Lov. 5. Vide hoc cap. ad § 9. ad c. 55. § 4. et ad c. 56. § 4.

§ 4 *Quum apud Patres invidia Menio fuit*] In Mss. fuit *tum*. Rhen. Tum etiam Voss. ambo, Leid. 2. Lov. quinque, Harl. 2. Lipsiens. et fragm. Hav. Vide ad VI. 23. § 3. Sed totam vocem omisit Hav. Tum ad *Patres* Leid. 2. et Hav. quod, si certiores codd. accederent, verum esse pntarem. Ita enim sæpe alibi Livius loqui solitus est. Vide ad VII. 7. § 4. et ad XXXVIII. 55. § 4. Præterea *Menio* Flor. Voss. ambo, Leid. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. *Mennio* Lov. 1. Vide hoc cap. § 4. Mox *tunc ceteris*, pro *tum cet.* Leid. 1. Vide ad

II. 12. § 15. *Cum ceteris* Harl. 2. et Lov. 2. ac 5.

Præbuit justiore caussam] *Justicionem* Gaertn. Vide ad VII. 15. § 8. Sed tota illa vox deest in Flor. qui paullo ante *legatis*, pro *legis*, exhibet.

§ 5 *Itaque quum res diu ducta per altercationem*] Vox prima exsulat ab Flor. quam alii omnes constanter servant. Tum *quum resudui dicta* sine sensu Lipsiens. Deinde *per alterationem* Flor. a m. pr. et Harl. 2. *per altricationem* Leid. 2. Lov. 5. et Gaertn. Vide hoc lib. c. 6. § 1.

Culpam penes Manium fore, qui delectum impediret] *Apud*, pro *penes*, Gaertn. Tum *Menenium*, et mox *Menenio* tantum non omnes codd. mei, nisi quod *Maninium* sit in Flor. a m. pr. *Menenium* a m. sec. Vide hoc cap. ad § 2. Deinde *quod delectum* Lov. 4. et Harl. 2. Vide ad XXXVII. 35. § 4. *dilectum* Voss. 1. Leid. 1. Lipsiens. fragm. Hav. Klockian. et Port. a m. pr. Vide hoc cap. ad § 2.

§ 6 *Manio contra vociferante, si injusti domini*] Vocem *contra*, quæ a prioribus edd. aberat, primus adoptavit Aldus, eamque omnes scripti agnoscunt. Tum *contra vociferantes* Lov. 5. et fragm. Hav. litera finali *s* repetita ex prima vocis seq. Vide ad XXVIII. 25. § 2. ‘*Contra vociferari*’ est vicissim vociferari, ut ‘*contra inueniri*.’ De quo vide ad I. 16. § 6. Insuper *vidisti*, pro *injusti*, Leid. 2. et Lov. 1. Mox iterum *dilectui* Flor. Voss. 1. Leid. amho, Lipsiens. Port. et Klockian. Vide hoc cap. ad § 2. Tum *de certo*, transpositis literis, pro *decreto*, Lipsiens.

§ 7 *C. Valerio consuli se damnum aliamque coërcitionem*] In Mss. fuit *damnum aliamque coërtionem*. Rhen. Quid sibi velit hæc tribunorum promissio præter auxilium, non hercule intelligo. Quidam *coërtionem*, quidam *coërcitionem* legunt. Mihi posterius placet. *Glar.* Pal. 3. habet *tortionem*.

Campani ed. *coërcitionem*. Gebh. *Correctionem* Voss. 2. quod ex glossemate atque interpretatione natum videtur. *Coërcionem* Flor. Lipsiens. Lov. 1. 2. 4. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. *coërtionem* Leid. 2. Harl. 2. et Port. Vide ad XXVI. 36. § 12. Contrarius hic error illi est, quo *amicitior*, pro *amicior*, et similia alia supra scribæ dederunt, de quibus vide ad II. 15. § 6. *tortionem* Lov. 3. *cohortationem* Lov. 5. Insuper *Lucio Valerio consuli* Voss. 2. cui pro varia lectione adscriptum est *M. Valerio. T. Valerio consuli* Flor. Sed vide hoc cap. ad § 1. *C. Valerio consule damnum* Leid. 2. *C. Valerio consule se damnum* Gaertn.

Delectus caussa detrectantibus militiam inhibenti] Illud *inhibenti* facessit negotium non parvum lectori. Est autem obscurus sensus. *Glar.* Pro *inhibenti*, quidam libri habent *ferenti*: et recte. Verba autem sic ordinantur. Novem tribuni ex collegii sententia pronunciaverunt, se auxilio futuros adversus intercessionem collegæ *C. Valerio consuli damnum aliamque coërcitionem ferenti detrectantibus delectus caussa militiam. Sigon.* ‘*Damnum et coërcitionem inhibere*’ eo modo dictum est, quo III. 38. ‘*Privati pro decemviris, neque animis ad imperium inhibendum imminutis, neque ad speciem honoris insignibus, prodeunt* :’ et c. 50. ‘*Imperium si quis inhiheret, et viros, et armatos se esse, respondetur.*’ *Klock.* Placuit Sigonio reponere glossarium loci, ejecta voce genuina, *ferenti*. Quippe ‘*inhibere*’ notat exercere. De qua re ad Plantum Gulielmii noster Quæstion. in Bacchid. c. 2. *Grut.* Quidquid pravum illegitimumque sciorum scævitas atque impudentissima ruditus Livio adfricuit, continuo laudatorem ac defensorem repperit Sigonium; qui, ne hic locus integer exstaret, pro virili est admissus. Verum, rogo te, Sigoni, per Musas, qui sint isti libri veteres?

An codex tuus, Pal. secundo Ms. recentissimi ac juxta pravissimi conimatis libro quam simillimus? Deinde quis dixit 'coërcitionem ferre?' Audi me: probissimæ Latinitatis auctoribus, qualis est Livius, 'inhibere' peculiari et vulgatæ contraria significatione adhibetur. Sic Plautus dixit 'inhibere imperium' Bacchid. III. 3. 43. 'Isthocine hic pacto potest Inhibere imperium magister, si ipsus primus vapulet?' Idem Casina II. 6. 57. 'siquidem me vivo mea nxor imperium inhibet.' Livius III. 50. 'Imperium si quis inhiheret, et viros et armatos se esse, respondetur;' pro 'adhibere imperium.' Hic autem 'inhibere damnum coërcitionemque' est infligere damnum et adhibere coërcitionem. Ceterum cur ab omnibus melioribus membranarum et priscis edd. desciscerem, fasciatus deteriore libro? Gebh. Ferenti, pro *inhibenti*, apud me in nullo exstat cod. nisi in Hav. et in margine Harl. 2. apud Hearnium autem in Oxon. B. et N. Quorum posteriori etiam altera lectio *inhibenti* adscripta est. Vel autem, qui eam mutarunt, elegantiam verbi non intellexerunt, vel *ferenti* primum, tamquam eruditori sensu usurpatæ vocis expositio, margini adscripta est, unde deinde in contextum inrepsit. Locutionem pluribus inlustrat Gronovius ad III. 59. § 1. Ceterum *inhibentibus* habent Leid. 2. et Lov. 1. *inhibendo* Gaertn. Præterea *dilectus* Flor. Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. Harl. 1. Port. Lipsiens. fragm. Hav. et Klockian. Vide hoc cap. § 2. Tum *causam* Leid. 2. et Lov. 1. eam Gaertn. Scriptum fuerat per compendium *cā*, id est, *caussa*; qui eorum errorum inperitis librariis fons exstitit. Vide ad XXXVIII. 58. § 11. Denique *detractantibus* Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. 1. 2. 3. 5. Port. Lipsiens. et fragm. Hav. Vide ad XXXIV. 15. § 9.

§ 8 Cum paucis adpellantibus *tribunum collum torsisset*] Magistratus, si quem aliquando parum obedientem viderent imperio suo, manum ei ipsi injiciebant, in collumque invadebant, ac torquebant, quod tamquam genus pænæ et coërcitionis erat. Aurel. Vict. in libro de Viris Illustribus c. 66. 'Consuli legibus agrariis resistenti, ita collum in comitio obtorsit, ut multus sanguis efflueret e naribus.' Non tamen hæc legitima pœna erat; et in Druso, qui id fecit, ut injuria maxima scribitur, cum ita vis maxima adhiberi videretur. Cicero Act. in Verr. VI. 10. 'Quem obtorta gula de convivio in vincula atque in tenebras abripi jussit;' pro Cluent. c. 21. 'Ut illum obtorto collo ad subsellia reduceret;' quod est, per vim. Turnebus, Advers. XXVII. 34. Vide Valer. Max. IX. 5. ex. 2. leg. 7. D. ad l. Jul. de vi publ. ibique Gothofr. et Cujac. Observ. XI. 22. Klock. Vulgaris nobis ac familiaris dicendi modus *ti torcerò il collo*, quum alicui mortem minamur; quamobrem prima statim lectione arbitratus sum, consulem nomina dare nolentibus mortem ministrasse. At, re intinuis perspecta, veriore interpretacionem nactus sum, lucem præferente doctissimo Turnebo; siquidem antiquis mos dicendi fuit, 'collum obstringere,' vel 'obtorquere,' pro vim inferre, nam rei collo constricto inviti in jus tendebantur. Ita D. Hieronymus inquit, 'Obtorto collo me in jus trahit.' Et Plautus in Curenl. V. 3. 15. et 29. 'Collum obstringe;' et in Rudent. III. 6. 15. 'Rapi obtorto collo.' Cic. in Verr. VI. cap. 10. Et in Orat. pro Cluent. c. 21. In Viris Illustribus c. 66. Sic itaque interpretandum, consulem detrectantibus militiam collum torsisse, id est, manum iniecisse, ac vi facere quæ sponte renuebant coëgis. Quo pacto et eleganter dictum a classicis auctoribus observamus 'torquere ju-

ra, hoc est, pervertere, illisque vim inferre. Cic. in Orat. pro A. Cæcina c. 27. 'Verbo ac litera jus omne torquere.' Hinc et 'legum tortores' eodem in sensu apud eosdem. *M. Donatus*. Vide Lipsium de Milit. Rom. i. 4. At Gothofred. et Cujac. quos videndos monnerat Klockius, huc vix pertinent. Ceterum *paucis appellantis, tribuni collum torsisset* perperam Lov. 2. 3. 5. et Gaertn. quorum posterior etiam mox τὸ metu omittit.

§ 9 *Quamquam invisus infestusque consuli erat*] Nota *invisus* hic active sumi de eo qui invidet, qui odit. Ita etiam v. 8. 'Virginius privatim Sergio invisus infestusque.' Curtius x. 7. 'Quem Meleager infestus invisusque Perdicæ strenne perducit in regiam.' Tacit. Histor. iv. 70. 'Invisus avunculo infensusque: ' ubi tamen propria significatione, et forte rectius, sumi potest. De aliis adjectivis eodem sensu acceptis vide quæ olim notavi ad Sillii ii. 98. Præterea *erat consuli* fragm. Hav. Paulo ante *Carretanam arcem* Flor. Leid. 1. et Harl. 1. *Carmentanam arcem* Harl. 2. et Hav. *Carmentanam* Lov. 2. et Lipsiens. Vide hoc cap. ad § 3.

Erat, in pigre primo statim inpetu, dejectis, qui in præsidio] Exsulant hæc verba ab Gaertn. Cui negligentiae causa fuit repetitio vocum *erat, erant*. Vide § 13. et ad ix. 11. § 11. At *in pigro primo statim inpetu* Lov. 2. et fragm. Hav. præferunt. *Primo* non adparet in Harl. 1.

Arcem recepit] In Ms. fuit *arcem recipit*. Rhen. *Arcem recipit* obferunt etiam Leid. 1. Lov. 3. Harl. 1. et Gaertn. quorum auctoritate in contextum adscivi. Mox *neglegentiam* Flor. Vide ad ii. 11. § 4. Deinde *aperuere*, pro *aperuere*, idem Flor. *apparuerunt* Lipsiens. et ed. Parm. 1480. *aperiere* Lov. 4.

§ 10 *Venditum sub hasta consul in ærarium redigere quæstores jussit*] Pall.

1. ac 3. *in ær. redire ad quæst. jussit*. Gebh. Recte se habet vulgatum. Sed quia duo Mss. *ad quæstores*, suspicio mihi mota fieri posse, ut τὰ in *ærarium* sint ab interprete, scripseritque Livius, *venditum sub hasta consul redigere ad quæstores jussit*. Ut v. 19. 'Ingentique præda est potius, cujus pars maxima ad quæstores redacta est, haud ita multum militi datum.' Et iterum c. 26. 'Castra capta, præda ad quæstorem redacta, magna militum ira.' Fortassis et males, *Prædam (ex assiduis populationibus, quod omnia in locum tutum congesta erant, fuit aliquantum) venditam: ut xxxviii. 1. vel quod omnis in locum tutum congesta erat*. J. F. Gron. *Rediere*, una litera omissa, Klockian. *rediē*, id est *rediere*, Port. *redire* Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 3. 4. 5. a m. pr. Lipsiens. et Gaertn. in quales codd. quum etiam librarii duorum Pall. incidissent, eamque lectionem aperte mendosam esse animadvertissent, quasi emendaturi magis corruperunt, substituentes, addita præpositione, *redire ad quæstores*. Hinc jam nata Gronovio conjectura, quam primo loco proposuit, ut, duabus primo vocibus ejectis, deinde partim deserta eorum codicum lectione, ex vulgato servaret *redigere*, partim iterum codd. illis adhærens, addita vocula, legeret *ad quæstores*. Sed eam probare nequeo, non modo quoniam voces *in ærarium* supersint in omnibus omnino scriptis, nisi quod *in ærium* habeat Harl. 1. sed etiam optimi codd. alii constanter τὸ ad excludant, quod ex meis unus tantum adscivit Lov. 3. Dionys. Halic. Antiq. Rom. vii. p. 468. Ἰστε δὴ πον πάντες, ὅτι ὁ ταμίας, αὐτὰ (scil. τὰ ἐκ τῶν πολεμίων λάφυρα) παραλαβὼν, ἀπεμπολεῖ, καὶ εἰς τὸ δημόσιον ἀναφέρει τὰ χρήματα. Omnes profecto scitis, quæstorem prædam acceptam vendere, et pecuniam in ærarium redigere. Sed nec alterutram posteriorum conjec-

turarum necessariam judico, quamvis *Prædam*, pro *Prædæ*, præferat Lov. 3. Eas autem proposuisse videtur, ut omnis Livii oratio magis cohæreat, et unico ambitu contineatur. Sed vide quæ notantur ad XXI. 36. § 4. Ad hæc *Prædæ aliquantum* vere Livianum videtur. Infra ipse Gronov. restitnendum recte conjecit XXVII. 1. *Præda (et aliquantum ejus fuit) militi concessa*. Alia vide ad XXI. 28. § 11. Insuper *sub hastam* perperam Flor. Leid. 1. et Lipsiens. *consules*, pro *quæstores*, Leid. 2. In verbis autem præcedd. *quæ omnia in locum tutum congesta* Lov. 3. *quod omnia in tutum locum congesta* Lov. 2. et 5. *in locum tutum gesta* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1.

Tum prædicans participem prædæ fore exercitum, quum militiam non abnuisset] *Cum prædicans* Port. Vide ad Epit. Liv. lib. XLVIII. circa finem. Deinde *non participem prædæ*, fragm. Hav. At contra, neglecta negatione, *militiam abnuisset* Leid. 2. et Lov. 1. *militiam non abnuisset* Harl. 1.

§ 11 *Urbem ovans introiret, alternis inconditi versus militari licentia jactati*] *Urbem ovans intraret* Lov. 4. invitis reliquis codd. quare ex glossa natum puto. Solent hæ voces et alibi commutari. Vide ad VII. 39. § 14. 'Introire in urbem' dixit Livius XLII. 22. ubi vide Gronovium. Præterea *alterum inconditi versus* sine sensu Lipsiens. *alteri inconditi versus* Lov. 5. a m. sec. *alterni inconditi versus* Leid. 2. et Hav. Quod ferri posset, si aliorum codicum consensus accederet. Virg. Ecl. VII. 18. 'Alternis igitur contendere versibus ambo Cæpere:' ubi 'alterni versus' sunt qui per vices canuntur. Vide Emmen. ad Virgil. Ecl. III. 59. Ceteroquin 'alterni versus,' 'alterna carmina' sunt elegiaca. Vide Ciofan. ad Nason. Epist. Heroid. XV. 5. Unde elegia dicitur 'facere alternum pedem' apud Statium Silv. I. 2. 9. ubi vide Mark-

land. et Gronov. in Diatr. Stat. c. 8. *Altius inconditi versus* fragm. Hav. Primo scriptum fuerat *alt'nis*, quod ab indocto librario ob ductum similitudinem mutatnm est in *alt'ius*, id est *alterius*, quomodo hoc loco præferunt Lov. 4. et 5. a m. pr. ac librarii alibi sæpe peccarunt. Vide ad II. 2. § 9. hoc lib. ad c. 57. § 2. VII. 1. § 6. c. 2. § 7. Bentlei. ad Horat. Epist. II. 2. 176. et Cortium ad Plinii Epist. II. 17. § 16. qua eadem ratione commutantur 'interius' et 'internis.' Vide Nic. Heins. ad Cland. Bell. Getic. vs. 50. Inde tandem, omissa, quæ addi debebat, nota, factum *altius*. Vide ad XXI. 28. § 5. Verum vulgatum præstare certum est. *Alternis*, ut II. 2. 'Agere varie, rogando alternis snadendoque, cæpit.' Indicat ergo, non omnes milites simul, sed vicissim, per vices, modo hos modo illos, versus jactasse. Præterea *increditi versus* Port. a m. pr. *inconditi versus* Lov. 5. Livius hoc lib. c. 20. 'In eum milites carmina incondita, æquantas cum Romulo, canere.' v. 49. 'Triumphans in Urbem redit: interque jocos militares, quos inconditos jaciunt, Romulus ac parens patriæ adpellatur.' VII. 10. 'Inter carminum prope modum incondita quædam militariter jocularantes Torquati cognomen auditum.' c. 38. 'Quum incondito militari joco hand minus tribuni celebre nomen, quam consulum, esset.' Tum *militari scientia* Voss. 2. Sed altera lectio inter versus adscripta est. Deinde *jactari* Klockian. Paullo ante *in consule iræ*, pro *in consulem iræ*, Flor. et Harl. 1. et *senatusconsultu* Port. hic etiam altera lectione inter versus adjecta. Vide ad V. 13. § 5.

§ 12 *Quibus consul increpitus Mæni celeberrimum nomen fuit*] *Increpitus* Lov. 5. Harl. 2. et Hav. Sed non necesse vulgatum mutari. Vide hoc lib. ad c. 32. § 1. ad XXIV. 17. § 7. et ad XXVII. 13. § 10. Præterea *Meneni* vel

Menenii omnes codd. manu exarati. Vide hoc cap. § 2. Deinde τὸ fuit exsolat a Leid. 2.

Plausuque et adsensu cum vocibus militum certaret] Prima vox non conspicitur in Port. *plausu et assensu* habet Lov. 4. Male. Vide plura ad v. 49. § 1. Hinc *cum voce militum* Harl. 2. *cum vocibus multum certaret* Lov. 4. Postea cessaret, pro *certaret*, Gaertn.

§ 13 *Plusque ea res, quam prope sollemnis militum]* *Plusque ea re prope Hav.* Tum *sollemnius* Gaertn. Deinde *militum sollemnis* Lov. 1. et Voss. 1. quorum hic in margine exhibet *militum insolens*, quid ipsum est in Leid. 2. Verum lascivia hæc militum in pompa triumphii non ‘*insolens*’ ac nova, sed ‘*prope sollemnis*’ atque usitata erat. Vide loca supra laudata hoc cap. § 11. Ceterum omnia hæc verba cum præcedenti etiam *certaret* deerant in Voss. 2. et Lov. 3. culpa scribarum, quibus peccandi causa fuit iterata vox *militum*. Vide hoc cap. § 9.

Haud dubius inter tribunos militum honos Mæni] Τὸ *haud deficit* in Lov. 2. 4. 5. Lipsiens. et Gaertn. Deficit etiam in Port. sed manus sec. postea margini adscripsit. *Aut dubius* est in Leid. 1. Vide ad xxviii. 2. § 11. *intra tribunos* Voss. 2. Vide ad v. 27. § 3. *in tribunos* Lov. 4. et Harl. 2. Verum ibi ultima syllaba τὸν *inter* elisa est a prima vocis seq. Vel etiam librarii confuderunt *int’*, id est *inter*, et *in*, ut sæpe alibi fecerunt. Vide ad xxxviii. 57. § 6. Tum *Menenii* omnes scripti præter Gaertn. qui præfert *Meneniū*. In verbis seqq. *consulibus*, pro *consularibus*, Leid. 2. et Lov. 1. Et ita in contextu ostentat Voss. 1. Verum ejus margo alteram lectionem servat. *Comitiis etiam exclusus* Lipsiens. Sed verba si *peteret*, *cons. com. est excl.* desunt in Lov. 3.

CAP. LIV. § 1 Cn. Cornelius Cossus,

L. Furius Medullinus iterum] *M. Cornelius Cossus* vocatur in Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 2. 4. 5. Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. et Hearnii Oxon. B. L. 1. et N. P. *Cornelius Cossus* in Voss. 2. *Pub. Cornelius Cossus* in Lov. 3. Verum Cn. *Cornelius* etiam appellatur Cassiodoro in Chronico, et in idem prænomen consentit etiam Diodor. Sicul. l. xiii. p. 367. licet in ipso nomine erratum sit. Vide Pighium in Annal. ad a. cccxliv. p. 203. Tum et *L. Furius* antiquitus typis descripti. Sed copulam, quæ etiam constanter ab omnibus scriptis abest, primus Aldus expunxit. Vide ad ii. 17. § 1. Hinc *Medullinus* cum vetustioribus edd. codd. Leid. 2. Lov. 1. 2. 4. 5. Port. et Hav. *Medullinus*. *Item non alias* fragm. Hav. ‘*Item*’ et ‘*iterum*’ passim commutantur. Vide ad Epit. Liv. lib. xiv.

§ 2 *Ægrius plebs tulit, tribunicia sibi comitia non commissa]* Τὸ *plebs* deest in fragm. Hav. Eandem vocem omisit etiam Lov. 3. at ejus loco *ægrius pertulit* dedit. *Tulit plebs* habent Lov. 4. et vetustiores excusi ante Aldum. Deinde *tribunicia comitia sibi non commissa* omnes scripti; nisi quod vox *comitia* desit in Lipsiens. Ordinem forte editores immutarunt, quod vitare voluerint vocum *tribunitia comitia* similiter desinentium conjunctionem; a quo tamen non semper religiose Livium abstinuisse, videbimus ad xxvi. 46. § 6.

Eum dolorem quæstorii comitiis simul ostendit, et ultra est] *Ea dolorem* Harl. 2. Deinde *quæstori* Gaertn. *quæstoribus* Port. Tum *ostendit* omittitur in fragm. Hav. Tandem *ultra est* Hav. *ultæ*, omisso τῇ *est*, Lipsiens. *ultra* Lov. 2.

Tunc primum plebeiis quæstoribus creatis] Tum primum Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. Lipsiens. et Hav. cum primum Port. Insuper plebis quæstoribus Leid. ambo, Lov.

1. 2. 3. Harl. 2. Lipsiens. Port. a m. sec. Gaertn. et fragm. Hav. *plebis quæstori* Hav. *plebes quæstoribus* Harl. 1. *plebs quæstoribus* Lov. 5.

§ 3 *Uni patricio C. Fabio Ambusto relinqueretur locus*] Ex Capitolino hujus tribunatu *N. Fabio* est scribendum. *Sigon.* Tantum non omnes codd. scripti priscam lectionem servant, nisi quod *Gn. Fabio* sit in fragm. Hav. *Cornelio Fabio* in Voss. 2. *Sigonio* adsentire *Dodwellum* in *Tabb.* ad *Dissert. de Cyclis*, *Hearne* testatur. Vereor tamen, ne erraverit, et *N. Fabii quæstoris* *Dodw.* ibi non meminerit, sed tantum tribuni consularis, quem memorat p. 895. ad annum CCCXLVIII. Contra *Pighii* in *Anal.* ad a. CCCXLIV. p. 204. existimat *K. Fabio* restituendum, eumque esse, qui annis quinque, octo, et quatuordecim postea ter tribunus consularis occurret. Ex ejus autem sententia ea lectio deinceps in ultimæ ed. *Gru-terianæ* contextum recepta est, quam etiam omnes postea recentiores retinuerunt. Et sane prænomen *N.* sive *Numerius*, potius in *M.* sive *Marcus*, commutare soliti fuerunt librarii, vel in *Cn.* sive *Cnæus*. Vide hoc lib. ad c. 49. § 1. Contra *K.* sive *Kæso*, abiit in *C.* sive *Caius*, quomodo plerique codd. servant. Similiter erratur hoc lib. c. 61. § 4. v. 10. § 1. et alibi. Quare *Pighii*, quam *Sigonii*, sententiam veriore esse puto.

Q. Silius, P. Ælius, P. Pupius] *Q. Fabius, P. Pupius*, medio omissio, Lov. 2. et Lipsiens. *Q. Silrius, P. Pipius*, Lov. 4. et Gaertn. *Q. Sileius et P. Pipius* Harl. 2. et Hav. *Q. Silius, P. Pipius*, Leid. 1. Lov. 3. 5. fragm. Hav. et Port. in quo *P. Papius* a m. sec. emendatur. *Q. Silius Postumius, P. Pipius* Voss. 2. *Q. Silius, P. Ælius Pipius* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *C. Silius, P. Ælius, P. Papius* Harl. 1. *Quintius Silius, P. Ælius, et P. Pipius* edd. vetustiores usque ad Aldum, qui substituit *Q. Silius, P.*

Ælius, P. Pipius; idque obtinuit usque ad ultimam *Gru-teri*, in quam receptum est *P. Pupius* ex sententia *Pighii*, qui ita eum adpellaverat in *Anal.* ad a. CCCXLIV. p. 204. Et sane nulla Romæ gens exstitit, ‘*Pipia*’ nomine nota; contra ‘*Pupia*’ ibi notissima fuit, ejus mentio non modo fit apud *Liv. Cic.* aliosque scriptores, sed etiam passim in marmoribus literatis. Mox *preferrentur*, pro *præferrentur*, Leid. uterque, Lov. 2. et Lipsiens. Contrario errore *prælati*, pro *perlatus*, a librariis datum esse, videmus ad XXXVIII. 28. § 8.

§ 4 *Tribunos plebis creatos, multarum magnarumque rerum molem*] *Castiga Hi multarum magnarumque rerum molem.* *Rhen.* Ant oratio ineconsequens est, aut tollenda est vox *Hi*, quæ non est in quibusdam libris. *Sigon.* Ab *Rhenano* est τὸ *Hi*: et habent sane et scripti et editi quidam veteres. Vere tamen *Sigonius* statuit tollendum, dummodo mantetur distinctio hoc modo: *ex fam. inf. Patr. tres in eum annum trib. plebis cr. mult. magn. rerum molem avid. adeo populo ostentantes: cum affirmassent nihil se moturos.* In vulgato ἀναπαύδοτον est inexcusabile. *J. F. Gron.* Tò *Hi* a *Rhenano* additum, vel ejus loco *Hii*, ut tempore barbaro scribebant librarii, superest in *Flor. Voss.* utroque, *Lov.* quinque, *Harl.* utroque, *Leid.* utroque, *Port.* Lipsiens. *Gaertn.* Hav. fragm. Hav. *Hearnii Oxon.* *Neapol.* *Latini*, omnibusque excusis, usque ad *Frobenium*, qui a. 1531. proxime ante *Rhenanum* ejecerat. Quamvis autem *Rhenanus* deinde id pronomen restituendum censuerit, non tamen in contextum revocatum est, nisi a *Basileensibus* 1555. unde id iterum ejiciendum monuit *Sigonius*; quod tamen neque ipse neque aliquis sequentium fecit ante *Gronovium*, qui tandem a. 1665. vocem expunxit. Id autem recte factum existimo, licet

Gebhardus ad § seq. adversetur. Paulo ante *Cilios*, pro *icilios*, Flor. sed primam literam intercepit ultima vocis præced. Vide ad II. 44. § 6.

Avidissimo adeo populo ostentantes] Grævius Sylloges Epistol. Burmanni, tom. IV. 520. *avidissimo ad ea populo* eleganti conjectura. Nec obstat diversitas generis. Terentius Heaut. v. I. 3. 'In me quidvis harum rerum convenit, quæ sunt dicta in stultum.' Vide ad c. 39. Rivium ad Terent. Hecyr. III. 1. 20. et Broekhus. ad Prop. El. I. 18. 23. Sed nihil in vitis libris scriptis tentandum est, et *adeo* hic elegantiam suam habere potest. Duk. *Avidissimo ad ea populo* scribendum conjicit Grævius in epistola ad Nic. Heinsium, quam edidit Burmann. in Syllog. Epistol. tom. IV. p. 573. Et ita editum video Mediolani annis 1495. et 1505. et Venetiis 1498. Similiter peccabatur in uno cod. III. 11. § 6. Infra VI. 15. § 7. et alibi. 'Avidus ad ea,' ut apud Terent. in Eunucho I. 2. 51. 'Ejus frater aliquantum ad rem est avidior.' 'Avidus in aliquid' dixit Livius XXII. 21. 'Ipsorum Hispanorum iniquita avidaque in novas res sunt ingenia.' Præterea magn. rer. ad ea, pro mag. rer. ad eus, ut III. 10. 'Augēt gloriā adveniēns, exposita omni in campo Martio præda, ut suum quisque per triduum cognitum abduceret. Reliqua vendita, quibus domini non exstiterē.' Infra v. 16. 'Biduum ad recognoscendas res datum dominis: tertio incognita (erant autem ea pleraque hostium ipsorum) sub hasta venire.' Vide ad II. 5. § 4.

§ 5 *Quum adfirmassent, nihil se moturos*] Huc revocanda sunt superiora, 'hi multarum magnarumque rerum molem,' &c. et non accedendum Sigonio, expungenti provocabulum *hi* contra omnes libros. Porro pro *moturos* Pall. I. ac 3. referunt *inituros*. Gebh. *Quum adfirmantes* Lov. 4. et 5. sine sensu. Tum *nihil se moturos*

Lov. 4. 5. et Harl. 2. *nihil se inituros* Voss. 2. et Lov. 3. *nihil se mortuos*, literis transpositis, Hav.

Si ne quæstoriis quidem comitiis, quæ sola, &c.] Ita, si Rom. ed. a. 1472. excipias, primum exhibuit Frob. ed. a. 1531. Priores reliquæ ita legébant ac distinguebant: *nihil se moturos sine quæstoriis quidem comitiis*. Et ita præferunt etiam Gaertn. et fragm. Hav. *se*, pro *si ne*, est in Hav.

Reliquisset senatus, satis animi populo esset ad id] Reliquissent senatus Lov. 1. Leid. 2. et Gaertn. Ita quidem τῶ *senatus* tamquam colectivo jungi numerum pluralem, videbimus hoc lib. ad c. 58. § 4. Hic tamen cum reliquis codd. nihil muto. Tum *satis jam populo esset* Lov. 2. *satis cum populo esset* Lov. 4. 5. *satis animi esset populo* Lov. 1. Voss. 1. et Leid. 2. Denique *esset et ad id* Lov. 2. Port. et Hav. *esse ad id* ed. Mog. et paucæ aliæ. Paulo ante *plebei*, pro *plebi*, Flor.

§ 6 *Quæsturamque non honoris ipsius finem æstimabant*] Castiga *quæst. eam non honoris ipsius finem æst.* Rhen. Melior antiqua lectio *quæsturam namque non honoris*. Sigon. Pall. 1. et 3. ac Campani ed. *quæsturamque eam non honoris*. At Pal. 2. ut et Sigonii *quæsturam namque*. Voluit aliquis adjuvare orationem, ne durius currat. Gebh. Incassum Sigonius *quæsturam namque*. Bene Rhenanus *eam* addit; quod et Mss. nostri faciunt, et Campanus. Sed et litera tollenda una *quæsturamque eam non honoris ipsius fine æst.* Id est, supra, quam erat, taxabant, ultra illum modum dignitatis et finem, quem habebat, æstimando extendebant et producebant. 'Finis' sæpe ponitur pro certo modo ac mensura. De quo alibi. Sensus Livii est: non tanti modo æstimabant quæsturam plebeiis mandatam, quanti erat ipse quæsturæ honos, sed etiam quanti via ad consulatus et triumphos sui ordinis ho-

minibus aperta poterat æstimari. *J. F. Gron. Quæstura namque eam* Lov. 2. et 4. *Quæstus namque eam* Lipsiens. *quæsturam namque eam* Lov. 5. Harl. 2. Port. et Hav. *quæsturam namque*, omissa voce *eam*, se in Oxon. B. vidisse, testis est Hearne. Reliqui mei omnes *quæsturamque eam*; quod recte Rhenanus et Gronovius probant, quorum posterior etiam voculam *namque* additam existimavit ab homine, qui se ita optime orationem Livii suffulcire posse arbitrabatur. Vide quæ notavit ad Livii xxxvii. 20. § 7. Quum itaque, paucissimis, iisque minimæ fidei, codd. exceptis, omnes alii servant voculam *eam*, non audiendum censeo Doujatium, cui non magis necessarium videtur pronomen *eam*, quam particula *namque*. Aliud Livio, quam Doujatio, visum fuisse, conspirantium optimorum codicum consensus docet. Præterea Gronovio optime reponenti *honoris ipsius fine* consentiunt Hearnii Oxon. B. omnesque mei, præter Voss. 2. Lov. 3. Port. et Hav. qui *finem* servant. Bene etiam *fine* exposuit ‘modo,’ ‘mensura.’ Cic. de Orat. i. 34. ‘Oratione aliqua lecta ad eum finem, quem memoria possem comprehendere.’ Eo sensu sæpe ‘finis et modus’ junguntur. Apud Cic. de Offic. i. 29. ‘Qui adpetitus longius evagantur, hi sine dubio finem et modum transeunt.’ Lucan. ii. 380. ‘Hi mores, hæc duri inmotæ Catonis Secta fuit, servare modum, finemque tenere.’ ubi vide Oudend. Præterea *extinabant* Lov. quinque, Lipsiens. Gaertn. fragm. Hav. et Port. a m. pr. qui a m. sec. præfert *existimabant*, quomodo etiam est in Leid. 2. In verbis præcedd. *ad fuit plebi*, vel *affuit plebi*, pro *id fuit plebi*, legunt Leid. 1. Lov. 2. 4. 5. Harl. 2. Port. et Lipsiens.

Patefactus ad consulatum ac triumphos locus novis hominibus videbatur Ad consulatus Port. a m. pr. quasi Livius,

Delph. et Var. Clas.

Livius.

quæ sequitur *triumphos*, eodem numero etiam *consulatus* dicere debuerit. At aliud sæpe Livio placuisse, videbimus ad xxxv. 40. § 6. Præterea Gutherius de Vet. Jure Pontif. Urb. Romæ i. 14. emendandum existimat *novis honoribus*. Quod forte hoc sensu accepit, plebeios existimasse, *novis honoribus*, id est, per novos honores, per communicatam secum quæsturam, aditum sibi datum esse ad consulatum ac triumphos. Verum quum receptam lectionem servant omnes libri scripti, eaque optimum sensum efficiat, cur ab ea discedendum sit, nihil causæ esse arbitror. ‘Novi homines’ apud Romanos dicuntur, vel qui magistratum gerunt, quem antea non gesserunt; vel etiam, quo sensu hic sumitur, quorum majores, vel certe patres et avi, nullos honores curules gesserant; et tum ‘novi homines’ obponuntur ‘nobilibus.’ Liv. hoc lib. c. 48. ‘Facile homines novos auctoritate principum de sententia deduci, si temporum interdum potius, quam majestatis memor adhibeatur oratio.’ Infra vii. 1. ‘Annus hic erit insignis novi hominis consulatu.’ xxi. 34. ‘Nec finem ante belli habituros, quam consulem vere plebeium, id est, hominem novum fecissent; nam plebeios nobiles jam iisdem initiatos esse sacris.’ xxxix. 41. ‘Coierantque candidati omnes ad deiciendum honorem eum; non solum ut ipsi potius adipiscerentur, nec quia indignabantur, novum hominem censorem videre; sed etiam quod tristem censuram expectarent.’ Sallust. in Cat. c. 23. ‘Nobilitas invidia æstuabat, et quasi pollui consulatum credebatur, si eum, quamvis egregius, homo novus adeptus foret.’ Ad quem locum videndi sunt viri docti, præsertim vero Wasse et Cortius. Cic. in Verr. v. 71. ‘Videmus, quanta sit in invidia, quantoque in odio apud quosdam homines nobiles novorum hominum virtus et

21 M

industria.' Ascon. ad Fragm. Orat. Cic. pro Scauro: 'Scanius ita fuit patricius, ut tribus supra eum ætatis jacuerit domus ejus fortuna. Nam neque pater, neque avus, neque etiam proavus, ut puto, propter tenues opes et nullam vitæ industriam, honores adepti sunt. Itaque Scauro æque ac novo homini laborandum fuit.' Ita Cicero, qui majoribus præluxit, et primus suæ gentis Romæ ad honores proventus est, passim se 'novum hominem' fuisse fatetur. Ita Orat. Agrar. II. 1. 'Me perlongo intervallo prope memoriæ temporumque nostrorum primum hominem novum consulem fecistis, &c. sed ita fecistis, quomodo pauci nobiles in hac civitate consules facti sunt, novus ante me nemo:' et ad Famil. I. 7. 'Video, non, ut antehac putabam, novitati esse invisum meæ: in te enim homine omnium nobilissimo similia invidorum vitia perspexi:' ubi videndus est Manut. Id etiam Catilinam Ciceroni objecisse, testatur Appian. Bell. Civil. I. II. p. 428. Κατὶλῖνας δ' αὐτὸν (Κικέρωνα) ἐς ὕβριν τῶν ἐλομένων ἐπέσκαπτεν, ἐς μὲν ἀγνωσίαν γένους καὶ νὸν ὀνομάζων (καλοῦσι δ' οὕτω τοὺς ἀφ' ἐαυτῶν, ἀλλ' οὐ τῶν προγόνων, γνωρίμους) ἐς δὲ ξενίαν τῆς πόλεως Ἰγκουίλινον.

§ 7 *Patres contra non pro communis, sed pro amissis honoribus fremere*] *Patres esse, non pro* Voss. 2. et Lov. 3. *Patres contra pro non comm. si pro am. hon.* Hav. *sed a promissis honoribus* Harl. 1.

Pulsi majorum loco, cernentesque alios in possessione] *Pulsi majorum locorum* Hav. Vide ad c. 47. § 3. Tum *vocula que deficit* in Leid. 2. et Lov. 1. Paulo ante, addita conjunctione, tollendosque esse Klockian.

Salii Flaminesque] Cur hos potius nominant patricii, quam pontifices et augures, quum horum quoque sacerdotia tum nondum cum plebe communicata essent? Videtur hic idem

accidisse Livio, quod xxxiv. 5. ubi Origines Catonis memorat, observant docti, ut hæc non tam e ratione præsentis temporis scripserit, quo hæc dicta fuisse narrat, quam posterioris, quo, quum plebs ad alia sacerdotia admissa fuisset, rex sacrorum Salii et Flamines e solis patriciis creabantur, ut auctor est Cicero pro Domino c. 14. Sic paullo post c. 58. et II. 68. 'stipendia' per prolepsin dicit: nam tum nondum institutum erat stipendium. *Duk. Soli flaminesque male* Lov. 4. et 5. *salii flamineque* Lipsiens.

Nusquam alio . . . sine imperiis] *Nusquam* Gaertn. Vide ad xxxvi. 17. § 10. Tum *sine imperio* Port.

§ 8 *Quum et spiritus plebes sumisset*] *Spem* Voss. 1. Leid. 2. Lipsiens. Gaertn. et Hearnii Oxon. L. 1. et C. Cujus erroris causa fuit scribendi compendium. Certe *sp̄m* erat in fragm. Hav. *sp̄s* in Gaertn. et Hav. Vide ad II. 35. § 6. ad VI. 18. § 4. VII. 40. § 8. et alibi. Tum *plebis* Lov. 1. *plebs* Flor. Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. uterque, Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. *plebi* Voss. 2. Vide ad I. 20. § 6. In verbis seqq. vir doctus ad marginem edit. Curionis legendum putabat, et res ad popularem, pro et tres ad pop. Sed male. Modo enim hoc cap. præcessit, 'Ex familia infestissima Patribus tres in eum annum tribunos plebis creatos:' et cap. seq. 'Tres erant, et omnes acerrimi viri, generosi jam, ut inter plebeios.'

Omnia quæstoriis comitiis, ubi utrumque plebi liceret, similia fore] *Tò omnia* in multis edd. vett. deerat, ut in Rom. 1472. Parm. 1480. Mediol. anni ejusdem, Tarvis. utraque, Venet. annorum 1459. et 1506. Prima, quæ τὸ omnia exhibuit, erat Mediol. 1495. et inde reliquæ. Superest etiam in omnibus scriptis. Deinde *quæst. com.* Lov. 5. Vide ad xxxii. 6. § 6. Tum *nisi utrumque* Voss. 2. et Lov. 2. Hinc

similima fore Hav.

§ 9 *Idilii contra tribunos militum creandos dicere*] *Andreas* ed. consensu Pall. primi ac tertii *Idilii cum tribunos militum creandos dicerent*. Gebh. Eadem superest lectio in Voss. 2. Lov. 3. et ed. Rom. 1472. *Idilii contra tribunos militum creandos dicerent* Flor. Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. 2. 4. 5. Harl. 1. Port. Lipsiens. Gaertn. fragm. Hav. et reliqui editi ante Aldum, qui recte *Idilii contra dicere*; præcessit enim 'Patres tendere ad consulum comitia.' Dubium non est, *Idilii contra dicerent*, et corruptius *Idilii cum dicerent* scripsisse librarios, quod locutionem per infinitivum conceptam non adsequerentur. Vide ad 1. 50. § 5. Mox *inpartiendo*s, pro *inpartiendo*s, Flor. et Leid. 1. cum multis edd. vett. quæ orthographia poliori sæculo adscribitur apud Dausqueim in Orthogr. part. sec. ea voce. Vide ad xxxviii. 36. § 8.

CAP. LV. § 1 *Sed nulla erat consularis actio, quam impediendo id, quod petebant, exprimerent*] *Consularem actionem* vocat, ut *delectum*, bellum, et similia, quæ consules absque plebis auxilio perficere nequibant. Quidam libri habent *quæ*, pro *quam*; sed non placet. Glar. Pal. 2. ad marginem *eximerent*. Gebh. *Quæ imped. id, quod pet., exprimeret* Harl. 2. et Hav. *exprimeret* etiam Port. a m. sec. quum antea scriptum fuisset *exprimeretur*. *Quæ imped. id, quod pet., exprimeretur* Lov. 2. 4. 5. *quam imp., id quod petebat, exprimeretur* Lipsiens. Vide ad 11. 26. § 4. Sed, rectum esse vulgatum, bene agnovit Glareanus. *Eximerent* autem in nullo meorum inveni. Supra 111. 28. 'Ut exprimatur tandem confessio, subactam domitamque esse gentem.' c. 30. 'Expressit hoc necessitas Patribus.' XLII. 46. 'Quibus expressum invitis existimabatur, ut, relicta regia societate, Romanis adjungerentur.' c. 47. 'Cui confessio expressa sit, se neque arte

neque casu superatum.'

§ 2 *Ubi ex senatusconsulto consules delectum habere occipiunt*] *Ex senatusconsultu* Port. altera lectione inter versus adscripta. Vide ad v. 13. § 5. *ex senatoribus consilium* Voss. 2. Sed passim inperitis librarios in hac voce, quæ plerumque *Sen. Cons.* vel aliis compendiis scribi solebat, errasse videbimus ad xxii. 10. § 1. *Vox consules* aberat a Leid. 2. Lov. 5. et fragm. Hav. ejus loco *omnes* habet Lov. 4. *Tum dilectum* Flor. Voss. 1. Leid. ambo, Lov. 1. Port. Lipsiens. fragm. Hav. et Klockian. Vide mox § 4. 7. et ad xxxvii. 51. § 7. Hinc vocem *habere* omittit Harl. 2. pro qua *haberet* præfert Lov. 2. Denique *incipiunt* male in Pal. 2. interpolatum esse, Gebhardus monuit ad 1. 7. § 6. quomodo etiam sibi in Oxon. L. 2. et C. obvium fuisse, Hearne testatus est. Eamdem lectionem inveni in Lov. 2. 4. 5. *accipiunt* in Gaertn. Passim hoc verbum, librariis minus notum, quo tamen Livius sæpius uti gavisus est, pari modo immutatum fuisse, vide ad xxxi. 50. § 6.

Obstare tunc cniæ tribuni] *Obstare tunc ex tribuni* Voss. 1. a m. pr. *obnixæ* Lov. 2. Harl. 2. et fragm. Hav. Vide hoc lib. ad c. 24. § 12. *enixæ* Lov. 5. et Lipsiens. *enixissime* Lov. 4. et Lipsiens.

§ 3 *Generosique etiam, ut. inter plebeios, duo singuli singulos*] Aldus primus dedit *generosique et jam*. Hunc secuti vulgatum fecere. Priores *generosique jam, ut inter plebeios*. Et ita scripti omnes. Eoque contenti esse debuerunt. Sic xxii. 35. 'Dnobus nobilibus jam, familiarum plebei, C. Atilio Serrano, Q. Atilio Pato.' J. F. Gron. *Generosique jam* Flor. Voss. ambo, Leid. 2. Lov. quinque, Harl. uterque, Port. Lipsiens. Gaertn. Klockian. Hav. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. B. et C. *generosique, ut inter plebeios*: tota voce omissa, Leid. 1. quæ etiam, si plures codd. accine-

rent, omitti posset. Vide ad xxxii. 33. § 9. *Ut inter duos plebeios, singuli singulos* Leid. 2. Voss. 1. et Lov. 1. *ut inter plebeios duos, singuli singulos* Harl. 1.

Sibi consules adservandos assidua opera desumunt] *Ad fervandos* Harl. 1. *ac servandos* Leid. 2. in quo inter versus *ad servandos* adscriptum est. *servandos* Lov. 4. 5. Harl. 2. et Hav. Sed in composito, quod in reliquis codd. superest, emphasis esse videtur; quamquam etiam 'servare,' pro 'observare,' alibi non raro occurrat. Vide Nic. Heins. ad Silii Ital. iii. 380. *Adservandos sibi*, addita voce, Lov. 2. et Port. *sibi* etiam agnoscunt Lov. 4. et 5. quum tamen jam præcesserit. Verba *adservandos assidua*, &c. *Nec delectum consules* desunt in Gaetrn. quibus omittendis repetitio vocis consules ausam dedit. Vide ad ix. 11. § 11. *Desinunt*, pro *desumunt*, præferunt Lov. 3. 4. et 5.

Uni concionibus data nunc detinenda nunc concienda plebs] *Uni condicionibus* Port. a m. pr. Vide ad iv. 12. § 7. *viri concionibus* Lipsiens. ita 'virum' et 'unum' commutantur alibi. Vide ad vii. 26. § 1. Deinde *continenda plebs*, pro *concienda plebs*, Hav. *certi-enda plebs* Lipsiens.

§ 4 *Inclinante deinde fortuna ad causam plebis*] Ita primus edidit Cnrio. In edd. antiquissimis editum fuerat *inclinante se deinde fortuna*, quod etiam servant Lov. 5. Harl. 2. Gaetrn. et Hav. Aldus deinde mutato ordine substituit *inclinante deinde se fortuna*; quomodo præferunt Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. 1. 2. 3. 4. Harl. 1. Port. Hav. et apud Hearnium Oxon. B. L. 2. et N. Utrumque genus loquendi Livio usitatum est. 'Inclinare se' est ix. 32. 'Prius sol meridie se inclinavit.' Ita 'inclinare rem' Liv. vi. 39. 'P. Manlius deinde dictator rem in causam plebis inclinavit.' 'inclinare animos' viii. 21. 'In hauc sententiam maxime consul

ipse inclinavit animos.' xl. 5. 'Ad quæ jam sponte animum inclinasset.' At 'inclinare' absolute sine casu positum inlustravi ad iii. 61. § 4. Et quidem Gebhardus ad ii. 52. § 8. vulgatum malebat. Quum tamen scripti et editi antiqui pertinaciter pronomen *se* interponant, eorum auctoritati ac consensui fidem habendam existimans lectionem illam contextui restitui. Paulo ante *dilectum*, pro *delectum*, Flor. Voss. 1. Leid. ambo, Lov. 1. Lipsiens. et Port. Vide hoc cap. ad § 2. Paulo post *arcem Cavertinam* Leid. 2. et Lov. 1. *arcem Carmertanam* Harl. 1. *arcem Carmentanam* Harl. 2. *arcem Carmentanam* Lov. 2. Vide hoc lib. c. 53. § 3. et hoc cap. ad § 8. Mox in *præsidiiis*, pro *in præsidio*, Lov. 4.

Interfectis paucis custodibus arcis] Ant. Perizonius ad Livii oram adscripsit, vocem *arcis* abesse posse; forte ea ipsi displicuit, quoniam modo sequatur 'alios recurrentes in arcem,' et præcesserit etiam 'arcem Carmentanam.' Sed vide quæ notavi ad i. 3. § 9. In omnibus meis constanter vox illa superest. Mox *in agros*, pro *in agris*, Gaetrn.

§ 5 *Ea adversa civitati res*] Castiga *Ea adversa civitatis res*. Rhen. *Civitatis* præferunt etiam Flor. Leid. 1. Lov. 5. Harl. uterque, et Voss. 1. in quo posteriore tamen signum ultimæ literæ *s* subjectum indicat, librarium eam delendam existimasse. Port. etiam eandem scripturam probare videtur, in quo errantis librarii negligentia datum erat *Ea adversa civitis res*. At *Ea adversa civitas tres* Lov. 4. *tres*, pro *res*, etiam est in Lov. 2.

Nequidquam enim tentati, ut tum denique] *Nequidquam* Flor. et Leid. 1. Vide ad xl. 47. § 9. Hinc *ut cum denique* Voss. 1. Lov. 5. Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr. *ut quom denique* Gaetrn. Vide ad Epit. Liv. lib. xlviii. circa finem. *utrum denique* Lov. 2.

Non cessere nec publicæ tempestati] *Publicæ intempestati* Leid. 1. Lov. 2. 4. et Lipsiens. Ejus vocis exemplum landarunt nobis lexicorum compilatores ex Plinii XVIII. 6. 'Malum patremfamilias, quisquis interdiu faceret, quod noctu posset, nisi intempestate cæli.' Verum ibi optimæ edd. nuper proenratæ præferunt divisis vocibus *in tempestate cæli*. Vereor itaque ne vox 'intempestas' simili errore obtudatur, qua nuper nobis laudare conati sunt verbum 'commendare' ex Phædri Prolog. II. 7. 'Recommendatur, non auctoris nomine:' ubi hodie constanter *Re commendatur* editum prostat. Vide quæ Burmann. ad eum locum notavit. Attamen sive vox 'intempestas' admittenda, sive proscribenda sit, eam certe, omnibus reliquis scriptis et editis libris adversantibus, hic minime admittendam censeo. Alibi Livius 'tempestatis' vocabulo bellum indicavit. Infra XLIII. 18. 'Quum pars scalas muris, ignem portis inferrent, sustinebant tamen eam tempestatem.' XXXI. 10. 'Tempestatem illam Punicæ belli subterfugissent.' Vide quæ Duker. notavit ad Flori II. 6. § 9.

Pervincunt, ut senatusconsultum fiat] *Permittunt* Lipsiens. quod est ex glossa: utroque juncto *pervincunt ac permittunt* præfert Gaertn. Id autem in hoc codice frequens est, ut genuinæ lectioni ejus interpretatio, sive vera, sive, ut hoc loco, falsa, interposita copula, jungatur, et utraque simul in contextu exprimatur. Ita habet I. 25. in princ. 'Fœdere icto ac inito.' c. 26. § 11. 'Quo loco perierat ac corruerat.' c. 39. § 5. 'Tantus illi honos allatus ac habitus.' c. 44. § 5. 'Mœnia processura ac protensura erant.' c. 45. § 2. 'Dianæ Ephesiæ templum ac fanum.' c. 50. § 7. 'Opes domi nactus ac adeptus.' c. 51. § 2. 'Vim magnam armorum ac gladio- rum.' c. 52. § 3. 'Fortuna Romana

ac populi Romani.' II. 23. § 4. 'Pro- missa seu prolixa barba et capilli ef- feraverant speciem oris.' c. 33. § 4. 'Ad id ferendum ac firmandum.' c. 35. § 1. 'Fame se jam sicut hostes pati (pro *peti*) ac affligi.' c. 40. § 13. 'Prælium et bellum ortum.' c. 50. § 6. 'Sparsi palatique.' c. 51. § 6. 'Fusi magna clade ac cæde.' § 7. 'Hesterna felicitate pugnae et audacia ferox.' c. 58. § 8. 'Acerbitate prompta ac mota.' III. 11. 'Non consilio regenda ac gerenda.' c. 17. 'O- tium suppetat ac superet.' c. 30. 'In- terempto ac interfecto.' c. 39. 'Quan- to fortior ferociorque dolor.' c. 52. 'Redigi ac redire in concordiam.' v. 10. 'Seniores etiam coacti ac con- stricti nomina dare.' c. 49. 'Injussu suo ab inferioris juris gradus magis- tratu facta esset.' Eodem cap. 'Ar- ma parare ac aptare.' VI. 23. 'Quod ad exercitum attingat vel attineat.' c. 27. 'In armis tentant ac teneant plebem.' c. 36. § 12. 'Repleri vinctis nobiles ac nobilium domos.' VII. 25. 'Priusquam iutrent ac inirent novi consules magistratum.' c. 34. 'Viam ac itinera patefacere:' et ita sæpe alibi. 'Pervincere' autem hic non est permittere, sed obtinere, extor- quere. Vide ad XLII. 45. § 4. Præ- terea *ut senatusconsultus fiat* Voss. 2. Lov. 3. et Port. a m. pr. et ita etiam Lov. a m. sec. quum *senatusconsultatus* sit a m. pr. Vide ad v. 13. § 5. Or- dine mutato *ut senatusconsultum de trib. mil. cr. fiat* fuit in Lov. 5.

§ 6 *Neve quis reficeretur in annum tribunus plebis]* Vet. aliquot lib. *refic. in annum sequentem*. Sigon. Sigonius hic intulit pessimum insicium, *neve quis refic. in annum sequentem*, quod respiciunt Pall. meliores scripti et vetulæ edd. Gebh. Nec boni libri est indicium immittere *in annum sequentem*: nec res ipsa hoc indiget adminiculo. Sic v. 25. 'Tribunos plebis in annum eosdem reficiunt:' ubi, ne dissentiret ab se, Sigonius idem *in eum annum*.

Quoties apud Livium 'prorogatum in annum imperium est?' nec intelligitur alius, quam sequens. Lib. xxvii. c. 6. 'Magistratibus in annum creatis, Q. Fulvius dictatura se abdicavit.' xli. 14. 'Creatisque in annum magistratibus, in provinciam redire.' J. F. Gron. Codicibus Sigonii favent ex meis Harl. 2. et Hav. ex Hearnii autem Oxon. unus B. Ita locutus est Livius iii. 14. 'Nec cetera modo tribuni tranquille peregere, sed recte quoque in insequentem annum.' Hoc lib. c. 30. 'Irae adversus Veientes in insequentem annum dilatae sunt.' Id tamen hic illam lectionem suspectam reddit, quod ea non nisi in pejoris notæ codd. supersit. Censeo igitur, recte Gebhardum et Gronovium a Sigonio in alia omnia discessisse, praesertim quum et altera locutio apud Livium frequens esse evincunt quæ Gronovius notavit. Adde Livium xlii. 18. 'Quum Macedonicum bellum in annum dilatum esset.' xlii. 17. 'In sermonibus homines habebant, quos in annum consules ad finiendum tandem id bellum crearent.' Paulo ante, *Tarquinius plebeius esset, pro tribunus plebis esset*, Voss. 2. quomodo etiam ejusdem codicis librarius erravit hoc lib. c. 51. § 2. Pari modo *plebis tribunus*, pro *P. Tarquinius*, restituendum docuerunt viri docti apud Jnl. Obseq. de Prodig. c. 114. *Tò esset* deerat in Lov. 3.

§ 7 *Haud dubie Icilius denotante senatu*] *Cicilius* Harl. 1. *Tum denotando senatu* Lov. 1. Voss. 1. et Leid. 2. *denotantes senatu* Lov. 4. *donante senatu* Port. *damnante* Lov. 2. et Lipsiens.

Quos mercedem seditiosi tribunatus petere consulatum insimulabant] *Quod merc. seditioni trib.* Lov. 5. *quos mercede seditiosi trib.* Voss. 2. Lov. 3. fragm. Hav. a m. sec. et Neapol. Latini. Insuper *insimulabat* interpolatum est a m. sec. in Port. quasi

vero aliter referri non posset ad praecedens 'senatu.' Sed Livium saepe eam vocem tamquam collectivam cum plurali construxisse, videbimus hoc lib. ad c. 58. § 4.

Tum delectus haberi, bellumque . . . ceptum] *Tunc delectus* Harl. 1. Vide ad ii. 12. § 15. *Tum dilectus* Flor. Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. Port. Lipsiens. et fragm. Hav. Vide hoc cap. ad § 2. Vox *ceptum* deficit in Lov. 4. 5. Gaertn. et fragm. Hav.

§ 8 *Consules an ambo profecti sint ad arcem Carventanam, an alter*] *Lee- tio vetus, consules ambo profecti sint ad arcem Carventanam, an aller.* Rhen. Vet. libri quidam *Ceterum consulum ambo*. Sigon. *Ceterum consules an ambo* Lov. 5. Harl. 2. et Hav. *Ceterum an consules ambo* Lov. 4. *Consules tum ambo* Lov. 2. et Port. *Ceterum consules tum ambo* fragm. Hav. *Consules tamen ambo* Lipsiens. *Ceterum consules ambo* Hearnii Oxon. B. et L. 2. Vocem *Ceterum* additam esse ab homine, qui orationem Livianam minus cohaerere existimabat, jam olim docuit Gronov. ad Livii xxxvii. 20. § 7. Quum tamen multi eorum codicum illam praeferebant, qui vocem praecedentem *ceptum* omittunt, ex ea etiam nata esse potest, quod ductus vocum *ceptum* et *cetum* parum distent. Particulam autem *an*, quam etiam principes edil. omiserunt, et Aldus demum addidit, recte Rhenanus iterum ejecit. Sufficit enim voculam dubitandi semel poni. Infra v. 28. 'Ut in incerto fuerit, vicissent, victine essent.' vii. 36. 'Ignari, cives an hostes essent, praesidium erumperet, an consul castra cepisset.' Idem restituendum puto Valer. Max. iii. 2. ex. 8. 'Praelium nocte dirimente, victores, an victi discederent, incerti abierunt.' Ita praefert Traject. 1. et unus Brandenb. apud Vorstium. Vulgo editur *victoresne, an victi*. Vide quæ dicta sunt ad ii. 8. § 8. et adde Cortium ad Plin. Ep. vi. 16. § 15.

Mox *profecti sint* Lov. 5. qui error ex inperita verba praeuntis pronunciatione natus esse potest. Tò *sint* deficit in Leid. 2. Port. et edd. quas vidi, ante Aldinam: sed pro eo *sunt* praeferunt Voss. 2. Leid. 1. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. Tum *Carventina* Leid. 2. *Carmentana* Harl. 2. *Carmentana* Lov. 2. Vide hoc cap. ad § 4. et mox ad verba seqq.

Illa pro certo habenda] *Illa pro certa habenda* Lov. 5. et fragm. Hav. *illa pro certa habenda* Voss. 2. et Lov. 3. Infra xxxvii. 11. 'Hæc ne pro veris audirentur, animus errore et spe vana præoccupatus fecit.' Verum, unius et alterius, eorumque nec optimorum codicum auctoritatem, reliquis invitis, sequi, nimis temerarium foret. Vide ad i. 3. § 2. Paulo ante *diversi ordines*, pro *diversi auctores*, Port. Verum ejus scribæ menti ex § præc. 'omnium ordinum' adhuc observatum fuisse puto. Mox *ab arce Carventina* Leid. 1. *ab arce Carmentana* Harl. 2. *ab arce Carmentana* Lov. 2. *ab arce Caruenda* Lov. 3. Vide modo ad verba præcedd.

Quum diu nequidquam obpugnata esset] Tò *diu* non visitur in Lov. 2. Tum *nequidquam* præfert Leid. 1. Vide ad xl. 47. § 9. Deinde *oppugnatum* Port. a m. pr.

Verruginem in Volscis eodem exercitu receptam] Hæc ab initio hujus libri cap. 1. a Romanis munita dicitur. Sed quando capta ex hostibus, non dixerat usquam auctor. Rursus hoc loco dicitur recepta a Romanis, cum non dixerit ubi a Volscis expugnata, ut recipi a Romanis potuerit. Præterea hanc urbem aliquando Volscorum, nonnumquam Æquorum facit. Glar. *Verrugo* Volscorum arx, *Carventana* Æquorum fuit. Cæterum non apparet, quando amissa 'Verrugo' sit, cum receptam esse eam hoc anno scribat. Valerius Maximus iii. 2. ex. 2. C. Sempronium consulem male rem gessisse in Volscis apud

'Verruginem' scribit, de qua elade etiam loquitur Livius c. 37. *Sigon.* Verum est, alibi Livium dedita opera non memorare, quando Romani vel *Verruginem* Volscis ademerint, vel Volsci receperint. Verum hujus generis multa in Livio passim occurrunt, quæ suis locis monere neglexit, et postea demum data occasione apernit. Vide Perizon. in *Animadv.* Histor. cap. 4. Ceterum *Veruginem* Leid. 2. Lov. 1. 4. 5. et Lipsiens. *Virginem* Hav. Mox *populationes et prædas* Hav. idem: *populationesque prædas* Harl. 2. *populationesque ad prædas* ed. Parm. 1480. Tum *prædas cum Æquis et in Volscis* Port. *prædas in Æquis et in Volscis* editi ante Aldum.

CAP. LVI. § 1 *Romæ sicut plebis victoria fuit in eo, ut, quæ mallent, comitia haberent*] *Roma* Harl. 1. Tum *victoria in eo fuit* Harl. 2. Mox, *ut, qui mallent* Lov. 2. Deinde *comitia haberentur* Hav.

Ita eventu comitiorum Patres vicere] Pal. 2. iterum *evicere*, sicut et Campani ed. v. 5. 'Agrum non coluit, et culta evastata sunt bello.' Gebh. *Patres evicere* etiam Flor. Ita x. 18. 'Evicit omnia adsuetus prædæ miles.' Reliqui omnes tamen, quos consulni, uno ore *vicere*. Contra *itaque eventu* Gaertn. quæ voces passim confundi solent. Vide ad xxi. 53. § 7.

§ 2 *Namque tribuni militum consulari potestate contra spem omnium*] *Num tr. mil. cons. pot. contra spes omn.* primæ edd. usque ad Aldum, qui vulgata lectionem substituit. Aldo consentiunt codd. scripti, nisi quod *nam tribuni* etiam habeat Lov. 2. Vide vii. 28. § 7. præterea quod *esse spem*, pro *contra spem*, præferat Leid. 2. *contra spe* Harl. 1.

C. Julius Tullus] *Julius Julius*, ut dixi ad iv. 35. § 4. *Sigon.* C. *Julius Tullus* Flor. Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. quinque, Harl. 1. Port. Lip-

siens, et Hav. *C. Julius Tullius* fragm. Hav. *Servilius Tullius* Gaertn. *C. Julius*, cognomine omissio, Harl. 2. Sed recte Sigonius ei cognomen *Julus* vindicat, quod marmora Capitolina probant. Quamvis enim nomina tribunorum militum hujus anni maximam partem in iis perierint, supersunt tamen omnium trium cognomina, et illud quidem Julii est *IVLVS*. Solent autem voces *Julus* et *Tullus*, *Julius* et *Tullius* passim in Mss. commutari. Vide ad i. 30. § 2.

Cn. Cornelius Cossus] Libri omnes veteres, præterea Diodorus l. xiii. p. 387. *P. Cornelium* edunt, non *Cn. Cornelium*. Sigon. Cornelii Cossi prænomen mire in exemplaribus Livianis variatur. In aliquibus enim *Cn. Cornelius* legitur, ut videatur idem cum superioris anni consule; in aliis *Marcus*. In pluribus tamen, ut etiam in Diodoro, *P. Cornelius* appellatur. Videtur itaque *Cn. Cornelii* consulis frater fuisse. *Pighius* in Annal. ad a. CCCXLV. pag. 204. Omnes editi, quos vidi, in prænomen *Cn. Cornelius* conspirant, nisi quod in edd. Gryphii 1548. et 1554. vocetur *C. Cornelius*. Contra omnes codd. scripti præferunt *P. Cornelius*. Nondum vero codicem vel typis vel calamo descriptum inveni, in quo, quemadmodum *Pighius* tradit, *M. Cornelius* appellatur.

C. Servilius Ahala] Hic jam scripti mei omnes in nomen *Ahala* consentiunt, exceptis Lov. 4. 5. Harl. 2. et Hav. qui *Hala* exhibent. Vide quæ notantur ad Epit. hujus libri.

§ 3 *Cujus eos Iciliū tum quoque insimulabant*] Pall. 1. ac 3. *cujus eo Iciliū cetum quoque insim*. Gebh. Idem monstrum lectionis superest in Voss. 2. et Lov. 3. Sed *cujus eo Iciliū citum quoque insim*. habent Voss. 1. Leid. ambo, Lov. 1. et Gaertn. *cujus eo Iciliū tum quoque insim*. Harl. 1. *cujus eo Iciliū scitum quoque insim*. fragm. Hav. *cujus eos Iciliū citum quo-*

que insim. Flor. et Port. in quorum posteriore tamen postea duabus prioribus literis τὸν *citum* subscripta signa, eas delendas esse, indicant. *Cujus eos Iciliū et tum quoque insim*. Lipsiens. *cujus conciliū ritum quoque insim*. Lov. 5. *cum Iciliū consulatum quoque insim*. Lov. 2. et 4. In verbis præcedd. *Artem habitam* exhibet Leid. 1. *Arcem adhibitam* Voss. 2. Lov. 3. 4. Harl. 2. et Hav. Alibi sæpe hæ voces ab indoctis librariis commutatæ sunt. Vide mox ad § seq. ad iii. 45. § 8. Nic. Heinsium ad Claudian. de Laud. Stilic. iii. 124. Oudendorp. ad Lucan. iv. 500. et quæ olim notavi ad Silii xiii. 770. Mox *ut turbam indignorum*, pro *quod turbam indigna*. Gaertn.

Tædio sordium in quibusdam insignium populum a plebeis avertissent] Alii libri ita habent: alii, pro *insignum*, habent *inscium*. Ego autem utramque vocem retinendam esse puto, ut legatur, *tædio sord. in quib. insign. inscium pop. a pleb. av.* Sigon. Coco aut popa natum patre crediderim Sigonium, quod ita passim superfluis farciat Livium. Et hic intulit pessimum *inscium*, *tædio sord. in quib. insign. inscium pop. a pleb. av.* quod respuunt Pall. meliores scripti et vetulæ edd. Gebh. *Inscium*, pro *insignum*, in solis meorum Lov. 4. 5. Harl. 2. Port. a m. sec. et Hav. quorum levior fides, quam ut iis præsumtibus credere velim. Tum *ab plebis avertissent* Hav. *ad plebeis avertissent* Flor. qui voluisse videtur *ab plebeis avertissent*.

§ 4 *Volscos deinde et Æquos, seu Carventana arx retenta in spem, seu Verrugine amissum præsidium ad iram cum impulisset, fama adfertur, summa vi ad bellum coortos*] Mss. *compulisset*, una voce pro duabus. Lege igitur, *ad iram compulsisse famā affertur: summa vi ad bellum coortos*, &c. Memineris τὸ *fama* accipere ablativo casu. Sic i. 42. 'Ut Servium, conditorem om-

nis in civitate discriminis, &c. posteri fama ferrent.' xxxiv. 36. 'Has conditiones quamquam ipse in secreto volutaverat cum amicis, vulgo tamen omnes fama ferebant.' J. F. Gron. Est perfectus et absolutus hic sermo, *Volscos*,... *ad iram compulisset*; quem optime, ut recte me submonebat meus Perizonius, sic constituunt Mss. in quo nihil prorsus est mutandum. Alterum enim horum caussam belli fama ferebat. Et, eodem adnotante, solent veteres his particulis ita uti, siquidem caussa rei, quam narrant, duplex reddi possit. Lib. v. c. 9. 'Primores Patrum, sive culpa, sive infelicitate imperatorum tam ignominiosa clades accepta esset, censuere,' &c. Deest hic iterum *quod*, aliis locis sæpe non neglectum. Cæsar Bell. Gall. i. 23. 'Helvetii, seu quod timore perterritos discedere existimarent, sive quod re frumentaria intercludi posse confiderent, nostros insequi ac lacessere cœperunt.' Jac. Gron. Vellem viri docti distinctius monuissent, quinam codd. forent, qui *compulisset*, pro *cum impulisset*, præferant, ut intelligi posset, quorum auctoritate ea lectio niteretur. Certe apud me tantum superest in suspectæ fidei libris Harl. 2. et Hav. apud Hearnium autem in Oxon. N. et B. Contra *cum impulisset* expresse præferunt Flor. Voss. 1. Leid. ambo, Lov. 3. 5. Harl. 1. Klockian. Port. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. L. 2. et C. Eodem etiam ducunt reliquorum meorum vestigia: nam *eum impulisset* est in Voss. 2. sollemni errore. Vide hoc lib. ad c. 19. § 2. *tum impulisset* in Lov. 1. 2. Lipsiens. et Gaertn. Vide ad Epit. Liv. lib. XLVIII. circa finem: *cum compulisset* in Lov. 4. Aqua igitur mihi hæret, utrum *cum impulisset* servandum sit, an vero existimandum, eam lectionem inde natam esse, quod librarius duplicem lectionem *compulisset* et *impulisset*, exprimere voluerit, scri-

bendo *com*, *impulisset*; unde deinde factum sit *cum impulisset*. Equidem *τὸ cum* ejectum mallem. Si quis tamen priscam scripturam servandam putet, non adversabor. Nam et illa commode ferri potest. Ceterum utrum eorum præferas, *τὸ fama* vel *cum Gronovio* sexto, vel primo casu capi potest. Nam 'adfertur,' 'adlatum est,' sæpe absolute Livius usurpavit. Vide ad xxii. 14. § 11. Contra 'fama adfertur' est XLII. 67. 'Eo fama adfertur, Atlesbim regulum Thraciæ in Cottyis fines inpetum fecisse.' Et ita 'fama adfert,' si cod. Moguntino credimus, Livius dixit xxxix. 6. 'Disciplinam militare, severe ab eo conservatam, successor ipse omni genere licentiæ corrupisse fama adtulerat.' 'Fama fert' ii. 7. 'Regnum eum adfectare fama ferebat:' ubi vide alia exempla. Præterea *Æquos* deinde et *Volscos*, alio ordine, Harl. 2. Voces et *Æquos* omittit Gaertn. quas tamen necessarias esse docent verba § seq. 'utriusque gentis populos.' Tum *Carventa* Leid. 1. *Arrentana* Harl. 1. *Carmentana* Harl. 2. et Hav. *Carmentana* Lov. 2. et Lipsiens. *Carvetana* Flor. Vide ad cap. 53. § 3. Hinc *ars recepta* fragm. Hav. Vide ad § præc. *arx re certa* Lov. 4. Deinde *Verugine* Leid. 2. et Lov. 1. 4. ac 5. *Verruginem* Lipsiens. Denique *admissum præsidium* Lov. 5.

§ 5 *Populabundos in agris vagari Romanos*] *Popul. in agros* Voss. 1. Gaertn. et ed. Parm. 1480. *in agris vagare Romanis* Hav. Utriusque erroris originem indicavi hoc lib. c. 44. § 5. *Vagare* autem etiam est in Leid. 1. Lov. 2. 3. 5. Harl. 2. Port. Lipsiens. et fragm. Hav. a m. pr. quod quoque membranas Pall. habere, Gebhardus testatur ad iii. 5. § 13. Sed vide quæ ad eundem locum notantur. Paulo ante *circuisse* Lov. 2. et 5. Vide ad iii. 6. § 9. Hinc *castigantesque ignaviam* Flor. Voss. 2. Leid. uterque, Lov. quinque, Harl. 2. Port.

Gaertn. Hav. fragm. Hav. et editi priores usque ad Frobenium, qui τὸ que a. 1531. expunxit. Tum additi intra muros, pro additi in mur. Lov. 4. et 5. Verba hæc etiam alibi commutari solent. Vide quæ notavi ad Sili Ital. II. 595. *adhibiti intra muros* ed. Parm. 1480. Paulo post *priori anno*, pro *priore a.* Lov. 2. et *essent passi*, trajectis vocibus, Port. Lov. 2. et Lipsiens.

§ 6 *Jam non exercitus modo armatos, sed colonias etiam in suos fines mitti] Jam vero exer. non modo arm.* Hav. Tum *sed colonias et in suos fines mitti* Voss. 2. Vide ad verba seqq. Vocem etiam omittunt principes excusi. Tò sed, pro 'sed etiam,' inlustratur II. 6. § 1. Quum tamen eandem vocem, quam primus Aldus recepit, tueantur reliqui scripti, eam etiam servandam pnto.

Nec ipsos modo Romanos sua divisa habere] Potest utcumque tolerari: sed si Livium loquentem ore suo volumus, scribamus *sua divisui habere*. Sic XXXIII. 46. 'Vectigalia publica partim negligentia dilabebantur, partim prædæ ac divisui principibus quibusdam et magistratibus erant.' XLV. 30. 'Quanta Macedonia esset, quam divisui facilis.' A. Gellius XX. 1. 'Neque pejus nllum facinus existimatum est, quam si cui probaretur, clientem divisui habuisse.' Sed et Livii I. 54. 'Absentium bona juxta et interemptorum divisa fuere.' Non sine suspitione sum, scriptum auctori *divisui fuere*. J. F. Gron. *Divisui habere*, quomodo Gronovius hic ex conjectura legebat, ab Adr. Turneb. Advers. XXIV. 43. exponitur 'quæstui habere,' cum altero dividere.' Sed scripti in vulgatum conspirant, nisi quod hoc ipsos modo Romanos præferat Port. *nec ipsos non Romanos* Hav. Scriptum fuerat *mō*, pro modo; quod dein minima mutatione mutatum est in *nō*, id est, non. Vide Burmann. ad Rutilii Itiner. I. 125. et infra ad v.

27. § 10. *Mox Ferentinum et de se captum* Port. Vide ad XXII. 47. § 9. et modo ad verba præcedd.

§ 7 *Ut ad quosque ventum erat, numerus juniorum conscribatur]* *Ut ad quosdam ventum erat* antiquitus excusi; pro quo jam Venetiis 1495. *quosque* emendatum video. Et ita codd. mei omnes, exceptis Lov. 5. et Harl. 2. qui præferunt *ad quoscumque*. Vide ad I. 32. § 6. Deinde num. jun. *conscribebantur* Harl. 2. fragm. Hav. et Lov. 1. a m. pr. Paulo ante *Ad hoc quum inflammarentur* Lov. 4. Vide ad XXI. 52. § 10. *Ad hæc tum inflammarentur* Lipsiens. Vide ad Epit. Liv. lib. XLVIII. circa finem.

Ibi castris positus hostem opperiebantur] *Juventus opperiebantur*, quemadmodum 'juventus obsistebant' XXII. 7. 'Juventus delecta, ubi plurimum periculi ac laboris ostendebatur, ibi vi majore obsistebant:' ubi alia vide. Non audiendi itaque Voss. 2. Lov. 3. et Harl. 2. qui *opperiebatur* obferunt. *Opperiebant* Lov. 4. de quo errore vide ad X. 10. § 1. Ceterum tota hæc periodus *Ita omnium populorum, &c. opperiebantur* deficit in Leid. 2. et Lov. 1. Vox *ibi* sola non adparet in Harl. 1.

§ 8 *Senatus extemplo, &c. dictatorem dici jussit]* *Ex senatu* Voss. I. a m. pr. sed vox *senatus* exsulabat a Leid. 2. Deinde *dictatorem dicere* Port. Lov. 2. 4. 5. Hav. fragm. Hav. et apud Hearnium Oxon. B. L. 1. N. et C. sed male. Paulo ante *quam erat res* transpositis dictionibus Lov. 5.

§ 9 *Quam rem ægre passos Julium Corneliumque ferunt]* *Ægre passos tribunos militum J. Cornel. ferunt* Neapol. Latini. Sed additæ voces, quæ in aliis constanter desunt, ex margine in contextum inrepsisse videntur. *J. Cornelium*, omisso τῷ que, Port. Deinde *J. Cornelium fert*, id est *fertur*, Lov. 5. Sed vide quæ notantur ad I. 31. § 8. et ad VII. 6. § 3.

Certamine animorum rem actum] *Rem*

auctum Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Vide ad XXI. 61. § 4. *rem actam esse* habent verbo auctiores Hav. et Harl. 2.

§ 10 *Et consulis quoque ab ea potestate vñ super tali re inhibitam referrent*] Codex Vormaciensis habet abbreviatam lectionem *et cons.* ut legi possit *et consulum*. Rhen. De Quintio loqui videtur. Vide ad A. U. C. CCCXXIV. supra hoc lib. c. 26. Glar. Glareanus existimat Quinctium indigari. Pall. 1. ac 3. *consules quæque ab ea potestate iura super tali re inhibita referrent*. Pal. 2. *consulibus quoque ea potestate*. Gebh. *Et consules quoque ab ea potestate* Leid. 1. Lov. 2. 4. Gaertn. et Hearnii Oxon. C. *et consules quæque ab ea potestate* Lov. 3. 5. *et cons. quæque ea potestate* fragm. Hav. a m. pr. in quo deinceps a m. sec. emendatum *ab ea potestate*. Reliqui omnes et mei et Hearnii codd. vel per compendium *et cons. quoque ab ea potestate*, vel omnibus literis scriptum præferunt *et consulibus quoque ab ea potestate*, quod recte probat, et explicat Gronovius ad III. 59. § 1. Erroris, qui olim in editis exstitit, illa causa fuit, quod nesciverint librarii, quemadmodum compendiarie scriptura efferri deberet: in qua re sæpissime lapsi sunt. Vide ad X. 10. § 2. Et hinc factum est, ut postea in margine Voss. 1. pro varia lectione adscriptum sit *et consilium quoque*: quo eodem modo etiam scribæ alibi peccarunt. Vide ad XXXVI. 35. § 8. Tum *iura super tali re inhibita* Lov. 3. Verba autem *tribunos plebei* adpellarent, &c. *inhibitum referrent* desunt in Voss. 2. ob τῶν *tribunos plebei*, *tribuni plebei* repetitionem. Vide ad IX. 11. § 11. una vox *referrent* deficit in fragm. Hav. Paulo ante *nequiquam conquesti* Flor. et Leid. 1. Vide ad XL. 47. § 9. Tum *tribunos plebis*, et postea *tribuni plebis* Gaertn. Vide ad II. 33. § 2. *tribunos plebis* etiam Lov. 3. et 2. in margine, qui in contextu

habebat *tribunos ppli*, id est *populi*. Is autem error ex compendii similitudine natus est; quamvis et alibi *plebs* et *populus* commutentur. Vide ad V. 11. § 4. Ambigue *tribunos pl.* Lov. 1. 4. et 5. Mox vero *tribuni*, omissa voce *plebei*, Lov. quinque.

§ 11 *Nihil esse in his auxilii dicerent, qui non civium, non denique hominum numero essent*] Vide num dicere magis quadret. Glar. E Fulvii et Cujacii libris notaverat Puteanus quibus non *civium*. Videntur voluisse et superius legi, *nihil esse in se his*. Sed vulgatæ sententia eadem est: Patribus nihil auxilii in his, qui eorum studio ac fastidio non civium, immo ne hominum quidem numero essent, vel haberentur. J. F. Gron. Tò dicerent omnes mei tuentur. Tum *quum nihil esse* habent vetustiores excusi. Voculam autem *quum*, quam etiam Mss. ignorant, primus expunxit Aldus. *Nihil in his auxilium* Lov. 1. *nihil esse et in his auxilii* Lipsiens. Voces *esse in his auxilii* deficiunt in Leid. 2. Deinde quibus non *civium* præferunt Flor. Voss. 1. Leid. uterque, Harl. uterque, Lov. 1. 2. 4. 5. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. fragm. Hav. Klockian. et Hearnii Oxon. C. Mox non *hominum numero essent* Leid. 2. non *denique hominum essent* Gaertn. non *denique numero hominum essent* Harl. 2. et Lipsiens.

§ 12 *Si quando promiscui honores, communicata respublica esset*] *Promiscui honores* Flor. et Leid. 1. quomodo sæpe ea vox in his codd. exarata obenerit. Vide ad Liv. III. 47. § 7. *promiscui* etiam est in Harl. 1. et Klockian. Deinde *honores, comm. republica, essent* Voss. 2. et Lov. 3. *honores, communicata res esset publica* Leid. 2. *honores, conjuncta respublica esset* Harl. 2. Ceterum omnia hæc verba, quæ constanter supersunt in Mss. meis, deerant in prioribus edd. Ea deinde primum addita inveni in Mediol. ed. 1505. ita tamen, ut ibi datum sit *sed*

quando : quomodo in uno ex meis Gaertn. obvium fuit. Nullæ vero sequentium eam audiverunt ante Aldum, qui jam dedit si quando : quomodo etiam præferunt scripti reliqui ; nisi quod vocula si exsulet ab Harl. 1.

Tum se animadversuros] Ita primus edidit Aldus. Priores præferunt *tantum vel tñ se animadversuros* : sed *tum* etiam est in omnibus scriptis meis, nisi quod ejus loco *tñ*, id est *tamen*, præferat Lipsiens. Deinde *se ad animad.* Flor. a m. pr. Lov. 5. et Port. *se enim animad.* Leid. 1. *id se animad.* Neapol. Latini.

Ne qua superbia magistratum irrita senatusconsulta essent] Neq; *superbia* Lipsiens. *ne quæ* fragm. Hav. quod ex margine in contextum inrepsisse puto. Margini autem a grammatico adscriptum erat, ut doceret, non 'qua superbia,' sed 'ne qua senatusconsulta' jungi debere. Liv. III. 5. 'Metu substitit, ne qua, ex parte altera, in castra vis fieret.' Præterea *irrita senatusconsulta* Flor. *inīta senatusconsultus* Lov. 3. *inīta senatusconsulta* Voss. 2. qui error profluxit ex similitudine ductuum, quibus literæ *rr* et *n* in scriptura Longobardica exarari solent. Vide hoc lib. ad c. 10. § 1. *irritata senatusconsulta* Port. Eadem varietas etiam est in Mss. v. 12. § 6. Contrario errore *irritatus* cum τφ *irritus* confunditur xxxii. 3. § 2. Denique *irrita essent senatusconsulta*, mutato ordine dictionum, fragm. Hav. a m. pr. *irrita sint senatusconsulta essent* Lov. 1. additis notis, quæ docent, τδ *sint* perperam scriptum ac delendum esse.

§ 13 *Per se quoque tribuniciam potestatem agerent*] *Tribunitum potest.* Harl. 1. An voluit *tribunorum potestatem*? fragm. Hav. habet *tribuniciam potestatemque*. Lov. 5. autem *tribuni etiam potestatem* : qui idem stulte *recordia*, pro *verecundia*, præfert. De voce *verecundia* vide ad hujus lib. c. 45. § 8.

Magistratuque verecundia Flor.

CAP. LVII. § 1 *Quum tantum belli in manibus esset, occupaverat cogitationes hominum*] *Vox tantum* deficit in Lov. 5. *cur tantum bellum in manibus esset* Voss. 2. Male. Infra xxxiv. 27. 'Quum terra marique tantum belli circumstaret tyrannum :' ubi plura vide. *Tum occup. occupationes* hom. Voss. 2. *occup. cogitationes* hom. Port.

§ 2 *Donec ubi diu alternis Julius Corneliisque*] *Voculam ubi* negligunt Harl. 2. et Hav. *Tum alterius* Lov. 1. 3. 4. 5. Hav. et fragm. Hav. Vide hoc lib. ad c. 53. § 11.

Non esse æquum, mandatum sibi a populo eripi honorem] Tδ *esse* deficit in Lipsiens. et Voss. 2. Gebhardo vero adsentiri nequeo, qui ad II. 48. § 2. existimat, *non esse verum* legendum esse. Quamvis enim *verum* pro æquum sæpe, etiam apud Livium, obcurrat, non tamen ubique Livius, in vitis libris, in eadem formulam adigendus est. Insuper *ab populo* Hav.

§ 3 *Tacuisse se tamdiu, ait*] Gronovius ad Liv. XI. 42. § 3. voculam *se* ex auctoritate codicum Fulviani, Cujaciani, et Voss. 2. delendam monet, pluribusque exemplis in medium adductis docet, sæpe eam omissam subintelligi debere. Deest autem etiam hoc loco in Leid. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. C. Vide etiam quæ notantur ad Liv. I. 23. § 5. Fatendum tamen est, eam existimari posse hoc loco excidisse ob ultimam syllabam vocis præced. Vide ad xxxiv. 11. § 7. Paulo ante *tum vero Hala*, addita media voce, edd. vett. quam primus expunxit Aldus. Neque in ullo etiam codice obvia fuit. Mox verbis seqq. alio ordine *non quia sententiæ incertus sit* Leid. 2. *non quia sententiæ incertus fuerit* Lov. 1.

Secernere sua a publicis consilia] Prima vox deficit in Hav. qui idem co-

dex etiam præfert sua ab pub. cons. Sed vox sua deficit in Lov. 3.

Quia maluerit collegas sua sponte cedere auctoritati senatus] *Mal. collega sua sponte cedere* Flor. a m. pr. Leid. 1. et Gaertn. Sed ultima litera τοῦ collegas intercepta est a prima vocis seq. Vide ad xxxvii. 29. § 5. Tum *cedere auctoritate senatus* Harl. 1. Lipsiens. Gaertn. a m. pr. et ed. Mediol. 1480. ac Tarvisina utraque. Male. Vide ad iii. 34. § 8.

§ 4 *Quum belli necessitates non expectent humana consilia*] *Quum belli necessitate non expeditioni humana consilia* Lipsiens. non expetent Hav. Alii sæpe ita variant codd. scripti. Vide ad x. 7. § 12. *belli necessitas non expectet* Harl. 2. et Port. a m. pr. quos non audiendos censeo. Infra xxxviii. 22. 'Extra necessitates belli, præcipuum in Romanos gerebant odium.' XLIV. 27. 'Contraxisse eum necessitates ratus ad bellum utique cum Romanis.' In verbis præcedd. *adacturum tempus*, pro *daturum temp.* Lov. 5. et Harl. 2. *se addacturum tempus* Lov. 4. *iis tempus fuisse excusi* Aldo priores.

Potior sibi collegarum gratia rempublicam fore] *Rempublicam in fore*, id est *tamen fore*, Harl. 1. Quam vocem nulli alii codd. agnoscunt. Præterea *reipublicæ fore* Flor. Similis sententia apud Cæsarem Bell. Civil. i. 8. 'Velle Pompeium se Cæsari purgatum, ne ea, quæ reipublicæ causa egerit, in suam contumeliam vertat: semper se reipublicæ commoda privatis necessitatibus habuisse potiora.'

§ 5 *Et si maneat in sententia senatus*] *Et si maneant* Port. a m. sec. quomodo Livius sæpe alibi loqui solitus est. Vide ad cap. seq. § 4. Aliis tamen omnibus libris vulgatum servantibus, ei controversiam non movendam puto. Mox *proxima nocte*, tractatis dictionibus, Lov. 4.

Ac, si quis intercedat, senatusconsulti auctoritate se fore contentum] Obscure

hoc dictum, et haud scio, quam facile explicatu. Credo, vult dicere, si quis ex suo collegio intercedat, se tamen contentum fore senatusconsulti auctoritate, nec advocaturnum tribunorum plebis auxilium. *Glar.* Nescio an locus alius aut pulchrior sit, aut obscurior; cujus quæ sit sententia, jure se ignorare Glareanus profiteatur. ['Glareanus fatendo ingenue, quod ignorabat, bene fecit, ac Sigonio cogitandi occasionem dedit: quare humanus cum eo agendum erat.'] Quis enim sensus ex tam mendosis et male interpunctis verbis elici posset? Sic igitur lege: *at, si quis intercedat senatusconsulto, auct. se fore cont.* Particulam *at* habent veteres libri: reliqua Romani moris observatione sunt comparata. Nam inter 'senatusconsultum' et 'senatus auctoritatem' illud interesse comperio; quod 'consultum' decretum sit ratum magis, quam 'auctoritas.' Nam si forte senatores omnes, qui vocati erant, non convenissent, habebatur senatus ille quidem, et, quod decretum erat, scribebatur, at scitum tamen id pro imperfecto, nec rato habebatur. Verum auctoritas scribebatur tantummodo, ut senatorum voluntas atque iudicium de re exstaret. Quoties autem nec legitimo in loco, nec die idoneo, nec edicto legitimo, sed ambitiose convocatus senatus esset, aut tribunus plebis interdixisset, tum vero 'consultum senatus' non poterat fieri, sed ea 'auctoritas' dicebatur. Quæ vero dico, ea ex Dionis sententia dico, l. LV. p. 550. Εἰ δὲ οὖν ποτε ἐκ συντυχίας τινὸς μὴ συλλαχθεῖεν, ὅσους ἢ χρεῖα ἐκάστοτε ἐκάλει, ἐβουλευόντο μὲν, καὶ ἤγε γνώμῃ συνεγράφετο, οὐ μὲν τοι καὶ τέλος τι ὡς κεκυρωμένη ἐλάμβανεν, ἀλλ' αὐκτῶριτας ἐγίνετο, ὅπως φανερὸν τὸ βούλευμα ἦ· τοιοῦτον γάρ τι ἡ δύναμις τοῦ ὀνόματος δηλοῖ, ἐλληνίσσαι γὰρ αὐτὸ καθάπαξ ἀδύνατόν ἐστιν· τὸ γὰρ αὐτὸ τοῦτο καὶ εἶποτε ἐν τόπῳ τινὶ μὴ νενομισμένῳ, ἢ ἡμέρᾳ μὴ καθηκούσῃ, ἢ

καὶ ἕξ νομίμου παραγγέλματος ὑπὸ σπουδῆς ἠθροίσθησαν, ἥ καὶ ἐναντιωθέντων τινῶν δημάρχων τὸ μὲν δόγμα οὐκ ἡδυνήθη γενέσθαι, τὴν δὲ δὴ γνώμην σφῶν οὐχ ὑπέμενον ἀποκρυφθῆναι, ἐνομίζετο, καὶ αὕτη μετὰ ταῦτα ἡ κύρωσις κατὰ τὰ πάτρια ἐπηγάγετο, καὶ ἡ ἐπίκλησις τοῦ δόγματος ἐπεφέρετο. Hic idem mos explicatur etiam in epistola Cælii apud Cic. ad Fam. VIII. 8. 'Quod M. Marcellus V. F. de provinciis, D. E. R. I. C. senatum existimare, neminem eorum, qui potestatem habent intercedendi, impediendi, moram afferre oportere, quo minus de republica quam primum ad senatum referri, S. Q. C. fieri possit. Qui impedierit, eum senatum existimare contra rempublicam fecisse. Si quis huic S. C. intercesserit, senatui placere, auctoritatem perscribi, et de ea re ad senatum populumque referri.' De senatus autem consulto faciendo idem ait, 'Senatusconsultum factum est, auctoritatesque perscriptæ prid. Kal. Octob. in æde Apollinis : scribendo affuerunt L. Domitius Cn. F. Ahenobarbus, C. Cæcilius Q. F. Metellus Pius Scipio.' Et ad Lentulum Cicero I. 2. 'De his rebus senatus auctoritas gravissima intercesserat. Cui cum Cato et Caninius intercessissent, tamen est perscripta.' Hinc legimus etiam apud Livium, dictatorem modo factum ex senatusconsulto, modo ex auctoritate senatus : cum tamen non sit idem. His verbis satis et Livii locum emendatum, et quid sit 'senatus' cum 'auctoritas,' tum 'consultum,' declaratum puto. Sigon. Locum hunc optime integritati restituit, atque exposuit Sigoninus. At si quis intercedat præferunt etiam Voss. 1. Leid. 2. Harl. 2. Lipsiens. Hearnii Oxon. B. et edd. Mediolan. annorum 1495. et 1505. ac Veneta 1498. Sæpius hæ voculæ in Mss. vetustis socordia scribarum perperam commutantur. Videnda sunt quæ notantur ad III. 61.

§ 4. Præterea *senatusconsulti auctoritate* tantum apud me superest in Lov. 2. 4. 5. Harl. 2. Lipsiens. Hav. et Port. a m. sec. qui a m. pr. præfert 'si quis intercedat senatus consultus : ' quemadmodum etiam erat in Lov. 3. Contra si quis intercedat, *senatusconsultum auctoritate fore contentum* habet Gaertn. Reliqui codd. vel *senatusconsulto* legunt, vel per epitomen aut S. C. aut, ut est in Klockian. S. C. Patet caussam, cur errantes librarii *senatusconsulti auctoritate* dederint, eam fuisse, quod adsecuti non sint, quemadmodum notæ illæ reddi debuerint. Vide ad XXXVIII. 60. § 1. De 'auctoritate senatus,' et quemadmodum a 'senatusconsulto' differebat, videndi etiam sunt Manutius ad Cic. ad Fam. Ep. I. 2. et Brisson. de Formul. I. II. p. 192. Denique *contemptum* Flor. librarii lapsu. Vide ad XXV. 38. § 20.

§ 6 Quo facto quum haud inmeritam laudem gratiamque apud omnes tulisset] Quod factum haud in m. laudem, &c. tulit Lov. 4. Quo facto haud in m. laudem, &c. tulit Lov. 5. Harl. 2. Hav. et Port. a m. sec. qui a m. pr. tulisset habuerat. Quo facto haud immeritum laudem, &c. tulisset Lipsiens.

Magister equitum creatus est. Exemplo fuit collegis eumque intuentibus] Legendum, ut est in omnibus libris Mss. mag. eq. creatus exemplo fuit. Gebh. Tò est Mss. omnibus ignobile. Distingue et emenda : ipse, ab eo mag. eq. creatus, exemplo fuit collegas eumque int. Non enim ipsi 'collegis' haud dubie malignis : sed illis, qui remoti a causa utrosque compararent, et ex utrorumque facto documentum caperent. XXII. 39. 'Nunc et collegam tuum et te talem virum intuenti mihi tecum omnis oratio est.' Hoc quum notassem, accepi ab Rubenio, in Chifflet. quoque legi collegas. J. F. Gron. Recte τὸ ἐστ, quod etiam deficit in Leid. 2. Lov. 1. 3. 4. 5. Harl. 2. Gaertn. Hav. Voss. 2. et

Hearnii Oxoniensibus L. 1. 2. C. et N. delendum docuerunt Gebhardus et Gronovius, quamvis adhuc in multis eorum, sed varia ratione, superest. Nam *creatus est: exemplo fuit* habent Neapol. Latini, Flor. Lov. 2. Lipsiens. Voss. 1. Leid. 1. et Harl. 1. *creatus est exemplo*, τῷ fuit omisso, Port. quæ eadem vox non modo, sed et, ut dixi, præcedens *est* exsulant a Voss. 2. *dictus est: exemplo fuit* præfert Hearnii Oxoniensis B. *creatus est: exemplum fuit* fragm. Hav. Ita *exemplum esse* VIII. 35. 'In oculis exemplum erat Q. Fabius M. Valerio legato, qui castris præerat.' Ovid. Art. Am. III. 686. 'Exemplum vobis non leve Procris erit.' Vide ad XXIV. 8. § 20. Præferendum tamen *exemplo fuit*, quod reliqui defendunt. Vide ad V. 54. § 5. Præterea *collegis eum intuentibus* vetustiores excusi; pro quo Aldus substituit *collegas eumque intuentibus*. Eam autem lectionem deinde Frobenius eumque secuti recentiores servarunt usque ad Feyerabendios, qui a. 1578. Francofurti dederunt *collegis eumque intuentibus*. Et ita exhibent Voss. ambo, Leid. 1. Lov. 1. 4. Harl. uterque, Port. a m. sec. Gaertn. Klockian. Hav. et fragm. Hav. *collegis eum qui intuentibus* Gaertn. *collegis eumque intuentibus* Lov. 3. Sed recte Gronovius revocavit lectionem Aldi *collegas eumque intuentibus*, quæ etiam superest in Leid. 1. Port. a m. pr. et, nisi Hearnius hic dormitavit, in Oxoniensibus L. 2. C. et B. Paulo ante voces *P. Cornelio* omittebantur in Lov. 4. et 5.

Quam gratia atque honos opportuniora interdum non cupientibus] Omnia hæc verba deerant culpa librarii in Harl. 1. Causa erat, quod ultimum horum verborum, ut et vox quæ proxime præcedebat, finirent syllabis *entibus*. Præterea *q gratia*, id est *quod gratia*, Lov. 3. Vide ad V. 51. § 7. Tum *opportuniores* habent

Voss. 2. et Lov. 3. *quomodo fere* XXI. 50. 'Rex regiaque classis una profecti.' Sed reliqui stant pro vulgato, et recte. Ejusdem enim generis est XXXV. 21. 'Formis portam murumque de cælo tacta.' XL. 14. 'Misericordia hæc et metus crapulam excusserunt; quæ si non intervenissent, insidiatores nos sopiti jaceremus.' XLI. 16. 'Graviscis murum portamque de cælo tacta.' XLIV. 24. 'Natura inimica inter se esse liberam civitatem et regem.' Vide Jac. Gronov. ad XXIII. 12. § 5.

§ 7 *Castellum ad lacum Fucinum vi expugnatum*] Hujus lacus aliquoties meminit Plinius. Virgilius VII. 759. 'vitrea te Fucinus unda.' Plinius III. 12. in Marsis, Livius in Volscis ponit. Sed haud scio, potueruntne hi duo populi alicubi esse confines. Glar. Confines fuisse Volscos et Marsos, constat ex tabulis geographorum. *Lacum Facinum* Lov. 4. 5. et Port. Tum *vi* deficit in Harl. 2. ejus loco *inexpugnatum* habet Lov. 3. Vide ad VII. 33. § 8. *vi oppugnatum* præfert Port. a m. pr. Sed alibi sæpe ita peccarunt librarii. Vide ad XXI. 57. § 6.

In eo tria millia hominum capta, ceteris Volscis, &c.] Præpositio *in* non adparet in Harl. 2. *in ea* male præfert Hav. *ceterum Volscis* Voss. 2. Leid. 1. Lov. 3. 4. 5. Harl. 1. Lipsiens. Port. et Gaertn. *ceterum Volscis intru mœnia compulsus* Lov. 2. a m. pr. pro quo *compulsis* emendatum erat a m. sec.

§ 8 *Ut tantum non defuisse fortunæ videretur*] *Ut tñ non*, id est *ut tamen non*, Lov. 2. sollemni errore scribarum. Vide ad XXII. 17. § 5. sed *vocula non* perperam deest non modo in Mediol. ed. 1480. sed etiam in Voss. 2. et Lov. 3. qui iidem scripti post *videretur* addunt *ait*, nullo sensu. Ceterum *tantum non* hic capi non debet ea significatione, qua particulæ illæ expositæ sunt hoc lib. ad c. 2.

§ 12. pro 'parum abest quin,' 'propemodum;' sed pro 'tantummodo non,' 'solum non.' Dictator tantum videbatur non defuisse fortunæ; adeoque felicius, quam fortius, bellum gessisse; omni hoc bello, propter ignaviam hostium, qui uno eoque facili prælio victi sunt, nulla fortitudinis ac prudentiæ indicia edendi occasionem habuisse: et hinc etiam, ut Livius addit, 'felicitate quam gloria major in Urbem rediit.'

Felicitate, quam gloria, major in Urbem rediit] Vet. lib. *felicitate, quam gloria, majore*. Quæ locutio venusta est, et bonis scriptoribus usitata. Sigon. Ex codd. meis non alii lectionem a Sigonio probatam tuentur, quam Harl. 2. et Hav. qui perpetui codicum ejus adseclæ esse solent. Quamvis autem Doujatius etiam Sigonii emendationem probavit, ego tamen vulgatum, quod firmant reliqui codd. mei, et, ut videtur, Hearnii Oxonienses, qui ex illis post memoratam Sigonii emendationem nihil tamen monnit, præferendum puto. Nam 'felicitate majore in Urbem rediit,' quod recte de eo diceretur cujus felicitati adscribendum esset quod in Urbem rediisset, hic convenire non posse existimo de eo, qui post hostes felicius, quam fortius, subactos revertitur. Ceterum *in urbe redit* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *in urbem redit* Leid. 1. Lov. 2. Harl. 1. Port. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. Cui lectioni non potest ob stare, quod mox subjungatur *abdica vit*. Frequenter enim diversa, et quidem hæc ipsa, tempora jungi dictum est ad III. 46. § 9. Quo minus tamen eam probare audeam, illud efficit, quod passim librarii duplex i uno majusculo exprimere soliti sint, et quidem in ipsa hac voce *rediit*. Vide ad xxxvi. 35. § 2. Denique omnia hæc verba deficiebant in Voss. 2. et Lov. 3.

§ 9 *Tribunorum militum comitia edix-*

erunt] Duas priores voces non adpare in Oxoniensibus L. 1. 2. et C. Hearne testatur. *Tribuni mil. com. edix. præferunt* Leid. 2. Gaertn. et Port. a m. pr. quod aperte mendosum videns librarius Neapol. Latinii, pro eo *tribunis militum* scripsit. 'Comitia rogandis consulibus,' 'creandis regibus,' ac similia apud Livium passim obcurrunt. Verum 'comitia consulibus, tribunis edicere' eo sensu nondum notavi, sed 'consulum, tribunorum.' Vulgatum ergo servandum. Error autem codicum *tribuni* vel *tribunis* præferentium ortus erit ex compendio scribendi *tr. mil. vel trib. mil.* quomodo etiam hoc ipso loco in nonnullis Mss. superest. Ex eadem causa *tribunum militarem*, pro *tribunum militum* dederunt vi. 6. § 3. Vide Torrent. ad Sueton. Cæsar. c. 5. Similia alia exempla videri possunt ad x. 10. § 2. *Tr. inde mil. com.* habet Lov. 3. Insuper *edixere* Harl. 1. *eduxerunt* Hav. Vide ad xxxix. 15. § 11.

§ 10 *Quum prodi causam ab suis cernerent*] *A suis* Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 3. et Gaertn. Tum *cerneret* Leid. 1. et Flor.

§ 11 *Per indignissimos ex plebeiis candidatis omnium etiam dignorum tadium fecerant*] *Per dignissimos* Gaertn. Tum *ex plebis cand.* Lov. 2. Deinde *digniorum* Lov. 1. *indigniorum* Leid. 2. et fragm. Hav. a m. pr. Paullo ante vocula *sicut* omittebatur in Lov. 5. a m. pr. Mox autem in verbis seqq. *cum primoribus*, pro *tum prim.* Lov. 2. et 4. *tñ primoribus* Lipsiens. *tum de primoribus*, addita præpositione, Gaertn. Tandem *favore gratia* sine addita conjunctione Lov. 3.

Præparatis omnia loca obtinere, ne cui plebeio aditus esset] *Imperatis* Hav. Deinde *summa loca* Voss. 1. cujus margini tamen *omnia* adscriptum estat. Hinc *nec cui plebeio* Harl. 1. litera initiali c perperam repetita in fine vocis præced. quomodo etiam

peccatum erat III. 2. § 5. c. 36. § 9. et alibi. Vide ad XL. 7. § 8. *ne tum cui plebeio* Gaertn. Denique *additus* Leid. 2. ac Lov. 1. et 5. quomodo etiam in quibusdam Mss. peccabatur II. 10. § 5. III. 36. § 2. c. 60. § 10. Infra v. 26. § 5. VII. 20. § 3. c. 22. § 11. et aliis locis pluribus. Ita etiam *additi*, pro *aditi*, quidam codd. male exhibent III. 10. § 7. *addimus*, pro *adimus*, v. 5. § 8.

§ 12 *Omnes jam functi eo honore, L. Furius Medullinus*] Attamen L. Medullinus non antea tribunus militum fuerat, quod monstrat fragmentum Capitolinum, sed bis antea consul. Quapropter illi non est addendus numerus II. nam filius est L. Furii Medullini, qui ter tribunus militum fuit. *Pighius* in Annal. ad a. CCCXLVI. p. 205. An ergo legendum *omnes jam functi honore*, vocula *eo* expuncta, ut habent Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Lipsiens. Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. cum edd. vetustis ante Aldum. Potius tamen est, ut agnoscamus, in hoc L. Furio Medullino, quo nomine varii his annis tribunatu militari functi sunt, non convenire inter Livium et Fastos Capitolinos, ut Sigonius docuit hoc lib. ad c. 44. § 1. *Medulinus* est in Leid. 2. Lov. 1. 2. 4. Hav. et quibusdam edd. antiquioribus. *Medulius* in Lipsiens.

Cn. Fabius Vibulanus] Legendum puto Q. Fabius, pro Cn. Fabius. Nam Q. Fabius etiam fuit tribunus militum A. U. C. CCCXLI. IV. 49. § 7. Cn. autem Fabius nusquam: at consul fuit a. CCCXXXIV. hoc lib. c. 43. *Glar.* Lege N. *Fabius Vibulanus* ex monumentis Capitolinis et ex Diodoro lib. XIV. p. 396. qui *Νουμέριον Φάβιον* edit. *Sigon.* Numerii prænomen tribuunt Fabio Capitolina fragmenta et Diodorus lib. XIV. principio. Incorrecte igitur Cn. Fabius legitur in Livio. *Pighius* in Annal. ad a. CCCXLVI. pag. 205. *M. Fabius* Lov. 4. 5. Harl. 2. et Hav. C. *Fabius* Voss. 1. Leid. 2. Lov.

Delph. et Var. Clas.

1. 2. Lipsiens. et Gaertn. *Cn. Fabius* Flor. Leid. 1. Voss. 2. Lov. 3. Harl. 1. Port. et fragm. Hav. Sed recte Sigonius et Pighius Numerii prænomen habuisse docuerunt. Id vero librariis minus notum, et unica litera N. scribi solitum, passim abiit vel in literam M. (vide ad Livii XLI. 28. § 5.) vel in literas Cn. aut Gn. (vide ad Livii IV. 43. § 1.) Sigonii emendationem firmare codd. Oxon. L. 1. 2. B. et C. et ed. Romanam principem, testatur Hearne. Q. *Fabius*, quomodo hic Glareanus reponendum censuit, et quem primum tribunum militarem a. CCCXLI. fuisse existimat, eo anno 'iterum' illam dignitatem gessisse dicitur apud Liv. c. 49. At N. Fabius primum hoc honore perfunctus est a. CCCXL. apud Liv. eod. loc. sed ibi male tempore Glareani M. *Fabius* edebatur. Tum *Jubulanus* Lov. 4. 5. et Hav. *Jubulanus* Lov. 1. 2. Harl. 2. et Lipsiens. *Vibulanus* Leid. 2. Vide ad III. 35. § 11.

C. *Servilius Ahala*] *Hala* Lov. 4. 5. Harl. 2. Hav. et editi antiqui. Vide ad Epit. hujus lib.

Refectus continuato honore, quum ob alias virtutes, tum] Hoc loco, cur Servilio Halæ continuatus fuerit honos, ratio assignatur, cum de Cn. Cossio non fuerit data priore anno cap. 56. *Glar.* *Refirtus* Lov. 4. *defectus* Gaertn. Alibi sæpe literæ D et R commutantur. Vide ad IX. 10. § 6. *Refectus* est 'iterum creatus.' v. 18. 'Omnesque deinceps ex collegio ejusdem anni refici adparebat.' Eodem cap. 'Si collegas eosdem refecit etiam usu meliores factos.' c. 25. 'Tribunos plebis latores legis in annum eosdem reficiunt.' Et mox 'Ita tribuni plebis magna ex parte iidem refecti.' VI. 36. 'Præter Sextium Liciniumque latores legum, jam octavum tribunos plebis refectos.' c. 39. 'Esse, quod eosdem reficerent tribunos plebis.' Vide Gebhard. ad Liv. III. 14. § 6. Præterea quo ob alias virtutes

Livius.

21 N

Gaertn. Verum quum in eo cod. plerumque *quom* scribatur, librarius dare voluisse videtur *quō*, sed lineam ultimæ literæ addere oblitus est. Tum ob alias virtutes Voss. ambo, Leid. 2. Lov. quinque, Harl. 2. Port. Lipsiens. Hav. et fragm. Hav. Vide ad vi. 23. § 3. In fine *moderatione Patrum*, transpositis literis, pro *mod. partum*, Leid. 2. et Port. a m. pr. Vide hoc lib. ad c. 60. § 3.

CAP. LVIII. § 1 Quia tempus induciarum cum Veienti populo exierat] Qui ante tempus Hearnii Oxon. B. C. Voss. 2. Leid. 1. Lov. 3. 4. Lipsiens. Gaertn. et Port. a m. pr. qui a m. sec. præfert *quiū ante tempus*, quomodo etiam est in Lov. 2. et Harl. 2. quod ante tempus in Hav. Deinde cum Veiente populo Flor. et Harl. 2. Vide ad v. 52. § 9. Mox *legatos feciales*, pro *legatos fecialesque*, idem Harl. 2. reliquis omnibus dissentientibus, quorum etiam nullus concinit Lov. 4. *res peti* exhibenti. Alio ordine *repeti res* habet Lipsiens.

Venientibus ad finem legatio Veientium obviam fuit] Alius dixisset ad fines. Sed Noster sæpe altero numero usus, ut x. 35. xxxv. 27. &c. quod et observatum Gifanio nostro. *Grut. Convenientibus* habent Lov. 5. et Port. a m. sec. *Veientibus* Lov. 3. Deinde ad fidem Harl. 1. Alibi similiter peccasse librarios, observabimus ad viii. 24. § 15. ad fines Gaertn. Et ita vir doctus ad marginem ed. Curionis legendum coniecerat. Sed recte Gruterus monuit, sæpe Livium eo sensu hanc vocem numero singulari adhibuisse. Vide ad xxxviii. 15. § 10. Hinc *obvia fuit* Harl. 2. Hav. et fragm. Hav. a m. sec. Vide ad i. 26. § 2. et ad xxvi. 25. § 15. Optimi tamen stant pro vulgato. Et ita x. 12. 'Fecialibus obviam missi ab Samnitibus, qui denunciarent.' Et alibi sæpe.

§ 2 Quam ipsi senatum Romanum adissent] *Adissent* Gaertn. et Hav.

Vide ad xxxvi. 42. § 3. Præterea *ipsis senatum* Hav. prima vocis seq. litera perperam repetita in fine præcedentis. Quod in litera s frequentissime evenisse, videbimus ad xxviii. 25. § 2.

Ne res ab iis repeterentur] Voces ab iis exsulant a Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. sed earum prior tantum deficit in Harl. 1. Tum *repetentur* Lipsiens. in contextu a m. pr. Vide ad ii. 56. § 7.

Tantum abfuit, ut ex incommodo alieno sua occasio peteretur] Vox tantum perperam non comparat in Leid. 1. qui idem codex cum Flor. et Harl. 2. præferunt *afuit*, quod recepi. *Affuit* erat in Lov. 4. et 5. *adfuit* in Lipsiens. Vide hoc lib. ad c. 12. § 6. Tum *alienos sua occasio*, iterum litera s male repetita in fine vocis ex initio sequentis. Vide modo ad h. §. Hinc *repetetur* Leid. 2. sua occasione petiretur dormitans scriba Voss. 2. dedit. Ceterum quod Livius hic dicit, ita exprimit Terent. in Andr. iv. 1. 3. 'Ut malis gaudeant, atque ex incommodis Alienis sua ut comparent commoda.'

§ 3 Et in Volscis accepta clades, amisso Verrugine præsidio] *Accepta clades et amisso* Hav. *accepta clade et amisso* Harl. 2. et Lov. 4. *accepta clade, amisso Verrugine et præsidio* Lov. 5. Mox ubi in tempore fuit momento Flor. ubi tantum in tempore fuit momentum Lov. 5. a m. pr. pro quo a manu altera recte emendatum est *tantum momenti*. Vide ad xxxiv. 27. § 1.

Qui ibi a Volscis obsidebantur, succurri, si maturatum esset, potuisset] *Ab Volscis* Hav. Tum *succurri his, si Neapol. Latin. succurris si*, prima litera *τοῦ* si repetita in fine vocis præced. Flor. Vide modo ante ad § 2. Deinde *si matutum esset* Leid. 2. Præterea potuissent Lipsiens. potuisse Flor. Paulo ante *prec. mil. opem* alio ordine editi usque ad Aldum. Is autem dedit, ut nunc vulgatur; et ita habent codic. scripti.

Ad id venerit exercitus subsidio mis-

sus, ut ab recenti cæde palati ad prædandam] Ad id veniret ex. Hav. Inde a recenti cæde Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 3. Gaertn. et fragm. Hav. a m. pr. Hinc palantes quædam ex vetustis excensis, pro quo Aldus palati substituit. Et ita antea editum inveni in ed. Rom. 1472. ac Parm. 1480. neque aliter habent omnes codd. mei. Vide ad i. 11. § 1. Denique ad prendendum Leid. 2. ad precandum Lipsiens.

§ 4 *Tarditatis causa in senatu magis fuit, quam in tribunis] Repone quam tribunis: nam mox præcessit in. Tarditatis causa in senatu magis fuit. Rhen. Vet. lib. quam in tribunis. Sigon. Unus est Voss. 1. qui vet. lib. Sigonii consentit; reliqui omnes cum Rhenano habent quam tribunis. Et ita se in codd. suis reperisse etiam Hearne auctor est. Si res mei arbitrii foret, malletm quam in tribunis. Facillime enim τὸ in intercepti potuit ab ultima litera vocis præced. quam. Vide ad x. 13. § 3. Et præterea sæpissime in his similibusque locutionibus ‘minus, quam;’ ‘magis, quam;’ ‘plus, quam’ præpositionem repetere Livius solitus est. Supra i. 23. ‘Quæ nihilo minus ad rem Romanam, quam ad Albanam pertineant.’ ii. 43. ‘Fabio aliquanto plus negotii cum civibus, quam cum hostibus fuit.’ iii. 61. ‘Turpe esse, contra cives plus animi habuisse, quam contra hostes.’ iv. 34. ‘Nec minor cædes in urbe, quam in prælio fuit.’ vi. 5. ‘Multo enim infestiores agrum ab nobilitate esse, quam a Volscis fuerit.’ vii. 4. ‘Sævitiam non magis in alienis, quam in proximis et sanguine ipse suo exerceret.’ c. 22. ‘Cum agris magis, quam cum hominibus, urendo populandoque gesserunt bella.’ c. 25. ‘Latinos pro sua libertate potius, quam pro alieno imperio, laturus arma.’ c. 37. ‘Pluribus hostium in tentoriis suis, quam in portis valloque, cæsis:’ ubi etiam unus codex præpositionem*

posteriori loco omittit. xxvii. 25. ‘Pestilentia gravis incidit in urbem agrosque, quæ tamen magis in longos morbos, quam in perniciosos evasit.’ xxxiii. 22. ‘Ut non magis de triumpho ejus, quam de honore Diis immortalibus habendo, dubitari posset.’ xxxvii. 1. ‘Ætoli, ut quibus plus in misericordia senatus, quam in causa, spei esset, suppliciter egerunt:’ et alibi sæpe. Similiter etiam Phædr. Fab. iv. 4. 1. ‘Plus esse in uno sæpe, quam in turba, boni, Narratione posteris tradam brevi:’ ubi id recte contra Scheffer. posteriori loco præpositionem expungentem, defendit Burmann. Quin et, in aliis locutionibus sæpe præpositionem iterari, videbimus ad vi. 28. § 6. Quum tamen hoc loco omnes codd. mei, uno excepto, τὸ in secundo loco omittant, eorum conspirationi adversari nolo, præsertim quum interdum pro arbitrio scribentis præpositio modo in priori, modo in sequenti membro negligi soleat, ut Burmann. dicto loco monuit. At tamen ex contextu ejicere non sustinui, quod nec ipsum Sigonius facere ausus est, licet is quoque eam delendum censeret.

Qui quia summa vi resistere nunciabantur] Est in codice Vormaciensi summa vi restare nunciabantur. Rhen. Ita sola Campani ed. Reliqui Pall. tres Mss. et Andrea ed. summa vi restare. Lib. xxvi. c. 3. ‘Quid autem solum se restantem prodesse republicæ potuisse?’ vi. 30. ‘Ibi dum iniquo loco sola virtute militum restantes cæduntur, cæduntque.’ In Pall. duobus τὸ cæduntque perperam omissum est: in Campani vero edit. inversum cædunt cædunturque. c. 32. ‘Longa societate militiam Romanam edoctæ restabant.’ xxiii. 45. ‘Nunc paucis plures vix restatis.’ Ita Pal. 1. Propertius Eleg. iii. 7. 31. ‘Dum pugnant Danaï, dum restat barbarus Hector.’ Lucilius lib. xxviii. ‘Cæde ostium, gnave

urge; restant, perimus.' *Gebh.* Duplex hic mendum. *Qui* non potest respicere nisi τὸ *tribuni*: at *cogitaverunt* respicit *senatum* seu *Patres*, non *tribunos*, qui ab hac culpa excusantur. Cancellandum igitur; quippe sine illo oratio constat, nihilque habet ambigui. Deinde tres Pall. et Rhenani codex et Romana ed. Andree *restare*, non *resistere*, quod ex Campano omnes adoptarunt. Sic vi. 30. 'Ibi dum iniquo loco sola virtute militum restantes cæduntur, cæduntque.' Ibidem c. 32. 'Æqua virtute fortunaque Latinæ maxime legiones, longa societate militiam Romanam edoctæ, restabant.' viii. 39. 'Pedes restantes circumventos cecidit, ab equite fugientium strages est facta.' xxiii. 45. 'Qui pauci plures vincere soliti estis, nunc paucis plures vix restatis.' Vera igitur Livii manus hæc fuit: *Tarditatis caussa in senatu magis fuit, quam tribunis. Quia summa vi restare nunciabantur* (milites, qui Verrugine in præsidio erant), *parum cogitaverunt* (Patres), *nulla virtute superari humanarum virium modum.* Conceptum similiter xxxviii. 28. 'Samæi desciverunt. Quia opportuno loco urbs posita esset, timuisse se aiebant, ne demigrare cogerentur.' *J. F. Gron.* Gronovii τὸ *qui* delentis conjecturam firmant Leid. 2. et Lov. I. Quum tamen reliqui pronomen hoc servant, potius id ob similitudinem seq. vocis *quia* intercidisse existimo. Certe simili ratione *quia* propter præcedens *qui* perit in quibusdam Mss. in Epit. Liv. lib. xlvi. in princ. Neque exemplo caret, relativum aliaque pronomina non ad nomen propinquius, sed interdum etiam ad remotius, referri; præsertim, ut hoc loco, si sensus scriptoris ex ipsis verbis aperte colligi queat. Vide Cortium ad Sall. Jug. c. 18. § 9. et quos laudavit, ubi inprimis huic similem locum Flori produxit ex iii. 5. 'Fidu-

ciam oppidanis resistendi nuncios fecit, docens adventare Lucullum, qui per medias hostium naves utre suspensus evaserat.' Neque multum differt, quod figuram Livio usitatam esse, ut posterius verbum non ad eos, de quibus loquitur proxime, refertur, sed ad remotiores, agnoscat Jac. Gronov. ad i. 46. § 9. Præterea recte viri docti *restare* ex scriptis et prima ed. revocarunt: neque aliter præferunt omnes mei (solo Harl. 2. excepto) et Hearnii Oxon. L. I. 2. B. et N. Infra xxxiv. 14. 'Et jam a dextra parte, nude terror et fuga cœperat, ægre Romanus restabat.' cap. 15. 'Consul omnia oculis perlinstrat, ut, qua minima vi restatur, ea parte irrumpat.' Ita ex Mss. restitui, ubi vulgo etiam *resistitur*, vel *resistatur* editum fuerat. Priori autem loco id Gronov. revocavit ex codd. mann exaratis; quem etiam vide ad xxvi. 6. § 4. Similiter Ovidius Fastor. ii. 749. 'Postmodo victa cades: melioribus, Ardea, restas, Inproba; quæ nostros cogis abesse viros.' Tacit. Annal. i. iii. c. 46. 'Paullum moræ adtulere ferrati, restantibus laminis adversum pila et gladios.' Et eo sensu 'restitare' Livius utitur x. 19. 'Prope restantes consules in concionem pertraxerunt.' Vide Gulielm. Quæst. Plautin. ad Amphitr. c. 5. Broekhus. ad Propertii Eleg. iii. 6. 31. et Cortium ad Sall. Fragm. Histor. l. i. p. 995. Præterea *quia cum summa restare* Lov. 4. *quia cum summa vi restare* Lov. 2. 5. Gaertn. Port. Hav. et fragm. Hav. a m. sec. Quod eodem modo dictum esse accipi potest, quo 'cum hand dubia expugnandi spe succedere ad castra' vii. 7. 'accipinut eo majore cum gaudio,' de quo vide ad i. 25. § 13. 'cum gratulatione et favore reducere,' de quo vide ad iv. 24. § 7. 'cum tanto clamore ad arma discursum est,' de quo vide ad xxiv. 31. § 10. 'cum cura

coacto agmine procedere,' de quo vide ad xxxviii. 18. § 7. Ejus loco *quia caussa summa vi restare* præferunt Voss. 2. Leid. 2. Lov. 1. Lipsiens. et margo Voss. 1. *quia caussa summa vires stare*, insuper inperite in voces distinctis literis olim perpetua serie scriptis, Lov. 3. *quia causæ summa vi restare* fragm. Hav. a m. pr. et Neapol. Latini. Alibi autem 'caussa,' sive, ut breviter scribi solet, 'cā' et 'cum' sive 'cū' confundi solent. Vide hoc lib. ad c. 44. § 10. Quum tamen optimi codd. vocula illa omis-
sa, *quia summa vi* exhibeant, quemadmodum etiam vulgo constanter excusum exstat, id omnino præferendum. Ita 'sola virtute militum restantes' vi. 30. quem locum Gebhard. et Gronov. landarunt: 'minima vi restatur' xxxiv. 15. et passim aliis locis.

Parum cogitaverunt] J. Clericus, postquam Gronovii conjecturam memorasset, addit forte *cogitaverunt in cogitavit* mutandum esse. Verum non attendit vir doctus ad syllepsin Livio familiarissimam 'in senatu, qui parum cogitaverunt.' Supra hoc lib. c. 55. 'Icilios denotante senatu, quos mercedem seditiosi tribuunt petere consulatum insimulabant.' v. 30. 'Senatum vero incitare adversus legem haud desistebat, ne aliter descenderent in forum.' vi. 21. 'Ita placide ab senatu responsum est, ut minus credi de criminibus, quia nolent ea vera esse, adpareret.' c. 27. 'Fugere senatum testes, tabulas publicas census ejusque, quia nolint conspici summam artis alieni.' viii. 14. 'Senatus inde abductus, jussique trans Tiberim habitare.' c. 19. 'Senatus Fundanorum occurrit, negant se pro Vitruvio sectamque ejus secentis precatum venisse.' Eodem cap. 'Eam deditionem ab senatu non acceptam, quod egentium atque humilium pœna defungi velle Fundanum populum censerent.' xxvi. 14. 'Se-

natum Campanum ire in castra ad imperatorem Romanum jussit: quom venissent,' &c. ubi male Sigon. ex vet. lib. substituendum docet *renisset*. xxvii. 5. 'Ita movere senatum, ut non exspectanda comitia consuli censerent.' xxxi. 49. 'Ita triumphum decrevisse senatum, ut nullas, nisi ejus, qui triumphaturus esset, verba audirent:' ita nonnulli codices pro *audiret*, ut vulgo editur. xxxviii. 42. 'Retulit ad senatum consul. Decreverunt duas Romæ juris dicendi causas.' c. 48. 'Atqui cum Antiocho, non cum Gallis, bellum his senatus decreverat, et populus jusserat. Sed simul, ut opinor, cum his decreverat, jusserantque,' &c. xxxix. 24. 'Maxime moverat senatum, quod jam Æni et Maroneæ adfectari possessionem audierant; minus Thessalos curabant.' c. 39. 'Dimissis comitiis senatum vocavit. Censuerunt frequentes, quoniam Flaccum,' &c. c. 54. 'Senatus ita responderi jussit, se cum iis legatos ad consulem missuros.' xlii. 19. 'Ea regis legatio grata senatui fuit. Decreverunt, ut Cn. Sicinius,' &c. xliii. 1. 'Enimvero senatus indignari, &c. Decernunt frequentes, ut C. Sulpicius,' &c. c. 4. 'Indigna senatui visa: decreveruntque eadem de Abderitis, quæ de Coronæis decreverat priore anno.' c. 8. 'Senatus jussu Chalcidensibus Q. Mænius prætor respondit, &c. literas se ad L. Hortensium prætorem duros esse.' xlii. 19. 'Orabant senatum, ut opem regno regibusque amicis imperio ferrent:' ita enim, pro *ferret*, ex editis vetustis restituendum ibi docebo. Vide quæ eo loco notantur, et ad xxxii. 36. § 8. xxxv. 20. § 15. xxxix. 47. § 10. ad Epitom. Liv. lib. xxvi. Gronov. ad Liv. xxxix. 14. § 6. et Cortium ad Sall. Jug. c. 15. § 1. c. 28. § 2. c. 84. § 3. et alibi.

Nulla non virtute superari humanarum virum modum] Hic non erat

opus infulcire negationem, quæ non est in exemplari Vormaciensi. Nam sic scripsit indubie Livius: *parum cogitaverunt, nulla virtute superari*. Expone, quantumlibet egregia virtus adsit, esse tamen suum modum humanis viribus, ultra quem nemo eniti possit. *Rhen. Nulla virtute superari* Pall. tres et edd. priscæ. Sigonij Modiique edd. interseruerant *non*, quæ etiam in mediæ ætatis exemplaribus apparet: sed explosa deinde jure a Rhenano; cujus interpretatione nihil verius. *Grut. Lego nimiarum virium*. T. Faber. Fabri conjecturam refellit Donjatinus observando, quod 'nimium' est, 'modum' non habere. *Nulla non virtute* mihi primum obvium fuit in Mogunt. ed. inde apud Cervicornum, Ascensium 1530. Frobenium 1531. quod quidem vitiosum, et *non* ejiciendum esse a. 1535. Rhenanus monuit, nullum tamen recentiorum editorum, præter Vascosanum, obsequentem habuit usque ad Gruterum; a quo lectio ab Rhenano probata in postrema ed. recepta, et ab aliis recte servata est; ita enim omnes codd. mei, ut et Neapol. Latinii. Pro *nulla virtute* Clericus libenter legeret *multitudine superari*. Verum quid adinet lectionem, omnium scriptorum vetustarumque edd. consensu firmatam, et cui optime sensus constat, ut Rhenanus docuit, tentare? Mihi sententia, quam Rhenanus indagavit, longe elegantior esse videtur, quam quæ ex Clerici emendatione recepta emergit.

§ 5 *Non tamen nec vivi nec post mortem inulti fuere*] *Non tum* sollemni scribarum errore Lipsiens. Vide ad xxii. 17. § 5. Sed vocula *non* deficit in Lov. 2. sine qua sensus quidem constat: negatio enim, quæ sequitur, *nec vivi, nec post mortem*, sufficere potest: attamen unum hunc testem non audiendum esse, reliquorum omnium in vocula *non* servanda con-

sensus palam evincit: præsertim quum passim Livius hoc modo negationem iterare solitus fuerit. Ita i. 26. 'Non tulit populus nec patris lacrimas, nec ipsius parem in omni periculo animum,' xxviii. 32. 'Non enim eos neque natos in eadem terra, neque ulla secum societate junctos esse.' Alia vide hoc lib. ad c. 7. § 5. Deinde *nec ri* Leid. 2. Klockian. Lov. 1. et in contextu Port. ut adpareat librariorum neglexisse easdem literas in voce *vivi* repetere. Aliter vero distinctis vocibus *ne cui* præferunt Lov. 2. 4. et 5. Tum *non* *nec* secundo loco omittitur in Voss. 2. Leid. utroque, Lov. 1. 3. Gaertn. Port. a m. pr. et fragm. Hav. Præterea *multi fuerunt* Lov. 3. *multi fuere* Lov. 4. 5. Port. a m. pr. Hav. et edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. *ml'ti fuere* Lipsiens. per compendium. Passim vocabula 'multus' et 'inultus' ob ductuum similitudinem in Mss. antiquis commutari solent. Vide ad iii. 38. § 3.

§ 6 *Insequenti anno P. et Cn. Cornelii Cossis*] *P. et Cn. Cornelius Coss* Flor. *P. et Cn. Cornelius Cossus* Voss. ambo, Lov. 3. Port. Lipsiens. Gaertn. et vetustæ edd. usque ad Moguntinam. *P. et M. Cornelius Cossus* Leid. 2. et Lov. 1. ac 5. *P. Caius Cornelius Cossus* Lov. 2. et 4. *P. et Cn. Cornelio Cosso* Hav. et fragm. Hav. *M. Caio Cornelio Cosso* Harl. 2. *P. et Cn. Cornelio consularibus* Harl. 1. *P. et M. Cornelii Cossis* apud Hearnium Oxon. N. et L. 1. Præterea *In sequenti anno* tribus vocibus primæ edd. pro quo recte Ascensius a. 1516. *Insequenti anno* substituit. Vide hoc lib. c. 61. § 3. De voce 'insequens' vide hoc lib. ad c. 30. § 12.

C. Fabio Ambusto L. Valerio Potito tribunis militum consulari potestate, *Veiens bellum*] Scribe item N. Fabio Ambusto, secutus et marmora Capitolina et Diodorum l. xiv. p. 401. Vixerunt autem hoc tempore duo Numerii Fabii, alter Vibulanus Q.

F. alter Ambustus M. F. Quod ut omnes ita esse intelligant, Fabiorum stemma subjungam ex Livii, Dionysii, Diodori, auctorum-
que Capitoliunorum sententia usque ad Q. Fabium Maximum Rullianum.

K. FABIVS VIBVLANVS.

K. Fabius K. F. Vibulan. M. Fabius K. F. Vibulan. Q. Fabius K. F. Vibulan.
Cos. 268. 271. 273. Cos. 269. 272. Cos. 267. 270.

Q. Fabius M. F. K. N. Vibulan. qui puer ad Cremeram superfuit a. cccvi.
Fabiis interfectis. Cos. 285. 287. 294. Decenvir 302. 303.

Q. Fabius Q. F. M. N. Vibulan. M. Fabius Vibulanus N. Fabius Q. F. M. N. Vibulan.
Cos. 331. Trib. milit. Cos. 312. Tribun. milit. 321. Cos. 333. Tribun. milit. 340. 348.

M. Fabius Ambustus, de quo nihil. Q. Fabius Ambustus Cos. 343. K. Fabius M. F. Q. N. Ambustus Trib. mil. 351. 354. 360.

Q. Fabius cum duobus fratribus M. Ambusti F. legati ad Gallos. Trib. mil. 365. M. Fabius N. F. M. N. Ambustus Cos. 395. 399. 401. Dict. 405. M. Fabius K. F. M. N. Ambustus Trib. mil. 375. 386. Pont. Max. socer Stolonis.

Q. Fabius M. F. N. N. Maximus Rullianus Cos. 432. M. Fabius Ambustus Mag. equit. 432. Sigon.

G. Fabio Ambusto fragm. Hav. Cn. Fabio Ambusto Flor. Voss. 2. Leid. 1. Lov. 3. Lipsiens. Harl. 1. Port. et Hav. cum Fabio Ambusto Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 2. 4. Harl. 2. Gaertn. et editi antiqui usque ad Mognutinos, qui Claudio Fabio Ambusto dederunt, pro quo Aldus Cn. Fabio Ambusto, Frobenius 1531. et reliqui usque ad Sigonium C. Fabio Ambusto substituerunt. M. Fabio Ambusto quam proxime veram scripturam est in Lov. 5. et Hearnii Oxon. N. Alibi sæpe prænomen N. in prænomina M. vel Gn.

corruptum esse dictum est ad cap. præc. § 12. Tum et *L. Valerio* Hav. Hinc *Fotito* Harl. 2. *Petito* Gaertn. et Lov. 3. Totum prænomen exsulat a Lov. 2. Lipsiens. et Port. Tandem *tribuni militum consulari potestate. Veiens bellum* Gaertn. et Mediolan. ed. 1505.

Bellum motum ob superbum responsum Veientis senatus, qui legatis] *Bellum novum* Lov. 2. in contextu, Lov. 3. 4. Port. Gaertn. et fragm. Hav. a m. pr. Tum *responsum Veientium, qui legatis* Hearnii Oxon. B. qui mox etiam propterea *jusserunt*, pro *jussit*, præfert. *Responsum Veientis, qui legatis senatus* Voss. 2. Leid. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Port. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. *responsum Veientis, qui senatus legatis* Lov. 1. Neque aliter Leid. 2. nisi quod ab eo exsulat vox *legatis*. Sed nihil muto. 'Veiens senatus,' quemadmodum 'Veiens bellum' modo hoc §. et 'Veienses induciæ' hoc lib. c. 43. § 7. ubi plura vide.

§ 7 *Repentibus res, ni facessent propere urbe finibusque*] Voces *res* et *finibusque* deficiunt in Leid. 2. et Lov. 1. Præterea *prope*, pro *propere*, Lov. 2. 5. Lipsiens. et Gaertn. Vide ad xxxix. 31. § 4. Denique *urbem* Lov. 2.

Duturos pœnas, quas Larti Tolumnio dedissent, responderi jussit] Locns hic misere est interpolatus. Nam accusativus *pœnas* superadditus est, et, pro *Lars Tolumnius, Larti Tolumnio*, pro *dedisset, dedissent* scriptum. Restituemus tamen ex veteri codice germanam lectionem, qui sic habet: *duturos, quos Lars Tolumnius dedisset, responderi jussit*. Lego *duturos, quod Lars Tolumnius dedisset*: hoc est, mortem. Nam Fidenates C. Fulginius, Clælium Tullum, Sp. Antium, L. Roscium legatos Romanos, causam defectionis ad Veientes exquirentes, jussu Tolumnii interfecerunt, ut ante dixit Livius hoc ipso libro c. 17.

Porro *duturos* refertur ad participium 'repentibus.' Siquidem qui repetit, petit aliquid sibi dari. Vides igitur totam sententiæ elegantiam fuisse corruptam. *Rhen.* Ita quidam hunc locum legunt, *quod Lars Tolumnius dedisset*, ut per quod mortem intelligant: *pœnas* autem adjectum putant verbum. Sed alii legunt, *quas Larti Tolumnio dedissent*: et utrumque intelligitur: ad legatos enim, a Fidenatibus jussu Tolumnii cæsos, refertur hoc dictum, de quibus A. U. C. cccxvii. hoc lib. c. 17. *Glar.* *Lar Tolumnius* est in veteribus libris, atque ita scribendum esse ex Charisii, Prisciani, et Servii, nobilium grammaticorum, auctoritate docui in Prænominibus. *Sigon.* *Lars Tolumnius* Leid. 2. et Lov. 1. *Lars Columinus* Gaertn. *Lars Columnius* Lov. 4. *Lartes Tolumnius* Harl. 2. *Lartius Tolumnius* Neapol. Latini. *L. Aristolupnius* Lipsiens. *L. Aristolum tuus* Lov. 2. *Licteras Tolumnius* Lov. 3. Reliqui *Lars Tolumnius* præferunt, nisi quod *Lar* sit in Hav. De dissensu autem doctorum, ntrum *Lar* an *Lars* prænomen hoc scribendum sit, vide Duker. ad Flor. i. 12. § 9. Præterea *duturos quod, &c. dedisset*, ut Rhenanus emendavit, est in Flor. Voss. 1. Lov. 1. 2. 3. 5. Klockian. Port. Harl. 2. et Hav. Neque aliter legitur in Lov. 4. nisi quod in eo omittitur *τὸ dedisset*. Reliquorum vestigia eodem ducunt. Nam *duturos equos, &c. dedisset* Lipsiens. in contextu, pro quo *duturos penes quos, &c. dedisset* præfert margo a m. sec. *duturos, quos, &c. dedisset* Leid. uterque et Harl. 1. *duturos, quas, &c. dedisset* Voss. 2. Gaertn. Neapol. Latini, et fragm. Hav. in contextu, cujus margo exhibet *pœnas duturos, quas, &c. dedisset*. Lectio illa, quam misere interpolatam esse Rhenanus recte adfirmat, demum obvia fuit in edit. Mogunt. et hinc in Colon. 1525. tum apud Cervicorum, in Ascensiana

1530. et in Frobeniana 1531. Antiquiores habent *daturos pœnas, quas Lar Tolumnius dedisset*: nisi quod *Lartius* sit in Rom. 1472. et Parm. 1480. Sed illud *pœnas* ex interpretis glossa adscitum esse, margo fragm. Hav. docet. Ea autem voce recepta, τὸ quod, ut illi conveniret, mutandum erat in *quas*. Ex hac deinde lectione ausam adripuerunt Moguntini verbis ultimis *Lar Tolumnius dedisset* substituendi *Larti Tolumnio dedissent*. Putasse enim videntur, vocabulum *daturos* referendum esse ad τὸ *legatis*, quasi foret 'eos legatos daturos.' Jam autem sponte videbant, verba 'legatos daturos, quod,' vel 'daturos pœnam quam' historiæ superius hoc lib. c. 17. memoratæ adversari. Non enim *Lartem* *Tolumnium* pœnam dedisse, sed pœna affectisse legatos Romanos, ideoque, *Lars Tolumnius dedisset*, mutant in *Larti Tolumnio dedissent*. Verum ab ea mutatione abstinuissent, si animadvertissent τὸ *daturos* respicere præcedens 'Veientis senatus.' Id autem ne animadvertere potuerint, duplex obstitit causa: primo quod non viderint ad vocem *daturos* intelligendum pronomen, *se daturos*; de qua ellipsi vide ad I. 23. § 5. deinde, ut illud viderint, obstitit etiam, quod crediderint, eam hic locum habere non posse, quia putabant non convenire 'se senatum Veientem daturos.' Eam tamen locutionem apud Livium frequentissime occurrere, ipso hoc cap. supra docui ad § 4.

§ 8 *Primo quoque die ad populum ferrent*] *Primo quoque tempore* Neapol. Latini. Ea formula alibi sæpe obvia est; ut constat ex iis quæ dicuntur ad XLII. 8. § 8. Hic tamen, quum alterum servant reliqui libri, quæ scripti, quæ editi, id ex interpretatione marginali in contextum inrepsisse censeri debet; quemadmodum contra eandem ob causam *primo quoque die*, pro *primo quoque tempore*, datum

est in uno codice VI. 3. § 2. Ceterum *primo quoque die* apud Livium etiam non semel obcurrit. Infra XLII. 20. 'Lulos per decem dies Jovi Optimo Maximo primo quoque die faciendos.' c. 30. 'Centuriatis comitiis primo quoque die ferre ad populum consules jusserunt.' c. 48. 'Denunciatum, ut exercitui diem primam quamque diceret ad conveniendum:' et alibi. Paulo ante *decreverunt* vetustiores edd. usque ad Aldum, qui substituit *decrevere*. Id deinde recentiores omnes probant, et superest in codd. meis.

§ 9 *Modo duo præsidia occisione occisa cum periculo retineri*] *Scribe modo duo præs. occisione occisa et cum per. ret.* Rhen. Copula et, quam Rhennus addidit, abest a Voss. 2. Leid. utroque, Lov. 2. 3. 4. 5. Port. Lipsiens. Gaertn. Hav. fragm. Hav. et Klockian. Præterea *duo modo præsidia* Lov. 4. 5. Harl. 2. et Hav. Tum *occisione occisa* Flor. Vide ad III. 10. § 11. Deinde *retineri domum*, addita ultima voce, Lov. 5. Paulo ante ordine mutato *nondum cum Volscis debell.* esse præfert Port.

§ 10 *Nullum annum esse, quo non prælio dimicetur*] *Nullum annum esse* Leid. 1. solito errore. Vide ad XXXII. 5. § 2. *Vox annum deficit* in Lov. 5. Præterea *dimiceretur* Hav.

Novum bellum cum finitimo populo et potentissimo parari] *Bellum novum* Leid. 2. et Lov. 1. Deinde *cum finitimo bello* Harl. 2. Tum *quæ omnium Etr.* Leid. 2. *qui omnium Etr.* Hav. Denique *excitaturus, pro concitaturus*, Lov. 2. et 4.

§ 11 *Hæc sua sponte agitata: insuper tribunus plebis accendunt*] *Vox insuper deficit* in Voss. 2. Idem etiam codex male præfert *accedunt*. Eum errorem in Mss. frequentem esse, dicam ad XXIII. 46. § 2. Præterea mutavi distinctionem, quæ post vocem *agitata* in plerisque edd. vel minor erat, vel plane omittebatur. At tri-

bunos plebis est in Lov. 4.

Maximum bellum Patribus cum plebe esse dictitant] Dictant Voss. 2. et Lov. 3. Male. Vide ad III. 20. § 8. Voces cum plebe esse dictitant: eam desunt in Flor.

Eam de industria vexandam militia trucidandamque hostibus objici] Et eam de industria addita vocula Hav. eam de industria vex. militiam Lov. 1. Voss. 1. et Leid. 2. ea industria vex. militia Lipsiens. eadem industria vex. militiam Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. et Gaertn. eadem industria vex. militia Harl. 1. Simili errore scribas eodem, pro eo de, dedisse, videbimus ad VI. 35. § 4. Ea de industria vex. militia Leid. 1. ea de industria vexandum militia trucidandumque Klockian.

§ 12 *Eam procul urbe haberi atque ablegari]* Procul urbe atque haberi atque abl. Flor. procul haberi urbe Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. Insuper alligari Gaertn. allegari Lov. 5. et fragm. Hav. Vide ad V. 2. § 4. VI. 39. § 7. Solent autem passim verba ex præpositionibus ad et ab composita confundi in Mss. Ita peccabatur I. 35. § 2. VII. 39. § 2. Vide et quæ notantur ad XL. 55. § 2. oblegari Lov. 3. Vide ad VII. 13. § 8. Mox etiam vocula ne deficit in Gaertn.

Per otium memor libertatis coloniarumque, aut agri publici aut suffragii libere ferendi consilia agitet] Otium memor lib. &c. agitet, omissa præpositione per, Lov. 4. De locutione 'agitare otia' vide ad Silii Ital. xv. 423. Reliqui tamen recte per otium tenentur. Infra XXI. 28. 'Ceteris copiis per otium trajectis.' c. 23. 'Nec per otium modo, sed prope silentio mox omnes traducti.' c. 55. 'Cibo per otium capto alacer animis corporibusque arma capit.' Alibi sæpe præpositio per cum addito casu circumscribendo adverbio inservit. Eo sensu 'per scelus,' 'per crimen,' 'per facinus' obcurrunt. Ovid. Epist. Her. x. 6. 'Per facinus somnis in-

sidiare meis:' ubi vide Heins. ac Buermann. Tum, alio ordine, libertatis memor Leid. 2. Deinde coloniarum aut agri publici nonnullæ ex primis edd. Aldus postea vulgari curavit libertatis coloniarumque. Et ita omnes codd. quibus ntor. Nec aliter edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. coloniarumque, agri publici aut suffragii Gaertn. Præterea agitare jam omnes antiquitus excusi: quod iterum Aldus mutavit, substituens agitet. Is autem hic quoque codd. meos omnes adsistentes habet, nisi quod solus Port. præferat agitat.

§ 13 *Prehensantesque veteranos, stipendia cujusque et vulnera ac cicatrices numerabant]* Vet. lib. prensantesque. Sigon. Pensantesque Harl. 1. Gaertn. Lipsiens. et Hav. Reliqui omnes prensantesque, nisi quod in Port. prensantes sit, sine τῶ que. Contra vero et prensantesque in Florentini excerptis. Vide hoc lib. ad c. 48. § 11. Deinde et vulnera Flor. Vide ad XXXIX. 53. § 2. et vulnera et cicatrices Harl. 2. et principes edd. ante Aldinam, cum qua reliqui scripti servant ac cicatrices.

Quid jam integri esse in corpore loci ad nova vulnera accipienda] Quid jam integri in corpore esse loci Hav. quid jam integri esse loci in corpore Harl. 2. quid jam integri esset in corpore loci Lov. 3. quid jam esse integri in corpore loci edd. Aldina vetustiores. Qui, pro quid, præfert Lipsiens. At vox loci non adparet in Lov. 2. Hinc ad vulnera nova acc. Gaertn.

Quid superesse sanguinis, qui dari pro republica posset] Liber vetustus tantum habet quid super sang. intelligendum vel 'superare,' vel 'superesse.' Rhen. Ut Rhenani, sic et Flor. Voss. 1. Rott. Gud. quid super sanguinis. Quare id reddere Livio non metuum. Virgilius Æneid. III. 489. 'O mihi sola mei super Astyanactis imago.' Hoc tamen mollius, quia in vicina τὸ esse apparet. J. F. Gron. Qui su-

per sanguinis Lov. 4. *qui super sanguis* Lov. 5. *quid superesset sanguinis* Voss. 2. et Lov. 3. *quid superesset sanguis* Hav. *qui superesset sanguis* Harl. 2. *quid supersit sanguinis* Lov. 2. Lipsiens. et Hearnii Oxon. N. et C. *quid superesse sanguinis* fragm. Hav. a m. pr. *quid insuper sanguinis* Port. a m. pr. Reliqui mei, ut, præter Flor. et Voss. 1. Gronovio memoratos, Leid. uterque, Harl. 1. Gaertn. Port. a m. pr. fragm. Hav. a m. pr. Klockian. ut et apud Hearnium Oxon. L. 1. 2. et B. habent *quid super sanguinis*, quod recte Rhenanus et Gronovius probant. Ita Valer. Flacc. viii. 157. 'Vellus habe, et, nostris si quid super, accipe, templis:' ubi videndus est Schottus. Hinc *quid dari pro republica posset* Leid. 2. Lov. 1. Klockian. et Harl. 1. *quid dari pro rep. posse* fragm. Hav. *qui pro rep. dari posset* Harl. 2. et Hav. Tò *dari* deficit in Lov. 4. et 5.

§ 14 *Hæc quum in sermonibus concionibusque interdum agitantes avertissent plebem ab suscipiendo bello*] Præpositio in deficit in Lov. 4. Harl. 2. et Hav. Male. Cic. pro Cluent. c. 1. 'Negem illam rem agitatam in concionibus, jactatam in judiciis, commemoratam in senatu?' Pro Domo c. 4. 'Sententiam dixi, quæ erat superioribus diebus agitata in senatu.' Tò in absorptum fuerat a proximæ vocis ultima litera m. Vide ad x. 13. § 3. Præterea conjunctio *que* et vox *agitantes* perperam omittuntur in Lov. 2. Port. et Lipsiens. Tandem *a suscipiendo bello* Voss. amho, Leid. 2. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. *ab suscipiendo bello*, transpositis literis, Flor. et Klockian. Vide quæ notantur ad xxviii. 6. § 12. In eadem etiam locutione *suspiciere bella*, pro *suscipere bella*, in Voss. 1. peccabatur apud Curtium vi. 3. § 18.

Profertur tempus ferendæ legis, quod, si subjecta invidiæ esset] Pro quod alii quam legunt. Si clarum esset qua

de lege loqueretur, agrariane, an de consule ex plebe creando, clarior utique esset et sensus. Subjectam autem invidiæ esse, quis dubitat? Ego locum suspectum puto. *Glar.* Legem intelligit, non de consule ex plebe creando, quæ post tribunos militum creatos refrixit, relata postea a L. Sextio et C. Licinio tribunis plebis, verum legem de bello Veientibus indicendo. *Sigon.* Nam decreta de bellis indicendis dicuntur quoque 'leges.' Justinus ii. 7. 'Capital esse apud Athenienses cæpit, si quis legem de vindicanda insula tulisset.' *J. F. Gron.* Scholion hoc Sigonii est ex ejus secunda ed. In priori enim aliam sententiam amplexus erat, et 'legem' accipiebat de lege agraria, quam L. Sextius a. cccxl. sine effectu promulgarat. Eam autem legem, quia tribunorum plebis concionibus in Patres habitis subjectam invidiæ antiquari adparebat, tribunos in aliud tempus ferendam distulisse putat. Hæc priori Scholiorum ejus ed. usus Gronovius, quum auctas annotationes a. 1665. ederet, recte Sigonii illam sententiam falsam esse, et non legem agrariam, sed, quod in repetita ed. Sigonius etiam verius esse viderat, legem de bello Veientibus indicendo indicari monuit, eamque 'legem' vocari docuerat ex illis quæ sequuntur hoc lib. c. 60. 'Lege perlata de indicendo Veientibus bello.' Postea Jac. Gronov. novam Livii ed. a. 1679. parans, quum ex adposito Sigonii Scholio ex secunda ed. petito vidisset eum sententiam emendasse, partem illam adnotationis paternæ, qua Glareani et Sigonii priorem opinionem erroris convincebat, resecurit, idque, quod edidi, reliquum fecit. Ab his latius enarrandis abstinissem, nisi ejus rei notitiam necessariam judicassem ad refellendam calumniam Donjatii; qui, ubique spoliis Gronovianis, inhonesto latrocinio sive plagio relatis, superbiens, nunc obji-

cere non dubitavit, Gronovium Sigonii sententiam sibi vindicasse, qui tantum imprudens eodem modo verba Livii accipienda docuit, quomodo Sigonius ea acceperat in iterata ed. quam Gronovius a priori, quum eam refelleret, dissentire ignorabat. Ceterum *tempus ferundæ legis* Flor. Leid. 1. atque omnes typis excusi, quos vidi, usque ad ultimam Gruteri ed. quæ *ferendæ* substituit. Proxime etiam hanc lectionem accedit Harl. 1. præferens *servandæ*. Hanc igitur scripturam revocavi. Vide ad xxvi. 36. § 11. Hinc quæ si *subjecta invidiæ* Lov. 1. et Harl. 2. quæ nisi *subj. inv.* Lov. 4. quam, si *subj. inv. esset* Gaertn. a m. pr. Sed voces *quam si* deficiunt in Lov. 5. lacuna tamen ac spatio vacuo relicto. *Antiquaria apparabat* Lov. 5. *antiquari præparabat* Lov. 2. *antiquaria præparabat* Lov. 4.

CAP. LIX. § 1 *Interim tribunos militum in Volscum agrum ducere exercitum placuit*] Ita primus Frobenius 1535. vulgari curavit, quam scripturam plerique codd. firman. Priores dederant *tribunis militum placuit*, quomodo præferunt Lov. 4. Harl. 2. et Hearnii Oxon. C. *tribuni militum* habet Gaertn. et, ut conjicio, Lov. 2. per compendium enim *tBzⁱ* in eo scriptum exstat. *Tribunus militum* Hav. *tribuno militum* Voss. 2. Sed accipiendum 'placuit' (nempe Patribus) 'tribunos militum in Volscum agrum ducere exercitum.' Deinde *ducere ex. in Volscum agrum* trajectis vocibus Lov. 4.

Cn. Cornelius unus Romæ relictus] *M. Cornelius* Leid. 2. Lov. 1. 4. 5. et Hav. quorum prior quidem eo prænomine unum tribunorum hujus anni adpellarat, alter vero reliquis adsentiens eum *Cnæum* dixerat cap. præc. *Cossus Cornelius* Lov. 2. et Gaertn. Sed præfero vulgatum partim ob aliorum codicum auctoritatem, partim quod duo fuerint tribuni militum hujus anni *Cornelii Cossi* dicti, nude,

omisso prænomine, incertum foret, quis eorum innueretur.

§ 2 *Nullo loco castra Volscorum esse, nec commissuros se prælio*] *Nullo agro* Voss. 1. Lov. 1. et Leid. 2. Verum vox *agro* menti librariorum observata est ex præcedenti in *agrum Volscum*. Deinde *commissuros esse prælio* vetustiores excusi: pro quo tamen jam Tarvisina utraque, mox Venetæ 1495. et 1505. hinc Ascensius, aliique recentiores *commissuros se prælio* exhibuerunt; quod etiam omnes scripti præferunt.

Tripartito ad devastandos fines discessere] *Tripartito* Flor. et Leid. 1. cum edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. quæ etymologia temporis Liviano convenire nequit, sed corrupto ævo librariorum accepta referenda est. Vide Dansquei. Orthogr. part. sec. in voce 'Bipartitus.' *Tripartitos* habet Voss. 1. Tum *ad devastandos* Harl. 1. ut videri possit legendum esse *evastandos*, ac primam literam ex ultima vocis præced. repetitam esse. Sæpe quidem 'evastare,' sed passim etiam 'devastare,' apud Livium obcurrit; quare nihil mutandum reor, præsertim reliquis codd. in vulgatum consentientibus; nisi quod *devastando fines* præferat Leid. 1. ubi ultima litera excidit ob similitudinem primæ in voce seq. Vide hoc lib. ad c. 33. § 11. et *devastandas fines* Flor. Eo genere vocem 'fuiis' pro termino regionis Latinis usurpatam fuisse, docet locus ex cenotaphio Pisano laudatus hoc lib. ad c. 2. § 4. unius tamen cod. testimonio nescio an credendum sit. Insuper *discessere* non adparet in Gaertn. Quasi hæc cum seqq. conjungenda essent, sublata vel mutata distinctione, *trip. ad devast. fines, Valerius Antium petit, Cornelius, &c.* Sed reliqui codd. eam vocem tueruntur.

§ 3 *Valerius Antium petit, Cornelius Ecetras: quacumque incessere*] Omnia hæc desunt in Port. et Lipsiens.

sed culpa scribarum, quibus errandiansam dedit similitudo vocum *discescere* et *incessere*. Vide ad IX. 11. § 11. *Valerius Antium pergīt* legit Leid. 2. Sed illud *pergīt*, in nullo præterea cod. obvium, natum videtur ex interpretis expositione. Tum *Fabius*, pro *Cornelius*, habent Lov. 2. et Gaertn. At Fabii expeditionem et res gestas mox demum Livius narrabit. In loco, quem Cornelius petierit, mire variant libri scripti. *Gitras* habent Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. et Klockian. *Giras* Hav. et *Girus* Leid. 1. et *Gitras* fragm. Hav. et *Girus* Harl. 1. et *Caius* Lov. 2. 4. 5. et Harl. 2. et C. Gaertn. *Ægritas* Lov. 3. *Egitras* Flor. *Egritas* Voss. 2. et edd. pleræque antiquiores, quædam earum *Egitras*. Frobenius demum *Ecetras* substituit, quemadmodum etiam erat in Port. Vide ad II. 25. § 6.

Ut distinerent Volscos] Non displicet hoc verbum, non minus elegans, quam hoc loco conveniens. Sic lib. seq. c. 20. 'Duæ senatum,' inquit, 'distinebant sententiæ.' Sed, quia Borbetomagensē volumen habet in ipso contextu *desternerent*, in margine *distinerent*, cogitandum an Livius scripserit *ut externarent Volscos*, id est, percellerent Volscos, mentem et consilium adimentes. Quod verbi reposuimus etiam apud Ciceronem in libello de Senectute. *Rhen*. Alii *distenderent*. Vet. lib. Borbetomagensis habet *ut desternerent Volscos*. Forte *ut disternarent*: quamquam id *desternerent* prohiu verbum esse existimem. Vide Festum in 'Consternatio.' *Klock*. Lectio hæc in nullo vetusto, neque scripto, neque excuso, libro mihi obvia fuit, sed demum in Moguntina ed. occurrit. Gebhardus tamen se jam in ed. Campani, invenisse auctor fuit ad III. 23. § 1. *Destinerent* habet Flor. *detinerent* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. et fragm. Hav. *deterrent* Voss. 2. Lov. 3. 4. 5. Harl. 2. Hav. Neapol. Latini, et

Pall. tres apud Gebhard. l. laud. *decernerent* Lov. 2. et Gaertn. *desternerent* Leid. 1. Harl. 1. Lipsiens. et Port. Totum verbum deficit in tribus Mediolan. edd. annorum 1480. 1495. 1505. et Veneta 1498. *discernerent* præferunt Rom. 1472. Parm. 1480. et Tarvis. utraque. *Disternerent* Venetæ annorum 1495. et 1506. et Ascensianæ tres annorum 1510. 1513. et 1516. Non placet alterutra Klockii conjectura: non *disternarent*, quoniam a vulgato longius discedit; præterquam quod non modo Livium, sed ne alios quidem ejus ætatis scriptores eodem verbo usos esse recorder. Errant enim lexicographi, qui, id apud Lucretium inveniri, nobis persuadere conantur. Verba enim quæ laudant, exstant apud Lucan. l. I. vers. 215. Non placet etiam altera *desternerent*, quod me alibi id verbum reperire non meminerim. Quod enim Festum laudet, is unice de verbo 'Consternare' ibidem egit. Neque probare possum *diterent*, quod Gebhardo loco supra laud. in mentem venit; nam neque hoc verbum alibi observavi. Nulla etiam lectionum in Mss. vel edd. vetustis exstantium admitti posse videtur. *Exsternerent*, quod Rhenanus reponendum credidit, proxime accedit ad scripturam eorum, qui *desternerent*, *disternerent*, vel *discernerent* præferunt. Cur tamen recipiendum non existimem, dicam ad XXXVII. 24. § 7. Nihil itaque verius esse puto, quam, quod vulgo exstat, *distinerent*; quo nos ducunt vestigia codicum, in quibus est *destinerent* et *detinerent*. Ideo, exercitu tripartito diviso, Valerius Antium, Cornelius Ecetras petentes late tecta agrosque populati sunt, ut, Volscis distractis, atque ad se avocatis, Volscis exercitum dividendibus, et partim in Valerium, partim in Cornelium, late tecta agrosque populates, aversis, Fabius incautus Anxur obpugnandi commodam oc-

casionem haberet. Verbum autem 'destinare' Livio familiare ac frequens est. Vide ad v. 20. § 4.

Fabius, quod maxime petebatur, ad Anxur obpugnandum] Nec hoc satis clarum est: 'Fabius petebat, Anxur petebatur.' Sed quare maxime petebatur? an quia locupletius oppidum, et plus ibi prædæ sperandum? Glar. Glareanus non attendit hoc loco ad verba Livii. Non enim dicit 'Fabium petisse Anxur, quod petebatur;' sed eum 'accessisse ad Anxur.' Ideo vero additur quod maxime petebatur, ut constaret non ideo præcipue duces Romanos tripartito discessisse, ut Valerius et Cornelius prædas in agro Volseo agerent, sed ut Volscos deprædatione hac destinerent, donec Fabius Anxur expugnasset. Ceterum *Anxur*, an *Anxur*, scribendum sit, disceptant viri docti. Vide Cluverium Italiæ Antiq. III. 7. p. 1010. et Dausquei. in Orthogr. parte sec. in voce 'Axur.' Omnes autem codd. Liviani hic litteram *n* servant, nisi quod ejus loco *u* sit in Lov. 1. et Hav. *Auxur* vel *Auxur*, facili errore ob ductum similitudinem. Sed præterea *Ancxur* scribunt Leid. 1. et Voss. 1. *Ancxur* Flor. Harl. 1. et Klockian. *Anxur* Voss. 2. et Lov. 3. *Anxur* Lov. 4. et fragm. Hav. a m. sec. *Ancxur* Lipsiens. quæ eadem diversitates etiam mox in iisdem codd. reperiuntur. Vide etiam ad v. 8. § 2. c. 12. § 6. c. 13. § 1. c. 16. § 2. VII. 39. § 6. et alibi. Deinde sine ulla adpellatione Lipsiens. in contextu, quod recte in margine a m. sec. postea emendatum est.

§ 4 *Anxur fuit, quæ nunc Terracina est*] V. C. habet *Terracina*, ut in antiqua etiam inscriptione habetur, quæ ibi reperta est. Et ita habet Porphyrius liber, qui est apud me vetustissimus, in quo ita scriptum est ad Horat. Satyr. I. 5. 26. 'Olim Anxur dicebatur, ubi Jovem Anxurum colebant, cujus et Virgilius me-

minit, cum ait, 'Jupiter Anxurus arvis Præsides,' &c. 'Merito autem reperimus,' inquit Horatius, et, 'impositum saxis,' quoniam illis temporibus Terracenensis urbs in altissimo monte erat, unde postea in æquorem locum deposita est, ut non solum sint adhuc vestigia ædificiorum in monte, sed et murorum,' &c. IOVIS autem antiqui, pro IUPITER, et AXUR, non AVXURVS, in argenteis denariis Vibia familiae signatum est. Ursin. *Taricina* Klockian. *Tarricina* Voss. 1. in ejus margine emendatur *Terracina*, quod posterius servant etiam Voss. 2. Leid. 2. Lov. 1. 2. 3. 4. Hav. et fragm. Hav. *Terracina* autem, atque inde formatum *Terracenensis* scribendum, etiam Ursin. contendit ad Sall. Cat. c. 46. quem refellit Cluverius Ital. Ant. III. 7. p. 1009. Et recte. Ex inscriptione enim ab Ursino laudata, et a Grutero edita in Corpore Inscr. p. CLII. num. 8. quæ tempore Theodorici regis Gothorum posita est, nihil aliud colligi potest, quam ejus tempore vitosam hanc orthographiam in usu fuisse: quemadmodum ex alia apud eundem Gruter. p. CCCLXXXI. num. 1. TARRICINENSIS tempore Imp. Alexandri Severi scriptum fuisse. Vide etiam Dausquei. de Orthogr. part. II. voc. 'Taracina:' et Cortium ad Sall. eundem locum. Præterea *fuit* in Leid. 2. et Lov. 1. *sunt* autem in Harl. 2. deficiunt.

Urbs prona in paludes] *Urbs parva in paludes* Gaertn. *urbs parva in palude* Lov. 4. *in palude* etiam Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. Harl. 1. Lipsiens. et Port. *in paludem* Lov. 5. Harl. 2. et Hav. Ovidio Metam. xv. 717. vocatur 'Trachas obsessa palude:' qui locus ferme persuadet, ut, aliorum codicum lectionem secutus, aliorum vero vestigiis insistens, legendum censeam *in paludem*. Sed et vulgatum commode servari potest. Mox, *ab ea parte qua Fabius* in Oxon. L. 1. se invenisse,

testatur Hearne.

§ 5 *Quum imminente urbi collem cepissent; ex loco altiore*] *Immo collem urbi* Leid. 2. et Lov. 1. *Tum loco altiori* Lov. 4. 5. Harl. 2. et Hav. Ceterum eadem ratione, qua nunc Fabius, Vitelliani etiam Tarracinas ceperunt apud Tacit. Histor. III. 77. Paulo ante circumvisisse, pro circummissæ, Lipsiens. ob similitudinem litterarum *m* et *in* in scriptura Longobardica. In verbis seqq. quia nullum erat præsidium præferunt edd. antiquæ usque ad Aldinam, quæ prima qua nullum substituit. Et ita legunt etiam omnes scripti. Alibi sæpe hæ voculæ in Mss. confundi solent. Vide ad XL. 29. § 8.

§ 6 *Obstupescit, qui adversus Fabium urbem infimam tuebantur*] *Stupescit* Lov. 2. et Lipsiens. Sed reliqui codd. receptam lectionem defendunt. Deinde *urbem infirmam* Flor. Sed vulgatum verum esse, narratio Livii docet; qui refert Ahalam, imminente urbi colle capto, ex loco superiore inpetum ferisse; Fabium autem eam partem urbis, quæ prona erat in paludes, id est infimam urbem, invasisse.

Et in muris diu cades] Emenda, *et immitis diu cades*. Sic Flor. Rott. Helm. Vossiani duo, Mureti codd. *immitis* scilicet, vel *immitis*. Sine misericordia aut parcendi discrimine. Sic restitimus nuper Plauto Bacchid. III. 4. 1. 'Immitiorem nunc utrum credam magis Sodalenne esse, an Bacchidem, incertum admodum est.' J. F. Gron. Eandem lectionem, quam ex suis produxit ac probavit Gronovius, etiam apud me superest in Leid. utroque, Lov. quinque, Harl. 1. Lipsiens. Gaertn. Klockian. fragm. Hav. Hearnii Oxon. N. ac C. et in Neapol. Latini. Illud *in muris* tantum erat in Harl. 2. Port. et Hav. Insuper *diu pariter cades*, transpositis vocabulis, Hav. *Tum et inermium*, pro *atque inermium*, Port.

Lov. 2. et Lipsiens. Denique *fuit* deficit in Lov. 2.

§ 7 *Cogebantur itaque victi, quia cedentibus spei nihil erat*] *Cogebantur itaque cuncti* Voss. 1. Lov. 1. et apud Hearnium Oxon. N. in quo tamen mutatum est in *victi*. *Tum nihil spei* Lov. 4. Harl. 2. et Hav. *spei nil erat* Flor.

Quum pronunciatum repente, ne quis præter armatos violaretur] *Tum pronunciatum* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. Harl. 2. et Hav. Vide ad Epit. Livian. lib. XLVIII. circa finem. Deinde *præter armatus* Flor. Leid. 1. Harl. 1. Lov. 2. 3. 4. 5. Lipsiens. et Hav. ut *præter* ponatur pro 'præterquam;' de quo plura vide ad v. 52. § 13. Locutionem, qua participia neutra, ut hoc loco *pronunciatum*, pro substantivis ponuntur, illustravi ad I. 53. § 1. Mox *omnium multitudinem*, pro *omnem mult.* Hav. Male. Vide ad VI. 22. § 6.

Quorum ad duo millia et quingenti viri capiuntur] Legendum *ad duo millia et quingentos, viri capiuntur*. T. Faber. Pessime ita Faber conjicit, quum omnes nostri stent pro recepta lectione. Neque felicis hic versatus est bonus ille Donjatius, titulis quam eruditione conspectior, qui Fabrum quidem, *ad duo millia et quingentos viri capiuntur* legendum putantem, grammaticæ regulis inhærere notat, sed nihil vetare quo minus *quingenti* ad nomen sequens *viri* referatur; quasi dicas *ad duo millia, et præterea quingenti viri*. Pudet, viros doctos, qui Livium illustrare et cum notis edere voluerunt, ignorare potuisse, familiare ipsi esse, *ad* numero additum pro 'circiter' sine casu ponere. Vide plura ad x. 17. § 8. Ceterum *viri capiuntur*, pro *viri cap.* Lov. 5. et fragm. Hav. quomodo in uno codice etiam peccabatur III. 18. § 10. Errori autem causam præbuit similitudo litterarum *v* et *r* in scriptura Longobardica: de quo vide ad

xlv. 39. § 15. Sed vox *viri* exsultat a Lov. 4.

§ 8 *A cetera præda Fabius militem abstinuit*] *Ad cetera præda* Voss. 1. et Lov. 1. a m. pr. quorum librarii dare voluisse videntur *ab cetera præda*, quemadmodum præfert Hav. Præpositio vero abest a Lov. 5. Sæpius Livium, præter casum quartum, etiam sextum sine præpositione verbo 'abstinere' addere solitum fuisse, videbimus ad v. 43. § 8. Sed nec insolens Livio est, eidem etiam præpositionem addere. Supra II. 45. 'Clades Latinos ne ab legatis quidem violandis abstinuit.' xxxiv. 35. 'Seque ipse suosque ab his abstineret.' Quum itaque, uno minoris auctoritatis codice excepto, reliqui omnes vulgatum servant, illud etiam præferendum esse, non dubito. Deinde *militem Fab. abst.* alio ordine, Leid. 2.

§ 9 *Qui ceteros Volscos a præsidio*] *Ceteros Volscorum* Harl. 2. et Hav. Tum *ab præs.* Haverk. a *prædio* Harl. 2.

§ 10 *Plebem Patribus conciliavit*] *Patribus plebem conc.* Gaertn. *reconciliavit* Hearnii Oxon. N. quod ex interpretis expositione natum videtur.

§ 11 *Additum deinde omnium maxime tempestive præcipuum in multitudinem munus*] Reponenda antiqua lectio, quæ habet, *maxime tempestivo principum in multitudine munere*. Scribhe tamen *in multitudine*. Expone, 'Additum deinde omnium maxime tempestivo,' (id est, summe tempestivo,) 'munere,' (id est, per munus,) 'principum,' (hoc est, istorum ducum sive imperatorum,) 'in multitudine.' q. d. Nullum unquam munus ab ullis principibus magis tempestive collatum est multitudini; nam populo sæpe sunt exhibita munera. Rhen. Ita, *maxime tempestivo in multitudine munere* legendum putavit Rhenanus, cum antea legeretur, *maxime tempestive præcipuum in multitudinem munus*. Quæ utraque lectio non

satis probatur. Probatur autem ea, quæ est in libris vett. quos ipse inspexi: *maxime tempestive principum in multitudinem munerum*. Principium autem donandæ multitudinis stipendium fuisse ait, tum primum de publico militibus datum. Sigon. Ad hunc locum recte et constituendum et intelligendum mire faciunt quæ tradit Lipsius in lectissimis suis electis I. 2. *Modius*. Quod ait Sigonius lectum ante Rhenanum, *tempestive præcipuum in multitudinem munus*, id non nisi apud Moguntinos et Frobenium reperio. Andreas et Juntas *principium muneris*. A quo duabus literis distat, quod ille ex suis veteribus probat: *maxime tempestive principum in multitudinem munerum*. At minime omnium id probat mihi. Quis, quæso, mortalium, præter ipsum, interpretetur 'principium munerum in multitudinem' stipendium tum primum de publico datum? Nam extra illud, falsum est nullam ante in multitudinem esse liberalitatem exercitam. Quo illa blandimenta plebi post reges exactos data? toties levata annonæ? toties agri divisi? toties et cum maxime præda concessa? Perpulchra sane oratio, 'Additum est principium munerum in multitudinem,' hoc est, præter illa, quæ dicta sunt, factum est initium stipendiorum. Sic scribere Livium? Et hæc posse probare quemquam contra scripturam tam Latinam, tam apertam et planam, tam aptam, *tempestivo principum in multitudinem munere*: quam non modo Mss. sed Becharius, sed Veneta Zanensis, sed Tarvisina Vercellensis, sed Ascensii et Saveterii Parisiensis dudum prodiderunt? Non enim fuit 'principium munus,' qui ultro decreverunt ex ærario? qui ut census habebant maximum, ita plurimum contulerunt; qui aliis conferendi pigritiam excusserunt. Non fuit 'omnium maxime tempestivam?' instante gravissimo bello, tergiver-

sante et fremente juventute, tribunis incenditibus plebem, erogatum, quo, præter hos solos, omnes homines, non tantum omnes ordines, Patribus sunt mire conciliati. Vir præstantissimus præter solitum hic dormitavit. *J. F. Gron.* Quam maxime in hujus loci scriptura variant codd. calamo exarati. *Addit tum deinde*, pro *Additum deinde*, est in Leid. 2. *Additum deinde* in Lipsiens. Præterea Sigonii libris vett. ex Oxoniensibus suis consentire B. et N. Hearne testatur. Inde unica tantum litera distat Hav. *tempestive principium in multitudine munerum* exhibens. *Tempestive principium in multitudinem munus* præfert Gaetrn. *tempestive principium in multitudine munus* Lov. 3. et 5. *tempestive principium in multitudine munus* Harl. 2. *tempestive principium in multitudinem munere* Oxon. L. 1. 2. et C. apud Hearnium. *tempestive principium in multitudine munere* Leid. uterque et Lov. 1. *tempestive principium in multitudine munus* Lov. 4. *tempestivo principium in multitudinem munere* Klockian. *tempestive principium in multitudine munere* Voss. 1. *tempestive principium in multitudinem munere* Port. et Lipsiens. *tempestivo principium in multitudine munere* Flor. Harl. 1. et fragm. Hav. *Additum deinde omnium maxime tempestivo principium in multitudinem muneri* invenio in Venetis edd. 1495. et 1505. *tempestive præcipuum in multitudinem munus* præter edd. Gronovio memoratas habent etiam Ald. Cervicorni. Colon. 1525. et Ascensiana 1530. Reliquæ omnes, quas vidi, servant, ut nunc editur. Patet, ex codd. vestigiis legendum esse, vel *Additum deinde omnium maxime tempestive principium in multitudinem munus*; vel potius, ut Rhenanus et Gronovius voluerunt, ac Voss. 2. et Lov. 3. firmarunt, *Additum deinde omnium maxime tempestivo principium in multitudinem munere*. Multi codd. *tempestive*, pro *tempestivo*, dederunt propter præcedens max-

ime, ut hæc vox ei conveniret. De simili errore dictum ad IV. 44. § 5. Qui autem præferunt *principium*, non eam vorem casu recto acceperunt, sed casu patrio numero multitudinis a recto ‘princeps.’ Vide ad II. 27. § 12. Denique in multis exstat *in multitudine*, quia ultimam literam *m* intercepit prima vocis seq. Vide ad XXIII. 8. § 9. *munere in multitudinem*, ut v. 3. ‘Munere Patrum in plebem tribunos plebis offensos ac concitatos esse.’

Ut ante mentionem ullam plebis tribunorumve decerneret senatus] Est in veteri libro *plebis tribunorumque*. Rhen. In hanc lectionem conspirant excusi. At in diversa abierunt scripti. *Tribunorumque*, ut Rhenanus in suo invenit, præfert Flor. *ut ante mentionem plebis tribunorumve decerneret et senatus* habent Lipsiens. et fragm. Hav. Verum illud *et*, quod etiam in aliis codd. superest, ex ultimis literis vocis præced. perperam repetitis natum videtur. Vide ad XXXIX. 18. § 8. *Ut ante ment. ullam plebis tribunorum vel decerneret senatus* Gaetrn. *ut ante ment. plebis tribunorum ut decerneret et senatus* Lov. 4. et 5. a m. pr. qui *ut ante ullam ment. obfert* a m. sec. *ut ante ment. ullam plebis tribunorum ut decerneret et senatus* Voss. 1. Lov. 1. a m. pr. (in quo a m. sec. τὰ ut atque *et expunguntur*) Lov. 3. et Port. a m. sec. a quo a m. pr. τὸ *ullam* exsulabat, et *decernerent*, pro *decerneret*, exaratum erat. *Ut ante ment. plebis tribunorum ut decerneret senatus* Lov. 2. *ut ante mentionem ullam plebis tribunorum decerneret et senatus* Leid. 2. *ante ment. ullam plebis tribunorum ut decerneret senatus*, τὸ *ut* in principio neglecto, Harl. 2. et Hav. *ut ante ment. ullam plebis tribunorum decerneret senatus* Voss. 2. Et hæc lectio vera esse videri posset. *Plebis tribuni*, inverso ordine vocabulorum, quemadmodum ‘plebis ædiles’ apud Ovid. Fast. v. 287. ‘Plebis ad ædiles

delata licentia talis.' Ne quis vero id poëtæ, non historico, permissum excipiat, ita 'cunulis ædilitas' et 'cunules ædiles' ipse Livius VII. 1. 'Annus hic erit insignis novi hominis consulatu, insignis novis duobus magistratibus, prætura et cunuli ædilitate.' XXIV. 43. 'Ludos scenicos per quatrimum eo anno primum factos ab cunulibus ædilibus, memoriæ proditur.' Similiter 'plebis tribuno' verosimili admodum conjectura Julio Obseq. viri docti restituerunt c. 114. 'Livio Druso plebis tribuno leges ferente, quum bellum Italicum consurgeret, prodigia multa adparuerunt urbi.' Et ita vulgo editur apud Colum. I. 3. 'Liciniana illa septena jugera, quæ plebis tribunus viritum diviserat: ut innuat, plebem viritum hæc septena jugera a Licinio tribuno accepisse. Infra denique apud Livium ita editur VI. 38. 'Plebis tribunos eosdem, duos utique, qui legum latores erant, plebes reficiebat.' ubi variant quidem codd. ut videbimus; eam tamen lectionem, quæ vulgo exstat, veriore puto. Non aliter etiam Plinius XVIII. 3. 'Farris pretium in trinis nudinis ad assem redegit, undecimus plebei tribunus.' Præstat tamen hic apud Livium nihil mutare, quum pro vulgato stent Leid. 1. Harl. 1. et Klockian. nisi is forte *tribunusque* legat. Ita Liv. cap. seq. hanc munificentiam Patrum in plebem 'non a tribunis plebis nunquam agitatam, non suis' (nempe plebis) 'sermonibus efflagitatam' fuisse ait.

Quum ante id tempus de suo quisque Duæ priores voces desunt in Gaertn. *quum ante ad id tempus præfert* fragm. Hav. *quum ante tempus* Voss. 2.

CAP. LX. § 1 *Prensatasque exeuntium manus et Patres vere adpellatos*

Ita primus Sigonius edidit, neque aliter plerique codd. scripti, Voss. uterque, Leid. 1. Harl. uterque, Klockian. et fragm. Hav. Priores excusi præferunt *prehensatasque*, quod in solo superest Hav. *pensatasque* habent Port. et Gaertn. *presentasque* Lov. 1. *prentatasque* Leid. 2. Vide ad c. 58. § 13. et ad c. 48. § 11. Tum vocula et omittitur in Voss. 2. et Lov. 3. *vero* autem, pro *vere*, idem codex exhibet. Ejus x. 23. 'Nec se viri honorumve ejus ac rerum gestarum pœnitere vero gloriaretur:' nbi vide. Unius tamen auctoritas contra omnium aliorum consensum levior est. In verbis præcedd. *ab plebe*, pro *a plebe*, habet Hav.

Pro tam munifica patria, donec quidquam virium superesset Pro tam munifica patria Harl. 1. Vide mox etiam ad § 3. *pro tam magnifica* Lov. 5. a m. pr. quod recte a m. altera mutatum est. 'Munificus' enim est liberalis, qui multa munera dat: 'munifice largiri' Livius dixit I. 54. 'munifice et propenso animo facere' XXXVII. 54. Deinde *quidquam* deest in Leid. 2. Sed *virium quicquam* trajectis vocabulis præferunt Lov. 2. et Lipsiens.

§ 2 *Quum commoditas juvaret rem familiarem, saltem acquiescere eo tempore* Et hic videtur aliquid navi. Sed alii distinguunt ante *rem familiarem*: ut *acquiescere* compositum nihilo plus significet, quam simplex 'quiescere.' Glar. Suspectum habet verbum *acquiescere* Glareanus, quasi vero non v. 23. ita locutus sit Livius: 'Ut fessa diutino bello acquiesceret civitas:' id est, quiesceret. ['Quid dicis, Sigoni? Non exponit etiam Glareanus *acquiescere*, pro 'quiescere?' imo vero facit.'] Sigon. Emendo cum *commoda ita juvaret: rem familiarem saltem accrescere eo tempore, quo.* Lipsius Elect. I. 2. Ms. *familiarum.* id est, familiarem enim. Lego: *parceret.* Cum *commun.* juvaret, (rem

fun. enim saltem acquiescere eo tempore, quo corpus add. atque oper. reip. esset,) tum quod ultro sibi obl. esset, non a trib. pl. umq. ag., non suis serm. efflag., id vero effic. mult. gaud. &c. Juvaret, pro 'delectaret.' Mallem tamen juvabat. Klock. Trigam horum verborum quum commoditas juvaret censeo esse librarii alienjns prolem. Lipsius Elect. i. 2. emendatione aptat rei propositæ. Sed an dextere? Grut. Bene saltem acq. eo tempore Pall. omnes. Supra quoque ex iisdem ita legendum c. 49. 'Malum quidem militibus meis, inquit, nisi acquieverint.' Lipsius Elect. i. 2. legit 'Cum commoda ita juvaret, rem familiarem saltem accrescere eo tempore.' Gebh. Lipsius hic legit, cum commoda ita juvaret, rem famil. saltem accrescere. Et cubat haud dubie in vitio locus, et de commodis militaribus hic agi perspicuum est. Sed non placet illud 'commoda juvare.' Non enim juvabant commoda jam data, neque, si hoc vellet, sic loqueretur Livius. Sed commodis juvabant militem, et rem familiarem ejus sublevabant, commoda dabant. Legendum itaque arbitror Quum commodis juvaret, vel potius commodis datis (eo enim vox corrupta commoditas nos ducit) juvet. rem familiarem, &c. Notum illud ingeniosissimi poetæ, Ovidii Art. Am. i. 131. 'Romule, militibus scisti dare commoda solus.' R. H. Schemlius de Stipend. Milit. Lego, cum commodis suis ita servirent, ut res familiaris saltem acquiesceret. T. Faber. Jam dudum hoc pro desperato. Lipsius, cum commoda ita juvaret : rem familiarem saltem accrescere. Equidem τὸ accrescere nequam puto, vel ob id, quod sequitur, operatum : nam ante data stipendia non modo manus et corpora, sed et patrimonium militantium reipublicæ serviebat et fatigabatur : quod acquievit, nec perinde attritum est, ex quo æra meruerunt. Alterum non placet magno viro, etsi

cubare locum in mendo fateatur : non enim juvabant, inquit, commoda jam data : nec, hoc si vellet, sic loqueretur Livius. Quid ni ille? Quum Suetonius Calig. c. 41. 'Quasi adjuvantium Cæsaris reditus.' Nam quod ait jam data, hæc captio est. Commoda sunt militum; sed non solorum sunt commoda militum. Sunt uniuscujusque fructus, reditus, vectigalia, salaria, honoraria, propter quæ vivit facilius. Sic 'sacerdotum commoda auxisse' dicitur Augustus c. 31. et Claudius 'magna commoda constituisse naves fabricantibus' c. 18. Sic igitur civium 'commoda,' quas quisque rationes haberet commode vivendi, decreto stipendio, 'juvisse' belle patria vel Patres dicerentur. Mavult ille Cum commodis juvaret : vel, Quum commodis datis juvet : rem familiarem saltem : et, quum Lipsius hanc faciat partem membri præcedentis, ille sequenti adjudicat. Quorum ego facile optionem cuivis relinquo, si modo satis acceptum habeat, vitium subesse, de quo incipio dubitare. Video enim duas ponere causas Livium, quæ huic muneri mirificum lenocinium addiderunt : alteram ipsius rei fructum, quæ molesta quemque impensa levabat, quo tempore minime attendere domesticis rationibus possent; alteram promptam largientium voluntatem, quæ ante cujusquam spem aut desiderium munifica fuerat. Sic Justinus de Alexandro solvente militum æs alienum, XII. 11. 'Insignis hæc munificentia non summa tantum, verum etiam titulo muneris fuit.' Fausta omnia et laudes, quas donati congerunt in donantes, finiuntur cum periodo illa in verbo parceret. 'Quum commoditas' (pergit hinc auctor suo, non tenuium civium, ore) id est, utilitas, opportunitasque hujus muneris, in eo sita, quod permittebatur, 'rem familiarem' ejusque 'saltem acquiescere eo tempore, quo corpus ad-

dictum atque operatum reipublicæ esset; ista igitur quum commoditas 'juvaret,' delectaret accipientes, grata accideret accipientibus: 'tum quod ultro oblatum,' &c. 'Commoditas' sic Ciceroni de Offic. II. 4. 'Qui ex bestiis fructus, quæ commoditas percipi posset?' Malles forte *juvabat*: sed sic quoque III. 34. 'Quum promptum hoc jus velut ex oraculo incorruptum pariter ab his summi infimique ferrent; tum legibus condendis opera dabatur.' VIII. 21. 'Quum ipsa per se res anceps esset, prout cujusque ingenium erat, atrocius mitiusve suadentibus; tum incertiora omnia unus ex Privernatibus legatis fecit.' J. F. Gron. E. Puteanus de Stipend. Milit. c. 4. priorem partem emendationis Lipsianæ *quum commoda ita juvaret* admittit. Verum *accrescere* non substituendum putat *τῇ acquiescere*: ei enim Livium statim *operatum* obponere: *acquiescere* autem exponit 'non deteri,' 'non consumi;' et rem familiarem *acquiescere* docet, cui gravis impensa non est. Cœtèrius in margine Livii emendat *quum commodis ita juvaret*. Sed verissime totius loci sensum pervidit, ac docuit vir summus J. F. Gronov. monendo duplicem proponi causam gaudii plebeiolorum, primo commoditas juvabat rem familiarem, &c. secundo id multipliciter gaudium angebat, quod sponte datum foret. *Commoditas*, ut fere est apud Terent. in Andr. III. 3. 37. 'At si corrigitur, quot commoditates vide: Principio amico filiam restitueris; Tibi generum firmum, et filię invenias virum.' Cicer. de Amicit. c. 7. 'Quumque plurimas et maximas commoditates amicitia contineat, tum illa nimirum præstat omnibus, quod bona spe præluet in posterum.' *Juaret*, id est, delectaret. Justin. XXXI. 8. 'Juvabat Ilienses, nepotes suos, occidente et Africa domita, Asiam ut avitum regnum vindicare.' Ovid.

Epist. Her. III. 116. 'Pugna nocet: citharæ, voxque, Venusque juvant.' Et infinitis aliis locis. Neque, ut recte monuit idem Gronov. *quum juvaret* mutandum est in *quum juvabat*, quia mox sequitur *tum efficiebat*. Similiter enim VI. 38. 'Adversus ea quum contentim tribuni plebis rem nihilo segnius peragerent, tum percitus ira Camillus lictores misit.' Cic. ad Fam. X. 10. 'Quum rebus enim ipsis essent et studiis beneficiisque in rempublicam gratissimæ, tum erant gravissimis verbis et sententiis.' XVI. 21. 'Nam quum maximam cepissem lætitiā ex humanissimi et carissimi patris epistola, tum vero jucundissimæ tuæ literæ cumulum mihi gaudii adtulerunt;' et de Amic. cap. 7. loc. laud. *Acquiescere* denique est 'quiescere.' Vide ad V. 23. § 12. In vulgatam hanc lectionem omnes codd. conspirant, nisi quod *incommoditas* sit in Lov. 2. et Lipsiens. *incommodū* in Lov. 4. et 5. deinde quod *juvarebat* sit in Flor. quasi duplicem lectionem *juvaret* et *juvabat* dare volnerit; denique quod *acquiesceret* præferant Harl. 2. et Lov. 4. ac 5.

Corpus addictum atque operatum reipublicæ esset] *Addictum* Port. *additum* Lov. 4. 5. fragm. Hav. et ed. Parm. 1480. Vide ad VI. 15. § 9. *adjectum* Hav. Ita 'adjicere' et 'addicere' in Mss. commutari, vidimus ad IV. 8. § 5. Verbum autem *esset* non adparet in Voss. 2. nec in Lov. 3.

Tum quod ultro sibi oblatum esset, non a tribunis plebis] *Cumque ultro* Voss. 2. et Lov. 3. sed errore librariorum, qui non modo voculas *tum* et *cum*, sed etiam que et *quod* passim in Mss. commutarunt. De priori vide ad Epitom. Liv. lib. XLVIII. circa fin. de posteriore ad II. 41. § 8. *Præterea non a tribuno* Lov. 2. et Lipsiens. *non ab tribunis* Hav. *non tribunis plebis unquam agitatam* Leid. 1. omis-
sa præpositione *a*. Numquam, pro

umquam, et aflagitatum, pro efflagitatum, est in Lipsiens. Ceterum, quamquam non a tribunis plebis hoc umquam agitatum fuerit, ejus rei tamen a plebeiis, tribunatus consularis candidatis, populo antea spem factam fuisse, ipse Livius retulit hoc lib. c. 36. 'Incitavere quosdam ad petendum tribunatum militum, alium alia de commodis plebis laturum se in magistratu profitentem, &c. ostentatæ spes, vectigali possessoribus agrorum inposito, in stipendium militum erogandi æris.'

Id efficiebat multiplex gaudium, cumulationemque gratiam rei] Hoc in primo video Junta. Voss. Rott. et Helm. Ms. Andreas, Tarvis. Beccar. Ven. utraque, Ascens. Mogunt. et post Junta etiam Saveter. ignorant vocabulum *rei*. Tollaturque: nemo enim tam fatuus, qui non facile id intelligat: certe multo facilius, quam supra in τῷ 'commoditas:' ubi si additum fuisset, nulla istius loci summos viros percepisset obscuritas: et tamen Livio addere non placuit. *J. F. Gron.* Non primus Junta est qui *gratiam rei*, addita ultima voce, ediderit; sed ita ante eum jam vulgarat Aldus. Quamvis autem ex meis τὸ *rei* ignorent Voss. 1. a Gronovio etiam landatus, Leid. 2. et Lov. 1. id tamen superest in Flor. Voss. 2. Leid. 1. Lov. 3. Harl. utroque, Lipsiens. et fragm. Hav. Superfuisse etiam videtur in plerisque Oxoniensibus. Hearne enim monens Gronov. veterum codd. auctoritate τὸ *rei* delere, ejus vero loco in C. legi *reip.* de reliquis quatuor silet, tacite indicans eos receptæ lectioni favere. *Reip.* autem, pro *rei*, etiam est in Lov. 2. 4. 5. Gaertn. Port. et Hav. Alibi autem *res* et *resp.* sive *respublica* in vetustis membranarum sæpe commutantur. Vide ad viii. 31. § 2. Ceterum *id vero efficiebat*, adjecta media voce, præfert Klockian. *id efficiebat* Lipsiens.

§ 3 *Tribuni plebis communis ordinum lætitiæ concordiaque soli expertes]* *Communis omnium lætitiæ* Neapol. Latini; quod in contextum ex margine inrepsisse videtur. Ibi vero primo adscriptum fuerat, ut indicaretur innui concordiam lætitiæque omnium ordinum, patriciorum et plebeiorum. Supra iii. 58. 'Virtute libertatem recuperatam esse, clementia concordiam ordinum stabiliri posse:' ubi male etiam unus *hominum*, pro *ordinum*, exhibet. c. 63. 'Ita denum liberam civitatem fore, ita a quas leges, si una quisque jura ordo, suam majestatem teneat.' c. 65. 'Alter semper ordo gravis alterius modestiæ erat: quiescenti plebi ab junioribus Patrum injuriæ fieri cœptæ.' c. 67. 'Discordia ordinum est venenum urbis hujus.' c. 68. 'In concordia ordinum nullos se usquam esse vident.' Infra v. 3. 'Quid illos aliud aut tum timuisse creditis, aut hodie turbare velle, nisi concordiam ordinum?' c. 7. 'Accepta calamitas apud Veios et superiorem Appium in causa, et concordiam ordinum majorem fecit.' c. 12. 'Alii' credunt, 'orationem ipsum tempestivam de concordia ordinum, Patribus plebique gratam, habuisse.' vi. 42. 'Ab diutina ira tandem in concordiam redactis ordinibus.' vii. 27. 'Quum et foris pax et domi concordia ordinum otium esset.' ix. 34. 'Summaque invidia omnium ordinum solus censuram gessit.' Et alibi. Insuper *lætitiæque concordiaque* Leid. 1. *concordia lætitiæque* Lov. 1. *lætitiæ concordiaque* Flor.

Negare, tam id lætum partibus universis, nec prosperum fore, quam ipsi crederent] Est in vet. lib. *Patribus universis*. Rhen. *Negare tam id lætum* Harl. 1. ubi *tam* pro *tamen* dedisse librarius videtur, quomodo et peccarat hoc cap. § 1. Vide ad xxii. 59. § 13. *Negare id lætum lætum* Hav. Tum *Patribus universis* etiam omnes mei manu

exarati. Passim voces 'partes' et 'Patres,' literis duabus transpositis, confunduntur. Vide Bynkersh. in prætermisiss ad l. 2. § 11. ff. de Or. Jnr. p. 33. et Burmann. ad Valer. Flacc. l. 72. Adde quæ notantur ad III. 10. § 10. c. 38. § 9. ad xxxix. 39. § 6. et alibi. Simili errore 'partium' et 'patrium' commutantur hoc lib. c. 9. § 5. 'partum' et 'patrum' c. 57. § 12. 'partis' et 'Patris,' a recto 'Patræ,' xxxviii. 7. § 2. Præterea Hearne, monens Doujatium malle aut *prosperum fore*, non satis ad verba ejus animam attendit. Doujatius enim rogat quidem, nonne ita melius foret? et causam subjungit, cur melius videri posset, quod particula *nec* adjungitur nomini *prosperum*, quum similis particula priori *lætum* nequaquam addita fuerit. Sed deinde reddit rationem, cur ea lectio placere nequeat: negationem nempe, quæ adjuncta non fuerat τῷ *lætum*, includi verbo præcedenti *negare*. Idem enim esse ac si scripsisset 'dicere, non tam id lætum.' Deinde *quæ ipsi crederent*, id est *quoniam* i. c. habet Leid. 2. sed recte in margine emendatur *quam*. Vox *ipsi* tandem exsulat ab Harl. 2. et Hav. quam meliores omnes servant.

Consilium specie prima melius fuisse, quam usu adpariturum] *Spem*, pro *specie*, habent Voss. 2. Leid. 2. et Lov. 3. qui error natus est ex compendio scribendi *spē*. Simillimus error obcurrit xxxv. 31. § 12. 'Spes' autem et 'species' eam ob causam passim commiscuntur. Vide ad III. 9. § 13. Deinde *propria*, pro *prima*, Voss. 2. et Lov. 3. Similiter etiam nonnumquam scribæ aliis locis in codd. exaratis turbarunt. Vide N. Heins. ad Claud. in Rufin. II. 96. Denique *aperiturum* multæ ex antiquioribus, quas vidi, edd. pro quo Veneta 1495. jam recte *appariturum* substituit; quemadmodum etiam habuerant Rom. 1472. et Parm. 1480. Et ita habent

libri Mss. nisi quod aberrantes librarii dederint *apparitum* in Leid. 2. et Lov. 1. *apparitorum* in fragm. Hav.

§ 4 *Unde enim eam pecuniam confici posse, nisi tributo populo inposito*] Abest a tribus Pall. vox *populo*, quæ rectius subintelligitur. Gebh. Eadem vox etiam abest a Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Lipsiens. Gaertn. Port. Hav. fragm. Hav. et Hearnii Oxon. L. 1. 2. B. et C. Sed meorum optimi Flor. Voss. 1. Leid. uterque, Lov. 1. Harl. 1. et Klockian. eam servant. Præterea *Unde ei eam pec.* Gaertn. *Unde enim tam pec.* Hav. Vox enim deficit in Lipsiens.

Ex alieno igitur aliis largitos] *Ex alieno igitur aliis largitiones* Lov. 4. *ex alieno igitur ære aliis largituros* Harl. 2. Hav. et Port. in margine, qui in contextu habet *ex alieno igitur aliis largituros*: quemadmodum præfert quoque Lov. 5. Illud *ære* interpretis glossema est, qui ea voce locutionem ellipticam supplendam docuit. Similiter locutus est Livius III. 1. 'Principem civitatis largiendo de alieno popularem fieri querentes.' v. 5. 'Necessitate inposita ex alieno prædandi, quum sua amiserint.' Plinius Epist. IV. 13. 'Qui fortasse de alieno negligentes, certe de suo diligentes erant.' Terent. Adelphi. I. 2. 37. 'Obsonat, potat, olet unguenta de meo.' Et ita Cuperus accipendum existimat locum VIII. 34. 'Senes faciles de alieno, imperio spreto, tamquam rei parvæ, disciplinæ militaris eversæ juventuti gratiam facere.' Alibi autem librarios locutiones quas elliptice proferre optimi scriptores soliti fuerunt, additis vocibus omissis supplere conatos fuisse, pluribus exemplis probabo ad xxxvii. 18. § 1.

Neque id etiam si ceteri fecerant, passuros eos] Vet. lib. *Neque enim id*. Quod placet. Sigon. Tò *id* omittitur in Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Lipsiens. Port. Gaertn. Hav. et fragm.

Hav. Præterea enim, pro etiam, habent Harl. 2. et fragm. Hav. quæ voces et alibi confunduntur. Vide ad xxxvi. 41. § 3. Neque enim id, ut Sigonius in suis invenit, habet etiam Klockian. Id autem male Sigonius probabat. Nam τῶ enim hic locus non est: et præterea mox etiam præcessit. Distingue neque, id etiamsi ceteri ferant, passuros eos. Mox conditione meliore alios militare, transpositis dictionibus, Gaertn. Præterea fecissent, pro fecisse, Lov. 4.

§ 5 Indicto jam tributo, edixerunt etiam tribuni, auxilio se futuros] Jam indicto tributo Hav. Tum edixerunt tribuni etiam Leid. 2. edixerunt et tribuni, auxilio sese futuros Voss. 2. et atque etiam sæpe commutantur. Vide ad xxi. 47. § 9. In verbis præcedd. moverunt plebem, pro partem plebis, habebat Oxon. L. 1. teste Hearnio. In verbis seqq. non contulissent, pro non contulisset, Flor. Sed ita etiam scribendum foret si qui in mil. stip. trib. non contulissent.

§ 6 Bene captam rem perseveranter tueri: conferre ipsi primi] Bene gestam rem Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. et Hearnii Oxon. N. in margine. Pene captam rem Lipsiens. qui error ex verba præeuntis inperita pronunciatione ortus videtur. Tum rem perseverant tueri Lipsiens. Scriptum fuisse puto perseverant', pro perseveranter. Sed postea signum compendiarie scripturæ oculos librarii effugit: qua ratione sæpe ut datum est, pro uter. Vide ad xxvi. 48. § 8. Rem perseverantem tueri fragm. Hav. rem perseverantes tueri Gaertn. Hinc conferre itaque ipsi Voss. 2. Additæ tamen notæ τῶ itaque, quibus librarii indicare solent, vocem perperam scriptam esse. Primum, pro primi, Harl. 2. et Hav.

Quia nondum argentum signatum erat, æs grave] Quia nondum signatum erat arg. Leid. 2. et grave æs Port. Mox quiddam, pro quidam, Hav.

Æs grave plaustris quidam ad ararium convehentes, &c.] Quod 'æs grave' diceretur antiquis Romanis, nullus hactenus, quod sciam, recte, et quantum satis sit, iudicio meo explicavit. Budæus (quem tamen semper honoris gratia nomino) in Annot. ad Pandectas, et de Asse 1. et v. ex hoc loco 'æs grave' interpretatus est non signatum. Eandem interpretationem recepit Alex. ab Alex. Genial. iv. 15. At præclarissimos viros deceptos manifeste colligimus ex Festo, ubi de denario loquitur his verbis: 'Grave æs dictum, quia deni asses (singuli pondo libræ) efficiebant denarium, ab hoc ipso dictum denarium.' Et ex Plinii xxxiii. 3. 'Populus Romanus ne argento quidem signato ante Pyrrhum regem devictum usus est. Libralis, unde etiam libella dicitur, et dipondius appendebatur assis. Quare æris gravis pœna dicta. Et adhuc expensa in rationibus dicuntur, item impendia et pondera. Quin et militum stipendiorum, hoc est, stipis ponderandæ, pensatores libripendes dicuntur: qua consuetudine in iis emptionibus, quæ mancipi sunt, etiam nunc libra interponitur. Servius rex primus signavit æs, antea rudi usus Romæ.' Ex his colligimus duo; scilicet Romanus non usus ære rudi et informi, nisi ante Servium regem; et signatum æs in solutionibus pendi consuevisse, et ob id 'grave' dictum. Quamobrem manifestum fit, Livii dicta de 'ære gravi' minime intelligenda esse de rudi et informi, quum tunc temporis signato ære uterentur Romani. Sed 'æs grave' appellatum, quia penderetur, non numeraretur, in solutionibus. Namque si parva summa erat solvenda, numerabantur nummi ærei; si magna, appendebantur. Quod enim tam penso, clare docet Cassiodorus Variar. Epist. vii. 32. Prioris exstat exemplum apud eundem Livium xxxiv. 46. ubi

scribit, M. Catonem militibus divisisse ex præda 'in singulos ducentos septuaginta æris,' hoc est, asses, nummos scilicet æreos 270. qui numero dati, non pondere, et ideo non adjecta particula illa 'gravis,' sed tantum dixit simpliciter 'æris.' Exemplum secundi apud eundem Livium plura observamus. Nam iv. 41. tradit, Postumium ob rem male gestam in Veios 'decem millibus æris gravis' damnatum. Idem v. 12. 'His orationibus incitata plebs denis millibus æris gravis condemnavit.' Et paullo post c. 29. 'Et pessimo exemplo innoxii denis millibus æris gravis condemnati sunt.' Audianus et Gellium x. 6. ita scribentem: tempore primi belli Punici, Claudiae Cæci filiae ob dictum quodpiam petulantius 'multam æris gravis viginti quinque millia' dictam. Livius iterum v. 32. ubi de M. Furio Camillo ait, 'Absens quindecim millibus gravis æris damnatur.' Item l. x. sub finem c. 46. ubi de triumpho Papirii de Samnitibus: 'Æris gravis magna vis transvecta, vicies centies millies et quingenta triginta millia.' Et paullo post, 'Æris gravis tulit in ærarium trecenta nonaginta millia.' Et xxxii. 26. 'Egregia,' inquit, 'dnorum opera servorum indicum et unius liberi fuit. Ei centum millia gravis æris dari Patres jusserunt.' Et xxii. 33. 'Indici data libertas et æris gravis viginti millia.' Quibus omnibus in locis intelligendum millibus assium æris gravis, auctoritate Varronis Ling. Lat. l. viii. p. 118. scribentis 'æs' pro assibus accipi antiquis, unde et 'mille æris legasse' eos dixisse ait, id est, mille asses. Assem enim libralem fuisse, præter Plin. loco citato, docet Cornutus in Persium; unde et 'libram' pro asse usurpatam tradidit Priscianus. Hinc emptiones per æs et libram, quando æs ponderabatur, non numerabatur. Horat. Ep. ii. 2. 158. 'Si proprium est, quod

quis libra mercatur et ære.' Livius vi. 14. 'Inde rem creditori palam populo solvit, libraque et ære liberatum emittit:' hoc est, pecuniam Manlii [leg. *Manlius*] nexi nomine feneratori exsolvit, adhibito libripende, qui æra penderet. Sic in Aug. Suet. c. 64. inquit, 'Caïum et Lucium adoptavit domi per æs et libram emtos a patre Agrippa:' non enim *per as et libram* legendum puto, quod nonnulli habent textus. Inde fluxit et appellatio 'testamenti per æs et libram,' quum familiæ emptor adhibebatur, cui testator rem suam dicis causa mancipio vendebat, de quo Gellius xv. 27. et Ulpian. Instit. c. 20. Itaque concludendum 'æs grave' dictum, quod pendebatur; ita et 'pœna gravis æris.' Possimus quoque dicere, a multæ gravitate pœnam æris gravis dictam, ex Gellio scribente xx. 1. de legibus xii. tabularum: 'Sed enim ipsum vide, quod injurias factas quinque et viginti assibus sanxerunt: non omnino omnes, mi Phavorine, injurias ære isto paucio diluerunt, tametsi hæc ipsa paucitas assium grave æris pondus fuit. Nam librariis assibus in ea tempestate populus usus est.' Illud tamen firmiter statutum sit, 'grave æs' eo quod libraretur statera dictum, idque persolvi solitum in majoribus solutionibus, quamvis et id quoque in minoribus observatum quandoque non negaverim. Magnitudinem sane aris, quod Patres contributebant, significare volens Livius, 'æs grave' plaustris in ærarium convectum scribit, quum nondum argentum Romæ signatum esset. Ex quo elicimus, æs illud signatum fuisse: namque ab argenti contributione abstinuere, eo quod nondum signatum esset. Alioquin si æs illud rude extitisset, et minori molestia profecto et rude informeque argentum in ærarium contulissent, et minore labore saltem decupla proportionem: quod

alias ostendemus factum, quum posterioribus temporibus argentea moneta frequenti esset in usu, raro admodum, ne dicam nunquam, 'æris gravis' ulla fiat a scriptoribus mentio: nam hæc numerabatur; illud vero ut plurimum pendebatur, præsertim si quantitas persolvenda non esset exigua, sed magna. Quod potissimum colligimus ex Seneca de Consolatione ad Albinum (ad Helviam c. 12.): 'Beatiorene istos putas, quorum pantomimæ decies sestertio nubant, quam Scipionem, cujus liberi a senatu tutore suo in dotem æs grave acceperunt?' Nec post cusum argentum (quod in Epit. Flori xvi. sub a. CCCCLXXXIV. factum legimus, et ex Plinio devicto Pyrrho rege,) unquam a Livio 'æris gravis' mentionem factam observamus. Nec profecto F. Hottom. lib. de Re Nummaria, sententia recipienda, dum ait, 'Quum primus assis æris vetustissimis temporibus libralis esset, dicta æris gravis ad differentiam assis levioris, quæ postea fuit in usu.' Nam quomodo antiquiores hac de causa 'æs grave,' eo quod assis ærea libralis esset, dicere potuerint, non video quam levissimi, qui successit posterioribus temporibus nullam cognitionem habere potuerint. Ad hæc, quæ ex Gellio adducit de Veratio, qui pro delectamento habebat, obvii cujusque liberi hominis os verberare, servumque præsto habere, qui crumenam assium plenam gestaret, ut cuicumque, quem depalmaverat, asses secundum legem viginti quinque numeraret, nihil ad rem facit; constat enim ex eodem Gellio ibidem, tunc temporis asses librales fuisse, non leviores, ut ipse probare profitetur. Unde nec tam vasta crumena et immane marsupium imaginandum, ad eos asses continendos, quales librales essent, ut ipse imaginatur: nam non multos quotidie palma verberasse Veratium existimandum,

atque etiam semel ea exhansta iterum repleri potuisse. At quoquo modo se res habeat, palam est, Gellium hæc addere, eodem in libro et capite paullo infra: 'Nam librariis assibus in ea tempestate usus est populus Romanus.' Postremo et e Livii verbis demendus scrupus; namque ait nondum cusum argentum, et ideo æs grave in ærarium delatum. Cujus contrarium alibi affirmasse videtur: namque l. 53. tradit, Snessa Pometia vi capta, prædaque divendita 'quadraginta argenti aurique talenta' redacta: ex quibus videtur innuere, argentum signatum tunc fuisse. Respondemus, talentum duplex fuisse, numarium unum, ponderale alterum, et talentum ponderale accepisse Livium, non numarium; hoc autem septuaginta librarum fuisse, quam sæpissime tradit Servius auctoritate Plauti, Æneid. l. v. vs. 112. eo loco, 'auri argenti que talenta:' et l. ix. vs. 265. ibi: 'auri duo magna talenta.' Africanus talentum omne pondo sexaginta tradit. Numarium talentum Hebræorum tetradrachmam fuisse, scribit Budæus de asse lib. iv. Sed de re hac alibi plura, quum multiplicia reperiantur apud scriptores talenti gravia pondera, et valore inter se, uti et nomine, valde differentia. *M. Donatus.* Pleraque, quæ Donatus ad hunc locum notavit, hausit ex F. Hotomanno de Re Numm. c. 7. et 8. quibus agit 'de ære gravi et de assibus levioribus;' adeo ut ne quidem manifesta vitia sive aberrantis Hotomanni, sive operarum, emendarit; quale est, quod 'Manlii nexi nomine' pecuniam solutam dixerit, et Senec. 'De Consolatione ad Albinum' laudarit, pro *ad Albinam*: ita enim hic liber olim a quibusdam inscribatur. Ex ejus itaque scriptis quum tantum in hac re profecerit, laudari nequit, quod tamen ipsum accusaverit, quasi crediderit, asses, quo tempore adhuc librales essent,

‘æs grave’ dictos fuisse; quem errorem, a Salmasio commissum, refellit Gronov. de Pecun. Vet. III. 15. Ea autem an etiam Hotom. sententia fuerit, mihi non constat. Verba enim, quæ Donatus ex eo laudavit, quæsita invenire non potui. Posset quidem simile quid colligi ex illis c. 7. ‘Æs grave permansit, usque ad id tempus, quo unciales et semunciales asses facti sunt.’ Verum his verbis tantum indicat, post Servium regem omnes asses fuisse librales, (qui deinceps ‘gravis æris’ nomine indicati sunt) usque dum unciales et semunciales fierent. Aliam sententiam Hotom. fuisse patet ex cap. seq. ‘Locis omnibus ejusmodi gravium assium mentio fit, quasi de re antiqua et obsoleta, atque ita gravium appellatione adjecta, ut eo tamquam signo a levioribus distinguerentur:’ ubi ideo ‘gravium’ appellationem adjectam scribens, ut a levioribus distinguerentur, satis indicat, tum demum ita dictos esse, quum jam leviores, a quibus distinguendi erant priores, cudi cœpti essent. Quod etiam ad factum Veratii a Gellio memoratum adinet, utrum ibi nummi librales intelligantur, incertum est; mihi tamen Hotom. sententia magis probatur. Verba enim Gellii ‘librariis assibus in ea tempestate populus usus est’ referenda sunt ad tempus, quo leges duodecim tabularum latæ sunt. Non addit autem ad idem tempus factum Veratii pertinere; immo ‘prætorum,’ pœnam duodecim tabularum ob factum illud Veratii mutantium, sub juncta mentio ostendit, Veratium hunc alio tempore vixisse; fortasse igitur vixit, postquam jam asses unciales vel semunciales facti essent. Ceterum, quid per ‘æs grave’ intelligendum sit, haud levis nostro tempore lis enata est inter Lud. Kusterum, et Perizonium. Quorum ille in Diatrib. Antigronov. p. 61. J. F. Gronovii sententiam, loco laud. proposi-

tam, refellens, per ‘æs grave’ intelligebat quoscumque nummos æreos, cum argento et auro signato comparatos; ea enim metalla, si pretii et æstimationis ratio habeatur, pondere æri longe cedere. Id probare conatur ex hoc loco, ubi ‘æs grave,’ tum quidem adhuc asses librales, non tamen quatenus erant librales, sed quatenus erant ærei, comparantur cum ‘argento signato.’ Hic vero in Dissert. de Ære Gravi Gronovii sententiam defendit, docens, postquam asses sextantarii, unciales et denique semunciales signari cœpti sunt, ‘æris gravis’ adpellationem invaluisse, eoque nomine indicatos fuisse asses librales, ut distinguerentur ab assibus alterius ac levioris ponderis. Hoc loco autem apud Livium nullum usum habere posse vocem ‘gravis,’ si id notaret, quod Kusterus voluit; certe non opus fuisse, lectorem isto epitheto monere, ‘æs’ illud de ipso ære, non argento, signato intelligendum, quum diserte dicitur ‘nondum fuisse’ tunc ‘argentum signatum.’ Cujus etiam sententia longe verior videtur. Præterea *nondum signatum erat argentum* alio ordine legit Lov. 1. etiam *es gravis*, pro *æs grave*, Lipsiens. qui insuper ad *eratum*, pro *ad ærarium*, præfert literis *ri* male in *n* coalescentibus. Vide ad III. 30. § 3.

§ 7 *Ex composito conferre incipiunt* Ex composito ferre Leid. 2. Lov. 4. et Hav. Vide ad V. 20. § 5. In verbis præcedd. *fide summa*, trajectis vocibus, Harl. 2.

§ 8 *Quum et a Patribus collaudari, et a militari atate* Quum et Patr. coll. Voss. 2. et Lov. 3. *quum ex Patr. coll.* Voss. 1. Leid. 2. et Lov. 1. *quum a Patr. coll.* Lov. 2. et Lipsiens. *quum ab pluribus coll.* Hav. Deinde *et militari atate* Lov. 3. et Harl. 2. *et ab militari atate* Hav. Mox in verbis seqq. *vulgus humanum*, pro *v. hominum*, præfert Harl. 1.

Spreto tribunicio auxilio certamen

conferendi est ortum] *Sumto tribun. aux.* Port. et Lipsiens. quod tamen in margine utriusque cod. emendatum est, altera lectione *spreto* ei adscripta. *Spreto aux. trib.* Lov. 3. Tum *conferendi certamen* Port.

§ 9 *Exercitum magna ex parte voluntarium novi tribuni*] *Magis ex parte* Voss. 2. Vide ad II. 48. § 1. Tum *ne vi tribuni* Leid. 2. Paulo ante *at lege perlata*, pro *et lege perl.* Hav. solito errore. Vide ad XXXVI. 35. § 7. *et in lege perlata* Lov. 3.

CAP. LXI. § 1 *Fuere autem tribuni*] Et hic sarcinatorum cento est meo quidem iudicio. Dederat Livius, 'novi tribuni militum consulari potestate Veios duxere, T. Quinctius Capitolinus,' &c. J. F. Gronov. Ita Livium loqui potuisse, certum est; an vero ita scriptum reliquerit, admodum dubito. Vide ad III. 22. § 3.

P. *Quinctius Cincinnatus*] Ita primus Cnrio edidit. Omnes priores habent Q. *Quintius*, vel *Qu. Quintius*. Et ita etiam præferunt Port. et Klockian. *Quintus Quintius* vel *Quinctus Quinctius* Voss. ambo, Leid. ambo, Lov. 1. 3. et Harl. 1. *Quintus* vel Q. *Cincinnatus*, nomine gentili, quod a prænومine interceptum est, omisso, Lov. 5. et Hav. quemadmodum contra prænomen *Quintus*, a gentilitio *Quinctius* interceptum, deerat in Flor. Lov. 2. 4. Lipsiens. Harl. 2. Gaertn. et Hearnii Oxon. L. 2. et C. Vide ad IV. 49. § 1. T. *Quintius Capitolinus quinto*, *Quintius Cincinnatus* habet fragm. Hav. *Quinti* itaque prænomen, quo eum etiam adpellat Pighius in Annal. ad a. CCCXLVIII. p. 307. recepi in contextum. Certe *Publii* prænomen in gente Quinctia rarissime, in ejus autem familia Cincinnatorum numquam obcurrit.

C. *Julius Tullus iterum*] *Julius Julius*, ut dixi ad IV. 35. § 4. *Sigon.* Prænomen deest in Harl. 2. et Hav. *Cn. Julius* vocatur in fragm. Hav. *Clau-*

dus Julius in edd. vetustis usque ad Moguntinos, qui *Caii* prænomen restituerunt. *Tullius* ejus cognomen scribitur in Voss. 2. Lov. 3. Lipsiens. et Hav. *Tullus* in Flor. Voss. 1. Leid. utroque, Lov. 1. 2. 4. 5. Harl. utroque, Port. Gaertn. fragm. Hav. et edd. ante Sigoninum. Voces *Tullus* et *Julus* passim commutari vidimus ad II. 30. § 2. *IVLVs* autem diserte in fragm. Fastor. Capitolin. vocatur.

A. *Manilius*] A. *Manlius* ex tribunatu hujus Capitolino: præterea 'Manilii' plebei: hic patricium quærimus. Item *Aulus* prænomen 'Manliorum,' non 'Maniliorum.' *Sigon.* A. *Manilius* ex meis tantum præferunt Voss. 2. Lov. 3. 4. et Gaertn. A. *Mallius* priscae edd. pro quo Tarvis. 1485. A. *Manlius* substituit; Aldus A. *Manilius*. Sed recte Sigonius A. *Manlius* revocavit, quod servant reliqui scripti. Vide ad XXXIV. 53. § 2.

L. *Furius Medullinus tertium*] A. U. C. CCCLVII. rursus tertium fit hic Lucius tribunus mil. cons. potestate v. 14. Quare necesse est, ut alterntro in loco *Sex. Furius* legatur: neque enim idem bis potest 'tertium' fuisse tribunus. Eadem de causa a. CCCLV. v. 12. 'Sextum Furium Medullinum quartum' legam. Omnino in his prænominibus tantus est error, et tam nulla propemodum via ad veritatem, ut de eis desperarim. Furium enim Medullinum ab a. CCCXXIII. ad a. CCCLXIV. decies ter habebis in magistratibus. In chronologia nostra hæc magna cura digessimus, ideoque hic obiter ea annotamus. Lector ipse despiciat. *Glar.* Pighius in Annal. ad a. CCCXLVIII. p. 207. auctoritatem Fastorum Capitolin. secutus, L. Furium hoc anno secundum tribunatum obtinuisse existimat, ideoque τὸ *tertium* ex errore forsan libreriorum natum esse. Ejus præcæntis vestigiis institit postea Gruterus, qui in postrema ed. *iterum*, pro *tertium*, in contextum recepit; quod recen-

tiores omnes retinuerunt, sed invitis, quoscunque consului, codd. scriptis. Nam *tertium* est in Flor. Voss. 1. Lov. 1. 2. 4. 5. Harl. 1. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. *tercium* in Leid. utroque, et Port. *tertio* in Voss. 2. Lov. 3. Harl. 2. et Hav. *III.* in Hearnii Oxon. B. et N. in quorum posteriori etiam exstabat *IIII.* Omnino *tertium* legendum esse evincunt quæ notantur ad Liv. iv. 44. § 1. ubi monitum est, inter Livium et Pastos Capitolinos dissensum in hac re esse. Quum autem idem dissensus in iisdem *L. Furiis* etiam in aliis locis obcurrat, in quibus Gruterus Pastos illos secutus non est; eos uno hoc loco probare, et ita capiti humano cervicem equinam jungere, non debuerat. Ex iisdem, quæ loc. land. dicta sunt, etiam patet, Glareani, prænomen Furii mutantis, conjecturam admitti non posse. Id enim non modo in scriptis et editis, sed in Fastis Capitolinis etiam constanter est *Lucius*. Ceterum quum Lugdunenses 1553. per errorem operarum *Purius*, pro *Furius*, edidissent, eundemque errorem Parisini a. 1573. iterassent, proximi editores pro eo dederunt *Spurius*; quod recentiores secuti sunt usque ad Gronovium, qui recte mutavit a. 1665. revocans *Furius*.

M. Æmylius Mamercus] *M. Æmilius Mamercinus* ex tribunatu hujus Capitolino. Sigou. C. *Æmilius* Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. 5. Harl. 2. Lipsiens. Port. Gaertn. Hav. et apud Hearnium Oxon. L. 1. 2. et C. Cn. *Æmilius* fragm. Hav. *M. Æmilius* Flor. Leid. ambo, Lov. 1. et editi ante Sigonium; cum quo, *M. Æmilium* restituyente, faciunt Voss. 1. et Harl. 1. In hoc prænomine sæpissime a libris peccatum est, qui plerumque pro *Manio*, quod minus notum erat, dederunt *Marcus*. Vide ad xxvii. 25. § 2. *Mamercus*, pro quo Sigonius recte emendavit *Mamercinus*, superest in plurimis scriptis. Alibi etiam

similiter peccatur. Vide ad viii. 12. § 4.

§ 2 *Quum Etruscorum concilium ad fanum Vulturæ frequenter habitum esset*] Codex antiquus habet ad fanum *Voltumnæ*. Sic vi. 2. 'Hinc,' inquit, 'Etruriæ principum ex omnibus populis conjurationem de bello ad fanum Voltumnæ factam mercatores afferebant.' Rhen. *Etruscorum concilium* Voss. 2. Leid. 2. Lov. quinque, Lipsiens. Port. Gaertn. Hav. fragm. Hav. et multi ex editis ante Aldum, qui *concilium* substituit; quod similiter exstiterat in edd. Rom. 1472. et Parm. 1480. Et recte, siquidem communis conjunctorum populorum res publica non *consilium*, sed *concilium*, vocetur teste Gronovio ad Livii xliv. 2. § 5. Et ita servant optimi codd. Flor. Voss. 1. Leid. 1. Harl. 1. Klockian. et cum iis Harl. 2. Pari modo in quibusdam codd. peccatur v. 1. § 8. Tum *Vultumnæ* Voss. 2. et Lov. 3. *Voltumie* Leid. 2. *Voltumnæ* Lov. 2. 4. 5. Harl. 2. Port. Gaertn. Hav. fragm. Hav. et excusi antiquiores. Sed *Voltumnæ* non modo præferunt reliqui scripti, sed et ex edd. Rom. 1472. Parm. 1480. Tarvis. utraque, Venetæ 1495. et 1506. Ascensianæ 1510. 1513. 1516. 1530. Mogunt. Cervicorni, et Paris. 1529. *Vultumnæ* Froben. prior. Vide ad iv. 23. § 5. Præterea A. Perizonius in marg. Livii conjecit scribendum *frequens habitum*, ut sensus esset, plurimorum populorum legatos convenisse. Vide ad ii. 45. § 6. Sed et vulgatum ferri potest, indicans legatos populorum Etruriæ non semel convenisse, sed plura concilia habita fuisse, quo sensu 'omnia concilia' Etruriæ memorantur v. 1. et 5. 'Periculi, quod differendo bello adimus, num oblivisci nos hæc tam crebra Etruriæ concilia de mittendis Veios auxiliis patiuntur?' Vel etiam *frequenter* eodem sensu, quo 'frequens' accipi potest, in concilio magnam legato-

rum multitudinem adfuisse : ut i. 11. 'Romam inde frequenter migratum est, a parentibus maxime ac propinquis raptarum.' In verbis præcedd. *subsidiōis, pro obsidiōis*, habet Gaertn.

Bellone publico gentis universæ tuendi Veientes essent] Hæc verba a m. pr. desunt in Port. Postea tamen a m. sec. margini adscripta sunt. Tum *universi tuendi Veientes* Gaertn. et Flor. a m. pr. contra *gentis universæ tuendæ* Lov. 5. Deinde *venientes* essent Lov. 1. Vide ad cap. 52. § 7. Paulo ante *constituit*, pro *constitit*, Lov. 4. et 5.

§ 3 *Parte tribunorum exercitusque ad Volscum advocata bellum*] Codex antiquus habet *avocata*. Rhen. *Advocata* quidem in plerisque codd. superest, *avocata* tamen præferunt Harl. 1. Gaertn. Klockian. et edd. principes, pro quo Moguntini demum *advocata* subposuerunt. Verba hæc sæpe commutantur. Vide ad i. 6. § 1. et Cortium ad Plin. Epist. i. 24. *avocata* ad *Volscum bellum*, nempe ab obpugnatione Veiorum. Infra xxxvii. 9. 'Inter hæc Phocææ seditio orta, quibusdam ad Antiochum multitudinis animos advocantibus : ubi etiam male *advocantibus* Voss. Vide plura similia ad i. 57. § 8. ad *Volscum advocatum bellum* Lov. 4. 5. et Lipsiens. Cujus erroris fontem vide hoc lib. c. 44. § 5. Paulo ante *in sequenti anno*, divisis vocibus, pro *in sequenti*, primæ edd. Ita et in edd. vetustis peccatum erat hoc lib. cap. 58. § 6.

§ 4 *C. Valerium Potitum tertium*] *Cn. Valerium* fragm. Hav. invitis Fastis Capitolinis et Diod. Sicul. i. xiv. pag. 405. *Claudium Valerium* vetusti impressi usque ad Mogunt. Tum *Pontum*, pro *Potitum*, librarii aberratione, Leid. 2. *Potutum* Lipsiens. Præterea *tert.* Leid. 1. *tertio* Voss. ambo, Leid. 2. Lov. 1. 3. 4. 5. Harl. uterque, Port. Hav. et fragm. Hav.

Paullo ante *hīs annis*, pro *is annis*, Lipsiens.

M. Sergium Fidenatem] Scribe *M'*. *Sergium* ex tribunatu ejus Capitolino et ex Diodoro lib. xiv. pag. 405. qui *Μάριον Σέργιον* hunc vocat : præterea ex veteribus libris, qui *Manlium Sergium* habent. Fuisse autem Sergiorum prænomen *Manius*, argentei nummi indicant, qui multi eum apud alios, tum apud clarissimum patrem tuum sunt, cum his literis *M' SERGI. SILUS. Sigon. M. Sergium* scribendum etiam Pighius opinatur in Annal. ad an. cccxlix. p. 208. Ejus loco *M. Sergium* est in Flor. Voss. 1. Leid. utroque, Lov. 1. et edd. vett. solito errore. Vide hoc cap. ad § 1. Proxime ad veram scripturam accedunt Lov. 2. 5. Harl. et Port. qui *Manlium Sergium* exhibent : ut et Lipsiens. in quo est *Malium Sergium*. Ex eo factum est *Manilium Sergium* in Voss. 2. Lov. 4. Gaertn. et Hav. *Mamilium Sergium* in Lov. 3. *Mallium Sergium* in fragm. Hav. Solus Harl. 1. recte *Manium Sergium* præfert ; cui suos consonare monuit Hearne.

P. Cornelium Maluginensem, Cn. Cornelium Cossum] *P. Corn. Coss.* reliquis omissis Leid. 2. *Fidenatem nclium Cossum* Harl. 1. Repetita vox *Cornelium* librariorum negligentia occasionem dedit. Vide ad ix. 11. § 11. *P. Cornelium Cossum, P. Corn. Malug.* in Oxon. N. legi, testis est Hearne. Maluginensis Cornelii prænomen *P.* mittitur in Lov. 1.

Cn. Cornelium Cossum, C. Fabium Ambustum, Sp. Nautium Rutilum iterum] Et horum tribunorum nomina mire variant codd. Cornelius sæpe ante fuit, sæpius et Fabii Ambusti. Itaque *Cn. Cornelium Cossum IIII.* legam, et *C. Fabium Ambustum iterum*. Porro *Sp. Nautius Rutilius a. cccxxxix.* tertium fuit tribunus militum consular. potest. Quare, si modo non est alius, hic *quartum* adiciendum : nisi quis dicat codd. er-

rare, ut certe sæpiusculæ. Sequentæ etiam libro c. 10. a. cccliv. pro *C. Cornelio* quidam *Cn. Cornelium* reposuerunt, cum eo tamen in loco iterum dicatur, qui tum *quintum* fuerat. *Glar.* Diodorus l. xiv. p. 405. hunc *C. Fabium Ambustum* *Καίωνα Φάβιον* vocat, id est *Casonem Fabium*, itemque Capitolini scriptores, apud quos est hoc anno *κ. FABIVS*. Quare ita legendam est. *Sigon.* *M. Cornelium* est in Voss. 1. et Lov. 1. *T. Cornelium* in Harl. 2. et Hav. *P. Cornelium* in Lov. 5. *C. Cornelium* in Voss. 2. Lov. 2. 3. 4. Lipsiens. Port. Gaertn. et fragm. Hav. Sed *Cn. Cornelium* cum edd. præferunt Flor. Leid. 1. et Harl. 1. Deinde Cosso notam iterati tribunatus addunt Fasti Capitolini. Et quidem duo alii *Cn. Cornelii Cossi* ante hunc annum tribuni militum consulares memorantur: unus, qui eam dignitatem gessit ante decem annos c. 49. alter, qui biennio ante c. 58. Quin et alius adhuc *Cn. Cornelius Cossus* iterum tribunus militum consulari potestate obcurrit v. 10. Forte igitur, qui nunc eo munere fungitur, idem est atque ille, qui priori loco Livii memorabatur, quem Pighius in Annal. ad a. cccxxxix. *Marci filium Marci nepotem* vocat; hic vero patris et avi prænomina omittit. Forte etiam, qui v. 10. refertur, is est, qui c. 58. obcurrit. Certe Pighius utrumque illum *Auli filium Marci nepotem* adpellat. Licet itaque revera *Cn. Cornelius Cossus* hoc anno iterum tribunus militum consulari potestate fuerit, non tamen propterea etiam contextui Liviano iteratæ dignitatis nota inserenda est. Vide ad II. 16. § 7. Præter modo memoratos nulli alii *Cn. Cornelii Cossi* eo munere functi obcurrunt. Ex his itaque patet, perperam Glareanum legendum credidisse *Cn. Cornelium Cossus IIII*. Neque feliciter rem gessit conjiciendo *C. Fabium Ambustum iterum* scribendum esse. Alibi enim *C.*

Fabius Ambustus, qui tribunatu consulari usus est, ante hunc annum non invenitur. Ei autem *Caii* prænomen tribuunt Flor. Voss. uterque, Leid. uterque, Lov. quinque, Lipsiens. Gaertn. Hav. et fragm. Hav. Prænomen omittitur in Port. Sed editi antiquiores *Claudium Fabium* vocant. Recte vero Sigonius *Kasonem Fabium* emendat. Vide quæ notantur ad IV. 58. § 6. Prænomina *Caius* et *Kæso* sæpiissime commutantur. Vide hoc lib. ad c. 54. § 3. Denique *Rutilium* perperam non modo edd. priscæ, sed et omnes codd. scripti, nisi quod *Rutullium* sit in Hav. Vide hoc lib. ad c. 52. § 4. Eum 'tertium' illam dignitatem hoc anno adeptum esse, statuunt Fasti Capitolini, quorum sententiam probat Pighius in Annal. ad a. cccxlix. p. 208. Contra Glareani sententiam probari a quodam Von Trewen in Fastis Livianis auctor est Hearne. Ter jam antea quidam Sp. Nautius Rutilus a Livio memoratus est tribunus consularis hoc lib. c. 35. c. 44. et c. 47. Verum non unum eundemque Nantium fuisse, qui, ut Glareanus credidit, omnibus illis annis hanc dignitatem gessit, constat tum ex Livio, qui posteriori loco memoratum tantum 'iterum' eo anno tribunum fuisse testatur, tum ex Livii hoc loco, qui nunc memoratum Nantium similiter 'iterum,' et ex Fastis Capitolinis, qui cum 'tertium' illa dignitate functum tradunt. His autem invitis quo colore 'quartum' substituendum esse, viri docti contendere velint, non adsequor: præsertim quum controversiam non moverint loco c. 47. § 8. ubi 'iterum' tribunus militum consulari potestate dicitur. Ceterum *iterum* pertinaciter hoc loco servant libri scripti et editi. An ergo dissensus inter Livium et Fastos Capitolinos statuendus? qui in eo consentiunt, quod quatuor illorum annorum tribunatus militares a duobus Rutiliis administratos tra-

dant; verum in eo in diversa abeunt, quod illorum Rutiliorum secundum Fastos alter semel, alter ter; secundum Livium uterque bis magistratum illum adeptus sit. Et forte quidem, qui c. 35. memoratur, hanc dignitatem iterum gessit c. 47. qui vero refertur c. 44. hoc loco secunda vice ad eam dignitatem subvehitur.

§ 5 *Inter Ferentinum atque Ecetram*] *Intra* Voss. 2. errore admodum frequenti. Vide mox § seq. et ad v. 27. § 3. Tum *Ferentium* Lov 5. *Ferentinum* Harl. 2. Vide ad vii. 9. § 1. Hinc e *cetera* Leid. 1. *Eceteram* Flor. Voss. 1. Lov. 1. 2. Harl. 1. et fragm. Hav. *Eteteram* Leid. 2. et Lov. 5. *Ecoteram* Gaertn. *Ecoteriam* Lov. 4. *Aceteram* Harl. 2. *Aceterā* Hav. *Aicenam* Port. *Ceretam* Voss. 2. *ceteram* Lipsiens. *Cecetum* Lov. 3. Vide ad ii. 25. § 6.

Romanis secunda fortuna pugnae fuit] *Secunda fortuna pugna fuit* Lov. 2. 4. 5. Lipsiens. Gaertn. et fragm. Hav. *secunda fortunae fuit* Harl. 2. *secunda fortuna fuit* Hearnii Oxon. B.

§ 6 *Artena inde Volscorum oppidum ab tribunis obsideri capta*] *Arteriu* Leid. 2. litera *n* in *ri* dissoluta. Ut etiam mox § 9. et 10. Vide ad iii. 30. § 3. *Arcena* Lov. 2. *Arteua* Lov. 5. Hinc a *tribunis* Voss. 1. Leid. 2. Gaertn. Lov. 1. 4. et Lipsiens. Tum *capta* obsideri Lov. 2.

Inde inter eruptionem tentatam, compulso in urbem hoste] *Intra eruptionem* Voss. 2. Vide modo ad § præc. *inter eruptionem tentatum* Hav. et Lov. 4. Ex quibus prior etiam *comp. in urbe hoste* præfert. Verba autem *inde inter eruptionem tentatam*, &c. *cetera capta* deerant in Leid. 2. Cui errori causam dedit similitudo vocum *capta* et *capta*.

Præterque arcem cetera capta] Ita Froben. primus edidit 1531. Priores edd. non modo, sed etiam scripti præterquam arcem exhibent. Tum *ecetera capta* Lipsiens. Paullo ante *Ro-*

manis irrumpendo, pro *R. irrumpendi*, Lipsiens. *irrumpendis* Flor. a m. pr. Qui error unde profluxerit vide ad c. 44. § 5.

In arcem munitam] Valde molestum est, sexies tam propinquis locis arcem nominari: nec fecisse Livium puto. Quis enim hæsitaret, si sic legeretur? *præterque arcem cetera capta: in eam munitam natura globus armatorum concessit. Infra arcem cæsi captique multi mortales. Ipsa deinde obsidebatur, &c. tædioque recessum inde foret, ni servus prodidisset.* Sed quia scripti nihil mutant, feramus oportet. *J. F. Gron.* Vide ad i. 3. § 9. Supra hoc lib. c. 55. ‘Nuncii veniunt, arcem Carventanam, dilapsis ad prædam militibus, qui in præsidio erant, Æquos, interfectis paucis custodibus arcis, invasisse: alios recurrentes in arcem, alios palantes in agris cæsos.’

§ 7 *Infra arcem cæsi captique multi mortales*] *Intra arcem* apud Hearnium Oxon. B. Vide ad xxxiv. 50. § 2. *Infra arcem cæsi captique loci satis præsidii habebat*, reliquis omissis, Gaertn.

Nec aut vi capi poterat, quia pro spatio loci satis præsidii habebat] *Nec aut vi capti poterat* Lov. 1. *necavit vi capi* Harl. 2. qui idem etiam *pro spatioso loci satis præsidium habebat* præfert. Tò quia exsulat a Voss. 2. et Lov. 3. Mox *loci et satis præsidii habebat*, voce perperam adscita, Lov. 4. *dabatur*, pro *dabat*, Harl. 2. Vide ad xxxix. 22. § 8. Tum *aut spem dabat* perperam deest in Flor. Erroris causa fuit similitudo syllabæ finalis vocum *habebat* et *dabat*.

Omni publico frumento, &c. in arcem convecto] *Omnia* Harl. 2. Deinde *publico strumenta* Voss. 2. *publica instrumento* Lov. 3. Tandem *in arcem convento* Leid. 1. *in arcem convectæ* Harl. 1. *in arcem convectos* Harl. 2.

§ 8 *Ni servus arcem Romanis prodidisset*] *Nisi* priscæ edd. Primus Al-

duſ vulgari curavit *ni ſervus*. Et ita omnes ſcripti. Vide ad xxiii. 1. § 8. Hinc *Romanis arcem prodidiſſet* Voss. 2. Vox *arcem* non comparet in Lipsiens.

Per locum arduum accepti cepere: a quibus] Accipi Voss. 2. et Lov. 3. Tum *capere: ab quibus* Hav. *ceperet: a quibus* Harl. 2. Mox *repentino favore* Lov. 1. Vide ad iii. 33. § 7. *repentino clamore* editi uſque ad Aldum, qui reſpoſuit *pavore*, ſentientibus reliquis libris exaratis. Alibi ‘clamor’ et ‘pavor’ commutantur. Vide ad vii. 36. § 3. Poſtea *inde dicationem*, pro *in deditionem*, Leid. 1.

§ 9 *Diruta et arce et urbe Artena*] *Dirupta* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 5. Lipsiens. et Hav. ſolito errore. Vide ad ix. 45. § 17. P:æterea *Arcena* Port. et Lov. 2. *Arteria* Leid. 2. Vide ad § 6. et mox ad § 10.

Vis Romana Veios conversa eſt] *Veios versa eſt* Hav. *Veios commiſſa eſt* Voss. 1. Sed in margine deinde emendatum erat *conversa eſt*.

§ 10 *Proditori, præter libertatem, duarum familiarum bona in præmium data*] *Proditori autem* Voss. 1. Leid. 2. Lov. 1. 2. Lipsiens. Port. et Hav. Sed reliqui additam vocem non agnoſcunt. Vide ad xxi. 40. § 11. Tum *propter libertatem* Leid. 1. et fragm. Hav. Alibi pari modo variare librarii ſoliti fuerunt. Ita iii. 40. § 5. vi. 18. § 9. c. 29. § 6. c. 35. § 1. ix. 2. § 6. Vide Burmann. ad Naſon. Metam. v. 159. viii. 458. et ad xiii. 713. Tum *duarum familiarum bonorum* Leid. 1. *duarum familiarium bona* Gaertn.

Servius Romanus vocitatus] Vet. lib. *ſervus*. Sigon. *Sereus* etiam Lov. 2. 4. 5. Harl. 2. Gaertn. Port. Hav. et fragm. Hav. Pariter *ſervus* et *Servius* commutantur i. 40. § 3. At omnia hæc tria vocabula deficere in Oxon. C. auctor eſt Hearne.

Sunt qui Artenam Veientium, non Volſcorum, fuiſſe credunt] Vellem Li-

vium et in aliis tam ſollicitum fuiſſe oppidorum nominibus, nec barbarorum tantum, ſed ipſius Italiæ; quod nimis sæpe fortasſe querimur, at non abſque cauſa, ut ſuis locis oſtendimus. *Gl'ar. Arcenam* Lov. 2. et Port. *Arteriam* Leid. 1. Vide ad § 9. Tum una voce auctior *Veientium, non Volſcorum, urbem fuiſſe* Oxon. L. 1. apud Hearnium; quod a ſcriba profectum puto. Mox *ſed eam reges Romani delevere, Cæretumque, non Veientium, fuerat*. Deinde *credunt* Voss. 2. Lov. 2. 3. Port. et fragm. Hav. Vide ad xlii. 66. § 9.

§ 11 *Quod ejuſdem nominis urbs inter Cære atque Veios*] Quo Lov. 1. Voss. 1. et Leid. 2. *ejuſ nominis urbs inter Cære et Veios* Harl. 2. *inter ceretum atque Veios* Voss. 2. et Lov. 3. Td fuit autem in Port. tantum exſtat in margine.

Sed eam reges Romani delevere] Vet. lib. *diruere*: ut vii. 27. ‘Reſtitutaque urbs, quam Latini diruerant.’ Sigon. Significantly hoc verbum *delevere*, quam Sigonii *diruere*, ſtabilitum conſenſu Pall. duorum; Pal. 2. autem *diluere* mendose. Gebh. *Diluere* etiam Harl. 2. et Hav. quam proxime accedentes ad Sigonii *diruere*. Ita paullo ante hoc cap. ‘Diruta et arce et urbe Artena.’ i. 29. ‘Legiones inde ductæ ad diruendam urbem.’ xlii. 63. ‘Urbs diruta a fundamentis.’ Et alibi sæpe. Hic tamen reliquis Mss. adhæreo, qui conſtanter *delevere* præferunt. Infra v. 21. ‘Tuoque numine inſtinctus pergo ad delendam urbem Veios.’ c. 42. ‘Non omnibus delendæ urbis libido erat.’ Juſtin. ii. 12. ‘An ideo mœnia veſtra condidimus, ut eſſent, qui noſtra delerent?’ Florus ii. 15. ‘Quanta urbs deleta ſit, vel ignium mora probari poſteſt.’ Ovid. Met. xiii. 219. ‘Non ſinat hoc Ajax: delendaque Pergama poſcat.’ Et vs. 320. ‘Quem quoniam vates delenda ad Pergama poſcunt.’ Silius xv. 558. ‘Serus de-

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

AA 000 404 857 5

University Of California, Los Angeles

L 007 625 849 0

SOUTHERN BRANCH
UNIVERSITY OF CALIFORNIA
LIBRARY
LOS ANGELES, CALIF.

